Universidad de Deusto
Biblioteca

0/100
1 - 13
II 1545

LUCIANUS
SAMOS. GR. BO
PARS. II.

Universidad de Deusto
Biblioteca

BIBLIOTECA DE LOYOLA
Sala I Estante II Plúteo 16

342

Universidad de Deusto
Biblioteca

IHS
BIBLIOTECA DE LOYOLA.
Sala 1
Estante 11
Plúteo 1

Cat. inscrip.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥ
ΤΕΡΟΝ.

LVCIANI
SAMOSATEN
SIS PARS
SECVN
DA.

BIBLIOTECA COLEGIO MAXIMO SOCIETATIS JESU ISTORO'I

Universidad de Deusto
Biblioteca

ΤΑΔΕ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Ἔρωτες. 5
Εἰκόνες. 52
Ὑπὲρ τῶν εἰκόνων. 70
Τόξαρις, ἢ Φιλία. 90
Λούκιος, ἢ ὄνος. 146
Ζεὺς ἐλεγχόμενος. 202
Ζεὺς τραγῳδός. 215
Ὄνειρος, ἢ Ἀλεκτρυών. 253
Ἰκαρομενίππου, ἢ Ὑπερφρόνης. 282
Δὶς κατηγορούμενος, ἢ Δίκης δίκη. 317
Περὶ πάσης ἱστορίας, καὶ ὅπως χρὴ αὐτὴν συγγράφειν. 337
Ἀνάχαρσις, ἢ περὶ γυμνασίων. 387
Περὶ πένθους. 424
Ῥητόρων διδάσκαλος. 434
Φιλοψευδὴς, ἢ ἀπιστῶν. 454
Ἱππίας, ἢ βαλανεῖον. 489
Πρόλαλις, ἢ διόνυσος. 495
Πρόλαλις, ἢ Ἡρακλῆς. 501
Περὶ τοῦ Ἀλεκτρυόνος, ἢ τῶν κυκνείων. 516
Μύας ἐγκώμιον. 509
Πῶς ἂν ἀπαίδευτον, καὶ τὰ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον. 516

Περὶ

Περὶ τοῦ μὴ ῥᾳδίως πιστεύειν διαβολῇ 537
Ψευδολογιστὴς, ἢ περὶ τῶν ἀπεφράδων. 556
Περὶ τοῦ οἴκου. 579
Μακρόβιοι. 596
Παρρησιάδου ἐγκώμιον. 609
Περὶ τῶν διψάδων. 614
Διάλεξις πρὸς ἡσίοδον. 620
Πλοῖον, ἢ εὐχαί. 625
Τραγῳδοπόδαγρα. 656
Ὠκύπους. 669

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Πλυκέρα, καὶ θαΐς. 677
Μυρτίον, Παμφίλος, καὶ δωρίς. 678
Μήτηρ, καὶ Φιλίννα. 681
Μελιτία, καὶ βακχίς. 684
Κλωνάριον, καὶ λέαινα. 688
Κρωβύλη, καὶ κορίννα. 691
Μήτης, ἢ μουσάριον, 694
Ἀμπελίς. καὶ χρυσίς. 699
Δωρὶς, παννυχὶς, δορκὰς, Φιλόστρατος, καὶ πολέμων. 699
Χελιδόνιον, ἢ δροσή. 703
Ξύφαινα, ἢ χαρμίδης. 707
Ὀρέστας, ἢ πυθιὰς, ἢ λυπάς. 710
Λεοντίχος, χηνίσκος, ἢ ὑμνίς. 715

σωρίων, Ϲ μυϱτάλη. 719
κοχλίς, καὶ παρθενίς. 722
ϖϱὸς τῆς πϱεϱγίνου τελυτῆσ. 724
δϱαϖέται. 748

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

ἱδϱεὶς, καὶ κϱόνος. 767
κϱονοσόλων. 775

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ἐγ ὼ κϱόνῳ χαίϱειν. 781
κϱόνος ἐμοὶ ϑεὸ τιμιωτάτῳ χαίϱειν. 786
κϱόνος τοῖς ϖλουσίοις χαίϱειν. 790
οἱ ϖλούσιοι ϑεὸ κϱόνῳ χαίϱειν. 794
συμπόσιον, ἢ λάπιθαι. 796
ϖϱὸς τῆσ συϱίης θεοῦ. 824
Δημοσθένους ἐγκώμιον 858
θεῶν ἐκκλησία. 888
ψήφισμα. 896
Ζεὺς, καὶ ἥλιος. 898
ἀπόλλων, καὶ ἑϱμῆς. 900
κυνικὸς, καὶ λυκῖνος. 902
ϕονδλαπολις ἢ σολοικισ ἢς. 915
φιλόπαϱις, ἢ δυλασκόμυϑ. 925
χαϱίδημος, ἢ ϖϱὸς κάλλους. 945
Νέϱων, ἢ ϖϱὸς ϑϱ ὀϱυχῆς τοῦ ἰδμοῦ. 965

ΤΕΛΟΣ.

ΕΡΩΤΕΣ. ΛΥΚΙΝΟΣ,

ΡΩΤΙΚΗΣ ΠΑΙ-
διᾶς ἑταῖρέ μοι Θεόμνηστε, ἀϱξ ἐωθινοῦ ϖε
ϖληϱωκασ ἡμῶν τὰ κεκ
μηκότα ϖϱὸς τὰς συνε
χεῖσ ϖουδὰσ ὦτα.
καί μοι σφόδϱα δικῶν
τι τοιαύτησ αὐέσεωσ, εὐκαιϱοσ ἡ τῶν ἰλαϱῶν
σου λόγων ἐϱϱύη χάϱισ. ἀσθενησ ϕ ἡ ψυχὴ δικνε
κοῦσ ϖουδῆς αὐέχεσθαι. ϖοθοῦσι δ' οἱ φιλόπο
μοι ϖόνοι, μικϱὰ τῶν ἐπαχθῶν φϱοντίδων χα
λαθέντεσ, εἰσ ἡδονὰσ αὐίεσθαι, ϖάνυ δὴ με
τὸ σὺν ὀϱθϱον, ἢ τῶν ἀκολάστων σου λόγων ἁ
μυλη, καὶ γλυκεῖα ϖειθὼ κατεύφϱανεν. ὥστ'
ὀλίγου σεῖν, ἀναστὰσ ἐνόμιζον εἶναι, τοῖσ μι
λησιακοῖσ λόγοισ ὑϖοϱκηλούμυϑ. ἄχθο
μαί τευ ἢ σὺ σοὶσ ἔϱωτασ, ὅσ ϖλατὺς ἐνεϱέθη
σιϖώσ, ὅτι ϖέϖαυσαι δικηγϱύμυϑ. καί σε
ϖϱὸσ αὐτῆσ αὐτιβολοῦμυ Αϕϱοδίτησ, εἰ ϖε
ιϑά με λέγειν ἔοικασ, εἰ τισ ἄϱϱει, ἢ καὶ νὴ
Δία θῆλισ ἐϕεῖταί σοι ϖόθοσ, ἠϱέμα τῇ μνήμῃ
ἐκκαλέσασθαι. ἐν ϕ ἄλλωσ ἑοϱτασικὴν ἄγομυ
ἡμέϱαν, Ηϱάκλεια θύοντεσ. οὐκ ἀγνοεῖσ δὲ

δ᾽ ἥκω σὺν θεὸν ὡς ὀξὺς ἦν πρὸς Ἀφροδίτην. ἦδέ
σα δ᾽ ἔν δοκεῖμοι τῶν λόγων τὰς θυσίας προσή
σεσθαι. Θεόμνηστος. θᾶττον ἄνμοι ὦ Λυκῖ
νε, θαλάττης κύματα, καὶ πυκνὰς ἀστ᾽ οὐρα
νοῦ νιφάδας ἀριθμήσειας, ἢ σοὶ ἐμοὺς ἔρωτας.
ἔγωγ᾽ οὖν ἁπασαν αὐτῶν κενὴν ἀπολεῖφθαι
φαρέτραν νομίζω, κἂν ἐστ᾽ ἄλλόν τινα πῆναι
θελήσουσιν, ἀνοστλος αὐτῶν ἡ σεξιὰ γελασθήσε
ται. σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς αὐτίκα ωαιδὸς ἡλικίας
εἰσὶ δὴ ἐφήβους κριθεὶς, ἀλλαισὲστ᾽ ἄλλων ἐ
πιθυμίαισι βουκολοῦμαι. ἀλάδηχοι ἔρωτδι
ἀλλήλων, καὶ πρὶν ἢ λῆξαι δὺ πρότερους, ἄρ
χονται δεύτεροι, κάρηνα λδρυᾶια τῆς παλιμ
φυοῦς χδρασ ωολυωλοκώτρα, μήσ᾽ Ἰόλεων
βοηθὸν ἔχειν δυνάμενα. πυρὶ γὰρ οὐ σβέννυται
πῦρ, οὕτω τὶσ ὑγρὸς ῥῆσ᾽ ὀμμασιν ἐνοικεῖ μύ
ωᾳ, ὃς ἅπαν κάλλος εἰσ αὐτὸν ἁρωάζων,
ἐστ᾽ οὐδενὶ κόρῳ παύεται. καὶ συνεχὲσ ἀπο-
ρεῖν ἐστέρχεταί μοι, τίς οὗτος Ἀφροδίτης
ὁ χόλος. οὐ γὰρ Ἡλιάδης ἐγώ τισ. οὐδ᾽ ἐλημνιάσ
δων ἔρισ, οὐδ᾽ Ἰωωολύτειον ἀγροικίαν ὠφρυώ
μενος, ὡς ἐρεθίσαι τῆς θεοῦ τὴν ἄωαυστον ταύ
την ὀργήν. Λυκῖνος. ωέπαυσο τῆσ ἐπι
ωλάσου μ᾽ δυχερούς παύτης ὑωοκρίσεωσ Θε
όμνηστ. ἄχθομαι γὰρ ὅτι τούτῳ ζῆλ εἴωθε τύχη
προσικλή

προσεκλήρωσέ σε, μὴ χαλεωτὸν εἶναι νομίζεις,
εἰ γυμνασίων ὠραίαισ, καὶ μετὰ ωαίδων τὸ κα-
λὸν αὐθύντων ὁμιλεῖσ; ἀλλά σοι καὶ καθαρ
σίων τάχα δεήσει ωρὸσ δ᾽ δυσχερὲς οὕτω νό
σημα. λεινὸν γὰρ δ᾽ ωάθοσ. ἀλλ᾽ οὐχὶ δεῖρ᾽ δ᾽ ἐν
ωολὺν ἐκχέας λῆρον, δὺσ᾽ ἄμονα σαυτὸν εἶναι
νομιεῖς, ὅτι σοι ὁ θεὸς οὐκ ἀυχμηρὰν γεωργί
αν ἐωέκλωσεν, οὐδ᾽ ἐμωορικὰς ἄλας, ὦ σρα
τιώτην ἐν ὅωλοισ βίον, ἀλλὰ λιπαρὰ ωα
λαῖσχε μέλουσί σοι, καὶ φαιδρὰ μᾶλ᾽ ἐωῆσ μέ
χρι ωολδν τὴν ὀφρὺν καθειμένη. ἀκριβὲσ
δ᾽ ἀσκημένησ κόμησ ἐπιμέλεια. τῶν γεμὴν
ἐρωτικῶν ἱμέρων, καὶ αὐτὸ τὸ βασανίζον, δὺ
φραίνει, ἡ λυκισ ὁδυσ ὁ τοῦ ωόδου σάκνει. πει
ρᾶσας γὰρ, ἐλωίζεις. τυχὼν δ᾽ ἀωολέλαω
κασ. ἴσῃ λὲ ἡδυῇ τὸ ωαρεῖναι, καὶ δ᾽ μέλλον.
ἔναγχος γᾶν ἀνηθρμένη σου δ᾽ν πολύν, ὡς ἡ
γᾶ Ησιόλῳ κατάλογδν, ὧν ἀρχῆθεν ἠράσθης,
ἐλαραὶ μᾶλ᾽ τ᾽ ὀμμάτων αἱ βολαὶ τακερῶς ἀ
νυχράνοντο. τὴν φωνὴν δ᾽ ἴσην τῇ λυκάμβου
θυγατρὶ λεπτὸν ἀφηλύνων, ἀωᾶ αὐτοῦ τοῦ χρώ
ματοσ δύθισ δῆλοσ ἦσ, οὐκ ἐκείνων μόνων,
ἀλλὰ καὶ ἐπ᾽ αὐτοῖς μνήμησ ἐρῶν. ἀλλ᾽ εἴ τι
σοι τὸ κατάγαν Ἀφροδίτην ωρόωλον λείωανον
ἀφεῖτο, μήσ᾽ αὐ ἀποκρύψῃ. ζεὺσ ὁ Ἡρακλεῖ, τὴν

θυσίαν ἐντελῆ παράσχου. Θεό. Συφάγος μὲν ὁ δαίμων ὦ Λυκῖνε, καὶ ταῖς ἀκάνθοις ὥσ-φασι τῶν θυσιῶν ἥκιστα τρυφῶμεν. ἐπεὶ δ' αὐτοῦ τὴν ἑτήσιον ἑορτὴν λόγῳ γεραίρομεν, ἔμοιγε ἐμὰ δυσχεραίνουσι, δι' ἣν ἑωθινοῦ παρατεθεῖσαι, κόρον ἔχουσιν. ἡδέως μοῦσα τῆς συνηθους μεθαρμοζομένη τρυφῆς, ἱλαρώτερον θεῷ συνδιημερεύσάτω. καί μοι γενοῦ δικαστὴς ἴσος, ἐπεὶ μηδ' ἐτέρου σε τοῦ πάθους ἑέτων τὰ ὁρῶ. πότερον ἀμείνονας ἡγῇ τοὺς φιλόπαιδας, ἢ τοὺς γυναίοις ἀσμενίζοντας; ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πλησίον ἑκατέρῳ, καθάπερ ἀκέραιος τρυτάνη, ταῖς ἐπ' ἀμφότερα πλάστιγξιν, ἰσορρόπως ταλαντεύομαι. σὺ δ' ἐκτὸς ὢν, ἀλεκάστῳ κειτῇ τῷ λογισμῷ βέλτιον αἱρήσῃ. πάντα μὴ πολυμελῶν ἀκκισμὸν ὦ φιλότης, ἢν πεπίστευκέ σοι φῶφον ἡ πολὺ τῶν ἐμῶν ἐρώτων κρίσις, ἤδη φέρε. Λυ. πασιᾶς ὦ Θεόμνηστε, καὶ γέλωτος ἡγῇ τὴν δίκησιν. ἡδὺ ἐπαγγέλλεταί τι καὶ πολυδάκρυον. ἔφης δ' ἐξ ὑπογύου τῆς ἐπιχειρήσεως ἡμᾶμω, εἰδὼς ὅ τι λέγεις ἀλλ' οὐ παλαιᾶς, ἐξ ὄργυιᾶς ἀνθρώπων ἀκηκοώς, πολὺ τούτοιν βιωτόνως ὡς ἐμοὶ χρῶμενοίν, ἔτι τὴν μνήμην ἔναυλον ἔχω. δήρητο δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ πάθη. καὶ οὐχ

ὥσπερ σὺ κατ' ὀκολίαν ψυχῆς ἀνύποσ ὢν, ἀτρίοις ἄργυσα μισθοῖς, ὃν μισθοκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων. ἀλλ' ὁ μὲν, ὑπόρφυδος πανήκοῖς ἥδετο, τὴν θήλειαν Ἀφροδίτην ἐράθρον ἡδύμβλος. ὁ δ' ἀγενὴς ἔρωτος ἄρρενος, εἰς γυναῖκας ἐπόητο. θυοῖν δὲ μαχομένοιν παθοῖν ἀμφοτέρωθεν ἁλόσα ἄμικτον, οὐδ' ἂν εἰ πεῖν δυναίμην, ὡς ὑπόρθρυφράνθην. καί μοι τὰ τῶν λόγων ἴχνη, ταῖς ἀκοαῖς ἐνεσφράγισαι χέδον, ὡσαρτίως εἰρημένα. πᾶσαν δὲ ἐπιμίστεως ἀφορμὴν ἐκ πολλῶν ἀποθέμενοσ, ἃ παρ' ἀμφοῖν ἤκουσα λεγόντοιν, κατὰ δ' ἀκριβὲς ἐπέξειμί σοι. Θεό. Ὦ μὴν ἔφης ἅπανθ' ἁπανταχόθεν, ἀπαντικρὺ καθεδοῦμαί σου, δέγμενος Διαλιέσθην ὁπότε λήξειεν ἀείδων. σὺ δ' ἡμῖν τὰ παλλακλέα τῆς ἐρωτικῆς διαφορᾶς, μελῳδίᾳ περαίνειν. Λυ. ἐπ' Ἰταλίαν μοι πλεῖν διανοουμένῳ, ταχυναυτοῦν σκάφος ὑπέπλεον, τούτων τῶν διηρότων, οἷς μάλιστα χρῶνται Λιβυρνοὶ δρόμου, ἔθνος Ἰωνίῳ κόλπῳ παροικισμένον. ὡς δ' ἐνῆν, πάντας ἐπιχωρίους θεοὺς προσκυνήσας, καὶ δίαξένιον ἵλεω πνεφάλαθαι τῶν δ' ἡμετέρων ἑταίρας ἐπικαλεσάμενοσ, ἀπ' ἄκρου ὁ εἰκῶ ξυνεκατήειν τὴν θάλασσαν. εἶτα δὴ παραπέμποντάσμενος, ἀκολούθει τῇ

παυλείας λιπαρὴς ὄχλος, οἱ σωέχες ἡμῖν ἐν
τύγχανοντες, ἀνιαρῶς διεζεύγνυντο. ἡ πρὸ
μνησ ζεῦν ἐπιβὰς, ἐγγὺς ἐμαυτὸν ἵδρυσα τῆ κυ-
βερνήτου. ἡ ῥοθίῳ ζεῦ τῆ ἐλατήρων μείαμικρὸν
ἀπὸ ἡ γῆς ἀναχθέντες, ἐπειλὴ μάλα καὶ κα
τόπιν ἡμᾶς ἐκύμαινον ἄυραι, ἵν' ἰσὸν ἐκ τῆ μέ
σοκοίλων ἀκαρῆ κ ῥχήσιῳ δ' κέρας προέτιλα
μεν. εἶτ' ἀθρόας κατὰ τῆ κάλων τὰς ὀθόνας
ἐκχέαντες, ἠρέμα πιπλαμένου τοῦ λίνου,
κατ' οὐδὲ οἴμαι βέλοις ἐλάτῖονι ῥοίζῳ φυ-
γαδόμεθα, ἔαρὺ τοῦ κύματος ὑποβρυχομένου
ποδὶ τὴν χίζουσαν αὐζῆ πρῴραν. ἀλλ' ἄγε
μὴν ἐν ζεῦ μεταξὺ παράπλω, ποῦ λῆς, ἡ πα
λὰς ἐχόμην βυλωέχθη, καιρὸς οὐ πάνυ μικρύ
νειν. ὡς δ' ἐ ἡ κιλικίας τὴν ἔφαλον ἀμείψα
τες, εἰχόμεθα τοῦ Παμφυλίου κόλπου, χελι
δονέας ὑποῤῥέοντες, οὐκ ἀμοχθεὶ τοὶς δύτυ-
χεῖσι τ' παλαιᾶς Ελλάδος ὄροις, ἑκάσῃ τῆ λυ-
κιακῶν πόλεων ἐπεξενούμθα, μύθοισι τὰ πολ
λὰ χαίροντες. οὐλὸν γὺ ἐν αὐτᾶις ἀφὲς δύσκλει
μονίας ὁρᾶται λείπανον. ἄχει τῆς ἡλιάδος ἀ
πάμθοι Ρόδου, δ' σωέχες τοῦ μεταξὺ πλοῦ
ναναπαῦσαι πρὸς ὀλίζον ἐκείναμθ.
Οἱ μὴν ἔν ἐρέται, δ' σκάφος ἔξαλον ἐς γῆν ἀ
ναπαύσαντες, ἐγγὺς ἐσκήνωσαν. ἐγὼ δ' ὑπ' ἔρε

πομένου μοι ξενῶν ἀπαντικρὺ τ Διονύσιου
κατὰ χολὴν ἐλάσαζον, ὑποῤῥυοῦσ ἀπλαύσε
ωσ ἐμπιπλάμθος. ἔσι ζὰρ ὄντως ἡ πόλις ἠλί
ου, πρέπον ἔχουσα ζεῷ θεῷ δ' κάλλος. ἐκπλῆ
ὧν ὧ τὰς ἐν ζεῦ Διονυσίῳ σοὰς, ἑκάσην γραφὴν
κατώπθευν, ἅμα ζεῦ τέρποντι τῆς ὄψεως,
ἡρῳϊκοὶς μύθους αὐανεούμθος. βύθὺ γάρ μοι
λύο, ἡ καὶ ζεῖς προσερῤῥύησαν ὀλίζου δ' ιάφοροι,
πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμθοι. τὰ δὲ πολλὰ
καὶ αὐτὸς εἰκασία προὐλάμβανον. ἦλη δὲ ζεῦ
θέας ἄλις ἔχοντι, καὶ ἀναπουμένῳ μοι βαλὶ
ζειρ' οἰκάδε, δ' ἥλιος ὡς ξένης ἀπάντησέ μοι
κέρᾳ θ, ἄνδρθν ἐκ παλαιοῦ χρόνου σωικθεις,
οὓς οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, πολλάκις
ἡμῖν ἰλιὼν ἐπφοιτῶντας ἐνταῦθα. τὸν μὲν κο
ρίνθου χαιρικλέα νεανίαν οὐκ ἄμορφον ἔχοντά
τι, καὶ κομμωτικῆς ἀσκήσεως, ἅτε οἶμαι γυ
ναίοις ἐναραιζόμθον, ἅμα δ' αὐζῆ, ὦ καλλι
κρατίδαν τὸν ἀθηναῖον, τὸν ζόητον ἀπλοϊκόν.
προηγουμένως ζὰρ πολιτικῶν λόγων προ-
ἴστο, καὶ ταυτησὶ τῆς ἀγραύλου ῥητορι-
κῆς. ἦν δὲ καὶ ζεῦ σώματι γυμνασικός, οὐδ' ἄλλό τι μοι δοκεῖν τὰς παλαίστρας ἀγαπᾶν,
ἡ ζεῦ δὴ παιδικοὶς ἔρωτας. ὅλως ἡ εἰς τοῦτο
ἐπῆλθον, ζεῦ λὲ πρὸς τὸ θῆλυ μίσει, πολλὰ

Ὁ Προμηθεὺς κατηρᾶτο. πόρρωθεν δὲ ἰδὼν ἕκα-
τερος μέγιθος, ἡλίκας χαρᾶς πλέοι προσέβαλε.
εἶθ' ὁ ποῖα φιλεῖ, δεξιωσάμενοι, πρὸς αὐτὸν ἐλ
θεῖν ἑκάτερος ἠξίου με. κἀγὼ φιλονεικοῦντας
ὁρῶν πρατέρω, τὸ μὲν τέμβρον ἕτερον ὧν καλ-
λικράτιδα, ὁ Χαρίκλεις, ἄμφω καλῶς ἔχον
θεὶν ὑμᾶς παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν, ἵνα μὴ πλείω τὴν
ἕριν ἐπίρητε. τῶς δὲ ἐφεξῆς ἡμέρας, χρεὶς δὲ
ἐνταῦθα, ἢ τέτταρας διέγνωκα μένειν, ἀμοι-
βαίως αὐθεσιάσετέ με, κλήρῳ διακριθεὶς ὁ
πρότερος. δικεῖ ταῦτα. κἀκείνῳ μὲν τὴν ἡμέ
ραν εἰσιάρχον ἐγώ. τῇ δ' ἑπιούσῃ, Καλλικρα
τίδας. εἶτα μετ' ἀυτὸν, ὁ Χαρικλῆς. ἐώρων
δὲ ὁ παρὰ τὴν ἐσίασιν ἐναργῆ τῆς ἑκατέρου
διαθέσεως τεκμήρια. ὁ μὲν δὴ ἀθηναῖος, δυμός
φοις πασὶν ἐζήσκητο. καὶ πᾶς οἰκέτης αὐ-
τῷ χελὸν ἀγένειος ἦν, μέχρι τοῦ πρῶτον ὑπο
γραφέντος αὐτοῖς χνοῦ παραμένοντος. ἐπεὶ
δὲ λάν δὲ ἰούλοις αἱ παρειαὶ πυκάζωσιν, οἰκο-
νόμοι, ὁ τῶν Αθήνησι χωρείων κηδεμόνες ἀπε
δέχοντο. Χαρικλεῖ γε μὴν πλὶς ὀρχηςρίσων,
καὶ μουσουργῶν χορὸς ἵπετο. καὶ πᾶν τὸ δω-
μάτιον, ὡς ἐν Θεσμοφορίοις, γυναικῶν μεστὸν
ἦν, οὐδὲ ὁς οὐδ' ἀκαρῆ παρόντος, εἰ μή τι που
γώνιον, ἢ γέρων ὑπορρίλιξ ὀφθείη, ἢ

χόνου

χόνου ζηλοτυπίας ὑποφίαν οὐκ ἔχοντος.
ἦν μὲν δὴ ὡς ἔφην, ὁ ταῦθ' ἱκανὰ τῆς ἀμφοτέ
ρων γνώμης δείγματα. πολλάκις μὲν ἐπ' ὀλί
γην ἀτιμαχίαι τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἐκινήθησαν,
οὐχ ὡς πέρας ἔχειν τι τὴν ζήτησιν, ἀλλ' ἐπεὶ
καιρὸς ἦν ἀνάγεσθαι, σύμπλοις ἐθελήσαντας
αὐτοὺς ἔπειγόμην. διενοοῦντο δὲ εἰς Ιταλίαν ἀ
πάρξαι ὁμοίως ἐμοί. καὶ δόξαν ἡμῖν Κνίδῳ προ
σορμίσαι κατὰ θέαν, τῆ δ' Αφροδίτης ἱδρῦσαν
θήσαντες ἱδρὸν, ὑμνεῖται δὲ τούτου δ' ὑπ' Πρα
ξιτέλους δι' χερείας ὄντως ἐπαφρόδιτον, ἠρέμα
τῇ γῇ προσηνέχθημεν, ἀνδρὶ οἶμαι τῆς θεοῦ λι
παρᾶς πολλὴν πομποσολούσης τὸ σκάφος.
τοῖς μὲν δὴ ἄλλοις, ἔμελε μὴ σωληθεὶς παρα
σκευάζειν. ἐγὼ δὲ, δ' ἐρωτικὸν ζεῦγος ἑκατέρωθεν
ἐζαπάμενος, κύκλῳ περιήειν τὴν Κνίδον, οὐκ
ἀγελαστὶ τῆς κραμβυτικῆς ἀκολασίας μετέ
χων, ὡς ἐν Αφροδίτης πόλει. στὰς δὲ Σωσιά
που, καὶ τἄλλα, ὅσα τέρπειν ἡμᾶς ἐδύνατο, πρῶ
τον ἐμπλησθέντος, ὁ δ' ἐννεώρυτος Αφροδίτης
βασιλίζομεν, νὼ μὲν, ἐγώ τε, ὁ Χαρικλῆς πάνυ
προθύμως. Καλλικρατίδας δ' ὡς δ' θέαν θή
λειαν ἄκων, ἤδιον ἂν οἶμαι τῆς κνιδίας Αφρο-
δίτης δ' ἐν Θεσπιαῖς αὐτὴ καταλαξόμενος ἔρω
τα. καί πως δύθις ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ τεμένους,

ἀφροδίσιοι προσέπνευσαν ἄνεμοι δ' ἦρι θέριον,
οὐκ εἰς ἔσχατος ἄγγνον μάλιστα, λίθων πλαξὶ
λείαις ἐρεμνόν, ἀλλ' ὡς ἐν Ἀφροδίτης, ἄ-
ταν ἦν γόνιμον ἡμέρων καρπῶν, ἃ τὰς κόμας
βυθαλέσιν ἄχει πόρρω βρύονσια ἂν πνεις ἀέρα
σωφρόφωνα. πολιτίον μὲν ἡ πυκνόκαρπος
ἐτεθήλει μυρρίνη παρὰ τὴν λείπουσαν αὐτῆς,
λαφίλης πεφυκυῖα, τῶν τε λοιπῶν δ' ἑνδρων
ἕκαστον, ὅσα κάλλους μετείληχεν. οὐδ' αὐτὰ
γέρων τοσ' ἤδη χρόνου πολιὰ καθαύανεν, ἀλλ'
ὦ' ἀκμῆς σφριγῶντα νέοις κλασὶν ἦν ὥρια.
φύρισ δ' ἀνεμέμικτο ἡ τῶν κρηνῶν μὲν ἄλλως
ἄγνα, τὴν δ' ὑμορφίαν ἔχοντα καρπὴν, κυπα-
ρίττωνε, ⸗ πλατανίστων αὐθρια μήκη. καὶ
ὧν αὐτῶς, αὐτόμολον Ἀφροδίτης ἢ θεοῦ
πάλαι φυγὰς Δάφνη. παντὶ μὲν δ' ἑνδρῳ,
πολιτλέγδην ὁ φίλορως προσείρπυε κιττός.
ἀμφιλαφεῖς ἄμπελοι, πυκνοῖς κατήρτηντο βόστρυσι. τέρπνοτέρα ⸗ Ἀφροδίτη μὴ Διονύ-
σου. ἡ δ' παρ' ἀμφοῖν ἡδύ, σύμμετρον. εἰ δ' ἀ-
πέζευχθείη ἀλλήλων, ἧττον εὐφραίνοι δ'. ἦν
δ' ὑπὸ ταῖς ἄγαν πολυνσκίοις ὕλαις, ἱλαρὰ
κλισία τοῖς ἐνεσιάζειν θέλουσιν, εἰς ἃ τῶν μὲν ἀ-
σικῶν, πανίσως ἐπεφοίτων τινές. ἀθρόος δ' ὁ πο-
λιτικὸς ὄχλος ἐπανηγύριζεν, ὄντως ἀφροδισιά-

ζοντες. ἐπεὶ δ' ἱκανῶς τοῖς φοτοῖς ἐτέρφθη
μεν, εἰσωπὸν νεὼ παρήειμεν. ἦ μὲν δὴ θεὸς, ἐν μέ-
σῳ καθίδρυται. πεῖρας δὲ λίθος, δαίδαλμα
κάλλιστον ⸗ περιφανον, ἡ σεσηρότι γέλωτι μι-
κρὸν ⸗ πομειδιῶσα. πᾶν ὃ δ' κάλλος αὐδᾷ, ἀκά-
λυπτον, ὀυδεμιᾶς ἐσθῆτος ἀμφεχούσης γε μὴν
μνωται, πλὴν ὅσα τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τὴν αἰδῶ λε-
λιθότως ἐπικρύπτειν. τοσοῦτο γε μὴν ἡ δημι-
ουργὸς ἴσχυσε τέχνη, ὥστε τὴν αὐτὶ τυρρὸν οὕ-
τω, ⸗ κρητεραν τ' λίθου φύσιν, ἑκάστοις μέλε
σιν ἐπιπρέπειν. ὁ γοῦν χαρικλῆς, ἐμμανέστερ,
ἢ παράφορον ἐμβοήσας, ὀυ τυχέστατος εἶπε θε-
ῶν ὁ δὴ ταύτῃ σεθεὶς Ἄρης. ⸗ ἅμα προσβρα-
μών, λιπαροῖς τοῖς χείλεσιν ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν
ἐκτείνων ἐν αὐχένα, κατεφίλει. σιγῇ δ' ἐφε-
στὼς ὁ καλλικράτίδας, κατὰ νοῦν ἀπεθαύμα-
ζεν, ἔστι δ' ἀμφίθυρον αὐτῆς ὀνειῶς, καὶ τοῖς θέ-
λουσι τὴν θεὸν ἰδεῖν ἀκωλύτως, καὶ κατὰ νώτου,
καὶ ἵνα μηδ' ὧν αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾖ. δι' ὑμέ-
νεος δ' ὅτι τῇ ἑτέρᾳ πύλῃ παρελθοῦσι, τὴν
ὀπισθεν ὑμορφίαν διαθρῆσαι. δόξαν δ' ὄν ὄ-
λιγον τὴν θεὸν ἰδεῖν, εἰς τὸ κατόπιν τοῦ ση-
κοῦ παρελήλυθομεν. εἶτ' ἀνοιγείσης τῆς θύρας
ὑπὸ τοῦ κλειδοφύλακος ἦν πεπιστευμένου
ξωμάτιον, θάμβος ἀμφίδρομον ἡμᾶς εἶχε τοῦ

Universidad de Deusto
Biblioteca

καλλοῦς. ὁ γοῦν ἀθλωτὴς, ἡσυχῇ πρὸ μικροῦ
βλέπων, ἐπεὶ τὰ παιδικὰ μέρη τῆς θεοῦ κα-
τώπλυσεν, ἀθρόως πολὺν τὸν Χαεικλέους ἐμ-
μανέστερον αὐξόησεν. Ηράκλεις, ὅσῃ μὲν τῶν
μεταφρένων ῥυθμία, πῶς δ' ἀμφιλαμφὴς
ἀλαγόνθυ, ἀγκάλισμα χειρὸς ἁλισθῆναι. ὡς δ'
ὑπερίγραφοι τῆς λουτῶν αἱ σάρκες ἐπικυρτοῦν
ται, μήτ' ἄγαν ἐλλιπεῖς, αὐτοῖς ὀστέοις προσε
σταλμέναι, μήτε εἰς ὑπέρογκον ἐκκεχυμέναι
ποιότητα. τῶν δὲ τοῖς ἰσχίοις ἐνεσφραγισμένων
ἀξ ἑκατέρων τύπων, οὐκ ἂν εἴποι τις ὡς ἡλὶς
ὁ γέλως μικρούς τε, καὶ κνήμης, ἐπ' ὀθόνης τεται
μένης ἄχει πολύς, ἠκειβωμένοι ῥυθμοί. τοι
οὗτος ἄρα Γανυμήδης ἐν οὐρανῷ, Διὶ δ' ἑκατὰ
ἥβιον ἐχχεῖ. πρὶν μὲν γὰρ Ηβης, οὐκ ἂν ἐγὼ διακονουμένης, ποτὸν ἐδεξάμην. ἐνθασικῶς τὰν
τα τοῦ Καλλικρατίδου βοῶντος, ὁ Χαεικλῆς
ὑπὸ τῆς σφόδρα θάμβους, ὀλίγου δεῖν ἐπεπτώ-
κει τακρόν τι, καὶ ῥέον ἐν τοῖς ὄμμασι πένθος
ἀνυγραίνων. ἐπεὶ δ' ἐπεθαυμάζομεν ὁ κόρος ἡμᾶς ἀ
πήλαξεν, ὡς θατέρου μικροῦ πρὸς λίθον εἰδόμην,
ὥσπερ ἐν ἐδαφίτι κηλίδα. ἤλεγχε δ' αὐτὴν τὴν
ἀμορφίαν ἡ τοῦ τὰλλα τῆς λίθου λαμπρό-
της. ἐγὼ μὲν δὴ πιθανὴ τὰληθὲς εἰκασία το-
πάζων, φύσιν ὤμην τὸν λίθον δ' ἐλεπόμενον

εἶναι. πάθος γὰρ οὐδὲ τούτων ὀλίγον ἔξω. πολλὰ δὲ
τοῖς κατ' ἄκρον εἶναι δυναμένοις καλοῖς, ἡ τύ
χη πέλεμπε δίζεσθαι. μέλαιναν δὲ ἐπιλῶσθαι
φυσικὴν πινακηλίδα νομίζων, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ
Πραξιτέλους ἐθαύμαζον, ὅτι πολίου δ' λύσ
μορφον, ἐν τοῖς ἥττον ἐλέγχεσθαι δυναμέ-
νοις μέρεσιν ὑπέκρυψεν. ἡδὲ παρεσῶσα πολυ
τίμον ἡμῶν ξάκορον, ἀπίστου λόγου καινὴν πα
ρέσχεν ἱστορίαν. ἔφη γὰρ οὐκ ἀσήμως γένους νε
ανίαν. ἡλὲ πρᾶξις, ἀνώνυμον αὐτὴν ἐσίγησε,
πολλάκις ἐπιφοιτῶντα θεῷ τεμένει, ᾧ δεῖ
λαίῳ σαίμονι ἐραθῆναι θεοῦ, καὶ πανήμε-
ρον αὐτὴν ἐνδατείβοντα θεῷ ναῷ, καταρχὰς
ἔχειν δυσδαίμονος ἀπιστίας δόκησιν. ἔκτε δὲ
ἐωθινὴς κοίτης, πολὺ προλαμβάνων τὴν
ὄρθρον, ἐπιφοίτα, καὶ μετὰ δύσιν ἄκων ἐβά-
διζεν οἴκαδε. τίνα θ' ὅλως ἡμέραν ἀπαντικρὺ
θεοῦ καθεζόμενον, ὀρθὰς ἐς αὐτὴν δινεύ
κους τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπέκρεισεν. ἄσημοι δ' αὐτῷ ἰθυεισμοί, καὶ κλεπτομένοις λα
λιᾶς, ἐρωτικαὶ δὲ ἐπεραίνοντο μέμψεις. ἐπεὶ
λάνδε καὶ μικρὰ πάθους ἑαυτὴν ἀποδεκο-
λῆσαι θελήσειε, προσιόντων, τῇ δὲ ἐπεξῆς
τέτταρας ἀργαλέους λιβυκὸς δρόμος ἀπε
θερμήνας, ἐπέτεινε τὴν ἐλπίδα. καὶ βα-

λῶν μὲν ὠθεῖ σκοτεινοῦ, μάλιστα δ' εἴ ποτε τὴν
θεὸν αὐτὴν θύελλα σείει, μυρίους ἀστραγάλου
πόντου ἴσῳ κύματι, προσεικύνει, καὶ ἐπιθυ-
μίας πυξεσθαι νομίζων. εἰδ' ὁποῖα φιλεῖ
φαύλως κατὰ τὴν παλαίστραν ἐίπειν, οἷδ' ὅτι
δ' δυσφημότερον ἀνάστιτον, ὅλη κυίσῳ κατα-
ρώμενος, ὡς ἐπ' ἀνηκέστῳ συμφορᾷ, καὶ κατη-
φεῖ. καὶ δι' ὀλίγου συναρπάσας, ἑτέρῳ βόλῳ
τὴν πρὶν ἀσυχίαν ἐθεράπευεν. ἤδη δὲ πολέμου
αὐτῷ τῶ πάθους ἐρεθιζομένου, τοῖχος ἅπας
ἐχαράσσετο, καὶ πᾶς μαλακοῦ δένδρου φλοι-
ὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκήρυσσεν, ἐπιμάτος δ'
ἐξίσου Διὶ Πραξιτέλης. καὶ πᾶν ὅ, τι κεμηλί-
ον θύρετρὸς οἰκοι φυλάττοιτο, τοῦτ' ἦν ἀνά-
θημα τοῦ θεοῦ. πέρας, αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐ-
τῷ πόθων ἐπιτάσεις ἀπενοήθησαν. εὑρέθη δὲ τόλ-
μα καὶ ἐπιθυμίας μαστροπός. ἤδη δὲ λύσιν
ἡλίου κλίνοντος, ἥρεμα λαθὼν τοὺς παρόντας,
ὅπωθεν τῆς θύρας παρεισερρύη. καὶ σὰς ἀφανὴς
ἐνδοτάτω, χεδὸν οὐδ' ἀναπέων ἠρέμει.
συνήθεως δὲ τῶν ξακόρων ἐξωθεν τὴν θύραν ἐ-
φελκυσαμένων, ἔνδον ὁ καινὸς Ἀγχίσης κα-
θεῖρκτο. κἠτί μ' ἀρρήκτου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν,
ἤ ἄλλος, ἐσ' ἀκειβὲς ὑμῖν δηλοῦμαι. τῶν ἑρω-
τικῶν πεπλοκῶν ἴχνη ταῦτα μὴ ἡμέραν

ὤφθη

ὤφθη, καὶ δ' ἦν πολὺν ἔσχεν ἡθέως, ὧν ἐπαθεν
ἔλεγχον. αὐδὴν γε μὴν ὅν νεανίαν, ὡς ὁ δημώ-
δης ἱστορεῖ λόγος, ἣ κατὰ πεδὸν φασιν, ἣ κα-
τὰ πελαγίας κύματος ἐνεχθέντα, παντελῶς ἀ-
φανῆ γενέσθαι. ταῦτα τοῦ ξακόρου δηλουμένης, με-
τὰ ξύλου δηλοῦσθαι, ἔιπεν ὁ Χαικλῆς,
οὐκοῦν δ' θῆλυ καὶ λίθινον ἦ, φιλεῖται. τίς
εἴ τις ἐμψυχον ἔσται τοιοῦτο κάλλος; ἆρ' οὐκ
ἂν ἡμίαν νύξ τῶν τοῦ Διὸς σκήπτρων ἐπιμᾶτο;
μειδιάσας δ' ὁ Καλλικρατίδας, οὐδέ πω φησὶν
ἴσμεν ὦ Χαρίκλεις, εἰ πολλῶν ἀκουσόμεθα θα-
ύτων λιθημάτων, ὅταν ἐν Θεσπιαῖς πενώμεθα.
καὶ νῦν δὲ ἐκ τοῦ ζηλουμένης Ἀφροδίτης ἐναργὲς δεῖγμα, πῶς ἑρμοῦ τε
Χαρικλέους, ἄγαν πιθανῶς μοι ἔδοξε λέγειν
ὁ Καλλικρατίδας. ἔφην, ὡς ὁ ἐραθεὶς νεα-
νίας, παννύχου σχολῆς λαβόμενος, ὡς θ' ὅ-
λων τ' ἀέθλους ἔχειν ἐξουσίαν κορεσθῆναι, πα-
λικῶς ἐκ λίθου προσωμίλησε, βουληθεὶς οἷδ'
ὅπη μηλέ πρόσθεν ἔην δ' θῆλυ. πολλῶν δ' ἀ-
κείτων ἀφυλακτουμένων λόγων, τὸν συμ-
μειγῆ κατεπαύσας ἐγὼ θόρυβον, ἄνδρες ἔιπον
ἑταῖροι, καὶ κατὰ κόσμον ἔχεσθε ξυνήσεως,
ὡς δ' ὑπρεπὲς ἐστι νόμῳ παιδιᾶς. ἀπαλλα-
γέντος δ' ἐκ τῆς ἀτάκτου, καὶ πέρας οὐλομ-

ἐχούσης φιλονεικίας, ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς αὐτὸς ἑαυτοῦ λόξης. ἑκάτερος ἀποτείναθε. καὶ γὰρ οὐδέ πω καιρὸς ἐμβαλεῖν ἀπέναι. τῇ δὲ χολῇ καταχρήσεον εἰς ἱλαρίαν, καὶ μετὰ τέρψεως ὠφελήσαι δύναμεν μᾶλλον. ὑπεκστάντες δὲ τοι νεὼ, πολὺς γὰρ ὁ κατ' εὐσέβειαν ἐπιφοιτῶν ὄχλος, εἰς ἕν τι τῶν συμποσίων ἀποκλινοῦμεν, ὅπως δ' ἱρεμίας ἀκούειντε, καὶ λέγειν ἅτ' ἂν βουλομένοισ, ἐξῇ. μεμνῆθαι δ' ὡσ ὁ τέμβρον ἀτιμηθεὶσ, οὐκ ἔτ' αὖθις ἡμῖν ποθὲν τῶν ἴσων ἀνοχλήσει. καλῶς ἐδόξατ' αὖ τα λέγειν. ἡ συγκαταινεσάντων, ἐξῆλθεν. ἐγὼ μὲν ἤλόμενοσ, οὐσεμιᾶς με πεζούσης φοντίδος. ὅιλ' ἐμὲ συννοίας, μεγάλω ἐν ἑαυτοῖσ σκέλιν ἄνω καὶ κάτω κυκλοῦντες, ὡσ ποθὲν ἢ προπομπίασ ἀμφινιούμενοι Πλαταιᾶσιν. ἐπεὶ δ' ἤκομεν εἰς τι συνηρεφὲσ, ἢ παλίνσκιον, ὥρα θέρουσ, ἀναπαυσόμενοι, ἡδὺ εἰπὼν ὁ τόποσ ἐγὼ, καὶ γὰρ οἱ κατὰ κορυφὴν λιγυρὸν ὑπὸ χοῦσι τέττιγεσ, ἐν μέσῳ πάνυ δικαίωσ καθεζόμην, αὐτὴν ἐπ' αὐτοῖσ ὀφρύσι τὴν ἡλιαίαν ἔχων. προθεὶς δ' ἀμφοτέροισ κλῆρον ὑπὲρ του, τίνα χὴ πρῶτον εἰπεῖν, ἐπεὶ δὴ χαρὶ κλῶσ ἐλελόγχει πρότερον, δύθις ἐνάρχεσθαι τ' λόγου ἀνεκελθούσαμεν. ὁ δὲ, τῇ δεξιᾷ δ' πρόσω

που ἀναζίφασ, ἥσυχῇ, καὶ μικρὸν ἐπιχών, ἀρχετ' τῇ δ' ἑπῃ, σὲ δ' ἔασοινα τῶν ὑπὲρ σοῦ λόγων Ἀφροδίτη, σὲ βοηθὸν αἱ ἐμαὶ δέησεσ καλοῦσιν. ἅπαντι μὲν γὰρ ἔργῳ, κἂν βραχύ τι ἱλίας πάθοῦσ ἐπισάξῃσ, τελεώτατον ὄφιν. οἱ δ' ἐρωτικοὶ λόγοι, πειστέοσ σου δ' ἑοντ'. σὺ δ' αὖ τῶν γνησιωτάτη μήτηρ, ἴθι δὴ γυναιξὶ συννήθροσ, ἡθάλεια. χάεισα δὲ μὴ τοῖσ αὐθράσι μένειν ἀρρέσιν. ὡσ ἐγεννήθημεν. ἔφυ δ' ὧν δύθις ἐν ἀρχῇ τ' λόγου, τὴν προμήτερα, καὶ πάσησ μνέσεωσ πρωτόρριζον, ὧν ἀξιῶ, μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι. λέγω δὲ τὴν ἱεράν τῶν ὅλων φύσιν. ἣ τὰ πρόσθα πεξαμένη σοιχεῖα τοι κόσμου, γῆν, ἀέρα, πῦρ, ὕδωρ, τῇ πρὸς ἄλληλα τούτων ἐπικράσει πᾶν ἐζωογόνησεν ἐμπυχον. ἐπισταμένη δ' ὅτι θνητῆσ ἑσμὲν ὕλησ δημιούργημα, μὴ βραχὺς χρόνος ὁ ζῆν ἑκάστῳ καθείμενοσ, τὴν ἑτέρου φθοράν, ἄλλου γένεσιν ἐμηχανήσατο, ὡσ θνήσκοντι, δ' τικτόμενον ἀντεμέζησεν, ἵνα παῖσ πρὸ ἀλλήλων ἀναδοχεῖσ εἰσ δ' ἀεὶ χρόνον ἔξωμεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἄπορον δὲ ἑνόσ τι γενναῖον, δὲ πλῆν ἐν ἑκάστῳ φύσιν ἐμηχανήσατο. τοῖσ μὲν ἀρρέσιν, ἰλίας καταβολὰσ σπερμάτων χαειζομένη, δ' θῆλυ δ' ὥσπερ ἔνησ τι δοχεῖον ἀπεφήνασε. κοινὸν δὲ ἀμφοτέρῳ γένοσ πόθον ἐμπε

βασα μένη, συνέζευξεν ἀλλήλοις θεσμὸν ἀνάγκης ὅσον, καταγάλασα μένειν ἑκάστου τὸ οἰκείας φύσεως ἑκάτερον. Ϲ μήτε δὴ θῆλυ παρὰ φύσιν ἄρρενοῦσθαι, μήτε τἄρρεν ἀπρεπῶς μαλακίζεσθαι. ἔστω δὲ καὶ ζωὴ χωρὶς ἀνδρῶν ὁμιλίαι, μέχρι σεύρου ἂν ἀνθρώπινον εἶσιν ἀθανάτοις ἀναδοχαῖς φυλάττουσιν. οὐδὲ ἰσ ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς αὐχεῖν γενέσθαι. δυοῖν δ' ὀνομάτοιν σεβασμίοιν πᾶσαι τιμαὶ μένουσιν, ἐξίσου πατρὶ μητέρα προσκωσούντων. κατ' ἀρχὰς μὲν ὧν ἐθ' ἡρωϊκὰ φρονεῖν ὁ βίος, Ϲ τὴν γε ἴτονα θεὸν σέβειν ἀρετὴν, οἷσ ἐνομοθέτησεν ἡ φύσις ἔπεσθαι ἄρχει. Ϲ καθ' ἡλικίας μὲν γὰρ ἀνδρεῖοι ζηλοτύμφοι, γενναίων πατέρων ἐγίγνοντο τέκνων. κατὰ μικρὸν δ' ὁ χρόνος ἀπ' ἐκείνης τὸ μεγέθος ἔστα ἡδονῆσ καταβαίνων βάραθρα, ξένας ὁδοὺς, Ϲ πεπλανημένας ἀπολαύσεων ἑτέμνων. εἶθ' ἅπαντα τολμῶσα ψυχὴ, τὴν φύσιν αὐτὴν πλημμέλησε, καί τισ ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖσ δ' ἄρρεν εἶδεν ὡς θῆλυ, δυοῖν θάτερα, ἢ τὸ φαννικῶς βιασάμενος, ἢ πειθὼς πανούργως. συνῆλθε δ' εἰς μίαν κοίτην μία φύσις. αὐτὸς δ' ἐν ἀλλήλοις ὁρῶντες, οὐθ' ἃ δρῶσιν, οὐθ' ἃ πάσχουσιν ἡδὺ ἦν. καὶ πρῶτον λέγεται τὸν ἀγόνων ὠὸν φανέντα, ὀλίγης ἡδονῆς αὐτὸν καταλλάξαντα μέ-

γάλῳ

γάλῳ ἀδοξίαν. εἰ ποις γε μὴν εἰσ τὸ σοῦργον τυραννικῆς εἵας ἡ τόλμα προέκοψεν, ὡς μέχρι σήμερον τὴν φύσιν ἱεροσυλῆσαι. τῶν δ' ἀρρένων δ' ἄρρεν ἐκκενώσαντες, εὗρον ἡδονῆσ πλέκοντας μέρα. οἱ δ' ἄθλιοι, καὶ δυστυχεῖς, ἵν' ἐπιτολέων ὧσι παῖδες, οὐδὲ ἐπιμένουσιν ἀνδρὸς, ἀμφίβολον αἰνίγμα ἀτελοῦσ φύσεως, οὔτ' εἰς ὃ γεγεννῆσθαι φυλαχθέντες, οὔτ' ἔχοντες ἐφ' ὃ μετέβησαν. δ' δ' ἐννεότητι πλαμᾶναν ἀνδρὸς, εἰς γῆρας αὐτὸς μαραίνει πρόωρον. ἅμα γὰρ ἐν παισὶν ἀεισμοῦντι, καὶ γεηράκασιν, οὐδὲ ἀνδρὸς μεταίχμιον ἔχοντες, οὕτωσ ἡ μιαρά, Ϲ πανδ' ὃς κακοῦ δυσλάσκαλος ψυχὴ, ἄλλην ἄπ' ἄλλης ἡδονὰς ἀναισχύντους ἐπινοοῦσα, μέχρι τοῦ δὲ ἐκθῦναι δυναμένης δύπρεπεσ νόσου κατώλισθεν, ἵνα μηδὲν ἀγνοῇ μέροσ ἀσελγείας. εἰσ' ἐφ' ὧν ἡ πρόνοια θεσμὸν ἔταξεν, ἧ μᾶσ ἕκαστος ἴδρυτο. ταῖσ μετὰ γυναικῶν ἀνομιλίαις ἤρκουμθεα, Ϲ παντὸσ ὀνείδους ὁ βίος ἐκαθάρθνεν. ἀμέλει πρὸ ταῖσ οὐδὲ ἐκ πονηρᾶς δυαθέσεως παραχαράξαι δυναμένοις ζώοισ, ἄχραντος ἡ φύσεως νομοθεσία φυλάττετο. λέοντες, οὐκ ἐπιμαίνονται λέοσιν, ἀλλ' ἡ κατὰ καιρὸν Ἀφροδίτη πρὸσ θῆλυ τὴν ὄρεξιν αὐτῶν ἐκκαλεῖται, ταῦρθ' ἁγελάρ-

χῆς βασιν ἐπιθόρυβητ. ἡ κειος ὅλως τὴν τοῦ
μνην ἄῤῥενος πλησοῖ σπέρματος. τί δ' ἐ, οὐ συνῶν
μὴν θύνας μεταδιώκουσι κάπροι, λυκαίνας δ'
ἐπιμίγνυται λύκοι. καθόλου δ' εἰπεῖν, οὐθ' ὁπό
σα ἐρεθίζοι ζοῦντο ὄρνεις, οὐθ' ὅσα τὴν ὑγρὰν καὶ
θ' ὕδατος ἕλικα λῆξιν. ἀλλ' οὐδ' ὧδε γῆς τι
ζῶον, ἄῤῥενος ὁμιλίας ἐπαρέχθη, μένει δ' ἐ
ἀκίνητα τῆς προνοίας τὰ δόγματα. ὑμεῖς δ' ὦ
μάτην ὠδῖ ὦδ' φρονεῖν θύλοζύμνοι, θηρίον
ὡς ἀληθῶς φαῦλον ἄνθρωποι, τίνι καινῇ νόσῳ
πλανομένου τοῦ, ἢ τὴν κατ' ἀλλήλων ὕβριν
ἠρέθισθε; τίνας τ' ψυχῆς τυφλὴν αὐαισθησίαν
καταχέαντες, ἀμφοῖν ἠσχήκατε, φεύγοντες
ἃ δώκει ἑαυτῷ, καὶ διώκοντες ἀφ' ὧν ἔδει φεύγειν;
ἢ καθ' ἕνα ριαῦτα ζηλοῦν πάντων ἑλομένων,
οὐδ' εἷς ἔσται. ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τοῖς σωκρατι
κοῖς ἢ ὁ θαυμασὸς αὐαφύετο λόγος, ὑφ' οὗ πάν
δικα καὶ μὴ ἀκοαὶ, τελείων ἐνδεῆς λοιπομῶν φαν
νακίζοντο. ὃ δ' ἦδη κατὰ φόνησιν ἐσ ἄκρον ἔ
χον, οὐκ ἂν ἐπαχθῆναι δώαιτο. ψυχῆς γὰρ ἔρω
τα πλάττοντο, ὃ δ' τ σώματος εὐμορφορ αἰ
δούμενοι φιλεῖν, ἀρετῆς καλοῦσιν αὐτὰς ἐρα
σάς. ἐφ' οἷς μοι πολλάκις καγχάζειν ἐπῆρχε
ται. τί γὰ παθόντο ὦ σεμνοὶ φιλόσοφοι, ὃ
μὴ ἦδη μακρῷ χρόνῳ σεσωκόσ ἑαυτο πεῖραρ

ὁ ποῖον ὄφιν, ᾧ πολιὰ προσήκασα, μὴ γῆρας ἀφ
τὴν μαρτυρεῖ, δι' ὀλιγωρίας πταισέμπετε.
πᾶς δ' ὁ σοφὸς ἔρως ὃν δ' νέον ἐπίσηται, μηδ' ἐ
πω τῶν λοιπομῶν ἐν αὐτῷ πρὸς ἀ γαπήσοντας
κεῖσιν ἐχόντων. ἢ νόμος ὄφι, πᾶσαν μὲν ἀμορ
φίαν πονηρίας ἢ κατάκειρον, θύθυ δ' ὡς ἀγα
θὸν ἐπαινεῖσθαι δν καλόν. ἀλλά γι κατὰ δν μέ
γαν ἀληθείας προφήτην Ομηρον,

Εἶδος, τίς ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ; »
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι σέφῃ. οἳ δέ τ' ἐς αὖθι »
Τερπόμενοι λεύσσουσιν, ὅδ' ἀσφαλέως ἀπορεύῃ, »
Ἀϊδδῖ μειλιχίῃ. μῦθοι δὲ πρέπει ἀγορεύοισιν. »
Ἐρχόμενον δ' αὖ ἄστυ, θεὸν ὣς εἰσορόωσι. »

καὶ πάλιν εἴ πέ που λέγων.

Οὐκ ἄρα σοί γ' ὃν εἰδεῖ, φένες ἦαρ. »

Ἀμελεῖ τ καλοῦ Νιρέως ὁ σοφὸς Οδυσεὺς
πλέον ἐπαινεῖται. πῶς δν φονήσεως μὲν, ἢ
δικαιοσύνης, τῶν τε λοιπῶν ἀρετῶν, αἳ τελεί
οις αὐθράσι σύγκληρον εἰλήχασι τάξιν, οὐδεὶς
ἔρως ἐνδέχῃ, δ' δ' ἐν παισὶ κάλλος ὀξυτάτας
ὁρμὰς παθῶν ἐγείρει; πάνυ γοῦν ἐρᾶν ἔλεγε Φαί
δρου δ Λυσίαν ὁ Πλάτων, ὃν προὔδωκεν, ἢ
τὴν ἀρετὴν φιλεῖν Αλκιβιάδην εἰκὸς ἦν, δότι
ἄκρο τηρεῖτο τὰ θεῶν ἀγάλματα, τὴν ἐμ
Ελευσῖνι τελετὴν αἱ πρὸ πότου δεδρχοῦντας

φωναί. τίς ἐρασὴς ὁμολογεῖ γενέσθαι, πρὸ δωδεκέτιδος Ἀθηναίων, ἢ Δεκελείας ἐπιτειχιζομένης, καὶ βίᾳ τυραννίδα βλέπουσης; ἀλλ' ἄγε μὴν οὐδέπω κατὰ τὸν ἱερὸν Πλάτωνα πώγωνος ἐμπίπλαμαι, πᾶσιν ἐτοίμως ἔρασσος ὤν. μεταβὰς δ' ἀπὸ τοῦ παιδὸς εἰσὶν ἄνδρα, καθ' ἣν ἡλικίαν ἡ τέως ἀτελὴς φόρησις ὁλόκληρον εἶχε τὸν λοιπισμόν, ἀπὸ πάντων ἐμισεῖτο. τί δὴ πάθεσιν αἰσχροῖς ὀνομάτων ἐπιγράφοντες αἰδῶ, ψυχῆς ἀρετὴν λέγομεν τὴν τοῦ σώματος δυπρέπειαν, οἱ φιλόνεοι μᾶλλον, ἢ φιλόσοφοι. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἐπισκήμων ἀνδρῶν φιλαπεχθημόνως μνημονεύθη, ἵνα θασσον εἰρήσθω. μικρὰ δ' ἀπὸ τ' ἄγαν ἀπολῶσαι τὴν ὑμετέραν ὦ καλλικρατίδα καταβὰς ἡδονήν, ἐπιδείξω παιδικῆς χρήσεως πολὺ τὴν γυναικείαν ἀμείνω. καὶ τόγε πρῶτον, ἐγὼ πᾶσαν ἀπολαυσιν ἡδυμαλτεροτέραν εἶναι, τὴν χρονιωτέραν. ὀξεῖα γὰρ ἡδονὴ πρὰξις πᾶσα, φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι πεπαυμένη. τὸ δ' ὑφαινόμενον, ἐν ᾧ πρέπει κρεῖττον. ὡς εἶδε καὶ εἶουμακρὰς προθεσμίας ἢ μικρολόγως ἡμῖν ἐπέκλωστε μοῖρα, καὶ τ' ἄσην ἂν ἀνενεγκεῖς ὑγίεια, μισεμένας λύπης τὴν διάνοιαν ἐκνεμομένης. ἑορτὴν γὰρ ἂν, ἢ πανήγυριν ὅλον χρόνον ἡγοῦμαι. ἀλλ' ἐπεὶ

ἐπεὶ τῶν μειζόνων ἀπορεῶν ὁ βάσκανος καιρὸς ἐνεμέσησεν, ἐγγὺς τοῖς παροῦσιν ἥδιστα τὰ πρέλκοντα. γυνὴ μὲν γὰρ παρθένου μέχρισ ἡλικίας μέσης, πρὶν ἢ τελέως τὴν ἐχαλινωμένην τίλλεσθαι τοῦ γήρως ἐπιβραμεῖν, δυάγκαλον ἀνδράσιν ὁ μίλημα. κἂν παρέλθῃ τὰ τῆς ὥρας, ὅμως ἡ ἐμπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. εἰ δ' εἰκοσιν ἐτῶν ἀπὸ πειρῶμ παῖδά τις, αὐτὸς ἐμοιγε δοκεῖ παχυτιᾶν, ἀμφίβολον Ἀφροδίτην μεταδιώκων. σκληροὶ μὲν οἱ τῶν μελῶν ἀνανδρωθέντων ὄγκοι. ἡ ζαχὺ μὲν αὐτὶ πάλαι μαλακοῦ πυκάθειν ἰούλοις δ' γένειον. οἱ δ' δύφυεῖς μικροὶ θελξίν, ὡσπερεὶ ἑρπῶντες. ἄλλ' ὅτι τούτων ἀφανέστερα, τοῖς πεπειρακόσιν ἡμῖν εἰδέναι παρίημι. γυναικὶ μὲν ἀεὶ πάσῃ, κἂν χρόμασι ἐπισείσῃ χάεις, καὶ δακτυλίοις μὴ ἀπὸ τῶν βοσκύχων κεφαλῆς ἕλικες, ἰακίνθοις δὲ καλὸν αὐθοῦσιν ὅμοια πορφύροντες. οἱ μὲν, ἐπινώτιοι κέχυντο, μεταφένων κόσμος. οἱ δὲ, παρῶτα, καὶ κροτάφους, πολὺ τῶν ἐν λαμῶνι οὐλότεροι σελίνων. δ' ἄλλο σῶμα, μᾶλλ' ἀκαρῆ ξυχὸς αὐταῖς ὑποφυομένης, ἀλέκτρου φασὶν, ἢ σιδηρίας ὑέλῳ ἀναφεγγέστερ' ἀπαστράπτει. τίδ' οὐχὶ τῶν ἡδυνῶν ἡ τὰς αὐτὶ παθῆς μεταδιωκτέον, ἐπιδιὰν δξίσου τοῖς

διαπεθεῖσιν οἱ πάσχοντες θυφαίνουσι; χείλος γὰρ οὐ κατὰ ταυτὰ τοῖς ἀλόποις ζώοις τὰς μονήρεις διαζιβὰς ἀσμενίζομεν, ἀλλὰ πως θαλεταίρῳ κοινωνίᾳ συζυγέντες, ἥλιον τάλαντα ἀπαθάνατον ἀλλήλοις ἠπυόμεθα, καὶ τὰ δυσχερῆ κοινὰ φέροντες μετ' ἀλλήλων. ὅθεν εὐρέθη βάτραχος καὶ νύμφη. καὶ φιλίας μεσίτην βάτραχον πεποιθότες, περὶ τὴν ὀφλομένην ἀπομείζουν μὲν ἀπόλαυσιν, οὐ μόνον δὲ θάσιον, εἰ τύχοι, οἰνοντες οἶνον, οὐδὲ καθ' αὑτοὺς τῶν πολυτελῶν πιπτάλαμοι σιτίον, ἀλλὰ δικῆ τερπνὸν ἑκάστῳ δὲ μετ' ἄλλα. καὶ τὰς ἡδονὰς κοινωσάμενοι μᾶλλον, εὐφραινόμεθα. αἱ μὲν δὴ γυναικεῖοι σύνοδοι, τὴν ἀπολαύσεως αὐτὶ δόσιν ὁμοίαν ἔχουσιν. ἀλλήλους γὰρ ἰδίσου διαθέντες, ἡδέως ἀπηλλάγησαν, εἰ μὴ δικασῇ Τειρεσίᾳ προσεκτέον, ὅτι ἡθάλασσα τέρψις ὅλη μοίρα πολεονεκτεῖ τὴν ἀβρένα. καλὸν δ' οἶμαι μὴ φιλαύτως ἀπολαῦσαι θελήσαντας, ὅπως ἰδίᾳ τι χρὴ ἀπόδοσιν ται σκοπεῖν, ὅλως πρὸς τοῦ λαμβάνοντας ἡδονήν, ἀλλ' ἐκεῖνο μεμεριμνῆσθαι, ὃν τυγχάνουσιν αὐτίῳ δαχεῖν ὅμοιά. ἄνδρ' δ' οὐκ ἂν ἔστ' παίσῃ τις, οὐχ οὕτω μέμηνεν. ἀλλ' ὁ μὲν, διαθεὶς ἢ νομίζῃ πότε ταῦτα, τὴν ἡδονὴν ἀφαίρετον λαβὼν, ἀπέρχεται. ὁ δὲ ὑβρισμένῳ κατ'

ἀρχὰς μὲν ὀδυνᾶται, καὶ πλάκρυα. μικρὸν δὲ ὕστερον χρόνου τῆς ἀλπηλόνος χαλασάσης, πλέον ὡς φασιν οὐδὲν ἂν ὀχλήσειας. ἡδονὴ δ' οὐδ' ἥτις οὖν. εἰ δέ δῆτι καὶ πολυεργότερον εἰπεῖν, πλὴν δὲ ἐν Ἀφολίτῃς τεμένει, γυναικὶ μὲν ὦ Καλλικρατίδα, γυναικώτερον χρώμενον, ἐξεστιν θύφανθῆναι, διπλασίασα ἀπολαύσεως ὁδοὺς ἀνείξαντα. ἢ ἄρρεν, οὐδενὶ ξύστῳ χαρίζεται θήλειαν ἀπόλαυσιν. ὥστ' εἰ μὴ γὰ ὑμῖν ἀρέσκειν δώματι, πρὸς ἀλλήλους ἢ ἡμεῖς ἀποτίχισώμεθα. εἰ δὲ γοῖς ἄρρεσιν ὑπερεπεῖς αἱ μὲν ἀρρένων ὁμιλίαι, πρὸς τὸ λοιπὸν ἐράτωσαν ἀλλήλων γυναικῶν. ἀπὲ νῦν ὦ νεώτερε χρόνε, καὶ τῶν ξένων ἡδονῶν νομοθέτα, καινὰς ὁδοὺς ἀρρένος ζυφῆς ἐπινοίσας, χάρισαι τὴν ἴσην οὐσίαν γυναιξίν. ἀλλήλαις ὁμιλησάτωσαν, ὡς ἄνδρες. ἀστελγῶν δὲ ὀργάνων ἐπιζυγώσαμαι τέχνασμα, ἀπόρων τέρασιον αἰνιγμα, κοιμᾶσθαι γυνὴ μετὰ γυναικός, ὡς ἀνήρ. ἃ δὲ εἰς ἀκοὴν πανίσως ἦκον ὄνομα, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν, τῆς βιβακῆς ἀστελγείας, αὐτέδλω πομπευέτω. πᾶσα δ' ἡμῶν ἡ γυναικωνῖτις, ἔστω θελαινὶς, ἀνδρογύνους ἐρωτας ἀχαμονοῦσα. καὶ ὅσῳ κρεῖττον εἰς ἄρρενα ζυφὴν βιάζεσθαι γυναῖκα, ἢ δ' γυναῖον ἀνδρῶν, εἰς γυναῖκα θή-

Universidad de Deusto
Biblioteca

λύνεσθαι. τοιαῦτα συντόνως μεταξὺ παθεῖν
νόμιμος ὁ Χαικλῆς ἐπαύσατο, λεινόν τι καὶ
θηειῶδες ἐνῆν βλέπων. ἐγὼ δὲ
λέμοι καθ' ὅσιον χεῖν πρὸς τὸ παιδικοὺς
ἔρωτας. ἐγὼ δὲ, ἤσυχῇ μειδιάσας, πρὸς
τὸν Αθηναῖον ἠρέμα τὸ ὀφθαλμῷ παραβαλών,
παιδιᾶς ἕνεκα γέλωτος ὦ Καλλικρατίδα,
καὶ σὺ καθεσθῆναι προσδοκᾷς, οὐκ οἶδ' ὅ-
πως τὸν Χαικλέους λειότατος ἰωνικοῦ
λαιότερον ἦμαι. χελιδὼν γὰρ ὡς ἐν ἀρείῳ πά-
γῳ πολὺ φόνου καὶ πυρκαϊᾶς, ἢ νὴ Δία φαρ-
μάκων ἀγωνιζόμενος, ὑπορφυρᾶς ἐπαθήναρ.
καιρὸς δὲ ὁ νῦν, εἰ ποτε ἡ πρότερον, ἀπαιτεῖν
σε τὰς Αθήνας. Περικλῆ δὲ πείθου, καὶ τῶν
λέκα ῥητόρων τὰς Μακεδόσιν αὐθωπλισμένας
πλώσας, ἐνὶ γὰρ σῷ λόγῳ διαῤῥῖψαι,
μιᾶς τὸν ἐν πυκνὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι
μικρὸν δὲ ἐπισχὼν ὁ Καλλικρατίδας, ἐκεῖ
νε δὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου μοι τεκμαιρομένῳ,
καὶ λίαν ἀληθείας μεστὸς εἶναι, λόγῳ ἀμοιβαί-
ων ἐνάρχεται. εἰ γὰρ αἰεὶ ἐκκλησία, καὶ δι-
καστήρια, καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἦν με-
τουσία, στρατηγὸς ἂν, ἢ προστάτης ἐκεχειρο
τόνησο, καὶ σε χαλκῶν ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγο
ραῖς ὦ Χαικλεῖς ἐτίμων. χελιδὼν γὰρ οὐδὲ

αὐταὶ πολὺ αὐτῶν, ὁ πόσαι προῦχειν κατὰ σο
φίαν ἐδόκουν, εἴ τις αὐταῖς τὴν τοῦ λέγειν δύ
ναμιν ἐφῆκεν, οὕτω μετὰ πουλῆς ἂν εἶπον.
οὐχὶ σπαρτιάταις αὐθωπλισμένῃ τελέσιλ
λα, δι' ἣν ἐν Αργει θεὸς ἀριθμεῖται γυναικῶν
Αρης. οὐχὶ δ' μελιχρὸν αὔχημα λεσβίων Σα
πφὼ, καὶ ἡ τῆς Πυθαπορείου σοφίας θυγάτηρ
Θεανώ. τάχα δ' οὐδὲ Περικλῆς οὕτως ἂν Α-
πασίᾳ συνηγόρησεν. ἀλλ' ἐπεισῆπορθοῦ πρε-
πὲς ἀῤῥένας ὑπὲρ θηλειῶν λέγειν, εἰ πομπὴν
ἀνδρας ὑπὲρ αὐλητρίδων. σὺ δ' εἰ ἵλεως Αφοδίτη
γενοῦ. καὶ γὰρ ἡμεῖς δίκαιον ἔρωτα τιμᾶμεν.
Ἐγὼ μὲν δὴ ἐνόμιζ' ἄχρι παιδιᾶς, ἱλαρὰν τὴν
ἔριν ἡμῶν προκόπτειν. ἐπεὶ δὲ οἱ παρὰ τούτου
λόγοι καὶ φιλοσοφεῖν ὑπὲρ γυναικῶν ἐπενοήθη
σαν, ἀσμένως τὴν ἀφορμὴν ἥρπασα, μόνος
γὰρ ὁ ἄῤῥην ἔρως κοινὸν ἀρετῆς, καὶ ἡδονῆς ὄρεγμα
ἔρων. δικαίμιλω γὰρ ἂν, εἰ ποθ' ἦν ἐν δωματῷ,
τὴν ἐπικοὸν ποτε τῶν Σωκρατικῶν λόγων
πλατάνιστον, Ακαδημίας καὶ Λυκείου πένθρον
δυτυχέστερον, ἐγγὺς ἡμῶν ἐσάναι, πεφυκυῖαν
ἐνθ' ἡ Φαίδρου προσανάκλισις ἦν, ὥσπερ ὁ ἱε-
ρὸς εἶπεν ἀνὴρ, πλείστων ἀπάγωνος χαρίτων.
αὐτὴ τάχα ἂν ὥσπερ ἡ ἐν Δωδώνῃ φηγὸς ἐκ
τῶν ὁρωμένων ἰδρὰν ἀπεῤῥήξασα φωνὴν,

τοὺς παιδικοὺς δυφήμησεν ἔρωτας, ἔτι τὸ
καλοῦ μεμνημένη Φαίδρου. πολλὴν ἐπεὶ τοῦ
τ' ἀμήχανον, ἢ μὲν πολλὰ μεταξὺ εὐρεά τε σκιό
εντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα, ξένοι τε ἐπ' ἄλλο
ζίας γῆς ἀπειλίμμθα, & πολεονέκτημα χε
εικλέους ὄσσιν ἡ Κυκλάς, ὅμως ἀληθὲς οὐ προλω
σομμ, εἶξαντες ὄκνῳ. μόνον ἡμῖν σὺ λαῖμον οὐ
ράνιε, καὶ εἴως παράσκθι, Φιλίας δυγνώμονα,
ἱροφάντα μυσπείων ἔρως, οὐ κακὸν νήπιον,
ὁποῖα ζωγράφων παίσοιδ χέρδυ, ἀλλ' ὃν ἡ
πρωτόσπορος ἐγέννησεν ἀρχὴ, τέλεον δύθυ τε
χθέντα. σὺ γὰρ ἀφανοῦς & κεχυμένης ἀμορ
φίας σ' πᾶν ἐμόρφωσας. ὥσπερ δὲ ὅλου κό
σμου τάφον τινὰ κοινὸν ἀφελὼν σ' πρόκειμέ
νον χάος, ἐκεῖνο μὲν ἐς ἐσχάρυ ταρτάρου μυχοὺς
ἔφυγάδευσας, ἔνθα ὡς ἀληθῶς σιδήρεαί τε πύ
λαι, καὶ χάλκεος οὐδός, ὅσσος ἔσ' ἀΐδαο κάτω
δοθὲν φουρᾶς, τῆς ἔμπαλιν ὅλου εἴρηται.
λαμπρῷ δ' φωτὶ τὴν ἀμαυρὰν νύκτα μετάσας.
παντὸς ἀτύχου τε, & τυχὴν ἔχοντος ἐγένε
δημιουργός. ἀφάιρετον δὲ ἐγκεράσας ὁμόνοιαν
ἀνθρώποις, τὰ σεμνὰ Φιλίας πάθη Ζηνᾶς,
ἵν' ἀφ' ἀκάκου & ἀπαλῆς ἔτι τυχῆς ἡ εὐνοια
συνεκτρεφομένη, πρὸς τὸ τέλειον αὐξηθῆται.
γάμοι μὲν δ', ἀναγκαίας εὑρῆσθαι

Φάρμα

φάρμακα. μόνος, δὲ ὁ ἀΐδιον ἔρως, Φιλοσόφε
καλὸν ὅδι τυχῆς ἐπίταγμα. πᾶσι δὲ ζῶις ἐκ
τ' πεπόντος εἰς δύπρέπειαν ἠσκημένοις, ἔπε
ται τιμὴ πολείων, ἢ ὅσοις δὲ παρ' αὐτὰ χρείας
ἐπισεῖται. ἡ πάντη τοι ἀναγκαίου καλὸν
κρεῖττον. ἄχει μὲν δὴ ὁ βίος ἀμαθὴς ἦν, οὐδὲ
πω τ' καθ' ἡμέραν τέρας πρὸς σ' βέλτιον δύ
χολαδν, ἀπαπτῶς ἐπ' αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα
συνεσέλκε. τ' δὲ ἀγαθῆς δαίτης ἐπείγεν ὁ
χρόνος, οὐ παρέσχεν εὕρεσιν. ἐπειδὴ ἦ αἱ μὲν
ἐπιθυμεναι χρεῖαι πέρας εἶχον. οἱ δὲ τῶν ἐ
πιγνομένων ἀεὶ λογισμοὶ δὲ ἀνάγκης ἀφε
θέντες ἀκαίρων, ἐπινοεῖν τι τῶν κρειττόνων ἐκ
τούτου κατ' ὀλίγον ἐπεσῆμαι συνηύξοντο. ὅθεν
δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἐντελεστέρων τεχνῶν ἔνεστιν
εἰκάζειν. αὐτίκα πρῶτοι τινες ἄνθρωποι μυθο
μοι. τοι καθ' ἡμέραν λιμοῦ φάρμακον ἐζη
τουν. εἶθ' ἁλισκόμενοι τῇ πρὸς σ' παρὸν ἐν
δείᾳ, τ' ἀπορείας οὐκ ἐώσης ἐλέσθαι σ' βέλτι
ον, τὴν εἰκαίαν πόαν ἐσιτοῦντο, & μαλθακὰς
ῥίζας ὀρύττοντες, & τὰ πολλὰ δρυὸς καρπὸν
ἐσθίοντες. ἀλλ' ἡ μὲν, ἀλόπους ζώοις μετὰ
χρόνον ἐφεύρεσις. πόρον δὲ πυροῦ, & κειθῆς εἶ
δον αἱ γεωργῶν ἐπιμέλειαι, εὑρούσαι κατ' ἔρος
ἐκνεάζοντα, & οὐ δὲ μανεὶς ἂν εἴποι τις, ὅτι

θρῦς, σάχυσσι ἀμείνων. τίδ' οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν
οὐδὲν τοιοῦτος, σκέπτομενοι δὲ νοήσαντες ἄνθρωποι, νά-
κη, θηρία δείραντες, ἠμφιέσαντο, ἢ ὠκλυγ-
γας ὁρᾶν, κρύους καταδύσεις ἐπενόησαν, ἢ πῶ-
λαι ῥίζαι, ἢ φυτῶν αὖ ἀκοιλώματα. τὴν δὲ
ἀπὸ τούτων μίμησιν, ὡδὶ δ' κρεῖττον ἀεὶ μετά-
γοντες, ὕφηναν μὲν ἑαυτοῖς χλανίδας. οἴκους
δ' ἐῴκισαν. ☪ λεληθότως αἱ σοφαὶ ταῦτα τέ-
χναι δι' χρόνου λαβοῦσαι μεγάλα, αὐτὰ
μὲν λιτῆς ὑφῆς, δ' κάλλιον ἐποίκιλαν. αὐ-
τὰ δὲ δι' τελῶν σωματίων, ὑφηλὰ τέρεμνα,
☪ λίθων πολυτέλειαν ἐμηχανήσαντο, ☪ γω-
μνὴν τοίχων ἀμορφίαν διανθέσι βαφαῖς χρω-
μάτων κατέγραψαν. πλὴν ἑκάστη δι' τούτων τῶν
τεχνῶν, ἢ ἐπιστήμων, ἄφωνος οὖσα, μὴ βεβαίαν
ἐπιτεθειμένη λήθην. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσεως κα-
ταμικρὸν εἰς τὰς ἰδίας αὐέτειλεν ἀκτῖνας.
ἕκαστος γὰρ εὑρόντι, παρεσήμηνε δι' μετ' αὐ-
τόν. εἶθ' ἡ διαδοχὴ τῶν λαμβανόντων, οἷς ἐ-
μαθεν ἤδη προστιθεῖσα, δ' ἐνδέον ἐπλήρωσε.
μὴ δή τις ἔρωτας ἀφῃρένων ἀπαιτείτω πρὸ τ'
παλαιοῦ χρόνου. γυναιξὶ γὰρ ὁμιλεῖν ἀναγκαῖ-
ον ἦν, ἵνα μὴ τελέως ἄπειρον ἠμᾶς φθαρῇ δ'
γένος. αἱ δὲ ποικίλαι σοφίαι, δι' φιλοκάλ-
των τούτοις ἀρεταῖς ἐπιθυμίαι, μόλις ἐπὸ τα
μηδὲ

μηδὲ ἐῶντες αὐίχνευτον ἀιῶνα εἰς τὸ μφα-
νὲς ἔμελλον ἥξειν, ἵνα τῇ θείᾳ φιλοσοφίᾳ. μὴ δ'
παιδεραστεῖν συνακμάσῃ. μὴ δὲ τὰ χαρίκλεις,
ὃ μὴ πρότερον εὗρεν, οὐδ' ἐπινοεῖν αὖθις ὡς
φαῦλον εὐθυνε, μηδ' ὅτι τῶν παιδικῶν ἐρώτων
αἱ γυναικεῖαι σύνοδοι πρεσβυτέρους ἐπιγρά-
φονται χρόνους, ἐλάττου θάτερον. ἀλλὰ τὰ
μὲν παλαιὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀναγκαῖα
νομίζομεν. ἃ δὲ ἀεθὶς ἐνδυχολήσεις τοῖς λοιπο-
μοῖς ὁ βίος ἐπεξεῦρεν, ὡς ἐκείνων ἀμείνω τιμη-
τέον. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὀλίγα ☪ μελέτης ἐναγχο-
ἐπῄει, καεικλέους ἄλογα ζῶα, ☪ τὴν Σκυ-
θῶν ἐρημίαν ἐπαινοῦντος. ὀλίγα δ' ἐπὸ τ' ἄπαν
φιλονεικίας ἢ μετενόει, γελόμενος ἑλλην. οὐδ' ἐ
γὰρ ὡς ἐναντία φθεγγόμενος, οἷς ἐπεχείρει λέ-
γειν, ἐπεσκαλμεύω δὲ φωνῇσι τόνῳ, δ' ῥη-
θέν ἐκλεπτέον, ἀλλ' ἐπημελῆ φωνῇ λαρυγγί-
ζων, οὐκ ἐρῶσι φησὶν ἀλλήλων λέοντες, οὐδ'
ἄρκτοι, ☪ σύες, ἀλλ' αὐτῶν ἡ πρὸς δ' θῆλυμό-
νη ὁρμὴ κρατεῖ. ☪ τί θαυμαστόν; ἃ γὰρ ἐκ λοιπο-
μοῦ δικαίως ἂν τις ἔλοιτο, ταῦτα τοῖς μὲν δυναμέ-
νοις λογίζεσθαι δ' ἀφοσύνην οὐκ ἔνεστιν ἔχειν. ἐ
πεί τοι Προμηθεὺς, ἢ θεῶν τις ἄλλος, εἰ νοῦν ἑκά-
στῳ συνέζευξεν ἀνθρώπων, οὐκ ἂν ἐρημία, ἢ βίος
ἄγριος ἀνθρὼπους ἐποίμαινεν, οὐδ' ἀλλήλοις ξοφὴν εἶ-

Universidad de Deusto
Biblioteca

χον ἀξίσου ἢ ἡμῖν ἱδρὰ σφάμμοι, ἢ μέσην ἔσ-
αν τῶν ἰλίων ἕκαστος οἰκῶν, ὑπὸ θῖς κοινοῖς
ἐπολιτεύονο νόμοις. τί σ' ἢ πρᾴδοξον, εἰ ζῶα
φύσεως κατάκειται μηδὲν, ὧν λοπισμοὶ
παρέχοντι πρὰ τ' προνοίας λαβεῖν ἠυτυχη-
κότα, προφρήτι μετὰ τῶν ἄλλων τὰς
ἀῤῥένας ἐπιθυμίας. οὐκ ἐρῶσι λέοντες. οὐδὲ
γὰρ φιλοσοφοῦσιν, οὐκ ἐρῶσιν ἄρκοι. ὅ γ' ἐκ
φιλίας καλὸν, οὐκ ἴσασιν. ἀνθρώποις δ' ἢ με
τ' ἐπισήμης φόνησις ἐκ τοῦ πολλάκις πειρᾶ-
σαι τ' κάλλιστον ἐλομένη, βεβαιοτάρυς ἐρώτων
ἐνόμισε τοὺς ἀῤῥένας. μὴ θίνυν ὦ Χαρίκλεις,
ἀκολάστου βίου συμφορίκας ἑταιρικὰ δηγήμα-
τα, γυμνῷ τῷ λόγῳ φῆ στομότητος ἡμῶν κα
τασώμωνε, μὴ δ' ἐν οὐράνιον ἔρωτα τῷ νη
πίῳ συναείρωμεν. λογίζα δὲ ὁπὲ μὴν ἡλικίας.
τὰ θιαῦτα μεταμανθάνων. ὅμως δ' ἔν λογί
ζα νῦν γε, ἐπειδήπερ οὐ πρότερον, ὅτι δηπουθεν
θεὸς ὁ ἔρως, οὐ κατὰ μίαν ὁδὸν φοιτῶν, οὐδὲ
ἐνὶ πνεύματι τὰς ἡμετέρας ψυχὰς ἐρεθίζων.
ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς ἂν οἶμαι κομιδῇ νήπια φρονῶν,
οὐδενὸς αὐτῷ τὴν διάνοιαν ἡνιοχεῖν δυναμένα
λοπισμοῦ, πολὺς ἐν ταῖς τῶν ἀφρόνων ψυχαῖς
ἀθροίζετι. μάλιστα δ' αὐτῷ γυναικεῖοι πόθοι
μέλουσιν. οὗτός θῃ ὁ φῆ ἐφημέρα ταύτης ὕβρε

ως

ως ἑταῖρος, ἀκείτῳ φορᾷ πρὸς θ' ὁμόμορον
ἄγων. ἕτερος δὲ ἔρως ὠγυγίων πατὴρ χρόνων,
στέμνον ὀφεῖναι, τ' πάνυθεν ἱδροπρεπεῖς θέα
μα σωφρονούντων ταμίασ πάθων, ἅπα ταῖς
ἑκάστ διανοίαις ἐμπνέει. τ' λαχόντες ἴλεω
ρῦσδ' ὀλίμονος, ἡδονὴν ἀρετῇ μεμιγμένω
ἀπαξόμθα. διατὰ γὰ ὄντως κατὰ θ' ἓν ζωικὸν
πνεύματα πνεῖ ὁ ἔρως. ἑνὸς δὲ ὀνόματος οὐχ
ὅμοια τὰ πάθη κεκοινώνικε. καὶ γὰρ αἰδὼς,
ὠφελείας ὁμοῦ τ' βλάβης ἀμφίβολος θῃ
ὀλίμων. αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ,,
ἢδ' ὀνίνησιν. οὐ μὴν οὐδὲ ἐρίσδων γένος θῃν ἕν, ἀλ ,,
λ' ὧδε παῖαν εἰσὶ δύο. τὴν μὲν κερδαινέσδε ,,
νοήσας, ἣ δ' ἐπιμωμητή. σφῷ δ' ἀνδήχε θυ- ,,
μὸν ἔχσιν. οὐδὲ θ' πρᾴδοξον, εἰ πάθ ,,
ἀρετῇ κοινὴν προσηθείαν ἔχειν ἐτύχεν, ὥστε
ἔρωτα καλεῖδαι, τ' τὴν ἀκόλαστον ἡδονὴν,
τὴν σωφρονοῦσαν εὔνοιαν. γάμους θ' φησι
μηδὲν οἴει, τ' θῆλυ τ' εἶδ φυτευτείας; ἵνα
πῶς μείνωμεν ἀνθρώποι. ζηλωτὸν μὲν ἦν κα
τὰ θ' σοφώτατον Εὐριπίδην, εἰ λίχε τ' πρὸς
γυναῖκας συνόδου, φοιτῶντος ὧδε ἱδρὰ, τ'
ναοὺς, ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ τέκνα πρὰ φῆ δια-
δοχῆς ἐωνούμθα. ἀνάγκη γὰρ βαρὺν κατ' αὐ-
χένα ζυγὸν ἡμῖν ἐπιθεῖσ. θῖς κελευομένοις

πειθαρχεῖν βιάζεται. δ' μὴν τὸν καλὸν αἰρώμεθα τοῖς λογισμοῖς, εἰκέτω δὲ τῇ ἀνάγκῃ δ' χρειώδης. ἄχρι τέκνων, γυναῖκδ' ἀριθμὸς ἔστω. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, ἄπαγε μήμοι γένοιτο. τίς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν ἀνέχεσθαι δύναιτο, ἀφ' ἑωθινοῦ γυναικὸς ὡραϊζομένης ἐπικτήτοις σοφίσμασιν; ἧς ὁ μὲν ἀληθῶς χαρακτὴρ, ἄμορφος. ἀλλότριοι δὲ κόσμοι, δ' ἣν φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν. εἰ τοῦν ἀπὸ τ' νυκτέρου κοίτης πρὸς ὄρθρον ἂν ἴδοι τις ἀνιστάμενας γυναῖκας, αἰσχίω νομίσει θηρίων τῶν πρὸ μιᾶς ὥρας ὀνομαζθῆναι δυσκλυδανίστων. ὅθεν ἀκριβῶς οἶκοι καθείρηνται δύτας, οὐδενὶ τῶν ἀρρένων βλεπομένας. γραῖες δὲ, ⸋ θεραπαινίδων ὁ σύμμορφος ὄχλος, ἐν κύκλῳ παρεσᾶσι, ποικίλοις φαρμάκοις καταφαρμακεύουσαι τὰ δύστυχῆ πρόσωπα. οὐ γὰρ ὕδατος ἀκράτῳ νάματι δύνηλον ἀπονιπτόμεναι κάρον, θύθις ἄπλονται σπουδῆς ἐχομένου τινὸς πράγματος, ἀλλ' αἱ πολλαὶ τῶν διαπασμάτων συνθέσεις, δύνανται τὸ πρόσωπον χρῶτα φαιδρὸν ποιῆσαι. ὡς δὲ ἐωθινὴ δημοτελοῦς πομπῆς, ἄλλοτε ἄλλη τῶν ὑπηρετουσῶν ἐμεχείρισαι, λεκανίδας ἀργυρᾶς, ⸋ πρόχοους, ἐσοπτρά τε. ⸋ καθάπερ ἐν φαρμακοπώλου, πυξίδων ὄχλος

λον, ἀγχόμεσά πολλῆς κακοδαιμονίας. ἐν οἷς ὀλόντων σμικτικαὶ δυνάμεις, ἢ βλέφαρα μελαίνουσα τέχνη θησαυρίζεται. δ' δὲ πλεῖστον ἀναλίσκει μέρος ἡ πλοκὴ τῶν τριχῶν. αἱ μὲν, ἢ φαρμάκοις ἐρυθραίνειν δυναμένοις πρὸς ἡλίου μεσημβρίαν, τοὺς πλοκάμους, ἴσα ταῖς τῶν ἐρίων χροιαῖς, ξανθῷ μεταβάπτουσιν ἄνθει, τὴν ἰδίαν κατακρίνουσαι φύσιν. ὃ πόσαις δὲ ἀρκεῖν ἡ μέλαινα χαίτη νομίζεται, δν γεγαμηκότων πλοῦτον εἰς ταύτην ἀναλίσκουσιν, ὅλιγα ἀραβίαν ὠφελοῦν ἐκ τῶν τριχῶν ἀποπνέουσα. σιδηρᾶ τε ὄργανα, πυρὸς ἀμβλείᾳ φλογὶ χλιανθέντα, βίᾳ τὴν ἑλίκων εὐλότητα διαπλέκει. ⸋ περίεργοι μὲν αἱ μέχρι τῶν ὀφρύων ἐφειλκυσμέναι κόμαι, ἔραχυ ⸋ μετώπῳ μεταίχμιον ἀμιᾶσι. σοβαρῶς δ' ἄχρι τῶν μεταφρένων οἱ ὄπιθεν ἐπικλεύονται πλόκαμοι. ⸋ μετὰ τοῦτ', ἀνθοβαφῆ πέπλα δὲ ⸋ ἑρκὸς ἐνδοτέρω τοὺς πόδας ἐπισφίγγοντα, ⸋ λεπτοῦφὴς ἐσπρόφασιν ἐθῆς, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν γεγυμνῶσθαι. πάντα δὲ τὰ ἐν τοῖς αὐτῆς, γνωριμώτερα τοῦ προσώπου, χωρὶς τῶν ἀμόρφως προπεπλωκότων μαζῶν, οὓς ἀεὶ περιφέρουσι δισμώτας. τί δεῖ τὰ τούτων πλουσιώτερα κακὰ διεξιέναι; λίθους

ἐρυθραίουσ κατὰ τῶν λοβῶν, πολὺ τάλαντον ἀρτημένασ βείθος, ἢ δὲ πολὺ καρποῖς, ☾ βραχίοσι δράκοντας, ὡς ὤφελον ὄντως αὐτὶ χρυσίου, δράκοντοι εἶεν. ☾ στέφανα μὲν ἐν κύκλῳ τὴν κεφαλὴν περιθεῖ, λίθοις ἰνδικαῖς λιάστερ. πολυτελεῖσ δὲ τῶν αὐχένων ὅρμοι καθεῖνται. ☾ ἄχρι τῶν πολῶν ἐχάτων καταβέβηκεν ὁ ἄθλιος χρυσὸς, ἄσπαρ εἰ πτισσφυροῦ γυμνοῦται, περισφίγγων. ἄξιον δ' ἦν σιδήρῳ τὰ περίσφυρα σκέλη πεπεδῆσθαι. καὶ περὶ ἀὐτῶν ὅλον δὲ σῶμα νόθησ δυμορφίας ἔχασα τῶν πάλαι διαμαρτυρῆ, τὰς αὐαισχύντους περὶ ἀὐτὰς ἐρυθαίνουσιν ἐπιχρίσεσι φύκεσιν, ἵνα τὴν ὑπέρυθρον αὐτῶν, ☾ πίονα χροιὰν, δὲ πορφυροῦν ἄνθοσ ἐπιφοινίξῃ. τίς δ' ὁ μετὰ τὴν τοιαύτην παρασκευὴν βίος; θύθι ἀπὸ τῆσ οἰκίασ ἔξοδοι. ☾ πᾶσ θεατὴς ἐπτείβων δὲ γαμηκότας, ὧν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες, οὐδὲ αὐτὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα, κωλιάδασ εἰ τύχοι, καὶ γενετυλλίδας, ἢ τὴν φυγὴν δαίμονα, ἢ δὲ δυσέρωτα κῶμον ἰωὴ θεσπεμένι. τελεταὶ δὲ ἀποῤῥῆτοι. καὶ χωρὶς ἀνδρῶν, ὑποπλα μυσκεια. ☾ τί δεῖ περιπλέκειν διαφθορὰν ψυχῆς; ἐπειδὰν δὲ τούτων ἀπαλλαγῶσιν οἶκοι, θύθι τὰ μακρὰ λοιδορά. ☾ πολυ

πολυτελὴσ μὲν ☾ ἡδεῖα ζάπεζα, πολὺσ δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀκκισμός. ἐπειδὰν δὲ ὑπὲρ πολέμου γένωνται παῖς πρὸ ἀὐταῖς γασιμαργίαισ, οὐκέτ' οὐδὲ τοι φάρυγγοσ αὐταῖς πλασθέχεσθαι δυναμένου τί σιτίον, ἄκροις δακτύλοις ἐπιγράφουσαι τῶν παρακειμένων ἕκαστον ἀποζεύγνυται, νύκτασ ὠδὶ θύρις δυσμόμασι, δὲ δὲ ἑτερόζωστασ ὕπνους, δὲ θηλύτηροσ θύρην γέμοσαν. ἀφ' ἧσ ἀναστὰσ ἕκαστοσ, θύει λουτροῦ χρεῖοσ ὄσι. ταυτὶ μὲν δὴ θύσταθοῦσ βίου τεκμήρια. τῶν δὲ πικροτέρων εἴ πσ ἐθελήσειε δ' ἀληθὲσ κατὰ μέροσ ἐξετάζειν, ὄντωσ καταράσεται Προμηθεῖ, τὴν μενάνθρειον ἐκείνου ἀπρεπῆ φωνήν. εἶτ' οὐ δικαίωσ προσπεπατταλευμένον γράφουσιν Προμηθέα πρὸσ ταῖς πέτραισ; ☾ γίνεται αὐτῷ λαμπάσ. ἄλλο δ' οὐδὲν ἀπαθὲσ, ὁμιστῖν οἷμ' ἅπαντασ θεούσ. γυναῖκασ ἔπλασεν; ὦ πολυτίμητοι θεοί, ἕνοσ μιαρόν. γαμεῖ τισ ἀνθρώπων; πάμεγ λάθριοσ. λοιπὴν δὲ ἐπιθυμίαν. ☾ παμπλήθει λέχει, μοιχὸσ ἐν ζυφῷ. εἶτ' ἐπιβουλαί, ☾ φόνοι μακραί, ☾ νόσοι, χαλεπώτατοσ φθόνοσ, μυριάκισ πάντα δὲ βίον γυνή. τίσ ταῦτα τὰ ἀπαθὰ δηώσει; τίνι βίοσ ὁ δύστυχὴσ οὗτοσ θυμήρησ; ἄξιον τοίνυν αὐτιθεῖναι θεῖσ θήλεσι κακοῖσ, τὴν

ἄρρενα τῶν παίδων ἀγωγήν. ὀρθρεύς αὖ ἀνασὰς ἐκ θαλάμου κοίτης, ἀν' ὠδὴν τῶν ὁμμάτων ἔπλοιπον ὕπνον ἀπονιψάμενος, ὕδατι λιτῷ τὴν ἱεράν χλαμύδα ταῖς ἐπωμίοις περόναις συνδήσας, ἀπὸ τῆς παχύφασος ἐσίας ἀζέρχετη κάτω κεκυφώς, καὶ μηλίνα τῶν ἀπάντων ἀζένανθ' ὁτίου προσβλέπων. ἀκόλουθοι δὲ ἡ παιδαγωγοί, χορὸς αὐτῷ κόσμιος ἕπονται, τὰ σεμνὰ θεῶν ἀρετῆς ἐν χερσὶν ὄργανα κρατοῦντες. οὐ περισσοῦ κτενὸς ἐντομὰς κόμαν καταψήχειν δυνάμενος, οὐδὲ ἐσοπήρα τῶν αὐτημόρφων χαρακτήρων ἀγράφους εἰκόνας, ἀλλ' ἢ πολύπλυχοι δέλτοι κατόπιν ἀκολουθοῦσιν, ἢ παλαιῶν ἔργων ἀρετὰς φυλάττουσαι βίβλοι. κἂν εἰς μουσικοῦ δ' ἔοι φοιτᾶν, δύμελὴς λύρα. πᾶσι δ' τοῖς θιλοσόφοις ψυχῆς μαθήμασι λιπαρῶς ἐναθλήσας, ἐπειδὰν ἡ διάνοια τῶν ἐγκυκλίων ἀπαθῶν κορεσθῇ, τὸ σῶμα ταῖς ἐλευθερίοις ἀσκήσεσιν ἐκπονεῖ. θεσσαλοὶ γοῦν ἵπποι μέλεσιν αὐλοῦ. ἡνίοχον τὴν νέότητα σωφρονήσας, ἐν εἰρήνῃ μελετᾷ τὰ πολεμικά, ἄκοντας ἀφιείς, καὶ βέλη δι' εὐστόχου σκέψεως ἀποστάλλων. εἶθ' αἱ λιπαραὶ παλαῖσται, καὶ πρὸς ἥλιον μεσημβρινὸν θάλπης ἐγκονίζεται τὸ σῶμα πυκνούμενον. οἵ τε τῶν ἐναγωνίων πόνων ἀπο

πεπαλάξοντες ἱδρῶτες, μὴ δοὺς λουτρὰ σύρμα, καὶ ξάνθεζα τῇ μετὰ μικρὸν ἐπινήφουσα πράξει. πάλιν γὰρ αὐτῷ ἀγλάσκαλοι, καὶ παλαιὸν ἔργον αἰνητὸ ὁμοῦ μαι, καὶ ἐπιμελοῦμαι μνήμαι, τίς αὐδρεῖος, ἢ τίς ὠδὴ φρονήσεως μαρτυρούμενος, ἢ οἷοι δικαιοσύνῃ, καὶ σωφροσύνῃ ἠνάσχοντο. τοιαύταις ἀρεταῖς ἀπαλὴν ἔτι τὴν ψυχὴν ἐνάρδων, ὅταν ἐπὶ ἔρα τὴν πρᾶξιν ὁρίσῃ, τῆς κρείσσονος αὐάγκης ὠν ὀφειλόμενον χρεὼν ἐπιμεμνῆσθαι, ἡλίους ὕπνους καθυλεῖ, τοῖς μὲν ἡμέραν καμάτοις ἐπηρεμῶν ὠδὴ χρόνον. τίς οὐκ ἂν ἐρασθεὶς ἐφήβου γένοιτο τοιούτου; τίνι δ' οὕτω τυφλαὶ μὴν αἱ τῶν ὁμμάτων βολαί, πηροὶ δὲ οἱ τῆς διανοίας λογισμοί; πῶς δ' οὐκ ἂν ἀγαπήσαι σὺν ἐν παλαίστρας μὴν Ἑρμῆν, Ἀπόλλωνα δ' ἐν λύραις, Διόσκουρα δὲ ἐν ἵπποις Κάστορα, θείας δ' ἀρετὰς ἀφ' ὑγιοῦ διώκοντα σώματος. ἀλλ' ἐμοὶ μὴν δαίμονες οὐράνιοι, βίος εἷς δύο ἐκνεκήσουτος, ἀπαντικρὺ τοῦ φίλου καθέζεσθαι, καὶ πλησίον ἀλλήλοιν λαλοῦντος ἀκούειν. ἀξιόντι δὲ αὐτῷ, συνεξιέναι, καὶ πάντος ἔρου κοινωνίαν ἔχειν. εὐξαίμην δ' ἐν ἔρωσιν τις δὲ ἀπαίστου, καὶ ἀκλινοῦς βίου, τὸν στεργόμενον ἀλύπως εἰς γῆρας ὁλῦσαι, μηδεμιᾶς τύχης πειράσαντα βάσκανον ἐπὶ

ξειαν. εἰ δὲ θ οἷος ἀνθρωπίνης φύσεως νόμος, νόσος ἐπιφαύσειεν αὐτοῖς, κάμνοντι συννοσήσω, θ' ὀξὺ χειμερίου θαλάττης ἀναχθεὶς ἐνῷ συμπλεύσομαι. κἂν τυραννικὴ βία δεσμὰ προσῇ, ἐν ἴσῳ ἐμαυτῷ βουλήσομαι σίδηρον. ἐχθρὸς ἅπας ὁ μισῶν ἐκεῖνον ἐμὸς ἔσαι, θ' φιλήσω δὲ πρὸς αὐδὴν δύνοϊκῶς ἔχοντας. εἰ δὲ λῃσὰς, ἢ πολεμίους θαρσίμως ἐπ' αὐτὸν ὁρμῶντας, ὁπλισαίμην ἂν πρὰ δυνάμιν. κἂν ἀποθάνῃ, ζῆν οὐκ ἀνέξομαι. τελευταίας δ' ἐντολὰς τοῖς μετ' ἐκεῖνον ὑπ' ἐμοῦ σωζομένοις ἐπιθήσομαι, κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιχώσας τάφον. ὀστέοις δὲ ἀναμίξαντας ὀστέα, μὴ δὲ τὴν κωφὴν κόνιν ἀπ' ἀλλήλων διακρίναι. ταῦτα δ' οὐ πρῶτοι χαράξουσιν οἱ ἐμοὶ πρὸς θεοὺς ἀξίους ἔρωτος, ἀλλ' ἡ θεοῖς πίτων ἱερωϊκὴ φρόνησις ἐνομοθέτησεν. ἐν οἷς ὁ Φιλίας ἔρως, ἄχρι θανάτου ζωῆς ἐξέπνευσε. φωκὶς ἐκ νηπίων ἔτι χόνων, Ορέστην Πυλάδῃ συνῆψε. θεὸν δ' τῶν πρὸς ἀλλήλους παθῶν μεσίτην λαβόντος, ὡς ἐφ' ἑνὸς σκάφους τὸν βίου συνέπλευσαν. ἀμφότεροι Κλυταιμνήστραν ἀνήρουν, ὡς Ἀγαμέμνονος παῖδες. ὑπ' ἀμφοῖν Αἴγισθος ἐφονεύθη.

τὰς Ορέστου ἐλαυνούσας ποινὰς, Πυλάδης ἐνόσει μᾶλλον. κρινομένῳ συνηγωνίζετο. τὴν δὲ

δὲ ἐρωτικὴν φιλίαν, οὐδὲ τοῖς τῆς Ἑλλάδος ὅροις ἐμέτρησαν, ἀλλ' ὡδὶ ὅσοι ἐσχάτους Σκυθῶν τέρμονας ἔπλευσαν. ὁ μὲν, νοσοῦν. ὁ δὲ θεραπεύων. τῆς γοῦν Ταυρικῆς γῆς ἐπιβαίνοντας, σύνθυτις ἡ μητροκτόνος αὐτοὺς ἐρινὺς ἐξενοδόχησε. θ τῶν βαρβάρων ἐν κύκλῳ πορευόντων, ὁ μὲν, ἔτρεσε συγκόπους μανίασι σῶν, ἔκειτο. Πυλάδης δὲ

Αφρὸν ἀπέπτα, σώματός τ' ἐπημέλει, »
Πέπλοις τε προὐκάλυπτεν δύπ' ἀκρισύφαις, »

Οὐκ ἐρασθεὶς μόνον, ἀλλὰ μὴ παχὺς ἐνδιδυμόμορφος ἦθος. νίκα γοῦν ἐκρίθη θατέρου μένοντος θ' τῷ φονεθῆναι, ἵν' ἕτερον ἐς Μυκήνας ἀπέναι, κομιοῦντα γράμματα, μένειν ἔτρεσ' ἀλλήλων ἀμφότεροι θέλοντες, ἑκάτερος ἐν θατέρου ζῶντα ζῆν ἑαυτὸν ἡπύμενος. ἀπωθεῖτ' ἦ τὰς ἐπιστολὰς Ορέστου, ὡς Πυλάδου λαβεῖν ἀξιωτέρου, μόνον οὐκ ἐρασθεὶς ἀντ' ἐρωμένου γενόμενος.

Τὸ μὴ σφαγῆναι τόν δ', ἐμοὶ βάρος μέγα. »
Ὀναισόλαδν γάρ εἰμ' ἐγὼ τ ἀσυμφοράς. »

καὶ μετ' ὀλίγον φησί,

Τῷδε μὲν λέλτον λίδου,
Πέμπω μ Αργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν. »
Ημᾶς δ' ὁ χρὴ ζῶν, κτενέτω. »
Καὶ μ οὕτως ἔχει σ' ἄγαν, ὅταν π ἐκ παίδων »

ὁ παῦλαῖος ἐρῶσ ἐνγραφεῖσ, ἰωθ τὴν ἡδὴ λογί
ξεσθαι δωαμεμὴν ἡλικίαν ἀνθρωπῳ, δ' πάλαι
φιληθέν, ἀμοιβαίους ἔρωτας ἀνταποδίδωσι.
ᾗ δυχερὲσ αἰδέσθαι ποτέρου πότεροσ ἐρασ-
θεὶν, ὥσπερ ἀπ' ἐσόπτρου τὸ φιλοῦντοσ
εὐνοίασ ἰωθ' ὃν ἐρώμενον ὁμοίου πεφόντος εἰδώ
λου. τί δὴ ἂν τὸ καθ' ἡμᾶς βίου ξένιον αὐδ' ἥ
φὴν ὀνειδίζεισ θείοισ νόμοισ ὀρισθέν, ἐκ παιδ-
χῆσ ἐφ' ἡμᾶς καταβεβηκόσ. ἀσμενέωσ δ' αὖ
δ' λεξάμενοι, μθ' ἁγνῆσ διανοίασ νεωκορεῦμθ.
ὄλβιοσ γὰρ ὡσ ἀληθῶσ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν
ἀπόφασιν, ᾧ παῖδ' ἔστε νέοι, & μώνυχεσ ἵπ-
ποι. πράσκειδ' ὁ γέρων κένος ἐλαφρότατα,
κοῦροι δ'ν, φιλέοισιν. ἄιγε μὴν Σωκρατικαὶ ἀ
δασκαλίαι, & δ' λαμπρὸν ἐκεῖνο φ ἀρετῆσ
διακασκεὶ), τοῖσ δελφικοῖσ χίπτοσιν ἐτιμήθη.
χρησμὸν γὰρ ἀληθείασ ὁ πύθιοσ ἐθέσπισεν, ἀν-
δρῶν ἁπάντων Σωκράτησ σοφώτατοσ, ὃσ δ
μα τοῖσ ἄλλοισ μαθήμασιν, ἐξ ὧν δ'ν βίον ὠ
νηται, & δ' παιδεραστῆν ὡσ μάλιστα ὠφελοῦν
προσήκατο. δῆ δὲ τῶν νέων ἐρᾶν, ὡσ Αλκι-
βιάδου Σωκράτησ. ὃσ ἅτε μιᾷ χλαμύδι πο
ῥόσ ὕπνους ἐκοιμήθη. & ἔγρετ' καλλιμά
χειον ἰωθ τέλει τῶν λόγων ἥλιστα προσδείλω ἂν
ἅπασι κήρυγμα.

Αἴθε πᾶ κούροισιν, ἐπ' ὁμμαῖα λίχνα φέρονται
Ερχιοσ ὡσ ὑμῖν ὥρισε παιδοφιλῆν.
Ωλενέων ἐράοιτε, πόλιν κεὐανδρον ἔχοιτε.

Ταῦτ' εἰλότθ' ὦ νεανίαι, σωφρόνωσ παι-
σὶν ἀπαθῶσ πρόσιτε, μὴ δὲ ὀλίγησ τέρψεωσ
ἕνεκα, τὴν μακρὰν ἐκχέοντεσ εὔνοιαν, ἄχε
τῆσ ἀκμῆσ ὥλασα τὰ τοῦ φιλεῖν πάθη προ-
βάλλεσθε. τὸν δ' οὐράνιον ἔρωτα πεσκυνοῦν
τεσ, εἰσ γὰρ ἀπαίδων βέβαια τηρεῖτε τὰ
πάθη. τοῖσ γὰρ οὕτω φιλοῦσιν, ἥλιστοσ μὴν ὁ τῆ
ξὴν χρόνος, οὐδεμιᾶσ ἀπρεπῶσ συνειδήσεωσ
παροικούσησ. ἀοίδιμοι δὲ μετὰ θάνατον εἰσ
πάντασ ἐκφοιτῶσι κληδόνθ'. εἰ δ' ἐλεῖ φιλα
σόφων παισὶ πιστύειν, ἀιθὴρ μετὰ γῆν ἐκδέχε
ται θὺ ταῦτα ζηλοῦντασ. οἱ δὲ ἄμεινον ἀπο
θανόντθ', ἔχουσι φ ἀρετῆσ γέρασ, δ' ἄφθαρ
τον. τοιαῦτα τοι καλλικρατίδου σφόδρα νεα
νικῶσ σεμνολογηθέντοσ, Χαεικλέα μὴν ἐκ
δευτέρου λέγειν πειρώμθον, ἐπέσχεν. ὥρα γὰρ
ἦν ἰωθ ναῦν κατιέναι. λεομένων δ' ὅ, τι φρο-
νοῖεν ἀποφήνασθαι, δὶ ὀλίγου τοὺσ ἑκατέρου
λόγους ἀεθμησάμθοσ, οὐκ ἐξ ὑποψίασ φημὶ,
& παρημελημένωσ, ὑμῖν ὦ ἑταῖροι, τὰ τῶν
λόγων ἔοικεν ἀπεχθιάσθαι, δικηνεκοῦσ δέ,
& νὴ Δί' ἐρρωμένησ φροντίδοσ ἐναργῆ ταῦτ'

βειν ἴχνη. Χαρίκλειαν δὲ οὐδὲν δεῖν, ὅ, τι τῶν λεκτέων εἰπεῖν ἑτέρῳ δύνασθαι παρήκατε. Καὶ πολλὴ μὲν ἡ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία, πολλὴ δ' ἡ τῶν λόγων λεπτότης. ὥστ' ἐγωγε ἂν δεξαίμην, εἰ πρὸς ἦν ἐν δυνατῷ μνησθῆναι θεραμένης ἐκεῖνος ὁ κόθορνος, ἵν' ἄμφω νενικηκότε, δεῖσθαι καλίζοιτε. πολὺν ἐπεὶ λήπτορ ἀνήσειν οὐκ ἐοίκατε, ἢ αὐτὸς ἐν δεῖ μεταξὺ πολῷ, δοὺς τῶν αὐτῶν οὐ κέκρικα διοχλεῖσθαι, σ' μάλιστα παρασὰν εἶναί μοι δίκαιον), ἀπαφανοῦμαι. γάμοι μὲν αἰθρώποισι βιωφελὲς πρᾶγμα, Καὶ μακάριον, ὁπόταν δὺ τυχόντα. παιδικοὺς δ' ἔρωτας, ὅσοι φιλίας ἀπνὰ δίκαια προμνῶνται, μόνης φιλοσοφίας ἔργον ἡγοῦμαι. διὸ δὴ παμπτέον μὲν ἅπασι, παιδεραστεῖν δ', ἀφείσθω μόνοις φιλοσόφοις. ἥκιστα δ' ἐν γναμπτοῖν ὁλόκληρος ἀρετὴ φύεται. καὶ σὺ δ' ὦ Χαρίκλεια, μηδὲν ἀχθεσθῇς, εἰ ταῖς Ἀθήναις ἡ Κόρινθος εἴξει. κἀγὼ μὲν σὲ αἰδοῦς αὐτόμῳ λόγῳ τὴν κρίσιν ἐπιτρέψας, ἀπανέστην. ἑώρων γὰρ σὲ πορκατηφῆ ἐν Χαρικλέᾳ, πρᾶμικρὸν ὡς θανάτου κατάκριτον. ὁδ' Ἀθηναῖος, ἱλαρῷ τῷ τρόπῳ φαιδρὸς ἀναπηδήσας, προὐφόβησε σοβαρῶς. εἰ καὶ τις αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι Πέρσας κατανεναμαχηκέναι, Καὶ τοτὲ δὴ κρίσεως ἀπωνάμην

μὴν, λαμπρότερον ἡμᾶς ἐστιάσαντας αὐτῷ τὰ πινίκια. Καὶ γὰρ ἦν ἄλλως τὸν βίῳ μεγαλοφρονέστερος· ἰσυχῇ δὲ Καὶ ἐν Χαρικλέᾳ πεπορησάμην ὑπὸ τῇ λεπτότητι τῶν λόγων, συνεχῶς ἀπερθαυμάζων, ὅτι δυσχερεστέρῳ μέρει δυνατῶς συνηγόρησεν. ἀλλ' ἡ μὲν ἐν Κρίσῳ διαξυβή, Καὶ τὰ πρὸς τῇ θεῷ λαληθέντα, ἀπουδὴν ἱλαρὰν ἅμα, Καὶ παιδιὰν εὔμορφον ἐχούσῃ τῇ δέ ἐστι διεκβίβη. σὺ δὲ ὦ Θεόμνηστε, ὁ τὴν ἐμὸν ἡμῶν ἐκκαλεσάμενος μνήμην, εἰ δίκαιος τότ' ἦσθα, πῶς ἂν ἀπεφήνω; Θεό. Μελιτίδην; ἢ Κόροιβον οἴει με πρὸς θεῶν, ἵνα ἀπὸ σοῦ δικαίως κεκριθῆσιν ἐναντίαν φέρω ψῆφον; ὃς Καὶ ἄκρας ἡδονῆς τῶν λεγομένων διακρίνειν ἐν τῇ Κρίσῳ ὠφέλην; ὀλίγον δ' βραχὺ τὸν διαπορῶν αὐτὸν ἡδὺ μᾶλλον ἦν, ἢ νεῶν ἐκεῖνον. ὅμως δ' ἦν, οὐδὲν γὰρ ἀπρεπὲς ἐν ἑορτῇ λέγεσθαι, πᾶς δ' ἡλως κἀν πειρατὴς ἦ, παντιμᾶν δοκεῖ, δὺ ἄρα Καὶ τοῦ παιδεραστοῦ κατωφρυωμένους λόγους, ἐθαύμαζον μὲν ἐπὶ τῇ σεμνότητι, πολὺν οὐ πάνυ θυμῆρες ὠόμην, ἐφίεσθαι παιδὶ συνδιημερεύοντα, τοιαῦτα λέγοις δίκας Καὶ προφέρειν, καὶ τοῖς ὄμμασι τὸ κάλλος μονονουχὶ προσκλύζοντος, ἄρρεν ἀρύσασθαι, μὴ μὴν Καὶ ὁμιλεῖν· οὐ γὰρ ἀπόχεν δὲ

ἐρᾶν ἐρώμενον, οὐδ' ἀπαντικρὺ καθημένου, καὶ λαλοῦντος ἀκούειν, ἀλλ' ὥσπερ ἡδονῆς κλίμακα συμπλέκοντα ἔρωτα, πρῶτον ἔχειν βαθμὸν ὄψεως, ἵνα εἰδῇ. κἂν θιγεῖν, ποθεῖ προσάγειν ἐφάπτεσθαι. δι' ἄκρων γοῦν δακτύλων κἂν μόνον θίγῃ, τὰ τῆς ἁπαλύσεως, εἰς ἅπαν διαθεῖ σῶμα. τυχὸν δ' ὑμῖν δοκεῖ τοῦτον, τρίτην πεῖραν ἐπάγειν φιλήματος, οὐκ ἄνευ πείσεως, ἀλλ' ἑρέμα χείλη προσενίσσειν χείλεσιν, ἅπερ ἡμῖν ἡ φαῦσα τελείως ἀπέσκιμψεν ἐπόνους ἰχνος καταλιπών. εἶτα πρὸς ὀπτικὸν ἁρμοζόμενος, ἀεὶ λιπαρεστέροις μᾶλλον ἀσπάσμασιν ἐντέτηκεν. ἔνθ' ὅτε δὴ καὶ σφαλερὸν ὑσμίνης τὸ σῶμα. τῶν δὲ χειρῶν οὐδεμίαν παρίεσαν ἀργήν. αἱ γὰρ φανεραὶ τῶν αἰσθητῶν συμπεπλοκαί, τὴν ἡδονὴν συνάπτουσιν, ἢ ἀληθείως ὑγρῶς ἢ σεσηρὰ κατὰ κόλπου δῦσα, μαστὸς ἐρασχὺ τὴν φύσιν ὑπεροιδοῦντας πιέζει. ὀφθείσης γὰρ ἐρᾶς, ἀμφιλαφὲς τοῖς δακτύλοις ἐπιβάλλεται ὁμαλῶς. μετὰ ταῦτα, καὶ πρωτόχνουν ἄνθος ἥβης. καὶ τί ἄρρητ' ἀναμελγόμεθα δαίμονες; ἑαυτῆς τυχὼν ἀρχῆς ὁ ἔρως, θερμοτέρου τινὸς ἅπτεται πράγματος, εἶτ' ἀπὸ μηρῶν προοιμιασάμενος, κατὰ δὴν κωμικὸν ἀνὼ κάτω ἐπάταξεν. ἐμοὶ μὲν οὕτω παιδεραστεῖν

γένοιτο.

μετεωροπλέχαι δή, καὶ ὅσοι τὴν φιλοσοφίας ὀφρῦν ὑπερ ἀυρίοις ὀξὺ κροτάφοις ὑπερκάσι, σιμῶν ὀνομάτων κομψεύμασι ὀξὺ ἁμαθεῖς πομαινέσθωσαν. ἐρωτικὸς ἦν, εἴ τις ἄρα ἦν ὁ Σωκράτης. καὶ τὸ μὲν Ἀλκιβιάδης ἀυτῷ χλανίδια κλιθείς, οὐκ ἀπῆλθεν αἰσχυνθείς. ἦ μὴν θαυμάσης. οὐδὲ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἠγαπᾶτο, μέχρι τοῦ κατὰ ἁπαντικρὺ καθέζεσθαι, λέγοντος Ἀιακίδην ὁπότε λίσσοιεν ἀεὶ θεοί. ἀλλ' ἦν μὴ τὰ ἐκείνων φιλίας μεσίτης ἡδονή. σένων γοῦν Ἀχιλλεὺς ὃν Πάτροκλον θάνατον, ἀταμιεύτῳ πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπέβαλε. μηδὲν τε τῶν σῶν δύσεβὲς ὁμιλίᾳ καλλίων. θύσαι μὲν ὀνομαζομένῃ τῇ Ἑλληνικῇ κωμάσας, σύλλυσαι ἄλλ', ἢ σκύλας ἐρασάσῃ νομίζω. τάχα φήσει τις αἰχρὰ ταῦτ' ἂν λέγεσθαι, πλὴν ἀληθῆ γε νὴ τὴν κυπρίαν Ἀφροδίτην. Λυ. οὔτ' αὐέξομαί σου φίλε θεόμνηστε, ἀλλὴν ἀρχὴν καταβαλλομένου ξὺν τῶν λόγων, ἧς ἀκούειν ἐν ἑορτῇ μόνον εἰκὸς ὄφελε. τἄλλα δὲ, τῶν ἐμῶν ὦ τῶν πόρρω ἀποικιῶν. ἀφέμενοι ἤδη πρὸς ἑλκειν πλείω χρόνον, εἰς ἀγορὰν ἀξίωμεν. ἤδη γὰρ εἰκὸς ἐστιν, ὑφάπτεσθαι θεῷ θεῶν τὴν πυράν. ἔστι δ' οὐκ ἀτερπὴς ἡ θέα, τῶν ἐν Οἴτῃ πάλαι θεῶν ὑπομιμνήσκουσα τοὺς πρώτους.

ἀλλ' ἢ ριοῦτόν τι ἆρα ἔπαθον οἱ τὴν
γοργὼ ἰδόντες, οἷον ἐγὼ ἔναγχος ἔπα-
θον ὦ Πολύξρατε, παγκάλλω τινὰ
γυναῖκα ἰδών. ἀυτὸ γὰρ τὸ μύθου ἐκεῖνο, μικροῦ
δεῶ λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγονέναι, πεπηγὼς
ὑπὸ τοῦ θαύματος. Πο. Ηράκλεις. ὑπερφυές
τι θέαμα φῆς, ἢ λευκὸς βίαιον, εἰπὲ Ⓒ Λυ-
κῖνον ἐξέπληξε γυνή τις οὖσα. σὺ γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν
μειρακείων καὶ τὰ ἀνυξάδιος ἀυτὰ τάχεις. ὥστε
θᾶττον ἄν τις ὄλον ὄν Σίπυλον μετακινή-
σειεν, ἢ σὲ τῶν καλῶν ἀπάτι, μὴ οὐχὶ πρεσ-
ναι ἀυτῆς κεχηνότα, Ⓒ ἐπιδακρύοντά γε πολ-
λάκις, ὥσπερ ἐκείνῳ ἀυτὴν τὴν τοῦ Ταντά-
λου. ἀτὰρ εἰπέμοι, τίς ἡ λιθοτοιὸς αὕτη Μέ-
δουσα ἡμῖν ὄδε, Ⓒ πόθεν, ὡς Ⓒ ἡμεῖς ἰδιῶται;
οὐ γὰρ οἶμαι φθονήσεις ἡμῖν ἅ θέασ, οὐδὲ ξυ-
λοτυπήσεις, εἰ μέλλοιμεν πλησίον που Ⓒ ἀν-
ρὶ πρέπεσπηγέναι σοι ἰδόντες. Λυκῖ. Ⓒ μὴν
εὖ ἐιδέναι χρή σε, ὡς κἂν ἐκ τειρεσιωτῆς μόνον ἀ
πίδῃς ἐς ἀυτὴν, ἀχνῆσε, Ⓒ τῶν αὐθριάν-
των ἀκινητότερον ἀποφανεῖ. καί τοι οὐκ. μὴν
ἴσως, εἰρηνικώτερόν ὄδι, Ⓒ θαῦμα ἧττον καὶ
ειον, εἰ ἀυτὸς ἰδοις. εἰ δὲ κἀκείνη προσβέλειέ
τις ἔσαι μηχανὴ ἀπόσηναι ἀυτῆς. ἀπάξω σε ἀυα-

σε αὐασθησαμένη ἔνθα ἂν ἐθέλῃ, ὅπερ μὴ ἡ λίθος
ἡ ἡρακλεία θρᾷξ ὄν σίδηρον. Πο. παύου ὦ Λυ
κῖνε, τεράστιόν τι κάλλος ἀνατλάττων, ἀλ-
λ' εἰπέμοι τίς ἡ γυνή ὄδι. Λυ. οἶει γὰρ μεὐ-
περβαλέσθαι τὸν λόγῳ. ὃς δέδια μή σοι ἰδόν
τι, ἀθεμίς τις ἐπαινέσαι δόξω. παραρσοῦγον
ἀμείνονα φανεῖται. πλὴν, ἀλλὰ ἤ τις μοῦ, οὐκ
ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι. θρᾳττεία δὲ πολλὴ, Ⓒ ἄλ
λη σοδὶ αὐτὴν πρασκευὴ λαμπρά, καὶ βύνου
χοντι πλῆθος, Ⓒ ἄερα πάνυ πολλαὶ, Ⓒ ὅ-
λως, μεῖζόν τε, ἢ κατὰ ἰδιωτικὴν τύχην ἐλό
κει ὃ πρᾶγμα εἶναι. Πο. οὐδὲ τοὔνομα ἐπύ-
θου σύγε, ἥτις καλεῖτο; Λυ. οὐδαμῶς. ἢ δοῦ
μόνον, ἣ Ἰωνίας ἐσί. τῶν θεατῶν γάρ τις ἀπ
δῶν ἐς ὃν πλησίον, ἐπεὶ πρῆλθε, τοιαῦτα
μέντοι ἔφη τὰ σμυρναϊκὰ κάλλη. Ⓒ θαυμασὸν
οὐδὲν, εἰ ἡ καλλίστη τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, τὴν
καλλίστην γυναῖκα ἀνέγνω. ἐλόκλ δέμοι σμυρ
ναῖος Ⓒ ἀυτὸς ὁ λέγων ἦν. οὕτως ἐσεμνύνε-
το ἐπ' αὐτῇ. Πο. οὐκοῦν ἐοικὶ λίθου τοῦτό γε
ὡς ἀληθῶς ἐποίησας, οὔτε παρακολουθήσας,
οὔτε ὃν σμυρναῖον ἐκεῖνον ἐρόμενος, ὅστις ἦν,
κἂν εἰδὼς ὡς οἷόν τε ὑπόσειξον λόγῳ.
τάχα δὴ ἂν οὕτω γνωρίσαιμι. Λυκῖ. ὁρᾷς
ἥλικον ὄρος ἡ τυγᾷς; οὐ κατὰ λόγων δυνάμιν,

Ϲ μάλισά γε τῶν ἐμῶν, ἐμφανίσαι οὕτω θαῦ
μασίαν εἰκόνα, πρὸς ἣν μόλις ἂν ἡ Ἀπελλῆς,
ἢ Ζεῦξις, ἢ Παρράσιος, ἱκανοὶ ἔδοξαν, ἢ ἐκ
τῆς Φειδίας, ἢ Ἀλκαμένης. ἐγὼ δὲ, λυμα
νοῦμαι δ' ἀρχέτυπον ἀθενείᾳ ϗ τέχνης.
Πο. ὅμως ὦ Λυκῖνε, ποῖά τις ἦν τὴν ὄψιν;
οὐ γὰρ ἐπισφαλὲς δ' τόλμημα, εἰ φίλῳ ἀνδρὶ
ἐπιδείξαιτο τὴν εἰκόνα, ὅπως ἂν ϗ γραμμῆς
ἔχει. Λυ. Ϲ μὴν ἀσφαλέστερον ἂν δ' τοιή
σειν μοι δοκῶ, τῶν παλαιῶν τινας ἐκείνων
τεχνιτῶν παρακαλέσασθαι δ' ἔργον, ὡς ἂν ἀ
πολάσειάν μοι τὴν γυναῖκα. Πο. πῶς δῆτ'
φής; ἢ πῶς ἂν ἀφίκοιντό σοι πρὸ τοσούτων ἐτῶν
ἀποθανόντες; Λυκῖ. ῥᾳδίως, ἂν περ σὺ μὴ
ὀκνήσῃς ἀποκείνεσθαί τί μοι. Πο. ἐρώτα μό
νον. Λυ. ἐπεὶ κλήσας ποτὲ ὦ Πολύκρατες
τῇ Κνιδίων; Πο. Ϲ μάλα. Λυκῖ. οὐκοῦν
Ϲ τὴν Ἀφροδίτην εἶδες πάντως αὐτῶν;
Πο. νὴ Δία τῶν Πραξιτέλους ποιημάτων δ'
κάλλιστον. Λυκῖ. ἀλλὰ Ϲ τὸν μῦθον, ὃν λέ
γουσιν ἤκουσας οἱ ἐπιχώριοι περὶ αὐτῆς, ὡς ἐρα
θείη τις τοῦ ἀγάλματος. Ϲ λαθὼν ἐπολει
φθεὶς ἐν ἱερῷ, συγγένοιτο ὡς δυνατὸν ἀγάλμα
τι. ἔστω μὲν σοι ἄλλως ἱστορείσθω. σὺ δὲ,
ταύτην γὰρ ὡς φῂς εἶδες, ἴθι μοι, Ϲ τόδε ἀ

ποκρίναι, εἰ Ϲ τὴν ἐν Κνίδοις Ἀθηνᾶν, τὴν Ἀλ
καμένους ἑώρακας. Πο. ἦ πάντων γ' ἂν ὦ Λυ
κῖνε ῥᾳθυμότατος ἦν, εἰ δ' κάλλιστον τῶν Ἀλ
καμένους πλασμάτων παρεῖδον. Λυ. ἐκεῖνο
μέν γε ὦ Πολύκρατες, οὐκ ἀφεκόμισαί σε, ἐπὶ
πολλάκις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνελεῶν, Ϲ τὴν
Καλλιμάχου Σωσάνδραν τεθέασαι. Πο. εἶ
δον κἀκείνην πολλάκις. Λυ. ἀλλὰ Ϲ ταῦ
τα μὲν, ἱκανῶς. τῶν δὲ Φειδίου ἔργων, τί μά
λιστα ἐθαύμασας; Πο. τί δ' ἄλλο, ἢ τὴν λημ
νίαν, ἢ Ϲ ἐπιγράψαι τοὔνομα ὁ Φειδίας ἠξίω
σε; ἦ νὴ Δία τὴν ἀμαζόνα, τὴν ἐπὶ ἁλμενίῳ
ϗ δρατίῳ. Λυ. τὰ κάλλιστα ὦ ἑταῖρε. ὥστε
οὐκέτ' ἄλλων τεχνιτῶν δεήσει. φέρε δὴ δ' ἂν
πάσων ἤδη τούτων, ὡς οἷόν τε συναρμόσας, μί
αν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω, δ' ἀφαίρετον παρ' ἑκά
στης ἔχουσαν. Πο. Ϲ τίνα ἂν τρόπον τοῦτο
γένοιτο; Λυκῖ. οὐ χαλεπὸν ὦ Πολύκρατες,
εἰ τὰ ποτοῦδε παρασκόντες τὰς εἰκόνας ϗ
λόγῳ, ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ μετακοσμεῖν, Ϲ
συντιθέναι, Ϲ ἁρμόζειν, ὡς ἂν εὐρυθμότατος
δύναιτο, φυλάττων ἅμα δ' συμμιγὲς ἐκεῖ
νο, Ϲ ποικίλον. Πο. εὖ λέγεις. ἢ δὴ πᾶς
λαβών, ἀφκνύτω. ἐθέλω δὲ εἰδέναι ὅ, τι χρή
σεται αὐταῖς, ἢ ὅπως ἐκ τοσούτων μίαν τινὰ

συνθεὶς, οὐκ ἀπάδουσαν ἀπεργάσεται.

Λυκῖ. Καὶ μὴν ἤδη σοι ὁρᾶν παρέχει πνομένην τὴν εἰκόνα, ὥστε συναρμόζων, τῆσ ἐκ Κνίδου ἀκούσησ μόνον τὴν κεφαλὴν λαβὼν, οὐδὲν ἧττον τοῦ ἄλλου σώματος, γυμνοῦ ὄντος, σκέψεται, τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην, καὶ μέτωπον, ὀφρύων τε εὐγραμμον, ἐάσεις ἔχειν, ὥσπερ ὁ Πραξιτέλης ἐποίησε. καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ ὑγρὸν ἅμα καὶ φαιδρὸν, καὶ κεχαρισμένον, καὶ οὕτω διαφυλάξει κατὰ τὸ Πραξιτέλει δοκοῦν. τὰ μῆλα δὲ, καὶ ὅσα ἡ ὄψεως αὐτῶν, παρ' Ἀλκαμένους, καὶ ἡ ἐν κόπτοις λήψεται. καὶ προσέτι, χειρῶν ἄκρα, καὶ καρπῶν τὸ εὔρυθμον. καὶ δακτύλων τὸ διάφορον, ἐς λεπτὸν ἀπολῆγον, παρὰ ἡ ἐν κόπτοις καὶ ταῦτα. τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου εὐειγραφὴν, καὶ παρειῶν τὸ ἁπαλὸν, καὶ ῥῖνα σύμμετρον, ἡ λημνία παρέξει, καὶ φειδίας ἔτι, ἡ σὺ μακρὸς ἁρμοσθήσῃ ὁ αὐτὸς, καὶ σὺν αὐχένα παρὰ τῆς ἀμαζόνος λαβών. ἡ Σωσάνδρα δὲ, καὶ ὁ Κάλαμις, αἰδῶ κοσμήσουσιν αὐτήν. καὶ τὸ μὴ λίαν, λεπτὸν, καὶ λεληθὸς, ὥσπερ τὸ ἐκείνης ἔσται, καὶ τὸ δύσκολες δὲ, καὶ κόσμιον τῆσ ἀναβολῆσ, παρὰ ἡ Σωσάνδρας. πλὴν ὅτι ἀκάλυπτον αὐτὴν ἔσται τὴν κεφαλήν. ἡ ἡλικίας

ἡλικίας δὲ τὸ μέτρον, ἡλίκον ἂν γένοιτο, κατὰ τὴν ἐν Κνίδῳ ἐκείνῃ μάλιστα. καὶ ἡ δὴ οὕτω κατὰ τὸν Πραξιτέλη μεμετρήσθω. τίσι δῶ Πολύκρατες δοκεῖ, καλὴ γεγενῆσθαι ἡ εἰκὼν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ ἂν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀποτελεσθῇ; Πο. ἔτι δὴ ὦ γενναιότατε καταλελοιπάσι τι κάλλος ἔξω τῆσ ἀγάλματος, οὕτω πάντα ἐς τὸ αὐτὸ συμπεφορηκώσ. Λυ. σμικρότατον ὦ φίλτατε, εἰ μή σοι δοκεῖ ὀλίγα πρὸσ εὐμορφίαν συντελεῖν, χρόα, καὶ τὸ ἑκάστῳ πρέπον. ὡσ μέλανα μὲν ἂν ἀκριβῶσ, ὅτι ὄφθαλμὸσ μέλανα. λευκὰ δὲ, ὅτι τοιαῦτα χεί. ἡ τὸ ἐρύθημα ἐπανθεῖν. καὶ τὰ τοιαῦτα κινδυνεύει. τὸ μεγίστου ἔτι ἡμῖν προσδεῖ. πόθεν ἂν καὶ ταῦτα τεύξαίμεθ' ἄν, ἢ πρὸ καλέσαι μὲν δηλαδὴ τὸν γραφέα, καὶ μάλιστα ὁπόσοι αὐτῶν ἄριστοι ἐγένοντο, κεράσαντα τὰ χρώματα, καὶ εὐκαιρον ποιεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν. καὶ δὴ πρὸ κλήσω Πολύγνωτον, καὶ Εὐφράνορ ἐκεῖνον, καὶ Ἀπελλῆν, καὶ Λετίωνα. οὗτοι δὲ ἐγελόμενοι ἂν ἔρξαν, ὁ μὲν Εὐφράνωρ, χρωσάτω τὴν κόμην. οἵαν δὴ Ἥρασ ἔγραψεν. ὁ Πολύγνωτοσ δὲ, ὀφρύων τε ἐπιπρεπεῖς, καὶ πρεπῶν τε ἐνερθυθέσ, οἵαν τὴν Κασάνδραν ἐν τῇ λέσχῃ ἐποίησε τοῖς Δελφοῖς. καὶ ἐσθῆτα δὲ οὗτοσ ποιησάτω, ἐσ τὸ

λειπόμενον ἐξειρασμένῳ, ὡς σύνεσάλθομεν ὅλῃ καὶ νυκτὶ μνημονεύεσθαι δὲ τὰ πολλά. τὸ δὲ ἄλλο σεμνὸν, ὁ Ἀπελλῆς ἐξέτω, κατὰ τὴν Πακάτιν, μάλιστα μὴ ἄπαν λευκὸν, ἀλλὰ ἔναιμον ἀπολοῦσα. τὰ χείλη δὲ, οἷα Ῥοδόπης, ὁ Λετίων ποιησάτω. μᾶλλον δὲ, ἵν' ἄριστον τῶν γραφέων Ὁμήρου. παρόντος Εὐφάνορος καὶ Ἀπελλοῦ, σκεψώμεθα. οἷον γάρ τι τοῖς Μενελάου μηροῖς ἀντὶ χρώματος ἐκεῖνος ἐπέβαλεν, ἐλέφαντι εἰκάσας ἠρέμα πεφοινιγμένῳ, ποιόν ἔστω ἴσως. ὁδὶ ἀνὴρ οὗτος. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς γραψάτω, βοῶπίν τινα ποιήσας αὐτήν. σπουδὴν ἐπιλήψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ θηβαῖος ποιητὴς, ὡς ἔοικε βλέφαρον ἐξεργάσεσθαι. ἢ καὶ λομδοῦν ἢ λευκὸν Ὁμήρου ποιήσει, καὶ λευκώλενον, ἢ ῥοδοδάκτυλον, ἢ ὅλως, τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσῃ πολὺ δικαιότερον, ἢ τῇ Ἥρᾳ. ταῦτα μὲν δὴ γλαφύρων, καὶ γραφέων, καὶ ποιητῶν παίγνια ἐργάσονται. ὃ δὲ πᾶσιν ἐπανθεῖ, χαρὰ τοῖς ἔχουσι χάρις. μᾶλλον δὲ ὃ πᾶσαι ἅμα, ὅσαι χάριτες, καὶ ὅσοι ἔρωτες περιχορεύουσι, τίς ἂν μιμήσασθαι δύναιτο; Πο. θεσπέσιόν τι χρῆμα ὦ Λυκῖνε φῄς, καὶ δίκαιος ὡς ἀληθῶς, οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτο. τί δὲ πράσσουσαν εἰσῆλθες αὐτήν; Λυ. βιβλίον ἐν ταῖς χερσῖν

εἶχεν, ἐς λύρα συνηλλαγμένον. καὶ ἐώκει τὸ μέντοι, ἀναγινώσκεσθαι αὐτό. ἐπὶ δὲ, ἤδη ἀνεγνωκέναι. μεταξὺ δὲ προϊοῦσα, ἐπιλέγειν τῶν παρατυγχανόντων τινὶ οὐκ οἶδ' ὅ, τι. οὐ γὰρ ἐς ἐμὲ ἔβλεπεν ἐφθέγγετο. τὴν μέλιτταν σαπφοῦ Πολύκρατες, ὀλόντας ἐξέφηνε, τῶν ἐπιτιμίσοι, ὅτως μὲν, λευκούς. ὅτως δὲ, συμμέξους, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἁρμοσμένους, ἐπὶ καλλίστῳ ὅρμον εἶδες ἐκ τῶν σπλεντοτάτων, μὴ ἰσομεγέθων μαργαριτῶν, οὕτως ἐπὶ σίχα ἐπεφύκεσαν. ἐκοσμοῦντο δὲ μάλιστα ἐπὶ τῶν χειλέων ἐρυθήματι. ἐπεφαίνοντο γοῦν αὐτῷ μὴ ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου ἐλέφαντι ἐπὶ πρίσῳ, ὅμοιοι. οὐχ οἱ μὲν, πλατύτεροι αὐτῶν, οἱ δὲ, προέχοντος, ἢ λιεσκότες, οἷοι ταῖς πλείσταις, ἀλλά τις πάντων ἰσοτιμία, καὶ ὁμόχροια, καὶ μέγεθος ἓν, καὶ προσεχεῖς ὁμοίως. καὶ ὅλως, μέτα τι θαῦμα, καὶ θέαμα, πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην σύμμορφίαν ὑπερπαίκοσ. Πολ. ἔχ' ἄρεμας. ἐμοὶ γὰρ ἤδη σαφῶς πάνυ ἥν τινα καὶ λέγεις τὴν γυναῖκα, τούτοις τε αὐτοῖς γνωρίσας, καὶ τῇ παρῥησίᾳ. καὶ σύνουχους δέ τινας ἑπεσθαι αὐτῇ ἔφης, νὴ Δία καὶ σρατιώτας τινάς. τὴν βασιλεῖ ξυοῦσαν ὦ μακάριε, τὴν ἀοίδιμον ταύτην λέγεις. Λυ. τί δέ ἐστιν αὐτῇ γοῦ

γομα; Πο. πάνυ γ' οὖν πλαφυρὸν ὦ Λυκί
νε, καὶ ἐπιέρασον. ὁμώνυμος γάρ ἐστι τῇ τοῦ Ἀβρα
δάτου ἐκείνῃ τῇ καλῇ. οἶδα πολλάκις ἀκού
σας Ξενοφῶντος ἐπαινοῦντός τινα σώφρονα, ἢ
καλὴν γυναῖκα; Λυ. νὴ Δία γ' ὥσπερ ὁρᾷς
αὐτήν, οὕτω διατίθεμαι, ὁπόταν κατ' ἐκεῖνό
που ἀναγιγνώσκων γένωμαι. γ' μονονουχὶ γ'
ἀκούω λεγούσης αὐτῆς, ἃ πεποίηται λέγου
σα, γ' ὡς ὤφλιζε σὺν ἄνδρα, γ' οἵα ἦν παρα
πέμπουσα αὐτὴν ἰοῦσαν τὴν μάχην. Πο. ἀλ
λ' ὦ ἄριστε, σὺ μὲν ὥσπερ τινὰ ἀγραπτὴν παρα
βαμοῦσαν ἅπαξ εἶδες αὐτήν, γ' ἔοικας τὰ
πρόχειρα ταῦτα, λέγω δὴ σάθμα, γ' τὴν μορ
φὴν ἐπαινεῖν. τῶν δὲ τῆς ψυχῆς ἀπαθῶν, ἀθέ
ατος εἶ. οὐδὲ οἶδα ὅσον σὺ κάλλος ἐκεῖνό ἐστιν
αὐτῆς, μακρῷ τινι ἄμεινον, γ' θεοειδέστερον τῆς
σώματος. ἐγὼ δέ, ξυνήθης γάρ εἰμι, γ' λόγων
ἐκοινώνησα πολλάκις, ὁμοεθνὴς ὤν. γ' γ' ὡς
οἶδα γ' αὐδᾶ, σὺν ἥμερον, γ' φιλάνθρωπον,
γ' δὲ μεγαλόφρον, γ' σωφροσύνῃ, γ' παιδείαν, πρὸς τοῦ κάλλους ἐπαινῶ. ἄξια δὲ προκεκεῖ
σθαι ταῦτα τοῦ σώματος. ἐπεὶ ἄλογον ἂν εἴη,
γ' γελοῖον, ὥσπερ εἴ τις τὴν ἐσθῆτα πρὸ τοῦ
σώματος θαυμάζοι. σὺν δ' ἐντελὲς κάλλος οἶ
μαι τοῦτό ἐστιν, ὁπόταν ἐς σὺν τὸ ξυνάμει ψυ

χῆς

χῆς ἀρετὴ, γ' εὐμορφία σώματος. ἀμέλει πολ
λὰς ἂν σοι δείξαιμι, μορφῆς μὲν, εὖ ἠκούσας,
τὰς δ' ἄλλα αἰσχυνούσας σὺν κάλλος, ὡς γ' μὲ
νον φθεγξαμένων, ἀποθανεῖν αὐτὰς, γ' ἀπομα
ραίνεσθαι, ἐλεγχόμενόν τε γ' ἀμουσοῦν, γ'
παρ' ἀξίαν συνὸν, συνηρᾶσθαί τινι λεπτοσύνῃ τῇ ψυ
χῇ. καίγε αἱ τοιαῦται, ὁμοιαί μοι δοκοῦσι τοῖς
αἰγιαλίοις ἰδρυῖσι. κἀκεῖ μὲν, αὐτὸς μὲν ὁ νεὼς,
κάλλιστός τε, γ' μέγιστος, λίθοις τοῖς πολυτε
λέσιν κεκαλλυσμένος, γ' χρυσῷ γ' γραφαῖς λιπα
θισμένος. ἔνδον δὲ, ἣν ζητῇς σὺν θεόν, ἢ σί
θακός ἐστιν, ἢ ἶβις, ἢ βάτος, ἢ αἴλουρος. τοι
αύτας πολλὰς ἰδεῖν ἔνεστιν. οὐ τοίνυν ἀπόχρη
σὺν κάλλος, ἢν μὴ κεκόσμηται τοῖς λοιποῖς κό
σμήμασι. λέγω δὲ οὐκ ἐσθῆτι ἁλουργεῖ, γ' ὅρ
μοις, ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις, ἀρετῇ γ'
σωφροσύνῃ, γ' ἐπιεικείᾳ, γ' φιλανθρωπίᾳ,
καὶ τοῖς ἄλλοις, ὁπόσοις ταῦτα ὅρος ἐστὶν.
Λυ. οὐκοῦν ὦ Πολύστρατε, μύθον αὖ τινὰ μύθου
ἀμείψασθαι αὐτῷ δεῖ μέχρι φασίν. ἢ γ' λώιον,
δύσασθαι γὺ. καί τινα εἰκόνα γραπτόμενος δὴ
ψυχῆς, ἐπίδειξον, ὡς μὴ δι' ἡμισείας θαυμά
ζομεν αὐτήν. Πο. οὐ μικρὸν ὦ ἑταῖρε σὺν ἀγώ
νισμα προστάττεις. οὐ γὰρ ὅμοιον σὺν πᾶσι προ
φαινὲς ἐπαινέσαι, ἢ τὰ ἀφανῆ ἐμφανίσαι δεῖ

λόγῳ. καί μοι δοκεῖ συνοργὴν ὁ αὐτὸς θεὸς
θαι πρὸς τὴν εἰκόνα, οὐ πλάσιν, οὐδὲ γρα
φέων μόνων, ἀλλὰ ὁ φιλοσόφων, ὡς πρὸς
τὸ ἐκείνων κανόνας ἀτρεμεῖν ἀπάλμα, ὁ
λέξαι κατὰ τὴν ἀρχαίαν πλάσιν κατεσκευ
ασμένον. ὁ δὴ πεποίηθω. αὐλήσεται μὴν τὸ
πρῶτον, ὁ λίγεια. ὁ δ', γλυκίων μέλιτος ἀπ
ὸ γλώττης σοὶ αὐτῆς μᾶλλον, ἢ σοὶ τοῦ
Πυλίου γέροντος ἐκείνου, ὁ Ὁμηρος ἂν εἰρηκέ
ναι δὲ ὁ τόνος τοῦ φθέγματος, οἷος ἀπαλὸς
ταρσὸς, οὔτε βαρὺς, ὡς εἶσ δ' αὖ ἥρωον ἁρμόσαι
οὔτε πάνυ λεπτὸς, ὡς θηλύτατός τε εἶναι, μὴ
κομισθῇ ἔκλυρος, ἀλλ' οἷος γένοιτ' ἂν παιδὶ
μήπω ἡβάσκοντι, ἡλιὺ, ὁ προσηνὴς, ἢ πρᾴως
πεφαυόμενος ἐς τὴν ἀκοήν, ὡς μὴ παυσαμένης
ἐναυλοῦσθαι τὴν βοήν. καί τι λείπεται ἐνθυμη
θῆναι, ὁ σοὶ βομβεῖν τὰ ὦτα, καθάπερ ἡχώ
τινα παρατείνουσαν τὴν ἀκρόασιν, ὁ ἴχνη τῶν
λόγων μελιχρὰ ἀτρεμα, ὁ πειθοῦς μεστὰ ὠθοῦσα
ψυχῆς ἀπολιμπάνουσαν. ὁπόταν δὲ ὁ τὸ
καλὸν ἐκεῖνο ᾄσῃ, ὁ μάλιστα πρὸς τὴν κιθά
ραν, τότε δὴ τί ποτε, ὥρα μὴν σωθῆναι ταῦ
τα ἀλκυόσι, ὁ τέτριξι, ὁ τοῖς κύκνοις. ἅμα
ὁ γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνῳ ἅπαντα. κἂν τὴν Παν
λίονος εἴπῃς, ἰσχνὴν τις καὶ κείνην, ὁ ἄτεχνος, εἰ

ὁ πο

ὁ πολύηχέα τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Ὀρφεὺς δὲ,
ἢ Ἀμφίων, οἵπερ ἐπαγωγότατοι ἐγένοντο τῶν
ἀκροατῶν, ὡς ὁ τὰ ἄψυχα ἐπικαλέσασθαι
πρὸς τὸ μέλος, αὐτοὶ ἂν οἶμαι εἰγε ἤκουσαν,
καταλιπόντος ἂν τὰς κιθάρας, παρεσκε
ασμένοι σωθῆναι, ἀκροώμενοι. δ' γὰρ τῆς τε ἁρμονί
ας δ' ἀκριβέστατον διαφυλάττειν, ὡς μὴ πα
ραβαίνειν τι τοῦ ῥυθμοῦ, ἀλλ' δικαίῳ τῇ ἄρ
σει, ὁ θέσει διαμεμέτρηθαι δ' ἅσμα, ὁ συνῳ
δὸν εἶναι τὴν κιθάραν, ὁ ὁμοχρονεῖν τῇ γλώτ
τῃ δ' πλῆκτρον, ᾗ δ' δύαφες τῶν δακτύλων, ᾗ
δ' δύκαμπτες τῶν μελῶν, πόθεν αὖ ταῦτα ἔσχε
θρᾳκὶ ἐκείνῳ, ὁ τῷ αὐδᾶν κιθαῳδ
ὰν μεταξὺ βουκολοῦντι, ἢ κιθαρίζειν μελετῶν
τι. ὥστε ἦν ποτε ὦ Λυκῖνε, ὁ ἀφυσης αὐτῆς
ἀκούσῃ, οὐκέτι δ' τῶν Γοργόνων μόνον ἔσῃ πετρω
θείς, λίθος ἐξ ἀνθρώπου πενόμενος, ἀλλὰ ὁ δ'
τῶν σειρήνων εἴσῃ ὀρνίου τι ἦν. πλεκτέον δὲ οἶ
μαι, ὅτι, κεκλημένος, παρῆσθα, ἢ οἰκείων ἐπι
λαθόμενος. ὁ ἦν κηρῷ ἐπιφάξῃ τὰ ὦτα, ὁ
ἐκ τοῦ κηροῦ διαλύσεται σοι τὸ μέλος, τοιοῦ
τόν τι ἀκούσμα ὄψει Τερψιχόρης τινὸς, ἢ Μελ
πομένης, ἢ Καλλιόπης αὐτῆς παίλευμα.
μυρία τὰ θέλγητρα, ἢ παγγοῖα ἐν ἑαυτῷ ἔχον.
ἔνιτε λόγῳ συνελών, φαίην ἄν, τοιαύτης μοι

Φιλῶσ ἀκούειν νόμιζε, οἷαν εἰκὸς ἦ τὴν δέ-
ριού των χειλῶν, λί ἐκείνων δ' ἐ τῶν ὁλόντων ἐ
ξιοῦσαν. ἑώρακας δ' ἐ αὐτὸσ ἦν φημι. ὥστε
ἐ ἀκηκοέναι νόμιζε. δ' μὴν γ' ἀκειβὲς ἂν φι
φωνῆς, ἐ καθαρσὸσ ἰωνικὸν, ἐ ὅτι ὁμιλήσασι
στωμύλη, ἐ πολὺ τῶν ἀττικῶν χαρίτων ἔχου
σα, οὐδ' ἐ θαυμάζειν ἄξιον. πάτριον γὰρ αὐτῇ ἐ
προγονικὸν. οὐδ' ἄλλως ἐχρῆν, μετέχουσαν
τῶν Αθηναίων κατὰ τὴν ἀποικίαν. οὐδὲ γ' οὐ
δ' ἐκεῖνο θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ ἐ ποικίση χαίρει
ἐ τὰ πολλὰ ταύτῃ ὁμιλῶ, τῷ Ομήρου πο-
λίτισ οὖσα. μία μὴν δήσοι ὦ Λυκῖνε, καλλι-
φωνίασ αὕτη, ἐ ὡσῆς εἰκὼν, ὡσ' ἂν τισ ἰδὼν
δ' ἐλάττον εἰκάσειε. σκόπει δ' ἐ λῇ ἐ τὰσ ἄλ
λασ. οὐ γὰρ μίαν ὥσπερ σὺ δῆ ἐκ πολλῶν συν-
θεὶς, ἐπιδεῖξαι διέγνωκα. ἧττον γὰρ ἂν εἴη, ἐ
γραφικῶσ συντελεσθὲν κάλλη γραφῆναι, ἢ πο
λυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ αὑτῷ
ἀνθαμιλλώμενον. ἀλλ' αἱ πᾶσαι φιλυχῆσ ἀ
ρεταὶ, καθ' ἑκάστην, εἰκὼν μία γεγράφεται
πρὸσ δ' ἀρχέτυπον μεμιμημένη. Λυ. ἑορτὴν
ὦ Πολύστρατε, ἐ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεισ.
ἔοικασ δ' ἔν λῴον ὡσ ἀληθῶσ ἀποδώσειν μοι
τὸ μέρος. ἐπιμέξει δ' ἔν, ὡσ οὐκ ἔστιν ὅ, τι ἂν
ἄλλο ποιήσασ, μᾶλλον χαρίσαιό μοι. Πο.

οὐκοῦν

οὐκοῦν ἐπειδὴ πάντων καλῶν πασῶν ἀπεῖ
θαι ἀνάγκη, ἐ μάλιστα τούτων, ὁπόσα μελε
τητὰ, φέρε ἐ ταύτην ἤδη συσπασώμεθα, ποικί
λων μεγίστην, ἐ πολυμορφον, ὡσ μὴ λεκατὰ
σὸν ἀπολιτιμήθωμεν τῆσ πλαστικῆσ. καὶ δὴ
γεγράφθω πάντα συλλήβδην τὰ ἐκ τῆ Ελικῶ
νοσ ἀγαθὰ ἔχουσα. οὐχ ὥσπερ ἡ Κλειὼ, ἐ ἡ
Πολύμνια, ἐ ἡ Καλλιόπη, ἢ αἱ ἄλλαι, ἓν τι
ἑκάστη ἐπισαμένη, ἀλλὰ πασῶν. ἐ πρεσβύτη,
τὰ Ερμοῦ, ἐ Απόλλωνοσ, ὁπόσα γ' ἡ ποιηταὶ
μέρεσι διακοσμήσαντεσ, ἢ ξενηνόχασιν, ἡ συγ-
γραφεῖσ ἱστόρησαν, ἡ φιλόσοφοι παρηνέκα
σαν, πᾶσι τούτοισ ἡ εἰκὼν κεκοσμήσθω. οὐκ ἀχρή
σιον ἐπιχειρῶσθαι μόνον, ἀλλ' ἐσ βάθοσ σπουδα-
ποιοῦσι τισι φορμάκοισ ἐσ κόρον καταβαφεῖσα.
ἐ συγγνώμη, εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι
ταύτησ δυναίμην τῆ γραφῆσ. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπ
ωσ οὖν ἐν ταῖσ πάλαι, παιδίας περὶ μνημονεύ
ετη πολλὴν ἀλλὰ εἶπε δοκεῖ, αὐτακείσθω γὰ αὕτη.
οὐ μεμπτὴν, ὡσ ἐμοὶ φαίνεται. Λυ. καλλίστη
μὲν ὦ Πολύστρατε, ἡ πάσαισ ταῖσ γραμμαῖσ
κατακεκοσμημένη. Πο. μετὰ ταῦτα, ἢ τῆσ σο
φίασ, ἐ συνέσεωσ εἰκὼν γραπτέα. δεήσει δ' ἡ
μῖν ἐνταῦθα πολλῶν τῶν παραλειπομένων, ἀ-
ναγκαίων τῶν πολλῶν, ἑνὸσ μὲν ἀ. τῆ ἰωνικοῦ.

γραφῆσ δ᾽, ὃ δημιεργὸ αὐτο, Αἰσχίνησ, Σω
κράτους ἑταῖρο, ὃ αὐτὸς Σωκράτης, μι
μηλώταρι τεχνιτῶν ἁπάντων, ὅσῳ ὃ μετ᾽
ἔρωτος ἔγραφον. τὴν δ᾽ ἐκ τῆ Μιλήτου ἐκεί
νην ἀπασίαν, ἣ ὃ Ολύμπιος θαυμασιώτα
τος ἢ αὐτὸς, συνῆν, οὐ φαῦλον συνέστως πα
ράλλημα προθέμενον, ὁπόσον ἐμπρίας πραγ
μάτων, ἢ ὀξύτητος ἐς τὰ πολιτικὰ, ὃ ἀγχι
νοίας, ὃ δριμύτητος ἐκείνῃ προσῆν, ὧν πᾶν
ἐῶ τὴν ἡμετέραν εἰκόνα μεταγάγωμεν ἀκει
βεῖ τῇ σαίμῃ. πλὴν ὅσον ἐκείνη μὲν ἐν μικρῷ
πινακίῳ ἐγέγραπτο, αὐτὴ δὲ κολοσσιαίας μέ
γεθός ἐστι. Λικῖ. Πῶς οὖν φῄς; Πο. ὅτι
ὦ Λυκῖνε, οὐκ ἰσομεγέθεις ἂν φημὶ τὰς εἰκό
νας, ὁμοίας οὔσας. οὐ γὰρ ἔστιν, οὐδὲ ἐγγὺς Αθη
ναίων ἡ τότε πολιτεία, ὃ ἡ παροῦσα τῶν ῥω
μαίων δύναμις. ὥστε εἰ ὃ τῇ ὁμοιότητι ἡ
αὐτὴ, ἀλλὰ τῷ μεγέθει γε ἀμείνων αὕτη, ὥσ
ἂν ἐῶ τὸ λατυπάτου πίνακο καταγεγραμ
μένη. δεύτερον δὲ ὃ ἕτερον παράδειγμα,
Θεανώ τε ἐκείνη, ὃ ἡ λεσβία μελοποιὸς, ὃ
Διοτίμα ἐῶ ταύταις. ἡ μὲν, ὃ μεγαλόνους, ἡ
Θεανὼ, συμβαλλομένη εἰς τὴν γραφήν. ἡ Σαπ
φὼ δέ, ὃ λαφυρὸν τῆς προαιρέσεως. τῇ Δι
οτίμᾳ δὲ, οὐχ ἃ Σωκράτης ἐπῄνεσεν αὐτῆς,

εἰκῆ ἔοικεν, ἀλλὰ ὃ τὴν ἄλλην σύνε
σίν τε, καὶ συμβολίαν, τοιαύτην σοι ὃ αὐτὴ
Λυκῖνε, ἀνακείσθω ἡ εἰκών. Λυκῖ. νὴ Δί᾽ ὦ
Πολύξρατε, θαυμάσιος εἶ. σὺ δὲ, ἄλλας
γράφε, τὰς τῆς χρηστότητος ὦ ἑταῖρε, ὃ φι
λανθρωπίας, ἣ δ᾽ ἡμέρου ἐμφανιεῖ τὸ ζῴου,
ὃ πρὸς τοὺς δεομένους προσηνές. Πο. εἰκά
σθω ἂν ὃ αὐτὴ Θεανοῖ τε ἐκείνῃ τῇ Αντήνο
ρο, ὃ Αρήτῃ, ὃ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς τῇ Ναυ
σικάᾳ, ὃ εἴ τις ἄλλη ἐν μεγέθει πραγμάτων
ἐσωφόνησε πρὸς τὴν τύχην. ἐξῆς ἢ μετὰ ταύ
την, ἣ τῆ σωφροσύνης αὐτῆ γε γράφθω, ἢ τῆ πρὸς
ἂν συνόντα εὐνοίας, ὡς κατὰ τὴν τοῦ Ικαείου
μάλιστα ἂν τὴν σώφρονα, ὃ τὴν περίφρονα,
κατὰ τὸν Ομήρου γεγραμμένην. τοιαύτην ἢ τὴν
τῆ Πηνελόπης εἰκόνα ἐκεῖνος ἔγραψεν, ἣ ὃ νὴ
Δία κατὰ τὴν ὁμώνυμον αὐτῆς, τὴν τοῦ Αβρα
δάτα, ἣν μικρὸν ἔμπροσθεν ἐμνημονεύσαμεν.
Λυ. παγκάλλιστα ὃ ταῦτα ὦ Πολύξρατε,
ἀπειργάσω. ὃ σχεδὸν ἤδη τέλος σοι ἔχουσιν
αἱ εἰκόνες. ἄπαξαπάντων ἐξελήλυθας τὴν ψυχήν,
ὃ τὰ μέρη ἐπαινῶν. Πο. οὐχ ἅπαξαπάντων. ἔστι
γὰρ τὰ μέγιστα τῶν ἐπαίνων παραλείπεται. λέγω
δὲ ἐν τηλικούτῳ ὄγκῳ γεγονέναι αὐτὴν,
μήτε τύφον ἐῶ τῇ εὐπραξίᾳ ἐπεισβάλλειν,

μήτε ὑπὲρ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαρθῆναι, πιστεύσασαν τῇ τύχῃ. φυλάττειν δὲ δεῖ τοὶς ἴσοις ἑαυτὴν, μηδὲν ἀπρεπὲς καλὸν, ἢ φορτικὸν φρονοῦσαν, καὶ τοῖς προσοῦσι σωφρονικῶς τε, καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου προσφέρεσθαι, καὶ ἀξιώσεις, ἢ φιλοφροσύνας φιλοφρονεῖσθαι. ὁσαύτως ἡδίους τοῖς προσομιλοῦσιν, ὅσῳ καὶ πρὸς μείζονα ὁμῶς χρήσιμα, οὐδὲν ἧττον ἐμφαίνοσιν, ὡς ὁ τοσοῦτοι δεῖ μέγα φρονεῖσθαι μὴ πρὸς ὑπερηφανίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐπειθείαν, ἐχέσθαντο, οὗτοι καὶ ἄξιοι μάλιστα τῶν παρὰ τῆς τύχης δοθέντων ἀγαθῶν ὠφεθῆσαν. καὶ μόνοι ἂν εὐρεθήκαιος εὐδαίμονον διαφύλαξειεν. οὐδεὶς γὰρ ἂν φθονήσειε δεῖ ὑπερέχοντι, ἢν μετειδέχοντα ἰσοῖς δυτυχήμασιν αὐτὸν ὁρᾷ, καὶ μὴ κατὰ τὴν Ομήρου ἄτην ἐκείνῳ ἐπ' ἀνθρώπων κράατα βεβηκότα, καὶ δ' ὑπολεέστερον παρῶντα. ὅσοι δὲ ταπεινοὶ τὰς γνώμας, πάσχουσιν ἀπειροκαλίᾳ τῆς τύχης, ἐπειδὰν αὐτοὶς ἡ τύχη μηδὲν θιοῦσαν ἐλπίσαντας, ἄφνω ἀναβιβάσηται ἐς ὑπήνοντι, καὶ μετάρσιον ὄχημα, οὐ μένουσιν ἰσοῖς τῶν ὑπαρχόντων, οὐδ' ἀφορῶσι κάτω, ἀλλ' ἀεὶ πρὸς τ' ἄνω τὸν βιάζονται· τοιγαροῦν ὥσπερ ὁ Ικαρος, τακέντος αὐτοῖς τάχιστα τοῦ κηροῦ, καὶ τῶν πτερῶν διεῤῥυέντων

των, γέλωτα ὀφλισκάνουσιν ἰσοῖς κεφαλὴν εἰς πέλαγος, καὶ κλύδωνα ἐμπίπτοντες. ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον ἐχρήσαντο τοῖς πτεροῖς, καὶ μὴ ἄνω ἐπήρθησαν, εἰδότες ὅτι ἐκ κηροῦ ἦν αὐτοῖς πεπηγμένα, ἐταμιεύσαντο δὲ πρὸς τ' ἀνθρώπειον τὴν φορὰν, καὶ μὴ ἀπεμύχλοτεροι μόνον τῶν κυμάτων ἐνεχθέντες, ὥστε μεσουρανοτίζεσθαι αὐτοῖς ἀεὶ τὰ πτερὰ, καὶ μὴ παρέχειν αὐτὰ μόνῳ δεῖ ἡλίῳ, εὗρον δὲ ἀσφαλῶς τε ἅμα, καὶ σωφρόνως διέπλησαν. ὅπερ καὶ ταύτην ἂν τις μάλιστα ἐπαινέσειε, τοιγαροῦν καὶ ἄξιον πάντων ἀπολαμβάνῃ ἂν καρπὸν, δυχομένων ταὐτά τε αὐτῇ παραμεῖναι τὰ πτερὰ, καὶ ἐπιτολεῖν ἐπιῤῥεῖν τἀγαθά.

Λυκῖ. οὕτως ὦ Πολύξρατε, μενέθω. ἀξία γὰρ οὐ σῶμα μόνον, ὡσπερ ἡ Ελένη καλὴ οὖσα, καλλίων δὲ καὶ ἐρασμιωτέρα ἐπ' αὐτῶν τὴν ψυχὴν σκέπουσα. ἐπρεπε δὲ ἐλαθεῖν δεῖ μεγάλῳ, χρησῷ καὶ ἡμέρῳ ὄντι, καὶ ἅτε μετὰ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ὁπόσα ἔδωκεν αὐτῷ, εὐδαιμονῆσαι, ὡς ἐπ' αὐτοῦ καὶ φῦναι γυναῖκα τοιαύτην, καὶ συνοῦσαν αὐτῷ, ποθεῖν αὐτόν. οὐ γὰρ μικρὸν ἔδωκεν εὐδαιμόνημα γυνὴ, ὅσῳ κρεῖσσον ἂν τις εὐλόγησε δ' ὁμοιοκόν ἐκεῖνο εἰπεῖν χρυσείην μὲν αὐτὴν Αφροδίτην ἐθέλειν τὸ

κάλλος, ἐρατὴ ἦ, αὐτὴν Αθηναίῃ ἰσοφαρίζειν. γυναικῶν γὰρ συνόλως οὐκ ἄν τις παβλιθείη αὐτῇ, οὐ σέμας, οὐδὲ φυὴν φησιν Ομηρος, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε πιερὰ. Πο. ἀληθῆ φὴς ὦ Λυκῖνε. ὥστε εἰ δοκεῖ, ἀναμίξαντες ἤδη τὰς εἰκόνας, ἵν' τε σὺ ἐπλάσας, τὴν τοῦ σώματος, καὶ ἃς ἐγὼ ἐξ Τυχῆς ἐγραψάμην, μίαν ἐξ ἁπασῶν συνθέντες, βιβλίον καταθέμενοι, παρέχωμεν ἅπασι θαυμάζειν, τοῖς πάνυ οὖσι, καὶ τοῖς ἐν ὑστέρῳ ἐσομένοις. μονιμωτέρα ζωὴ τῶν Απελλοῦ, καὶ Παρράσιου, καὶ Πολυγνώτου γένοιτ' ἄν, καὶ αὐτὴ ἐκείνη παρὰ πολὺ τῶν γραφῶν κεχαρισμένη, ὅσῳ μὲν ξύλου, καὶ μίσους καὶ χρωμάτων πεποίηται, ἀλλὰ ταῖς παρὰ μουσῶν ἐπινοίαις ἐικάσαι, ἅπερ ἀκριβέστατα εἰκὼν γένοιτ' ἄν, σώματος κάλλος, καὶ Τυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμφανίζουσα.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Γώσοι ὦ Λυκῖνε φησὶν ἡ γυνὴ, τὰ μὲν ἄλλα, πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμὲ, καὶ τιμὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος. οὐ γὰρ ἂν οὕτως ὑπερεπήνει τις, εἰ μὴ καὶ μετ' εὐνοίας συνεγράφετο. σὺ δὲ ἐμὸν ὡς ἂν εἰλῆφῃς, τοιοῦνδε ἔδειμ. οὐδὲ ἄλλως μὲν χαίρω τοῖς κολακικοῖς σὺν τρόποις, ἀλλά μοι δοκοῦσιν οἱ τοιοῦτοι,

γόητες εἶναι, καὶ ἥκιστα ἐλευθέροις τὴν φύσιν. ἐν δὲ τοῖς ἐπαίνοις μάλιστα, ὅταν τις ἐπαινῇ μετὰ φορτικὰς, καὶ ὑπερμέτρους ποιούμενος τὰς ὑπερβολὰς, ἐρυθριῶντες, καὶ ὀλίγου δεῖν ἐπιφάτνομα τὰ ὦτα. καὶ τὸ πρᾶγμα χλευὴ μᾶλλον ἢ ἐπαίνῳ ἐοικέναι μοι δοκεῖ. μέχρι γὰρ τοῦδε, οἱ ἐπαινοι ἀνεκτοί εἰσιν, εἰς ὅσον ἂν ὁ ἐπαινούμενος γνωρίζῃ ἕκαστον τῶν λεγομένων πρὸς ἑαυτὸν. τὸ δ' ὑπὲρ τοῦτο, ἀλλότριον ἤδη, καὶ κολακείας φήσ. καίτοι πολλοὺς οἶδα ἔγωγε χαίροντας, εἴ τις αὐτοὺς ἐπαινῶν, καὶ μὴ ἔχοι πρόσφορα λόγῳ. οἷον, εἰ γέροντας ὄντας, θυμαμονίζοι τὴν ἀκμήν. ἢ ἀμόρφοις οὖσι, τὸ Νιρέως κάλλος, ἢ τὸ Φάωνος ἐπιθείη. οἵοντε γὰρ ὑπὸ τῶν ἐπαίνων ἀλλαγῆναι σφίσι καὶ τὰς μορφὰς, καὶ ἀντὶ ἀνηβώσης αὖθις, ὥσπερ ὁ Πελίας ἔφη. τὸ δὲ, οὐχ οὕτως ἔχει. πολλοῦ γ' ἂν ὁ ἔπαινος ἦν τίμιος, εἰ μὴ καὶ ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἀπολαῦσαι δυνατὸν ἦν ἐκ τοιαύτης ὑπερβολῆς. νῦν δὲ, ὁμοίου μοι δοκοῦσιν ἔφη πάσχειν, ὥσπερ ἂν εἴ τινι ἀμόρφῳ, προσωπεῖον εὐμορφον ἐπιθείη τις φέρων. ὀλέ, μέπω γε δεῖ κάλλει φωνοίη. καὶ ταῦτα, πειρωμένῳ τοῦ ὄντος, καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος συγγιγνώναι δυναμένῳ. ὅτε καὶ πλοιότερος ἂν γένοιτο. ἀντὶ πρόσωπος φανεὶς, οἷος ὢν, ὑφ'

ὅιῳ κεκρύπτο. ἢ Ϲ νὴ Δί' εἴ πο ποδήσ ἀμβος
κοθόρνος. μικρὸς ἀυτὸς ὢν, ἐείζοι πξὶ μεγέ-
θεσ θῖς ἀπ' ἰσοπέλθ ὅλῳ πήχει ὑπερέχθσιν.
ἐμέμνηρτ' μ' θιούρου πνόσ. ἔφη γυναῖκά πινα
τῶν ἐπιφανῶν, τὰ μὲν ἄλλα, καλὴν, Ϲ κόσ
μιον, μικρὰν λέ, καὶ πολὺ τ' συμμέτροι ἀπ' θέσ
θαν, ἐπαινεθῆ πρός πινοσ ποιηρῦ ἐν ἄσματι,
τά τε ἄλλα, μ' ὅτι καλή τε, Ϲ μεγάλη ἦν. ἀ
χείρῳ δ' ἀυτ' εἰκαζεν ἐκεῖνος δ' ἐυμηκές τε, μ'
ὀρθιον, τὴν μὲν, δὴ γάννυθ' ὡσ ἐπαίνῳ, καθά
περ ἀυξανομένῳ πρὸ δ' μέλος, ἢ τὴν χεῖρα
ἐπιστίειν. δ' ν ποικτὴν τε πολλάκις δ' ἀυδ' ἀ-
δ'ν, ὁρῶντα ὡσ ἥδιρ ἐπαινομένη. ἄχει δ' τῶν
πξόντων, ἵνα προσκύψαντα πρὸ δ' οὖς, εἰ-
πεῖν ἀυτῷ, πέπαυσο ὦ οὗρε, μὴ Ϲ ἀνασῆναι
ποιήσῃς τὴν γυναῖκα. πξαπλήσιον ἦ, μ' μακρῷ
ρύρου γελοιότερον Ϲβαρνίκλῳ ποιῆσαι τὴν Σε
λεύκο γυναῖκα. ῥῖσ γὰ ποιηταῖσ ἀγῶνα προ-
θεῖναι ἀυτὴν πρὸ τὰ λάγου, ὅσ|ις ἂν ἄμεινον ἐ
παινέσαι, ἀυτ' τὴν κόμην. καίρι Φαλακρὰ ἐ-
τύγχανεν οὖσα, μ' ὐ ὅσας ὀλίπασ|τὰς ἑαυτ' ξί
χας ἔχθα. μ' ὅμωσ οὕτω διακεμένη τὴν κεφα
λὴν, ἁ πάντων ἐιλότων ὅτι ἐκ νόσου μακρᾶς
ἆρ' ἐπεπόνθ', ἤκουε τῶν καταράτων πρωτῶν
ῥακινθίνας τὰς ξίχας ἀυτ' λεγόντων, μ' οὐλουσ

τινὰς πλοκάμους ἀναπλεκόντων, μ σελίνοις
δὲ μὴ δ' ὅλως ὄντας. εἰκαζόντων. ἀπ' ἀυτων
οὖν τῶν τοιούτων κατεγέλα, τῶν πξεχόντων
αὐτὸς ῥῖσ κόλαξι. Ϲ προστίθει ἦ ὅτι μὴ ἐν ἐ
παίνοις μόνον, ἀλλὰ μ' ἐν γραφαῖς τὰ ὅμοια,
πολλοὶ κολακεύεθαί τε, Ϲ ἁρπατᾶθ' θέ
λοιεν. χαίροιεν οὖν ἔφη τῶν γραφέων ἐκείνοις
μάλισα, οἳ ἂν πρὸσ δ' ὑμορφότερον ἀυτὸς ἐ
κάσοτον. ἦ λέ τινασ, οἳ Ϲ προστάτ|ουσι ῥῖς
τεχνίτασ, ἢ ἀφελεῖν τι ξυρίνοσ, ἢ μελάν-
τερα γράφαθ' τὰ ὄμματα, ἢ ὅ, τι, ἂ' ἄλλο
ἐπιθυμήσοιεν, ἀυτῆς προσῆναι. εἶτα λανθά
νειν ἀυτὸς ἀλλοῖας εἰκόνας στεφανοῦντας, μ
ὐδ' ὧν ἀνῆσ ἐοικυίας, ταῦτα δ' Ϲ τὰ ῥιαῦ
τα ἔλεπε, τὰ μὲν ἄλλα ἐπαινοῦσα τ' συγγράμ
μαρσ, ἓν δ' ἐκεῖνο οὐ φέρσα, ὅτι θεαῖσ αὐτὴν,
Ἥρᾳ, ἢ Ἀφροδίτῃ ἐικασας. ὑπὲρ ἐμὲ γάρ φη-
σι, μᾶλλον δ' ἐ ὑπὲρ ἅπασαν ἀνθρωπίνην φύ
σιν τὰ ῥιαῦτα. ἐγὼ δ' σέ σου δ' ἐκεῖνα ἠξίουν,
ταῖσ ἡρωίναις πξαθεωρεῖν με, Πηνελόπῃ, Ϲ
Λρήτῃ, Ϲ Θεανοῖ, οὐχ ὅπωσ θεῶν ταῖσ ἀεί
σαις. Ϲ γὰ αὖ μ τόδ' ἐ πάνυ ἔφη. τὰ πρὸσ δὲ
θεοὺσ, δῆσ δ' αμόνωσ, μ φοφοδ|εῶσ ἔχω. δέομα
ρίνῳ μὲ κατὰ τὴν Καστόρειαν ἦ δ' ὄξω, β'μ
ριοῦρον ἔπαινον προστεμεῖν. καί ρι νηρείσην ἐ-

κείνη αὐτεξετάζεσθο. Ηραν δέ, & Αφροδίτην ἔστεργεν. ὥστε ὦ Λυκῖνε, μεταγράψαι σε τὰ ρήματα ταῦτα ἐκέλευσεν. ἡ αὐτὴ μὴν μαρτύραται τὰς θεὰς, ὡς ἀκούσης αὐτῆς γέγραφας. σὲ δὲ εἰδέναι ὅτι αἰτιάσεται αὐτὴν ὁ βιβλίον, οὕτω τοι νοσοῦν, ὥσπερ νῦν σοι δοκεῖται, οὐ μάλα δυστεκῶς, οὐδὲ ὁσίως τὰ πρὸς τοὺς θεούς. ἐδόκει τε ἀσέβημα ἑαυτῆς, ἢ τὸ μεμέλημα τοῦτο δόξαν, εἰ ἐποιμένοι τῇ ἐν Κνίδῳ, ἢ τῇ ἐν Κάποις ὁμοία λέγεσθαι. καί σε ἐπεμίμνησκε τῶν τελευταίων ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦδε αὐτῆς εἰρημένων, ὅτι μεζίαν, & ἄτυφον ἔφησ' αὐτὴν, οὐκ αὐαστενομένην ὑπὲρ ἀνθρώπινον μέτρον, ἀλλὰ προσηγορὸν τὴν πῆσιν ποιουμένην. ὁ δὲ, ταῦτα εἰπὼν, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐν οὐρανὸν ἀναβιβάζεσθαι τὴν γυναῖκα, ὡς & θεαῖς αὐτὴν ἀπεικάζειν. ἢ ξίου δέ σε μὴ λέγειν ἀξιωτέραν αὐτὴν ἡγεῖσθαι τοῦ Αλεξάνδρου. ὃς τ' ἀρχιτέκτονος ὑποχωσμένου ἐν Αθῳ ὅλον μεταχηματίσειν, & μορφώσειν πρὸς ἀνδρὸς, ὡς ἐ ὄρος ἅπαν εἰκόνα γενέσθαι τ' βασιλέως, ἔχοντα δ' ὑδρόπολις ἐν ταῖν χεροῖν, οὗ προσήκαρ τὴν τερατείαν τ' ὑποχέσεως, ἀλλ' ὑπὲρ ἀνδρὸς ἡμισάμβωσ δ' τόλμημα, ἔπαυσε δ' ἂν ἄνθρωπον, οὐ πιθανὸς Κολοσσοῖς αἰνατλάτλογπα. & δ' Αθω κατὰ χώραν ἐᾶν

ἐᾶν ἐκέλευσε, μὴ δὲ κατασμικρύνειν ὄρος οὕτω μέγα πρὸς μικροῦ σώματος ὁμοιότητα. ἐπῄνει δὲ δ' Αλέξανδρον & μεγαλοψυχίας, & ἀνδριάντα μείζω τοῦτο τοῦ Αθω ἔλεγεν αὐτοῦ ἀνεστάναι, ἐν ταῖς τῶν ἀεὶ μεμνημένων διανοίαις. οὐ γὰρ μικρᾶς ἔμνημονεύεσθαι οὕτω παραλόξου τιμῆς. & ἑαυτὴν οὖν δ' μὴν τὸ μάσμα σου ἐπαινεῖν, & τὴν ἐπαίνοιαν τῶν εἰκόνων, μὴ γνωρίζειν δὲ τὴν ὁμοιότητα. μὴ γὰρ ἔμνημονεύεσθαι τῶν τηλικούτων ἀξίαν, μὴ δὲ ἐγγὺς, ὅτι μὴ δὲ ἄλλου τινὰ γυναῖκα γε οὖσαν. ὥστε ἀφίκοιτο ταύτην τὴν τιμὴν, & προσκυνεῖσθαι τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα. σὺ δὲ, τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα ἐπαίνει αὐτὴν, μὴ δὲ ὑπὲρ δ' τὸ δόλεσθο τὸ ὑπόδημα, μὴ & ἐπισομίσῃ μέφησιν ἐμποδὼν πατοῦσαν αὐτῷ. καὶ κεῖνο δέ σοι εἰπεῖν ἐνετείλατο. ἀκούω ἔφη πολλοὺς λεγόντων. εἰ δὲ ἀληθὲς ὑμεῖς οἱ ἄνδρες ἐστε, μηδ' ὁλυμπιάσιν ἐξεῖναι τοῖς νικῶσι μείζους τῶν σωμάτων ἀνεστάναι τοὺς ἀνδριάντας, ἀλλ' ἐπιμελεῖσθαι τοὺς Ελλανοδίκας, ὅπως μὴ δὲ εἰσ ὑπερβάλλεται τὴν ἀλήθειαν, & τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀνδριάντων ἀκριβεστέραν γίγνεσθαι τῶν ἀθλητῶν ἐμμελείστως. ὥστε ὅρα ἔφη μὴ ἀτίαν λάβωμεν ψεύδεσθαι ἐν τῷ

μέζω. καὶ τὰ ἡμῶν αὐξάνωσιν οἱ Ἕλληνες· καὶ τὴν εἰκόνα. ταῦτα μὲν ἔλεγεν ἐκείνη. σὺ δὲ σκόπει ὦ Λυκῖνε, ὅπως μετακοσμήσῃς τὸ βιβλίον, καὶ ἀφαιρήσῃς τὰ ῥιαῦτα, μηδὲ σφαλῇς πρὸς τὸ θεῖον ὡς ἐκείνη πάνυ γε αὐτὰ ἐδέχετο, ἀνεπιστρεπτεμεταξὺ ἀναγινωσκομένων, καὶ ἐπῄνει τὸν ἀρτιγενῆ τὸν τῆς θεᾶς ἵλεως εἶναι αὐτῇ. καὶ συγγνώμη, εἰ γυναικεῖόν τι ἔπαθε. καὶ τοι εἰ χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, καὶ αὐτῷ ἐμοὶ γοῦν τόν τι εἰπεῖν ἔδοξε. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀκούων, οὐδὲν ἐπελήμελλα, ἐνορῶν τοῖς γεγραμμένοις. ἐπεὶ δὲ ἐκείνη ἐπεσημήνατο, καὶ αὐτὸς ἄρχομαι τὰ ὅμοια πυνθάνεσθαι παρ' αὐτῶν. ἢ παραπλήσιόν τι ἔπαθον, οἷς ἐγὼ τῶν ὁρωμένων πάσχομεν. ἂν μὲν πάνυ ἐγγύθεν σκοπούμενόν τι καὶ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐδὲν ἀκριβὲς διαγινώσκομεν. ἂν δὲ ἀποστάντες, ἐκ τοῦ συμμέτρου διασκήψαντες ἴδωμεν, ἅπαντα σαφῶς καταφαίνεται τὰ εὖ, καὶ τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. σὺ δὲ ἄνθρωπον οὖσαν, Ἀφροδίτην καὶ Ἥρα εἰκάσαι, τί ἄλλο, ἢ αἰτίκρυς ἐστὶν ὑπελίξῃν τὰς θεάς; ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις, οὐχ οὕτω σμικρὸν μεῖζον γίνεται τῇ προσθέσει, ὡς σμικρὸν μεῖζον ἀποσμικρύνεται, πρὸς τὸ ταπεινότερον καταπίπτον. οἷον, εἴ τινι ἅμα βαλλίζοιεν, ὁ μὲν μέγιστος,

ὁ δὲ, πάνυ, τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, εἶτα δεήσειεν ἀποσῶσαι αὐτοὺς, ὡς μὴ ὑποδρέχειν θατέρου ὑπ' ἔτερον, οὐ τὸ βραχυτέρου ὑποδραμεῖν τὸν μείζονα γένοιτ' ἄν, καὶ ὅτι μάλιστα ἀκροποδητὶ ἐπιστρέψῃ ἔσω τὸν, ἀλλ' εἰ μέλλοιεν ὁμηλικίαν φανεῖσθαι, ὁ μείζων ἐκεῖνος ἐπικύψῃ, ἢ ταπεινότερος ἀναφανεῖ ἑαυτόν. ὡς οὕτως δὲ καὶ ἐν ταῖς τοιαύταις εἰκόσιν, οὐχ οὕτως ἀνθρωπίνως μείζονα γίνεται, ἢν τις αὐτὴν θεῷ ἀπεικάζῃ, ὡς δ' ἀληθῆ αὐάγκη ἐλαττοῦσθαι πρὸς ἐνδελεχῆ ἐπικλώμενον. καὶ εἰ μὴ ἀπὸ ἀπειρίας τῶν ἐπιχωρίων, ἴσως τὰ οὐράνια ἐκτείνοιτό τις ἂν λόγον, ἔστιν ἂν ὁ τοιοῦτος αἰτίαν ἔχοι ὑπὲρ ἀσεβείας αὐτὸν δρᾶν. σὺ δὲ ῥᾳδίως ταῦτα ἔχων κάλλη γυναικεῖα, Ἀφροδίτῃ καὶ Ἥρᾳ εἰκάσαι αὐτὴν ἐτόλμησας; οὐδὲν λέον. ὥστε δ' ἅπαν τοῦτο ἐπίφθονον, ἀφαίρει ὦ Λυκῖνε. οὐ γὰρ πρὸς τὸ σοῦ ῥόστον δ' ριοῦτον. ὅσον οὐδὲν ἄλλως ῥᾴδιόν πρὸς τὸ ἐπαίνους, καὶ πρόχειρον ὄν, ἐτύγχανες. ἀλλὰ νῦν οὐκ οἶδ' ὅπως ἀθρόαν περίεσαι τὴν μεταβολὴν, ἐπισκιλβούμενος. καὶ ἐκ τοῦ τέως φειδομένου, ἅπαντες ἐν τοῖς ἐπαίνοις ἀναπέφηνας. ἀλλὰ μὴ λέ ἐκεῖνο αἰσχυνθῇς, εἰ μεταρυθμιεῖς δ' ὀλίγον ἤδη διασκεδόμενον. ἐπεὶ καὶ Φιλίαν φασὶν οὕτω ποιῆσαι, ὁπότε ἐξεργά

Ἐν τοῖς Ηλείοις δ' ἂν Δία. σάντα γὰρ αὐδὲν κα
τόπιν τῶν θυρῶν, ὁπότε τοπρωτον ἀναπτά
σασ ἐπελείκνυε δ' ἕτερον, ἐπακούειν τῶν λε γο
μένων τι, ἢ ἐπαινούντων. ἢ τιᾶρ λέ, ὁ μῶ, τὴν
ῥῖνα, ὡς παχεῖαν. ὁ δὲ, ὡς ἐπιμηκέστερον δ'
πρόσωπον. ὁ δ' ἄλλος, ἀλλό τι. εἶτ' ἐπειδὴ
ἀπηλλάγησαν οἱ θεαταὶ, αὖθις δ' ἐν φειδίαν ἐγ
κλείσάμενον ἑαυτὸν, ἐπανορθοῦν, καὶ ζυθμίζειν
δ' ἄπαλμα πρὸς δ' τοῖς πολείστοις δοκοῦν. οὐ
γὰρ ἡγεῖτο μικρὰν εἶν συμβουλὴν δῆμου τοσού
του, ἀλλ' ἀεὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν δὲ πολλοῖς
πολιτικότερον ὁρᾶν τοῦ ἑνὸς, κἀν φειδίας ἦν.
ταῦτά σοι ἀπ' ἐκείνης κομίζω, καὶ αὖδ' πᾶσα
νῶ, ἑταῖρός τε, καὶ εὔνους ὤν. Λυ. Πολυ
σρατε, οἷος ὢν ῥήτωρ ἐλελήθεις με. ἦσιν τοῦν
οὕτω μακρὰν, καὶ κατηφείαν τοσαύτην ὀζε
νήνοχας κατὰ τὸ συγγράμμαρος, ὥστε μὴ
ἐλπίδα μοι ἀπολογίας ἔτι καταλείπεσθαι.
πολὴν ἀλλ' ἐκεῖνόγε οὐ λικασικὸν ἐπικᾶτε,
καὶ μάλισα σὺ, ἐρήμην καταλιπετήσας τὸ βι
βλίδ, μὴ πρόρρος αὐτῷ τὸ συνηγόρου. ῥᾷδον δ'
οἶμαι τοῦτό ὄσι, κατὰ τὴν παροιμίαν, μόνον
θέοντα κρατεῖν. ὥστε οὐλεὐθαυμασὸν, εἰ καὶ
μεῖς ἑάλωμεν, οὔτε ὕδαρος ἡμῖν ἐκχυθέντος,
οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης. μᾶλλον δὲ

δεῖ πάντων ἀποπάραν, οἱ αὐρὶ κατηφεῖς,
καὶ λικασαὶ ἥκετε. πότεραδ' ἂν ἐθέλοις, ἀγα
πᾶς ῥῖς ἐγνωσμένοις ἡσυχίαν ἄγω, ἢ κατὰ
τὸν Ιμεραῖον ποιητὴν, παλινῳδίαν τινὰ συγ
γράφω; ἢ λώστε μοι ἐφέσιμόν τινα ῥηθῆναι
τὴν λίκλω; Πο. νὴ Δί' ἦπορ ἔχησ τι λίκαι
ον εἰπεῖν. οὐ γὰρ αὐτισλίκοις ὡς σὺ φῂς, ἀλλ' ἐν
φίλοις ποιῆσῃ τὴν ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ, καὶ συ
νεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ὢν δὴ λίκης. Λυ.
ἀλλ' ἐκεῖνο αὖ δὸν ὦ Πολύζρατε, ὅτι μὴ ἐκεί
νης προύσης, ποιήσομαι δὲ λόγους. μακρῷ γὰρ
ἂν οὕτως ἄμεινον ἦν. νῦν δ' ἀνάγκη ἀπ' ἐνγολῆς
ἀπολογήσεσθαι. ἀλλ' εἴ μοι γιοῦν ἀγγελίας
φόρος γένοιο πρὸς αὐτὴν, οἷος παρ' ἐκείνης πρὸς
με γεγένησαι, ῥλμήσω ἀναῤῥῖψαι δ' ἐν κύβον.
Πο. θάῤῥει ὦ Λυκῖνε γύγυπε ἕνεκα, ὡς οὐ φαῦ
λόν με ὑποκειτὴν ἕξων δὴ ἀπολογίας, πειρώ
μενος δ' βραχέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνη
μονεύσαιμι. Λυ. καὶ μὴν πάνυ μοὶ δ' ἔλει μοι
μακρὰν τῶν λόγων, πρὸς οὕτω σφοδρὰν τὴν κα
τηγορείαν. ὅμως δ', σοῦ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀ
πολογίαν. ἢ παρ' ἐμοῦ γίνυν τάδε αὐτῇ ἀπάγ
γελε. Πο. μηλαμῶς ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ὥσπερ
αὐτὴ ἐκείνης προύσης, λέγε δ' ἂν λόγον. εἶτ' ἐγὼ
μιμήσομαί σε πρὸς αὐτήν. Λυ. οὐκοῦν ἐπει

λλ' οὐ πω σοι δοκῶ Πολύξενε, ἡμῖν, τὰ
ρεστι, καὶ προείρηκε σιλανὸς ἐκεῖνα, ὅσα σύ-
παρ' αὐτῆς ἀπήγγελας. ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν σεν
τέρων λόγων ἐνάρχεσθαι. καίτοι, οὐδ' ὀκνήσω
πρός σε εἰπεῖν, ὃ γέγονθα. οὐκ οἶδ' ὅπως φο-
βερώτερόν μοι δ' πρᾶγμα πεπόηκας. καὶ ὡς ὁ
ρᾷς, ἱδρῶ τε ἤδη, καὶ λέληθα, καὶ μονονοὺ χὶ
καὶ ὁρᾶν αὐτὴν οἶμαι, καὶ δ' πρᾶγμα πολλήν μοι
τὴν ταραχὴν πεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅμως.
οὐ γὰρ οἷόν τε ἀναβλῦναι, ἤδη παρούσης. Πο.
νὴ Δία πολλὴν τὴν εὐμένειαν ἐπιφαίνει τῷ
προσώπῳ. φαιδρὰ γὰρ ὡς ὁρᾷς, καὶ προσηνής.
ὥστε θαῤῥῶν λέγε δ' λόγον. Λυ. ἐγώ σε
γυναικὸν ἀείσω, μεγάλας ὡς φὴς, καὶ πέρα
μέτρου ἐπαινέσας, οὐχ ὁρῶ ὅτι τηλικοῦτον ἐπή
νεσα, ἡλίκον αὐτὴ σὺ σαυτὴν ἐγκώμιον ὑπὲρ σε
αυτῆς διενήνοχας, τὴν πρὸς θεῶν τιμὴν ἐν μέ
γάλῳ τιθεμένη. ἐλάττων γὰρ ἁπάντων ἐστὶν μεί
ζον, ὧν εἴρηκα σοῦ. καὶ συγγνώμη, εἰ μὴ καὶ
ταύτῃ σοι προσέγραψα τὴν εἰκόνα, ὑπ' ἀγνοί
ας με διαλαθοῦσαν. οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ πρὸ αὐτῆς
ἐγραψάμην. ὥστε ταύτῃ γε οὐχ ὅπως ὑπερ
βάλλεσθαι σὲ ἐπαινῶ, ἀλλὰ πολὺ καταλεί
πεσθαι. ἕτερόν μοι δοκῶ σὲ ἀξίας εἰρηκέναι. σκόπει
γοῦν ἡλίκον σαυτὸν παρέλιπον, ὡς παμμέγεθες

εἰς ἐπίλειψιν λόγου χρήσου, καὶ γνώμης ὀρθῆς.
ὡς ὅσοι δ' θεῖον μὴ ἐν πράγμασι σέβεσιν, οὗτοι
καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἄπειροι ἂν εἶεν. ὥστε εἰ
πάντως μετακοσμῆσαι δέοι δ' λόγον, καὶ δ'
ἄγαλμα ἐπανορθώσασθαι, ἀφελεῖν μὲν οὐκ ἂν
τολμήσαιμι αὐτοῦ. προσθήσω δὲ καὶ ὅσα
τινα κεφαλὴν τῷ παντὶ ἔργῳ, καὶ κορυφήν.
ἐπ' ἐκείνων μέντοι μὴ πάνυ πολλήν σοι εἰσενέγκαι
τὴν χάριν ὁμολογῶ. ἐμοῦ δὲ ἐπαινέσαντος δ'
μέζιον τοῦ σοῦ τρόπου, καὶ ὅπως μηδὲν ὑστερῇ
τες, μὴ δὲ τύφου μεσὸν ἐνεποιήσατέ σοι ὁ παρὼν
ὄγκος τῶν πραγμάτων, σὺ τὰ τοιαῦτα αἴτια
ἡγεμὼν δὲ λόγου, ἐπισώσω δὲ ἐπαίνου τὴν ἀλή
θειαν. δ' οὐ μὴ προσαρπάζειν τὰ τοιαῦτα τῶν
ἐγκωμίων, ἀλλ' αἰδεῖσθαί σ' ἀνάγκη, καὶ μεί
ζω ἢ κατὰ σὲ ἔστιν λέγειν, μεζίας καὶ δημοτι
κῆς τινος διανοίας σέσημά ἐστι. πλὴν ἀλλ' ὅ-
σῳ πόρρω ἂν πόσου δ' ἐπαινεῖσθαι αὐτὸ οὕτω δικαί
μεγάλης τυγχάνῃς, τοσούτῳ ἀξιωτέραν ὑστερε
παινεῖσθαι ἀποφαίνεις σαυτήν. καὶ ἐλάττων ἐς δ'
δὲ Διογένης λόγον πεπιελήλυθέ σοι δ' πρᾶγμα.
ὃς ἐρομένου τινὸς ὅπως ἂν τις ἔνδοξος γένοιτο,
εἰ λόξης ἔφη καταφρονήσαι. φαίην γὰρ ἂν ἔγωγε
τὸς, εἰ τις ἔροιτό με, τίνες εἰσὶ μάλιστα ἐπαί
νου ἄξιοι, ὁπόσοι ἐπαινεῖσθαι μὴ θέλουσιν. ἀλλὰ

ταῦτα μὴν ἴσως ἀξαγώνια, ἢ πρόσφορα τοῖς πράγματος. ὥσπερ δὲ οὐ χὴ ἀπολογήσασθαι, τὸ τόξον, ὅπ τῇ ἐν Κνίδῳ, ἢ κύπριος, ἢ Ἥρᾳ, ἢ Ἀθηνᾷ, τὴν μορφὴν ἀναπλάττοντα, ἐικασα. ταῦτά σοι ἐμμελῶς ἔδοξε, ἢ ὥσπερ ἂν πόδα; σοὶ δὲ αὐτῶν σὴ τούτων ἐρῶ. καί τοι παλαιὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀνθυπόνους ἔχειν ποιητάς, ἢ γραφέας, τοὺς μὲ ἐπαινοῦντας, ἢ μᾶλλον οἶμαι, εἰ ἢ χαμαί, ἢ βάθην, ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρων φέροιντο. ἐλεύθερον γάρ τι ὁ ἔπαινος. οὐδ' ἔστιν αὐτοῦ μέτρον εἰς μέτρος, ἢ βραχύτητα νενομοθετημένον. ἀλλὰ δεῖ μόνον ἀξάπαντος ὁρᾶ, ὅπως ὑπερθαυμάσετ, ἢ ξηλωτὸν ἀποφανεῖ ἐν ἐπαινούμενον, οὐ μὴν ταύτην ἐγὼ βαδιοῦμαι, μὴ κ σοὶ δόξω ὑπ' ἀποείας αὐτὸ δρᾶν. ἐκεῖνο δέ σε φημὶ χριαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς τῶν ἐπαινετικῶν τούτων λόγων, ὡς χὴ ἐν ἐπαινοῦντα, ἢ εἰκόσι, ἢ ὁμοιώσεσι προσχρῆσθαι. ἢ σχολὴν ἐν τούτῳ ἐν μέγιστον ὄφελος εὖ εἰκάσαι. ἐν δὲ εὖ, ὥσπερ μάλιστα κείνοις, οὐκ ἂν τις τοῖς ὁμοίοις παραβάλλῃ, οὐδ' ἂν πρὸς ἐν ὑποδεέστερον ποιῆται τὴν παράθεσιν, ἀλλ' ἂν τις πρὸς ἐν ὑπερέχον ὡς οἷόν τε ἐμβιβάζῃ ἐν ἔπαινούμενον. οἷον, ἂν τις κύνα ἐπαινῶν, εἴποι ἀλώπεκος μείζω ἢ ἀν-

τὸν, ἢ ἀλοῦρα, ἅρά σοι ὁ τοιοῦτος δοκεῖ ἐπαινεῖν ἐδένα; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ μὴν οὐδ' εἰ λύκῳ φαίη ἴσον αὐτὸν ὑπάρχειν, οὐ δὲ οὕτω μεγάλως πέπαινεσεν. ἀλλὰ ποῦ ἐν ἴσον ἔπαίνον ἀποτελεῖτ; ἂν ὁ κύων ὑπὸ λέοντι ἐοικέναι λέγητ ἢ μέγεθος, ἢ ἀλκήν. ὡς ἐν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητὴς, λέοντος ἄμαν αὐτὸν. οὕτως δὲ ἢ κυνὸς ἐντελὴς ἔπαινος. ἢ πάλιν εἴ τις Μίλωνα ἐν ἐκ Κρότωνος, ἢ γλαῦκον ἐν ἐκ Καρύστου, ἢ Πολυδάμαντα ἐπαινέσαι θέλων, ἔπειτα λέγοι ἰσχυρότερον ἕκαστον αὐτῶν γυναικὸς γενέσθ, οὐκ ἂν οἶεσ γελασθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῆ αἰσχίας τ ἐπαίνου, ὅπου γε εἰ καὶ ἑνὸς ἀνδρὸς ἐλεγεν ἀμείνω ἦν αὐτὸν, οὐδὲ οὕτω ἀπέχει σεν ἂν πρὸς ἔπαινον. ἀλλὰ πῶς ἐπήνεσε ποιητὴς ὀνόλοιμος ἐν γλαῦκον, οὐδὲ Πολυδεύκεα βίαν φήσας ἀνατείναθ ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας, οὐδὲ σιδήρεον Ἀλκμάνας τέκος. ὁρᾶς ὁποίοις ἀνδρῶν θεοῖς ἐικασε; μᾶλλον δὲ ἢ αὐτῶν ἐκείνων ἀπέφηνε. ἢ οὔτε ἀνδρὸς ὁ γλαῦκος ἐπανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς αὐτε παινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν γλαῦκον, ἢ ἐν ποιητὴν, ὡς ἀσεβοῦντα πρὸς ἐν ἔπαινον, ἀλλὰ δοκίμων ἄμφω, ἢ ἔτι μᾶλλον τὸ τῶν Ἑλλήνων. ὁ μὲν δὴ τῇ ἀλκῇ ὁ

Γλαῦκος. ὁ δ' ἐποιητὴς, ἐπί τε τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα θαυμάσῃς εἰ τὸν ἄνδρα εἰκάσαι βούλομαι ὅπερ ἂν δοκῶ ἐπαινοῦντι ἀναγκαῖον, ὑπολοιπέρῳ ἐχόμενος μύθῳ πλασείσματι, οὐκ ἀποβαλόντος τὸν λόγον. ἐπεὶ ἢ μὴ κολακείας ἐπεμνήσθης, ὅτι μὴ σὺ μισεῖς τοὺς κολακικοὺς, ἐπαινῶ μέν σε, καὶ οὐκ ἐχθὴν ἄλλως. ἐθέλω δέ σοι διακρῖναι, καὶ ὁρίσασθαί τε, τί ποτ' ἐπαινοῦντες ἐξαμαρτάνομεν, καὶ τὴν τοῦ κόλακος ὑπερβολήν. ὁ μὲν δὴ κόλαξ, ἅτε τῆς χρείας ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἐπαινῶν, ἀληθείας μὲν ὀλίγην ποιούμενος τὴν πρόνοιαν, ἅπαντα ὑπερεπαινεῖν οἴεται δεῖν. ἐπιθυμῶν μὲν προσλαβεῖν πρὸς αὐτὰ τὰ τέλειον, ὡς μὴ ἂν δοκῆσαι καὶ σὺ Θερσίτου θυμορφότερον ἀποφῆναι τὸν Ἀχιλλέως. μὴ σὺ Νέστορα φάναι τῶν ἐν Ἰλίῳ στρατευσάντων, σὺ νεώτερον ἢ. ὁμοίωσαι δ' ἂν καὶ σὺ Κροίσου υἱὸν ὀξυηκοώτερον ἢ τὸν Μελάμποδος, καὶ σὺ Ἰφέα ὀξύτερον ὁρᾶν κέναι τὸν Λυγκέως, ὃν πρὸ μόνον κερδᾶναί τι ἐλπίσῃ ὠθεῖ καὶ ψεύσεται. ὁ δ' ἐπαινῶν οὐκ ἐπαινῶν, οὐχ ὅπως οὐδ' ἂν ψεύσαιτό τι, ἢ προσθείη τῶν μὴ δ' ὅλως προσόντων. τὰ δ' ὑπάρχοντα αὐτῷ φύσει ἀγαθὰ, κἂν μὴ πάνυ μεγάλα ᾖ, πάλαι δέων, ἐπηύξησε, καὶ μείζω ἀπέφηνε.

καὶ τολμήσειεν ἂν εἰπεῖν, ἴσον ἐπαινέσαι θέλων, φύσει κοῦφον ὄντων ἴσμεν ζώων, καὶ δρομικὸν, ὅτι πάκρον ἐπ' ἀνθρώπων καρπὸν θέειν, οὐδὲ κατέκλα. μὴ πάλιν οὐκ ἂν ὀκνήσειε φάναι ἀελλοποδὸν δρόμον ἴσον. μὴ γὰρ οἰκίαν ἐπαινῇ καλὴν, μὴ ἄειστα κατεσκευασμένην, εἶποι ἄν. Ζηνός που τοιάδε γ' ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. ὁ δὲ κόλαξ, οὐδ' ἕπος, κἂν σοφὸν τὸν συβώτην καλύ ” ψῃς εἰπεῖν, εἰ μόνον τι πρὸς τὸν συβώτην λαβεῖν ” ἐλπίσειεν. ὅπου Κύναιθος ὁ Δημητρίου τὸν τολ ” μήτου κόλαξ, ἁπάντων αὐτῷ τῶν πρὸς τὴν κολακείαν καταναλωμένων, ἐπήνει ὑπὸ βηχὸς ἑνὸς χλοῦ μόνου ἐν Δημητρίου, ὅτι ἐμμελῶς ἐχέμπεπτον. οὐ μόνον ἢ οὐδ' ἑκατέρα αὐτῶν γνώρισμά ἐστι, σὺ δὲ μὴ κόλακας οὐκ ὀκνεῖν, μὴ ψεύσεσθαί τε χρείσεσθαί ἕνεκα τοῦ ἐπαινουμένου, ἀξιαίρετον ἢ οὐδὲ ἐπαινοῦντας τὰ ὑπάρχοντα πειρᾶσθαι, ἀλλὰ κἀκείνῳ οὐ σμικρῷ διαλλάττουσιν. ὅτι οἱ μὲν κόλακες, ἐφ' ὅσον οἷόν τε αὐτοῖς, χεῶν ται ταῖς ὑπερβολαῖς. οἱ ἐπαινοῦντες ἢ, μὴ ἐν αὐ ταῖς ταύταις σωφρονοῦσι, μὴ ἐνίοις τῶν ὅρων μέ νουσι. ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα κολακείας, καὶ ἐπαίνου ἀληθοῦς σήματα, ὡς μὴ πάν τας ὑποπτεύῃς οὐδὲ ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ διακρί νῃς καὶ παραμεξῇς τὸν οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον.

φέρ' ἴν' εἰδκεῖ, πρόσχες τοῖς ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένοις, ὅτι κανόνας ἀμφοτέρας, ὡς μάθοις εἴ τε ῥύτω, εἴτ' ἐκείνῳ ἐοίκασιν. ἐγὼ μὲν εἴ τινα ἄμορφον οὖσαν ἔφην ἐν Κνίδῳ ἀγάλματι ὁμοίαν, γόης ἂν, ἦ Κυναίθα κολακικώτερος ὄντως νομιζοίμην. εἰ δ' ἐριαύτην ὑπάρχουσαν, οἵαν πάντες ἴσασιν, οὐ πάνυ ἐκ πολλοῦ φαίης μάρτυς ἂν τόλμημα. τάχα δ' οὖν φαίης, μᾶλλον δ' ἤδη εἰρηκας, ἐπαινεῖν μέν σοι ἐστ' κάλλος ἐφείδω, ἀνεπίφθονον μέντοι ποιήσοδ' ἂν ἔπαινον ἔχειν, ἀλλὰ μὴ θεᾶς ἀπεικάζειν ἄνθρωπον οὖσαν. ἐγὼ δὲ, ἤδη γάρ με προάξεται λήθης εἰπεῖν, οὐ θεᾶς γε ὦ βελτίστη εἰκάσω, τεχνιτῶν δ' ἀγαθῶν δημιουργήμασι, λίθου, καὶ χαλκοῦ, ἢ ἐλέφαντος πεποιημένοις. τὰ δ' ὑπ' ἀνθρώπων γεγνημένα, οὐκ ἀσεβὲς οἶμαι ἀνθρώποις εἰκάζειν. ἐκβὰς εἰ μὴ σὺ ἔσῃ τὴν Ἀθηνᾶν ὑπειλήφας, ὑπὸ Φειδίου πεπλασμένον, ἢ τὴν ἐν οὐρανίαν Ἀφροδίτην, ἣν ἐποίησε Πραξιτέλης ἐν Κνίδῳ, οὐ πάνυ πολλῶν ἐστὸν. ἀλλ' ὅρα μὴ ἄστεμον ᾖ, τὰ τοιαῦτα πρὸς τῶν θεῶν δοξάζειν. ὧν τάς τε ἀληθεῖς εἰκόνας ἀνεφίκτους ἔστιν ἀνθρωπίνῃ μιμήσει ἕπεσθαι ὑπολαμβάνω. εἰδὲ ἦ, ὅτι μάλιστα ἀπ' αὐτοῖς ἐκείνας εἰκασά, οὐκ ἐμὸν ῥῆτορ, οὐδ' ἐγὼ πρὸς

τοῦτον ἐτεμόμην τὸν ὁδὸν, ἀλλὰ πολλοί, καὶ ἀπαθοὶ ποιηταί. μάλιστα ὁ πολίτης ὁ σὸς Ὅμηρος, ὃν καὶ νῦν ἀναβιβάσομαι συναγορεύσοντά μοι. ἢ οὐδεμία μηχανὴ, μὴ οὐχὶ καὶ σὺν ἐμοὶ ἀλῶναι. ἐρήσομαι τοίνυν αὐτὸν, μᾶλλον δὲ σὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀναμνημονεύεις, εὖ ποιοῦσα τὰ χαριέστατα τῶν ἐρραψῳδημένων αὐτῷ, τί σοι ἐκεῖνο δοκεῖ, ὁπόταν πρὸς τὴν ἀχιλλέως τοῦ λέγῃ ἡ Θεσπίδος, ὅτι χρυσῇ Ἀφροδίτῃ ἰκέλη, ἐπεὶ ἔνθει δ' ἦν Πάριος λόγος. εἶτα μετὰ μικρὸν, ὡς οὐχ ἱκανὸν εἰ μόνῃ τῇ Ἀφροδίτῃ ἐοικυῖα ἔσαι, εἶπεδ' ἄρα φησὶ κλαίουσα χαρίεσσα θεῇσιν. ὁπόταν δὴ τοιαῦτα λέγῃ, μεῖς κἀκεῖνον, καὶ ἀποβρίπτεις δ' βιβλίον, ἢ δίδως αὐτῷ ἐλευθεριάζειν ἐν τοῖς ἐπαίνῳ. ἀλλὰ καὶ σὺ μὴ λῶς, ὅγε τοσοῦτος αἰὼν δέδωκεν, οὐδ' ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐᾷ τοῦτῳ ἠτιάσατο, οὐδὲ ὁμασίαν τολμήσας αὐτῇ τὴν εἰκόνα, οὐδὲ ὁ τὰ νόθα ἐπισημηνάμενος τῶν ἐπῶν ἐν τῇ παλαιᾷ γραφῇ τῶν ὀβελῶν. εἶτα ἐκείνῳ μὲν ἐφεθήσεται βάρβαρον γυναῖκα, καὶ ταῦτα, κλαίουσαν τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσαι. ἐγὼ δ', ἵνα μὴ δὲ κάλλος εἴπω, ὅτι μὴ ἀνέχῃ ἀκούουσα, οὐκ ἂν παραβάλλοιμι εἰκόσι θεῶν γυναῖκα φαύλην, καὶ μειδιῶσαν τὰ πολλά. ὅπερ θεοῖς

Universidad de Deusto
Biblioteca

ὅμοιον ἄνθρωποι ἔχουσιν. ὃν μὲν τοι Ἀγαμέμνονος, ὅρα ὅσην αὐτὸς φειδὼ ἐποιήσατο τῶν θεῶν, καὶ ὡς ἐταμιεύσατο τὰς εἰκόνας ἐς σύμμετρον. ὡς ὄμματα μέν φησι, καὶ κεφαλὴν ἴκελον αὐγὴν Διΐ, τῷ Ἄρεϊ δὲ τὴν ζώνην, στέρνον δέ, τῷ Ποσειδῶνι, δαιδάλῳ δὲ ἀνθρώπῳ κατὰ μέλη πρὸς ἰσοστάτων θεῶν εἰκόνας. ἢ αὖ πάλιν, βροτολοιγῷ Ἄρεϊ φησὶν ὅμοιον εἶναι, καὶ ἄλλον ἄλλῳ. θεοειδῆ δὲ φρύσαι δὲ τὸν Πριάμου. θεοείκελον πολλάκις δὲ Πηλέως. ἀλλὰ ἐπάνημι αὖθις ἐπὶ τὰ γυναικεῖα τῶν παλαιγμάτων. ἀκούσῃ γὰρ ἅπερ αὐτὸς λέγοντος, Ἀρτέμιδι ἴκελη, ἢ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ. καὶ, οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος. οὐ μόνον δὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θεοῖς ἀπεικάζει, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐφόρβου κόμην, ταῖς χάρισιν ἀπείκασε. ἢ ταῦτα, ἄιμα τι λεόμενον. καὶ ὅλως, ῥᾳδιά ἐστι τὰ τοιαῦτα, ὡς μηδὲν ἐπὶ ποίησεως μέρος, ὁμοίαις θείαις εἰκόσι διακεκοσμῆσθαι. ὥστε εἰ καὶ ἐκεῖνα ἀφαιρεθείη, ἢ μὴ ἡμῖν τὰ ὅμοια ῥᾳδίως ἐφεύροιτο. οὕτω δὲ κατὰ τὰς εἰκόνας, καὶ τὰς ὁμοιώσεις, εὐθυνόν ἐστιν, ὥστε Ὅμηρος ἢ τὰς θεὰς αὐτὰς, οὐκ ὠκνησεν ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπαινέσαι. ὃν γὰρ τῆς Ἥρας ὀφθαλμοὺς, τοῖς τῶν βοῶν εἰκάσεν. ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφρο-

δίτην ἔφη. τὴν μὲν ῥοδοδάκτυλον τις ἀνὴρ εἶ, τῶν καθ' ἑπτὰ ἐλάχιστον τῇ Ὁμήρου ποιήσει ὠμιληκότων. καίτοι τὰ μὲν τῆς μορφῆς, ἔτι μειρικώτερα, εἴ τις θεῷ ἐοικέναι λέγεται. ἀλλὰ τὰς προσηγορίας αὐτὰς, ὅσοις ἐμιμήσατο τὰς τῶν θεῶν, Διονύσοις, καὶ Ἡφαίστοις, καὶ Σκύμνοις, καὶ Ποσειδῶνιοι, καὶ Ἑρμαῖοι προσφερόμενοι. λητὼ δὲ, γυνὴ τίς ἐγένετο Εὐαγόρου τοῦ Κυπρίων βασιλέως. ἣ ὅμως οὐκ ἠνάκτησεν ἡ θεὸς, δυναμένη λίθον αὐτὴν ὥσπερ τὴν Νιόβην ἀπεργάσασθαι. ἐῶ γὰρ τοὺς Αἰγυπτίους, οἵπερ καὶ λεοντοκαμονέστατοί εἰσι πάντων, ὅμως τοῖς θείοις ὀνόμασιν, εἰς κόρον ἐπιχεομένους. ἐστὶν οὖν τοῦτο τὰ πλεῖστα ἀνθρώποις, ἐξ οὐρανοῦ ἔσιν. ὥστε οὐ προσήκει σοῦ δὲ τοιοῦτον, ψόφοις δεδοικέναι πρὸς τὸν ἔπαινον. εἰ γάρ τι ἐν τοῖς συγγράμματι πεπλημμέλεται ἐς θεῖον, σὺ μὲν αὐτὸ ἐξέτασον, ἐκεῖνός γε ἴσως ἀκροάσεως εὐθύνας δώσει. ἐμὲ δὲ ἀμύνουσι θεοὶ, ἐπειδὴ πρὸ ἐμοῦ τὸν Ὅμηρον, καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς ἀμύνοντι. ἀλλ' οὐδέπω οὐδὲ τὸν ἄριστον φιλοσόφων ἠμύναντο, εἰκόνα θεοῦ τὸν ἄνθρωπον εἰπόντα εἶναι. πολλὰ ἔτι ἔχων πρὸς σὲ εἰπεῖν Πολυξενάρου ἕνεκα, ῥύσομαι, ἵνα καὶ ἀπομνημονεύσαι δυνηθῇ τὰ

ἐιρημένα. Πο. οὐκ οἶδα εἰ μοι θέμις δυνατὸν
ἐπῶ Λυκῖνε. μακρὰ γὰρ ἐιρηταί σοι & ταῦτα
& ὥσπερ ὕδωρ διὰ χώρμου. πειράσομαι
δ' ὅμως ἐπιμνησθῆναι αὐτῶν. & ὡς ὁρᾷς, ἤ-
δη ἀποσβῶ πρὸς αὐτὴν, ἐπιβυσάμενος τὰ ὦ-
τα, ὡς μή τι παρεμποδὼν ἄλλο συγχέῃ τὴν
τάξιν αὐτῶν, εἶτά μοι συνείσεσθαι συμβῇ πρὸς
τῶν θεατῶν. Λυ. αὐτῷ σοὶ μελήσει ὦ Πο
λύξενε, ὅπως ἄεισα ὑποκείνῃ. ἐγὼ δέ, ἐ-
πεὶ περ ἅπαξ σοι δρᾶμα παρελέξωκα, νῦν
μὲν ἐκ ποδῶν ἀποσκήσομαι. ὁπόταν δὲ τὰς
ἀκροκυρτώσεις τῶν κειτῶν, τότε ἥξω &
αὐτὸς παρέσομαι, ὁθόμενος ὁποῖόν τι τὸ τέ
λος τοῦ ἀγῶνος ἔσται.

ΤΟΞΑΡΙΣ, Η ΦΙΛΙΑ.

ΜΝΗΣΙΠΠΟΣ.

ΙΦΗΣ ὦ Τόξαρι, θύετε Ὀρέσῃ, & Πυ-
λάδῃ ὑμεῖς οἱ Σκύθαι, & θεοὺς εἶναι
πεπιστεύκατε ἀνῳύς; Τό. θύομεν
ὦ Μνήσιππε, θύομεν, οὐ μὴν θεούς γε ὀιόμενοι
εἶναι, ἀλλὰ ἄνδρας ἀγαθούς. Μνή. νόμος δὲ
ὑμῖν & ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἀποθανοῦσι θύειν, ὥσ-
περ θεοῖς; Τό. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑορτάζομεν
& πανηγύρεσι τιμῶμεν ἀνῳύς. Μνή. τί
θηρώμενοι παρ' αὐτῶν; οὐ γὰρ δὴ ἐπ' ὀυμενείᾳ

θύετε

θύετε αὐτοῖς, νεκροῖς γε οὖσιν. Τό. οὐ χείρων
μὲν ἴσως, εἰ & οἱ νεκροὶ ἡμῖν ὀυμενεῖς εἶεν. οὐ
μὴν ἀλλὰ & πρὸς ὃν ξυντασόμενον οἰόμεθα
πρᾶξιν, μεμνημένοι τῶν ἀρίστων. & τιμῶμεν
ἀποθανόντας. ἡπούμεθα γὰρ οὕτως ἂν ἡμῖν πολ-
λοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ἐθελῆσαι γενέσθαι. Μνή.
ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀρθῶς γινώσκετε. Ὀρέσῃ δὲ
& Πυλάδῃ, τίνος μάλιστα θαυμάσαντε,
ἰσοθέους ἐποιήσασθαι, & ταῦτα, ἐπήλυδας ὑ
μῖν ὄντας; ἢ δ' μέγιστον, πολεμίους; οἵγε, ἐπεὶ
σφᾶς ναυαγίᾳ προλιπόντας, οἱ τότε Σκύθαι
συλλαβόντε, ἀγῆγον, ὡς τῇ Ἀρτέμιδι κατα
θύσοντες, ἐπιθέμενοι τοῖς ξεσμοφύλαξι. &
φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες, τόν τε βασιλέα
κτείνουσι, & τὴν ἱέρειαν παλαβόντες. ἀλλὰ
& τὴν Ἀρτεμιν αὐτὴν ἁρπάσαντες, ᾤχον
τοἀποπλέοντες, καταγελάσαντες τοῦ κοινοῦ
τῶν Σκυθῶν νόμου. ὥστε εἰ δὴ ταῦτα τιμᾶτε
θεὸς ἄνδρας, οὐκ ἂν φθάνοιτε πολλοὺς ὁμοίους
αὐτοῖς ἐξορμασάμενοι. & τοὐντεῦθεν αὐτοὶ ἡ
δη πρὸς τὰ παλαιὰ σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ἔχει
ὑμῖν πολλοὺς εἰς τὴν Σκυθίαν Ὀρέσας, & Πυ-
λάδας καταίρειν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖτε τάχιστα
ἂν οὕτως ἀσεβεῖς αὐρι, & ἄθεοι γενέσθαι, τῶν
πολλοὶ πων θεῶν ὃν αὐτὸν ξόανον ὑμῖν ἐκ τῆς

χώρας ἀπῳξενωθέντων. εἶτ' οἶμαι αὖτι τῶν θεῶν ἁπάντων, ὃς ἐπ' ἀλαφροχῇ αὐτῶν ἥκοντας ἄνδρας ἐκθειάσετε. Ὦ ἱροσύλοις ὑμῶν οὖσι, θύσετε ὡς θεοῖς. εἰ γὰρ μὴ αὖτι τούτων Ορέστῃ, Ὦ Πυλάδῃ τιμᾶτε, ἀλλ' εἴ πέρ τι ἄλλο ὦ τόξαι, ἀπαθὲς ὑμᾶς εἰργάζαντο, αὐθ' ὅτου πάλαι οὐ θεοὺς ἔθν ἐνόμιζεν αὐτούς, νῦν δ' ἐμπαλιν θύσαν ἔθν αὐτοῖς, θεοὺς ἔθν νενομίκατε, Ὦ ἱρείοισ ὀλίπου σφῶν τότε γενομένοις, ἱρεῖα νῦν προσάγετε. γελοῖα γὰρ ἂν ταῦτα λόξειε, Ὦ ἐναντία τοῖσ πάλαι. Τό. ἦ ταῦτα μὲν ὦ Μυκήνιπτε, γυναῖα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ἃ κατέλεξας. τὸ γὰρ λύοντας, οὔτω μεγάλημμα τολμῆσαι, καὶ ῥοσοῦτον ἀπὸ αὐτῶν ἀπάραντας, ἐκπλεῦσαι εἰσ ἓν πόντου, ἀπείρατον ἔτι ῥῖσ Ελλησιν ὄντα, πλὴν μόνων τῶν ὠθ' ὑπὸ τῆς ἀργοῦς ἐς τὴν Κολχίδα στρατευσάντων, μὴ καταπλαγέντας, μήτε τοὺς μύθους τοὺς ἐν αὐτῷ, μήτε τὴν προσπορείαν κατασείσαντας, ὅτι ἄξενος ἐκαλεῖτο, οἷα οἶμαι ἀγρίων ἐθνῶν πολλοικούντων, Ὦ ἐπεὶ δὴ ἐάλωσαν, οὕτω αὐθρείως χρῆσθαι πρὸς πράγματι, Ὦ μὴ ἀπαπῆσαι εἰ λιαφυλάξονται μόνον, ἀλλὰ Τιμωρησαμένους δ' βασιλέα τ' ὕβρεως, ἢ τὴν Αρτεμιν ἀγαλαβόντας, ἀπῳκλεῦσαι, πῶσ

ταῦτα οὐ θαυμαστὰ Ὦ θείασ τινὸς τιμῆσ ἄξια παρὰ πάντων, ὁπόσοι ἀρετὴν ἐπαινοῦσιν; ἀτὰρ οὐ ταῦτα ἡμεῖς Ορέστῃ, Ὦ Πυλάδῃ ἐνιλόγῳ, ἤρωσιν αὐτοῖσ χρώμεθα. Μυκ. λέγοις ἀνήκοον, τι σεμνὸν, Ὦ θεῖον ἄλλο ἐργάζαντο. ἐπεὶ ὅσον ἐν θεοῖ πολῷ, Ὦ τῇ ἀπονοίᾳ, πολλοὶσ ἂν σοι θοτέρουσ ἐκείνων ἀπολείπαιμι θοὺσ ἐμπόρουσ. Ὦ μάλιστα τοὺσ Φοίνικασ αὐτῶν. οὐκ ἔσ ὄγκον, οὐδ' ἐπὶ χεῖρα Ὦ Μαιώτιδοσ, ἢ τὸν Βοσπόρου μόνον ἐπιλέοντας, ἀλλὰ παντα χοῦ τῆσ Ελληνικῆσ, Ὦ βαρβαρικῆσ θαλάττησ ναυτιλλομένουσ. ἅπαξαν γὰρ οὖρι ἀκτὴν, Ὦ πάντα αἰγιαλὸν ὡσ εἰπεῖν, λιβρυνησάμενοι καθ' ἕκαστον ἔτοσ, ὀφθὲν τὸ μετόπωρον, εἰσ τὴν αὐτῶν ἐπανίασιν. οὐσ κατὰ ἓν αὐτὸν λόγον, θεοὺσ νόμιζε. Ὦ ταῦτα, καπήλουσ, Ὦ ταριχοπώλουσ, εἰ τύχοι, θοὺσ πολλοὶσ αὐτῶν ὄντασ. Τό. ἄκουε λὴ ὦ θαυμάσιε, Ὦ σκόπει, καθ' ὅσον ἡμεῖς οἱ βάρβαροι, διγνωμονέστερον ὑμῶν πολὺ τῶν ἀπαθῶν ἀνδρῶν κρίνομεν, εἰπὲ ἐν Αργει μὲν, καὶ Μυκήναισ, οὐδὲ τάφον ἐνδοξότατον ἔστιν ἰδεῖν Ορέστου, ἢ Πυλάδου. παρ' ἡμῖν δὲ, Ὦ νεὼσ ἀπολέδεικται αὐτοῖσ ἅμα ἀμφοτέροις, ὥσπερ εἰκὸσ ἦν ἑταίροις τε οὖσι. Ὦ θυσίαι προσάγονται, καὶ ἄλλη τιμὴ ἅπασα. κωλύεττε οὐδὲν, ὅτι ξέ

νοί ἦσαν, ἀλλὰ μὴ Σκύθαι, ἀπαθεῖς κεκρίθαι. οὐ δεῖ ἐξετάζομεν ὅθεν οἱ καλοί, ἢ ἀγαθοί εἰσιν, οὐδὲ φθονοῦμεν, εἰ μὴ φίλοι ὄντες ἀπαθεῖς εἰργάσαντο. ἐπαινοῦντες δὲ ἃ ἔπραξαν, οἰκείους αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων ποιούμεθα. ὃ δὲ μὴ μάλιστα καταπλαγέντες τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπαινοῦμεν, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡμῖν ἔδοξαν φίλοι οὗτοι μὴ ἄρτι ἀπάντων γεγενῆσθαι, ἢ τοῖς ἄλλοις νομοθέται κατασῆναι, ὡς χρὴ τοῖς φίλοις ἅπασι τύχης κοινωνεῖν, ἢ ἀπὸ Σκυθῶν τῶν ἀρίστων θεραπεύεσθαι. ἢ ἄγε μετ' ἀλλήλων, ἢ ὥσπερ ἀλλήλων ἔπαθον ἀναγκάσαντες οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὠθεῖ στήλης χαλκῆς, αὐὲθεσαν εἰς Ὀρέστου, ἢ νόμον ἐποίησαν, πρῶτον μὲν τοῦτο μάθημα, μὴ παίδευμα τοῖς παισὶ τοῖς σφετέροις τὴν στήλην ταύτην, μὴ τὰ ἐπ' αὐτῆς γεγραμμένα ἀμνημονεῖσαι. θᾶττον γοῦν τοῦ νόμου ἕκαστος αὐτῶν ἐπιλάθοιτο τοῦ πάθους, ἢ τὰς Ὀρέστου, ἢ Πυλάδου πράξεις ἀγνοήσειεν. ἀλλὰ μὴ ἐν ᾧ παραβόλῳ τε νεὼ τὰ αὐτὰ, ὅπερ ἡ στήλη ἦλθοι, γραφαῖς ἀπὸ τῶν παλαιῶν εἰκασμένα δείκνυτο, πλέων Ὀρέστης ἅμα τῷ φίλῳ. εἶτα ἐν τοῖς κρημνοῖς διαφθαρείσης αὐτῶν τῆς νεὼς ἐλεημένος, ἢ πρὸς τὴν θυσίαν προσκυνησάμενος. ἢ Ἰφιγένεια ἦλθε καὶ τάφε

τὰς χεῖρας αὐτῶν. καταντικρὺ δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τοίχου, ἧς ἐκλελυκὼς τὰ δεσμὰ γέγραπται, ἢ φονεύων ἓν Θόαντα, ἢ πολλοὺς ἄλλους τῶν Σκυθῶν. ἢ τέλος, ἀποπλέοντες, ἔχοντες τὴν Ἰφιγένειαν, ἢ τὴν θεόν. οἱ Σκύθαι δὲ, ἄλλως ἐπιλαμβάνονται τοῦ σκάφους ἤδη πολλοὺς, ἐκκρεμαννύμενοί τῶν πηδαλίων, ἢ ἐπαναβαίνειν πειρώμενοι. εἶτ' οὐδὲν αἰνύξαντες, οἱ μὲν αὐτῶν, ξαυματίαι. οἱ δὲ, ἢ δέρρου, ἀπονήχοντι πρὸς τὴν γῆν, ἔνθα δὴ μάλιστα ἴδοι τις ἂν ὁπόσῳ ὑπὲρ ἀλλήλων εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο ἐν τῇ πρὸς τοὺς Σκύθας συμπλοκῇ. ὡς ποιήκε δ' ὁ γραφεὺς ἑκάτερον, ἀμελοῦντα μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν πολεμίων, ἀμυνόμενον δὲ τοὺς ἐπιφερομένους θατέρῳ, ἢ πρὸ ἐκείνου ἅπαντα, πειρώμενον τοῖς τοξεύμασι, ἢ παρ' οὐδὲν τιθέμενον, εἰ ἀποθανεῖται, σώσας ἂν φίλον. ἢ τὴν ἐπ' ἐκεῖνον φερομένην πληγὴν προσαράσσας διὰ αὐτοῦ σώματι. τὴν μὲν δὴ αὐτῶν εὔνοιαν αὐτῶν, ἢ τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς κοινωνίαν, ἢ ἀπόνου, ἢ φιλέταιρον, ἢ ἀληθές, ἢ βέβαιον τὸ πρὸς ἀλλήλους ἔρωτος, οὐκ ἀνθρώπινα ταῦτα ὠήθημεν εἶναι, ἀλλά τινος γνώμης βελτίονος, ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς γενομένους ἀνθρώπους, οἳ μέχρι μὲν καιροῦ ὁ πλοῦς

εἶη, τοῖσ φίλοισ ἀγανακτοῦσιν, εἰ μὴ ἐῶσιν κοινωνήσουσι τῶν ἡδέων. εἰ δέ τι ἡ μικρὸν ἀντιπνεύσειεν αὐτοῖς, οἰχονται, μόνους τοῖς κινδύνοις ἀπολιπόντες. ☪ ἦν δ' ☪ τό δε ὅπως εἰδῆς, οὐδὲ Σκύθαι φιλίας μεῖζον οἴονται εἶναι. οὐδὲ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ ἄν τις σκύθης μᾶλλον σεμνύναιτο, ἢ ὡσὶ ☪ συμπονῆσαι φίλῳ ἀνδρὶ. ☪ κοινωνῆσαι τῶν δεινῶν, ὥσπερ οὐδὲν ὄνειδος μεῖζον παρ' ἡμῖν, τοῦ προδότην φιλίας γενέσθαι δοκεῖν. ἀλλ' ταῦτα Ορέστην, ☪ Πυλάδην τιμῶμεν, ἀεὶ σὺν ἡμῖν δειπνοῦντας τὰ Σκυθῶν ἀποθά, ☪ ἐν φιλίᾳ διατελοῦντας, ὃ πρῶτον ἡμεῖς ἁπάντων θαυμάζομεν. ἢ τοὔνομα αὐτῶν ἐθέμεθα, κοράκους καλεῖσθαι. τοῦτο δ' ἔστιν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ, ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι, φίλοι δαίμονες. Μνή. ὦ Τόξαρι, οὐ μόνον ἄρα τοξεύειν ἀπεδοὶ ἦσαν Σκύθαι, ☪ τὰ πολεμικὰ τῶν ἄλλων ἀμείνους, ἀλλὰ ☪ ῥᾴστην εἰπεῖν, ἁπάντων πιθανώτατοι. ἐμοὶ γοῦν τέως ἄλλως γιγνώσκοντι, ἥδη σ' αὐτῷ δίκαια πρεσβεύειν δοκεῖτε, οὕτως Ορέστῃ ☪ Πυλάδῃ ἐκθειάζοντες. ἐλελήθεισ δέ με ὦ γυναῖε, ἢ γραφεὺς ἀπαθὴς ὤν. πάνυ γοῦν ἐναργῶς ἐπεδείξασθε ἡμῖν τὰς ἐν τῷ ὀρεστείῳ εἰκόνας, ☪ τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν, ☪ τὰ ὑπὲρ ἀλλήλων ξαύματα.

τα. πλὴν ἀλλ' οὐκ ἀφίκην ἂν οὕτω ποτὲ πεπυσόμενον εἶναι φιλίαν ἐν Σκύθαις. ἅτε γὰρ ξένους, ☪ ἀγρίους ὄντας ἀνδρὸς, ἐχθρᾳ μὴ ἀεὶ συνεῖναι, ☪ ὀργῇ, ☪ θυμῷ, φιλίαν δὲ, μὴ δὲ, πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους ἐπαναιρεῖσθαι, τεκμαιρόμενον τοῖς τε ἄλλοις, ἃ δὴ καὶ αὐτῶν ἀκούομεν, ☪ ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποθανόντας. Τό. εἰ μὲν ☪ τἆλλα ἡμεῖς τῶν Ελλήνων, ☪ δικαιότεροι τὰ πρὸς τοὺς ξενέας, ☪ ὁσιώτεροι ἐσμεν, οὐκ ἂν ἐν δὴ παρόντι φιλοτιμηθείμεν πρὸς σέ. ὅτι δὲ οἱ φίλοι Σκύθαι πολὺ πιστότεροι τῶν Ελλήνων φίλων εἰσὶ, ☪ ὅτι φιλίας λόγους πλείους παρ' ἡμῖν, ἢ παρ' ὑμῖν, ῥᾴδιον ἐπιδεῖξαι. ☪ πρῶτον θεῶν τῶν Ελλήνων, μὴ πρὸς ἀχθομένου μου ἀκούσῃς, ἥν εἴπω τι, ὧν κατανενόηκα, πολὺν ἤδη χρόνον ὑμῖν συγγνόμενος. ὑμεῖς γάρ μοι δοκεῖτε τοὺς μὲν φιλίας λόγους, ἀμείνονα ἄλλων εἰπεῖν ἂν δύνασθαι. τὰ ἔργα δ' αὐτῆς, οὐ μόνον οὐ κατ' ἀξίαν τῶν λόγων ἐκμελετᾶν. ἀλλ' ἀπόχρη ὑμῖν ἐπαινέσαι τε αὐτὴν, καὶ σεῖσαι ἠλίκον ἀγαθόν ἐστιν. ἐν δὲ ταῖς χρείαις προλόντες τοὺς λόγους, ἀφαπτεύετε οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκ μέσων τῶν ἔργων. ἃ ὁπόταν ὑμῖν οἱ ξαγωγοὶ τὰς τοιαύτας φιλίας ὠσὶ τὴν σκιωμ. ἀναβιβάσαντες

δεικνύωσιν, ἐπαινεῖτε, καὶ ἐπικροτεῖτε. καὶ κινδυνεύουσιν ἀνδρῶν ὑπὲρ ἀλλήλων οἱ πολλοὶ, καὶ ἐπισκώπτετε. ἀνδρὶ δὲ, οὐδὲν ἄξιον ἐπαίνου ὑπὲρ τῶν φίλων παρέχεσθαι τολμᾶτε, ἀλλ' ἤν του φίλος δεηθεὶς τύχῃ, αὐτίκα μάλα, ὥσπερ τὰ ὀνείρατα οἰχονται ὑμῖν ἐκ τοῦ νῦν ἀποπάμπαν αἱ πολλαὶ ἐκεῖναι φαγῳδίαι, τοῖς κενοῖς τούτοις, καὶ κωφοῖς προσωπείοις ἐοικότας ὑμᾶς ἀπολιποῦσαι. ἃ δ' ἡμεῖς ἐν τῷ μέσῳ. καὶ παμμέγεθες κεχηνότα, οὐδὲ δι' σμικρότατον φθέγγεται. ἡμεῖς δὲ ἔμπαλιν, ὅσην δὴ δὲ λειπώμεθα ἐν τοῖς τοῦ φιλίας λόγοις, τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς πλεονεκτοῦμεν, εἰ γ' ὧν δοκεῖ, οὕτω νῦν ποιῶμεν. τοὺς μὲν παλαιοὺς φίλους, ἀξιεμεῖν ἐάσωμεν, εἴ τινας ἢ ἡμεῖς, ἢ ὑμεῖς τῶν πάλαι καταειθμεῖν ἔχομεν, ἐπὶ κατάγελῶτ, πλεονεκτῆτε ἂν, τοῖς τοιούτοις ἀξιοπίστους μάρτυρας τοὺς τοιούτους παρεχόμενοι, τὴν Ἀχιλλέως, καὶ Πατρόκλου φιλίαν, καὶ τὴν Θησέως, καὶ Πειρίθου, καὶ τὴν ἄλλην ἑταιρείαν, ἐν καλλίστοις ἔπεσι, καὶ μέλεσι ῥαψῳδοῦντας. ὀλίγους δέ τινας προχειρισάμενοι, τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνδρῶν, ἢ τὰ ἔργα αὐτῶν δεηγησάμενοι, ἐγὼ μὲν, τὰ σκυθικά, σὺ δὲ, τὰ ἑλληνικά. καὶ ὁπότερος ἂν ἐν τούτοις κρατῇ, καὶ ἀμείνους παρα-

σκευάσῃ τοὺς φίλους, αὐτός τε νενικηκὼς ἔσῃ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνακηρύξει, κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ σεμνότατον ἀγωνισάμενος. ὡς ἔγωγε πολὺ ἥδιον ἂν μοι δοκῶ μονομαχῶν ἡττηθεὶς, ἀποτιμηθῆναι τὴν δεξιὰν, ὅπερ τῶν σκυθικῶν ἐπιτιμίου ἐστὶν, ἢ χείρων ἄλλο κατὰ φιλίαν κεκρίσθαι. καὶ ταῦτα, Ἑλλησθ, σκύθης αὐδάσεων. Μνή. ἔστι μὲν ὦ τόξαι οὐ φαῦλον ἔρπον ἀνδρὶ οἴῳ σοὶ, πολεμίῃ μονομαχῆσαι, πάνυ δυσόχους, καὶ τεθηπμένους παρεσκευασμένως δὲ λόγους. οὐ μὴν ἀληθῶς γε οὕτω καταπροδιδοὺς ἐγχειρεῖ ἑλληνικὸν ἅπαν, τοσοχωρήσομαί σοι. κἀγὼ ἂν εἰκὸς ἀνδρεῖον, τοῦτο δυοῖν μὲν ἐκείνοιν ἡττηθῆναι τοσούτους τῶν Σκυθῶν, ὁπόσους οἵ τε μῦθοι δηλοῦσι, καὶ αἱ ὑμέτεραι παλαιαὶ γραφαὶ, ἃς μικρῷ πρόσθεν εὖ μάλα ἐξεφαγώσησας. Ἑλλησασθαι δὲ πάντας, τοσούτους ἐθνη, καὶ προσοῦτας πόλεις ἐρήμην ὑπὸ σοῦ ἁλῶναι. εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, οὐ τὴν δεξιὰν ὥσπερ ὑμεῖς, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν ἀποτιμηθῆναι καλόν. πότερον δὲ ὠφέλησε χεὶ ἂν ἀριθμὸν ἡμῖν τῶν φιλικαδμῶν πράξεων, ἢ ὁπόσῳ ἄν τις πλείους ἔχῃ λέγειν, τοσούτῳ δύπορώτερος δόξειεν ἂν πρὸς τὴν νίκην; Τό. οὐδαμῶς. ἀλλ' ὁρίσθω μὴ ἐν τῷ πλήθει αὐτῶν ὁ κράτος, ἀλλ' εἰ ἀμεί-

νοῦς, & εἰ μώτερα φαίνοιτο αἰσχίω τῶν ἐμῶν
ἴσχια ἂν ἀσεμνότερα οὔσαι, καὶ εἰώτερα δηλονότι
γάσονταί μοι τὰ θαύματα & θᾶττον ἐνδώ-
σω πρὸς τὰς τελετάς. Μνή. εὖ λέγεις. &
ὡείωσαν ὁπόσαι ἱκαναί. Τό. πέντε ἐμοὶ δο-
κοῦσιν ἑκατέρῳ. Μνή. κἀμοὶ δοκεῖ. πρό-
τερος δὲ λέγε. ἀλλὰ ἐπομόσαμεν μὲν ἀλή-
θη ἐρεῖν. ἄλλως γὰρ ἂν τελάθειν τὰ ριαῦτα,
οὐ πάνυ χαλεπόν. μὴ ὀλέγχθ ἀφανής. ἐ-
δὲ ὁμόσειας, οὐχ ὅσιον ἀπιστεῖν. Τό. ἀμε-
μφτα, εἰ π & ὅρκῳ δεῖν νομίζεις. Μνή. τί
δέ σοι τῶν ἡμετέρων θεῶν; ἆρ' ἱκανὸς ὁ φίλι-
ος; Τό. & μάλα. ἐγὼ δὲ ἂν ἐπιχώσειεν
ὁμοῦμαί σοι ἐν τῷ ἐμαυτῆ λόγῳ. Μνή. ἴσ-
τοίνυν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος, ἥμιν ὁπόσ' ἂν λέγῃ
πρὸς σέ, ἢ αὐτὸς εἰσ ὼς, ἢ παρ' ἄλλων, ὅσ' ἐ-
σον οἷόν τε ἦν δι' ἀκριβείας ἐκπυνθανόμε & ἐ-
ρεῖν, μηδὲν παρ' ἐμαυτῆ ἐπιλογωδῶν, & πρό-
τιν γέ σοι τὴν Ἀριστοκλέους, & Δίνιά φιλίαν
δηγήσομαι, ἀοίδιμον ἐν τοῖς Ιωσι γενομένην. Ἀρι-
στοκλῆς γὰρ οὗτος ὁ Σάμιος, οὐ πρὸ πολλοῦ ἐγε-
νήθη, ἄριστος μὲν ἐς φιλίαν ὡσ ἐδόκει, τἄλλα
δὲ οὐδὲν ἀμείνων Σαμίων τῶν πολλῶν, οὔτε
ἐς γένος, οὔτε ἐς τὴν ἄλλην περιουσίαν. Δη-
νία δὲ & Λυσίωνος ἐφεσίῳ, φίλος ἐκ παί-

δων ἦν. ὁ δὲ Δίνιας, ἐπλούτει ἄρα εἰσ ὑπερβο-
λήν. & ὥσπερ εἰκὸς, νέος πλουτῶν ὄντα, πολ-
λοὶς & ἄλλοσ εἶχε πρὸς αὐτὸν, ἱκανοὶς μὲν
συμπεῖν. καὶ πρὸς ἡδονὴν συνεῖναι, φιλίας δ',
πλεῖστον ὅσον ἀπεστέοντας. τέως μὲν δὴ ἐν τού-
τοις, ἡ ὁ Ἀριστοκλῆσ ἐξηπάτα, ἡ συνῆν, καὶ
συνέπινεν ἀνοῖς, οὐ πάνυ χείρων τῇ ριαύτῃ
διαβιβᾷ. & ὁ Δείνιασ, οὐδὲν αὐτὸν ἐνεμότε-
ρον εἶχε τῶν κολάκων. τελευταῖον δ', ἡ προσέ-
κρουε, τὰ πολλὰ ἐπιμῶν. ἡ φορτικὸς ἐλό-
κει, ἐπομιμνήσκων ἡ τῶν προγόνων, ἡ φυλάτ-
τειν πρὸς ἀγγέλων, ἅμετὰ πολλῶν καμάτων
ὁ πατὴρ αὐτῷ κτησάμενος, κατέλιπεν. ὡς
τε δὴ ταῦτα, οὐ λίαν τὸν κώμους ἐπῄνεν ἐπ' αὐ-
τοῖς, ἀλλὰ μόνος μετ' ἐκείνων ἐκώμαζε, λαν-
θάνειν πειρώμενος τὸν Ἀριστοκλέα. & ἡνίκα τε
ὑπὲ τῶν κολάκων ἐκείνων ὁ ἄθλιος ἀπατᾶτο,
ὡσ ἐρῴη αὐτοῦ Χαρίκλεια Δημώνακτος γυ-
ναικὸς ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς, ἡ πρώτων Ἐφεσίων τὰ πο-
λιτικά. & γραμμάτιά τε εἰσεφοίτα πρὸς γυ-
ναικὸς αὐτῷ, ἡ στέφανοι ἠμιμάραντοι, ἢ μῆ-
λά τινα ἀποδεδειγμένα. & ἄλλα, ὁπόσα ἐρα-
σταὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται, κατὰ
μικρὸν αὐτοῖς ἐπιτεχνώμενοι τοὺς ἔρωτας, &
ὡσαφλέγουσαι πρῶτον ἐρᾶσθαι νομίζοντας.

ἐπαγωγότατον γὰρ τοῦτο ἦν μάλιστα τοῖς καλοῖς εἶναι ὁιομένοις, ἄχεις ἂν λάθωσιν εἰς τὰ δίκτυα ἐμπεσόντες. ἦν Χαρίκλεια δέ, ἣν αὐτὸν μὲν γύναιον, ἑταιρικὸν δὲ ἐκτόπως, καὶ πρὸς τυχόντος ἀεὶ, καὶ εἰ πάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἐθέλοντος. καὶ εἰ προσίδοι τις μόνον, εὐθὺς ἐπαγόμενε. καὶ λέος οὐδὲν ἦν, μὴ τοι αὐτεῖ τοι Χαρίκλεια. δεινὴ γὰρ καὶ τἄλλα τεχνίτις, πρὸς ἣν πᾶς βούλει τῶν ἑταιρῶν ἐπιτάξαιο ἐρασθῆν. καὶ ἀμφίβολον ἔτι ὄντα, ὅλον ἐποιήσατο, καὶ ἐνεχόμενον ἤδη ἐπιτεῖναι, καὶ προσεκκαῦσαι, ἄρτι μὲν ὀργῇ, ἄρτι δὲ κολακείᾳ. καὶ μετὰ μικρὸν, ὑπερηφίᾳ, καὶ δὴ πρὸς ἕτερον ἀποκλίνειν δοκεῖν. καὶ ὅλη συνεκρότητο ἅπαντα χάριν ἦν, καὶ πολλὰ μηχανήματα πρεσκεύαστο κατὰ τῶν ἐρασθῶν. ταύτην ὧν τότε οἱ Δρύαδες κόλακες παρελαμβάνουσιν ὠδί τε μειράκιον, καὶ τὰ πολλὰ ὑπεκκομῴδουν, συνωθοῦντες αὐτὸν εἰς ἔρωτα δὴ Χαρικλείας. ἦλε, πολλοὶ δὲ καὶ νέους ἐκβαχχιλίσαι, καὶ μυρίους ἔρωτας ὑποκριναμένη, καὶ οἴκους πολυτελάντους ἀναστῆσαι, ποικίλον τι, καὶ πολυγύμναστον κακόν παραλαβοῦσα εἰς τὰς χεῖρας ἁπλοϊκόν, καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων μηχανημάτων νεανίσκου, οὐκ ἀνῆκεν, ἐκ τῶν ὀνύχων. ἀλλὰ περιέχουσα πάν-

τα χόθεν, καὶ περιστρέφουσα, ὅτε μὲν ἡσυχῇ παντάπασιν ἐκράτει, αὐτίκα τε ἀπώλεσεν ὑπὸ τῆς ἄγρας, καὶ δὴ κακοδαίμονι Δρυάδι μυρίαν κακῶν αἰτίαν ἐγένεσθο. ὁ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθὺς ἐκείνᾳ ἐπ' αὐτὸν καθίει τὰ γραμμάτια. καὶ συνεχῶς πεμπομένη τὴν ἄβραν, ὡς ἐδάκρυσε, καὶ ἐπηγύπνησε. καὶ τέλος, ὡς ἀπάγξει ἑαυτὴν ἡ ἀθλία ὑπὲρ τοῦ ἔρωτος, ἕως δὴ ὁ μακάριος ἐπείσθη καλὸς εἶναι, καὶ ταῖς Ἐφεσίων γυναιξὶ περιπόθητος. καί που συνῆν ἐκεῖ πολλὰ ἱκετευθείς. καὶ τοι ἐντεῦθεν ἤδη ἔρρωτο, ὡς εἰκὸς ἀλῶσεσθαι ἐμελλεν ὑπὸ γυναικὸς καλῆς, καὶ πρὸς ἡδονήν τε ὁμιλήσας ἐπισταμένης, καὶ ἐν καιρῷ δακρύσας, καὶ μεταξὺ τῶν λόγων, ἐλεεινῶς ὑποστενάξας. καὶ ἀπόγραφε ἤδη, λαβέσθαι. καὶ εἰσελθόντι, προσδραμεῖν, καὶ καλλωπίζεσθαι, ὡς ἂν μάλιστα ἀρέσειε, καί που καὶ ἆσαι, καὶ κιθαρίσαι. οἷς ἅπασι κατὰ τὴν Δρυάδα ἐκέχρητο. καὶ ἐπεὶ ἤδη πονήρως ἔχοντα, καὶ ἀνάερα χορ ἤδη δὴ ἔρωτι, καὶ τακερὸν γεγενημένον, ἄλλο ὠδί τύρις ἐπενόει, καὶ τὸν ἄβλιον ἀπώλλυε, κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σκηπτέα. ἱκανὸν δὲ καὶ τοῦτο, βλάκα ἐρασθῆν προσεκπυρῶσαι. καὶ οὐκέτι ἐφοίτα πρὸς αὐτὸν, φυλάττεσθαι ὑπὸτ' ἀνδρὸς λέγουσα, πεπυσμένου

Ἐν ἔρωτα. ὅσ' οὐκέθ' οἷός τε ἦν φέρειν ὁ πρᾶγ-
μα, οὐδὲ ἠνείχετο μὴ ὁρῶν αὐτήν, ἀλλὰ ἐδά-
κρυε, καὶ τὼ κόλακας ἐσέπεμπε, ἢ τοὔνομα
τὴ Χαρικλείας ἐπεβόα. ἢ τὴν εἰκόνα περιβε-
λὼν αὐτῆς, ἐπεποίητο ἢ λίθος λευκοῦ, ἐκάκυε,
ἢ τέλος, καταβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τοὔδαφος,
ἐκυλίνδετο, καὶ λύτ[illegible] ἦν ἀκριβὴς ὁ πρᾶγμα.
τὰ μὲν γὰρ λῶρα, οὐ κατὰ μῆλα, καὶ στέφανος
αὐτὸς ἴσος τὸ αὐτῷ, ἀλλὰ συνοικία ὅλα, καὶ
ἀγραὶ, καὶ θεράπαινα, ἢ ἐσθῆτες ὑάνθεις, καὶ
χρυσὸν ὁπόσον ἐθελήσειε. καὶ τί γὰρ, ἐν βραχεῖ
ὁ Λύσωνος οἶκος ὄνομα ὅταρος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πε-
νόμων, ἀεὶ πλήρης ἦν, καὶ ἀεὶ κενέων. εἶτα
ὡς ἤσθη αὖος ἦν, ἀπολιπὼν αὐτὸν, ἄλλην
τινὰ Κρῆτα νεανίσκων τῶν ὑποχύσων, ἐθήρα,
καὶ μετέβαινεν ἐπ' ἐκεῖνον. καὶ ἤρα ἤδη αὐτοῦ
κἀκεῖνος ἐπίστευεν. ἀμελούμενος δ' ὃν ὁ Δεινί-
ας, οὐχ ὑπὸ τὴ Χαρικλείας μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
τῶν κολάκων. κἀκεῖνοι τὸν ἐν Κρήτᾳ πάλαι
ἐν ἐρώμενον μετελήλυθεσαν, ἔρχεται παρὰ
τὸν Ἀγαθοκλέα, καὶ πάλαι εἰδότα ὡς ἔχει
πονηρῶς τὰ πράγματα αὐτῷ, καὶ δυσμενῶς
πρὸς ὄν, ὅμως δὲ κηδεῖται πάντα. τὸν ἔρωτα
τὴν ἀπορίαν. τὴν ὑποδοχὴν καὶ γυναικός,
ἐν ἀνέτρεφε ἐν Κρήτᾳ. καὶ τέλος, ὡς οὐ βιά-
σεται

σεται μὴ οὐχὶ συνεὼν τῇ Χαρικλείᾳ. ὁ δὲ, ἄ-
καιρον ἡγούμενος ἐν τούτῳ ἀπομνημονεύειν τὸν
Δφνίαν, πότε οὐ προσίοιτο μόνον ἀνὲν τῶν φίλων
ἀλλὰ καὶ τὼ κόλακας αὐτοῦ προετίματό τε, καὶ
μόνοις εἶχε παῤῥησίαν οἰκείαν ἐν Σάμῳ ἀπεμπο-
λεῖσθαι, ἥκειν αὐτῷ τὴν τιμὴν κομίζων, ξένια τά
λαντα. λαβὼν δὲ ὁ Δεινίας, οὐκ ἀφανὴς δὲ
θὶς ἦν τῇ Χαρικλείᾳ, καλὸς ποθεν αὖθις γε
γυμνασμένος. ἡ αὖθις ἦ ἄβρα, ἢ τὰ γραμμάτια,
καὶ μέμψις, ὅτι μὴ πολλοῦ χρόνου ἀφίκετο.
καὶ οἱ κόλακες συνέθεσαν, ἐπιπλαγησόμενοι,
ὁρῶντες ἐλεύθερον ἔτι ὄντα τὸν Δφνίαν. ὡς δὲ
ἐπέσχεν ἥξειν παρ' αὐτὴν, καὶ ἦκε σὺν τὸν πρῶ
τον ὕπνον, καὶ ἔνδον ἦν ὁ Δημώναξ ὁ τῆ Χαρι-
κλείας ἀνὴρ, εἴτε καὶ ἄλλως αὐθόρμητος, εἴτε
καὶ ὑπὸ συνθήματος τῆ γυναικὸς, ἀμφω γὰ λέ-
γεται, ἐπαναστὰς, ὥσπερ ἐκ λόχου, τὴν τε αὐ
λὸν ἀποκλεῖσαι ἐκέλευε, καὶ συλλαμβάνειν τὸν
Δεινίαν, πῦρ, καὶ μάστιγας ἀπειλῶν, καὶ ξίφος
ὡς ὠθῶν μοιχὸν ἁπασάμενος. ὁ δὲ, συνιδὼν οὗ
κακῶν ἦν, μοχλόν τινα πλησίον κείμενον ἁρπά
σας, αὐτόν τε ἀποκτείνει τὸν Δημώνακτα, πα
τάξας εἰς τὸν κρόταφον, καὶ τὴν Χαρίκλειαν,
οὐμιᾷ πληγῇ ταύτῃ, ἀλλὰ καὶ τῷ μοχλῷ
πολλάκις, καὶ ξίφει τῷ Δημώνακτος ὕστε-

ρον. οἱ δ' οἰκέται, τέως μὲν ἐσήκεσαν ἄφωνοι
τῷ πεπληγότι πράγματος ἐκτετωλημένοι.
ἔπειτα τῶν φρόνιμοι συλλαμβάνειν, ὡς τοῦ αὐτοῦ
ἐστήκει μετὰ τοῦ ξίφους, ἐκεῖνοι μὲν ἐπέφευγον.
ὁ Δφνίας δὲ, ἐπεξέρχεται, τηλικοῦτον ἔργον
ἐρασάμενος. τεμέχρι δὴ ἔω πρὸς τοῦ Ἀγα-
θοκλεῖ ἀνέβιβεν, ἀναλογιζόμενοι τὰ πεπραγ-
μένα, καὶ τῶν μελλόντων, ὅ, τι ἀποβήσε-
ται σκοποῦντες. ἐωθεν δὲ οἱ στρατηγοὶ παρῆ-
σαν. ἦν δὲ πρᾶγμα ἀνεβεβόητο. συλλα-
βόντες δὴν Δεινίαν, οὐδ' ἀνδρὶ ἔξαρνον ὄντα μὴ
οὐχὶ πεφονευκέναι, ἀπάτου παρὰ δὴν ἁρμο-
στὴν, ὃς ἥρμοζε τὴν Ασίαν τότε. ὁ δὲ, βασιλεῖ
τοῦ μεγάλῳ αὐαπέμπει αὐτόν. ἢ μετ' ὀλί-
λυ κατεπέμφθη ὁ Δφνίας εἰς Γύαρον νῆσον τῶν
Κυκλάδων, ἐν ταύτῃ φεύγειν εἰς ἀεὶ τεταγμέ-
νος ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ Αγαθοκλῆς, τὰ
ἄλλα μὲν συνῆν, καὶ συναπῆρεν εἰς τὴν Ιτα-
λίαν, ἢ συνεισῆλθεν εἰς δικαστήριον μόνος
τῶν φίλων, καὶ πρὸς ὀυδὲν ἐνεδέησεν. ἐπεὶ δὲ
ἤδη ἔφευγεν ὁ Δεινίας, οὐδὲ τότε ἀπελείφθη τῆς
ἑταίρας. καταδικάσας δὲ αὐτὸς ἑαυτοῦ, ἀνέβιβεν
ἐν Γυάρῳ, καὶ συνέφθινεν αὐτῷ. ἐπεὶ δὴ πάν-
τα πάσιν ἠπόρουν τῶν ἀναγκαίων, πρᾶσθαι
ἐᾶν δὴν τοῖς πορφυρεῦσι, συμπεσόντος δὲ τοῦ

νόμου ἐκ τούτου ἀποφέρων, ἔτρεφε δὴν Δεινίαν.
νοσήσαντα δὲ ἐπεμέλησεν, ἐθεράπευσε. τοῦ
ἀποθανόντος, οὐκέτι ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἑαυ-
τοῦ ἠθέλησεν, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ ἔμεινεν, ἀε
χωρόμενος τεθνεῶτα ἀπολιπεῖν δὴν φίλον.
τοῦτό σοι ἔργον φίλου Ελλωος, οὐ πρὸ πολ-
λοῦ γενόμενον. ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε διελήλυ-
θεν, ἀφ' οὗ Αγαθοκλῆς ἐν Γυάρῳ ἀπέθανε.
τό. εἰ θεγε ὦ Μνήσιππε, αὐώμοσας ὢν ταῦ-
τα ἔλεγες, ἵνα μὴ ἀπιστεῖν ἂν ἐδωάμην αὐτοῖς.
οὕτω σκυθικόν τινα φίλον τὸν Αγαθοκλέα τοῦ
τον διηγήσω. πλὴν λέλιαμή τινα ἢ ἄλλον ὅ
μοιον εἰπῆς αὐτῷ. Μνή. ἄκουε τοίνυν
ἄλλον ὦ Τόξαρι, Ευθύδικον δὴν χαλκιδέα,
διηγεῖτο δέμοι πολὺ αὐτοῦ Σίμυλος ὁ ναύκλη-
ρος ὁ μεταξικός, ἑπομοσάμην, ἢ μὲν αὐτὸς
ἑωρακέναι δ' ἔργον. πλεῖν μὲν γὰρ ἔφη ἀπ' Ιτα-
λίας Αθήναζε πολὺ λύσιν πλοιάριος, συλλο-
γιμαίους τινὰς αὐθρώπων κομίζων. ἐν δὲ τού-
τοις, ἦν δὴν Εὐθύδικον. καὶ μετ' αὐτοῦ, Δά-
μωνα δὴν χαλκιδέα. καὶ τοῦτον ἑταῖρον αὐτοῦ.
ἡλικιώτας δὲ ἦν, δὴν μὲν Εὐθύδικον, ἐξεμέ-
νον, καὶ καρτερόν. δὴν δὲ Δάμωνα, ὕπουχρον,
καὶ ἀσθενικόν, ἄρτι ἐκ νόσου μακρᾶς ὡς ἐδόκει
ἀνισάμενον. ἄχει μὲν δὴ Σικελίας, δὺ τυχῶσ

δια πολεῦσαι ἔφη ὁ Σίμυλος σφᾶς. ἐπεὶ δὲ ὁ πορθμὸν διαπεράσαντες, ἐν αὐτῷ ἦλθ τοῦ νίῳ ἔπλεον, χειμῶνα μέγιστον ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς. Καὶ τὰ μὲν πολλά, τί ἂν τις λέγοι; βρικυμίας τινὰς, καὶ προβίλους, καὶ χαλάζας, καὶ ἄλλα, ὅσα χειμῶνος κακά. ἐπεὶ δὲ ἦλθ σφᾶς κατὰ τὴν Ζάκυνθον εἶν ἀπὸ Πυλῶν, καὶ κραιάσαντες, ἔτι ἡ πείρας τινὰς ἐπισυρομένους, ὡς ῥᾴθιον ἐπιλέξεσθαι τῆς ὁρμῆς, πόθι μέσας νύκτας, οἷον ἐν τοσούτῳ σάλῳ ναυτιάσαντα τὸν Δάμωνα, ἐμεῖν ἐγκεκυφότα εἰς τὴν θάλασσαν. εἶτα οἶμαι τῆς νεὼς βιαιότερον ἐσ ὃ κεκυφει μέρος ἐπικλιθείσης καὶ τὸ κύματος συναπωσθέντος, ἐκπεσεῖν αὐτὸν ἅμα τὴν κεφαλὴν ἐσ τὸ πέλαγος, οὐδὲ γυμνὸν τὸν ἄθλιον, ὡς ἂν μὴ βραδύνειν διώσασθαι νεῖν. βύθιος δὲ βοᾶν πυνθόμενον, ἢ μόνος ἑαυτὸν ἀποδέχονται τοὶ κλύδωνος. τὸν δὲ Εὐθύδικον, ὡς ἤκουσε, τυχεῖν δὲ γυμνὸν ἐν τῷ βύνῃ ὄντα, ῥίψαι ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καταλαβόντα τὸν Δάμωνα ἦλθ ἀπορεύοντα, φαίνεσθαι δ' ἐπὶ πολὺ ταῦτα, τῆς σελήνης καταλαμπούσης, συμπαρανήχεσθαι, καὶ συνεφίζειν. σφᾶς δὲ, ἐπιθυμεῖν μὲν αὐτοῖς βοηθεῖν, καὶ ἐλεεῖν τὴν συμφορὰν τῶν ἀνδρῶν, μὴ διώσασθαι δὲ, μεγάλῳ τῷ πνεύματι ἐλαυνομένους.

νους. πλὴν ἐκεῖνά γε ποιῆσαι. Φέλλους τε δὴ πολλοὺς ἀφεῖναι αὐτοῖς, καὶ τῶν κοντῶν τινας, ὡς ἂν δή τούτων ἀπονήξαιντο, εἴ τινι αὐτῶν περιτύχοιεν. καὶ τέλος, καὶ τὴν ἀποβάθραν αὐτὴν, οὐ μικρὰν οὖσαν. ἐννόησαν τοίνυν πρὸς θεῶν, ἤν τινα ἄν τις ἄλλῳ ἐπίλεξιν ἐπιδείξαιτο βουλοίας βεβαιοτέραν πρὸς ἄνδρα φίλον, ἐν νυκτὶ ἐκπεσόντα εἰς πέλαγος οὕτως ἠχρειωμένῃ, ἢ κοινωνήσασθαι τοῦ θανάτου. καίμοι ἐκ ὀφθαλμῶν λάβε τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων. τὸν ἦχον τοῦ ὕδατος ἐπικλωμένου. δὴν ἀφρὸν σβεσθέντα. τὴν νύκτα, καὶ τὴν ἀποίησιν. εἶτα ἀποπνιγόμενον ἐκεῖνον, καὶ μόλις ἀνακύπτοντα, καὶ τὰς χεῖρας ὀρέγοντα ἔτ' ἐπαίρῳ. τὸν δὲ, ἐπιπηδῶντα δύθις, καὶ ῥυέοντα, καὶ σεσιότα μὴ προαπόλωται αὐτοῦ ὁ Δάμων. οὕτω δὴ ἂν μάθοις, ὡς οὐκ ἀγλωσσοῦσι καὶ τοῦτον φίλον δὴν εὐθύλικον λιπεσάμην. Τότερον δὲ, ἀπώλοντο ὦ Μνήσιππε οἱ ἄνδρες, ἢ τισ αὐτοῖς ἐκπαλόγον σωτηρία ἐγένετο, ὡς ἔγωγε οὐ μεζόνως λέσβια περὶ αὐτῶν. Μνή. θαῤῥεῖν χρὴ ὦ ξένε. ἐσώθησαν, καὶ ἔτι καὶ νῦν εἰσιν Ἀθήνησιν, ἀμφω φιλοσοφοῦντες. ὁ μὲν δὴ Σίμυλος, ταῦτα μόνα εἶχε λέγειν, ἃ περ εἶλε τῆς νύκτος. τὸν μὲν, ἐκπίπτοντα. δὴν δὲ, ἐπιπηδῶν

τα. Θ νηχομένους, ἐς ὅσον ἐν νυκτὶ καθορᾶν
ἐδύνατο. τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, οἱ ἀμφὶ Εὐδα-
μίσαν ἀκριβῶς ἐπύθοντο. Β μὲν πρῶτον, φε-
λοῖς ἴσι τοῖς ἐπιτυχοῦσι, καὶ ἐπὶ τούτων ἐ-
αυτοὺς, Θ ἀγωνίζεσθαι τοὺς ἀγῶνας. ὕστερον δὲ
τὴν ἀποβάθραν ἰδόντας, καὶ πρὸς ἕω, προσνήξε-
σθαί τε αὐτῇ. Θ δ' λοιπὸν ἐπιβάντας, θύμα-
ρῶς προσενεχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ. μὴ δὲ τοὺς
οὐ φαύλους ὄντας, ὡς ἔγωγ' ἂν εἰκάσαιμι, ἀκό-
σιον καὶ ἥδιον ἄλλον οὐδέν τι χείρονα αὐτῶν. Εὐ-
δαμίσας κορίνθιος, Ἀρεταίῳ τῷδε κορινθίῳ Θ
Χαιρεξείνῳ τῷ σικυωνίῳ, φίλοις ἐκέχρητο δὲ
πόροις οὖσι, πενέστατος αὐτὸς ὤν. ἐπεὶ δὲ ἀπέ-
θνησκε, διαθήκας ἀπέλιπε, τοῖς μὲν ἄλλοις,
ἴσως γε λοίσους, σοὶ δὲ οὐκ οἶδα εἰ χρηστὰς δέ-
ξοιο, ἀνδρὶ ἀγαθῷ, Θ φιλίαν τιμῶντι, Θ
τῶν ἐν αὐτῇ πρωτείων ἀμιλλωμένῳ. ἐγὼ
γραπτὸν μὲν ἐν αὐταῖς, ἀπολείπω Ἀρεταίῳ μὲν
τὴν μητέρα μου ζέφυν, Θ θεραπεύειν. Χαι-
ρεξείνῳ δ', τὴν θυγατέρα μου ἐκδοῦναι μετὰ πλού-
του, ὁπόσον ἂν πλείστων ἐπιδοῦναι παρ' αὐτοῦ
δύνωνται. ἢν δὲ αὐτῷ Θ μήτηρ πρεσβύτις, Θ
θυγάτριον ὡραῖον ἥδη γάμου. ἢν δέ τι ἄτερος αὐ
τῶν ἐν τοσούτῳ πάθῃ, Θ τὴν ἐκείνου μερίδα
φησὶν ἐχέτω ὁ ἕτερος. τούτων ἀναγνωσθέντων

τῶν διαθηκῶν, οἱ τὴν πενίαν μὲν εἰδότες τοῦ
Εὐδαμίδα, τὴν φιλίαν δέ, ἣ πρὸς τὸν ἄνδρας
ἦν αὐτῷ ἀνοσιουργίαν, ἐν παιδιᾷ δ' πρᾶγμα ἐπρε-
σβεύοντο. Θ οὐδεὶς ὅστις οὐ γελῶν ἀπεκλάτ[ε]
ρ. οἷον Ἀρεταῖος, Θ Χαρίξενος οἱ δυσδαίμονες,
κλῆρον διαδέξονται, λέγοντες, εἰ πρὸς ἀποτί
σουσιν Εὐδαμίδᾳ μὴ ζῶντος αὐτοὶ κληρονομηθή
σονται ζῶντος τοῦ νεκροῦ. οἱ κληρονόμοι δέ, οἷσ
περ ταῦτα κατελέλειπτο, ὡς ἤκουσαν, ἧκον δυθὶς
διαπαντῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. ὁ μὲν δὴ Χα
ρίξενος, πέντε μόνας ἡμέρας ἐπιβιούς, ἀπέθα
νεν. ὁ δὲ Ἀρεταῖος, ἄϊστος κληρονόμων γενό-
μενος, τὴν τε ἐκείνου, Θ τὴν αὐτοῦ μερίδα πα
ραλαβών, ζέφυρόν τε τοῦ Εὐδαμίδα τὴν μητέρα,
Θ τὴν θυγατέρα οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδιδόσκεν, ἀ
πὸ τάλαντον πέντε, ὧν εἶχε. δύο μὲν τῇ αὐτῇ
θυγατρὶ, δύο δὲ τῇ τοῦ φίλου ἐπιδούς. Θ δ' γ
γάμουν γε αὐταῖν ὠδὶ μιᾶς ἡμέρας ἠξίωσε γενέ
σθαι. τί σοι δοκεῖ ὦ Τόξαρι ὁ Ἀρεταῖος οὗτος;
ἆρα φαῦλον πρᾶγμα φιλίας παρεχόμε-
θα; διαδεξάμενοι κληρονομήσας, μὴ μὴ προδοὺς τὰς δια
θήκας τοῦ φίλου. ἢ τίθεμεν μὴ ῥᾴδιον ἐν ταῖς τε-
λείαις φιλίαις, μίαν τῶν πέντε εἶναι. Τό.
Θ οὗτος μὲν καλός. ἐγὼ δέ, δὴν Εὐδαμίδα τοῦ
λῷ μᾶλλον ἐθαύμαζα τὸν θάρσους, ὃ εἶχε πρὸς

τοὺς φίλους. ἐδήλου δ' ὡς καὶ αὐτὸς ἂν τὰ ὅμοια
ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ καὶ ἐν διαθήκαις πα
ρα ἐνεγέγραπτο, ἀλλὰ πρὸ τῶν ἄλλων ἥκειν ἄ
ἄγραφος κληρονόμος τῶν τοιούτων. Μυ
εὖ λέγεις. τέταρτον δέ σοι διηγήσομαι, Ζη
θεμιν ὃν Χαρμόλεω Μασαλίηθεν. ἐλέγε
δέμοι ἐν Ιταλίᾳ πρεσβεύοντι ὡς ἐς τῶν πα
δος, καλὸς αἰνήρ, καὶ μέγας, καὶ πλούσιος, ὡς
ἐλόκει. πρεκάθηρο δὲ αὐτῷ γυνὴ ὡσὶ ξείνους
διαπορεῦντι, τά τε ἄλλα εἰδὲ χθὲς, μὴ ξηρά τε
ἥμισυ δ' ἐξιὸν, καὶ ὃν ὀφθαλμὸν ἐκκέκομεμ
παν λώβητόν τι, καὶ ἀπόστομον μορμολύκειον
εἶτα ἐπεὶ ἐθαύμαζε εἰ καλὸς οὗτος, καὶ ὡμα
ος ὢν, ἀνέχεται, παροχούμενος τοιαύτ
αὐτῷ γυναῖκα, ὁ λείξας μοι αὐτὸν, διηγεῖτ
τὴν αἰνάγκην τοῦ γάμου, ἀκεβδὸς εἰδὼς ἔκα
σα. μασαλιώτης δὲ καὶ αὐτὸς ἦν. Μενεκράτε
ἦ δ' ἔφη τῷ παιδὶ τῆς δυσμόρφου ταύτης, φί
λος ἦν ὁ Ζηνόθεμις, πλούτου οὖντι, καὶ τιμω
νῷ ὁμότιμος ὤν. χρόνῳ δὲ ὁ Μενεκράτης ἀφ
ρέθη τὴν οὐσίαν ἐκκαταλίκης, ὅτε ὥρη μ' ἄτ
μος ἐγένετο τῶν ἑξακοσίων, ὡς ἀποφήνα
μονος γνώμην πράνομον. οὕτω δὲ οἱ Μασα
λιῶται κολάζομεν ἔφη, εἴ τις πράνομα γρ
ἄφεν. ἐλυπεῖτο δ' ὁ Μενεκράτης καὶ τῇ κα

ταδίκῃ. καὶ ἐπεὶ ἐκ πλουσίου, πένης, ἢ δὲ ἐνδό
ξου, ἄδοξος ἐν ὀλίγῳ ἐγένετο. μάλιστα δ' ἀνδρὶ
γυναικὸς θυγάτηρ αὕτη, ἐπίγαμος ἦν, μὴ ὁκτὼ καὶ
δεκέτις οὖσα, ἣν οὐδὲ μετὰ πάσης τ' οὐσίας
τ' πατρὸς, ἣν γε πρὸ τ' καταδίκης ἐκέκτητο, ἢ
ξίωσεν ἄν τις τῶν γε βυζηνάδων, μὴ πενήτων, ῥᾳδίως
ὡς πραλαβεῖν, οὕτω κακοδαίμονα οὖσαν τὴν
ὄψιν. ἐλέγετο δὴ καὶ καταπίπλειν πρὸς τὴν σελή
νην αὐξανομένην. ὡς δὲ ταῦτα πρὸς Ζηνόθε
μιν ἀπελύετο, θάρρει ἔφη ὦ Μενέκρατες, οὔτε
τι ἀπορήσεις τῶν ἀναγκαίων, μὴ θυγάτηρ σου
ἄξιον τ' γένους βύρσει νυμφίον τινά. καὶ ταῦτα
ἅμα δεξιὴν, λαβόμενος αὐτοῦ τ' δεξιᾶς, ἦκεν
εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ τὴν τε οὐσίαν πολλὴν οὖ
σαν, ἐνεείμαρ πρὸς αὐτόν. καὶ δεῖπνον πράσκευ
άσθαι κελεύσας, εἰσία τοὺς φίλους, καὶ τὸν
Μενεκράτην, ὡς δή τινα τῶν ἑταίρων πεπει
κὼς πάντως ἦναι τ' κόρης ἀνὴρ γάμον. ἐπεὶ δ' ἐδέ
δεί πνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐσπείσαν τοῖς θεοῖς, ἐνταῦ
θα δὴ μέσην αὐτῷ τὴν φιάλην προτείνας, δὲ
δεξὸς εἶπεν ὦ Μενέκρατες πρὸ τοῦ γαμβροῦ φι
λοτησίαν. ἄξομαι γὰρ ἐγὼ τήμερον τὴν σὴν θυ
γατέρα Κυδημάχην. τὴν προῖκα δὲ πάλαι εἰ
λήφα, τάλαντα πέντε, καὶ εἴκοσι. τ' δὲ, ἅπα
γε λέγοντος, μὴ σύγε ὦ Ζηνόθεμι, μὴ οὕτω μ-

νείην, ὥς περιϊδεῖν σε, νέον ϛ καλὸν ὄντα, κά-
ρη αἰχρᾷ, ϛ λελωβημένη συμπαίζοντι νύμ-
νον. ὁδὲ, ταῦτα ἀνεξιόνως, ἀράμβους τὴν νύμ-
φιν, ἀπήει ἐς ϗν θάλαμον. ϗ μετ' ὀλίγον πρ
ἦλθε, ϗ κορήσας αὐτὴν. ἡ δὲ τὸ κείνα σύνεσιν
ὑπὸ δαιμόνων, τ' πάντη ὡς ὁρᾷς πδιαγόμβου
αὐχήν. ἡ οὐχ ὅπως οὐκ αἰχύνετ ζῷ γάμῳ, ἀλ
λὰ ἡ στεμνυομένῳ ἐοικεν, ἐπιφκνύμβος ὡς κα
ταφονεθμβῶν τῶν ἐν σώματι καλῶν, ἢ αἰχρῶν
ϛ πλούτου, ϛ δόξης. ἀφορᾷ δὲ ἐς ϗν φίλην,
ϛ ϗν Μενεκράτην. οὐλὲ οἰετ χείρω πρὸς φιλί
αν τὸ ϑ ἥκειν τῶν ἐξακοσίων γεγενέναι,
πλὴν ἥδιον γε τούτων οὕτως αὐτὸν ἡμείναρ
ἢ τύχη. παιδίον γὼ μάλιστα ἐκ τ' αἰχίστης
αὐτῷ ταύτης ἐγένετο. ϛ πρώην γε, ἐπεὶ ἀράμβ
νος ἀνϑ' εἰστεκόμισεν ὁ πατὴρ ϑ' βαλβιτικὸν,
θαλῶ ἐστεμμένον, ϛ μέλανα ἀμπεχόμβον,
ὡς ἐλεφνότερον φανεῖν ὑπὲρ τ' πάντας, ϑ' μβ
βρέφος, αὖ ἐγέλασε πρὸς τοὺς βαλβιτὰς, ϛ σπ
νεκρότει τὸν χεῖρε. ἡ βαλὴ ἦ ἐπικλαδεῖ πρὸς
αὐϑ', ἀφίκετ ζῷ Μενεκράτει τὴν καταδίκην,
ϛ ἥδη ἐπίπμός ὄϑι, τηλικούτῳ συνηγόρῳ χρ
σάμβος πρὸς ϑ' συνέδρι). διαῦτα ὁμαδαλλ
της, ἔλεγε ϑ' ἐν Ζιωόθεμιν εἰργάδθαι ὑπὲρ τ' φ
λα, ὡς ὁρᾷς, οὐμικρὰ, οὐδὲ ὑπὸ πολλῶν ἂν σκλ
θῶν

θῶν γνόμβα, οἵγε κἂν τὰς παλλακὰς ἀκεί
βῶσ τὰς καλλίστας ἐκλέπεσθ λέγοντ. λοιπὸς
ἡμῖν ὁ πέμπτ, καί μοι δοκῶ οὐκ ἄλλον ἐ-
ρέειν, Δημητρίου τὸ συνιέως ἐπιλαθόμβον. συ
νεκπλεύσασ ζῷ ἐς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτει-
ος αὐτὸ φίλῳ ζῷ Αλωπεκῆθεν, ἑταίρῳ ἐκ παί
δων ὄντι, ἡ συνεφήβῳ, συνῆν, ϛ συνεπαιδεύε-
το. αὐτὸς μὲν, τὴν κυνικὴν ἄσκησιν ἀσκούμε-
νος ὑπὸ ζῷ βοσθίῳ ἐκείνῳ σοφιστῇ. ὁδὲ Αντίφι
λ, ἰατρικὴν ἄρα ἐμελέτα. ϛ δή ποτε ὁμὲν
Δημήτριος, ἔτυχεν ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀποδημῶν
κατὰ θέαν τῶν πυραμίδων, κἀὶ τ' Μέμνονα
ἀκούειν ταύτας ὑπηλὰς οὔσας, μὴ πρέχεσθαι
σκιάν. ϑ' ἐν δὲ Μέμνονα, βοᾶν πρὸς ἀνατέλλον
τα ϑ' ἥλιον. τούτων ἐπιθυμήσας Δημήτριος,
θέας μὲν τῶν πυραμίδων, ἀκροάσεως δ' τ' Μέμ
νονος, ἀναπεπλεύκει κατὰ ϑ' Νεῖλον ἐκπρὸ ἡμῶν
μῆνα, ὁκνήσαντα πρὸς τὴν ὁλὸν, ἡ ϑ' θάλπος,
ἀπελιπὼν ϑ' Αντίφιλον. ὁλὲ, ἐν τοσούτῳ συμ
φορᾷ ἐχόμενος τοσαύτης, μάλα πενιαίᾳ τινὸς φίλα σκε
νῇ. οἰκέτης μ' αὐτ' Σύρος, ἡ ζεύγομα, ἡ τὴν
παῖδα, ἱεροσύλοις τισὶ κοινωνήσας, συνεισῆλ
θέ τε αὐτῇς ϑ' Ανοβείδιον. ἡ ἀποσυλήσαντες ϑ' ἱ
θήκης, χεύσας τε φιάλας λύο, ϛ κηρύκιον χρυ
σοῦν ἡ ζῷρ, ἡ κυνοκεφάλους ἀργυροῦς, ἡ ἄλλα

τοιαῦτα, κατέθεντο πάντα πρὸ τοῦ Σύρου. ἐ
τ' ἐμπεσόντες, ἐάλωσαν γάρ τι ἀπεμπολοῦν
τες, ἅπαντα θύθις ἐλεηλατοῦντο καὶ λούμενοι ἐπὶ
τοῦ ῥοχοῦ. ὁ ἀγόμενοι, ἦκον ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ
Ἀντιφίλου. ὁ τὰ φώτια ἀφέφερον ὑπὸ κλίνη
πινὶ, ἐν σκοτεινῷ κείμενα. ὅ, τε ἦν Σύρος ἐπὶ
δεξιοῦθεὶς. ὁ ὁ λεπτότης αὐτοῦ Ἀντιφίλου.
οὔτος μὲν καὶ μεταξὺ ἀκροώμενος τοῦ διδασκά
λου, αὐαισθητὶς, ἐδοκεῖ δὲ οὐδὲ ἰσ, ἀλλὰ καὶ
οἱ τέως ἑταῖροι, ἀπεστρέφοντο ὡς δ' Ἀνοβεία
ον στενλικότα. ὁ ἀσέβημα αὐτῶν ἦν οὗτος
εἰ συνέπιόν ποτε, ἢ συνεισάεν ἀπὸ αὐτῷ. ὁ οἱ
λοιποὶ δὲ τῶν οἰκετῶν, λύοντες, ἅπαντα ἐκ
τῆς οἰκίας συσκευασάμενοι, ᾤχοντο φεύγον
τες. ἐδέδεκτο δ' ὁ Ἀντίφιλος πολὺ
ἤδη χρόνον, ἀπάντων, ὅσοι ἦσαν κακοῦργοι ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ, μιαρώτατος δοκῶν. ὁ
ὑπὸ τῶν δεσμῶν ἀγύπνου δεισπαίμων ἐ
θρωττε, ὥστε χαλεπῶς, ὁ πιμφρόσειν δοκεῖν
χάριν τοῦ Ἀντιφίλου ἔφεσώσ. εἰ δ' ἀπολογεῖ
τό ποτε λέγων, ὡς οὐδὲν τοιοῦτον ἔπραξεν,
ναὶ χυτρεῖς ἐδόκει, ἢ πολὺ πλέον ὑπὸ τοῦ
μισεῖν. ὑπενόσει τοιγαροῦν ἤδη, καὶ πονηρὸς ἦ
χεν, οἷον εἰκὸς χαμαὶ καθεύδοντα καὶ πρὸ νυκτὸς
οὐδὲ ἀποτείνειν τὰ σκέλη δυνάμενον, ἐν τοῦ

ξύλῳ κατακεκλεισμένα. τῇ μὲν γὰρ ἡμέρας, ὁ
κλοιὸς ἤρκει, ὁ ἡ ἑτέρα χεὶρ πεπεδημένη. εἰς
δὲ τὴν νύκτα, ἐδίδου ὅλον καταδεδέθαι. καὶ μὴν
καὶ ἡ οἰκήματος ἡ δυσοσμία, ὁ δ' πίπος, ἐν ταυ
τῷ πολλῶν δεδεμένων, καὶ ἑστενοχωρημένων,
ὁ μόλις αἰαπνεόντων, ὁ ἡ σμήχρα ὁ φόφος,
καὶ ὕπνος ὀλίγος, ταῦτα πάντα χαλεπὰ ἦν, καὶ
ἀφέρητα, οἷα αὐδρὶ ἐκείνων ἀνθ, καὶ ἀμελετή
τῳ πρὸς οὕτω σκληρὰν τὴν δίαιταν. ἀπαρρεύ
ουρος δὲ αὐτ, ὁ μὴ δὲ σῖτον αἱρεῖσθαι θέλοντος,
ἀφικνεῖταί ποτε ὁ Δημήτριος, οὐδὲν εἰδὼς
τῶν ἤδη γεγενημένων. ὁ ἐπεὶ δ' ἔμαθεν, ὡς
εἶχεν θύθις ἦν δ' δεσμωτήριον, θρασαῖος ἐλθὼν,
τότε μὲν οὐκ εἰσεδέχθη. ἐπέρα δ' ἦν. ὁ ὁ δεσ
μοφύλαξ πάλαι κεκλῃκὼς τὴν θύραν ἐκάθευ
δε, φρεῖν τοῖς οἰκέταις πρακελευσάμενος.
ἔσωθεν δὲ εἰσέρχεται, πολλὰ ἱκετεύσας. καὶ πα
ρελθὼν, ἐπὶ πολὺ μὲν ἐζήτει δὴ Ἀντίφιλον,
ἀδηλον ὑπὸ τῶν κακῶν γεγενημένον. καὶ περιὼν,
αὖ ἐσκόπει καθ' ἕκαστον τῶν δεδεμένων. ὡς δὲ
εἰώθεσαν οἱ δὴ οἰκείους νεκροὺς. ἤδη ἐώλους ὄν
των, αὖ ζητοῦντες ἐν ταῖς παρατάξεσι. ἢ εἴτε
μὴ τοὔνομα ἐδόκησεν, Ἀντίφιλον δεινομένους,
καὶ ἐπὶ πολὺ ἠγνόησεν ἂν ὅστις ἦν. τοσοῦτον ἦλα
κτο ὑπὸ τῶν δεινῶν. ὡς δὲ τὴν φωνὴν ἀκού-

μῶς ἀνεβώησε, & προσιόντος, ἀναστίλας τὴν κόμιν, καὶ ἀπάγχων τοῦ προσώπου αὐχμηρὰν, καὶ συμπεπιλημένην, ἐσείξεν αὐτὸν ὅστις ἦν, ἀμφω μὲν αὐτίκα πίπτουσιν ἱλιγγιάσαντες. & τῇ ἀπροσδοκήτῳ θέᾳ. χρόνῳ δὲ ἀναλαβὼν αὑτόν τε, & ὃν Αντίφιλον ὁ Δημήτριος, & ἀφῶς ἐκάσατο εἶχεν, ἐκπυθόμενος παρ' αὐτοῦ, θεραπεῖν τε παρακελεύεται. & μελῶν δὲ βιβλίων, ὧν μὲν ἥμισυ, αὐτὸς ἀναβάλλεται, ὧν λοιπῶν δὲ ἐκείνῳ δίδωσιν, ἃ εἶχε πιναρά, & ἐκτεθραμμένα βάκη περιστάς. & ἀπὸ τούτου, πάντα βόπον συνῆν, ἐπιμελούμενος αὐτοῦ, & θεραπεύων. παραδοὺς γὰρ ἑαυτὸν τοῖς ἐν τῷ λιμένι ἐμπόροις, ἔωθεν εἰσ μέσην ἡμέραν, οὐκ ὀλίγα ἀπεφέρεν ἀχθοφορῶν. εἶτ' ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ἔργου, μέρος μὲν τοῦ μισθοῦ τῷ δεσμοφύλακι καταβαλὼν, πιθανὸν αὐτῷ, & εἰρωνικὸν ἀπεργάζεται αὐτόν. δ' λοιπὸν δὲ εἰς τὴν τοῦ φίλου θεραπείαν ἱκανῶς αὐτῷ ἤρκει. & τὰς μὲν ἡμέρας, συνῆν τῷ Αντιφίλῳ, παραμυθούμενος. ἐπὶ δὲ νυξὶ καταλάβοι, ὀλίγην πρὸ τῆς θύρας τοῦ δεσμωτηρίου, σιβάδιόν τι ποιησάμενος, & φύλαξ ὑποβαλλόμενος, αὐτὸς παύεται, χρόνον μὲν ὀλίγον τινα οὕτω ἀνύων. εἰσιὼν μὲν ὁ δεσμοφύλαξ ἀκωλύτως, ἔξω δὲ φέρων τὴν συμφορὰν

ἐὰν ὁ Αντίφιλος, ὕστερος δὲ ἀποθανόντος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ λησταῦ τινος ὑπὸ φαρμάκων, ὡς ἐδόκει, φυλακὴ τε ἀκριβὴς ἐγένετο, καὶ οὐκέτι πρόσοδος τοῖς ἐσ οἰκήματα τῶν κεκλυμένων. ἐφ' οἷς ἀπορῶν, & ἀνιώμενος, οὐκ ἔχων ἄλλως πῶς ἔνα τῷ ἑταίρῳ προσαγγείλαι ἑαυτὸν, προσελθὼν τῷ συναρμοστῇ, ὡς εἰκὸς κεκοινωνηκὼς τῆς τοῦ Ανουβίωνος ἐπιβουλῆς. ὡσ δὲ ταῦτ' εἶπεν, ἀπήντησε τοῦτο εὐθὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον. & ἀφεθεὶς πρὸς τὸν Αντίφιλον, ταῦτ' ἐκεῖνο μόλισ πολλὰ ἱκετεύσας τὸν δεσμοφύλακα, ἐξεργάζεται πρὸς αὐτὸν πλησίον τῷ Αντιφίλῳ, & ὑπὸ τῷ αὐτῷ κλοιῷ δεθῆναι. ἔνθα δὴ & μάλισα ἔλαθε τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε πρὸς αὐτὸν, ἀμελῶν μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν πόνων. καίτοι ἐνόσησε & αὐτὸσ, ἐπιμελούμενος δὲ ὅτως ἐκεῖνος μάλισα & καθεύδησε μὴ ἧττον ἀνιάσῃ. ὥστε ἔδοξεν ἐφέρον μετ' ἀλλήλων κακοπαθοῦντες. χρόνῳ δὲ ἤδη τινὶ δὲ προσῆσαν, ἔπαυσεν ἐπιτολέον αὐτοὺς δυστυχοῦντας. εἰσ γὰρ τῶν δεδεμένων. οὐκ οἶδ' ὅθεν ῥίνης δυπορήσας, & συνωμότας τοὺς τῶν δεσμωτῶν προσλαβών, ἀποπείρᾳ τε τὴν ἄλυσιν, ἣν ἐδέδεντο ἐξῆς, τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν πειρομένων. & ἀπολύει ἅπαντας. οἱ δὲ, ἀποκτείναντες δύμαρτος ὀλίγους ὕστερον

τοὺς φύλακας, ἐκπλαδοσὶν ἀθρόοι. ἐκεῖνοι μὲν
ὧν τὰ παραυτίκα ἕνδα ἐδύναντο ἕκαστοι διατά-
ρεντες, ὕστερον συνελήφθησαν οἱ πολλοί. ὁ δὲ
Δημόκριος λέγει, ὡς ὁ Ἀντίφιλος, κατὰ χώραν
ἔμειναν, καὶ τοὺς Σύρους λαβόμενοι ἦλθον ἀπάγον-
τες. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, μαθὼν ὁ Αἰγύπτιον ἐπι-
στεβαμμένος σὺν συμβεβηκὸς, ἐπ' ἐκείνους μὲν
ἔπεμψε τοὺς διωξομένους. μετασφλάμενος δὲ
τοὺς ἀμφὶ Δημόκριον, ἀπέλυσε τῶν δεσ-
μῶν, ἐπαινέσας ὅτι μόνοι οὐκ ἀπέδρασαν, ἀλ-
λ' οὐκ ἐκεῖνοί γε ἠγάπησαν, οὕτως ἀφιέμενοι. ἐ-
βόα δὲ ὁ Δημόκριος, καὶ δηνὰ ἐποίη ἀδικεῖσθαι
σφᾶς οὐ σμικρά, εἰ δόξουσι κακοῦργοι ὄντες, ἐ-
λέω, ἢ ἐπαίνῳ μὴ ἀποδρᾶναι ἀφεῖσθαι. καὶ τέ-
λος, ἠνάγκασαν δ' ἕκαστον ἀκριβέως δ' πρᾶγ-
μα ἐξετάσαι. ὅσ' δὲ, ἐπεὶ ἔμαθεν οὐδὲν ἀδικοῦν-
τας ἐπαινέσας αὐτοὺς, δ' ἐν Δημόκριον ἦ μὴ πάν-
θαυμάσας, ἀφῆκεν, πεμψάμενος δὲ τὴ κο-
λάσει, ἣν ἠνέσχοντο ἀδίκως παθόντες, ἑκάστε-
ρον δωρησάμενος, πὲ αὐτοῦ δραχμαῖς μυρί-
αις δ' Αντίφιλον, δὶς θαυτάσας ἢ δ' Δημό-
κριον. ὁ μὲν δὴ Αντίφιλος, ἐπὶ κῆνυν ἐν Αἰγύπ-
τῳ ἐστίν. ὁ δὲ Δημόκριος, ἦλθε τὰς αὐτὰ δυσμενείας
ἐκείνῳ καταλιπὼν, ὥχετο ἀπιὼν ἐις τὴν Ινδι-
κὴν, πρὸς τοὺς Βραχμᾶνας, θαυμαστὸν εἰπὼν πρὸς

δ' Αντί

δ' Αντίφιλον, ὡς συγγνωστὸς ἂν εἰκότως νομί-
ζοιτο, ἦλθε ἀπολιπὼν αὐτόν. οὔτε δὲ αὐθις δεῖ
θαι τῶν χρημάτων, ἔστ' ἂν αὐθις ᾖ, ὅπερ ἔθιν
ἀρκεῖσθαι, ὀλίγοις δυνάμενος, οὔτε ἐκείνῳ ἐπι-
δεῖν φίλου, δυμαρδη αὐτῷ τῶν πραγμάτων
γεγενημένων. τοιοῦτοι ὦ Τόξαρι, οἱ Ελλησθ
φίλοι. εἰσὶ δὲ μὴ προσηνεβεβλήκεισ ἡμᾶσ, ὡς ὠθῆ
ῥήμασι μέγα φρονοῦντας καὶ αὐθις ἄν σοι τοὺς λό
γους διεξῆλθον πολλοὺς, καὶ ἀγαθοὺς ὄντας. οὕσ
ὁ Δημόκριος εἶπεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὥσπερ ἀντ
μὲν οὐδὲν ἀπολουόμενοι, ὥσπερ τὸν Αντιφί
λου δὲ, καὶ δακρύων προσέτι, καὶ ἱκετεύων, ἢ
δ' πᾶν ἐφ' ἑαυτὸν ἀναδεχόμενος, ἄχει μαστι-
γούμενος ὁ Σύρος, ἀμφοτέρους ἀφῆκεν ἀνιγύσ.
ἐγὼ μὲν δὴ τούτους ὀλίγους ἀπὸ πολειόνων, οὓς
πρώτους ἢ μνήμη ὑπέβαλε δηλῆσάμενοσι, ἀ-
γαθοὺς, καὶ βεβαίους φίλους. δ' λοιπὸν ἦλθε
καταβὰς ἀπὸ λόφου, σοὶ τὴν ῥῆξαν πρασίζω
μι. σὺ δὲ ὅπως μὴ χείρους ἐρεῖς τοὺς Σκύθας,
ἀλλὰ πολλῷ τούτων ἀμείνους, αὐτῷ σοι μελή
σει, εἴπερ καὶ δεξιᾶς ἐφόντικας, ὡς μὴ ἀπο
τιμήσεισ αὐτὴν, ἀλλὰ χὴ ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι.
ἐπεὶ καὶ πολλὰ ἂν πάθοισι, ὀρέστω μὲν, καὶ Πυ-
λάδης πάνυ σοφιστικῶς ἐπαινέσας. ὑπὲρ δὲ
τῆς Σκυθίας, φαῦλον ῥήτωρ φαινόμενον.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Τό. εὖγε ὦ Μνήσιππε, ὅτι καὶ παροξύνεις μέ πρὸς ἓν λόγον, ὥσπερ οὐ πάνυ σοι μέλον, εἰ ἀπο τοτμηθείης τὴν γλῶτταν, κρατηθεὶς ἐν τοῖς λόγοις. πλὴν ἄρξομαί γε ἤδη, μηδὲν ὥσπερ σοι καλλιλογησάμενος. οὐ γὰρ σκυθικὸν ἔοικε, μάλιστα ἐπειδὰν τὰ ἔργα ὑπορρήγνυται τοῖς λόγους. προσδοκήσω δ' ἐμὲ δὲν τοιοῦτο παθεῖν μῶν, οἷα σὺ ἀνεξελήλυθας ἐπαινέσων, εἴ τις ἀπροικον ἔτι μὴν αἰσχύνην γυναῖκα, ἢ εἴ τι σὲ ἄρτι εἰον ἐπέσωκε καμμένη θυγάτηρ, φίλε ἀνδρὸς δύο τάλαντα. νὴ Δί' εἴ τις παρέχειν ἑαυτὸν δεδιὼς ὀμόν, προσκλαύσεται μικρὸν ὕστερον λιθούσθαι. πάνυ γὰρ εὐτελῆ ταῦτα. μεγάλου γὰρ ἐν αὐτοῖς, ἢ ἀνδρεῖον ἔνι οὐδέν. ἐγὼ δ' ἐπ δικήσομαι φόνους πολλούς, καὶ πολέμους, θανάτους ὑπὲρ τῶν φίλων, ἵν' εἰδῇς ὡς πα πὰ τὰ ὑμέτερα ὄντι, παρὰ τὰ Σκυθικὰ βέβ ζεσθαι. καί τοι οὐδὲ ἀλόγως ἀνθ' ὧν πόνθα ἀλλὰ εἰκότως τὰ μικρὰ ταῦτα ἐπαινεῖται. δ' ἔστ' οὐδ' εἰσὶν ὑμῖν ἀφορμαὶ ὑπομενεῖν πρὸς ἐπίδειξιν φιλίας, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ βιο σιν, ὥσπερ οὐδ' ἐν γαλήνῃ μάθοις, εἰ ἀγαθὸς κυβερνήτης ἐσί. χειμῶνος δὲ δείκνυσι σοι πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν. πρὸς ἡμῖν δέ, συνεχεῖς οἱ πόλεμοι. ἢ ἐπελαύνομεν ἄλλοις, ἢ ὑποχωροῦμεν ἐπ

όντας, ἢ συμπεσόντες, ὑπὲρ νομῆς, ἢ λείας, μαχόμεθα. ἔνθα μάλιστα δεῖ φίλων ἀπαθῶν. ἢ οὐχ οὕτως, ὡς βεβαιότατα συντιθέμεθα τὰς φιλίας, μόνον οὐχ ὅπλον ἅμαχον, καὶ δυσολέ μητον ἡγούμενοι νομίζοντες. πρότερον δέ σοι εἰπεῖν βούλομαι, ὃν τρόπον ποιούμεθα τοὺς φίλους, οὐκ ἐκ τῶν πότων, ὥσπερ ὑμεῖς, οὐδ' εἰ συνέφηβός τις, ἢ γείτων ἦν, ἀλλ' ἐπειδάν τινα ἴδωμεν ἀνδρα θὸν ἄνδρα, καὶ μεγάλα ἐργάζεσθαι δυνάμενον, τοῦτον ἅπαντες ἀσπαζόμεθα. ἢ ὅπερ ὑμεῖς ἐν τοῖς γάμοις, τοῦτο ἡμεῖς ἐπὶ τῶν φίλων ποιεῖν ἀξιοῦμεν, ἐπισταλὺ μνηστευόμενοι, καὶ πάντα ὁμοῦ πράττοντες, ὡς μὴ διαμαρτά νοιμεν τῆς φιλίας, μὴ δὲ ἀποβλήτοι δόξωμεν εἶναι. κἄπειδάν προκεισθίς τις ἢ δὴ φίλος ἢ, συνθῆκαι καὶ παραπορεύου, καὶ ὅρκος ὁ μέγιστος, ἢ μὴν καὶ βιώσεσθαι μετ' ἀλλήλων, καὶ ἀποθανεῖσθαι, ἢν δέῃ ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου ἢ ἕτερον. καὶ οὕτω ποι οῦμεν. ἀφ' οὗ δὴ ἐντεμόντες ἅπαξ δὲ δακτύ λους, ἐνσταλάξομεν τὸ αἷμα εἰς κύλικα, καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βαπτάντες, ἅμα ἀμφότεροι ἐπιχόμενοι, πίομεν, οὐκ ἔστιν ὅ, τι ἂν μεταξὺ ἡμᾶς διαλύσειεν ἄν. ἐφεῖται δὲ μέχρι τριῶν ἐτῶν τὰς συνθήκας εἰσιέναι, ὡς ἤν τις ἀπολύῃ φίλος ἢ, ὁμοίως ἡμῖν δοκεῖ τὰς

κδιναῖς ταύταισ, & μοι χεύομένασ χωαξὶ
& οἰόμθα ὐκέθ' ὁμοίως ἰσχυρὰν τὴν Φιλίαν
ἀυτῶν εἶν, πρὸς πολλὰς δύνοίασ διαιρεθεῖσαν.
ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν Δανδάμιδος πρώτων γενο-
μένων. ὁ γὰρ Δάνδαμισ, ἐν τῇ πρὸς Σαυρομά-
τασ συμπλοκῇ, ἀπαχθέντοσ αἰχμαλώτου ἀ
μιζώκου τὸ φίλου ἀυτοῦ, μᾶλλον δὲ πρότερον
ὁμοῦμαί σοι ἐν ἡμέτερον ὅρκον, ἐπεὶ & ταῦτ
ἐν ἀρχῇ διωμολογησάμην, οὐ μὰ τὸν ἐν ἄνεμον,
& ἐν ἀκινάκην, οὐδὲν πρὸσ σὲ ὦ Μνήσιππε,
ψεῦδοσ ἐρῶ πρὸσ τῶν φίλων τῶν Σκυθικῶν.
Μνή. ἐγὼ μὴν οὐπάνυσου ὁμνύοντοσ ἐσεόμην.
σὺ δὲ ὅμωσ εὖ ποιῶν, οὐδὲν ἧσσον ἐπωμόσω.
Τό. τί σὺ λέγῃς; οὔσοι δοκοῦσιν, ὁ ἄνεμοσ, &
ὁ ἀκινάκησ, θεοὶ εἶν; οὕτωσ ἆρα ἠγνόηκασ, ὅτι
ἀνθρώποις μεῖζον οὐδὲν ὄφ ζῶντε, & θανά-
του; ὁπόταν ἓν ἐν ἄνεμον, & ἐν ἀκινάκην ὀ-
μνύωμεν, ταῦτα ὁμνύομεν. ὡς τὸν μὲν ἄνεμ
ζωῆσ αἴτιον ὄντα. τὸν ἀκινάκην δὲ, ὅτι ἀπο
θνήσκειν ποιεῖ. Μνή. & μὴν εἰ λιάγε ταῦτ,
& ἄλλουσ ἂν ἔχοιτε πολλοὺσ θεούσ, οἷοσ ὁ ἀκι
νάκησ ἐσὶ ἐν οἷσον, & τὴν λόγχην, ἣ κώνωψ,
& βρόχον, & τὰ τοιαῦτα. ποικίλοσ γὰρ οὗτοσ
ὁ θεὸσ ὁ θάναροσ, & ἀπείρουσ τὰσ ἐφ' ἑαυτὸν
πλέκεται ἀπούσασ ὁδούσ. Τό. ὁρᾷσ, οὕτω ὡσ

ὡσ ἐριστικὸν ποιεῖσ, & λικανικὸν, & τοκρούων
μεταξύ, & διαφθείρων μου ἓν λόγον. ἐγὼ δὲ,
κἂν χίαν ἦσον, σοῦ λέγοντοσ. Μνή. ἀλλ' οὐκ
αὖθισπε ὦ Τόξαρι, ποικίσω ταῦτ. πάνυ γὰρ ὀρθῶσ
ἐπετίμησασ. ὥστε θαῤῥῶν, τόγε ἐμοὶ τούτῳ
λέγε, ὡσ μὴ δὲ παρόντοσ ἐμοῦ τοῖσ λόγοισ,
οὕτω σιωπήσομαί σοι. Τό. τετάρτη μὲν ἦν
ἡμέρα τῆσ Φιλίασ Δανδαμίδι, & Αμιζώκῃ,
ἀφ' οὗ δ' ἀλλήλων αἷμα ξυνεπεπώκεσαν. ἧκον
δὲ ἡμῖν ἐμοὶ τὴν χώραν Σαυρομάται, μυρίοισ
μὲν ἱππεῦσιν. οἱ πεζοὶ δὲ, ἧσ τοσοῦτοι ἐπελή
λυθέναι ἐλέγοντο. οἷα δὲ οὐ προσδομένοισ τὴν
ἔφοδον ἀυτῶν, ἐπιπεσόντεσ, ἅπαντασ μὲν κτέ
ναμεν, πολλοὺσ δὲ τῶν μαχίμων κτείνομεν. τοὺσ
δὲ, & ζῶντασ, ἀπαγομένουσ, πλὴν εἴ τισ ἔφθη δι
ανηξάμενοσ εἰσ ἕτεραν τῶν ποταμοῦ, ἐνθα ἡ-
μῖν ἦν ἡμισυ τὸ στρατοπέδου, & μέροσ τῶν ἁμα
ξῶν ἦν. οὕτω γὰρ ἐσκηνώθημεν τότε, οὐκ οἶδα
ὅ, τι δόξαν τοῖσ ἀρχηγέταισ ἡμῶν, ἐπ' ἀμφο
τέραισ τὰσ ὄχθασ τοῦ Τανάϊδοσ. ἔνθα δὴ ἓν ἦτε
λεία πολλὴ λαύνομεν, & τὰ αἰχμάλωτα συνεί
χομεν, & τὰσ σκηνὰσ διαρπάζομεν, & τὰσ ἁμά
ξασ κατελαμβάνομεν, ἀνδράποδα τὰσ πολεί
σασ ἁλισκομένασ. ἐν ὀφθαλμοῖσ ἡμῶν ὑβρί
ζοντεσ τὰσ παλλακίδασ, & τὰσ γυναῖκασ.

ἐπανήκει, ἐπερρόμβου αὐτῷ, ἅμα διανηξάμενοι, ἀπεσώθησαν πρὸς ἡμᾶς. ταῦτ' οὐνόμουν, πεμυθόμενοι πάντας Σκύθας; ἢ οὐκέτι ἡτ τάδ' ἐνόμιζ), ὁρῶντες ὅτι δ' μέγιστον ἡμῖν τῶν ἀγαθῶν, οὐκ ἀπέκαμον οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ὅτι ἦν παρ' ἡμῖν ἡ ἀπειθὴ γνώμη, καὶ ἡ πρὸς τοὺς φίλους πίστις. ἢ τοὺς Σαυρομάτας ἦ, δ' αὐτὸ οὐ μεῖζος ἐφόβησε, λογιζομένους πρὸς οἵους ἄνδρας ἐκ πασκλῆς μαχοῦντ, εἰ ἢ ἐν τῷ ἀπροσδοκήτῳ τάπεύσας ἔχον. ὥστε νυκτὸς ἐπιγνομένης, ἀπολιπόντες τὰ πολεῖσα τῶν βοσκημάτ, ἢ τὰς ἁμαξας ἐμπρήσαντες, ᾤχοντο φεύγοντες. ὁ μὲν οὐ Δημίζωκος, οὐκέτι ἠνέσχετο βλέπων αὐτὸς ὠθὲ τυφλῶ τῷ Δανδάμιδι. ἀλλὰ τυφλώσας δ αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀμφότεροι κάθηνται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν δημοσίᾳ μὲν πάσης τιμῆς ἐφόμβοι. τί τοιοῦτον ὦ Μνήσιππε, ὑμεῖς ἐχοιτ' ἂν εἰ πεῖν, εἰ ἄλλους σοι δέκα δοίη τις ὠθὲ τοῖς πέντε καταβιβάσασθαι, ἀνωμότους εἰ βούλῃ, ὡς πολλὰ ἐπιτεύδιο αὐτοῖς. καὶ τοι ἐγὼ μέν σοι γυμνὸν τὸ ἔργον δίκασάμην. εἰ δὲ σὺ τινὰ τοιοῦτον ἔλεπες, εὖ οἶδα ὁπόσα ἂν κομψὰ ἐμηχανήμισας τῷ λόγῳ, οἷα ἱκέτευεν ὁ Δανδάμις, ὡς ἐτυφλοῦτο, ἃ εἶπε, ὡς ἐπανῆκε, ὡς ὑπεδέξατο αὐτὸν ἐπευφη-

μεῖς δέ, νικῶμεν τῷ πράγματι. ὁ δὲ Αμιζώκης ἀγόμενος, ἐαλώκει τῷ, ἐβόα τὸν φίλον ὀνομάζ, κακῶς διδεμένον. ὁ δὲ μιμήσκε τὸν κύλικος, ὁ τὸ αἷματος. ὧν ἀκούσας ὁ Δάνδαμις, οὐδὲν ἔτι μελλήσας, ἅπαντων ἀρώντων, διανήχεται εἰς τοὺς πολεμίους. οἱ μὲν Σαυρομάται, λιπόμενοι τοὺς ἄκοντας, ὥρμησαν ἐπ' αὐτόν, ὡς κατακεντήσοντες. ὁ δὲ ἐβόα τὸν Ζίειν. ὡς δέ τις εἶπεν, οὐκέτι φονεύουσιν αὐτόν, ἀλλὰ λέχονται, ὡς ζῶντα λήψοντα. ὁ δὲ ἀναχθεὶς πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῶν, ἅπτεται τὸν φίλον. ὁ δέ, λύπα ἦτε, μὴ προίστασθαι, εἰ μὴ μεγάλα παρ' αὐτοῦ λάβη. ὁ Δάνδαμις δ, ἃ μὴν εἴχον φησιν, ἅπαντα δώσειν ὑφ' ὑμῶν. εἰ δέ τι δυνάμενον ἀπο τελέσαι, ἕτοιμος εἶναι ὑμῖν. ὁ πρόσταται δ, τί ἂν θέλῃς. εἰ βούλῃ δὲ, ἐμὲ αὐτὶ τοῦ λαβών, κατάχεσαι πρὸς ὅ, τι σοι φίλον. ὁ δὲ Σαυρομάτης, οὐδὲν ἔφη δεῖν ὅλως κατέχεσθαι. πάντα, Ζίειν ἤκοντα. σὺ δ, ὧν ἔχεις μέρος καταβαλών, ἄγου τὸν φίλον. ἤρετο ὁ Δάνδαμις ὅ, τι βούλεται λαβεῖν. ὁ δ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤτησεν. ὁ δ, αὐτίκα πλέξεν ἐκκόπτειν αὐτούς. καπειδὴ ἐξεκέκοπτο, ἦλθε τὰ λύπα ἔχον οἱ Σαυρομάται, πάλαβὼν τὸν Αμιζώκην

ἐπανῆκε,

μοῦντες οἱ Σκύθαι. Ὦ ἄλλα, ὁποῖα ὑμεῖς μ
χανᾶσθαι εἰώθατε πρὸς τὴν ἀκρόασιν. ἀκο
γοῦν Ὦ ἄλλον ἰσότιμον, Βελίτταν, Ἀμιζάκ
τούρου ἀνεψιόν. ὃς ἐπὶ καταπαυσάντα ἐκ
ἴσασον ὑπὸ λέοντος εἶναι Βάσθλα ἂν φίλον, ἢ
μα δὲ ἔτυχον θηρῶντος, Ὦ ἤδη ὁ λέων σοβ
πλακεὶς αὐτῷ ἐνεπεφύκει τῷ λαιμῷ, ἢ τ
ὄνυξιν ἐπαράσσε καταπηδήσας Ὦ αὐτός, ἐπ
πίπτει κατόπιν ζῶντι θηρίῳ, Ὦ σοβιέσα, πρὸ
ἑαυτὸν παροξύνων, Ὦ μετάγων, Ὦ ἀπὸ τῶν
λόγων μεταξὺ λιπαρῶν τοὺς πλακτύλους. ἢ τ
Βάσθλα, ὡς οἷόν τε ἦν, ὑπεξελεῖν περιώμβ
τοῦ λήματος. ἄχει δὴ ὁ λέων ἀφεὶς ἐκεῖνον
μιθνῆτα ἤδη, ὡπὶ τὸν Βελίτταν ἀπεραίνω, Ὦ
συμπλακεὶς, ἀπέκτεινε κἀκεῖνον. ὁ δὲ, ἀπ
θνήσκων, τοσοῦτον ἔφθη κατάξας τ
ἀκινάκη τὸν λέοντα εἰς τὸ στέρνον, ὥστε ἀμ
πάντες ἀπέθανον, ἢ ἡμεῖς ἐθάψαμεν αὐτούς
δύο τάφους ἀναχωσάντες πλησίον, ἕνα μὲν τ
φίλων, ἕνα δὲ κατ' αὐτικρὺ τοῦ λέοντος. βο
λῶ δέσοι διηγήσασθαι ὦ Μνήσιππε, τὴν Μακ
του θυγατέρα, Ὦ λογχάρου, Ὦ Ἀρσακόμα. ὃς
Ἀρσακόμας οὗτος, ἡράσθη Μαζαίας τ᾽ ἀδελφ
νορος, τοῦ βασιλεύσαντος ἐν Βοσπόρῳ, ὃς ὑπ
ἐπεστράτευσεν ὑπὲρ τ᾽ ὅρους, ὃν οἱ Βοσπορανοὶ

ἀεὶ φέροντες ἡμῖν, τότε ἤδη τείρειν μὲν ὑπὲ
ἡμέροι ἐγεγένηντο. ἐν ᾧ δὲ δεῖπνῳ ἐγὼν ἰδὼν
τὴν Μαζάιαν, μεγάλῃ, Ὦ καλὴν παρθένον,
ἥρα, Ὦ πονηρῶς εἶχε, τὰ μὲν δὴ πολλὰ τῶν φό
βων ἤνεσε πρακτ᾽ ἤδη, Ὦ ἐχημάτιζεν αὐτῷ
ὁ βασιλεὺς, Ὦ εἰσία, ἤδη αὐτὸν ἀπεμ
πων. ἔθος δέ ἐστιν ἐν Βοσπόρῳ, ὅταν μνηστῆρας
ᾧ δεῖπνῳ αἰτεῖν τὰς κόρας, Ὦ λέγειν οἵτινες
ὄντες, ἀξιοῦσι καταδεχθῆναι ὡδὶ ἐν γάμοις.
Ὦ δὴ καὶ τότε ἔτυχον ἐν ᾧ δείπνῳ πολλοὶ
μνηστῆρες πρόντες, βασιλεῖσι, καὶ βασιλέων
παῖδες, ἦ Τιγρασάτης ἦν ὁ λαζῶν δυνάστης, ἢ
Ἀλύρμαχος, ὁ Μαχλυίνης ἄρχων, ἢ ἄλλοι πολ
λοί. δεῖ δὲ τῶν μνηστήρων ἕκαστον προφέρειλαν
τε ἑαυτὸν, διότι μνηστεύσόμενος ἥκει, λειπνεῖν
ἐν τοῖς ἄλλοις, κατακείμενον ἐφ' ἡσυχίας. ἐ
πειδὰν δὲ παύσωντ᾽ λειπνοῦντες, αἰτήσαν
τα Θιάλω, ἐπαινεῖσαι κατὰ δὴ βασέξης,
Ὦ μνηστεύεσθ᾽ τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑ
αὐτὸν, ὁπόσ᾽ τις ἦ γένους, ἢ πλούτου, ἢ δυνάμεως
ἔχοι. πολλῶν δὲ κατὰ τόνδε ἐν νόμον ἀπεισά
των, Ὦ αἰτησάντων, Ὦ βασιλείας, Ὦ πλού
του καταειθμησαμένων, τελευταῖος ὁ Ἀρσα
κόμας αἰτήσας τὴν Θιάλω, οὐκ ἔπεισεν. οὐ
γὰρ ἔθος ἡμῖν ἐκχεῖν ἐν οἶνον, ἀλλὰ ὕδατος ἓν

δοκεῖ οὖν ἐισὶν θεόν. πιὼν δὲ ἀμύσι, λόσμω
ὦ βασιλεῦ ἔφη τὴν θυγατέρα σου Μαζαίαν γ'
ναῖκα ἔχειν, πολὺ ἐπιτηδειοτέρω γύπων σ
π, ὁπόσοι περὶ ἰωὶ ζῷ πλούτω, ⊂ῖσι κτήμα
σι. τὸν δὲ Λυκάνορα θαυμάζω, ὅπως ἰσαρι
πένητα ὄν Αρζακόμαν ἡ Σκυθῶν τῶν πλεῖ
ω ἐρομένα, ὅσα δὲ ἐσσκήματα, ἢ πόσας ἁμά
ξας ἔχισ ὦ Αρζακόμα, ταῦτα γὰρ ὑμεῖς πολ
τεῖτε. ἀλλ' οὐχ ἁμάξας ἔφη ἔχω, οὐδὲ ἀγέ
λας, ἀλλ' εἰσί μοι δύο φίλοι καλοὶ, καὶ ἀγα
θοὶ, οἷοι οὐκ ἄλλῳ Σκυθῶν. τότε μὲν δὴν ἐγέλα
σα ὁ γύρις, ⊂ πξώφθη, ⊂ μεθύλην ἔδεξεν. ἔω
θεν δὲ προκειθεὶς τῶν ἄλλων Ασύρμαχος,
μελλεν ἀπάξειν τὴν νύμφιον ἐς τὴν Μαιῶπιν,
παρὰ τοὺς Μάλχυας. ὁ δὲ Αρζακόμας ἐπαινέ
θων οἰκαδε, μιμνύει τῆς φίλοις, ὡς ἀτιμα
θεὶς ὑπὸ τ βασιλέως, ⊂ πλαθεὶς ἐν ζῷ σὺν
σωσίῳ, σὺν ἐς ἐν λόξας. καὶ ρι ἔφη ἐγὼ δὴν
σάμω αὐτῷ δὲν πλοῦτον, ὁπόσος ἐσί μοι,
μᾶς ὦ λογχάτα, ⊂ Μακέντα, ⊂ τὴν εὐνοιαν
τὴν ὑμετέραν πολὺ ἀμείνω, καὶ βεβαιοτέραν
τ Βοσπορανῶν δυνάμεως. ἀλλ' ἐμοῦ ταῦτα δ
εξιόντος, ἡμᾶς μὲν ἐλευάζε, ⊂ κατεφρόνη. Α
συρμάχω δὲ ζῷ μάλιστ, παρέσχεν ἀπάγειν
τὴν νύμφιον, ὅτι χρυσᾶς τε φιάλας ἐλέγε πο

ἔχειν δέκα, ⊂ ἁμάξας τετρακλίνους ὀγδοήκον
τα, ⊂ πρόβατα, ἡ βοῦς πολλούς. οὕτως ἀρα
περετίμησεν ἀνδρῶν ἀγαθῶν βοσκήματα πολ
λά, ⊂ ἐκπώματα πείεργα, ⊂ ἁμάξας βα
ρείας. ἐγὼ δὲ ὦ φίλοι, δὴ ἀμφότερα ἀνιῶμαι.
⊂ ἐρῶ τ Μαζαίας, ⊂ ἢ ὕβεις ἐν ροσύτοις ἀν
θρώποις οὐ μεζίως μου καθίκερ. οἶμαι δὲ ἡ
ὑμᾶς ἐπίσης ἀλικᾶσθαι. ὅ γὰρ ζίφρ μετὴν
ἑκάσῳ ἡμῶν ἀτιμίας, εἴγε οὕτω βιοῦμεν,
ὡς ἀφ' οὗ συνελαύθαμεν, εἷς ἄνθρωπος ὄν
τες, ⊂ τὰ αὐτὰ ἀνιώμενοι, ⊂ τὰ αὐτὰ χαί
ροντες. οὐ μόνον ἐπεῖπεν ὁ λογχάτης, ἀλλὰ
⊂ ἕκαστος ἡμῶν ὅλῳ ὕβεισαι, ὁπότε σὺ τοι
αὐτὰ ἔπαθες. πῶς δὲν ὁ Μακέντης ἔφη χρησό
μθα τοῖς παροῦσι; δηλώμθα ἔφη ὁ λογχάτης
ὅ ἔργον. ⊂ ἐγὼ μὲν ὑπισχνοῦμαι Αρζακόμᾳ
τὴν κεφαλὴν κομιεῖν τὴν Λυκάνορος. σὲ δὲ
χὴ τὴν νύμφιον ἐπανάγειν αὐτῷ. οὕτω πνέ
θω ἔφη. σὺ δὲ ὦ Αρζακόμα, ἐν ροσύτῳ, εἰ
κὸς γὰρ ⊂ κρατείας, ἡ πολέμου ὅ μετὰ τοῦτο
λείξειν ἡμᾶς, αὐτοῦ περιμενῶν, συνάγφρε, ⊂
παρασκεύαζε ὅπλα, ⊂ ἵππους, ⊂ τὴν ἄλ
λην δύναμιν ὡς πλείστην. ἔξεσι δ' ἂν πολλοὶ
προσαγάγοις, αὐτός τε ἀνεθὸς ὢν, ⊂ ἡμῖν οὐκ
ὀλίγων ὄντων οἰκείων. μάλιστα δὲ εἰ καθέζοιο

ὠθῆ τ' βύρσης τοῦ βοὸς, ἐλθξε ταῦτα. καὶ ὁ μὲν
ἐχώρει, ὡς εἶχεν ὀθόνης τ' Βοσπόρου ὁ λογχά-
της. ὁ Μακέντης δὲ, ὠθῆ τῶν Μάχλυας. ἵπ-
πότης ἑκάτερος. ὁδὲ Αρσακόμας, οἴκοι μὲ-
νων, τοῖς τε ἡλικιώταισ μελέγερ, & ὅπλα
ξε δώαμιν πρὰ τῶν οἰκείων. τέλος δὲ, ἡνίκα
δὴ βύρσης ἐκαθέζετο. ὃ δ' ἔθοσ ἡμῖν ὃ τοῦ
τὴν βύρσαμ, οὕτως ἔχει. ἐπεὶ δ' ἀν ἀνικηθείς τι
πρὸς ἕτέρα, ἀμύναθαι βολόμενος, ἰδὴ καθ' ἑ
αυτὸν οὐκ ἀξιόμαχος ὢν, βουλὴν ἰδρεύσας, τὰ
μὲν κρέα κατακόψας, ἤλκσιν. αὐτὸς δὲ, ἐκ
πετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαμ, κάθητ' ἐπ' αὐτῆς
εἰσρυὺσ ὅσω πλαγιαγὼν τὼ χεῖρε, ὥσπερ οἱ ἐκ
τῶν ἀγκώνων λελεμεμένοι. καὶ τοῦτό ἐσιμῆν
ἱκετηρία. πλακομένων δὲ τῶν κρεῶν
τοῦ βοὸς, προσιόντες οἱ οἰκεῖοι, & τῶν ἄλλων
ὁ βουλόμενος, μοῖραν ἕκαστος λαβὼν, ἐπέβας
τῇ βύρσῃ ὃν δεξιὸν πόδα, ἵστι χνεῖτ' κατὰ δ'
ναμιν, ὁ μὲν, πέντε ἱππέας πλέξειν ἀσίτους,
& ἀμίδους. ὁδὲ, δέκα. ὁδὲ, πλείους. ὁδὲ,
ὅπλίτας πεζοὺς, ὁπόσους ἂν δώῃτ'. ὁδὲ, μό
νον ἑαυτὸν, ὁ πενέστατος. ἀθροίζεται δὴ τῶν
βύρσης πολὺ πλῆθος ἐνίοτε, & ὃ θιοῦρον σύν-
ταγμα, βεβαιότατόν τε ὂν συμμεῖναι, & ἀ-
πρόσμαχον τοῖς ἐχθροῖς, ἅτε & ἔνορκον ὄν. ὃ δὲ ἐπ-

δὴ ἐπῆκναι τ' βύρσης, ὅρκος ἐσίν. ὁ μὲν δὴ Αρ
σακόμας, ἐν τούτοις ἦν. καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ
ἱππεῖς μὲν ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους, ὁπλίτ
δὲ, ἡμιπεζοὶ, συναμφότεροι δισμύριοι. οὗ λογ
χάτης, ἀγνοούμενος, παρελθὼν ἐς τὸν Βόσπο-
ρον, προσέρχεται τῷ βασιλεῖ δι οἰκουμένῳ τι
τ' ἀρχῆσ, & φησὶν, ἥκειν μὲν ἀπὸ τ κοινοῦ τῶν
Σκυθῶν, ἰδίᾳ δὲ αὐτῷ μεγάλα πράγματα
κομίζων. τ δὲ, λέγειν κελεύσαντος, οἱ μὲν Σκύ
θαι φησὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, & τὰ καθημέραν
ἀξιοῦσι, μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς νομέασ ὑμῶν ἐσ δ'
πέδιον, ἀλλὰ μέχρι τ Τράγγων νέμειν. τοὺς δὲ
λῃσὰς, οὓσ αὐτὸς ἀδικηθεὶς κατέχεις ὑμῶν
τὴν χώραν, οὐ φασὶν ἀπὸ κοινῆς γνώμης ἐκπέμ
πεσθαι, ἀλλὰ ἰδίᾳ ἕκαστον ὠθῆ τοῦ κέρδους κλω
πεύειν. εἰδέ τισ ἁλίσκοιτο αὐτῶν, σὲ κέλευον
ἢ κολάζειν. ταῦτα μὲν ἐκεῖνοι ἐπεσάλκασιν.
ἐγὼ δὲ, μιμνύω σοι μεγάλως ἐφοδον ἐσομένην
ἐφ' ὑμᾶς ὑπ' Αρσακόμα τ Μαριάνται. οὓς ἐ-
πρέσβευε πρώτιστα παρὰ σέ. & ἴσμεν ὅτι αὐ-
τίκα σ τὴν θυγατέρα, οὐκ ἔτυχε πρὰ σοῦ, ἀπε
νεγκεῖν, καὶ ὠθῆ τ βύρσης ἑβδόμην ἡμέραν ἤδη
κάθηται, καὶ συννήκται σρατὸς οὐκ ὀλίγος αὐ
τῷ. ἥκασι δὲ φέρ ὁ Λυκάονος & αὐτὸς ἀθροίζε-
σθαι δώαμιν ἀπὸ βύρσης. ὅτι δ' ἐφ' ὑμᾶς σύ

Universidad de Deusto
Biblioteca

νίσατα, καὶ ὅτι Ἀρταξόμας ὁ Ἐλαύνωνος ἐβίω, ἥγνοουν. ἀλλ' ἦν σὲ ἔφη ὁ Λογχάτης ἡ παρασκευή. ἐμοὶ δὲ ἐχθρὸς ὁ Ἀρταξόμας ἐστί. καὶ ἀχθεται δι' ὅτι προτιμῶμαι αὐτοῦ ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀμείνονα τὰ πάντα δοκῶ εἶναι. εἰ δέ μοι ὑπόχοιο τὴν ἑτέραν συνθήκατέρα βαρκέτην, οὔτε τἄλλα ἀναξίων ὑμῶν ὄντι, οὐκ εἰς μακρὰν σοι ἥξω, τὴν κεφαλὴν αὐχοῦ κομίζων. ὑπισχνοῦμαι ἔφη ὁ βασιλεὺς, μάλα πρεπόντως δ' ἂν καὶ σὺ γενόμενος. ἔπινον γὰρ τὴν αἰτίαν τῆς ὀργῆς τῷ Ἀρταξόμα, τὴν ἐπὶ τῷ γάμῳ. καὶ ἄλλως, ὑπεφθόνησεν ἀεὶ τοῖς Σκύθαις. ὁ δὲ Λογχάτης, ὁμόσον ἔφη, ἢ μὴν φυλάξαι τὰς συνθήκας, μὴ δὲ ἀπαρνήσασθαι. τότε δὴ καὶ τούτων μνησθέντες, καὶ ἐπεὶ ἀνατείνας εἰς ἓν οὐρανὸν, ἤθελεν ὀμνύειν, μὴ σύπεν ἐνταῦθα εἶπε, μὴ καί τι σὺ πλὴν τῶν ὁρώντων ἐφ' ὅτῳ ὁρκωμοτοῦμεν, ἀλλ' εἰσὶ δ' ἱερὸν τοῦ Ἄρεος ῥυτὶ εἰσελθόντες, ἐπικλασάμενοι τὰς θύρας, ὀμνύωμεν. ἀκούσατω ἡμῶν σείς. εἰ γάρ τι τούτων πύθοιτο Ἀρταξόμας, δεδιὰ μὴ προθύσηται μετ' ἐμὲ πολέμῳ, χεῖρα οὐ μικρὰν ἤδη πεπιεβεβλημένος. εἰσίωμεν ἔφη ὁ βασιλεύς. ὑμεῖς δὲ, ἀπόσκητε ὅτι πορρωτάτω. μηδεὶς δὲ παρέστω εἰς ἓν νεών, ὅν τινα μὴ ἐγὼ καλέσω. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν, εἰσῆλθον, οἱ δὲ ἄρρενες οἱ δὲ

ἀπέστησαν, πασάμενος ἓν ἀκινάκιον, ἐπιχὼν τῇ ἑτέρᾳ σόμα, ὡς μὴ βοήσειε, πατεῖ πλατὺν μασόν. εἶτα ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς χλαμύδος ἔχων, ἐξῆλθε, μεταξὺ μαλεγόμενος δῆθεν αὐτῷ. καταχέων ἥξειν λέγων, ὡς δὴ ἐπί τινι μεμφθεὶς ἀπ' ἐκείνου. οὕτως ἂν τόπον ἀφικόμενος, ἔνθα λελειμμένον καταλείποι ἓν ἵππον, ἀναβὰς, ἀφιππάσατο εἰς τὴν Σκυθίαν. δοκεῖ δὲ οὐκ ἐγένετο αὐτὸ, ἐπὶ πολὺ ἀγνοησάντων δ' γενὸς τῶν Βοσπορανῶν. ὅτε ἔγνωσαν ἀπὸ τῆς βασιλείας σασαξόντων. ταῦτα μὲν ὁ Λογχάτης ἔπραξε, καὶ τὴν ἀποχὴν ἀπετελείωσε, τοῦ Ἀρταξόμα παραδοὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Λευκάνορος. ὁ Μακέντης δὲ, καθ' ὅλον ἀκούσας τὰ ἐν Βοσπόρῳ γενόμενα, ἦκεν ἐς τοὺς Μάλλυας. καὶ πρῶτος ἀγγελίας αὐτῆς ἓν φόνον τοῦ βασιλέως. ἡ πόλις δὲ ἔφη, ὦ Ἀσύρμαχε, σὲ μεμβρὸν ὄντα. ἀδικεῖ τὴν βασιλείαν καλεῖ. ὥστε, σὺ μὲν προελάσας, παραλάμβανε τὴν ἀρχὴν, τεταραγμένοις τοῖς πράγμασιν ἐπιφανείς. ἡ κόρη δὲ, κατόπιν σοι ἀδικεῖ τῶν ἀμαξῶν ἕπεσθω. δρᾶσον γὰρ οὕτω προσάξεις Βοσπορανοῖς τοὺς πολλοὺς, ἰδόντας τὴν Λευκάνορος θυγατέρα. ἐγὼ δὲ, ἀλανός τέ εἰμι, καὶ τῇ παιδὶ ταύ-

τῇ συγγενὶς μιχθόεν. πρὸ ἡμῶν δὲ οὗτος τὴν
Μασσάγραν, ἠγάγετο ὁ Λευκάνωρ. νῦν σοι ἥκω
παρὰ τῶν Μασσάγρας ἀδελφῶν, τῶν ἐν Αλα-
νίᾳ, πρὸς ἐλευθερουμένων, ὅτι τάχιστα ἐλαύνειν
ἐπὶ Βόσπορον, καὶ μὴ μέλλειν ἐς Εὐβίοτον
πρὶν ἐλθοῦσαν τὴν ἀρχήν. ὅσα ἀδελφὸς ὢν γνή-
σιος Λευκάνορος, Σκύθαις μὲν, ἀεὶ φίλος ἐστίν.
Αλανοῖς δέ, ἀπέχθεται. ταῦτα δὲ ἔλεγεν
ὁ Μακέντης, ὁμόσκυλος, ἢ ὁμόγλωττος τοῖς
Αλανοῖσ ὤν. κοινὰ δὴ ταῦτα Αλανοῖσ, καὶ
Σκύθαις. πλὴν ὅτι οὐ πάνυ κομῶσιν οἱ Αλα-
νοὶ, ὥσπερ οἱ Σκύθαι. ἀλλὰ ὁ Μακέντης, καὶ
αὐτὸς εἰκάσαι ἀνὴρ, ἡ ἀποκεκάρκει δὴ κόμης,
ὁπόσον εἰκὸς ἦν ἔλαττον κομᾶν ἢ ἀλανόν τε
σκύθου, ὥστε ἐπιστεύερ δὴ ταῦτα, καὶ ἐδόκει
Μασσάγρας, καὶ Μαζάιας συγγενὴς εἶναι, καὶ νῦν
ἔφη ὦ Ασπάρμαχε, ἐλαύνειν ἕτοιμος ἅμα σοὶ
ἐπὶ Βόσπορον, ἢν ἐθέλῃς, μένειν τε ἐνθάδε,
καὶ τὴν πᾶσαν ἄγειν. αὖθις ἔφη καὶ μᾶλλον ὁ
Ασπάρμαχος ἐθελήσαιμ' ἂν ἀφ' ἅματος ὁδὸν
ταστε, Μαζάιαν ἄγειν. ἢν μὲν δὴ ἅμα ἡμῖν ἴῃς
ἐπὶ Βόσπορον, ἵππους ἐνὶ πλείους ἂν γενοίμεθα
ἐμοὶ δὲ τὴν γυναῖκα ἄγῃς, αὐτὶ πολλῶν ἂν
γένοιο. ταῦτα ἐγίνετο. ὁ μὲν, ἀπήλαυνε, πα-
ρὰ δὲ Μακέντην ἄγων τὴν Μαζάιαν, πρὸς

θένον ἐπιοῦσαν, ὁδὸν, ἡμέρας μὲν ἐπὶ δὶ ἀμά-
ξης ἦγεν αὐτήν. ἐπεὶ δὲ νὺξ κατέλαβεν, ἀναθέ-
μενος ἐπὶ ἵππον, ἑτεθραμμένην δὲ ἄλλον
ἔναρσφίσιν ἵππον ἑαυτοῦ ἕπεσθαι, ἀναπηδήσας ἐς αὐ-
τὸν, οὐκέτι πρὸς τὴν Μαιῶτιν ἤλαυνεν. ἀλλ'
ἀποστρέψας ὁμνυσι ἐς τὴν μεσόγαιαν, ἐν δεξιᾷ λα-
βὼν τὰ Μιθραίων ὄρη, ἵνα ἀναπαύσων μεταξὺ τὴν
πᾶσαν, ἥκοι τῶν ἐτέλεσεν ἐκ μαχλύων ἐς Σκύ-
θας. ὁ μὲν ἵππος αὐτῷ, ἐπειδὴ ἐπαύσατο
τοῦ δρόμου, μικρὸν ἐπισάς, ἀπεθνήσκει. ὁ δὲ
Μακέντης, ἐγχειρήσας τὴν Μαζάιαν δὴ Ἀρ-
σακόμα, πλέοντος εἶπε παρ' ἐμοῦ τὴν ὑπόσχε-
σιν. τοῦ δὲ, πρὸς σ' αὖ ἐλπίσαντος θάμαρος κα-
τὰ τὰ λαγένης, καὶ χάειν ὁμολογοῦντος, παῦε
ἔφη ὁ Μακέντης, ἄλλον με ποιῶν σεαυτοῦ. σ'
ἢ χάειν ἐμοὶ ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς ἔπραξα δύρις,
τοιοῦτόν ἐστιν, ὥσπερ ἂν ἡ ἀριστερά μου χάειν ἐ-
δεήθη τῆς δεξιᾶς, ὅτι ζωθεῖσάν ποτε αὐτὴν, ἐ
θεράπευσε, καὶ φιλοφόνως ἐπεμελήθη, καμνού
σης. χλοῖα δίνων καὶ ἡμεῖς ἂν ποιοῖμεν. εἰ πά
λαι ἀναμιχθέντες, καὶ ὡς οἷόν τε ἦν, εἰς ἕνα
συνελθόντες, ἓν μέρος νομίζοιμεν εἶναι, εἰ δ'
μέρος ἡμῶν ἔπραξέ τι χεῖρον ὑπὲρ ὅλου τοῦ
σώματος, ὑπὲρ ἑαυτοῦ δὴ ἔπραττε, μέρος ὂν
τοῦ ὅλου εὖ πάσχοντος. οὕτω μὲν ὁ Μακέντης

ἔφη δὲ Ἀρσακόμας χάειν ὁμολογήσαντι. ὁ δὲ Ἀλύρμαχος, ὡς ἤκουσε τὴν ἐπιβολήν, εἰς μὲν Βόσπορον οὐκέτι ἦλθεν. ἤδη γὰρ Εὐβίοτος ἦκεν, ἐπικληθεὶς ἐκ Σαυροματῶν, παρ' οἷς διέτριβεν. εἰσὶ δὲ τὴν ἀνδρῶν ἐπανελθών, καὶ στρατὸν ἂν πολλὴν συναγαγών, διὰ τῶν ὀρεινῶν ἐσέβαλλεν ἐς τὴν Σκυθίαν. καὶ ὁ Εὐβίοτος, οὐ μετ' οὐ πολὺ καὶ οὗτος εἰσέπεσεν, ἄγων παμπληθεῖ μὲν τὸν ἐλλιπασ, Ἀλανοὺς δέ, καὶ Σαυρομάτας ἐπικλήτους ἑκατέρους δισμυρίους. ἀναμίξαντες δὲ τὰ στρατεύματα, ὁ Εὐβίοτος, καὶ ὁ Ἀλύρμαχος, ἐννέα μυριάδων ἄπαντες ἐγένοντο. καὶ δὴ πρὸς βίαν, ἱπποτοξόται. ἡμῖν δὲ, μὴ δὴ καὶ τοσοῦτον μετέχον δὴ ὁδόν, ἀνδρῖς ἐπιδοὺς ἐν τῇ βύρσῃ τότε ἱππέας ἀνδρετελεῖς ἑκατόν, οὐ πολλῷ ἐλάττων τῶν δισμυρίων καὶ τοῖς ἱππεῦσι συναθροισθέντες, ὑπεμένομεν τὴν ἔφοδον. ἐσπάτηγει δὲ ὁ Ἀρσακόμας. καὶ ἐπῆλθε προσιόντας εἰσβολῇ ἀνδρῶν, ἀντεωσάμεθα, προεπαφέντων ἱππικόν. γινομένης δὲ ἐπὶ πολὺ μάχης καρτερᾶς, ἐνεδίδουσαν τὰ ἡμέτερα, καὶ παρεξέβαινον ἡ φάλαγξ. καὶ τέλος, εἰς λύσιν ἐκόπη δ' Σκυθικὸν ἅπαν. καὶ δ' μὲν, ὑπεφύγεν, οὐ πάνυ καφῶς ἔτι ἡμιόνου, ἀλλ' ἀναχώρησις ἐλόκῳ ἢ φυγή. οὐδὲ γὰρ οἱ Ἀλανοὶ ἐτόλμησαν ἐπὶ πολὺ διώκειν. δ

κὴν. δ' δὲ ἤμισυ. ὁ πᾶς δ' ἔλαττον, σφίσι χόντες οἱ Ἀλανοί, καὶ Μάχλυες, ἔκοπτον παντάχοθεν, ἀφθόνως ἀφιέντες τῶν ὀϊσθων, καὶ ἀκοντίων. ὥστε πάνυ ἐπονοῦντο ἡμῶν οἱ σφιγμένοι. καὶ ἤδη προΐεντο οἱ πολλοὶ τὰ ὅπλα. ἐν τούτοις δέ, ὁ Λογχάτης, καὶ ὁ Μακέντης, ἔτυχον ὄντες, καὶ ἑτέρωθι ἦλθον, προκινδυνεύοντες. ὁ μὲν πυρακτωθεὶς δι' μηρὸν, ὁ Λογχάτης. ὁ Μακέντης δὲ, πελέκει εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ κοντῷ εἰς δι' ὤμου, ὅπερ ἀποθάνοντος ὁ Ἀρσακόμας, ἐν ἡμῖν τρεῖς ἄλλοις ὢν, δηνὸν ἡγησάμενος, εἰ ἅπασι καταλιπὼν τοὺς φίλους, προσβαλὼν τοῖς μύωπας δὲ ἵππους, ἐμβοήσας, ἤλαυνε δὴ τῶν πολεμίων, κατὰ σὰς λιπερμένος. ὥστε τοὺς Μάχλυας μὴ δὲ, ὑπὸ σῆναι τὸ ῥόθιον τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ διαμεθέντος, ἔδωκαν αὐτῷ διεξελθεῖν. ὁ δὲ, αὐτακτησάμενος τοὺς φίλους, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας παρακαλέσας, ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Ἀλύρμαχον. καὶ πατάξας τὴν κατὰ λὶ παρὰ τὸν αὐχένα, μέχρι τῆς ξώνης διέτεμε. πεσόντος δὲ ἐκείνου, διελύθη δ' μαχλυϊκὸν ἅπαν, καὶ δ' ἀλανικὸν οὐ μετ' οὐ πολύ. καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τούτοις. ὥστε ἐκρατοῦμεν ἀξ ὑπαρχῆς ἡμεῖς, καὶ ἐπεξήλθομεν ἂν ἐπὶ πολὺ κτείνοντες, εἰ μὴ νὺξ δ' ἔρεβος ἀφείλετο. εἰς

δὲ τὴν ἐποῦσαν, ἱκέται παρὰ τῶν πολεμίων ἥκοντες, ἐλέου τε φιλίαν ποιεῖσθαι. Βοσπορανοὶ μὲν, ὥστε λέσειν λιπαλάσιον ἂν ἀσμενον ἔσχηκότες, Μάχλυδι δὲ, ὁμήρους δώσειν ἔφασαν, οἱ Ἀλανοὶ δὲ, αὐτὴ τῆς ἐφόδου ἐκείνης, Σινδιανοὺς ἡμῖν χειρώσασθαι ἐπέτρεψαν ἐκ πολλοῦ λιπαρῶς. Ὁ τύραννος ἐπειδὴ ἡμῶν, λόξαν τε πρότερον Ἀρσακόμας, καὶ λογχάτην. καὶ ἐγένετο εἰρήνη, ἐκείνων πρεσβευόντων ἕκαστα. Τριακοσίῳ Μνήσι πωτε, πολεμῶσι ποιεῖν Σκύθαι ὑπὲρ τῶν φίλων. Μνή. πάνυ γε καλῶ τόξαρι, καὶ μύθοισ ὁμοια. καὶ ἵλεως μὲν ὁ ἀκινάκης, καὶ ὁ ἄνεμος εἶεν, οὓς ὤμοσας. εἰ τοίνυν τις ἀπιστεῖ αὐτοῖς, οὐ πάνυ μεμπτὸς ἂν λόξειεν ἄν. Τό. ἀλλ' ὅρα ὦ γύναιε, μὴ φθόνος ὑμῶν ἡ ἀπιστία ᾖ. πλὴν οὐκ ἐμὲ ἀποξένεις ἀπιστῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἰπεῖν, ἃ οἶδα ὑπὸ Σκυθῶν γιγνόμενα. Μνή. μὴ μακρὰ μόνον ὦ ἄθιστε, μὴ δὲ οὕτως ἀφέτοις χρώμενος τοῖς λόγοις, ὡς νῦν γε ἄνω καὶ κάτω τὴν Σκυθίαν, καὶ τὴν Μαχλυανὴν λιπαίνων, καὶ εἰσὶν Βόσπορον ἀπιών. εἶτ' ἐπανιὼν, πάνυ μου κατεχρήσω τῇ σιωπῇ. Τό. σέον χρὴ ταῦτα σοὶ νομοθετοῦντι, ἢ δὲ βραχέα λεκτέον, μὴ ἢ κάμνης ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπορισσῶν. μᾶλλον δὲ ἄκουσον ἐμοὶ αὐτῷ οἷα φίλος

Σισίννης τοὔνομα, ὑπηρέτησεν. ὅτε γὰρ Ἀθήναζε ἀπῆρεν οἴκοθεν ἐπιθυμίᾳ παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς, κατέπλευσε ἐς Ἀμασρίν τὴν ποντικήν. ἐν προσβολῇ δ' ὅτι τοῖς ἀπὸ Σκυθίας πρὸς πόλεσιν οὐ πολὺ τῆς Καραμβεσῶν ἀπέχουσα πόλις. εἰπερ δέ ὁ Σισίννης, ἑτάρους ἐκ παλαιῶν. ἡμεῖς μὲν δὴ καταφυγήν τινα ἐνθὶ τῷ λιμένι σκεψάμενοι, κἀκ τοῦ πλοίου ἐς αὐτὴν μετασκευασάμενοι, πράξομεν, οὐλὸν πονηρὸν ὑφορώμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ, κλεπτές τινες ἀναπεπτάκασιν ἁπάντα, ὡς μὴ δὲ τὰ ἐς ἐκείνην τὴν ἡμέραν λιπαρέσοντα καταλιπεῖν. ἐπανελθόντες δὲ οἰκάδε, καὶ γενόμενοι μαθόντες, λικάζεσθε μὲν τοῖς χείροσι πολλοῖς οὖσιν, ἢ δὲ ξένῳ, οὐκ ἐδοκιμάζομεν, δεδιότες μὴ συκοφάνται δόξωμεν τοῖς πολλοῖς, λέγοντες, ὡς ὑφείλετο ἡμῶν τισ Λαρεικοὺς τετρακοσίους, καὶ ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ τάπητας τινὰς, καὶ τἄλλα, ὁπόσα εἴχομεν. ἐσκοπούμεθα δὲ πρὸς τῶν παρόντων ὅ, τι πραξόμεν, ἄποροι πάντα πᾶσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νομόμενοι. κἀμοὶ μὲν ἐδόκει ὡς εἶχον, αὐτοῦ παραβύσαντα ἐς τὴν πλοῦραν ἐν ἀκινάκλῳ, ἀπελθεῖν τοῦ βίου, πρὶν ἀγεννές τι ὑπὸσ ἧναι, λιμῷ, ἢ λίπει πειθέντα. ὁ δὲ Σισίννης,

πξεμυθεῖτο, ☪ ἱκέτευε μηδὲν τοιοῦτο ποιεῖν αὐτὸς γὰρ ἐπινοήσειν ἐλεγεν ὁθεν ἕξομεν ἱκανὰς τὰς τροφάς. ☪ τότε μὲν ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος παρεκόμιστο, ☪ ἦκεν ἡμῖν, ἐκ τοῦ μισθοῦ ἐπιτισάμενος. ἔοθεν δὲ τοδιεῖσιν κατὰ τὴν ἀπορίαν εἶδε τομπήν τινα ὡς ἔφη, ξενικαίων, ☪ καλῶν νεανίσκων. μονομαχεῖν δὲ οὗτοι μισθῷ ἀβολοχθέντες, εἰς τρίτην ἡμέραν διαγωνιεῖσθαι ἔμελλον. ☪ δὴ τ' τᾶν ὡς εἶχεν ἀμφ' αὐτοῦ πυθόμενος, ἐλθὼν ὡς ἐμὲ, μηκέτι ὦ Τόξαρι φη, σαυτὸν πένητα λέγε. εἰς τρίτην ἡμέραν πλούσιόν σε ἀποφανῶ. ταῦτα εἶπε. ☪ τοῦτο μεταξὺ ἀποχωρησάντες, ἐνσάσης ἤδη τῆς θέας, ἐθεώμεθα ☪ ἀνδρί. παραλαβὼν γάρμως ἰωδὴ τερπνόν τι, ☪ παράδοξον θέαμα τῶν Ἑλληνικῶν, ἄγει εἰς τ' θέατρον. ☪ καθίσαντες, ἐωρῶμεν. τ' μὲν πρῶτον, θηρία κατακεντιζόμενα, ☪ ἔστὸ κωδῶν πιεσκόμενα, ☪ ἐς ἀνδρώπους πεπλεμενους ἀθλέμενα κακούργους τινὰς, ὡς εἰκάζομεν. ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον οἱ μονομάχοι, καί τινα παραπεγὼν ὁ κῆρυξ διεμήθη νεανίσκον, εἶπεν, ὅστις ἂν ἐθέλῃ τούτῳ μονομαχῆσαι, ἥκειν εἰς τ' μέσον, δραχμὰς λαμβάνων μυρίας, μισθὸν τῆς μάχης. ἐνταῦθα ἐξανίσταται ὁ Σισίννης. ἡ καταπλήξας, ὑπὸ τῆς

σπμαχεῖσθαι, ☪ τὰ ὅπλα ἤτει. ☪ τ' μισθὸν λαβὼν, τὰς μυείας, ἐμοὶ φέρων, ἐνεχείρισε. ☪ εἰ μὲν κρατήσαιμι ὦ Τόξαρι εἶπεν, ἅμα ἅπαντες, ἔχοντες τὰ ἀρκοῦντα. ἢν δὲ πέσω, θάπτεσθαι με, ὑποχώρει ὀπίσω ἐς Σκύθας. ἐγὼ μὲν ὠδὶ τούτοις ἐκώκυον, ὁ δὲ, λαβὼν τὰ ὅπλα, τὰ μὲν ἄλλα, ὡδιεδήκατο. τ' κράνος δὲ οὐκ ἐτέθηκεν, ἀλλ' ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς κατασὰς, ἐμάχετο. ☪ τ' μὲν πρῶτον, τιτρώσκεται αὐτὸς, καμπύλῳ ξίφει ὑπὸ τὸ μηρὸν τὴν ἰγνύην. ὥστε αἷμα ἐρρεῖ πολύ. ἐγὼ δ', προεπεθνήκειν ἤδη τῷ δείει. θρασύτερον δὲ ἐπιφερόμενον τηρήσας τ' αὐτίπαλον, παίει εἰς τ' στέρνον, ☪ διήλασεν. ὥστε αὐτίκα ἐπεπλήκει πρὸ τοῦ πεσεῖν αὐτὸν, ὁ δὲ, κάμνων ☪ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τραύματος, ἐπεκάθιζε τῷ νεκρῷ. ☪ μικροῦ δεῖν, ἀφῆκεν αὐτὸν ἡ ψυχή. ἀλλ' ἐγὼ προσδραμὼν, ἀνέσχον, ☪ παρεμυθησάμην. ἐπεὶ δὲ ἀφεῖτο ἤδη νενικηκὼς, ἁράμενος αὐτὸν, ἐκόμιζον εἰς τὴν οἰκίαν. ☪ ἐπιτρόφοις πυθεὶς, ἐπέζησε μὲν, ☪ ἔστι μέχρι νῦν ἐν Σκύθαις, γήμας τὴν ἐμὴν ἀδελφήν. χωλὸς δέ ἐστιν ὅμως ἀπὸ τοῦ τραύματος. ταῦτ' ὦ Μνήσιππε, οὐκ ἐν Μάλλυσιν, οὐδ' ἐν Αλανίᾳ ἐγένετο, ὡς ἁμάρτυρον εἶναι, ☪ ἀπιστεῖσθαι δύνασθαι, ἀλλὰ πολ-

λοὶ πάρεσιν Αμαζριανοὶ, μεμνημένοι τὴν μά
χην τὴν Σισίννα. πέμπορ ἔτι σοι ὁ Αβαύχας ἔρ
γον λιπησάμην, παύσομαι. ἧκέ ποτε οὗτος
ὁ Αβαύχας εἰς τὴν Βορυαθενιτῶν πόλιν, ἐπε
γόμενος ἡ γυναῖκα, ἧς ἥρα μάλιστα, καὶ παιδία
δύο. ἐμὲ μὲν ἐπημασίλιον, ἄρρεν. τὸ δὲ ἕτερον,
κόρη ἐπέτις ἦν. συναπελίμπανε δὲ καὶ ἑταῖρος αὐ
τοῦ γυναῖκας, οὗτος μὲν καὶ νοσῶν ἀπὸ τοῦ ξέ
ναρος, ὃ ἐτέθνηκε κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπὸ λησῶν,
ἐπιπεσόντων σφίσι. ξαμαχόμενος δὲ πρὸς αὐ
τοὺς, ἐλαύνεται εἰς ἄντρον μικρὸν, ὥστε οὐδὲ ἔστε
γαι ἐδύνατο ὑπὸ τῶν ὁδυνῶν. νύκτωρ δὲ καθεύ
δόντων, ἔτυχον ἐν ὑποδρύῳ τινὶ κατοικοῦν
τες, πυρκαϊὰ μεγάλη ἐξανίσταται, καὶ πάντα
τὰ δένδρα ἐκλείπει, ἡ δὲ εἶχεν ἡ φλὸξ ἅπαντα
θεν τὴν οἰκίαν. ἐνταῦθα δὴ ἀνεγόμην ὁ
Αβαύχας, καταλιπὼν τὰ παιδία κλαιόμε
ενα, καὶ τὴν γυναῖκα ἐκκρεμαμένην ἀπο
σεισάμενος, καὶ σώζειν αὐτὴν παρακελευσάμε
νος, ἁράμενος δὲ ἕτερον, κατῆλθε. καὶ ἔφθη
δὲ ἐκπαίσας, καθὸ μηδέπω τελέως ἀπεκέκαυ
το ὑπὸ τοῦ πυρός. ἡ γυνὴ δὲ, φέρεσθαι βρέφος
εἶπεν, ἀκολουθεῖν κελεύσασα καὶ τὴν κόρην. ἡ δὲ
ἡμίφλεκτος ἀφεῖσα παιδίον ἐκ τῆς ἀγκάλης,
μόλις διεπήδησε τὴν φλόγα. καὶ ἡ παῖς

σὺν αὐτῇ, βραχὺ μικρὸν ἐλθοῦσα κἀκείνη ἀποθα
νεῖν. καὶ ἐνθάδε ἡ ὠνείδισέ τις ὕστερον ὃν Αβαύ
χαν, διότι προδοὺς τὰ τέκνα, καὶ τὴν γυναῖ
κα, ὁλέ, γυναῖκάν μοι δεκόμισαι, ἀλλὰ παῖδας
μοι ἔφη καὶ ἄνδις ποιήσασθαί μοι βάδιον, ἢ ἄλ
λον εἰ ἀγαθοὶ ἔσονται οὗροι, φίλον σὲ, οὐκ ἂν
εὕροιμοι ἄλλον ἐν πολλῷ χρόνῳ θιοῦτον οἵῳ
γυναῖκάνης δεῖ, πεῖράν μοι πολλὴν καὶ δυνοίας
παρεχημένῳ. εἴρηκα ὦ Μυήσιππε, ἀνὴρ πολ
λῶν πάντε θούτους προχειρισάμενος. ἤδη δὲ καὶ
βοὸς εἶκε κεκρίθαι ὁπότερον ἡμῶν ἡ τὴν πλῶτ
ταν, ἢ τὴν δεξιὰν ἀποτετμῆσθαι χρεών. τίς δὲ ὁ
δικάσων ἐσίν; Μυή. οὐκ ἔστιν. οὐδὲ ἐκαθίζε
μέν τινα δικαστὴν τοῦ λόγου. ἀλλ' οἶδα ὁ βράσο
μαι; ἐπειδὴ νῦν ἄσκοπα τετρεύκαμεν, ἄνδις
ἑλόμενοι δικαστὴν. ἄλλος ἐπ' ἐκεῖνῳ εἰπά
τω φίλος. εἶτα ὃς ἂν ἧττων γένηται, ἀποτετμή
σθω τότε, ἢ ἐγὼ τὴν πλῶτταν, ἢ σὺ τὴν δεξιάν,
ἢ ὅσον μὴ ἄγχοικ. ἐπεὶ δὴ καὶ σὺ φιλίαν ἐπαινεῖν
ἔδοξας, ἐγὼ δὲ οὐκ ἄλλο ἢ ζημιοῦμαι ἀνθρώπου
τε θούτου κτῆμα ἄμεινον, ἢ κάλλιον, τί οὐχὶ καὶ
ἡμεῖς συνθέμενοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, φίλοι τε
αὐτόθεν ἔσεσθαι, καὶ εἰσαεὶ ἔσεσθαι ἀγαπῶμεν, ἅμ
φω νικήσαντες, τὰ μέγιστα ἆθλα προσλαβόν
τες, αὐτὴ μιᾶς πλώτης, καὶ μιᾶς δεξιᾶς, δύο

ἑκάτερος ἐπικτησάμενοι. καὶ προσέτι, καὶ ὀφθαλμοὶ τέτταρας, καὶ πόδας τέτταρας, καὶ ὅλως, διπλᾶ πάντα. τοιοῦτόν τι γὰρ δεῖ συνελθόντες λύειν, ὦ ξεῖς φίλοι, ὁποῖον δή μου νόημα οἱ γραφεῖς ἐνδείκνυνται, ἄνθρωπον ἑξάχειρα, καὶ ξιφέφαλον. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ξεῖς ἐκείνους ἥξειν, ἅμα πράττοντες πάντα, ὥστε δεῖν δή καιον φίλους γε ὄντας. Τό. ἔυγε λέγῃς. καὶ οὕτω ποιῶμεν. Μνή. ἀλλὰ μήτε αἵματος Τόξαι, μήτε ἀκινάκου δεώμεθα, τὴν φιλίαν μὲν βεβαιώσοντος. ὁ μὲν λόγος ὁ πεζὸς, καὶ ὁ τῶν ὁμοίων ὀρέπεται, πολὺ πιότερα τὰ κύλικος ἐκείνης, ἣν πίνετε. ἐπεὶ τάτε ταῦτα, οὐκ αἰτήσω, ἀλλὰ νόμισον δεῖσθαί μοι δοκεῖ. Τό. ἐπαινῶ ταῦτα. ἤδη ὦμεν φίλοι, καὶ ξένοι, μοὶ μὲν σὺ ἐλαύθας τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ δέ σε, εἰ ποτὲ ἐς τὴν Σκυθίαν ἀφίκοιο. Μνή. νὴ μὰ εὖ ἴσθι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι νὴ ἐπ᾽ ἀρξωτέρω ἐλθεῖν, εἰ μέλλω τοιούτοις φίλοις ἐντεύξεσθαι, οἵοις σὺ ὦ Τόξαι, διεφάνης ἡμῖν ἀπὸ τῶν λόγων.

ΛΟΥΚΙΟΣ, Η ΟΝΟΣ.

Πῆμεν ποτὲ ἐς Θετταλίαν. ἦν δέ μοι πα
ἀ ξικόν τι συμβόλαιον ἐκεῖ, πρὸς ἄνεμον ὄν ἐπιχώριον. ἵππος δέ με κατήγε, καὶ τὰ

καὶ τὰ σκεύη, καὶ θεράποντων ἠκολούθει εἷς. ἐπορευόμην δὴ τὴν προκειμένην ὁδόν. καί πως ἔτυχον ἄλλοι ἀπόντες ἐς Ὑπατα, πόλιν Θετταλίας, ἐκεῖθεν ὄντες, καὶ ἁλῶν ἐκοινωνοῦμεν. καὶ οὕτως ἐκείνην τὴν ἁρπαλέαν ὁδὸν αὐύσαντες, πλησίον ἤδη τῆς πόλεως ἦμεν. κἀγὼ ἠρόμην τοὺς Θετταλοὺς, εἴπερ ἐπίσταν ται ἄνδρα οἰκοῦντα ἐς τὰ Ὑπατα, ἱππαρχον τὸν νόμα. γράμματα δέ αὐτῷ ἐκόμιζον οἰκοθεν, ὥστε οἰκῆσαι παρ᾽ αὐτῷ. οἱ δὲ, εἰδέναι ἔφασαν τὸν Ἱππαρχον τοῦτον ἔλεγον, καὶ ὅσοι τῆς πόλεως οἰκεῖ, καὶ ὅτι ἀργύριον ἱκανὸν ἔχοι. καὶ ὅτι μίαν θεράπαιναν ξέφῃ, καὶ τὴν αὐτοῦ γαμετὴν μόνας. ἔστι γὰρ φιλαργυρώτατος ἀνῶν. ἐπεὶ δὲ πλησίον τῆς πόλεως ἐγεγόνεμεν, καὶ ὡς τις ἔνδον ἦν, καὶ οἰκίδιον αὐτῷ ἐκτὸν, ἔνθα ὁ Ἱππαρχος ᾤκει. οἱ μὲν, ὃν ἀσπασάμενοί με, ᾤχοντο. ἐγὼ δὲ, κόπῳ προσελθὼν τὴν θύραν. καὶ μόλις μὲν, καὶ βραδέως, ἀνέκλασε δέ τις γυνή. εἶτα καὶ προσῆλθεν. ἐγὼ μὲν, ἠρόμην εἰ ἔνδον εἴη ὁ Ἱππαρχος. ἔνδον ἔφη. σὺ δὲ, τίς, ἢ τίνος λόγου; πυθάνῃ; γράμματα εἰπον κομίζω αὐτῷ παρὰ Δεκειανοῦ τοῦ Παταρέως σοφιστοῦ. μείνον με ἔφη αὐτου. καὶ τὴν θύραν συγκλείσας. ὀλίγον εἰσω πάλιν. καί ποτε ὀξέλ

θοῦσα, κελεύει ἡμᾶς εἰσελθεῖν. κἀγὼ δὲ προελθὼν εἶσω, ἀσφάζομαι αὐτὸν, καὶ τὰ γράμματα ἐπέδωκα. ἔτυχε δὲ ἐν ἀρχῇ δείπνου ὤν. καὶ κατέκειτο ἐπὶ κλινιδίου στενοῦ. γυνὴ δὲ αὐτοῦ καθῆστο ὠλισθίου, καὶ τράπεζα μηδὲν ἔχουσα παρέκειτο, ὀλίγη, ἐπφδὴ τῶν γραμμάτων ἐνέπιπτεν, ἀλλ' ὁ μὲν Φίλταρος ἐμοὶ ἔφη. καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀγοχώταρος Δεκειανὸς, εὖ ποιεῖ, καὶ θαῤῥῶν πέμπει παρ' ἐμοὶ τοὺς ἑταίρους τοὺς ἑαυτοῦ. σὺ δὲ οἰκίδιόν σοι ἐμὸν ὁρᾷς ὦ λούκιε, ὡς ἔστι μικρὸν μὲν, ἀλλὰ εὐήνωμον σὺν οἰκοῦντα ἐνεγκεῖν. ποιήσεις δὲ αὐτὸ σὺ μεγάλην οἰκίαν, ἀνεξικάκως οἰκήσας. καὶ καλεῖ τὴν παιδίσκην, ὦ Παλαίστρα, δός τοῦ ἑταίρῳ καὶ τῶνα, καὶ θὲς λαβοῦσα, εἴ τι κομίζῃ σκεῦος. εἶτα πέμπει αὐτὸν εἰς ἐλαναῖον. οὐχὶ δὲ μετεῖαν ἐλήλυθεν ὁδόν. ταῦτα εἰπόντος, σὺ παιδίσκαιον ἡ Παλαίστρα, ἄγει με, καὶ δείκνυσί μοι κάλλιστον οἰκημάτιον. καὶ σὺ μὲν ἔφη ἐνθὰ ταύτης ἡ κλίνης κοιμήσῃ, τοῦ δὲ παιδί σου, σκιμπόδιον αὐτοῦ παραθήσω, καὶ προσκεφάλαιον ἐπιθήσω. ταῦτα εἰπούσης, ἡμεῖς ἀπήειμεν λουσόμενοι, δόντες αὐτῇ κερδίλιον τιμὴν εἰς ἄν ἴσον. ἦλε, πάντα ἔφερε λαβοῦσα εἶσω, καὶ κατέθηκεν. ἡμεῖς δὲ λοσάμενοι, ἀναῤῥέψαντες, εἴσω βύθις πρὸς δόμον. καὶ ὁ ἰσταρχός με δεξιωσάμενος, ἐκέλευε συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ. σὺ δὲ λεῖπον, οὐσφόδρα λιτόν. οὐδὲ οἶνος, ἀλλὰ ἰς, καὶ παλαιὸς ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐλελήφπνήκεμεν, ποτὸς ἦν, καὶ λόγος, οἷος οὐ λείπει ξένου. καὶ οὕτω τὴν ἑσπέραν ἐκείνῳ τοτῷ λόντες, ἐκοιμήθημεν. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ὁ ἰσταρχος ἤρετό με, τίς μὲν ἔσαι νῦν μοι ὁδὸς, καὶ εἰ πάσασι ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ προσμενῶ. ἀπέφημι μὲν ἔφλω εἰς λάεσαν. ἔοικα δὲ ἐνταῦθα διαῤῥίπτειν, ῥίῳν, ἢ πέντε ἡμερῶν, ἀλλὰ ὅσον μὲν ἦν σκῆψις. ἐπεθύμουν δὲ σφόδρα μείνας ἐνταῦθα, ἀῤῥυρεῖν τινα τῶν μαγεύειν ἐπισταμένων γυναικῶν, καὶ θεάσασθαί τι παράδοξον, ἢ γετόμενον ἄνθρωπον, ἢ λιθούμενον. ἢ δὲ ἔρωτι τῆς θέας ταύτης δοὺς ἑαυτὸν, γειτνιᾶσαι τὴν πόλιν, ἀπορῶν μὲν τῆς ἀρχῆσ τῆς ζητήσεως. ὅμως δὲ, πειρᾶσθαι. καὶ δή τῳ γυναῖκά τινα ὁρῶ προσιοῦσαν, ἐπινέαν, ὑποῤῥεμένην, ὅσον ἦν ἐκ τοῦ ὁδοῦ συμβαλεῖν. ἰμάτια δὲ αἰθινὰ, καὶ παῖδες συχνοὶ, καὶ χρυσίον πολὺ. ὡς δὲ γλυκύτερον γίγνομαι, προσῤῥεύσῃ με ἡ γυνή. καὶ ἀμείβομαι αὐτὴν ὁμοίως. καὶ φησὶν, ἐγὼ Λβροιά εἰμι, εἴ τινα ἔσῃ μικρὸν φίλων ἀκούεις. καὶ ὑμᾶς δὲ ἐξ ἐκεί-

νης γενομένους φιλῶ, ὥσπερ οὖς ἔτεκον αὐτή. τί δῆτ' οὐχὶ πᾶς ἐμοὶ καταλύσω τὸ τέκνον; ἀλλά σοὶ μὴν ἔφλω πολλὴ χάρις. αἰδοῦμαι δὲ οὐδ' ὧν ἀνδρὶ φίλῳ ἐμμαλῶν, ἔπειτα φεύγων τὴν ἐκείνου οἰκίαν. ἀλλὰ τῇ γνώμῃ σῷ φίλτατε, κατάπομαι παρὰ σοί. σοῖ δ' ἔφη κατάγῃ; παρὰ Ἰσσάρχῳ δῆτ' φίλαργύρῳ ἔφη; μὴ δαμῶς εἶπον ὦ μῆτερ, οὔτ' εἶπης. λαμπρὸς γάρ, πολυτελὴς γέγονεν εἰς ἐμέ, ὥστε καλέσαι ἄν τις τῇ ξυφῇ. ἦ, μφιάζεται, καὶ μετὰ χειρὸς λαβομένη, ἀγαθῷ πρέσβυτέρῳ, λέγει πρὸς ἐμέ. φυλάττου μοι ἔφη τὴν Ἱππάρχου γυναῖκα πάσῃ μηχανῇ. μάτος γάρ ὅτι λεαίνη, καὶ μάχλος, καὶ πᾶσι δοκεῖ νέοις ἐπιβάλλειν ὀφθαλμόν. καὶ εἰ μή πω ἐγὼ κούσει αὐτῇ, ζηλοτυπῇ τῇ τέχνῃ ἀμύνεται, καὶ πολλοὺς μετεμόρφωσεν εἰς ζῶα. ὧν δὲ, τέλεον ἀπώλεσε. σὺ δέ, καὶ νέος εἶ τέκνον, καὶ καλός, ὥστε θύθις ἀρέσαι γυναικί. καὶ Ξένιον, πρᾶγμα δύ' καταφρόνητον. ἐγὼ δέ, πυθόμην ὅτι σ' πάλαι μοι ζηλοῦμενον, οἴκοι παρ' ἐμοὶ κάθηται, προσεῖχον αὖ τῇ οὐδενὶ ἔπι. ὡς δέ ποτε ἀφείθην, ἀπῆλθον οἴκαδε, λαλῶν πρὸς ἐμαυτὸν ἐν τῇ ὁδῷ. ἆρ' δὴ σὺ ὁ φάσκων ἐπιθυμεῖν ταύτης τ' παρθένου θέας, ἔγκρεμοι σαυτὸν, καὶ τέχνῃ εἴσκε

σοφὴν, ἣ τεύξῃ τούτῳ, ὧν ἐρᾷς. καὶ ἰδοὺ τὴν θεράπαιναν τὴν Παλαίστραν ἤδη ἀπολύσ, τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ ξένου, καὶ φίλου, πόρρω ἵστασο. κἀπὶ ταύτης κυλίσθητι, καὶ γυμναζόμενος, καὶ ταύτῃ συμπαλαίζων, εὐπίθως ῥᾳδίως γνώσῃ. δοῦλοι γὰρ τὰ σεμνότατα ἐπίστανται καλὰ, καὶ αἰσχρά. ταῦτα λέγων πρὸς ἐμαυτὸν, εἰσῄειν οἴκαδε. ἐν μὲν δὴ Ἱππάρχου, οὐ κατέλαβον ἐν τῇ οἰκίᾳ, οὐδὲ τὴν ἐκείνου γυναῖκα. ἦν δὲ Παλαίστρα, τῇ ἑστίᾳ πλησίον ἐνέπνουν ἡμῖν δύζεπίζουσα. κἀγὼ εὐθὺς ἔνθεν ἀρξάμενος, ὡς εὑρήσω ἔφην ὡς καλὴ Παλαίστρα, τὴν πυγὴν τῇ χύτρᾳ ὁμοῦ συμπεφερόμενος, καὶ κλίνεσθαι. ἦλθε ὀσφῦς ἡμῖν, ὑγρῶς ἐπικινεῖται. μακάριος ὅστις ἐνταῦθα ἐνεβάπτετο. ἦλθε, σφόδρα γὰρ ἦν ἰταμὸν, καὶ χαλίτων μεστὸν καὶ κοράσιον, φεύγοις ἂν εἰπεῖν ὡς νεανίσκε, εἶτε νοῦν ἔχοις, καὶ ζῆν ἐθέλοις, ὡς πολλοῦ πυρός, καὶ κνίσης μεστά. ἦν γὰρ αὐτὸ μόνον ἄπτῃ, θαῦμα ἔχων πυθέσθαι, αὐτό μοι παρεδρεύεις. θεραπεύσαι δέ σε οὐδεὶς ἄλλος, οὐδὲ θεὸς ἰατρός. ἀλλὰ κατακαύσασά σε μόνη ἐγὼ, ἢ δ' ἀπαλλοξόταμον, ἐγὼ μέν σε πείσω τὸν λέοντα πονεῖν. καὶ ἀπὸ τῆς θεραπείας ὀδυνῶσα ἀρλόμενος ἀνέξῃ. καὶ οὐδὲ λίθοις βαλλόμενος,

τὴν γλυκείαν ὀδυνῶν φεύξῃ. τί γελᾷς; ἀκεῖσθαι
ἐλέσθαις ἀνθρωπομάγφρον. οὐ γὰρ μόνα ταῦτα
φαῦλα ἐσώματα κατασκευάζω, ἀλλ' ἤδη καὶ
μέγα θεῖον, καὶ καλόν, ἵν' ἄνθρωποι οἵδε ἐγώμεν
καὶ σφάτ]ῃν, μὴ σέρῃν, καὶ κατακόπειμ. ἥδιστα δὲ
τῶν πλάγχναν αὐτῶν, καὶ φλ καρδίας ἅπτο-
μαι. θεῖον μὲν, ὀρθῶς ἔφω λέγεις. καὶ γὰρ ἐμὲ
πόῤῥωθεν, καὶ μὴ πλέ ἐγγὺς ὄντα, οὐ κατακαύ-
ματι μὰ Δί', ἀλλὰ ὅλῳ ἐμπεπρησμῷ ἐπέθηκας.
καὶ σχεῖν τῶν ὀμμάτων τῶν ἐμῶν, ἵ σὸν μὴ φαι-
νόμενον πῦρ, κάτω ἐς τὰ πλάγχνα τάμα ῥέ-
ψαις, φρύγεις. καὶ ταῦτα, οὐδὲν ἀδικοῦντα.
ὥστε πρὸς θεῶν, ἴασαί με ταύτας, αἷς λέ
γεις αὐτὴ, ταῖς πικραῖς, καὶ ἡδείαις θεραπεί-
αις. καὶ μεμηδὴ ἀπεσφαγμένον λαβοῦσα, σεῦρε
ὅπως ἂν αὐτὴ ἐθέλῃς, ἦλε, μέτα, καὶ ἥδιστ'
ἐκ θύρου ἀνακαγχάσασα, ἐμὴ δ' λοιπὸν ἦν. ἡ
συνέκειτο ἡμῖν, ὅπως ἐπεισ' ἂν κατακοιμήσῃ
τοὺς σεσώτας, ἔλθῃ εἴσω παρ' ἐμὲ, καὶ καθεύδ-
σῃ. κἀγὼ δὴ ἀφίκετό ποτε ὁ Ἰωσαρχος, λα-
σάμενοι, ἐλίμνου μὲν. ἦ ποῖς ἦν συνχνός, ἡμῶν
ὁμιλούντων. εἶτα ὕπνῳ καταβυσάμενος, αὐτὶ
σαμαι. καὶ ἔργῳ ἀπῆειν, ἔνθα ᾤκουν. πάντα δὴ
τὰ ἔνδον ἐν πρεσκεύασο. τοῖς μὲν παισὶ, ἔξω
νὼ ἑσπερῶν. τράπεζα δὲ τῇ κλίνῃ παρεις ἥκει

πτίειον

ποτήριον ἔχουσα. καὶ οἶνος αὐτῷ παρέκειτο,
καὶ ὕδωρ ἔριμον, καὶ ψυχρὸν, καὶ θερμόν. πᾶσα
δὲ ἦν αὐτῇ τῆς Παλαίστρας παρασκευή. τῶν
δὲ στρωμάτων, ξόανα πολλὰ κατεπέπαστο. τὰ
μὲν, οὕτω γυμνὰ καθ' αὑτά. τὰ δὲ, λελυμένα.
τὰ δὲ, στεφάνοις συμπεπλεγμένα. κἀγὼ τὸ
σύμποσιον εὑρὼν ἕριμον, ἐμένον ἂν συμπότην.
ἡ δὲ, ἐπεὶ κατέκλινε τὴν δέσποιναν, σοῦ
δὲ παρ' ἐμὲ ἦκε. καὶ ἦν εὐφροσύνη ἡμῶν, ἵν' οἶ
νον, καὶ τὰ φιλήματα προπινόντων ἀλλήλοις.
ὡς δὲ ἔδοξ' ποτὲ τῷ παρεσκευάσθαι μὲν ἑαυτὸν εἰς
πρὸς τὴν νύκτα, λέγει πρός με ἡ Παλαίστρα.
ὅτι μὲν, πάντως δεῖ σε μνημονεύειν ὠνεανίσκε.
ὅπ εἰς Παλαίστραν ἐμπέπλωκας. καὶ χὠ στε νῦν
ἐπλεῖξαι εἰ γέγονας ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔργον, καὶ
παλαίσματα πολλὰ ἔμαθες ποτε. ἀλλ' οὐκ
ἂν ἴδοις φεύγοντά με ἵν' ἔλεγχον λάβοις. ὥστε
ἀπόδυσαι. καὶ ἤδη παλαίωμεν. ἡ δὲ, οὕτως ἔ-
φη, ὡς ἐγὼ θέλω, παράσχου μοι τὴν ἐπίδει-
ξιν, ἐγὼ μὲν, νόμῳ διδασκάλου, καὶ ἐπιστάτου
τὰ ὀνόματα τῶν παλαισμάτων, ὧν ἐθέλω εὑ
ρεῖν, ἐρῶ. σὺ δὲ, ἕριμος γίγνου ἐς ὑπα-
κούειν, καὶ πειθὴν πᾶν δὲ κελευόμενον. ἀλλ' ἐ
τοῖτατ]ε ἔφω, καὶ σκόπ[ι, ὅπως δύχερῶς,
καὶ ὑγρῶς τὰ παλαίσματα, καὶ εὐτόνως ἔσαι.

ἡ λέ, ἀποδυσαμένη τὴν ἐσθῆτα, καὶ σᾶσα ὅλη γυμνὴ ἐνθεν ἠξαρ ἐπιτάτειμ. ὦ μφράκιον, ἕκ θυσα, ἡ ἀλεξάμβνος ἔνθεν ἐκ τοῦ μύρου, σημ πολέκου ὥρθ αὐταγωνισῆ. σὺ ὁ μηρῶν πάσσε κλίνον ἐπτίαν. ἔπτα αὐώτερος ἐπιβάλλων σχεδὸν μηρῶν, καὶ ναστίλας, αὐώρθ, καὶ τεῖνε αὐτὸς τὰ σκέλη. καὶ χαλάσας, καὶ σήσας, κολλῶ αὐτῷ. ἡ παρεισελεύσῃ, βάλε. καὶ χώσας, νύστ ἤδη παντα χοῦ, ἕως πονέσῃ. καὶ ἡ ὀσφὺς ἰάχητω. εἶτα ἀξελκύσας κατὰ πλάτους δ' εὐθὺ νος, σ' ἧξον. καὶ πάλιν συνώθ εἰς ὃν ῥῖχον. εἶτα τύπτε. ἔπθλὰν ὃ χάλασμα ἵλῃς, τότ ἤδη ἐπεὰς, ἅμα κατ' ἰξύος λήσας, σύνεχε, καὶ πφρῶ μὴ ἀπεύλθν. ἀλλ' ὀλίγον ναναρτερήσας, σύνσχε. ἤδη ἀπολέλυσαι. κἀγὼ ἐπθλὴ ῥᾳδίως πάντα ἐπήκουσα, καὶ εἰσ τέλος ἡμῖν ἔλεξε τὰ παλαίσματα, μὴ λέγω πρὸς τὴν Παλαίστραν ἅμα ἐπιπελάσας, ὦ σκλάσκαλε, ὁρᾷς ὅπως δύσχερῶσ, μὴ δύσκόωσ πεπάλαικάμοι, σκόπθ σε, μὴ οὐκ ἐν κόσμῳ τὰ παλαίσματα ἐπιβάλλῃς. ἀλλα δὲ ἄλλων ἐπιτάττσ. ἡ ἢ, ὃν κόρυσ πλήξασά με, ὡσ φλύαρον ἔφη πρέλαβον ὃν μαθητήν. σκόπθ δὲν μὴ πλανᾶς ἐπιπλείω λάβῃσ. ἀλλὰ καίου, τὰ ἐστατ τόμνα παλαίων. καὶ ταῦτ' εἰποῦσα, ἐπανίστατο.

καὶ θεραπεύσασα ἑαυτὴν, νῦν ἔφη σιέξῃσ. εἰ πρεσβύτερος εἶ, καὶ εὔτονος παλαιστής, ἢ εἰ ἐπίσασαι παλαίειν, καὶ ποιῶν τὰ ἀγωνιστήριον. καὶ ποσοῦσα ὠθεῖ τὸν λέχους ἐς γόνυ, ἅπερ ἢ σὺ ὁ παλαιστής, ἔχεις τὰ μέσα. ὥστε τινάξασ ὀξεῖαν, ἐπίσχεσον, καὶ εὐθύνον. ψιλὸν ὁρᾷς αὐτὸ παρακείμενον, τούτῳ χρῆσαι. πρόσθον ἢ κατὰ λόγον, ὡσ ἄμμα σφίγγε. εἶτα ἀνακλάσασ, ἐμβαλλε, καὶ σύνεχε, καὶ μὴ λίσθου λιάσκμα. ἐὰν δὲ χαλᾶτε, θᾶττον ἐπάρασ, αὐώτερον μετάθεσ. καὶ κρούσασ, κρύφον. καὶ σκόπει, ὅπως μὴ ἀναπάσῃσ θᾶττον, ἢ κελευσθείς. ἀλλὰ δὴ κυρτώσασ πρὸ αὐτὸν, ὕφελε. καὶ ὑποβαλὼν κάτω αὐθὶς τὴν περιβολὴν, σύνεχε, καὶ κοίνα. εἶτα ἄφες αὐτόν. ἐπέπωκε μὴ λέλυτη, καὶ ὕσωρ ὅλος ἔστω ὁ αὐταγωνιστής. ἐγὼ δὲ, ἤδη μέτα αὐαπελῶν, ἐθέλω ἔφην καὶ αὐτὸς ὦ λιλάσκαλε, παλαίσματα ὀλίγ' ἄττα ἐπιτάξαι. σὺ δὲ ὑπάκουσον, ἐπανασᾶσα, μὴ κάθησ). εἶτα δὺσα καλὰ χρόσ, πάραλλαβὲ λοιπὸν, μὴ καταμάττσ, καίπερ πρὸς τὸν Ἡρακλέους σθένος λαβοῦσα, ἤδη κοίμισ). ἐν τοιαύταις ἡδοναῖς, καὶ παιδιαῖς παλαισμάτων, ἀγωνιζόμενοι νυκτερινοὶ ἀγῶνας, ἐστεφανούμθα. μὴ ἦν πολλὴ μὲν ἐν τούτῳ ξυφή. ὥστε τὸν εἰς τὴν λάρισαν ὁδὸν παντάπασιν ἐπιλελη-

Universidad de Deusto
Biblioteca

σιλω. καί ποτε ἰδοῦ νοῦν μοι ἦλθεν ἐς δ' μαθεῖν
ὧν ἕνεκα ἦλθον. ☾ φημὶ πρὸς αὐτὴν. ὦ φίλτά
τη, λῆξόν μοι μαγγανεύσαν, ἢ μεταμορφου-
μενῶ τὴν δέσποιναν. πάλαι γὰρ τῆς ποθῶ
λόξου ταύτης θέας ἐπιθυμῶ. μᾶλλον εἴ τι συ
οἶδας, αὐτὴ μαγγάνευσον, ὥστε φανῆναί μοι
ἄλλω ἀλλ' ἄλλης ὄψιν. οἶμαι δὲ ☾ σὲ οὐκ ἀπί
ρως τῆσδε τῆς τέχνης ἔχειν. ἀλλ' δὲ οὐ παρ'
ἑτέρου μαθὼν, ἀλλὰ πρὰ τῆς ἐμαυτοῦ τυχῆς
λαβών, οἶσθα. ἐπεί με ἓν πάλαι ἀσκεμάντινον,
ὡς ἔλεπν αἱ γυναῖκες ἐς μηδεμίαν γυναῖκα τὰ
ὄμματα ταῦτα ἐρωτικῶς ποτε ἐκτείναντα,
συλλαβοῦσα τῇ τέχνῃ ταύτῃ, ἀχμάλωτον
ἔχεις, ἐρωτικῷ πολέμῳ τυχεῖν γοῦσα. ἡ
δὲ Παλαίστρα, παῦσαί φησι προαπάζων. τίς
γὰρ ὡδὶ δύναται μαγεῦσαι ἓν ἔρωτα, ὄντα θεὸν
τέχνης κύριον; ἐγὼ δὲ ὦ φίλτατε, τοῦτον
μὲν οἶσθα οὐδ' ὁμαλὴν κεφαλὴν τὴν σὴν, ἢ τὴν
δὲ τὴν μακαρίαν θύνην. οὐδὲ γὰρ γράμματα ἐ
μαθον. ☾ ἡ δέσποινα βάσκανος οὖσα τυγχά
νει εἰς τὴν αὐτῆς τέχνην. εἰ δέμοι καιρὸς ἐπι
ζήτει, πειράσομαι παραχεῖν σοι εἰδέναι με τε
μορφουμένῳ τὴν κεκτημένῳ. ☾ τότε μὲν
οὖν τούτοις ἐκοιμήθημεν. ἡμέρας δὲ ὑστέρου
οὐ πολλῆς, ἀγγέλλει πρός με ἡ Παλαίστρα, ὡς

ὡς ἡ δέσποινα αὐτῆς μέλλοι ὄρνις γενομένη,
πέτεσθαι πρὸς ὃν ἐρώμενον. κἀγὼ νῦν ἔφην ὁ
καιρός ὦ Παλαίστρα, τῆς εἰς ἐμὲ χάριτος, ἣν
νῦν ἔχεις, ὅν σαυτῆς ἱκέτην ἀναπαῦσαι πολυ
χρονίου ἐπιθυμίας. θάρρει ἔφη. κἀπειδὴ ἐπέ-
βην, ἄγει με λαβοῦσα πρὸς τὴν θύραν τοῦ δω
ματίου, ἔνθα ἐκεῖνοι ἐκάθευδον. ☾ κελεύει με
προσάψαι ὀπῇ τινι τῆς θύρας λεπτῇ, ☾ ἀπὸ
σκοπεῖν τὰ γιγνόμενα. ὁρῶ δὴ τὴν μὲν γυναῖκα,
ἀποδυομένην. ἔτα γυμνὴ δὴ λύχνῳ προ-
στιθοῦσα, ἡ χόνδρους λύο λαβοῦσα, ἵν' μὲν λι
βανωτὸν, τῷ πυρὶ τοῦ λύχνου ἐπέθηκε. ☾ σᾶ
σα, πολλὰ τοῦ λύχνου κατελάλησεν. εἶτα κι-
βώτιον ἀδρὸν ἀνοίξασα, πάνυ πολλὰς ἔχον πυ
ξίδας ἐν αὐτῷ, ἔνθεν αἴρεται, ☾ προσφέρει
μίαν. ἡ δὲ, εἶχεν ἐμβεβλημένον, ὅ, τι μὲν οὐκ
οἶδα, τῆς δὲ ὄψεως αὐτῆς ἕνεκα, ἔλαιον ἀνθ'
ἑλκουν ἔστιν. ἐκ τούτου λαβοῦσα, χρίεται ὅλη,
ἀπὸ τῶν ὀνύχων ἀρξαμένη τῶν κάτω. ☾ ἄφνω
πτερὰ ἐκφύεται αὐτῇ. ☾ ἡ δὲ κορατίνη, ☾
γυπὴ ἐγένετο. ☾ ἄλλα δὲ, ὅσα ὀρνίθων κτή
ματα. ἡ σύμβολα πάντα εἶχε. ☾ ἦν ἄλλο οὐ
δέν, ἢ κόραξ νυκτερινός. ἐπεὶ δὲ εἵλεν ἑαυτὴν
ἐπληρωμένην, κρώξασα λεινὸν, ☾ οἷον ἐκεῖνο οἱ
κέρακες, ἀνασᾶσα, ὤχετο πετομένη ἔξω δη-

τῆς θυρίδος. ἐγὼ δὲ ὅναρ ἐκεῖνο οἰόμενος ὁρᾶν τοῖς λακτύλοις τῶν ἐμαυτοῦ βλεφάρων ἁπτόμενος, οὐ πιστεύων τοῖς ἐμαυτοῦ ὀφθαλμοῖς, οὐδ' ὅτι βλέποιμι, οὐδ' ὅτι ἐγρηγοράσιν. ὡς δὲ μόλις καὶ βραδέως ἐπείσθην ὅτι μὴ καθεύδω, ἐλεόμην τότε τὴν Παλαίστρας περῶσαι κάμηλον καὶ χρίσασαν ἐξ ἐκείνου τοῦ φαρμάκου, ἐᾶσαι πέτεσθαί με, ἐβουλόμην γὰρ πεῖρα μαθεῖν, εἰ μεταμορφωθείσα ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, εἶτα ἡ τὴν ψυχὴν ὄρνις ἔσομαι. ἢ δὲ, ὦ σωμάτιον νεανίσκε, κομίζῃ τὴν πυξίδα. ἐγὼ δὲ ἀπεύδων ἦλθον, ἀπολύσασ, χρῆσθαι ὅλον ἐμαυτόν. καὶ ὄρνις μὲν οὐ γίγνομαι ὁ δυστυχής. ἀλλά μοι οὐρὰ ὄπισθεν ἐξῆλθε, καὶ οἱ δάκτυλοι πάντοθεν ὤχοντο οὐκ οἶδ' ὅπου. ὀνυχὰς δὲ τοὺς πάντας τέσσαρας εἶχον. καὶ τούτους οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὀπλὰς καί μοι αἱ χεῖρες, ἡ οἱ πόδες, κτήνους πόδες ἐγένοντο. καὶ τὰ ὦτα δὲ, μακρά. καὶ ἡ πρόσωπον, μέγα, ἐπεὶ δὲ κύκλῳ σκοπιὸν ἐποιούμην, αὐτὴν ἐώρων ὄνον. φωνὴν δὲ ἀνθρώπου ἔσῳζε μέμνηθαι τὴν Παλαίστραν, οὐκέτι εἶχον. τὸ δὲ χεῖλος ἐκτείνασ κάτω, καὶ αὐτῷ δὴ ἀχθόμενος τοσοῦτον ὄνος ὑπολέγων, ἡ τιώμην αὐτὴν, ὅσον δυνάμενος, ὄνος ἀντὶ ὄρνιθος γενόμην. ἐδόκουν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τυφλὴν ἡ πρόσωπον,

τὸν, τάλαινα εἶπεν ἐγὼ, μέτα εἰρήσομαι κακόν. ἀπεύξασα δ', ἥμαρτον ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν πυξίδων, καὶ ἄλλην ἔλαβον οὐχὶ τὴν τὰ πτερὰ φύουσαν. ἀλλὰ θάρρει μοι ὦ φίλτατε, φάρμακον ἡ τούτου θεραπεία. ῥόδα γὰρ μόνον εἰ φάγοις, ἀπολύσῃ μου αὐτίκα δ' κτήνος, τὸν ἔρασκήν μοι δ' ἐμὸν ἄνθισ ἀποδώσεισ. ἀλλά μοι φίλτατε, μίαν νύκτα ταύτην ὑπόμεινον ἐν τῷ οἴκῳ. ὄρθρος δὲ βαμοῦσα, οἴσω σοι ῥόδα. καὶ φαγών, ἰαθήσῃ. ταῦτα εἶπε, καταλύσασά μου τὰ ὦτα, καὶ δ' λοιπὸν λέρμα. ἐγὼ δὲ, τὰ μὲν ἄλλα, ὄνος ἦμην. τὰσ δὲ φρένασ, ἡ δ' νοῦν ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ λούκιος, δίχα τῆς φωνῆς. πολλὰ δὲ κατ' ἐμαυτὸν μεμνάμενος τὴν Παλαίστραν καὶ ἁμαρτίαν, πολλὰ δ' χεῖλος, ἀπῆλθον, ἔνθα ἵππασάμην ἑσῶτα δ' ἐμαυτὸν ἵππον, ἡ ἄλλο τι ἀλλ' ὄνον ὄν. καὶ ἵππάρχα. οἱ δὲ ἀμφιθόμενοί με εἰσῶ πολλοὶ ὄντα, δείσαντεσ μὴ τὸ χόρτου αὐτοῖς κοινωνόσ ἐπεισέρχομαι, τὰ ὦτα κατακλίναντεσ, ἔτοιμοι ἦσαν ῥῖς πρὸσ ἀμύνεσθαι περί. κἀγὼ εἰδὼς, προσέρεσθαι τῆσ φάτνης ἔσω χωρήσασ, ἐσῶσ, ἐγέλων. ὁ δὲ μοι γέλωσ, ὀλιγαμένοσ ἦν. ταῦτα γὰρ ἐνενόουν πρὸσ ἐμαυτόν. ὦ τῆσ ἀκαίρου ταύτησ ὑβριστρίασ, τί δὲ εἰ λύκοσ παρεισέλθοι, ἡ ἄλλό τι θηρίον; κινδυνεύεται μοι

μηλὸν κακὸν πεποιηκότι, διαφθαρῆναι. ταῦτα ἐννοῶν, ἠγνόουν ὁ δυστυχὴς δ' μέλλον κακόν. ἐπεὶ δ' ἦν ἤδη νὺξ βαθεῖα, & σιωπὴ πολλή, & ὕπνος ὁ γλυκὺς, φοφεῖ μὲν ἔξωθεν ὁ τοῖχος, ὡς διορύττομενος. & διορύττετόγε. & ὁπηνίκα δὲ ἐπεγόνει, ἄνθρωπον λέξασθαι δυναμένη. & βύθιος ἄνθρωπος ταύτῃ παρῆει & ἄλλος ὁμοίως. & πολλοὶ ἔνδον ἦσαν. & πάντες εἶχον ξίφη. εἶτα καταλήσαντο ἔνδον ἐν τοῖς σωματίοις ὅν ἔπαρχον, & τὴν Παλαίστραν, & δ' ἐμὸν οἰκέτην, ἀλλεῶς ἤλιτὴν οἰκίαν ἐκένουν, τάπεζέ ματα, & τὰ ἱμάτια, & τὰ σκεύη κομίζοντες ἔξω. ὡς δ' οὐδὲν ἄλλο κατελείπετο, λαβόντε & δ' ἄλλον ὄνον, & δ' ἵππον, ἐπεβήσαν. ἔπειτα ὅσα ἐβάστασαν, ἐπικατέδησαν ἡμῖν. & οὕτω μέπας ἄχθος φέροντας ἡμᾶς, ξύλοις παίοντε, ἤλαυνον, ὡς εἰς δ' ὄρος ἀφίκετο, ὅλῳ φεύγειν πειρώμενοι. τὰ μὲν δὴ ἄλλα κτήνη, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ, τι ἔπαθεν. ἐγὼ δέ, αὐτὸς δ' τος ἀσυνήθης ἀπιὼν, πέρασι ὀξίαις ἐπιβεβηνων, τοιαῦτα σκεύη φέρων, ἀπωλλύμην. & πολλάκις προσέπταιον, ἡ οὐκ ἦν δῆλον καταπεστεῖν. & βύθιος ἄλλος ὄπισθε κατὰ τῶν μηρῶν ἔπαιε ἀεὶ ξύλῳ. ἐπεὶ δ' πολλάκις ὦ κακοδαίμων ἀναβοῆσαι ἐπεθύμουν, οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὠγκώμην, & δ'

μὴν, καὶ δ' μὴν ὦ, μέπτον, & μεπαλοφωνότατον ἐβόων. δ' δὲ κάκιστος, οὐκ ἐπηκολούθει, ἀλλὰ μὴν καὶ δ' αὐτὸ τοῦτο ἐτυπτόμην, ὡς πρόσθους αὐτοὺς δῆλος ὀργισθῶ, μαθὼν δ' ὅτι ἄλλο ἐβόων, ἔτνων σιγὴ προϊέναι, καὶ κερδαίνειν δ' μὴ παύεσθαι. ἐν τούτῳ, ἡμέρα τε ἦν ἤδη, καὶ ἡμεῖς ὁρῶ πολλὰ ἀνεβεβήκεμεν. & σώματα δὲ ἡμῶν δεσμῷ ἐστίχετο, ὡς μὴ ἀποδιδοσκόμενοι, τὴν ὁδὸν ἐσ δ' ἀεὶ τὸν ἀναλίσκοιμεν. ὥστε ἔσην τότε, & ἔμφνα ὄγος. ἐπεὶ δὲ ἦν αὐδ' μέσον τ' ἡμέρας, καὶ αὐόμεν εἴς τινα ἔπαυλιν συνήθεων ἐκείνοις ἀνεῳγότων, ὅσον ἦν ἐκ τῶν πνομένων σκοπεῖν. & δ' ἀλλήλασιν ἠσπάζοντο ἄλλους, & καταλύμ ἐκέλευον αὐδ' τῇ ἐπαύλ. & πλέθηκαν ἄριστον, & οἷς κτήνεσιν ἡμῖν, πλέβαλον κριθίνια. & οἱ μὲν, ἠρίστων. ἐγὼ δὲ, ἐπείνων μὲν κακῶς. ἀλλ' ἐσθλὴ οὐ ποτε κεῖθάσ ἀμὰς ἠρίσηκεν, ἐσκοπούμην ὅ, τι καταφάπιμι. ὁρῶ δ' ἐκῆπον αὐτοῦ ὀπίσω τ' αὐλῆς. ἦ ἔιχε λάχανα πολλὰ, & καλὰ, ἧ ῥόδα ὑπὲρ αὐτῶν ἐφαίνετο. κἀγὼ λαθὼν πάντας δὺς ἔνδον, ἀχολουμένους δὲ ἀεὶ, ἔρχομαι ἰδὼν δ' ἂν κῆπον, τοῦτο μὲν, ὡ μῶν λαχάνων ἐμπλησθησόμενος, τοῦτο δ' ἐ, τῶν ῥόδων ἕνεκα. ἐλογιζόμην δ' ὅτι λῶθερφα

γὼν τῶν ἀνθέων, πάλιν ἄνθρωπος ἔσομαι, εἶτα ἐμβάσεισ ἐν κῆπον, θεὸν λάκων μὲν, ἢ φανίσων, ☾ σελίνων, ὅ☾ ὠμὰ ἐσθίῃ ἄνθρωπος, ἐνετῶλήθην. τὰ δ' ἐξόδα ἐκεῖνα, οὐκ ἦν ξόδα ἀληθινά. τὰ δ' ἦν ἐκ ☽ ἀγρίας λάφνης φυόμενα ξόδα ἐκεῖνα. δάφνην αὐτὴν καλοῦσιν ἄνθρωποι, κακὸν ἄεισον ὄνῳ ὧδε παντὶ, ☾ ἴππῳ. φασὶ γὰν ἐν φαγόντα, ἀποθνήσκειν αὐτίκα. ἐν τούτῳ ὁ κηπουρὸσ ἀσθόμενοσ, ☾ ξύλον ἁρπάσασ, εἰσελθὼν εἰσ ἐν κῆπον, ☾ ἐν πολέμιον ἐδῶν, ☾ τῶν λαχάνων ἐν ὀλεθρον, ὥσπερ πισ δύνασθαι μισοπόνηρος, κλέπτην λαβὼν, οὕτω με συνέκοπτε ξύλῳ, μήτε πλευρῶν φεισάμενοσ, μήτε μηρῶν. ☾ μὴν ☾ τὰ ὦτά μου κατέκλασε, ☾ ἐν πρόσωπον συνέξυσεν. ἐγὼ δὲ, οὐκέτ' ἀνεχόμενοσ, ἀποδρὰσ ἀμφοτέροισ, ἐκ καταβαλὼν ὕπνον ἐωθὶ τῶν λαχάνων, ἔφυγον ἄνω εἰσ ὄροσ. ὀλέ, ἐφθὴ ἐστὶ δρόμῳ ἁπάντα, ἀνέκραγε λῦσαι δὲ κύνασ ἐπ' ἐμέ. οἱ δὲ κύνεσ, πολλοί τε ἦσαν, ☾ μεγάλοι, καὶ ἄρκοισ μάχεσθαι ἱκανοί, ἔγνωσ ὅτι σὲ δι' ἀσπάσονται μὲ δῆθεν λαβόντεσ. ☾ ὀλίγον ἐκποδὼν ἐλεθὼν, ἔκεινα δὴ δὴ τὸν λόγον, πάλιν δρομῆσαι μᾶλλον, ἢ κακῶσ δραμεῖν. ὀπίσω δὲ ἀπῆλθον. ☾ ἔσειμι αὖθισ εἰσ τὴν ἔπαυλιν. οἱ δὲ

λιν. οἱ δὲ, ὅτε μὲν κύνασ δρόμῳ ἐπιφερομένουσ, ἐδέξαντο, καὶ κατέδησαν. ἐμὲ δὲ πάλαι ὄντα πρότερον ἀφῆκαν, πρὶν ἢ ὑπὸ ☽ ὀδῶσι πάντα τὰ λάχανα κάτωθεν ἀνεμέσαι. ☾ μὴν ὅτε ὁδοιπορεῖν ὥρα ἦν, τὰ ἐαρύτατα τῶν κλεμμάτων, ☾ τὰ πλεῖστα, ἐμοὶ ἐπέθηκαν. κἀκεῖθεν τότε οὕτωσ ἀνέλαυνομεν. ἐπεὶ δὲ ἀπηγόρευον ἤδη, πανόμενός τε, καὶ τῷ φορτίῳ ἀχθόμενοσ, ☾ τὰσ ὁπλασ ἐκ τῆσ ὁδοῦ ἐκτρεπόμενοσ, ἔγνων αὐτοῖσ καταπεσεῖν, καὶ μήδ' ἂν ἀποσφάττωσί με ταῖσ πληγαῖσ, ἀναστῆναί ποτε. τῶν δ' ἐλπίδασ μέγα μοι ὄφελος ἐστὶ θαλεύματοσ, ὡσθὲν ὅτι πάντωσ ἀτόμωσι, τὰ μὲν ἐμὰ σκεύη ἀνεμοῦσι θρῴ τε ἄσσῳ, ☾ θρῴ ἡμιόνῳ, ἐμὲ δὲ αὐτοὶ ἐάσουσι κεῖσθαι θῆρισ λύκοισ. ἀλλὰ πῆσ μάμμων βάσκανοσ, συνεὶσ τῶν ἐμῶν θαλευμάτων, ἐσ θυμὸν τὶ πεσὸν ἐγένετο. ὁ δ' ἕτεροσ ὄνοσ, ἴσωσ ἐμοὶ τὰ αὐτὰ νοήσασ, πίπτει ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ, τὰ μὲν πρῶτα, ξύλῳ πάλαι ὄντα ἀνέστησαν ἐν ἄθλιον ἐκέλευον. ὡσ δ' οὐδὲν ὑπάκουε ταῖσ πληγαῖσ, λαβόντεσ αὐτὸν, οἱ μὲν, τῶν ὤμων, οἱ δὲ, τ' οὐρᾶσ, ἀνέσχιζον ἐπειρῶντο. ὡσ δ' οὐδὲν ἤνυον, ἐκφέρουσι δὲ ὥσπερ λίθοσ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπορριπτοῦσι κώμασ, λογισάμενοι ἐν ἀλλήλοισ ὅτι μὴ μάτην πονοῦσι, καὶ

ἐν χρόνον δὴ φυγῆς ἀναλίσκουσιν, ὄνῳ νέκρῳ
πλεονεύοντες, τὰ μὲν σκεύη πάντα, ὅσα ἐκο-
μιζεν ἐκεῖνος, ἀνέμασιν ἐμοί τε, καὶ δὴ καὶ ἵπ-
πῳ. ἐν δ' ἐάθλιον κοινωνὸν καὶ τ' ἀχμαλω-
σίας, καὶ δὴ ἀχθοφορίας, λαβόντες, δὴ ξύλα
ἐστοτέμνασιν ἐκ τῶν σκελῶν, καὶ σαίροντα
ἔτι, ὠθοῦσιν ἐς ἐν κρημνόν. ὁ δὲ, ἀσπὴ κάτω
ἐν θάναρον ὀρχούμενος. ἐγὼ δὲ ὁρῶν ἐν δὴ
συνοδοιπόρων τῶν ἐμῶν βλεμμάτων ἐ τέλος,
ἔγνων φέρειν θύμως τὰ ἐν ποσί, καὶ προθύμως
πειρατεῖν, ἐλπίζας ἔχειν πάντως ποτὲ ἐμ-
πεσεῖσθαι εἰς τὰ ξόλα. κἀκ τούτων, εἰς ἐμαυ-
τὸν ἀνασωθήσεσθαι. ἦ τῶν λῃστῶν δὲ ἤκουσεν,
ὡς οὐκ εἰκ ἔτι πολὺ τ' ὁδοῦ, καὶ ὅτι καταλύ-
σουσι λοιπὸν, ἔνθα καταμενοῦσιν. ὥστε πάν-
τα ταῦτα θρόμῳ ἐκομίζομεν, καὶ πρὸς τ' ἑσπέ-
ρας ἤλθομεν εἰς τὰ οἰκεῖα. γραῦς δ' γυνὴ ἔνδον
καθῆστο, ἡ πῦρ πολὺ ἐκαίετο. οἱ δὲ, πάντα ἐκεῖ
να, ἅπερ ἐτυγχάνομεν ἡμεῖς κομίζοντες, ἐ-
σω κατέθηκαν. εἶτα ἤροντο τὴν γραῦν σπατι
οὕτω καθέζη, καὶ οὐ πρασκυνάζῃς ἄειστον. ἀλ
λὰ πάντα εἶπεν ἡ γραῦς σύβρετπ ὑμῖν. ἄρνες
πολλοὶ, οἶνου παλαιοῦ πίθοι. καὶ τὰ κρέα δὲ
ὑμῖν τὰ ἅγια σκυνάζαζα ἔχω. οἱ δὲ, τὴν
γραῦν ἐπαινέσαντες, ἀποδυσάμενοι, ἠλείφον

πρὸς

πρὸς τὸ πῦρ. καὶ λέβητος ἔνδον ὕδωρ θερμὸν ἔ
χοντες, ἀρυσάμενοι ἔνθεν, καὶ καταχεάμενοι,
ἀντοχελίῳ δὴ λουτρῷ ἐχρήσαντο. εἶτα ὀλί-
γον ὕστερον ἦκον νεανίσκοι πολλοὶ, κομίζοντες
σκεύη πολλὰ ἅπερ ἐσυλήσασι. ὅσα χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἱμά-
τια, καὶ κόσμον γυναικεῖον, καὶ ἀνδρεῖον πολύν.
ἐκοινώνουν δ' ἐυρι ἀλλήλοις. καὶ ἐπὶ δὴ ταῦτα
ἔνδον κατέθεντο, ὁμοίως ἐλούσαντο καὶ ἐυρι.
λοιπὸν μετὰ ταῦτα, ἦν ἄειστον σπανιλές, καὶ λό
γος πολὺς ἐν δὴ συμποσίῳ τῶν ἀνδροφόνων.
ἡ δὲ γραῦς, ἐμοὶ, καὶ δὴ ἴσασι, κειθὰς πα
ρέθηκεν, ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν, σουλὴ τὰς κει-
θὰς κατέπινε, δεδιὼς οἷα εἰκὸς, ἐμὲ ἐν συν-
άειστον. ἐγὼ δὲ, ἐπεὶ δὲ ἰδοίμι τὴν γραῦν
ἀξιοῦσαν τῶν ἔνδον, ἄρτον ἦθιον. τῇ δὲ ὑστε-
ραίᾳ καταλιπόντες τὴν γραῦν, καὶ νεανίσκον
ἕνα, οἱ λοιποὶ πάντοθι ὠδὴ ἔρχον ἀπήεσαν. ἐ-
γὼ δὲ ἐστενον ἐμαυτὸν, καὶ τὴν ἀκειβῆ φθοράν.
τῆς μὲν δὴ γραὸς καταφρονῆσαι ἦν μοι, καὶ φύ
γειν ἐκ τῶν ἐκείνης ὀμμάτων δυνατόν. ὁ δὲ
νεανίσκος, μέγας τε ἦν, καὶ φοβερὸν ἔβλεπε,
καὶ ξίφος ἀεὶ ἔφερε, καὶ τὴν θύραν ἀεὶ ἐπῆγε.
ἦσι δὲ ὕστερον ἡμέρας, μεσούσης σχεδὸν δὴ
νυκτὸς, ἀνεστρέφοντο οἱ λῃσταὶ, χρυσίον μὲν,
οὐδὲ ἀργύριον, οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν κομίζοντες,

μόνῳ δὲ παρθένον ὡραίαν, σφόδρα καλὴν, κλάουσαν, & κατεσπαραγμένην τὴν ἐσθῆτα, & τὴν κόμην. & καταθέμενοι αὐτὴν ἔνδον τῶν σιβάδων, θαῤῥεῖν ἐκέλευον, & τὴν γυναῖκα ἐκέλευον ἔνδον μένειν, & τὴν παῖδα ἐν φορβᾷ ἔχειν. ἦλθε παῖς, οὔτε ἐμφαγεῖν πιεῖν θέλων, οὔτε πιεῖν, ἀλλὰ πάντα ἔκλαε, & τὴν κόμην τὴν αὐτοῦ ἐσπάρατο. ὥστε & αὐτὸς πολὺν ἕως παρὰ τὴν φάτνην, συνέκλαον ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ. ἐν δὲ τούτῳ, οἱ λῃσταὶ ἔξω ἦν γὰρ πρόδρομος ἑσπέρινον. πρὸς ἡμέραν ἦ, τῶν σκοπῶν τις, τῶν τὰς ὁδοὺς φουρεῖν εἰληχότων, ἔρχεται ἀπαγγέλλων ὅτι ξένος ταύτῃ πλανᾶται μέλλοι, & πολὺν πλοῦτον κομίζοι. οἱ δὲ, οὕτως ὡς εἶχον αἰασάντες, & ὁπλισάμενοι, καμὲ, ἵνα σὺν ἴσων ἐπισάξαντες, ἦλαυνον. ἐγὼ δὲ ὁ δυστυχὴς, ἐπισάμενος ἱππεύειν, & πόλεμον δεξελαύνεσθαι, ὀκνηρῶς πᾶσιν. ἔνθεν ἐπαιόμην γὰρ ξύλῳ, ἐπειρομένων αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ ἤκομεν εἰς τὴν ὁδὸν, ἔνθα ὁ ξένος παρελάσειν ἔμελλε, συμπεσόντες οἱ λῃσταὶ τοῖς ὀχήμασιν, αὐτόν τε, & τοὺς ἑκείνου θεράποντας ἀπέκτειναν. καὶ ὅσα ἦν τιμιώτατα δῃώσαντες γὰρ ἴππῳ, καμοὶ ἐπέθηκαν. τὰ δὲ ἕτερα τῶν σκευῶν, αὐτοὶ ἐν τῇ ὕλῃ ἔκρυψαν.

ἔπειτα ἤλαυνον ἡμᾶς οὕτως ὀπίσω, κἀγὼ ἐπεζόμην, & γὰρ ξύλῳ τυπόμενος, κρούω τὴν ὁπλὴν παρὰ πέδαν ὀξεῖαν. καί μοι ἀπὸ τῶν λῃστῶν, γίγνεται θαῦμα ἀλγεινόν. καὶ χωλεύων, ἔνθεν δὲ λοιπὸν ὁδοῦ ἐβάδιζον. οἱ δὲ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, τί ἡμῖν δοκεῖ βέβλην ἔνδον ὄνον ἔχειν, πάντα καταπίπτοντα; βίπτωμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ, οἰωνὸν οὐκ ἀγαθόν. καὶ φασὶ βίπτωμεν αὐτὸν, καθαιρεῖσθον τὸ σκάπτον ἐκόμεθον. & οἱ μὲν, συνετάττοντο ἐμὲ. ἐγὼ δὲ ἀκούων ταῦτα, & θαύματι λοιπὸν ὡς ἀλλοδίῳ, ἐπέβαινον, ὁ δὲ τοῦ θανάτου με φόβος, αὐτόθυτον τῆς ὁδοῦ ἔθηκεν. ἐπεὶ δὲ ἦλθε μὲν εἰσω, ἔνθα κατελύομεν, τὰ μὲν σκεύη τῶν ἡμετέρων ὠμων ἀφελόντες, εὖ κατέθηκαν. αὐτοὶ δὲ ἀναπεσόντες, ἐδείπνουν. ἦ δὲ νὺξ ἦν, ἀπῆλθεν, ὡς τὰ λοιπὰ τῶν σκευῶν ἀνασῶσαι. ἔνθεν δὲ ἄθλιον ὄνον ἔφη τις αὐτῶν, τί ἐπάξομεν ἄχθος ἐκ τῆς ὁδοῦ; τῶν ἢ σκευῶν, ἃ μὲν, ἡμεῖς οἴσομεν, ἃ δὲ, & ὁ ἵππος. & ἀπῆλθεν, ἵνα σὺν ἴσων ἄγοντες. νυξὶ δὲ ἦν λαμπρότατη ἐκ τῆς σελήνης. κἀγὼ τότε πρὸς ἐμαυτὸν ἔλεγον, ἄθλιε, τί ἐπιμένεις ἐνταῦθα; γύτως σε, καὶ γυναῖκα τέκνα λειπήσουσιν, οὐκ ἀκούεις οἷα πρὸς σοῦ ἐβουλεύσαντο; θέλῃς

ζῷ κρημνῷ πεισθεῖν; νὺξ μὲν ἄυτη, καὶ σελήνη πολλή. οἰκτρὲ, οἰχονται ἀπόντες. φυγῇ σώζεται τὸν ἀπὸ σκοτεινῶν ἀνδροφόνων. πάντα πρὸς ἐμαυτὸν ἐννοούμενος, ὁρῶ ὅτι οὐδὲ πρόσθεν ἐμοὶ οὐδενὶ, ἀλλὰ μέ ὁ σύρων ἐν τῷ ὁδοῖς ἡμᾶς παρεκρέματο. ἐγὼ τόμε νῦ πείθειν ὡς μάλιστα πρὸς τὴν φυγήν. καὶ βρόμῳ δέομαι, ἀπήμων. καὶ γραῦς ἐπεὶ εἶδεν ἀποδεδυκέναι ἔριμον, λαμβάνει τάμε ἐκ τῆς ὀρᾶς; καὶ εἶχεν. ἐγὼ δὲ ἄξιον κρημνοῦ, καὶ θανάτου ἄλλων εἰπὼν ἔφην δ' ἐγὼ γραίας ἀλῶναι, ἔσεσθαι αὐτήν. καὶ ἐμάλ' ἀνέκραγεν ἔνδοθεν τὴν παρθένον τὴν αἰχμάλωτον. ἣ καὶ προσελθοῦσα καὶ ἰδοῦσα γραῦν, σίκλῳ κέρκου δ' ὄντα ἠμμένην, τολμᾷ τόλμημα γενναῖον, καὶ ἄξιον ἀπογόνου μενάνου νεανίσκου. ἀναπηδᾷ δὴ εἰς ἐμέ. καὶ ἐπικαθίσασά μοι, ἤλαυνε. κἀγὼ ζῷ τε ἔρωτι τῆς φυγῆς, καὶ τῇ τῆς κόρης σωτηρίᾳ, ἔφυγον ἵππου δρόμῳ, ἡ δὲ γραῦς, ὅτι ἴσασι ἀπελέλειπτο. ἡ δὲ παρθένος, θεοῖς μὲν θεοῖς ηὐχετο, σῶσαι αὐτὴν τῆς φυγῆς. πρὸς δὲ ἐμὲ, ἦν μὲ ἔφη κομίσῃς πρὸς ὃν πατέρα ὦ καλὲ σύ, ἐλεύθερον μέν σε πάντως ἔργου ἀφήσω, κειθεν δὲ μέδημνος ἔσαι σοι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας δ' ἄεισον. ἐγω δὲ, καὶ σὺ φονεῖς σὺ ἐμαυτοῦ φοβούμενος, καὶ πολ

λὴν ἐπικουρίαν, καὶ θεραπείαν ἐκ τῆς ἀνασωθείσης ἐμοὶ κόρης ἐλπίζων, ἔθεον, τοῦ φόβου μάρτυρος ἀμελήσας. ἐπεὶ δ' ἦκομεν ἔνθα ἐχέζετο σὺν τῷ ὅλῳ, οἱ πολέμιοι ἡμᾶς καταλαμβάνουσιν, ἀναστρέφουσιν, καὶ τὸ ῥέθος ὀπίσω πρὸς τὴν σελήνην ἔγνωσαν. οἱ δὲ δυστυχεῖς ἀχμαλώτους. καὶ προσβάλλοντες, λαμβάνουσι τάμου, καὶ λέγουσιν, ὦ καλὴ, κἀγαθὴ σὺ παρθένος, ποῖ βαλλίζεις ἀωρίᾳ τὰ λάτωρε; οὐδὲ τὰ δαιμόνια λέδδικας; ἀλλὰ σὺν ῥοῖθι πρὸς ἡμᾶς. ἡμεῖς σε τοῖς οἰκείοις ἀποδώσομεν, χαρίσιον πολλοῦ ἐλεγον. κἀμὲ ἀποστρέψαντες, εἵλκον ὀπίσω. κἀγὼ τοῦ τοῦδος, καὶ τοῦ φόβου μάρτυρος ἀναμνησθείς, ἐχώλευον. οἱ δὲ, νῦν ἔφασαν χωλὸς, ὅτε ἀποδιδράσκων ἐάλωκας; ἀλλ' ὅτε φεύγειν ἐδόκεισοι, ὑγιαίνων, ἵππου ὠκύτερος, καὶ πηνὸς ἦσθα. τοῖς δὲ λόγοισι τούτοις ξύλον εἶπεν. καὶ ἦν ἕλκος ζῷ μηρῷ εἶχον, νουθετούμενος. ἐπεὶ δ' εἶσω πάλιν ἀνεστρέφομεν, τὴν μὲν γραῦν, εὕρομεν ἐκ τῆς πέτρας κρεμαμένην ἐν καλωδίῳ. δείσασα γὰρ οἷον ἐκεῖνος τοὺς δεσπότας ἢ τὴν παρθένον φυγῇ, κρεμᾷ ἑαυτὴν, σφίγξασα ἐκ τραχήλου. οἱ δὲ τὴν γραῦν θαυμάσαντες ἐπὶ εὐγνωμοσύνης, τὴν μὲν, ἀπολύσαντες, ἐς ὃν κρημνὸν κάτω ἀ

φῆκαν ὡς ἦν ἐν ζῷδ λεσμῷ. τὴν δὲ παρθένον, ἔνδον κατέδησαν. εἶτα ἐδείπνουν. ☾ ὡρος ἦν μακρός. καὶ ἐν τούτῳ ἤδη τοῖς κόρης ἀνελέγετο πρὸς ἀλλήλους. τί ποιοῦμεν ἔφη τις αὐτῶν τὴν θραπέτιν; τί δὲ ἄλλο εἰ μὴ ἕτερον, ἢ τῇ γραῒ ταύτῃ κάτω ἐπιῤῥίψομεν αὐτήν, ἀφελομένῳ μὲν ἡμᾶς χρήματα πολλά, ὅσην ἐπ' αὐτῇ, ☾ προσδοῦναι ἡμῶν ὅλον δ' ἐργαστήριον. εὖ ἴστε γὰρ ὦ φίλοι, ὅτι αὕτη εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξαρ, οὐδὲ εἷς ἂν ἡμῶν ζῶν ἐκπελεύσεται. πάντοθι γὰρ ἂν ἁλῶμεν, τῶν ἐχθρῶν ἐκ πᾶσι σκελῶσι ἡμῖν ἐπιπεσόντων. ὥστε ἀμυνώμεθα μὲν τὴν πολεμίαν. ἀλλὰ μὴ οὕτω ῥᾳδίως ἀποθνῃσκέτω, πεσοῦσα ἐπὶ τοι λίθου. θάνατον δὲ αὐτῇ δ' ἂν ἀλγεινότατον, καὶ μακρότατον ἐξευρῶμεν. ☾ ὅστις αὐτὴν χρόνῳ. ☾ ἔασάνῳ, φυλάξας, ὕστερον ἀπολεῖ. εἶτα εἷς τῶν θάνατον καί τις εἶπεν, οἶδα ὅτι ἐπαινέσεσθαι δ' ἀρχιτέκτονημα. δι' ὄνου σὲ ἀπολέσαι, ὀκνηρὸν ὄντα, νῦν δὲ ☾ χωλὸν εἶναι δυσδρόμων, ☾ μὴν καὶ τῆς φυγῆς τῆς παρθένου. μόνον ἐπιτηρήσωμεν, ☾ διάκονον. ὃν τὸν ἂν ἑωθεν ἀποσφάξαντες, ἀνατέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, ☾ τὰ μὲν ἔγκατα πάντα ἔξω βάλωμεν, τὴν δὲ ἀπεθὼν παῖδα παρθένον, ζῷδ' ὄνῳ ἐγκατοικίσωμεν, τὴν μὲν κε-

φαλὴν, ἔξω δ' ὄνου προχέρσον, ὡς ἂν μὴ δύσοσμος ἀποπνέῃ. δι' ἄλλο σῶμα πᾶν, ἔνδον κρυπτόμενον, ὡς ἂν αὐτὴν κατακρύψωμεν εὖ μάλα συμφάντας, ξίφεσι μὲν ἔξω ἄμφω ταῦτα ῥῖσαι, καὶ νῶτα ἐσκευασμένον ἄριστον. σκοπεῖτε δὲ ὦ φίλοι, ☾ βασάνῳ τὸ λεπτόν. πρῶτον μὲν, τὸ νεκρῷ ὄνῳ, συνοικεῖν. εἶτα, τὸ θέρους ὦρα θερμοτάτῳ ἡλίῳ ἐν κτήνει καθεῖφθαι, ☾ λιμῷ ἀεὶ κτείνοντι ἀποθνήσκειν, ☾ μήδ' ἐᾶν τὴν ἀποπνῖξαι ἔχειν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' ὅπως πείσεται, σκοπουμένου τοῦ ὄνου τῇ τε ὁδῷ μῇ, ☾ τοῖς σκώληξι πεφυρμένη, ἐδὲ λέγειν. τέλος δὲ, οἱ γύπες δὴ τοῦ ὄνου παρεισιόντες ἴσως, ☾ ταύτῃ ὡς ἐκεῖνον ἴσως, ☾ ζῶσαν ἔτι, λιχᾶσονται. πάντοθι αἰεβόησαν, ὡς ἐπὶ ἀγαθῷ μεγάλῳ γὰρ τρατώλει τούτῳ ἑυρήματι. ἐγὼ δὲ, αὐέστενον αὐτὸν, ὡς ἂν ἀποσφαγησόμενος, ☾ μὴ δ' ἐνεκρὸς δύτυχὴς κεισόμενος. ἀλλὰ παρθένον ἀθλίαν ἐπιλεξόμενος, ☾ θήκην οὐδὲν ἀδικούσης κόρης, ἐσόμενος ὀρθρος δὲ ἔτι. ☾ ἀξάφνης ἐφίσταται πολίτης τῶν, ὠθῶ τοὺς μιαροὺς τούτους ἀθυμημένον. ☾ δὺ θέω πάντας ἐλεύσομαι, ἢ ὃν τῆς χώρας ἡγεμόνα ἀπάγων. ἐτύχθη δὲ ὁ τὴν κόρην μεμνηστευμένος, ὢν αὐτοῖς ἐλθών. αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ ☾

β' καταγώγιον τῶν λῃστῶν μιμύσασθαι. πρᾶγμα βὼν δὴ τὴν παρθένον, καθίσασ' ἐπ' ἐμέ, οὕτω ἤγεν οἴκαδε. οἱ δὲ κωμῆται, ὡς εἶδόν μᾶς ἔτι πόρρωθεν, ἔγνωσαν θὺ τυχοῦντας, θύ αγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ προσγεγαμηκότος. προσβαλόντος, ἁρπάζοντο, ἦγον εἴσω. ἡ δὲ παρθένος, πλὴν λόγον εἶχεν ἐμοῦ δίκαιον ὢν οὖσα, τοῦ συναχμαλώτου, συναποθνήσκειν, ἢ ἂν κοινὸν ἐκεῖνον αὐτῇ θάνατον συμπνεύσασθαι. καί μοι τοῖς κεκτημένοις, ἄειστο παρέκειτο μέδιμνος κειθῶν, χόρτος, ὅσσος καμήλῳ ἱκανός. ἐγὼ δὲ τότε μάλιστα κατηρώμην τὴν Παλαίφαταν, ὡς ὄνον με, οὐ κύνα τῇ τέχνῃ μεταθεῖσαν. ἐώρων γὰρ δὴ κύνας εἰς τοὐπανεῖον παρεισιόντας, λαφύσσοντας πολλά, ὅσα ἐν γάμοις πολλοῖσιν νυμφίοις. ἡμέρωσε δὲ ὕστερον μετὰ δὴν γάμον οὐ πολλῶς, ἐπειδὴ χάειν μοι ἔφη δέοιτο ἔχειν παρὰ τῷ παρθί, ἀμείψασθαί με ἀμοιβῇ τῇ δικαίᾳ θέλων, ὁ πατὴρ ἐκέλευσεν ἐλεύθερον ἀφιέναι τὸν ἄεθλον, οὐ τοῖς ἀγελαίοις ἵπποισι νέμεσθαι. ὡς δ' ἐλεύθερος ἔφη, ζήσεται ἐν ἡδονῇ, οὐ τοῖς ἵπποισι ἐπιβήσεται. αὕτη δικαιοτάτη ἀμοιβὴ ἐδόκει τότε, εἰ ἦν τὰ πράγματα ἐν ὀνῳ δικαστῇ. καλέσας δὲ τῶν ἱπποφορ-

φορέων τινα, τούτῳ με παρεδίδωσιν. ἐγὼ δ' ἐχαίρον, ὡς οὐκέτι ἀχθοφορήσων. ἐπεὶ δὲ ἀπεκόμιζεν εἰς ἀγρὸν, τοῖς ἵπποισι με ὁ νομεὺς συνέμιξε, οὐ πρὶν ἡμᾶς τὴν ἀγέλην, εἰς νομόν. ἐχθὴν δὲ ἄρα καὶ ταῦθα, ὥσπερ καὶ δαυλαύλῃ, κἀμοὶ γλυκέσθαι. ὁ μὲν ἐπιστάτης τῶν ἵππων, τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Μεταπόλῃ ἔνδον με κατέλιπεν. ἡ δὲ, τῇ μύλῃ με ὑπεξεύγνυεν, ὥστε ἀλεῖν αὐτῇ πυροὺς, οὐ κριθὰς ὅλας. ἡ δ' οὖν μὴν ἦν μέγιον κακὸν θύχαρίσω ὁντινοῦν ἀλεῖν τοῖς ἑαυτοῦ ἐπιστάταις. ἡ δὲ ἐλαφρότερον, οὐ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἀγροῖς, πολλοὶ δὲ πάνυ ἦσαν, ἄλφιτα ἂν μισθὸν αὐτοῦ, ἀξεμίσθου ἂν ἐμοὶ ἄεθλον φάγειν. οὐ τὰς μὲν κριθὰς, ῥύμον ἄειστον φύγουσα, κἀμοὶ ὥστε ἀλεῖν ἐπιβαλλουσα, μάξας ὅλας ποιοῦσα, κατέπινεν. ἐμοὶ δὲ, πίτυρα ἄειστον ἦν. εἰ δέ ποτε συνελάσειέ με τοῖς ἵπποισι ὁ νομεὺς, παιόμενός τε, ἢ σακνόμενος ὑπὸ τῶν ἀρσένων, ἀπωλλύμην. ἀεὶ γάρ με μοιχὸν ὑποπτεύοντες ἢ τῶν ἵππων τῶν ἀυτῶν γυναικῶν, ἐλίσκον ἀμφοτέροις εἰς ἐμὲ ἀποκλακτίζοντες. ὥστε φέρειν οὐκ ἠδυνάμην ζηλοτυπίαν ἱππικήν. λεπτὸς δὴν, οὐ ἄμορφος ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ ἐγενόμην, οὔτε ἐν δὴν δύφρα νόμος πρὸς τὴν μύλην, οὔτε ὑπὸ

θριος νεμόμενος, ὑπὸ τῶν βουνόμων πολεμούμενος. ἦ μὴν ἡ τὰ πολλὰ εἰς ὄρος ἄνω ἐπιπόμπλω, καὶ ξύλα τοῖς ὤμοις ἐκόμιζον. τοῦτο δ' ἦν δ' κεφάλαιον τῶν ἐμῶν κακῶν. πρόσθεν μὲν, ὑψηλὸν ὄρος ἀναβαίνειν ἔλεα, ὀρθὴν δ' ἐνῶσ ὁδόν. εἶτα, ἡ ἀὐτοδόκητος ὄρει ἐν λιθίνα. καί μοι συνεξέπεμπεν ὀνηλάτῃ, πασιλάεια ἀκάθαρτον. τοῦτόμε καινοδ ἑκάστοτε ἀπώλλυε. πρῶτον μὲν ἔπαιέμε, καὶ ἔχοντα λίαν, οὐ ξύλῳ ἀπλῷ, ἀλλὰ ζυλ' ὅλοις πυκνοὶς ἔχοντι, καὶ ὀξέσ. καὶ ἀεὶ ἔπαιεν εἰσ δ' αὐτὸ τὸ μηρού. ὥστε ἀνέωκτόμοι κατ' ἐκεῖνο ὁ μηρὸς τῇ ῥάβδῳ. ὁ δὲ, ἀεὶ δ' ζαῦμά ἔπαιεν. εἶτά μοι ἐπετίθει φορτίον, ὅσον χαλεπὸν ἦν καὶ ἐλέφαντι ἐνεγκεῖν. καὶ ἄνωθεν ἡ κατάβασις ὀξεῖα ἦν. ὁ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἔπαιεν. εἰ δέμοι ἀπολιπάροι τὸ φορτίον, καὶ εἰσ δ' ἕτερον ἐπικλίνον, δέρων τῶν ξύλων ἀφαιρεῖν, καὶ ζυλ κουφοτέρῳ προσβαλεῖν, καὶ δ' ἴσον ποιεῖν, ὥστε μὴν, οὐδέ ποτε εἰργάζετο. λίθους δὲ μεγάλους ἐκ τοῦ ὄρους ἀναιρούμενος εἰς δ' κοιφότερ), καὶ ἄνω νεῦον τῷ φορτίου προσετίθει, καὶ κατὰ ἦν ἄθλιος τοῖσ ξύλοις, ὁμοῦ καὶ λίθους ἀχρείους ἀπολιφέρων. καὶ τοιαῦτα μὸς ἦν ἀένναος ἐν τῇ ὅλῃ. ὁ δ', τῶν ὑποδημάτων φειδόμενος, ὀπίσω τῶν ξύλων ἐπ' ἐμοὶ καθιζων,

ζων, ἑτέρα δ' ἦν ἁμαρτία. εἰ δέ ποτε οἷα κάμνων, καὶ ἀχθοφορῶν, καταπέσοιμι, τότε δὴ δ' δλεθρον ἀφόρητον ἦν, οὐ γὰρ ἦν καταβὰς τοῖ χεῖρά μοι ἐπιδοῦναι, καὶ μὲ χαμόθεν ἐπεγείρειν, καὶ δ' φορτίον ἀφελεῖν, ἄν ποτε καὶ πέσοι. ὁ δὲ, οὔτε κατῆλθεν, οὔτε χεῖρα ἄν ποτε ἐπέδωκεν, ἀλλ' ἄνωθεν ἀπὸ τῆσ κεφαλῆς, καὶ τῶν ὤτων ἀρξάμενος, συνέκοπτέμε ζυλ ξύλῳ, ἕως ἐπεγείραισί με ἀπωλλύμην. καὶ μὴν καὶ ἄλλο κακὸν εἰς ἐμὲ ἀφόρητον ἔπαιζε. συνενεγκὼν ἀκανθῶν ὀξυτάτων φορτίον, καὶ ἄσ δεσμῷ ποδισφίγξας, ἀπεκρέμα ὄπιθεν ἐκ τῆσ οὐρᾶσ. αἰδὲ, ἴσον εἰκὸς ἦν, ἀπόντοσ τὴν ὁλόην, ἀποκρεμάμεναι, προσέπιπτόν μοι, καὶ πάντα μοι τὰ ὄπιθε νύττουσαι, ἐτίζωσκον. καὶ ἦν μοι δ' ἀμύνειν ἀδύνατον, τῶν τιζωσκόντων ἀεί μοι ἐπιμένων, κἀμοῦ ἠρτημένων. εἰ μὴ ζὰ ἄζεμα προϊοίμι φυλατ[ό]μενοσ τῶν ἀκανθῶν τὴν προσβολήν, ἀπὸ τῶν ξύλων ἀπωλλύμην. εἰ δὲ φεύγοιμι δ' ξύλ), τότ' ἦλθε δ' λφνὸν ὄπιθεν ὀξὺ προσέπιπτε. καὶ ὅλωσ ἔργον ἦν ζυλ ὀνηλάτῃ τῷ ἐμῷ ἀπεκτενεῖν με. ἐπεὶ δέ ποτε ἄπαξ κακὰ πάσχων πολλὰ, οὐκ ἔτι φέρων, πρὸσ αὐδὴν λαξ ἐκίνησ, εἰ ἔχεν ἀεὶ ὧδε δ' λαξ ἐν μνήμῃ. καί ποτε κελεύεται συνωνεῖσθαι ζ ἑτέρου χωρίσ εἰς ἕτερον

χωρίον μετενεγκεῖν. κομίσας δ' ἂν με, καὶ σὺν
πείσας δ' ὡς λύσων συνενεγκών, κατέδησεν ἐπ' ἐμέ.
καὶ λεσμῷ ἀργαλέῳ εὖ μάλα προσέδησε μέ
τῷ φορτίῳ, κακὸν ἐμοὶ μέτα τυρεύων. ἐπεὶ δὲ
προϊέναι λοιπὴν εἶδεν ἐκ θ' ἑσίας, κλέψας ἅλα
λὸν ἔτι θέρμον, ἐπεσθ' ἡ πόρρω τῆς αὐλῆς ἐ-
λυόμεθα, ὃν ἅλα λὸν ἐνέκρυψεν εἰς δ' σὺν σεί-
ον. δ' ἐλέ, τί δ' ἄλλο ἐδώκαρ, δύεις αὐάπλετον.
καὶ λοιπὴν οὐδὲν ἔφερον ἄλλο, ἢ πῦρ ἄπλετον.
μαθὼν δ' ὡς αὐτίκα ὀπλίσομαι ἐν τῇ ὁδῷ,
τέλματι βαθεῖ ἐν τυχὼν, ξίπλω ἐμαυτὸν τῷ
τέλμα ἴος ἐσ δ' ὑγρότατον. εἶτα ἐκύλιον ἐν τῷ
θα δ' σὺν σεῖον. καὶ λινῶν, καὶ σρέφων ἐμαυτὸν,
ὁδῷ πλῷ κατέσβεσα δ' θερμὸν ἐκεῖνο, καὶ πι-
κρὸν ἐμοὶ φορτίον. καὶ οὕτω λοιπὴν ἀκινδυνότε-
ρον ἐβάδιζον θ' ὁδῷ δ' ὑπόλοιπον. οὐδ' ἐδ
ἔτι αὐάλαμε ὁδῷ σαφὴ δυνατὸν ἦν τὸ σὺν
πείου, πλῷ ὑγρῷ πεφυρμένου. καὶ τοῦτό μ'
ρλυκρὸς σῶς προσελθὼν, ἐμοῦ κατευ-
ρεῖσων, ὡς πλείω, ἐκὼν ἑαυτὸν ἐνστίσκω
τῇ ἑσίᾳ. καὶ τότε μὲν, ἐκ τοῦ σὺν σείου μὴ δὲ
ἐλάσσιζον, ὑπερεξῆλθον. ἀλλ' ἕτερον ὁ ἀκάθαρ
τος παῖς ἐξεῦρεν ἐπ' ἐμὲ μακρῷ κάκιον. κομί
ζας γάρ με ἐσ δ' ὄρος, καί μοι φορτίον ἀδρὸν ἐ
πιθεὶς ἐκ τῶν ξύλων, ὧν μὲν, πιπράσκει χ-

ωργῷ πλησίον οἰκοῦντι. ἐμὲ δὲ, γομόν, καὶ
ἄξυλον κομίζας οἴκαδε, καταφεύσεται μου
πρὸς ἂν ἀυξὴν σεσώτιλω ἔργον ἀνόσιον. τοῦτο μ
λέσσοτα δ' ὄνον, οὐκ οἶδ' ὅπ βόσκομεν, σει-
νὰς ἀργὸν ὄντα, καὶ ερασύν. ἀλλὰ μὴν νῦν ἐπ
πιδεύῃ καὶ ἄλλο ἔργον. ἐὰν γωᾶικα, ἢ παρθέ
νον καλὴν, καὶ ὡραίαν ἴδῃ, ἢ ωᾶιδα, ἀγλακ
τίσας, ἕπεται δρόμῳ ἐπ' αὐτὸν, ὡς εἴ τισ ἐρᾷ
ἄνθρωποσ ἄξξιω, ὡδὶ ἐρωμενὴ γωαικὶ κινού-
μενος. καὶ σάκυφ ἐν φιλήμασι χήματι, καὶ
πλησιάζῃ βιάζεται. ἐκ δ' ἐρύθρου, σὶ δίκας
καὶ πράγματα παρέξει, πάντων ὑβριζομένων,
πάντων ἀναξεπομένων. καὶ ἢν νῦν ξύλα κο-
μίζων, γωᾶικα εἰς ἀγρὸν ἀποῦσαν ἴδω, τὰ
μὲν ξύλα πάντα χαμαὶ ἐσκόρπισεν, ἀποσῳσά
μενοσ, τὴν δ' ἐγωᾶικα ἐσ ληνὸν ἀναβέψας,
γαμεῖν ἐβούλετο, ἕως ἄλλος ἄλλοθεν ἐκβρα
μόντεσ, ἠμύναμεν τῇ γωαικὶ, ἐσ δὲ μὴ δύασθαι
σθῆναι τοῦτό γε καλοῦ τούτου ἐρασθῦ. ὅσ ἐ, ταῦ
τα πυθόμενοσ, ἀλλ' εἰ μὴ τε βαλίζῃ ἔφη ἐρέ
λθ, μὴ τε φορτηγεῖν, καὶ ἐρωτασ ἀνθρωπίνουσ
ἐρᾶ, ὡδὶ γωᾶικασ, καὶ παῖδας οἰσφούμενα,
ἀπωσφάξατε αὐτόν. καὶ τὰ μὲν ἐματα, τοῖσ
κυσὶ δότε, καὶ τὰ κρέα, τοῖσ ἐργάταις φυλά
ξατε. καὶ ἢν ἔρηται πῶσ οὗτοσ ἀπέθανε, λύκοι

πῦρ καταλεύσαθε. ὁ μὲν δὴ ἀκάθεκτος παῖς
ὀνηλάτης ἐμός, ἔχαιρε, καί με αὐτίκα ἤθελεν
ἀποσφάττειν. ἀλλ' ἔτυχε γάρ τις παρὼν τῶ
τεχνίτου πεπαρῳνῶν, καὶ δύσερις ἐρύσατό με ἐκ τῆς
θανάτου, δεινὰ ἐπ' ἐμοὶ βαλλυσάμενος. μῆνιν
μοι ἔφη ἀποσφάξης ὄνον, καὶ ἀλεῖν, καὶ ἄχθος
φορεῖν δυνάμενον. καὶ οὐ μέτα ἔργον. ἐπεὶ δὴ θεὸς
εἰς ἀνθρώπους, ἔρωτι καὶ οἴστρῳ φέρεται, λα-
βὼν αὐτὸν, ἔκτεμε. δὴ γὰρ ἐπαφρόδιτον τοῦτο
τῆς ὁρμῆς ἀφαιρεθείς, ἥμερός τε θὠθὸς, καὶ πί-
ων ἔσται, καὶ οἱ σὶ φορτίον μέγα, οὐδὲ ὄχθος
μοι. εἰ δὲ αὐτὸς ἀπείρως ἔχεις ταύτης τῆς
ἰατρείας, ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τεισδὶ ἢ πέντε
τάρων ἡμερῶν, καί σοι τοῦτον σωφρονέστερον πα-
σάρου παρέξω τῇ ὁρμῇ. οἱ μὲν δὴ ἔνδον ἅπαν-
τες, ἐπῄνουν δὲ σύμβουλον, ὡς εὖ λέγοι. ἐγὼ
δὲ κλῆθρα ἐδόκουν ἄκρυον, ὡς ἀπολέσων αὐτίκα δὲν ἐμ
βοῦ ὄνῳ ἄνδρα, καὶ ζῆν οὐκ ἔτι ἐθέλειν ἔφην, εἰ
μὴ νοίμην δύνοῦχος. ὥστε καὶ ὅλως ἀποστῆσαι
τοῦ λοιποῦ ἐγνώκειν, ἢ ῥίψαι ἐμαυτὸν ἐκ τοῦ
ὄρους, ἔνθα ἐκπεσὼν, θανάτῳ οἰκτίστῳ ὁλόκλη-
ρος ἔτι, καὶ ἀκέραιος νεκρὸς τεθνήξομαι. ἐπεὶ
δὲ ἦν νὺξ βαθεῖα. ἄγγελός τις ἀπὸ τῆς κώμης
ἦλθεν εἰς δὲν ἀγρὸν, καὶ τὴν ἐπαυλιν, ταύτην
λέγω τὴν νεόνυμφον κόρην, τὴν ἐν τοῖς λη-
σταῖς γε-

νομένην, καὶ δὲν ταύτης νυμφίον, πε-
ρὶ δείλην ὀψίαν ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐν τῷ ἀ-
γαλῷ πεπαρῦντας, ἐπιπολάσαν ἄφνω
τὴν θάλασσαν, ἁρπάσαι, καὶ ἀφανεῖς ποιῆσαι.
καὶ τέλος, αὐτῆς τοῦτο τῆς συμφορᾶς, καὶ θα-
νάτου μνεσθαι. οἱ δὲ, ὅσα δὴ κεκενωμένης οἱ
κίας νέων διαστῶν, ἔγνωσαν μηκέτι μένειν
ἐν τῇ δουλείᾳ, ἀλλὰ πάντα διαρπάσαντες
τὰ ἔνδον, φυγῇ ἐσώζοντο. ὁ δὲ νομεὺς τῶν
ἵππων, κἀμὲ παραλαβὼν, καὶ πάνθ' ὅσα
δυνατὸς ἦν συλλαβὼν, ἐπικατέδησέ μοι καὶ
τοῖς ἵπποις. ἐγὼ δὲ, ἠχθόμην μὲν, φέρων
φορτίον ὄνου ἀληθινοῦ. ἀλλ' ἦν ἄσμενος δὲ ἐμ
πόδιον τῆς ἐμῆς ἐσεξάμην ἐκμῆς. καὶ
τὴν νύκτα ὅλην ἐλθόντες ὁλὴν ἀγαλείαν,
καὶ τεῖον ἄλλων ἡμερῶν τὴν ὁλὴν αὐλίσαντες
ἐρχόμεθα ἐς πόλιν τῆς Μακεδονίας, Λέροι-
αν, μεγάλην, καὶ πολυάνθρωπον. ἐνταῦ-
θα ἐγνώσθη οἱ ἄρχοντες, ἡμᾶς ἐφεύσαι, καὶ ἐ
αὐτούς. καὶ τότε δὴ πρᾶσις ἦν ἡμῶν τῶν κτη-
νῶν. καὶ κῆρυξ εὐφωνος ἐν ἀγορᾷ μέσῃ ἑστὼς,
ἐκήρυττεν. οἱ δὲ προσιόντες, ἰδεῖν ἤθελον,
τὰ σώματα ἡμῶν αὐοίγοντες, καὶ τὴν ἡλικίαν ἐν
ταῖς ὀδοῦσιν ἑκάστῳ ἔβλεπον. καὶ τοὺς μὲν, ὠνήσαν
το, ἄλλος ἄλλον. ἐμὲ δὲ οὐκ ἠθέλησε πολεμῆσαι

νον. ὁ κῆρυξ ἐκέλευσεν αὖθις ἐπαναγεῖν ἐς οἶκον, ὁρᾶσ λέγων, οὗτος μόνος οὐχ εὕρηκε κύκλον. ἡ δὲ, πολλὰ πολλάκισ δινουμένη, μετασπίτασα νέμεσις, ἦλθε κἀμοὶ δὴν θεσπεσίην, οἷον οὐκ ἂν δύναιμην. κίναιδος γὰρ, ἀγέρων ἦν, τούτων εἷς τῶν τὴν θεὸν τὴν συρίαν, εἰς τὰς κώμας, ἡνίκ' ἂν ἀγροὺς περιφέροντων, καὶ τὴν θεὸν ἐσαυτεῖν ἀναγκαίζοντων. τούτῳ πεπέσκομαι πολλῶσ πάνυ τιμῆς, διάκονα θραχμῶν. σένων ἦν, δεσπότην εἰπόμην ἄρτι. ἐπεὶ δὲ ἥκομεν ἔνθα ᾠκεῖ φίλιππος, οὗτος δὲ εἶχεν ὄνομα ὠνησάμενός με, μέγα βύσας πρὸ θύρας ἀνακέκραγεν, ὦ κοράσια, δοῦλον ὑμῖν ἐώνημαι καλὸν, καὶ ἄβροὸν, καὶ κατασκόπον γένοιτ'. ἢν δὲ τὰ κοράσια ταῦτα, ὄχλος κιναίδων συνεργῶν τοῦ φιλίππου. πάντες πρὸς τὴν βοὴν ἀνεκρότησαν. ὡσπερ γὰρ ἄλλοθῶς ἄνθρωπον εἶναι δοῦλον, ἦσαν ταῦτα ἐσθῆτα δοῦλον ὄντα δοῦλον, ἦσαν ταῦτα ἐσθῆτα φίλιππον ἐσκωπτον, ῥοῦν οὐ δοῦλον, ἀλλὰ νυμφίον. αὐτῇ πόθεν ἄγεις λαβοῦσα; ὄναιο δ' ἐρώντων τῶν καλῶν γάμων, καὶ τέκοις ταχέωσ ἡμῖν πώλους τοιούσους. καὶ ὁ μὲν, ἐγέλων. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, συνετάττομεν ἐπ' ἔργον, ὥσπερ ἄνδρι ἔλεγον. τὴν θεὸν ἐνσκευασάμενοι, ἐμοὶ

ἐπέθηκαν. εἶτα τῆς πόλεως ἐξηλαύνομεν, τὴν χώραν περιήειμεν. ἐπεισ δ' εἰς κώμην τινὰ προσέλθομεν, ἐγὼ μὲν ὁ θεοφόρητος, ἱσάμην. ὁ δὲ ἀυλητὴς ὅμιλον, ἐφύσα ἔνθεον, οἱ δὲ, τὰς μίτρας ἀποῤῥήξαντες, τὴν κεφαλὴν κάτωθεν ἐκ τοῦ αὐχένος ἐλίσσοντες, θοῖσ ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πήχεισ. ἡ τὴν πλῶτ τὴν τῶν δὸ ὄντων περιβάλλων ἕκαστος, ἔτεμνε καὶ ταύτην. ὥστε ἐν ἀκαρεῖ πάντα πεπλῆσθαι μαλακοῦ αἵματοσ. ἐγὼ δὲ ταῦτα ὁρῶν, παρῆν τὰ ἔξεμον ἕως, μή ποτε χειρὶ τῇ θεῷ ὀνείδ αἵματος γένοιτο. ἐπεὶ δ' ἦν καὶ τὰ κόσμα οὗτοσ ἑαυτοῖς, ἐκ τῶν περιεστηκότων θεατῶν συνέλεγον ὀβολοὺς, καὶ δραχμάσ. ἄλλοσε ἐχάσθη, καὶ οἶνον, καὶ τυροῦ κάδον ἐπέσθιε, καὶ πυρὸν μέσιμνον, καὶ κριθῶν δὸ ὄνῳ. οἱ δὲ, ἐκ τούτων ἐφέροντο. καὶ τὴν ἐσ' ἐμοὶ κομιζομένην θεὸν, ἐθεράπευον. καί ποτε εἰς κώμην τινὰ αὐτῶν εἰσβαλόντων ἡμῶν, νεανίσκον τῶν κωμητῶν μέγαν ἀγρεύσαντες, εἰσάγουσιν εἴσω, ἔνθα κατελύομεν ἔτυχον. ἐπεὶ τὰ ἔπαθον ἐκ τοῦ κωμήτου ὅσα συνήθη, καὶ φίλα τοιούτοισ ἀνοσίοισ κινάιδοις ἦν. ἐγὼ δὲ, ὑπεραλγήσασ τῇ ἐμαυτοῦ μεταβολῇ, ὅτι μέχρι νῦν ἀνέχομαι κακῶν, ἀναβοήσαι ὦ Ζεῦ

θέτλιε ἦθέλησθα. ἀλλ' ἢ μὲν φωνὴ, οὐκ ἀνέξω
μοι ἡ ἐμὴ, ἀλλ' ἡ τοῦ ὄνου ἐκ τοῦ φάρυγθ',
καὶ μέγα ὠγκησάμην. τῶν δὲ κωμητῶν τι-
νὲς, ἔτυχον γὰρ τότε ὄνον ἀπολωλεκότες, ἢ
ὃν ἀπολωλότα ζητοῦντες, ἀκούσαντές μου
μέτα βοήσαντος, παρέρχονται ἔισω, ὡς ἐντ
οὐλὸν εἰπόντες, ὡς ἐμοῦ τοῦ ἐκείνων ὄντος.
καὶ καταλαμβάνουσι τὸν κιναίδους, ἀρρήτως
ἔνδον ἐργαζομένους. καὶ γέλωσ ἐκ τῶν ἐπεισελ
θόντων πολὺς γίγνεται ἔξω. κἠκβραμόντες,
ὅλῃ τῇ κώμῃ γὰρ λόγῳ ἐνέδωκαν τῶν ἱερέων
τὴν ἀσέλγειαν. ὀιλὲ, αἰδοῦμοι λοιπὸν πά-
τα ἐλήλεγμένα, καὶ ἐπούσης νυκτὸς εὐθὺς
ἔνθεν ἀξήλασα. καὶ ἐπειδὴ ἐγένομην ἐν τῇ ἔξω
μῷ τῆς ὁδοῦ, ἐχαλέπαινον, καὶ ὠργίζοντο
ἐμοὶ γὰρ μνησθέντι τὰ ἐκείνων μυσήεια, καὶ
ὅσα μὲν ἀνεκτὸν ἦν, κακῶς γὰρ λέ-
γω ἀκούειν. ἀλλὰ τὰ μετὰ ταῦτα, οὐκέτ' ἀ
νεκτά. τὴν γὰρ θεὸν ἀφελόντες μου, καὶ τὰ
μάτα καταθέμενοι, καὶ τὰ σκώματά μου πά-
τα ἐπειπάσαντες, γυμνὸν ἤδη προσλέοντι
με σὺν θρώπῳ μεγάλῳ. εἶτα ἐκείνῃ τῇ ἐκ τῶν
στρατιωτῶν μάστιγι παίοντες, ὀλίγου ἐδεί-
σαν ἀποκτεῖναι, κελεύοντές με τὸν λοιπὸν
ἄφωνον εἶναι θεοφόρητον. καὶ μὴν καὶ ἀποσφά

ξαμε-

ξαμε μετὰ τὰς μάστιγας ἐβουλεύσαντο, ὡς ἐσ
ὕβρεμ ἀυτὸν βαλόντα τοσαύτην. καὶ δὴ κώμης
οὐκ ἐργασαμένους, ἐκβαλόντα. ἀλλ' ὥστε
μὲ μὴ ἀποκτεῖναι, δεινῶς ἀυτὸν ἡ θεὸς ἐθυσώ-
πησε, χαμαὶ καθημένη, καὶ οὐκ ἔχουσα ὅπως
ὀδύρηται. ἐντεῦθεν δὴ μετὰ τὰς μάστιγας, λα
βέων τὴν σ' ἐαυτοῦ ναῦν, ἐβάδιζον. καὶ πρὸς ἑ-
σπέραν ἤδη καταλύομεν εἰς ἀγρὸν πλουτοῦν
τος ἀνθρώπου. καὶ ἦν οὗτος ἔνδον. καὶ τὴν θεὸν
μάλα ἀσμένως τῇ οἰκίᾳ ὑπεδέξατο, καὶ θυ
σίας αὐτῇ προσήγαγεν. ἐνθάδε οἶδα μέτρον
κίνδυνον ἀυτὸς ὑποσάς. τῶν φίλων γάρ τις
ὑπὸ δειλίαν τῶν ἀγρῶν ἔπεμψε δῶρον, ὄνον
ἀγρίου μικρόν. τοῦτον ὁ μάγειρος σκευάσας
λαβὼν, ῥαδιουργίᾳ ἀπώλεσε, κυνῶν πολλῶν
λαθραίως ἔισω παρελθόντων. ὃς δεινὰς
πληγὰς πολλὰς, ὑπὸ βάκτρου ἐκ δὴ ἀπωλείας
τοῦ μικροῦ, ἔτνῳ κρεμάσας ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ῥά-
χεως. ἡ δὲ γυνὴ ἡ τούτου, κακὸν ὀξύτατον ἐ
μοὶ, ἀλλὰ μήτε ἀπόθοιτο εἴτεμ ὦ φίλτα-
τε, μήτε ἀθυμίᾳ τοιαύτῃ δῶς σαυτόν. πεί
θομαί γάρ μοι, πράξεις εὖ πάντα. τῶν κα
κῶν, ὃν ὄνον λαβὼν ἔξω εἰσ ἔρημον χωρί-
ον, κἄπειτα σφάξας αὐτὸν, τὸ μέρος μὲν ἐκεῖ
νο. τὸν μικρὸν ἀποτεμὼν, κόμιζε δεῦρο. καὶ

σκυλάξω, ἵνα δειπνότερος ἀπόδος. ὁ δ' ἄλλο τοῦτον, κάτω που ἐσ ὃν κρημνὸν ἄφες. λόξει γὰρ ἀποδρὰς, οἴχεταί ποι, καὶ οὐκ ἔτ' ἀφανὴς. ὁρᾷς δὲ ὡς ἔστιν εὐόρκος, καὶ τἄγγιστα ἐκείνου πάντα ἀμείνων; ὁ δ' ἐμάγειρος, γυναικὸς ἐπαινέσας βούλευμα, ἄειρε φησὶ σιωγύναι, ταῦτα, καὶ τούτῳ μόνῳ τῷ ἔργῳ τάσμασιγας φυγεῖν ἔχω. καὶ τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται. ὁ μὲν δὴ ἀνόσιος οὗτος οὐμὸς μάγειρος, ἐμοῦ πλησίον ἑσὼς. τῇ γυναικὶ ταῦτα συνεβούλευσο. ἐγὼ δέ, ὃ μέλλον ἤδη προορώμενος, κράτιστον ἔγνων ὃ σώζειν ἐμαυτὸν ἐκ τῆς καινίδος. ῥήξας δὲν ἱμάντα, ᾧ ἐνηγόμην, καὶ ἀνασκιρτήσας, ἵεμαι δρόμῳ ἔισω, ἔνθα ἐδείπνουν οἱ κίναδοι σὺν τῷ δειπότῃ τῶν ἀγρῶν. ἐνταῦθα ἐισφαμὼν, ἀναβέπω πάντα τῷ σκιρτήματι καὶ λυχνίαν, καὶ βαπτόμενος. κἀγὼ μὴν ὤμην κομψόν τι ἄρα πεῖσο τηρίαν ἐμὴν εὑρηκέναι, μὴ δὲν δειπότῃ τῶν ἀγρῶν κελεύειν δι' θέως ὡς ἀγέρωχον ὄνον ἐμὲ κατακλειθέντα, φυλάττεσθαι ἀσφαλῶς. ἀλλά με ἄρτι δὲ κομψὸν, εἰς ἐχάρην ἥνεγκε κινδύνου. λυπτάρ λόξαντές με, ξίφη πολλὰ ἤδη, καὶ λόγχας ἐπ' ἐμὲ ἐπάσαντο, καὶ ξύλα μακρὰ. καὶ εἶχον οὕτως, ὥστε ἀποκτενεῖν με. ἐγὼ δὲ

ὁρῶν τοῦ λιμοῦ δὲ μέγεθος, δρόμῳ ἔισω παρέρχομαι, ἔνθα οἱ ἐμοὶ δειπόται κοιμηθήσεσθαι ἔμελλον. οἱ δὲ, θεασάμενοί μ' οὕτω, συγκλείουσι τὰς θύρας ἔνυμάλα ἔξωθεν. ἐπὶ δὲ ἤδη ὄρθρος ἦν, ἀράμενος τὴν θύραν αὖθις, ἀπῆλθον ἅμα τοῖς ἀγρύταις. καὶ ἀποικόμενα εἰς κώμην ἄλλην μεγάλην, μὴ πολυάνθρωπον. ἐν ᾗ καινότερόν τι ἐτερατεύσαντο, τὴν θεὸν μὴ μεῖναι ἐν ἀνθρώπου οἰκίᾳ. ἡ δὲ παρ' ἐκείνοις μάλιστα τιμωμένη ἐπιχωρίου δαίμονος, ἐν ναὸν οἰκήσασα. οἱ δὲ, καὶ μάλα ἄσμενοι τὴν ξένην θεὸν ἐπελέξαντο, τῇ σφῶν αὐτῶν θεῷ συνοικίσαντες. ἡμῖν δὲ οἰκίαν ἀπέδειξαν ἀνθρώπων πενήτων. ἐνταῦθα συχνὰς ἡμέρας οἱ δειπότῃ διαξήσαντες, ἀπέναι ἤθελον εἰς τὴν πλησίον πόλιν. μὴ τὴν θεὸν ἀπήρω ὃν ἐπιχωρίους. καὶ αὐτοὶ ἐς τέρμονος πελθόντος, ἐκομίζοντο αὐτήν. μὴ θέντος ἐπ' ἐμοὶ, ἥλαυνον ἔξω. ἐτύχομεν δὲ δυσεβεῖς εἰς τέρμονος ἐκεῖνο πελθόντες, ἀνάθημα φιάλην χρυσῆν κλέψαντες, ἣν ὑπὲρ τῆς θεοῦ ἔφερον. οἱ δὲ κομῆται, ἀθρόμενοι ποῦ, διώκουσιν ἐλίγον, εἶτα ὡς πλησίον ἐγένοντο, κατα πλήξαντος ἀπὸ τῶν ἵππων, εἶχον αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ δυσεβεῖς, ἡ ἱεροσύλας ἐκάλουν, μὴ ἀπέκτων δὲ κλαπέρ ἀνάθημα. καὶ ἐρευνῶντες

Universidad de Deusto
Biblioteca

πάντα, εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ θεοῦ. ἀκού-
σαντες δὲ τὸν γυναικίας, ἤρξαν ὀπίσω. ἡμῖν δὲ μόνοις,
εἰσ τὴν εἰρκτὴν ἐμβάλλουσι. τὴν δὲ θεὸν τὴν ἐπ'
ἐμοὶ κομιζομένῳ ἀράμβοι, ναῷ ἄλλῳ ἔδω-
καν. τὸ χρυσίον, τῇ πολίτιδι θεῷ πάλιν ἀ-
πέδωκαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τάπεσιεύη, κάμὲ
περάσιμον ἤγνωσαν. ☪ ἀπέδοντό με ξένῳ
ἀνθρώπῳ, τὴν πλησίον κώμην οἰκοῦντι, τέ-
χνην ἔχοντι ἄρρυς πέτρην. οὗτός με βαλα-
βὼν, ☪ πυρδὺν μεδίμνους δέκα ὠνησάμενος,
ἐπιθεὶς μοι τὸν πῦρον, ὡσ ἐαυτὸν ἤλαυνεν ὁδὸν
ἀρκαλέαν. ὡς δὲ ἤκομεν, εἰσάγει με εἰς τὴν μυ-
λῶνα. ☪ ὁρῶ πολὺ πλῆθος ἔνδον ὁμοδούλων,
κτηνῶν. ☪ μύλας πολλὰς ἤσαν. μᾶσαν γὰρ
τοῖς ἐσθέφουσι. μᾶ πάντα ἐκεῖνα μεσάτην ἄλευ-
ρον. ☪ τότε μὲν μὲ, ὅια ξένον δοῦλον, καὶ
Φρυτίον βαρύταλον ἀράμβον, ☪ ὄνον ἀρτα-
λέαν ἀφιγμένον, ἀναπαύεσθαι ἔνδον ἀφῆ-
καν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, ὀθόνια τοῖς ὁμάσιν ἐπι-
πετάσαντες, ἐπορεύοντό μοι τῇ κώμῃ τῇ
μύλης. εἶτα ἤλαυνον. ἐγὼ δὲ ἤπιστάμην ὅπως
χρὴ ἀλεῖν, πολλάκις μαθών. προσεποιού-
μην δὲ ἀγνοεῖν. ἀλλὰ μάτην ἤλπισα. λα-
βόντες δὲ πολλοὶ τῶν ἔνδον βακτηρίας, ἐπεμ-
σαν τὰ μέ. ☪ μὴ προσδοκήσαντα ὡσ οὐχ ὁρῶν

τὰ πάν-

τα, πάλιν ἀθρόα τῇ χειρὶ, ὥστε μὲ ἐπὶ τὸ
πλησίον, ὥσπερ σκόμβον ἐξαπίνης σκέφειν.
☪ πεῖρα ἔμαθον, ὡσ χρὴ δοῦλον ἐσ τὰ "
δέοντα ποιεῖν, μὴ σοβεμένην τὴν χεῖρα τοῦ "
δεσπότου. λεπτὸσ δὴ πάνυ γίγνομαι, ☪ ἀθενὴς
τῷ σώματι, ὥστε ἔγνωμε ὁ δεσπότησ πωλῆ-
σαι. ☪ ἀποδίδοταί με ἀνθρώπῳ κηπουρῷ τὴν
τέχνην. οὗτος γὰρ εἶχε κῆπον, λαβὼν γεωρ-
γεῖν. ☪ ἔργα εἴχομεν ἔργον. ὁ δεσπότησ οὖν ἔ-
σθεν ἐπιθεὶσ μοι τὰ λάχανα, ἐκόμιζεν εἰσ
τὴν ἀγοράν. ☪ παραδοὺσ τοῖς ταῦτα πιπρά-
σκουσιν, ἦγέ με πάλιν εἰσ τὸν κῆπον. εἶτα ἐκεῖ
νοσ μοῦ ☪ ἔσκαπτε, ☪ ἐφύτευε, ☪ τὸ ὕδωρ τοῖς
φυτοῖσ ἐπῆγεν. ἐγὼ δὲ, ἐν τούτῳ εἰσήκειν ἀρ-
γόσ. ἦν δέ μοι λειτῶσ ἀλγεινὸσ ὁ τότε βίοσ.
πρῶτον μὲν, ἐπεὶ χειμὼν ἦσαν, κἀκεῖνοσ οὐ
δὲ αὐτῷ σῶμα εἶχεν ἀγοράσαι, οὐχ ὅπωσ
ἐμοί. ☪ ἀνυπόδητοσ, πλοῦν ὑγρὸν, ☪ πάνυ
σκληρὸν, ☪ ὀξὺν ἐπάτουν. ☪ φαγεῖν δὲ μό-
νον ἀμφοτέροις ἦν, θερίδακας παρὰσ, ☪ σκλη-
ρὰσ. καί ποτε βλιόντων ἡμῶν ἐσ τὸν κῆπον, ἐν
τυγχάνει αὐτῷ, ξυνᾶδος, σρατιώτου σολὴν ἠμ-
φιεσμένοσ. ☪ τὰ μὲν πρῶτα, λαλεῖ πρὸσ ἡ-
μᾶσ τῇ Ιταλῶν φωνῇ. ☪ ἤρετο δὲ κἀμὲ πόθεν ὁ
τοῦ ἀπάγοι δὲ ὄνομα ἐμέ. ὁ δὲ, οἶμαι τῇ φωνῇ

αὐόκτος ὢν. οὐλοὴν ἀπεκείνατο. ὁ δὲ, ὀργὴ μμος, ὡς ἐπορώρυμμος, παίει τῇ μάσιγι τὸν κνωδρόν. κἀκεῖνος συμπλέκεται αὐτῷ. ἐκ τῶν πολλῶν ἐπεσπάσατο, εἰς τὴν ὁλὸν ἐκτείνει. κείμενον ἔπαιεν οὕτω, χερί, ποδί, λίθῳ δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ. ὅσα παρῶτα αὐτεμάχετο, ἢ ἠπείλει, εἰ ἀνασαίη, ἀποκτενεῖν τῇ μαχαίρᾳ, ὁ δὲ, ὥσπερ ἐπ' αὐτοῦ ἐκείνου δειραχθεὶς δ' ἀκινδυνότατον, ὡς τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, μὴ ξιφίδιον πόῤῥω. εἶτα αὖθις ἔπαιε κείμενον. ὁ δὲ, δ' κακὸν ὁρῶν ἤδη ἀφόρητον, φεύγει, ὡς τεθνηκὼς ἐν ταῖς πληγαῖς. ὁ δὲ, δείσας ἰδὼν τοῦτο, δ' μὲν, αὐτοῦ ὡς εἶχε κείμενον, ἀπολείπει. τὴν δὲ μαχαίραν βασάζων ἐπ' ἐμοὶ, ἤλαυνεν ἐς τὴν πόλιν. ὡς δ' ἐπῆλθομεν δ' μὲν κάπρον αὐτοῦ, συνεργῷ τινι ἐπέσωκε γεωργεῖν. αὐτὸς δὲ, δ' κίνδυνον δ' ἐκ τῆς ὁδοῦ δείδιώς, κρύπτεται ἅμα ἐμοὶ, πρός τινος τῶν ἐν ἄστει σωκόντων. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, δόξαν ἀνρεῖσ οὕτω ποιοῦσι. δ' μὲν ἐμὸν λεπτότιν, κιβωτῷ ἐνέκρυφαν. ἐμὲ δὲ, ἁρπάμενοι ἐκ τῶν πολῶν, κομίζουσιν ἄνω τὴ κλίμακι, ἐς οἴκημα ἐπερῷον. κἀκεῖ με ἄνω συγκλείουσιν. ὁ δὲ στρατιώτης, ἐκ τῆς ὁδοῦ τότε μόλις ἀναστάς, ὡς ἔφαρεν, καρκαρῶν τοῖς πλησίοις, ἧκεν εἰς τὴν

τὴν πόλιν. τοῖς στρατιώταις τοῖς σὺν αὐτῷ ἐντυχὼν, λέγει τὴν ἀπόγοιαν τοῦ κνωδροῦ. οἱ δὲ, ὡς αὐτῷ συνελθόντες, μανθάνουσιν ἐν θαμὰ κεκρυμμένοι. καταλαμβάνουσι τοὺς τῆς πόλεως ἄρχοντας. οἱ δὲ, εἴσω τινὰ τῶν ὑπερετῶν πέμπουσι, καὶ τοὺς ἔνδον ἅπαντας προελθεῖν ἔξω κελεύουσιν. ὡς δὲ προῆλθον, ὁ κνωδρὸς οὐδαμοῦ ἐφάνετο. οἱ μὲν δὴ στρατιῶται, ἔνδον ἔφασαν εἶναι δ' κνωδρόν, κἀμὲ δ' ἐκείνου ὄνομα. οἱ δὲ, οὐδὲν ἄλλο ἐπολελήθεσαν ἢ λέγειν, οὔτε ἀνθρώπων, οὔτε ὄνομα. θορύβου δὲ ἐν τῷ στενωπῷ, καὶ πολλῶν βοῶν ἐκ τούτου γενομένης, ὁ ἀγέρωχος, καὶ πάντα περίδρομος ἐγὼ, βουλόμενος μαθεῖν τίνων εἶεν οἱ βοῶντες, ἀνακύπτω ἄνωθεν κάτω δι' ἐλαθυρίδος. οἱ δὲ μείζονες, βύθιοι ἀνέκραγον. οἱ δὲ, ἐπαλώκεσαν φθονοῦντες λέγοντες. καὶ οἱ ἄρχοντες εἴσω παρελθόντες, καὶ πάντα ἀνερωτῶντες, εὑρίσκουσιν δ' ἐμὸν ἀπότιλον τῇ κιβωτῷ ἐγκείμενον. καὶ λαβόντες, δ' μὲν, εἰς δ' ἀσμωτήριον πέμπουσι, λόγον τῶν περλαμπομένων ὑφέξοντα. ἐμὲ δὲ, κάτω βασάσαντες, τοῖς στρατιώταις ἐπέσωκαν. πάντες δὴ ἄσβεστον ἐγέλων ἐπὶ μωμυσμένοις ἐκ τῶν ἐπορώρων, ἢ προσόν τι δ' ἑαυτοῦ ἀπότιλον, κἀκτοτε δὴ ἐμοῦ πρώ

Universidad de Deusto
Biblioteca

τοὺ ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος οὗτος, ἀφ'
ὀνοῦ πλακούντεως. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, τί μᾶλλον ἔπα
θεν ὁ κωμῳδοὺς ὁ ἐμὸς σκωπτόμενος, οὐκ οἶδα. ὁ δὲ
στρατιώτης πωλήσειν με ἔφασκεν. ☾ πεπράκει
με πέντε ☾ εἴκοσιν ἀττικῶν. ὁ δὲ ὠνησάμενος,
θεράπων ἦν ἀνδρὸς σφόδρα πλουσίου, πόλεως
τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ☽ μεγίστης Θεσσαλονίκης.
οὗτος τέχνῃ εἶχε ταύτῃ. τὰ ὀψάρια τῷ πλεστὸ
τῇ ἑσκεύαζε, ☾ εἶχε ☾ ἀδελφὸν σύνδουλον,
ἄρτους πέτ[illegible]ν, ☾ μελίπηκτα κιρνᾶν ἐπισά
μενον. οὗτοι οἱ ἀδελφοὶ, σύσκιωοί τε ἀεὶ ἦσαν
ἀλλήλοις, ἢ κατέλυον ἐν ταὐτῷ, ἢ τὰ σκεύη
τῶν τεχνῶν εἶχον ἀναμεμιγμένα. ἢ μὴ ταῦτα,
κἀμὲ ἔισαγον ἔνθα κατέλυον. ☾ οὗτοι μετὰ δεῖ
πνον ἢ σκοτότου, πολλὰ λείψανα ἄμφω
εἴσω ἐκόμιζον. ὁ μὲν, κρεῶν, ☾ ἰχθύων. ὁ δὲ
ἄρτων, ☾ πλακούντων. οἱ δὲ, κατακλείσαν
τες ἔνδον ἐμὲ μετὰ τούτων, ☾ φυλακὴν ἐμοὶ
γλυκυτάτην ποιησάμενοι, ἀπῆσαν, ὥστε
ἀπολούσασθαι. κἀγὼ τοῖς παρακειμένοις
κειθρίοις μακρὰ χαίρειν λέγων, ταῖς τέχναις,
☾ ταῖς κέρδεσι τῶν σκωπτῶν ἐλπίδυν ἐμαυτόν.
καὶ δὴ μακροῦ πάνυ ἐγκειμένου ἀνθρωπείου
ζοφῶδους. οἱ δ', ἀναστρέψαντες εἴσω, τὰ μὲν πρῶ
τα οὐλοὴν ἠθάγοντο τῆς ὀψοφαγίας τ' ἐμῆς,
ἐκ. πο

ἐκ τοῦ πλήθους τῶν παρακειμένων, κἀμοῦ
ἔτι ἐν φόβῳ, καὶ φειδοῦ κλέπτοντος ὀλίγον.
ἐπεὶ δὲ καὶ τέλεον ἤμελλον αὐτῶν καταγνοὺς ἄνοι
αν, ἅπας καλλίστας τῶν μειρίσων, ☾ ἄλλα πολ
λὰ κατέξωγον. καὶ ἐπειδὴ ἤδοντο ἤδη τῆς
ζημίας, ταμβηπρόσθα, ἄμφω ὑποπτον πρὸς
ἀλλήλους ἔβλεπον, ☾ κλέπτω ὁ ἕτερος τὸν
ἕτερον, ἢ ἅρπακε τῶν κοινῶν, ☾ αὐαίχωτον
ἔλεγον. καὶ ἦσαν ἀκειβεῖς λοιπὸν ἄμφω. καὶ
τῶν μειρίσων ἀεθμὸς ἐγίνετο. ἐγὼ δὲ ἐμβίον
ἔιχον ἐν ἡδονῇ, καὶ ζυφῇ. καὶ τὸ σῶμα μου ἐκ
τῆς βινήδους ζοφῆς πάλιν καλὸν ἐγεγόνει, ☾
τὸ λέρμα ἐπανθούσῃ τῇ χροιᾷ ἀπέστιλβεν. οἱ
δὲ γυναιότατοι, μέγαν τέμε, καὶ πίονα ὀ-
ρεσθντες, ☾ τὰ κειθίσια μὴ λαπανώμενα, ἀλ
λ' ἐν ταὐτῷ μέζω ὄντα, εἰς ὑπόνοιαν ἔρχοντο
τῶν γραμμάτων τῶν ἐμῶν. ☾ προσελθόντες,
ὡς εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπόντος, ἔπειτα τὰς
θύρας συγκλείσαντες, προσβαλόντος ὀχῆ
πνι τὰ ὄμματα τῆς θύρας, ἐσκοπεῖτο τὰν-
δρα. κἀγὼ τότε τοῦ πλόου μηδὲν εἰδὼς, ἀεί
στων, προσελθών. οἱ δὲ, τὰ μὲν πρῶτα ἐγέλων,
ὁρῶντες ἄειστον ἄπιστον. εἶτα δὲ ὁμοδούλοις
ἐκάλουν ἐς τὴν ἐμὴν θέαν, ☾ γέλως πολὺς ἦν.
ὥστε ☾ ὁ σκωπτὸς αὐτῶν ἤκουσε τ' γέλωτος,

θορύβου ὄντος ἔξωθεν, καὶ ἤρετό τινα ἐφ' ᾧτινι τὸν οἱ ἔξω γελῶσιν. ἐπεὶ δὲ ἤκουσε, καὶ ἀναστὰς τοῦ συμποσίου, καὶ ἀνακύψας εἴσω, ὁρᾷ μέσον ὀφρύος ἀγρίου μειδίσαντα, μέγα ἐπιγέλωτι ἀναβοήσας, εἰσφέρει εἴσω. κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην ἐπὶ τοῦ στόματος, κλέπτων ἅμα, καὶ λίχνος ἐαλωκώς. ὁ δὲ ὡς ἐν εἶχεν ἐπ' ἐμοὶ γέλωτα. ἦ ταμὼν πρῶτα, κελεύει με ἔσω ἄγεσθαι εἰς ἐκείνου συμπόσιον. ἔπειτα, βάπτε, ἔφη μοι, παθεῖναι εἶπε, καὶ ἐπ' αὐτῇ πολλὰ τῶν, ὅσα μὴ θεμιτὸν ἄλλοις ἐνῷ καταφαγεῖν, κρέα, λοπάδας, ζωμοὺς, ἰχθῦς. τοῦτο μὲν, γάρ, καὶ ἐλαίῳ κατακειμένους. ἄττα δὲ νάπυϊ ἐπικεχυμένους. κἀγὼ τὴν τύχην ὁρῶν ἥδη ἁπαλόν μοι προσμειδιῶσαν, καὶ μαθὼν ὅτι με δεῖ μόνον δ' ταῦτα νίσασθαι, καὶ τοῦ λοιποῦ ἐμπεπλησμένος, ὅμως ἠείσω, τῇ χαπέζῃ παρασάς. δ' δὲ συμπόσιον ἐκλογεῖτο τὸν γέλωτα. καί τις εἶπε, καὶ ταῦτα δεῖνον οὗτος ὁ νοσ, ἢν τις αὐτῷ ἐγκεράσῃ μύωσ ἐπισῷ. καὶ ὁ στόμος ἐκέλευε. κἀγὼ δ' προσενεχθεὶς ἔπινον. ὁδὲ, οἷον εἰκὸς, ὁρῶν με κτῆμα παράδοξον τὴν μὲν τιμὴν τὴν ἐμὴν κελεύει τῶν δούλων τῶν τινι καταβαλεῖν, ᾧ ἐμὲ ὠνησάμενος, καὶ ἄλλο τοσοῦτον, ἐμὲ δὲ παρέδωκεν ἀπελθεῖν

ᾧ τινι τῶν ἑαυτοῦ νεανίσκων, καὶ εἶπε κατηχεῖν, ὅσα ποιῶν μάλιστα, εὐχαριστεῖν αὐτὸν δυνήσεται. ᾧ δὲ λέγειν ἤρξατο πάντα. ὡς ἤκουσεν ὁ δεσπότης, εἰς ἅπαντα δουλεύσοντα. ᾗ πρῶτον μὲν κατακλίνεσθαί με ἐπὶ κλίνης, ὥσπερ ἄνθρωπον ἐπ' ἀγκῶνος ἐποίησεν. εἶτα καὶ προσκαλέσαι αὐτῷ, ἃ μὲν ὀρχεῖσθαι, ἃ δὲ λύειν ἐπανιστάμενον ὀρθὸν, καὶ κατανεύειν, καὶ ἀνανεύειν πρὸς τὰς φωνάς, καὶ πάντ' ὅσα ἐδυνάμην μάλιστα, καὶ δίκην μανθάνειν ποιεῖν. καὶ πρᾶγμα θεοειδέστατον ἦν, ὅταν ὁ δεσπότης, οἰνοπότης, παλαίων, ὀρχούμενος. δὲ μέγιστον, ὅτι πρὸς τὰς φωνὰς ἀνένευον ἐν καιρῷ, καὶ κατένευον. καὶ πεῖν δὲ ὅτε θελήσαιμι ἤρων, ταῖς ὀφθαλμοῖς δ' οἰνοχόον κινήσας. καὶ οἱ μὲν ἐθαύμαζον δ' πρᾶγμα, ὡς παράδοξον, ἀγνοοῦντες ἄνθρωπον ἐν ᾧ κείμενον, ἐγὼ δὲ, ξυφὴν ἐποιούμην τὴν ἐκείνων ἄγνοιαν. ᾗ μὴν καὶ ἐδεδίειν ἐμάνθανον, καὶ κομίζειν δ' στόματος τὴν ὠδῖνα νώτου, καὶ ἔχειν θρόμον ἀλυστότατον, ἃ ᾧ ἀναβάτῃ ἀνάσθητον. καὶ σκυτίνη μοι ἦν πολυτελής. καὶ στρώματα περφυρᾶ ἐπιβάλλεται. καὶ χαλινοὶ εἰσιν χόμενοι, ἀργύρῳ, καὶ χρυσῷ πεποικιλμένοι. κώδωνες δεξιὸν τόμου, μέλος μουσικώτατον ἐκφωνοῦντος.

ὁ δὲ Μενέκλῆς ὁ στρατότης ἡμῶν, ὥσπερ ἔφλυ, ἐκ δὴ Θεσσαλονίκης σεῦρο ἐληλύθει ἐπ' αὐτίᾳ τοιαύτῃ. ἐστέγετο τῇ πατρίδι θέαν πρέξειν ἀνδρῶν, ὅτι οἱ πρὸς ἀλλήλους μονομαχεῖν εἰσόμενοι. ἦ οἱ μὲν ἄνδρες, τὰ μάχης δὴ ἦσαν ἐν πρασκευῇ. καὶ ἀφῖκτο ἡ πορεία. ἠγελαύνομεν δὴ ἔωθεν. κἀγὼ δὴν στρατότλω ἔφερον, εἰ στεγεῖον ἦν δὴ ὁδοῦ βραχύ, καὶ πῶς ὀχήμασιν ἐπιβαίνειν χαλεπόν. ὡς δὲ κατέβημεν ἰὼν Θεσσαλονίκλω, οὐκ ἦν ὅστις δὴ θέαν οὐκ ἐστείγετο, ἦ τὴν ὁδὸν τὴν ἐμήν. ἦ δὴ ἐμὴ ὁδὸς, προελήλυθεν ἐκ μακροῦ, ἦ δὴ πολυπόσωπον, καὶ δὴ ἀνθρώπινον τῶν ἐμῶν ὀρχημάτων καὶ παλαισμάτων. ἀλλ' ὁ μὲν στρατότης, δῆτα ἐνδοξοτάτοις τῶν αὐτοπολιτῶν, πρᾴδιν δὴ μοι ἐσέκινυέ με, ἦ τὰ πρᾴδλοξα ἐκεῖνα ἐν ἐμοὶ παίγνια ἐν δὴ σπουδῇ πρέτιθει. ὁ δὲ ἐμὸς ἑπτάτης, πρόσοδον εὗρεν ἐξ ἐμοῦ πολλῶν πάνυ δραχμῶν. κατακλείσας γάρ με ἔνδον, εἶχεν ἔξω τα. καὶ τοῖς βουλομένοις ἰδεῖν ἐμέ. καὶ τὰ μὰ παράδοξα ἔργα, μισθοῦ τὴν θύραν ἤγαγεν. ὅθεν εἰσεκόμιζον, ἄλλος ἄλλοθεν τῶν ἐθελόντων. μάλιστα δὲ ἐχθρὸν εἶναι ὄνος χαίρει δάκνων. ἐγὼ δέ, ἦ θεῖον. ὥστε ὀλίγων ἡμερῶν δὴ στρατότης, καὶ οἷς ἐν τῇ πόλει συναριστῶν, μέ-

γιστε, ἦ πίων πλεῖστα ἤδη ἐγεγόνειν, καὶ πρώτη ξένη, οὐ μέτρια κεκτημένη, τὴν ὀθνείαν καὶ, πρελθοῦσα εἰσω ἰδεῖν ἐμὲ ἀείσωντα, εἰσερωτάμου θερμὸν ἐμπίπτει, ὅστις μὲν, ὁ κάλλος ἰδοῦσα τὸ ὁμοῦ. ὅστις δὲ. δὴ πρὸς ὀξὺ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδευμάτων, εἰς ἐπιθυμίαν συνουσίας προελθοῦσα, καὶ διαλέγεται πρὸς ὃν ἐπιτάτην ὃν ἐμὸν, ἦ μισθὸν ἄρρον αὐδᾷ. ἐστέγετο, εἰ συγχωρήσειεν αὐτῇ, ὡς ἐμοὶ τὴν νύκτα ἀναπαύσεσθαι, κἀκεῖνος οὐδὲν φροντίσας, εἰ τε ἦ αὔσει πρὸς ἐκείνην δὲ ἐμοῦ, εἴτε μὴ, λαμβάνει ὃν μισθόν. κἀπειδὴ ἑαυτέρα τε ἤδη ἦν, κἀκ τοῦ συμποσίου ἀφῆκεν ἡμᾶς ὁ στρατότης ἀναστρέφομεν ἔνθα ἐκαθεύδομεν. καὶ τὴν γυναῖκα εὑρομεν πάλαι ἀφιγμένην ἐπὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν. ἐκεκόμιστο δὲ αὐτῇ προσκεφάλαια μαλακὰ, ἦ στρώματα ἔστω κατέθεντο, ἦ χαμεύνιον ἡμῖν δύ πρεπτὸς ἦν. εἶτα οἱ μὲν ἦ γυναικὸς θεράποντες, αὐτοῦ τοῦ πλησίον πρὸ τοῦ δώματος ἐκάθευδον. ἦ δὲ, λύχνον ἔνδον ἐκαιε μέγαν, ἦ δὴ πυρὶ λαμπόμενον. ἔπειτα ἀποδυσαμένη, παρέστη ἦ δὴ λύχνῳ γυμνὴ ὅλη. καὶ μύρον ἐκ τινος ἀλαβάστρου προχεαμένη, ῥύτῳ ἀλείφεται. κἀμὲ δὲ μυείζει. ἔνθεν μάλιστα τὴν ἔτινά μου μύρων ἐνέπλησεν. εἶτά με καπεφίλη

σι. καὶ οἷα, πρὸς αὐτῆσ ἐρώμενον, & ἄνθρωπον ἀνελέγετο. καί με ἐκ τῆ Φορβαίας ἐπιλαβομένη, ὡδὶ δ' ἀμεύνιον εἶλκε. κἀγὼ οὐδὲν τὸ-
γου παρακαλέσαντος, εἰσ ὅδ' ἀνόμνυσ, & ὀ
νῷ δὲ παλαιῷ πολλῷ ἐστοβεβρεγμένῳ, καὶ
τῆ χρωτὶ τ' μύρου ὀιχομένοσ, καὶ τὴν παλα-
σκιὼ ὁρῶν πάντα καλήν, κλίνομαι. καὶ σφό-
δρα ἀπόρων, ὅτῳσο ἀναβήσομαι τὴν ἄνθρωπον.
καὶ γὰρ ἀζόρου ἐπεγόνην ὄνος, συνουσίας ἀπ' ὀνῆ
τοῖς ὀνοισ συνήθουσ ἔτυχον ἐφαπτόμενοσ, οὐ
δὲ γυναικὶ ἐχρησάμην οὕτω. ἡ μὲν καὶ τοῦτο μ'
εἰσ δέοσ οὐχὶ μέτειον ἦγε, μὴ οὐ χορήγησε γυ-
νὴ, διαπαιδεῖν. κἀγὼ ὥσπερ ἀνδροφόνοσ
καλὴν δώσω δίκην. ἠγνόουν δὲ οὐκ εἰς δέον δ'
δώσ. ἡ δ' γυνὴ, τοῖσ ἄλλοισ τοῖς φιλήμασι, & ῥυτῆσ
ἐρωτικοῖσ, προσκαλουμένη, ὡσ εἰδεν οὐ κατ'
χοντα ὥσπερ ἀνδρὶ παρακειμένη, περιβάλ-
λεται μέ. καὶ ἅρασα εἶσω, ὅλον παρελέξατο.
κἀγὼ μὲν ὁ λεῖλοσ, ἐδεδοίκειν ἔτι, δ' ὀπίσω ἐ-
τῶν ἐμαυτὸν ἀφέμαι. ἡ δὲ, φ τε ὀσφύοσ
τ' ἐμῆσ εἶχεν, ὥστε μὴ ἐστοχωρεῖν, & αὐτὴ
εἶπεν δ' φεῦ γῆν. ἐπεὶ γὲ ἀκεκλῶσ ἐπεὶ θὴν ἔπ
μοι ἡ προσδεῖν πρὸς τὴν τ' γυναικὸσ ἡδονήν τε,
& τέρψιν, ἀδεῶσ λοιπὴν ἐστηρέτων, ἐννοούμε-
νοσ, ὡσ οὐδὲν εἴην κακίων τ' τ' Πασιφάης μι

χοῦ. ἡ δὲ γυνὴ, οὕτωσ ἦν ἄρα ἐσ τὰ ἀφροδίσια
ἐρίμη, & τ' ἀπ' φ συνουσίας ἡδονῆσ ἀκόρεστοσ,
ὥστε ὅλην τὴν νύκτα ἐν ἐμοὶ ἐσαεὶ ἀνηστον. ἅ-
μα δὲ τῇ ἡμέρᾳ, ἡ μὴν, ἀναστᾶσα, ἀπῆλθ, συν
θεμένη πρὸσ ὃν ἐπισάτην ὃν ἐμὸν ὁίσειν ὡδὶ
τοῖς ἀνῳοῖς ὃν μισθὸν ὃν αὐτὸν φ νυκτόσ. ὁ
δὲ, ἅμα μὴν πλουσιώτεροσ ἐκ τῶν ἐμῶν γε-
νόμενοσ, & ζῶ δεῦρο τὴ καινότερον ἐν ἐμοὶ
ἐπιλεξάμενοσ, συμπατκλείει με τῇ γυναι-
κὶ. ἡ δὲ, κατεχέατό μοι δεινῶσ. καί ποτε
ἐλθὼν ὁ ἐπισάτησ, ἀπαγγέλλ ζῶ δεῦρο τὴ
ὃ ἔργον, ὡσ ἦν αὐτὸσ διδάξασ. καὶ ἐμοῦ μὴ εἰ
δότοσ, ἄγει αὐὸν ἐσωτέρασ ἤδη, ἔνθα ἐκαθεύ-
δομεν. ἡ διά τινοσ ὀπῆσ τ' θύρασ δείκνυσί με,
ἔνδον τῇ μείρακι συνθυναξόμενον. ὁ δὲ, ἀθεὶσ
τῇ θεᾷ, ἡ δημοσίᾳ με δεῖξαι ταῦτα ποιοῦντα
ἐπεθύμησε. & κελεύει πρὸσ μηδένα ἔξω ὅδ'
εἰπεῖν, ἵνα ἔφη ἐν τῇ ἡμέρᾳ φ θεᾶσ παραγά
γομεν τοῦτον ἐσ δ' θέαζον σύν τινι τῶν κατε
δεδικασμένων γυναικῶν, καὶ πάντων ὀφθαλ
μοῖς ὡδὶ τὴν γυναῖκα ἀναβήσειν. καί τινα τῶν
γυναικῶν, ἥτις κατεκέκειρο θηλείοις ἀπθανεῖν,
ἀγόμενον ἔνδον παρ' ἐμὲ, & προσιέναι τε ἐκέ-
λευον, καὶ φαύειν ἐμοῦ. εἶτα δ' τελουτᾶον τ'
ἡμέρασ ἐκείνησ ἐνδάσησ, ἐν ᾗ τὰσ φιλοτιμί

ας ἦγεν ὁ ἐμὸς δεσπότης, εἰσάγειν ἐγνωσάμε εἰς τὸ θέατρον. ☩ εἰσῆειμεν οὕτω. κλίνη ἦν μεγάλη, ἀπὸ χελώνης ἐνδεδεμένη πεποιημένη, χρυσῷ ἐσφηνωμένη. ☩ ταύτης με ἀνακλίνουσι κἀκεῖ μοι τὴν γυναῖκα παρακατέκλιναν. εἶπα οὕτως ἡμᾶς ἐτέθεικαν ἐπί τινος μηχανήματος, καὶ εἰστήκειμεν εἰς τὸ θέατρον παρενέμαντες, κατὰ θεκαν ἐν τῷ μέσῳ. ☩ οἱ ἄνθρωποι μέγα ἀνέβοησαν. ☩ κρότος πᾶσης χειρὸς ἠχήλατ' ἐπ' ἐμοί. ☩ τράπεζα ἡμῖν παρέκειτο. ☩ πολλὰ ἐσκευασμένα ἐν αὐτῇ ἔκειτο, ὅσα τρυφῶντες ἄνθρωποι ἐν δείπνῳ ἔχουσι. καὶ πᾶσης ἡμῖν παρεσκεύαζεν οἰνοχόοι καλοί, ὅν οἶνον ἡμῖν χρήσιμον ἀκουόμενοι. ὁ μὲν δὴ ἐπιστάτης ἔσω ὁπίσω, ἐκέλευέ με ἀείδειν. ἐγὼ δὲ, ἅμα μὲν ἠδυμένων ἐν τῷ θεάτρῳ κατακείμενος. ἅμα δὲ δεδίειν μή που ἄρκτος, ἢ λέων αὐτὰ πολήσητ. ἐν τούτῳ δέ τινος ἄνθρωπος φέροντος, πρόσευόντος, ἐν τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν, ὁρῶ ☩ ῥόδων χλοερῶν φύλλα, ☩ μυρίου ἐπὶ ὀκνῶν, αὐαπεπλήκασι τὸν λέχος, ἐκπίπτω. καὶ οἱ μὲν, ὥσυντό με αὐίσκειν, ἐγὼ δὲ, ἓν δέ ἐνὸς ἐπιβέχων, ἢ ἀπαθιζόμενος ἀπ' αὐτῶν τῶν αὐθέων τὰ ῥόδα, κατέπινον. τῶν δὲ, ἔτι θαυμαζόντων ἐπ' ἐμοί, ἀποπίπτει δέ ἐμοῦ ἐκείνη ἡ τ κτένους ὀφις, ☩ ἀπόλ-

λυται. ☩ ἀφανὴς ἦν ἐκεῖνος ὁ πάλαι ὄφις. ὁ δὲ λούκιος ἀυδᾶ, ἔνδυμοι γυμνὸς εἶναι, τῇ δὲ παραδόξῳ ταύτῃ, μὴ μηδέ ποτε ἐλπιθείσῃ θεᾷ, πάντοθεν ἐκπεπληγμένοι, δεδιόνε ἐπιθορύβειν. ☩ δ' θέατρον εἰς δύο γνώμας ἐχίζετο. οἱ μὲν, ὡς ὥσπερ φάρμακα λοιμὰ ἐπιπάμενον, καὶ κακόν τι πολύμορφον, ἠξίουν εὐθὺς ἔνδον πυρὶ με ἀποθανεῖν. οἱ δὲ, πεπειμένοι καὶ ἐμοῦ λόγους ἐλεγον εἶναι, καὶ πρότερον διαγνῶναι, εἶθ' οὕτω δικάσαι περὶ τούτων. κἀγὼ δραμὼν πρὸς δν ἄρχοντα τῆς ἐπαρχίας, ἔτυχε δὲ τῇ θεᾷ ταύτῃ παρών, ἐλεγον κάτωθεν ὅτι γυνή με θετταλὴ, γυναικὸς θετταλῆς δούλη, χρίσματι μεμαγευμένῳ ἐπαλείψασα, ὄνον ποιήσει. καὶ ἱκέτευον αὐτὸν λαβόντα ἔχειν με ἐν φρουρᾷ, ἕως ἂν αὐδὴν πείσαιμι, ὡς οὐ καταψεύδομαι οὕτω γεγονώς. καὶ ὁ ἄρχων, λέγε φησὶν ἡμῖν ὄνομα δ' σόν, καὶ γονέων τῶν σῶν, καὶ συγγενδν, εἴ τινας φῆς ἔχειν τῷ γένει προσήκοντας, καὶ πόλιν. κἀγὼ, πατὴρ μὲν ἔφην ἐστὶ μοι λούκιος τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ, γάϊος. ἀμφω δὲ, τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα κοινὰ ἔχομεν, κἀγὼ μὲν, ἰσοδρόμων, καὶ ἄλλων εἰμὶ συγγραφεύς. ὁ δὲ, ποιητὴς ἐλεγείων ἦν, καὶ μάντις ἀληθὸς.

παρὶς λέ ἡμῖν, Πάρα δὲ ἀχεΐας. ὁ δὲ δὴ κασὸς, ἐπὶ ταῦτα ἤκουσε, φιλτάτων ἐμοὶ ἑ φὴ λίαν ἀνδρῶν ἱμὸς εἶ καὶ ξένων, οἰκίας τε μὲ ποδεξαμένων, ἠδ' ὡρίοις τιμισάντων. ἐπί σταμαι ὅτι οὐλὼ ψευδὴ, πᾶς ἐκείνων ὤν. ἐπὶ τοῦ λίφου ἀναπηλήσας, πειβάλλει τε, καὶ πολλὰ ἐφίλει. καί με καὶ οἰκαδε ἤγαγεν ὡς ἑαυτόν. ἐν ρύτῳ δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς ἀφίκετο, ἀργύειον, ὃν ἄλλα μοι πολλὰ κομίζωμεν, καὶ ρύτω με ὁ ἄρχων δημοσίᾳ πάντων ἀκούσαντων, ἀπολύει, καὶ ἐλθόντες ἐπὶ θάλατταν ναῦν ἐσκεψάμεθα, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐνεθέμεθα. ἐγὼ δὲ, κράτιστον εἶναι ἔγνων ἐλθεῖν πρὰ τὴν γυναῖκα τὴν ἐραθεῖσάν μου τὸν νοῦν, καλλίων αὐτῇ φανεῖσθαι λέγων, νῦν ἐν ἀνθρώπων ὤν. ἡ δὲ μ' ἀσμενίη τε εἰστελέξατο καὶ παρασόξῳ οἴμα τοῦ πράγματος ἐπιτερπομένη. καὶ λίπνειν αὐτῇ. καὶ καθεύδειν ἱκέτευε. κἀγὼ ἐπειθόμην, νεμέστεως ἄξιον εἶναι νομίζων ἐν ὄνον ἀγαθυνθέντα, νῦν γυνόμενον ἀνθρώπον, ὑποδρυφᾶν, καὶ τὴν ἐραθεῖσάν μου ὑποδρᾶν. καὶ δειπνῶν αὐτῇ, καὶ ἐκ τοῦ μύρου ἀλείφομαι, καὶ στεφανοῦμαι καὶ φιλτάτῳ ἐς ἀνθρώπων με ἀνασώσαντι ῥόλῳ. ἐπεὶ δ' ἦν νὺξ βαθεῖα, ἦλθε καθεύδειν ἔνδον. κἀγὼ δ' ἐπανίσταμαι, ἡ

ὡσπερεὶ μέτα τι ποιῶν ἀγαθὸν, ἀπολύομαι, καὶ ἵσταμαι γυμνὸς ὡς, δ' ὅθεν ἔτι μᾶλλον ἀρέσαν ἐκ τ' πρὸς ἀν' ὄνον συμφέρεσθαι. ἡ δὲ, ἐπειδὴ εἶδέ με πάντα ἀνθρώπινα ἔχοντα, προσκλύσασά μοι, οὐ φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ ἔφη, καὶ δὴ ἐμῶν οἰκίας, καὶ μακράν ποι ἀπελθὼν, κοιμήσῃ; ἐμοῦ δ' ἐρομένου, τίνων καὶ ἡμαρτηκέναι μοι δοκοῦντον. ἐγὼ δὲ ἔφη μὰ Δία οὐχὶ σοῦ, ἀλλὰ τοῦ ὄνου τοῦ σοῦ ἐρᾶσθαι τότε, ἐκείνῳ, καὶ οὐχὶ σοὶ συνεκάθευδον. καὶ ὤμοσε γ' νῦν κἀμὲ ἐκεῖνό γε μόνον ἀ μέγα τ' ὄνου σύμβολον ἡασάζειν, ἢ σύρειν. σὺ δέ μοι ἐλήλυθας ἐξ ἐκείνου καλοῦ καὶ χρησίμου ζώου ἐς πίθηκον μεταμορφωθείς. καὶ καλεῖ ἤδη θύθις τοὺς οἰκέτας, κελεύει με τῶν νώτων μετέωρον κομισθῆναι ἔξω δὲ οἰκίας. καὶ ἐξωσθεὶς πρὸ τοῦ δωματίου ἔξω γυμνὸς, καλὸς, ἐστεφανωμένος, καὶ μεμυρισμένος τὴν γῆν γυμνὴν πειλαβὼν, ταύτῃ συνεκάθευδον. ἅμα δ' ὄρθρῳ γυμνὸς ὢν, ἐθέουν ἐς ναῦν, μὴ λέγω πρὸς ἀν' ἀδελφὴν, τὴν ἐμαυτοῦ ἐν γέλωτι συμφοράν. ἐπλέομεν ἐκ τ' πόλεως δεξιοῦ πνεύσαντος ἀνέμου, πλέομεν ἔνθεν. ὀλίγαις ἡμέραις ἔρχομαι εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα. ἐνταῦθα, θεοῖς σωτῆρσιν ἔθυον, καὶ ἀναθήματα ἔθηκα, μὰ Δί' οὐκ ἐκ κύνος πρωκτοῦ, τοῦτ' δὴ

θ' τ' λόγου, ἀλλ' ἀξ ὄνου πρὶ ἐργίας δ' μακρὸν πάνυ, καὶ οὕτω δι' ἐμόλις, οἰκάδε ἀνασωθείς.

ΖΕΥΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ.

ΚΥΝΙΣΚΟΣ.

Γὼ δ' ἐῶ Ζεῦ, τὰ μὲν τοιαῦτα, οὐκ ἐγὼ ἐ χλήσω σε, πλοῦτον, ἢ χρυσὸν, ἢ βασιλείαν αὐτῶν, ἅπερ εὐκταιότατα τοῖς πολλοῖς. σοὶ δ' οὐ πάνυ ῥᾴδια πρᾶξαι ἔοικεν. ὁρῶ γοῦν σε τὰ πολλὰ παρακούοντα, ὀχλουμένων αὐτῶν. ἓν δέ μοι μόνον ῥᾷστον εἰ βούλοιο πρᾶξαι μοι γενέσθαι. Ζ. τί τοῦτό ἐστιν ὦ Κυνίσκε. οὐ γὰρ ἀτυχήσεις, ἀλλὰ μάλιστα μεγίστων ὡς ἔφης δεόμενος. Κυ. ἀπόκειναί μοι πρός τινα οὐ χαλεπὴν ἐρώτησιν. Ζ. μικρά γε ὡς ἀληθῶς ἢ οὐχί, ἀπόχρησον. ὥστε ἐρώτα ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς. Κυ. ἰδοὺ ταῦτα ὦ Ζεῦ. ἀνέγνως δ' ἀλλογοῦ που σὺ τὰ Ὁμήρου, ἀλλὰ Ἡσιόδου ποιήματα. εἰπὲ δή μοι εἰ ἀληθῆ ἐστιν, ἃ φασὶ τὴν εἱμαρμένης καὶ τῶν μοιρῶν ἐκείνοι ἐξάρχωσιν ἅπαντα εἶναι, ὁπόσα ἂν αὗται ἐπινήσωσι γενόμενα ἑκάστῳ. Ζ. νὴ πάνυ ἀληθῆ ταῦτα. οὐδὲν γὰρ ἐστιν, ὃ, μὴ αἱ μοῖραι διατάττουσιν, ἀλλὰ πάντα ὁπόσα γίγνεται ὑπὸ ταύτης ῥυτὴν ἄξαντα τὴν ἀρχὴν ἕκαστον ἕπεσθαι κλωσμένην ἔχει τὴν ἀπόβασιν, καὶ οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι. Κυ. οὐκοῦν ὁπόταν ὁ ἀνδρὸς ὁ μοῖρος ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως λέγῃ, μὴ ὑπὲρ μοῖραν πόμον αἴσιος ἐξαφίκηται, καὶ τὰ τοιαῦτα, λῆρεῖν δῆλα δὴ φήσομεν τότε αὐτόν; Ζ. μάλα. οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω γένοιτ' ἄν, ἔξω τοῦ νόμου τῶν μοιρῶν, οὐδὲ ὑπὲρ αἶσαν. οὐ ποιητὰ δὲ, ὁπόσα μὴ ἂν ἐκ τῶν μουσῶν κατεχόμενοι ἀῄδωσιν, ἀλλὰ ταῦτά ἐστιν. ὁπόταν δὲ ἀφῶσιν αὐτοὺς αἱ θεαὶ, καὶ καθ' αὑτοὺς ποιῶσι, τότε δὴ καὶ σφάλλονται, ὑπεναντία τοῖς πρότερον διεξέρχονται. καὶ συγγνώμη, εἰ ἄνθρωποι ὄντες, ἀγνοοῦσι τἀληθές, ἃ πολλοῦ τοῦ ἐκείνου, ὅ τέως παρὸν, ἐξῃρῆσθαι δοκεῖ αὐτῶν. Κυ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω φήσομεν. ἔτι δὲ κἀκεῖνό μοι ἀπόκειναι. οὐ δεῖσθαί μοι δοκεῖς αἱ μοῖραι εἰσὶ κλωθοί, λάχεσίς τε οἶμαι, καὶ ἄτροπος; Ζ. πάνυ μὲν οὖν. Κυ. ἡ εἱμαρμένη δὲ γοῦν, ἢ τύχη, πολυθρύλλητοί γε αὗται, τίνος εἰσὶν, ἢ τί δύνανται αὐτῶν ἑκατέρα; πότερον, τὰ ἴσα ταῖς μοίραις, ἢ τί ὑπὲρ ἐκείνας; ἀκούω γοῦν ἁπάντων λεγόντων μηδὲν εἶναι τύχης ἢ εἱμαρμένης δυνατώτερον. Ζ. οὐ θέμις ἅπαντάσι εἰδέναι ὦ Κυνίσκε. τί νοῦς δ' οὖν ἕνεκα ἠρώτησάς ποτε περὶ τῶν μοιρῶν; Κυ. ἦν πρότερόν μοι ὦ Ζεῦ, κἀκεῖνο εἰ

πᾶς, εἰ καὶ ὑμῶν αὗται ἄρχουσι, καὶ ἀναίτιοι ὑμῖν ἀρτᾶσθαι ἀπὸ τοῦ λίνου αὐτῶν. Ζ. ἀνάγκη ὦ Κυνίσκε. τί δ' ἂν ἐμειδίασας; Κυ. αὖθις μνήσθω ἐκείνων τῶν Ὁμήρου ἐπῶν, ἐν οἷς ποιήσασθαι αὐτῷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν δημηγορῶν, ὁπότε ἢ πείλεισ αὐτοῖσ ὡσ ἀποσειράσ τινος χρυσῆς αὐτὸν κρεμάσαιμι τὰ πάντα. ἔφησ δ' αὖθισ, τὴν μὲν σειρὰν, καθήσειν δ' οὐρανοῦ, τοὺσ δὲ θεοὺσ πάντασ, εἰ βούλοιντο, ἐκκρεμαννυμένουσ, καταστῆσαι βιάζεσθαι, οὐ μὴν καταστήσειν. σὺ δὲ ὁπότ' ἂν ἐθελήσησ, ῥᾳδίωσ ἂν πάντασ αὐτῇ κενταίνῃ ἑρύσασ, αὐτῇ τε θαλάσσῃ. τότε μὲν δὴ θαυμάσιοσ ἐδόκεισ μοι τὴν βίαν, ἢ ὑπερέφερε μεταξὺ ἀκούων τῶν ἐπῶν. νυνὶ δὲ, αὐτόν σε ἤδη ὁρῶ μετὰ τῆσ σειρᾶσ, καὶ τῶν ἀπείρων, ἀπὸ λεπτοῦ νήματοσ ὡσ φῂσ κρεμάμενον. δοκεῖ δ' ἂν μοι δικαιότερον ἂν ἡκλωθὼ μεγαλαυχήσασθαι, ὡσ σὲ αὐτὸν ἀνάσσοντα θεῶν ἐξ τοῦ ἀβάκου, καθάπερ οἱ ἁλιεῖσ ἐκ τοῦ καλάμου τὰ ἰχθύδια. Ζ. οὐκοῦν δι' ὅ, τί σοι ταυτὶ βούλεται τὰ ἐρωτήματα. Κυ. ἐκεῖνο ὦ Ζεῦ, καὶ πρὸσ τῶν μοιρῶν, καὶ τῆσ εἱμαρμένησ, μὴ ταχέωσ, μὴ δὲ πρὸσ ὀργὴν ἀκούσῃσ μου, τἀληθῆ μετὰ παῤῥησίασ λέγοντοσ. εἰ δ' οὕτωσ ἔχει ταῦτα, καὶ πάντων αἱ μοῖραι κρατοῦσι, τί οὐκ ἂν ὑπ' οὐδενὸσ ἔτι ἀπαλλαττοίμην τῶν ἄπαξ δεδεγμένων αὐτάσ, τίνοσ ἕνεκα ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι θύομεν, καὶ ἑκατόμβασ προσάγομεν, οὐκ ὀμόμνοι γενέσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν τὰ ἀγαθά; οὐχ ὁρῶ δῆτα ὅ τι ἂν ἀπολαύσαιμεν ἔτι ἐπιμελείασ ταύτησ, εἰ μήτε τῶν φαύλων ἀποτροπὰσ ἐυρέσθαι δυνατὸν ἡμῖν ἐκ τῶν εὐχῶν, μήτε ἀγαθοῦ τινοσ θεοσδότου ἐπιτυχεῖν. Ζ. οἷσθα ὅθεν σοι τὰ κομψὰ ταῦτα ἐρωτήματά ἐστι, πλὴ τῶν καταράτων σοφιστῶν. οἳ μὴ δὲ προνοεῖν ἡμᾶσ τῶν ἀνθρώπων φασίν. ἐκεῖνοι γοῦν τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶσιν ὑπ' ἀσεβείασ, ἀποξέοντεσ καὶ τοὺσ ἄλλουσ θύειν, καὶ εὔχεσθαι, ὡσ εἰκαῖόν ὄν. ἡμᾶσ γὰρ, οὔτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν πραττομένων παρ' ὑμῖν, οὔθ' ὅλωσ τι δύασθαι πρὸσ τὰ ἐν τῇ γῇ πράγματα. πλὴν οὐ χαριέντωσίγε, τὰ τοιαῦτα ἀνεξιόντεσ. Κυ. οὐμὰ τὸν τῆσ κλωθοῦσ ἄδακρυν ὦ Ζεῦ. οὐχ ὑπὲρ ἐκείνων, ἀναπειθεὶσ, ταῦτά σε ἠρώτηκα. ὁ δὲ λόγοσ αὐτὸσ, οὐκ οἶσθ' ὅπωσ εἰπεῖν προϊὼν ἡμῖν, εἰσῆλθ' ἀπέβη. βουλεύσασθαι δὲ τὰσ θυσίασ φησίν. αὖθισ δ' εἰ δοκεῖ, μὴ βραχέων ἐρήσομαίσε. σὺ δὲ, μὴ ὀκνήσῃσ ἀποκρίνασθαι, καὶ ὅπωσ ἀσφαλέστερον ἀποκρίνῃ. Ζ. ἐρώτα, εἴ σοι σχολὴ τὰ τοιαῦτα λήρειν. Κυ. πάνταφῆσ ἐκ

κρατοῦσι, μὴ οὐδὲν ἂν ὑπ' οὐδενὸσ ἔτι ἀπαλλαττοίμην τῶν ἄπαξ δεδεγμένων αὐτάσ, τίνοσ ἕνεκα ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι θύομεν, καὶ ἑκατόμβασ προσάγομεν, οὐκ ὀμόμνοι γενέσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν τὰ ἀγαθά; οὐχ ὁρῶ δῆτα ὅ τι ἂν ἀπολαύσαιμεν ἔτι ἐπιμελείασ ταύτησ, εἰ μήτε τῶν φαύλων ἀποτροπὰσ ἐυρέσθαι δυνατὸν ἡμῖν ἐκ τῶν εὐχῶν, μήτε ἀγαθοῦ τινοσ θεοσδότου ἐπιτυχεῖν. Ζ. οἷσθα ὅθεν σοι τὰ κομψὰ ταῦτα ἐρωτήματά ἐστι, πλὴ τῶν καταράτων σοφιστῶν. οἳ μὴ δὲ προνοεῖν ἡμᾶσ τῶν ἀνθρώπων φασίν. ἐκεῖνοι γοῦν τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶσιν ὑπ' ἀσεβείασ, ἀποξέοντεσ καὶ τοὺσ ἄλλουσ θύειν, καὶ εὔχεσθαι, ὡσ εἰκαῖόν ὄν. ἡμᾶσ γὰρ, οὔτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν πραττομένων παρ' ὑμῖν, οὔθ' ὅλωσ τι δύασθαι πρὸσ τὰ ἐν τῇ γῇ πράγματα. πλὴν οὐ χαριέντωσίγε, τὰ τοιαῦτα ἀνεξιόντεσ. Κυ. οὐμὰ τὸν τῆσ κλωθοῦσ ἄδακρυν ὦ Ζεῦ. οὐχ ὑπὲρ ἐκείνων, ἀναπειθεὶσ, ταῦτά σε ἠρώτηκα. ὁ δὲ λόγοσ αὐτὸσ, οὐκ οἶσθ' ὅπωσ εἰπεῖν προϊὼν ἡμῖν, εἰσῆλθ' ἀπέβη. βουλεύσασθαι δὲ τὰσ θυσίασ φησίν. αὖθισ δ' εἰ δοκεῖ, μὴ βραχέων ἐρήσομαίσε. σὺ δὲ, μὴ ὀκνήσῃσ ἀποκρίνασθαι, καὶ ὅπωσ ἀσφαλέστερον ἀποκρίνῃ. Ζ. ἐρώτα, εἴ σοι σχολὴ τὰ τοιαῦτα λήρειν. Κυ. πάνταφῆσ ἐκ

τῶν μοιρῶν γίγνεσθαι. Ζ. φημὶ γάρ. Κυ. ὑμῖν δὲ δυνατὸν ἀλλάττειν ταῦτα, ἢ ἀνακλώθειν; Ζ. οὐδαμῶς. Κυ. βούλει γοῦν ἐπαγγελῶ καὶ σὺ μὴ θῦε, ἢ ἄλλον κἀμὲ μὴ ἐάσω αὐτό; Ζ. ἄλλον μέν. οἱ δὲ θύοντες, οὐ τῆς χειρὸς ἕνεκα θύουσιν, αὐτίδοσίν τινα τοιούμενοι, ἢ ὥσπερ ἀνούμενοι τὰ ἀπεθὰ παρ' ἡμῶν, ἢ τιμῶντες ἄλλως δὲ βέλτιον. Κυ. ἱκανὸν καὶ οὕτω, εἰ μὴ σὺ φὴς δεῖν μηδενὶ χρησίμῳ γίγνεσθαι θυσίας, χρησότητι δέ τινι, τῶν ἀνθρώπων τιμῶντων δὲ βέλτιον). καίτοι εἴ τις τῶν σοφιστῶν ἐκείνων παρῆν, ἤρετο ἂν σε καθ' ὅτι βελτίους φῂς θεοὺς, ἢ ταῦτα, ὁμοδούλους τῶν ἀνθρώπων ὄντας, καὶ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς διανοίαις ταῖς μοίραις τὰ τοιαῦτα πραττομένους. οὐ δὲ ἀποχρήσει αὐτοῖς δὲ ἀθανάτους εἶναι, ὡς δὴ καὶ δι' ἀμείνους δοκεῖν. ἐπὶ τούτῳ μακρῷ χεῖρόν ἐστιν, εἰ γε θνητὸν μέν, εἰ μηδὲν ἄλλο, θανατήσει γε εἰς ἐλευθερίαν ἀφείλετο. ὑμῖν δὲ, εἰς ἄπειρον ἐκτείνεται πρᾶγμα, καὶ αἰῶνος ἡ δουλεία γίγνεται, ὑπὸ μακρῷ ζῴῳ λίνῳ χρεφομένη. Ζ. ἀλλ' ὦ Κυνίσκε, καὶ αἰῶνον ἔστω, καὶ ἄπειρον, εὐδαίμονον ἡμῖν ἔσται, καὶ ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς ἡμεῖς βιοῦμεν. Κυ. οὐχ ἅπαντες ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ νώθεσαι καὶ παρ' ὑμῖν δὲ πρᾶγμα, ἡ πολλὴ ταραχὴ ἔνεστι. σὺ μὲν δὴ

ἢ θὴρ ἁμῶν, βασιλεὺς δή, καὶ δώσασαι αὐασσάν τὴν γῆν, ἢ τὴν θάλατταν, ὥσπερ ἱμονιὰν καθείς. ὁ δὲ Ἥφαιστος, χωλός ἐστι, βάναυσός τις καὶ πυρίτης τὴν τέχνην. ὁ Προμηθεὺς δὲ, ἢ μὲν σκολοπίδα ἢ πολέ. ἔν δὲ παλέρα σε τί ἂν λέγω, πρὸς κτῶν ἐπὶ ἐν τῷ ταρτάρῳ ὄντα; ἢ ἐρᾶν σέ φασιν ὑμᾶς, καὶ τί ῥώσκεσθε, καὶ δουλεύειν ἐνέστε πολλοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ ἀμέλει ἢ σὸν ἀδελφὸν πρὸ τῷ Λαομέδοντι, καὶ πρὸ τῷ Ἀδμήτῳ δὲν Ἀπόλλω. ταῦτα μὲν οὐ πάνυ θεοῦ δαίμονα δοκεῖ, ἀλλ' ἐοίκασιν ὑμῶν οἱ μέν τινες, δυστυχεῖς τε, καὶ εὐμοιροι εἶναι. οἱ δὲ, ἔμπαλιν. ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι καὶ λησταὶ εἶσθε, ὥσπερ ἁρπαμεῖς, ἢ πολλοὶ λᾶσθε ὑπὸ τῶν ἱδροσύλων, ἢ ἐκ πλασιωτάτων, πενέσθαι ἐν ἀκαρεῖ χρόνου γίγνεσθε, πολλοὶ δὲ ἢ κατεχωνεύθησαν ἤδη, χρυσοῖ, ἢ ἀργυροῖ ὄντες. οἷς οὐκ εἰμαρτο δηλαδή. Σ. ὁρᾷς; ταῦτ' ἤδη ὑβρεις καὶ ὦ Κυνίσκε φής. καί σοι τάχα μεταμελήσει ποτὲ αὐτῶν. Κυ. φείδου ὦ Ζεῦ τῶν ἀπειλῶν, εἰ δὲ ὡς οὐδέν με πείσομαι, ὅ, τι μὴ καὶ τῇ μοίρᾳ πρὸς σοῦ ἔδοξεν. ἐπεὶ οὐδ' ἀνδριὰς ἐκείνους ὁρῶ τοὺς ἱδροσύλους κολαζομένους. ἀλλ' ὅτι πολέμιοι, διαφεύγουσιν ὑμᾶς. οὐ δὲ εἰμαρτο οἶμαι ἁλῶναι αὐτούς. Ζ. οὐκ ἔλεγον ὡς ἄρ' ἐκείνων τίς ἐι, τῶν αἰκα

φούντων τὴν πρόνοιαν ζῷ λόγῳ; Κυ. πάνυ
ὦ Ζεῦ, δέδιας ἀυρὶς οὐκ οἶδ' ὅ του ἕνεκα. πάν
τα γοῦν ὁ πρόκλος ἂν εἴποι, οἷς ἐκείνων πειθόμε
θα ἐγώ. ἐγὼ δὲ, παρὰ τίνος ἂν ἄλλου τάλη
θες, ἢ παρὰ σοῦ μάθοιμι; ἢ λέγοις δ' ἂν καὶ σὺ
ἑτοίμως σε, τίς ἡ πρόνοια ὑμῖν αὕτη ἐστὶ, μοῖρα
τίς, ἢ καὶ ὥσπερ ταύτας θεὸς, ὥσπερ ἄρχουσα
τῶν ἐκείνη; Ζ. ἤδη σοι ἐρῶ πρότερον ἔφην
οὐ θεμιτὸν εἶ πάντα σε εἰδέναι. σὺ δ' ἔντι ἐν
ἀρχῇ ἐρωτήσειν φήσας, οὐ παύῃ πρός με ρι
τα λεπτολογούμενος. Κ῾ ὁρῶ ὅτι σοι σκέμ
μα λαιόν ἐστι τὸ λόγου, ἐπισείξαι οὐσένος ἡμᾶς
προνοοῦντας τῶν ἀνθρωπίνων. Κυ. οὐκ ἐ
μὸν τοῦτο, ἀλλὰ σὺ μικρὸν ἔμπροσθεν ἔφησθα
τὰς μοίρας εἶναι τὰς πάντα ἐπιτελούσας, εἰ
μὴ μεταμέλοι σοι ἐκείνων, ἢ μετατίθεσθαι αὖ
θις τὰ εἰρημένα. Κ῾ ἀμφισβητεῖτε τ' ἐπιμε
λείας, παρασάμενοι τὴν εἱμαρμένην Ζ.
οὐδαμῶς. ἀλλ' ἡ μοῖρα δ' ἡμῶν ἕκαστα ἐπιτε
λεῖ. Κυ. μανθάνω, ξυνῄρεται, καὶ μία κα
νοί τινες τῶν μοιρῶν εἶναι φατέ. πλὴν ἀλλὰ ἆ
ρ' οὕτως ἐκεῖναι ἂν εἶεν αἱ προνοοῦσαι. ὑμεῖς δὲ
ὥσπερ σκεύη τινὰ, καὶ ἐργαλεῖα ἐστὲ αὐτῶν.
Ζ. πῶς λέγεις; Κυ. ὥσπερ οἶμαι Κ῾ τὸ
σκέπαρνον ζῷ τέκτονι, Κ῾ ὁ ξύπανον, συνερ

γεῖ μέν τι πρὸς τὴν τέχνην, οὐδεὶς δ' ἂν εἴποι
ὡς ταῦτα, τεχνίτης ἐστὶν, οὐδ' ἡ ναῦς ἔργον
τοῦ σκεπάρνου, ἢ τοῦ ξυπάνου, ἀλλὰ τοῦ ναυπηγοῦ.
οὕτως ἀνάλογον ἡ μὲν ναυπηγουμένη ἕκαστα,
ἡ εἱμαρμένη ἐστίν. ὑμεῖς δὲ, ἆρα ξύπανα,
Κ῾ σκέπαρνα ἐστὲ τῶν μοιρῶν. Κ῾ ὡς ἔοικεν,
οἱ ἄνθρωποι πλέον τῆς εἱμαρμένης θύειν, καὶ πλὴ
ἐκείνης αἰτεῖν τἀγαθά. οἱ δὲ, ἐφ' ὑμᾶς ἴασι,
προσόδους, Κ῾ τιμᾶσι γεραίροντες. οἱ δ' οὐδὲ
τὴν εἱμαρμένην τιμῶντες ἂν, εἰσ πλέον αὐτὸ
ἔπραττον, οὐ γὰ οἶμαι δυνατὸν ἐστιν, οὐδ' ἐ αὖ
τοῖσ ἔτι τοῖς μοίραις ἀλλάξαι, καὶ μεταβέ
βλαι τι τῶν ἐξ ἀρχῆς δεδόγμενα ἑκάστου. ἢ
πῶν ἄρα τως, οὐκ ἀνάσχοιτο ἂν, εἴ τις εἰς τοὐ
ναντίον τρέψειε ἴνα ἄρακτον, ἀναλύων τ' κλω
θοῦς θ' ἕρμα. Ζ. σὺ ἤδη ὦ Κυνίσκε, οὐδὲ
τὰς μοίρας τιμᾷς πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἀξιοῖς,
ἀλλ' ἔοικας ἅπαντα συγχεῖν προαιρεῖσθαι, ἡ
μεῖς δὲ, εἰ μὴ μισθοῦ ἄλλου ἕνεκα, τοῦγε μαν
τεύεσθαι, καὶ προμηνύειν ἕκαστα τῶν ὑπὸ τ' μοί
ρας κεκυρωμένων, δικαίως τιμοίμεθα ἄρα.
Κυ. σ' μὲν ὅλον, ἄχθεσθαι ὦ Ζεῦ, προσδέναι
τὰ μέλλοντα, οἷς γε σ' φυλάξασθαι αὐτὰ,
παντελῶς ἀδύνατον, εἰ μὴ πρὸ τοῦ φῂς, ὡς
προμαθόντα, ὡς ὑπ' ἀμηχανίας σθρᾶς τεθνηξεσθαι,

δυνατ' ἂν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον, καθειρξας
ἑαυτόν. ἀλλ' ἀδύνατον. ἀλλά γὰρ ἀνὴρ ἡμῖν
ρακωγετήσοντα, ὃν πᾶς δώσει τῇ ἀρχῇ.
κῇ ὁ Ἀδρηστος, ὃν δ' ἐγὼ σὺν ἀφείς τὴν λόγχην, ἐ
κεῖνος μὲν ἁμαρτήσεται, φονεύσω δ' ἐγὼ Κροίσου
παῖδα, ὡς ἂν ἀπὸ ἰχυροῦ προσάγμαρος τῶν μι
ρῶν φερομένου τ' ἀκοντίου ἰδεῖν ἐγὼ νεανίσκον. ὃ
μὲν γὰρ λαΐου κῆπλοῖον, ὁ, Μὴ ἀπείρε τέκνων
ἄλοκα, δαιμόνων βίᾳ, εἰ γὰρ τεκνώσεισ φυσ
πᾶσα, ἀρκτενεῖ σε φύσ. ἀπειλῇ γὰρ οἶμαι ἡ
παραίνεσις πρὸς τὰ πάντως οὕτω γενησόμε
να. τοιγάρτοι μετὰ δὴν χρησμὸν, καὶ ἔσπειρε,
καὶ ὁ φυὶς, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὥστε οὐχ ὁρᾷς ἀν
θ' ὅτου ἀπαιτεῖτε δίκην μισθὸν ἰδεῖ τῇ μαντικῇ.
ἐᾷ γὰρ λέγειν ὡς λοξά, καὶ ἐπαμφοτερίζοντα
τοῖς πολλοῖς χαίρειν εἰώθατε, οὐ πάνυ ἀσφα
φοῦντες, εἰ ὁ δίκην Ἄλυν διαβαίς, τὴν ἀνδρὸς ἀρχὴν
καταλύσει, ἢ τὴν τοῦ Κύρου. ἀμφω γὰρ δυνατὸν
ὁ χρησμός. Ζ. ἦν πρὸς ὦ Κυνίσκε, ὀργὴ ἀπόλ
λωνι ὀργῆς αἰτία κατὰ τοῦ Κροίσου, ἀλλά τι ἐπ'
ἐμοὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀνὴρ ἄρνεια κρέα, καὶ χιλῶνας ἐσ
θῆτ' ἀνδρὸς ἔλαφον. Κυ. ἐχέτω μὲν μὴ δὲ ὀργίζεσθαι
θεὸν ὄντα. πλὴν ἀλλὰ δίκαστηθῆναι γοῦν
λυλῷ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ, ἐπέπρωτο οἶμαι. καὶ
ἄλλως, δ' μὴ σαφῶς ἀκούσαι τὰ μέλλοντα,

ἢ εἱμαρμένη ἐπέκλωσεν. ὥστε ἡ μαντικὴ
ὑμῶν, ἐκείνησ μέρος ἐστίν. Ζ. ἡμῖν δὲ, οὐδὲν
ἀπολείπεισ, ἀλλὰ μάτην θεοί ἐσμεν, οὔτε προ
νοίαν τινα εἰσφερόμενοι εἰς τὰ πράγματα, οὔ
τε τῶν θυσιῶν ἄξιοι, καθάπερ ξύπαινα ὡσ ἀλη
θῶς ἢ σκέπτεσθε; καί μοι δοκεῖσ εἰκότως μου κα
ταφρονεῖν, ὅτι κεραυνὸν ὡσ ὁρᾷσ δηλημενέ
νος, αὐτὸς χομαί σε ῥᾳδίωσ τὰ καθ' ἡμῶν διεξιόντα.
Κ. βάλλε ὦ Ζεῦ, εἰμοι κεραυνῷ πλήγνυμι εἰμὶ
γὰ. καί σε οὐδὲν αἰτιάσομαι τῇ πληγῇ, ἀλλὰ
τὴν κλωθώ, τὴν δὲ σοῦ τιθρώσκουσαν. οὐδὲ γὰρ ἂν
κεραυνὸς ἀνδρὸν φαίην ἂν αἴτιόν μοι πεπόηκε θανά
μαρ. πλὴν ἐκεῖνό γε ὑμᾶς ἐρήσομαι, ἢ σὲ, καὶ
τὴν εἱμαρμένην. σὺ δέ μοι ἢ ὥσπερ ἐκείνησ ἀπό
κειμαι ἀνέμνησας γάρ με, ἀπολλήσας, τί δήποτε
δὸς ἱεροσύλους, μὴ λῃσὰς ἀφέντες, μὴ ῥοσύρους
ὑβρισὰς ἢ βιαίους, μὴ ἐπόρκους, δρῦν τινα πο
λάκις κεραυνοῦτε, ἢ λίθον, ἢ νεὼς ἱστίον, οὐδὲν
ἀδικούσησ; ἐνίοτε, χρηστόν τινα, δ' ὅσιον ὁδιτό
ρον; τί σιωπᾷς ὦ Ζεῦ; ἢ οὐλὲ ῥᾴτόμε θέμισ ἐι
πέναι; Ζ. οὐ γὰρ ὦ Κυνίσκε. σὺ δὲ πολυπράγμων
τισ εἶ, καὶ οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεισ μοι συμπε
φορηκώς. οὐκοῦν μὴ δὲ ἐκεῖνο ὑμᾶς ἐρωμαι,
σέτε, ἢ τὴν πρόνοιαν, ἢ τὴν εἱμαρμένην, τί
δὲ ποτε Φωκίων μὲν ὁ χρηστὸς, ἐμπρᾶτ τῇ πε

νίᾳ, ⸀ πάνει τῶν ἀναγκαίων, ἀπέθανε. ⸀ Δει
σιδᾶς πρὸ αὐτοῦ, Καλλίας δέ, καὶ Αλκιβιά-
δης, ἀκόλαστα μειράκια, ὥσπερ πλούτου, καὶ
Μειλίας ὁ ὑβριστής, ⸀ Χάρμης ὁ ἀγωνιστής, κι
νδυνος ἀνέρωτος, τὴν μητέρα λιμῷ ἀποκτεί-
νας. καὶ πάλιν, Σωκράτης μέν, πρεσβύτῃ
ἕνεκα, Μέλητος δέ, οὐ πρεσβύτης. ἢ Σαρδανα
πάλος μέν, ἐβασίλευσε, θῆλυς ὤν, Πέρσῶν δὲ
ρσοῦρι καλοί, κἀπαιδοὶ ἄνδρες, ἀνεσκολοπί
ζοντο πρὸς αὐτοῦ. διότι μὴ ἠρέσκουτο τοῖς πιτυ
μένοις. ἵνα δ' ὑμῖν μὴ τὰ νῦν λέγω καθ' ἕκα
στον ἐξεῖῶν, οὓς μὲν πονηροὺς, δυσαιμονοῦντας,
⸀ οὓς πλεονέκτας, ἀτιμένους ἢ, ἢ φερομένους,
οὓς χρηστοὺς, ἐν πενίᾳ, ⸀ νόσοις, ⸀ μυρίοις κα
κοῖς πιεζομένους. Ζ. οὐκ οἶδα ὦ Κυνίσκε,
ἥλίκας μὲν βίον οἱ πονηροὶ τὰς κολάσεις ὑπο
μένουσιν, ἢ ἐν ὅσῃ οἱ χρηστοὶ δυσαιμονίᾳ διατε
θέασιν. Κυ. ἄκην μοι λέγεις, ⸀ Τιτυοὺς, καὶ
Ταντάλους. ἐγὼ γ', εἰ μέν τι ⸀ τοιοῦτόν ἐστιν,
εἰσομαι δ' ἀσφέως, ἐπειδὰν ἀποθάνω. δ' δὲ νῦν
ἔχον, ἐβουλόμην δ' ὁπόσον οὔπω τοῦτον χρόνον
δυσαιμόνως διαβιώσας, ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυ
πῶν κείρεσθαι δ' ἢ παρ' ἀποθανών, ἀλλὰ μὴν ἐν
ταῦθα δίκης, ὥσπερ ὁ Τάνταλος, ἐν μα
κάρων νήσοις πίνων μὲν τῶν ἡρώων, ἐν ᾧ Ηλυ-
σίῳ λει

σίῳ λειμῶνι κατακείμενος. Ζ. τί φής; ἀπι
στεῖς εἶναί τινάς κολάσεις, ἢ τιμάς, ⸀ δικαστή
ριον, ἔνθα δὴ ⸀ ἐξετάζεται ἑκάστου βίος; Κυ.
ἀκούω τινὰ Μίνω κρῆτα δικάζειν κάτω τὰ τοι
αῦτα. καί μοι ἀποκεινάσθαι ⸀ ὥσπερ ἐκείνου.
σοὶ δὲ ἱμείρειν λέγεται. Ζ. τί δὲ ⸀ δὴ αὖ ὧν
ἐρωτᾷς ὦ Κυνίσκε; Κυ. τίνας κολάζει μά
λιστα. Ζ. οὐ πονηροὺς δηλαδή, οἷον ἀνδρο-
φόνους, καὶ ἱεροσύλους. Κυ. τίνας δὲ πρὸς
οὓς ἠρῶσας ἀποπέμπει. Ζ. οὐ δικαιοσύνης,
⸀ ὁσίους, καὶ κατ' ἀρετὴν βεβιωκότας. Κυ.
τίνος ἕνεκα ὦ Ζεῦ; Ζ. διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ,
κολάσεως ἄξιοι. Κύ. εἰ δέ τις ἀκούσιόν τι
πονηρὸν ἐργάσαιτο, κολάζεται ⸀ οὐκ δικαίως;
Ζ. οὐδαμῶς. Κ. οὐδ' ἄρα εἴ τις ἄκων τι
ἀγαθὸν ἔδρασεν, οὐδὲ οὐκ τιμᾶν ἀξιώσειεν
ἄν; Ζ. οὐ γὰρ ἔν. Κυ. οὐδένα θαυμαζοῦν ὦ Ζεῦ,
οὔτε τιμᾶν, οὔτε κολάζειν αὐτῷ προσήκει.
Ζ. πῶς δὲ οὐδένα; Κυ. ὅτι οὐδὲν ἐκόντες οἱ
ἄνθρωποι ποιοῦμεν, ἀλλά πινι αὐάγκῃ ἀφύ-
κτῳ κεκελευσμένοι, εἴτε ἀληθῆ ἐκεῖνά ἐστι τὰ
ἐμπροσθεν ὁμολογημένα, ὡς ἡ μοῖρα, πάντων
αἰτία. καὶ ἢν φονεύσῃ τις, ἐκείνη ἐστὶν ἡ φονεύ-
σασα. καὶ ἢν ἱεροσυλῇ, προστεταγμένον αὐτῷ
ἦρξε. ὥστε εἴτε τὰ δίκαια ὁ Μίνως δικάζειν

μέλλοι, τὴν εἱμαρμένην, αὐτὶ τοῦ Σισύφου κολάστης, καὶ τὴν μοῖραν, αὐτὶ τοῦ Ταντάλου, τί γὰρ ἐκεῖνοι ἠλίσκοντο, πειθόμενοι τοῖς ἐπιτάγμασιν; Ζ. οὐκ ἔπι σοὶ δὲ ἀποκρίνεσθαί σοι ἄξιον, ὠμοῦ πατρὸς ἐρωτῶντι, θρασὺς γοῦν εἶ, καὶ σοφιστής, καί σε ἄπειμι ἤδη καταλιπών. Κυ. ἐγὼ δέομαι μὴν κἂν ἔπι τούτοις ἔρεσθαι, ποῦ αἱ μοῖραι διατρίβουσιν, ἢ πῶς ἐνοικοῦντες τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ῥοπῶν τῶν ἐς τὸ λεπτότατον; Ζ. ταῦτα, ῥᾳδία οὖσα. ἐπίγνωσιν γάρ τινα, καὶ οὐκ εὐμοιρίαν μοι δοκοῦσι βιοῦν δὴν βίον, ῥοπὰς ἔχουσαι πράγματα. καὶ ὡς ἔοικεν, οὐ πάνυ οὐδὲ αὐταὶ ὑπὸ χειμῶνος εἱμαρμένης ἐγεννήθησαν. ἐγὼ γοῦν εἰμὶ αἰρέσεις δοθεῖσι, οὐκ ἂν ἀλλαξαίμην πρὸς αὐτὰς ὃν ἐμαυτοῦ βίον, ἀλλ' ἑλοίμην ἂν ἔπι πενέστερος διαβιῶναι, ἢπερ καθῆσθαι κλώθων ἄτρακτον, τοσούτων πραγμάτων μεσὸν ἐπιτηρῶν ἕκαστα. εἰ δὲ μή σοι ῥᾴδιον ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα ὦ Ζεῦ, καὶ σύ, ῥίς ἀγαπήσομαι, οἷς ἀποκρίνω. ἱκανὰ γὰρ ἐμφανίσαι δὴν σοὶ τῆς εἱμαρμένης, καὶ προνοίας λόγων, τὰ λοιπὰ δ', ἴσως οὐχ εἱμαρτὸ ἀκοῦσαί μοι.

ΖΕΥΣ ΤΡΑΓΩΔΟΣ. ΕΡΜΗΣ.

Ζεῦ, τί σύννους, καὶ καταμόνας ὦν
ὦ τῷ λαλεῖσ, ὠχρὸσ πειθοῦσ, ὦν
λοσόφ

λοσόφου δ' χρῶμα ἔχων; ἐμοὶ προφανάθου. λάβε με σύμβουλον πόνων. μὴ καταφρονήσῃς οἱ κέρδη φλυαρίας. Αθη. ναί τῶ πάτερ ἡμετέρᾳ χρονίδη, ὕπατε κρειόντων. ξυννοῦμαί σε θεὰ λαοκόπις, ξιτογένεια, ἀξαύδα, μὴ κεύθε νόῳ, ἵνα εἰσῶμεν ἤδη, τίσ μῆτισ λάκνει σε καὶ τὰ φένα, ἢ κατὰ θυμόν. ἢ τί βαρὺ στενάχεις, ὠχρός τέ σε εἶλε παρειάς. Ζ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεινὸν ὦλ' εἰπεῖν ἔτοσ. οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ ξαγωγικὴ, ἥσ οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθοσ ἀθῶν φύσισ. Αθη. Ἀπόλλον, οἵοις φοιμίοισ ἄρχῃ λόγων. Ζ. ὦ παγκάκιστοι, χθόνια γῆς παιδεύματα, σύτ' ὦ Προμηθεῦ, οἷά μ' εἰργάσαο κακά. Αθη. τίλ' ἐσί; πρὸσ χορὸν ῥοικείων ἐρεῖς. Ζ. ὦ μεγαλομαράπου στρόπας ξοίζημα, τίμοι ῥέξεισ; Αθη. κοίμισον ὀργάν, εἰ μὴ κωμῳδεῖν ὥσπερ οὖρι δυνάμθα, μὴ δὲ δ' εὐειρῳδίαν ὅλον καταπώκαμεν, ὥστέ σοι ξυμφραμαρύγειν. Ηρα. ἀγνοεῖν ἡμᾶς νομίζεισ τὴν αἰτίαν δι' λύπησ, ἥτισ ἐσίσι; Ζ. οὐκ οἶδ', ἐπεὶ τοι κἂν ἐκώκυθε μέγα. Η. οἶδα δ' κεφάλαιον αὐτό, ὧν πάσχεις, ὅτι ἐρωτικόν ἐστιν. οὐ μὴν κωκύων γε, ὑπὲρ ἔθους ἤδη πολλάκις ὑβριθεῖσα ἐπὸ σοῦ τὰ τοιαῦτα. εἰκὸσ γοῦν ἢ τοι Δανάην τινὰ, ἢ Σε-

μέλω, ἢ Εὐρώπην αὖθις εὑρόντα σε αἰνίαθαι
τὸν ἔρωτα. εἶτα βουλεύεθαι ταῦρον, ἢ σά
τυρον, ἢ χρυσὸν γενόμενον, ἁρπάναι σχεῖν τὸ ὀρόφο
εἰς ὃν κόλπον ἂν ἀγαπωμένης. τὰ σημεῖα γὰρ
ταῦτα, οἱ στεναγμοὶ, καὶ τὰ δάκρυα, καὶ ὃ ἐρῶ
χρὴν εἶναι, οὐκ ἄλλου τινὸς, ἢ ἔρωτός ἐστιν. Ζ.
ὦ μακαρία, ἥτις ἐν ἔρωτι, καὶ τοιούτοις ἀνδράσι
τοιαύτας ψυχὰς, οἵας τὰ ἡμέτερα πεπόηται
εἶναι. Η. ἀλλὰ τί ἄλλο, εἰ μὴ ταῦτ' αἰνίξεσθε,
Δία ὄντα; Ζ. ἐν ἐχάρις ὦ Ηρα τὰ θεῶν πρά
γματα, καὶ τοῦτ' δὴ τὸ λόγου ὠθεῖ ξυροῦ ἔστη
κεν, εἴτε χρὴ ἡμᾶς τιμᾶσθαι ἔτι, καὶ τὰ γέ
ρα ἔχειν τὰν τῇ γῇ, εἴτε καὶ ἀμελεῖσθαι παν
τάπασι, καὶ δ' μηδὲν εἶναι δοκεῖν. Η. μῶν γί
γαντάς τινας ἢ γῆν ἔφυσεν; ἢ οἱ τιτᾶνδε τὰ
δεσμὰ διαρρήξαντδε, καὶ δὴ φοιρᾶς ἐπικρα
τήσαντδε, αὖθις ἡμῖν ἐναντία ἄρονται τὰ ὅ
πλα; Ζ. θάρσει. τὰ νέρθεν ἀσφαλῶς ἔχει
θεοῖς. Ηρα. τί δῆτ' ἄλλο λεινὸν ἂν γένοιτο; οὐχ
ὁρᾷς ὅτε μὴ τὰ θνατὰ πεπαλυπῖ, ἐφ' ὅτῳ
Πῶλος, ἢ Αεισόδημος, αὐτὶ Διὸς ἡμῖν ἀνα πέ
φηνας. Ζ. Τιμοκλῆς ὦ Ηρα ὁ στωϊκὸς, ἢ Δα
μις ὁ ἐπικούρεος, χθὲς οὐκ οἶδα ὅθεν σφίσιν ἀφ
ιγμένου τὸ λόγου, προνοίας πέρι διελεγέσθην,
πολλῶν μάλα συχνῶν, καὶ δοκίμων ἀνθρώ
πων.

πων. ὅτῳ μάλιστα καὶ ἠνιάσεμε. ἦ ὁ μὲν Δά
μις, οὔτ' ἔστιν θεοὺς ἔφασκεν, οὔθ' ὅλως τὰ τοι
ούτου πράγματα ἐπισκοπεῖν, ἢ διατάττειν. ὁ Τιμοκλῆς
δὲ ὁ βέλτιστος, ἐπειρᾶτο ξυναγωνίζεσθαι ἡμῖν.
εἶτα ὄχλου πολλοῦ ἐπιῤῥυέντος, οὐδὲν πέρας
ἐγένετο τῆς συνουσίας. διελύθημεν γὰρ εἰκαίως
ἐπισκέψασθαι τὰ λοιπὰ συνθέμενοι. καὶ νῦν
μετέωροι πάντες εἰσὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν, ὁπότε
τερος κρατήσει, καὶ ἀληθέστερα δόξει λέγειν.
ὁρᾶτε δὴ κίνδυνον, ὡς ἐν στενῷ παντάπασι τὰ
ἡμέτερα, ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ κινδυνεύομενα; Ζ. δυοῖν
θάτερον, ἢ περιορᾶσθαι ἀνάγκη τὰ ἡμέτερα,
ὀνόματα μόνον εἶναι δόξαντα, ἢ τιμᾶσθαι ὥσπερ
πρόσθεν, ἂν ὁ Τιμοκλῆς ὑπερέχῃ λέγων. Ηρ.
σύνοιδα ὡς ἀληθῶς, καὶ οὐ μάτην ὦ Ζεῦ ἐ
πεξαγωγίσεις ἀνῳῖς. Ζ. σὺ δὲ, ὡς Δανά
ης τινὸς, ἢ Αντιόπης, εἶναί μοι λόγον ἐν τῷ δά
χῳ τούτῳ. τί δ' ἂν ὦ Ερμῆ, καὶ Ηρα, καὶ Αθη
νᾶ, πράττοιμεν ἄν; συνδιεισκέτε τὴν αὐτοὶ
δ' μέρος. Ερ. ἐγὼ μὲν ὠθῶ δ' κοινὸν φημι δεῖν
τὴν ἐπισκεψιν ἐπαναγαπεῖν, ἐκκλησίαν συνα
γόντα. Ηρα. κἀμοὶ ταῦτα συνδοκεῖ, ἄπῃ
καὶ ῥύτῳ. Αθη. ἀλλ' ἐμοὶ τἀναντία δοκεῖ
ὦ πάτερ. καὶ μὴ συνταράττειν δ' οὐρανὸν, μὴ
δὲ δῆλον εἶναί σε θορυβούμενον περὶ πράγματι,

πράττειν λέ ἰλίᾳ ταῦτα, ἀξ ὧν κρατήσει μὲν
ὁ Τιμοκλῆς λέγων, ὁ Δάμις δ' καταγελασθείς,
ἀπίοι ἐκ τ' συνουσίας. Ερ. ἀλλ' οὔτε ἀπιόν-
σεται ταῦτα ὦ Ζεῦ, ἐν φανερῷ ἐσομένης τ' ἐ-
ιδσ τοῖς Φιλοσόφοις. Ⓒ σὺ δ' ὀξεισ τυραννι-
κὸς εἶναι, μὴ κοινούμενος τοὺς τῶν οὕτω μεγά-
λων, καὶ κοινῶν ἁπάντων. Ζ. οὐκοῦν κήρυτ-
τε, καὶ πέσωσαν ἅπαντες. Ερ. ὀρθῶς γ'
λέγεις. ἰσ οὖ δ' εἰς ἐκκλησίαν συνέλθετε οἱ θε-
οί. μὴ μέλλετε, ξυνέλθετε πάντες. ἥκετε. περὶ
μεγάλων ἐκκλησιάσομεν. Ζ. οὕτω φιλάν-
θρωπε Ἑρμῆ, Ⓒ ἀγαθοϊκὰ καὶ πρὰ κηρύττεις, Ⓒ πάν-
τα, ὡσ ῥᾳσ μεγίστοις συμβαλῶν; Ερ. ἀλλὰ
πῶσ γὰρ ὦ Ζεῦ ἀξιοῖς; Ζ. ὅπως ἀξιῶ; ἀποσ-
μύναι φημὶ δεῖν δ' κήρυγμα μέχρις τοσ', ἢν με
γαλοφωνίᾳ τισ πικρᾷ, ὡς μᾶλλον συνέλθωσιν.
Ερ. ναί. ἀλλ' ἐστ ποιῶν ὦ Ζεῦ, καὶ ἐγκωμίων
τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ δὲ, ἥκιστα ποιητικός εἰμι. ὥστ
τε διαφθερῶ δ' κήρυγμα, ἐστέρμεθα, ἢ ἐνδεᾶ
ξυνείρων. καὶ γέλωσ ἔσαι παρ' αὐτῶν ὡσ τῇ ἀ
μουσίᾳ τῶν ἐπῶν. ὁρῶ γοῦν ἢν δ' ἀπόλλωνα μὲν
μὴν ἐπ' ἐνίοις τῶν χρησμῶν. καίτοι ἐπικρυπτου
σησ τὰ πολλὰ τ' ἀσφαλείας, ὡσ μὴ πάνυ σχο
λὴν ἄγειν τοὺσ ἀκούοντασ ἐξετάζειν τὰ μέτρα.
Ζ. οὐκοῦν ὦ Ἑρμῆ τῶν Ομήρου ἐπῶν ἐγκαταμι

γνὺς τὰ πολλὰ τῷ κηρύγματι, ὡς ἐκεῖνος ἡμᾶς
συνεκάλει. μεμνῆσθαι δέ σε εἰκός. Ερ. οὐ πά
νυ μὲν, οὕτω σοφῶς, Ⓒ προχείρωσ. πειράσο-
μαι δέ ὅμωσ. Μή τέ τισ θνητὸσ θαλείαν θοὸσ, μή
τέ τισ ἄρσην, μήθ' αὐτῶν ποταμῶν μενέτω,
πόντου Ὠκεανοῖο, μὴ πλέτε νυμφάων, ἀλλ' ἐσ
Διόσ' ἐλθέτε πάντεσ, εἰσ ἀγορήν, ὅσοι τε κλυ
τὰσ πλάνησθ' ἑκατόμβας, ὅσοι τ' αὖ μέσα-
τοι, ἠὔσατοι, ἠ μάλα πάγχυ νώνυμοι, βω
μοῖσι παρὰ κνίσησι κάθησθε. Ζ. εὖγε ὦ
Ἑρμῆ. ἄειστα κεκήρυκταί σοι. καὶ συνίασι γὰρ
πάνυ. ὥστε παραλαμβάνων, κάθιζε αὐτούσ,
κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον, ὡσ ἂν ὕλησ, ἢ τέ
χνησ ἔχῃ. ἐν προεδρείᾳ μὲν, τοὺσ χρυσοῦσ,
εἶτα μετὰ τούτοις, τοὺσ ἀργυροῦσ, εἶτα
ἑξῆσ, ὁπόσοι ἐλεφάντινοι. εἶτα τοὺσ χαλκοῦσ,
ἢ τοὺσ λιθίνουσ. Ⓒ ἐν αὐτοῖσ τούτοις, οἱ φειλί
ου μὲν, ἢ Ἀλκαμένουσ, ἢ Μύρωνοσ, ἢ Εὐφρά-
νορασ, ἢ τῶν ὁμοίων τεχνιτῶν, προτετιμήσθων.
οἱ συρφετώδεισ δὲ οὗτοι, Ⓒ ἀτεχνοι, πόρρω
που συνωσθέντεσ, καθεδοῦνται σιωπῇ, ἀνα-
πληροῦντεσ μόνον τὴν ἐκκλησίαν. Ερ. ἔ-
σαι ταῦτα. Ⓒ καθεδοῦνται, ὡσ προσῆκεν. ἀλ
λ' ἐκεῖνο οὐ πρόχειρον εἰπεῖναι, ὃν τισ αὐτῶν χρυ
σοῦσ μὲν, Ⓒ πολυτάλαντοσ ἢ τὴν οἰκίαν, οὐκ

ἀκειβὴς δὲ τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ κομιδῇ ἰδιωτικὸς, & ἀσύμμετρος, πρὸ τῶν χαλκῶν τῶν Μύρωνος, & Πολυκλείτου, & τῶν Φειδίου, καὶ Ἀλκαμένους τῶν λιθίνων, καθέζεσθαι. ἢ πῶς τιμητέαν χὴ νομίζειν ἔστιν τὴν τέχνην. Σ. ἐχέτω μὲν οὕτως. ἀλλ' ὁ χρυσὸς ὅμως προτιμητέος. Ερ. μανθάνω, ὅτι. Πλούτινος κελεύεις, ἀλλὰ μὴ Ἀεισίνδιον καθίζειν, & ἀπὸ τιμήματος. ἥκετε δὴ εἰς τὴν προεδρίαν μεῖς οἱ χρυσοῖ. ἐοίκασι δ' ὦ Ζεῦ, οἱ βάρβαρικοὶ, προεδρεύσειν μόνοι. ὡς γοῦν Ἕλλησιν ὁρᾷς ὀλιγοῖοί εἰσι. χαλκέντες μὲν, καὶ δυσπρόσωποι, & κατὰ τέχνην ἐσχηματισμένοι. λιθινοι δὲ, ἢ χαλκοῖ ὅμως ἅπαντες. ἢ οἵγε πολυτελέσαι αὐτῶν, ἐλεφάντινοι, ὀλίγον ὅσον ἀπὸ χρυσοῦ ἐπισίλβον ἔχοντες, ὡς ἐπικεχρῶσθαι, καὶ ἐπηυγάσθαι μόνον. τὰ δὲ ἔνδον, ξύλοι, & ὄυρι μιγῶν ἀγέλασ ὅλας ἐμπεπλιτευμένας σκέπουσιν. ἡ Βενδὶς δ' αὖτη, & ὁ Ἀνουβὶς ἐκεινοσὶ, καὶ παρ' ἀυτὸν, ὁ Ἀτλισ, & ὁ Μίθρης, & μὴν ὅλοι ὁλόχρυσοι, & βαρεῖς, καὶ πολυτίμητοι ὡς ἀληθῶς. Πο. καὶ πῶς ἂν ὦ Ερμῆ μὴ δίκαιον, ἵν' κυνοπρόσωπον τοῦτον προκαθίξειν μου ἵν' αἰγύπλιον, & ταῦτα, Ποσειδῶνος ὄντος; Ερ. ναί. ἀλλὰ σὲ μὲν ὦ ἐννοσίγαι, χαλ

κοῦν ὁ Λύσιππος, & πλοχὸν ἐποίησεν, οὐκ ἔχοντων τότε Κορινθίων χρυσόν. οὗτος δὲ, ὅλοις μετάλλοις πλουσιώτερός ἐστιν. αὐέχεσθω δὴ καὶ παρεσκευασμένον, & μὴ ἀπανακτεῖν, εἴ τις ἕτερος τηλικαύτην χρυσὴν ἔχων, προλιμήσεταί σου. Αφρο. οὐκοῦν ὦ Ερμῆ, κἀμὲ λαβὼν, ἐν τοῖς προεδρίοις που κάθιζε. χρυσῆ γάρ εἰμι. Ερ. οὐχ ὅσον γε ὦ Αφροδίτη κἀμὲ ὁρᾶν. ἀλλ' εἰ μὴ πάνυ λημῷ, λίθου τοῦ λυκοῦ πεντέλησθεν οἶμαι λιθουργηθεῖσα. εἶτα λόξαν οὕτω Πραξιτέλη, Αφροδίτη γενομένη, Κνιδίοις παρελθοῦσα. Αφρο. ἦ μὴν ἀξιόπιστόν σοι μάρτυρα ἔν Ομήρου προξέξομαι, ἄνω & κάτω τῶν ῥαψῳδιῶν χρυσῆν με τὴν Αφροδίτην λέγοντα. Ερ. ἦ & ἔν. Απόλλω ὁ αὐτὸς πολύχρυσον ἔφησεν, καὶ πλούσιον. ἀλλὰ νῦν ὄψει κἀκεῖνον ἐν τοῖς ζυγίταις που καθήμενον, ἀπεστραμμένον γε ἀπὸ τῶν ληστῶν, & δὴ κόλποις τῆς κιθάρας ἐνδεδυκότα μέλη). ὥστε ἀγάπα & σὺ, μὴ πάνυ ἐν ἀγορᾷ θητικῷ ἐκκλησιάζουσα. Κολοσσός. ἐμοὶ δὲ τίς ἂν εἴσαι φλυκαίνειν, ἡλίῳ πέσοντι, καὶ τηλικούτῳ μέγεθος; εἰ δ' ἔν μὴ ἀφρυᾷ, μήδ' ἀπέρμεθρον οἱ ῥόδιοι κατασκευάσασθαί με ἠξίωσαν, ἀπὸ τοῦ ἰσοτελέσματος, ἑκκαίδεκα χρυσοῦς θεοὺς ἐποίησαν.

ὥστε ἀνάλογον πλουτελέστερος ἂν νομζοίμην. καὶ πρόσεισιν ἡ τέχνη, καὶ ἡ ἐρασίας δ' ἀκεβὲς ἐν μεγέθει τοσούτῳ. Ερ. τί ὦ Ζεῦ, χρὴ ποιεῖν; σύσκιον ἐμοὶ γοῦν καὶ αὖρ. εἰ μὴ ἐς τὴν ὕλιν ἀποβλέποιμι, χαλκοῦς ὤν. εἰ δὲ λογιζοίμην ἀφ' ὁπόσων ταλάντων κεχάλκευται, ὑπὲρ τὸν πεντακοσιομεδίμνους, πλὴν ἴσως ἀνείην. Ζ. τί γὰρ ἔλει παρεῖναι καὶ τοῦτον ἐλέγξοντα τὴν τῶν ἄλλων μικροψυχίαν. ἐνοχλήσοντα τῇ καθέδρᾳ; πλὴν ἀλλ' ὦ Ροδίων ἄριστε, εἰ ὅτι μάλιστα προτιμητέος εἶ τῶν χρυσῶν, ὡς ἂν καὶ προεδρεύοις, εἰ μὴ δεήσει ἀναστῆναι πάντας, ὡς μόνος καθέζοιο, τὴν πύκα ὅλην θατέρᾳ τῶν πυγῶν ἐπιλαβών. ὥστ' ἄμεινον ποιήσεις ὀρθὸς ἀλλὰ ἐκκλησιάζων, ἐπικεκυφὼς δὲ συνεδρίῳ. Ερ. ἰδοὺ πάλιν ἄλλο λύσλυτον ὄνος. καλῶ μὲν δὴ ἀμφοτέρω ἑκόν, καὶ τέχνης δὲ ἀντῆς, λυσίπονον ἑκάτερον δ' ἔργῳ. καὶ δ' μέσον, ὁμοτίμως τὰ ἐς γένος, ἄτε δὴ καὶ ποιὸν ὄντες Διός, ὁ Διόνυσος οὑτοσί, καὶ Ηρακλῆς. πότερος δὲν αὐτῶν προκαθεδεῖται. Ηλογεικοῦσι δὲ ὡς ὁρᾷς. Ζ. διαῤῥήδομέν σοι ὦ Ερμῆ, πάλαι δέον ἐκκλησιάζειν. ὥστε νῦν μὲν αἰρεῖ καθέζου, ἔνθα ἂν ἕκαστος ἐθέλῃ. εἰ δὲ μὴ ὕθις λέξεται

δοθήσεται καθεδεῖσθαι τούτων ἐκκλησία. κἀγὼ εἰσομαι τότε ἤν τινα χρὴ ποιεῖσθαι τὴν τάξιν ἐν αὐτοῖς. Ερ. ἀλλ' Ηράκλεις, ὡς θορυβοῦσι τὰ κοινὰ, καὶ τὰ καθ' ἡμέραν ταῦτα βοῶντες ἀγνώμονες. τοῦ δὲ νέκταρ, καὶ ἡ ἀμβροσία ἐπέλιπε; τοῦ δὲ ἑκατόμβαι; κοινὰς τὰς θυσίας. Ζ. κατασιώπησον αὐτοῖς ὦ Ερμῆ, ὡς μάθωσιν ὅτου ἕνεκα ξυνελέχθησαν, τοὺς λήρους τούτους ἀφέντες. Ερ. οὐχ ἅπαντες ὦ Ζεῦ, τὴν Ελλήνων συνιᾶσιν. ἐγὼ δὲ, οὐ πολύγλωσσός εἰμι, ὥστε καὶ Σκύθαις, καὶ Πέρσαις, καὶ Θραξὶ καὶ Κελτοῖς συνετὰ κηρύττειν. ἄμεινον δ' οἶμαι τῇ χειρὶ σημαίνειν, καὶ πρὸς ἑλεύθως σωθῆναι. Ζ. οὕτω ποιεῖ. Ερ. εὖγε. ἀφωνότεροι γεγένησταί σοι τῶν σοφιστῶν. ὥστε ὥρα δημηγορεῖν. ὁρᾷς, πάλαι πρός σε ἀποβλέποντάς, βουλομένους ὅ, τι ἐρεῖς. Ζ. ἀλλ' ἄγε πέπονθα ὦ Ερμῆ, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι πρὸς σὲ εἰπεῖν ἰδιῶτον ὄντα. οἶσθα ὅπως θαῤῥαλέος ἀεὶ, καὶ μεγαλήγορος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἦν; Ερ. οἶδα. καὶ ἐδεδίειν γε ἀκούων σου δημηγοροῦντος. μάλιστα δ' ὅτ' ἀπειλῆς ἀνακάμψειν ἐκ βάθρων τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν αὐτοῖς θεοῖς, τὴν σειρὰν ἐκείνην τὴν χρυσῆν καθεὶς. Σ. ἀλλὰ νῦν ὦ τέκνον, οὐκ οἶδα εἴτε καὶ μεγέθους

τῶν ἐφεστώτων ἀφνῶν, εἴτε καὶ ἀπὸ πλήθους τῶν πλούντων, πολυθεωτάτη δὴ ὡς ὁρᾷς ἡ ἐκκλησία, διατετάραγμαι τὴν γνώμην, καὶ ἀποδύσομαί μοι δοκεῖ, καὶ ἡδέως τά μοι πεπεδημένῃ ἔοικε. δι' ὀλίγου δὲ ἀποπωτάρον ἀπάντων, ἐπιλέλησμαι δ' προοίμιον ἀπάντων τῶν λόγων, ὃ παρασκευασάμην, ὡς δὴ προσποιήσοντί μοι ἡ ἀρχὴ γένοιτο πρὸς αὐτούς. Ερ. ἀπολώλεκας ὦ Ζεῦ πάντα. οἱ δή, ἀποπεύσομαι τὴν σωτηρίαν, καί τι ὑφ' ἑρμηνεύσω μέγα κακὸν ἀκούσεσθαι προσδοκῶσιν, ἐφ' ὅτῳ σὺ διαμέλλεις. Ζ. βούλει δῆτα ὦ Ἑρμῆ, δ' ὁ μικρὸν ἐκεῖνο προοίμιον ἀναξέσαντε λίσω πρὸς αὐτούς; Ερ. δ' ποῖον; Ζ. κέκλυτέ μου πάντων τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι. Ερ. ἄπαγε. ἱκανὰ καὶ πρὸς ἡμᾶς πεπαρώνηται σοι τὰ πρῶτα. πλὴν εἰ δοκεῖ, δ' μὲν φορτικὸν τῶν μέτρων, ἄφες. σὺ δή, τῶν Δημοσθένους δημηγοριῶν τῶν κατὰ Φιλίππου, ἤν τινα ἂν ἐθέλοις, σύντεμε, ὀλίγα ἐναλλάττων. οὕτω γοῦν οἱ πολλοὶ νῦν ῥήτορες ποιοῦσιν. Ζ. εὖ λέγεις, σύντομόν τινα ῥητορείαν, καὶ βραδυργίαν ταύτην εὑρήσειν τοῖς ἀπορουμένοις. Ερ. ἄρξομαι δ' ἔγωγε. Αντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες θεοὶ χρημάτων, ἡμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο ὑμῖν, ὅ, τι ἦν ποτε ἄρα τοῦτό ὄφελον, ἐφ' ὅτῳ νῦν συνε-

λέγητε,

λέγητε, ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἀκροᾶσθαί μου λέγοντος. ὁ μὲν δὴ παρὼν καιρὸς ὦ θεοὶ, μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφεῖς, ὅτι τῶν παρόντων ἐρρωμενέστατα αὐτιλαμβάνεσθαι ἡμῖν ἐστιν, ἡμεῖς δὲ, πάνυ ὀλιγώρως εἶχεν ἀκοῦσαι πρὸς αὐτά. βούλομαι δὲ ἤδη. καὶ γὰρ ἐπιλείπει ὁ Δημοσθένης, αὐτὰ ὑμῖν δὴ λῶσαι καὶ φῶς, ἐφ' οἷς διαταραχθεὶς, συνήγαγεν τὴν ἐκκλησίαν. χθὲς γὰρ ὡσπερεί, μνησθέντος ναυκλήρου θύοντος τὰ σωτήρια τῇ νηῒ ὀλίγου δεῖν ἀπολαμβάνῃ σῶν ἂν καφηρέα, εἰ σιωπήσειεν ἐν Πειραιεῖ, ὁπόσους ἡμῶν ὁ Μνησίθεος ἐώθει τὴν θυσίαν ἐκάλεσεν. εἶτα μετὰ τὰς σπονδὰς, ὑμεῖς μὲν ἄλλος ἄλλῃ ἐτράπεσθε, ὡς ἑκάστῳ ἔδοξεν. ἐγὼ δὲ, οὐδέπω γὰρ πάνυ ὀψὲ ἦν, ἀπῆλθον ἐς ἄστυ, ὡς πειπατήσαιμι δὴ λειλινὸν ἐν κεραμεικῷ, ἐννοῶν ἅμα τὴν Μνησιθέου τὴν μικρολογίαν, ὃς ἑκκαίδεκα θεοὺς ἕστιῶν, ἀλεκτρυόνα μόνον κατέθυσε, γέροντα καὶ κεῖνον. ἤδη καὶ κορυζῶντα. καὶ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας, εὖ μάλα δυρωτιδύντας, ὡς αὐτίκα ἀποσβεσθῆναι δεῖ ἄνθρακι, μὴ δὲ ὅσον ἄκρᾳ τῇ ῥινὶ ὀσφρανθῆναι τοῦ καπνοῦ παραχόντος. ἃ ταῦτα, ἑκατόμβας ὅλας πολλῷ ὀπότε ἡ ναῦς ἤδη προσιφέρετο

σκοπέλῳ, καὶ ἑνὸς ἦν τῶν ἑρμάτων. ἐπὶ δὲ
ταῦτα ἐννοῶν, γίγνομαι κατὰ τὴν Ποικίλην,
ὁρῶ πλῆθος ἀνθρώπων πάμπολυ συνεσκός.
ἐνίους μὲν, ἔνδον ἐν αὐτῇ τῇ στοᾷ. πολλοὺς δὲ,
καὶ ἐν ταῖς πύλαις. καί τινας ἑστῶντας, ἵνα
πυνομένους ὑπὸ τῶν θώκων καθημένους. εἰκά
ζω δὲ ὅπερ ἦν φιλοσόφους εἶναι τῶν ἐκεῖσε
τούτων, ἐβελήθην ἐπὶ σὰς, ἀκοῦσαι αὐτῶν ὅτι
καὶ λέγοιεν. καὶ ἔτυχον νεφέλιον τῶν παχέων
περιβεβλημένος, σχηματίζω σεμαυτὸν εἰς ὃν
ἐκείνων τρόπον, καὶ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον ἐπιτιθασάμενος.
εὖ μάλα ἐώκειν φιλοσόφῳ. καὶ μὴ παραπλη
σίως ἐμοὶ τοῖς πολλοῖς, εἰσέρχομαι ἀγνοούμε
νος ὅστισιν. εὑρίσκω δὴ ὑπὸ τὸν ἐπικούρου Δάμιν,
ὑπὸ τὸ ἐπίκλινον, καὶ Τιμοκλέα ὑπὸ τὸν στωϊκὸν, αὐ
θρώπων βέλτιστον, ἐκθύμως πάνυ ἐρίζοντας. ὁ
μὲν Τιμοκλῆς, καὶ ἔλεγε, καὶ ἦν φωνὴ καὶ ἀπὸ
κοπὸ τοῦ τροπος. ὁ Δάμις δὴ, ὑπὸ τὸν σαρδόνιον ἐπι
γελῶν, ἔτι μᾶλλον ἐπῴξυνε τὸν Τιμοκλέα. καὶ
σὲ ἄρα τοῦτ' ἡμῶν ὁ πᾶς λόγος αὐτοῖς. ὁ μὲν δὴ
κατάρατος Δάμις, οὔτε προνοεῖν ἡμᾶς ἔφα
σκε τῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἐπισκοπεῖν τὰ πιόμε
να πρὸς αὐτοῖς. οὐδὲν ἄλλο, ἢ μὴ ὃ ὅλως ἡμᾶς
εἶναι λέγων. ὅπερ καὶ αὐτῷ φίλαδελφος ὁ λόγος ἐδό
κει. καὶ ἦσαν τινες, οἳ ἐπῄνουν αὐτόν. ὁ δ' ἕτερος.

τὰ ἡμέτερα ὁ Τιμοκλῆς ἐφρόνει, καὶ ἐπιμελεῖ
ται, καὶ ἀνακτᾶται, καὶ πάντα τρόπον συνηρτί
ζετο, τὴν ἐπιμέλειαν ἡμῶν ἐπαινῶν, καὶ ἀνεξι
κάκως, ὡς ἐν κόσμῳ τε, καὶ τάξει τῇ προσηκούσῃ
διοικούμεθα, καὶ διατάττομεν ἕκαστα. καὶ εἶχε
μέν τινας καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπαινοῦντας, πλὴν, ἐ
κεκμηκὼς ἤδη, καὶ πονήρως ἐφώνει, καὶ τὸ πλῆθος
εἰς ἓν Δάμιν ἀπέβλεπε. συνεὶς δὲ ἐγὼ τὸ κιν
δυνῶδες μόνον, τὴν νύκτα ἐκέλευσε περιχυθῆ
ναι, διαλῦσαι τὴν συνουσίαν. ἀπῆλθον δὴ,
εἰς τὴν ὑστεραίαν συνθέμενοι εἰς τέλος ἐπιξε
λεύσεσθαι τὸ σκέμμα, κἀγὼ παρεμαρτῶν
τοῖς πολλοῖς, ἐπήκουον μεταξὺ ἀπιόντων οἳ
καὶ ἐπῄνουν, ἐπαινούντων τὰ τοῦ Δάμιδος
καὶ πάνυ παρὰ πολὺ αἱρουμένων τὰ ἐκείνου. ἦσαν
δὲ οἱ μὴ ἀξιοῦντες προκατεγνωκέναι τῶν
ἐναντίων, ἀλλὰ περιμένειν, εἴ τι καὶ ὁ Τιμο
κλῆς αὖθις ἐρεῖ. ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς ὑμᾶς συ
νεκάλεσα, οὐ μικρὰ ὦ θεοί, εἰ λογίσαισθε ὡς ἦν
παῖδα μὲν ἡμῖν τιμὴ, καὶ δόξα, καὶ πρόσοδος,
οἱ ἄνθρωποί εἰσιν. εἰσὶ δ' οὖν οἳ πιθήσονται μὲν δὴ
ὅλως θεοὺς εἶναι, καὶ ὄντας, ἀπρονοήτους εἶναι τῶν
αὐτῶν, ἄθυτα, καὶ ἀγέραστα, καὶ ἄτιμα ἡμῖν
ἔσεσθαι τὰ ἐκ γῆς, καὶ μάτην ἐν οὐρανῷ καθεδού
μεθα, λιμῷ ἐχόμενοι, ἑορτῶν ἐκείνων, καὶ πα

ψηγύρεων, ἢ ἀγώνων, καὶ θυσιῶν, & πάννυχίδων, & πομπῶν δι' ἐρούμενοι. ὡς δὴ ὥσπερ τηλικούτων φημὶ δεῖν ἅπαντας ἐπιμελεῖν τι σωτήριον τοῖς παροῦσι, & ἀφ' ὅτου κρατήσει μὲν ὁ Τιμοκλῆς, & δόξει ἀληθέστερα λέγειν, ὁ δὲ μισῶν δὲ, καταγελασθήσονται πρὸς τῶν ἀκούοντων. ὡς ἔγωγε οὐ πάνυ δοκῶ Τιμοκλεῖ πείσεσθαι, ὡς κρατήσει καθ' ἑαυτὸν, ἂν μὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν αὐτῷ προσγένηται. κήρυττε ὦ Ἑρμῆ δ' κήρυγμα δ' ἐκ τῶν νόμων, ὡς αὐτίκα μάλα βουλευσόμενοι. Ερ. ἄκουε. σίγα. μὴ τάραττε. τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστι; τί οὗτοι, οὐδεὶς αὐτίσταται, ἀλλ' ἡσυχάζετε, πρὸς δ' μέγεθος τῶν ἠγγελμένων ἐκπεπληγμένοι; Μῶ. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἅπαντες ὕσῳ, καὶ γᾶια γένοιτο. ἐγὼ δὲ, εἰ ἐμοὶ μετὰ παῤῥησίας λέγειν δοθείη, πολλὰ ἂν ὦ Ζεῦ, ἐχοιμι εἰπεῖν. Ζ. λέγε ὦ Μῶμε, πάνυ θαῤῥῶν. δῆλος γὰρ εἶ ὢν δ' συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος. Μῶ. οὐκοῦν ἀκούετε ὦ θεοὶ πάντες τάχ' ἂν καρπίας φασίν. ἐγὼ γὰρ καὶ πάνυ προσεδόκων ἐς τόδε ἀμηχανίας περιστήσεσθαι τὰ ἡμέτερα, & πολλοὺς μὲν ὑμῶν σοφιστὰς, πρ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν αἰτίαν δ' τόλμης λαμβάνοντας. & μὰ τὴν θέμιν, οὐ τε δῆ

πω δῆ ἐπικουρῶ ἄξιον ὀργίζεσθαι, οὔτε δῆ τοῖς ὁμιλητᾶς αὐτ', & διαλόχοις τῶν δογμάτων, εἰ τοιαῦτα πολλὰ ἡμῶν ἐπιλήφασιν. ἢ τί δῆ αὐτοῦ ἀξιώσειέ τις ἂν φρονεῖν, ὁπόταν ὁρῶσι τὸ σύστημα ἐν δῆ βίῳ τὴν παραχήν; καὶ τοὺ μὲν γενναίους αὐτῶν, ἀμελουμένους, ἐν πενίᾳ, ἢ νόσοις, καὶ δουλείᾳ καταφθειρομένους. παμπόνηρους δὲ, & μιαροὺς ἀνθρώπους, προπεμομένους, ἢ ἐπορθωκότας, & ἐπιτάττοντας τοῖς κρείττοσι, ἢ τοὺ ἰδροσύλους οὐ κολαζομένους, ἀλλὰ διαλανθάνοντας. ἀνασκολοπίζομένους δὲ, ἢ τυμπανιζομένους ἐνίοτε τοὺ οὐδὲν ἀδικοῦντας. εἰκότως γοῦν ταῦτα ὁρῶντες, οὕτω διανοοῦνται πολλὰ ἡμῶν, ὡς οὐδὲν ὄλεως ὄντων. καὶ μάλιστα ὅταν ἀκούσωσι τῶν χρημάτων λεγόντων, ὡς διαβὰς ἂν Αλως, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. οὐ μὲν γὰρ διαλούντων εἴ τε τὴν αὐτοῦ, εἴ τε τὴν τῶν πολεμίων. καὶ πάλιν, ὦ θεία Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τὲ κναμωικῶν. & Πέρσαι γὰρ οἶμαι, & Ελληνες, γυναικῶν τέκνα ἦσαν. ὅτε μὲν γὰρ πάλιν τῶν βαρβάρων ἀκούσομεν, ὅτι & ἐρῶμεν, & προσκόμεθα, ἢ δουλεύομεν, ἢ δεσμούμεθα, ἢ σπασάζομεν, & μύρια ὅσα πράγματα ἔχομεν, καὶ ταῦτα, μακάριοι, καὶ ἄφθαρτοι ἀξιοῦντες

ἐστιν, τί ἄλλο, ἢ δικαίως καταγελῶσι, καὶ οὐδὲν
νὶ λόγῳ τίθενται τὰ ἡμέτερα; ἡμεῖς δὲ ἀγα
νακτοῦμεν, εἴ τινες ἄνθρωποι ὄντες, οὐ πάνυ
αὐόκριοι, διελέγχουσι ταῦτα, καὶ τὴν πρόνοι
αν ἡμῶν παρωδοῦνται, δέον ἀπαξαπλῶς εἴ τι
νες ἡμῖν ἔτι θύουσι, ῥιαῦτα βλαμαρτάνουσι.
καί μοι ἐνταῦθα ὦ Ζεῦ, μόνοι δὴ ἐσμὲν, καὶ οὐ
δεὶς ἄνθρωπος πάρεστιν ἐν ᾧ συλλόγῳ ἔξω
Ηρακλέους, καὶ Διονύσου. καὶ Γανυμήδους, ἢ Α
σκληπιοῦ, τῶν πρεγγράπτων τούτων, ἀπό
κειναί μοι μετ' ἀληθείας, εἴ ποτέ σοι ἐμέλη
σειν ἐς ῥοῦν τῶν ἐν τῇ γῇ, ὡς βλέπασα οἵ τι
νες αὐτῶν οἱ φαῦλοι, ἢ οἵ τινες οἱ χρηστοί εἰσιν.
ἀλλ' οὐκ ἂν εἰπεῖν. εἰ τοῦν μὴ ὁ Ὀδυσεὺς ἐκ Τρο
ξῆνος εἰς Ἀθήνας ἰὼν, ὁδοῦ παρόρων βλέκοι τὸ
τοὺς κακούργους, ὅσον ὠθεῖ σοί, μὴ τῇ σῇ προνοίᾳ,
οὐδὲν ἂν ἐκώλυε ξῆν ἐνδυφῶντας τοῖς τῶν
ὁλῷ βασιλεύοντων σφαγεῦσι, τὸν Σκείρωνα, καὶ
τὸν Πιτυοκάμπτην, καὶ Κερκύονα, καὶ τοὺς ἄλ
λους. ἢ εἴγε μὴ ὁ Εὐρυσθεὺς, ἀνὴρ δίκαιος, καὶ
προνοητικὸς, καὶ φιλανθρωπίας ἀπαπτοῦ
νόμους τὰ παρ' ἑκάστοις, βλέπεμπε τοὺς τοῦ
τὸν οἰκέτην αὐτοῦ, ἐργατικὸν ἄνθρωπον, καὶ
πρόθυμον εἰς τοὺς πόνους, ὦ Ζεῦ, οὐ ὀλίγῳ ἐ
φόντισας ἂν τὴν Ὑδρας, καὶ τῶν ἐν Στυμφάλῳ
ὀρνέων,

ὀρνέων, καὶ ἵππων τῶν θρακικῶν, καὶ τὸ κένταυ
ρων ὕβρεως, καὶ παροινίας. ἀλλ' εἰ χρὴ τἀλη
θῆ λέγειν, καθήμεθα, οὐδὲν μόνον ἐπιτηροῦν
τες, εἴ τις θύει, καὶ κνισᾷ τοῦτο τοὺς βωμούς.
τὰ δ' ἄλλα, κατὰ ῥοῦν φέρεται, ὡς ἂν τύχοι
ἕκαστα παρασυρόμενα. διαῤῥοῦν, εἰκότα νῦν
πάσχομεν, καὶ ἔτι πεισόμεθα. ἐπεισὶ γὰρ κατ'
ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι ἀνακύπτοντες, εὑρίσκω
σι μὲν οὐδὲν ὄφελος αὐτοῖς ὄν, εἰ θύοιεν ἡμῖν,
καὶ τὰς σπονδὰς πέμποιεν. εἶτ' ἐν βραχεῖ
ὀλίγῃ καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπικούρους, καὶ
Μητροδώρους, καὶ Δάμιδας, κρατουμένους δ',
καὶ ἀποσφατ[illegible]ομένους ὑπ' αὐτῶν, τοὺς ἡμετέ
ρους συνηγόρους. ὥστε ἡμέτερον ἂν εἴη παύζῃν,
καὶ ἰᾶσθαι τὰ τοιαῦτα, τῶν καὶ ἐς τόδε αὐτὰ
προαγαγόντων. Μόνῳ δὲ οὐ μέγας ὁ κίνδυ
νος, εἰ ἄτιμος ἔσαι. οὐδὲ γὰρ πάλαι τῶν τι
μωμένων ἦν, ὑμῶν ἔτ' δυτυχούντων, καὶ τὰς
θυσίας καρπουμένων. Ε. τοῦτον μὲν ὦ θεοὶ λη
ρεῖν ἐάσωμεν, ἀεὶ βραχὺν ὄντα, καὶ ἐπιμηπι
κόν. ἔστι μὲν γὰρ ὡς ὁ θαυμάσιος Δημοσθένης
ἔφη, δι' μὲν ἐγκαλέσαι, καὶ μέμφασθαι, καὶ
ἐπιμῶσαι, ῥᾴδιον ἅτ' βουλομένῳ παντός.
δι' δὲ ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γένηται συμ
βουλεῦσαι, τοῦτ' ἔμφρονος ὡς ἀληθῶς συμ-

βούλου. ὅπως οἱ ἄλλοι εὖ οἶσθ' ὅτι ποιήσετε καὶ τούτου σιωπῶντος. Πο. ἐγὼ τἀμὰ μὲν ἄλλα, ὑποδρύχιός εἰμι ὡς ἴστε, καὶ ἐν βυθῷ πολὺ πεύομαι, κατ' ἐμαυτὸν εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν σώζων θᾶττον τοὺς ἁλόντας, καὶ παραπέμπων τὰ πλοῖα, καὶ θᾶττον ἀνέμους καταμαλάττων. ὁμως δ' ἴσθι, μέλει γάρ μοι καὶ τῶν ἐνταῦθα, φημὶ δεῖν ἐν Δάμιν εἶναι, ἐκ πολλῶν ποιήσω, πρὶν ἐμὲ τὴν ἕτερον ἥκειν, ἤτοι κεραυνῷ πυρί, ἢ ἄλλῃ μηχανῇ, μὴ ὑπερχρῆ λέγων. φησὶν ὦ Ζεῦ, πιθανόν τινα εἶναι αὐτόν. ἅμα γοῦν καὶ δεήσομαι αὐτοῖς, ὡς μετερχόμεθα θᾶττον τὰ τοιαῦτα καθ' ἡμῶν ἀνεξιόντας. Ζ. παίζεις ὦ Ποσειδον, ἢ τέλεον ἐπλέλησαι; οὐλὸν ἐφ' ἡμῖν τῶν τοιούτων ὄφλειν, ἀλλ' αἱ μοῖραι ἑκάστῳ ἐπικλώθουσι, θᾶττον μὲν, κεραυνῷ, θᾶττον δὲ, ξίφει, θᾶττον δὲ, πυρετῷ, ἢ φθόῃ, ἀποθανεῖν. ἐπεὶ εἴ γε μοι ἐπ' ἐξουσίας θ' πρᾶγμα ἦν, εἰσῆα ἂν οἷς θᾶττον ἱδροσύλους πρώην ἀπελθεῖν ἀκέραιον ὑγρους ἐξ ὀλυμπίας, δ' ὁμοῦ τῶν πλοκάμων ἀποκείραντας, ἑξμνᾶς ἑκάτερον ἕλκοντας; ἢ σὺ αὖθις πειεῖσθε ἂν ἐν γεραιτῷ θ' ἁλίᾳ θ' ἐξ ὠρεοῦ, ὑφαιρούμενόν σου τὴν χίαναν; ἄλλως τε δόξομεν ἀγανακτεῖν, λελυπημένοι τοῖς πράγμασι, καὶ δεινέναι θᾶττ' πρὸ τοῦ Δάμιδος

λόγους, μὴ δι' αὐθ' ἀποσκευάζεσθαι, θ' ἂν ἄνδρας οὐ πειμείναντες αὐτεξεταθῆναι ἀνθ' ἑνὸς Τιμοκλεῖ. ὥστε τί ἄλλο, ἢ δεῖ ἐρήμης κρατεῖν οὕτω δόξομεν; Πο. καὶ μὴν σύγχρονόν τινα τούτῳ ὁμιλῶ ἐπινενοηκέναι ἐγὼ γε πρὸς τὴν νέκυν. Ζ. ἄπαγε, θυννῶδες θ' ἐνθύμημα ὦ Ποσειδον, καὶ κομιδῇ παχύ, προαναιρήσειν θ' ἡμῶν αὐτὸν ἀγωνιοῦντα, ὡς ἀποθάνῃ ἀκτῆρες, ἀμφήρεσον ἔτι, καὶ ἀναγκαῖον τὸν καταλιπὼν θ' ἡμῶν λόγον. Πο. οὐκοῦν ἄμεινόν τι ὑμεῖς ἐπινοεῖτε ἄλλο, εἰ τἀμὰ οὕτως ὑμῖν ἀποτεθύννισαι. Απόλ. εἰ καὶ δοῖς νέοις, ἔτι ἀγωνείοις ἡμῖν ἐφεῖτο ἐκ τοῦ νόμου δημηγορεῖν, εἰσως ἂν εἶχόν τι συμφέρον εἰς τὴν διάσκεψιν. Μῶ. ἡ μὲν σκέψις ὦ Απολλον, οὕτω σοὶ μεγάλων, ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κοινὸν ἅπασι προκεῖσθαι θ' λόγον. χρεὼν ἦν εἰ καὶ σοὶ τῶν ἐχάτων κινδυνευόντων, σοὶ δὲ ἐν τοῖς νόμοις δεῖ σίας σμικρολογίμεθα. σὺ δ' ἐκ καὶ πάνυ ἦσθ' ἐν νόμος εἶ δημηγόρος, πρόπαλαι μὲν δεῖ ἐφίεσθαι γε δοκῶ, ἐγγεγραμμένος ὢν ἐσθ' τῶν δώδεκα λιξιαρχικόν. καὶ ὀλίγου δεῖν, δι' ἐμὲ Κρόνου βουλῆς ὤν. ὥστε μὴ μειρακιεύου πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ λέγε θαρρῶν ἅπερ τὰ δοκοῦντα. μὴ αἰσθοῖς, εἰ ἀγένειος ὤν, δημηγορήσεις. καὶ ταῦτα,

βαθυπώγωνα, μὴ δυγένειον οὕτως ἰδὸν ἔχων δρᾶν
Ασκληπιόν. ἄλλως τε, καὶ πρέσβυν ἀγεῖν σε
νῦν μάλιστα ἐκφαίνειν τὴν σοφίαν, εἰ μὴ μά-
την ἐν ταῖς Ελικῶνι κάθησαι, τὰς μούσας
συμφιλοσοφῶν. Απόλ. ἀλλ' οὐ σέ γ' ὦ Μῶμε,
χρὴ τὰ θειαῦτα ἐφιέναι, ἂν δίαρ ἐ. Ἢν οὖν σε
κελεύσῃ, τάχ' ἄν τι οὐκ ἄμουσον εἴποιμι, ἀλ
λὰ τῆς ἐν ταῖς Ελικῶνι μελέτης ἄξιον. Ζ.
λέγε ὦ τέκνον. ἐφίημι γάρ. Απόλ. ὁ Τίμο
κλῆς οὗτος. ἔοικε χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ φιλόθε-
ος, καὶ τοὺς λόγους πάνυ ἠκείβωκε τοὺς Στωϊ
κούς. ὥστε καὶ σύνεσιν ἰδεῖν φιλοσοφίας πολ-
λοῖς τῶν νέων, καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλίγους ἰδεῖν τοῦ-
τῳ ἐκλέγει, σφόδρα πιθανῶς ὢν, ὁπόταν πρὸ
λίας τοῖς μαθηταῖς διαλέγηται. ἐν τῷ λέγει δ' εἶ
ναι, ἀρλμότατός ἐστι, καὶ τὴν φωνὴν ἰδιώτης,
καὶ μιξοβάρβαρος, ὥστε γέλωτα ὀφλισκάνειν
ἔνιοτε ἐν ταῖς συνουσίαις, οὐ συνείρων, ἀλ-
λὰ βατταρίζων, καὶ ταραττόμενος. καὶ μάλι
στα ὁπόταν οὕτως ἔχων, καὶ καλλιζήλου ἐπιθυμήσῃ
ἐπιδείκνυσθαι βούληται, συνεῖναι μὲν χρὴ, ἐσ
κορβολὴν δέ ἐστι, καὶ λεπτογνώμων, ὡς φα-
σιν οἱ ἀμφὶ τὰ τῶν Στωϊκῶν εἰδότες. λέγων
δὲ, καὶ ἑρμηνεύων, ὑπ' ἀσθενείας διαφθείρει
αὐτὰ, καὶ συγχεῖ, οὐκ ἀποφῶν ὅ, τι βούλε

ται, ἀλλ' αἰνίγμασιν ἐοικότα προτείνων. καὶ
πάλιν αὖ πολὺ ἀσαφέστερα πρὸς τὰς ἐρωτή
σεις ἀποκρινόμενος. οἱ δὲ, οὐ συνιέντες, κα
ταγελῶσιν αὐτοῦ. δεῖ δὲ οἶμαι σαφῶς λέ-
γειν, καὶ ῥᾴστου μάλιστα ποιεῖσθαι πολλὴν τὴν
πρόνοιαν, ὡς ξυνήσουσιν οἱ ἀκούοντες. Μωμ.
εὖ γε μὲν ὀρθῶς ἔλεξας ὦ Απολλον, ἐπαινέσας
τοὺς σαφῶς λέγοντας, εἰ καὶ μὴ πάνυ ποιεῖσ
θαι τοῦτον ἐν τοῖς χρησμοῖς, λοξὸς ὢν, καὶ γρι φώ
δης, καὶ ἐς τὸ μεταίχμιον ἀσφαλῶς ἀποβρίπ-
των τὰ πολλά, ὡς τοὺς ἀκούοντας, ἀλλου
δεῖσθαι Πυθίου πρὸς τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν. ἀτὰρ
τί ἂν οὖν οὗτος συμβουλεύοις; τίνα ἴασιν χρὴ
σθαι τῆς Τιμοκλέους ἀδυναμίας ἐν τοῖς λό
γοις. Απόλ. συνήγορον ὦ Μῶμε, εἰ πως
δυνηθείημεν αὐτῷ παρασχεῖν ἄλλον τῶν πλου-
τούντων ἐρασθέντα κατ' ἀξίαν, ἅπερ ἂν ἐκεῖνος ἐν
θυμηθεὶς ἐπορεύθη. Μωμ. ἀγένειον τοῦτον ὡς ἀ
ληθῶς εἰρηκας, ἔτι παιδαγωγοῦ τινος δεόμενον,
συνήγορον ἐν συνουσίαις φιλοσόφων παρασκευ
σθῆναι, ἑρμηνεύσοντα πρὸς οὓς πρέπει, ἅπερ ἂν
δοκῇ Τιμοκλεῖ. καὶ ἂν μὲν δάμιν, αὐτοπρόσω
που, καὶ οἱ αὐτῷ λέγειν. ἂν δὲ, ἐπικειτῇ πρὸς
κώμῳ, ἰδίᾳ πρὸς ἐκείνους ἐπιβάλλειν
τὰ δοκοῦντα. τὸν ἐπικειτῆν δὲ, ἐκτρεύειν,

οὐδ' ἀϋτὴν ἴσασι συνιέντα ὅ, τι ἀκούσεται. ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἂν εἴη τῷ πλήθει; ἀλλὰ σοῦ μὲν, ἄλλως ἐπινοήσομεν. σὺ δὲ ὦ θαυμάσιε, φὴς γὰρ μάντις εἶναι, καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τοιούτῳ ἐξέλεξας, ἄχρι τῆς πλίνθους χρυσᾶς ποτε εἰληφέναι, τί οὐκ ἐπεσκέψω ἡμῖν κατὰ καιρὸν τὴν τέχνην, προειπὼν ὁποτέρος τῶν σοφιστῶν κρατήσει λέγων; οἶδα γάρ που καὶ ἀποβησόμενον, μάντις ὤν. Απόλ. πῶς ὦ Μῶμε, δυνατὸν ποιεῖν ταῦτα, μήτε ξίφους ἡμῖν παρόντος, μήτε θυμιαμάτων, ἢ πηγῆς μαντικῆς, ὅια ἡ Κασταλία ἐστίν; Μῶ. ὁρᾷς; ἀποδιδράσκεις ὑπ' ἔλεγχον, ἐν ᾧ στενῷ ἔχόμενος. Ζ. ὅμως ὦ τέκνον, εἰπὲ, καὶ μὴ παραλογησῃ τοῦ συκοφάντῃ τούτῳ ἀφορμὰς, ὅπως βάλλειν, καὶ χλευάζειν τὰ σὰ, ὡς ἰδιώτῃ ξίφει, καὶ ὕδατι, καὶ λιβανωτῷ κείμενα. ὥστ' εἰ μὴ ἔχοις ταῦτα, στερησόμενόν σε τῆς τέχνης. Απόλ. ἄμεινον μὲν ἦν ὦ πάτερ, ἐν Δελφοῖς, ἢ Κολοφῶνι, τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἃ πάντων μοι τῶν χρησίμων παρόντων, ὡς ἔθος. ὅμως δὲ, καὶ οὕτω γυμνὸς ἐκείνων, καὶ ἄσκευος πειράσομαι προὶ πεῖν ὁποτέρου δ' κράτος ἔσται. αὐτὰ δὲ λέξεσθε δὲ, εἰ μὴ ἔμμετρα λέγοιμι. Μεδ. λέγε, μόνον καὶ φῆς δ' ὦ Απολλον, καὶ μὴ συνηγόρει καὶ αὐτὰ,

καὶ ἔρ

καὶ ἑρμωνέως δεόμενα. καὶ γὰρ οὐκ ἄρνεια κρέα, ἢ χελώνη νῦν ἐν Λυδίᾳ ἕψεται. ἀλλὰ οἶσθα περὶ οὗ ἡ σκέψις. Ζ τί φῂς ὦ τέκνον; ὡς τάχε πρὸς τοῦ χρησμοῦ, ταῦτα ἤδη φοβερά. ἡ χόα, τεθαμμένη. οἱ ὀφθαλμοὶ, ἀποφθορᾶς. κόμη, ἀνασεσυρμένη. κίνημα, κορυβαντῶντες. καὶ ὅλως, κατόχιμα πάντα, καὶ φυκώδη, καὶ μουσικά. Απόλ. Κέκλυτε μαντιπόλου τόδε θέσφατον Απόλλωνος. Αμφ' ἐϊδος κρυερῆς, τὴν, αἰνέρες ἐσκέλοντο Οξυβόαι, μύθοισι κορυσσόμενοι πυκινοῖσι. Πολλὰ δ' ἔνθα μόθου ἕτερα λέκτρα κλεογαμῶ, Ταρφέος ἄκρα κόρυμβα κατα πλήσαντο ἐχέτλης. Αλλ' ὅταν αὐγηπὸς πάμφωνος ἀχείας μάρτυς, δὴ τότε λοίθιον ὄμβροφόροι κλάγξουσι κορῶναι. Νίκη δ' ἡμιόνων, ὁ δ' ὄνος, θοὰ τέκνα κορύσσει. Ζ. τί φῂς αὖ ἐκλαχεῖς ὦ Μῶμε. καὶ μὴν οὐ γελοῖα τὰ ἐν ποσί. παῦσαι κακόλαιμον. ἀποπνιγήσῃ ὑπὸ τοῦ γέλωτος. Μῶ. πῶς δυνατὸν ὦ Ζεῦ, ἐφ' οὕτω σαφεῖ, προσκλῶ τοῦ χρησμῷ; Ζ. οὐκοῦν ἤδη ἡμῖν ἑρμηνεύοις ἂν αὐτὸν ὅ, τι λέγοι. Μῶ. πάνυ προθύμως. ὥστε οὐδὲν ἡμῖν δεμιστοκλέους δεήσει. φησὶ δὲ τὸ λόγιον οὗτος διαξήσειν, γόητα μὲν εἶναι τοῦτον, ἡμᾶς δὲ ὀνους καὶ θηλίους νὴ Δία, καὶ ἡμιόνους, οὐ πιστὰ

ονσταυτῷ, αὐδ' ὅσον αἱ ἀκρίδες ὀρνοῦν ἔχοντας. Ηρα. ἐγὼ δέ ὦ πατερ, εἰ καὶ μέτριός εἰμι, οὐκ ὀκνήσω ὅμως τὰ δοκοῦντά μοι εἰπεῖν. ὁ γὰρ ὅταν ἥδη συνελθόντες διαλέγωνται, τὴν μὲν καὶ ταῦτα, ἣν μὴν ὁ Τιμοκλῆς ἀστέργει, ἐάσωμεν προχωρεῖν τὴν συνουσίαν ὑπὲρ ἡμῶν. ἢν δέ τι ἕτερον ἀποβαίνῃ, τότε ἤδη τὴν στάσιν αὐτὴν ἐνεγκεῖν δοκεῖ διασείσας, ἐμβαλῶ δεῦρο Δάμιδι, ὡς μὴ καταράρσῃ, ὑβρίζῃ ἐς ἡμᾶς. Μῶ. Ηράκλεις. ἰὼ Ηράκλεις. ἄγροικον τοῦτ' εἰρηκας, καὶ δεινῶς βοιώτιον, ξυναπολέσαι ἰδεῖ πονηρῶ γρσούτους. καὶ προσέτι τὴν στάν, αὐτῷ Μοδαθῶνι, καὶ Μιλτιάδῃ, καὶ Κιμωνείῳ. καὶ πῶς ἂν τούτων συμπεσόντων, οἱ ῥήτορδε ἔτι ῥητορεύοιεν, τὴν μεγίστην εἰς τοὺς λόγους ἀφορμὴν ἀποδεδυκότες; ἄλλως τε, ξῶντι μέν σοι, δῆλα τὸν ἦν τι πρᾶξαι γιοῦν. ἀφ' οὗ δὲ θεὸς γεγένησαι, μεμάθηκας οἶμαι ὡς αἱ μοῖραι μόναι τὰ γιαῦτα δύανται. ἡμεῖς δέ, αὐτῶν ἄμοιροι ἐσμεν. Ηρα. οὐκοῦν ὁπότε ὀν λέοντα, ἢ τὴν ὕβραν ἐφόνευον, αἱ μοῖραι δι' ἐμοῦ ἐκεῖνα ἔπραττον; Ζ. καὶ μάλα. Ηρα. νῦν μὲν τις ὑβρίζῃ εἰς ἐμέ, ἢ σφᾶς ἀπολῶν μὲ ὀρνέων, ἢ ἀναξέπορν ὄχαλμα, εἰ μὴ τῶν μοίρας πάλαι δεδογμένον ἦ, οὐκ ἐπιτρέψω αὐτόν; Ζ. οὐδαμῶς. Ηρ. οὐκοῦν ἄκουσον ὦ Ζεῦ μὴ παῤῥησίας. ἐγὼ γάρ ὡς ὁ κωμικὸς ἔφη, ἀγροικός εἰμι, τὴν σκαφὴν σκαφὴν λέγων. εἰ γιαῦτά ἐστι τὰ ὑμέτερα, μακρὰν χαίρειν φράζω τῶν ἐνταῦθα τιμῶν, μὴ κνίσῃ μὴ ἰδρείων αἵματι, κάτειμι εἰς ὀν ἄδηλον, ὅπου με γυμνὸν ἔχοντα ὀ τόξον, κἂν τὰ εἰδωλα φοβηθήσεται τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεφονευμένων θηρίων. Ζ. εὖγε. ὁπόθεν ὁ μάρτυς φασίν. ἀπέσωσας γοῦν δεῦρο Δάμιδι ταῦτα εἰπὼν ἕτοβάλλων. ἀλλὰ τίς ὁ σωσθεὶς προσιὼν οὗτός ἐστιν, ὁ χαλκοῦς, ὁ εὐγραμμος, ὁ ὀπλίτης γραφος, ὁ ἀρχαῖος τὴν αὐάσσειν δὲ κόμης; μᾶλλον ἢ ὁ σὸς ὦ Ερμῆ, ἀδελφός ἐστιν ἀπραῖος, ὁ πλάτην Ποικίλω, πότ' ἦσθα οὖν ἀπαπέπωλκας, ὁσημέραι ἀνατωλατόμμος ὑπὲρ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. τί ὦ πᾶ, δρομαῖος ἡμῖν ἀφίξαι; ἦ που τι ἐκ γῆς νεώτερον ἀναγγέλλεις; Ερμαγό. ἀστέρμεγα ὦ Ζεῦ, μυρίας ἀπωλῶς δρόμου. Ζ. λέγε ἤδη, εἴ τι καὶ ἄλλο ἡμᾶς ἐπανισάμενον λέληθεν. Ερμαγό. ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν, ἀστοπλοῦμος στέρνοντε, καὶ μετάφρενον. θώραξ δέ μοι γέλοιος ἀμφὶ σώματι πλαθείς, παρηώρητο μιμηλῇ τῇ τέχνῃ σφραγῖσα χαλκοῦ πᾶσαν ἐντυπούμενος. ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα, καὶ τι

νασ λύοωχροὺς κακράκτας, πύπαλχοὺς σομ
σμάτων, Δάμιν τε, καὶ, Ζ. παύου ὦ ἑρ
μαγόρα βέλτιστ, ξαγῷδῶν. οἶδα δ' ὅυς τινας
λέγῃσ. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φάσον, εἰ πάλαι συγ
κροτεῖται αὐτοῖσ ἡ ἔρισ. Ερμα. οὐ λέπω,
ἀλλ' ἐν ἀκροβολισμοῖσ ἔτι ἔχον, ἀποσφενδο
νῶντων ἀλλήλοις, πόρρωθέν τοθεν λοιδερού
μενοι. Ζ. τί δ' ἔτι χρὴ ποιεῖν λοιπὸν ὦ θεοί,
ἢ ἀκροᾶσθαι ἐπικύψαντας αὐτῶν; ὥστε ἀφα
ρεῖτωσαν αἱ ὧραι δν μοχλὸν ἤδη. καὶ ἀπάγω
σαι τὰ νέφη, αὐαπετασσύτωσαν τὰσ πύλασ
τοῦ οὐρανοῦ. Ηράκλεισ, ὅσον τὸ πλῆθοσ ὠθῇ
τὴν ἀκρόασιν ἀπηντήκασιν. ὁ δὲ Τιμοκλῆσ οὐ
τοσοῦτόν μοι ἀρέσκει νοσοζέμενοσ, καὶ τα
ραττόμενοσ. ἀπολῶ πάντα οὗτοσ τάχιον.
λῆλος γοῦν ὄψιν οὐδὲ αὐτάρασθαι ὑφ' Δάμι
δυνησόμενθ'. ἀλλ' ὅπωσ ἡμῖν δυνατώτα
τον, διέχωμθα νοσερ αὐτοῦ σιγῇ, ἐφ' ἡμείων
ἵνα μὴ Δάμισ γε πύθηται. Τιμο. τί φῄσ ὦ
ἱδρόουλε Δάμι, θεοὺσ μὴ εἶ, μὴ δὲ προνοεῖν τῶν
ἀνθρώπων; Δά. οὐκ. ἀλλὰ σὺ πρότερον ἀπό
κεινέ μοι, ᾧ τινι λόγῳ ἐπείθησθ' ἂν ἀνρύσ.
Τιμο. οὐ μθν, ἀλλὰ σὺ ὦ μιαρὲ ἀπόκεινα.
Δά. οὐ μθν ἀλλὰ σύ. Ζ. ταυτὶ μὲν πα
ραπολὺ ὁ ἡμέτεροσ ἄμεινον, καὶ δυφωνότερον

ξαχύνετ. εὖγε ὦ Τιμόκλεισ, ἐπίχει τῶν βλα
σφημιῶν. ἐν γὰρ τούτῳ σοι, δ' κράτεσ ὡσ τά
γε ἄλλα, ἰχθῦν σε ἀποφανεῖ, ἐπισμίζων.
Τιμο. ἀλλὰ μὰ τὴν Αθηνᾶν, οὐκ ἂν ἀποκει
νάμην σοι πρότερον. Δά. οὐκοῦν ὦ Τιμό
κλεισ, ἐρώτα. ἐκράτησασ γὰρ τοῦτό γε, ὁμοσμο
κώσ. ἀλλ' ἄνδρ τῶν βλασφημιῶν, εἰ δοκεῖ. Τι
μο. εὖ λέγεισ: εἶτα ἐσ δν μοι: οὐ δοκοῦσί σοι ὦ
κατάρατε, προνοεῖν οἱ θεοί; Δά. σύμαμῶσ.
Τιμο. τί φῄσ; ἀπρονόητα δν ταῦτα πάντα;
Δά. ναί. Τιμο. οὐδ' ὑπό τινι δν θεῷ τάτ
ταται ἢ τῶν ὅλων ἐπιμέλεια; Δά: οὐ. Τι
μο: πάντα ἂν εἰκῇ φέρεται ἀλόγῳ τῇ Φορᾷ;
Δά. ναί. Τιμο: εἶτ' ἄνθρωποι ταῦτα ἀκού
ουτοι, αὐέχεσθε, καὶ οὐ καταλεύσετε δν ἀλε
τήριον; Δά. τί δὲ ἀνθρώπουσ ἐπ' ἐμὲ πρό
ξυνεσ ὦ Τιμόκλεισ; ἢ τίσ ὢν, ἀγανακτεῖσ ὑ
πὲρ τῶν θεῶν, καὶ ταῦτα, ἐκείνων αὐτῶν οὐκ
ἀπαναγκρούντων; ὅπε οὐδὲν δεινὸν πεποιήκα
σί με πάλαι ἀκούσαντοι, εἴγε ἀκούουσι. Τιμ.
ἀκούουσι γὰρ ὦ Δάμι, ἀκούουσι. καί σε μετίασι
ποτὲ χρόνῳ ὕστερον. Δά. καὶ πότε ἂν ἐκεῖνοι
σχολὴν ἀγάποιεν ἐσ ἐμέ, τοσαῦτα ὡσ φῄσ
πράγματα ἔχοντοι, ἢ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἅπερ
ἐσ πλῆθοσ ὄντα; οἰκονομούμθοι; ὥστε οὐ

δὲ σέ πω ἡμύναντο ὧν ἐπορκεῖς ἀεί. καὶ τῶν ἄλλων, ἵνα μὴ βλασφημεῖν καὶ αὖθις αἰσχύνωμαι παρὰ τὰ συγκείμενα. καίτοι οὐχ ὁρῶ ἔν τινα ἂν ἄλλῳ ἐπίδειξιν τῆς ἑαυτοῦ προνοίας μείζω δεδυνημένην ἐνεγκεῖν ἐδύναντο, ἢ σὲ κακῶν, κακῶς ἐπιβιβάντες. ἀλλὰ δῆλοί εἰσιν ἀπομνημονεύοντες ὥσπερ ὄν Ὠκεανὸν ἴσως μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας. ἔθος τοῦτ' ἀνθρώποις συνεχῶς ἐστὶ παρ' αὐτοὺς ὠθεῖν τὰ βέλτιστα, καὶ ἀνεπαγγέλτους ἐνίοτε. Τιμο. τί πρὸς ταῦτα ἀναισχυντεῖν ἔτι μοι ὦ Δάμι; Δά. ἐκεῖνο ὦ Τιμόκλεις, ὅπερ ἐγὼ ἐπόθουν ἀκοῦσαί σου, ὅπως ἐπέσθης οἱ θεοὺς προνοεῖν τοὺς θεούς. Τιμ. ἡ τάξις με πρώτη τῶν γιγνομένων ἔπεισεν, ὁ ἥλιος ἀεὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰὼν, καὶ σελήνη κατὰ ταὐτά, καὶ ὧραι ἕξουσι μεταβάλλουσαι, καὶ φυτὰ φυόμενα, καὶ ξῶα πάντα γεννώμενα, καὶ αὐτὰ ταῦτα οὕτως ὑπὸ μηχανῆς κατασκευασμένα, ὡς ἔχειν ὁδὸν, ἢ κινεῖσθαι, ἢ ἑστάναι, καὶ βαδίζειν, καὶ τεκταίνεσθαι, καὶ σκυτεύειν, καὶ τἆλλα ταῦτα προνοίας ἔργα εἶναί μοι δοκεῖ. Δά. αὐτό που ζητούμενον ὦ Τιμόκλεις, συναρπάζεις. οὐδέ πω δῆλον, εἰ προνοίᾳ τούτων ἕκαστον ἐπιτελεῖται. ἀλλ' ὅτι μὲν ἔστιν αὐτὰ ὅσα τὰ γιγνόμενα, φαίην ἂν καὶ αὐτός, οὐ μὴν ἀντίκα πεπεῖσθαι ἀνάγκη, καὶ ἀπό τινος προ-

μηθείας αὐτὰ γίγνεσθαι. ἔνι γὰρ ἢ ἄλλως ἁρμόσαι, νῦν ὁμοίως, καὶ κατὰ ταὐτὰ συνίστασθαι. σὺ δὲ, τάξιν αὐτῶν ὀνομάζεις τὴν ἀνάγκην. εἶτα δῆλα δὴ ἀπεναντίσεις, εἴ τις σοι μὴ ἀκολουθοίη, τὰ γιγνόμενα μὴ, ὁποῖά ἐστι, κατασεσεμασμένῳ, καὶ ἐπαινοῦντι, οἰομένῳ ἂν πόδα ξεῖν ταῦτα ἢ, τῇ προνοίᾳ δεδιαλλάττεσθαι αὐτῶν ἕκαστον. ὥστε κατὰ δὴν κωμικὸν, τοῦτ' ἐμοὶ, ὦ τόμοχθρον. ἄλλο δέ μοι λέγε, Τι. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι ἢ ἄλλης ἂν θύρας δεῖν ἀποδείξεσθαι. ὅμως δ' ἂν ἐρῶ. ἀτὰρ κεῖναι γάρ μοι. Ὀμπρός σοι δοκεῖ ἄειστος ποιητὴς γενέσθαι; Δά. καὶ μάλα. Τιμ. οὐκοῦν ἐκείνῳ ἐπείθην. τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν ἐμφανίζοντι. Δά. ἀλλ' ὦ θαυμάσιε, ποιητὴν μὲν ἀγαθὸν Ὀμπρον γενέσθαι, πάντες σοι συνομολογήσουσι. μάρτυρας δὲ ἀληθῆ τοῦδε τοῦ θιούτου, οὔτ' ἐκείνον, οὔτε ἄλλον ποιητὴν οὐδένα. οὔτε γὰρ ἀληθέσι μέλλει ἀνδράσι οἶμαι, ἀλλὰ τοῖς κηλεῖν τοὺς ἀκούοντας. καὶ δὴ αὖθις, μέθοις τε κατάδυσι, καὶ μύθοις κατηχοῦσι, καὶ ὅλως, ἅπαντα ὥσπερ τερπνοῦ μηχανῶνται. ἀτὰρ ἤδέως ἂν ἀκούσαιμι οἵσ τισι μάλιστα ἐπείθησε τῶν Ὀμπρου. ἆρα οἷσπερ καὶ τῷ Διὸς λέγει, ὡς ἐπεβούλευόμενος συνλήσαι αὐτὸν ἡ θυγάτηρ, καὶ ὁ ἀδελφὸς, καὶ

ἡ γυνή; Ζ. ἐπεὶ μὴ ἂν βεβαίως ἡ Θέτις ἐκάλεσεν, ἐλεήσασα δ' ἀγνώμονα, ἐστεφάνωκεν ἂν ἡμῖν ὁ βέλτιστος Ζεύς, συνδιαθείς. αὐθ' ὧν καὶ ἀπομνημονεύων τὴν Θέτιδα τὴν δύσπειραν, ἐξαπατᾷ ἂν Ἀγαμέμνονα, ὄνειρόν τινα ψευδῆ ἐπιπέμψας, ὡς πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἀποθάνοιεν. ὁρᾷς; ἀδύνατον ἦν αὐτῷ κεραυνοῦν ἐμβαλόντι, καταφλέξαι ἂν Ἀγαμέμνονα αὐτόν, ἄνδρ' ἀπατεῶνα ἔνθ' δοκεῖν. ἢ ἐκεῖνά σε μᾶλλον εἰς τὴν πίστιν ἐπεισάγει ἀκούοντα, ὡς Διομήδης μὲν, ἔρωσε τὴν Ἀφροδίτην, ἐπὶ τὰ δ' Ἄρεα ἄνδρ', Ἀθηνᾶς παρακελεύσει. μετὰ μικρὸν δὲ, αὐτοὶ συμπεσόντες οἱ θεοὶ, ἐμονομάχουν ἀναμὶξ ἀρρένες τε, καὶ θήλειαι, Ἀθηνᾶ μὲν, Ἄρεα καταγωνίζεται, ἄτε καὶ πρότερον νικήσασαν οἶμαι ἐκ τοῦ ξαύματος, ὁπηνίκα Διομήδους εἰλήφει. λιτοῖ δ' αὐτέσπασος ἐλεούσιος Ἑρμῆς. ἢ τὰ τοῦ Ἄρτεμιδος σοι πιθανὰ ἔδοξεν, ὡς ἐκείνη μεμψιμοιροῦσα, ἐπανάκτησεν, οὐκ ἀθεῖσα ἐφ' ἑστίαν ἀπὸ τοῦ Οἰνέως. ἢ διαδοῦσα, σῦν τινα ἀποφυᾶ, Ζ. ἀνυπόστατον τὴν ἀλκὴν, ἐπαφῆκεν Ἄρτεμις τὴν χώραν αὐτῶν. ἆρα ἐν τἀριαῦτα λέγων σε Ὅμηρος ψεύσεται; Ζ. εὖ γε καὶ εὖ. ἠλίκον ὦ θεοὶ ἀνεβόησε τὸ πλῆθος, ἐπανοῦντος τὸν Δάμιν. ὅλ' ἡμέτερος, ἀπορουμένῳ ἔοικε. λέγε τοίνυν, ἢ ἀποφεύξῃ, ἢ ἄλλος ἔστιν ἀποφήνων τὴν ἀπορίαν. καὶ ἤδη πειβλέπει σοι πρεσκλῆς, ἀποδράσεται. Τιμο. οὐκ εὐεπιφόρως ἄρα σοι δοκεῖ λέγειν πυθέσθαι, ὁπότερα ἀνοιξὰς ἀναβιβασάμενος τοὺς θεοὺς ἔστησε τὴν σκηνὴν, λευκύνῃ σώζοντας μὲν τοὺς χρησθοὺς τῶν ἡρώων, τοὺς πονηροὺς δὲ, τὴν ἀσέβειαν κατάσεσ, ἐπιβρίσοντας; Δά. ἀλλ' ὦ γενναιότατε φιλοσόφων Τιμόκλεις, εἰ ταῦτα ποιοῦντες οἱ ξαγωγεῖς σε πεποίηκασί, ἀνάγκη δυοῖν θάτερον, ἢ ἐρῖ Πῶλον, ἢ Λεισόδημον, ἢ Σάτυρον, ἢ γεῖ θαί σε θεοὺς ἔνθ' τότε, ἢ τὰ πρόσωπα τῶν θεῶν αὐτὰ, ἢ τοὺς ἐμβάτας, ἢ τοὺς πολυρρόσ χιτῶνας, ἢ χλαμύδας, ἢ χλείδας, ἢ περικεφάλαια, ἢ σωμάτια, ἢ τἄλλ', οἷς ἐκεῖνοι σεμνύνονται τὴν ξαγωγίαν, ὅπερ ἦ πλοιότατον οἶμαι. ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπότ' ἂν εὐεπιφόρως, μηδὲν ἐπιζητοῦσης τ' χρείας, τῶν δραμάτων τὰ δοκοῦντα οἱ λέγῃ, ἀκούσῃ αὐτ' ποτε παρρησιαζομένου.

Ὅρᾳς δ' ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον ἀθέρα, »
Καὶ γῆν πέριξ ἔχοντ' ὑγρᾶς ἐν ἀγκάλαις, »
Τοῦτον νόμιζε Ζῆνα. τόνδ' ἁπού θεόν. καὶ πάλιν. »
Ζεύς, ὅστις ἔστιν ὁ Ζεύς, οὐκ οἶδα, πλὴν λόγῳ »
κλύων. καὶ τἀθιαῦτα. Τι. οὐκοῦν ἅπαντες ἂν ἐρωτηθέντες, ἢ τὰ ἔθνη, ἢ πάντες, θεοὺς νομίζον

τες, ἢ πάνηγυρίζοντες. Δά. εὖπε ὦ Τιμόκλεις, ὅτι με ὑπέμνησας τῶν κατὰ τὰ ἔθνη νομιζομένων. ἀφ' ὧν μάλιστα συνίδοι τις ἄν, ὡς πεισθεὶς βέβαιον ὁ θεὸς θεῶν λόγος ἔχει. πολλὴ γὰρ ἡ ταραχὴ, καὶ ἄλλοι, ἄλλα νομίζουσι, Σκύθαι μὲν, ἀκινάκην θύοντες θεῷ, ἢ Ὀρῷακες, Ζαμόλξιδι, θρᾳττίῃ ἀνδρώπῳ ἐκ Σάμου. ὡς ἀνοῦς ἥκοντι. Φρύγες δὲ, μήνῃ. ἢ Αἰθίοπες, ἡμέρᾳ. ἢ Κυλλήνιοι, Φάλητι. ἢ Λασύριοι, πειστερᾷ. ἢ Πέρσαι, πυρί. Αἰγύπτιοι, ὕδατι, καίτοι μὲν ἅπασι κενὸν τοῖς Αἰγυπτίοις γε ὕδωρ. ἰσίᾳ δὲ, Μεμφίτας μὲν, ὁ βοῦς θεός. Πελασγιώτας δὲ, κρόμυον. καὶ ἄλλοις, ἶβις, ἢ κροκόδιλος. καὶ ἄλλοις, κυνοκέφαλος, ἢ ἄλλος, ἢ πίθηκος. ἢ ἔτι κατὰ κώμας. τοῖς μὲν, ὁ δεξιὸς ὦμος θεός. τοῖς δὲ κατ' αὐτιπέρας οἰκοῦσιν. ἄτερος. καὶ ἄλλοις, κεφαλῆς ἡμίτομον. καὶ ἄλλοις, ποτήριον κεραμεοῦν, ἢ βύβλιον. ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἔστιν ὦ καλὲ Τιμόκλεις; Μῶ. οὐκ ἔλεγον ὦθεοί, ταῦτα πάντα ἥξειν εἰς φανερὰ, ἢ ἀκριβῶς ἐξετασθήσεσθαι; Ζ. ἔλεγες ὦ Μῶμε, καὶ ἐπετίμας ὀρθῶς. ἢ ἔγωγε πειράσομαι ἐπανορθώσασθαι αὐτὰ, ἵνα μὴ ἐν τοσοῖς κινδύνοις ἀναφύγωμεν. Τιμ. ἀλλ' ὦ θεοῖς ἐχθρὲ σὺ, καὶ τοῖς χρησμοῖς, καὶ προαγορεύσεις τῶν ἐσομένων, τίνος ἔργον ἂν εἴποις, ἢ θεῶν, καὶ τῆς προνοίας ἢ ἐκείνων; Δά. σιώπησον ὦ ἄριστε, καὶ τῶν χρησμῶν, ἐπεὶ ἐρήσομαί σε, τίνος αὐτῶν μάλιστα μεμνῆσθαι ἀξιοῖς. ἆρ' ἐκείνου, ὃν ποθ' ὁ Λυδῶν ὁ Πύθιος ἔχρησεν; ὅσ' ἀκεῖ ἕως ἀμφίκλης ἦν, ἢ ἀμφόσωστος, οἷοί εἰσι τῶν ἐρμῶν ἔνιοι, δίπλοι, καὶ ἀμφοτέρωθεν ὅμοιοι, καὶ πρὸς ὁπότερ' ἂν αὐτῶν μέρος ἐπιστραφήσῃ, ἢ τί μᾶλλον, ὁ Κροῖσος διαβὰς τὸν Ἅλυν, τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν, ἢ τὴν Κύρου καταλύσει. καίτοι οὐκ ὀλίγων τὰλάντων ὁ ἀργυρανὸς ἐκεῖνος ὁ λεθρος, ὃ ἀμφίδεξιον ἦν ἔπος ἐπὶ ἀρίαρ. Μῶ. ἀυτά σοι θεοὶ αἰεὶ ἀνεξέρχεται, λέγων, ἃ ἐγὼ ἐσθίειν μάλιστα, τοῦ νῦν ὁ καλὸς ἡμῖν κιθαρῳδὸς; ἀπολόγησαι αὐτῷ κατελθὼν πρὸς ταῦτα. Ζ. σὺ ἡμᾶς ἐπισφάττεις ὦ Μῶμε, οὐκ ἐν καιρῷ νῦν ἐπιτιμῶν. Τιμ. ὅρα οἷα ποιεῖς ὦ ἀλίτηριε Δάμι, μονονουχὶ τὰ ἔθνη αὐτὰ τῶν θεῶν ἀναστρέπεις τῷ λόγῳ, καὶ ἐωμοὺς αὐτῶν. Δά. οὐ πάντας ἔφην γε τοὺς βωμοὺς ὦ Τιμόκλεις, τί γὰρ καὶ δεινὸν ἀπ' αὐτῶν γίγνεται, εἰ θυμιαμάτων, καὶ θυωλίας μεσοῖεν; τοὺς δὲ ἐν ταύροις ἢ Ἀρτέμιδος, ἢ λέως ἂν ἐπεῖδον, ἐκ βάθρων ἅπαν κεφαλὴν ἀναστρεφομένους, ἐφ' ὧν τοιαῦτα ἡ παρθένος θυωχουμένη ἔχαιρε. Ζ. σὺ

τί πόθεν ἡμῖν δ' ἄμαχον κακὸν ἔσχεν, ὅσ
δαιμόνων οὐδενὸς αὐτὴν φείδεται, ἀλλ' ὀξὰ
μάξης παῤῥησιάζεται, καὶ μάρπτει ἐξείης, ὅσ
τ' ἄπος, ὅστε καὶ οὐκί. Μῶ. Ϲ μὴν ὀλί-
γους ἂν ὦ Ζεῦ, δὸς αὐτίους εὑροις ἐν ἡμῖν. καὶ
τοι τάχε προϊὼν ὁ ἄνθρωπος, ἄψεται τῆ τῶν
κορυφαίων τινός. Τιμο. οὐδὲ ἑροντῶντος
αὐτου τοῦ Διὸς ἀκούεις ὦ θεομάχε Δάμι;
Δά. καὶ πῶς οὐ μέλλω βροντῆς ἀκούειν ὦ
Τιμόκλεις; εἰ δὲ ὁ Ζεὺς ὁ ἑροντῶν δὸι, σὺ ἄμ
ἄμεινον εἰσεῖς, ἐκεῖθέν ποθεν σοὶ τῶν θεῶν
ἀφιγμένῳ, ἐπὶ οἴγε ἐκ Κρήτης ἥκοντος, ἀλ
λα ἡμῖν δηποῦντι, ταφόν τινα κεῖθι δείκνυσθι,
καὶ σήλιν ἐφεσάγαι, δηλοῦσαν ὡς οὐκέτι βρον
τήσειεν ἂν ὁ Ζεὺς, τεθνεὼς πάλαι. Μεδ.
ρῦτ' ἐγὼ πὸ πολλοῦ ἠπιστάμην ἐροῦντα σὲ
ἀνθρωπον. τίσ' ἂν ὦ Ζεῦ, ὠφελήσαιμι ἡμῖν
καὶ συμπροτεῖσ δὸς ὀλόντασ ὑπὸ τοῦ βρόμου;
θαῤῥεῖν χρὴ, καὶ τῶν τοιούτων αὐθροπίσκων
καταφονεῖν. Ζ. τί λέγεις ὦ Μῶμε, κατα
φονεῖν; οὐχ ὁρᾷς ὅσοι ἀκούουσι, καὶ ὡς συμπ
πεισμένοι εἰσὶν ἤδη καθ' ἡμῶν, Ϲ ἀπάγει αὐ
τοὺς ἀναδησάμενος τῶν ὠτων ὁ Δάμις; Μῶ.
ἀλλὰ σὺ ὁπόταν ὦ Ζεῦ, θελήσησ, σειρὴν χρυ
σείην καθεὶσ, ἅπαντας αὐτοὺς αὐτῆ κερ γάνῃ ἐ

ῥύσασ αὐτῆ τε θαλάσσῃ. Τιμ. εἰπέμοι ὦ
κατάρατε, πέπωλυκασ ἤδη ποτέ; Δά. Ϲ
πολλάκις ὦ Τιμόκλεις. Τιμο. οὐκοῦν ἔφε
ρεν ὑμᾶς τότε ὁ ἄνεμος ἐμπίπτων τῆ ὀθόνῃ, ἢ
ἐμπλὰσ τὰ ἀκάτια, ἢ οἱ ἐρέτ[ο]ντο; ἐκυ
βέρνασθε εἰσ τὴσ ἑφεσὸσ, καὶ ἔσωσε τὴν ναῦν;
Δά. Ϲ μάλα. Τιμο. εἶτα ἡ ναῦσ μὲν, οὐκ
ἂν ἔπλη, μὴ κυβερνωμένη, σὺ δὲ ὅλον τοῦτ' ἀκυ
βέρνητον οἴει, καὶ αὐτηγεμόνευτον φέρεσθαι; Δά.
εἶγε συνετῶσ ταῦτα ὁ Τιμοκλῆς, καὶ ἰχνηλα
τῶν παρασκίπματα. ἀλλ' ὦ θεομισέστατε Τι-
μόκλεις, σὺ μὲν κυβερνᾶτω ἐκεῖνον εἶναι
αὖ, ἀεὶ τὰ συμφέροντα ἐπινοοῦντα, καὶ πρὸ τοῦ
καιροῦ παρασκευαζόμενον, καὶ προσάτ[ο]ντα τοῖσ
ναύταισ. ἀλυσιτελέσ δὲ, οὐδὲ ἄλοπον οὐδὲν
πεῖχεν ἡ ναῦσ, ὁμὴ χρειωδεσ ἦν αὐτοῖσ. ὁ δὲ
σοσσοῦροσ κυβερνήτησ, οὐ τῆ μεγάλη ταύτῃ
νηῒ ἐφεσάγαι ἀξιοῖσ, καὶ οἱ συνναῦται αὖ, οὐδὲν δι
λέγω, οὐδὲ κατὰ τὴν ἀξίαν διατάτ[τ]σιν. ἀλλ'
ὁ μὲν πρόπονοσ, εἰ τύχοι, εἰσ τὴν πρύμνην ἀπο
τέτακ[τ]αι. οἱ δὲ σόσεσ δὲ. ἐσ τὴν πρῴραν ἀμφότεροι.
καὶ χρυσᾶ μὲν αἱ ἄγκυραι ἐνίοτε. ὁ χνίσκοσ δὲ,
μολιβδοῦσ. καὶ τὰ μὲν ὕφαλα, κατάγραφα.
τὰ δὲ ἔξαλα τ' νεώσ, ἄμορφα. καὶ αὐτῶν δ' τῶν
ναυτῶν ἴδοισ ἂν ὃν μὲν, ἀργὸν, καὶ ἄτεχνον, καὶ

ἄτολμον πρὸς τὰ ἔργα, δημοιείτω, ἢ βημοιείτω. ἐν δὲ, κατακολυμβῆσάτε, ἄοκνον, ⟨ὃς⟩ τὴν κεραίαν ἀναπηδῆσαι, ξάδην, καὶ εἰ λότα τῶν χρησίμων ἕκαστα, μόνη τοῦτον αὐτλεῖν προστεταγμένον. τὰ δὲ αὐτά, οἱ ἐν γῆς ἐπιβάται σι. μασιγίαν μὲν τινα, ἐν προεδρίᾳ, πρὸ ἐν κυβερνήτῃ καθήμενον, καὶ θεραπευόμενον. καὶ ἄλλον κίναιδον, ἢ παῤῥαλοίαν, ἢ ἱερόσυλον, ὥσπερ πηδάλιον, καὶ τὰ ἄκρα τῆς νεὼς κατειληφότα. χαλκεύοντας δὲ πολλοὺς ἐν μυχῷ τῆς σκάφους τε νοχωρουμένους, καὶ ὑπὸ τῶν πρὸς ἀλήθειαν χρόνων πατουμένους. ἐννόησον χρῆν ὅπως σωκρᾶτης μὲν, καὶ Αριστείδης ἐπλησι, ⟨ὃς⟩ Φωκίων, οὐδὲ τὰ ἄλφιτα διαρκῆ ἔχοντες, οὐδὲ ἀποτεῖναι δὲ πόδας δυνάμενοι ⟨ὃς⟩ γυμνῶν τῶν ξένων πηδάλιον. ἐν ὅσοις δὲ ἀγαθοῖς καλλίας, ⟨ὃ⟩ Μειδίας, καὶ Σαρδανάπαλος ἐνδυφῶντες, καὶ τῶν ὑπὲρ ἀνθρ ὑπὸ κατακλύοντες, πιαῦτα ἐν τῇ νήσου γίνεται ὦ σοφώτατε Τιμόκλεις. σχολὴ δῆτα, αἱ ναναγίαι μυρίαι. εἰ δὲ τις κυβερνήτης ἐφεστὼς, ἑώρα, ⟨ὃ⟩ ἀνεταίτερ ἕκαστα, πρῶτον μὲν οὐκ ἂν ἠγνόησεν οἵτινες οἱ χρηστοὶ, καὶ ὅτι πινθ᾽ οἱ φαῦλοι τῶν ἐμπλεόντων, ἔπειτα, ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἀξίαν τὰ προσήκοντα ἀπένειμεν ἄν, χώραν τε τὴν ἀμείνω τοῖς ἀμείνοσι παρ᾽

ἀξιν ἄνω. τὴν κάτω δὲ, τοῖς χείροσι. ⟨ὃ⟩ συνήθεστους ἔστιν ὃς ἀμείνους, καὶ συμβούλους ἐποίησεν ἄν. ⟨ὃ⟩ τῶν ναυτῶν ὁ μὲν πρόθυμος, ἢ πρώρας ἐπιμελητὴς ἀπολέλυκτ᾽ ἄν, ἢ ῥίχου ἄρχων, ἢ πάλος πρὸ τῶν ἄλλων, ὁ δὲ ὀκνηρὸς, καὶ ῥᾴθυμος, ἐπαίετ᾽ ἂν τῷ καλωδίῳ πυτάκις τῆς ἡμέρας τὴν κεφαλήν. ὥστε σοι ὦ θαυμάσιε, ἐν τῆς νεὼς ταύτης πηδάλιον, κινδυνεύει τοῦτο τρέφθαι, κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός. Μῶ. ταυτὶ μὲν ἤδη κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ τῷ Διάνοιᾳ, καὶ πλησίστιος ⟨ὃς⟩ τὴν νίκην φέρεται. Ζ. ὀρθῶς ὦ Μῶμε, εἰκάζεις. ὁ δ᾽ οὐλὸν ἰχυρὸν ὁ Τιμοκλῆς ἐπινοεῖ, ἀλλὰ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις δυπεῖ ζεπλα πάντα ἐπαυτλεῖ. Τιμο. οὐκοῦν ἐπὶ σὶ νεὼς σ᾽ παράδειγμα οὐ πάνυ σοι ἰχυρὸν ἔδοξεν ἦ, ἄκουσον δὴ τὴν ἰδράν φασιν ἄγκυραν, ⟨ὃ⟩ ἣν οὐδεμιᾷ μηχανῇ ἀπορρήξεις. Ζ. τί δὲ πέρα καὶ ἐρεῖς; Τιμο. ἴδοις δ᾽ ἂν εἰ ἀκόλουθα ταῦτα συλλογίζομαι, ⟨ὃ⟩ ἐπῃ αὐτὰ δίκαια τόν σοι σοφιστὴν φαναι. εἰ δὲ εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶ καὶ θεοί. εἰσὶ δὲ βωμοὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί. τί πρὸς ταῦτα φὴς; Δά. ἢν πρότερον γελάσεις κόρον, ἀποκείνου μαίσοι. Τιμο. ἀλλ᾽ ἔοικας οὐδὲ παύσεσθαι γελῶν. εἰπὲ δ᾽ ὅ-

μωσ ὅπῃ σοι γελάσιμον ἔδοξε. Τιμ. εἰρημένον ἔστιν. Δά. ὅτι οὐκ ἀλλ' ἀνὴ ἀπὸ λεπῆσ κρόκησ ἅμα ἁμμόσ σου τὴν ἄγκυραν, καὶ ταῦτα, ἱδρὰν οὖσαν. ἀ γὰρ ἔστιν θεοὶ, ἔρδε βωμοὶ ἔστιν σωσάσας, ἰσχυρὸν οἴει τοιήσασθαι ἀπ' αὐτῶν ἂν ὅρμον. ὥστε ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο τούτου φῆσ' ἔχειν εἰπεῖν ἱδρώτερον, ἀπίωμεν ἤδη. Τιμο. ὁμολογεῖσ τοίνυν ἡττᾶσθαι προαπών; Δά. ναὶ ὦ Τιμόκλεις. σὺ γὰρ ὥσπερ οἱ ὑπό τινων βιαζόμενοι, ὠθεῖ τοὺσ βωμοὺσ ἡμῖν καταπέφευγασ. ὥστε νὴ τὴν ἄγκυραν τὴν ἱδράν, ἐθέλω ἀπείσασθαι ἤδη πρόσ σε, ἐπ' αὐτῶν τε τῶν βωμῶν, ὡσ μηκέτι σοὶ τούτων ἐξέσται μῆν. Τιμο. εἰρωνεύῃ ταῦτα πρὸσ ἐμὲ τυμβορύχε, νὴ μὲ, καὶ κατάπυστε, καὶ μασιγία, καὶ κάθαρμα. οὐ γὰρ ἔσμεν οὔτινος μὴν πατρὸσ εἶ, πῶσ λέ ἡμᾶσ τὴν σὴν ἐπορνεύθω, ὡσ νὴ Δία ἀδελφὸν ἀπεκτένας, καὶ μοιχεύεισ, καὶ τὰ μειράκια διαφθείρεσ λιχνότατε, καὶ ἀναισχυντότατε. μὴ φεῦγε δ' ἔωσ νὴ παρ' ἐμοῦ πληγὰσ λαβὼν ἀπέλθῃσ. ἤδη γάρ σε τούτῳ τῷ ὁρᾶκῳ ἀποθραύσω, παμμίαν ὄντα. Ζ. ὁ μὴν, γελῶν ὦ θεοί, ἄπεισιν. ὅλ' ἀκολουθεῖ λοιδρούμενοσ, οὐ φέρων καταξυφῶντα τὸν Δάμιν. νὴ ἔοικε πατάξειν ἂν τῷ κοράμῳ ἐσ τὴν κεφαλήν. ἡμεῖσ δέ, τί

τοιοῦμεν κύριε; Ερ. ὀρθῶσ ἐκεῖνό μοι ὁ κώμικόσ εἰρηκέναι δοκῶ, οὐλὸν πέπονθασ λεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ. τί δὴ νὴ τὸν Ἑρμῆ κακὸν, εἰ ὁλόγοι ἄνθρωποι πεπεισμένοι ταῦτα, ἀπίασι; πολλοὶ γάρ εἰσιν οἱ τἀναντία γιγνώσκοντεσ, πολέμιοι Ἑλλήνων. ὁ πολὺσ λεὼσ, καὶ ὁ σύρφαξ, βάρβαροί τε πάντεσ. Ζ. ἀλλ' ὦ Ἑρμῆ, σὺ τὸν Δαρείου πάππον καλεσ' ἔχον ὀστᾶν, ὃ εἶπεν ὁ τοῦ Ζωπύρου, ὥστε καὶ αὐτὸσ ἐβουλόμην ἂν ἕνα τοιοῦτον ἔχειν οἷον τὸν Δάμιν, σύμμαχον, ἢ μυρίασ βαβυλῶνασ ὑπάρχειν.

ΟΝΕΙΡΟΣ, Η ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

ΜΙΚΥΛΛΟΣ.

Ἀλλά σε ὦ κάκιστε ἀλεκτρυών, ὁ Ζεὺσ αὖ τὸσ ἐπιβίωτεν φθονερὸν ὄντα, καὶ ὀξὺν φωνὴν ὄντα, ὅσ με πολυρρῦντα, νὴ δία σῶν ὀνείρων ξυνόντα, καὶ θαυμασθῆν δυσαμονίαν δυσαμονοῦντα, διατορόντι, καὶ γεγηνὸσ αὐανεμολόγων βοᾶσ, ἐπήγειρασ, ὡσ μὴ λέ νύκτωρ οὖν τὴν τοῦ πολὺ σοῦ μιαρωτέραν πενίαν διαφύγοιμι. καίτοι εἶγε χὴ τεκμαίρεσθαι τῇ τε ἡσυχίᾳ, ἀλλ' ἔτι οὖσι, καὶ δὴ κρύει, μηλέπω με τὸ ὀρθρινὸν ὥσπερ εἰωθὲν ἀποκναίοντι. γνώμων δ' οὗτοσ ἀνιδυλέσατόσ μοι, προσελαυνούσησ ἡμέρασ, οὐλέπω μέσασ νύκτασ εἰσίν. ὁ λέ, ἄνα

πνος οὗτος, ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον φυλάττων ἀφ' ἑαυτοῦ. θύεις ἤδη κέκραγεν, ἀλλ' οὔτι χαίρων γε. ἀμυνοῦμαι γὰρ εὐθύς σε, ἣν μόνον ἡμέρα γένηται, συνγρίβων τῇ βακτηρίᾳ. νῦν γάρ μοι πράγματα παρέξεις, αἰσχρῶν ἐν τῷ σκότῳ. Αλεκ. Μίκυλλε δέσωτα, ὠμίλωτι χαιρεῖν σοι; φθάνων τῶν νυκτὸς, ὁπόσον δυνάμιλω, ὡς ἔχοις ὀρθρεύομενος διανύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων. ἦν γοῦν περὶ αὐγὰς ἥλιον μίαν κρηπῖδα ἐργάσωμαι, προσδοῦναι σε τὰ ἄλφιτα πεσόντα κώς. εἰ δέ σοι καθεύδειν ἥδιον, ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαί σοι, καὶ πολὺ ἀφωνότερος ἔσομαι τῶν ἰχθύων. σὺ δὲ ὅρα ὅπως μὴ ὄναρ πολυτῶν λιμώττῃς ἀνεγόμενος. Μί. ὦ Ζεῦ τέρας εἶδε, καὶ Ἡράκλεις ἀλεξίκακε, τί ἂν κακὸν τοῦτό ἔδειν; ἀνθρωπίνως ἐλάλησεν ὁ ἀλεκτρυών. Αλε. εἶτά σοι τέρας δοκεῖ τοιοῦτον, εἰ ὁμόφωνος ὑμῖν εἰμι; Μί. πῶς δ' οὐ τέρας; ἀλλ' ἀποτρέπεται θεοὶ δ' εἶεν ἀφ' ἡμῶν. Αλε. σύ μοι δοκεῖς ὦ Μίκυλλε, κομιδῇ παίδυρος εἶναι, μὴ δὲ ἀνεγνωκέναι τὰ Ομήρου ποιήματα, ἐν οἷς ὁ τοῦ Αχιλλέως ἵππος ὀξὺν θος, μακρὰ χαίρειν φάσας τῷ πολεμεῖν, ἕστηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ διαλεγόμενος, ἔπ

ὅλα ἑαυτῷ λόγον. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ νῦν, ἄνθρ τῶν μέτρων, ἀλλὰ κἀμὲ ἐμαντεύσθο ἐκεῖνος, ἡ τὰ μέλλοντα προεθέσπιζε, κἀ οὐδέν τι παράδοξον ἐδόκει ποιεῖν, οὐδ' ἐ ὁ ἀκούων ἐπεκαλεῖτο, ὥσπερ οὐδ' ἂν ἀλεξίκακον, ἀποδόσιμον ἡγούμενος δ' ἀκουσμα. καίτοι τί ἂν ἐποίησας, εἰ σοι ἡ τῆς ἀργοῦς δόπις ἐλάλησεν, ὥσπερ ποτὲ ἡ Φηγόσσης Δωδώνη αὐτόφωνος ἐμαντεύετο; ἢ εἰ βύρσας εἶδε δι' ἑρπύσας, καὶ βοῶν κρέα μυκώμενα, ἡμίοπτα, καὶ ἔφθα, ἐδεδιπεπαρμένα τοῖς ὀβελοῖς; ἐγὼ δέ, Ερμοῦ πάρεδρος ὥρας, λαλισάτου, καὶ λογιωτάτου θεῶν ἁπάντων, καὶ τἄλλα ὁμοδίαιτος ὑμῖν, καὶ σύγχοφος, οὐ χαλεπῶς ἐμελλον ἐκμαθήσεσθαι τὴν ἀνθρωπίνην φωνήν. εἰ δὲ ἐχεμυθοῦσιν ὑποχοιόμοι, οὐκ ἂν ὁκνήσαιμί σοι τὴν ἀληθεστέραν αἰτίαν εἰπεῖν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμοφωνίας, καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι οὕτω λαλεῖν. Μί. ἀλλὰ μὴν ὄνειρος καὶ ταῦτά ἔδειν ἀλεκτρυών, οὕτω πρὸς ἐμὲ διαλεγόμενος; εἰπὲ δ' ὅν πρὸς τοῦ Ερμοῦ ὦ βέλτιστε, ὅ, τι ἄλλοσοι τῆς φωνῆς αἴτιον. ὡς δέ σωθήσομαι, καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ, τί σε χὴ διδέναι; τίσι γὰρ ἂν πιστεύσειέ μοι, εἰ τινι διηγοίμην ὡς ἀλεκτρυόνος αὐτὰ εἰπόντος ἀκηκοώς; Αλε. ἄκουε τοίνυν. παράδοξόν τα

τὸν σοι λόγον εὖ οἶδ' ὅτι λέγω Μίκυλλε. οὐ-
τος σὶ δ' ὁ νῦν σοι ἀλεκτρυὼν φαινόμενος, οὐ πρὸ
πολλοῦ ἄνθρωπος ἦν. Μί. ἤκουσά τι καὶ
πάλαι περὶ τοῦ γε ἀμέλει σοῦ καὶ ὑμῶν, ὡς ἀλεκτρυ-
ὼν τις νεανίσκος, φίλος γένοιτο τοῦ Ἄρεος, καὶ
συμπίνοι τοῦ θεοῦ; καὶ συγκωμάζοι, καὶ κοινω-
νοίη τῶν ἐρωτικῶν. ὁπότε τοίνυν ἀπίοι πρὸς τὴν
Ἀφροδίτην μοιχεύσων ὁ Ἄρης, ἐπάγεσθαι καὶ
τὸν ἀλεκτρυόνα. καὶ ἐπειδὴ πάνυ μάλιστα τὸν ἥλι-
ον ὑφεωρᾶτο, μὴ κατίδῃ, δείσας μὴ σὸν Ἡ-
φαίστου, ἔξω πρὸς ταῖς θύραις ἀπολείπειν ἀεὶ
τὸν νεανίσκον, μηνύσοντα ὁπότε φαίνοι ὁ ἥλι-
ος. εἶτα ποτὲ κατακοιμηθῆναι μὴν τὸν ἀλε-
κτρυόνα, καὶ προδοῦναι τὴν φρουρὰν ἄκοντα. τὸν
δὲ ἥλιον λαθόντα, ἐπισχεῖν τὴν Ἀφροδίτην
καὶ τὸν Ἄρεα φρόντιδι ἀναπαυομένω, δὴ δὲ πι-
στεύειν τὸν ἀλεκτρυόνα μισῆσαι ἄν, εἰ τις ἐποίει.
καὶ οὕτω τὸν Ἡφαιστον παρὰ ἥλιον μαθόντα, συλ-
λαβεῖν αὐτοὺς, περιβαλόντα, μὴ ἀπαγαγόντα
τοῖς δεσμοῖς, ἃ πάλαι μεμηχάνητο ἐπ' ἀνδρί,
ἀφεθέντα δὲ, ὡς ἀφείη, τὸν Ἄρεα ἀπαναγκά-
σαι κατάγειν Ἀλεκτρυόνος, καὶ μεταβαλεῖν αὐ-
τὸν εἰς τοῦτο τὸ ὄρνεον ἀντὶ τοῦ
κράνους, τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. διὸ δὴ
ἡμᾶς ἀπολοπυμένους τῷ Ἄρει ὅτ' οὐκ ἐθέλοσι

λοῦ, ἐπειδὰν αὐθημερὸν ἀπαγγέλλοντα τὸν ἥλι-
ον, πρὸ πολλοῦ βοᾶν, ἐπισημαινομένους τὴν
ὥραν λέγειν αὐτοῖς. Αλε. φασὶ μὲν καὶ ταῦτα
ὦ Μίκυλλε. σὺ δ' ἐμοὶ, ἕτερόν τι ἐγένετο,
καὶ πάνυ ἐναγχος εἰς ἀλεκτρυόνα σοι μεταβε-
βλῆσθαι. Μί. πῶς; ἐθέλω γὰρ μάλιστα εἰδέ-
ναι. Αλε. οἶσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν; Μί. τὸν
σοφιστὴν λέγεις; τὸν ἀλαζόνα; ὃς ἐνομοθέτει μὴ
τετρεῶν γεύεσθαι, μήτε κυάμους ἐσθίειν, ἅ δὴ τοῖς
ἐμοὶ τοῦν ὄντοιν, ἐκβάπτοιν, ἄστινον ἀποφαίνων.
ἔτι δὲ καὶ πλείονων τοὺς ἀνθρώπους ἐστὶ τὰ ἔτι
μὴ καλέπεσθαι. Αλε. ἴσθι δὴ τὰ κἀκεῖνο, ὡς
πρὸ τοῦ Πυθαγόρου, Εὔφορβος γένοιτο. Μί.
γόητα φασὶ, καὶ τερατουργὸν τὸν ἄνθρωπον ὦ
ἀλεκτρυών. Αλε. ἐκεῖνος αὐτὸς ἐγώ σοι εἰμὶ
ὁ Πυθαγόρας. ὥστε παύου ὠθρεῖ, λοιδορού-
μενός μοι. καὶ ταῦτα οὐκ εἰλὼς ὁποῖός τις ἦν τὸν
τρόπον. Μί, τοῦτ' οὖ μακρῷ ἐκεῖνο τερατῶ-
δέστερον, ἀλεκτρυὼν φιλόσοφος; εἰπὲ δὲ ὅ-
μως ὦ Μνησάρχου παῖ, ὅπως ἡμῖν, αὐτὸ μὲν οὐ
θρώπου, ὄρνις, αὐτὸ δὲ μία, πανάγραος ἀ
ναπέφηνας. οὐ πιθανὰ γὰρ ταῦτα, οὐδὲ ἂν ἐγὼ
πιστεύσαιμι ἐγώ. ἐπὶ καὶ σύ μοι τετηρηκέ
ναι δοκῶ πάνυ ἀλόγια ἐν σοὶ τοῦ Πυθαγόρου.
Αλε. τὰ ποῖα; Μί. ἓν μὲν, ὅτι λάλος εἶ, καὶ

κρακτικός. ὁλέ, σιωπᾶνες πέντε ὅλα ἔτη
οἴμοι παρήνει. ἕτερον δέ, καὶ παντελῶς πα-
ράνομον, οὐ γὰρ ἔχων ὅ, τι σοι παραβάλοιμι,
κυάμους χθὲς ὡς οἶδα ἔχων, ἦκον. καὶ σὺ οὐ-
δὲν μελήσας, αὐτέλεξας αὐριὶ. ὥστε ἢ ἐμὲ
θαύμασι ἀνάγκη ἄλλο τι, ἢ Πυθαγόρας ὄντα,
παρανενομηκέναι, καὶ σ' ἴσον ἠσεβηκέναι, κυά-
μους φαγόντα, ὡς ἄν, εἰ τὴν κεφαλὴν τῷ πα-
τρὶ ἐθηλόκεις. Αλε. οὐ γὰρ οἶδα ὦ Μίκυλ-
λε, ἅπασι αἴτια τούτων, οὐδὲ τὰ προσφορά ἐ-
κάστῳ βίῳ. ἐγὼ δέ, τότε μὲν οὐκ ἦθιον τῶν κυά-
μων. ἐφιλοσόφουν γάρ. νῦν δέ, φάπιμι ἄμ.
ὀρνιθικὴ γὰρ, καὶ οὐκ ἀπόρρητος ἡμῖν ἡ ζοφή.
ἀλλ' εἰ σοι φίλον, ἄκουε, ὡς ἐκ Πυθαγόρου
εἰμὶ νῦν εἰμι, καὶ ἐν ὅσοις πρότερον ἐβιότευον βί
οις, καὶ ἅπαξ μεταβολῆς ἀπολέλαυκα ἑ-
κάστης. Μί. λέγοις ἄν, ὡς ἐμοιγε ὑπερήδι-
στον ἂν δ' ἄκουσμα γένοιτο. ὥστε εἰ τις αἵρεσιν
προθείη, πότερον μᾶλλον ἐθέλω σε ἀκούειν
τὰ σαυτοῦ διεξιόντος, ἢ ἐν πανδαιμονίᾳ ὀ-
νειρον ἐκεῖνον ἄνθις ὁρᾶν, ἐν μικρὸν ἔμπροσθεν,
οὐκ οἶδα ὁπότερον ἂν ἑλοίμην. οὕτως ἀσμένως
ἡδοῦμαι τὰ σὰ θεῖς ἅπασι φανεῖσι. καὶ ἐγὼ σε
τιμῶ ὑμᾶς ἄγω, σέπε, καὶ σ' ὀλυτίμερον ἐ-
νύπνιον. Αλε. ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάζῃ ἐν

ὄνειρον, ὅστις ποτὲ ὁ φανεὶς σοι ἦν, καὶ τινα
ἐνδάλματα μάταια διαφυλάττεις, κενὴν,
καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος, ἀμφίλυκον τινα δύσιν
μονίαν τῇ μνήμῃ μεταδώκων; Μί. ἀλλ' οὐ
δ' ἐπιλήσομαί ποτε ὦ ἀλεκτρυών, εὐ ἴσθι τῆς
ὄψεως ἐκείνης. οὕτω μοι πολὺ σ' μέλει ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπών, ὤχετο, ὡσ-
περ αὐτοῖς εἰμι τὰ βλέφαρα πρὸ αὐτοῦ, εἰς ὕ-
πνον ἄνθις καταπωμένα, οἷον οὖν ἐν τοῖς ἀσε
ταῖρα ἐργάζεται προφόμενα, τοιοῦτον γάρ
μοι παρεῖχε τὸ ὁρώμενα. Αλε.
Ηράκλεις, μεμονόν τινα φῆς σ' ἐρωτᾶ τὸ ἐνυ-
πνίου, εἰ γε πλουσίων, ὡς φασι, καὶ ὄρος ἔχων
ἐπὶ πίστεως σ' ὑπνον, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα
ἀνατρέπει ἀνεωγόσι τοῖς ὀφ
θαλμοῖς, μελιχρὸς οὕτω, καὶ ἐναργὴς φαι-
νόμενος. ἐθέλω γοῦν ἀκοῦσαι ὁποῖός τίς ἐστιν,
οὕτω σοι πειθόμενος ὤν. Μί. ἕτοιμος
λέγειν. καὶ γοῦν τὸ μεμνῆσθαι, καὶ διεξιέ-
ναι τι δοκεῖ αὐτοῦ. σὺ δὲ νικᾷ ὦ Πυθαγό-
ρα, διηγήσῃ τὰ δοκοῦντα μεταβολῆς;
Αλε. ἐπειδὰν σὺ ὦ Μίκυλλε, παύσῃ ὀνει
ρώττων, καὶ ἀπαλλήσῃ ἀπὸ τῶν βλεφάρων σ'
μέλι. σ' νῦν δέ, πρότερον εἰπέ, ὡς μάθω,
εἴτε δὴ τῶν ἐλεφαντίνων πυλῶν, εἴτε δὴ

Universidad de Deusto
Biblioteca

τῶν κρατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἥκει πετόμενος.
Μί. οὐκοῦν σὺ ἕτερας τούτων ὦ Πυθαγόρα.
Αλε. νὴ μὴν Ὅμηρος δύο ταύτας μόνας λέγει.
Μί. ἔα χαίρειν δὴν λῆρον ἐκεῖνον ποιητήν, σὺ δὲ εἰπὲ ὁτιὴ ὄνειρον πέμει. οἱ πέντε δ' ἴσως ὄνειροι, δῆτα τῶν γριούτων ἐκφοιτῶσιν, οἵους ἐκεῖνος ἑώρα. οὐδὲ πάνυ σαφῶς, τυφλὸς αὐτὸς ὤν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ χρυσῶν τινων πυλῶν ὁ ἥλιος ἀφίκεσθαι, χρυσοῦς καὶ αὐγάς, καὶ χρυσᾶ πάντα πέμενος, καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυσίον.
Αλε. παῦε ὦ Μίδα ἐλπίδι, χρυσολογῶν. ἀτεχνῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐκείνου σοι δύχης δ' ἐνύπνιον. καὶ μέταλλα ὅλα χρυσίου κεκομίσθαι μοι δοκεῖς.
Μί. πολὺ ὦ Πυθαγόρα, χρυσίον εἶδον, πολύ. ὡς ὡραῖον, καλὸν, οἷα τὴν αὐγὴν ἀπαστράπτον. τί ποτε ὁ Πίνδαρος φησὶ δεῖ αὐτὸ ἐπαινῶν, ἀνάμνησον γάρ με, εἰ ποθὲν οἶσθα ὁπότε ὕδωρ ἄριστον εἰπών, εἶτα δ' χρυσίον θαυμάζει, εὖ ποιῶν ἐν ἀρχῇ δύθις τὸ κάλλιστον τῶν ἁπάντων ἀπάντων.
Αλε. μῶν ἐκεῖνο ζητεῖς, Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ, ἅτε διαπρέπει νυκτὶ, μεγάνορος ἐξοχα πλούτου;
Μί. νὴ Δία αὐτὸ τοῦτο. ὥσπερ τὸ γνώμον ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος, οὕτως ἐπαινεῖ δ' χρυσίον. ὡς δὲ ἥδη μάθης οἷόν τι ἦν,

ἄκουσον ὡς σοφώτατε ἀλεκτρυών. ὅτι μὲν οὐκ οἶσθα ὅσου ἄξιον χρυσίον, οἶδα. Εὐκράτης γάρ με ὁ πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ, λαβάμενον ἤκειν ἐκέλευε τὴν ὥραν ἐωθινὸν δ' εἶπον. Αλε. οἶσθα πάνυ τοῦτο, πεινάσας παρ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἄχει μοι βαθείας ἥδη ἑσπέρας ἥκεις ἐπισεβρεγμένος, δὸς πέντε ἐκείνους κυάμους κομίζων, οὐ πάνυ σαφιλεῖς δ' εἶπον ἀλεκτρυόνι ἀθλητῇ ποτε γενομένῳ. καὶ ὀλύμπια οὐκ ἀφανῶς ἀγωνισαμένῳ. Μί. ἐπεὶ δ' ἐδείπνησας ἐπανῆλθον, ἐκάθευδον δύθις, δὸς κυάμους σοι παραβαλών. εἶτά μοι κατὰ δὴν Ὅμηρον, ἀμβροσίῳ δὴ νύκτα θεῖός τις ὡς ἀληθῶς ὄνειρος ἔπεμπε. Αλε. τὰ παρὰ δὴ Εὐκράτει πρότερον ὦ Μίκυλλε, διήγησαι, καὶ δ' εἶπον, οἷ ἐν ἐγένετο, καὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ πάντα. κωλύει γὰρ οὐδὲν αὖθις σε δειπνεῖν, ὥσπερ ὀρυφρόν τινα τοῦ δείπνου ἐκείνου προσάγοντα, καὶ ἀναμνησκόμενον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα.
Μί. ὅμως ἐνοχλήσειν, καὶ ταῦτα διηγούμενος. ἐπεὶ δ' οὐ προθυμῇ, καὶ λήσω. οὐ πρότερον ὦ Πυθαγόρα, παρὰ πλουσίῳ τινὶ δειπνήσας ἐν ἅπαντι δὴ βίῳ, τύχῃ τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνεις δὴ Εὐκράτει. καὶ ἐγὼ μὲν πεισθεὶς αὐτὸν ὡς πρὸς εἰώθειν διαλαμβάνομαι,

ὡς μὴ καταισχύναμι ἀνδρ', ἐν πενιχρῷ τοῦδε
βίβωνι συμπαρομαρτῶν. ὁδὶ, Μίκυλλε φησὶ,
θυγατρὸς τὴμβρον ἐστὶν ἡλικίαι καὶ παρεκά-
λεσε τῶν φίλων μάλα τοὺς πολλούς. ἐπὶ δὲ πί-
να φασὶν αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα οὐχ οἷόν τε
εἶναι ξυνδειπνεῖν μεθ' ἡμῶν, σὺ αὐτ' ἐκείνου ἥ-
κειν ἀσάμενος, ἢν μὴ ὄγε κληθεὶς αὐτὸς, ἐπὶ
ἀφίξεσθαι. ὡσπερεὶ οὖν τε ἀμφίβολός ἐστι, δοκῶ ἀκού-
σας ἐγὼ, προσιενικέσας, ἀπιέναι οὐχόμενος
ἅπασι θεοῖς ἱπτιαλόν τινα, ἢ τοιοῦτον, ἢ πο-
δάγραν ἐπιπέμψαι τοῦδε μαλακιζομένῳ ἐκεί-
νῳ. οὐ ἔφεδρος ἐγὼ, ἀντίδειπνος, ἀλλ' ἀπρο-
δόκητος ἐκεκλήμην. ἀλλ' ἄγε δὴ, ἀῶνα μη-
κίστην ἐτιθέμην, συνεχὲς ἐπισκοπῶν, ὅπως ἀ-
πόνως τοι χεῖρον εἴη, ἀνίκα ἥδη λελουμένοι
ἦμεν καὶ πότε ὁ καιρὸς ἀφίκοιτο, πρὸς τὸ
δεῖπνον ἐμαυτὸν ἀποβρίπτας, ἀπέρχομαι, κοσμι-
ώτερος μάλα ἐσχηματισμένος, αὐτισπερέστατος τῶν
παρόντων, ὡς οἶμαι τὸ καθαρώτερον γένοιτο
ἢ ἀναβολή. καταλαμβάνω τε πρὸς τοῖς θύ-
ραις ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ δὴ καὶ ἀκείνους, φο-
ράδην ὑπὸ τεττάρων κεκομισμένον, ὥσπερ ὑ-
πολειπεῖν ἐδόκει, ἵν' νοσεῖν λεγόμενον. καὶ ἐδόκ-
ουν δὲ πονήρως ἔχειν. ὑπέστενε γοῦν, καὶ ὑπε-
ωθεῖτο, καὶ ἐνεχέμπετο μύχιόν τι, καὶ δυσχερὸς

ἦν, ὠχρὸς ὢν ὅλος· καὶ ἀνωδυνικῶς, ἀμφὶ τὰ
ἑξήκοντα ἔτη ἡλικίαν. ἐλέγετο δὲ φιλόσοφός
τις εἶναι τῶν περὶ τὰ μειράκια φλυαρούντων.
ὁ γοῦν πώγωνι μάλα βαθυκόμης ἦν, ἐσ ὑπόρβο-
λήν κουρεῖον. καὶ ἀτιωμένου δὲ Ἀρχιβίου τὴν ἰα-
τρόν, ὅτι οὕτως ἔχων ἀφίκετο, τὰ καθήκοντα
ἔφη οὐ χρὴ προδηλοῦσθαι τῇ ταὐτὰ, φιλόσοφον
ἀνδρα, καὶ μυρίαι νόσοι ἐμποδὼν ἴσωντι. ἦκε
γὰρ Εὐκράτης ὑπορεωρᾶσθαι πρὸς ἡμῶν.
οὐμόνον εἶπον ἐγὼ, ἀλλ' ἐπαινέσεται ἄσε, ἡμ
οἱ κοι πρὸ σαυτῷ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐθέλοις,
ἢ πρὸς ἐν τοῦδε συμποσίῳ συναναχεμπάμενος τὴν
ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος. ἐκεῖνος μὲν οὖν ὑ
πὸ μεγαλοφροσύνης, οὐ προσιποιεῖτο ἀκικοέ
ναι τῷ σκώμματος. ἐφίσταμαι δὲ μετὰ μι-
κρὸν ὁ Εὐκράτης λελυμένος. καὶ ἰδὼν τὸν
θρασύπολιν, ὃν δὴ ὁ φιλόσοφος ἐκαλεῖτο,
φιλάσκαλέ φησιν, εὖ μὲν ἐποίησας ἀυτὸς ἥκων
πρὸς ἡμᾶς, οὐ μεῖον δ' ἂν τι σοι ἐγένετο. καὶ ἅ
πόντι γὰρ, ἅπαντα ἐξῆς ἐπέσκληρᾶτο. καὶ ἅμα
λέγων, εἰσήγε χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ, ἐπερρώμε
νῳ τῇ τοῦ δικέτας. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπέναντι παρε
σκευαζόμην. ὁ δὲ, ἐπισφαφείς, ἐπιπολὺ
ἐνδιάσας, ἐπεί με πάνυ σκυθρωπὸν εἶδε, πά
νυ θ' ἔφη καὶ σὺ ὦ Μίκυλλε, τῇ συνδείπνει μεθ'

ἡμῶν, ὃν ἡμῖν δεῖ ἐγὼ κελεύσω ἐν τῇ γυναικωνίτιδι μετὰ τῆς μητρὸς ἑστάθηναι, ὡς σὺ χώραν ἔχῃς. εἰσήειν δὲ μάτην λύκος χανὼν παρὰ μικρόν, ἀλλ' ὑνόμωμος, ὅτι ἐς ὀκόν ἀξελλακέναι τὸ συμποσίου δ' παιλίον τ' Εὐκράτους. κἀπειδὴ κατακλίνεσθαι καιρὸς ἦν. πρῶτον μὲν ἀράμενοι, ἀνέθεσαν ὃν θεσμοπολίν, οὐκ ἀπραγμόνως νὴ Δία. πέντε οἶμαι νεανίσκοι δυμεγέθεις, ξυναυχένια πεπιβύσαντες ἀυτῷ πάνυ θερμῷ, ὡς δυναμένοι ἐν βραχέϊ, μὴ ἐπὶ πολὺ καρτερεῖν δυνάμενον. εἶτα μηδενὸς αὐτὸ χομένου πλησίον κατακεῖσθαι αὐτῷ, ἐμὲ κατακλίνοντες φέροντες, ὡς ὁμοζάπεζοι εἴημεν. ἐντεῦθεν ἐλέγετο οὗμος ὦ Πυθαγόρα, πρὸς τόν τι, καὶ ποικίλον δεῖπνον, ἢ χρυσοῦ πολλοῦ, μὴ ἀργυρᾶ. μὴ ἐκπώματα ἦν χρυσᾶ, μὴ δυάκονοι ὡραῖοι, μὴ μυροπῶλαι, μὴ πανηγυρικοί. μὴ ὅλως, ἁλίσκεται ἦν ἡ δυαβιβή. πλὴν ἀλλὰ ἔν με ἐλύπει, οὐ μεβίως ὁ θεσμόπολις ἐνοχλῶν, καὶ ἀρετὴν πάνα πρός με ἀνεξιὸν, μὴ δυλάσκων, ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις, μίαν κατάφασιν ἀποτελοῦσι. καὶ ὡς εἰ ἡμέρα ἐστὶ, νὺξ οὐκ ἔστιν. ἐνίοτε δ', μὴ κέρατα ἔφασκεν εἶναί μοι. μὴ θιαῦτα πολλὰ, οὐδὲν σπουδαῖον πρὸς φιλοσοφῶν συνείρει, καὶ ὑπερτέμνουσι τὴν δυφροσύνην, οὐκ ἐῶν ἀκούειν τῶν καθαιρέτων

πάντων, ἢ ἀδόντων. ἄλλα μέν σοι ὦ Ἀλεκτρυών, τὸ δεῖπνον. Αλε. οὐχ ἥδιστον ὦ Μίκυλλε. μὴ μάλιστα ἐπεὶ συνεκληρώθης δὴ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι. Μί. ἄκουε δὴ καὶ ἐνύπνιον. ὤμην γὰρ ὃν Εὐκράτην αὐτὸν ἀπαγαγόντα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποθνήσκειν, εἶτα προσκαλέσαντά με, μὴ διαθήκας θέμενον), ἐν αἷς κληρονόμος ἦν ἁπάντων ἐγὼ, μικρὸν ἐπιχόντα, ἀποθανεῖν. ἐμαυτὸν δ' ἐπαρελθόντα ἐς τὴν οὐσίαν, δ' μὲν χρυσίον, δ' δ' ἀργύριον, ἄξαντλεῖν, σκάφας πολὺ μεγάλας, ἀέναόν τε μὴ πολὺ ἐπιῤῥέον. τὰ δ' ἄλλα, τὴν ἐδητὺν, καὶ ταπέζας, μὴ ἐκπώματα, καὶ διακόνους, πάντα ἐμὰ ὡς δ' εἰκὸς ἦν. εἶτα ἀξήλαυνον ὠδὶ λευκοῦ ζεύγους, ἄξυγιάζων, περιβλεπόμενος ἅπασι τοῖς ὁρῶσι καὶ ἐπίφθονος. καὶ προέθεον πολλοὶ, καὶ περιίππουν, καὶ εἰπόντα πολλοὺς. ἐγὼ δὲ, τὴν ἐδητὺν τὴν ἐκείνου ἔχων, δακτυλίους βοῦς, ὅσον ἑκκαίδεκα ἀξημμένους τῶν δακτύλων, ἐκέλευ) ἑστιάσιν τινα λαμπρὰν εὐθὺς ποιῆσαι ἐς πανοδοχὴν τῶν φίλων. οἱ δὲ, ὡς ἐν ὀνείρῳ εἰκὸς, ἦλθον παρῆσαν. καὶ δὴ δεῖπνον ἅρτι συνεκομίζετο, καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο. ἐν τούτῳ ὄντα με, καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν χρυσοῖς φιάλαις ἑκάστῳ τῶν παρόντων, ἤδη τοῦ

πλακοῦντος ἐκκομιζομένου, ἀναβοήσας ἀκάρεσσ, συνετάραξας μὲν ἡμῖν δ' συμπόσιον, αὐτὸς δὲ τὰς χαπέζας. ἐν δὲ τῷ λοῦτρον ἐκεῖνον διασκευάσασ, ὥσπερ ἀμείνιον φέρεσθαι παρεσκεύασας, ἆρά σοι δοκῶ ἀναπαύσασθαι καὶ τὰ σοῦ δοκῶ, ὡς χρὴ σπεύδοντα ἂν ἥλεω ἐπὶ εἶδον ἐν ὀνειρόν μοι γενόμενον; Αλε. οὕτω φιλόχρυσος, καὶ φιλόπλουτος ὦ Μίκυλλε, καὶ μόνον οὐχ ἅπαντος θαυμάζεις, καὶ ἡγῇ εὐδαίμονα εἶναι τὸν πολὺ κεκτῆσθαι χρυσίον; Μί. οὐκ ἐγὼ μόνος ὦ Πυθαγόρα οὗτος, ἀλλὰ καὶ σὺ ἂν τοῦτο, ὁπότε εὐφορβοῦσα, χρυσὸν μὴ ἄργυρον ἐξημμένος τῶν βοερύχων, ἐξῆκες τὸν λεμησταν τοῖς Αχαιοῖς, ἢ ἐν τῷ πολέμῳ ἔνθα σίδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν. σὺ δὲ μὴ τότε ἥδιον χρυσῷ διασκευασμένους τοὺς πολεμίους ἔχων, ἀκινδυνεύτερον. καί μοι δοκεῖ ὅμοιρος εἶναι τοῦτο χείτεσιν ὁμοίας εἰπεῖν σε τὰς κόμας, ὅτι χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ ἐσφίκουρ· μακρῷ τε ἀμείνους θαλαττῃ, ἢ ἐρασμιώτεραι φαίνουρ, συναναπεπλεγμέναι τῷ χρυσίῳ. μὴ συναπλάμπυσαι μετ' αὐτῶν. καίτοι τὰ μὲν σὰ ὦ χρυσοκόμη μέλια, εἰ Πάνθεα ἦσθ' ὤν, ἐτίμασε δ' χρυσίον. ὁ δ' πάντων θεῶν πατὴρ, ἢ αὐθρῶν, ὁ Κρόνος, ἢ Ρέας, ὅς ποτε ἡράσθη τ' ἀρπολικῆς ἐκείνης

κείνης μείρακος, οὐκ ἔχων εἴσ ὅ, τι ἐρασμιώτερον αὐτὸν μεταβάλοι, οὐδὲ ὅπως ἂν διαφθείρειε τὸν Ακεσίου τὴν Φρουρὰν, ἀκούεισ ἤδη που ὡς χρυσίον ἐγένετο, καὶ ξυεισ ἀφ' τοῦ τέτευσ, συνῶν τῇ ἀγαθωμένῃ. ὥστε τί ἂν σοι δ' ὠδὶ τοῦτῳ ἐπιλέποιμι; ὅσας μὲν χρείας πέχετ ὁ χρυσός. ὡσ ἢ οἷς ἂν πέχῃ, καλούς τε ἀνεῖσ, καὶ σοφοὺς, καὶ ἰσχυροὺς ἀπεργάζεται, τιμὴν μὴ λόξαν συνάπτων, καὶ δι' ἀφανῶν, καὶ ἀδόξων, ἐνίοτε δὲ βλέπουσ, καὶ ἀοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι. ἔν γέ τοι ἂν χρῆν μοι ἐν ὁμότεχνον οἶδα ἐν Σίμωνα, οὐ πρὸ πολλοῦ δεῖ πνήξαντα παρ' ἐμοί, ὅτε δ' ἔτνος ἤλουν τοῖς Κρονίοις, δύο τόμους τ' ἀλλάντος ἐμβαλών. Αλε. οἶδα, ἔν σιμόν, τὸν βραχύν, ὃσ δ' κράμεσῦν ξύβλιον ὑφελόμενος, ὤχετο. τὸ μάλης ἔχων μετὰ δ' δεῖπνον, ὃ μόνον ἡμῖν ἐπῆρχεν. εἶδεν γὰρ αὐτὸσ ὦ Μίκυλλε, Μί. οὐκοῦν ἐκεῖνος αὖ δ' κλέψασ, εἶτα ἐπαμόσασ θεοὺς πολύρρυσ. ἀλλὰ τί οὐκ ἐμέμνησθ', ἢ ἐβόας τότε ὦ ἀλεκτρυών, λητζομένουσ ἡμᾶς ὁρῶν; Αλε. ἐκόκκυζον, ὁ μόνον μοι τότε δίκαιον ἦν. τίσ' ἦν ὁ Σίμων; ἐώκεισ γάρ τι σοὶ αὐτῷ ἐρεῖν. Μί. ἀνεψιόσ ἦν αὐτῷ, πλούσιος ἐς ὑπερβολὴν, δειλύλοσ τοῦ νόμα. οὗτοσ ζῶν μὲν, οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε ποτὲ

Σίμωνι. πῶς δῆτα, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἤπλετο τῶν χρημάτων; ἐπεὶ σὲ ἀπέθανε πρώτῳ, ἅπαντα ἐκείνα κατὰ τοὺς νόμους, Σίμωνι ὁ τὰ ῥάκια τὰ πινακιδᾶ, ὁ δ' ξύβλιον τοδιλείχων, ἄσμενος ἀξελαύνει, ἀλουργῆ, καὶ ὑσγινοβαφῆ ἀμπεχόμενος, οἰκέτας, καὶ ζεύγη, καὶ χρυσᾶ ἐκπώματα, καὶ ἐλεφαντόπους δραπέζας ἔχων, ὑφ' ἁπαλίων προσκωυούμενος, οὐδὲ προσβλέπων ἔτι ἡμᾶς. ἐναγχος γοῦν ἐγὼ μὴ ἰδὼν προσιόντα, χαῖρε ἔφην ὦ Σίμων. ὁ δὲ, ἀγανακτήσας, εἰπατε ἔφη τῷ πλουσίῳ μὴ καταμικρύνειν μου τὸνομα, οὐ γὰ Σίμων, ἀλλὰ Σίμωνίδης ὀνομάζομαι. ἔτι δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ ἐρᾶσθαι αὐτοῦ μὲ ἀνωμάκλυ. ὁ δὲ, θρύπτεται καὶ πρὸς ταῦτας, καὶ ὑποδρᾶ. καὶ τὰς μὲν, προσίεται, καὶ ἵλεώς ἐστιν. αὐτὸς δὲ, ἀπειλοῦσιν αὐτὰς, ἀμελουμένας. ὁρᾶς ὅσων ἀγαθῶν ὁ χρυσὸς αἴτιος, εἴγε καὶ μετατοιεῖ τοὺς ἀμορφοτέρους, μὲ ἐρασμίους ἀποργάζεται, ὥσπερ ὁ πρωτικὸς ἐκεῖνος κεστός. ἀκούεις δὲ καὶ τῶν πινικῶν λεγόντων, ὦ χρυσὲ δεξίωμα κάλλιστον κέρας. μὴ, χρυσὸς γάρ ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτη. ἀλλὰ τί μεταξὺ ἐγέλασας ὦ Ἀλεκτρυών; Αλε. ὅτι σὺ ἀγνοιας ὦ Μίκυλλε, καὶ σὺ τὰ ὅμοια τοῖς πολλοῖς ἐζητάτησας περὶ τῶν πλου-

τουσίων. διὰ τί δὲ ἡδὺ πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν τὸν βίον βιοῦσι. λέγε διέσοι, καὶ πένης, μὴ πλούσιος πολλάκις γενόμενος, καὶ ἅπαντα βίου πεπειραμένος. μετὰ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸς εἴσῃ ἕκαστα. Μί. νὴ Δία, καιρὸς γοῦν ἤδη μὴ σὲ εἰπεῖν ὅπως ἠλλάγης, καὶ ἃ συνοίδα τῷ βίῳ ἑκάστῳ. Αλε. ἄκουε. σοῦ τόνγε προφδῶς, μὴ δέ να με σοῦ δυλαιμονέστερον βιοῦντα ἑωρακέναι. Μί. ἐμοῦ δῶ ἀλεκτρυών, οὕτω σοι γένοιτο. πρᾴγεισ γάρ μελοιδρεῖσθαί σοι. ἀλλὰ εἰπὲ ἀπ' Εὐφόρβου ἀρξάμενος, ὅπως ἐς Πυθαγόραν μετεβλήθης. εἶτα ἑξῆς ἄχει τοι ἀλεκτρυόνος. εἰκὸς γάρ σε ποικίλα καὶ ἰδεῖν, καὶ παθεῖν, ἐν πολυειδέσι τοῖσ βίοισ. Αλεκ. ὡσμὴν ἀπ' ἀπόλλωνος τοπρῶτον ἤτυχήμοι καταπᾶσα μενὴ εἰσ τὴν γῆν ἐνέδυ ἐσ ἀνθρώπου σῶμα, ἵνα τὴν καταλίκω ἐκτελοῦσα, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἄλλωσ τε, οὔτε ὅσιον οὔτε ἐμοὶ εἰπεῖν, οὔτε σοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ Εὐφορβοσ ἐλυόμην. Μί. ἐγὼ δὲ πρόγε ῥύρυω θαυμάσιε, τίσ ἦν τοῦτόμοι πρότερον εἰπὲ, εἰ κἀγὼ ποτε ἠλλάγην ὥσπερ σύ. Αλ. μὴ μάλα. Μί. τίσ δῆτ' ἦν, εἶτι ἔχεισ εἰπεῖν; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι. Αλε. συμύρμηξ ἰνδικόσ, τῶν χρυσίον ἀνορυττόντων. Μί. εἶτα ὠκγουν

ὁ κακολαίμων ὀλίγην τῶν ἡμιάτων ἥκειν ἐς
βίον, ἀφ' ἑκείνου ἐπισιτισάμενος; ἀλλὰ τί
μετὰ ταῦτ' ἔσομαι εἰπέ. εἰκὸς δὲ εἰσέναι σε.
εἰ γάρ τι ἀπεθὸν εἴη, ἀπαγξόμαι ἤδη αὐτὰς ἀ
πὸ τοῦ πατρὸς ἀλου, ἐφ' ὃν συνέσκασε. Αλε.
οὐκ ἂν μάθοις τοῦτο οὐδεμιᾷ μηχανῇ. πλὴν
ἀλλὰ ἐπὶ τῷ Εὐφορβος ἐλπόμην, ἐπανεμεῖν
ἐπ' ἐκεῖνα, ἐμαχόμην ἐν Ιλίῳ. καὶ ἀποθα-
νὼν ὑπὸ Μενελάου, χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθαγόραν
ἧκον. τέως δὲ ἐνδιέμενον ἄοικος ἐγώ, ἄχρι
λῆ ὁ Μνήσαρχος ἀφοργάσηται μοι ἐν οἶκον.
Μί. ἄστρος ὢν ὢ τᾶν, καὶ ἄστοτος; Αλε.
Θαλλα. οὐδὲ γὰρ ἔλεε τούτων, ἢ μόνῳ τῷ
σώματι. Μί. οὐκοῦν τὰ ἐν Ιλίῳ πρότε-
ρόν μοι εἰπέ. τοιαῦτα ἦν οἷά φησιν Ομηρος γε
νέσθαι αὐτά; Αλε. πόθεν ἐκεῖνος ἠπίστα
ῳ Μίκυλλε; ὅσ μηνομένων ἐκείνων, κάμη-
λος ἐν Βάκτροις ἦν. ἐγὼ δὲ τοσοῦτόν σοι φημὶ
σωφρονέσ, μὴ δὲ μανέσθαι τότε μήτε ἐν Αἴαν
τα οὕτω μέγαν, μήτε τὴν Ελένην αὐτὴν οὕτω
καλὴν, ὡς οἴονται. εἶδον γὰρ λευκὴν μέντοι νε,
ἐπιμήκη ἐν βάχηλ), ὡσεὶ καλλίμη κύκνου εὖ
πατέρα εἶναι. τἄλλα δὲ, πάνυ πρεσβύτιν, ἤδη
κιῶτιν ἀφεδὸν ἢ Εκάβης. ἴνγε Οἰνείδ πρῶτον
ἐρασθέντα, ἐν Αφίδνῃσι εἶχε, κατὰ τὸν Ηρα-
κλέα

κλέα λόγον. ὁ δὲ Ηρακλῆς, πρότερον εἰ
λε Τροίαν κατὰ δὸς πατέρας ἡμῶν, γὶς τότε
μάλιστα. ἀπηγγέλετο γάρ μοι ὁ Πάνθους ταῦτα,
κομιδῇ μειράκιον ὤν, ἑωρακέναι λέγων ἐν Ηρα
κλέα. Μί. τί δὲ, ὁ Αχιλλεὺς τοιοῦτος ἦν
ἄρειστος τὰ πάντα, ἢ μῦθος ἄλλως ἦ ταῦτα;
Αλε. ἐκείνῳ μὲν οὐδὲ συνηνέχελω ὦ Μίκυλ
λε. οὐδ' ἂν ἔχοιμί σοι οὕτως ἀκριβῶς τὰ πε
ρὶ τοῖς Αχαιοῖς λέγειν. πόθεν δῆ, πολέμιος ὤν;
τὸν μέντοι ἕτερον αὐτῶν ἐν Πάτροκλον, οὐ χε
λεπῶς ἀπέκτεινα, μενελάῳ δὲ δόρατι.
Μί. εἶτά σε ὁ Μενέλαος μακρῷ δυχερέστερον.
ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἱκανῶς. τὰ Πυθαγόρου δέ,
ἤδη λέγε. Αλε. ἐμὲν ὅλον ὦ Μίκυλλε, σο
φιστὴν ἄνθρωπον ἦν. καὶ γὰρ οἶμαι τἀληθῆ λέ
γειν. ἄλλως δὲ, οὐκ ἀπαίδευτος, οὐδ' ἀμε
λέτητος τῶν καλλίστων μαθημάτων. ἀπελήλυ
θα δὲ εἰς Αἴγυπτον, ὡς συγγενοίμην τοῖς πρε
σβύταις ἐκεῖ σοφίας. καὶ ἐς τὰ ἄδυτα κατελ-
θὼν, ἐξέμαθον τὰς βίβλους τὰς Ωρου, καὶ Ισι
δος. ἔπειτα εἰς Ιταλίαν ἐκπλεύσας, οὐ πο
λέθηκα δὸς κατ' ἐκεῖνα Ελλησι, ὥστε θεὸν
ἤδόν με. Μί. ἤκουσα ταῦτα, καὶ ὡς λόξειας
ἀναβεβιωκέναι ἀπόθανὼν, καὶ ὡς χρυσοῦν τὸν
μηρὸν ἐπιδεῖξαι ὥστε αὐτοῖς. ἐκεῖνο δέ μοι εἰ

ωὲ, τί σοι ἐωῆλθε νόμον ωοιήϹαθαι μήτε κρέ-
ῶν, μήτε κυάμων ἐδέειν; Αλε. μὴ αὐάκεσ
νε τὰ τοιαῦτα ὦ Μίκυλλε. Μί. ϑατί ὦ
ἀλεκτρυών; Αλε. ὅτι αἰσχύνομαι λέγειν
ϖρὸσ σὲ τὴν ἀλήϑειαν ὑϖὲρ αὐτῶν. Μί. ἢ μὴν
οὐλοὺν ὀκνῆν ἐχῆν λέγειν ϖρὸς ἄνδρα σύνοικον,
καὶ φίλον. ϑεωότιω γὰρ οὐκ ἂν εἰϖοιμί ἔτι.
Αλε. οὐλοὺν ὑγιές, οὐλὲ σοφὸν ἦν. ἀλλ' ἐώ
ρων ὅτι εἰμὴ τὰ ϖρήϑη, καὶ ταῦτα ῥῖσ ϖολ
λοῖς νομίζοιμι, ἥκιστα ἐϖαπάσ μαι ϑὺ ἀνθρώ
ωουσ ἐσ ϑαῦμα. ὅσῳ γὲ ἂν ἐξαίζοιμι, ϖσοῦ
τῳ καινότερος ὦμιλω αὐτοῖς ἔσεσθαι. ϑὰ ῥᾶϊ
καινοϖοιῆν εἰ λόμην, ἀωόῤῥητον ωοιησάμενος
τὴν αἰτίαν. ὡς εἰκάζοντες ἄλλοι ἄλλωσ, ἅ-
ϖαντεσ ἐκϖλήττοντ, καθάϖερ ἐν ῥῖσ ἀγῶϖε
σι τῶν χοσμῶν. Μί. ὁρᾶς; καταγελᾶσμα
μὴ σὺ ἐν τῷ μέρῃ ἴσοσ οὗτον, ὅσον, Κροτωνιατῶν,
καὶ Μεταϖοντίων, καὶ Ταραντίνων, καὶ τῶν ἄλ
λων ἀφώνων σοι ἑϖομένων, καὶ ϖροσκυνούντων
τὰ ἴχνη, ἃ σὺ ϖατῶν ἀϖολιμωάνοις. ἀωοθνή-
σάμενος ἂν Πυθαγόραν, τίνα μετημφιάσω
μετ' αὐτόν; Αλε. Ασασίαν τὴν ἐκ Μι-
λήτου ἑταῖραν. Μί. φεῦ ϖ λόγου. καὶ γὰρ ἂν
ἐγένετο ἐν τοῖσ ἄλλοις, ὁ Πυθαγόρασ; μὴ ἦν ϖο
τε χρόνοσ, ὅτε καὶ σὺ ὠοτόκεισ ὦ ἀλεκτρυόνων

γυναιότατε. μὴ συνῆϑα Περικλεῖ, Ασασίᾳ
οὖϹα; ϶ ἐκύεις ἀϖ' αὐτ, ϶ ἔτια ἐξαινες, μὴ κρό
κην κατῆγες, καὶ ἐγγυακίζες ἐσ ϑ' ἑταιρικόν;
Αλε. ϖάντα ταῦτα ἐϖοίουν. οὐ μόνοσ, ἀλλὰ
μὴ Τηρεσίασ ϖρὸ ἐμοῦ, ἢ ὁ Ελάτου ωαῖσ ὁ καυ
νεύς. ὥστε ὁϖόϹα ἂν ἀϖοσκώψης εἰσ ἐμὲ, μὴ εἰσ
ἐκείνουσ ἀϖοσκώψας ἔσῃ. Μί. τί ϑῆν, ὦ ὄτερος
ὁ βίοσ ἦδιον σοι ἦν, ὅτε αὐτὴρ ἦς, ἢ ὅτε στὸ Περι
κλῆς ὤϖυεν; Αλε. οἶσθας οἷον τοῦτ' ἠρώτησας,
οὐδὲ ϖρὸ Τηρεσίᾳ συνεγκοῦϹαν τὴν ἀϖόκει-
σιν; Μί. ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴϖῃσ, ἱκανῶς ὁ Εὐ
ελϖίδης ἐνέκευε ϑ' ὁιοῦτον, εἰϖὼν, ὡσ ῥᾳδίωσ
ϑέλοι ϖαρ' ἀσϖίδα σῆναι, ἢ ἄϖαξ τεκεῖν. Αλ.
καὶ μὴν αὐαμνήσω σε ὦ Μίκυλλε, οὐκ εἰσ μα-
κρὰν ὡδίνοντα. ἔσῃ γάρ ϖοτε γυνὴ καὶ σὺ ἐν
ϖολλῇ τῇ ϖειόλῳ ϖολλάκισ. Μί. οὐκ ἀ-
ϖάγξῃ ὦ ἀλεκτρυὼν, ἅϖαντασ οἰόμενοσ Μι-
λησίουσ, ἢ Σαμίουσ ἔ; σὲ ϑῆν ϕασι, μὴ Πυθαγό
ραν ὄντα τὴν ὥραν λαμϖρὸν ϖολλάκισ, Ασα
σίαν γενέϑ' ὑϖὸ τυράννῳ. τίσ δὴ μετὰ τὴν Α
σασίαν αὐτὴρ, ἢ γυνὴ αὖθισ ἀνεφάνης; Αλε.
ὁ κυνικὸσ Κράτησ. Μί. ὦ Διοσκόρω τ' ἀνο-
μοιότητοσ, ἀϖ' ἑταίρασ, ϕιλόσοϕοσ; Αλε.
εἶτα βασιλεύσ. εἶτα ϖένησ. καὶ μετ' ὀλίγον,
ϑῆϐαῖοσ. εἶτα ἴδιωτησ, ἢ κολοιὸσ, καὶ βάϐα

χος, ἢ ἄλλα μυρία. μακρὸν δ' ἂν γένοιτο καταριθμήσασθαι ἕκαστα. τὰ τελευταῖα δέ, ἀλεκτρυόνων πολλάκις. ἄθλιος ἦν βίον, ἢ πρὸς πλουσίοις ἄλλοις δουλεύσας βασιλεῦσι, καὶ τυράννοις, ἢ πολλοῖς. τὰ τελευταῖα, καὶ σοὶ νῦν σύνειμι, καταγελῶν ὁσημέραι σου πονηρευομένου, καὶ οἰμώζοντος ἐπὶ τῇ πενίᾳ, καὶ τοὺς πλουσίους θαυμάζοντος ὑπὸ ἀγνοίας τῶν ἐκείνοις προσόντων κακῶν. εἰ οὖν ἦλθες τὰς φροντίδας αὐτῶν, ἃς ἔχουσιν, ἐγέλασας ἂν σεαυτῷ πρῶτον οἰκτείρων ὑπερβολὴν μανίας. ἀεὶ δὲ πλουτοῦν. Μί. οὐκοῦν ὦ Πυθαγόρα, ἦ δ', τί μάλιστα χαίρεις καλούμενος, ὡς μὴ ἐπιτρέπτοιμι δὲ λόγον, ἄλλοτε ἄλλον καλῶν. Αλ. ἀνοίσομαι μὲν οὖν, ἦν τε Εὔφορβον, ἦν τε Πυθαγόραν, ἦν τε Ἀσπασίαν καλῆς, ἢ Κράτητα. πάντα γὰρ ἐγὼ ταῦτά εἰμι. πλὴν δὲ νῦν ὁρώμενον τοῦτον, ἀλεκτρυόνα ὀνομάζων, ἄμεινον ἂν ποιοῖς, ὡς μὴ ἀτιμάζοις δῆτε λέγειν ἢ δοκοῦν δὲ ὄρνεον, καὶ ταῦτα, τοσούτας ἐμαυτῷ τυχὰς ἔχον. Μί. οὐκοῦν ὦ Αλεκτρυών, ἐπεὶ καὶ ἀπάντων σχεδὸν ἤδη τὸν βίον ἐπεξῆλθες, καὶ πάντα οἶδα, λέγοις ἂν ἤδη σαφῶς, ἰλιάς μοι τὰ τοιαῦτα πλουσίων, ὅτως βιοῦσιν. ἰλιὰς δέ, τὰ πλωχικά, ὡς μάθοι εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῂς, δυσδαιμονέστερον ἀποφαίνων με τῶν πλουσίων.

Αλε.

Αλε. ἰδοὺ δὴ οὕτως ἐπίσκεψαι ὦ Μίκυλλε, σοὶ μὲν οὔτε πολέμου πολὺς λόγος, ἵν' λέγητε ὡς οἱ πολέμιοι ἐπελαύνουσιν, οὐδὲ φροντίζεις μὴ σὺν ἀγρὸν τέμωσιν ἐμβαλόντες, ἢ σὺν πρόβατα ξυμπατήσωσιν, ἢ τὰς ἀμπέλους δηϊώσωσιν ἀλλὰ σάλπιγγος ἀκούων μόνης, εἰ πῇ ἄρα, πρὸς ἐλέπεσι κατὰ σταθμὸν οἱ βαρβάροι) χὴ σώσωσιν, ἢ σὺν κίνδυνον διαφυγεῖν. οἷσθ' δὲ λαβοῦντες μὲν ἢ ἀμφ' αὐτοῖς, αἰσθόμενοι δέ, ὁρῶντες ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀγόμενα ἢ φερόμενα ὅσα εἶχον ἐν τοῖς ἀγροῖς. ἢ ἢν τε εἰσφέρῃ λέγῃ, μόνοι καλοῦντες. ἢν τε ἐξιέναι, προκινδυνεύσοντες, ἢ ἱππαρχοῦντες. σὺ δὲ οἰσυίνην ἀσπίδα ἔχων, θύσαλλος, καὶ κοῦφος, εἰς σωτηρίαν ἕτοιμος ἐστάθαι τὰ ἐπινίκια, ἐπειδὰν θύῃ ὁ στρατηγὸς νενικηκώς. ἐν εἰρήνῃ τε αὖ, σὺ μὲν τοσοῦτος μοῦνος, ἀναβὰς εἰς ἐκκλησίαν, τυραννεῖς τῶν πλουσίων, οἷσδε, φείδονται, ἢ σωφρονίσασι, καὶ ἀνομαίως ἐλάσκουσι. λοιδορᾷ μὲν γὰρ ὡς ἔχοις καὶ ἀγῶνας ἢ θεάματα καὶ τἄλλα ἅπαντα ἐκεῖνοι πονοῦσι. σὺ δὲ ἄζεται ἢ δοκιμασίας πικρὸς ὢν σωφρονιστής. οὐδὲ λόγου μεταδιδοὺς ἐνίοτε. κἂν σοι δοκῇ, καταγελάσῃς αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους, ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἐνημένους. οὔτε λέσυκο

φάντην δ' ἔδιασ' αὐδ', οὔτε λησὴν, μὴ ὑφέλητα δ' χρυσίον, ὤσπερ ἂς δ' θεμιστίον, ἢ ὀρύξασ δ' ἐν τοῖχον. οὔτε πράγματα ἔχισ λογιζόμενος, ἢ ἀπαιτῶν, ἢ τοῖσ καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων, καὶ πρὸς τὰσ φρεντίσασ λογιζόμενοσ. ἀλλὰ κρηπῖδα συντελέσασ, ἐπὰ ὀβολοὺς δ' ἐν μιᾷ ὁρ' ἔχων, ἐπανασὰσ δεῖ σείλλω ὀτίαν λασάμενος ἦν δακῇ, ἢ πέρδηται τινά, ἢ μανίσασ, ἢ κρομμύων κεφαλίασ ὁλίπας περιάμενος, δύφραίνεισ ἂν δ' ἄριστα πολλὰ, καὶ τῇ βελτίσῃ πενίᾳ περισφιλοσοφῶν. ὥστε δ' ταῦτα, ὑγιαίνεισ τέ, ἢ ἔρρωσαι σῶμα, καὶ διακαρτερεῖσ πρὸσ δ' κρυος. οἱ πόνοι γάρ σε παραθήγοντ' ὦν, οὐκ ὀκ ἀφόβην ἂν αὐταγωνισὴν ἀποφαίνοσι πρὸσ τὰ δακοῦντα τοῖσ ἄλλοισ ἄμαχα. ὥστε οἱ δ' ἔνσοι τῶν χαλεπῶν τούτων νοσημάτων ἐπιβαλεύῃ, ἀλλ' ἦν ἥτε κοῦφοσ πυρετὸσ ἐπιλάβῃ. πρὸσ ὀλίγον ὑπηρετήσασ αὐτῷ ἀνεπαίσησασ δύεισ, ἀποσεισάμενοσ τὴν ἀσιτίαν. ὁδ' ἐ, φεύγει αὐτίκα φοβεῖσι. τυχοῦ τε ὁρῶν ἐμφορούμενον, ἢ μακρὰν οἰμώζειν λέποντα τοῖσ ἰατρικοῖσ πρόσδοις. οἱ δ', ὦ ἀκρασίασ ἄθλιοι, τί τῶν κακῶν οὐκ ἔχουσι, πόσ ἄγρασ, καὶ φθόας, καὶ πεπνυμονίασ, ἢ ὑδέρασ; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν

τελῶν ἐκείνων δεῖπνων ἀπόνα. τοιγαροῦν οἱ μὲν αὐτῶν, ὥσπερ ὀ ἶκαρος, ἐπὶ πολὺ ἄραντες αὐτοῦ, ἢ πλησιάσαντεσ τῷ ἡλίῳ, οὐκ εἰδότεσ ὅτι κηρῷ ἥρμοστο αὐτοῖσ ἡ πτέρωσισ, μέγαν ἐνίοτε δ' ἐν πάτον ἐποίησαν, ἢ κεφαλὴν ἐσ πέλαγοσ ἐμπεσόντεσ. ὅσοι δ' κατὰ δ' ν Δαίδαλον μὴ πάνυ μετέωρα, μηδ' ὑψηλὰ ἐφρόνησαν, ἀλλὰ πρόσγεια, ὡσ νοτίζεσθαι ἐνίοτε τῇ ἅλμῃ δ' ν κηρὸν, ὡσ δ' πολὺ, οὕτοι ἀσφαλῶσ διέπτησαν. Μί. ἐπεικεῖσ πυασ, καὶ συνετοὶσ λέγεισ. Αλε. τῶν μεντοι γε ἄλλων ὦ Μίκυλλε τὰσ ναυαγίασ πάνυ ἀκριβῶσ ἴδισ' ἂν, ὅταν ὁ Κροῖσοσ περιτετιλμένοσ τὰ πτερὰ γέλωτα παρέχῃ Πέρσαισ, ἀναβαίνων ἐπὶ τὴν πυρὰν. ἢ Διονύσιοσ καταλυθεὶσ τῆσ τυραννίδοσ, ἐν Κορίνθῳ γράμματα διδάσκῃ, μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν, παιδία συλλαβίζειν ἀναγκάζων. Μί. εἰ πέ μοι ὦ ἀλεκτρυὼν, σὺ δὲ ὁπότε βασιλεὺσ ἦσθα, φῄσ γὰρ καὶ βασιλεῦσαι, ποίου πινὸσ ἐπειράθησ ἐκείνησ τ' βίου. ἦσθα πανευδαίμων ἦσθα, δ' κεφάλαιο, τι τέρ ὄβι τ' ἀγαθῶν ἁπάντων ἔχων. Αλε. μὴ δὲ ἀναμνήσησ με ὦ Μίκυλλε, οὕτω τεισάθλιοσ ἦν τότε. τοῖσ μὲν ἔξω πᾶσιν, ὅπερ ἔφην θα, πανευδαίμων εἶν δοκῶν. ἔνδον δὲ, μυρίασ αὐλίασ συνών. Μί.

τίσι ταύταις. παράδεξαι δέ, καὶ οὐ πάνυ πι-
σὰ φήσ. Αλε. ἦρχον μέν, οὐκ ὀλίγης χώρας
ὦ Μίκυλλε, παμφόρου τινός, & πλήθει αὖ-
θρώπων, ἡ κάλλει τῶν πόλεων ἐν ταῖς μάλι-
στα θαυμάζεσθαι ἀξίας, ποταμοῖς τε νασπό-
ροις καταῤῥεομένης, ἡ θαλάττῃ εὐόρμῳ κεκο-
μισμένης. καὶ σφαιρὰ ἦν πολλή, ἡ ἵππος συγκε-
κροτημένη, καὶ ἀθρυφοεικὸν οὐκ ὀλίγον, καὶ
ζίκρεις, καὶ κεκμάτων πλῆθος ἀνάεθμον, ἡ
χρυσὸς ὁ κοῖλος πάμπολυς, καὶ ἡ ἄλλη τῆς
ἀρχῆς βαγφλία πᾶσα, ἐς ὑπερβολὴν ἐξω-
γκωμένη. ὥστε ὁπότε προϊοιμι, οἱ μὲν πολ-
λοὶ, προσεκύνουν, ἡ θεόν τινα ὁρᾶν ᾤοντο. ἡ ἄλ-
λοι ἐπ' ἄλλοις συνέθεον ὀθόμενοί με. οἰλέ, ἡ
ὦ τὰ τέκη αὐιόντες, ἐν μεγάλῳ ἑτίθεντο ἀ-
κειβῶς ἑωρακέναι σ' ζεῦγος. τὴν ἐφεδρίδα. σ'
ἀάθημα. τοὺς προπέμποντας. τοὺς ἑπομένους.
ἐγὼ σ' ἐιλῶς ὁπόσα με ἡνία καὶ ἔσρεφεν, ἐκεί-
νοις μὲν τ' ἀγνοίας συνεγίγνωσκον, ἐμαυτὸν δ'
ἠλέουν, ὅμοιον ὄντα τοῖς μεγάλοις ἐκείνοις Κο-
λοασοῖς, οἵουσ' ἡ Φειδίας, ἡ Μύρων, ἡ Πραξιτέ-
λης ἐποίησεν. ἐκείνων μὲν ἕκαστος τὰ ἐκτὸς ὁ
μὲν, Ποσειδῶν, ἡ Ζεὺς ὁδὶ πάγκαλος, χρυσοῦ,
ἡ ἐλέφαντος ξυνῳρασμένος, κεραυνὸν, ἡ ἄσρα
πὴν, ἡ χλαναν ἔχων τῇ σκιᾷ. ἢν δὲ ποκυ-

μὰς ἰδῇς τὰ ἔνδοθεν, ὀθόμοχλούς τινας καὶ
γόμφους, καὶ ἥλους διαμπὰξ πεπερονημένους,
καὶ κορμοὺς & σφῆνας, & πίτταν ὑπόπλεον,
καὶ θαυμάζειν τὴν πολλὴν ἀμορφίαν ὑποικου-
ροῦσαν. ἐῶ λέγειν μιῶν πλίνθου, ἡ μυγαλῶν
ἐμπολιτευόμενον ἀνοῖς ἐνίοτε. θιοῦτόν τι ἡ
βασιλεία ἐσίν. Μι. οὐδέ πω ἐφηθάσθην πι-
λὸν, καὶ δὸς γόμφους, καὶ μοχλοὺς, οἵ τινές
εἰσι τ' ἀρχῆς, οὐδ' ἐς τὴν ἀμορφίαν ἐκείνην τὴν
πολλὴν, ἥτις ἐσίν. ὡς τόγε ὀξελαύνειν ἀπο-
βλεπόμενον, ἡ τοσούτων ἄρχοντα, καὶ προσ-
κυνούμενον δαιμονίως, ἐοικεν οὕτως Κολοασι-
κῷ παραλείπειν. θεατέσον γάρ πη & ὄν. σὺ
δὲ ἡ τὰ ἔνδον ἤδη τοῦ Κολοασοῦ λέγε. Αλε.
τί πρῶτον εἴπωσοι ὦ Μίκυλλε, δὸς φόβους, καὶ
τὰ δείματα, ἡ ὑποψίας, ἡ μῖσος δ' παρὰ
τῶν συνόντων, & ἐπιβουλάς. ἡ ὀλίγ' ταῦτα, ὕ
πνον τε ὀλίγον, ἐπιπόλαιον καὶ κἀκεῖνον, & τα
ραχῆς μεσὰ ὀνείρατα, καὶ ἐννοίας πολυπλό
κους, & ἐλπίσας ἀεὶ πονηράς, ἡ τὴν ἀχολ-
λίαν, καὶ χειμασμοὺς. & δίκας, καὶ ἐσχα
τείας, & προσάγματα, ἡ συνθήματα. ἡ λο
γισμούς. ὑφ' ὧν οὐδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαί τινα θ'
ἁδέως ἐγγίνεται, ἀλλὰ ἀνάγκη ὑπὲρ ἁπάν
των, μόνον δειδοικοπεῖν, καὶ μυρία ἔχειν περὶ

ματα. οὐλὲ δ' ἀξείδην Ἀπαμέμνονα ὑπὸ
ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα. καὶ
ταῦτα, ἑσμόντων Ἀχαιῶν ἅπάντων. λυπεῖ
δὲ σὺν μὴ λυδὸν, ἰὸς κοφὼς ὤν. σὺν Πέρσην
δὲ, κλέδυχος, Κύρῳ ξενολογῶν. ἄλλον δὲ,
Δίων, πρὸς οὓς τισι Συρακοσίων κοινολογη-
μοσ καὶ ἄλλον Πρωμίων ἐπαινούμενος, ὦ
Περλίκκαν Προλεμαῖος, ἢ Προλεμαῖ) Σέλευ-
κος. ἀλλὰ κἀκεῖνα λυπεῖ ὁ ἐρώμενος, πρὸς αὐάγ
κλω ξυνών, ἢ πολλακὶς ἄλλῳ χαίρων. ἢ ἀπο
στήσεσθαί τινες λεγόμενοι, ἢ δύ', ἢ τέτταρες
τὴν δορυφόρων πρὸς ἀλλήλους διαβιβλίζοντες.
σὺν δὲ μέγιστον, ὑφορᾶσθαι δεῖ τὸν Φιλτάρου
μάλιστα, κἀξ ἐκείνων ἀεί τι λυπὸν ἤξειν ἐλπί-
ζειν. ὁ μὲν γὰρ, ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανεν ἐκ
Φρυμάχου. ὁ δὲ, ἢ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου.
σὺν δ' ἐ ἄλλον, ἴσως ὁμοιότροπος θάνατος κατέ
λαβεν. Μί. ἄπαγε. λεινὰ ταῦτα φὴς ὦ Α-
λεξύων. ἐμοὶ γὰρ πολὺ ἀσφαλέστερον σκη
τοτομεῖν ἐπικεκυφότα, ἢ πίνειν ἀπὸ χρυσῆς
Φιάλης, κωνείῳ, ἢ ἀκονίτῳ συναναμεμιγμένον
Φιλοτησίαν. ὁ δὲ κίνδυνος, ἐμοὶ μὲν, εἰ παρο
λισθοῖ σ' σμιλίον, καὶ ἁμάρτοι δὴ ῥινὸς τῆς
ἐπ' ὀφθαλμοῦ, ὀλίγον τι ἁμάξαι τοῦ δακτύλου ἐν
τεμόντα. οἱ δὲ, ὡσφῆς, θανάσιμα ὀφθαλμοῦν
τα,

τα, καὶ ταῦτα, μυρίοις κακοῖς συνόντα. εἶτ'
ἐπεὶ δ' ἂν πέσωσιν, ὅμοιοι μάλιστα φαίνοντι τοῖς
βαπικοῖς ὑποκειμένοις. ὧν τοὺς μὲν ἰδεῖν ὄξι,
τέως μὲν, κέκροπας λῴδην ὄντας, ἢ Σισύφους,
ἢ Τηλέφους, σκαλήματ' ἔχοντας, ἢ ξίφη ἐλε
φαντόκωπα. ἢ ἐπίσιστον κόμω, ἢ χλαμύ
δα χρυσόπαστον. ἢν δ', οἷα πολλὰ γίγνεται, πρόσ
κρουσίς τις αὐτῶν, ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέσῃ
σὺν τέλοντα δηλαδὴ πρέχει τοῖς θεαταῖς, τὸ
πρόσωπείου μὲν συντριβέντος αὐτῷ δηλήμα
τος· ἡμαιμένης δὲ ἀληθοῦς κεφαλῆς τὸ ὑπο
κειμένου, ἢ τῶν σκελῶν ἐπιπολὺ γυμνουμένων,
ὡς δὴ τε ἐσθῆτος τὰ ἔνδοθεν φαίνεσθαι βάκια.
σύσκια ὄντα, ἢ τὸ ἐμβάδων τὴν ὑπόδεσιν ἀ-
μορφοτάτην, ἢ οὐχὶ κατὰ λόγον τοῦ ποδός. ὃ
βᾶς ὅπως με ἢ εἰκάζειν ἐδίδαξας ἤδη ὦ βέλτι
στε ἀλεκξυών; ἀλλὰ τυραννὶς μὲν, βιοῦτόν τι
ὠφθηκοῦσα. ἴσως ἦ, ἢ κύων, ἢ ἰχθύς, ἢ βάβα
χος ὁπότε γένοιο, πῶς ἐφορᾷς ἐκείνῳ τὴν δη
αβιβήν; Αλε. μακρὸν βιοῦτον αὐακινεῖσ' ὦ μ
λόπον, ἢ οὐ τὸ πρόγος καιροῦ. πλὴν τότε κεφά
λαι), οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀπραγμονέστερος τὸ βίον
ἐδεξέμοι τὸ ἀνθρωπείου, μόνας τὰς φυσικὰς
ἐπιθυμίας, ἢ χρείας ἐμμεμεξημένος. τελώ
νιον ἦ ἵππον, ἢ συκοφάντιον βάβαχον, ἢ σοφι

σὴν κολοιὸν, ἢ ὁποιονκώνωπά, ἢ κίναιδον ἀλεκτρυόνα, καὶ τἄλλα, ὅσα ὑμεῖσ ἐπιτηδεύετε, οὐκ ἂν ἰδοις ἐν ἐκείνοισ. Μί. ἀληθῆ ταῦτα ἴσως ὦ ἀλεκτρυών. ἐγὼ δ' ὅτε πονηρὸσ ἦν, οὐκ ἀχθόμαι πρὸσ σὲ λέγων. οὐδ' ἔστω δυνάμει ἀπομαθεῖν τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἐκ παίδων εἶχον πλουσιοσ γενέσθαι. ἀλλά μοι μὴ γρύνυπνον ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔστηκεν, ἐπιλήκυθον δ' ἔχουσιον. ἀλλὰ καὶ νῦν καταράτῳ Σίμωνι ἀπεπνίγομαι, ζυφῶν τιν' ἐν ἀπορρήτοις θυρίοις. Αλε. ἐγώ σε ἰάσομαι ὦ Μίκυλλε. καὶ ἐπίσωρόν τινα ὄπισθεν, ἀναπηδήσας, ἔστω μοι. ἀπάξω γάρ σε πρὸσ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Σίμωνα, μὴ εἰσ τὰσ τῶν ἄλλων πλουσίων οἰκίασ, ὡσ ἰδοισ οἷα τὰ παρ' ἀνδρῖσ ἐστί. Μί. πῶσ οὖν; κεκλησμένων τῶν θυρῶν, καὶ μὴν τοιχωρυχεῖν με συναναγκάσεισ; Αλε. οὐδαμῶσ. ἀλλ' ὁ Ερμῆσ, οὗπερ ἱερός εἰμι, ἀφαίρετον ἐσῳκέ μοι δοῦναι, ἢν τισ ἀνὴρ πλούσιοσ μὲν, ἀπαλότητα δ' ἐπικαμπεῖσ ἐστί. Μί. δύο δ' ἔστι σοι τοιαῦτα. Αλε. τὸ δεξιὸν τοίνυν, ὅτῳ ἂν ἐγὼ ἀποπάσασ παράσχω ἔχειν, εἰσ ὅσον ἂν βούλομαι, ἀνοίγειν τε ὁποῦσ θύραν δυνατὸν, μὴ ὁρᾶν τὰ πάντα, οὐχ ὁρώμενοσ αὐτόσ. Μί. ἐλελήθεισ μέ ὦ ἀλεκτρυών, μὴ σὺ γόησ ὤν. ἐμοὶ δ' ἂν ἦν δοῦ ἅπαξ παραλαβεῖν, ὁπόσα τὰ Σίμωνοσ πάντα ἐν βραχεῖ σκύρῳ μετενηνεγμένα. μετοίσω δὴ αὐτὰ παρελθών. ὁ δὲ, ἀνθίσ περιρρώξεται, ἀρπίνων τὰ κατάγματα. Αλε. οὐθέμισ γενέσθαι δοῦναι. προήγγειλε γὰρ ὁ Ερμῆσ ἦν τιοὺ τόν τι ἱερὰ σήσασθαι ὁ ἔχων δ' ἄθροον, ἀναβοᾷ κἀντάμε, καταφωράσαι αὐτόν. Μί. ἀπόθανον λέγεισ. κλέπτω τὸν Ερμῆν αὐδήσαντα, τοῖσ ἄλλοισ φθονεῖν τοῦ τιοῦ του. ἀπόλωλα δ' ὅμωσ, ἀφέξομαι γοῦν τοῦ χρυσίου, ἢν δύωμαι. Αλε. ἀπόστιλον ὦ Μίκυλλε πρότερον δ' ἄπιλλ. τί δοῦ ἄμφω ἀπέστιλας; Μί. ἀσφαλέστερον οὕτωσ ὦ ἀλεκτρυών, καὶ σοὶ ἄτοπον ἄμορφόν τι πρᾶγμα ἂν εἴη, ὡσ μὴ χωλεύοις ἀφ' ἑτέρου τῶσ οὐρᾶσ μέροσ. Αλε. εἶεν. ἰδοὺ δὴν Σίμωνα πρὸσ τὸν ἄλλον τινὰ τῶν πλουσίων. Μί. οὔκουν, ἀλλὰ δοκεῖ δὴν Σίμωνα. ὅσ αὐτὶ δύσιν λάβου, τέτρασύλλαβοσ ἤδη πλουτήσασ ἔσῃν ἀξιοῖ. καὶ δὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὰσ θύρασ. τί δῆν ποιῶ δ' μετὰ δοῦ; Αλε. ἐπόθησ δ' ἄθροον ἰδοὺ τὸ κλεῖθρον. Μί. ἰδοὺ δή. ὦ Ηράκλεισ, ἀναπεπέτασαι ὥσπερ κλαδὶ ἢ θύρα. Αλε. ἦ γοῦν ἔσ δ' πρόσθεν. ὁρᾶσ αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα, καὶ λοιζόμενον. Μί. ὁρῶ νὴ Δία, πρὸσ ἀμαυράγγε καὶ ἀπώσασθαι τὴν θύραν

λίδα. καὶ ὡχρὸς γ' ἔστιν. οὐκ οἶδ' ὁπόθεν ὦ ἀλέκτρυών. κατέσκληκεν ὅλος ἐκτετηκὼς ὑπὸ φροντίδων δηλαδή. οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέπερ. Αλε. ἄκουσον ἄφησιν. εἰσὶ μὲν ὅθεν οὕτως ἔχει. Σίμων. οὐκοῦν τάλαντα μὲν ἑβδομήκοντα κεῖνα, πάνυ ἀσφαλῶς ἐπὶ τῇ κλίνῃ κατορώρυκται, καὶ οὐδεὶς ὅλως εἶδε. τὰ δὲ ἑκκαίδεκα, εἶδε Σωσύλος ὁ ἱπποκόμος ἐπὶ τῇ φάτνῃ κατακρύπτοντάμε. ὅλως γοῦν σοβεῖν ἵππων ἀόκνιον οὐ πάνυ ἐπιμελής. ἄλλως τ' οὐδὲ φιλόπονος ὤν. εἰκὸς ἦ δῆτα πολὺ πλείω τούτων. ἢ πόθεν μὲν ὁ Τίβιος τάδε ἰσχον αὐτῷ οὕτω μέγαν ὠφώνηκεν ἐχθές. ἐλέγετο δὲ τῇ γυναικὶ ἑλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε δραχμῶν. ὅλως τάμὰ οὖρι πάθωσι κακοδαίμονος. ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται, ῥᾳδίως ὄντα. δέδια γοῦν μή τις ἐπορύξας ἂν ῥῖχον, ὑφέληται ταῦτα. πολλοὶ φθονοῦσι, καὶ ἐπιβουλεύουσί μοι. καὶ μάλιστα ὁ γείτων Μίκυλλος. Μί. νὴ Δία, σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγώ, καὶ τὰ χρύβλια ἐπὶ μάλης ἔχω. Αλε. σιώπησον ὦ Μίκυλλε, μὴ καταφωράσῃ πρόσθε τας ἡμᾶς. Σί. ἄθεσον γοῦν ἄγχυπνον αὐτὸν φυλάττειν. ἄπαξαπεῖμι δηλαδὴ ἀνασὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν. τίς οὗτος; ὁρῶ σέγε ὦ ῥίγε,

ῥύχε, μὰ Δία. ἐπεὶ κίονγε ὧν τυχάνεις. εὖ ἔχει. ἀειθαλήσω αὖθις ἀνορύξας χρυσίον, μὴ τιμέπρῴω δηλαδή. ἰδοὺ πάλιν ἐφόφικέ τις ἔπ' ἐμέ. δηλαδὴ πολιορκοῦμαι, καὶ ἐπιβουλεύομαι πρὸς ἁπάντων, ὥστ μοι τὸ ξιφίδιον, ἂν λάβω τινά. θαπτωμὲν αὖθις χρυσίον. Αλε. τοιαῦτα μέν σοι ὦ Μίκυλλε τὰ Σίμωνος. ἀπίωμὲν δὲ ἢ παρ' ἄλλον τινά, ἕως ἔτι ὀλίγον τῆς νυκτὸς λοιπὸν ἔστιν. Μί. ὁ κακοδαίμων, οἷον βιοῖ ἂν βίον. ἐχθροῖς οὔτω πλουτεῖν γένοιτο. κατὰ κόρρης γοῦν πατάξας αὐτὸν, ἀπελθεῖν βούλομαι. Σί. τίς ἐπάτασέμε; λῃστεύομαι ὁ δυστυχής. Μί. οἰμωζε, καὶ ἀγχύπνει, καὶ ὅμοιος γίγνου ἂ χρῆμα τῷ χρυσῷ, προσετετηκὼς αὐτῷ. ἡμᾶς δὲ, εἰ δοκεῖ, γνέφωνα ἂν θανεῖσθαι ἴσως. οὐ μακρὰν δὲ καὶ οὗτος οἰκεῖ. ἀνέῳκται αὐτῇ ἡμῖν ἡ θύρα. Αλε. ὁρᾶς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ τοῦτον ἐκεῖθι φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους, καὶ τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα, οὐ θήσει μετ' ὀλίγον πάντα ταῦτα λιπόντα, σίλφιον, ἢ ἐμπίδα, ἢ μίαν γλυκέσθαι; Μί. ὁρᾷ κακοδαίμονα, καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον, οὐδὲ νῦν πολὺ φροντίσει, ἢ ἐμπίδος ἄμεινον βιοῦντα, ὡς δὲ οὗτος ἐκτέτηκεν ὅλος ὑπὸ τῶν λογισμῶν. ἐπ' ἄλλον

ἀπίωμεν. Αλε. παρὰ δὲ τὸν Εὐκράτην, εἰ δοκεῖ. Ϲ ἰδοὺ δὴ ἀνέῳκται Ϲ αὕτη ἡ θύρα. ὥστε εἰσίωμεν. Μί. ἄπαγε ταῦτα μικρὸν ἔμπροσθεν ἐμὰ ἦν. Αλε. ἔτι δὴ σὺ ὀνείρου πολεῖς δὲ πλοῦτον; ὁρᾷς ζῶντα δὲ Εὐκράτην ἀνδρὸν μὴ ὑπὸ τοῦ οἰκέτου πρεσβύτην ἄνθρωπον. Μί. ὁρῶ νὴ Δία καταπυγόσυλλον τινά, καὶ παχὺν τὸν ἀσελγειαν οὐκ ἀνθρωπίνως. τὴν γυναῖκα δὲ ἑτέρωθι ὑπὸ τῶν μαγείρων μοιχευομένην Ϲ αὐτὴν. Αλε. τί δὲ ἐθέλοις ἂν καὶ ῥύτων κληρονομεῖν ὦ Μίκυλλε, Ϲ πάντα ἔχειν τὰ Εὐκράτους; Μί. μὰ δαμῶς ὦ ἀλεκτρυών. λιμῷ πρότερον ἀπολοίμην, ἢ τοιοῦτόν τι πίσωμαι. χαιρέτω τὸ χρυσίον, καὶ τὰ δεῖπνα. λύοι ὀβολοί ἐμοὶ πλοῦτος τόσος ὅσον μᾶλλον, ἢ ῥιχωρυχεῖσθαι πρὸς τῶν οἰκετῶν. Αλε. ἀλλὰ νῦν, ἡμέρα ἤδη ἀμφὶ δὲ λύκαυγες ἀυδᾷ, ἀπίωμεν οἴκαδε παρ' ἡμᾶς. τὰ λοιπὰ δὲ, εἰ βούλει ὀφείλω Μίκυλλε.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΠΟΣ, Η ΥΠΕΡΝΕΦΕΛΟΣ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

Ικ. οὐκοῦν χιλίοι μὲν ἦσαν ἀπὸ γῆς σάλπιγγες οἱ μέχρι πρὸς τὴν σελήνην, ὁ πρῶτος ἡμῖν σαθμός. ῥοῦν τεῦθεν λέ, ἕως δὲ ἦν ἄλλην ἄνω πάσαγγαι τοῦ πεντακόσιοι. δὲ λέ ἀπὸ τούτου,

τούτου, ἐς αὐτὸν ἤδη δὲν οὐρανὸν, Ϲ τὴν ἀκρόπολιν τὴν τοῦ Διὸς ἀνοδον, Ϲ ταῦτα γένοιτο ζῶντα ὧδε ἐτῶν μιᾶς ἡμέρας. Ετᾶι. τί ταῦτα πρὸς χαρίτων ὦ Μένιππε ἀσρονομεῖς, Ϲ ἦσυχῆ πως ἀναμεμιγεῖσ. πάλαι δὲ ἐπακροῶμαί σου πλακολουθοῦντος, ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα σαθμούς τινας, καὶ πάνυ σασάγγας ξενίζοντος. Μέ. μὴ θαυμάσῃς ὦ ἑταῖρε, εἰ μετέωρα, καὶ ἀσαθῆ δοκῶ σοι λέλῆν. δὲ κεφάλαιον χρὴ δὴ πρὸς ἐμαυτὸν λογίζομαι τῆς ἐναγχος ἀπορημίας. Ετᾶι. εἶτα ὦ γαθὲ, καθάπερ οἱ Φοίνικες, ἄσροις ἐπεκμαίρῃ τὴν ὁδόν; Μέ. οὐ μὰ Δία, ἀλλ' ἐν αὐρῖσ ἄσροις ἐπιούμην τὴν ἀπορημίαν. Ετᾶι. Ηράκλῆς. μακρόν γε δὲν ὄνειρον λέγεις, εἴγε σαυτὸν ἔλαθες κατακοιμηθεὶς πλασάγγας ὅλους. Μέ. ὄνειρον χρὴ ὦ τὰν δοκῶσι λέγειν, ὃς ἀρτίως ἀφῖγμαι παρὰ τὸν Διός; Ετᾶι. πῶς ἔφηθα; Μένιππος ἡμῖν διοπετὴς πάρεσιν ἐξ οὐρανοῦ; Μέ. καὶ μὴν ἐγώ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ Διὸς ἥκω τάχιστα, θαυμάσια, Ϲ ἀκούσας, Ϲ ἰδών. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ αὐτὸν ὑπερθὺ φαίνομαι, δὲ πέρα πίστεως δὴ τυχεῖν. Ετᾶι. Ϲ πῶς ἔφυγε ὦ θεατέσιε, Ϲ ὀλύμπιε Μένιππε γνησίου ἀυδὸς, Ϲ ἐπίγειος ὢν, ἀπιστεῖν δὴ

ναίμων ἐπιδρυεφέλῳ ἀνδρί. καὶ ἵνα καθ' Ομηρον εἴπω, τῶν οὐρανιώνων ἑνί. ἀλλ' ἐκεῖνά μοι φάσον, εἰ δοκεῖ, τίνα τρόπον ἤρθης ἄνω, καὶ ὁπόθεν ἐπορεύσω κλίμακα τηλικαύτην τὸ μέγεθος, τὰ μὲν πρὸ ἀμφὶ τὴν ὅλην, οὐ πάνυ ἔοικας ἐκείνῳ τῷ φυγῖ, ὥστε καὶ ἡμᾶς εἰκάζειν σε οἶνο χοήσοντα τοῦ, αἰὰρ πάσιν, γε πενέναι πρὸς τὸ ἀετοῦ. Μέ. σὺ μὲν πάλαι σκώπτων δῆλος εἶ. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἴ σοι δ' παράδοξον τὸ λόγου, μύθῳ δοκεῖ προσφερές. ἀτὰρ οὐδὲν ἐλέησε μοι πρὸς τὴν ἄνοδον, οὔτε τῆς κλίμακος, οὔτε παιδικὰ μνέσθαι τοῦ ἀετοῦ. οἰκεῖα γὰρ ἦν μοι τὰ πτερά. Εταῖ. ταῦτ' μὲν ἤδη καὶ πάνυ τὸν Δαίδαλον ἔφησθα, εἴγε πρὸς ῥῖσ' ἄλλοις, ἐλελήθεις ἡμᾶς ἱέραξ τις, ἢ κολοιὸς ἐξ αἰθρώπου γενόμενος. Μέ. ὀρθῶς ὦ ἑταῖρε, καὶ οὐκ ἀπὸ σκοποῦ εἰκάζεις. σὺ δὲ μάλιστα γὰρ ἐκεῖνο σόφισμα τῶν πτερῶν καὶ αὐτὸς ἐμηχανησάμην. Εταῖ. εἶτα ὦ τολμηρότατε πάντων, οὐκ ἐδεδοίκεισ μὴ καὶ σύ που ἁλῶναι κατὰ πρόσωπον, Μενίππου τι πέλαγος ἡμῖν ὧδε πορεύσας Ικάριον ἀποδείξας ἑαυτὸν τῷ σταυροῦ ὀνόματι; Μέ. οὐδαμῶς. ὁ μὲν γὰρ Ικαρος, ἅτε κηρῷ τὴν πτέρωσιν ἁρμοσάμενος, ἐπειδὴ τάχιστα πρὸς ὃν ἤλπιζεν ἐκεῖνος ἐτάκη, πηδοπτήξας εἰκότως κατέπεσεν· ἡμῖν δὲ, ἀκήρατα ἦν τὰ ὠκύπτερα. Εταῖ. ὡς λέγεις. ἀλλὰ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡρέμα μὲ προσάγεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς διηγήσεως. Μέ. ὡς λέπως. ἀετὸν δύ μεγέθη συλλαβὼν, ἔπειτ' ἐγὼ πατὴρ κρατερὸν, ἀποτεμὼν αὐτῶν ὠλένας τὰ πτερὰ, μᾶλλον δὲ ἡσάμην ἐξαρχῆς τὴν ἐπίνοιαν, εἴ σοι σχολὴ, λίεμι. Εταῖ. πάνυ μὲν δῆ, ὡς ἐγώ σοι μετέωρός εἰμι πρὸ τοῦ λόγου, καὶ πρὸς τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκροάσεως, μὴ δὲ πρὸς Φιλίου με πεισθῇς. ἄνω τοῦ διηγήσεως ἐκ τῶν ὠτων ἀπορτημένον. Μέ. ἄκουε τοίνυν. οὐ γὰ ἀστεῖόν γε τὸ θέαμα, κεχηνότα φίλον, ἐγκαταλιπεῖν. καὶ ταῦτα, ὡς σὺ φῂς ἐκ τῶν ὠτων ἀπορτημένον. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ἐξετάξων τὰ κατὰ τὸν βίον, πλοῖα, καὶ ταπεινὰ, καὶ ἀβέβαια τὰ ἀνθρώπινα πάντα εὕρισκον, πλούτους λέγω, καὶ ἀρχὰς, καὶ δυναστείας, καταφρονήσας αὐτῶν, καὶ τὴν σοφὴν ταύτα σωφροσύνην, ἀχολίαν τῶν ἀληθῶς σοφολαίων ὑπολαβὼν, ἀνακύπτειν τε, καὶ πρὸς τὰ πάρ ἀναβλέπειν ἐπειρώμην. καί μοι ἐνταῦθα, πολλήν τινα παρεῖχε τὴν ἀπορίαν, πρῶτον μὲν αὐτὸς οὗτος ὁ κόσμος τῶν σοφῶν καλούμενος κόσμος. οὐ γὰρ εἶχον εὑρεῖν οὔθ' ὅπως ἐγένετο, οὔτε ὅν δημιουργὸν, οὔτε ἀρχὴν, οὐ

πεσιν.

ὅ, πῶ τέλος ὄξιν αὐτο. ἔπειτα δὲ κατὰ μέ
ρος ἐπισκοπῶν, πολὺ μᾶλλον ἀπορεῖν ἀναγ-
καζόμην. τύσ τε τ' ἀστέρας ἑώρων ὡς ἔτυχε τῷ
οὐρανοῦ διεῤῥιμμένους, νῦ δ' ἥλιον αὐτόν τε
ποτε ἦν ἄρα ἐπόθων ἐλλέναι. μάλιστα δὲ τὰ
κατὰ τὴν σελήνην ἄρτι μοι, καὶ παντελῶς
παράδοξα κατεφαίνετο. καὶ τὸ πολυειδὲς
αὐτῆς τῶν σχημάτων ἀπορρήτόν τινα τὴν αἰτί
αν ἔχειν ἐδοκίμαζον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀστρα-
πὴ διαίξασα, καὶ βροντὴ καταῤῥαγεῖσα, καὶ
ὑετὸς, ἢ χιὼν, ἢ χάλαζα κατενεχθεῖσα, καὶ
ταῦτα δυσείκαστα πάντα & ἀτέκμαρτα ἦν.
οὐκοῦν ἐπεὶ ἡ πρὸς ὅτῳ διεκείμην, ἄειστον εἶν
ὑπελάμβανον παρὰ τῶν φιλοσόφων τούτων
ταῦτα ἕκαστα ἐκμαθεῖν. ὠμην δ' ἐκείνους πά
σάνγε ἔχειν ἀρ' εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν. οὕτω δὴ
σὺ ἀείσυσ ἐπιλεξάμενος αὐτῶν, ὡς ἐνῆν τε
μάλιστα πρόσωπόν τε σκυθρωπότητι, & χρό
ασῶχρότητι, καὶ γενείου βαθύτητι, μάλα δ'
ὑπαγόραυ τινές, & οὐρανογνώμονες οἱ ἄνδρες
αὐτίκα μοι κατεφάνησαν, τούτοις ἐγχειρί-
σας ἐμαυτὸν, καὶ συχνὸν ἀργύριον, τὸ μὲν, ἀπ
τόδεν ἤδη καταβαλὼν, τὸ δὲ, εἰσαῦθις ἀπο
λύσειν ὑπὲρ κεφαλαίῳ τῆς σοφίας ὁμολογή
σάμενος, ἠξίουν μετεωρολέσχης τε ἀγλαΐσκε

σθαι, καὶ τὴν τῶν ὅλων διάκόσμησιν καταμα
θεῖν. οἱ δὲ. τοσοῦτον ἄρα ἐλλείσσάνμε τῆς πα
λαιᾶς ἐκείνης ἀγνοίας ἀπαλλάξαι, ὥστε καὶ
εἰς μείζουσ ἀποείας φέροντες ἐνέβαλ) ἀρχάς
τινας, νῦ τέλη, νῦ ἀτόμους, νῦ κενά, & ὕλας,
& ἰλέας, & τὰ τοιαῦτα ὁσημέραμου κατα
χέοντες. ὅ δὲ πάντων ἐμοιγ' ἦν ἐσχάτη χαλε-
πώτατον, ὅτι μηδ' οἱ ἄστρ& θατέρῳ λέγον
τες ἀκόλουθ), ἀλλὰ μαχόμενα πάντα, ἢ ὥστε
ναντία, ὅμως πειθέσθαί τέ με ἠξίουν, ἢ πρὸς ὃν
αὐτοῦ λόγον ἕκαστος ὑπάγοιν ἐπειρῶντο. Ετεῦ.
ἄρτον λέγεις, εἰ σοφοὶ ὄντες οἱ ἄνδρες, ἐσασία
ζον πρὸς ἀυρὶς πρὸς τῶν ὄντων, & οὐ τὰ αὐτὰ
πρὸς τῶν αὐτῶν ἐδόξαζον. Μέ. Ἆ μὴν ὡ ἑτᾶ
ῆς, γελάσῃ ἀκούσας τὴν τε ἀλαζονείαν αὐτῶν,
& τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἱερατουργίαν. οἵτε πρῶτα μὲν
ἰδιῶ γνῶσεβηκότες, & μηδ' οἱ τῶν χαμαὶ ἑρχο-
μένων ἡμῶν ὑπορέχοντες, ἀλλ' οὐδ' ἐξύτερον
τοῦ τηλικοῦτον σεσδρκότες, ἔνιοι δὲ ὑπὸ γήρως, ἢ
ἀργίας ἀμβλυώττοντες, ὅμως οὐρανοῦ τε πέ
ρατα σοφᾶν ἔφασκον, καὶ ἐν ἥλιον πορίεμέ
νους, νῦ τοῖς ὑπὲρ τὴν σελήνην ἐπιβατεύον. νῦ
ὥσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντες. μεγέ-
θη τε αὐτῶν, νῦ σχήματα διεξήεσαν. & πολλά
κισ εἰ τύχοι, μὴ δὲ ὁπόσοι σάφοι Μεγαρόθεν

ἀθήναξέ ἐισιν ἀκειβῶσ ἐπισάμβοι, δ' μεταξὺ
ἡ σελήνης, ὁ τ' ἡλίου χωρίον ὁπόσον εἴη πη
χῶν δ' μέγεθος, ἐτόλμων λέγειν. ἀέρος τε ὑ
ψη, ὁ θαλάττ ης βάθη, ὁ γῆς ὡσειόδους αὖα
μεξοῦντες. ἔτι δὲ κύκλους καταγράφοντες,
ἡ ζῆ ξηνα, ὃ τε τραγ ώνοισ σχαχηματίζοντες.
καὶ σφάιρασ τινὰς ποικίλας, δ' οὐρανὸν σ ῆ-
θεν αὐτὸν ἐπιμεξοῦντες. ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο
ὥσ οὐκ ἄγνωμον αὐτῶν, καὶ παντελῶς τετυ
φωμένον, δ' ὡσὶ τ' ὄυτως ἀλλήλων λέγοντας,
μηδὲν ὡσ εἰκάζοντασ ἀπεφαίνεσθαι, ἀλλ' ὑ-
ποδραματείνεσθάι τε, καὶ μικρεμίαν ὑπὲρ ἄλλοις
ὑποβολὴν ἀπολιμπάνειν, μονονοχὶ δομένους
νοῦσ, μύδρον μὲν ἡ δ' ὑν ἥλιον, κατοικεῖσθαι δὲ
τὴν σελήνην, ὑδαρεστεῖν δὲ ὅδ' ἀστέρας. καὶ
τὸ ἡλίσ καθάπερ ἱμονιᾷ τινι τὴν ἰκμάδα ἐκ
τ' θαλάσσης ἀναστῶντος, ὁ ἅπασιν αὐτοῖσ
δ' ὡσ τὸν ἑξῆσ σχενέμονες. τὴν μὲν γ' ἐναντιό
τητα, ὁπόση τῶν λόγων, ῥᾴδιον καταμαθεῖν,
ἡ σκόπει πρὸς Διόσ εἰ ἐν γειτόνων ὄυτι τὰ δό-
γματα, ὁ μὴ πάνυ ὡσὶ πνεσκότα. πρῶτα
μὲν ἡ αὐτοῖσ ἡ ὡσὶ τοῦ κόσμου γνώμη διάφο
ροσ, εἶγε τοῖς μὲν, ἀγέννητός τε, ὁ ἀνώλεθροσ
εἶν δοκεῖ. οἱ δὲ, ὁ δ' ὑν δημιεργὸν αὐτῳ, ὁ ἡ
κατασκευῆσ δ' ὑν ξόπον, εἰπεῖν ἐτόλμησαν.

οὓς ὁ μάλισα ἐθαύμαζον, θεὸν μέν τινα τεχνί
τὴν τῶν ὅλων ἐθεσάντας, οὐ πρὸς τιθέντας
δ' οὔτε ὅθεν ἦκον, οὔτε ὅπου ἐσῶσ, ἕκασα ἐ-
τεκταίνετο. κάιτοι πρόγε ἡ τ' παντὸς, ἡνέσε
ως, ἀδύνατον καὶ χρόνον, ὁ τόπον ἐπινοεῖν.
Ετᾶι. μαλλα τινὰς ὦ Μένιππε, τολμητὰς,
ὁ θαυμαστοὺς ἄνδρας λέγεις. Μέ. τίδ' ἐι ἀκούσειασ ὧ θαυμάσιε, περί τε ἰδεῶν, καὶ ἀ
σωμάτων, ἃ ἀνεξέρχοντ, ἢ ὅδ' ὡσὶ τοιάδε
τόσ τε, ἡ ἀπείρου λόγους; ἡ ἢ αὖ ὁ αὐτὴ νεα
νικὴ αὐτῆς ἡ μάχη. οἷς μὲν, τέλη δ' ἂν ὡσὶ
γράφσι. οἷς δὲ, ἀτελὲς ὅδ' ἢ ὑπολαμβά-
νσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ ἡ παμπόλλους τινὰσ εἶν
ὅδ' κόσμους ἀπεφαίνοντο, ὁ τῶν ὡσ ὡσὶ ἑνὸς
αὐτῶν ἀναλεγομένων κατεγίγνωσκον. ἕτερος
δ' ἔτις οὐκ εἰρηνικὸσ αὐτὴρ, πόλεμον τῶν ὅλων
πατέρα ἢ ἐλόξαζε. ὡσὶ μὲν ἢ τ' θεῶν, τί χρὴ
ὁ λέγειν; ὅσου οἷς μὲν, ἀσεβεστός τις ὁ θεὸς ἦν.
οἱ δὲ, κατὰ κύνων, ὁ χηνῶν, ἡ πλατάνων ἐ
ὠμνυντο. ἡ οἱ μὲν, ὅδ' ἄλλους ἅπαντας θεοὺς
ἀπελάσαντες, ἑνὶ μόνῳ τὴν τῶν ὅλων ἀρχὴν
ἀπένεμον. ὡς τε ῥέμα ἡ ἄχθεσθαί με, ῥᾳδίω
τὴν ἀποδίαν θεσὸν ἀκούοντα. ὅδ' ἔμπαλιν ἑ
πικλινδούμενοι, ὡσ πλούς τε αὐτὸς ἀπέφαι
νον, ὁ ἀνελόμενοι, δ' ὑν μέν τινα, πρὸσ τὸν θεὸν

ἐπεκάλουν. τοῖς δὲ, τὰ δεύτερα, καὶ τρίτα ἐνέμον θεότητος. ἔτι δὲ, οἱ μὲν, ἀσώματόν τι, καὶ ἄμορφον ἠξίουν τὸ ἓν εἶναι θεῖον. οἱδὲ, ὡς τοῦτο σῶμα ὂν αὐτὸ διενοοῦντο. εἶτα μὴ πρὸς ἓν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οὐ φασὶν ἐλθόντων οἱ θεοὶ, ἀλλ' εἶναί τινας, οἳ τῆς συμφάσεως ἐπιμελείας αὐτοὺς ἀφιέντες, ὥσπερ ἡμεῖς ἐκθαμβῶν ἀπολύειν τῶν λειτουργιῶν τοὺς πένητας. οὐδὲ γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κωμικοῖς δραπέταις ἐοικότας αὐτοὺς εἰσάγουσιν. ἔνιοι δὲ, πάντα ὑπερβάντες, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῶν θεούς τινας ἐπίστευον, ἀλλ' ἀδέσποτον, καὶ αὐτομάτως φερόμενον φέρεσθαι τὸν κόσμον ἀπελίμπανον. τοιγάρτοι ταῦτα ἀκούων, ἀπιστεῖν μὲν οὐκ ἐτόλμων ὑπὸ βρεμέτας τε, καὶ κεραυνοῖς αὐθράσιν. οὐ μὴν εἶχόν γε ὅπη τῶν λόγων ἔκπομπος, ἀνεπίληπτόν τι αὐτῶν εὕρισκον, καὶ ὑπὸ θατέρου μᾶλλον ἐκθερμόμενον. ὥστε δὴ καὶ δυσεκβίαστον ἐκεῖνο ἀτεχνῶς ἔπαθον. πολλάκις μὲν γὰρ αὐθορμήτως πιστεύειν τινὶ αὐτῶν, ἕτερος λέμβος ἔρυκεν. ἐφ' οἷς ἅπασιν ἀμηχανῶν, ἐθέλω γῆς μὲν, ἀκούσεσθαί τι θεοῖς τούτοις ἀληθές, ἀπεγίγνωσκον. μίαν δὲ ἓν συμπάσης ἀσεβείας ἀπαλλαγὴν ἡγοῦμαι ἔσεσθαι, εἰ αὐτόσε πέρωθεν ὡς, ἀνέλθοιμι εἰς ὃν οὐρανόν. τούτου λέμβοι

λέμβοι παρεῖχε τὴν ἐλπίδα, μάλιστα μὲν καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὁ λογοποιὸς Αἴσωπος, ἀεροῖς, καὶ καθαροῖς ἐνίοτε, καὶ καμήλοις βάσιμον ἀπεφαίνων τὸν οὐρανόν. ἀνέβην μὲν ἓν πτερόφυτός ποτε οὐδεμιᾷ μηχανῇ δυνατὸν εἶναί μοι κατεφαίνετο. εἰσὶ γυπὸς, ἢ ἀετοῦ βουλοίμην πτερὰ, ταῦτα γὰρ μόνα διαρκέσαι πρὸς μέγεθος αὐτοῦ τοῦ σώματος. τάχα ἂν μοι τὴν πεῖραν προχωρῆσαι. καὶ μὴ συλλαβὼν τὰ ὄρνεα, θατέρου μὲν τὴν δεξιὰν πτέρυγα. τοῦ γυπὸς δὲ, τὴν ἑτέραν ἀπέτεμον εὖ μάλα. εἶτα ἁρμόσας, καὶ κατὰ τοὺς ὤμους τελαμῶσι καρτεροῖς ἁρμόσας, καὶ πρὸς ἄκροις τοῖς ὠκυπτέροις λαβάς τινας τοῖς χερσὶ παρασκευάσας, ἐπειρώμην ἐμαυτοῦ πρῶτον αὐαπτόμενος, καὶ τοῖς χερσὶν ὑπηρετῶν. καὶ ὥσπερ οἱ χαλινοὺς ἔτι χαίροντες ἐμαυτῷ ἐπαιρόμενος, καὶ ἀκροβατῶν ἅμα μετὰ πτήσεως. ἐπεὶ δὴ ὑπήκουέ μοι τὸ πρᾶγμα, τολμηρότερον ἤδη τῆς πείρας ἁπτόμενος καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἀφῆκα ἐμαυτὸν κατὰ τοῦ κρημνοῦ, φέρων ἐς αὐτὸ θέαθρον. ὡς δὲ ἀκινδύνως κατεπτόμην, ὑπηλάλαξα ἤδη, καὶ μετέωρα ἐφρόνουν, καὶ ἄρας ἀπὸ Πάρνηθος, ἢ ἀπὸ Υμηττοῦ, μέχρι γερανείας ἐπετόμην. εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ ὃν Ακροκόρινθον ἄνω.

εἶτα ὑπὲρ Φολόης, καὶ Ἐρυμάνθου, μέχρι πρὸς
ὄν ταύγετον. ἤδη δ' ὄν μοι τὰ λμήματος με
μελετημένα τέλειός τε, καὶ ὑψιπέτης γενό
μενος, οὐκέτι τὰ νεοττῶν ἐφρόνουν, ἀλλ' ἐς ὄν
ὀλυμπον αὐαβάς, καὶ ὡς ἐνῆν μάλιστα κούφως
ἐπιστάμενος. πλοιηδὲ ἔτυχον θυέων τ' οὐρανοῦ.
ὄμβρου πρῶτον, ἰλιγγιῶν ὑπὸ τοῦ βάθους. μὴ δ',
ἔφορον καὶ αὖθις θύμαρῶς. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὴν
ἤδη τὴν σελήνην ἐπεγόνην, πάμπολυ τῶν νεφῶν
ἀπωτάτω, ἡ θόμην κάμνοντος ἐμαυτοῦ. καὶ
μάλιστα κατὰ τὴν ἀριστερὰν πέρυσι τὴν γυπέ
νην. προσελάσας δ' ὄν, καὶ καθεζόμενος ἐπ' αὐ
τῆς, ἀνεπαυόμην, ἐς τὴν γῆν ἄνωθεν ἀπο
βλέπων. καὶ ὥσπερ ὁ τοῦ Ὁμήρου Ζεὺς ἐκεῖνος, ἄρ
τι μὲν, τὴν τῶν ἱππομωλγῶν Ὁρηκῶν καθορώμε
νος, ἄρτι δ', τὴν Μυσῶν. μετ' ὀλίγον δέ, εἰ δοξάζε
μοι, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Πέρσίδα, καὶ τὴν Ἰνδικήν.
ἐξ ὧν ἁπάντων πικίλης τινὸς ἡδονῆς ἀνεπι
πλάμην. Ἐτᾶι. οὐκοῦν καὶ ταῦτα λέγοις
ἂν ὦ Μένιππε, ἵνα μὴ δὲ καθ' ἓν ἀπολειπώμε
θα τῆς ἀπήμιας. ἀλλ' εἴ τι σοι καὶ ὀδοῦ πάρ
εργον ἱστόρηται, καὶ ταῦτ' εἰπὲ μοι. ὡς ἔγωγε οὐκ
ὀλίγα προσδοκῶ ἀκούσεσθαι, σχήματος πέρι
γῆς τε, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἁπάντων, ὁποῖά σοι ἄ
νωθεν ἐπισκοποῦντι κατεφάνη. Μέ. καὶ

ὀρθῶς γε ὑπέλαβες εἰκάζεις. δι' ὃ ὡς οἷόν τε
ἀναβὰς ἐπὶ τὴν σελήνην, ἔφη λόγῳ συναπο
δήμει τε, καὶ συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ
γῆς διάθεσιν. καὶ πρῶτον μέν πάνυ μικρὰν δὴ
καὶ τινὰ τὴν γῆν ὁρᾶν, πολὺ λέγω τῆσ σελήνης
βραχυτέραν. ὥστε ἐγὼ ἄφνω κατακύψας,
ἐπὶ πολὺ ἠπόρουν, ποῦ εἴη τὰ τηλικαῦτα
ὄρη, καὶ ἡ τοσαύτη θάλασσα. καὶ εἰ μὴ τὸν
Ῥοδίων Κολοσσὸν ἐθεασάμην, καὶ τὸν ἐπὶ τῇ
Φάρῳ πύργον, εὖ ἴσθι παντελῶς ἂν με ἡ γῆ δέ
λαθε. νῦν δὲ, ταῦτα ὑπερλάβοντα, καὶ πάν
υπερσκόπτα, καὶ ὁ Ὠκεανὸς ῥέμα πρὸς ὀλίγα
πόσι λέπτων, διεσήμαινέ μοι γῆν εἶναι δ' ὁρώμε
νον. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ τὴν ὄψιν ἐς ὅσον ἐνῆν ἀπερει
σάμην, ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, ἤδη μοι
κατεφάνη. οὐ κατὰ ἔθνη μόνον καὶ πόλεις,
ἀλλὰ καὶ ἀνδρὶ σαφῶς οἱ πολέοντες. οἱ πο
λεμοῦντες. οἱ γεωργοῦντες. οἱ δικαζόμε
νοι. τὰ γύναια. τὰ θηρία. καὶ πάνθ' ἁπλῶς,
ὁπόσα βέφει ζείδωρος ἄρουρα. Ἐτᾶι. παν
τελῶς ἀπίθανα φῂς ταῦτα, καὶ αὐτοῖς ὑπε
ναντία. ὅσ γ' ἀρτίως ὁ Μένιππος τὴν γῆν ἐζή
τησ ὑπὸ τοῦ μεταξὺ διασήματος ἐς βραχὺ συ
νεσταλμένην, καὶ εἰ μὴ ὁ Κολοσσός ἐμήνυσέ
σοι, τάχ' ἂν ἄλλοτι ὠήθησ ὁρᾶν, πῶς νῦν κα

θάπ᾽ λυγμεύς τις ἄφνω γενόμενος, ἅπαντα
ναγινώσκεις τὰ ὠδὶ γῆς. τοὺς ἀνθρώπους. τὰ
θεῖα. μικροῦ λέγειν, τὰς τῶν ἐμπίλων νεοτ-
τίας. Μέν. εὖ με ὑπέμνησας. ὁ γὰρ
μάλιστα ἐχρῆν εἰπεῖν, οὗτ᾽ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως πα-
ρέλιπον. ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν μὴ ἐνόουν τὴν γῆν
ἰδὼν, τὰ δ᾽ ἄλλα οὐχ οἷός τε ἦν καθορᾶν ὑπὸ
τοῦ βάθους, ἅτε τῆς ὄψεως μηκέτι ἐφικνουμέ-
νης, πάνυ μ᾽ ἠνίασ᾽ ἔχημα, καὶ πολλὴν παρεί-
χε τὴν ἀπορίαν. κατηφεῖ δέ ὄντι μοι, καὶ ὀλί-
γου δεῖν δεδακρυμένῳ, ἐφίσταται κατόπιν ὁσο
φὸς Ἐμπεδοκλῆς, ἀνθρακίας τισὶ ἰδεῖν, καὶ
πολλοῦ πλέως, καὶ κατωπτημένος. κἀγὼ μὲν
ὡς εἶδον, εἰρήσεται δή, ὑπεταράχθην, καί τι
να σελιναῖον δαίμονα ᾠήθην ὁρᾶν. ὁ δέ, θαῤῥεῖ
φησὶν ὦ Μένιππε, οὔτι θεός εἰμι. τί δ᾽ ἀ
θανάτοις εἴσκεις. ὁ φυσικὸς οὗτός εἰμι Ἐμπε
δοκλῆς. ἐπεὶ γὰρ εἰς τὸν κρατῆρας ἐμαυτὸν ἐφέ
ρων ἐνέβαλον, ὁ κατνός με ἀπὸ τῆς Αἴτνης ἀ
ναρπάσας, δεῦρο αὐτὴν ἤγαγε. καὶ νῦν ἐν τῇ σελή
νῃ καρικῶ ἀδροβατῶν τὰ πολλὰ, μὴ στοῦμαι
δρόσον. ἥκω τοίνυν σε ἀπολύσων τῆς παρούσης
ἀπορίας. ἀνιᾷ γάρ σε οἶμαι, καὶ σχέφει, ὅτι μὴ
ἀφῶς τὰ ὠδὶ γῆς ὁρᾶν. εὖγε ἐποίησας ἦν δ᾽ ἐ
γὼ βέλτιστε Ἐμπεδόκλεις. κἀπειδὰν ταχέ-

σα κατα

σα καὶ αὖθις πάλιν ἐς τὴν Ἑλλάδα, μεμνή
σομαι σοῦ ἐνθένδε τέ σοι ἔσται καπνολόχνης.
κἀγὼ τὰς νουμηνίας πρὸς τὴν σελήνην χρίσ ἐγ
χελέων προσεύχεσθαι. ἀλλὰ μὰ δί᾽ ἐνυδρίσιναε
κλῆς, οὐχὶ τοῦ μισθοῦ χάριν ἀφῖγμαι. πρὸς δὲ
θαλέ τι τὴν ψυχήν, ἰδὼν σε λελυπημένον.
ἀτὰρ οἶσθα ὅ, τι δράσας, ὀξυλερκὴς γενήσῃ;
μὰ Δί᾽ ἔγωγ᾽, ἢν μή σύ μοι τὴν ἀχλὺν ταύτην
ἀφέλῃς ἀπὸ τῶν ὀμμάτων. νῦν τοι καὶ λίαν οὐ
μέχρι τοῦ δοκῶ. καὶ μὴν οὐδέν τι κακὸν, ἐμοῦ δεή-
σῃ. εἰ δὲ ὀξυλερκὴς, αὖθις ἥξεις γῆθεν ἔγκυκλος ἔχων.
τί δῆτα τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ οἶδ᾽ ἔφλω. οὐκ οἶσθα κακὸν
ὃς ἀετοῦ τὴν πτέρυγα τὴν δεξιὰν ὑποκείμενος;
καὶ μάλα κακὸν γ᾽ ἐγώ. τί δῆτα πτέρυξ καὶ ὀφθαλμῷ
κοινόν ἐστιν; ὅτι κακὸν, ὅτι πάντων τῶν ἄλλων
ζώων ἀετὸς ἐστιν ὀξυωπέστατος. ὥστε μόνος
αὐτίκα δ᾽ ἑώρακε βοῦν ἁλίῳ. καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ βα-
σιλεὺς, καὶ γνήσιος ἀετὸς, ἢν ἀσκαρδαμυκτὶ
πρὸς τὰς ἀκτῖνας βλέπῃ. φασὶ ταῦτα ἔνδ᾽
ἐγώ. καί μοι κἀκ μεταμέλει, ὅτι δεῦρο αὐτὸν,
οὐχὶ τῷ ὀφθαλμῷ τοι ἀετοῦ ἐνεθέμην τοὺς
ἐμοὺς ἄξελών. ὡς νῦνγε ἡμιτελὴς ἀφῖγμαι, καὶ
οὐ πάντα βασιλικῶς ἐσκευασμένος. ἀλλ᾽ ἔοι
κα τοῖς νόθοις ἐκείνοις, καὶ ἀποκηρύκτοις. καὶ
μὴν πρὸ σοῦ ἔνδ᾽ ὀλίγα μάλα δεῖν ἕτερον ὀφ

θαλμὸν ἔχειν βασιλικόν. ἢν γὰρ ἐθελήσῃς, μικρὸν αὐασάς, ἐπιχὼν τῷ γυπὸς τὴν πέρυσι, θατέρᾳ μόνῃ πληρύξασθαι, κατὰ λόγον τῆς πέρυσι, τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὀξυδερκὴς ἔσῃ. ἐν γὼ ἕτερον, οὐδεμίᾳ μηχανῇ μὴ οὐκ ἀμβλύτερον δεδορκέναι, τῆς μεριδος ὄντα τῶ χείρονος. ἄλις ἦν δ' ἐγὼ, εἰ καὶ ὁ δεξιὸς μόνος ἀετῶ βλέπει. οὐλῶν γὰρ ἂν ἔλαττον γένοιτο. ἐπεὶ τοὺς τέκτονας τῶ χαλάκις ἑωρακέναι μοι δοκῶ, θατέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν, ἄμεινον πρὸς τοὺς κανόνας ἀπευθύνοντας τὰ ξύλα. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπῳδοῖουν ἅμα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους πεπηγελμένα. ὁ δὲ, κατ' ὀλίγον ὑπανοιγόμενον, ἐς καπνὸν ἠρέμα διελύετο. καὶ πειθὴ πάσχει ἐπῳδῶν ἄμμι, καὶ τὰ τέως λανθάνοντα πάντα δεφαίνεται. καταβαίνοντες γοῦν ἐς τὴν γῆν, ἑώρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ γιγνόμενα. οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσα οἴκοι ἔπρατον, οἰόμενοι λανθάνειν. Πτολεμαῖον μὲν ὁρῶντα τὴν ἀδελφήν. Λυσιμάχῳ δ', ὃν εἶδον ἐπιβουλεύοντα. ὃν Σελεύκου δ' Ἀντίοχον, στρατονίκῃ διανεύοντα λάθρα τῇ μητρυιᾷ. τὸν δὲ Θετταλὸν Ἀλέξανδρον, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναιρούμενον. καὶ Ἀντίγονον, μοιχεύοντα τοῦ υἱοῦ τὴν

τὴν γυναῖκα. καὶ Ἀτταλον δ' ὃν εἶδον ἐγχέοντα δι' φάρμακον. ἐπερωθεὶς δ' αὖ, Ἀρσακίῳ φονεύοντα δ' γύναιον, καὶ τὸν δοῦλον χορηγοῦντα Ἀρβακίῳ, ἕλκοντα δ' ξίφος ὠθοῦντα τὸν Ἀρσάκιον. Σπαρτῖνος δὲ ὁ μάδδος, ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τῶν δορυφορούντων εἱλκεθὲξω τῆς πόλεως, σκύφῳ χρυσῷ τὴν ὀφρῦν κατηλοιμενος. ὅμοια δὲ τούτοις ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ παρὰ Σκύθαις, καὶ Ὀραξὶ γιγνόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις ἦν ὁρᾶν, μοιχεύοντας, φονεύοντας, ἐπιβουλεύοντας, ἁρπάζοντας, ἐπορκοῦντας, δεδιότας, ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων προδιδομένους. καὶ τὰ μὲν τῶν βασιλέων, τοιαῦτα πέφυκεν ἡμῖν τὴν διαζιβήν. τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν, πολὺ γελοιότερα. καὶ γὰρ αὖ κἀκείνους ἑώρων, Ἑρμόδωρον μὲν ὑπ' ἐπικουρείου, χλίων ἕνεκα δραχμῶν, ἐπορκοῦντα. τὸν στωϊκὸν δὲ Ἀγαθοκλέα, σοφιζόμενον τῷ μαθητῇ δικαζόμενον. Κλεινίαν δὲ ὑπ' ἐρήτορα, ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου, Φιάλῃ ὑφαιρούμενον. τὸν δὲ κωμικὸν Ἡρόφιλον, ἐν τῷ χαλκοτυπείῳ καθεύδοντα. τί γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λέγοιμι, τοὺς τοιχωρυχοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς δανείζοντας, τοὺς ἀναιροῦντας; ὅλως γὰρ, ποικίλη, καὶ παντοδαπὴ τις ἦν ἡ θέα. Ἐτᾶ. καὶ μὴν καὶ ταῦτα ὦ Μένιππε, καλῶς εἶχε λέγειν.

ἔοικε γὼ οὐ τὴν τυχοῦσαν τροπωλήσοι παρεχῆσθαι. Μέ. πάντα μὲν ἐξῆς ἀπελθεῖν ὦ Φιλότης, ἀδύνατον, ὅ που γε καὶ ὁρᾶν αὐτὰ ἔργον δυσχερὲς ἦν. τὰ μέντοι κεφάλαια τῶν πραγμάτων, τοιαῦτα ἐφαίνετο, οἷα φησὶν Ὅμηρος τὰ ἰδεῖν τῆσ ἀοιδοῦ. ἦν μὲν, ἦν ἀγαπεῖλα τίναι & γάμοι. ἑτέρωθι δὲ, δικασπόλια, & ἐκκλησίαι. καθ' ἕτερον δὲ μέρος, ἐθνέτισε. & ἐν γειτόνων δὲ, πενθεδὼν ἄλλος ἐφάνετο. & ὅτε μὲν ἐσ τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι, πολεμοῦντασ ἂν ἑώρων τοὺσ Γέτασ. ὅτε δὲ μεταβαίνων ἐπὶ τοὺσ Σκύθασ, πλανωμένουσ ἰδεῖν τῶν ἀμαξοδῶν ἦν ἰδεῖν. μικρὸν δὲ ἐπικλίνασ ἐν ὀφθαλμὸν ἰδεῖν θάτερα, τοὺσ Αἰγυπτίουσ γεωργοῦντασ ἐπέβλεπον. & ὁ Φοίνιξ δὲ, ἐνεπορεύετο. & ὁ Κίλιξ, ἐλῄστευε. & ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο. & ὁ Αθηναῖοσ, ἐδικάζετο. ἁπάντων τῶν τότε ὄντων ἐν αὐτὸν γινομένων χρόνον, ὥρασι ἤδη ἐπινοεῖν ὁποῖόσ τισ ὁ κυκεὼν οὗτοσ ἐφαίνετο. ὥστε εἴ τισ ἐπίδασκάμβιοσ πολλοὺσ χορευτὰσ, μᾶλλον δὲ πολλοὺσ χορούσ, ἔπειτα προσάξειε τὰ δόλοντων ἑκάστῳ τὴν ἰδιωτείαν ἀφέντα, ἵνα μόνον ἄδηλον μέλοσ. θαυμασιώτατον ἂν εἴη κάστου, & ἵνα μόνον περαίνοντοσ, & τὸν πλησίον ἐκπορβαλέσθαι τῇ μεγαλοφωνίᾳ προθυμούμενον,

νοσ, ἆρα ἐν θυμῷ πρὸσ Διὸσ ὅσα γένοιτ' ἂν ἡδονή; Ετᾶι. πάντα πάσιν ὦ Μένιππε, παγγέλοιοσ & τεταραγμένη. Μέ. & μὴν ὦ ἑταῖρε, μυρίοι πάντοθεν εἰσὶν οἱ ἐπὶ γῆσ χορευταί. κἀκ τριακοντήσ ἀναρμοσίασ, ὁ τῶν ἀνθρώπων βίοσ συντέτακται, οὐ μόνον ἀπωλλὰ φθεγγομένων, ἀλλὰ & ἀνομοίων τὰ χήματα, & τὰ ναντία κινουμένων, & ταυτὸν οὐδὲν ἐπιτηδεύντων, ἄχρισ ἂν αὐτῶν ἕκαστον ὁ χορηγὸσ ἀπελάσῃ τῆσ σκηνῆσ, οὐκέτι σκιῶδησ λέγω. τοὐντεῦθεν δὲ ὁμοίωσ πάντοθεν ἤδη σωπῶντοθ, οὐκέτι τὴν συμμιγῆ ἐκείνην, & ἄπακτον ὠδὴν ἀπάδοντοθ, ἀλλ' ἐν αὐτῷ γε τῷ κίλῳ, & τῷ λυσιδεῖ τῷ θαύρῳ, πάντα μὲν γελοῖα δήπου ἦν τὰ γινόμενα. μάλιστα δὲ ἐπ' ἐκείνοισ ἐπῆλθεί μοι γελᾶν, τοῖσ τοῦ γῆσ ὄρεσιν ἐρίζουσι, & τοῖσ μέγα φρονοῦσιν ἰδεῖν τὸ δ' Σικυώνιον πεδίον πεδοτρεχεῖν, ἢ Μαραθῶνοσ ἔχειν τὰ τοῦ τὴν Οἰνόην, ἢ Αχαρνῆσι πλέθρα κεκτῆσθαι χίλια. τῆσ γοῦν Ελλάδοσ ὅλησ, ὡσ τότε μοι ἀνωθεν ἐφαίνετο, δακτύλων οὔσησ δ' μέγεθοσ τετάρτων, κατὰ λόγον οἶμαι ἡ Αττικὴ δι' ὀλίγου ἐμόρει ἦν. ὥστε ἐνενόουν ἐφ' ὁπόσῳ τοῖσ πλουσίοισ τούτοισ μέτα φονεῖν κατελείπετο. ἐσθ' ὅτε δὲ πλουπλεθρότατοσ αὐτῶν, μίαν τῶν ἐπικρεῶ

ων ἀτόμων ἐδόκει μοι γεωργεῖν. ἀπιβλέψας δὲ ἡ γῆ ἐς τὴν Πελοπόννησον, εἶτα τὴν Κυνουρίαν γῆν ἰδών, ἀνεμνήσθη τοῦ ὅσου χωρίου κατ' οὐδὲν φακοῦ μικροτέρου, τοσοῦτοι ἔπεσον Ἀργείων, καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς ἡμέρας. καὶ μὴν εἴ τινα ἴδοιμι ἡδέως χρυσῷ μέγα φρονοῦντα, ὅτι δακτυλίους πεῖχεν ὀκτώ, καὶ φιάλας τέτταρας, πάνυ καὶ ὠθοίμην τοῦτον ἂν ἐγέλων. δὲ γὰρ Πάγγαιον ὅλον, ἀργῖς μετάλλοις κεχρυσωμένον ἦν δὲ μέγεθος. Ετᾶ. ὦ μακάριε Μένιππε, τὸ παραλόξως θέας. αἱ δὲ δὴ πόλεις πρὸς Διός, καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, πολλοὶ δὲ φαίνονται ἄγαν; Μέ. οἶμαί σε πολλάκις ἤδη μυρμήκων ἀγοράν ἑωρακέναι. δὲ μάλ', εἰ λυμένους. ἐνίους δ' ἀζιόντας. ἑτέρους δὲ πανιόντας αὖθις εἰς τὴν πόλιν. ἡ μὲν τις, τὴν κόπρον ἐκφέρει, ὁ δὲ ἀρπάζας πόθεν ἢ κυάμου λέπος ἢ πυροῦ ἡμίλομον, θεῖ φέρων. εἰκὸς δὲ πρὸς αὐτοῖς καὶ λόγους τοὺς μυρμήκων εἶναι, ἢ οἰκοδόμους τινὰς, ἢ ναυπηγοὺς, ἢ πρυτάνεις, ἢ μουσικοὺς, ἢ φιλοσόφους. πλὴν ἄγε πόλεις ἀνθρώπων ἀνθρώποις τοῖς μυρμηκίοις μάλιστα ἐοικέναι. εἰ δέ σοι δοκεῖ μικρὸν δὲ παράληψιν δὲ ἀνθρώπους εἰκάσαι τὴν μυρμήκων πολιτείαν, δὲ παλαιοὶ μύθους ἐποίησεν τῶν Θετταλῶν, εὑρήσεις δὲ

δὲ Μυρμιδόνας, δὲ μαχιμώτατον φῦλον, ἐκ μυρμήκων ἄνδρας γενομένους. ἐπεὶ δὲ ἡ δὲ πάντα ἱκανῶς ἑωρᾶκα, ἡ κατεγέλασά μου, στίξας ἐμαυτόν, ἀνεπόμενον λώματος ἐς αἰγιαλοῦ χοῖον Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους, οὔπω σάφα ἀνελήλυθειν. ἡ δὲ σελήνη, γυναικείαν φωνὴν προϊεμένη, Μένιππε φησίν, οὕτως ὀναίμην σου νήσομαί σοι τι πρὸς δὲ Διός. λέγοις ἂν ἂν δ' ἐγώ. βαδὶ δὲ οὐδέν, ἂν μή τι φέρειν λέγῃ. πρόσβασιν δὲ φησὶν οὐ χαλεπὴν εἶναι. ἡ λέγουσιν ἀποδεδειγμένα πρὸς ἐμοῦ τοῦ Διΐ. ἀπιέναι γὰρ ὦ Μένιππε, πολλὰ, ἡ λῆρα παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκούσας. οἷς οὐδὲν ἕτερον ὄφελος ἔρχεσθαι, ἢ τὰ μὰ πολυπραγμονεῖν, τίς εἰμι, πόθεν, ἢ καὶ δι' ἣν τινα αἰτίαν ὁρμῶμαι, ἢ ἀμφίκυρτος γίγνομαι. καὶ οἱ μὲν, καταρικᾶσθαί τέ με φασὶν. οἱ δὲ, κατόπτρου λείου ἐπικρέμασθαι τῇ θαλάσσῃ. οἱ δὲ, ὅ, τι ἂν ἕκαστος ἐπινοήσῃ, τοῦτό μοι προσάπτουσιν. τὰ τελευταῖα δὲ, καὶ δι' ὧν αὐτὸ, κλοπιμαῖόν τε, καὶ νόθον εἶναί φασί μοι, ἄνωθεν ἥκοντα παρὰ τοῦ ἡλίου. καὶ οὐ παύονται. καὶ πρὸς τοῦτόν με ἀδελφὸν ὄντα μου, συμβουλεύσαι, ἢ στασιάσαι προαιροῦμαι. οὐ γὰρ ἱκανὰ ἦν αὐτοῖς, ἃ δοὺς αὐτοῖς εἰρήκαστον ἡλίου, λίθον αὐτὸν μύδρον διάπυρον. καίτοι πόσα ἐγὼ συ

Universidad de Deusto
Biblioteca

νεωτίσαμαι ἀῦρῖς, ἃ πράττουσι τῶν νύκτων,
ἀλλ' ἐχρὰ, μὴ κατάπυσα, οἱ μὲν ἡμέραν σκυθρω-
ποὶ, καὶ αὐθρώσεισι βλέμμα, καὶ σχῆμα
σεμνοὶ, ⸗ ἐκ τῶν ἰδιωτῶν ἀποβλεπόμενοι,
κἀγὼ μὲν ταῦτα ὁρῶ, ὁμοίως σιωπῶ. οὐ μὴν ἀπὸ
μαι πρέπειν ἀποκαλύπτειν, καὶ σκαφωτίσαι
τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας διαζιβάς, καὶ τὸν
ὃν τινα σκηνῆς ἑκάστου βίον. ἀλλὰ κἄν τινα ἴδῃ
αὐτῶν μοιχεύοντα, ἢ κλέπτοντα, ἢ ἄλλο τι
τολμῶντα νυκτερινώτατον, θύθις ἐπισπα-
μένη δ' νέφος, ἐνεκαλυψάμην, ἵνα μὴ δείξω
τοῖς πολλοῖς γέροντας ἄνδρας, καθεῖ πώγωνι,
ἢ ἀρετῇ ἐναχθμονοῦντας. οἷς δὲ, οὐδὲν αἰνίσσο-
σκαπαράττοντές με τὸν λόγῳ, ⸗ πάντα ξύ-
πον ὑβρίζοντες. ὥστε νὴ τὴν νύκτα, πολλά-
κις ἐβουλόμην μερικῆσαι ὅτι πρᾷστά-
του, ἵν' αὐτῶν τὴν περίδρομον ἂν πλῶτσαν δέφο
σον. μέμνησο δὴ ταῦτά με ἀπαγγεῖλαι τῷ Διΐ,
μὴ προσθεῖναι δ' ὅτι μὴ δυνατόν ἐστί μοι κατὰ
χώραν μένειν, ἢν μὴ τοὺς φυσικοὺς ἐκείνους ἐπιτρέ
ψῃ, ἢ τοὺς διαλεκτικοὺς ἐπιστομίσῃ, ἢ τὴν Στο
ὰν κατασκάψῃ, καὶ τὴν ἀκαδημίαν κατα-
φλέξῃ, μὴ ταύσῃ ἐν τοῖς πάτῳ δῃτρίβας.
οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι, ὁσημέραι πρὸς αὐτῆ γε
ωμεχομένη. ἔσαι ταῦτα ἢν δ' ἐγὼ. μὴ ἅμα πρὸς
τὸ ἄναντες ἐτείνον τὴν μὲν τοῦ οὐρανοῦ, ἐν

ᾧ μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνθρώπων φαίνετο ἔρ-
γα. μετ' ὀλίγον γὰρ καὶ ἡ σελήνη βραχεῖά μοι
καθεωρᾶτο, ⸗ τὴν γῆν ἤδη ἀποκρύπτε. λα-
βὼν δέ με ἥλιον ἐν δεξιᾷ, δι' ὧν ἀστέρων πετό
μενος. τετταράκοσι ἑπτὰ σήμασι ὑπὸ οὐρανῷ. ⸗ τὸ
μὲν πρῶτον ἐδόκει μοι ὡς εἶχον δύθις, εἶτα
παιδείναι. ῥᾳδίως γὰρ ὤμην διαλαθεῖν, ἅτε δὴ
ἀμισείας ὢν ἀετός. ὃν δὲ ἀετὸν ἁπτάμην ἐκ
παλαιοῦ συνήθη τῷ Διΐ. ὕστερον δὲ ἐλογισά-
μην ὡς τάχιστα καταφράσουσίμε, γνοὺς τὴν
ἑτέραν πτέρυγα ποδικείμενον. ἄριστον οὖν κεί
νας δὲ μὴ παρακινδυνεύειν, ἐκόπτον προσελ-
θὼν τὴν θύραν. ὑπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς, καὶ
τοὔνομα ἐκπυθόμενος, ἀπῆει κατὰ τάχος τὴν
φράσων τῷ Διΐ, μὴ μετ' ὀλίγον εἰσκλήθω, πα
νυ σπουδῇ, ⸗ βρέμων. καταλαμβάνω τε πάν-
τας ἅμα συναθροισμένους, οὐδὲ ἀγορὶς ἀφρόν
τιδας, ὑπὸ τάρατ' ἔδυ ἡσυχή δὲ παράδο-
ξον μου τῆς ἐπιδημίας. καὶ ὅσον οὐδέπω πάν-
τας ἀνθρώπους ἀφίξεσθαι προσδόκων, τὸν
αὐτὸν τρόπον ἐπερωμένους. ὁ δὲ Ζεὺς, μάλα
φοβερός θριμύ τε καὶ πτανῶδες εἰσεμὲ ἀπο
δύων, φησί, τίς, πόθεν εἰς ἀνθρώπων, πόθι τοι
πόλις ἠδὲ τοκῆες; ἐγὼ δέ, ὡς τοῦτ' ἤκου

Ἀ, μικροῦ μὲν ἐξέθανον ὑπὸ τοῦ λέοντος. εἰ δ' ἔκκειν δὲ ὅμως ἀχάνησε, καὶ ὑπὸ τῆς μεγαλοφωνίας ἐμβεβροντημένοι. χρόνῳ δ' ἔμαθον ἀναλαβόντα, ἅπαντα διηγούμην σαφῶς, ἄνωθεν ἀρξάμενος, ὡς ἐπιθυμήσαιμι τὰ μετέωρα ἐκμαθεῖν, ὡς ἔλθοιμι ποθὲν ὁ φιλόσοφος, ὡς τἀναντία λεγόντων ἀκούσαιμι, ὡς ἀπαρρεύσαιμι διαπωμένος ὑπὸ τῶν λόγων, εἶτα ἐξῆς τὴν ἐπίνοιαν, Ⓒ τὰ πλερά, Ⓒ τἄλλα πάντα, μέχρι πρὸς δὴν οὐρανόν. ἰδοὺ πᾶσι δὲ προσέθηκα, τὰ ὑπὸ τῆς σελήνης ἐπεσκαμμένα. μειδιάσας δ' ὁ Ζεὺς, Ⓒ μικρὸν ἐπανείς τῶν ὀφρύων, τί ἂν λέγοις φησὶν Ὧρα περὶ Ⓒ Ἐφιάλτου, ὅτου Ⓒ Μένιππος ἐτόλμησεν ἐς δὴν οὐρανὸν αὐτὸς ἐλθεῖν; ἀλλὰ νῦν μὲν ὦ ξένιε σε καλοῦμεν. ἄριστον δὲ ἔφη, ποθὲν ὧν ἥκεις χρηματίσαντες, ἀποπέμψομεν, Ⓒ ἅμα διηγησάμενος, ἐβάδιζεν ἐς δ' ἐπικοώτατον τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἦν ἰδεῖν τῶν θυόντων καθέζεσθαι. μεταξύ τε πραττόντων, αὐτὸς ἐκεῖνός με ποθὲν τῶν ἐν τῇ γῇ πραγμάτων. τὰ πρῶτα μὲν ἐκεῖνα, πόσου νῦν ὁ πυρὸς ὅδιν ὠνιοσ ἰδοὶ τ' Ἑλλάδος, καὶ εἰ σφόδρα ὑμῶν ὁ περὶ χειμῶν καθίκετο, Ⓒ εἰ τὰ λάχανα πολλοῦ ἐστὶ πλείονος ἐπωμερίας. μετὰ δὲ, ῥώτα, εἴ τισ ἔτι λείπεται τῶν ἀπὸ Φειδίου, Ⓒ

ἢν ἀπίαν ἐλλίποιεν Ἀθηναῖοι τὰ διάσια τοῦτων ἐτῶν, Ⓒ εἰ τὸ ὀλύμπιον αὐτῶν ἐπιτελέσαι δύνανται, Ⓒ εἰ συνελήφθησαν οἱ ἐν Δωλιώνῃ νεανίσκοι. ἐπὶ δὲ τοῖσι τούτων ἀπεκινάμην, εἰπέ μοι Μένιππε ἔφη, περὶ δὲ ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι τίνα γνώμην ἔχουσι; τίνα ἔφην δ' ἔστοτα, ἢ τὴν δυσεβεστάτην, βασιλέα σε ἕνα πάντων θεῶν. παίζεισ ἔχων ἔφη. δὲ δὲ φιλόνεικον αὐτῇ, ἀκριβῶς οἶδα, κἂν μὴ λέγῃς. ἦν γάρ ποτε χρόνος, ὅτε Ⓒ μάντισι ἐλοκοῦν αὐτοῖς, Ⓒ ἰατροὶ, Ⓒ πάντα ὅλως ἦν ἐγώ. μεσαὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ, πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Ⓒ ἢ Δωλιώνικε, Ⓒ ἢ Πίλαμπρε, Ⓒ περίβλεπτοι πᾶσιν ἦτε, ὑπὸ δὲ τοῦ καπνοῦ τῶν θυσιῶν, οὐδὲ ἀναβλέπειν μοι δυνατόν. ἀφ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς μὲν Ἀπόλλωνα τὸ μαντεῖον κατεσκήψεν. ἐν Πόργαμῳ δὲ Ἰατρεῖον ὁ Ἀσκληπιὸς, Ⓒ δ' Βενδίδιον ἐγένετο ἐν Θράκῃ, ἢ δ' Ἀνουβὶς ἐν Αἰγύπτῳ, Ⓒ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐν Ἐφέσῳ, ἐς ταῦτα μὲν ἅπαντα θεοὺς, καὶ πανηγύρεισ ἀναλῦσαι, Ⓒ ἑκατόμβασ πανσάσθαι. ἐμὲ δὲ, ὥσπερ παρῳκηκότα ἱκανῶς τεθνηκέναι νομίζουσιν, ἂν δέοντε ὅλων ἐτῶν θύσωσιν ἐν ὀλυμπίᾳ. τοιγαροῦν ψυχοτέρους ἄν μου τοὺς βωμοὺς ἰδοις

τῶν Πλάτωνος νόμων. ἢ τῶν Χρυσίππου συλλογισμῶν. τοιαῦτ' ἄττα σκέψιόντες, ἀφικνούμεθα ἐς δ' χωρίον, ἔνθα ἐλει αὐτὸν καθεζόμενον, ἀκούσαι τῶν ψυχῶν. θυρείσης δ' ἦσαν ἔξω τοῖς σωμοίοις τῶν φρεάτων ἐοικυῖαι, πώματα ἔχουσαι. ἐπὶ παρ' ἑκάστῃ θρόνος ἔκειτο χρυσοῦς. καθίζας δ' ἑαυτὸν ὁ τῆς πρώτης ὁ Ζεὺς, καὶ ἀφελὼν δ' σῶμα, παρεῖχε τοῖσ ψυχομένοισ ἑαυτόν. ἤυχοντο δὲ πανταχόθεν τῆσ γῆσ ἀάφορα, καὶ σικίλα. συμπαρακύλας δ' καὶ αὐτὸς, ἐσήκουον ἅμα τῶν ψυχῶν. ἦσαν δ' τοιαίδε. ὦ Ζεῦ, βασιλεῦσαί μοι γένοιτο ὦ Ζεῦ, τὰ κρόμυα μοι φῦναι, καὶ τὰ σκόροδα. ὦ Ζεῦ, τὸν πατέρα μοι ταχέωσ ἀποθανεῖν. ὁ δέ τισ ἤν φαίη, εἴθε κληρονομήσαιμι τῆσ γυναικόσ. εἴθε λάθοιμι ἐπιβουλεύσασ τῷ ἀδελφῷ. γένοιτό μοι νικῆσαι τὴν δίκην. στεφθῆναι τὰ ὀλύμπια. τῶν πλεόντων δέ, ὁ μὲν, βόρεαν ἤυχετο ἐπιπνεῦσαι. ὁ δὲ, νότον. ὁ δὲ γεωργὸσ ἤτει ὑετόν. ὁ δὲ κναφεὺσ, ἥλιον. ἐπακούων δὲ ὁ Ζεὺσ, κὴ τὴν ψυχὴν ἑκάστην ἀκειδῶσ ἤρέτάζων, οὐ πάντα ἐποιεῖτο. ἀλλ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε. τὰς μὲν δικαίας τῶν ψυχῶν, προσίετο ἄνω ἐπὶ τὸ πῆμα οὗ, καὶ

τὰ ἀγαθὰ κατέτιθει φέρων. τὰς δὲ ἀνοσίους, ἀπράκτους αὖθις ἀπέπεμπεν ἀπφιῶν κάτω, ἵνα μὴ δὲ πλησίον γένοιντο τοῦ οὐρανοῦ. ἐπὶ μιᾶς δέ τινος ψυχῆς, ἀπορῶν τὰ αὐτὸν ἐθεασάμην. δύο δ' ἀνδρῶν τὰναντία ψυχομένων, καὶ τὰς ἴσασ θυσίας ποιουμένων, οὐκ εἶχεν ὁποτέρῳ μᾶλλον ἐπινεύσειεν αὐτῶν. ὥστε δὴ τὸ ἀκαθαρσιακὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει, κὴ οὐδὲν τι ἀποφήνασθαι δυνατὸς ἦν. ἀλλ' ὥσπερ ὁ Πύρρων, ἐπεῖχεν ἔτι κὴ διεσκέπτετο. ἐπεὶ δὲ ἱκανῶσ ἐχρημάτισε τὰσ ψυχάσ, ἵνα δὴ ἔξω μεταβὰς θρόνον, καὶ τὴν δευτέραν δυείσα, κατακύλας τοῖς ὅρκοις ἐχόλαζε κὴ τοὺς ὀμνύοντασ. χρηματίζασ δὲ καὶ τοὺσ, κὴ ἵν' ἐπικούρειον Ἑρμόδωρον ἐπιτείλας, μετεκαθέζετο ἵνα δὴ ἔξω θρόνον, κλῆσόσι, καὶ φήμας, κὴ οἰωνοῖσι προσέξων. εἶτ' ἐκεῖθεν ἵνα δὴ τὴν τῶν θυσιῶν θυείσα μετήει, ἵν' ἧς ὁ καπνὸς αἴνιῶν, ἀπήγγελλε τῷ Διὶ τοῦ θύοντος ἑκάστου τοὔνομα. ἀτοσὰς δὲ τούτων, προσέτατλε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῶσ ὥραις, ἃ δεῖ ποιεῖν. τὴμερον παρὰ Σκύθασι, ὑέτω. παρὰ Λίβυσιν, ἀστραπέτω. παρ' Ἕλλησι, νιφέτω. σὺ δὲ ὁ βορέας, πνεῦσον ἐν Λυδίᾳ. σὺ δὲ ὁ νότος, ἡσυχίαν ἄγε. ὁ δὲ ζέφυρος, ἐν Ἀφρικῇ δὲ κυμαινέτω, καὶ τῆσ χῆ

λάζησ ὅσον μέσημνοι χίλιοι διασκεδασθήτω
ὡσὰν ὑπὲρ καπνοῦ διάκις. ἀπάντων δ' ἐμοὶ ἡδὺ κε
λεῦον ἀυτῷ νωκημένων, ἀπὸ μὲν ἐς συμπόσιον. δεῖπνου γὰρ ἤδη καιρὸς ἦν, καί με ὁ Ερμῆς
προσαλαβὼν, κατέκλινε πρὸς ὃν Πᾶνα, ὃν δὲ
Κορύβαντας, ὃν τὸν Ατλιν, ὃν τὸν Σαβάζιον, τοὺς
μερικοὺς ῥύτους, καὶ ἀμφιβόλους θεούς. καὶ ἄρ
τον ἦ Δημήτηρ προὔθηκε, καὶ ὁ Διόνυσος οἶνον, καὶ
ὁ Ηρακλῆς κρέα, καὶ μύρτα ἡ Αφροδίτη, καὶ ὁ Πυ
θιλλῶν μανίσας. ἅμα δὲ καὶ τὸ ἀμβροσίας ἤρεμα.
καὶ τὸ νέκταρος προσενύμφων. ὁ μὲν βέλπιστος Γα
νυμήδης, ὑπὸ φιλανθρωπίας, εἰ θέλοιμι ἀπο
βλέποντά τοι τὸν Δία, κοτύλην ἄν, ἢ, καὶ δύο
τὸ νέκταρος ἐνέχει μοι φέρων. οἱ δὲ θεοί, ὡς ὁμη
ρόσ προλέγω, καὶ αὐτὸς οἶμαι καθάπερ ἐγὼ τά
κην τε θαμινός, οὔτε σῖτον ἔδοσαν, οὔτε πίνα
σιν ἄνθος οἴνου, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν πρατί
θενται, καὶ τὸ νέκταρος μεθύσκονται. μάλιστα
δὲ ἥδονται, σὶ τοὺμμοι δὲν ἐκ τῶν θυσιῶν κατνὸν
αὐτῇ κνίσῃ αὐηνεμένην). καὶ δ' αἷμα μὲν τῶν ἱερεί
ων, οἷ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες σφᾶς ἔχουσιν. ἐν
δὲ τῷ δείπνῳ, ὅτε Απόλλων ἐκιθάρισε, καὶ ὁ
Σεληνὸς, κόρδακα ὠρχήσατο, καὶ αἱ μοῦσαι ἀ
ναστᾶσαι, ἦσαν τε Ησιόδου θεογονίασ ἄσαν ἡμῖν, καὶ
τὴν πρώτιν ὡδὴν τῶν ὕμνων τὸν Πινδάρου. καὶ

πειδὴ κόρος ἦν. αὐεπαυόμθα ὡς εἶχεν ἕκασος,
ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι. ἄλλοι μὲν ἅρα θεοί τε
καὶ αὐέρθυ ἱπποκορυσταὶ, ἔυδον παννύχιοι. ἐμὲ
δ' οὐκ εἶχε νήδυμος ὕπνος. ἀνελογιζόμην γὰρ
πολλὰ μὲν ἡ ἄλλα, μᾶλλον δὲ ἐκεῖνα πῶς ἐν
ροσοῦ τῷ χρόνῳ ὁ Απόλλων οὐ φύει πώγωνα, ἢ
πῶς γίνεται νὺξ ἐν οὐρανῷ, τοῦ ἡλίου παρόντος
ἀεί, καὶ σωθυνομένου. τότε μὲν δὴ μικρὸν
τι καλέσαρθον. ἔωθεν δὲ ἀναστὰς ὁ Ζεὺς, προσέ
ταττε κηρύττειν ἐκκλησίαν. κἀπειδὴ παρῆ
σαν ἅπαντες, ἤρξετο λέγων. Τὴν μὲν αἰτίαν
τοῦ ξυναγαγεῖν ὑμᾶς, ὁ χθιζὸς οὗτος ξένος πα
ρέσχεται. πάλαι δὲ βουλόμενος ὑμῖν κοινώσα
σθαι περὶ τῶν φιλοσόφων, μάλισά γε τοὺς
στωϊκοὺς. καὶ ὧν ἐκεῖνοι μέμφεται πρὸς ἡμᾶς, ἐ
γνων μηκέτ' ἐᾶν ἔτι ἐπὶ πολὺ ἀπορεῖσθαι τὴν διά
σκεψιν. γένος γάρ τι ἀνθρώπων ἐστὶν, οὐ πρὸς πολ
λοῦ δεῖ βίῳ ἐπιτηδεύοντες, ἀργὸν, φιλόνεικον,
κενόδοξον, ὀξύχολον, ὑπόλιχνον, ὑπόμω
ρον, τετυφωμένον, ὕβρεως αὐάτολμον. καὶ ἵνα
καθ' Ομηρον εἴπω, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης. οὗ
τοι γὰρ ἐς συστήματα διαιρεθέντες, καὶ διαφέρουσι λόγων λαβυρίνθους ἐπινοήσαντες. οἱ μὲν
στωϊκοὶ ὀνομάκασιν. οἱ δὲ ἀκαδημαϊκούς. οἱ
δὲ, ἐπικουρείους. οἱ δὲ, περιπατητικούς. καὶ

ἄλλα πολλῷ γελοιότερα τούτων. ἔπειτα δέ, ὄνομα σεμνὸν τὴν ἀρετὴν προσθέμενοι, καὶ τὰς ὀφρῦς ἐπάραντες, καὶ πώγωνας ἐπιπασάμενοι, προσέρχονται ἐπὶ πλάσῳ σχήματι, κατάπληκτα ἤθη πρὸς ἑλλογίμους, ἐοικότες μάλιστα τοῖς γυναικοῖς ἐκείνοις τοῖς κωμικοῖς. ὧν ἦν ἀφέλης τὰ πρόσωπεῖα, καὶ τὴν χρυσόπαστον ἐκείνην στολήν, καὶ καταλάβῃς τὸν μόνον ὄντα γελοῖον, ἀνθρώπιον ἐσθῆτα θραχμῶν ἐς ἓν ἀγῶνα μεμισθωμένον. τοιοῦτοι δὲ ὄντες, ἀνθρώπων μὲν ἀπάντων καταφρονοῦσι. πρὸς θεῶν δέ, ἀλλόκοτα διεξέρχονται. καὶ σωφροσύνην σεμνύνουσι, καὶ τὰς τῶν λόγων ἀπορίας ἐκλύουσιν. καὶ πρὸς μὲν τοὺς μαθητὰς, καρτερίαν ἀεὶ, καὶ σωφροσύνην ἐπαινοῦσι, καὶ πλοῦτον, καὶ ἡδονὴν κατακρίνουσι. μόνοι δὲ καὶ καθ' ἑαυτοὺς νενόμικεν, τί ἂν λέγοι τις, ὅσα μὲν, ἐθίουσιν, ὅσα δὲ, ἀφροδισιάζουσιν, ὅπως δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸν ὄγκον. πρὸς δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲν αὐτοὶ μήτε κοινὸν, μήτε ἴδιον ἐπιτηδεύουσιν, ἀλλ' ἀχρεῖοι, καὶ πρὸς τοῖς καθεστῶσι τοῦ, οὔτε σὺν πολέμῳ ἐναρίθμιοι, οὔτε ἐνὶ βουλῇ, ὅμως τῶν ἄλλων κατηγοροῦσι. καὶ λοιδοροῦσί τινας πικροὺς συμφορήσαντες, καὶ λοιδορεῖ ἀστι-

κῶς τινὰς ἐκμεμελετηκότες, ἐπιτιμῶσι, καὶ λοιδοροῦσι τοῖς πλησίον. καὶ οὗτος αὐτῶν τὰ πρῶτα φέρεσθαι δοκεῖ, ὃς ἂν μεγαλοφωνότατός τε ᾖ, καὶ ἰταμότατος, καὶ πρὸς τὰς βλασφημίας θρασύτατος. καίτοι σὺν διαπεινόμενοι αὐτῶν, καὶ βοῶντα, καὶ κατηπροῦντα τὰ ἄλλων, ἂν ἔρῃ. σὺ δὲ δή τι πράττων τυγχάνεις; ἢ τί φῶμεν πρὸς θεῶν σε πρὸς τὸν βίον τελεῖν; φαίη ἂν, εἰ τὰ δίκαια, καὶ ἀληθῆ θέλοι λέγειν, ὅτι πολεῖν μέν, ἢ γεωργεῖν, ἢ στρατεύεσθαι, ἢ τινα τέχνην μετιέναι πολίτου εἶναί μοι δοκεῖ. κέκραγα δή, καὶ αὐχμῶ, καὶ δυσχολοῦτῶ, καὶ αὐτὸ δεῖ τοσοῦτ' ἀχθομένως πολιέρχομαι. καὶ ὥσπερ ὁ Μῶμος, τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων μηνόμενα συκοφαντῶν. καὶ εἴ μέν τις ὠφώνκε τῶν πλουσίων πολίτε λάδς, ἢ ἑταίραν ἔχει, ἢ πλυπραγμονῶ, καὶ ἀναγκαῖον. εἰ δὲ φίλων τίς, ἢ ἑταίρων κατάκειται νοσῶν ἐπικουρείας τε, καὶ θεραπείας δεόμενος, ἀγνοῶ. ριαῦτα μὲν δὴ ἡμῖν ὧδε ταῦτα τὰ θρέμματα. οἱ δὲ δὴ ἐπικούρειοι αὐτῶν λεγόμενοι, μάλα δὴ καὶ ὑβρισταί εἰσι, καὶ οὐ μεθ' ἡμῶν καθάπαξ ὄντες, μήτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρωπίνων λέγοντες τοὺς θεούς, μήτε ὅλως τὰ μηνόμενα ἐπισκοπεῖν, ὥστε ὥρα ὑμῖν λογίζεσθαι. διότι ἦν ἄπαξ οὕτω πεισθῆτε τὸν βίον ὅλων

θῶσιν, οὐ μετρίως πεινήσετε. τίς γὰρ ἂν ἔπιθύσειεν ὑμῖν. πλέον οὐδὲν ἔξειν προσδοκῶν; ἅμα γὰρ ἡ σελήνη ἀπῆται, πάντοθεν ἥκουσα τοῦ ξένου χθὲς ἀπηγορευμένου. πρὸς ταῦτα, βουλεύεσθε ἃ καὶ τοῖς ἀνθρώποις γένοιτ' ἂν ὠφελιμώτατα, ἢ ὑμῖν ἀσφαλέστατα. εἰ δὲ ὄντως ταῦτα τοῦ Διός, ἡ ἐκκλησία ἀνετεθρύλλητο. ἢ βοῦς ἑβδόμη ἅπαντες, κεραύνωσον, κατάφλεξον, ἐπίβλεψον, ἐς δὲ βάραθρον, ἐς δὲ τάρταρον, ὡς τοὺς γίγαντας. ἤνυσε δὲ ὁ Ζεὺς αὐθις πελάσας, ἔσται ταῦτα ὡς βούλεσθε ἔφη. καὶ πάντες ἐπιβλέποντι αὐτῷ διαλεκτικῷ. πλὴν τόγε νῦν ἔστιν, οὐ θέμις κολάζειν ἡμᾶς τινα. ἱερομηνία γάρ ἐστιν ὡς ἴστε, μηνῶν τούτων τεττάρων. καὶ ἤδη τὴν ἐκεχειρίαν ἐσαγγελάμην, ἐς νέους τοὺς ἄρχομένους ἔρος, κακοὶ κακῶς ἀπολοῦνται δῆτα σμυρδαλέῳ κεραυνῷ. ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. ἀθρεῖ δὲ Μενίππου, ταῦτα ἔφη μοι δοκεῖ. πεφιμαρεθέντα αὐθις πέρα, ἵνα μὴ καὶ αὖθις ἔλθῃ ἀπὸ τοῦ Ἕρμοῦ ἐς τὴν γῆν κατενεχθῆναι τήμερον. καὶ ὁ μὲν, ταῦτα εἰπὼν, ἀνέλυσε θύραν σύλλογον. ἐμὲ δὲ ὁ Κυλλήνιος ἐκ δεξιοῦ ὠτὸς ἀποκρεμάσας, ἀπῆει ἑτέραν χθὲς κατέθηκε φέρων ἐς θύραν κεραμεικόν. Ἀκήκοας, ἅπαντα ἐπὶ τὰ

ρέ, τὰ δὲ οὐρανοῦ. ἄπειμι τοίνυν, καὶ τοῖς ἐν τῇ Ποικίλῃ περιπατοῦσι τῶν φιλοσόφων, αὐτὰ ταῦτα διαγγελιούμενος.

ΔΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ, Η ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

ἀλλ' ἐπιβλεπέτω ὁπόσοι τῶν φιλοσόφων ἃ παρὰ μόνοις τὴν εὐδαιμονίαν φασὶν εἶναι παρὰ τοῖς θεοῖς. εἰ γοῦν ἡδέως ὁρῶσι τὰ ἀνθρώπων ἕνεκα πάσχομεν, οὐκ ἂν ἡμᾶς τοῦ νέκταρος, ἢ δὲ ἀμβροσίας ἐμακάριζον, ὁμοίως πιεύσαντες αὐθις τὸν φλῶ, καὶ γόητα, μάκαρας καλοῦντες ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ ἀνιστορούμενα, ὡς οὐδὲ τὰ ἐν τῇ γῇ καθορᾶν ἐδύναντο. αὐτίκα γέ τοι ὁ μὲν ἥλιος οὐρσὶ ξεδεξάμενος ἅρμα, ὡς ἀνημέρευτος ἂν οὐρανὸν ἐδιώκειλεῖ, πῦρ ἐνδλεδυκὼς, ἢ τῶν ἀκτίνων ἀποσίλβων, οὐδὲ ὅσον κνίσασθαί σοι φασι, σχολὴν ἄγειν. ἢν γάρ πῃ ὀλίγον ἐπιῤῥαθυμήσῃς λάθῃ, ἀφιππάσαντες οἱ ἵπποι, καὶ τῆς ὁδοῦ πλάγια πόρνοι, κατέφλεξαν τὰ πάντα. ἡ σελήνη δ', ἀγρυπνοῦσα καὶ αὐτὴ διέρχεται, φαίνουσα τοῖς κωμάζουσι, καὶ τοῖς ἀωρία ἀπὸ τῶν δείπνων ἐπανιοῦσιν. ὁ Ἀπόλλων τε αὖ, πολυπράγμονα τὴν τέχνην ἐπαγγελόμενος, ὀλίγου δεῖν τὰ ὦτα ἐκκεκώφηται πρὸς τῶν ἐνοχλούντων καὶ χρείαν ἢ

μαντικῆς. ἄρτι μὲν, αὐτῷ ἐν ἀδελφοῖς ἀναγκαῖον εἶναι. μετ' ὀλίγον δὲ, εἰς Κολοφῶνα θεῖ. κἀκεῖθεν, εἰς Ξάνθον μεταβαίνει. καὶ δραμαῖος αὖθις εἰς τὴν Κλάρον. εἶτα εἰς Δῆλον, ἢ εἰς Βραγχίδας. ὅλως, ἔνθα ἂν ἡ πρόμαντις ποιῦσα τὸ ἱερὸν νάματος, καὶ μασησαμένη τῆς λάφνης, σὺν βίττοδι λιασεσαμένη, κελεύῃ παρεῖναι, ἄοκνον χρὴ αὐτίκα μάλα παρεσάγαι συνείροντα τοὺς χρησμοὺς, ἢ οἴχεσθαι οἱ τὴν λόξαν τῆς τέχνης. ἐῶ γὰρ λέγειν ὁπόσα ὠδῖνα πείρας τῆσ μαντικῆς ἐπιτεχνῶνται αὐτῷ ἄρρενα κρέα, καὶ χελώνας ἑψῶν αὐτὸ ἔφοντο βοῦ. ὥστε εἰ μὴ τὴν ῥῖνα ὀξὺς ἦν, ἠλᾶν ἀπῆλθεν αὐτοῦ ὁ λυσσὸς καταγελῶν. ὁ μὲν γὰρ Ἀσκληπιὸς, ἀπὸ τῶν νοσούντων ἐνοχλούμενος, ὁρᾷ τε δεινὰ, θηγάνει τε ἀηδέσιν, ἐπ' ἀλλοτρίοισί τε συμφοραῖς, ἰδίασε καρπωσῦται λύπας. τί γὰρ ἂν, εἰ τοὺς ἀνέμους φυτουργοῦντας λέγοιμι, καὶ τοὺς ναυτέμποντας τὰ πλοῖα, καὶ τοῖσ λιμῶσιν ἐπιπνέοντας; ἢ τὸν ὕσνον τοὺς πάντας πετόμενον, ἢ τὸν ὄνειρον μετὰ τοῦ ὕσνου λιαυκτερεύοντα, καὶ ἀποφητεύοντα αὐτῷ. πάντα γὰρ ταῦτα ὑπὸ φιλανθρωπίασ οἱ θεοὶ πονοῦσι, καὶ πρὸσ ὄνησ τῆσ γῆσ βίον ἑκάστοις σωτελοῦσι. καὶ τὰ

τοὶ τὰ μὲν τῶν ἄλλων, μέτεια. ἐγὼ δὲ αὐτόσ, ὁ πάντων βασιλεὺσ, καὶ πατὴρ, ὅσοις μὴν ἀηδίας αὐέχομαι, ὅσα δὲ πράγματα ἔχω πρὸσ τοσαύτας φροντίδασ δηρημένοσ, ὦ πρῶτα μὲν τὰ τῶν ἄλλων θεῶν ἔρρε ἐπισκοπεῖν αὐαγκαῖον, ὁπόσοι τι ἡμῖν βουλαπράτησι τῆσ ἀρχῆς, ὡσ μὴ βλακεύωσιν ἐπ' αὐτοῖς. ἔπειτα δὲ καὶ αὐτῷ μυρία ἄτρεπτα πράττειν, ὃν δὲν αὐέφικτα ὑπὸ λεπτότητος. οὐ γὰρ μόνον τὰ κεφάλαια ταῦτα δ' οἰκήσεως, ὑετοῖσι, καὶ χαλάζῃς, καὶ πνεύματα, μὴ ἀσφαπάσῃ αὐδὲ οἰκονομήσαμενοσ, καὶ ματάξασ, πέπαυμαι τῶν μέρουσ φροντίδων ἀπηλλαγμένοσ, ἀλλά με δεῖ καὶ ταῦτα μὴ ποιεῖν, ἀγρυπνεῖν ἢ κατὰ δύναν αὐδύνην χρόνον) ἅπαντα χόσε, ἢ πάντα ἐπισκοπεῖν, ὥσπερ δύναν ἐν τῇ Νεμέᾳ βακόλῳ, δὺσ κλέπτοντας, δὺσ ἐπορκοῦντας, δὺσ θύοντας. εἴ τισ ἔστι. πόθεν ἡ κνίσα, μὴ ὁ καπνὸσ αὐέρχεται. τίσ νασῶν, ἢ τελέων ἐκάλεσε. καὶ δ' πάντων ἐπιπονώτατον, ὑφ' ἕνα καιρὸν ἐν τε ὀλυμπίᾳ τῇ ἑκατόμβῃ παρεῖναι, καὶ ἐν Βαβυλῶνι τοὺς πολεμοῦντασ ἐφισκοπεῖν, καὶ ἐν Γέταισ χαλαζᾶν, καὶ ἐν Αἰθιοπίᾳ δύο χεῖσθαι. τὸ δὲ μεμψίμοιρον, οὐδὲ οὕτω δυσφυπεῖν ῥᾴδιον, ἀλλὰ πολλάκισ, οἱ μὲν ἄλλοι θεοί τε, καὶ αὐέρβυ ἱπποκο-

ρῦσαι, εὔδιον παννύχιοι. Ζὴν Δία λέ ἐμέ, οὐκ
ἔχει νήδυμος ὕπνος. εἰ γάρ του μικρὸν ἐπ
νυσάξομεν, ἀληθῶς εὐθὺς ὁ Ἐπίκουρος, ἀτρόμους
ρους ἡμᾶς ἀποφαίνων τῶν περὶ γῆς πραγμάτων,
ὁ κίνδυνος οὐκ εὖ καταφρόνητος, εἰ ταῦτα
οἱ ἄνθρωποι πιστεύσουσιν αὐτῷ. ἀλλ' ἀστεφάνω
ροι μὲν ἡμῖν οἱ ναοὶ ἔσονται, ἀκνίαστοι δὲ αἱ ἐ
γίαι, ἄσπονδοι δὲ οἱ κρατῆρες, ψυχοὶ δέ οἱ ἐω
μοί. καὶ ὅλως, ἄθυτα, καὶ ἀκαλλιέρητα, καὶ ὁ
λιμὸς πολύς. ριγαροῦν, ὥσπερ οἱ κυβερνῆται,
ὑπνηλὸς μόνος ἡ πνύμνης ἔσται, ὃ κω
δάλιον ἔχων ἐν τῶν χειρῶν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι
ἐπιβάται, μεθύουσι. καὶ εἰ τύχοι, ἐμαθύ
διον. ἐγὼ δέ, ἄγρυπνος, καὶ ἄσιτος ὑπὲρ ἁπάν
των μερμηρίζω κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυ
μόν, μόνῳ τῷ θεατὴς εἶναι δοκεῖν τεπμηρέ
νος. ὥστε ἥδέως ἂν ἐροίμην τοὺς φιλοσό
φους, οἳ μόνοις τοὺς θεοὺς εὐδαιμονίζουσι, πότε
καὶ σχολάζειν ἡμᾶς τῷ νέκταρι, καὶ τῇ ἀμβρο
σίᾳ νομίζουσι, μυρία ὅσα ἔχοντας πράγματα.
ἐδοὺ τοῦν ὑπ' ἀσχολίας, ῥᾳδίως ἐώλους λί
κας φυλάττομεν ἀποκειμένας, ὑπ' ὀψῶτος
ἤδη, καὶ ἀραχνίων διεφθαρμένας. καὶ μάλιστα ὁ
πόσαι τοῖς ἐπισήμοις, καὶ τέχναις πρόσ
κεινται ἀνθρώπους πηγὰς σωτῆρας, πάνυ παλαιὰς

ἐνίας αὐτῶν. οἱ δέ, κεκράπασιν ἅπαντα χόθεν, καὶ
ἀπανακτοῦσι, καὶ τὴν λίκλω ἐπιβοῶντες, κἀμὲ τὸν
βραδυτῆτος αἰτιῶνται, ἀγνοοῦντες ὡς οὐκ ὀλι
γωρία τὰς κρίσεις ὑστερημένους συνέβη γενέ
σθαι, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς δυσαμονίας, ἣν ἔχουσιν ὑμᾶς
ὑπολαμβάνουσι. τοῦτον τὴν ἀσχολίαν καλοῦ
σι. Ερ. καὶ τοσοῦτόν γε Ζεῦ, πολλὰ τοιαῦτα
ἀκούων ἀνεκραγόντων, λέγειν πρὸς σὲ οὐκ ἐ
τόλμων. ἐπὶ δὲ σὺ τοῦτοι τούτων τοὺς λόγους ἐ
νέβαλες, ἵνα μὴ λέγω. τάνυ ἀγανακτοῦσιν ὦ πά
τερ, καὶ χαλεπαίνουσι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν μὲν οὐ πο
μῶσι λέγειν, ὑπορυθρύζουσι δὲ συγκεκυφό
τες, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον. οὓς ἔδει πάλαι τὰ
καθ' αὐτοὺς εἰπόντας, ἐργεῖν ἕκαστον ᾗσι δε
κασμένοις. Ζ. τί δῆτα ὦ Ερμῆ δοκεῖ; πρὸς τί
θεμιν αὐτοῖς ἀγρὰν δικῶν, ἢ θέλεισ εἰς νέωτα
παραγγελοῦμεν; Ερ. οὐμμουμ. ἀλλὰ ἤδη
προθῶμεν. Ζ οὕτω πρᾴ. σὺ μὲν κήρυττε κατα
πάμπους, ὅτι ἀγορὰ δικῶν ἔστι κατὰ τάδε.
πάντας ὁπόσοι τὰς γραφὰς ἀπενηνόχασιν, ἥκειν
τὴν μερ) εἰς Ἄρειον πάγον. ἐκεῖ δὲ τὴν μὲν δίκην
ἀποκληροῦν σφίσι τὰ δικαστήρια κατὰ τὸν λό
γον τῶν τιμημάτων ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων. εἰ δέ
τις ἄδικον οἴοιτο πεπονθέναι τὴν κρίσιν, ἐξεῖναι
ἐφέντι ἐπ' ἐμέ, δικάζεσθαι ἐξυπαρχῆς, ὡς

μηδὲ παρὰ πάντα ἐξελίκασθ. σὺ δ' ὦ θύγατερ, καθεζομένη παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀπόκληρον τὰς λίκας, καὶ ἐπισκόπει τοὺς δικάζοντας. Δί. αὖθις ἐς τὴν γῆν, ἵν' ἐξελαυνομένη πρὸς αὐτῶν θραπετεύω πάλιν ἐκ τοῦ βίου, τὴν ἀδικίαν ἐπιτελῶσιν οὐ φέρουσα. Ζ. χρηστὰ ἐλπίζητε σεῖ. πάντως δ' ἤδη πεπίκασιν αὐτοὺς οἱ φιλόσοφοι σε τὴν ἀδικίας προτιμᾶν, καὶ μάλιστα ὁ τοῦ Σωφρονίσκου δ' λίκαι) ὥστε παινέσας, καὶ ἀπαθῶν δ' μέπτον ἀποφήνας. Δί. πάνυ γοῦν οὐ φῆς αὐτὸν ἐκεῖνον ὠνήσαν οἱ παρ' ἐμοῦ λόγοι. ὃς παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα, καὶ εἰς δ' δεσμωτήριον ἐμπεσὼν, ἔπειν ἄθλιος τὸ κωνεῖον. μὴ δ' ἐν ἀλεκτρυόνα τῷ Ἀσκληπιῷ ἀποδιδῶς. παρὰ τοσοῦτον ὑπερέχον οἱ κατήκοοι τἀναντία παρὰ τῆς ἀδικίας φιλοσοφοῦντος. Ζ. ξένα ἔτι τοῖς πολλοῖς τὰ τῆς φιλοσοφίας ἦν τότε. μὴ ὀλίγοι ἦσαν οἱ φιλοσοφοῦντες. ὥστε εἰκότως ἐς δ' Ἄνυτον καὶ Μέλητον ἐρρέτω τὰ δικαστήρια. τὸ δ' ἐνύν ἐστιν οὐχ ὁρᾷς ὅσοι τρίβωνες, καὶ βακτηρίαι, καὶ πῆραι, καὶ ἀπανταχῆ πώγωνες βαθεῖς, καὶ βιβλίον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ πάντες ὑπὲρ σοῦ φιλοσοφοῦσι; μεστὰ δὲ οἱ περίπατοι κατάλαλος, καὶ φάλαγγας, ἀλλήλοις ἀπαντῶντων. καὶ οὐδείς ὅστις οὐ ῥόφιμος τῆς ἀρετῆς

ἥδεσθαι βούλεται. πολλοὶ γοῦν τὰς τέχνας ἀφέντες, ἃς εἶχον τέως, ἐπὶ τὴν πήραν ἀφῖξαν τες, καὶ τὸ βιβώνιον, ὃ δ' σῶμα πρὸς ἥλιον εἰσὶ δ' ἀδιόπτιον ἐπιχάναντος, ἀγροῖκοι φιλόσοφοι ἐκ σκυτοτόμων, ἢ τεκτόνων παρῆλθον τιμῶσες, καὶ τὴν σὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦντες. ὥστε καὶ τὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἄν τις ἐν πλοίῳ περσῶν ὀφθαλμάρχοι ξύλα, ἢ ἔνθα ἂν ἀπίλῃ ὁ ὀφθαλμὸς, ἀποχῆσθαι φιλοσόφου. Δί. καὶ μὴν οὐ ῥέμε ὦ Ζεῦ σκληττονται, πρὸς ἀλλήλους ἐρίζοντες, καὶ ἀγνωμονοῦντες ἐν ἀγορᾷς, οἷς παρ' ἐμοῦ ἐπεξέρχονται. φασὶ δὲ καὶ πλείστοις αὐτ', ἐν μῦθοις λόγοις, πρὸς ποιεῖσθαί με. ἢ τὰ πραγμάτων, μὴ δὲ τὸ παράπαν ἐς τὴν οἰκίαν παραλέχεσθαι, ἀλλὰ δήλους εἶναι ἀπόκλεισον τας, ἵν' ἀφίκωμαί ποτε αὐτοῖς ἐπὶ τὰς θύρας. πάλαι γὰρ τὴν ἀδικίαν προσπεξενῶσθαι ἀγροῖς. Ζ. οὐ πάντες ὦ θύγατερ μοχθηροί εἰσιν. ἱκανὸν δὲ κἂν ἐνίοις τισὶ χρηστοῖς ἐντυχῇς. ἀλλ' ἄπιτε ἤδη, ὡς κἂν ὀλίγαι τίμεραι ἐκδικασθῶσιν. Ερ. ἀπίωμεν ὦ Δίκη θύθι τοῦ Σουνίου, μικρὸν ὑπὸ τὸν Ὑμηττίον ἐπὶ τὰ λαιὰ ἢ Πάρνηθος, ἔνθα καὶ λύο ἐκεῖναι ἄκραι. σὺ γὰρ ἔοικας ἐκλελῆσθαι πάλαι τὴν ὁδόν. ἀλλὰ τί δακρύεις, καὶ ἀθυμεῖς; μὴ λέγωμεν, οὐκ ἐθ' ὅμοια τὰ ἐν

τῷ βίῳ τεθνᾶσιν ἐκεῖνοι πάντες οἱ σκιρώνες, καὶ πιτυοκάμπαι, καὶ βουσίριδες, καὶ φαλάριδες, οὓς ἐγὼ λίβυς τότε. νυνὶ δὲ, σοφία, καὶ ἀκαδημία, καὶ στοά, κατέχουσι πάντα, καὶ παντα χοῦ στέγουσι, καὶ σοφοὶ σοῦ ζῶ λέγονται, κἀκηνόστεοι πόθεν ἐς ἀνδρὸς καταπλοῖο πάλιν. Δί. σὺ τοίνυν μοι τἀληθὲς ὦ Ἑρμῆ ἂν εἴποις μόνος, ἅτε συνὼν αὐτοῖς πολλά, καὶ συνδιατρίβων, ἔν τε γυμνασίοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ. καὶ ἀγοραῖός πῃ εἶ, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττῃς, ὁπόθεν γέγνηται. καὶ εἰ δυνατόν μοι παρ' αὐτοῖς ἡμῶν. Ερ. νὴ Δία ἀσυκοίλως ἂν, πρὸς ἀσελφήν σου ἂν μὴ λέγω. οὐκ ὀλίγα γὰρ πρὸς τῆς φιλοσοφίας ὠφέληνται οἱ πολλοὶ αὐτῶν. καὶ γὰρ εἰ μὴ πολὺ ἄλλο, ἀλλὰ τοῦτό γε χρήματος, μετριώτερα διαμαρτάνουσι. πολλὴν ἀλλὰ καὶ μοχθηρίας τινὰ ἐμπεπλεγμένην αὐτῶν, χρὴ δοῖμαι τἀληθῆ λέγειν, ἐνίοις δὲ ἠμισόφοις, καὶ ἡμιφαύλοις. ἐπεὶ γοῦν αὐτοῖς μετέβαλεν ἡ φιλοσοφία παραλαβοῦσα, ὅσοι μὲν ἐς κόρον ἔπιον τῆς βαφῆς, καὶ σοὶ ἀκριβῶς ἀπετελέσθησαν, ἀμιγεῖς ἑτέρων χρωμάτων. οὐ πρός γε τὴν σὴν ὑποδοχήν, οὐ τοι ἐρυθρότατοι. ὅσοι δὲ ὑπὸ τοῦ πάλαι ῥυπῶντο μὴ ἐς βάθος παρεδέξαντο ὅσον ὅσον δυσωδιῶντος τοῦ φαρμάκου, τῶν ἄλλων ἀμείνους. ἀπελεῖς δὲ

δὲ ὅμως, καὶ μιξόλυδοι, καὶ κατεστιγμένοι, καὶ παρδαλωτοί τὴν χροάν. εἰσὶ δ' οἳ καὶ μόνον ψαύσαντες ἐκτοσθεν τοῦ λέβητος ἄκρῳ δακτύλῳ, καὶ ἐπιχρισάμενοι δι' ἀσβόλου, ἵνα καινῶς δοκῶσιν καὶ οὗτοι μεταβεβάφθαι. σοὶ μέντοι δῆλον ὅτι μετὰ τῶν ἀρίστων ἡ βαφὴ ἔσται. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ἤδη πλησιάζομεν τῇ Ἀττικῇ. ὥστε ἢ μὴν Σούνιον, ἐν δεξιᾷ καταλείπομεν, ἐς δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἀποτρέπομεν ἤδη. καὶ ἐπεὶ δὴ καταβεβήκαμεν, αὐτὴ μὲν ἐνταῦθά που ἔσται τοῦ πάγου καθῳδὴ τὴν πύκα ὁρῶσα, καὶ δοκιμένου ἔστ' ἂν κηρύξω τὰ παρὰ τοῦ Διός. ἐγὼ δ' ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβάς, ῥᾷον οὕτως ἅπαντας ἐκ τοῦ ἐπικόου προσκαλέσομαι. Δί. μὴ πρότερον ἀπέλθῃς ὦ Ἑρμῆ, πρὶν εἰπεῖν ὅστις ὄνος ὁ προσιὼν ὄπιν. ὁ κέρασφόρος. ὁ τὴν σύριγγα. ὁ λάσιος ἐκ τοῦ σκέλοιν. Ερ. τί φῂς, ἀγνοεῖς ὃν Πᾶνα, τῶν Διονύσου θεραπόντων ὃν βακχικώτατον; οὗ τοσοῦτος μὲν ὁ πρόσθεν αὐλὸς Παρθένιον. ὑπὸ δὲ ὃν Ἀττιδος ἐπαίωλουν, καὶ τὴν Μητραθώνα δὴ τὴν βαρβάρων, ἀποβᾶσιν, ἧκεν ἄκλητος τοῖς Ἀθηναίοις σύμμαχος, καὶ ἀπ' ἐκείνου, τὴν ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει ὠκίλυγα ταύτην ἀπολαβόμενος, οἰκεῖ μικρὸν ὑπὸ τὸ πελασγικοῦ, ἐς

δ' μερικὸν συντελῶν. ☾ νῦν ὡς δ' εἰκὸς, ἀδῶν
ἐκγειτόνων, προσεισι σξειωσόμενος. Πάν.
χαῖρε πᾶ Ερμῆ ☾ Δίκη, Ερ. καὶ. Δί. ☾
σύγε ὦ Πὰν μουσικώτατε, ☾ πιθανωτικώτατε ☾
τύρων ἁπάντων. Αθήνησι δὲ, ☾ πολεμικώ-
τατε. Π. τίς δ' ὑμᾶς ὦ Ερμῆ, σεῦρο χρεία
ἄγαγεν; Ερ. αὐτὴ σοι διηγήσεται τὰ πά-
ντα. ἐγὼ δὲ, ἵνα τὴν ἀκρόασιν, καὶ δ' κήρυγμα.
Δί. ὁ Ζεὺς ὦ Πὰν, κατέπεμψέ με, ἀποκλη
ρώσουσαν τὰς δίκας. σοὶ δὲ πῶς τὰ ἐν Αθή-
ναις ἔχει; Π. δ' μὲν ὅλον, οὐ κατ' ἀξίαν
πράττω παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ πολὺ κατασείε
ρον ἢ ἐλπίδος. ☾ ταῦτα, πλὴν οὗτον ἀπο-
σάμβνος κυδιμὸν, δν' ἐκ τ βαρβάρων. ὅμως
δὲ, λίς, ἢ ξίς τοὺς ἔρως αὐιόντες, ἐπιλεξάμε-
νοι ξάπον ἔνορχιν, θύουσί μοι, πολλῆς δὲ κνί
βρας ἀπόζοντα. εἶτ' δίψοχοῦντι τὰ κρέα, δν
ησάμβνοί με τ' δίφροσύνης μάρτυρα, καὶ φιλῶ
τιμήσαντδ' τῷ κρότῳ. πλὴν ἀλλὰ ἔχει τι
νά μοι ψυχαγωγίαν ὁ γέλως αὐτῶν, καὶ ἡ ῳδὴ
δά. Δί. τὰ ἄλλα δ' ὦ Πὰν, ἀμείνους πρὸς
ἀρετὴν ἐγένοντο τῶν Φιλοσόφων. Π. τί
νας λέγεις δὴ Φιλοσόφους; ἆρ' ἐκείνους δὴ
καθηφεῖς, δὴ σκυθρωποὺς ξυνάμα πολλοὺς, δὴ
δ' γένδον οὐχ ὁμοίους ἐμοὶ, δὴ λάλους; Δί.
☾ μά

☾ μάλα. Π. οὐκ οἶδα ὅ, τι καὶ λέγω ἰδών, οὐδ' ἐ
ρωμί τὴν σοφίαν αὐτῶν. ὅρος γὰ ἔφυγε, καὶ
τἀκόμψα ταῦτα ῥήματα, ☾ ἀστικὰ, οὐ μεμά
θηκα ὦ Δίκη. πόθεν ἐν Αρκαδίᾳ σοφιστὴς, ἢ
φιλόσοφος; μέχρι τοῦ πλαγίου καλάμου ☾
ἦ σύριγγος, ἐγὼ σοφός. τὰ δ' ἄλλα, ἀπό-
λος, ☾ χορδοτὴς, ☾ πολεμικὸς, ἢν δέῃ, πλὴν
ἀλλ' ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, ☾ ἀρε
τήν τινα, καὶ ἰδέας, ἢ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξ
ιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ ☾ ξένα ὀνόματα. καὶ τὰ
πρῶτα μὲν, εἰρηνικῶς ἐνάρχονται τ πρὸς ἀλ
λήλους λόγων. προϊούσης δὲ ἦ συνουσίας. ἐπι
τείνουσι δ' φθέγμα μέχρι πρὸς δ' ὄρθι). ὥστε ὑ
πορθιατενομένων, καὶ μεγάλα λεγόν ἐθελόν
των, τό, τε πρόσωπον ἐρυθριᾷ, καὶ ὁ χρὼς λοσ
σᾷ. καὶ φλέβδ' ἐξανίστανται, ὥστε δ τ αὐ
λητῶν, ὁπόταν εἰς τὸν αὐλὸν ἐμπνεῦν
διάζωνται. ὅταν δὲ ἀναπαύσαντές γε ἑαυτοὺς λόγους,
☾ τὸ δὲ ἀρχῆς ἐπισκοπούμβνοι συγχέαντες,
ἀπίασι λοιδορησάμβνοι ἀλλήλοις οἱ πολλοὶ,
δν' ἰδρῶτα ἐκ τοῦ μετώπου ἀμύλῳ δὴ σκυ
τύλῳ ἀπεξεσμένοι. ☾ οὗτος κρατεῖν ἔδοξεν.
ὃς ἂν μεγαλοφωνότερος αὐτῶν, ἢ θρασύτερος.
πλὴν ἀλλ' ὅγε λεώς ὁ πολὺς, τιθάσσιον αὐ
τοῦς, καὶ μάλιστα ὁπόσους μισθοῦ τ ἀναγκαίου

τέρων πρὸς ἀχολεῖ. ἢ τῶν δὲ σάσι, πρὸς δὲ θράττος
ϛ τὴν βοὴν κεκλημένοι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἀλαζόνες
τινὲς ἐλόκουν ἀπὸ τούτων, ἢ νιόμιζον ὠθεῖ τῇ
τῶν πώγωνος ὁμοιότητι. εἰ δέ γε δημοφελές τι
ἐνῆν τῇ βοῇ αὐτῶν, καί τι ἀγαθὸν ἐκ τῶν ῥημάτων
ἐκείνων αὐξφύερ αὐτοῖς, οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι.
πλὴν ἀλλ' εἴγε δεῖ μηδὲν ὑποπτεύειν, τὰ
ληθὲς δηλοῖ, οἰκῶ μὲν σκοπῆς, ὡς ὁρᾷς,
πολλοὶς αὐτῶν πολλάκις ἤδη ἐθεασάμην πολὺ
δείλιον ὀψίαν. Δί. ἐσίχεσ ὦ Πάν. οὐχ ὁ Ερ-
μῆς σοι κηρύττειν ἔδοξε; Π. πάνυ μὲν οὖν. Ερ.
ἀκούετε λεώς. ἀγορὰν δικῶν ἀγαθῇ τύχῃ κα-
τασκώμβα τήμερον, ἐλαφηβολιῶνος ἑβδόμῃ
ἱσαμένου. ὁπόσοι γραφὰς ἀπήνεγκαν, ἥκειν εἰς
Αρειον πάγον, ἔνθα ἡ δίκη ἀποκληρώσει σ' δι-
κασταῖς, ϛ αὐτὴ παρέσται τοῖς δικάζουσιν. οἱ δι-
κασταί, ἐξ ἁπάντων Αθηναίων. ὁμιθὸς, ἑκά-
βολον ἑκάστης δίκης. ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν, κα
τὰ λόγον τοῦ ἐγκλήματος. ὁπόσοι δὲ ἀπωθέμε
νοι γραφὴν, πρὶν εἰσελθεῖν ἀπέθανον, ἢ φύγοις
ὁ Αἰακὸς ἀναπεμψάτω. ἢν δέ τις ἄδικα δεδη
κὼς ἀθῷοι ται, ἐφέσιμον ἀγωνιεῖται τὴν δίκην. ἢ
δὲ ἔφεσις, ὠθεῖ σὺν Δία. Π. βαβαὶ τοῦ θορύβου.
ἢ δίκαιον ὦ Δίκη ἀνέβησαν. ὡς δὲ ἢ σουσῆ βα
θέσιον ἔλκοντες ἀλλήλους πρὸς δ' ἅπαντες σὺ

θὺ τοῦ Αρείου πάγου. ϛ ὁ Ερμῆς δὲ ἤδη πάρεσιν.
ὥστε ὑμεῖς μὲν ἀμφὶ τὰς δίκας ἔχετε, ϛ ἀπο-
κληροῦτε, ϛ διακρίνετε, ὥσπερ ὑμῖν νόμος.
ἐγὼ δέ, ἕως δ' ἂν ἥλιον ἀπελθὼν συρίξομαί τι μέ
λος τῶν ἐρωτικῶν, ὥστ' ἂν ἐγὼ εἰσθαι ἐπικρο το
μεῖν. ἀκροάσεων δὲ, ἢ λόγων τῶν δικανικῶν, ἄ
λις ἔχοιμι, ὅσ' ἡμέραι τοῦ ἐν Αρείῳ πάγῳ δικαζο
μένων ἀκούουσι. Ερ. ἄγε ὦ Δίκη, προσκαλῶ
μαι. Δί. εὖ λέγεισ. ἀθρόοι ἰθὺν ὡς ὁρᾶσ προσί
ασι θορυβοῦντες, ὥσπερ οἱ σφῆκες πολεμοῦν
τες τὴν ἄκραν. Αθηναῖοι. εἰληφάσε ὦ κατά-
ρατε. Αλλος. συκοφαντεῖς. Αλ. λώσεισ
τε ἤδη τὴν δίκην. Αλ. δεῦ λέγεσε, ἵνα
εἰρασμένον. Αλ. ἐμοὶ πρῶτον ἀποκλήρωσον.
Αλ. ἔπου μιαρὲ πρὸς δικασταί. Αλ. μὴ
ἄγχε με. Δί. οἶσθα ὁ δρασόμενον ὦ Ερμῆ; τὰς
μὲν ἄλλας δίκας, ἐς τὴν αὔριον πορβαλῶ-
μεθα. σήμερον δὲ, κληρώσω τὰς τοιαύτας,
ὁπόσαι τέχναις, ἢ βίοις, ἢ ἐπιτήμαις, πρὸς ἄν
δρας εἰσὶν ἐπηγελμέναι, καί μοι ταύτας αὐτά
δοσ τῶν γραφῶν. Ερ. μέθη κατὰ φυλὰς καθη-
μίας ὥσπερ Πολέμωνος αὐθραποδισμοῦ. Δί.
ἐπὶ πᾶσι κλήρωσον. Ερ. ἡ στὰ κατὰ τὴν ἡδονήν, ἀδι
κίας, ὅπου δὲν ἐρασθὴν αὐτῆς Διονύσιον ἀπεβου-
κόλησε. Δί. φέντε ἱκανοί. Ερ. φοῦ Αθισίπ

Universidad de Deusto
Biblioteca

τὸν ζυφὴ πρὸς ἀρετήν. Δί. τέντεν τούτοις δικασάτωσαν. Ερ. ἀργυραμοιβική, δραστικὸν γένει. Δί. δεῖς ἀποκλήρου μόνους. Ερ. ἡ γραφικὴ καὶ Πύῤῥωνος λειπόλαξίου. Δί. ἐν νέᾳ κειμένω ὦν. Ερ. βούλῃ οὖν ταύτας ἀποκληροῦμεν ὦ λίκη, τὰς δύο, τὰς πρώτας, τὰς ἀπεννεημερίας κατὰ τὸν ῥήτορος; Δί. τὰς παλαιὰς πρότερον δικαλύσωμεν. αὗται λέγεις ὕστερον δεδικάσονται. Ερ. καὶ μὴν ὅμοιαί γε καὶ αὗται, καὶ τὸ ἔγκλημα, εἰ καὶ νεωτερόν, ἀλλὰ παραπλήσιον τοῖς προαποκεκληρωμένοις. ὥστε ἐν τούτοις δικασθῆναι ἄξιον. Δί. ἔοικας ὦ Ερμῆ, χαριζομένῳ τὴν λέξιν. ἀποκληρώμεν δ' ὅμως εἰ δοκεῖ. πλὴν ἀλλὰ ταύτας μόνας, ἱκαναὶ γὰρ αἱ ἀποκεκληρωμέναι, δύο ταὶς γραφάς. Ερ. ῥητορικὴ, κακώσεως τοῦ Σύρῳ. δίκαιον, τῷ αὐτῷ ὕβρεως. Δί. τίς δ' ἐστὶν οὗτος ὁδί; οὐ γὰρ ἐγγέγραπται τοὔνομα. Ερ. οὕτως ἀποκλήρου τοῦ ῥήτορος τοῦ Σύρῳ, κωλύσει γὰρ οὐδὲν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνόματος. Δί. ἰδοὺ καὶ τὰς ὑποθέσεις ἀποκληρώσομεν, ἃς ὑπὲρ τῶν Εὐφράτου καλῶς εἶχε δεδικάσθη. πλὴν ἀποκλήρου ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ ἑκατέρας τῶν δικῶν. Ερ. εὖπε ὦ δίκη. φείδῃ, μὴ πολὺ ἀ-

ναλίσκεσθαι δ' δικαστικόν. Δί. οἱ πρῶτοι καθίσαντες τὴν ἀκαδημίαν, καὶ τὴν μέθην. σὺ δ', ὅσῳ ἐγχεῖ. πρότερα δὲ σὺ λέγε ἡ μέθη. τί σοι γᾶς, καὶ δανείῃ; μάθε ὦ Ερμῆ προσελθών. Ερ. οὐ δύναμαί φησιν ὑπὸ τῶν ἀκράτου τὴν πλῶτταν πεπεδημένη, μὴ καὶ γέλωτα ὄφλω ἐν τῷ δικαστηρίῳ. μόλις δὲ καὶ ἔσηκα ὡς ὁρᾷς. δί. οὐκοῦν σωφρονοῦσα ἀναβιβασάτω τῶν δεινῶν τούτων τινά. πολλοὶ γὰρ, οἱ κἂν ὑπὸ βιωβόλῳ διαῤῥαγῆναι ἕτοιμοι. Ερ. ἀλλ' οὐδεὶς ἐθελήσει γε τῷ φανερῷ σωφρονεῖν μέθη. πλὴν δύο γ' ὁμονά τε ταῦτα ἔοικεν ἀξιοῦν. δί. τὰ τρία; Ερ. ἡ ἀκαδημία δὲ πρὸς ἀμφοτέρους παρεσκεύασται τοὺς λόγους, ἢ τοῦτ' ἀσκεῖ, τὰναντία καλῶς δύνασθαι λέγειν, αὕτη γοῦν φησὶν ὑπὲρ ἐμοῦ πρότερα εἰπάτω. εἶτα ὕστερον ὑπὲρ ἑαυτῆς ἐρεῖ. Δί. καινὰ μὲν ταῦτα. εἰπὲ δὲ ὅμως ὦ ἀκαδημία δύο λόγους ἑκάτερον, ἐπεὶ σοὶ ῥᾴδιον. Ακα. ἀκούετε ὦ ἄνδρες δικασταί πρότερον τὰ ὑπὲρ τῆς μέθης. ἐκείνης γὰρ τόδε νῦν ῥέον. κλίκιται δὲ ἡ ἀθλία τὰ μέγιστα ὑπὸ τῆς ἀκαδημίας ἐμοῦ. αὐδράποδον ὁ μόνον εἶχεν εὔνουν, ἢ πιὸν αὐτῇ, μηδὲν αὐσχρὸν ὧν προσάξειεν ὁ ὄμμον, ἀφαιρεθεῖσα, δύο Πολέμωνα ἐκεῖνον. ὃς μεθ'

ἡμέραν ἐκώμαζεν δὴ τῆς ἀπορᾶς μέσης, ἀλλ-
τειαν ἔχων, καὶ καταστόμωσε, ἔωθεν εἰς ἑαυτὸ
ραν μεθύων ἀεί, καὶ κραιπαλῶν, καὶ τὴν κεφα
λὴν τοῖς στεφάνοις ἀνωθισμένος· καὶ ταῦτα ὅπ
ἀληθῆ μάρτυρες Ἀθηναῖοι ἅπαντες, οἳ μηδὲ
πώποτε νήφοντα Πολέμωνα εἶδον. ἐπεὶ ὃ κα
κοδαίμων τὰς τῆς ἀκαδημίας θύρας ἐκώ
μασεν, ὥσπερ εἰώθει, πάντας εἰώθει, αὐδραποδώδη
μένη αὐδὲν, ἀ ἀπὸ τῶν χειρῶν τὴ μέθης ἁρπά
σασα μετὰ βίας, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπαγαγοῦσα, συ-
δροποτεῖν τε κατηνάγκασε, καὶ νήφειν μετέπει
σεν, καὶ τοὺς στεφάνους ἀπεδιέπασε. καὶ σχολὴν
νῆφ κατακείμενον, ἡμέρας ὅλας, καὶ λύσπνα
ἀπελλῆς φροντίδος ἀνάμεσα ἐπαύσθυσεν.
ὥστε αὐτὴ τοῦ τέως ἐπανδούλης αὐτῷ ἐρυθή
μαρος, ὠχρὸς, ἄθλιος, καὶ ῥικνὸς δὲ σῶμα γε-
γένηται. καὶ τὰς ὡσὰς ἁπάσας ἀπομαθών,
ἄσιτος ἐνίοτε καὶ ἀλαλέος εἰς μέσον ἑαυτὸν
κάθηται λυπῶν, ὁποῖα πολλὰ ἡ ἀκαδημία ἐ-
γὼ λυπεῖν ἀνιάσκω. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ λοιδο
ρεῖται τὴ μέθη πρὸς ἐμοῦ ἐπαρθεὶς, καὶ μυρία κα
κὰ λιξέφσι περὶ αὐτῆς. εἰρηκὼς γελοῖον τὰ ὑπὲρ τῆς
μέθης. ἀδικῶ καὶ ὑπὲρ ἐμαυτὸ ἐρῶ. καὶ δὲ ἀπὸ τούτο
ἐμοὶ ῥᾳδιούσατω. Δίκη. τί ἄρα πρὸς ταῦτα ἐρεῖς;
πολλὴν ἀλλ' ἔγχει δ' ἴσον ἐν ᾧδὴ μέρει. Ακα.
οὕτωσί

οὕτωσὶ μὲν ἀκοῦσαι πάνυ εὔλογα ὦ ἄνδρες δι
καιὰ, καὶ Συνήγορος εἰρηκεν ὑπὲρ τὴ μέθης. εἰ δὲ
κἀμοῦ μετ' εὐνοίας ἀκούσεσθε, εἰσεσθε ὡς οὐλαὶ
αὐτὴν ἀδίκηκα. ἵν' ᾖ Πολέμωνα ἔχω, ὃν φασιν
ἑαυτῆς οἰκέτην ἢ, πφυκόλα οὐ φαύλως, οὐδὲ ἐ
κεῖνα τὴν μέθην, ἀλλ' οἰκεῖον ἐμοὶ, ἢ τὴν φύσιν
ὅμοιον, πρὸ πάσας νέον ἔτι ἡ ἀπαλὸν ὄντα,
συναγωνιζομένης τὴ ἡδονῆς, ἣ πρὸς αὐτὴ ἅπαλλα
ξωυπουργεῖ, ἀνέφερεν ἄθλιον, τοῖς κώμοις, ἡ ἕως
ἑταίρας παρακοῦσα ἐκδρον, ὡσ μηδὲ μικρὸν
αὐτῷ φίλ αὐδοῦς ὑπολείπεσθ. καὶ ἅγε ὑπὲρ ἐ-
αυτὴ λέγεσθαι μικρὸν ἔμπροσθεν ᾤετο, ὑπὲρ
ἐμοῦ εἰρῆσθαι νομίζατε. ἀδικῶ δὲ ἔωθεν ὁ ἄθ-
λιος ἐστεφανωμένος, κραιπαλῶν, καὶ ἀπο-
ρᾶς μέσης καταυλούμενος, οὐδὲ νήφων,
κωμάζων ὡσὶ πάντας. ὕβρεις τῶν προγόνων,
καὶ φίλ πόλεως ὅλης, καὶ γέλωτα τοῖς ξένοις.
ἐπεὶ μέντοι παρ' ἐμὲ ἦκεν, ἐγὼ μὲν ἔτυχον
ὥσπερ εἰωθα πρεῖν, ἀναπεπαμένων τῶν θυ-
ρῶν, πρὸς δὲ παρόντας τῶν ἑταίρων λόγους π
νας ἀδὲ ἀρετῆς, καὶ σωφροσύνης διεξιοῦσα. ὁ
δὲ, μετὰ τοῦ αὐλοῦ, καὶ τῶν στεφάνων ἐπι-
σὰς, τὰ μὲν πρῶτα ἐβόα, καὶ συγχεῖν ἡμῶν ἐ-
πειρᾶτο, τὴν σωουσίαν ἐπαράξας τῇ βοῇ.
ἐπεὶ δὲ οὐλὼ ἡμεῖς ἐπεφροντίκειμεν αὐτοῦ,

κατ' ὀλίγον, οὐ γὰρ τέλεον ἦν ἀνάβροχος τῇ μέθῃ, αὐένηφε πρὸς τοὺς λόγους, καὶ ἀφῆρει τε τοὺς στεφάνους, καὶ τὴν αὐληχρίδα κατεσώπα, καὶ ὠθεῖ τῇ περφυρίδι χύτρο. καὶ ὥσπερ ἀξύνετος βαθέος αὐεγειρόμενος, ἑαυτόντε ἐώρα ὅπως ἔκειτο, καὶ τοῦ πάλαι βίου κατεγίνωσκε. καὶ δ' μὲν ἐρύθημα τὸ ἐκ μέθης, ἀπήνθει, καὶ ἀφανίζερ. ἀρυθρία δὲ κατ' αὐλῶ τῶν δραμένων. καὶ τέλος ἀποδρὰς ὥσπερ εἶχεν, ἀυτεμόλησε παρ' ἐμέ, οὔτε ἐπικαλεσαμένης, οὔτε βιαζομένης, ὡς αὐτή φησιν ἐμοῦ, ἀλλ' ἑκὼν αὐτὸς ἀμείνω ταῦτα ἔτι ὑπολαμβάνων. καί μοι ἤδη κάλει αὐτὸν, ὅπως καταμαθητε ὃν ζόωντα λιάκειται πρὸς ἐμοῦ. πῦτον ὦ ἄνδρες δικασταί, πταλαβοῦσα γελοίως ἔχοντα, καὶ μήτε φωνὴν ἀφιέναι, μοτε ἑσάναι ὑπὸ τ' ἀκράτου δωδάμενον, ὑπέστρεφα, καὶ νήφοντα, καὶ αἰτὶ ἀνδραποδώδη, κόσμιον ἄνδρα, καὶ σώφονα, καὶ πολλοῦ ἄξιον τοῖς Ελλησιν ἀπέλλεξα. καί μοι αὐτὸς τε χάειν οἶδεν τοὺς ῥύτους, καὶ οἱ προσήκοντες ὑπὲρ αὐτοῦ εἰρηκα. ὑμεῖς δ' ἢν σκοπῆτε τε ποτέρα ἡμῶν ἄμεινον ἦν αὐτῷ συνεῖναι. Ερ. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε. ἀποφοφέρεσατε. ἀνάσκετε. καὶ ἄλλοις χρὴ δικάζειν. Δί. φάσκουσι ἡ ἀκαδημία κρατεῖ, πλὴν μιᾶς.

Ερ. παράδοξον οὐδὲν εἶναί τινα ἢ τῇ μέθῃ τι θέμενον. καθήκατε οἱ τῇ στοᾷ πρὸς τὴν ἡδονὴν λαχόντα, ὥσθ' ὑπὲρ τοῦ ἔρατος οὗ δικάζειν. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὰ ὕδωρ. ἡ κατάγραφος ἡ τὰ πρικίλα, οὐ δῆλα λέγει. Στοά. οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς πρὸς οὐ πρόσωπόν μοι τὴν αὐτίδικον ὁ λόγος ἔσται, ἀλλὰ τὸν ὑμᾶν τοῦ πολλοὺς ὁρῶ, πρὸς μὲν ἐκείνῳ ἀποβλέποντας, καὶ μεμνῶντας πρὸς αὐτὴν, ἐμοῦ δὲ καταφονοῦντας, ὅτι ἐν χερὶ κέκλημαι, ἢ ἀῤῥένως ὑπὲν βλέπω, καὶ σκυθρωπὴν δοκῶ. ὅμως δέ, ἢν ἐθελήσητε ἀκοῦσαί μου λεγούσης, θαῤῥῶ πολὺ δικαιότερα ταύτης ἐρεῖν. οὐ γάρ τοι καὶ τὸ παρὸν ἔγκλημά ἐστιν, ὅτι οὕτως ἐταιρικῶς ἐσκυθρασμένη ᾖ ἐ παγωγῷ φίλῳ ὄντος, ἐρασὴν ἐμὸν ἄνδρα τότε σώφονα δ' Διονύσιον φενακίσασα, πρὸς ἑαυτὴν ἐποιήσατο. ἢ ἦνγε οἱ πρὸ ἡμῶν δίκῃ ἑλίκα σκυ τῇ ἀκαδημίᾳ ἢ τῇ μέθῃ, ἀδελφὴ τ' ἐστὸν σῆς δίκης ἐστίν. ἀξετάζετε δ' ἐν τῷ παρόντι, ποτέρα, χοίρων δίκην νενθυκότας κάτω ἡδομένους δεῖ ζῆν, μηδ' ὧν μεγαλήφρον ἐπνοοῦντας, ἢ ἐν λυτέρῳ τ' καλῶς ἔχοντος ἡσυχομένους δ' τερπνὸν, ἐλευθέρας ἐλευθέρως φιλοσοφεῖν, μήτε δ' ἀληθινὸν ὡς ἄμαχον δεδιότας, μήτε δ' ἡδὺ ἀνδραποδωδῶς προσιρεμέ

νοις, & τὴν δυσαμονίαν ζητοντας ἐν τοῖς μέλιτι καὶ ταῖς ἰχάσι. τοιαῦτα καὶ αὐτὴ σελέσθαι τοῖς αὐοήτοις προτείνασα, καὶ μορμολυττομένη τοῖς πόνοις, προσάγει τὴν αὐτῶν δυσπλουσίαν. ἐν οἷς & ἐν σκίλακον ἐκεῖνον ἀφνιάσαι ἡμῶν ποιήκε, νοσοῦντα τηρήσας. οὐ γὰρ ἂν ἡπάτων πότε προσήκαρ δυσπαρὰ ταύτης λόγοις. καίτοι τί ἂν ἐγὼ ἀγανακτοίην κατ' αὐτῆς, ὃ μὴ μὴ ἢ τῶν θεῶν φείδεται, ἀλλὰ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν σκεδάλλει. ὥστε εἰ σωφρονεῖτε, & ἀσεβεῖ ασ' ἂν λίκλω λάβοιτε παρ' αὐτῆς. ἥκουον ἢ ἐγώγε ὡς οὐδὲ αὐτὴ παρεσκευάσται ποιήσεσθαι δυσλόγος, ἀλλὰ δ' ἂν Επίκουρον ἀναβιβάσεται συναγορεύσοντα. οὕτως ἐνζυφᾷ τοῖς δικαστηρίοις. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνά γε αὐτὴν ἐρωτᾶτε, οἵοις ἂν οἴεται γενέσθαι δ' Ηρακλέα, μὴ δ' ἂν ἡμέτερον θησέα. εἰ προσθέντες τῇ ἡδονῇ, ἔφυσαν δυσπόνοις. οὐδὲν γὰρ ἂν ἐκώλυε μεσὴν ἀδικίας εἶναι τὴν γῆν, ἐκεῖνον μὴ τοὺς κτάντας. ταῦτα εἶπον, οὐ πάνυ τοῖς μακροῖς τῶν λόγων χαίρουσα. εἰ λέγε ἐθελήσειε κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαί μοι σωφρωτομένη, τάχιστα ἂν γνωθείη δ' μηδὲν οὖσα. πλὴν ἀλλ' ὑμεῖς γε τοῦ ὅρκου μνημονεύσαντες, ἤδη σαθεὶς ἤδη τὰ εὑρεκα, μὴ πιστεύσαντες Επικούρῳ λέγοντι μηδὲν ἐπισκοπεῖν τὰ παρ' ἡμῖν γιγνόμενα

γομένων δυσθεούς. Ερ. μετάσχοι. ὁ Επίκουρος, ὥσπερ τῆς ἡδονῆς λέγει. Επικ. σὺ μακρὰ ὦ ἄνθρωπε δικάζεις πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. σεῖο δ' οὐ δὲ πολῶν μοι τὸ λόγων, ἀλλ' εἰμὶ ἐπωδαῖς πιστὸς, ἢ φαρμάκοις, ὃν φησὶν ἐρασθὴν ἑαυτῆς ἢ στὸν Διονύσιον κατηνάγκασε, ταύτης μὲν ἀπέχεσθαι, πρὸς ἑαυτὴν δὲ βλέπειν ἢ ἡδονὴ, φάρμακὸς ἂν εἰκότως ἔδοξε, μὴ δικεῖν ἐκέκριτο, δυσδὲ ἀλλοτρίους ἐρασθὲς μαγαγεύουσα. εἰ δέ τις ἐλεύθερος ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πόλει, μὴ παρεφθορότων τῶν νόμων, τὴν παρὰ ταύτης ἀκολασίαν μυσαχθὴς, & ἣν φησι κεφάλαιον τῶν πόνων τὴν δυσαμονίαν παραγίνεσθαι λέγον οἰκείοις, δυσμὲν ἀγνύλους ἐκείνους λόγους, & λαβυρίνθοις ὁμοίους, ἀπέφυγε. πρὸς δὲ τὴν ἡδονὴν, ἅσμενος ἐδραπέτευσιν, ὥσπερ δὲ σμάτινα ἀποῤῥίψας τὰς τῶν λόγων πλεκτάνας, ἀνθρώπινα & οὐ βλακώδη φρονήσας. & δ' ἐν μὲν πόνῳ, ὅπερ ἐστὶ, πονηρὸν, ἡδεῖαν δὲ τὴν ἡδονὴν οἰκείσ, ἀποκλείειν ἐχρῆν αὐτὸν, ὥσπερ ἐκ ναυαγίου λιμένι προσνέοντα, καὶ γαλήνης ἐπιθυμοῦντα, συνωθοῦντας ἐπὶ κεφαλὴν ἐς δ' τὸ νῶρ, καὶ ἐκβάτον δ' ἄθλιον παρέχειν ταῖς ἀποβάσαις, καὶ ταῦτα ὥσπερ οἰκέτην ἐπὶ τὸν

ἐλεύθερον ἐωμὸν ἐπὶ τὴν ἡδονὴν καταφεύγοντα, ἵνα τὴν πολυθρύλλητον ἀρετὴν ἀπαλλὴ ἔῃ ὄρθιον ἱδρῶτι πολλῷ ἀνελεῶν ἵδῃ. κἄπα δ' ὅλου πονήσας τοῦ βίου, θύλακον ἡσυχίαν μετὰ τὸν βίον. καίτοι τίς ἂν κεῖτ' ἂν δικαιότερον ἀξίωσεν αὐτοῦ ἐκείνου. ὃς καὶ τὰ παρὰ τῆς σοφῆς εἰδὼς, εἰ καί τις ἄλλος, καὶ μόνον τέως δὲ καλὸν ἀπαθὲς οἰόμενος εἶ, μεταμαθὼν ὡς κακὸν ὁ πόνος ἦν, δὲ βέλτιον ἐξ ἀμφοῖν δοκιμάζοις, εἶλεο. ἑώρακα γοῦν οἶμαι δὴ πολλοὺς καρτερεῖν, καὶ ἀνέχεσθαι πόνους, πολλὰ πεξιόντας, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἡδονὴν θεραπεύοντας, καὶ μέχρι τοῦτου νεανιευομένους. οἴκοι δὲ κατὰ τοὺς τῆς ἡδονῆς νόμους βιοῦντας, αἰσχυνομένους μὲν εἰ φανοῦνται, χαλῶντας δὲ τὸν τόνου, καὶ προσιέντας τὸ δόγμα. πεπονθότας δὲ ἀθλίως δ' τοῦ ταντάλου. καὶ ἔνθα ἂν λήσειν καὶ ἀσφαλῶς παρανομήσειν ἐλπίσωσι, χαυδὸν ἐμπεπλαμένους τοῦ ἡδέος. εἰ γοῦντις αὐτοῖς δ' τοῦ γύγου δακτύλιον ἔδωκεν ὡς δεδεμένος μὴ ὁρᾶσθαι, ἢ τὴν τοῦ ἀϊδοῦς κυνέᾳ, εὖ οἶδ' ὅτι μακρὰν χαίρειν ἂν τοῖς πόνοις φράσαντας, ὡς τὴν ἡδονὴν ὠθούντο ἄν, καὶ ἐμιμοῦντο ἅπαντες δ' Διονύσιον. ὅσ μέχρι μὲν τῆς νόσου, ἤλπιζεν ὠφελήσειν τι αὐτὸν δὲ τῆς καρτερίας λό-

λόγους. ἐπειδὰν δὲ ἅλικτος καὶ ἐνόσησε, καὶ ὁ πόνος ἀληθέστερον αὐτοῦ καθίκετο, ἰδὼν τὸ σῶμα δ' ἑαυτοῦ αὐτίκα φιλοσοφοῦν τῇ σαρκὶ, καὶ τἀναντία δογματίζον, αὐτῷ μᾶλλον, ἢ τοῖς ἐπίσθυσι, καὶ ἔγνω ἄνθρωπος ὤν, καὶ αὐθρώπου σῶμα ἔχων. καὶ μετέλεσεν οὐχ ὡς ἀνδριάντι αὐτῷ χρώμενος, εἰδὼς ὅτι ὃς ἂν ἄλλως λέγῃ, καὶ ἡδονῆς κατηγορῇ, λόγοισι χάρη, τὸν δ' ἐνοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. εἰρήκασι. ὑμεῖσ δ' ἴσως τούτοις μὴ φορίζεσθε. Στοα. μὴ δαμῶς, ἀλλ' ὀλίγα μοί συνεροωτῆσαι ἐπιτρέψατε. Επικ. ἐρώτησον ἀποκεινοῦμαι σοι. Σρ. κακὸν ἡγῇ δ' τὸν πόνον; Επίκ. ναί. Σρ. τὴν ἡδονὴν δ' ἀγαθόν; Επίκ. πάνυ μὲν οὖν. Σρ. τί δ', οἶσθα ὅ, τι διάφορον καὶ ἀδιάφορον, καὶ προηγμένον, καὶ ἀποπροηγμένον; Επί. μάλιστα. Ερ οὐ φασιν ὦ στὰ συνέναι οἱ δικασταὶ τὰ δισύλλαβα ταῦτα ῥητόρματα. ὥστε ἡσυχίαν ἄγετε. διαφορήσουσι γάρ. Σρ. καὶ μὴν ἐκράτησά γ' ἄν, εἰ συνηρῶ τῆσδ' ἐν ζοφερῷ τείτῳ τῶν ἀποδείκτων χήματι. Δίκη. τίς δ' ἀπερέχει; Ερ. πάσας ἡ ἡδονή. Σρ. ἐφίημι δὴ δ' ἂν δίᾳ. Δί. τύχῃ τῇ ἀπαθεῖ. σύ δ', ἄλλους κάλει. Ερ. ἀεὶ δεῖ σοφοῦ ἀρετὴν, καὶ ξυφή. καὶ ἀεί σοφὸς δ' ἀὐ

τὸς, πρέσβυ. Αρετή. πρεσβυτέραν ἐμὲ χρὴ λέγειν τὴν ἀρετήν. ἐμὸς γάρ ἐστιν Αρίστιππος ὡς δηλοῦσιν οἱ λόγοι, καὶ τὰ ἔργα. Τρυφή. οὐμενοῦν, ἀλλ' ἐμὲ τὴν τρυφήν. ἐμὸς γὰρ ὁ ἀνὴρ, ὥστ' ἔστιν ὁρᾶν ἀπὸ τῶν στεφάνων, καὶ τῆς πορφυρίδος, καὶ τῶν μύρων. Δί. μὴ φιλονεικῆτε. ὥστε κεῖσεται γὰρ καὶ αὕτη ἡ λίκνη ἔστ' ἂν ὁ Ζεὺς δικάσῃ τοῦ Διονυσίου. παραπλήσιον γάρ τι καὶ οὗτος ἔοικεν εἶναι. ὥστε ἂν μὲν ἡ ἡδονὴ κρατήσῃ, καὶ ὁ Αρίστιππον ἕξει ἡ τρυφή. νικώσης δὲ αὖ τῆς σοφίας, καὶ οὐ τοφέσται ἡ ἀρετῆς κεκμηκυῖα. ὥστε ἄλλοι παρέσονται. ὁ δὲ λίνα μέντοι μὴ λαμβανέτωσαν οὗτοι, ὁ δικαστικόν. ἀδίκαστος γὰρ ἡ λίκνη μεμένηκεν ἀνήρ. Ερ. μάτην ἂν ἀνελκυθότοθ' ὧσι γέροντες ἄνδρες οὕτω μακρὰν τὴν ἀνάβασιν. Δί. ἱκανόν, εἰ τετιμώρηται λάβοιεν. ἄπιτε, μὴ ἀγανακτεῖτε. αὖθις δικάσεται. Ερ. Διογένης σπουδὴ παρεῖναι καιρός, καὶ σὺ τοίνυν ἡ ἀργυραμοιβικὴ λέγε. Διογένης. ἦ μὴν ἄνγε μὴ παύσηται ἐνοχλοῦσα ὦ λίκνη, οὐκ ἐπιδράσομοῦ δικάσεται μοι, ἀλλὰ πολλῶν, καὶ βαθέων ξαυμάτων. ἐγὼ γὰρ αὐτίκα μάλα πατάξω τοῦ ξύλω. Δί. τί δαί; ἀπέφθεγμεν ἡ ἀργυραμοιβικὴ. ὁδὲ, δικάσει, ἐπηρμένος τὸ

βάκχον. οὐ μέτριόν τι κακὸν ἡ ἀθλία ἔοικε λήψεσθαι, ὃν Πυρρίαν κήρυττε. Ερ. ἀλλ' ἡ μὲν γραφικὴ πάρεσιν ὦ δίκη, ὁ Πυρρίας δὲ, οὐ λέ τὴν ἀρχὴν ἀνελήλυθε, ἡ ἐώκει δεῖν πράξειν. Δί. τί δ' ὦ Ερμῆ; Ερ. ὅτι οὐδεὶς ἡγεῖται κεκτῆσθαι ἀληθὲς ἔνδον. Δί. τοιγαροῦν ἐρήμων αὐτῶν κατὰ δικασάτω. ὃν λογγράφον δὴ κάλει ὃν Σύρον. καίτοι πρώην ἀπηνέχθην κατ' αὐτοῦ αἰγραφαῖ, καὶ οὐλοῦ ἡπειγεν ἤδη κεκρίσθαι. πλὴν ἀλλ' ἐπεὶ ἔδοξε, πρότερον εἰσάγετε τῆς ξηρικῆς τὴν δίκην. βαβαῖ, ὅσοι ξυνελήλυθασιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. Ερ. εἰκότως ὦ δίκη. τό, τε γὰρ μὴ ἕωλον ἔνδον τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καινὴν, καὶ ξένιλω, καὶ θέας ὥσπερ ἔφης ἐπηγγελμένιλω, καὶ ἀκούσεσθαι, ξηρικῆς μὲν, καὶ δικολόγου, ἐν ὀλίγῳ μέρει κατηγορούντων, ἀπολογουμένης δὲ πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς σύρτας, ὥστε πολλοὺς ἐπάγαγε δεῖ δικαστείου. πλὴν ἀλλὰ ἄρξαι πρότε ὦ ξηρικὴ τῶν λόγων. Ρη. πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχουσα δικτελεῖ τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοῦτ' ἄρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰσφορὰν τὸν ἀγῶνα. εἶθ' ὥσπερ δεῖ μάλιστα δίκαιον, οὕτως παρασκευάσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν. ἐν μὲν αὐτίδικον, σκέ-

πᾶν κελεύειν. ἐμὲ δὲ, ὡσπερ προήρημαι, καὶ βούλημαι, τὴν κατηγορίαν ἔασαι ποιήσασθαι, οὐχὶ ταυτὰ δέ μοι παρίσταται γινώσκειν, ὅταν τε εἰς ἃ πέπονθα ἀποβλέπω, καὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους, οὓς ἀκούω. τοὺς μὲν γὰρ λόγους, ὡς ὁμοιοτάτους τοῖς ἐμοῖς, οὕτως ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς. τὰ δὲ πράγματα εἰς ἅπερ προήκοντα ὁρᾶτε, ὥστε ὅπως μὴ χεῖρόν τι πείσομαι πρὸς αὐτῶν, σκέψασθε δέον. ἀλλὰ γὰρ, ἵνα μὴ μακρὰ προοιμιάζωμαι, τοῦ λοιποῦ πάλαι εἰκῆ ῥέοντος. ἄρξομαι τῆς κατηγορίας. ἐγὼ γὰρ ὧν ἀνὴρ δίκαιος, τὴν κωμῳδίαν μειράκιον ὄντα, βάρβαρόν ἔτι τὴν φωνὴν, καὶ μονονουχὶ καινὸν ἐνδεδυκότα εἰς τὸν ἀστεῖον τρόπον, τοῦτ' τὴν Ἰωνίαν εὑροῦσα πλαζόμενον ἔτι, καὶ ὅτι χρήσαιτο ἑαυτῷ οὐκ εἰδότα, παραλαβοῦσα, ἐπαίδευσα. καὶ ἐπειδὴ ἐδόκει μοι βεβαθηκέναι, καὶ ἀτενὲς ὁρᾶν εἰς ἐμὲ, ὥστε πᾶσά τε ἔτι τότε, καὶ ἐθεράπευε, καὶ μόνῳ ἐθαύμαζεν, ἀπολιποῦσα τοὺς ἄλλους, ὅσοι ἐμνηστεύοντο πλούσιοι, καὶ καλοὶ, καὶ λαμπροὶ τὰ πρόσωπα, τοῦτον ἀκαρῆ ῥύτορα ἐμαυτὴν ἐνεγύησα νέκτι, καὶ ἀφανεῖ, καὶ νέῳ, πρόσθεν οὐ μικρὰν ἐστεφανωμένην πολλοῖς καὶ θαυμασίους λόγους. εἶτα ἀγαγοῦσα αὐτὸν εἰς τοὺς φυλέτας

τοὺς ἐμοὺς, παρενέγραψα, καὶ ἀστὸν ἀπέφηνα. ὥστε τοὺς ἀγαμαρτόντας καὶ ἐγγύης, ἀποπίγεσθαι. λόξαν δὲ αὐτῷ πολυνοσεῖν ἐπλεξομένῳ τοῦ γάμου τὴν βυσσείαν, οὐδὲ τότε πολυελείφθην. ἀλλὰ παντάχοῦ ἐπομένη, ἄνω καὶ κάτω πολυηγόμην, καὶ κλεινὸν αὐτὸν, καὶ ἀοίδιμον ἐποίουν, κατακοσμοῦσα, καὶ πολυσέλιδα. καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Ἰωνίας μέτεια. ἐς δὲ τὴν Ἰταλίαν ἀποδημῆσαι ἐθελήσαντι αὐτῷ τὸν ἰώνιον συνδιέπλευσα. καὶ τὰ τελευταῖα, μέχρι τῆς Κελτικῆς ἐναποάραξα, δυσπρεῖαι ἐποίησα. καὶ μέχρι μὲν πολλοῦ, πάντα μοι ἐπείθετο, καὶ συνῆν μοι, μὴ δὲ μίαν νύκτα ἀπόκοιτος γινόμην παρ' ἡμῶν, ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐπεστίαστο, καὶ τὰ πρὸς τὴν δυσδοξίαν εὖ ἔχειν αὐτῷ ἐνόμιζε, τὰς ὀφρῦς ἐπάρας, καὶ μεγαλοφονήσας, ἐμοῦ μὲν ἐμέλησε, μᾶλλον δὲ τέλεον ἐιασιν. αὐτὸν δὲ ἐν γενεήτῳ ἐκεῖνον, ὃν ἀπὸ τοῦ χήμαρος ὃν ἀνάλογον, φιλοσοφίας ἰὸν ἔνα λεγόμενον, ἐνεθραγαθήσας μάλα ἐρωτικῶς πρεσβύτερον αὐτὸν ὄντα ῥύτορ σύνεσι. καὶ οὐκ ἀχύνεται τὴν μὲν ἐλευθερίαν, καὶ τὸν ἄνερα τὸν ἐν ἐμοὶ λόγων συντεμών, εἰς μικρὰ δὲ καὶ κομματικὰ ἐρωτήματα κατακλείσας ἑαυτὸν. καὶ αὐτὶ τοῦ λέγειν

ὦ, τί βούλεται μεγάλῃ τῇ φωνῇ, βραχεῖς τι-
νας λόγους ἀναπλέκων, καὶ συλλαβίζων, ἀφ'
ὧν ἀθρόος μὲν ἔπαινος, ἢ κρότος πολὺς, οὐκ ἂν
ἀπαντήσειεν αὐτῷ. μεσίαμα δὲ πρὸς ἅπαν-
τας ὄντων, καὶ δ' ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα ἐντὸς τῶν ὀ-
φρύων, καὶ μακρὰ ἐπινεῦσαι τῇ κεφαλῇ, καὶ ἐπι-
στενάξαι τοῖς λεπομένοις. τοιούτων ἡράθη ὁ γέ-
ρων, ἐμοῦ καταφωνήσας. φασὶ δὲ αὐτὸν μὲν
δὲ πρὸς ὃν ἐρώμενον τοῦτον εἰρήνην ἄγειν, ἀλλὰ
καὶ εἰς ἐκεῖνον οἴμαι ὑβρίζειν. πῶς δ' οὐκ ἀχάρι-
στος οὗτος, καὶ ἔνοχος τοῖς πρὸ κακώστεως νο-
μοις, ὃς τὴν μὲν νόμῳ παρεμβᾶσαν, παρ' ἧς τοσοῦτα
ἔλαβε, καὶ σοφὴ ἦν ἔνδοξος ὄντι, οὕτως ἀτίμως ἀ-
πέλιπε καὶ καινῶν ὠρέχθη πραγμάτων. καὶ πᾶ-
σι, νῦν ὀψὲ τε μόλις ἐμὲ θαυμάζουσι, καὶ ἐπι-
γράφονται ἅπαντες πρὸς ἀτιμίαν ἑαυτῶν. ἀλλ' ἐ-
γὼ μὲν αὐτέχω, τοσούτων μνηστευόντων. καὶ κό-
πτουσιν ἀνοῖξαι τὴν θύραν, καὶ παρανόμως ἐπιβοωμέ-
νοις μεγάλῃ τῇ φωνῇ, οὔτε ἀνοίγειν, οὔτε ὑ-
πακούειν βούλομαι, ὁρῶν μὲν ἀνοιγομένην οὐ πολλὴν πλὴν
βοῆς κομιζούσας. οὗτος δὲ, οὐδὲ οὕτως ἐπισχέ-
θει πρὸς ἐμὲ, ἀλλὰ πρὸς ὃν ἐρώμενον βλέ-
πει, τί ὦ θεοὶ χρηστὸν παρ' αὐτῷ λήψεσθαι πρὸς
δοκῶν. οὐ τοι βίβεωνος οὐδὲ ὁρᾷ τι λέον ἔχον-
τα. εἰρηκα ὦ ἄνδρες δικασταί. ὑμεῖς δὲ, ἢν εἰς

ὃν ἐμὸν βούτων τῶν λόγων ἀπολογεῖσθαι θέλῃ,
τοῦτο μὴ ἐπιτρέπετε. ἄτοπον γὰρ ἐστ' ἐμὲ τὴν ἐ-
μὴν μάχαιραν ἀκονᾶν. κατὰ ὃν δ' αὐτὸ ἐρώμε
νον ὃν δικάζοιτον, οὗτος ἀπολογείσθω, ἢν δύνη-
ται. Ερ. τοῦτο μὲν ἀπίθανον. οὐ γὰρ οἷόν τε ὦ
ῥητορικὴν μόνον αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι κατὰ χρῆ-
μα τῆς δικάζου, ἀλλὰ ῥῆσιν καὶ αὐδᾶσ εἰπάτω.
Σύρος. ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ὦ ἄνδρες, ἢ αὐτίδικος ἥπε
νάκτησεν, εἰ μακρῷ χρήσομαι τῷ λόγῳ, καὶ αὐ
τὸ δ' δικαιοῦσθαι λέγειν παρ' ἐκείνης λαβών, πρὸ
λὰ μὲν οὐκ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. τὰ κεφάλαια δὲ
αὐτὰ ἐπιλυσάμενος τῶν καθηρημένων, ὑμῖν
ἀπολείπω σκοπεῖν τοῖς ἀπάντων, πάντα γὰρ
ὅσα δικηκάσατο τοῖς ἐμοῦ, ἀληθῆ ὄντα δικηκά
σαι. καὶ γὰρ ἐπαίλβυσε, καὶ σωατελήμησε,
καὶ εἰς τοὺς Ελλωας ἐνέγραψε. καὶ κατάγε τοῦτ'
ἄγειν ἀνεισείην τοῖς γάμῳ. δίας δὲ αἰτίας
ἀπολιπὼν αὐτὴν ἐπὶ ῥυγνὶ τὸν δικάζοντ ἐ-
ξαπόμπω, ἀκούσατε ὦ ἄνδρες δικασταί, καί
με μηδὲν τοῦ χρησίμου ἕνεκα ψεύδεσθαι νομί-
λάβοιτε. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταύτῃ οὐκ ἐπισωφρο-
νοῦσαν, οὐδὲ ἐμμενοῦσαν τοῖς κοσμίου σχή-
ματος, οἷον ποτὲ ἐσχηματισμένῃ αὐτὴν ὁ
παιδευτὴς ἐκεῖνος ἠγάγετο, κεκομουμένῃ δὲ,
καὶ τὰς τρίχας εὐθετιζούσαν εἰς τὸ ἐπιμε-

κὸν, καὶ φυκίον ἐντειβομένῳ, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ ἀνωγραφομένῳ, ἀνώπιθον δύθις, καὶ παρεφύλαττον ὅπῃ ἂν ὀφθαλμὸν φέροι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, εὖ. καθ' ἑκάστω δὲ τὴν νύκτα, ὁ μὲν στενωπὸς ἡμῶν, ἐνετρίμωλατο μεθυόντων ἐρασῶν κωμαζόντων ἐπ' αὐτὴν, καὶ κοπτόντων τὴν θύραν. ἐνίων δὲ, καὶ εἰσβιάζεσθαι καὶ οὐδενὶ κόσμῳ τολμόντων. αὕτη δὲ ἐγένετο, καὶ ἤρετο τοῖσ δρωμένοις. καὶ τὰ πολλὰ ἢ παρέκυπτεν ἀπὸ τοῦ τέγεοις, ἀκλόντων ἀκούουσα ξαχέως τῇ φωνῇ ὠλαδό τινας ἐρωτικὰς, ἢ παρανοίγουσα τὰς θυείδας, ἐμὲ οἰομένη λαθεῖν, ἀσέλγεις, καὶ ἐμοιχεύετο πρὸς αὐτῶν. ὅσῳ ἐγὼ μὲν φέρων, γράφεσθαι μὴν αὐτὴν μοιχείας οὐκ ἐδοκίμαζον. ἐν γειτόνων δὲ οἰκοῦντι τῷ λιαλόγῳ προσελθὼν, ἄξιον κατασχεθῆναι ἐπ' αὐτῷ. ταῦτά ἔδειν, ἃ ἐγὼ τὴν ῥητορικὴν μεγάλα ἠδίκησα. καίριε δὲ καὶ μοι ἐν αὐτῇ τοιοῦτο ἐπέπρακτο, καλῶς εἶχέ μοι ἀνδρὶ ἤδη τετταράκοντα ἔτη σχεδὸν γεγονότι, θορύβων μὴν ἐκείνων, μὴ δικῶν, ἀπηλλάχθαι τοὺς ἄνδρας τοὺς δικασὰς ἀζημείν ἐᾶν, τὰ ῥάννων κατηγορίας, ἢ ἀεισέων ἐπαίνοις ἐκφυγόντα. ἐσὶ δὲ τὴν ἀκαδημίαν, ἢ ἐσ τὸ λύκειον ἐλθόντα, τῷ βελτίσῳ τούτῳ διαλόγῳ συμπαρατεῖν,

ἠρέμα ἂν διαλεγόμενον. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἤδη παύσομαι. ὑμεῖς δ', εὔορκον τὴν φρονεῖν ἐνέγματε. Δί. τίς κρατεῖ; Ερ. πάσασ ὁ Σύρος, πλὴν μιᾶς. Δί. ῥᾴτωρ πῶς ἔοικεν εἶ ὁ τὴν ἐναντίαν θέμενος. ὁ διάλογος ἰωδὴ τ' αὐτῶν, λέγε. ὑμεῖς δὲ πειμείνατε, διαλασίονα ἀποισόμενοι τὸν μισθὸν ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς δίκασ. Διάλογος. ἐγὼ δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ μακροὺς μὲν ἀποτείνειν τοὺς λόγους οὐκ ἂν ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ μικρὸν ὥσπερ εἰωθα. ὅμως δ' ὡς νόμος ἐν τοῖς δικασκείοις, οὕτω ποιήσομαι τὴν κατηγορίαν, ἵνα διώκτης αὖ πάσι ἦ ἄτεχνος τῶν τοιούτων ὤν. καί μοι τοῦτ' ἔσω πρὸς ὑμᾶς δ' προοίμιον. ἃ δὲ ἠδίκημαι, καὶ ἐπιδείσομαι πρὸς μύθου, ταῦτά ἐστιν. ὅτι με σεμνὸν τέως ὄντα, καὶ θεῶν τε πέρι, καὶ φύσεως, καὶ τῶν ὅλων ἐπιδιδάσκοντα σκοπούμενον. ὑψηλὸν ἄνω που τῶν νεφῶν ἀρόβδαι τοῦνα, ἔνθα ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πίνον ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, καταπάσας αὐτὸ ἤδη κατὰ τὴν ἀφίδα πετόμενον, καὶ ἀναβαίνοντα ἐπὶ θρόνω τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ πόρρω σωρίτας, ἰσοδίαιτον τοῖς πολλοῖσ ἐποίησε. καὶ δὴ μὲν γαμικὸν ἐκεῖνο, καὶ σωφρονικὸν προσωπεῖον, ἀφεῖλέ μοι. κωμικὸν δὲ ἄλλο, καὶ σατυρικὸν, ἐπέθηκέ μοι.

καὶ μικροῦ δεῖν πλοῖον. εἶτά μοι ἐσ δ' αὐτὸ φέρων, συμπαθεῖξέμοι δ' σκόμμα, ἡ δ' ἴαμβον, καὶ κωμισμόν, ἢ δν Εὔπολιν, ἢ τὸν Ἀριστοφάνη, δεινοὶς ἄνδρας ἐπικρτομῆσαι τὰ σιμά, ἡ χλευάσαι τὰ καλῶς ἔχοντα. τελευταῖον δέ, ἦ Μένιππόν τινα τῶν παλαιῶν κυνῶν μάλα ὑλακτικὸν ὡς δοκεῖ, ἢ κάρχαρον αὐορύξας, ἢ δῆτα ἐπεισπηδᾷ μοι φοβερόν τι ναὶ ὡς ἀληθῶς κύνα. ἢ δ' ὅπως λαθραῖον, ὁσῳ καὶ γελῶν ἅμα ἔδακνε. πῶς δ' οὐ δεινὰ πάσχοιμι, μηκέτ' ὢν τοιοῦτος οἷος κείμην, ἀλλὰ κωμῳδῶν, καὶ πλωτοποιῶν, καὶ ὑποθέσεις ἀλλοκότους ὑποτιθέμενος αὐτῷ; δ' γ' πάντων ἀρπώτατον, κρασίν τινα πλάδδον κέραμαι. ἢ οὔτε μεζόσ εἰμι, οὔτε ὢν τῶν μετεώρων βέβηκα. ἀλλὰ ἰσοκεντα ροῦ λίκλω, σύνθετόν τι, καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ. Ερ. τί δῆτα πρὸς ταῦτα ἐρεῖς ὦ Σύρε; Συ. ἀπροσδόκητον ὦ ἄνδρες ὑμῖν. καὶ δικαίως ἂν ἀγῶνα δοίην ἀμφισβητήσιμον παρ' ὑμῖν. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἤλπισα δικάζεσθαι, ἢ τοιαῦτα ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ. οὐ παραλαβὼν ἐγὼ, σκυθρωπὴν ἔ τι τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα, ἡ ὑπὸ τῶν σωφρόνων ἐρωτήσεων κατεσκληκότα, ἡ ταύτῃ ἀδιάφορον μὴ ἔχειν δοκοῦντα, οὐ

πάντῃ δὲ ἁλύν, οὐδὲ πῖσ πολιόθεσι κεχαρισμένον, πρῶτον μὲν αὐδὴν ἣ γῆς βαίνειν ἐσ δν αὐθρώπινον εἰθισα ῥοῦν τὸν ῥόον. μετὰ δὲ δν αὐχμὸν τὸν πολὺν, ἀπορρύνασ, ἢ μᾶλλον καταναγκάσασ, ἁδίκωσ ῥῖσ ὀρῶσι παρεσκευάσα. ὡδὶ πᾶσι δὲ, τὴν κωμῳδίαν αὐτῷ παρέβλυξα. ἢ κατὰ δῆτα, πολλήν οἱ μηχανώμενος τὴν εὔνοιαν πρὸ τῶν ἀκουόντων. οἵ τέως τὰς ἀκάνθας τὰς ἐν αὐτῷ δεδότθ', ὥσπορ δν ἐχῖνον, λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας ἐφυλάττοντο. ἀλλ' ἐγὼ οἶδ' ὅπορ μάλισα λυπεῖ αὐδν, ὅτι μὴ τὰ ἰχνὰ ἐκεῖνα, ἢ λεπτὰ καθήμενος πρὸσ αὐτὸν σμικρολογοῦμαι, εἰ ἀθάναρσ' ἡ ψυχὴ, ἢ πόσασ κοτύλας ὁ θεὸσ, ὁπότε δν κόσμον εἰργάσα ρ', ἤμιπυσ, ἢ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐχούσησ οὐσίασ ἐνέχεεν εἰσ τὸν κρατῆρα, ἐν ᾧ πάντα ἐκεράννυτο, ἢ εἰ ξηπτοεικὴ πολιτικῆσ μοεί σ' εἰσῴλον, κολακείασ δ' τέταρτον. χαίρει δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὰ τοιαῦτα λεπτολογῶν, καθάπορ οἱ τὴν ῳδὴν ἥδέωσ κνώμονοι. καὶ δ' φρόντισμα ἥλιόν αὐτῷ μοκεῖ, καὶ μέγα φρονεῖ, ἣν λέγεται ὡσ οὐ παντὸσ ἀνδρὸσ ὄντ' σωιλεῖν ἃ δεῖ τῶν ἱερῶν ὀξυδορκεῖ. ταῦτα δηλαδὴ καὶ παρ' ἐμοῦ ἀπαιτεῖ, καὶ τὰ πόρρω ἐκεῖνα ζητεῖ, καὶ ἀποβλέπει, τὰ πρὸ τοῖν ποδοῖν

πάντῃ

οὐχ ὁρῶν. ἐπεὶ τῶν γε ἄλλων ἕνεκα, οὐκ ἂν οἶμαι μέμψαιτό μοι, ὡς θυμάτιον τοῦτο ἐλαχίστου κόν τοδιωτάσας αὐτο, βαρβαρικὸν μετενέβαλ. καὶ ταῦτα, βάρβαρος αὐτὸς ὢν δοκῶν, ἠλίσκοιμι γὰρ ἄν, τὰ ριαῦτα εἰς αὐτὸν παρανομῶν, τὴν πάτειον ἐσθῆτα λωποδυτῶν. ἀπολελόγημαι ὡς δυνατὸν ἐμοί. ὑμεῖς δέ, ὁμοίαν τῇ πάλαι τὴν φῆφον ἐνέγκατε. Ερ. βαβαὶ, λέκαθλαις κρατῆσ. ὁ γοῦν αὐτὸς ἐκείνος ὁ πάλαι, οὐδὲ νῦν ὁμόφυφός ἐστιν. ἀμέλει τοῦτ' ἔθος ἐστὶ, καὶ πᾶσι τὴν τεθυμμένην οὖρος φέρει, & μὴ παύσαιτο φθονεῖν τοῖς ἀρίστοις. ἀλλ' ὑμῖν μὲν, ἅπτε ἀγαθῇ τύχῃ. αὐλείαν δέ, τὰς λοιπὰς δικάσομεν.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΣΙΤΟΥ, ΗΤΟΙ ΟΤΙ ΤΕΧΝΗ Η ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ.

Ι ΗΤΕ ἄρα ὦ Σίμων, οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι, & ἐλεύθεροι, καὶ δοῦλοι, τέχνην ἑκάστου τινα ἐπίστανται, δι' ἣν ἕκαστοι αὐτοῖς τέλειοι, & ἄλλῳ χρήσιμοι. σὺ δέ, ὡς ἔοικεν ἔργον οὐδὲν ἔχεις, δι' ὃν ἂν τις αὐτὸς ἀπόναιο, ἢ ἄλλῳ μεταδοίης; Παρά. πῶς δῆτα ἐρωτᾷς ὦ Τυχιάδη, οὐλέπω οἶδα. περιῶ δὲ καὶ & ἕτερον ἐρωτᾶν. Τυχι. ἔστιν ἵν τινα τυγχάνῃς ἐπιτάμενος τέχνην, οἷον μουσικήν;

Πα. μὰ Δία. Τυ. τί δὲ, ἰατρικήν; Πα. οὐδὲ ταύτῃ. Τυ. ἀλλὰ γεωμετρίαν; Πα. οὐδαμῶς. Τυ. τί δὲ, ῥητορικήν; Φιλοσοφίας μὲν γὰρ τοσοῦτον ἀπέχεις, ὅσον γε κακίας. Πα. ἐγὼ μὲν εἰ οἷόν τε ἦν, μὴ πλεῖον. ὥστε μὴ λόχει τοῦτ' καθάπερ ἀγνοοῦντι ὀνείδισαι. φημὶ γὰρ κακὸς εἶ & χείρων, ἢ σὺ δοκεῖς. Τυ. ναί. ἀλλὰ ταύτας μὲν ἴσως τὰς τέχνας οὐκ ἐξέμαθες σχεδὸν μέγεθος αὐτῶν, μὴ δυσκολίαν. τῶν δὲ δημοτικῶν τινα, τεκτονικὴν, ἢ σκυτικὴν; & γοῦν οὐδὲ ταῦτα οὕτως ἔχεις, ὡς μὴ & ῥιαύτης ἂν σκευῆναι τέχνης. Πα. ὀρθῶς λέγεις ὦ Τυχιάδη. οὐδὲ γὰρ ῥύπτων οὐδημιᾶς ἐπιστήμων εἰμί. Το. τίνος δῆτ' ἐτέρας; Πα. τίνος; ὡς ἐγὼ οἶμαι, χρηναίας. ἢν εἰ μάθοις, & σὲ ἐπαινέσειν οἶομαι. ἔργῳ μὲν τὸν κατορθοῦν φημι ἤδη, εἰ & σοὶ λόγῳ οὐκ ἐχρὴ εἰπεῖν. Τυ. τίνα ταύτην; Πα. οὔπω μοι δοκῶ δῦ σοὶ ταύτην ἐκμεμελετηκέναι λόγους. ὥστε ὅτι τέχνῃ μὲν τινα ἐπίσταμαι, οὐκ ἄρχει ἤδη σοι γιγνώσκειν, & μὴ σχεδὸν τοῦτ' χαλεπῶς μοι ἔχειν. ἴν τινα δὲ, αὖθις ἀκούσῃ. Τυ. ἀλλ' οὐκ ἀνέξομαι. Πα. τόγε δὴ τέχνης, παράδοξον ἴσως φανεῖταί σοι ἀκούσαντι. Τυ. καὶ μὴν σχεδὸν τοῦτ' σπουδάζω μα-

θεῖν. Πα. εἰ ξυνθησῶ Τυχιάδη. Τύ, μηδαμῶς, ἀλλ' ἤδη λέγε, εἰ μὴ πρ ἄρα αὐχνῆ. Πα. ἡ παρασιτική. Το. κατ' εἰ μὴ μαίνοιτό τις ὦ Σίμων, τέχνην ταύτην φαίη ἂν; Πα. ἔγωγε. εἰ δέ σοι μαίνεσθαι δοκῶ τῷ μὴ δ' ἐμίαν ἄλλην ἐπίστασθαι τέχνην, αὐτὴν αἰτίαν εἶναί μοι τὴν μανίαν δόκει, καὶ με τῶν ἐγκλημάτων ἤδη ἀφίει. φασὶ γὰρ τὴν δ' ἀμονα ταύτην, τὰ μὲν ἄλλα, χαλεπὴν εἶν ἓξ ἔχουσ', παραιτεῖσθαι δὲ τῶν ἁμαρτημάτων αὐτὰς, ὥσπερ διδάσκαλον, ἢ παιδαγωγὸν τούτων αὖ δεχομένην εἰς αὐτὴν τὰς αἰτίας. Τυ. οὐκοῦν ὦ Σίμων, ἡ παρασιτικὴ τέχνη ἐστί; Πα. τέχνη γάρ. κἀγὼ ταύτης δημιουργός. Τυ. καὶ σὺ ἄρα παράσιτος; Πα. πάνυ ὠνείδικας ὦ Τυχιάδη. Τυ. ἀλλ' οὐκ ἐρυθριᾷς, παράσιτον σαυτὸν καλῶν; Πα. οὐδαμῶς. αἰσχυνοίμην γὰρ ἄν, εἰ μὴ λέγοιμι. Τυ. καὶ νὴ Δία ὁπόταν σε βουλώμεθα γνωρίζειν τῶν οὐκ ἐπισταμένων δεῖ, ὅτε χρὴ ζοι μαθεῖν, ὃ παράσιτος δηλονότι, φήσομεν. Πα. πολὺ μᾶλλον οὕτω λέγοντες ἐμὲ ἢ φειλίαν ἀπλαμβάνοιεν. χαίρω δὲ τῇ τέχνῃ οὐ λέν πλῆθον, ἢ φειλίας ἔχαιρε δὲ Διί. Τυ. μὴν ἐκεῖνό μοι σκοπῶν γέλως πάμπολυς

πολὺς. Πα. ποῖον; Τυ. εἰ τοὺς ἐπιπολαῖς ἄνωθεν ὥσπερ ἔθος, ἐπιγράφοιμεν Σίμωνι παρασίτῳ. Πα. καὶ μὴν ἄν ἐμοὶ μᾶλλον χρείζοιο, ἢ Δίωνι ἐπιγράφων φιλοσόφῳ. Τυ. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅπως χαίρεις καλούμενος, οὐδὲν, ἢ μικρόν μοι μέλει. σκοπεῖν δὲ δεῖ καὶ τὴν ἄλλων ἀπορίαν. Πα. τίνα μήν; Τυ. εἰ καὶ ταύτην ταῖς ἄλλαις τέχναις ἐγκαταλέξομεν. ὥστε ἐπειδὰν πυνθάνηται τις ὁποῖά τις αὕτη τέχνη ὄζι, λέγειν, οἷον γραμματικὴ, ἀγωνιστικὴ, παρασιτική. Πα. ἐγὼ μὲν ὦ Τυχιάδη, πολὺ μᾶλλον ταύτην, ἢ τινὰ ἑτέραν τέχνην φαίην ἄν. εἰ δέ σοι φίλον ἀκούειν, καὶ ὅπως οἶμαι, λέγειμι ἄν, καὶ πρ οὐ πάντα πάσιν ὢν, ὡς ἔφθην εἰπὼν, ἀλλὰ τούτῳ παρεσκευασμένος οὐθέν. Τυ. εἰ καὶ σμικρὰ ἴ, ἧττον ἀληθέσι δοίσει. Πα. ἴθι δὴ πρῶτον ἀπὸ τέχνης ἔοικε, ἥτις ποτε οὖσα τυγχάνει δεῖ γένει σκοπῶμεν. οὕτω σὶ ἐπακολουθήσαμεν ἂν τῇ τῶν κατ' εἶδος τέχναις, εἴπερ ἄρα ὀρθῶς μετέχοιμεν αὐτῆς. Τυ. τί ποτ' ἔν ὄζι τέχνη, ὡς ἐπίστασαι; Πα. πάνυ μὲν ἔν. Τυ. μὴ ῥίνην ὤκνει λέγειν αὐτὴν, εἰ πρ οἶσθα. Πα. τέχνη ὄζιν ὡς ἐγὼ διεμνημονεύω σοφοῦ τινος ἀκούσας;

σύστημα ἐμπαλλήτεων ἐγγεγύμνασμένων,
πρὸς τὸ τέλος εὐχρηστον τῶν ἐν τῷ βίῳ Τυ.
ὀρθῶς ἐκείνου γε εἰπόντος, οὕτως ἀπεμνημόνευ
ται. Πα. εἰ δὲ μετέχοι τούτων ἁπάντων ἡ
παρασιτικὴ, τί ἂν ἄλλο ἢ αὐτὴ τέχνη εἴη;
Τυ. τέχνη μὲν, εἰ ὧδε οὕτως ἔχοι. Πα. φέ
ρε δὴ καθ' ἕκαστον ταῖς τέχναις εἰσιόντες ἐφαρμό
ζοντες τὴν παρασιτικὴν, εἰ συνάδει σκοπῶμεν
ἢ ὁ λόγος αὐτῆς λόγος, ἀλλὰ μὴ καθάπερ αἱ
πονηραὶ χύται ἀκρουόμεναι, μὴ σε πρὸν ἀπο
φεύγητε. δεῖ γὰρ οὖν ἐν τούτῳ ὥσπερ ἐν
ἁπάσαις τέχναις, σύστημα ἐμπαλλήτεων. πρῶ
τον μὲν δοκιμάζειν, μὴ ἀκρείνην ὅστις ἂν ἐπι
τήδειος γένοιτο ἑαυτὸν φέρειν. ἔπειτα οὕτω παρασι
τεῖν ἀρξάμενος, οὐκ ἂν μεταγνοίη. ἢν δὲ μὴ ἀρ
χιτεκτονικὰ τέχνης τινὰ φύσεως ἔχειν, εἶτ'
ἐπίσαιρ' ἂν γνώσεσθαι τὰ τε κίβδηλα τῶν νο
μισμάτων, καὶ τὰ μή. ἔστιν δὲ ἄνδρ' τέχνης
ἀκρείνειν τοὺς τε κιβδήλους τῶν ἀνθρώπων,
καὶ τοὺς ἀγαθούς. ἔστι ταῦτα, ὥσπερ τῶν νομι
σμάτων, ἔστι τῶν ἀνθρώπων φανερῶν δύο εἰς ὄντων
αὐτὰ μέχρι ταῦτα μὴ ὁ σοφὸς Εὐριπίδης κα
ταμέμφεται λέγων.

» Ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ ἔνα κακὸν ἀριθμεῖσθαι,
» Οὐκ ἴσ' χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι.

ὥστε δὴ μείζων ἡ τοῦ παρασίτου τέχνη πέφυ
κεν, εἴγε τὰ οὕτως ἄδηλα, καὶ ἀφανῆ, μᾶλ
λον τῆς μαντικῆς γνωρίζειτε, καὶ ὅσῳ. τὸ
λέγειν ἐπίστασθαι λόγους λέγειν ἐπιτηδείους,
καὶ πράγματα πράττειν, δι' ὧν οἰκειώσεται,
ἢ δύνοιτο ἂν ἑωσῶν τοῦ τρέφοντι ἀπαρέσκειν, ἀφ'
οὗ συνέστηκε, καὶ καταλήψεως ἐρρωμένης εἶ-
ναί σοι δοκεῖ; Τυ. καὶ μάλα. Πα. ὅ δέγε
ἐν τοῖς ἑστιάσεσιν αὐτοῖς, ὅπως πάντες ἀπέλ
θωσι πλέον ἔχων, καὶ παρευδοκιμῶν, ὅτι μὴ τὴν
αὐτὴν αὐτῷ κεκτημένους τέχνην ἄνδρ τινὸς
λόγου. καὶ σοφίας πλάττεσθαι δίει; Τυ.
οὐδαμῶς. Πα. τί δέ, δ' ἐπίστασθαι τὰς
ἀρετὰς, καὶ κακίας τῶν ὄψων, καὶ τῶν στίων,
πολυπραγμοσύνην ἀτέχνου τινὸς εἶναί σοι δο
κεῖ; ἢ ταῦτα, τοῦ γενναιοτάτου Πλάτωνος
οὕτωσί λέγοντος, τὸ μέλλον σ' ἐστιάσεσθαι, »
μὴ μαγειρικοῦ ὄντος, σκοπάζομένης θοίνης, »
ἀκυροτέρα ἢ κρίσις. ὅτιγε μὴν οὐκ ἐκ καταλή
ψεως μόνον, ἀλλὰ συγγεγυμνασμένης ἕξιν ἡ
παρασιτικὴ, μάθοις ἂν ἐνθένδε ῥᾳδίως. αἱ
μὲν δὴ τῶν ἄλλων τεχνῶν καταλήψεις, καὶ
ἡμέρας, καὶ νύκτας, καὶ μῆνας, καὶ ἐνιαυτοὺς
πολλάκις ἀσυγγύμναστοι μένουσι, καὶ ὅμως οὐκ
ἀπόλλυνται παρὰ τοῖς κεκτημένοις αἱ τέ-

χναι. ἀλλὰ τοῦ πλησίον καταλήψεσθαι, εἰ μὴ καθ' ἡμέραν εἴη ἐν γυμνασίῳ, ἀπόλλυσθαι οὐ μόνον δίμαι τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν τεχνίτην. τόγε μὴν πρός τι τέλος εὔχρηστον ζῆν βίῳ, μὴ μανίας εἶναι ζητεῖν, ἐγὼ δὲ τὸ φαγεῖν καὶ τὸ πιεῖν οὐδὲν εὐχρηστότερον εὑρίσκω ἐν τῷ βίῳ ὄν, οὐδὲ ζῆν γε ἄνευ τούτου ἐστί. Τυ. πάνυ μὲν οὖν. Πα. καὶ μὴν οὐδὲ γιοῦν τόντι ἔστιν ἡ παρασιτική. ὁποῖον τὸ κάλλος, καὶ ἡ ἰσχύς. ὥστε τέχνην μὲν μὴ δοκεῖν αὐτήν, δύναμιν δέ τινα ῥιαύτην. Τυ. ἀληθῆ λέγεις. Πα. ἀλλὰ μέντοι οὐδὲ ἀτεχνία ἐστίν. ἡ γὰρ ἀτεχνία, οὐδέποτε ὅλως κατορθοῖ τῷ κεκτημένῳ. φέρε γὰρ εἰ ἐπιβὰς σὺ σαυτῷ ναῦν ἐν θαλάττῃ, καὶ χειμῶνι, μὴ ἐπισάμενος κυβερνᾶν, σωθείης ἄν; Τυ. οὐκ οὖτω. Πα. τί δήποτε, ἢ τῷ μὴ ἔχειν τέχνην, ἣν ἔσθ' ὅπως σώζειν ἑαυτόν; Τυ. καὶ μάλα. Πα. οὐκοῦν καὶ παράσιτος ὢν ὁ μὴ παρασιτικῶς, εἰ πρὸς ἣν ἀτεχνία, οὐκ ἂν ἐσώζετο; Τυ. ναί. Πα. οὐκοῦν τέχνη σώζεται, ἀτεχνία δ' οὔ; Τυ. πάνυ μὲν οὖν. Πα. τέχνη ἄρα ἐστὶν ἡ παρασιτική. Τυ. τέχνη ὡς ἔοικε. Πα. καὶ μὴν κυβερνήτας μὲν ἀπαθοῖς, καὶ ἡνιόχους τεχνίτας ἐκπεσόντας τῶν ἁρμάτων οἶδα ἐγὼ πολλάκις. καὶ δὴ

καὶ δὴ μὲν ξυμβάντας, δὴ δὲ καὶ πάμπαν ἀπολωλεκότας. πρᾶσίν τοι δὲ ναυάγιον. οὐδὲ εἷς ἔχοι τοιοῦτον εἰπεῖν. οὐκοῦν εἰ μήτε ἀτεχνία ἐστὶν ἡ παρασιτική, μήτε δύναμις, σύστημά δέ τι καὶ ἐκκαταλήψεων γεγυμνασμένων, τέχνη δήλονότι ὁμολογήσεται ἡμῖν σήμερον. Τυ. ὅσον ἐκ τούτου, εἰκάζω. ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπως καὶ ὅρον ἡμῖν τινα γενναῖον ἀποδώσει τῆς παρασιτικῆς. Πα. ὀρθῶς σύγε λέγων. δοκεῖ δή μοι οὕτως ἂν μάλιστα διωρίσθαι, παρασιτικὴ ἐστὶ τέχνη ἀστέων, ἢ βρωτέων, ἢ τῶν δὴ ταῦτα λεκτέον, τέλος δὲ αὐτῆς, ὃ ἥδυ. Τυ. ὀρθῶς γέμοι δοκεῖς ὁρίζεσθαι τὴν σαυτοῦ τέχνην. ἀλλ' ἐκεῖνο σκόπει, μὴ πρὸς ἐνίους τῶν φιλοσόφων μάχῃ σοι δοκεῖ τὸ τέλους ἦ. Πα. καὶ μὴν ἀπόχρη γε, εἰ μὴ ὀρθῶς ἔσται δ' αὐτὸ τέλος δυσαμονίας, καὶ παρασιτικῶς. φανεῖται δὲ οὕτως. ὁ μὲν σοφὸς Ὅμηρος ἐν τῷ πρασίῳ βίον θαυμάζων, ὡς ἄρα μακάριος, καὶ ζηλωτὸς εἴη μόνος, οὗ φησί τι φησὶ τέλος χαριέστερον ἐμεναι, ἢ ὅταν εὐφροσύνην μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι σῖτου, καὶ κρεῶν. μέθυ δὲ κρητῆρος ἀφύσσων οἰνοχόος φορέῃσι, καὶ ἐγχείῃ σιτάεσι. καὶ ὡς οὐχ ἵκανῶς ταῦτα θαυμάζων, μᾶλλον τὴν αὐτοῦ γνώ

Universidad de Deusto
Biblioteca

μλω ποιῆ φανερωτέραν, εὖ λέγων. Τοῦτο τί μοι
κάλλιον ἐνὶ φρεσὶν εἰδέτω ἔστω. οὐκ ἕτερόν τι
ἀπ' ὧν φησιν, ἢ δ' παρασιτεῖν εὐδαιμονομίαν.
Ὁ μὴν οὐδὲ τῶ τυχόντι ἀνδρὶ ποδιτέθεικε ρή-
τορι δὲ λόγω, ἀλλὰ τῷ σοφωτάτῳ τῶν ὅλων
καίτοι γε εἰπὼν δρέβου λέρ. Ὀδυσεὺς δ' κατὰ δὲ
Στωϊκοὺς ἐπαινεῖν τέλος, ἐλύναρ ταυτὶ λέ-
γειν. ὅτε δ' ἦν φιλοκτίστην αὐήναγον ἐκ δὴ λί-
μνου, ὅτε δ' Ἴλιον ἀπόρθησεν, ὅτε δὲ Ἕλλη-
νας φεύγοντας κατέσχεν, ὅτε εἰς Τροίαν εἰ-
σῆλθεν, ἑαυτὸν μαστιγώσας, Ὁ κακά, μὴ ποτὶ
κἀράκη ἐνδύς, ἀλλὰ τότε οὐκ εἶπε δὲ τέ-
λος χαιρέστερον. ἀλλὰ μὴν Ὁ ἐν τῷ τῶν Ἐπικου-
ρείων βίῳ φιλόμουσος αὖθις πρὸ τῆ Καλυψοῖ,
ὅτε αὐτῷ ἐπῆρχεν ἐν ἀργίᾳ τε βιοτεύειν, Ὁ
ξυφᾶν, Ὁ βινεῖν τὴν Ατλαντος θυπατέρα, μὴ
κινεῖν πάσας τὰς λείας κινήσεις, οὐδ' ἐποτε εἰ
πεδὸν δ' τέλος χαιρέστερ), ἀλλὰ δὴν τ' παρασί
των βίον. ἐκαλοῦνο ἢ λαυτυμόνες οἱ παράσιτοι
τότε. πῶς δ' λέγῃ; πάλιν ἄξιον αἰνιγμὸν ἢ
ναι τῶν ἐπῶν. οὐδὲ ἦν οἷόν τε ἀκούειν αὐτῶν, μὴ
πολλάκις λεγομένων. δαιτυμόνδε καθήμενοι
ἑξείης. Ὁ παραπλήσιοι ξάπεζαι σίτου, μὴ κρέ
ὧν. ὅγε μὴν Ἐπίκουρος σφόδρα ἀναιρούντως
ὑφελόμενος δ' ἦν παρασιτικὸς τέλος, τῆς
κατ'

κατ' αὐτὸν εὐδαιμονίας, τέλος αὐτὸ ποιῆ.
καὶ ὅτι κλοπὴ δ' πρᾶγμα ἔστι, καὶ οὐδὲ ἐπι
κούρῳ μέλει τὸ ἡδύ, ἀλλὰ δὴ παρασίτῳ,
οὕτω μάθοις ἄν. ἔφη γε ἡγοῦμαι τὸ ἡδὺ πρῶ-
τον μὴν δ' ἦν ἔρκος, ἀόχλητον. ἔπειτα δ' μὴ θο
ρύβου, μὴ ταραχῆς τὴν ψυχὴν ἐμπεπλῆσθαι.
τούτων τοίνυν ὁ μὴν πρᾶσιος, ἑκατέρων τυγ
χάνει. ὁ δὲ ἐπικούρειος, οὐδὲ θατέρου. ὁ δὴ
ζῆν δοὺς σχήματος γῆς, ἢ κόσμων ἀπειρίας,
Ὁ μεγέθους ἡλίου, ἢ ἀτομημάτων, καὶ πρώ
των στοιχείων, καὶ ποδὶ θεῶν, εἴτε εἰσὶν, εἴτε
οὐκ εἰσὶ, μὴ ποδὶ αὐτοῦ τέλους ἀεὶ πλεμῶν,
Ὁ διαφερόμενος πρός τινας, οὐ μόνον ἐν ἀνθρω
πίναις, ἀλλὰ καὶ ἐν κοσμικαῖς ἔστιν ὁ χλήσεσιν.
ὁ δὲ παράσιτος, πάντα καλῶς ἔχειν οἰόμενος
μὴ πεπιστευκὼς μὴ ἄλλως ταῦτα ἔχειν ἀμὲν),
ἢ ἔχει, μετὰ ποικίλης ἀδείας, Ὁ γαλήνης, οὐ
δενὸς αὐτῷ τοιούτου πρέποντος, ἐσθίει, Ὁ
κοιμᾶται ὕπνος, ἀφεικὼς τοὺς πόδας, Ὁ τὰς
χεῖρας, ὥσπερ Ὀδυσεὺς ἢ τ' ἀχθηδίας ἀποπλέ
ων οἴκαδε. μὴ μὴν οὐχὶ κατὰ ταῦτα μόνον οὐ-
δὲ πρόσκειται ἡδὺ τῷ Ἐπικούρῳ, ἀλλὰ μὴ κα
τέχεσθαι. ὁ δὲ Ἐπίκουρος, οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστιν
ὁ σοφὸς, ἢ τι φαπεῖν ἔχει, ἢ οὔ. εἰ μὴν οὐκ ἔχει,
οὐχ ὅπως ἡδέως οὐ ζήσεται, ἀλλ' οὐδὲ ἐξήσει-

σαι. εἰ δὲ ἔχει, εἴτε παρ' ἑαυτῷ, εἴτε παρὰ ἄλλου. εἰ μὲν δὴ παρ' ἄλλου δ' φαγεῖν ἔχοι, περάσιτός ἐστι, ⸗ οὐχ ὡς λέγει. εἰ δ' παρ' ἑαυτῷ, οὐχ ἥδέως ζήσεται. τὶ πῶς οὐχ ἥδέως; Πα. εἰ δ' ἔχοι δ' φαγεῖν παρ' ἑαυτῷ, πολλοὶ τοι ὦ Τυχιάδη ζῷ τοιούτῳ βίῳ παρακολουθεῖν ἀνάγκη. καὶ ἄθρει πόσῳ. δεῖ δ' μέλλοντα βιώσεσθαι καθ' ἡδονήν, τὰς ἐγγινομένας ῥέξεις ἀπάσας ἀναπληροῦν. ἢ τί φής; Τυ. κάμοὶ δοκεῖ. Πα. οὐκοῦν ζῷ μὲν συχνὰ κεκτημένῳ, ἴσως τοῦτο παρέχει. ζῷ δὲ ὀλίγα, καὶ μισθίω, οὐκέτι. ὥστε πένης οὐκ ἂν σοφὸς γένοιτο. οὐδὲ ἐοικνοῖτο τοῦ τέλους. λέγω δὲ τοῦ ἥδέος. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὁ πλούσιος, ὁ παρὰ τῆς οὐσίας ἀφθόνως ταῖς ἐπιθυμίαις χορηγῶν, δυνήσεται τοῦδε ἐφικέσθαι. τί δὴ πότε, ὅτι πᾶσι ἀνάγκη δ' ἂν ἁλίσκοντα τὰ ἔσχατα, πολλοῖσι πολυπίπτειν ἀηδίαις. τοῦτο μὲν ζῷ μαχείρῳ κακῶς σκυλάσαντι δ' ὀφον μαχόμενον, ἢ μὴ μάχοιτο, φαῦλα παρὰ δεῖπνον ἐδώδιμα τὰ τὰ ὄφα, ⸗ τοῦ ἥδέος ὑστερεῖν. δεῖπνον δὲ ζῷ οἰκονομοῦντι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, εἰ μὴ καλῶς οἰκονομοῖη μάχομενον. ἢ οὐχ οὕτω; Τυ. νὴ Δία κάμοὶ δοκεῖ. Πα. ζῷ μὲν ἐπικουρῶ, πάντα ξυμβαίνειν εἰκός. ὥστε οὐδὲ ποτε τεύ-

ξεται τοῦ τέλους. ζῷ δὲ παρασίτῳ, οὔτε μάγειρός ἐστιν. ὦ χαλεπὴ νὴ, οὔτε ἀγρὸς, οὔτε οἰκονόμος, οὔτε ἀργύρια, ὥσπερ ὧν ἀπολοῦμενος, ἀχθεσθείη, καὶ πάντα ἔχει, ὥστε καὶ φάγοι, καὶ πίοι μόνος οὗτος ὢν μηδενὸς, ὧν ἐκεῖνος αὐάγκη ἐνοχλούμενος. ἀλλ' ὅτι μὲν τέχνη ἐστὶν ἡ παρασιτικὴ, κἀκ τούτων, καὶ τῶν ἄλλων ἱκανῶς δέδεικται. λοιπὸν ὅπι ⸗ ἀρίστη, δεικτέον. ⸗ τοῦτο οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πρῶτον μὲν, ὅτι κοινὴ πασῶν διαφέρει τῶν τεχνῶν. εἶτα ὅτι ⸗ ἰλίᾳ ἑκάστῳ, κοινὴ μὲν δὴ ἁπασῶν οὕτω διαφέρει, πάσης γὰρ τέχνης αἰάγκη πρὸς ἄγαν μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγὰς, ἄπορ οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν ἀπεύξαιτο. ταύτην δὲ τὴν τέχνην ὡς ἔοικε, μόνην ἔξεστι μαθεῖν, ἄνευ πόνου. τίς γὰρ ἂν δεῖπνου ποτὲ ἀπῆλθε κλαύων, ὥσπερ τινας ἐκ τῶν διδασκάλων ὁρῶμεν; τίς δ' ὠδὶ δεῖπνον ἀπιὼν, ὠφθη σκυθρωπὸς, ὥσπερ οἱ εἰς διδασκαλεῖα φοιτῶντες; καὶ μὴν ὁ μὲν παράσιτος, ἑκὼν αὐτὸς ὠδὶ δεῦρο ἔρχεται, μάλιστα ἐπιθυμῶν τῆς τέχνης. οἱ δὲ τὰς ἄλλας τέχνας μανθάνοντες, μισοῦσιν αὐτὰς, ὥστε ἔνιοι δὶ αὐτὰ ἀπολισθάσκουσι. τί δὲ οὐ κἀκεῖνο ἐννοῆσαί σε λεῖ, ὅτι καὶ τοὺς ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναισ πρόκοπον τας,

Universidad de Deusto
Biblioteca

οἱ πατέρων καὶ μητέρων τοὺς τιμῶσι μάλι
στα, ὅσι καθ' ἡμέραν καὶ ἐν παράσιτον. καλῶς
νὴ Δία ἔγραψεν ὁ ποιητὴς λέγοντες, ὅτε αὐτῷ
φαγεῖν. οὐκ ἔγραψεν ὀρθῶς, μὴ λότε. οὕτω τὸ
πρᾶγμα καὶ ἔντιμον, καὶ ἐντιμοτέρα μέτα φαίνε
ται. καὶ μὴν αἱ ἄλλαι τέχναι, ὕστερον τούτου
ἔχουσι, μετὰ τὸ μαθεῖν, καὶ τοὺς καρποὺς ἤδη λέγουσι λα
μβάνουσι. πολλοὶ δὲ καὶ ὀρθῶς εἴρηκε τὸν λόγον
τόν. ἡ δὲ παράσιτικὴ μόνη τῶν ἄλλων, οὐθὲν ἀ
πολαύει τῆς τέχνης ἐν αὐτῷ τὸ μανθάνειν. ἡ γὰρ
ματε ἄρχεται καὶ ἐν τῷ τέλει ἐστίν. καὶ μετὰ τοι
τῶν ἄλλων τεχνῶν, οὐ τινες, ἀλλὰ πᾶσαι, καὶ μά
λιστα τὴν σοφὴν γεγόνασιν. ὁ δὲ παράσιτος, οὐ
θὲν ἔχει τὴν σοφὴν ἅμα τὸ ἄρξασθαι τῆς τέχ
νης. ἢ οὐκ ἐννοεῖς ὅτι ὁ μὲν γεωργὸς, γεωργεῖ,
οὐ τοῦ γεωργεῖν ἕνεκα. καὶ ὁ τέκτων, τεκταίνε
ται, οὐ τοῦ τεκταίνεσθαι ἕνεκα. ὁ δὲ παράσι
τος, οὐχ ἕτερον μέντοι διώκει, ἀλλὰ δ' αὐτὸ
μὴ ἔργον ὄζιν αὐτοῦ, καὶ οὗ ἕνεκα γίγνεται. ἢ μὴν
ἐκεῖναι οὐδεὶς ὄζιν ὅστις οὐκ ἐπίσταται. ὅτι
οἱ μὲν τὰς λοιπὰς τέχνας ἐργαζόμενοι, τὸν
μὲν ἄλλον χρόνον ταλαιπωροῦσι, μίαν ἢ δύο
μόνας τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἡδέως. καὶ αἱ
πόλεις δὲ, τὰς μὲν, δέονται. τὰς δὲ, ἐμμή
νους ἑορτὰς διατελοῦσι, καὶ θύφραίνεσθαι λέγον

ται τότε. ὁ δὲ παράσιτος, τοῦ μιοῦς τὰς θυ
σίας ἡμέρας ἱδρὰς ἄγει. πᾶσαι γὰρ δοκοῦσιν
αὐτῷ εἶναι τῶν θεῶν. ἔτι οἱ μὲν βουλόμενοι τὰς
ἄλλας τέχνας κατορθοῦν, ὀλιγοστίας, καὶ
ὀλιγοσοφίας χρῶνται, καθάπερ οἱ νοσοῦντες,
πολυπραγμοσύνης δὲ, καὶ πολυστίας, οὐκ ἔστιν θύ
φραινόμενον μανθάνειν. καὶ αἱ μὲν ἄλλαι τέχ
ναι, χωρὶς ὀργάνων οὐδαμῶς ἂν κεκτημένῳ
ὑπηρετεῖν δύναιντο. οὔτε γὰρ αὐλεῖν ἔνι χωρὶς
αὐλῶν, οὔτε κιθαρίζειν ἄνευ λύρας, οὔτε ἱππεύ
ειν χωρὶς ἵππου. αὐτὴ δὲ οὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ, καὶ
οὐ βαρεῖα ἂν τεχνίτῃ, ὥστε καὶ ὑπάρχει μη
δὲν ἔχοντι ὅλον χρῆσθαι αὐτῇ. καὶ ὡς ἔοικε,
τὰς ἄλλας τέχνας μανθάνομεν, μισθὸν δι' ἄλλο
τες. ταύτην δὲ, λαμβάνοντες. ἐπὶ τῶν μὲν
ἄλλων τεχνῶν, εἰσὶ διδάσκαλοι τινές. τῆς
δὲ παρασιτικῆς, οὐδείς. ἀλλ' ὥσπερ ἡ ποιητι
κὴ κατὰ Σωκράτην, καὶ αὕτη τινὶ μοίρᾳ πρᾶ
γίνεται. κἀκεῖνο δὲ σκόπει, ὅτι τὰς μὲν ἄλ
λας τέχνας ὀρύττοντες, ἢ πλέοντες, οὐ δυνά
μεθα διαπράττεσθαι. ταύτην δὲ ἔστι χρῆσθαι καὶ
ἐν ὁδῷ, καὶ πλέοντι. Τυ. πάνυ μὲν οὖν. Πα.
καίτοι γ' ὦ Τυχιάδη, αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι,
λοκοῦσίμοι ταύτης ἐπιθυμεῖν. αὐτὴ δὲ, οὐ-
δεμιᾶς ἑτέρας. Τυ. τί δὲ οὐχ οἱ τὰ ἀλλό

τεια λαμβάνοντες, ἀδικεῖν σοι δοκοῦσι;
Πα. πῶς δ' οὔ. Τυ. πῶς δ' ὁ παράσιτος
τὰ ἀλλότρια λαμβάνων, οὐκ ἀδικεῖ μόνος;
Πα. οὐκ ἔχω λέγειν. Ἀ μὲν τῶν ἄλλων τεχ
νῶν αἱ ἀρχαὶ φαῦλαί τινες, Ἀ δὲ τελεῖσ εἰσι.
Ἡ δὲ παρασιτικῆς ἡ ἀρχὴ πάνυ γενναία τις.
Σ' γὰρ θρυλλούμενον τοῦτ' Ἡ Ἰλιάς ὄνομα, οὐκ
ἄλλό τι εὕρισ. ἡ ἀρχὴν παρασιτικῆσ. Τυ.
πῶς λέγεις; Πα. ὅ τι οὐδεὶς ἑχθρὸν, ἢ ἀγνῶ
τα ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ σωήθη μετρίως, Ἃ
δεῖπνον καλεῖ. ἀλλὰ δεῖ πρότερον οἶμαι τοῦ
τον γενέσθαι φίλον, ἵνα κοινωνήσῃ σου δῶμ, Ἀ
παρέλθῃσ, καὶ τῶν Ἡ τέχνησ ταύτησ μυστη
ρίων. ἐγὼ γοῦν πολλάκις ἤκουσα τινῶν λε
γόντων, ποτὰπὸς λὲ ἔστος ὁ φίλος, ὅστισ οὐ
βέβρωκεν. οὐδὲ πέπωκε μεθ' ἡμῶν, ὡς δηλονό
τι ἂν συμπίνοντα, καὶ σωεσθίοντα, μόνον πι
σὸν ἡγουμένων φίλον. ὅτι πὲ μὴν ἡ βασιλικω
τάτη τῶν τεχνῶν ἐστὶν αὕτη, μάθοις ἂν καὶ ἐκ
τοῦδε οὐχ ἥκιστα. τὰσ μὲν Ἡ λοιπὰσ τέχνας
οὐ μόνον κακοπαθοῦντες, Ἀ ἰδροῦντες, ἀλλὰ
νὴ Δία καθήμενοι, Ἡ ἑστῶτες ἐργάζονται, ὥσπὲ
ἀμέλει δοῦλοι τῶν τεχνῶν. ὁ λὲ παράσιτος
μεταχειρίζεται τὴν αὐτοῦ τέχνην, ὡσ βασι
λεὺσ κατακείμενος. ἐκεῖνα μὲν Ἡ τί σοι λέ-

γειν

γειν δοκεῖ τῆς δυσκαμονίας αὐτοῦ, ὅ τι δὴ μόνος
κατὰ δὲν σοφὸν Ὁμηρον οὔτε φυτεύει χερσὶ φυ
τὸν, οὔτε ἀροῖ, ἀλλὰ τἀπάρτα, καὶ τἀνήρ
ρωτα πάντα νέμεται. καὶ μὴν ῥήτορά τε, Ἡ πε
ρὶ μέθην, Ἡ χαλκέα, οὐδεὶσ κωλύει τὴν ἑαυ
τοῦ τέχνην ἐργάζεσθαι, ἐάν τε πονηρὸσ, ἐάν
τε καὶ μοχθηρὸσ ᾖ. παρασιτεῖν δὲ, οὐδεὶσ δύ
ναται ἢ μοχθηρὸσ ὢν, ἢ πονηρόσ. Τυ. παπαῖ.
οἷον κῆμα ἀποφαίνῃ τὴν παρασιτικήν. ὥστε
Ἃ αὐτὸσ ἤδη βούλεσθαι δοκῶ μοι παράσιτος
εἶναι ἀντὶ τούτου, ὅσ εἰμι. Πα. ὡσ μὲν τοί
νυν κοινῇ πάντων διαφέρει, δεδεῖχθαί μοι δο
κῶ. φέρε δὴ ὡς καὶ κατ' ἰδίαν ἑκάστου διαφέ
ρει, σκοπῶμεν. Σ' μὲν δὴ τοὺς βαναύσοις τέ
χναις παραβάλλειν αὐτὴν, αὐόητόν ἐστι. καὶ
μᾶλλον πωσ καθαιροῦντόσ Σ' ἀξίωμα τῆς τέ
χνησ. ὅτι γε μὴν τῶν μεγίστων Ἡ καλλίστων τε
χνῶν διαφέρει, δεικτέον. ὁμολόγηται δὴ δὴ
πρὸσ πάντων, τήν τε ῥητορικὴν, Ἃ τὴν φιλοσο
φίαν, ἃσ δὴ γενναιότητα, Ἡ ἐπιστήμασ ἀπο
φαίνονταί τινες. ἐπεὶ δ' ἂν ποῦν καὶ τούτων ἀπο
δείξαιμι τὴν παρασιτικὴν πολὺ κρατοῦσαν, ἐκ
δὴ δηλονότι τῶν ἄλλων τεχνῶν δόξει προφερε
στάτη, καθάπὲ ἡ Ναυσικάα τῶν θεραπαινίδων.
κοινῇ μὲν ἐν ἀμφοῖν διαφέρει, Ἃ Ἡ ῥητορικῆσ,

ἡ δὲ φιλοσοφίας, πρῶτον κατὰ τὴν ἐπόσασιν, ἢ μὴ, δεῖ ὑφέστηκεν. αἱ δὲ, οὐ. οὔτε γὰρ ἐστὶν ἐκτοσκήν ἔν τι, καὶ ὃ αὐτὸ νομίζομεν, ἀλλ' ὁι μὲν, τέχνιν. οἱ δὲ, τοὐναντίον, ἀτεχνίαν. ἄλλοι δὲ, κακοτεχνίαν. ἄλλοι δὲ, ἄλλό τι. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν φιλοσοφίαν κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ ὡσαύτως ἔχουσαν. ἑτέρως μὲν ἐπικούρεια δοκεῖ τὰ πράγματα ἔχειν. ἑτέρως δὲ, τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς. ἑτέρως δὲ, τοῖς ἀπὸ τῆς ἀκαδημίας. ἑτέρως δὲ, τοῖς ἀπὸ τοῦ περιπάτου. καὶ ἁπλῶς, ἄλλος ἄλλην ἀξιοῖ τὴν φιλοσοφίαν εἶ. καὶ μέχρι γε νῦν, οὔτε οἱ αὐτοὶ γνώμης κρατοῦσιν, οὔτε αὐτῶν ἡ τέχνη μία φαίνεται. διὸ ὧν δηλονότι τεκμήρεσθαι καταλείπεται. ἀρχὴν γάρ φημι μήτε εἶναι τέχνης, ἧς οὐκ ἔστιν ἐπόσασις. ἐπεὶ τί δὴ ποτε ἀειρμιτικὴ μία, μία ἔστι καὶ αὐτὴ, καθ' ἣν λύρα παράγε ἡμῖν, καὶ παρὰ Πέρσαις, τέας δ' ἐστὶ, καὶ συμφωνεῖ ταῦτα καὶ παρὰ Ἕλλησι, καὶ βαρβάροις. φιλοσοφίας δὲ, πολλὰς καὶ διαφόρους ὁρῶμεν. καὶ οὔτε τὰς ἀρχὰς, οὔτε τὰ τέλη σύμφωνα πᾶσιν. τυ. ἀληθῆ λέγεις. μίαν μὲν οὖν τὴν φιλοσοφίαν οὐ λέγουσιν. αὐτοὶ δὲ, αὐτὰς ποιοῦσι πολλάς. Πα. καὶ μὴν τὰς μὲν ἄλλας τέχνας, εἰ καί τι κατὰ ταύτας ἀσύμφωνον εἴη, καὶ παρέλθοι τις

τις συγγνώμης ἀξιώσας, ἐπεὶ μέσαι τε δοκοῦσι, καὶ αἱ καταλήψεις αὐτῶν οὐκ εἰσὶν ἀμετάπτωτοι, προσδεκτέος ἂν εἴη. φιλοσοφίαν δέ τις ὡς ἀναγκαίαν, ἀνάχοιτο μὴ μίαν εἶναι, μὴ δὲ σύμφωνον αὐτὴν ἑαυτῇ μᾶλλον τῶν ὀργάνων. μία μὲν οὐκ ἔστι φιλοσοφία, ἐπειδὴ ὁρᾶται καὶ ἄπειρον οὖσαν. πολλαὶ δὲ οὐ δύνανται εἶναι, ἐπεὶ δὴ ἡ φιλοσοφία μία. ὁμοίως δὲ καὶ δεῖ ἡ τοσάσεως ἡ ζητητικῆς ταῦτα φαίνεσθαι ἂν. διὸ δεῖ ἑνὸς προκειμένου ταῦτα μὴ λέγειν ἅπαντας, ἀλλὰ μάχεσθαι φορᾶς αὐτιλόξου, ἀπόλειπε μεγίστη τὸ μὴ ὂν τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦτο, οὗ μία κατάληψις οὐκ ἔστι. διὸ δὴ ζητεῖν δ', τί μᾶλλον αὐτῶν ἐστι, καὶ διὰ μὴ δέ ποτε ὁμολογεῖν μίαν εἶ, τοῦτο αὐτὴν αἴρειν τοῦ ζητουμένου τὴν οὐσίαν. ἡ μέντοι παρασιτικὴ οὐχοῦτως ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἕλλησι, καὶ ἐν βαρβάροις μία ἐστὶ, καὶ κατὰ ταὐτὰ, καὶ ὡσαύτως. καὶ οὐκ ἂν εἴποι τις ἄλλως μὲν τοῦδε, ἕτερος δὲ δεῖ, παρασιτεῖν. οὐδὲ εἰσὶν ὡς ἔοικεν ἐν παρασίτοις τινὲς, οἷον στωϊκοὶ, ἢ ἐπικούρειοι, δόγματα ἔχοντες διάφορα, ἀλλὰ πᾶσι πρὸς ἅπαντας ὁμολογία τίς ἐστι, καὶ συμφωνία τῶν ἔργων, καὶ τέλους. ὥστε ἔμοιγε δοκεῖ ἡ παρασιτικὴ κινδυνεύειν κατάγε εἶναι, καὶ σο-

φίαν εἶναι. Τυ. πάνυ μοι δοκεῖς ἱκανῶς ταῦτα εἰρηκέναι. ὥστε μὴ τἄλλα χείρων δεῖν ἡ φιλοσοφία ἡ σὴ τέχνης, πῶς ἀποδείκνυσι; Πα. οὐκοῦν ἀνάγκη πρῶτον εἰπεῖν, ὅτι φιλοσοφίας μὲν οὐδέποτε ἠράσθη παράσιτος. παρασιτικῶς δὲ πάμπολλοι ἐπιθυμήσαντες μνημονεύονται φιλόσοφοι, μὴ μέχρι γε νῦν ἐρῶσι. Τυ. καὶ τίνας ἂν ἔχοις εἰπεῖν φιλοσόφους, παρασιτεῖν πουλάσαντας; Πα. οὔτε τινας μέντοι ὦ Τυχιάδη καὶ σὺ γιγνώσκων, προσποιεῖ μὴ ἀγνοεῖν κἀμέ, ὡς κατά τινα αὐτοῖς αἰσχύνης ἐντεῦθεν πεπομφώς, οὐ χὶ τιμῆς. Τυ. οὐ μὰ δί' ὃν Σίμων. ἀλλὰ μὴ σφόδρα ἀπορῶ οὓς τινας μὴ εὔροις εἰπεῖν. Πα. ὦ γενναῖε, σὺ μοι δοκεῖς αἰνίκα θεὶς τὰ ἀναγραφάντων δὲ ἐκείνων βίους, ἐπὶ πάντων ἂν ἐπιτύχοις οὓς τινας λέγω δῆλον. Τυ. μέντοι νὴ δὶ' Ηρακλέα ποθῶ μὴ ἀκούειν τίνδε εἰσίν. Πα. ἐγώσοι δείξω, κατὰ λέξω δὲ οὐ δὲ οὐ φαύλους, ἀλλ' ὧν ἐγὼ δοκῶ δὲ ἀρίστους, καὶ οὓς ἤκιστα οἴει. Αἰσχίνης μέντοι ὁ Σωκρατικὸς οὗτος, ὁ δὲ μακροὺς κ ἀστείους δὴ λόγους γράψας ἦκέ ποτε εἰς Σικελίαν κομίζων αὐτὸς, ὅπως εἰ δύναιτο λιπαρῶν γνωσθῆναι Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. καὶ ὅμ

Μιλτιάδην αὖ ἀγνοεῖς, μὴ λόξας δὲ λοκιμηκέναι, λοιπὴν ἐκάθηρ ἐν Σικελίᾳ πᾶσιν Διονυσίῳ, μὴ τᾶς Σωκράτους δῆτα εἰδᾶς ἐξῆς ὧδε φράζας. τίδε, κ ἀεί τινος ὁ κυρίως οὐχὶ τὰ δικαίων φαίνεται σοι φιλοσόφων; Τυ. μὴ πάνυ. Πα. μὴ οὖν μέντοι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δὲ ἐτέλεσεν ἐν Συρακούσαις παρασιτῶν Διονυσίῳ. πάντων τοῦν ἀμέλει τῶν παρασίτων αὐτὸς δοκίμει παρ' αὐτῷ. κ ἦν τι λέον τι τῶν ἄλλων πρὸς τὴν τέχνην δύφυής. ὥστε δὲ ὀλίγοις δὲ ὅσημέραι ἔπεμπε παρὰ δεῖπνον ὁ Διονύσιος. ὡς παρ' αὐτοῦ μαθησομένης. οὐ τὸ μέντοι δοκεῖ καὶ κοσμῆσαι τὴν τέχνην ἀξίως. ὁ δὲ Πλάτων ὑμῶν ὁ γενναιότατος, κ αὐτὸς μὲν ἦκεν εἰς Σικελίαν δὲ πρὸ τοῦτο, μὴ ὀλίγας παρασιτήσας ἡμέρας ζῷ δὲ τυράννῳ, τοῦ παρασιτεῖν δὲ τὸ ἀφυΐας ἐξέστησε. κ πάλιν Αθήναζε ἀφικόμενος, κ φιλοσοφήσας, μὴ παρασκευάζασ ἑαυτὸν, αὖθις δὲ δευτέρῳ σόλῳ ἐπέπλευσε τῇ Σικελίᾳ. κ λιπὼν πάλιν ὀλίγας ἡμέρας, ὑπὸ ἀμαθίας ἐξέπεσε. μὴ ἄν τι ἡ συμφορὰ Πλάτωνι δοκεῖ Σικελίαν, ὁμοία δοκεῖ γενέσθαι τῇ Νικίου. Τυ. κ τίς ὦ Σίμων, δῆτα ῥύπου λέγει; Πα. πολλοὶ μὲν κ ἄλλοι. Δείσο ξένος δὲ ὁ μουσικὸς, πολλοῦ λόγου ἄξιος, κ αὖ

τὸσ δὲ παράσιτοσ Νικέωσ ἦν. Εὐεπίφθονον μὲν οὐδὲν ὅτι Ἀρχελάῳ μὲν χειροῦ θανάτου παρεσίτει, Ἀνάξαρχος Ἀλεξάνδρῳ, πάντωσ ἐπίσασαι. Ἀειστέλησ δὲ τ παρασιτικῆσ ἠρξαρμόνου, ὥσπερ ἡ τῶν ἄλλων τεχνῶν. Φιλοσόφου μὲν ὧν ὥσπερ ἦν, παρασιτία σουλάξαντασ, ἔλεξα. παράσιτον ἡ οὐδὲισ ἔχει φάσαι. Φιλοσοφεῖν ἐθελήσαντα. Ἀ μέντοι εἰ ἔστιν εὐδαίμονα μὴ πεινῆν, μὴ διψῆν, μὴ ῥιγοῦν, ταῦτα οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει, ἢ παρασίτῳ. ὥστε Φιλοσόφουσ μὲν ἄν τισ τῶν ἄλλων ῥιγοῦντασ, καὶ πεινῶντασ εὕροι. παράσιτον δέ, οὔ. ἢ οὐκ ἂν εἴη παράσιτοσ, ἀλλὰ δύσκολόσ τισ, ἢ πλωχὸσ ἀνθρώπου, ἢ Φιλοσόφῳ ὅμοιοσ. Τυ. ἱκανῶσ ταῦτά π. ὅπῃ δὴ κατὰ πολλὰ διαφέρει Φιλοσοφίασ, ἢ ῥητορικῆσ ἡ παρασιτική, πῶσ ἐπιδείκνυσ; Πα. εἰσὶν ὧ βέλτιστε, καιροὶ τ τ ἀνθρώπων βίου. ὁ μὲν τισ, εἰρήνησ ὄιμαι. ὅδ' αὖ, πολέμου. ἐν δὲ μὲν τοῖσ ῥητορικὸσ. πᾶσι δὲ ἀνάγκη φανερὰσ γίνεσθαι τὰσ τέχνασ, ἢ τοὺσ ἔχοντασ ταύτασ ὁποῖοί ποτέ εἰσι. πρότερον δὲ ἐὶ δοκεῖ, σκοπώμεθα ἐν τ πολέμου καιρὸν, ἢ τίνων ἂν εἶεν μάλιστα χρήσιμοι παρὶ, ἰδίᾳ τε ἕκαστοσ αὐτῷ, ἢ κοινῇ τῇ πόλει. Τυ. ὡσ οὐ μέτρι) ἀγῶνα καταγγέλλῃσ τ ἀθλητῶν, ἢ ἔρρε πάλαι γελῶ κατ' ἐμαυτὸν, ἐννοῶν

τοῖσ ἂν εἴη συμβαλλόμενοσ παρασίτῳ Φιλοσόφου. Πα. ἵνα τοίνυν μὴ πάνυ θαυμάζῃσ, μὴ ἢ σ' πρᾶγμά σοι δοκῇ χλεύησ ἄξιον, φέρε πρότερον πωσώμεθα πρὸσ ἡμῖν αὐτοῖσ, ἢ γέλθαμεν μὴ αὐφνίδιοι) εἰσ τὴν χώραν ἐμβεβληκέναι πολεμίουσ, ἢ δὲ αὐάγκαιον ἐπεξιέναι, ἢ μὴ πολιορκᾶν ἔξω διατριβόμενον τὴν γῆν. ἐν σρατηγὸν δὲ παραγγέλλειν ἅπαντασ εἰσ ἓν κατάλογον τοὺσ ἐν ἡλικίᾳ, ἢ δ' ἢ χωρεῖν τοὺσ ἄλλουσ. ἐν δὲ δ' ἢ τούτοισ, Φιλοσόφουσ τινὰσ καὶ ῥήτορασ, Ⓒ παρασίτουσ. πρῶτον μὲν ἀπολύσομεν ἀνδρύσ. ἀναγκαῖον δὲ τοὺσ μέλλοντασ ὁπλίζεσθαι, γυμνοῦσθαι πρότερον. θεῶ δὲ τοὺσ ἄνδρασ ὧ γενναῖε καὶ ἕκαστον, Ⓒ δοκίμαζε τὰ σώματα. τοὺσ μὲν τοίνυν αὐτῶν, ὑπὸ ἐνδείασ ἰδίσι ἂν λεπτοὺσ, καὶ ὠχροὺσ πεφεικότασ, ὥσπερ ἡμᾶσ ῥαυματέασ παρειμένουσ. ἀγῶνα μὲν γὰρ, ἢ μάχην σκέλαν, καὶ ὠθισμὸν, καὶ κόνιν, καὶ ῥαύματα, μὴ γελοῖον ἢ λέγειν, δύνασθαι φέρειν ἀνθρώποισ ὥσπερ ἐκείνοισ τινὸσ σκομένοισ ἀναλήψεωσ. ἄθρει δὲ πάλιν μεταβάσ, ἐν παράσιτον ὁποῖόσ τισ φαίνεται. ἆρ' οὐχ ὁ μὲν, τοσοῦτον πρῶτον πολὺσ, ἢ δ' χεῦμα ἡλιὸσ, οὐ μέλασ δὲ, οὐδ' ἐ λευκόσ; δ' μὲν γυναικί. δ' δέ, δύλῳ προσέοικεν, ἔπειτα θυμοῦ δ' σ, δηνὸν βλέπων,

ὁποῖον ἡμεῖς μέγα, Ⓒ ὕφαιμον. οὐ γὰρ καλὸν δεδικότα μὴ θῶλυν ὀφθαλμὸν εἰς πόλεμον φέρειν, ἆρ' οὐχ οὕτω τοῦτο καλὸς μὴ γένοιτ' ἄν, καὶ ξῶν ὡς λίτης, καλὸς δὲ καὶ εἰ ἀποθάνοι καλῶς; ἀλλὰ τί μὴ ταῦτα εἰκάζειν, ἔχοντας αὐτῶν παραδείγματα; ἁπλῶς γὰρ εἰπεῖν, ἐν πολέμῳ τῶν πώποτε ῥητόρων, ἢ φιλοσόφων, οἱ μὲν οὐδὲ ὅλως ἐπέμειναν ἔξω τοῦ τείχους προελθεῖν, εἰ δέ τις μὴ ἀναγκασθεὶς προελέξατο, φημὶ τοῦτον λείπεσθαι τὴν τάξιν, ὑπερφέρειν. Τυ. ὡς θαυμάσια πάντα, Ⓒ οὐδὲν ἐπισχνῆ μέτριον. Πα. λέγω δὲ ὅμως, τῶν μὲν ῥητόρων, Ἰσοκράτης οὐχ ὅπως εἰς πόλεμον ἐξῆλθε ποτε, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ δικαστήριον αὐτὸν ἐβιάσθη δι' ἀλιλίαν. οἶμαι δ' ὅτι οὐδὲ τὴν φωνὴν σχεῖν εἶχε. τί δ' ἔτι, οὐχὶ Δημάδης μὲν Ⓒ Αἰσχίνης, Ⓒ Φιλοκράτης ἐπὶ λέσβου βύβλῳ τῇ καταγελίᾳ τὸν Φιλίππου πόλεμον, τὴν πόλιν προὔδοσαν, Ⓒ σφᾶς αὐτοὺς ὥρᾳ Φιλίππῳ, Ⓒ μετέλεξαν Ἀθηναίοις ἀεὶ τὰ ἐκείνου πολιτευόμενοι. ὡς εἰγέ τις καὶ ἄλλος ἀθλιώτερος, κατ' αὐτὰ ἐπολέμει, κἀκεῖνος ἐν αὐγῇ ἦν φίλος. ὁ Υπερίδης δὲ, Ⓒ Δημοσθένης, Ⓒ Λυκοῦργος, οἵγε δοκοῦντες αὐθριότεροι, κἀν τοῖς ἐκκλησίαις ἀεὶ θορυβοῦντες, ἢ λοιδορούμενοι τῷ

Φιλίππῳ, τί ποτε ἀπεργάζονται γενναῖον ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν πολέμῳ; Ⓒ Υπερίδης μὲν, καὶ Λυκοῦργος, οὐδ' ἐξῆλθον. ἀλλ' οὐδὲ ὅλως ἐτόλμησαν μικρὸν ἔξω πταχῦναι τῶν πυλῶν, ἀλλ' ἐντειχίδιοι κάθηντο, παρ' αὐτοῖς ἤδη πολιορκούμενοι, γνωμίδια, Ⓒ προβουλευμάτια ἐντιθέντες. ὁ δὲ δὴ κορυφαῖος αὐτῶν, ὁ ταῦτα λέγων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις διηνεχῶς. Φίλιππος ὁ Μακεδόνων ὄλεθρος, ὅθεν οὐδὲ αὐθράποδον πρίασθαι τότε ποτε, θαλάττης προελθεῖν εἰς τὴν Βοιωτίαν πρὶν ἢ ξυμμίξαι τὰ στρατόπεδα, Ⓒ ξυμβαλεῖν εἰς χεῖρας, ἐλπίδας τὴν ἀπίστα, ἔφθυσεν. ἢ οὐδέπω ταῦτα πρότερον δὴ κουσας οὐδενὸς, πάνυ γνώριμα ὄντα, οὐχ ὅπως ἀθλιωτάτοις, ἀλλὰ ὀρφανοῖς, Ⓒ Σκύθαις, ὅθεν ἐκεῖνος καθῆμαι ἦν. Τυ. ἐπίσταμαι ταῦτα. ἀλλ' οὐδὲ ῥήτορες, μὴ λόπους λέγειν ἀσκοῦντες. ἀρετὴν δή, οὐ. τί δὲ δὴ τὸ Φιλοσόφων λέγεις; οὐ γὰρ δὴ τούτους ὥσπερ ἐκείνους ἔχεις ἀτιᾶσθαι. Πα. οὐδὲ πάλιν ὦ Τυχιάδη, οἱ δὴ τὰ ἀνδρίας ὀνήματα λεγόμενοι, μὴ κατατείνοντες δὲ τῆς ἀρετῆς ὄνομα, πολλῷ μᾶλλον τῶν ῥητόρων φανοῦνται δειλότεροι, Ⓒ μαλακώτεροι. σκόπει δὴ οὕτω. πρῶτον μὲν, οὐκ ἔστιν ὅστις εἰπεῖν ἔχοι Φιλόσοφον ἐν πολέμῳ τετε

λυτικότατα. ἦκροι δ' οὐδ' ἑλλως ἐστρατεύσαντο, ἢ εἰ δὴ ἐστρατεύσαντο, πάντες ἔφυγον. Αντιθένης μὲν ἦν, ἢ Διογένης, ἢ Κράτης, ἢ Ζήνων, ἢ Πλάτων, ἢ Αἰσχίνης, ἢ Λεισοτέλης, ἢ πᾶς οὗτος ὁ ὅμιλος, οὔτε εἴδωλα παράταξιν. μόνος δὲ ὁλμήσας ἐξελθὼν εἰστὴν ἐν τῇ πόλει μάχην ὁ σοφὸς αὐτὸς Σωκράτης, φεύγων ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς Πάρνηθος, εἰς τὴν Ταυρέα παλαίστραν κατέφυγε. πολὺ γὰρ αὐτῷ ἀσειότερον ἐδόκει μετὰ τῶν μειρακυλλίων καθεζόμενον, ὡραίζειν, ἢ σοφισμάτια προβάλλειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἢ αὐθὶ ωαρτιάτη μάχεσθαι. Τυ. ὦ γενναῖε, ταῦτα μὲν ἤδη ἢ παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, οὐ μὰ Δία σιωπὴν ἀυρὶς, ἢ ὀνίδιζὴν ἐκλομένων. ὥστε οὐδέν τι μοι δοκεῖς χαριζόμενος τῇ σταυρῷ τέχνῃ καταψεύσεσθαι τῶν ἀνδρῶν. ἀλλ' εἰ δοκεῖ ἤδη φέρε σὺ ἂν παράσιρον ὁποῖός τίς ἐστιν ἐγὼ λέγω, ἢ λέγε. ἢ εἰ ὅλως λέγεται παράστασίς τις πενέσθη τῶν παλαιῶν. Πα. ἢ μὴν ὦ φίλτατε, οὐδεὶς αὐήκοος ὁμήρου, οὐδ' ἂν πάμπαν ἰδιώτης τύχῃ, ὅστις οὐκ ἐπίσταται παρ' αὐτῷ τοὺς ἀρίστους τῶν ἡρώων παρασίρους ὄντας, ὅ, τε Νέστωρ ἐκεῖνος, οὐ ἀπὸ τῆς γλώττης ὥσπερ μέλι ὁ λόγος ἀπέρρει, αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἡδίσιρος ἦν. καὶ οὔτε ἂν Αχιλλέα, ὥσπερ ἐλόκει τὸν

τε, καὶ ἦν δ' σῶμα γενναιότατος, ἢ δικαιότατος, οὔτε ἂν Διομήδην, οὔτε ἂν Αἴαντα ὁ Ατρέως μέμνων οὕτως ἐπαινέσαι, ἢ θαυμάσαι ὥσπερ ἂν Νέστορα. οὐδὲ δέκα Αἴαντας ἔυχεται γενέσθαι αὐτῷ, οὔτε δέκα Αχιλλέας. πάλαι δ' ἂν ἐαλωκέναι τὴν Τροίαν, εἰ τοιούτους ὁποῖος ἦν οὗτος ὁ παράσιρος. καίπερ γέρων ὤν, στρατιώτας εἶχε δέκα. καὶ ἂν Ιδομενέα ἂν τοῦ Διὸς ἔγωγε, παράσιρον Αγαμέμνονος ὁμοίως λέγω. Τυ. ταῦτα μὲν καὶ αὐτὸς ἐπίσταμαι. οὕτω πως μὲν δοκῶ μοι γιγνώσκειν πῶς δεῖ τὸν ἄνδρα, τὸν Αγαμέμνονι παράσιτον ὄντα. Πα. ἀναμνήσθητι ὦ γενναῖε, τῶν ἐπῶν ἐκείνων, ὧν πρὸς αὐδὺς ὁ Αγαμέμνων πρὸς ἂν Ιδομενέα λέγει. Τυ. ποίων; Πα. Σὸν δὲ τὸ λέον λέπας αἰεὶ ἐσθίει ὥσπερ ἐμοὶ πέφνῃ, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. ἐνταῦθα δ' αἰεὶ τὸ λέοντος δέπας εἴρηκεν, οὐχ ὅτι δ' ποτήριον διαφανὲς τοσοῦτον λῆρον ἔσκει ἔχειν Ιδομενεῖ, ἢ μαχομένῳ, ἢ καθεύδοντι, ἀλλ' ὅτι αὐτῷ δόλου τοῦ βίου μόνῳ συνδιέπειν ἐξῆρχε τῷ βασιλεῖ. ἀλλ' οὐχ ὥσπερ τοῖς λοιποῖς στρατιώταις πρὸ ἡμέρας τινὰς προσκαλεσάμενος. τὸν μὲν Αἴαντα, ἐπεὶ καλῶς ἐμονομάχησε τῷ Εκτορι, εἰς Αγαμέμνονα λέοντα φησί, κατὰ τιμὴν ἀξιοῦντα ὀφείλειν τῷ βασιλεῖ σιτεῖσθαι. ὁδὲ

ἐλθμένειν, ὁ δὲ Νέστωρ, ὃς ἡμέρᾳ συνεδείπνουν
τῷ βασιλῆϊ, ὡς αὐτὸς φησι. Νέστορ δὲ παρά-
στατός μοι δοκεῖ τοῦ βασιλέως μάλιστα τεχνίτης,
καὶ ἀπαθὸς μηνέμεναι. οὐ μὲν ἐμοὶ τοῦ Λακεδαιμονίου
ἄρξασθαι τῆσδε τέχνης, ἀλλὰ ἄνωθεν ἐμοὶ καινέ-
ωσε, καὶ Ἐξαλίου. δοκεῖ δὲ οὐδὲ αὐτὰρ παύεσθαι
παρασιτῶν, εἰ μὴ καὶ Ἀγαμέμνονα ἀποέθανε.
Τυ. οὗτος μὲν μηνᾶϊος ὁ παράσιτος. εἰσὶ δὲ μὴ
ἄλλους τινὰς οἶδα, περὶ δὲ λέγειν, Πα. τί
δῆτα τὸ χάδη οὐχὶ ὁ Πάτροκλος τοῦ Ἀχιλλέως
παράσιτος ἦν, καὶ ταῦτα, οὐδενὸς τῶν ἄλλων
Ἑλλήνων φαυλότερος, οὔτε τὴν ψυχὴν, οὔτε τὸ
σῶμα, νεανίας ὢν; ἐγὼ μὲν οὖν οὐδ' αὐτῷ μοι δο-
κῶ τοῦ Ἀχιλλέως τεκμαίρεσθαι τοῖς ἔργοις ἀπο
τοῦ χείρω εἶναι. τότε μὲν Ἕκτορα ἐξαναστάντα τῆς
πύλας, ἢ παρὰ ταῖς ναυσὶν εἵστω μαχόμενον,
οὔτος ἀξέωσε, καὶ τὴν Πρωτεσιλάου ναῦν ἥψατο καὶ
ὠμέλησε, ἔσβεσε. καίριε πεδάτευε αὐτῆς οὐκ οἶδα
φαυλότερος, ἀλλ' οἱ τοῦ Τελαμῶνος, Αἴας τε, καὶ
Τεῦκρος. ὁ μὲν, ὁ ἀλίτης ἀπαθός. ὁ δὲ, ἀξόστης.
καὶ τοῖς μὲν ἀπέκτεινε τοὺς βαρβάρους. ἐν δὲ
δὴ τούτοις καὶ Σαρπηδόνα τὸν τοῦ Διὸς υἱόν, ὁ πα-
ράσιτος τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ ἀπέθανε ὃ οὐχὶ τοῖς ἄλ-
λοις ὁμοίως, ἀλλ' αὐτὸν μὲν Ἕκτορα, Ἀχιλλεὺς
ἀπέκτεινεν, εἷς, ἕνα. καὶ αὐτὸν Ἀχιλλέα, Πάρις.

τὸν δὲ παράσιτον, θεὸς, καὶ λύο ἄνθρωποι. καὶ
τελευτῶν δὲ, φωνὰς ἀφῆκεν, οὐχοίας ὁ μὲν
ναύπαρις Ἕκτωρ, προσιόντων δ' Ἀχιλλέα, καὶ
ἱκετεύων ὅπως ὁ νεκρὸς αὐτοῦ τοῖς οἰκείοις ἀπο
δοθῇ, ἀλλ' οἵας εἰκὸς ἀφεῖναι παράσιτον. τίνας
μὴ ταύτας; τοιοῦτοι δ' ἔοικεν ἐμοὶ εἶναι αὐτὲ
ἐόλησεν, πάντες καὶ τότ' ὄλοντο, ἐμῷ ἔτι κε
δουρὶ δαμέντες. Τυ. ταῦτα μὲν ἱκανά. ὅτι
δὲ μὴ φίλος, ἀλλὰ πλάστρος ἦν ὁ Πάτροκλος
τοῦ Ἀχιλλέως, περὶ λέγειν. Πα. αὐτὸν ὦ
Τυχάδη δ' ὁ Πάτροκλον ὅτι παράσιτος ἦν, λέ-
γοντά σοι πρόσεξομαι. Τυ. θαυμαστὰ λέγεις.
Πα. ἄκουε μόνον αὐτῶν τῶν ἐπῶν. Μὴ ἐμά σων
ἐ πάνδυθε τιθέμεναι ὀστέ' Ἀχιλλεῦ, ἀλλ' ὁμοῦ
ὡς ἐγράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισι. μὴ πάλιν
ἀποδέας, μὴ νῦν με δεξάμενός φησιν; ὁ Πηλεὺς ἐ-
δέξατο ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε. πρὸ
τέρου παράσιτον εἶχεν. εἰ μὴ μόνον φίλον ἐβού
λετο δ' ἂν Πάτροκλον λέγειν, οὐκ ἂν αὐτὸν ὠνό-
μαζε θεράποντα. ἐλεύθερος δὲ ἦν ὁ Πάτροκλος,
τίνας μόνον λέγει θεράποντας, εἰ μήτε δοῦ
λοις, μήτε τοῖς φίλοις; τοῖς παρασίτοις δηλονό-
τι, ἢ καὶ δ' ἐν Μενελάου τοῦ Ἰλιομενέως καὶ αὐ-
τὸν θεράποντα ὀνομάζει. οὕτως οἶμαι καλου-
μένων τότε τῶν παρασίτων. σκόπει δὲ ὅτι καὶ

ἐνταῦθα δ' ἂν μὴν Ιδομενέα, Διὸς ὄντα υἱόν, οὐκ ἀξιοῖ λέγειν ἀτάλαντον Ἀρηϊ, Μηριόνην δὲ δ' ἂν παράσιτον αὐτοῦ. τί δ', οὐχὶ Ⓒ Αἰσχύλος τῶν δημοτικὸς ὢν Ⓒ πένης, ὥς φησιν Οὐικυλίδης Φησί, παράσιτος ἦν Ἀρμοδίου; τί δ', οὐχὶ καὶ Ἐρασταὶ τῶν βεφόντων εἰσίν. οὗτος γοῦν πάλιν ὁ παράσιτος τὴν Ἀθηναίων πόλιν τυραννουμένην, εἰς ἐλευθερίαν ἀφείλετο. Ⓒ νῦν ἔοικε χαλκοῦς ἐν τῇ ἀγορᾷ μετὰ τῶν παιδικῶν. οὗτοι μὲν δὴ τοιοίδε ὄντες μάλα ἀγαθοὶ, παράσιτοι ἦσαν. σὺ δὲ δὴ τῶν ὄν τινα εἰκάζεις ἐν πολέμῳ τὸν παράσιτον; οὐχὶ πρῶτον μὲν ὁ τοιοῦτος ἀειτοποιησάμενος ἕξει σὺν ἑαυτῷ τὴν πρώτην ταξιν, καθάπερ καὶ ὁ Ὀλυμπιονείκης ἀξιοῖ; οὐ γὰρ, ἀλλ' ὃν ἐν τῷ πολέμῳ μάχεσθαι φήσιν ἑστάσει, καὶ οὗτος ἅμα ἕπεσθαι μάχεσθαι δέοι. καὶ ὃν ἄλλοι ῥᾳτιῶται χρόνον ἕπεσθαι δέοις, ὁ μὲν, τις ἀκεραίως ἁρμόζει κράνος. ὁ δὲ, θωράκιον ἐνδύεται. ὁ δὲ, αὐτὸ δὴ τοῦτο ἕπεσθαι τοῦ πολέμου, βέβηκε. οὗτος δὲ, ἐδίψα τὸ τεμάλαφος ἁβρῷ τῷ προσώπῳ, Ⓒ μετὰ τὴν ἔξοδον οὗτος ἐν πρώτοις διαφανίζεται. ὁ δὲ βέφων αὐτὸν, ὅπισθεν ἕποτέτακται τῷ παρασίτῳ. καὶ κεῖνος αὐτὸν ὥσπερ ὁ Αἴας τὸν Τεῦκρον ὑπὸ τῷ Σάκει καλύπτει. Ⓒ τῶν βελῶν ἀφιεμένων, γυμνώ-

γυμνώσας ἑαυτὸν, τῶν σκέπει. βούλεται δ' ἐκεῖνον μᾶλλον σώζειν, ἢ ἑαυτόν. εἰ δὲ μὴ γε, πέσοι παράσιτος ἐν πολέμῳ, οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ μήτε λοχᾶγὸς, οὔτε στρατιώτης ἀγχιθεὶς, μεγάλῳ τεθνηκὼς νεκρῷ. καὶ ὥσπερ ἐν συμποσίῳ καλῷ καὶ τακλμένῳ, ὡς ἄξιόν γε φιλοσόφου νεκρὸν ἰδεῖν τούτῳ πρέπει μόνον ξηρὸν, ξυτῶντα, μακρὸν πωγώνιον ἔχοντα, προτεθνηκότα τῆς μάχης, ἀθάνατον ἄνθρωπον, τίς οὐκ ἂν καταφονήσειε ταύτης δὴ πόλεως, ὃς πανταπάσας αὐτῆς οὕτω κακοδαίμονας ὁρῶν; τίς δὲ οὐκ ἂν εἰκάσαι χλωροὺς καὶ κομήτας ὁρῶν ἀνθρωπίσκους κειμένους, τὴν πόλιν ἀπορροῦσαν συμμαχῶν, τοὺς ἐν τῇ εἱρκτῇ κακούργους ἐπλῦσαι τῷ πολέμῳ; τοιοῦτοι μὲν ἐν πολέμῳ πρὸς ἥτορας μὴ φιλοσόφοις εἰσὶν οἱ παράσιτοι. ἐν εἰρήνῃ δὲ, τοσοῦτόν μοι δοκεῖ μὴ διαφέρειν παρασιτικὴ φιλοσοφίας, ὅσον αὐτὴ ἡ εἰρήνη πολέμου. μὴ πρῶτον εἰ δοκεῖ σκοπῶμεν τὰ δὴ εἰρήνης χρεία.

Τυ. οὕτω ξυμβήσεται ὅτι τοῦτό πως βούλεται. σκοπῶμεν δὲ ὅμως. Πα. οὐκοῦν ἀγορὰν, καὶ δικαστήρια, καὶ παλαίστρας, καὶ γυμνάσια, καὶ κωμῳδίας, καὶ συμπόσια ἐγὼ φαίην ἂν, πόλεως χρεία; Τυ. πάνυ μὲν δή. Πα. ὁ τοίνυν παράσιτος, εἰς ἀγορὰν μὲν, καὶ δικασ-

εια οὐ πάρεισιν, ὅτι οἶμαι τοῖς συκοφάνταις πάντα τὰ χωρία ταῦτα μᾶλλον προσήκει, ὅτι οὐδὲ μέτεισιν ἔξω τῶν ῥητορικῶν γυμνασίων, τὰς δὲ παλαίστρας, ἢ τὰ γυμνάσια, καὶ τὰ συμποσία, φεύγει, ὅτι κοσμεῖ μόνος οὗτος, ἔστι τίς ἐν παλαίστρᾳ φιλόσοφος, ἢ ῥήτωρ ἀποδύς, ἄξιος συγκεισθῆναι παρασίτου τῷ σώματι; ἢ τίς ἐν γυμνασίῳ τούτων ὀφθείς, οὐκ αἰσχύνη τοῦ χωρίου μᾶλλον ὤν; ὅτι μὴν ἐν ἐρημίᾳ γοῦν οὐδεὶς ἂν ὑποστὰς θεῖον ὁμόσειεν. ὁ δὲ παράσιτος, αὐτά τε ἐπιόντα μένει, καὶ λέχεται ῥᾳδίως, μεμελετηκὼς αὐτῶν ἐν τοῖς δείπνοις καταφρονεῖν. καὶ οὔτ' ἔλαφον, οὔτε σῦς αὐδὴν ἐκπλήττει φεφεικώς. ἀλλὰ κἂν ἐπ' ἀὐδὴν ὁσῦς ἂν ὀδόντα θήγῃ, καὶ ὁ παράσιτος ὠθεῖ ἂν σῦν ἀπὸ τῆς θήκης. ὃς μὲν γὰρ λαγῶς, φύσει μᾶλλον τῶν κωφῶν. ἐν δὲ λήκυθος συμποσίῳ, τίς ἂν καὶ ἀμελῶς σαυτὸν παρασίτῳ, ἢ παίζοντι, ἢ ἐδίοντι; τίς δ' ἂν μᾶλλον δύφάναι δοὺς συμποτὰς; πότερόν ποτε ὄνος ἀδὼν καὶ σκώπτων, ἢ ἄνθρωπος μὴ γελῶν, ἐν τειβωνίῳ κείμενος, εἰς γῆν ὁρῶν, ὥσπερ ἔμπεδος οὐχὶ συμπόσιον ἥκων. ἐμοιγε δοκεῖ, ἐν συμποσίῳ φιλόσοφος τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον ἐν βαλανείῳ κύων. φέρε δὴ ταῦτα ἀφέντες, ἐπ' αὐδὴν ἤδη βαλίζωμεν ὁ βίον τε παρασίτου, σκοποῦν-

τες ἅμα, καὶ πρὸς ἅλλοντον ἐκεῖνον. πρῶτον γοῦν ἴδοι τις ἂν ὁ μὲν παράσιτον, ἀεὶ λόξης καταφρονοῦντα, καὶ οὐδὲν μέλον αὐτῷ, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι οἴονται. ὁ δὲ ῥήτορας δὲ, καὶ φιλοσόφους εὕροι τις ἂν, οὐ τινας, ἀλλὰ πάντας, ἐκ τοῦ τύφου, καὶ λόξης τειθέντας. καὶ οὐ λόξης μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τούτου ἄθλιόν ἐστιν, ὑπ' ἀργυρείου. καὶ ὁ μὲν παράσιτος, οὕτως ἔχει πρὸς ἀργύριον, ὡς οὐκ ἂν τις οὐδὲ πεῖσαι ἐν τοῖς ἀναλοῖς ἀφέλας ἀμελῶς ἔχοι. καὶ οὐδὲν αὐτῷ λοκεῖ ἀναφέρειν τὸ χρυσίον ἢ πυρός. οἵγε μὴν ῥήτορες, καὶ ὁ λειπότερόν ἐστι, καὶ οἱ φιλοσοφεῖν φάσκοντες, πρὸς αὐτὰ οὕτω διάκεινται κακοδαιμόνως, ὥστε τῶν μάλιστα νῦν δοκιμούντων φιλοσόφων. ὁ μὲν γὰρ τῶν ῥητόρων, τί δεῖ λέγειν; ὁ μὲν, δικάζων λίκλω, σώροισι ἐπ' αὐτῇ ἐάλω. ἄλλος δὲ, μισθὸν στασιάζων, εἰσπράττεται δὲ μανθάνοντας. ὁ δὲ, παρὰ βασιλέως ἐπὶ ξένου σωθῆναι ὁμοίως μισθὸν αὐτῷ, καὶ οὐκ αἰσχύνεται. ἔτι πεσβύτης αὐλητρὶς ἀποδημεῖ, καὶ μισθοφορεῖ, καθάπερ ἰνδὸς, ἢ σκύθης αἰχμάλωτος. καὶ οὐδὲ αὐτὸ δ' ὄνομα αἰσχύνεται, ὅ τι μισθὸς ὁ λαμβάνει. εὕροις δ' ἂν οὐ μόνον ταῦτα δοὺς ῥήτορι ἀλλὰ καὶ ἄλλα πάθη, οἷον, λύπας, ὀργὰς, φθόνους,

θ πανοίας ἐπιθυμίας. ὁ μὲν παράσιτος, ἕξω τούτων ἐστὶν ἁπάντων. οὔτε γὰρ ὀργίζεται διὰ αἰσχρολογίαν, καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅτῳ ὀργισθείη. καὶ εἰ ἀπανακλήσεις δέ ποτε, ἢ ὀργὴν αὐτὴν χαλεπὴν μὲν, οὐδὲ σκυθρωπὴν οὐδὲ ἀπόργατον ἔχεται. μᾶλλον δὲ, γέλωτα. καὶ δῆλον ἐστὶ τοῦτο ἐννόντας. λυπεῖται γε μὴν ἥκιστα πάντων. οὔτε γὰρ τέχνης παρασκευαζούσης αὐτῷ, ἣ χρείαν ἔχειν ὑπὲρ ὅτου λυπηθείη. οὔτε γὰρ χρήματά ἐστιν αὐτῷ, οὔτε οἶκος, οὔτε οἰκέτης, οὔτε γυνὴ, οὔτε παῖδες. ὧν διαφθειρομένων, πάντως ἀνάγκη ἐστὶ λυπεῖσθαι ἂν ἔχοντα αὐτά, ἐπὶ ταῦτα ἀπόλλυται. ἐπιθυμεῖ δ' οὔτε δόξης, οὔτε χρημάτων, ἀλλ' οὐδὲ ὠφελίας τινός. Τυ. ἀλλ' ὦ Σίμων, εἰκός τε ἐνδεὴς ζοφῆς λυπηθῆναι αὐτόν. Πα. ἀγνοεῖς ὦ Τυχιάδη, ὅτι ἐξ ἀρχῆς οὐδὲ παράσιτός ἐστιν οὗτος, ὅστις ἀπορεῖ ζοφῆς. οὐδὲ ἀνδρεῖος, ἀπορία ἀνδρίας ἐστὶν ἀνδρεῖος. οὐδὲ φόνιμος, ἀπορία φρενῶν ἐστὶ φόνιμος. ἄλλως τε, οὔτε παράσιτος ἂν εἴη. πρόκειται δὲ ἡμῖν δηλονότι παρασίτου ζητῆσαι ὄντος, οὐχὶ μὴ ὄντος. εἰ δὲ μὴ ὁ ἀνδρεῖος ἄλλως, ἢ παρουσίας ἀνδρειότητος, καὶ ὁ φρόνιμος, παρουσίας φρονήσεως, καὶ ὁ παράσιτος δὲ, παρουσίας τοῦ παρασιτεῖν, παράσιτος ἔσται. ὡς εἴγε οὗτος μὴ παρασίτῳ

καὶ αὐτῷ, δηλονότι ἄλλου τινὸς, καὶ οὐχὶ παρασίτου ζητήσομεν. Τυ. οὐκοῦν οὐδέποτε ἀπορήσει παράσιτος ζοφῆς. Πα. ἔοικεν. ὥστε οὔτ' ὠδὶ τούτῳ, οὔτ' ἐκ ἄλλῳ ἔστιν, ὅτῳ λυπηθείη ἄν. ἡμὴν οἱ πάντες ὁμοῦ φιλόσοφοι, οἱ ῥήτορες, φοβοῦνται μάλιστα. δὴ γέ τοι πολλοὶ αὐτῶν, εὕροι τις ἂν μετὰ ξύλα προϊόντας. οὐκ ἂν δήπου εἰ μὴ ἐφοβοῦντο ὡπλισμένους, καὶ τὰς θύρας δὲ μάλα ἐρρωμένως ἀποκλείοντας, μή τις ἄρα νύκτωρ ἐπιβουλεύσειεν αὐτοῖς σοφιστὴς. ὁ δὲ, τὴν θύραν τῷ σωματίῳ προσίθησιν, εἰκῇ οἶμαι, ὡς μὴ τὸ αὐτόματον ἀνοιχθείη. γενομένου δὲ ψόφου νύκτωρ, οὐδὲν τι μᾶλλον θορυβεῖται, ἢ μὴ γενομένου. καὶ δὴ ἐρημίας δὲ ἀπίων, ἀνθρώπους ὀλεύει. φοβεῖται γοῦν οὐδαμοῦ. φιλοσόφους δὲ πολλάκις εἶδον ἐγὼ, οὐδενὸς ὄντος λοιποῦ, τόξα ἐνασκουμένους. ξύλα μὲν γοῦν ἔχοντες, ἢ εἰς βαλανεῖον ἀπιόντες, ἢ ἐπ' ἄριστον. παρασίτου μέντοι οὐδεὶς ἔχοι κατηγορῆσαί μοι χείαν, ἢ βίαν, ἢ ἁρπαγὴν, ἢ ἄλλό τι ἀδίκημα ἁπλῶς. ἐπεὶ ὅ γε τοιοῦτος, οὐκ ἂν εἴη παράσιτος, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκεῖνος ἀπάγχεται. ὥστ' εἰ μοιχεύσας τύχοι, ἅμα γοῦν ἀδικήματι καὶ τοὔνομα μεταλαμβάνει τὸ ἀδίκημα ἴσον. ὥσπερ γὰρ ὁ κακὸς οὐκ ἀγαθὸς, ἀλλὰ φαῦ-

λος ἐστὶν λαμβάνει, οὕτως οἶμαι ὁ παράσιτος ἀντί τινος ἀνάγκης. αὐτὸ μὲν οὖν, ὅπερ ἐστίν, ἀποβάλλει, ἀναλαμβάνει δὲ ἢ ὅ ἀνάγκη. ἀλλ' ἡμᾶς ἢ τῶν ἑταίρων καὶ φιλοσόφων ἄφθονα, οὐ μόνον ἴσμεν αὐτοῖς γεγονότα καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις ἀπολελειμμένα ὑπομνήματα ἔχομεν, ὧν ἠλίκησαν. ἀπολογία μὲν γὰρ Σωκράτους ἐστὶ, καὶ Αἰσχίνου, καὶ Ἀντισθένους, καὶ Δημοσθένους, καὶ τῶν ἄλλων ἑταίρων, καὶ σοφῶν. παρασίτου δέ, οὐκ ἔστιν ἀπολογία, οὐδὲ ἔχει τις εἰπεῖν λίκνα πρὸς παράσιτόν τινι πεπραγμένην. Τυ. ἀλλὰ νὴ Δία, ὁ μὲν εἶδε παράσιτος, κρείττων ἐστὶ τῶν ἑταίρων, καὶ τῶν φιλοσόφων. ὁ δὲ θάνατος, φαυλότερος. Πα. πάνυ μὲν οὖν τοὐναντίον. παρὰ πολὺ δυσαμενέστερος. φιλοσόφους μὲν γὰρ ἴσμεν ἅπαντας, ἢ δι' ἄλλους, κακοὺς κακῶς ἀποθανόντας. δι' μὲν ἐκ καταλλήκτης ἑαλωκότας ὑπὸ τῶν μεγίστων ἀλλήλοις φαρμάκῳ. δι' ἢ, καταπεσόντας δι' σῶμα ἅπαν. δι' δὲ, ἀπὸ λυσουρίας φθινάντας, δι' ἢ. φυγόντας. παρασίτου θάνατον, οὐδεὶς ἔχει τοιοῦτον εἰπεῖν, ἀλλὰ δυσαμενέστερον, φαγόντος ἢ πιόντος. εἰ δέ τις μὴ δοκεῖ οἰόμενος τεθνηκέναι θανάτῳ, ἀπεπνίγη ἀπέθανε. Τυ. ταῦτα μὲν ἱκανῶς ἀμφὶ τῶν

παρασίτων πρὸς δὲ φιλοσόφους ὑπὲρ τοῦ πλάσαντος. λοιπὸν δὲ εἰ καλὸν καὶ λυσιτελέσ ἐστι κτῆμα οὗτος ὁ τρέφοντι, πειρῶ λέγειν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκοῦσιν ὥσπερ οἱ ῥητορεύοντες, μὴ χρεμπτόμενοι τρέφειν αὐτοὺς οἱ πλούσιοι, μὴ ἕνεκα οὗτος ἀλαζόνος τρέφομένου. Πα. ὡς ἀληθιάπεσυ ὦ Τυχιάδη ταῦτα, εἰ μὴ λύσασι γιγνώσκειν ὅτι πλούσιος αὐτὸς, εἰ δ' ὑγιαίνων χρυσίον ἔχει, μόνος ἐθίων, πένησ ἐστί. δ' προϊὼν ἄνδρα πλάσίρου, πλωχὸς δοκεῖ. δ' ὥσπερ σφαιρίστης χορὶς ὅπλων, ἀτιμότερος, δ' ἐθὺς ἄνδρα πορφύρας, δ' ἵππος ἄνδρα φαλάρων, οὕτω καὶ πλούσιος ἄνδρα παρασίτου, ταπεινός τις, καὶ δυτελὴς φαίνεται. δ' μὲν ὁ μὲν πλούσιος, κοσμεῖται ὑπ' αὐτοῦ. δ' δὲ παράσιτον, πλούσιος οὐδὲ ὅστε κοσμεῖ. ἄλλως τε, οὐδὲ ὄνησιν αὐτῷ ἔστιν ὡς σὺ φῄς, δ' παρασιτεῖν ἐκείνῳ δηλονότι. ὡς κρείττονι χείρονα. ὅπως γε μὴν ἔχει πλουσίῳ ὄντι λυσιτελές ἐστι, δ' τρέφειν δ' παράσιτον, ὧδε μετὰ δ' κοσμεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ, δ' ἀσφάλεια πολλὴ ἐκ τοῦ μὴ δρυφορίας ὑπάρχειν. σὺ δὲ μάχῃ ἁλίσας ἄν τισ ἐπιχειρήσαι τῷ πλουσίῳ, ὅταν ὁρῶν παρεσῶτα, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀπωθοῦνοι φύμακῳ οὐδενὶ, ἔχων παράσιτον. τίς δ' ἂν πλήσειεν ἐπιβουλεύσαι τινὶ, μὴ τρόπου προειδί-

ανρος, μὴ προπίνοντος. ὥστε ὁ πλούσιος οὐχὶ κο
σμεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεγίστων κινδύ
νων ἐστὶ τῶν παρασίτου σώζεται. οὕτω μὲν ὁ πα
ράσιτος δεῖ φιλοστοργίαν, πάντα κίνδυνον ὑπο
μένει. καὶ οὐκ ἂν παραχωρήσειε τοῦ πλουσίου
φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν αἱρεῖται συμ
φαγών. Τυ. πάντα μοι δοκεῖς ὦ Σίμων ἀνεξ
ελεγκτον, ὑστερήσας οὐδὲν τῆς σταυροῦ τέχνης. οὐχ
ὥσπερ αὐτὸς ἔφασκεν ἀμελέτητος ὤν,
ἀλλ' ὥσπερ ἄν τις ὑπὸ τῶν μεγίστων γεγυμνασ
μένος. λοιπὸν εἰμὶ αἰσχιον αὐτὸ ὀνομάζειν
τῆς παρασιτικῆς, ἐθέλω μαθεῖν. Πα. ὅρα
μὴ τὴν ἀπόκρισιν, ἐάν σοι ἱκανῶς λέγεσθαι δο
κῇ, ἢ πειρῶ πάλιν αὐτὸς ἀποκρίνασθαι πρὸς σὲ
ἐρωτώμενον ἢ ἄλλο τι. φέρε γάρ, ἂν σῖτον οἱ
παλαιοὶ τί καλοῦσι; Τυ. ζοφήν. Πα. τί
δὲ, ἂν σιτεῖσθαι, οὐχὶ ἂν ἐσθίειν; Τυ. ναί. Πα.
οὐκοῦν καθωμολόγηται ἂν παρασιτεῖν ὅπου οὐκ
ἄλλο ἐστί. Τυ. ὧν γὰρ ὦ Σίμων ὄντων, ὃ ἀλ
λο ἐστὶ χρὸν φαίνεται. Πα. φέρε δὴ πάλιν ἀπό-
κεινταί μοι, πότερόν σοι δοκεῖ σῶμα φέρειν, ἢ προ
κειμένων ἀμφοῖν, πότερον ἂν αὐτὸς ἕλοιο, ἀρά
γε ἂν πλεῖν, ἢ ἂν παραπλεῖν; Τυ. ἂν παρα
πλεῖν ἕλοιμι. Πα. τί δὲ, ἂν ζέχειν, ἢ ἂν πα
ραζέχειν; Πα. τί δὲ,

ἂν ἱππεύειν, ἢ ἂν πεζεύειν; Τυ. ἂν πε
ζεύειν. Πα. τί δὲ, ἂν ἀκοντίζειν, ἢ ἂν
παρακοντίζειν; Τυ. ἂν παρακοντίζειν. Πα.
οὐκοῦν ὁμοίως ἕθ' ἕλοιο καὶ τὸ ἐθίζειν μᾶλλον
ἂν παρασιτεῖν. Τυ. ὁμολογεῖν ἀνάγκη, καί
σοι λοιπὸν ὥσπερ οἱ παῖδες, ἀφίξομαι καὶ ἕως
καὶ μετ' ἄεισον, μαθησόμενος τὴν τέχνην. σὺ
δέ με αὐτὴν δίκαιος διδάσκειν ἀφθόνως, ἐπεὶ
καὶ πρῶτος μαθητής σοι γέγονα. φασὶ δὲ καὶ
τὰς μητέρας μᾶλλον τὰ πρῶτα φιλεῖν τὰ τέκνα.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ. Η ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ.

Ταῦτα δὲ ὑμῖν ὦ Σόλων, τίνος ἕνεκα
οἱ νέοι πάσχουσιν; οἱ μὲν, αὐτῶν πολὺ πλε
κόμενοι, ἀλλήλους ὑποσκελίζουσιν. οἱ
δὲ, ἀγχόνας, καὶ λυγίζουσι, καὶ ἐν τῷ πηλῷ
συναναφύρονται καὶ κινδυνεύουσι, ὥσπερ σύες.
κάπρι καταρχὰς θύειν ἀποδυσάμενοι, ἐώρων
καὶ, λίπα τε ἠλείφαντο, καὶ κατέπασε μά-
λα εἰρηνικῶς ἄτερος τὸν ἕτερον ἐν τῷ μέρει.
μετὰ δὲ, οὐκ οἶδ' ὅ, τι παθόντες, ὠθοῦσί
τε ἀλλήλους ἐνδυκότες, καὶ τὰ μέτωπα συ
ναράττουσιν, ὥσπερ οἱ κεροί. καὶ ἢν ἴδοι ἀράμε-
νος ἐκφυσᾷ ἂν ἕτερον ἐκ τοῦ σκελοῦ, ἀφῆκεν
εἰς ἕκαφος, εἶτ' ἐπικαταπεσών, ἀνακύπτειν

οὐκ ἐᾷ, συνωθῶν κάτω ἐς ὃν πηλόν. τέλος δὲ
ἅμα τοῦτο πλέξας αὐτῷ τὰ σκέλη κατὰ τὴν
πατέρα, ὃν τῶ χῶν ὑποβαλὼν ὑφ' ἁμῷ, ἄγ-
χει ἄθλιον. ὁ δὲ, πρὸς ἀκροτεῖ ἐς ὃν ὦμον, ἱκε-
τεύων οἶμαι ὡς μὴ τέλεον ἀποπνιγείη. ὁ οὖ
δὲ ἔτ' ἐλάσε ἕνεκα φείδοντο, μὴ μολύνεσθαι. ἀλ
λ' ἀφανίζαντες ὃ χρῖσμα, ὁ τ' βορβόρου αἶνα
πλησθέντες, ἐν ἱδρῶτι ἅμα πολλῷ γέλωτα
ἐμοὶ ζῶν παρέχουσιν, ὥσπερ οἱ ἐγχέλυβοι ἐκ τ'
χειρῶν ὀλισθάνοντες. ἕτεροι δὲ ἐν τῷ αἰθρίῳ
τ' ἀυλῆσι ὃ' αὐτὸ τοῦτο ὁρῶσιν. οὐκ ἐν πηλῷ εὖ-
πιπε, ἀλλὰ ψάμμον ταύτην καθεῖσαν ὑποβαλ
λόμενοι ἐν τῷ ὀρύγματι ταράττουσί τε ἀλλή
λους, καὶ αὐτοὶ ἑκόντες πάττεσθαι τὴν κόνιν ἀ
λεκτρυόνων λίκλυ, ὡς ἀφικτότεροι εἶεν ἐν
τοῖς συμπλοκαῖσ οἶμαι, ὁ ψάμμου ὃν ὀλί
γον ἀφαιρούσης, ὁ βεβαιοτέραν ἐν ἐκείνῳ πῆξε
χούσης τὴν αὐτίληψιν. οἱ δὲ, ὀργὸς ἀδὴν κεκο
νιμένοι, ὁ ἀνὴρ πίσουσιν ἀλλήλους πρόσωπον
τες, ὁ λακτίζουσιν. οὐτοσὶ ζῶν ὁ τοὺ ὀφθαλ
μοὺς ἔοικεν ἀπορρύψειν ὁ κακοδαίμων. οὕτως αἱ-
μαγὴς αὐτῷ ὁ ψάμμος ἀναπέπλησται ὃ τοῦ
μα, τυφλὸς ὡς ὁρᾷς παταχθέντος ἐς τὴν γνάθον. ἀλ
λ' οὐδὲ ὁ ἄρχων οὗτοσὶ λείπεται αὐτοῦ, καὶ λύει
τὴν μάχην. τεκμαίρομαι δ' τῇ παρφυείσῃ τῶν

ἀρχόν

ἀρχόντων τινὰ τοῦτον εἶναι. ὁ δὲ, καὶ ἐπαῤῥύ-
νει. ἡ δὲν παράξανία ἐπαινῶ. ἄλλοι δ' ἄλλα
χόθι πάντες ἐγκονοῦσι, καὶ ἀναπηδῶσιν, ὥσπερ ὀρ
θέοντες ἢ τ' αὐτοῦ μένοντες, καὶ ἐς δ' ἄνω συναλ
λόμενοι, λακτίζουσι δὲν ἀέρα. ταῦτα δὲν ἐθέ
λω ἐδέναι τίνος ἀγαθοῦ ἂν εἰκὸς ποιεῖν, ὡσπερ ἔμοι
γε μανία μᾶλλον ἐοικέναι δοκεῖ δ' πρᾶγμα, ὁ
οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν ἔξαπίνης μεταπείσειέ με ὡς οὐ
πρακτέον εἰσὶν οἱ ταῦτα δρῶντες. Σό. καὶ εἰκό
τως ὦ Ἀνάχαρσι, τοιαῦτά σοι τὰ μυόμματα
φαίνεται, ξένα γε ὄντα, ὁ πάμπολυ τῶν σκυ
θικῶν ἐθῶν ἀπᾴδοντα, καθάπερ ὁ ὑμῖν πολ
λὰ εἰκὸς ἦν μαθήματα, ὁ ἐπιτηδεύματα,
τοῖς Ἕλλησιν ἡμῖν ἀλλόκοτα ἦν δόξαντα ἄν,
εἴ τις ἡμᾶς ὥσπερ σὺ νῦν ἐπισκοπεῖ αὐτοῖσ.
πολὺν ἀλλὰ θάῤῥει ὦ πάθε. οὐ γὰρ μανία τὰ γε
νόμιμά ἐστιν, οὐδ' ἐφ' ὕβρει οὕτοι πάσουσιν ἀλ
λήλους, ὁ κυλίουσιν ἐν τῷ πηλῷ, ἢ ἐπιπάτ
τουσι τὴν κόνιν, ἀλλ' ἔχει τινὰ χρείαν οὐκ ἀτερ
πῆς δ' πρᾶγμα, ὁ ἀκμὴν οὐ μικρὰν ἐπάγεται τοῖς
σώμασιν. ἦν γὰρ ἐνδιαζήσῃς ὥσπερ οἶμαί σε
ποιήσειν τῇ Ἑλλάδι, οὐκ εἰσὶ μακρὰν εἰς ὁ ἀν
τοὺς ἔσῃ τῶν πεπλωμένων. ἢ κεκονιμένων.
οὕτω σοι δ' πρᾶγμα ἡδύ τε ἅμα ὁ λυσιτελὲσ
ἔσται δόξει. Ἀνά. ἄπαγε ὦ Σόλων. ὑμῖν ταῦ-

τα γένοιτο τὰ ὠφέλιμα, μὴ πέρπνά. ἐμὲ δ' εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι δναθείη, εἴσεται ὡς οὐ μάτην δνεζώσμεθα δν ἀκινάκην. ἀτὰρ εἰπέ μοι τί ὄνομα ἔθεσθε τοῖς γιγνομένοις, ἢ τί φδσμεν χρεῖν αὐτούς. Σο. ὁ μὲν χορὸς αὐτὸς ὦ Ανάχερσι, γυμνάσιον ὑφ' ἡμδν ὀνομάζεται, καὶ ἔστιν ἱερὸν Απόλλωνος τοῦ λυκίου. Ο δ' ἄγαλμα δὲ αὐτοῦ ὁρᾷς, δν ἐπὶ τῇ σκλῃ κεκλιμένον, τῇ ἀριστερᾷ μὲν, δ τόξον ἔχοντα. ἡ δεξιὰ δὲ ὑπὲρ τὴ κεφαλῆς ἀνακεκλασμένη, ὥσπερ ἐκ καμάτου μακροῦ ἀναπαυόμενον δείκνυσι δν θεόν. τῶν γυμνασμάτων δὲ τούτων, δ μὲν ἐν ὅπλοις πάλη ἐκείνῳ, πάλη καλεῖται. οἱδ' ἐν τῇ κόνει, παλαίουσι Ο ἀνρί. τὸ δὲ παίειν ἀλλήλους ὀρθοστάδην, παγκρατιάζειν λέγομεν. Ο ἄλλα δ' ἡμῖν ἔστι γυμνάσια ριαῦτα πυγμῆς, ἢ λίσκου, καὶ τὸ ὑποδράλλεσθαι. ὧν ἁπάντων ἀγῶνας προτίθεμεν. καὶ ὁ κρατήσας, ἄεισος ἔστιν δοκεῖ τῶν καθ' αὐτὸν, καὶ αἱρεῖται, τὰ ἆθλα.

Ανά. τὰ δ' ἆθλα τίνα ὑμῖν ταῦτα ἔστι; Σό. ὁλυμπάσι μὲν, στέφανος ἐκ κοτίνου. ἰσθμοῖ δὲ, ἐκ πίτυος, ἐν νεμέᾳ δὲ, σελίνων πεπλεγμένος. πυθοῖ δ', μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ. παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς πανάθηναίοις, τὸ ἔλαιον δ' ἐκ σμοίας. τί ἐγέλασας ὦ Ανάχερσι, ἢ δόκει μικρά

μικρά σοι ταῦτα εἶν δοκεῖ; Ανά. οὐκ, ἀλλὰ πάνσεμνα ὦ Σόλων κατέλεξας τὰ ἆθλα, Ο ἀξία τοῖς τε δναθεῖσιν αὐτὰ φιλοτιμεῖσθαι, καὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ, Ο ῥῖσ ἀμφισεῖσαι ἀνρῖς ὑπὲρ εὐσουδακένου δοξῆς τὴν αἵρεσιν τῶν τηλικούτων. ὥστε μήλων ἕνεκα, Ο σελίνων, τοσοῦτα προτρονεῖν, Ο κινδυνεύειν ἀγχομένους πρὸς ἀλλήλων, καὶ κατακλωμένους, ὡς οὐκ ἐνὸν ἀπραγμόνως δυπορῆσαι μήλων ὅτῳ ἐπιθυμία, ἢ σελίνῳ ἐστεφανῶσθαι, ἢ πίτυϊ, μήτε πηλῷ καταχριόμενον δ' πρόσωπον, μήτε λακτιζόμενον ἐς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν αὐταγωνιστῶν. Σό. ἀλλ' ὦ ἄριστε, οὐκ ἐς φιλαπεχθημοσύνην ἡμεῖς ἀποβλέπομεν. ταῦτα μὲν γὰρ ἔστι σημεῖα τῆς νίκης, Ο γνωρίσματα, οἵ πυθ' οἱ κρατήσαντες. ἡ δὲ παρακολουθοῦσα τούτοις δόξα, τοῦ παντὸς ἀξία τοῖς νενικηκόσιν, ὑπὲρ ἧς μὴ λακτίζεσθαι καλῶς ἔχει τοῖς θηρωμένοις τὴν εὐκλειαν ἐκ τῶν πόνων. οὐ γὰρ ἀπονητὶ προσγένοιτο ἂν αὕτη. ἀλλὰ χρὴ δν ὀρεγόμενον αὐτῆς, πολλὰ τὰ δυσχερῆ ἀναχωμένον ἐν τῇ ἀρχῇ, τὸ τ' ἦθος δ' λυσιτελές, Ο ἡδὺ τέλος ἐκ τῶν καμάτων ἀποβαῖνον. Ανά. ἆρ' φῂς ὦ Σόλων δ' τέλος ἡδὺ, καὶ λυσιτελές, ὅτι πάντοθ' αὐτοὺς ὄντας ἐστεφανωμένους, Ο ἐπὶ τῇ νίκῃ

ἐπαινέσονται, πολὺ πρότερον οἰκτείραντες αὐτῶν τὰς πλημμελείας. οἱ δὲ, βούλομαι γήσιοι εἶναι, αὐτῶν τῶν πόνων μᾶλλον ἢ στέλινα ἔχοντες. Σό. ἄπειρος εἶ φημὶ τῶν ἡμετέρων ἔτι. μικρὸν δ', ἄλλα σοι λόξ' ἐρῶ περὶ αὐτῶν. ἐπειδὰν ἐς τὰς πανηγύρεις ἀπίῃς, ὁρᾷς τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων συλλεγόμενον; τὴν θέαν τῶν τοιούτων ἡγοῦ θέαμα εἶναι συμπληρούμενα, οὐχὶ ἀγωνισάς ἐπαινουμένους. ὅταν δὲ νικήσωσιν τὰ αὐτῶν, ἰσόθεον νομιζόμενοι. Ανά. ἀνὰ κρῶ Σόλων, ἀλλ' οἰκτρόν ἐστιν, εἰ μὴ ἐπ' ὀλίγον ταῦτα πάρεστιν, ἀλλὰ ἐν τοσούτοις θεάτρων, μάρτυσι τῆς ὕβρεως. οἱ δηλαδὴ βούλομενοι σιωπᾶν αὐτοὺς, αἵματι βαπτομένους ὁρῶντες ἢ ἀγχομένους πρὸς τῶν ἀντιπάλων. ταῦτα τὰ βούλομενα πρόσεστι τῇ νίκῃ αὐτῶν. παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Σκύθαις, ἢν τις ὦ Σόλων, ἢ πατάξῃ τινὰ τῶν πολιτῶν, ἢ ἀναρρέψῃ πρωτεῖα, ἢ θοιμάτιον ἀποδύσῃ, μεγάλας οἱ πρέσβυται τὰς ζημίας ἐπάγουσιν, κἂν ἐπ' ὀλίγον τις μὴ τύρων ἀπέχηται. οὐτοι ἐν τηλικούτοις θεάτροις, οἷα σὺ φῂς, οὐδ' ἰδιῶται, καὶ δὴ ἐν ὀλυμπίᾳ. οὐ μὴν ἀλλὰ ὅτι μὴ ἀγωνισάς, οἰκτείρω μοι ἔπεισιν, ὧν πάσχουσι. τῶν δὲ θεατῶν, οὓς φῂς ἅπαντα χόθεν ἀεί τις παραγίνε-

σθαι ἐς τὰς πανηγύρεις, καὶ πάνυ θαυμάζω, εἰ ταῖς ἀγκύραις παρέντες, σχολάζουσιν οἱ τοῖς τοιούτοις. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνό πω δύναμαι κατανοῆσαι, ὅτι ποτὲ τέρπνον αὐτοῖς, ὁρᾶν πεπαιμένους τε, καὶ διαπληκτιζομένους ἀνθρώπους, καὶ πρὸς τὴν γῆν ἀράττομένους, καὶ βριβομένους ὑπ' ἀλλήλων. Σό. εἰ χαμαὶ ἦν ὦ Ανάχαρσι ὁ λυμπίων, ἢ ἰσθμίων, ἢ παναθηναίων, αὐτὸ ἂν σε ὑπόμνημον ἐδίδαξεν, ὡς οὐ μάτην ἐπουλάκαμμι οἱ τούτοις. οὐ γὰρ οὕτω λέγειν ἄν τις προσβιβάσειέ σε τῇ ἡδονῇ τῶν ἐκεῖ δρωμένων, ὡς εἰ καθεζόμενος αὐτὸς ἐν μέσοις τοῖς θεαταῖς, βλέπῃς ἀρετὰς ἀνδρῶν, καὶ κάλλη σωμάτων, καὶ ὠκείας θαυμαστάς, καὶ ἐμπειρίας δεινὰς. ἰσχὺν ἄμαχον, τόλμαν, καὶ φιλοτιμίαν, καὶ γνώμας ἀκατάπτους, καὶ ἐπουλὴν ἄλυκτον ὑπὲρ τῆς νίκης. εὖ γὰρ οἶδα οἷα, ὡς οὐκ ἂν ἐπαύσω ἐπαινῶν, καὶ ἐπιθοῶν, καὶ ἐπικροτῶν. Ανά. νὴ Δί' ὦ Σόλων, καὶ ἐπαγελῶν γε προσέτι, καὶ ἐπιχλευάζων. ἅπαντα γὰρ, ὁπόσα κατηριθμήσω ἐκεῖνα, τὰς ἀρετὰς, καὶ τὰς ὠκείας, καὶ τὰ κάλλη, καὶ τόλμαν, ὁρῶ οὐδενὸς μεγάλου ἕνεκα παραπολλυμένας ὑμῖν, οὔτε παρίππου κινδυνευούσης, οὔτε χώρας ποθουμένης, οὔτε φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων, ὥστε τοσοῦτόν γε

λοιότεροι ἂν εἶεν, ἄεισοι μὴν ὡσφὴς ὄντες, μά-
την δὲ πρᾶγμα πάσχοντες, ἁλαλαπωρούμενοι,
καὶ αἰσχύνοντο τὰ κάλλη, καὶ τὰ μεγέθη τῇ
ψάμμῳ, ἢ τοῖς ζωγράφοις, ὡσμήλου, ἢ κο-
τίνου ἐμπραξεῖσ γένοιντο νικήσαντες. ἥδυ γάρ
μοι ἀεὶ μεμνῆσθαι τῶν ἄθλων, τοιούτων ὄν-
των. ἀτὰρ εἰπέμοι, πάντα δὲ αὐτὰ λαμβάνου-
σιν οἱ ἀγῶνισαί; Σό. οὐδαμῶσ, ἀλλὰ εἷς δέ
πάντων, ὁ κρατήσασ αὐτῶν. Ανά. εἶτ' ὦ
Σόλων, ἰωὴ δὲ ἀλλήλῳ, καὶ ἀμοιβόλῳ τῆς
νίκης, τοσοῦτοι πονοῦσι, καὶ ταῦτ' εἰλότος, ὅτι
ὁ μὲν νικῶν, εἷσ ἔσται πάντως, οἱ δὲ ἡττώμενοι,
πάμπολλοι μάτην ἆθλοι πλησίας, οἱ δὲ, καὶ
ξαύματα λαμβάνουσι; Σό. ἔοικασ ὦ Ανά-
χαρσι, μηδέποτε ἐννενοηκέναι πολιτείασ ὀρ-
θῆς πέρι μηδέν. οὐ γὰρ ἂν τὰ κάλλιστα τῶν
ἐθῶν ἐν ψόγῳ ἐτίθεσο. ἢν δέ σοι μελήσῃ πρὸ
εἰδέναι ὅπωσ ἂν τὰ κάλλιστα οἰκιθείη πόλις, καὶ
ὅπωσ ἂν ἄεισοι γένοιντο οἱ πολῖται αὐτῆς, ἐ-
παινέσῃ τότε δὲ τὰς ἀσκήσεισ ταύτασ, καὶ τὴν
φιλοτιμίαν, ἣν φιλοτιμούμεθα πρὸσ αὐτάσ,
καὶ εἰσὶ ὅτι πολὺ δὲ χρήσιμον ἔχουσιν ἐγκατα-
μεμιγμένον τοῖσ πόνοις, εἰ καὶ νῦν μάτην σπου-
δάζεσθαι δοκοῦσι. Ανά. ἦ μὴν ὦ Σόλων,
κατ' οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ τῆσ Σκυθίασ ἥκω παρ' ὑ-

μᾶσ, πρᾳύτατα μὲν γὰν ἀνδρῶν, μέγαν δὲ
τὸν Εὔξεινον, καὶ λυχείμβροτον πραωσθείς, ἢ ὅπωσ
νόμοισ τε τοῖσ Ἑλλήνων ἐκμάθοιμι, καὶ ἔθη παρ'
ὑμῖν κατανοήσαιμι, καὶ πολιτείαν τὴν ἀρίστην
ἐκμελετήσαιμι. διὸ καί σε μάλιστα φίλον ἐξ ἁ-
πάντων Αθηναίων, καὶ ξένων, προειλόμην κα-
τὰ κλέος, ἐπείπερ ἤκουον νόμων τε πάνυ ξυγ-
γραφέα εἶναί σε, καὶ ἐθῶν τῶν ἀρίστων ἑυρετὴν,
καὶ ἐπιτηδευμάτων ὠφελίμων εἰσηγητήν. καὶ
ὅλωσ, πολιτείασ πάνυ σωφρονιστήν. ὥστε
οὐκ ἂν φθάνοισ διδάσκων με, καὶ μαθητὴν πρὸ
οὐρανοῦ, ὡσ ἔγωγε ἥδέωσ ἂν ἀσιτόσοι, καὶ ἄπο
νοσ πρᾳκαθεζόμενοσ, ἐσ ὅσον ἂν αὐτὸσ διαρ-
κοίης λέγων, κεχηνὼσ, ἐπακούοιμι σοῦ πολι-
τείασ τε, καὶ νόμων ἀνεξιόντοσ. Σό. τὰ μὲν
πάντα, οὐ ῥᾴδιον ὦ ἑταῖρε διελθεῖν ἐν βραχεῖ,
ἀλλὰ κατὰ μέρη ἐπιὼν, εἶσι ἕκαστα, ὅια μὲν
σοὶ θεῶν, ὅια δὲ σοὶ γονέων, ἢ σοὶ γάμων,
ἢ τῶν ἄλλων δοκεῖ ἡμῖν. ἃ δὲ σοὶ τῶν νέων
γιγνώσκομεν, καὶ ὅπωσ αὐτοῖσ χρώμεθα, ἐπει-
δ' ἂν πρῶτον ἄρξωνται σωφρονεῖν τε καὶ βελτίο-
νοσ, καὶ δὴ σώματοσ αὐθρίζεσθαι, καὶ ὑφίστασθαι
τοὺσ πόνουσ. ταῦτα ἤδη σοι ἀνεξίεμι, ὡσ μάθοισ
οὗ τινοσ χάριν τὰσ ἀσκήσεισ ταύτασ προτε-
θείκαμεν αὐτοῖσ, καὶ διατονεῖν δὲ σῶμα κατα-

ναγκάζομεν. οὐ μόνον ἕνεκα τῶν ἀγώνων, ὅπως τὰ ἆθλα δύνωνται ἀναιρεῖσθαι, ἐπ' ἐκεῖνα μὴ γυ-
ὀλίγοι πάνυ ἐξ ἁπάντων χωροῦσιν, ἀλλὰ μεῖ-
ζόν τι ἁπάσῃ τῇ πόλει ἀπεθὸν ἐκ τούτου ἐστὶ τοῖς ἐκείνοις προσκτώμενοι. κοινὸς γάρ πως ἀ-
γὼν ἅπασι τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις πρόκειται, καὶ στέφανος οὐ πίτυος, οὐδ' ἐλαίνου, ἀλλ' ὅσον ἐν αὐτῷ συλλαβεῖν ἔχει τὴν ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν. οἷον ἐλευθερίαν λέγω αὐτοῦ τε ἑκάστου ἰδίᾳ, καὶ κοινῇ τῆς πατρίδος, καὶ πλοῦτον, καὶ λόγων, καὶ ἑορτῶν παρέργων ἀπόλαυσιν, καὶ οἰκείων σωτηρίαν, καὶ συνόλως, ἃ καλλίστα, ὧν ἄν τις εὔξαιτο γενέσθαι οἱ περὶ τὰ θεῖα πόνων. ταῦτα πάντα ὁ στέφανος, ὃν φημι, σωματοπέπλεκται, καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου συμπέπηγε. ἐφ' οἷς καὶ ἀσκήσεις αὗται, καὶ οἱ πόνοι εἰσίν. Ανά. εἶτα ὦ θαυμάσιε Σόλων, τοιαῦτα μοι, καὶ τηλικαῦτα ἔχων ἆθλα ἀνεξήνεγκας, μῆλα, καὶ σέλινα ἀνῃρῆ, καὶ θαλλὸν ἐλαίας ἀγρίας, καὶ πίτυν; Σό. καὶ μὴν ὦ Ανάχαρσις, οὐδ' ἐκεῖνά σοι ἔτι δόξει μικρὰ εἶναι, ὁπόταν ἃ λέγω καταμάθοις. ἀπὸ γάρτοι καὶ ἀνθρώπου γίνεται, καὶ μέρη πάντα ταῦτα ἔστι μικρὰ τοῦ μείζονος ἐκείνου ἀγῶνος, καὶ τοῦ στεφάνου, οὗ κατέλεξα τὸ πανδημάμονος. ὁ δὲ λόγος, οὐκ

οἶδ' ὅπως ὑπορβὰς τὴν τάξιν, ἐκείνων προτέρων ἐπεμνήσθη, τῶν ἰδιωτῶν γιγνομένων, καὶ ὁλυμπιάσι, καὶ ἐν Νεμέᾳ. πλὴν ἀλλὰ νῦν, σχολὴν γὰρ ἄγομεν, καὶ σὺ ὡς φῂς προθυμεῖ ἀκούειν, αὖ σφαμοῦμεν ἐπὶ βραχὺ πρὸς τὴν ἀρχήν, ἣν ἐν κοινὸν ἀγῶνα, δι' ὃν φημι πάντα ταῦτα ἐπιτελεῖσθαι. Ανά. ἄμεινον ὦ Σόλων οὕτω, καθ' ὅλον ἢ ἂν ἡμῖν ὁ λόγος μᾶλλον προχωροίη. μὴ τάχ' ἂν ἴσως ἀπορρύτων πειθοίμην, μήδ' ἐκείνων ἔτι κατάγελαν, εἴ τινα ἴδοιμι στεμνωμένον κοτίνῳ, ἢ σελίνῳ ἐστεφανωμένον. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ἐς σὺσκιον ἐκεῖσε ἀπελθόντε, καθίσαμεν ἐπὶ τῇ θάκου, ὡς μὴ ἐνοχλῶμεν ἡμῖν ἐπικεκραγότες τοῖς παλαίουσιν. ἀλλως τε, εἰρήσεται γὰρ, οὐδὲ ἓν ἥλιον ἔτι βραχὺ αὐξόμενον, ὀξὺν, καὶ φλογώδη ἐμποιοῦντα γυμνῇ τῇ κεφαλῇ. τὸν γοῦν πίλον μοι ἀφελῶν οἰκοθεν ἔδοξεν, ὡς μὴ μόνον ἐν ὑμῖν ξενίζοιμι ἐπὶ σχήματι. ἡ δὲ ὥρα τοῦ ἔτους, ὅτι πρὸς πυρώδεστάτου ἐστὶ τοῦ θέρους, οὐκ ὑμεῖς φατε, πάντα καταφλέγοντος, καὶ τὸν ἀέρα ξηρὸν, καὶ λιακᾶ τιθέντος, ὅτε ἥλιος κατὰ μεσημβρίαν ἵδρυται ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενος, φλογμὸν τοῦτον οὐ φορητὸν ἐπάγει τοῖς σώμασιν. ὥστε καί σου θαυμάζω ὅπως πρᾳότατος ἀνθρώπων, οὔτε ἰδίοις πρὸς ὀθάλπος

ὥσπερ ἐγώ, οὔτε ὅλως ἐνοχλουμένῳ ἔοικας, οὐδ' ἐσοῦβλέπεις σύσκιόν τι, ἔνθα ἀποδύσῃ, ἀλλὰ λέχηι ἐν ἡλίου θύμβραδς. Σό. οἱ μάταιοι ὄνυρι πόνοι ὦ Ἀνάχαρσι, ἀλ' ἀσωσεχεῖς ἐν ᾧδ' ἀπλῷ κυβιστήσεις, ἀλ' ἀπαίθειοι ἐν τῇ ἀμμῳ παλαιστρείαι, ἄτερ ἡμῖν δ' ἀμωντήειον πρέχοιο πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου βολάς. καὶ οὐκ ἔτι σιλοῦ δεόμεθα, ὅς τὴν ἀκτῖνα κωλύσει καθικνεῖσθαι τῆσδε κεφαλῆς. ἀπίωμεν δ' ἔνδον. ἀλ' ὅπως μὴ καθαπερ νόμοισι, προσέξεις ὅτου ἂν λέγω πρὸς σέ, ὡς ἁπάντοσε πιστύσῃ αὐτοῖς, ἀλλ' ἔνθα ἂν σοι μὴ ὀρθῶς τι λέπεσθαι δοκῇ, αὐτιλέγειν θύθις, μὴ δυσθυμήσῃ δ' ἐν λόγοις. δυοῖν γὰρ θατέρου πάντως οὐκ ἂν ἁμάρτοιμι, ἢ σὲ βεβαίως πεισθῆναι ἐκχέαντα ὁπόσα οἴει αὐτιλεκτέα εἶναι, ἢ ἐμὲ ἀναδιδαχθῆναι ὡς οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκω σοὶ αὐτῶι. μὴ ἐν τούτῳ σᾶσα ἂν σοι ἡ πόλις ἡ Ἀθηναίων, οὐκ ἂν φθάνοι χάειν ὁμολογοῦσα. ὅσῳ γὰρ ἂν ἐμὲ παιδεύσῃς, καὶ μεταπείσῃς πρὸς δ' βέλτιον, ἐκείνῳ τὰ μέγιστα ἔσῃ ὠφελικώς. οὐδ' οὐ γὰρ ἂν ἀποκρυψαίμην αὐτήν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸ μέσον καταθήσω φέρων. καὶ κατασὰς ἐν τῇ πυκνί, ἐρῶ πρὸς ἅπαντας, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ μὲν ὑμῖν ἐγραψα δὲ νόμους, οἵους ἂν ὤμην ὠφελιμωτάτους ἔσεσθαι τῇ πόλει, ὁ δὲ ξένος οὗτος,

οὗτοσί, πείσας σὲ ὦ Ἀνάχαρσι, σκύθης μὲν ὄν, σοφὸς δ' ἐὼν, μετεποίησέ με, ἀλλα βελτίω μαθήματα, ἢ ἐπιτηδεύματα ἐδιδαξεν. ὥστε εὐδρετέτης ὑμῶν ὁ αὐτὴρ ἀναγεγράφεται. χαλκοῦν ἀνδριάντα ἀναστήσατε παρὰ δὲ ἐπωνύμοις ἐν πόλει παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν. ἢ εὖ ἴσθι ὡς οὐκ ἀγνοοῦσα ἡ Ἀθηναίων πόλις, παρὰ βαρβάρου, ἢ ξένου, τὰ συμφέροντα ἐκμανθάνοντες. Ἀνά. ἆρ' ἐκεῖνο ἦν ἄρα, ὃ ἐγὼ δεῖ ὑμᾶς μ' ἤκουον τῶν Ἀθηναίων, ὡς εἰκότε εἰρωνεύεσθαι ἐν τοῖς λόγοις. ἐπεὶ πόθεν ἂν ἐγὼ νομᾶς, καὶ πλάνης ἄνθρωπος, ἐφ' ἁμάξης βεβιωκώς, ἄλλοτε ἄλλῃ γῆν ἀμείβων, πόλιν τε οἰκήσας πώποτε, οὔτε ἄλλοτε, ἢ νῦν ἑωρακώς, δεῖ πολιτείας διεξίοιμι, ἢ δηλάσκοιμι αὐτόχθονας ἄνδρας, πόλιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τοσούτοις ἤδη χρόνοις ἐν εὐνομίᾳ κατοικήκοτας; καὶ μάλιστα σὲ ὦ Σόλων, ὃν δὴ ὡς φασιν, ἐξ ἀρχῆς ἢ μάθημα ἐγένετο, ἐπίστασθαι ὅπως ἂν ἄριστα πόλις οἰκοῖτο, ἢ οἷς τισι νόμοισι χρωμένη, εὐδαιμονήσειε πλεῖν, ἀλλὰ καὶ δεῖ ὡς νομοθέτῃ πειστέον σοι. ἢ αὐτερῶ ἦν τι μοι δοκῇ μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι, ὡς βεβαιότερον μάθοιμι. ἰδὺ δὴ ἤδη ἐκφυγόντες ἂν ἥλιον, ἐν σκιᾷ σωθησόμεθα. καὶ καθέδρα μάλα ἁδεῖα, καὶ εὐκαιρος, ὡδὶ πυ-

χεοῦ τ' λίθοῦ. λέγε δ' ὃν ὁ λόγον ἐξ ἀρχῆς. καὶ θότι οὐ νέος παραλαβόντες, ἐκ παίδων δι-θεὶς διαπονεῖτε, ὅπως ὑμῖν ἀεὶ σοι ἀνδρες ἀ-πβαίνουσιν ἐκ τοῦ πηλοῦ, τῶν ἀσκημάτων τού-των, καὶ τί ἡ κόνις, καὶ τὰ κυβεύσήματα, σύντε-λει πρὸς ἀρετὴν αὐτοῖς. ἆρ' γ' οὐ μάλιστα ἐξ ἀρχῆς δυθεὶς ἐπόθουν ἀκοῦσαι. τὰ δ' ἄλλα, εἰσ ὕστερον διδάξομαι κατὰ καιρὸν ἕκαστον ἐν ἑκά μέρει. ἐκείνου μεντοι ὦ Σόλων, μέμνησό μου πρὸ τὴν ῥῆσιν, ὅτι πρὸς ἄνδρα βάρβαρον ἐρεῖς. λέγω δέ, ὡς μὴ παντελέκησ, μὴ δ' ἀπομνκύ νης τοὺς λόγους. δέδια γὰρ μὴ ἐπιλανθάνωμαι τῶν πρώτων, εἰ τὰ μετὰ ταῦτα πολλὰ ἐπιῤ ῥέῃ. Σό. σύ γ' ὦ Ἀνάχαρσι, ταμιεύσῃ ἃ μεινον, ἔνθα ἂν σοι δοκεῖ μὴ πάνυ σαφῆσ ὁ λό πος εἶναι, ἢ πόῤῥω ποι ἀπαπλανᾶσθαι εἰκῆ ῥέ-ων. ἐρήσῃ γ' μεταξὺ ὅ, τι ἂν ἐθέλῃς, διακό ψησ αὐτοῦ ὁ μῆκος. ἢν μεντοι μὴ ἀγαγώνια, μὴ δ' ἐπόῤῥω τοῦ σκοποῦ τὰ λεγόμενα ᾖ. κω-λύσει οὐδὲν οἶμαι, εἰ καὶ μακρὰ λέγοιτο. ἐπεὶ καὶ τῇ βουλῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἢπερ τὰς φο-νικὰς ἡμῖν δίκας δικάζει, πάνυ ὀρθῶσ ποιεῖ-ται. ὁπόταν γὰρ ἀνελθοῦσα εἰσ ὃν πάγον συγ καθέζηται φόνου, ἢ τραύματος ἐκ προνοίας, ἢ πυῤ καϊᾶς δικάσουσιν, ἀπολίποντ λόγος ἑκατέρῳ

τῶν κειμένων, καὶ λέγουσιν ἐν ἑκάτερ μέρει, ὁ μὲν, δικῶν, ὁδὲ, φεύγων. ἢ αὐτοὶ, ἢ ῥήτορας ἀναβιβάζονται οὓς ἐροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν. οἱ-δεὶς τ' ἂν μὴ περὶ τ' πράγματος λέγωσιν, ἀνέ χεται ἡ βουλὴ, καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα. ἢν δέ τις ἢ φροίμιον εἴπῃ πρὸ τοῦ λόγου, ὡς δύνασέ ρους ἀπεργάσαιτο αὐτοὺς, ἢ οἶκτον, δείνωσιν ἔξωθεν ἐπάπτει τοῦ πράγματι, οἷα πολλὰ ῥή-τορων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικασάσ μηχανῶντει, παρελθὼν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν δύσεις, οὐκ ἐῶν λέγειν πρὸσ τὴν βουλὴν, καὶ πολυπέτ ζειν ἐν πράγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡσ γυμνὰ τὰ γεγενη-μένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποιεν. ὥσ ε καὶ σὲ ὦ Ἀνάχαρσι, ἀρεοπαγίτην ἐν τοῦ παρόντι πο οὖμαι ἔχειν. κατὰ δὴν τῆσ βουλῆς μου νό-μον, ἄκουε, καὶ σιωπᾶν κέλευε, ἢν ἀλόγη καταῤ ῥηῥυθμόμενος. ἄχει δ' ἂν οἰκεῖα τῷ πράγματι λέγηται, δέξεσθε ἀπομνκύνειν. οὐ γὰρ ὑφ' ἡ λίᾳ ἔτι ποιησόμθα τὴν ῥῶσίαν, ὡσ ἄχθεσθῇ εἰ ἀποτείνοιτο ἡ ῥῆσισ. ἀλλὰ ἡ τεσκιὰ πυκνὴ, καὶ ἡμῖσ σχολὴν ἄπομεν. Ανά. δύγνώμονά σου ταῦτα ὦ Σόλων. καὶ ἔγωγε ἤδη χάειν οὐ μικρὰν οἶμαι ἀκούσασ ἃ ὠδῖν τύχισ, ὅτι πάῤῥητον τ' λόγου, καὶ τὰ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ γιγόμενα ἐμιμάξω με, θαυμάσια ὡσ ἀληθῶσ, καὶ ἀγαθῶν βουλευτῶν

ἔρια, πρὸς ἀλήθειαν οἰσόντων τὴν ψῆφον, ἢ μὴ
γύρις οὖν ἤδη λέγε. καὶ ὁ ἀρεσκαγίτης ἐγώ,
ὅτι γ' ἔθουμε, κατὰ χῆμα τῆ βουλῆς ἀκου-
σομαί σου. Σό. οὐκοῦν σχεδὸν βραχέων πρᾶ-
κοῦσαι χρή σε, ἃ τοῦδε τοῦ πόλεως, καὶ πολιτῶν ἡ-
μῖν δοκεῖ. πόλιν γὰρ ἡμεῖς οὐ τὰ οἰκοδομήμα-
τα ἡγούμθα εἶναι, οἷον τείχη, καὶ ἰδρά, καὶ νεω-
σοίκους, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὥσπερ σῶμά τι ἔ-
δραῖον, καὶ ἀκίνητον ὑπάρχειν ἐς ὑποδοχήν,
καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολυτευομένων, τὸν δὲ τῶν
κύρος, ἐν οἷς πολίτας πιθέμθα. γύρις γὰρ
ἂν εἴη τοὺς αὐαπολήρους τας, καὶ σχετάτους τας,
μὴ ἐπιτελοῦντας ἕκαστα, μὴ φυλάττοντας οἷόν
τι ἐν ἡμῖν ἑκάστῳ ὄφελος ἡ ψυχή. ὅθεν δὴ γρίνη κα
τανοήσαντες, ἐπιμελούμθα μὲν ὡς ὁρᾶς καὶ τῶν
σώματος τῆ πόλεως, κατακοσμοῦντες αὐτό,
ὡς κάλλιστον ἡμῖν εἴη, ἔνθθέν τε οἰκοδομήμα
σι κατεσκευασμένον, μὴ ταῖς ἔκραθεν ταύταις
ἐπιβολαῖς, ἐς ἀσφαλέστατον ἐπιτετραμμέ
νον. μάλιστα δὲ μὴ σχεδὸν πάντες ὅθεν προνοοῦμθα, ὅ
πως οἱ πολῖται ἀγαθοὶ μὲν τὰς ψυχάς, ἰσχυ
ροὶ δὲ τὰ σώματα γίγνοιντο. ὅθεν τοιούτοις,
σφίσι τε αὐτοῖς καλῶς χρήσθαι ἐν εἰρήνῃ
συμπολιτευομένοις, καὶ ἐκ πολέμου σώσειν
τὴν πόλιν, καὶ ἐλευθέραν, καὶ εὐδαίμονα σχεφυ
λάξειν.

λάξειν. τὴν μὲν δὴ πρώτην αὐαγροφὴν αὐτῶν,
μιχθάσι, καὶ τίτθαις, καὶ παιδαγωγοῖς ἐπιτρέ-
πομθ' ἐπὶ παιδείας ἐλευθερίοις ἄγειν τε,
καὶ τρέφειν αὐτούς. ἐπειδὰν δὲ συνετοὶ ἤδη γέ
γωνται τῶν καλῶς ἐχόντων, καὶ αἰσχῶς, καὶ
ἐρύθημα, καὶ φόβος, καὶ ἐπιθυμία τῶν ἀρίστων
αὐαφύηται αὐτοῖς, καὶ αὐτὰ ἤδη τὰ σώματα
ἀξιόχρεα δοκῇ πρὸς τοὺς πόνους, παχυτέρα γι
γνόμθα, καὶ πρὸς δ' ἰσχυρότερον συνισάμθα,
τηνικαῦτα ἤδη παραλαβόντες αὐτοὺς δὴ ἀσκο
μθ, ἄλλα μὲν τῆ ψυχῆς μαθήματα καὶ γυμνά
σια προτιθέντες, ἄλλως δὲ πρὸς τοὺς πόνους
καὶ τὰ σώματα ἐθίζοντες. οὐ γὰρ ἱκανὸν ἡμῖν
ἔδοξε δ' μόνον φῦναι ὡς ἕκαστος, ἤτοι κατὰ
δ' σῶμα, ἢ κατὰ τὴν ψυχήν, ἀλλὰ καὶ παιδεύ
σεως, καὶ μαθημάτων ἐφ' οὗτοὺς δέμθα. ἀφ'
ὧν τά τε εὐφυῶς ἔχει μᾶλλα, βελτίω παραλ
λὰ γίγνοιντο ἄν, καὶ τὰ φαύλως ἔχοντα με-
τακοσμοῖτο πρὸς δ' βέλτιον. καὶ δ' παράδει
γμα ἡμῖν παρὰ τῶν γεωργῶν, οἳ τὰ φυτὰ μὲν ἐχει
μὲν πρόσγεια, καὶ νήπια ὄντι, σκέπουσι, καὶ πε
ριφράττουσιν, ὡς μὴ βλάπτοιντο ὑπὸ τῶν πυθ
μάτων. ἐπειδὰν δὲ ἤδη παχύνηται δ' ἔρυθρ,
τηνικαῦτα τοῦτ' ἐμνασί τε τὰ τοῦτ' ἰά. καὶ
παραδιδόντες αὐτὰ θῆς αὐέμοις δονεῖν μὴ δια

κελεύειν, καρπιμώτερα ἐξεργάζονται. τὴν μὲν γὰρ νῦν ψυχὴν, μουσικῇ τε πεζῶν καὶ ἀείδουσι κῇ ἀναξίως ποιοῦμεν, ἢ γράμματα γράφοντες, ἢ τραγῳδοὺς αὐτὰ ἐπὶ λέξασθαι διδάσκομεν. πρεσβύτας δὲ ἤδη, σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας, καὶ ἔργα παλαιὰ, καὶ λόγους ὠφελίμους ἐν μέτροις καὶ τακοσμήσαντες, ὡς μᾶλλον μνημονεύοιεν, ῥᾳδίως ἀκροᾶσθαι αὐτοῖς. οἱ δὲ, καὶ ἀκούοντες ἀεὶ τοιαῦτά τινας, καὶ πράξεις ἀοιδίμους, ὁρέγονται καὶ τὰ μικρὸν, καὶ πρὸς μίμησιν ἐπείγονται, ὡς μὴ αὐτοὶ ἀδύνατοι, μὴ θαυμάζοιντο ὑπὸ τῶν ὕστερον, οἷα πολλὰ ἡσίοδός τε ἡμῖν, καὶ ὅμηρος ἐποίησαν. ἐπειδὰν δὲ, τὰ νῦν πάσῃ τὴν πολιτείαν, καὶ δεῖ αὐτοὺς ἤδη μετάχειρίζεσθαι τὰ κοινὰ, κἀγὼ ἔξω τοῦ ἀγῶνος ἴσως ταῦτα, οὐ γὰρ ὅπως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀσκοῦμεν, ἐξαρχῆς προὔκειτο εἰπεῖν, ἀλλὰ διότι δεῖ σὺν ὀλίγοις πόνοις καταγυμνάζειν αὐτοὺς ἀξιοῦμεν, ὥστε αὐτὸς ἐμαυτῷ σιωπᾶν προσάττω, οὐ δοκιμεῖνας ἂν κήρυκα, οὐδὲ ἂν ἀρέωπαγίτην σὲ, ὃς νῦν ἀδδῦς οἶμαι ἀνέχῃ λεροῦντα ἤδη τοιαῦτα ἔξω τοῦ πράγματος.

Ανά. εἰπέμοι ὦ Σόλων, πρὸς δὲ δὴ τὰ ἀναγκαιότατα μὴ λέγοντας ἐν Αρείῳ πάγῳ, ἀλλὰ ἀποσιωπῶντας, οὐδὲν τῇ βουλῇ προσ-

πρόσηκον ἐπινέοντα; Σό. τί τοῦτ' ἤρου με. οὐδέπω δῆλα. Ανά. ὅτι τὰ κάλλιστα, καὶ ἐμοὶ ἀκοῦσαι ἥδιστα παρεὶς τὰ νῦν δὴ ψυχῆς, τὰ ἤδη τοῦ ἀναγκαίας λέγειν δοκεῖν, γυμνάσια, καὶ διακρίσεις τῶν σωμάτων. Σό. μέμνημαι δῆτ' ὦ γενναῖε τῶν ἀπ' ἀρχῆς προῤῥήσεων, καὶ ἀπαλαναῦ οὐ βούλομαι ἂν λόγων, μὴ σοὶ ἐπιταράξῃ τὴν μνήμην ἐπιῤῥέων. πλὴν ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐρῶ δι' βραχέων, ὡς οἷόν τε. δεῖ γὰρ ἀκριβέστερον αὐτῶν διασκέψεως, ἑτέρου ἂν εἴη λόγου. ῥυθμίζομεν τὰς γνώμας αὖ, νόμους τε θεῖ κοινοὺς ἐκδιδάσκοντες. οἱ δημοσίᾳ πᾶσι πρόκειται ἀναγιγνώσκειν μεγάλοις γράμμασιν ἅμα ἀναπεγραμμένοι, κελεύοντες εἶ χρὴ ποιεῖν, ἢ ὧν ἀπέχεσθαι, καὶ ἀπειθῶν ἀνδρῶν συνουσίας παρ' ὧν λέγειν τὰ δέοντα ἐκμανθάνουσι, καὶ πράττειν τὰ δίκαια, καὶ ἐκ τ' ἴσου ἀλλήλοις συμπολιτεύεσθαι, μὴ μὲν ἐφίεσθαι τῶν ἀπρεπῶν, καὶ ὀρέγεσθαι τ' καλῶν. βίαιον γὰρ μηδὲν ποιεῖν. οἱ δὲ ἀνδρες οὗτοι, σοφισταὶ, καὶ φιλόσοφοι πρὸς ἡμῶν ὀνομάζονται. μὴ μέντοι γε ἐς θέατρ' συνάγοντες αὐτοὺς δημοσίᾳ παιδεύομεν τὸ κωμῳδίαις, μὴ τραγῳδίαις, ἀρετὰς τε ἀνδρῶν παλαιῶν, μὴ κακίας θεωμένους. ὡς τῶν μὲν, ἀποτρέποιντο, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ παρύδιεν. τοῖς

λέγε κωμῳδῖσ, ⸂ ἀποσκώπτειν, καὶ λοιδ
ρεῖσθαι ἐφίεμεν ἐσ θὸ πολίτας, οὓς ἂν ἀχρά,
⸂ ἀνάξια τ' πόλεως ἐπιτηδεύοντας ἀΐδων
ται. αὐτῶν τε ἐκείνων χάριν, ἀμείνους γὰρ οὑ
τω γίγνονται ὀνειδιζόμενοι. ⸂ τῶν πολλῶν ὡσ
φεύτοιεν ἂν ἰδιῶται θῖς ὁμοίοις ἔλεγχον. Ανά.
εἶδον ὦ Σόλων οὔσ φῆς, θὸ ξαγῳδικὸ, ⸂ κω
μῳδικὸ, εἶγε ἐκεῖνοί εἰσιν. ⸂ πολλήματα μὲν βα
ρέα, ⸂ ὑπηλὰ ⸂ πεποδεδεμένοι, χρυσαῖς δὲ
ταινίαισ τὴν ἐθῆτα πεποικιλμένοι, κράνη
δὲ ἐπικείμενοι παγγέλοια, κεχηνότα παμ
μέγεθοσ. αὐτοὶ δὲ ἔνδοθεν μεγάλα τε ἐκεκρά
γεσαν, ⸂ διέβαινον οὐκ οἶδ' ὅπωσ ἀσφαλῶσ
ἐν τοῖσ ⸂ πεδήμασι. Διονύσῳ δὲ ὅιμαι τότε ἡ
πόλισ ἐώρταζεν. οἱ δὲ κωμῳδοὶ, βραχύτεροι
μὲν ἐκείνων, καὶ πιοὶ καὶ ἀνθρωπινώτεροι,
καὶ ἧττον ἐβόων, κράνη δὲ, πολὺ γελοιότερα.
⸂ τὸ θέατρον οὖν ἅπαν ἐγέλα ἐπ' αὐτοῖσ. ἐ
κείνων δὲ τῶν ὑπηλῶν, συθρωποὶ ἅπαντεσ
ἦκουον, οἰκτείροντεσ οἶμαι αὐθὶσ, πέδασ πο
λικαύτασ ἐπισυρομένουσ. Σό. οὐκ ἐκείνοισ
ὦ γαθὲ ὠκτειρον, ἀλλὰ πολιτῆσ ἴσωσ ἀρχαί
ων τινὰ συμφορὰν ἐπεδείκνυντο τοῖσ θεαταῖσ
⸂ ῥᾴστησ οἰκῆσαι ἐξαγώλει πρὸσ δ' θέατρον.
ὑφ' ὧν ἐσ δάκρυα κατεπῶντο οἱ ἀκούοντεσ.

εἰκὸσ δ' ἐστ ⸂ αὐλοῦντασ ἑωρακέναι τινὰσ τό
τε, μὴ ἄλλουσ συνάδοντασ, ἐν κύκλῳ συνεσῶ
τασ. οὐδ' αὐτὰ ὦ Ανάχαρσι, ἀχρεῖα ἄσματα
⸂ αὐλήματα. ῥύτοισ δ' ὧν ἅπασι, καὶ τοῖσ
τοιούτοισ πεδαθηγόμενοι τὰσ τυχὰσ. ἀμείνοισ
ἡμῖν γίγνονται. τὰ δὲ δὴ σώματα, ὅπερ μά
λιστα ἐπόθεισ ἀκοῦσαι, ὥσθ' καταγυμνάζομεν,
ἀπολύσαντεσ αὐτὰ ὡσ ἔφην, οὐκέτι ἁπαλὰ
μὴ τέλεον ἀσυμπαγῆ ὄντα, πρῶτον μὲν ἐθίζειν
ἀξιοῦμεν πρὸσ ὃν ἄεθλα, συνοικειοῦντεσ αὐτὰ
τοῖσ ὥραισ ἑκάστοισ, ὡσ μήτε θάλπεσ δυσχε
ραίνειν, μήτε πρὸσ κρύοσ ἀπορρεύειν. ἔπειτα
δὲ, χειόμεν ἐλαίῳ, ⸂ καταμαλάττομεν, ὡσ
θὺ τονώτερα γίγνοιντο. ἆρα γε, εἰ τὰ μὲν σκλη
τὴν νομίζομεν ⸂ πὸ ⸂ ἐλαίῳ μαλαττόμενα,
δυσπαγέστερα, μὴ πολλῷ διαρκέστερα γίγνεσθαι,
νεκράπερ ἤδη ὄντα, θ' δ' ἔτι ζωῆσ μετέχων σῶ
μα, μὴ ἂν ἄμεινον ἡτοίμεθα ⸂ πὸ τοῦ ἐλαίου διαπε
θήσεσθαι. τοὐντεῦθεν τριχίλα τὰ γυμνάσια
ἐπινοήσαντεσ, ⸂ διδασκάλοισ ἑκάστων ἐπισκή
ψαντεσ, ἂν μὲν τινα, πυκτεύειν, ἂν δὲ, παγ
κρατιάζειν διδάσκομεν, ὡσ ῥύσ τε πόνοισ κα
τέχειν ἐθίζοιντο, ⸂ ὁμόσε χωρεῖν τοῖσ πληγαῖσ,
μὴ δὲ ἀποτρέπεσθαι δέη τῶν τραυμάτων. οὗτοσ
ἡμῖν δύο τὰ ὠφελιμώτατα ἐξεργάζεται ἐν αὐ

τοῖς, θύμοειδέσι τε παρασκευάζον ἐσ τὸν κίνδυνους, καὶ τῶν σωμάτων ἀφειδεῖν, καὶ προσέπι, ἐρρῶσθαι, καὶ καρτεροὺς εἶναι. ὅσοι δὲ αὐτῶν κάτω συνενδυκότων παλαίουσι, καταπίπτειν τε ἀσφαλῶς μανθάνουσι, καὶ αὖ ἵστασθαι θύμαρῶς, καὶ ὠθισμοῖς, καὶ τοῦ πολεμίου κάσι, καὶ λυγισμοῖς, καὶ ἄγχεσθαι δύνασθαι, καὶ ἐς ὕψος ἀναβασάσαι τὸν αὐτίπαλον, οὐκ ἀχρεῖα οὐδὲ ὄυρι ἐκμελετῶντων, ἀλλὰ ἓν μὲν δ' πρῶτον καὶ μέγιστον αὐαμφιβόλως κτώμενοι. δυνατωτέρα γάρ, καὶ καρτερώτερα τὰ σώματα γίγνονται αὐτοῖς διαπονούμενα. ἕτερον δέ, οὐδὲ ἀυτὸ μικρόν. ἐμπειροι γὰρ δὴ ἐκ τούτου καθίστανται, ἐν ὅτῳ τε ἀφίκοιντο εἰς χεῖρας τῶν μαθημάτων τούτων ἐν ὅπλοις. δῆλον γὰρ ὅτι καὶ πολεμίῳ αὐδρὶ ὁ τοιοῦτος συμπλακείς, καταῤῥᾳδίᾳ τε θᾶττον ἀποσκελίζει. καὶ καταπεσών, εἰσεται ὡς ῥᾷστα ἀναίστασθαι. πάντα δὲ ταῦτα ὠφελεῖ ἀνάγκη, ἐφ' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα τρεπόμενα ἐν ὅπλοις, καὶ ἡδύμεθα πολὺ ἀμείνοσι χέσθαι τοῖς οὕτως ἀσκηθεῖσιν, ἐπειδὰν πρότερον αὐτῶν γυμνὰ τὰ σώματα καταμαλάξαντες, καὶ μαστιγώσαντες, ἐῤῥωμενέστερα, καὶ ἀλκιμώτερα ἀπεργάζωμεθα, καὶ κοῦφα, καὶ εὔτονα, καὶ τὰ αὐτὰ βαρέα τοῖς αὐταγωνι-

σώσ.

σῶσ. ἐννοεῖσ γὰρ οἶμαι δ' μετὰ τοῦτ', οἷοις εἰκὸσ ἐν ὅπλοις ἔσεσθαι τοὺς καὶ γυμνοὺς ἂν, φόβον τοῖς δυσμενέσιν ἐμποιήσοντασ, οὐ πολυσαρκίαν ἀργὸν, καὶ λευκὴν, ἢ ἀσαρκίαν μετὰ ἀκρότητος ἐπιπεφυκυμένοις, οἷα γυναικῶν σώματα ὑπὸ σκιᾶς μεμαρασμένα, τρέμοντα, ἱδρῶτί τε βύθιος πολλῷ ῥεόμενα, καὶ ἀθυμαίνοντα ὑπὸ τοῦ κράνους, ἢ μάλισθ' ἥν ἡ ἥλιοσ ὥσπερ νῦν τὸ μεσημβρινὸν ἐπιφλέγῃ. οἷς τί ἂν τισ χρήσαιτο ἀνθρώπων, καὶ δ' ἓν κονιορτὸν οὐκ ἀνέχομένοις, καὶ εἰ αἷμα ἴδοιεν βύθιος παρατρεχομένοις, καὶ προσαπαθανάσκοιεν, πρὶν ἐντὸσ βέλουσ γενέσθαι, καὶ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τοῖσ πολεμίοις. ὄυρι δὲ ἡμῖν ὑπέρυθροι ἐσ δ' μελάντερον ὑπὸ τοῦ ἡλίου κεχρωσμένοι, ἢ ἀῤῥενωτεροὶ, πολὺ δ' ἐμψυχον, καὶ θερμὸν, καὶ ἀνδρώδεσ ἐπιφαίνοντεσ, τοσοῦτον δυνέξιας ἀπολαύοντεσ, οὔτε ῥιγοῦντεσ, ἢ κατεσκληκότεσ, οὔτε πολυπληθεῖσ ἐσ βάροσ, ἀλλὰ ἐσ δ' σύμμετρον πεφυσιωμένοι. δ' μὴν ἀχρεῖον τὸ σαρκῶν, καὶ πολυτρόπου, τοῖσ ἱδρῶσιν ἀναλωκότεσ. ὁ δὴ ἰσχύν, καὶ τόνον παρεῖχεν, ἀμιγὲσ τοῦ φαύλου περιλελειμμένον, ἐῤῥωμένωσ φυλάττουτεσ. ὅπερ καὶ ἡμῖν οἱ λικμῶντεσ δ' πυρὸν, τοῦτ' ἡμῖν καὶ τὰ γυμνάσια ἐργάζεται ἐν τοῖσ σώμασι, τὴν μὲν ἄχνην, καὶ τοὺς ἀθέρας, ἀποφυσῶντα,

καθαρὸν δὲ τὸν καρπὸν ἀθικειγοῦντα, καὶ προσωρεύοντα. ☾ διατοῦτο ὑμαίνειν τε αὐάγκη, καὶ ἐπιμήκιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς καμάτοις. ὀψέ τε ἂν ἰλίεν ὁ τοιοῦτος ἄρξαιτο, καὶ ὀλιγάκις ἂν ἀσθενῶν φαείη. ὥσπερ ἂν, εἰ πῦρ τις φέρων, ἅμα ἐμβάλοι ἐς πυρὸν αὐτὸν, καὶ ἐς τὴν καλάμιν αὐτοῦ, καὶ ἐς τὴν ἄχνιν. αὐθις δὲ ὠθῶ δὲ λικμῶντα ἐπάνεμι. θᾶττον ἂν οἶμαι παρατολὺ ἡ καλάμη αὐαφλεχθείη, ὁλόπυρὸς κατ' ὀλίγον, οὔτε φλογὸς μεγάλης αὐτῆς σαμένης, οὔτε ὑπὸ μιᾶς τῆς ὁρμῆς, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ὑποτυφόμενον, χρόνῳ ὕστερον καὶ αὐτὸς ἂν κατακαυθείη. οὐ τοίνυν οὐδὲ νόσος, οὐδὲ κάματος ἐς ῥιοῦντο σῶμα ἐμπεσόντα, ῥᾳδίως ἐλέγξειεν ἄν, οὐδ' ἐπικρατήσειεν θύμαρῶς. τὰ ἔνδοθεν δὲ εὖ παρεσκεύασαι αὐτῷ, καὶ τὰ ἔξω μάλα καρτερῶς πέφακται πρὸς αὐτὰ, ὡς μὴ παιείναι ἐς δ' ἔισω, μὴ δὲ παρασλέχεσθαι μήτε ἥλιον αὐδὲν, μήτε κρύος ὠθῶ λύμη τοῦ σώματος. πρός τε δ' ἐνδιδοῦν ἐν τοῖς πόνοις, πολὺ δὲ θερμὸν δ' ἔνδοθεν ἐπιῤῥέον, ἅτε ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένον, καὶ ἐς τὴν αὐαγκαίαν χρείαν ἀποκείμενον, ἀποπληροῖ θύθις ἐπάῤῥοδον τῇ ἀκμῇ, ☾ ἀκαμάτοις ἐπιπλέεσθαι παρέχεται. τὸ δ' προπονῆσαι πολλὰ, ☾ προ

καμεῖν, οὐκ αὐάλωσιν τῆς ἰσχύος, ἀλλ' ἐπίλοσιν ἐργάζεται. ☾ αὐαῤῥιπτομένη, πλείων γίνεται. ☾ μὴν ☾ δρομικοὶς ἔστιν ἀσκοῦμεν αὐτοὺς ἐς μῆκός τε διαρκεῖν ἐθίζοντες, καὶ ἐς δ' ἐν βραχεῖ ὠκύτατον ἐπικουφίζοντες. ☾ ὁ δρόμος οὐ πρὸς δ' στέῤῥον, ☾ αὐτίτυπον, ἀλλὰ ἐν ψάμμῳ βαθείᾳ, ἔνθα οὔτε βεβαίως ἀπερεῖσαι τὴν βάσιν, οὔτε ἐπισπείξαι ῥᾴδιον. ὑποσυρομένης δὲ ὑπεῖκον τὸ πολύς. ἀλλὰ ☾ ὑποῤῥάλεσθαι τάφον εἰ δέοι, ἢ εἴ τι ἄλλο ἐμπόδιον. καὶ πρὸς ταῦτ' ἀσκοῦνται ἡμῖν ἔτι, ἡμιολυβδίνας χειροπληθεῖς ἐν ταῖν χεροῖν ἔχοντες. εἶτα δὲ ἀκοντίου βολῆς ἐς μῆκος ἁμιλλῶνται. εἴλθω δ' ἢ ἄλλό τι ἐν δὲ γυμνασίῳ χαλκοῦν, ἀνδριφόρες, ἁπλοῦς μικρᾷ ἐοικὸς ὀχάνον οὐκ ἐχούσῃ, οὐδὲ τε λαμπάνασ. καὶ ἐπειράθης γε αὐτῷ, κάμνοντ' ἐν δὲ μέσῳ. καὶ ἐλόκεισι βαρύ, ☾ λύσληπτον ὑπὸ λειότητος. ἐκεῖνο γὰρ ἄνω τε αὐαῤῥιπτοῦσιν εἰς δ' ἀέρα, ☾ ἐς τὸ πόῤῥω φιλοτιμούμενοι, ὅστις ἐπιμήκιστον δὴ ἔλθοι, ☾ τοὺς ἄλλους ὑποῤῥαλοιτο. καὶ ὁ πόνος οὗτος, ὦμους τε αὐτῶν κρατύνει, ☾ τόνον τοῖς ἄκροις ἐντίθησιν. ὁ δὲ πλοῦς δὲ, καὶ ἡ κόνις, ἄπορσοι γελοιότερα δὴ ἀρχῆς ἔδοξεν, ἄκουσον ὡς θαυμάσιε, ὅτου ἕνεκα ὑποέβλητο. πρῶτον μὲν,

ὡς μὴ ὠθῇ δ' κραταιὸν ἢ πῶσσάυρῖσ γίγνοιτο,
ἀλλ' ὠθῇ δ' μαλακὸν ἀσφαλῶς πίπτοιεν. ἔ-
πειτα, ἢ δ' ὀλιθον αὐάμμη πλείω γίγνεσθη,
ἑδρούντων ἐν ᾧ πηλῷ, ὃ σὺ ταῖς ἐγχέλυσιν εἰ-
καζες, οὐκ ἀχρεῖον, οὐδ' τελοῖον ὂν, ἀλλὰ καὶ
ἧῢ ἐς ἰσχύν, καὶ τόνον οὐκ ὀλίγα συντελεῖ, ὁ
πόταν οὕτως ἐχόντων, ἀλλήλων αἰναμάζων
ται ἐμπρατῶς αὐτιλαμβάνεσθαι, ἢ σωέχειν
δηολισθάνοντας. αἱρεσθαί τε ἐν πηλῷ ἑδρακό-
ται μετ' ἐλαίου ἐκπεσεῖν, καὶ διαῤῥῦῆναι τῶν
χειρῶν σουβλάζοντα, μὴ μικρὸν ἔσθ' νόμιζε.
καὶ ταῦτα πάντα ὥσπερ ἔφω ἔμπροσθεν, ἐσ
θὸ πολέμοις ᾧ χρήσιμα, εἰ δέοι φίλον ῥώθεν
τα, ῥᾳδίως ἀράμμον ἐξεξενεγκεῖν. ἢ καὶ πο-
λέμιον σωαρπάζαντα, ἧκειν μετέωρον κομί-
ζοντα. καὶ δῆτ' ἔσ ἐμβολὴν ἀσκοῦμμη,
τὰ χελεπώτερα προπιθέντθ', ὡς τὰ μικρό-
τερα μακρῷ θύκολώτερον φέροιεν. τὴν μὲν γὰ
κόνιν, ῥύναντίον χρήσιμον οἰόμεθα ἔσθ', ὡς μὴ
δηολισθάνοιεν συμπλεκόμμοι. ἐπεὶ δὰν δ' ἐν
ᾧ πηλῷ ἀσκιθῶσι σωέχειν τ' διαλιβάσκον
τὸ ἰσχρότητος, ἐθίζονται καὶ ἐκφεύγειν
αὐτοὶ ληφθέντθ' ἐκ τῶν χειρῶν. ᾧ ταῦτα, ἐν
ἀφύκτῳ ἐχόμμοι. ᾧ μὴν ᾧ δ' ἑδρῶτα σωέ-
χειν δοκῇ ἢ κόνις, ἀθρόον ἐκχεόμμον ἐπ πατ-

ρμένη, ᾧ ἐπιπολὺ διαρκεῖν ποιεῖ τὴν δίωξε
μιν, ᾧ κώλυμα γίγνεται μὴ βλάπτεσθαι ὑπὸ
τῶν αὐέμων, ἀραιοῖς τότε, ᾧ αὐεωγόσι ῥῖς σώ-
μασιν ἐμπιπτόντων. ἄλλωσ τε, ᾧ δ' ῥύπου
ἀποσμᾷ, ᾧ σιλπνότερον ποιεῖ τὸν ἄνθρα. καὶ
ἔρρωγε ἥλεως ἂν παρασκσάμβνος πλησίον τῶν
τελθικοδρπινα ἐκείνων, ἢ ὑπὸ σκιᾷ διδιητη
μένων, ᾧ ὃν ἂν ἕλῃ τῶν ἐν ᾧ λυκείῳ γυμναζο
μένων, ἀποπλύναι τὴν κόνιν, ᾧ τὸν πηλὸν,
ἑρίμμω ἂν σε ποτέρῳ ἂν ὅμοιοσ εὐξαιο γενέ-
θαι. οἶδα δ' ὡς αὐτίκα ἕλοιο ἂν ἐκ πρώτης
προσόψεως, εἰ ᾧ μὴ ὠθῇ τῶν ἔργων πειραθεί-
σασ ἑκατέρα σωεσκκὼς, ἢ συγκεκροτημένω-
ἐν μᾶλλον, ἢ θρύπτεσθαι, ᾧ διαῤῥῆξιν, ᾧ λθ
κὸν ἐν ἀπορίᾳ ᾧ φυγῇ εἰσ τὰ εἰσω τοῦ αἵμα
τος. ταῦτ' ἔστιν ὦ Ἀνάχερσι, ἃ δὴ νέοις ἡμῖν
ἀσκοῦμμη, οἱ ὁμμοι φύλακασ ἡμῖν ἢ πόλεως
ἀγαθοὺσ γενέσθαι, ᾧ ἐν ἐλθυθερίᾳ βιώσεσθη δ'
αὐτοὺσ, κραρῦντθ' μὴ τῶν δυσμενῶν εἴ τισι
εν, φοβεροὶ δι' ἱερῖς ποθοικοισ ὄντθ', ὡς ὑπο-
πλήσειν τε, μὴ ὑποτελεῖν ἡμῖν τὰ πλείστου
αὐτῶν. ἐν εἰρήνῃ τε αὖ πολὺ ἀμείνοσιν αὐτοῖσ
χώμεθα, ποθὲ μηδὲν τ' ἀπ' χρῶν φιλοτιμου-
μένοις, μηδ' ὑπ' ἀργίας ἐσ ὕβριν τρεπομένοις,
ἀλλὰ ποθὲ τὰ τοιαῦτα διαζίβοιεν, μὴ ἀχόλοις

οὖσιν ἐν αὐτοῖς. Ὃ πρῶτον ἔφην, ὦ κοινὸν ἀγαθὸν καὶ τὴν ἄκραν πόλεως εὐδαιμονίαν, τοῦτ' ἔστι λέγειν, ὁπόταν ἐς τε εἰρήνην καὶ ἐς πόλεμον τὰ ἄριστα παρασκευασμένη φαίνοιτο ἡ νεότης, καὶ τὰ κάλλιστα ἡμῖν συμβαίνοντα. Ἀνάκουσον οὖν ὦ Σόλων, ἵν' ὅτι ἡμῖν ἐπίστασθον οἱ πολέμιοι χρισάμενοι ἐλαίῳ, καὶ κονισάμενοι, πρός τε καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς προβεβλημένοι. καὶ κεῖνοι δηλαδὴ ὑποπτήσαντες ὑμᾶς, καὶ φεύγοντες δειλοί, μὴ σφίσι κεχηνόσι, καὶ ἀσκὸν τὴν ψάμμον ἐς τὸ στόμα, ἢ καὶ πηλῷ ξυντες ὡς κατὰ νώτου γένησθε, πειρῶ λέξητε αὐτοῖς τὰ σκέλη καὶ τὴν γαστέρα, καὶ διάχυτε, ὑπὸ τὸ κράνος ὑποβαλόντες τὸν πῆχυν. καὶ νὴ Δί' οἱ μὲν, τοξεύσειν δηλονότι, καὶ ἀκοντιοῦσιν. ὑμῶν δὲ ὥσπερ ἀνδριάντων, εὖ καθίξεται τὰ βέλη, κεχρωσμένων πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ καλὸν τὸ αἷμα ὑποπεισμένων. οὐ γὰρ καλάμη καὶ ἀθέρες ὑμεῖς ἐστε, ὡς τάχιστα ἐνδηλόσαι πρὸς τὰς γνάθους. ἀλλὰ ὁπότε ἄν, καὶ μόλις κατατεμνόμενοι καθέσεσθε τοῖς ξυμμάσιν, αἷμα ὀλίγον ὑποδιέντες. τοιαῦτα γὰρ φήσεις, εἰ μὴ πάνυ παρήκουσα ἢ πάνυ εἰσμιαρός, ἢ τὰς πανοπλίας ἐκείνας τότε ἀναλήψεσθε, τάς τῶν κωμῳδῶν τε, καὶ τραγῳδῶν. καὶ ἢν

προτεθῇ ὑμῖν ἔξοδος, ἐκεῖνα τὰ κράνη ταδὶ θήσεσθε τὰ κεχηνότα, ὡς φοβερώτεροι εἶητε τοῖς ἐναντίοις, μορμολυττόμενοι αὐτούς, καὶ τὰ σοληνώσεσθε τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα δηλαδή. φεύξονταί τε γὰρ ἂν λέγω, κοὔφα, καὶ ἂν λιώκητε, ἄφυκτα τοῖς πολεμίοις ἔσται, ὑμῶν οὕτω μεγάλα σχημαινόντων ἐπ' αὐτούς. ἀλλ' ὅρα μὴ ταῦτα μὲν ὑμῖν τὰ κομψὰ λῆρος ᾖ, καὶ παίσχη ἄλλως, καὶ σχετλιάσῃ ἀρξῦσι, καὶ ῥαθυμεῖν ἐθέλουσι τοῖς νεανίσκοις. εἰ δὲ βούλεσθε πάντως ἐλεύθεροι, καὶ βλαμόνων ἔτι, ἄλλων ὑμῖν γυμνασίων λείπεται, καὶ ἀσκήσεως ἀληθινῆς ἢ ἐν τοῖς ὅπλοις. καὶ ἡ ἅμιλλα οὐ πρὸς ἀλλήλους μετὰ παιδιᾶς, ἀλλὰ πρὸς θῆρας ξυμενεῖς ἔσται, μετὰ κινδύνων μελετῶσι τὴν ἀρετήν. ὥσπερ ἀφέντας τὴν κόνιν, καὶ τὸ ἔλαιον, δεῖ ἀσκεῖτε αὐτοὺς τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, μὴ κοῦφα δηλοῦντες τὰ ἀκόντια, καὶ οἷα φέρεσθαι πρὸς τὸν ἄνεμον, ἀλλ' ἔστω λόγχη βαρεῖα, μετὰ σεισμοῦ ἐλιττομένη, καὶ λίθος χειροπληθής, καὶ σάγαρις, καὶ γέρρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ θώραξ, καὶ κράνος. ὡς δὲ νῦν ἔχετε, θεῶν τινὶ δυμηνίᾳ σώζεσθαι μοι δοκεῖτε, οἳ μηδέπω ἀπολώλατε ὑπό τινων ὀλίγων ἰλιάδων ἐπιπεσόντων. ἰδοὺ γέ τοι ἤδη πασάμενος δ' μικρὸν ὡς ξιφίλιον δ' παρὰ

Universidad de Deusto
Biblioteca

τὴν χώραν, μόνος ἐπειτ' ἔσῃ θοῖς νέοις ὑμῶν ἅπασιν, αὐτοβοεὶ δ' ἂν ἔλοιμι γυμνάσιον, φυγὸν τῶν ἐκείνων, & οὐδενὸς αὖ τι βλέπειν τῷ σθένει πολεμίους. ἀλλὰ πολὺ δὴ αὖθις ἀθροίαντας ἂν πολὺ ἴσάμυνοι, κἢ πολὺ δὴ κίονας κατακρυπτόμυοι, γέλωτα ἂν μοι παράσχοιεν, σακρύοντες οἱ πολλοί, κἢ τρέμοντες. & τότ' ἂν ἴδοις οὐκ ἔτι ἐρυθριῶντας ἀνδρὸς τὰ σώματα, οἷοι νῦν εἰσιν, ἀλλὰ ὠχροὶ ἅπαντες αὐτίκα γένοιντ' ἄν, τὸ πρόσθεν μέλεοις μεταβαφέντες. οὕτως ὑμᾶς ἡ εἰρήνη σαπρὰ θεῖσα καθεῖα οὖσα, ὡς μὴ ἂν ῥᾳδίως ἀναχέοιμι λόφον ἕνα κράνους πολεμίου ἰδόντας. Σό. οὐ ταῦτα ἔφασκον ὦ Ἀνάχαρσι, Θρᾳκῶν τε ὅσοι μετ' Εὐμόλπου ἐφ' ἡμᾶς ἐστράτευσαν ἢ αἱ ξυμμαχίδες ὑμῶν αἱ μετὰ Ἰατρολύτης ἐλάσασαι ἐδῃώσαν τὴν πόλιν, οὐδὲ ἄλλοι ὅσοι ἡμῶν ἐν ὅπλοις ἐπειράθησαν. ἡμεῖς δ' ὦ μακάριε, οὐκ ἐπεὶ δὴ πρὸ οὕτω γυμνὰ τὰ σώματα ἐκπονοῦμεν τοῖς νέοις, δῆθεν & ἀνόπλα δῆτα ἐξαμύνομεν ἐδὴ τὰς κινδύνους. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἂν καθ' αὑτοὺς ἀεί τοι γένωνται, ἀσκοῦντες δὲ μετὰ τῶν ὅπλων ξὺν τοῖς ὅπλοις. & πολὺ ἄμεινον χρήσαιντ' ἂν ἀνδράσι, οὕτω δὴ ἐκκείμυοι. Ανά. καὶ πῶς δῆτα ὑμῖν ἔστι γυμνάσιον δ' ἐν τοῖς ὅπλοις; οὐ γὰρ εἶσθον ἔγωγε ἐν τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδέν, ἅπαξαπλῶς αὐτὴν ἐν κύκλῳ πολεμεῖσθαι. Σό. ἀλλὰ

ἀλλὰ ἴδοις ἂν ὦ Ἀνάχαρσι, ἐπιτήδειον ἡμῖν & διαζῆν, καὶ ὅπλα ἑκάστῳ μάλα πολλά, οἷς χρώμεθα ὁπόταν ἀναγκαῖον ᾖ, καὶ λόφους & φάλαρα, & ἵππους, & ἱππέας ἐφ' ὃν δὲ τέταρτον τῶν πολιτῶν. τὸ μέντοι ὁπλοφορεῖν ἀεί, & ἀκινάκην πολεμεῖσθαι, πολὺ τὸν ἐν εἰρήνῃ διόμεθα εἶναι. & πρόσιμόν γ' ἔστιν, ὅστις ἐν ἀσφαλείᾳ σιδηροφορεῖ μηδένα, ἢ ὅπλα δέχεσθαι ἔγκοιλα εἰσὶ δὲ δημόσιον. ὑμεῖς δὲ συνωστοὶ ἐν ὅπλοις ἀεὶ βιοῦντες. τότε δὲ ἐν ἀφράκτῳ οἰκεῖν, ῥᾴδιον ἐπιβουλήν. καὶ οἱ πόλεμοι, μάλα πολλοί. ἢ ἄδηλον ὁπότε τις ἐπισὰς, κοιμώμυον καταπατήσας ἀπὸ τῆς ἀμάξης, φονεύσειεν. ἔστε πρὸς ἀλλήλους ἀπιστία ἀνθαιρέτως, & μὴ ἐν νόμῳ ξυμπολιτεύεσθαι, ἀναγκαῖον ἀεί τι σίδηρον ποιεῖ, ὡς πλησίον ἔχειν ἀμὶ νοοῦντα εἴ τις βιάζοιτο. Ανά. εἶτα ὦ Σόλων, σιδηροφορεῖν μὲν οὐδενὸς ἀναγκαίως ἕνεκα περὶ τὸν ὑμῖν δοκεῖ, & τὸ ὅπλων φείδεσθαι, ὡς μὴ δῆθεν χρήσιμον ὄντα φθείρειν. ἀλλὰ φυλάττεσθε ἀπὸ κείμηλα, ὡς χρησόμυοι τότε, τῆς χρείας ἐπισάσης, τὰ δὲ σώματα τῶν νέων, οὐδενὸς δέονου ἐπιτηδείως, καταπονεῖτε παίοντες, κἢ ὑπὸ τῶν ἱδρώτων καταναλίσκοντες, οὐ ταμιευόμυοι πρὸς δ' αὖ ἀναγκαῖον τὰς ἀλκὰς αὐτῶν, ἀλλ' εἰκῇ ἐν τῷ

πλῶ, μὴ κόνιν ἐκχέοντες. Σό. ἔοικας ὦ Ανάχαρσι, τοιόνδε τι δυνάμεως πέρι ἐννοῆν, ὡς ὁ γῆ ἢ ὕδατι, ἢ ἄλλῳ τῶν ὑγρῶν ὁμοίαν αὐτὴν οὖσαν. δέομαι δὴ μὴ ὥσπερ ἀπ' ἀγείου κέρα μεοῦ λάθη ἀφαιρεῖσθαι ἐν τοῖς πόνοις, κἄπειτα μῖν κενὸν, καὶ ἔκρον οἰχῆται δ' σῶμα καταλιπῦσα, ὑπὸ μηδενὸς ἔνδοθεν ἀναπληρούμενον. δ' δὲ, οὐχ οὕτως ἔχει σοι, ἀλλ' ὅσῳ τις ἂν αὐτὴν ἀσκῇ τοῖς πόνοις, τοσῷδε μᾶλλον ἐπιῤῥεῖ κατὰ δὴν τ' ὑδρασ μῦθον, εἴ τινα ἥκουσας, ὡς αὐτὶ μιᾶς κεφαλῆς τμηθείσης, δύ' ἀεὶ ἄλλαι ἀνεφύοντο. ἦν δὲ ἀγύμναστος ἀσ ἀρχῆς, ἄρνος ἦ, μὴ δὲ σαρκῆ τὴν ὕλιν ἔχῃ ὑποβεβλημένην, τότε ὑπὸ τῶν καμάτων ἐλάττοιρ ἂν, μὴ καταμαραίνοιρο, οἷόν τι ἰῶδι πυρόσ, καὶ λυχνὸ γίνεται, ὑπὸ τ' ἰσχνὸ ἀυτῷ φυσήματι, δ' μὲν πῦρ ἀνακαύσασ ἂν, καὶ μεῖζον ποιήσασ ἐν βραχεῖ, παραθήγων ἰσχνὸ πνεύματι, καὶ δ' τ' λύχνα φῶς ἀπεσβέσασ, οὐκ ἔχον ἀπολεσθαι δὲ ὕλησ τὴν χορηγίαν, ὡς σαρκῆ ἔστιν πῶς δ' αὐτὶ πένου. οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχνρᾶς οἶμαι τῆς ῥίζης ἀνεφύσο. Ανά. ταυτί τ' ὦ Σόλων. οὐ πάνυ συνίημι. λεπτότερα γ' ἢ κατ' ἐμὲ ἔρηκας ἀκειβοῦσ πνα φροντίδος, καὶ διανοίας ὀξύ. δεδορκυίας σκόμμα. ἐκεῖνο δέ

μοι πάντως εἰπέ, τίνος ἕνεκα οὐχὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς ὀλυμπάσι, καὶ ἰσθμοῖ, καὶ πυθοῖ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὁπότε πολλοὶ ὡσ φῆσ συνίασιν ὀφόμενοι τοὺς νέοις ἀγωνισμένοις, οὐδέποτε ἐν ὅλοις τοιοῦσθε τὴν ἄμιλλαν, ἀλλὰ γυμνοὺς ἐς μέσον παραγαγόντες, λακτιζομένους, μὴ παυομένους ἐπισείκνυτε, καὶ νικῆσαι, μῆλα, καὶ κότινον διδοτε. ἄξιον γὰρ εἰσ ἕναι τοῦτό γε, οὕ τινοσ ἕνεκα τοῦτο ποιεῖτε. Σό. ἠπύμβαι τ' ὦ Ανάχαρσι, τὴν ἐσ τὰ γυμνάσια προθυμίαν οὕτως ἂν πλείω ἐγενέσθαι αὐτοῖσ, εἰ τοὺς ἀειστεύοντας ἐν τούτοις ἴδιεν τιμωμένους καὶ ἀνακηρυττομένους ἐν μέσοισ τοῖσ Ελλησι. καὶ γὰρ ὡσ ἐστούτους ἀποδυσόμενοι, θυεξίας τε ἐπιμελοῦνται, ὡσ μὴ αἰσχύνοιντο γυμνωθέντες, καὶ ἄξιονκότανον ἕκασος αὑτὸν ἀπεργάζετ. μὴ τὰ ἆθλα ὥσπερ ἐμπροσθεν εἶπον, οὐ μικρὰ, ὁ ἔπαινος ὁπὰτ θεατῶν, μὴ δ' ἐπισημότατον γενέσθαι, δεικνυσθαι γὰρ δακτύλῳ, ἄειστον εἶναι τ' καθ' ἑαυδν δοκοῦντα. ῥιγάρτοι πολλοὶ τῶν θεατῶν, οἷσ καθ' ἡλικίαν ἔτι ἡ ἄσκησις, ἀποίσιν οὐ μεθίσιος ἐκ τῶν τοιούτων, ἀρεταῖς, μὴ πόνων ἐραθέντες. ὡσ εἴγέ τις ὦ Ανάχαρσι, δὴν δὴ δύκλείας ἔρασθα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίσ, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιρο; ἢ τίς ἄν τι λαμπρὸν ἐργάσαθαι ἐπιθυ

μήσεις; νῦν δὲ ὁ ἀπὸ τούτων ἐπικαίρειν παρέχων ἐν ἄν σοι, ὁπόσοι ἐν πολέμοις ὥσπερ παῖδες, μὴ παίζων, ὁ γυναικῶν, ὁ ἱδρῶν γένοιντ' ἄν, ὅπλα ἔχοντες, οἱ κοτίνου θέειν, ὁ μήλων γυμνοί, τοσαύτην προθυμίαν ἐς σ' νικᾶν ἐισφέρο μενοι. καίτοι τί ἂν πάθοις, εἰ θέασαι ὁ ὁρτύγων, μὴ ἀλεκτρυόνων ἀγῶνας παρ' ἡμῖν. σοῦ δὴν ἦν ὄρνισιν οὐ μικράν. ἢ γε λάσῃ δηλονότι. καὶ μάλιστα ἢν μάθῃς ὡς ὑπὸ νόμῳ αὐτὸ θρώ μων, καὶ προστέτακται πᾶσι τοῖς ἐν ἡλικίᾳ πα ρεῖναι, ὁ ὁρᾶν τὰ ὄρνεα διαπυκτεύοντα μέχρι τοῦ ἑκάτερος ἀπαγορεύσεως. ἀλλ' οὐδὲ αὖ τοῦτο λοιδ. ὑπολύει γάρ πως ἡρέμα τοῖς ἀνδράσι ὁρμὴ ἐς τοὺς κινδύνους. ὡς μὴ ἀθυμέστεροι, ὁ ἀ γωνιώτεροι φαίνοιντο τῶν ἀλεκτρυόνων, μὴ ὅτι προ απαγορεύοιεν ὑπὸ τραυμάτων, ἢ καμάτου, ἢ τοῦ ἄλλου δυσχερῶς. σὺ δὲ δὴ ἐν ὅπλοις πειρᾶσθαι αὐτῶν, ὁ ὁρᾶν προσκομένους, ἄπαγε. θεμι τὸν ἐστὶ γάρ, καὶ λειτῶς σκαιὸν, ὁ προσέτι γε ἀ λυσιτελὲς ἀποσφάττειν τοὺς ἀρίστους, καὶ οἷς ἂν τις ἄμεινον χρήσαιτο κατὰ τῶν δυσμενῶν. ἔτι δὲ φῄς ὦ Ἀνάχαρσι, ὁ τὴν ἄλλως Ἑλλά δα ἐπελεύσεσθαι, μεμνῆσο ἦν ποτε ἐς Λακεδαί μονα ἔλθῃς, μὴ καταγελάσαι μὴ δὲ ἐκείνων, μὴ δέ τι οἴεσθαι μάτην πονεῖν αὐτοὺς, ὁπόταν ἢ σφαί-

ρας πέσει ἐν τῷ θαλάττῳ συμπεσόντες πα ίωσιν ἀλλήλους, ἢ ἐς χωρίον ἐσελθόντες, ὕδα τι βεβαμμένον ἐς φάλαγγα συστάντες, τὰ πολεμίων ἀλλήλοις ἐργάζονται, γυμνοὶ ὁ ἀνδρί, ἄχρις ἂν ἐκβάλωσι τὸ βεβαμμένον τι δ' ἕτερον σύνταγμα οἱ ἕτεροι. οὐ κατὰ λύ κουργον, οἱ καθ' Ἡρακλέα. ἢ ἔμπαλιν συνω θοῦντες ἐς δ' ὕδωρ. δ' ἦν ἀπὸ τούτου, εἰρήνη λοι ἦν, ὁ οὐδεὶς ἂν ἔτι παίσειε. μάλιστα δὲ ἦν ὁρᾶς μαστιγουμένους αὐτοὺς ὠθεῖ τῷ βωμῷ, ὁ αἱματι ῥεομένους, πατέρας δὲ, ὁ μητέρας παρεσώσας, οὐχ ὅπως αἰσχυνομένας ὠθεῖ τοῖς γι γνομένοις, ἀλλὰ ὁ ἀπειλούσας, ἢν μὴ αὐτε χοίεν πρὸς τὰς πληγὰς, ὁ ἱκετευούσας ἐπι μήκιστον διαρκέσαι πρὸς τὸν πόνον, ὁ ἐγκαρτε ρῆσαι τοῖς δηνοῖς. πολλοὶ γοῦν ὁ ἐναπέθανον τῷ ἀγῶνι, μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγορεῦσαι ζῶν τες ἔτι ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς οἰκείων, μὴ δὲ εἶξαι τοῖς σώμασιν, ὧν ἕνεκα τοὺς αὐθρώπους ὀφ τιμω μένους δημοσίᾳ, ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν αὐτοθέν τας. ὅταν γοῦν ὁρᾷς κἀκεῖνα μήτε μαίνεσθαι ὑ πολάβῃς αὐτοὺς, μήτε εἰπῇς, ὡς οὐδεμιᾶς ἕνε καὶ αἰτίας ἀναγκαίας λαλαπαροῦσι, μήτε τυ ράννοις βιαζομένους, μήτε πολεμίων διατιθέν των. εἰσὶ γὰρ ἂν σοι μὴ ὑπὲρ ἐκείνων λυκοῦργος ὁ νο

μοθέτης αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ εὐλογα, καὶ ἅσα νικῶν κολάζει αὐτούς, οὐκ ἐχθρὸς ὤν, οὐδὲ ὑπὸ μίσους αὐτὸ δρῶν, οὐδὲ τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκῇ περαναλίσκων, ἀλλὰ καρτερικωτάτοις, καὶ παντὸς σθένους κρείττοσι ἀξιῶν εἶναι τοὺς σώζειν μέλλοντας τὴν πατρίδα. καίτοι κἂν μὴ ὁ Λυκοῦργος εἶπεν, ἐννοεῖς οἶμαι καὶ αὐτός, ὡς οὐκ ἂν ποτε λυθεὶς ὁ τοιοῦτος ἐν πολέμῳ ἀπόρρητόν τι δείσειε τὴν Σπάρτης, αἰκιζομένων τῶν ἐχθρῶν. ἀλλὰ καταγελῶν αὐτῶν, μαστιγοῖτο ἂν ἀμυνόμενος πρὸς τὸν παίοντα, ὡς πρότερος ἀπατρεύσειεν. Ανά. ὁ Λυκοῦργος δὲ καὶ αὐτὸς ὢν Σόλωνι, ἐμαστιοῦτο ἐφ' ἡλικίας, ἢ ἐκπρόθεσμος ὢν ἤδη τοῦ ἀγῶνος, ἀσφαλῶς τὰ τοιαῦτα ἐνεανιεύσατο; Σό. πρεσβύτης ἤδη ὤν, ἔγραψε τοὺς νόμους αὐτοῖς, Κρήτηθεν ἀφικόμενος. ἀποδεδημήκει δὲ παρὰ τοὺς Κρῆτας, ὅτι ἤκουσεν εὐνομωτάτους εἶναι, Μίνωος τοῦ Διὸς νομοθετήσαντος ἐν αὐτοῖς. Ανά. τί δὲ οὐ καὶ σὺ ὦ Σόλων, ἐμιμήσω Λυκοῦργον, καὶ μαστιγοῖς τοὺς νέους; καλὰ γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια ὑμῶν ὄντα. Σό. ὅτι ἡμῖν ἱκανὰ ὦ Ανάχαρσι, ταῦτα τὰ γυμνάσια, οἰκεῖα ὄντα. ζηλοῦν δὲ τὰ ξενικὰ, οὐ πάνυ ἀξιοῦμεν.

Ανά. οὐκ. ἀλλὰ βλέπω οἶμαι οἷόν τι ὄζει μαστι-

γοῦσθαι γυμνὸν, ἀνωτάσω χεῖρας ἐπαίροντα, μισθοῦ ἕνεκα ὠφελίμου, ἢ αὐτῷ ἑκάστῳ, ἢ κοινῇ τῇ πόλει, ὡς ἔγωγε ἂν ποτε ἐπιδημήσω τῇ Σπάρτῃ, καθ' ὃν καιρὸν ταῦτα δρῶσι, δοκῶ μοι τάχιστα καταλυθῆσθαι δημοσίᾳ πρὸς αὐτῶν, ἐπιγελῶν ἑκάστοις, ὅποτ' ἂν ὁρῶ τυπτομένους καὶ ἀπὸ κλεπίας, ἢ λωποδύτας, ἢ τί ἄλλο τοιοῦτον ἐργαζομένους. ἀτεχνῶς ἢ ἔλεβόρου δεῖσθαί μοι δοκεῖ ἡ πόλις αὕτη, οὕτω κατηγέλασται φ' ἑαυτῆς πάσχουσα. Σό. μὴ ἐρήμην ὦ γενναῖε, μὴ δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπόντων, μόνος αὐτὸς λέγῃς, οἷον κρατεῖν. ἔσται γάρ τις ὁ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων σοι τὰ εἰκότα αὐτοῖς ἐν Σπάρτῃ. πολλὴν ἀλλ' ἐπεὶ πᾶς ἐγὼ τὰ ἡμέτερα σώσει διεξελήλυθα, σὺ δὲ οὐ πάνυ ἀρεσκόμενος ἐν ῥύπῳ ἔοικας, οὐκ ἄδικα ἀπαίσειν ἔοικας παρὰ σοῦ, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει διεξέλθῃς πρός με, ὃν τρόπον ὑμεῖς οἱ Σκύθαι διασκεῖτε τοὺς νέους τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ οἷστισι γυμνασίοις αὐαζέφετε, ἵν' ὅπως ὑμῖν ἄνδρες ἀπαθοὶ γίγνωνται. Ανά. δικαιότατα μὲν δὴ ὦ Σόλων. ἢ ἐγὼ διηγήσομαι τὰ Σκυθῶν νόμιμα, οὐ σμικρὰ ἴσως, οὐδὲ καθ' ὑμᾶς, οἷπερ οὐδὲ κατὰ κόρρης παταχθῆναι τολμήσαιμεν ἂν μίαν πληγήν. θεῖλοὶ γάρ ἐσμεν, ἀλλὰ εἰρήσεται γε ὁπωσοῦν

ἂν εἶεν. ἐσ ἄνεσιν μέντοι εἰ δοκεῖ, ὑποῤῥαλώμεθα τὴν ῥωμυσίαν, ὡς ἄ, τε αὐτὸς ἔφης, ἐπὶ μᾶλλον ἐννοήσαιμι καθ' ἡσυχίαν, ἅ, τε χρὴ εἰπεῖν, συναγάποιμι τῇ μνήμῃ ἐπελθών. σὺ δὲ νῦν ἔχων, ἀπίωμεν ὡδὶ τούτοις. ἑαυτὸν χρὴ ἀεὶ

ΠΕΡΙ ΠΕΝΟΟΥΣ.

Ξιόν τε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολ
ἁ λῶν ἐν τοῖς πένθεσι γιγνόμενα, καὶ λε
γόμενα, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν παραμυθου
μένων δηθεν ἀνοήτως αὖθις λεγόμενα, καὶ ὡς ἀφό
ρητα ἡγοῦνται τὰ συμβαίνοντα σφίσι τε αὐ
τοῖς οἱ ὀδυρόμενοι, καὶ ἐκείνοις, οὓς ὀδύρονται, οὐ
μὰ δὴν Πλούτωνα, καὶ Περσεφόνην κατ' οὐδὲν
ἐπισάμενοι σαφῶς, οὔτ' εἰ πονηρὰ ταῦτα, καὶ
λύπης ἄξια, οὔτε εἰ τοὐναντίον ὄφελος, καὶ βέλ
τιόν τοις παθοῦσι, νόμῳ δὲ, καὶ ἀνοήτως τὴν λύ
πην ἐπιβεβρύκασιν. ἐπειδὰν γοῦν ἀπροάνητός τις,
οὕτω ποιοῦσι. μᾶλλον δὲ πρότερον εἰπεῖν βού
λομαι ἅττινας χρὴ ἀνδρῶν τὸν θανάτου δόξας
ἔχοιεν. ὅντινα μὲν ἔσται φανερὸν, οὗ τινος ἕνεκα
τὰ χρηστὰ ἐκείνοις ἐπιτηδεύοιεν. ὁ μὲν δὴ πο
λὺς ὅμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν,
Ὁμήρῳ τε, καὶ Ἡσιόδῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις μυθοποι
οἷς χρὴ τούτων πειθόμενοι, καὶ νόμον θέμενοι τὴν
ποίησιν αὐτῶν, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ βαθύν,

ἀφ' οὗ πάντα ἀνέφασι. μέγαν δὲ, καὶ τὸν λύχνον οὐκ ἔχοντα. καὶ ζοφερὸν, καὶ αὐήλιον, οὐκ οἶδ' ὅπως αὐτοῖς φωτίζεσθαι δοκοῦντα. πρὸς δὲ καὶ καθαρὰν τῶν ἐνόντων ἕκαστον. βασιλεύειν δὲ τὸν χάρμαρος ἀδελφὸν τοῦ Διὸς, Πλούτωνα κεκλημένον, ὥς μοι τῶν τὰ τοιαῦτα λεγόντων τις ἔλεγε, δεῖν δὲ πλουτεῖν τοῖς νεκροῖς τὴν προσήκουσαν τετιμημένον. τοῦτον δὲ τὸν Πλούτωνα, τὴν παρ' αὐτῷ πολιτείαν, καὶ τὸν κάτω βίον καταστήσασθαι δὲ τοιοῦτον. κεκληρῶσθαι μὲν γὰρ αὐτὸν ἀρχὴν τῶν ἀποθανόντων. καταλεξάμενον δὲ αὐτοὺς, καὶ παραλαβόντα, κατέχειν δεσμοῖς ἀφύκτοις, οὐδενὶ τρόπῳ παρὰπαν δὲ ἀνόλου γενέσθαι. πλὴν δὲ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος πάνυ ὀλίγον δὴ μεγίστας αἰτίας. σωζεσθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε, καὶ φοβεροῖς, καὶ ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων. κωκυτοὶ γὰρ, καὶ πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τοιαῦτα κέκληνται. τὸ δὲ μέγιστον, ἡ Ἀχερουσία λίμνη προῦκεῖται, πρώτη δεχομένη τοὺς ἅπαντας, ἣν οὐκ ἔνι δὴ ἀποφυγεῖν, ἢ παρελθεῖν, ἄνευ τοῦ πορθμέως. καθεῖρξέ τε δὴ πέρασιν τοῖς ποσὶ, καὶ διανίσασθαι πολλή. καὶ ὅλως, οὐκ ἂν αὐτὴν διαπλάκοι οὐδὲ τὰ νεκρὰ τῶν ὀρνέων. πρὸς ἣ αὐτῇ τῇ καθόλου, καὶ πυλὴ, οὐσα ἀδαμαντίνη, ἀφειδοῦς τε βασ

λέως Αἰακός ὅτι, τὴν φουρὰν ἐπιτεχαμένω. καὶ παρ' αὐτῷ, κύων τεικέφαλος, μάλα κάρχαρος, ὃς μὴν ἀφικνουμένοις, φίλιόντι, καὶ εἰρωικὸν προσβλέπων. ὃς δὲ περιρρώντας ἀποδιδράσκειν, ὑλακτῶν, καὶ ἐς χάσμαλι σπαρτίομένος. πεφωθέντας δὲ τὴν λίμνην ἐς τὸ ἴσον, λειμὼν ὑποδέχεται μέγας, ἐς ἀσφοδέλῳ κατάφυτος, καὶ ποτὸν, μνήμης πολέμιον· λήθης γὰρ ἀναῖον ὠνόμασαι. ταῦτα γὰρ ἀμέλει δικηφόρουν τοῖς πάλαι ἐκεῖθεν ἀφιγμένοι, Αλκησίς τε, καὶ Πρωτεσίλαος οἱ Θετταλοὶ, καὶ Θησεὺς ὁ τοῦ Αἰγέως, καὶ ὁ τοῦ Ομήρου Οδυσσεὺς, μάλα σμικροὶ, καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες, ἐμοὶ λοκεῖν, οὐ πάντες πη πάσι. οὐ γὰρ ἂν ἐμέμνηντο αὐτῶν. ὁ μὲν τῶν Πλούτων, ὡς ἐκεῖνοι ἔφασαν, ἡ Περσεφόνη, δωδεκάτου, τὴν τῶν ὅλων δεσποτείαν ἔχοιεν, ὑπηρετοῦσιν αὐτοῖς, καὶ τὴν ἀρχὴν σωφρονέστατοι, ὄχλος πολὺς, ἐριννύες τε, καὶ ποιναὶ, φόβοι, καὶ ὁ Ερμῆς. οὗτος μεγίστε οὐκ αἰεὶ συμπαρών. ὕπαρχοι δὲ, καὶ ἐξέδραι, καὶ δικασταὶ, καθηνται δύο, Μίνως τε, καὶ Ραδάμανθυς, Κρῆτες ὄντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διός. οὗτοι μὲν, ὃς μὴν ἀπαθεῖς τῶν αὐθρώπων, καὶ δικαίους, καὶ κατ' ἀρετὴν βεβιωκότας, ἐπεὶ δὲ ναλιδῶσι

ναλιδῶσι πολλοὶ, καθάπερ εἰς ἀποικίαν τινὰ, πέμπουσιν ἐς Ηλύσιον πεδίον, ὃς ἀείσω βίῳ συνεσομένους. ἂν δέ τινας τῶν πονηρῶν λάβωσι, τοῖς ἐριννύσι παραδόντες, ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον ἐκπέμπουσι, κατὰ λόγον τῆς ἀδικίας κολασθησομένους. ἔνθα δὴ τί τῶν κακῶν οὐ πάσχουσι, σφεβλούμενοί τε, καὶ καιόμενοι, καὶ ὑπὸ γυπῶν ἐσθιόμενοι, καὶ ξοχῷ συμφορόμενοι. ὦ λίθους ἀνακυλίοντες; ὁ μὲν γὰρ Τάνταλος, ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αὐτὸς ἕστηκε, κινδυνεύων ὑπὸ τοῦ λίθους ὁ κακοδαίμων ἀποθανεῖν. οἱ δὲ τοῦ μέσου βίου πολλοί ὄντες οὗτοι, ἐν ὃς λειμῶνι πλανῶνται ἄνθη τῶν σωμάτων, σκιὰ γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τῇ ἀφῇ καθάπερ καπνὸς ἀφανιζόμενοι. φέροντες δ' ἄρα τὰς παρ' ἡμῖν χοὰς, καὶ τοῖς καθαπτομένοις ὡδὶ τῶν τάφων. ὡς εἴ τῳ μὴ εἴη καταλελειμμένος ὑπὲρ γῆς φίλος, ἢ συγγενὴς, ἄσιτος οὗτος νεκρός. ἢν λιμώττων, ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται. ταῦτα οὕτως ἰσχυρῶς ἐδόκει λήθην τοῖς πολλοῖς, ὥστε ἐπειλάντις ἀληθὰ τῶν οἰκείων, πρῶτα μὲν φέροντες ὀβολόν, ἐς στόμα κατέθηκαν αὐτῷ, μισθὸν ὃς φασὶ πορθμεῖ τ' ναυτιλίας γενησόμενον, οὐ πρότερον ἐξετάζοντες ὁπόσιον δ' νόμισμα νομίζεται, καὶ

εἰ δι' ἀχώρει παρὰ τοῖς κάτω, ⁊ εἰ δυνατὴ πάρ-
εκείνοις ἀττικὸς, ἢ μακεδονικὸς, ἢ αἰτναῖος ὁβο-
λὸς, οὐδ' ὅτι πολὺ κάλλιον ἦν μὴ ἔχειν τὰ πρὸ-
μία καταβαλεῖν. οὕτω δ' ἂν, οὐ πλασξαμένου
τοῦ πορθμέως, αὖ πάλιν ἐς δ' βί-
ου ἀφικνοῦντο. μετὰ ταῦτα λέ, λουζαντοῦ αὖ
τοὺς, ὡς οὐχ ἱκανῶς ἢ κάτω λίμνης λουτρὸν
ἐν ῥῖς ἐκεῖ, ἢ μύρῳ ⁊ καλλίσῳ χείζαντοῦ
τὸ σῶμα, πρὸς δυσωλίαν ἢ βιαζόμενον, ἢ σε
φανώζαντοῦ ῥῖς ὡραίοις ἄνθεσι, προτίθενται,
λαμπρῶς ἀμφιέζαντοῦ, ἵνα μὴ ῥιγῶεν δηλονό-
τι παρὰ τὴν ὁλὸν, μὴ δὲ γυμνοὶ βλέπωσι ⁊
κορβέρῳ. οἰμωγαὶ λέ δ' τούτοις, ⁊ κωκυτὸς
γυναικῶν, ἢ πρὰ πάντων, δάκρυα, ἢ σέργα τῶ
πόμπα, καὶ πᾶσα ταραττομένη κόμη, ⁊ φοινιασό-
μενα παρειαί. καὶ που ἢ ἐδήσω καταξήκνυται,
ἢ κόνισ δ' τῇ κεφαλῇ πᾶσα ται. ἢ οἱ ζῶντες,
οἰκεῖότεροι τοῦ νεκροῦ. οἱ μὲν γ' χαμαὶ κυλιν-
δοῦντ πολλάκις, ⁊ τὰς κεφαλὰς ἀράττουσι
πρὸς δ' ἔδαφος. ὁ δέ, δύσχημων, καὶ καλὸς, καὶ
καθ' ὑπερβολὴν ἐστεφανωμένος, ὑπτιος πρό-
κειται, ⁊ μετέωρος, ὥσπερ ἐς πομπὴν κεκο-
σμημένος. εἶθ' ἡ μήτηρ, καὶ νὴ Δί' ὁ πατὴρ,
ἐκ μέσων τῶν συγγενῶν προελθὼν, καὶ σφόδρα χω-
θεὶς αὐτῷ, προκείσθω γάρ τις νέος, ⁊ καλὸς,

ἵνα ⁊ ἀκμαιότερον ἐπ' αὐτῷ τὸ δρᾶμα ᾖ, φω-
νὰς ἀλλοκότους, ⁊ ματαίας ἀφίησι. πρὸς δὲ
ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκείναιτ' ἂν, εἰ λάβοι φω-
νήν. φήσει γὰρ ὁ πατὴρ, τί δρόν τι φθεγγόμενος,
⁊ παρατείνων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων, τέκνον
ἥλιστον, οἴχῃ μοι, ἢ τέθνηκας, ἢ πρὸ ὥρας αὖ ἢ
πάσχω, μόνον ἐμὲ ἔτι ἐν ἄθλιον καταλι-
πὼν, οὐ γαμήσας, οὐ παιδοποιησάμενος, οὐ
στρατευσάμενος, οὐ γεωργήσας, οὐκ εἰς γῆρας
ἐλθών. οὐ κωμάσῃ πάλιν. οὐδ' ἐραθήσῃ τέκ-
νον, οὐδ' ἐν συμποσίῳ μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν με
θυθήσῃ. ταῦτα δὲ, καὶ τὰ τοιαῦτα φήσει, οἰ-
όμενος τὸν υἱὸν σεῖσθαι μὴν ἔτι ῥύτων, ⁊ ἐπι
θυμεῖν ⁊ μετὰ τὴν τελευτὴν, οὐ δυνάσθαι δὲ
μετέχειν αὐτῶν. καίτοι τί ταῦτα φημί; πόσοι
δὲ ⁊ ἵππους, ⁊ πάλλακίδας, οἱ δὲ, ⁊ οἰνο-
χόους ἐπικατέσφαξαν, ἢ ἐδήδοκα, καὶ τὸν ἄλ-
λον κόσμον συνκατέφλεξαν, ἢ συνκατώρυξαν,
ὡς χρησομένοις ἐκεῖ, ⁊ ἀπολαύσουσιν αὐτῶν
κατω. ὁ δ' ὢν πρεσβύτης ὁ πενθῶν, οὕτως ἐ
πάντα ταῦτα ὀπώσα εἴρηκε, καὶ ἔτι ῥύτων
πλείονα, οὔτε δ παιδὸς ἕνεκα φαγωσεῖν ἐ-
οικεν, οἶσε γὰρ οὐκ ἀκουσόμενον, οὐδ' ἂν μᾶλλον ἐμ
βοήσῃ τῷ σέντορος, οὔτε μὴν αὐτ. φρονεῖν γ'
οὕτω, καὶ γινώσκειν ἱκανὸν ἢ καὶ ἄνθρωπος.

οὐδεὶς ἡμῖν πρὸς ἑαυτὸν δεῖται βοᾶν. λοιπὸν
ἔστιν αὐτὸν τῶν παρόντων ἕνεκα ταῦτα λη-
ρεῖν, οὐθ' ὅτι πέπωνθεν αὐτῷ ὁ παῖς εἰδότα,
οὐθ' ὅποι κεχώρηκε. μᾶλλον δὲ οὔτε ὂν βίον
αὐτοῦ ἐξετάζοντα ὁποῖός ἐστιν. οὐ γὰρ ἂν τὴν ἐξ αὐ
τοῦ μετάστασιν ὡς τι τῶν φθονερῶν ἐδυσχέραινεν.
εἰπὲ δ' ἂν δή πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς, παραπησά-
μενος ὃν Αἰακὸν, καὶ ὃν Αἰακὸν πρὸς ὀλίγον τοῦ
στομίου ἀπορκύψαι, καὶ ὃν πατέρα παῦσαι μα
ταιάζοντα, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί κέκρα-
γας; τί δέ μοι παρέχεις πράγματα; παῦσαι
τιλλόμενος τὴν κόμην, καὶ ὃ πρόσωπον ἐξέπ
τυλῆσι ἀμύσσων. τί μοι λοιδορῇ, καὶ ἄθλιον ἀπο
καλεῖς, καὶ δύσμορον, πλούσου βελτίω, καὶ μα
καριώτερον γε γενημένον; ἢ τί σοι δεινὸν πάσ
χειν δοκῶ; ἢ ὅτι μὴ θρυλοῦσί γέρων ἐγενόμην,
οἷος εἶ σύ, φαλακρὸς μὲν τὴν κεφαλὴν, τὴν δὲ
ὀφρὺν ἐξερυτιδωμένος, κυφὸς, καὶ τὰ γόνατα
νωθὴς, καὶ ὅλως, ὑπὸ τοῦ χρόνου φθερὸς, πολ-
λὰς τειακάδας, καὶ ὀλυμπιάδας αὐατωλικ-
άσας καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα, παραπαίων
ὑπὸ τοσούτων μαρτύρων; ὦ μάταιε, τί σοι χρή
σιμον ἔτι δοκεῖ τοῦτο βίον, οὗ μηκέτι μεθέξο-
μεν; ἢ ὅτι τοῖς ἐρεῖς δηλονότι, καὶ τὰ δεῖπνα
καὶ ἑορτὰς, καὶ ἀφροδίσια, καὶ δέησιν μὴ τούτων

τῶν ἐνδεὴς γενόμην, ἀπόλωμαι; οὐκ ἐννοεῖς
δέ τι ὅ μὴ πιεῖν, πολὺ κάλλιον τοῦ πιεῖν,
καὶ ὃ μὴ πεινῆν, τοῦ φαγεῖν, καὶ ὃ μὴ ῥιγοῦν, τοῦ
ἀμπεχόνης δύπορεῖν; φέρε τοίνυν ἐπειδὴ ἔοικας
ἀγνοεῖν, διδάξωμάί σε θρυλῶν ἀληθέστερον. καὶ
δὴ ἀναλαβὼν ἐξ ὑπαρχῆς, βόα, τέκνον
ἄθλιον, οὐκέτι διψήσεις, οὐκέτι πεινήσεις,
οὐδὲ ῥιγώσεις. οἴχη μοι κακόδαιμον, ἐκφυ-
γὼν τὰς νόσους, οὐ πυρετὸν ἔτι σεσῶς, οὐ πο
λέμιον, οὐ τύραννον. οὐκ ἔρως σε ἀνιάσει, οὐ
δὲ σωφροσύνα παραζήλει, οὐδὲ πάθησις ἰδία
τούτῳ δίδυμος ἡμέρας, ὥστ' συμφορᾶς.
οὐδὲ καταφρονηθείσῃ, γέρον θνητὸν, οὐ-
δ' ὀλιγωρόσεσθαι νέοις, βλεπόμενον. ἆν
ταῦτα λέγῃς ὦ πάτερ, οὐκ οἶει πολὺ ἀληθέ
στερα, καὶ γε λοιότερα ἐκείνων ἐρεῖν; ἀλλὰ
ὁρᾶμὴ τόδε σε αἰτιᾶται, καὶ σκανοῦν τὸν παρ' ἡ-
μῖν ζόφον, καὶ ὃ πολὺ σκότον, κἄτα δέλιας
μόσοι ἀποπνιγῶ κατακλεισθεὶς ἐν ἰδίῳ μνήμα
τι; χρὴ δὲ πρὸς ταῦτα λογίζεσθαι ὅτι τῶν ὀφ-
θαλμῶν δίασα πέντων, ἢ καὶ νὴ δία καὶ ἕντων
μετ' ὀλίγον, εἶτε καῦσαί με διεγώκατε, οὔ
τε σκότον, οὔτε φῶς ὁρᾶν δυνησόμθα. καὶ
ταῦτα μὲν ἴσως μέτρια. τί δέ με ὁ κωκυτὸς ὑ-
μῶν ὀνίνησι, καὶ ἡ πρὸς ὃν ἀνιαρὸν αὖτις θρηνοῦν

πία, ἢ ἡ τῶν γωναικῶν ᾠδὴ τὸν θρῆνον ἀμεῖρας; τί δ' ὁ ἐπὶ τοῦ τάφου λίθος ἐστεφανωμένος; ἢ τί ὑμῖν λύεται δεῖν ἄκρατον ἐπιχεῖν; ἢ νομίζετε κατασάξειν αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς, καὶ μέχρι τοῦ ἅδου διήξειν; τὰ μὲν γὰρ τῶν καταγισμῶν, ἃ αὐτοὶ ὁρᾶτε οἷμαι, ὡς δὲ μὴ νοσημάτων τῶν παρεσκευασμένων ὁ καπνὸς παραλαβὼν, ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν οἴχεται, μηδὲν τι ἡμᾶς ὀνήσας ὧδε κάτω. δεῖ δὲ καταλειπόμενον, ἢ κόνις, ἀχθῆναι, ἐκτὸς εἰ μὴ τὴν ᾠδὴν ἡμᾶς στεῖλαι πεπιστεύκατε. οὐχ οὕτως ἄωρος, οὐδ' ἐκαρπος ἦν ὁ Πλούτωνος ἀρχή, οὐδ' ἐπὶ λέλοιπεν ἡμᾶς ὁ ἀσφόδελος, ἵνα παρ' ὑμῶν τὰ στία μεταστελλώμεθα. ὥστε μοι νὴ τὴν Τισιφόνην, πάλαι δὴ ἐφ' οἷς ἐᾴωθεῖτε, ἢ ἐλέγχετε, παμμέγεθες ἐᾴω εἰ ἀνακαγχάσαι. δεκώλυσε δὲ ἡ ὀθόνη, καὶ τὰ ἕεια, οἷς μου τὰς σαγόνας ἀπεσφίγξατε. ὡς ἄρα μιν εἰᾴωντα, τέλος θανάτοιο κάλυψε. πρὸς Διὸς δέ, ἂν λέγῃ ταῦτα ὁ νεκρὸς ἐπισταφεὶς, ἀνακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, οὐκ ἂν οἰώμεθα δικαιότατα ἂν ἀυδὴν εἰπεῖν; ἀλλ' ὅμως οἱ μάταιοι καὶ βοῶσι. μεταστάλαμβοί τινα θρήνων σοφιστὴν, πολλὰς ὠφεληχότα παλαιὰς συμφορὰς, τούτῳ ὠναγωνίστῃ, ᾧ χορηγῷ τ' αὐοίας κατακεῶντι

ὅποι ἂν ἐκεῖνος ἄρχῃ, πρὸς δ' μέλος ἐπαιάζοντες. μέχρι μὲν θρήνων, ὁ αὐτὸς ἅπασι μόχθος ἀβελτηρίας. δ' δ' ἀπὸ τούτων, δηλόμενοι κατὰ ἔθνη τὰς ταφὰς, ὁ μὲν Ἕλλην, ἐκαυσεν. ὁ δὲ Πέρσης, ἔθαψεν. ὁ δὲ ἰνδὸς, ὑάλῳ περιχρίει. ὁ δὲ Σκύθης, κατεσθίει. ταριχεύει δὲ ὁ Αἰγύπτιος. οὗτος μὲν γὰρ, λέγω δ' εἰ δὴ ὧν, ξηράνας δ' νεκρὸν, σύνδειπνον, συμποτὴν ἐποιήσατο. πολλάκις δ' ἐγὼ θεωμένῳ χρημάτων αὐθρὶ Αἰγυπτίῳ, ἔλυσε τὴν ἀπορίαν, ἐνέχυρον ἢ ὁ ἀδελφὸς, ἢ ὁ πατὴρ γενόμενος ἐνεχυρῶν. χώματα μὲν ὄρη, καὶ πυραμίδες, καὶ σῆλαι, καὶ ἐπιγράμματα, πρὸς ὀλίγον διαρκοῦντα, πῶς οὐ πεπαῖται, καὶ παιδιᾶς προσοικότα; καίτοι ἀγῶνας ἔνιοι δηθέσαν, καὶ λόγους ἐπιταφίους εἶπον ᾠδὴ τῶν μνημάτων, ὥσπερ συναγορεύοντες, ἢ μὴ τυροῦντο, παρὰ τοῖς κάτω δικασταῖς ᾠδὴ νεκρῷ. ᾠδὴ πᾶσι ῥήτορσι, δ' περὶ λειπνον. πάρεισιν οἱ προσήκοντο, καὶ ὠδὴ γονέας παραμυθοῦνται τοὺς τετελευτηκότας, καὶ πείθουσι γεύεσθαι ὡς οὐκ ἀηδῶς μὰ Δί', οὐδ' αὐτοὶς ἀναγκαζομένοις, ἀλλ' ἤδη τὸ λιμοῦ ῥιζὸν ἐξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκότας. καὶ μέχρι μέν τινος ὦ οὗτος, ὀδυρόμεθα, ἔασον ἀνακαύσασθαι τοὺς τ' μακαρίτας λαίμονας.

εἰλὲ & ρπαράπαν κλάειν ἀνέγνωκας, ἀὐτοῦ
τε τούτου ἕνεκα χὴ μὴ ἀπόστατον εἶναι, ἵνα &
ἀναρκέσῃς πρὸς τοὶ πένθοις τὸ μέγεθος. τότε
δ' ἢ τότε πρὸς ἁπάντων ῥαψῳδοῦνται λύοι τ'
„ Ομήρου στίχοι, καὶ γάρ τ' ἠΐκομος Νιόβη ἐμ-
„ νήσθη σίτου. καὶ, γασέρι δ' οὕτως ἔδει νέκυν
„ πενθῆσαι Ἀχαιούς. οἶδ' ἐ, ἄπονθ, μᾶλλον ἀχνύο
μενοι δὲ τὰ πρῶτα, & ἀνιώτες, ἐὶ φανοῦνται
μετὰ τὴν τελευτὴν τ φιλτάτων ἔτι αὖθρω
πίνοις πάθεσιν ἐμμένοντες. ταῦτα, ἢ πολὺ
τούτων γελοιότερα ἔυροι τις ἂν ἐπιτηδεύοντα
τοῖς πένθεσι μιγνύμενα. ἐγὼ δ' οὐ πολλοὶς τὸ
μέγιστον τῶν κακῶν ἔν θάνατον οἴεσθαι.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Ρωτᾶς ὦ μειράκιον ὅπως ἂν ῥή-
τωρ γένοιο, καὶ ἔ σημνότατον πᾶσι,
καὶ πάνδημον ὄνομα, σοφιστὴς αὐτὸς
ἔστιν λόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φὴς, ἐὶ μὴ τοι
αὐτῳ τινὰ τὴν δύναμιν πορίσαιμι ἐν τοῖς
λόγοις, ὡς ἄμαχον ἔστιν, καὶ ἀνυπόστατον,
καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, & ἀποβλέ
πεσθαι, πολιτικώτατον ἄκουσμα τοῖς Ελλησι
δοκοῦντα, καὶ μὴ τάσι γε ὁδοῖς ἀπούσας ὁδοῖς,
ἅτινες ποτέ εἰσιν ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ οὐ
δεὶς φθόνῳ ὦ παῖ. & μάλιστα ὁπότε νέος

τις ἀὐτὸς ὢν ὁρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰ-
δὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱδρύονται χὴ
ματ' ἐμὴν συμβουλὴν οὖσαν, καθάπερ νῦν σὺ,
οὐδ' αἰτίαν προστιθεὶς. ὥστε ἄκουε τόγε ἐμ-
μοὶ, & πάνυ θαῤῥῶν, ὡς μάλιστα δεινὸς αὐτὸς
ἔσῃ πιθανά τε τὰ λέοντα, & ἑρμηνεῦσαι αὐ-
τὰ, ἢν δ' μετὰ τοῦτ' ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν,
εἶσ' ἂν ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, & φιλοπόνως αὐ
τὰ μελετᾶν, & προθύμως αὐξειν τὴν ὁλὸν,
ἐς ἂν ἀφίκῃ πρὸς τέρμα. τὸ μὲν δὴ θάρραμα,
οὐ σμικρὸν, οὐδ' ὀλίγης τ πονηλῆς δεόμενον, ἀλ
λὰ ἐφ' ὅτῳ & πονῆσαι πολλὰ, ἢ ἀγρυπνῆσαι,
ἢ πᾶν ὁτιοῦν ἐκτολμῆναι ἄξιον). σκόπει τοίνυν ὁπό
σοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, ἢ πλούσιοι, ἢ νὴ
Δί' εὐγενέσατοι ἔδοξαν ἀπὸ τ λόγων, ὅμως δὲ,
μὴ δ' ἔσθι, μὴ δὲ πρὸς τὸ μέγεθος τ ἐλπιζομέ
νων ἀποδύσασθαι τῆς μυρίους τινὰς δὴ πόνους
προσπονήσειν οἰκείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τι-
να, οὐδ' ἔ ὀρθίαν, & ἱδρῶτος μεστὴν ἡμᾶς γε
ἀξομὲν ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναῤῥέψαι κα
μόντα. ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἀνεφέρομεν τῶν ἄλλων,
ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνῃ ἡγοῦνται, μακρὰν, ἢ
ἀνάντη, & καματηρὰν, & ὡς τὸ πολὺ ἀ-
πεπνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἔξαίρε
του τῆς συμβουλῆς, τοῦτό ἔστιν. ὅτι οὐδὲ ἴσκιν

τὲ ἅμα, καὶ ἐπιμωτάτην, & ἱππηλατὴν & κατάντη σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ, & τρυφῇ, & λειμώνων θυάνθων, & σκιᾶς ἀκειβοῦς σχολῇ, & βάδην αὐιὼν, αὐιδρωτὶ ἐπισήσῃ τῇ ἄκρᾳ, & ἀγρέυσεις οὐ καμών. & νὴ Δί' ὀυχήσῃ κατακείμενος ἔκπνοις ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐξάπορ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἀνόδου. ἔτι κατὰ δυσβάτων, & ὀλιθηρῶν τῶν κρημνῶν μόλις αἰέροντας, & πολυλιομένους ὠδὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ θαύμαία λαμβάνοντας ὁδὸι θαχείας τᾶις πέξαις, σὺ δὲ πὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, ὀὐδ' αμονέσαρσ' ἔσῃ ἅπαντα ἐν βραχεῖ ὁ-& ὅσὶν ἀπεθὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς μονογουχὶ καθεύδων λαβών. ἢ μὴν λὴ πόσχεσο, οὕτω μεγάλη. ἀλλὰ πὸσ Φιλίου Διὸς μὴ ἀπίσησο, εἰ ῥᾷσά τε ἅμα, καὶ ἥδιά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν Φαμέν. εἰ γὰρ Ησίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ ρῦ Ελικῶνθ λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένθ κατέση, & ἥδε θεῶν, & ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ μουσῶν γενόμενθ, ῥᾳδίως δὲ, ὁ πολὺ ἔνδοθε τῆσ ποιητικῆς μεγαλητεθείασ ὄσὶν, ἐν βραχεῖ κατασῆναι ἀδύνατ), εἴ τις ἐκ μάθοι τὴν ταχίσην ὁδὸν, ὡς ἔφθγε καὶ ἀνηγήσασθαί σοι βούλομαι Σισώνιού τινὸσ ἐμπό-

ρου, ἐπίνοιαν, ἀν' ἀπισίαν ἀπελῆ γενομένω, καὶ ὡς ἀκούσαντι αὐόνητον. ἦρχε μὲν δὴ ἤδη Αλέξανδρος Πέρσων, μετὰ τὴν ἐν Αρβήλοις μαχὴν, Δαρεῖον καθηρηκώς. ἔδει δὲ παντα χόσε τῆς ἀρχῆς σθεῖν ὃσ γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Αλεξάνδρου κομίζοντας. ἐκ Πέρσων δὲ, πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός. ἐκπολιέναι γὰρ ἔδει τὰ ὄρη. εἶτα δὴ & Βαβυλωνίας, εἰς τὴν Αραβίαν ἐλθεῖν. εἶτα ἐρήμω πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι πότε μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἰκοσι μυρίοις ἀνδρὶ ὑζῶν σταθμοὶς τούτοις θανύσαντα. ἤχθετο δὲν Αλέξανδρος ὠδὶ τούτῳ, νότι Αἰγυπτίους τι παρακινεῖν ἀκούων, οὐκ εἶχε θαταχέως ἐκπέμπειν τοῖς ἐξάσασι τὰ δοκοῦντά οἱ περὶ αὐτῶν. τότε λὴ ὁ Σισώνιος ἔμπορθ, ἐγὼ σοι ἔφη ὦ βασιλεῦ πόσχουμαι δείξειν ὁλὸν, οὐ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰσ Αἴγυπτον. εἰ γάρ τισι πορβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, πορβαίη δ' ἂν τετταῦσο, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ οὐτόσ ὅδι. καὶ εἶχεν οὕτω. πλὴν ὅγε Αλέξανδροσ οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα & τὸν ἔμπορον ἄετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆσ πόσχεσε ὡς ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς. ἀλλὰ μὴ σύ γε θάθης & αὐτὸ. εἰσὶ γὰρ πειρώμενοι ὡσ οὐδὲν

καὶ κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡ-
μέρας, ὑποβρεταθέντα δ' ὄρος ἐκ Πρόσω-
ἐς Αἰγίλιπον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον ὥσπερ ὁ
Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραφάμενος ὡς λόγῳ,
ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδόν. δύο γάρ ἐσον,
αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγετον. ἦσ' ἐρᾷς οὐ μέ-
ρίως μοι δοκεῖσ. ☉ δῆτα, ἦ μήν, ἐφ' ὑψηλοῦ
καθήσθω, πάνυ καλή, ☉ δὺ πρόσωπε, τὸ μὲν
Ἀληθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ, παγκρά-
οις καιροῖσι ὑποβρύον. ἐν θατέρᾳ δέμοι δόκει
ἔν πλοῦτον παρεσῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον
ὄντα, καὶ ἐπέραστον. ☉ ἡ δόξα δέ, ☉ ἦ ἰσχὺς πα-
ρέστωσαν, ☉ οἱ ἔπαινοι πολὺ πᾶσαν αὐτήν, ἔρω
σι μικροῖς ἐοικότες πολλοὶ ἅπαντα χόθεν πε-
ριπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι, εἴ που ἔν Νέλο
εἶσ δὺ γραφῇ μεμιμημένον. αὖ μήν, κείμε
νον δ' κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱππο ποτάμε, οἷον
οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ. μικρὰ δέ τινα
παιδία παρ' αὐτὸν παίζοντα. πλησίον αὖ τοὺς
οἱ Αἰγύπλιοι καλοῦσι. τοιοῦτοι καὶ πολὺ τὴν
ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσει δὴ σὺ ὁ ἐρασπής,
ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐμοὶ
ἁλῶ κρασ, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν αὖ ἐλθών,
καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, ὃν πλοῦτον, τὴν δό-
ξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῖ

τ' γε παμπόλλοις. εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ
ὄχει, δ' μὲν πρῶτον, ἀποχρώσκεις τὴν ἄνοδον,
☉ δ' πρᾶγμα ὅμοιόν σοι ἔστιν δοκεῖν, οἷα ἡ Λερνος
ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, ἀπόξυρον αὐτὴν ἅπαν
ταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑποβρ
πῆναι φασίαν, Διονύσᾳ τινὸς, ἢ Ηρακλέους
εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι δρομένῳ. ταῦτά σοι
δοκεῖ δ' πρῶτον. εἶτα μετ' ὀλίγον, ὁρᾷς δύο τε
νὰς ὁδούς, μᾶλλον ἤ, ἡ μὲν, ἀξαπόσ ὅτι στενὴ, ☉
ἀκανθώδης, ἡ δ' χαχεῖα, πολὺ δ' δίλιος ἐμφέ
νεσ, ἡ ἰδρῶτα. ἡ ἔφθη ἡ ἥδη Ησίοδος, εὖ μάλα
ὑποδείξας αὐτήν. ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δεήσῃ. ἡ
ἑτέρα δέ, πλατεῖα, ἡ αὐθηρά, ☉ εὐυδρος, ρ
αὐτῇ, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ καὶ τὰ
αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα δε
δωκάμεν). πλὴν τόδε ρσοῦρ προσθήσω μοι δο
κῶ, ὅτι ἡ μὲν δαχεῖα ἐκείνη, ἡ αὐάνθη, οὐ πολ-
λοὺς ἔσχεν τῶν ὁδοιπόρων εἰσχεν. εἰ δέ τινα, πά
νυ παλαιά. ☉ ἔγραπε κατ' ἐκείνην ἄθλιος αὐλη
θὼν, ῥοκοῦντα καμοῦν, οὐδὲν λέον. ἡ ἑτέρα δὲ,
ἅτε ὁμαλὴ οὖσα, ☉ ἀμύλον οὐδὲν ἔχουσα,
πόρρωθέν μοι ἐφάνη, διὰ δύο. οὐχ ὁδεύοντι
αὐτῷ. οὐδὲ ἐώρων νέος ἔτι ὢν βέλτιον. ἀλ
λὰ δ' πολὺ τὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ὤμην, λέγον
τας, ἐκ τῶν πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ

εἶχεν οὕτως. ἀτοπωτί γοῦν ὁρῶ τοὺς πολλοὺς μειζόνων, ἀξιουμένους, δύμοιείκε τῆς αἱρέσεως τῆς τῶν λόγων, Ⓒ ὁδῶν. ἰωὶ δ' ὃν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις. Ⓒ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν καὶ βαπτέον. ὡς δ' ποικίλας ἤδη, βᾶστα ἰωὶ δ' ἀκρότατον ἀναβήσῃ, καὶ δύλαιμονήσεισ, καὶ γαμήσεισ, καὶ θαυμαστὸς πᾶσι λόξεις, ἐγώ σοι φράσω. ἱκανὸν γὰρ ἔαν τὸν δρόμον διαπεπηδῆναι, καὶ πονῆσαι. σοὶ δὲ, ἄσπορα, Ⓒ αὐήροτα φυέσθω πάντα, καθάπερ ἔοικε τοῦ Κρόνου. δύσεις δ' ἂν πρόσεισί σοι καρτερός τις αὐλὴς, ὑπόσκληρος, αὐθρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν δ' ἥλιον ἰωὶ τοῦ σώματος δείκνις, ἀρρένωπος δ' βλέμμα, ἐγκηδρώς, τῆς βαχείας ἐκείνης ὁδοῦ ἡγεμών, λήροις τινὰς ὁ μάταιος διεξιών, πρὸς σὲ ἕπεσθαί οἱ πλακελδόμενος, ὑπόδεικνις τὰ Δημοσθένους ἴχνη, Ⓒ Πλάτωνος, Ⓒ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπὲρ ὅσ' νῦν, ἁμαρτὰ δ' ἤδη, καὶ ἀφεφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου. Ⓒ φησὶν δύλαιμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τὴν ῥητορικὴν, εἰ καὶ τὰ τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ τῶν κάλλων βάνοντες. εἰ δὲ κἂν μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τῆς δύθείας, ἢ ὡς θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ,

ὅλου, καὶ ἀπύσκοπον ἰωὶ δ' νγάμον. εἶτα σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους δὲ ἀρχαίους ἄνδρας, ἑώλα παραδείγματα παρατιθεὶς τῶν λόγων, οὐ βάλια μιμεῖσθαι, δια τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ὄσιν, Ηγησίου, καὶ τῶν ἀμφὶ κράτητα, Ⓒ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, καὶ νθρώδη, καὶ σκληρά Ⓒ ἀκειδῶς ἀπτεταμένα τᾶς γραμμᾶς. τόνον δὲ, Ⓒ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑπατοπρεσίαν, καὶ δ' ἀλιπαρές, ἀναγκαῖα ταῦτα, Ⓒ ἀπαράτητα φύσει. ἀδιάτον γὰρ ἄνθρωπον τούτων διανύσαι τὴν ὁδόν. ὅδε πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι Ⓒ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁλοιπείας, ἔτη πολλά, οὐ καθ' ἡμέρας, οὐκ ἀτειακάδας, ἀλλὰ κατὰ ὁλυμπιάδας ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαπαιδεύσαι δ' ἀκούοντα, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φάσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ δύλαιμονίᾳ. πρὸς δὲ τούτοις, οὐδ' ἐ μισθοὶ ὀλίγοις ἀπαντῆν τῶν γιούτων κακῶν. ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι. ὁ μὲν, ταῦτα φήσει, ἀλαζών, Ⓒ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροῖς εἰσμίμησιν παλαιοῖς προτεθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγοις πάλαι κατοφορυγμένοις, ὡς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ ἦρον, καὶ ἄλλον ἀξομήτου τινὸς γραμμα

τισοῦ, ξηλοῦν ἀξιῶν. ἃ ταῦτα, ἐν εἰρήνῃ μήτε φιλίππου ἐπόντος, μήτε Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τάττοντος. ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐλόκῃ χρήσιμα, οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κέκαινοτόμηται, ταχέα, ἢ ἀπράγμων, ἢ ἐστ' τὸ βιβθὺ τ' ῥητορικῆς ὅλος. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, μή σε ἐκβαλίσῃ τοῦ πλαβαβὼν, ἢ δ' τελβλαῖον, προφάσει τοῖς ὠόνοις παρασκευάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, ἢ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ σύντροφον εἶναι, ἀκμάζων ἔτι, ὡς ἢ σουλάζοις πρὸς αὐτὴν, ἴσθι δὴ μὴν ἀσπὶ ῥύτῳ, καὶ πέραν τοῦ μετρίου αἰθρικῷ, μακρὰ χαίρῃν λέγε, ἀναβαίνειν αὐτὸν, ἄλλοις, ὁπόσοις ἂν βλαπτᾶν δώκται αὐτὸν ἀγειν, καταλιπὼν ἀθμαίνοντας, ὠολλῷ ἰδρῶτι σωόντας. πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις πλοῦς καὶ ἄλλους. ἐν ῥύτοις δέ, καὶ πάνσοφόν τινα, ἄνδρα, ἀναστρεφόμενον τὸν λεβυμένον τὸ βάσιμα, ἐπικεκλασμένον τὸν αὐχένα, γναθικῆον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, δὴ δακτύλῳ ἄκρῳ τὴν κεφαλὴν κνώμμον ὀλίγας μὴν ἔτι, οὐλας δὲ, καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας βιβθέτι ζοντα, ὠάναβρόν τινα σπλανάπαλον, ἢ κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, ἢν τ' τραγῳδίας ἐπέβασον ἐκεῖνον ὠοιητὴν, λέγω δὲ ὡς ἀπ' ῥύτων γνωρίζοις

γνωρίζοις αὐτὸν, μὴ δέ σε οὕτω θεατέσιον χρῆμα, ὦ φίλον Ἀφροδίτη. ὦ χάεισι, ἀναλάθοι. καὶ ῥι τί φημι. κἂν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴπαι τι τὸ ὑμήτριον ἐκεῖνο αἰνίξασ σόμα, ὦ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφίη, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς τίς ἐστιν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔλομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα βρόσῳ, ἢ ἀμβροσίας ξεφόρμεν. ῥύτῳ τοίνυν προσελθὼν, ἢ παραδὺς σαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ ἔσῃ, καὶ τε εἰβλεπὴς, ὦ ὡς ὀνομάζει αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν ῥῆς λόγοις ἀπόντι κατασκήσῃ, τὰ τέθειπα ἐλαύνων τοῦ λόγου. διλάξεται γάρ σε πλαλαβὼν τὰ πρῶτα μὴν ἐκεῖνα. μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτου ξήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι δὴ λόγοις, φαῦλον ὑποκειτὴν ἴσως τῶν τοιούτων, ἢ τηλικούτων, μὴ ὦ βουλεύσω που πρὸν τὸν ἥρωα, ὃν ὑποκείνομαι. φαίη ἂν ῥιγαροῦν πρός σε ὦ δέ πως ἀπασάμβος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης. ὦ ὑπομειδιάσας τὸ πλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἰωθεν, αὐτοθαίσα τὴν κωμικὴν, ἢ Μαλθάκιν, ἢ γλυκέραν τινὰ μιμησάμβος Λαΐδα προσηνεῖ τῷ φθέγματος. ἀηρικὸν γὰρ τὸ ἀῤῥενωπὸν, ὦ οὐ πρὸς ἁβρούς, ὦ ἐρασμίου ῥήτορος. φήσει δ' ἂν πάνυ μεβριάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ, μῶν

σε ὦ ἀγαθὲ ὁ Πύθιος ἔπεμψε πρὸς μέ, ῥητόρων ὃν ἄριστον προσειπών, ὥσπερ ὅτε χαρέφῶν ἥκει παρ αὐτόν, ἔλειξεν αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ ἆρ, ἀλλὰ κατὰ κλέος αὖ δὴς ἥκεις ἀκούων ἃ πάνυ ἐσπουδακὼς ἐπορέκτεπλημμελῶν τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθνηκότων, ἢ ἐσοπεπληχότων, αὐτίκα μάλα ἔισῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις, προσδοκήσεις δέ μηδὲν ῥιοῦν ὀφεθῆ, οἷον ἔρρει δέ, ἢ τῷδε παλαβεῖν. ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ Ὠρος, ἢ Ἐφιάλτης, ἐπὶ ἐκείνοις πάνυ φανεῖ ταύσοι δ' πρᾶγμα ἐσπουδακὼς, ἢ περάσιον. ἐπεὶ ῥύς γε ἄλλοις ροσοῦτον ἐσπουδακὼς εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ ῥὶς αὐλοὺς, ἢ οἱ τέτ γες τὰς μελίττας, καὶ οἱ χοροὶ δὲ ἐνδιδόντας. ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς ἐθέλεις γενέσθαι, ἆρ οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἔπου μόνον ὧν κλητίου μέλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ δὲ νόμους, οἷς ἂν ἐπιτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, μὴ δὲ πολυπραγμονήσῃς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὅσα τε ἡ ἄλλη προπαίδεια, καὶ μαθήμασι μετὰ πολλοῦ καμάτου ὁδοποιεῖ. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν δεήσει.

ἀνίπποις γοῦν, ἢ παροιμία φησὶν, ἐμβατεύειν, οὐ μέτρον ἔξειν δοκεῖ, οὐδ' ἂν ὁ κοινὸς ἀριθμὸς δέ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ τι δεῖ πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ. λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὅσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πρεῖαν, καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθῇ, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι δυνηθείης. ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἃ μὲν προϊόντι ἐπιλείκυς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ παραινῶ πρὶν ἥλιον λῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ ῥὶς πάντας ἀποφανῶ, ὅσος αὐτός εἰμι, αὐαμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέγα, καὶ τελθυτᾶια τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων ἐχόν. κόμιζε ῥίνιν δὲ μέγιστον μὲν, τὴν ἀμαθίαν. εἶτα, θράσος ὠδὶ ῥύτοις. καὶ ἄλλως δὲ, τόλμαν, καὶ αὐαισχυντίαν. αὐδῶ δὲ, ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μεδιότητα, ἢ ἐρύθημα, οἷσοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ἐναντία γε πράγματι. ἀλλὰ μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος αὐάσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ αὐαγκαῖα πάνυ, καὶ μόνα ὀδὴν ὅτε ἱκανά. ἡ ἐθελησ δέ, ἔσω δύναθήσ, καὶ λθυκή, ἔρπον δὲ ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεθῇ δ' σῶμα. καὶ ἡ κρηπὶς ἀττική, καὶ γυναικεῖα δ' πλυχιδές. ἡ ἐμβάς, σικυωνία, φίλοις τοῖς λθυκοῖς ἐπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί.

ταῦτα μὴ αὐτὸν χεὴ σωτελεῖν. τὰ δ' ἄλλα, καθ' ὅλον ἢ λὴ προϊὼν, ὅρα, & ἄκουε. & δὴ σοι θὺ νόμους λίεμι, ὅσ' χρώμενόν σε, ἢ ξένον εἰκὴ γνωσειεῖ, & προσήσεται, οὐδὲ ἀπεγραφήσεται, & σκορακιεῖ, καθάπ᾽ ἀτέλεσόν τινα, & κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. ἀλλὰ χήμαρτόμὴν δ' πρῶτον ἐπιμελητέον χεὴ μάλισα, μὴ δὺ μόρφου ἢ αἰσχρολίας. ἔπειτα πεντεκαίδεκά που, ἢ οὐ πλείω γε τῶν εἰκοσιν ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξασ ποιεῖν, μὴ ταῦτά ἀκριβῶσ ἐκμελετήσασ, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τ' γλώττης ἔχειν ἀττικα, μὴ κᾶτα, & μῶν, μὴ ἀμηγέπη, & λῶστε, μὴ τὰ τοιαῦτα. & ἐν ἅπαντι λόγῳ καθάπερ τι ἦδυσμα ἐπίπασσε αὐτῶν. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, ἐὰν ἀνόμοια ῥύπτοις, καὶ ἀσύμφωνα, & ἀπρεπῆ. ἡ πορφύρα μόνον ἔσω καλὴ, καὶ ἡδυανθὴσ, κἂν σισύρα τῶν παχέων ᾖ ἱμάτιον. μετάξης, ἀποῤῥήτους, & ξένα ῥήματα, μὴ πανάκις ὑπ' τ' πάλαι εἰρημένα. ἢ ταῦτα συμφορήσασ ἀπὸ τόξου, προχειριζόμενοσ ἐσ τὸν πρόσωμιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼσ ὁ πολὺσ ἀποβλέψοντα, καὶ θαυμασὸν ποιήσοντα. μὴ τὴν παιλείαν ποιῆρ αὐτὸν. εἰ ἀποσλεγγίζεσθαι μὲν, ἐὰ δ' ἀποξύεσθαι λέγοις. ὃ δ' ἢ λίῳ θέρεσθαι, ἢ λιθερεῖσθαι. ὃν ἀραιβῶναι, πρότιμον. ὃν ὀρθρο-

λὲ, ἀκροκνεφές. ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποιεῖ καινὰ, & ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ ὀνομαρθέτει ὃν μὲν ἑρμηνεῦσαι λεινὸν, εὖ λεξιν καλῶν, ὃν σωετὸν, σοφόγουν. ὃν ὀρχησὴν δὲ, χειρίσοφορ. ἂν σολοικίσῃσ δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἐν ἔσω φάρμακον, ἢ αἰσχυντία. & πρόχειρον δὲ θὲ ὄνομα, οὔτε ὄντοσ τινὸς, οὔτε γενομένου πότε, ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως. ὅσ οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸσ αὐὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἑσ δ' ἀκρότατον ἀπακριβωμένον. ἀλλὰ & αὐαγίγνωσκε, τὰ παλαιὰ μὲν μὴ σὺ γε, μὴ δὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ισοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένησ, ἢ ὁ ὑψηχὸς Πλάτων, ἀλλὰ θὲ τῶν πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγοις, καὶ ἃς φασι ταύτασ μελέτασ, ὡς ἔχῃς ἀφ' ἐκείνων ἐπισπόμενος ἐν καιρῷ καταχεῖσθαι, καθάπερ ἐκ ταμιείου προαιρῶν. ἐπεὶ δ' ἂν δὲ καὶ λέξιν λέγειν, & οἱ παροντὸς ποτὲ βάλωσί τινας ποθέσεις, καὶ ἀφορμὰσ τῶν λόγων, ἅπαντα μὲν ὁπόσ' ἂν ᾖ λυσχερῆ λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡσ οὐλοσ ὅλωσ αὐθρωδεσ αὐτῶν. ἐλομένων δὲ, μὴ μελήσῃς, λέγε ὅ, τι κεν ἐπίκε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμελητέον, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ θὲν καὶ ἔστι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ προσήκοντι. καὶ δεύτερον, μετὰ τοῦτο,

τριτον. μετ' ἐκεῖνο. ἀλλὰ δ' πρῶτον ἐμπε-
σόν. πρῶτον λεγέσθω. εἰ ἦν οὕτω τύχη, δεῖ
μετώπῳ μὲν, ἡ κνημίς. δεῖ τῇ κνήμῃ δέ,
ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἐᾶτε, εἰ σύνεσε, μὴ σιω-
πᾶτε μόνον. κἂν δεῖ ὑβρεισοῦ τινος, ἢ μοιχοῦ δέ
γης Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατά-
νοις λεγέσθω. ἰδεῖ πᾶσι δέ, ὁ Μαραθών, εἰ ὁ
Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι ἄνδρ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ
Ἀθῶς πλεῖθος, εἰ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω,
καὶ ὁ Ἅλιος ὑπὸ τῶν περσικῶν ἐλῶν σκεπέσθω,
καὶ Ξέρξης φευγέτω, καὶ ὁ Λεωνίδας θαυμαζέ-
σθω, εἰ τὰ Θερμυάδων γράμματα ἀναγινω-
σκέσθω. εἰ ἡ Σαλαμίς, εἰ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ αἱ
Πλατειαί, πολλὰ ταῦτα, καὶ πυκνά. καὶ ἐπὶ πα
σι ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνόματα ἐπιπολαζέτω, εἰ
ἐπανθείτω. εἰ σωεχὲς τὸ ἄτδα, καὶ τὸ δεῖν-
σουθεν, κἂν μηδαμοῦ αὐτῶν δέῃ. καλὰ γὰρ
ὅδι εἰ εἰκῇ λεγόμενα. ἦν δέ ποτε καὶ ἄσαι και-
ρὸς ἢ δοκῇ, πάντα ἀφέσθω, καὶ μέλος γενέσθω.
κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ὡφελίμου, σὺ δ' ἄν
θρας σὺ δικασὰς ὀνομάζασε ἐμμελῶς, πε πλη
σκέναι οἷον τὴν ἁρμονίαν. δ' δέ οἱ μοι ἢ κακῶν,
πολλάκις. καὶ ὁ μηρὸς παταγείσθω, εἰ λαβύγ
γιζε, καὶ ἐπιχρέμπου τοῖς λεγομένοις, εἰ ἐάν τι
ξε, μεταφέρων τὴν πυγήν. εἰ ἢν μεν σε μὴ
ἐπαινῶσιν,

ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει. καὶ λοιδροῦ αὐτοῖς. ἢν
δέ ὀρθοὶ ἐκπλήττωσιν, ὑπὸ τοῖς αὐχένας ἤδη πρὸς
τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε. εἰ ὄ-
λεσον, τύραννις δ' πρᾶγμα ἔστω. ὅπως δέ εἰ δ'
πλεῖσθε θαυμάζωσι τῶν λόγων, ἀπὸ τῶν Ἰλιά
κων ἀρξάμενος, ἢ εἰ νὴ Δία ἀπὸ τῶν Δηλιακῶν
ωνος, εἰ Πύθρας γάμων, ἢν δοκῇ, καταβίβα
ζε τὸν λόγον ἰδεῖ τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰ
βιέντες, ὀλίγοι, οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσονται
ὑπὸ δυσνωμοσύνης. ἢν δέ εἰ λέγῃσί τι, ὑπὸ
φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν. οἱ πολλοὶ δέ, καὶ
χάσμα, εἰ φωνὴν, καὶ βάσιμα, καὶ πεῖπα-
γον, μὴ μέλος, εἰ κρηπῖδα, μὴ δ' ἄτδα σου ἐκεῖνο
θαυμάσονται. καὶ δ' ἂν ἰδρῶτα ὁρῶντδε, εἰ δ'
ἄθμα, οὐχ ἕξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ
πάνσεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀφνιστὴν εἶναί
σε. ἄλλως τε, εἰ δ' ταχὺ δεῖν, οὐ σμικρὰν ἔχει
τὴν ἀπολογίαν. καὶ θαῦμα περὶ θεῖσι πολλοῖς,
ὥστε ὅρα μή ποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος πα
ρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ ἔφησε ταῦτά γε. οἱ φί-
λοι δὲ πλάττωσαν ἀεί, καὶ μισθὸν τῶν δεῖπναν
ἀποτινέτωσαν, ἐπειδὴ ἄθοιντό σε καταπε-
σούμενον χεῖρα ὀρέγοντδε, καὶ παρέχοντδε εὐ
ρεῖν δ' λεχθησόμενον ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν ἐπαί
νων δ' λείμμασι. καὶ γὰρ αὖ εἰ τοῦδε μελέτω

σοι τὸν χορὸν ἔχειν οἰκεῖον, & συνάδοντα. ταῦ
τα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ,
προϊόντα σε, δορυφορεῖτω ἐν μέσῳ καλυμμένον
αὐτὸν, & ὠθείτω ὧν ἔφης μεταξὺ δέχεσθαι λαμβάνον
τα. & ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσας ὥσπερ σαυτοῦ
λέγε, μὴ ὑποδρεπάνει, καὶ ἐπαχθὴς γίγνου αὐ
τῷ. τί γὰρ ὁ σαπανιεὶς πρὸς ἐμὲ, καὶ πρὸς ἕνα
ἕκαστος μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών, μὴ τὰ ριαῦτα.
ὁ δ' ἐμέγιστον, & πρὸς δὲ δύσκριμεῖν ἀναγκαιό-
τατον ὀλίγου δεῖν παρέλιπον. ἁπάντων κατα
γέλα τῶν λεγόντων. & ἤν μέν τις καλῶς ἐί
πῃ, ἀλλόφρια, καὶ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν δοκεί-
τω. ἤν δὲ μετρίως ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ἐπιλή
σιμα. & ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μετὰ πάντας εἰ
σιέναι χρή. ἐπίσημον γάρ. καὶ σιωπῆσάντων ἁ
πάντων, ξένόν τινα ἔπαινον ἐπειπεῖν, τὰς ἀ-
κοὰς τῶν παρόντων ἐπισρέφοντα, μὴ ἐνοχλῆ
σοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας. & δεῖ φορτικῶς
τῶν ὀνομάτων, καὶ ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα. ἐ
πισείσης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, βύτελες
ᾖ, μήδ' αὐασῇς, πλὴν ἅπαξ γε, ἢ δὶς ἁπλῶ
σον, ὑπομφλία δὲ τὰ πολλὰ, & ἄλλος γίγνο
μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς
δὲ καὶ ἀφορμαὶ τῶν μέμψεων τοῖσ συκοφαντη
κοῖς τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ διαῤῥεῖν. ἡ

τόλμα δεῖ, καὶ ἡ αὐαισχυντία, & ὁ ψεῦσμα,
πρόχειρον, & ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλε
σι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ
βλασφημία, μὴ διαβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε
ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ, & περίβλεπτον ἀποφανεῖ.
ριαῦτα μὲν τὰ φανερὰ, καὶ τὰ ἔξω. ἰδίᾳ δὲ
πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύ
ειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, ἁυχεῖν
τε, κἂν μὴ ποιήσῃς, μὴ πρὸς ἅπαντας λέγειν,
μὴ γράμματα ἐπιδείκνυναι ὑπὸ γυναικῶν δε
δεγραφέντα. καλὸς δὲ θέλε. καί σοι μελέ-
τω ἐπὶ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν. ἐστὶν
ῥητορικὴν & αὕτη αἰσθάνονται οἱ πολλοὶ, ὡς δεῖ
τοῦ σώματος ἄγειν τὴν γυναικωνίτιδος δύσκριμοῦν
τος. μὴ δ' εἶναι ἢ μὴ ἀσθενεῖς, κἂν πρὸς ἀνδρῶν
ἢ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης. μὴ ταῦτα, φιλῆτης,
μὴ νὴ Δία φαλακρὸς ἦσθα ὤν. ἀλλ' ἐστὼ σὺν οἱ μὴ
ῥύτῳ συνόντες. ἤν μὲν μὴ ὦσιν, οἱ οἰκέται ἱκ
καναί. πολλὰ δεῖ & ἐκ τοιούτου πρὸς τὴν
ῥητορικὴν χρῆσιμα παραγίνεται. πλείων ἡ
ἀναισχυντία, μὴ θράσος. ὁρᾷς ὡς λαλίστερα αἱ
γυναῖκες, & λοιδοροῦνται σφοδρῶς, & ὥσπερ
ὄνδρας; εἰ δὲ μὴ τὰ ὅμοια πάσχεις, ἀνοίσεις
τῶν ἄλλων. & μὴν & πιθέσθαι χρὴ μάλιστα
μὲν τὰ πάντα, εἰ δὲ μή, πάντως ἐκεῖνα καὶ

αὐτὸ δέσοι τὸ σόμα. πρὸς ἅπαντα ἡδέως
κεχηνέτω, καὶ ἡλῶτα ὑπηρετείτω, καὶ πρὸς
ὃς λόγους, ἢ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνη.
δύνατῃ δ' οὐ σολοικίζειν μόνον, οὐδὲ βαρβαρίζειν,
οὐδὲ λυρᾶν, ἢ ἐπορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ σφαλλά-
λειν, καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ ἢ νύκτωρ πάλλον ὑ-
ποτελῆν. ἢ μάλισα ἂν πρὸς οὗτω πολλοὺς δὲ
ἔρωτας μὴ διαρκέσῃσ, πάντα αὐτὴν ἐπι-
σάσθω, καὶ γνιμωτέρα γινέσθω, καὶ μηδὲν ἀ-
ποσρεφέσθω. ἢν ταῦτα ὦ πάππα καλῶς ἐκμά-
θῃς, δύνασαι δέ, οὐδὲν ἔτ' ἐν αὐτοῖς βαρύ, θαῤ-
ῥῶν ἐπαγγέλλομαι σὺκ εἰς μακράν σε ἄφετον ἡ-
τορα, καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. δ' με
τὰ δὲ, οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ
παρέσαι σοι τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῆσ ῥητορικῆσ. ὁ
ῥᾳδσ' ἔτ' ἐμὲ, ὃς παῖδος μὲν ἀφανοῦσ, ἢ οὐδὲ κα
θαρῶσ ἐλευθέρα ἐγνόμιζον εἶναι ξοῖν, ἢ ὁμοῦ
ἐν δεδυλευκόσ. μικρὸσ δ' ἀκεσρίας, ἔτ' ἀμ
φοδίου τινός. αὐτὸς δ' τὴν ὥραν οὐ πάνυ τά πα
σιν ἀδόκιμον ἔσχον δόξασ, δ' μὲν πρῶτον, ὡς ἐμὲ
λῶ δεῖ φρέφεσθαι, ζωὴν τινι κακοδαίμονι, καὶ
πλίχρω ἐρασῆ. ἐπεὶ δ' τὴν ὅλον ταύτην ἐρά-
σην οὖσαν κατεῖδον, ἢ διεκωτεράζοσ, ὡς δεῖ ἀ-
κρῳ ἐγνόμιζον, ὑπῆρχε γάρ μοι ὦ φίλη Δηρά
σεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ

θρᾴσσ, ἢ ἀμαθία, ἢ αὐαισχυντία, πρῶτον μὲν,
οὐκ ἔτι ποθεινὸσ ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη ῥῖσ Δι
ὸς, καὶ λίθας ποσὶν ὁμώνυμος γεγένημαι, ἔ-
πειτα δὲ γραῖ συνοικήσας, δ' πρῶτον μὲν ἐγα
μριζόμην πρὸσ αὐτ', ἐρᾶν προσωποῦ μόνος ζωιο
κὸς ἑβδομηκοντούτιδος, τετίαρασ ἔτι λοιποὺς
ὀδόντασ ἐχούσης, χρυσίῳ μὲ ῥύσις ἐνδεδεμέ
νους. πλὴν ἀλλάπε δὲ μὲ τὴν πενίαν, ὑφισάμην ἂν
ἆθλ). μὲ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τ' σοροῦ φιλή
ματα, ὑποβρήδησάμοι ἐποίει ὁ λιμός. εἶτα ὁ
λίπου δεῖν, κληρονόμος ὢν ἔιχεν ἁπάντων κατέ
σκην, εἰ μὴ κατάρατόσ τις οἰκέτης ἐμήνυσεν,
ὡσ φάρμακον ἔιλω ἐπ' αὐτὴν ἐωνημένοσ. ἔχω
δεῖς δ' ἐσ κεφαλὴν, ὅμωσ οὐδὲ τότε ἠπόρησε
τ' ἀναγκαίων. ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, κἀγ τᾶις
δίκαισ ἔζεταίομαι, προδιδοὺσ τὰ πολλὰ, καὶ
τοὺσ δικασὰσ τῆις αὐσκήροις καθυπηχνούμενοσ. καὶ
ἠτίωμαι μὲν τὰ πάλεσα. οἱ φοίνικεσ δὲ, ἐσ τὴ
θύρα χλωροὶ ἐστεφανωμένοι. ῥύγις δ' ἐσ τοὺσ δυ
συχεῖσ χῶμα τῆις δελέασιν. ἀλλὰ μὲ δ' μισεῖ
σθαι πρὸσ ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με, ὡσ
τὴ μοχθηρίᾳ τ' τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν
λόγων, καὶ δ' δεικνύσθαι δεῖ δακτύλῳ τοῦτον
ἐκεῖν) δ' ἂν ἀκρόπαγον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον
οὐ μικρὸν ἔμοιγε δοκεῖ. ταῦτά σοι παραινῶ,

νὴ τὴν ϖάνδημον, πολὺ πρότερόν ἐμαυτῷ πέ
ραινέσας, ἢ χάριν ἐμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισασά
μενος. εἶεν. ὁ μὲν γενναῖος εἰπὼν ταῦτα, πε
παύσεσθ'. σὺ δὲ, ἂν πειθῇς τοῖς εἰρημένοις, ἢ μὴ
παρεῖναι νόμιζε οἱ πρὸ ἀξύχης ἐϖόδοις ἐλθεῖν.
ἢ οὐδέν σε κωλύσει ἐϖόμενον τῷ νόμῳ, ἔντε τοῖς
δικασηρίοις κρατεῖν, ἢ ἐν τοῖς ϖλήθεσιν δύδοκι
μεῖν, ἢ ἐπέρασον ἦ, ἢ γαμεῖν, οὐ γραῦν τινα τῶν
κωμικῶν, καθάπρ ὁ νομοθέτης, ἢ διδάσκαλος,
ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα, τὴν ῥητορικὴν, ὡς σ' ὁ
Πλάτωνος ἐκεῖνο πρῆνον ἅρμα ἐλαύνοντα φέ
ρεσθαι, σοι μᾶλλον πρέπειν δοκεῖ σεαυτοῦ εἰπεῖν, ἢ
ἐκείνῳ δοκεῖ τῷ Διός. ἐγὼ δέ, ἀγεννὴς ἂν, ἢ δει
λός εἰμι, ἐκστήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, ἢ πεύσο
μαι τὴν ῥητορικὴν ἐπιπολάζων, ἀσύμβολος
ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη πέ
φαμαι. ὥστε ἀκουετὶ αὐκκρύπτεσθε, καὶ θαυ
μάζεσθε, μόνον δὲ μεμνημένοι, ὅτι μὴ δεῖ ἡδέ
σθαι ἡμῶν κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες,
ἀλλὰ τῷ ῥάστην, καὶ πρανῆ βαδίσαι τὴν ὁδόν.

ΦΙΛΟΤΕΥΤΗΣ. Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ.

Χεις μοι ὦ Φιλόκλεις εἰπεῖν τί ϖοτε
ἆρα ϖοῦτό ἐστιν, ὃ δὴ ϖολλοὶς ἐις ἐπι
θυμίαν ψεύσεσθαι προάγει τῆς, ὡς ἀλη
θῆ

θῆ τε χάριν μηδὲν ὑμᾶς λέγοντας, καὶ ϖρὸς
τὰ ϖραῦτα διεξιοῦσι μάλιστα ϖροσέχειν τὸν νοῦν;
Φιλο. ϖολλὰ ὦ Τυχιάδη ἔστιν ἃ, δὴ ἀνθρώϖους
ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, ἐσ τὸ χρή
σιμον ἀϖοβλέϖοντας. Τυ. οὐδὲν ϖρὸς
ταῦτα φασὶν, οὐδ' ἐϖὶ τούτων ἐρόμην,
ὁϖόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώ-
μης γὰρ οὗτοί γε μᾶλλον καὶ ἐϖαίνου τινες
αὐτῶν ἄξιοι, ὁϖόσοι ἢ ϖολεμίους ἀϖατῶσιν,
ἢ ὧδε σωτηρίας δεῖ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρή
σαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, ὅια ϖολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐ
ϖοίει, τὴν τε αὐτοῦ ψυχὴν ἀρνύμενος, καὶ σὺν
νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ ϖερὶ ἐκείνων ὦ ἄνδρες
φημὶ, οἳ αὖ ἀνδρὸς τῆς χρείας σ' ψεῦδος ϖερὶ
ϖολλοῦ τῆς ἀληθείας τίθενται, ἢ λόμῳοι ϖερὶ
πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντος ἐϖ' οὐδεμιᾷ
ϖροφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους δὴν ἐθέλω εἰδέ
ναι, τίνος ἀγαθοῦ ϖάρεισιν. Φιλο. ἢ ϖρὸς
κατανενόηκας ἤδη τινὰς ῥιούντας, οἷς ἐμφυ-
τος ἔρως οὗτός ἐστι, ϖερὶ σ' ψεύδεσθαι; Τυ. καὶ
μάλα ϖολλοί εἰσιν οἱ ῥιοῦντες. Φιλ. Τί δ' ἄλ
λο, ἢ ἄνοιαν καὶ αἰτίαν δεῖν αὐτοῖς φάναι τὸ μὴ
ἀληθῆ λέγειν, εἶπε δὲ χρήσιμον αὐτὸ ϖρὸς βελτί
στου ϖροαιροῦνται; Τυ. οὐδὲν ἄρα, ἐϖεὶ ϖολ
λοὶς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνεχῶς τἄλλα, καὶ

τὴν γνώμην θαυμαστὸς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐαλω
κότας ῥᾳθύμως κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς αὐτὰ θαύμε, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄεισι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε, καὶ ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνοις μὲν γὰρ οὐ παλαιοὶ πρὸ ἐμοῦ σεσοφισμένοι εἰσὶν, Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, οὐ ποιητὰς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτὸν, ἀοιδοὺς μοῦσιν ἄνδρας ἐγγράφῳ καὶ ψεύσματι κεχημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν οὐ τότε ἀλιούσας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖσθαι τὸ ψεῦδος, ἐκ διαδοχῆς ἐν καλλίστοις ἔπεσι, καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις δεῖσθαι ὥσπερ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν οὐρανοῦ μηνὶν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὴν ἐν ᾅδου πᾶσαν φαγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὦ Ζεὺς ταύρος, ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις, ἐς ὄρνεον, ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν. ἔτι δὲ πηγάσους, καὶ χιμαίρας, καὶ γοργόνας, καὶ κύκλωπας, ἢ, ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, ἢ τεράστια μυθεύεται, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα. ἔτι τὴν μορμὼ, καὶ τὴν λάμιαν δεδιότων. καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν, ἴσως μέτρια. ὃ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ, καὶ δημοσίᾳ ψευσάμενον,

σθαι, πῶς οὐ γελοῖον, εἰ Κρῆτες μὲν τὸν Διὸς τάφον λευκύνουσιν οὐκ ἀληθῆ, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ οὗτοι πρώτοις ἀνθρώποις ἐκ τῆς ἀτεχνῶς αὐτόχθονος, καθάπερ τὰ λάχανα. πολὺ σεμνότερον οὗτοι τῶν Θηβαίων, οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι λιγοῦντες. ὃς δ' ἂν ταῦτα καταγέλασας ὀνῇ, μὴ οἰηθῇ ἀληθῆ, ἀλλ' ἐμφόνως ἂν ἐξετάζοιμι ταῦτα, κορυβάντων τινὸς, ἢ Μητρὸς θεοῦ νομίζοι δὲ πεισθέντα, ἢ τεμπόλεμον ἐλάσαι δὴ τὸ ἄστυ ἑξακοσίων τοξοφόρων, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς οὗτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔλοξεν, οὕτω προλήλοις, καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν. ἐς ποσοῦτον ἐπικρατεῖ δὲ ψεῦδος. Φιλο. ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ ὦ Τυχιάδη, ἢ αὐτόλεισι, συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν, δι' ἐκ τοῦ μύθου τὸ ἡδὺ ἐπαφρόταρον ὂν, ἐγκαταμιγνύντι τῇ γραφῇ, οὐ πάλιστα δέονται πρὸς τὸν ἀκροατάς. Ἀθηναῖοι δὲ, καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνότερας ἀποφαίνονται τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ γοὺς

πολὺν χρόνον ἀπὸ τῶν λόγων ἀφθαρῆναι, μὴ λέγειν τὰ ξένων τὰ λεγόμενα ἀκούειν ἐθελησάντων. οἱ λὲ μὴ ὀλίγας ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας, ὅμως χαίρουσι τῷ ψεύσματι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἂν. Τυ. εὖ λέγεις. ἐγὼ μὲν παρὰ Εὐκράτους ἤκουσα, πάνυ πολλὰ τὰ ἄπιστα, καὶ μυθώδη ἀκούσας. μᾶλλον λὲ μεταξὺ λεγομένων, ἀπιὼν ἀχόμην, οὐ φέρων τὸ πράγματος τὴν ὑπερβολήν. ἀλλά με ὥσπερ αἱ εἰρηνύες ἐξήλασαν, πολλὰ τεράστια, καὶ ἀλλόκοτα διεξιόντος. Φιλο. καίτοι ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστί. Σ. οὐδεὶς ἂν οὐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖνος οὕτω βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἐξηκοντούτης αὐτὸς ἔτι Σ. φιλοσοφίας ξυνὼν τὰ πολλά, ὑπομείνειεν ἂν Σ. ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκούσας παρὼν, οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. Τυ. οὐ γὰρ οἶδα ὦ ἑταῖρε ὅια μὲν εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ἐπιστώσατο, ὡς δὲ Σ. ἐπώμνυτο τοῖς πολείοις, πᾶσι σάμωθ τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν, ὡς μεμήνοι, μὴ ἔξω εἴη τοῦ καθεστηκότος. ἄρτι δὲ, ὡς γόης ὢν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλελήθει με ὑπὸ τῆ λεοντῆ, χελιδόνιον τινα ποιθῆκον ποδὶ ἑλκων. οὕτως ἀτοπα ἐμηχανᾶτο.
Φιλο. τίνα ταῦτα πρὸς τῆς ἑσίας ὦ Τυχιάδη;

μὴ; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥν τινα τὴν ἀλαζονείαν ἐπὶ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἐσκέπτεν. Τυ. ἐπωθαυμάκη ἄλλο τι ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴποτε σχολὴν ἄγοιμι. τὴν μέντοι λεοντίχῳ συγγενέσθαι λέγοντος, ἑταῖρος μοί ὡς οἶδα, ἀκούσας παρὰ παιδὸς ὡς παρὰ Εὐκράτει ἔνδον ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς Σ. τῷ λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι, γνώκειν ὡς νοσοίη, παραγίγνομαι πρὸς αὐτὸν, εὑρίσκω δὲ αὐτόθι μὲν λεόντιχον, οὐκ ἔτι. ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξελθὼν. ἄλλους δὲ συχνοὺς, ἐν οἷσι Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ πεντάθλου, καὶ Δεινόμαχος ὁ σωϊκὸς, Σ. Ιων. οἶδα δὲ ἐν Σ. τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς κατανενοηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπομφητεύσαντα δικαίως. ὁρᾶς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, Σ. πανάρετους; ὅτι πολὺ κεφάλαιον ἀνδρὸς ἑκάστης προαιρέσεως, ἀλλ' ἐσίμους ἅπαντας, Σ. μονονουχὶ φθερεοὺς τὴν πρόσοψιν. ἔτι Σ. ὁ ἰατρὸς Αντίγονος παρῆν, κατὰ χρείαν οἶμαι τῆς νόσου ἐπικληθείς, καὶ ἔχων ἐλλόχει γὰρ ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ δι' νόσημα τῶν σωφρόνων ἦν. δι' ἓν μὲν οὖν τοῦτο ἐς αὖθις

αὐτῷ κατέληλυθε. καθέζεσθαι δέ με παρ'
ἀυτὸν ὠθεῖ τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέ-
μα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀθηνικὸν, ὅπως
εἴσεμε. καίπερ βοῶντος αὐτοῦ, καὶ διατεινο-
μένου, τί μεταξὺ εἰσιὼν ἐπήκουον. κἀγὼ μά-
λα ὠφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν πλῶν
αὐτῶ, ἀπολοισάμενοι τὰ σωθέντα ταῦτα,
ὡς ἀγνοήσαμι νοσοῦντα, ὡς ἐπεὶ ἔμαθον,
βρομαῖοι ἐλθόιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον. οἱ μὲν
δὴ ἐτύγχανον ἢ δὴ ὑπὲρ τοῦ νοσήματος, τὰ
μὲν, ἢ δὴ προειρηκότες, τὰ δὲ, καὶ τότε διεξι-
όντες, ἔτι δὲ ἐν θεραπείας τινὰς ἕκαστος ὑπο-
βάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ ῥίγιν φησὶ
τῇ ἀριστερᾷ πω ἀνελόμενος χαμόθεν ὀνόν-
τα τῶν μυγάλης, οὕτω φονευθείσης ὡς προεῖπον,
ἐνέπησεν εἰς πέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποσφαγέντος,
εἶτα ἀποδιάφευγε ἀπὸ τὰ σκέλη, αὐτίκα παυσά-
μενα δ' ἄλγημα. οὐκ εἰς λέοντα ἔφη ὁ Δημόκα
χος ἐγὼ ἤκουσα, ἐλάφου ἢ θηλείας, ἔτι παρ
θένου, καὶ ἀβλήτου. καὶ δ' πρᾶγμα οὕτω πιθανώ
τερον. ἀκὺν γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλι-
στα ἐκ τῶν ἀπόων. καὶ ὁ λέων, ἀλκιμος μὲν, καὶ
δ' λίτως αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες
ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναντο,
εἴ τισ ἐπίστατο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ δὲ οἰκείασ

ἐπῳδῆσ ἑκάστῳ. πολλῶν δ' ἐόντων, ἥκιστα ἐπάγ-
γελλεται. καὶ ἀυτὸς ἦν δ' ὅσ ὁ Κλεόδημος, οὕτω
πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι τὸ δέρμα
εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ λίβυς ἀ-
νὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μετεδίδαξέ με, εἰπὼν
ὠκυτέρους εἶναι τῆ ἐλάφου τοὺς λέοντας. ἀμέλει
ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς μόγις μόγοντες. ἐπήνεσαν
οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τὸν λίβυν. ἐγὼ
δὲ, οἶδα δὴ ἔφην ἐπῳδὰς τισι τὰ τοιαῦτα
παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν παραρτήμασι, τοῖς κα
κοῦ ἐνδίου διατείνοντος; ἐγέλασαν οὖν ἐπὶ τῷ λό-
γῳ μου, ἠλίθιοι ἦσαν κατεγνωκότες μου πολ
λὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπισάμιλλα τὰ πρὸς
λόγατα. καὶ τοῦτ' ἂν οὐδεὶς φονῶν αὐτείποι,
μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Αντίγε-
νος, ἐδόκιμοι κάτηναι τῇ ἐρωτήσει μου, πάλαι
δὲ ἐμελέτητο οἶμαι, βοηθεῖν ἀξίως τῷ Εὐκράτει
μετὰ δὲ τέχνης, οἴνου τε παραγγέλλων ἀπέ
χεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαι
ρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ἅτε μειρακίων
ἅμα, τί λέγεις ἔφη ὦ Τυχιάδη; ἄπιστον εἶναί
σοι δοκεῖ δ' ἐκ τοιούτων γίγνεσθαι τινὰς ὠφε
λείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγὼ, εἰ μὴ
πάνυ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιεύ
σειν τὰ ἔξω, καὶ μηδὲν κοιγωνοῦντα τοῖς ἔνδο-

θεν, ἐπὶ χείροιν τὰ νοσήματα, μετὰ ῥημάτων
ὡς φατέ, καὶ μετείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τὴν ἴα
σιν ἐπιπέμπειν προσαρτώμενα. τόδ' οὐκ ἂν γέ
νοιτο, οὐδ' ἂν ἐς τὸ νεμείου λέοντος δι' λέρμα ἐν-
δύσηται τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ μὲν
αὐτὸν δὴν λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα
ὑπ' ἀληθόνων, ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ δέρματι. πάνυ
γὰρ ἰδιώτης ἔφη ὁ Δεινόμαχος εἶ. τὰ τοιαῦτα οὐκ
ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα ξόανον ὠφελεῖ, τοῖς
νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν παρα
λέξασθαι ταῦτα, τῶν ἐκ πολιόδου πυρετῶν τὰς ἀ
ποπομπάς, ἢ τῶν ἑρπετῶν τὰς καθελξεις,
βουβώνων ἰάσεις, καὶ τἄλλα, ὁπόσα ἡμᾶς γρᾶες
ἄλλα τριοῦσιν. εἰ γὰρ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, τί
μὴ πάντως οὐχὶ ταῦτα οἰκοθεν γίγνεσθαι ὑπὸ τοῦ
μοίων; ἀπέραντα ἦν δὲ ἐγὼ ξυμπεράνῃ ὦ Δεινό
μαχε, καὶ ἄλλῳ φασὶν ἐκκρούεις δὴν ἄλογον. οὐδὲ γὰρ
ἀφῆς, ταῦτα δὴ ἅλα μετὰ τοιαύτης δυνάμεως
γιγνόμενα. ἦν τοίνυν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγειν
δὴν λόγον ὁτιοῦν φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, τί τε πυρε-
τοῦ, καὶ τί οἰδήματος φλεγμονῆς, ἢ ὄνομα θεσπέσι
ον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ὅτῳ ἂν ἐκ τοῦ βου-
βῶνος ἀραπτεύοντος, ἔτι σοι γρᾶες μῦθοι τὰ
λεγόμενα δόξει. σύ μοι δοκεῖς ἢ δ' ὃς ὁ Δεινόμα-

χος τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς ἡγεῖσθαι εἶναι, πιστεύειν,
εἰ γε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ἀνο-
μάτων γίγνεσθαι. ἆρ' ἦν δ' ἐγὼ, μὴ λέγε
ταῦτα εἶπε. κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ θεῶν ὄντων, ὅ-
μως τὰ τοιαῦτα φλυαρεῖσθαι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς
σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι
τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων, καὶ ἰατρικῆς
αἰτιάσαντες. ὁ γοῦν Ασκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ, ἅπερ φάρμακα πάσαντο, ἐ-
θεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας, καὶ μυ-
γάλας πολιὰ πλοντοῦ. ἔα ταῦτ' ἔφη ὁ Ιων. ἐγὼ
δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μοι ἐγὼ
μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα, καὶ δέκα ἔτη
χεδόν. ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τοῦ πατρὸς, Μίδαν
δὴν ἀμφελουργὸν ἐρρωμενέστερον ἐς τἄλλα, οἰ-
κέτην, καὶ ἐργατικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγο-
ρὰν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σπευ-
δόντα δ' σκέλος. αὐλαδοῦντι γοῦν αὐτῷ τὰ κλή
ματα, καὶ παῖσι χάραξι πολιπλέκοντι, προσερ
πύζειν δ' θεῖον, λακεῖν κατὰ δὴν μέγαν δάκ
τυλον. καὶ δ' μὲν, φθάσας, καὶ καταδῦναι αὖθις
ἐς δὴν φωλεόν. δὴν δὲ, οἰμώζειν, ἀποκλύμενον
ὑπ' ἀληθόνων. ταῦτά τε δὴν ἀπαγγέλλετο.
καὶ δὴν Μίδαν ἐωρῶμεν ἀυδὴν ἐπὶ σκίμπους ὑπὸ
τῶν ὁμοσπλούλων προσκομιζόμενον, ὅλον ᾠδη-

κότα. τελισθόν, μυθῶντα τὴν ἐπιφάνειαν, ὁ
λίγην ἐπιεμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ θεῷ πα
ρὶ τῶν φίλων τις παρὼν, θαῤῥεῖ ἔφη. ἐγὼ γάρ σοι
ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν χαλδαίων ὡς φασιν, ἀν
τίκα μέτειμι, ὃς ἰάσεται σὺν ἀνθρώπων. μὴ ἵνα μὴ
μαχρίβω λέγων, ἧκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ αἱρέσκοσε
σὺν Μίδαν, ἐπῳδῇ τινι ἀχελάσας σὺν ἰὸν ἐκ τοῦ
σώματος, ἔτι καὶ προσανθήσας τῷ θεῷ τοῦ λιτε
νικείας παρθένε λίθον, ἀπὸ Φρυγίας ἐκόμισε.
ἦν δὲ μὴ, ἴσως μέζιον. καί τοι ὁ Μίδας αὐτὸς
ἀράμενος σὺν σκίμποδα, ἐφ' οὗ ἐκεκόμιστο, ὤχε
το ἐς σὺν ἀγρὸν ἀπών. τοσοῦτον ἦν ἐπῳδὴ ἐθυ
νήθη, καὶ ὁ σκλίτης ἐκεῖνος λίθος. ὁσονοῦν, καὶ ἄλλα
ἐπῴησε θεσπέσια ὡς ἀληθῶς. ἐς γὰρ σὺν ἀγρὸν
ἐλθὼν, ἔωθεν ἐπιπρωὼν ἱρατικά τινα ἐκβί
βλε παλαιὰς ὀνόματα ἐπᾴδων, θείῳ, καὶ δαιμονίκα
θαγνίσασι σὺν τόπον, σφιελεὼν ἐσ ἓξ, ἀχάλασιν
ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐνὸς τῶν ὄρων. ἦκον δὲ ὡσπερεὶ κο
μῶντες πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπί
δες, μὴ ἐχιδναι, καὶ κεράσται, μὴ ἀκοντίαι, φρῦνοί
τε, μὴ φύσαλοι. ἐλείπετο δ' ἐς ἓις δράκων παλαιὸς
ὑπὸ γήρως οἶμαι ἀχερτύσαι μὴ δυνάμενος, πα
ρακούσας τῶν προσάγματος. ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη
παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων σὺν
νεώταλον χειρολογήσας, πρεσβευτὴν ἐπεμψεν τὸν

τὸν δράκοντα. μὴ μετὰ μικρὸν ἦκε κἀκεῖνος, ἐ
πεὶ δὲ ἀπηυλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν αὐτὰ ὁ
Βαβυλώνιος, τὰ δὲ, αὐτίκα μάλα κατεκαύ
θη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ φυσήματι. ἡμᾶς δὲ ἐθαυ
μάζομεν. εἰπέ μοι ὦ Ιων ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις ὁ
πρεσβύτης ὁ νέος, ἆρα μὴ ἐχειραγώγει σὺν δρά
κοντα ἤδη ὡς φησὶ γεηράκοτα, ἢ σκίπωνα ἔχων
ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο. σὺ μὲν παίζεις ἔφη ὁ κλεό
δημος. ἐγὼ δὲ μὴ, αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σοῦ πά
λαι τὰ τοιαῦτα, ὥμην οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν
γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι, ὁμοίως ὅτε τὸν πρῶ
τον εἶδον πετόμενον σὺν ξένῃ σὺν ἐαρβαρον, ὃς τ
πορφορέων δ' ἦν ὡς ἔφασκεν, ἐπισθόλα, μὴ ἐνι
κήθη, ἐπιπολὺ αὐτιχών. τί δὲ ἐλᾷ ποιῶν, αὐ
τὸν ὁρῶντα δὴ τὸ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης,
μὴ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, μὴ δὴ πυρὸς ἀνεξιόντα,
μὴ σχολῇ, καὶ βάδην. σὺ ταῦτα ἦν δ' ἐγὼ εἶδες,
σὺν τὸν πορφορέον ἄνδρα πετόμενον, ἢ τὸν τοῦ ὕδα
τος βεβηκότα; καὶ μάλα ἦ δ' ὃς ὑποδεδεμένον
γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦν
ται. τὰ μὲν δὴ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέ
γειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ἐπιπέμπων,
καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἑώλοις ἀνακα
λῶν. καὶ τὴν ἑκάστην αὐτὴν ἐναργῆ παρεισάς,

μαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ἐπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυ
κίου τοῦ Ἀλεξικλέους. ἄρτι μὲν ὀ Γλαυκίας τοῦ
πατρὸς ἀποθανόντος, παραλαβὼν τὴν οὐσί-
αν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς Δημαινέτου θυγα-
τρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τὸν λό
γους. καὶ εἰ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνος ἀπηχόλησεν αὐ
τὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ σοφιστοῦ ἦν ἴσα
το. ὅσ ⸫ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, αἰνέλυε, καὶ
τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν μετελήλυθει εἰς τέλος.
ἀμιχανῶν δὲ ὅμως τοῦ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ
πᾶν. ἐγὼ δὲ ὡσπερεικὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα
τὸν ἀνόρβορεον ἐκεῖνον μάγον, ἄγει πρὸς
αὐτὸν, ὡδὶ μνᾶς τέσσαρσι μὲν τοπραυτίκα.
ἔδει γὰρ προτελέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας. ἐκ-
καίδεκα δὲ. εἰ τύχοι τῆ Χρυσίδος. ὅλε, ἀνέῳ
μένῳ τηρήσας τὴν σελήνην, τότε ὡς ἐπὶ πᾶ
λὺ τὰ τοιαῦτα τελεσιουργεῖτο, βόθρον τε ὀρύ
ξάμενος ἐν αἰθρείῳ τινὶ τῶν οἰκίας, ὡδὶ μέλισσο
νύκτωρ αὐτὸν ἐκάλεσεν ἡμῖν, πρῶτον μὲν, ὃν Ἀνα
ξικλέα ὃν πατέρα τοῦ Γλαυκίου, πεῖσαι ἐπάμυ
νῶν τεθνεῶτα. ἀναλκτεῖ δὲ ὁ γέρων ὡδὶ τοῦ
ἔρωτος. καὶ ὠργίζετο. τὰ τελευταῖα μὲν ὅμως
ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ, τὴν Ἑκάτην τὲ ἀ
νήγαγεν ἐπαγομένην ὃν Κέρβερον, ⸫ τὴν σελή
νην κατέπασε. πολύμορφόν τι θέαμα, ⸫ ἄλ

λοτε ἄλλοιόν τι φανταζόμενος. ὃ μὲν πρῶτον
γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο. εἶτα βοῦς ἐγέ-
νετο πάγκαλος. εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος
δ' ἦ, ὁ ἀνόρβορεος ἐκ παντοίου ἐρώτιόν τι αὐτὸ
πλάσας, ἀπιθι ἔφη, ἡ ἄγε Χρυσίδα. ⸫ ὁ μὲν πα
λος, ἀπῆρε. ⸫ μεταμικρὸν δὲ, ἐπέσκοπουν
τὴν θύραν ἐκείνη. ⸫ εἰσελθοῦσα, ὡδὶ
βάλλει ὃν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῷη.
⸫ συνῆν, ἄχρι μὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ἀλλή
των. τότε μὴ ἤτε σελήνη ἀνέπαρες ὃν οὐρα-
νὸν, ⸫ ἡ Ἑκάτη ἐδύκατὰ τῆς, ⸫ τὰ ἄλλα
φάσματα ἠφανίσθη, ἡ τὴν Χρυσίδα ἀπεπέμ-
ψαμεν ὡδὶ αὐτῶν ἀχεδὸν ὃ λυκαυγές. εἰ
ταῦτα εἶδες ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστεις
πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. εὖ λέγεις
ἂν δ' ἐγώ. ἐπίστευον ἂν, εἰ γε εἶδον αὐτά. νῦν
δὲ συγγνώμη μοι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερ
κῶς ἔχω. πλὴν ἀλλ' ὅσα τὴν Χρυσίδα ἦν λέ
γεις, ἐράσθην γυναῖκα, ⸫ πρόχειρον, οὐχ ὁρῶ δὲ
τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τὴν πανδή
βοτρυν, ἡ μάστου τῆς Ὑπορβορέων, ἡ σελήνης
αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀπαιτεῖν ἐς Ὑπορβορέ
ους δίκαιόν ἦν. πάνυ μὲν ἐνδίδωσι πρὸς ταύτῃ
τὴν ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ, ἡ δ' ἐναντίος τοῖς φάσμασι
πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἦν φόβῳ ἀκούσῃ χαλ-

κοῦ, ἢ σοῦ ἦρχε, πέφυγε. ἢ ἵνα τί ἂν ὑμεῖς φατε. αὐτὴ σέ, ἂν ἀργύριόν που φοφῇ, ἕρχεται πρὸς ἐν ἔχον. ἄλλως τε, καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τὸ μάτου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἑαυτῷ ἅπαντα πρὸς τὸ βλοσσω τάτων χωκικῶν, καὶ τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶ λαμβάνειν. ὁσὲ, τετράρων μνᾶν πάνυ σμικρο λόγος ὤν, γλαυκίαν ἐτέρασον ἐργάζεται. πελοῖα ποιεῖς ἔφη ὁ Ιων, ἀπιστῶν ἅπασιν. ἐγὼ γοῦν καὶ ὡς ἂν ἑτοίμως σε τί ποτὲ ῥύτων φῆς, ὅσοι τὸ σωμονδυτας ἁπαλλάττουσι τῶν σημάτων, οὕτως ἀφῶς ἔχοντος καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ πάντων ἴσασι ἐν Σύρῳ ἐν ἐκ τῶ Παλαισίνης, ἐν οἷς ῥύτων σοφιστὴν, ὅσους παραλαβὼν καταπίπτουσας πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμὸ σχεσέφοντας, καὶ ἀφροῦ πιμπλαμένοις τὸ στόμα, ὅμως αὐτοῖς, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίως, ὡς μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν σεινῶν. ἐπεισὰν δὲ ἐπισχεθέμενοις, καὶ ἔρχεται ὅθεν εἰσελυλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς, σιωπᾷ. ὁ δὲ μῶν ἢ ἀπεκείνετο, ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅσον τε, καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον. ὁσὲ, ὅρκοις ἐπάγων, εἰ σὲ μὴ ποιήσειν, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνειν ἂν δαίμονα. ἔγωγ' ἂν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν

τὴν χροιάν. οὐ μέγα ἦν δ' ἐγὼ τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν ὦ Ιων, ὥστε καὶ ἰλέαν αὐτὰ φαίνοντα, ἅσ ὁπατὴρ ὑμῶν Πλάτων σεικνυὸν ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς ὃν ἀμβλυώττοντας. μόνος ἦν Ιων ἔφη ὁ Εὐκράτης τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ ὁ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν. οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ, μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ ὅμῶν πρῶτον, ἑταρατόμην πρὸς αὐτά. νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔθους, οὐδὲν ἔτι παράλογον ὁρᾶν μοι δοκῶ. καὶ νῦν μάλιστα, ἀφ' οὗ μοι δοκεῖ τύλιον ὁ ἄρα ἔσωκε, σοῦ τοῦ ἐκ τῶν σαυρῶν πεποιημένον, καὶ τὴν ἐπῳδὴν ἣν ἐδίδαξε τὴν πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ κάμοί ἀπιστήσεις ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν ἦν δ' ἐγὼ ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δεινωνος, σοφῷ αὐθρὶ μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντά οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας; ὅ γοῦν τοῦτο αὐθριάνης ἦν ὅσ ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ἐν οἰκίᾳ, ὁσαν νύκτες φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, οὐκ οὐ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεται ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. τίς ἦν δ' ἐγὼ αὐθριάντος; οὐχ ἑώρακας ἔφη εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ. ἑσκότα πάγκαλα αὐθριάντα, δημητρείου ἐρίου τοῦ αὐθρωποποιοῦ; μῶν ὃν

δυσκεύοντα ἦν δ' ἐγὼ φὴς, ὃν ἐπικέκυφότα κατὰ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεσταλμένον εἰς τὴν δυσκοφόρον, ῥῆμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα ξυναναστομένῳ μετὰ τῆς βολῆς; οὐκ ἐκεῖνον ἢ δ' ὅς, ἐπεὶ τῶν Μύρωνος ἔργων ἓν καὶ τοῦτό ἐστιν, ὁ δυσκοβόλος, ὃν λέγεις. οὐδὲ ὃν παρ' αὐτόν φημι ὃν δαδούμενον τὴν κεφαλὴν ἢ ταινίᾳ, ὃν καλόν. Πολυκλείτου δὲ καὶ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲν, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ σκέλη εἰσιόντων, ἄφθη, ἐν οἷς τὰ κεντία τοῦ νικῶντος πλάσματα ἔστικεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα πρὸ ὕδατος ἐπὶ ῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τὴν αὐαβολὴν, ἀνεμωμένον τοῖς πώγωσι τὰς τρίχας ἐνίας, ἐπίσημον τὰς φλέβας, ἀνθρωπῷ ὁμοίῳ, ἐκεῖνον λέγω. Πέλιχος ὁ κορίνθιος γραπτὸς ἐστὶν ὃν κεῖ. νὴ Δί' ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὠδὶ τὰ σκέλη τοῦ Κρόνου, ταινίας, καὶ στεφάνοις ξηροῖς ἔχοντα, κεχυσωμένον πετάλοις τὸ σῶμα. ἐγὼ δὲ ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχεύσωσα, ὁπότε μ' ἰάσατο ἡ τρίτη ἀπὸ τοῦ πάλου ἀποκλύσμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς ἦν δ' ἐγὼ ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε ἦ δ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ ἀνήρ. οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ ἀπὸ σοῦ γελώμενος

ὅσα ἀνδριάς. ἢ οὐ νομίζεις τοῦ αὐτοῦ εἶναι, καὶ ἐπὶ πέμπειν ἢ πάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἰ καὶ ἄπω πέμπειν δύναιτο αὐτῷ; ἴλεως ἦν δ' ἐγὼ ἔστω ὁ ἀνδριάς, καὶ ἥκιος, οὕτως ἀνδρεῖος ὤν. τί δ' ἂν ἢ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε ἀνδρεῖον ἄνδρα ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπεὶ δὰν τάχιστα ἔφη νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἣ ἕστηκε, περιέρπει ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, ἢν πάντῃ ἐντυγχάνοιεν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ἀδύντι, καὶ οὐκ ἔστιν οὕτινα ἀδικήσειν. ἐκβέπεσθαι δὲ χρὴ μόνον. ὁ δὲ, παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας. καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, ἢ παίζει δ' ὅλας νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος φοῦντος. ὅρα τοίνυν ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ κρὴς ὁ τοῦ Μίνωος ἦ. καὶ μὰ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, τῆς Κρήτης περίπολος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς ἦν Εὐκράτης, ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο. οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν οὐ Δημητρίου ἔργον εἶναι, ἀλλὰ τῶν Δαιδάλου τεχνημάτων. φαίνεται γοῦν ὡς φησὶ ἀπὸ τῆς βάσεως καὶ οὗτος. ὅρα ἔφη ὦ Τυλάδη. μή σοι μεταμελήσῃ τὸ σκόμμαρσυ στέρον. οἶδα ἐγὼ οἷα ἔπαθεν ὁ τοὺς ὀβολοὺς ὑφελόμενος, οὐδὲ κατὰ τὴν νομιζομένην ἐκάλεσεν τίθεμαι αὐτῷ. τάνδρεῖα ἐχέτην ὁ Ἰων ἔφη, ἱδρόσυ-

λόν γε ὄντα. πῶς ἂν αὐτὸν ἠμύναττο ὦ Εὐκράτης; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οὗτοι Τυχιάδης ἀπιστήσει. πολλοὶ γὰρ ὅσ' ἔκειντο ὀβολοὶ πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ, καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια ἀργυρᾶ πρὸς τὸν μηρόν, κεραμεᾶ κολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου, ὧν χαλκοῦς τινὸς, ἢ μισθὸς ὢν τῇ ἰάσει, ὁπόσοι λίθοι αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατος, ἱπποκόμος. οὗτος ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφείλετο, καταβεβηκότα ἤδη τηρήσας αὐτὸν ἀμβλύτερον. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω ἐστερημένος ὁ Πέλιχος, ὅρα ὅπως ἠμύνατο, καὶ κατεφώρασε καὶ λίβυν. λίθος γὰρ τῆς νυκτὸς ἐκύλιε τὴν αὐλήν, ἄθλιος ἐξελθεῖν οὐδαμόθεν, ὥστε ἐς λαβεῖν δοκεῖν ἐμπεσών. ἄχρι δὴ κατελήφθη ἔχων τὰ φώρια, ἡμένης τε ἡμέρας, καὶ τότε μὲν, πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλούς. οὐ πολὺν δὲ ἐπιβιοὺς χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιούμενος ὡς ἔλεγε κατὰ τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα ὁ Τυχιάδης, καὶ σὺ Πέλιχον σκῶπτε, καὶ μέ, ὥσπερ σὺ Μίνωος ἥλικιώτην παραπαίειν ἤδη δοκεῖ. ἀλλ' ὁ Εὐκράτης

κράτης ἦν δ' ἐγὼ, ἔστ' ἂν ὁ χαλκοῦς μὴ, χαλκοῦς, σὺ δὲ ἔρρειν, Δημήτερ· ὁ Ἀλωπεκεῖθεν εἰργασμένος ἢ, οὐθεὸς οἷός τις, ἀλλ' ἀνθρωπος οἷος ὤν, οὔποτε φοβήσομαι σὺν αὐθριάνται Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντα μοι. ὦ τοῦτος, Ἀντίγνωθ· ὁ ἰατρὸς εἶπε. κἀμοὶ ὦ Εὐκράτης, Ἱπποκράτης ὅδε χαλκοῦς, ὅσον πήχυν· σὺ μέπεθος. ὅσ μόνον ἐπεὶ δὲ ἂν ἡ θεὰ ἀλῖς ἀπορβῇ, περίειμι τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ, φοβῶν, καὶ τὰς ψυχίδας ἀναιρέτων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν ἀποξέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ἀπορβέαλώμεθα, ἣν καὶ τὸ ἔρος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖς δὲ ἦν δ' ἐγὼ καὶ Ἱπποκράτης ἥλιος ὁ ἰατρὸς θύεσθαι αὐτῷ, καὶ ἀναγκτεῖ, ἢν μὴ κατὰ χωρὶς ἀφ' ἑκάστου τελείων ἑστιαθῇ; οὐκ ἔστιν ἀπαπᾶν, εἴ τι σφίσιν αὐτῷ, ἢ μελίκρατον ἐπαισίσιεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν. ἄκουε γοῦν ἔφη ὁ Εὐκράτης, ὅσα μὲν μὴ ἐγὼ μαρτύρων, ὁ πρὸ ἑπτὼν πέντε εἰδὼν. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ ξυπνοῦντα δ' ἔτος ὤν, ἐγὼ δὲ ἀμφὶ δ' ἀγορὰν μεσούσης τῆς ἡμέρας ξυγῶντας ἀφεῖσα τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μεταξὺ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν ὄρει συνηρεφεῖ ἦν, δ' μὲν πρόσθεν, ὑλαμὸς ἐγγὺς ἐνὸς κυνῶν, κἀγὼ

Universidad de Deusto
Biblioteca

εἰκαζον Μνάσωνα τὸν ἰῶνα, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν, καὶ κωμῳδεῖν εἰς τὰ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν ἐλθόντα. τόθ' οὐκ ἔιχεν οὕτως. ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος γενομένου, καὶ βοῆς, οἱ μὲν ἐκ βρονθῶ, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερᾶν, ἡμισταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος. εἶχε δὲ καὶ σάκος, ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκάσαι ἔγωγε. καὶ τὰ μὲν ἔνθεν, ὁμοίως ἦν. τὰ δὲ ἄνω, γοργόνι ἐμφερὴς, τὸ βλέμμα φημί, καὶ τὴν φειδωλὸν τῆς προσόψεως. καὶ αὐτὴ μὲν κόμης, τοὺς δράκοντας βοστρύχους ἐποιεῖτο, εἱλουμένους τε καὶ ἀνεχένα, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐνίοις ἐπιφερομένους. ὁρᾶτε ἔφη ὅπως ἐφειλκύσω φίλοι, μεταξὺ διηγουμένη; καὶ ἅμα λέγων, ἐσείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς τοῦ πήχεος τείχας, πᾶσιν ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου. οἱ μὲν δὴ ἀμφὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι δὲ ῥινός, ῥῆμα προσκωνοῦντες οὕτως ἀπίθανον κολοσσὸν, ἡμισταδιαίαν γυναῖκα, πηγάνειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ, ἐνενόουν μεταξὺ οἷοι ὄντες ἀνδρὶ, νέοις τε ὁμιλοῦσιν ἐμοὶ σοφίᾳ, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων θαυμάζονται, μόνῃ τῇ πολιᾷ, καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν. τὰ δ'

ἄλλα, καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀναγωγότεροι πρὸς ἀλήθειαν. ὁ γοῦν Δεινόμαχος, εἰ μοὶ ἔφη ὦ Εὐκρατες, οἱ κύνες μὲν δὴ θεοῦ, καὶ λίκοι δὲ μέτεστιν; ἐλεφάντων δ' ὅς, ὑπολοτέροι τῶν ἰνδικῶν, καὶ μέλανες καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, πίναρας, καὶ ἀυχμώσης τῆς λαχνης. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν, ἔσκωψα, αὐασχέτασε ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ ἄρα ἐδωκεν εἰς δ' εἴσω τοῦ δακτύλου. ἡ Εκάτη δὲ παράξασα τοὺς δρακοντείους πρὸ τοῦ σώματος, ἐποίησε χάσμα παμμέγεθες, ἡλίκον, ἴσως τάρειον δ' μέγεθος. εἶτα ὤχετο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς τὸ αὐτό. ἐγὼ δὲ θρασύνας, ἐπεκυψα, λαβόμενος λένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας, ἐμπέσοιμι ἐκείνῃ κεφαλήν. εἶτα ἑώρων τὰ ἐν ᾅδου ἅπαντα, δήν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, δὴν Κέρβερον, τοὺς νεκροὺς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίοις αὐτῶν. τὸν μὲν ἰῶνα τέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν κατεθάψαμεν. τί δὲ ἔπρατον ὁ Ἰωνας ἔφη ὦ Εὐκρατες αἱ ψυχαί; τί ἄλλο ἢ δ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα, καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων, καὶ συγγενῶν διατείβουσιν ἐκεῖ τὸ ἀσφοδέλου κατακείμενοι; αὐτὶ λεγέτω δὴν ἔτι ἦλθος ὁ Ἰωνας οἱ ἀμφὶ δὴν Επίκουρον καὶ ἡρῶ Πλάτωνι, καὶ καὶ τοῦτο τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ δῆτα Σωκράτει αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἰδέναι ἐν

τοῖσ νεκροῖς; ἓν Σωκράτει ἐγώγε οὐδ' ὅσ, οὐδὲ
τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων ὅτι Φαλακρός, ὃ
προγάστωρ ἦν. ἓν Πλάτωνα δέ, οὐκ ἐγνώκειν,
καὶ γὰρ οἶμαι πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέ-
γειν. ἅμα τοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα.
μὴ ὁ χάσμα σωέμυε. καί τινος τῶν οἰκετῶν αὐα
ζηρῦντέσμε, καὶ Πυῤῥίασ ὄνυξ ἐν αὐρῖς, ἐπέ-
σκαν οὕτω τέλεον μεμυκόρσ τοῦ χάσμαρσ.
εἶτε Πυῤῥία εἰ ἀληθῆ λέγω. νὴ Δί' ἔφη ὁ Πυῤῥί
ασ, καὶ ὑλακῆς δέ ἤκουσα ἔξω τοῦ χάσμαρσ, ὃ
πῦρ τι ὤωλάμπειν ἀπὸ ὃ σκέλος μοι ἐδόκει.
κἀγὼ ἐγέλασα, ἐπιμεξήσαντοσ τοῦ μαρτυ-
ροῦ τὴν ὑλακήν, ὃ τὸ πῦρ. ὁ Κλεόδημος δέ, οὐ
καινά εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἴσεσ,
ἐπεὶ ὃ αὐτόσ οὐ πρὸ πολλοῦ νοσήσασ, ῥιόν δέ
τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, ὃ ἐθεράπευ-
εν Αντίγονοσ ὅντοσ. ἐβδόμην μὲν ἦν ἡμέρα. ὁ δὲ
πυρετόσ, οἷοσ, καύσωνοσ σφοδρότερος. ἅπαν-
τεσ δέ με ἀπολιπόντεσ ἐπ' ἐρημίας, ἐπικλῄ
σάμενοι τὰς θύρασ, ἔξω ὡδιέμενον. οὕτω δὲ ἐκέ
λευσε ὦ Αντίγονε, εἴπωσ δύνηθείην εἰσ ὕπνον
ἐκπεσεῖν. τότε δὴ ἐφίσατάμοι νεανίασ ἐγγυη
ρότι, ὠάγαθέ, λευκὸν ἱμάτιον ὡδιεβεβλη
μένον. εἶτα ἀνασκάσασ, ἄγχι μάτινοσ χάσμα
τοσ ἓσ ἓν ἄλλο, ὡσ αὐτίκα ἐγνώκειν τάντα

λον ἰλιών, καὶ Τιτυόν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν
ἄλλα, τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δι-
καστήριον ἐγενόμην, παρῆν μὲν ἡ Αἰακόσ, ἡ δὲ
Χάρων, ἡ Μοῖραι, ἡ Ἐρινύεσ, ὁ μέντοι σῶσ
ὁ βασιλεύσ, ὁ Πλούτων οὐδ' ὁκεῖ καθῆστο,
ἐπλεγόμην τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόμα-
τα, οὐσ ἤδη ὡδημέρουσ ἔζοσ σωέβαινεν
ἦν. ὁ δὲ ἐνεανίσκοσ, ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐ
τῷ. ὁ δὲ Πλούτων, ἠνανάκτησε τότε, ἡ πρὸσ
τὸν ἀγαγόντα με οὔπω πεπλήρωται φησί σ'
νῆμα αὐτῷ. ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δή, ἓν χαλ
κέα δημύλον ἄγε. ὡσπερ γὰρ ἓν ἄρακτον ἤδη βε
βοῖ. κἀγὼ ἀσμενοσ ἀναβαμών, αὐτὸσ μὲν ἤδη
ἀπῄρετο ἦν, ὡσ ἤγγειλον δ' ἅπασιν, ὡσ τέθ
νήξεται δημύλοσ. ἐνηγειτόνων δὲ ἡμῖν ὤκει, νο-
σῶν τι ἡ αὐτὸσ ὡσ ἀπηγγέλλετο. καὶ μεταμι-
κρὸν ἤκουόμην οἰμωγῆσ ὀλυρομένων ἐπ' αὐτῷ.
τί θαυμασὸν εἶπεν ὁ Αντίπονοσ; ἐγὼ γοῦν οἶδα τι
νὰ μετὰ εἴκοσιν ἡμέραν, ἢ ἐτάφη, αἰνασάντα, θε
ραπεύσασ καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, ὃ ἐπεὶ αὐέση,
ἓν ἄνθρωπον. ἡ πῶσ ἦν δ' ἐγὼ ἐν εἴκοσιν ἡμέ-
ραισ οὔτε ἐμύδησε δ' σῶμα, οὔτε ἄλλωσ ἐπὸ
λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ
γε ἐξεράπευσεσ. ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμεῖν, ἐ
πεισῆλθον οἱ τ' Εὐκράτουσ υἱοὶ ἐκ τ' παλαίστρασ, ὃ

μὴν, ἤδη δὲ ἐφήβων. ὁ δὲ ἕτερος, ἀμφὶ τὰ πεντε-
καίδεκα ἔτη. ἡ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο
ὑπὸ τὴν κλίνης πρὸ τοῦ παιδί. ἐμοὶ δὲ, εἰσεκεκυ-
φὴ θρόνος. ὁ δὲ Εὐκράτης ὥσπερ ἀναμνησθεὶς
πρὸς τὴν ὄψιν τῶν ἡμέων. οὕτως ὀναίμην ἔφη σύ-
των, ἐπιβαλὼν αὐτοῖν τὴν χεῖρα, ὡς ἀληθῶς
Τυχιάδη πρὸς σὲ ἐρῶ. τὴν μακαρίτην μου γυναῖ-
κα τὴν σὴν τῶν μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως
ἠγάπων. ἐλάλουν δὲ, οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα
οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ ἦ ἀπέθανε, τὸν τεκό-
σμον ἅπαντα συμπατακαύσας, ἡ τὴν ἐσθῆτα,
ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἐβδόμη δὲ μετὰ τὴν τελευ-
τὴν ἡμέρα, ἐγὼ μὴν ἐν ταύθα ὑπὸ τὴν κλίνης, ὥσ-
περ νῦν, ἐκείμην πάμυθούμενος τό γε πένθος,
ἀνεγίγνωσκον γὰρ τότε περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος
βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μεταξὺ ἡ
Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, ὁ καθέζεται πλησίον,
ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὑτοσί, δείξας βύνεώ-
τερον τῶν ἡμέων. ὁ δὲ, αὐτίκα ἔφειξε μάλα σα-
φῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς πρὸς τὴν δίψησιν.
ἐγὼ δὲ ἦλθον ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, σοὶ πάλα
κεῖσ' αὐτῇ, ἐλάκρυον ἀνακωκύσας. ἡ δὲ, οὐκ εἶα
βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτό με ὅτι τἆλλα πάντα χα-
εισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν πλάλοιν χεν-
σοῖν ὄντοιν, οὐ κατακαύσαμι. εἶτ' δὲ αὐτὸ

ἔφασκε, παράπεσον ὑπὸ τῇ κιβωτῷ. καὶ δὲ
τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες θάτερον μόνον ἐκαύ
σαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν δακλεγομένων, κατάρα-
τόν τι κωφίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὄν, μελιτάιον,
ὑλάκτησεν. ἡδὲ, ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν.
ὁ μὲν τοι πλάλιον, εὑρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ,
ἡ κατεκαύθη ὕστερον. ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις ὦ Τυ
χιάδη ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί' ἔγωγε, δὲ
ἐπεὶ πλάλωγε χρυσῷ ἐστὰς πυγάς, ὥσπερ
τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦν
τες, ἡ οὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλή
θειαν. ὑπὸ τούτοις, ὁ πυθαπεικὸς Λείγνωθ
εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σμικρὸς ἀπὸ τῆς προσώπου.
οἶδα δ' ἂν ἀοίδιμον ὑμῖν τῇ σοφίᾳ, δ' ἴδρυον ἐπὶ
νομαζόμενον. κἀγὼ μὴν ὡς εἶδον αὐτὸν, αὐτί-
πυθα. ῥῦτ' ἐκεῖνο ἦκεν μοι νομίσας, πέλε-
κύν τινα κατὰ τῶν ὀνομάτων. ἐπιστομιεῖν
αὐτοὺς ἔλεγεν ὁ σοφὸς ἀνὴρ. οὕτω τεράστια λι-
ξιόντας. καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς
ἐπεισκεκλῆθηναί μοι δοκῶ νῦν ὑμῖν ἀπὸ τῆς τύχης.
ὁ δὲ, ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεκσάντων αὐτῷ τοῦ
κλεεσδήμου, πρῶτα μὲν, ποῦ τῆς νόσου ἤρξατο.
ὡς ἔρρων ἦδη ἔκειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκρά-
τους, τί δὲ ἔφη πρὸς ἀλλήλους φιλοσοφεῖτε.

μεταξὺ ἢ ἐισιὼν, ἐπήκουσα. καί μοι δοκεῖ τὸ
ἐισκαλὸν ἐξετεθήσεσθαι τὴν ἀκριβήν. τί δ'
ἄλλο εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τουτονὶ ἂν ἀδαιμά-
τινον πίθομαι, σείσας ἐμὲ, ἠγεῖσθαι δαίμονάς τι
νας εἶναι, καὶ φαντάσματα, ἐκ νεκρῶν ψυχὰς
ἀποπολεῖν ὥσπερ γῆς, ἐκ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐρέλω
σιν. ἐγὼ μὲν ἔν ἠρυθρίασα, καὶ κάτω ἔνευσα, πά
σχειν τὸν Αρίγνωτον. ὁ δέ, ὅρα ἔφη ὦ Εὐκρα
τες, μὴ οὐδὲν φησὶ Τυχιάδης τὰς τῶν βιαίως ἀπο
θανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, εἴ τις
ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἢ ἀνε-
σκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀ
πῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ κατὰ μοῖραν ἀ
ποθανόντων οὐκέτι; ἢν δ' ἐγὼ λέγω, οὐ φάσμα
ἀπόβλητα φήσει. μὰ Δί' ἦ δ' ὅς ὁ Δεινόμαχος,
ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ σωτέον
τα ὁρᾶσθαι οἴεται. πῶς λέγεις ἦν δ' ὅς ὁ Αρίγνω
τος, θριμύ ἀπισθῶν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι ῥύτερον
γίγνεσθαι δοκεῖ, ἢ ταῦτα, φάντων ὡς εἰπεῖν
ὁρώντων; ἀπολελόησθε ἦν δ' ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ,
εἰ μὴ πιστεύω, νῦ τι μὴν δὲ ὁρῶ μόνος τῶν ἄλ
λων, εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δῆλα δὴ, ὡς
πρὸς ὑμεῖς, ἀλλὰ ἦ δ' ὅς ἦν ποτε ἐς Κόρινθον
ἔλθῃς, ἐροῦ ἔνθα δεῖν ἡ Εὐβατίδου οἰκία. ἢ ἐπεὶ
δ' ἄν σοι δοκῶ παρὰ Κράνιον, παρελθὼν
ἐς ταύ-

ἐς ταύτην, λέπε πρὸς τὸν θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐ
θέλοις ἰδεῖν ὅθεν τὸν δαίμονα ὁ πυθαγορικὸς Αρί
γνωτος ἀνοίξας, ἀπήλασε, καὶ πρὸς τοῖς ὅτι
κεῖσθαι τὴν οἰκίαν ἔτοιμος. τί δ' ἐσῆν ὦ Αρί
γνωτε ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητος ἦν ἦ δ' ὅς ἐκ
τοῦ πολλοῦ χρόνου ὑπὸ λεμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, δύ
ο ἢ τρεῖς ἐκπλαγείς, ἔφθιτο ἐκδιωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πνος
φοβεροῦ ἢ παραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν
ἤδη, ἢ ἡ στέγη κατέρρει. καὶ ὅλως, οὐδεὶς ἦν ὁ
θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτήν. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ
ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν, εἰσῆλθον
αὐγῦλλιαι μάλα πολλαὶ πολυτρίπτων, ἥ-
κουσα εἰς τὴν οἰκίαν πολὺ πρώτην ὕπνου, ἀπορρέουσαν
πρὸς ξένου, ἢ μονονοὺ ἐπιλαμβανομένην, ἐπεὶ ἐ
μαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰσπροῦπλον κακὸν ὡς ἔοι
κε. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι.
ἢ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καταθεὶς τὸ φῶς,
ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, καὶ καθεζόμην. ἐ
φίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπί τινα τῶν πολλῶν
ἥκειν νομίζων, καὶ δεδοίχειν κἀμὲ ἐλπίζων,
ὥσπερ τοὺς ἄλλους, ἀνιαρὸς, καὶ κομήτης, καὶ
μελάντερος τοῦ ζόφου. καὶ ὁ μὲν, ἐπισὰς,
ἐπερᾶτό μου παντα χόθεν προσβάλλων, ἔ
σθεν κρατήσειε. κἀρτι μὲν, κύων, ἄρτι δὲ,
ταῦρος γινόμενος, ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρι

σάμβος τὴν φειδωλίαν ἐπιξήρησιν, αἴγω
πλιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασε κατάδων αὐδὴν
εἰς τινα γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ
αὐδὴν οἱ κατεδῦ, τὸ λοιπὸν αὐτὸν παύομαι. ἔωθεν
δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, καὶ νεκρὸν εὑρήσειν
μεδιομένων, καθάπερ ὁρῶ δὴ ἄλλους, προελθὼν
ἀπροσδόκητος ἅπασι, πρόσειμι τῷ Εὐβατί-
δῃ, διαγγελίζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν αὐ-
τῷ, καὶ ἀσείμαντον ἤδη ἕξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ
παραλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τὰ ἄλλων πολλοῦ,
ἐπανῆρ τοῦ παραδόξου ἕνεκα, ἐκέλευον ἀγα-
γὼν ἔνδον τοῦτον, οὐ καταδυόκοτα τὸν δεί-
μονα ἑωρᾶκειν, σιάπειν, λαβόντας δικέλ
λας, καὶ σκαφέα. καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη
ὡσεὶ ὀργυιὰν καρρωγυμένος τις νεκρὸς ἕως
λος, μόνα τὰ ὀστᾶ κατὰ σχῆμα συμείμενος.
ἐκεῖνον μὲν δὴ ἐθάπτομεν αὐτοῦ ἕκαστοι. ἡ οἰκία
δὲ ραστ' ἐκείνη ἐπαύσατο, ἐνοχλουμένη τοῦ
τῶν φασμάτων. ὡς δ' ταῦτα εἶπεν ὁ Αείγω
νος, αὐτὴρ Λαμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν ἀ
δέσμος, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ
κατεγίγνωσκέμοι πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς ρι
οὐρις ἀπιστοῦντος. καὶ ταῦτα, Αειγνώστου λέγον
τος. ἐγὼ δ' ὅμως οὐδὲν φρέσας, οὔτε τὴν κό-
μιν, οὔτε λὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, τί ῥοῦν ἔφη

ἔφλω ὦ Αείγνωστε, καὶ σὺ γιοῦν ἴσθα, ἢ μόνη
ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μέσος, καὶ ἐν
σκιαμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, ἄνθρα
κας ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δ' ἦσθ' ὃς ὁ
Αείγνωστος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι,
μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοσθένει τούτῳ, μήτε
αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε εἰπὲ τίνα σοὶ τῶν γι-
ούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέ
γοντα. νὴ Δί' ἦν δ' ἐγὼ μάλα θαυμαστὸν ἄν-
δρα, τὸν Ἀβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκειτον, ὃς οὐ
τως ἄρα ἐπέπεισο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συνῆκα
τοιοῦτον, ὥστε ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐσ
μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα μετέλει γρά-
φων, καὶ μετάτιλων νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέ
ραν. καί τινες τῶν νεανίσκων, ἐρεχελεῖν
βουλόμενοι αὐδὴν, καὶ λειμακρῦν, σειλάμενοι νε
κεικῶς ἐδή τι μελάνῃ καὶ προσωπείοις ἐς τὰ
κρανία μεμιμημένοις σοφιστὰς ἀυδὴν, σοφιε
χόρδινον τὸ πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηλῶντες.
ὁ δὲ, οὔτε ἐσῆεισε τὴν προσοίκησιν αὐτῶν, οὔτε
ὅλως ἐνέβλεψε πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ μεταξὺ
γράφων, παύσασθε ἔφη σαίζοντες. οὕτω βεβια
ως ἐπίστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι ἔξω γε
νομένας τῶν σωμάτων. ὧδε φὴς ἦν' ὃς ὁ Εὐκρά-
της, αὐτὸν τὸν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκειτον

γενέσθαι, εἰγε οὕτως ἐγίγνωσκεν. ἐγὼ δὲ ὑμῖν
καὶ ἄλλο διηγήσομαι αὐτὸς παθὼν, οὐ παρ'
ἄλλου ἀκούσας. τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ ὦ Τυχιάδη
ἀκούων, προσβιβασθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ
διηγήματος. Ὅτε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔπνε
ος ὢν, ἀπὸ τοῦ παχέος καὶ παιδείας προφάσει ἀ
ποδημήσας, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀναπλεύσας, ἔ
κεῖθεν καὶ τὸν Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι θ' θαυμα
στὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς αὐίσχοντα θ' ἥλιον.
ἐκείνου μὲν δὴ ἤκουσα, οὐ κατὰ θ' κοινὸν τοῖς πλ
λοῖσ ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔοικεν ὁ
Μέμνων αὐτὸς, αὐλοῖς θ' σόμα ἐνέντασιν ἐπά.
ειγε μὴ σοβαρὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ
ἔπη. κατὰ δὲ τὸν αὐάπλουν, ἔτυχεν ἡμῖν
συμπλέων μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱρὰ ἀν γραμ
ματέων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν, καὶ τὴν παιδεί
αν πᾶσαν εἰδὼς τὴν αἰγύπτιον. ἐλέπερ δὲ βία
καὶ εἰκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπόγειος ᾠκη
κέναι, μαχυίην παιδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἰσιδος.
Παγκράτην ἔφη λέγεις ὁ Ἀθίπνωρ, ἐμὸν δι
δάσκαλον, ἱρὸν ἄνδρα ἐξυρημένον ἐν ὀθονίοις,
νοήμονα, καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ἐπιμήκη, σι
μὸν, πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐ
τὸν ἦλθ' ὃς ἐκεῖνον θ' Παγκράτιον. τὰ μὲν
πρῶτα, ἠγνόουν ὅστις ἦν. ἐπεὶ δὲ ἑώρων αὐ
τὸν,

θὺν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν θ' πλοῖ), ἀλλά τε πολ
λὰ περάσια ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὠδὶ κροκο
δείλων ὀχούμενον, ἡ συννέοντα τοῖς θηρίοις, τὰ
δὲ, ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς οὐρᾶις,
ἔγνων ἱρὸν τινα ἄνθρωπον ὄντα. καὶ καταμι
κρὸν φιλοφρονούμενος, ἐλαθον ἑταῖρος αὐτῷ,
καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει
μοι τῶν ἀποῤῥήτων, καὶ τέλος, πείθει με, θὺς
μὴ οἰκέτας ἅπαντας, ἐν τῇ Μέμφιδι κατα
λιπεῖν, αὐθὶν δὲ μόνον ἀκολουθῆν μετ' αὐτοῦ,
μὴ γὰρ ἀποῤῥήσειν ἡμᾶς τῶν διῳκονημένων. ἡ
θ' μεταρύθμισιν οὕτω δὴ ἐγένετο. ἐπειδὴ μὲν ἐλθοι
μεν εἰσ πόλιν καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ αὐὴρ θ' ν
μοχλὸν τῆσ θύρας, ἢ θ' κόρηθρον, ἢ ἡ θ' ὕπερον,
ἐκβαλὼν ἱματίοισ, ἐπεπῶν τινα ἐπῳδὴν
ἐποίει βαθύζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώπον
ἐν δοκοῦντα. θ' λὲ, ἀπελθὸν, ὕδωρ τε ἀπήν
τλει, καὶ ὀπώνᾳ, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξ
ιὸς ὑπηρέτει, ἡ διακονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπει
δὴ ἄλις ἔχοι τῆς διακονίας, αὖθισ κόρηθρον θ'
κόρηθρον, ἢ ὕπερον θ' ὕπερον, ἄλλω ἐπῳδὴν ἐ
πεπῶν, ἐπείει ἂν. ὧν ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς,
οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβαλ
σκαινε ἡ αὐτὸς, καίρι πρὸς τὰ ἄλλα προχει
ρότατος ὤν. μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπὶ κλ

καὶ τῆς ἐπωλῆσαι, ἣν δὲ τις ἀλλαβὼν, ἔφερεν ἐν σκοτεινῷ χωρίῳ. καὶ ὁ μὲν, ἄχετο εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐντεῦθεν λάμψας ὁ Ἑρμῆς ἀφανὴς ἐποίει. ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑδροφόρον ἐκείνου τινὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν ὑδροφόρου σχῆμα τίθημι, ὁμοίως ἐπιπὼν τὰς συλλαβὰς, ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος ἦν ἀμφορέα ἐκόμιζε, πέπαυσα ἐφίλω, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἰδιώτης ἄνθρωπος ἦν. ὁ δὲ, οὐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφορῆσαι ἐχρῆν δή ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν ἐπαν πλοῦν. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τοῦ πράγματος, ἔδει γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπως ἐγένετο, ἀξίνῃ λαβὼν, ἀνακόπτω ἔνθεν εἰς δύο μέρη. τὰ δὲ, ἑκάτερον τὸ μέρος, ἀμφορέα λαβόντα, ὑδροφόρει, καθ' ἑνὸς, δύο μοι ἐγένοντο οἱ δυάκονοι. ἐν τούτῳ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται. καὶ συνεὶς ὅ γε δρυόμορον, ἐκεῖνα μὲν ἄυθις ἐποίησε ξύλα, ὅσπερ ἦν πρὸ τῆς ἐπῳδῆς. αὐτὸς δὲ ἀπολιπὼν μελαθῶν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ἄχετο ἀπιών. νῦν δὴ ἔφη ὁ Δεινόμαχος οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἀνθρώπων ποιεῖν ἐκ τοῦ χέρου; νὴ Δί' ἦ δ' ὃς ἡμῖν στίασον. οὐκέτι γὰρ εἰς ἀρχαῖον δίον τέμοι ἂν ἀυτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρον, ἀλλὰ δηλονότι

ἡμῖν ἐπικλύσειεν τὴν οἰκίαν ἐπανιὼν μένων. οὐ παύεσθε ἂν δ' ἐγὼ τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἂν μικρακίων ἦτε ἕνεκα εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερβάλλεσθε τὰς παραλόξους ταύτας, μὴ φοβοῦμαι σκηνήσεις, μή πως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες ῥημάτων, ἢ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. φείσεσθαι δὲν χρὴ αὐτῶν, μὴ τοιαῦτα ἐθίζῃν ἀκούειν, ἃ δὴ πανδήμους βίᾳ ἐνοχλήσει συννόντα, ἢ φοφοδεεῖς ποιήσῃ, ποικίλης δεισιδαιμονίας ἐμπλάντα. εὖπε ὑπέμνησας δ' ὅσ' ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι ὦ Τυχιάδη, ποθεῖ τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, ἢ θεσφάτων, ἢ ὅσα θεοφορούμενοί τινες αὐαβοῶσιν, ἢ ἀξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ πρόθεσσ' ἐμμέφα φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα, ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἰδρὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ πυθίου εἰκόνα ἐκτυποῦσης τὴ σφραγίδος, ἢ ὄυρσὸ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, οὐ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω ποιεῖν ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι. ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν μαντείῳ τοῦ ἥρωος χρησθέντα μοι, καὶ συμβουλεύσαντος περὶ τῶν ἐμῶν, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

εἶτα ἑξῆς ἀ ἐν Περγάμῳ εἶδον, ἢ ἤκουσε ἐν Πα-
τάροις. ὥστε ἔξ Αἰγύπτου ἐπανήκειν οἴκα-
δε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ ἱερὸν μαντεῖον, ἐπι-
φανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον ὄν, καὶ χρᾶν
ἐναργῶς, πρὸς ἕκαστα ἀποκεινόμενον, οἷς ἂν ἐγ-
γράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον παραδῷ
τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡμῖν ἀμέλει ἐν
παράπλῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι
σοὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι ἔξεστι θεῷ.
ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος ἴσως οἱ σὺν πρᾶ-
γμα προχωρήσειν ἔμελλε, ἢ ὡς οὐ περὶ μικρᾶς ἐ-
πήρχετο τῆς περὶ τὰ χρηστήρια ψευδολογίας, οὐ
δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος αὐτὰ λέγειν ἅπασιν, ἀ-
πολιπὼν αὐτὸν ἔτι διαπλέοντα ἔξ Αἰγύπτου
εἰς τὴν Μαλλόν, ἢ συνίλω ὅτι μοι ἀχθομένῳ πα-
ρόντι, καθάπερ αὐτοσχεδίων τῶν ψευσμάτων,
ἀλλ' ἐξ ὧν ἄπειμι ἔφλω λέοντι ἐπιπήσων.
σέομαι δ' αὐτῷ συγγενέσθαι. ὑμεῖς δ', ἐπεὶ οὐχ
ἱκανὰ ἐπείσθητε τὰ αὐθρώπινα ἔτι, ἢ ἀγροὺς ἤδη τοὺς
θεοὺς καλεῖτε συνεπιλαμβανομένους ὑμῖν τοῦ μυθο-
λογουμένου. ἢ ἅμα λέγων, ἐξῄει. οἱ δ' ἀσμενοι
ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰσίσιν ὡς δ' εἰκὸς ἀν-
δρὸς, ἢ ἐνεφορεῖντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι
ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτει ἀκούσασι, ἥκω
φέρων τὸν Δία, ὥσπερ οἱ τὴν λευκοὺς πόντου, ἐμ-
πεφυ-

σημένος τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος.
ὅθεν δ' ἂν ποθεν ὁ πολλῷ ἐπριάμην λήθε
δανόν τι φάρμακον, ὧν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν
ἐργάσηται ἐμὲ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦρουσα. τέ-
ρατα γοῦν, καὶ δαίμονας, καὶ ἑκάστας ὁρᾶν μοι
δοκῶ. καὶ αὐτὸς ὢν τυγχάνω, τοιοῦτόν τι ἀπη-
λαυκὼς τῆς διηγήσεως. φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυτ-
τᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὅσοις ἂν οἱ λυτ-
τῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἂν τινα ὁ ληχθεὶς
ἀνθρώπους λάκῃ, ἵνα καὶ νοσεῖν δύνηται τὸ δή-
γμα. καὶ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνος φοβεῖται. καὶ σὺ τοί-
νυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ
πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι κἀμοὶ
τοῦ λήγματος. οὕτω λαμόνων μοι τὴν ψυχὴν
ἐνέπλησας. ἀλλὰ θαρρῶμεν ὦ Φιλότης μέγα
τῶν τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντε τὴν ἀ-
λήθειαν, καὶ ὃν ἐστὶ πᾶσι λόγον ὀρθόν. ᾧ χρω-
μένους ἡμᾶς, οὐδὲν οὐ μὴ ταράξῃ τῶν κενῶν καὶ
ματαίων τούτων ψευσμάτων.

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ.

Ὧν σοφῶν ἐκείνοις μάλιστα ἐγωγέ φημι
δεῖν ἐπαινεῖν, ὅσοσι μὴ λόγοις μόνον
λεξιοῖς παρέχονται τὸν τῶν πραγμάτων
ἐλέγχους, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τοὺς τῶν λόγων
ὑποσχέσεις ἐπισώσαντο. καὶ ἢ τῶν ἰαχρῶν ὄγε

νοῦν ἔχων, οὐ δὴ ἄεισα ὥσπερ ἡ τέχνης εἶπεν
λυναμένοις μεταστελλῆται νοσῶν, ἀλλὰ τοῖς πρά
ξαι τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνω
λὲ ἢ μοι δοκοῦσι τὰ ἀκείνειν ῥυθμοῖς, καὶ
ἁρμονίας ἐπισαμένου, ὁ καὶ Φάλαι, ⓒ κιθαρί
σαι αὐδὶς δυνάμενος. τί δ' ἄν σοι τὰ σκληγῶν λέ
γοιμι δὴ εἰκότως ἀείσοις κειθέντας, ὅπου τὰ
τίειν μόνον, ⓒ πραινεῖν ἦσαν ἀγαθοί, ἀλλὰ καὶ
προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, ἢ χειρὸς ἔργα ἐπιλείκνυ
σθαι, οἷον τῶν Φάλαι μὲν, Ἀγαμέμνονα, ⓒ Ἀχιλ
λέα, τῶν κάτω δὲ, δὴν Ἀλέξανδρον, ⓒ Πυῤῥόν
ἴσμεν γενόμενον. πρὸς λὴ τί ταῦτ' ἔφην; οὐ δὴ
ἄλλως ἰσοδίαν ἐπιλείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπιμ
νήσθην αὐτῶν. ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν μηχανικῶν ἐκεί
νοις ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι ἐν τῇ θεωρίᾳ
λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὅμως ἡ
τέχνης, καὶ πράγματα ῥῖσ μετ' αὐτοὺς κατέ
λιπον. ἐπεὶ οἵγε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγραμμέ
νοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ
καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην
γενέσθαι, ἢ τὸν κνίδιον Σώστρατον. τὸν μὲν, Πτο
λεμαῖον χειρωσάμενον, ἢ τὴν Μέμφιν ἄνδρα τὸ
λιορκίας, ἀποσφοφῆι, ἢ ἀναίρεσει τοῦ ποταμοῦ.
τὸν δὲ, τὰς τῶν πολεμίων τειχήρεις κατα
φλέξαντα τῇ τέχνῃ. ἢ θαλῆς δὲ ὁμιλήσας
περὶ αὐ-

τῶν ἐποχόμενος κροίσῳ ἄβροχον λιαβιβάσειν ὄρος στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τοῦ στρα
τοπέδου μιᾷ νυκτὶ ὄρυγμα ἀλῶ ποιήσαντα, οὐ
μηχανικὸς οὗτος γενόμενος, σοφὸς δὲ ἢ ἐπινοῆ
σαι, ⓒ σωθῆναι πιθανώτατος. ὁ μὲν δὴ τοῦ
Ἐπειοῦ, πάνυ ἀρχαῖον, ὃς οὐ μόνον τεχνήσα
σθαι φῆις Ἀχαιοῖς ὄρυ ἵππον, ἀλλὰ καὶ συνα
ταβῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται. ἐν δὴ τού
τοις, ⓒ Ἰδαίου τοῦ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆ
σθαι ἄξιον, ἀνδρὸς λόγοις μὲν, παρ' ὃν τινα
βούλει τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ θυ
μοῦ τε ὀξέως, ⓒ ἑρμηνεῦσαι σφέτερον. τὰ
δὲ ἔργα, πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομέ
νου, ⓒ τὴν τῆς τέχνης ἐπόχεσιν ἀποδεικνύ
ντος, οὐκ ἐν ὀλίγοις μὲν ἐποχέσεσιν, ἐν αἷς
οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι εὐτύχησαν, κατὰ δὲ τὴν
πεζομετρικὸν λόγον, ὡσπερ δὴ δοθείσης φασὶν θυ
θείας τὸ τείχισμα ἀκριβῶς σωισαμένου. καί
τοι τῶν γε ἄλλων ἕκαστον ἐν τισὶ δὴ ἐπισήμοις ἔρ
γοις ἀποτεμόμενος, ἐν ἐκείνῳ θυσοκιμήσας, εἶ
νέτισ ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ, μηχανικῶν τε ὢν τὰ
πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν.
καὶ μουσικῶν φαίνεται. καὶ ὅμως ἕκαστον τού
των οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡσ ἐμ αὐτὸ μό
νον ἐπισάμενος. τὴν μὲν δὴ σοφὴν ἀκτίνωμ,

καὶ ἀνακλάστων, & κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ & ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ πάλαι σοὶ πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν. ἃ δὲ ἔναγχος ἐλὼν αὐτοῦ τῶν ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑποδοχὴ, κἀ γὰρ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλῇ, βαλανείου κατασκευὴ, περίνοια δὲ, καὶ ἐν τούτῳ κοινῷ σύνεσις θαυμαστή. τόπος μὲν ἦν οὐκ ἐπίσημος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν παλαιὸν κατὰ θάτερα εἰς ὑπόρρυσιν παρεῖχε, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲν βεβαιοτάτῳ ἅπαντι γὰρ ἔργῳ βαλλόμενος, & θεμελίων θέσει τὴν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, ὑπέστη δὲ πάνυ ἀπότομος, ἢ πρὸς ἀσφάλειαν σωιεχομένοις ὅλον κρατυνάμενος. τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα γὰρ τῷ τόπῳ μεγέθει σύμμετρα, & τῷ βὺλόγῳ τῆς κατασκευῆς ἁρμοδιώτατα, & ὧν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα, πυλὼν μὲν ὑψηλὸς, αἴθουσις πλατεῖα ἔχων, ὑπαίθριος μᾶλλον, ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων θύμαρειαν. εἰσόντα δὲ δεῦρον ἐκλέξεται κοινὸς οἶκος θύμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολουθίαν & ὑπηρέτας διατειβὴν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν ἐς φυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ᾗ γε ταῦτα πρέ-

πωλέσατα, χαρίεσσαι, καὶ φωτὶ πολλῷ κατελαμπόμεναι ὑποχωρήσεις. εἶτ' ἐχόμενος αὐτῇ οἶκος, σφετέρου μὲν ὡς πρὸς δ' λουτρὸν, ἀναγκαίος δὲ ὡς πρὸς τὴν τῶ βὺλαιμονες ἑρπων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον, ἑκατέρωθεν διαρκέσι τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις. & μέσος οἶκος ὑπερτέτυπτο λότατος, καὶ φωτὶ φαιδρότατος, ὑαλοῦ ὕδατος ἔχων φρέας κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ κεκομισμένος, & εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἢ μὲν, ὑπίας. ἢ δὲ Ἀσκληπιοῦ. εἰσελθόντας δὲ, ὑποδέχεται ῥέμα χλιαινόμενος οἰκῶν, οὐκ ἀπηνῆ τῇ θέρμῃ πρὸς ἅπαντας, ἐπιμήκης, ἀμφισφόγγυλος. μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρὸς, ἀλείπτρια προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν ἐξόδους ἔχων, φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, δι' ἃς παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' οὖν τούτῳ ἄλλος οἶκος, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, σηκός τε & ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, ἢ ἔμβραλῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, φρυγίου & αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀπόσιλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται διάδρομος, νομάδι λίθῳ διακεκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος, κάλλιστος, φωτός τε πλοῦ αὐάμενος, καὶ ὡς προφύρα διηθισμένος.

ξεῖς ἡ οὖρος θερμὰς πνέλοις παρέχει. λοῦσαι μέ-
νῳ ἔνεστί σοι μὴ τὴν δὴ τῶν αὐτ' οἴκων αὖεισ' ἐ
παινιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν ὃ' ὑγχέον, δ'
ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματος. ἡ ταῦτα πάντα τῷ
φωτὶ μεγάλῳ, ἡ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ, ὕπ
πεσ ρύρισ αὐάλοπε, καὶ ωλάτη τοῖσ μήκεσι
σύμμεβα, καὶ ωανταχοῦ πολλὴ χάεις, καὶ
Αφροδίτη ἐπανθεῖ. κατὰ ᾗ ὃ' καλὸν Πίνδα-
ρον, ἀρχομένοις ἔρξαν, πρόσωπεν χὴ θέμεν τη
λαγέσ. ὧν δ' ἂν εἰη ἐκ ᾗ αὐᾗ μάλιστα, καὶ
τοφέγγοις, ἡ τῶν φωταγωγῶν μεμηχανημέ-
νον. ὁ δὴ σοφὸσ ὡσ ἀληθῶσ Ιωνίασ ὃ' μὴ ἡ
χεολόχον οἶκον εἶσ βορὰν προκεχωρηκότα ἐ-
πίησεν, οὐκ ἄμοιρον οὐδ' ἐπ μεσημβεινοῦ ἀέροσ.
τὸν δὲ πολλοῦ τοθάλποις λεομένοις, νότῳ,
καὶ εὖρῳ, καὶ ζεφύρῳ ωτέθηκε, τί ἂν σοι δ' ὧδε
τούτῳ λέγοιμι, παλαίσρας, καὶ τὰς κοινὰς ἢ
ἱματιοφυλακούντων κατασκευάς, ταχεῖαν
τὴν ἰωὴ δ' λουτρὸν, ἡ μὴ δεῖ μακροῦ τὴν ὁδὸν
ἐχούσασ, τοῦ χρησίμου τε, καὶ ἀβλαβοῦς ἕνε
κα. καὶ μήμε ωτολάβητισ μικρὸν ἔρξαν προθέ-
μενον, κοσμεῖν δεῖ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐν
τοῖς κοινοῖσ, καινὰ ἐπινοῆσαι κάλλοισ λείπεται
τα, οὐ μικρᾶσ σοφίασ ἔργον τίθεμαι. ὅτον καὶ
τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιοσ ἡμῖν Ιωνίασ ἐπε-

δείξατο, πάσασ ἐχόντασ βαλανείου ἀρετὰσ, δ'
χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ δύφεγγέσ, τὸ σύμμε
τρον, τὸ δεῖ τόπῳ ἡρμοσμένον, δ' τὴν χρείαν ἀ
σφαλῶσ παρεχόμενον. καὶ προσέτι, τῇ ἄλλῃ
εὐθηνοίᾳ κεκοσμημένον, ἀμφόδων μὲν ἀναγ-
καίων δυσὶν ἀναχωρήσεσιν, ἐξόδοισ τε ωολ-
λαῖσ τεθυρωμένον. ὁρᾶν δὲ πάντασ ἁπλώσεσ,
τὴν μὲν, δ' ὕδατοσ, καὶ μυκήματοσ, τὴν δὲ,
δ' ἡλίου ἐπισκιάζομενον, ταῦτα ἰδόντα μὴ
ἀποδοῦναι τὸν πρέποντα ἔπαινον δεῖ ἔργῳ,
οὐκ ἀνόκρου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀκριβίστου, μᾶλλον
δὲ βασκάνου μοι δόξειν ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν δὴν εἰσ δύα
μιν καὶ δ' ἔρξαν, καὶ δ'ν τεχνίτην. καὶ δημιουργὸν
ἠμειψάμην δεῖ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸσ πάλιν καὶ
λούσασθαί ποτέ, ωολλοῖσ οἶσθα καὶ ἄλλοισ ἔξεσ
τὸν κοινωνήσαντάσ μοι τῶν ἐπαίνων.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Τὸ Διόνυσοσ ἐπ' Ινδοὺσ στρατιὰν ἐλα-
σε, κωλύει μὲν οὐδὲν οἶμαι καὶ μῦθον ὑ-
μῖν διηγήσασθαι βακχικὸν, φασὶν οὕ-
τω καταφρονῆσαι αὐτοῦ τὸν πρῶτα τῶν ἀν-
θρώπων τὸν ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ἐπιόντοσ.
μᾶλλον δὲ ἐλεῖν τὴν τόλμαν, ὡσ αὐτίκα
μάλα συμπατηθησομένου ωτὸ τῶν ἐλεφάν-
των, εἰ αὐτιτάξαιτο. ἤκουον μὲν οἶμαι τῶν σκω

Universidad de Deusto
Biblioteca

ῶν ἀλλοκοτα ὑπὸ τ' στρατιᾶς αὐτοῦ ἀγγελ
λόντων, ὡσ ἡ μὴν φάλαγξ αὐτῷ, καὶ οἱ λόχοι,
γυναῖκες εἶεν ἐκφρονῦσ', καὶ μεμηνῦῖα, κιτ[illegible]ῷ ἐ-
στεμμέναι, νεβρίσας ἐνημμέναι, λόρατά τινα
μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα - κιτ[illegible]οιητα & ταῦ-
τα, καί τινα πλτάεια κοῦφα, βομβοῦντα, ἔι
τις μόνον προσάψαιτο. ἅπασι γὰ ἔκαζον & τὰ
τύμπανα. ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσ-
κους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς
ἔχοντας κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γιγνηθεῖσιν ἐ
ρίφοις ὑποφύε), ἢ τὸν μὲν στρατηλάτην αὐτ,
ἐφ' ἅρματος ὀχεῖσθ παρελάειν ὑπεζευγμέ-
νων, ἀγένειον ἀκειρῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα
τὴν παρειὰν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμέ-
νον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρί
δι, ἢ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποστρατηγεῖν δὲ δύο, ἕνα
μέν τινα βραχὺν πρεσβύτην, ὑπόπαχυν, πρε
γάσορα, ῥινόσιμον, ὧ τὰ μεγάλα ὀρθία ἔχον-
τα, ὑπόβρομον, νάρθηκι ἐπειδόμενον, ἐπ' ὄνου
τὰ πολλὰ ἰππεύοντα, ἐν κροκοτῷ & τοῦτον
πάνυ πιθανόν τινα σωτηρματάρχην αὐτον.
ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, φάραγγα τὰ νέρ-
θεν εἰοικότα, κομήτην τὰ σκέλη. κέρατα ἔχον
τα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον, & θυμικόν. θηρία
μὲν, σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ, ῥάβδον

καμπύλην ἐπηρμένον, ἢ πολυσκιρτῶντα ὅλ
ῃ στρατόπεδον, & τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐ
τὸν, & σείειν ἠνεμωμένας τὰς κόμας, ὥστε
προσίοι, καὶ βοᾶν εὖ οἶ. οὗτος δ' εἰκάζειν καλῆ-
σθαι αὐτῶν τὸν στρατόπλαν. τὰς δ' ἂν πείμνας
ἁπτεσθαι ἤδη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, & διεσπᾶ
σθαι ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα. ὠμοφαγεῖν γὰρ
τινας αὐτὰς εἶναι. ταῦτα οἱ Ινδοὶ, & ὁ βασι-
λεὺς αὖ ἀκούοντες, ἐγέλων ὡσ εἰκὸς, ἢ οὐ
δὲ αὐτεπεξάγειν, ἢ πατάττεσθαι ἠξίουν. ἀλλ'
ἐπῆρ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐταφήσειν αὐτοῖς ἐν
πολισίου γενομένῳ, σφίσι δὲ νικᾶν αἰσχρὸν ἐ-
δόκει, ἢ φονεύειν γύναια μεμηνότα, & ἤλυ
μιζεν ἄρχοντα, ἢ μεθύοντα σμικρὸν γεροντίου,
ἢ ἀμίστρατόν τὸν ἄλλ', ἢ γυμνήτας ὀρχησάς,
πάντας πελοίους. ἐπεὶ δ' ἤγγελλεν πυρπολῶν ὁ
θεὸς ἤδη τὴν χώραν, ἢ πόλεις αὐτάνδρους κα
ταφλέγων, ἢ αὐάπτων τὰς ὕλας, ἢ ἐν βρα-
χεῖ πᾶσαν τὴν Ινδικὴν πυρὸς ἐμπεπληκώς, ὅ
πλον γάρ τοι δουσιακὸν δὲ πῦρ παρῶν αὐ
τῷ, κἀκ τοῦ κεραυνοῦ. ἐνταῦθα ἤδη πανοπλὴ αὖε
λάμβανε τὰ ὅπλα, ἢ τοὺς ἐλέφαντας ἐπισά
ξαντες, ἢ ἐγχαλινώσαντες, ἢ τοὺς πύργους αὖα
θέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς αὐτεπεξῆσαν, καταφρονοῦν
τες μὲν ἢ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, ἢ συνεῖ

ἅμα αὐτῷ δυνάμενον ἄντῳ στρατοπέδῳ, τὸν ἀ-
γένειον ἐκεῖνον στρατηλάτην. ἐπεὶ δὲ πλησίον
ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ινδοὶ, πρὸς
τάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φά-
λαγγα. ὁ Διόνυσος δὲ, τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶ-
χε. τὸ κέρως δὲ αὐτῷ, τοῦ δεξιοῦ μὲν, ὁ Σει-
ληνός. τοῦ εὐωνύμου δὲ, ὁ Πὰν ἡγεῖτο. λοχα-
γοὶ δὲ, καὶ ταξίαρχοι, σάτυροι ἐγκαθεστήκεσαν.
καὶ τὸ μὲν σύνθημα, ἦν ἅπασι εὖ οἶδ. εὐθὺς
δὲ τὰ τύμπανα ἐπαταγεῖτο, καὶ τὰ κύμβα-
λα τὸ πολεμικὸν ἐσήμαινε. καὶ τῶν σατύρων
τις λαβὼν τὸ κέρας, ἐπήχει τὸ ὄρθιον. καὶ ὁ
τοῦ σεληνοῦ ὄνος, ἐννάλιόν τι ὠγκᾶτο. καὶ
αἱ μαινάδες, σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδων ἀὐτοῖς,
φράκοντας ἐκπεζωσμέναι, καὶ κῶν θύρσων
ἄκρων ἀποκνμνοῦσαι ὃν σίδηρον. οἱ Ινδοὶ δὲ,
καὶ ἐλέφαντες ἀὐτῶν, αὐτίκα ἐκκλίναντες,
σὺν οὐδενὶ κόσμῳ ἔφευγον, οὐδ' ἐν τόσ βέλοις
γενέσθαι ὑπομείναντες, καὶ τέλος, κατα-
κράτος ἑαλώκεσαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἀπῆγον-
το ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ
μαθόντες ὡς οὐκ ἐχεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς
καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων. ἀλλά τί πρὸς
ταῦτα ἂν Διόνυσον, οὗτος ὁ Διόνυσος εἰποί τις ἄν. ὅπ-
μοι δοκοῦσι, μὴ πρὸς χαρίτων μὴ με κορυβαντιᾶν,

ἢ τελεσθῆναι μεθύοντα ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς
θεοῖς, ὁμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς καινο-
τόμους τῶν λόγων τοῖς Ινδοῖς ἐκείνοις, οἳ πρὸς τοὺς ἐ-
μούς. οἱ ὅμοιοι καὶ τυρικὰ, καὶ πολιάτικα, καὶ κο-
μικὰ πρὸς ἡμῶν ἀκούεσθε, ταῦτα πεπ
στεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅτι σοφὸν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ.
οἱ μὲν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς οὐδὲν δέον
παρέχειν τὰ ὧδε κώμοισι γυναικείοις, καὶ σκιρτή-
μασι καὶ τυρικοῖς, καὶ ταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων.
οἷς, ὡς ἐν τοιοῦτό τι ἥκοντες, αὐλητοῦ σίδη-
ρου εὑρόντες, οὐδ' ὕλως ἐπαινέσαι τολμῶσι τῷ πρά-
γματος. τεθορυβημένοι, ἀλλὰ θαῤ
ῥοῦντες ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν μὴ νῦν ὡς πρότε
ρον τότε τὴν τελετὴν ἐθελήσωσιν ἐπισεῖν πολλά
κις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμποτῆς κώ
μων κοινῶν τῶν τότε καιρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι
τῶν τύρων, καὶ σφηνῶν, πίσσης τε καὶ κόρ
γος ρύπου, ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτοὺς, καὶ πολλάκις
μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν δὲ εὖ οἶδ. οὔτοι μὰ Δί', ἐλεύθερ' ἀ
κοή, προύντων ὅ, τι καὶ φίλ'. ἐγὼ δ' ἐπεὶ πόρρω τι
τῶν Ινδῶν ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγή-
σασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, οὐχ ἃ πρὸς ὃν Διόνυσον οὐ
δ' ἀνδ', οὐδ' ὧν τοιοῦτον ἀλλότριον ἐν Ινδοῖς
τοῖς μαχλάοισι, οἳ τὰ λαμὰ τοῦ Ινδοῦ πο τα
μοῦ, εἰ κατὰ ῥοῦν αὐτὸν βλέπεις, ἐπινεμόμενοι,

μέχρι πρὸς τὸν Ωκεανὸν καθήκουσι. παρὰ γὰρ
ρις ἄλσος ἔστιν ἐν τοῦτο φράκτῳ, οὐ πάνυ μεγά
λῳ χωρίῳ, συνηρεφῆ δὲ. κιττὸς γὰρ πολύς, ⁊
ἄμπελοι. σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν, ἐν
ταῦθα πηγαί εἰσι ῥεῖσι, καλλίστου, καὶ ἀνειμέσ
ρου ὕδατος. ἡ μὲν, Σατύρα. ἡ δ', Πανός. ἡ δ', Σι
νοῦ. ἢν εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ οἱ Ινδοὶ ἅπαξ τοῦ ἐ
τους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ, καὶ πίνουσι τῶν πη
γῶν οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλι
κίαν, τὰ μὲν μειράκια, τῆς τῶν σατύρων. οἱ
ἀνδρῶν δὲ τῆς πανικῆς. τῆς δὲ τοῦ σειληνοῦ,
οἱ κατ' ἐμέ. ἅμα μὲν δὴ πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπει
δ' ἂν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες πολλῶσι κατεχό
μενοι τῷ Πανί, μακρὰ ἂν εἰκ λέγειν. ἃ δ' οἱ γέ
ροντες ποιοῦσιν ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ
ἀλλότειον εἰπεῖν. ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κα
τάχη ἀνὴρ ὁ σειληνός, αὐτίκα ἐπὶ τὸ λύφω
νός ἐστι, ἡ καρηβαροῦντι, ἢ βεβαπισμένῳ ἔοι
κεν. εἶτα ἄφωνος φωνήτε λαμπρά, ἢ φθέγμα
ρον, ἢ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, ἢ λα
λίστατος ἐξ ἀφώνου τάχου ἐστίν. οὐδ' ἂν ἐπισμί
ξας, παύσειας ἀνὴρ μὴ οὐχὶ συνεχῆ λαλεῖν, ⁊
ῥήσεισ μακρὰς συνείρων. ἅπαντα μέντοι πάντα,
ἢ κόσμια, ἢ κατὰ τὴν Ομήρου ἐκεῖνον ῥήτορα.
φάσκοντα ἔοικότα χειμερίοισι νιφάδεσσι πίπτειν.

οὐδ' ἀποχωροῦσι κύκνοισι κατὰ τὴν ἡλικίαν
εἰκάσαι ἀκριβῶς, ἀλλὰ τετιγῶσές τι πυκνόν,
καὶ ἐπίτροχον ἀναπλοῦν, ἄγχι βαθείας ἐπέ
ρας. τοὐντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆσ
μέθης, σιωπῶσι, ⁊ πρὸς τὸ ἀρχαῖον αὖ τρέχου
σι. τὸ μέντοι παραδοξότατον, οὐ λέπω εἶπον.
ἢν ἀτελὴς ὁ γέρων μεταξὺ καταλίπῃ ὃν ἠνε
ξέμην τὸν λόγον, δίψῶτος ἡλίκα κωλυθείς, ὥστε πέ
ρας ἀνὴν ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν, ἄυθισε ἐ
κεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγοντα ἡ μέθη ἀνὴν
κατέλιπε. ταῦτά μοι κατὰ τὴν μῶμον εἰς ἐ
μαυτὸν ἀπεσκώφθω. ⁊ μὰ τὴν Δία οὐκ ἂν ἔτι
ἐπαγάπιμι τὸν ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε ἤδη καθότι
τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι πλαπάμωμι,
ἡ μέθη αἰτία. εἰ δὲ πινυτὰ λόξειε τὰ λεγό
μενα, ὁ σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ον Ηρακλέα οἱ Κέλτοὶ ὁπλιον ὀνομάζ
τ σι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ. τὸ δὲ εἶδος τῷ
θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέ
ρων ἔστιν ἀνθρῶπος ἐσ τὰ ἔσχατα, ἀναφαλαντίας,
πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν,
ξυσὸς τὸ δέρμα, καὶ πανκεκαυμένος ἐς τὸ με
λάνταρον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες,
μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ιαπετόν τινα τῶν ἔτω

ταρταρείων, ἢ πάντα μᾶλλον, ἢ Ηρακλέα ἢ
ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ Ϛ ριοῦρσῶν, ἔχει ὅμως
τὴν σκυθικὴν τοῦ Ηρακλέους. Ϛ ἢ τὴν ἀφθέραν
ἐνῆκται τὴν τοῦ λέοντος. Ϛ δ' ῥόπαλον ἔχει
ἐν τῇ δεξιᾷ, ἢ δ' ἂν γρυτὸν παρῆρτηται, Ϛ δ'
τόξον ἐντεταμένον ἢ ἀεὶ τερὰ προδείκνυσι. ἢ ὁ
λως, Ηρακλῆς ἔστι. ταῦτά γε ὡμολόγηται ἐφ' ὑ-
βρει τῶν Ελληνίων θεῶν τοιαῦτα παρανομεῖν
τοὺς Κελτοὺς ἐσ τὴν μορφὴν τὴν τοῦ Ηρακλέους,
ἀμυνομένους αὐτὴν τῇ ριαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν
χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε, λείαν ἐλαύνων,
ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδρα
με τὰ πολλὰ τῶν ἑσπερίων γενῶν. καίτοι τὸ
παραδοξότατον οὐλέπω ἔφην τῆς εἰκόνος. ὁ
γὰρ σὺν γέρων Ηρακλῆς ἐκεῖνος, αὐθρώπων
πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει, ἐκ τῶν ὤτων ἅ-
παντας δεδεμένους. δεσμὰ δ' εἰσὶν οἱ, σειραὶ
λεπταὶ χρυσοῦ. Ϛ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὁρ-
μοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' οὗ
τως ἀθενῶν ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύ
σοι, δυνάμενοι ἂν θύμαρῶς, οὔτε ὅλως αὐτιτεί
νοιεν, ἢ τοῖς πόσιν αὐτερείδοιεν, πρὸς δ' έναν-
τίον τῆς ἀγρυγῶσ ἀξυπλιάζοντες, ἀλλὰ φαι
δροὶ ἕπονται, ἢ γεγηθότες, ἢ δ' ἄγοντα ἕπε
σθαι νοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, ἢ ὡς φθάνειν

ἐθέλειν δ' δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες
ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὁ δ' ἐκ πάντων
ἀποπώταρον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω μὴ ῥᾳ
ρεῖν. οὐ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἄρξαιτο τὰς
σειρᾶς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τῆς δ' ε-
ξιᾶς μόνῃ, ἤδη δ' ῥόπαλον, τῆς λαιᾶς δὲ, δ' τό
ξον ἐχούσης, φύπτ᾽ ἄσας τοῦ θεοῦ τὴν γλῶτταν
ἄκραν, ἧς ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε,
καὶ ἐπέρα πάγε εἰς τοὺς ἀγομένους μει-
ρῶν. ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὠπὶ πολὺ εἰσήκειν ὁρῶν,
καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν.
κελτὸς δέ τις πρεσβύτης, οὐκ ἀπαίδευτος τὰ
ἡμέτερα ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς ἑλλάδα φωνὴν
ἀφιείς, φιλόσοφος οἶμαι τὰ ἐπιχώρια, ἐγὼ
σοι ἔφην ὦ ξένε, λύσω τῆς γραφῆς δ' αἴνιγμα.
πάνυ μὲν ταρατόμενῳ ἔοικας πρὸς αὐτήν. δ' ὑ
μῖν λόγον ἡμῖν οἱ κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμῖν οἱ Ελ-
ληνες Ερμῆν οἰόμθα δεῖν, ἀλλ' Ηρακλῆ αὐδᾶν εἶ
κάζομεν, ὅτι πρεσβυτέρου ἐστὶν Ερμοῦ ἰσχυρότερος ὄν
τος. εἰ δὲ γέρων περίκτη, μὴ θαυμάσῃς. μόνος
γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἐντελῶς ἐπιδείκνυσθαι
τὴν ἀκμὴν, εἶπε ἀληθῆ ὑμῶν οἱ ποιηταὶ λέγοντες,
ὅτι καὶ μὲν τῶν ὀψιτέρων φένων, ἥδιστόν ἐστι. cc
δ' ἐγὼ ἄρας, ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. cc
οὕτω γέ τοι ἡ τοῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς

πλώτ]ης δ' μέλι. καὶ οἱ ἄγθρωποι τὰ τῶν Τρώων
ἦν ὅπα τὴν λειποέαιαν ἀοιδᾶσιν δ' ἀνθ' τινα.
λείειαι καλῆται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.
ὥστε εἰ τῶν ὤτων ἐκδεδεμένοις δὲ ἀνθρώποις
πρὸς τὴν πλώτ]ιαν ὁ γέρων οὗτος Ηρακλῆς, ὁ
λόγος ἔλκει, μὴ δὲ θαυμάσῃς, εἰ δι' ὠτῶν τὴν
τῶν ὤτων, ἢ πλώτ]ης συνένειαν. οὐδ' ὕβρεις
εἰσ' ἀυδὴν, εἰ ἰαύτῃ τεθύπτ]. μέμνημαι γοῦν
ἔφη καὶ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, παρ' ὑμῶν
μαθών. τοῖσ γὰρ λάλοις, ἐξ ἄκρου ἡ πλώτ]α
πᾶσιν ὀδὴν τεθρυμμένη. τὸ δ' ὅλον, καὶ ἀυδὴν
ἡμεῖς δὴν Ηρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἠγούμθα
δεδρᾶχθαι, σοφὸν γενόμενον, καὶ πειθοῖ τὰ
πολλὰ βιάζεσθαι. καὶ τάχε βέλη αὐτοῦ, οἱ
λόγοι εἰσὶν οἶμαι, ὀξεῖσ. ἢ ἔυστοχοι, καὶ ταχεῖς,
καὶ τὰσ ψυχὰς τιτρώσκοντες. πδρόεντα τοῦν
τὰ ἔπη ἢ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲν, ὁ κελ
τόσ. ἐμοὶ δὲ, νίκα φοῖ τῆς δεῦρο παρόδου
ταύτησ ἐσκοπούμενω πρὸς ἐμαυτὸν εἰ μοι κα
λοὸς ἔχοι, πλικῶτε ὄντι, ἢ πάλαι τῶν ἐπι
δείξεων πεπαυμένῳ, ἅυθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ
ἤκουσ δηλόναι ροσύρισ δικασάσ, κατὰ καιρον ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τ' εἰκόνοσ. τέωσ μὲν
γὰρ ἐσελίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαμι κομιδῇ μα
ρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, καὶ παρ' ἡλικίαν νέαν

εὐεδη. κἄτά τισ ὁμηρικὸσ νεανίσκοσ ἐπιπλήξει μοι εἰ πῶν τὸ, Σὴ δὲ βίη λέλυται, καὶ, χαλε cc
πὸν γῆρασ κατείληφέ σε, ἠδὲ δαναὸσ δέννυ τοι cc
θεράπων, βραδέωσ δὲ μοι ἵππωοι, ἐσ δὺσ πόδας cc
ἔπ' ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν αὐαμνησθῶ τ' γέροντοσ ἐκείνου Ηρακλέουσ, πάντα ποιεῖν πρεάγθαι, καὶ οὐκ ἀδύναμαι ριαῦτα γλιχαδν, ἡλικιώτησ ὢν. εἰκόνοσ. ὥστε ἰσχὺσ μὲν, ἢ τάχοσ, ἢ κάλλουσ, ἢ ὄγκου σώματοσ ἀγαθὰ, χαίρέτω. καὶ ὁ ἔρωσ ὁ σοὸσ ὢ τἄϊε ποιητὰ, εἰσιδὼν με ἔωσ πόλιον γένειον, χρυσοφαέννωμ εἰ βούλεται πδρύγεν, ἢ ἀερῖσ πτερωτέσθω. καὶ ὁ Ιπποκλείδησ οὐ φροντιεῖ. ἀλλ λόγῳ δὲ, νῦν ἂν μάλισα αὐηβᾶν, ἢ αὐθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἶη, καὶ ἔλκειν τ' ὤτων, ὅσουσ ἂν πλείστουσ δυνῆται, ἢ τοξεύειν πολλάκισ, ὡσ οὐδένε δέοθ μὴ κενωθεῖσ λάθοι ὑφρυτὸσ αὐτῷ. ὁρᾷσ ὅπωσ παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ δ' γῆρασ τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ δὴ πάλαι ἐτόλμησα πάλαι νενεωλκημένον δ' ἀ κάτιον καταπάσασ, ἢ ἐκ τ' ἐνόντων ἐπισκυάσασ, αὖθισ ἀφεῖναι ἐσ μέσον δ' πέλαγοσ. εἰκὸ δ' ὦθεοὶ καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιά, ὡσ νῦν γε μάλισα πλησίου τε, καὶ ἐθλοῦ, καὶ ἐταίρου αὐέμου δεόμεθα, ἵνα εἰ ἄξιοι φανοίμθα, καὶ ἡμῖν δ' ὁμηρικὸν ἐκεῖνο ἐπιφθέγξηταί τισ,

οἷον ἐκ βακέων ὁ γέρων ἐπιπωλίδα φαίνει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

Λέκτρου πέρι ὑμᾶς ἡλακάτη ὁ μῦθος ἔπεκεν, ἀγείρουσι τῇ Ἑλικωνίδι ποταμῷ δακρύειν ἀνά, θρηνούσας ὃν φαέθοντα, καὶ ἀλεληφάς γε εἶναι τὰς ἀπείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος. εἶτα ἀθυρομένας μ' μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποσάζειν ἔτι αὐτοῦ δάκρυον δηθὲν δ' ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τῶν ποιητῶν ἀλόντων, ἤλπιζον, εἴ ποτε γνοίμην τῇ Ἑλικωνίδι, ἐλθὼν μίαν τῶν ἀγείρων, ἐκμετάξασθαι προκόλπιον, ὥστε λέξεσθαι τοῦ δακρύου ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι. μὴ λίην οὐ προπολλοῦ κατ' ἄλλομένοιο χρέος, ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, μὴ δὴ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἑλικῶνα, οὔτ' ἀγείροις εἶδον, πάνυ σπουδαιοπόνων, οὔτε δ' ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τοῦ Φαέθοντος ἤσθοντο οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος ἐμοῦ, καὶ πυνθανομένου, πότε δὲ αἱ τὰς ἀγείρους ἀπεξέβαθα, τὰς δ' ἤλεκτρον ἐκδυδύσας, ἐγέλασαν οἱ ναῦται, καὶ ἠρώτων ὅ, τι καὶ θέλοιμι. κἀγὼ δ' ἐμῦθον ἑαυτῷ μᾶλλον αὐτοῖς, Φαέθοντα γνέσθαι ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν

ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι δ' ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ ἀυτὸς μίαν ἡμέραν. δῦναι δὲ, δῦναι. τὸν δὲ ἀπολέσθαι, ἐκπεφρυγμένα. καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθα πρὸ ἔφω παρ' ὑμῖν, ἵνα πορ καταπέσειν ἐπὶ τῇ Ἑλικωνίδι, ἀγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον. τίς ταῦτά σοι ἔφασκον δηγήσατο ἀπατεών, μὴ βουλόμενος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνίοχόν τινα ἐκπίπτοντα εἰδομεν, οὔτε τὰς αἰπείρους, ἃς φὴς ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἷει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέττειν ἄν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, αἰαλέγοντας τῶν αἰπείρων τὰ δάκρυα; ἆρ' λεχθὲν, οὐ μετείσατε καθίκερ. μὴ ἐσώπησα διαχωθεὶς, ὅτι παλίσ τινος ὡς ἀληθῶς ἔρωτα ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιητὰς ἀπίθανα οὕτω βουλομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς ἀρέσκεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὴν δὴ ταύτης ἐλπίδος οὐ μικρᾶς ἐβουλόμην, νιὼ μὴν, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν δ' ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς. ὅσπερ ἤλη αὐέπλατον ὅσα καὶ δια χέεσθαι αὐτῷ. ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ ἀληθῶς ὠμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ἁδοντας τοῦ Ἀχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις ἠρώτων μὲν ναύτας, ἀνεπλεόμην δὴ ἔτι, ἀλλ' οἷπερ κύκνοι ποιηκὰ ὑμῖν δ' ὀλιγωρὸν ἐκεῖνο ἁδιδόν ἐ-

φεσῶτθν ζῳ̃ ποταμῷ, ἔνθεν ἢ ἔνθεν; φασὶ
Ἀπόλλωνθ παρέδροις αὐτοὺς ὄντας, ὠμὶ-
κοὶς ἀνθρώποις, ἐνταῦθά ποθεν ἐς τὰ ὄρνεα μετα
πεσεῖν, ἢ ζῆν οὕτ' ἀφεῖναι ἔτι, ὄυκ ἐκλαθομένους
φιλοσοφίας. ὁ δὲ, ἢν γέλωι, σὺ ἔφη ζῆν ὤν
θρωπε, οὐ ποιῶν τὴμβροτον καταβιῶν ὅμως
φὶ χώρας ἡμῶν, ἢ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς μὲν ἀεὶ
πλέοντθν, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι
ἐν ζῳ̃ Ηειδανῷ, ὀλίγοις μὲν κύκνοις ἐνίοτε ὁρῶ-
μεν ἐν τοῖς ἕλεσι τ̃ ποταμοῦ, ἢ κρώζοσιν οὐ πρὶ
πάνυ ἄμουσον, καὶ ἀσθενὲς, ὡς ὁ τοὺς κόρακας, ἢ
τοὺς κολοιοὺς, σειρῆνας μὲν ἂν εἶν πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ
τῶν μὲν ἡμῖν, καὶ οἷον σὺ φὴς, οὐδὲ ὀνὸ ἀκηκόα-
μεν. ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς
ἀφίκετο τοὺς ἡμῶν. πολλὰ μὲν ταῦτα ἀξιαπιθῆ
ναι ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸ σ' μᾶλλον ἕκασα
ἀξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν μέλλω λέγειν ἐμ-
μαυτοῦ, μὴ ὑμᾶς ἄρτι ἀφιγμένους, ἢ τοῦτο πρῶ-
τον ἀκροασαμένους ἡμῶν, ἢ λέκτρά τινα, καὶ κύκ-
νους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ'
ὀλίγον ἀπελθητε καταγελῶντες τ̃ λόγου ἐ-
μοῦ ὑμῖν, ταῦτα πολλὰ κεμήλια ἐνεῖναι
τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ ταῦ-
τα μεγαλαυχουμένου περὶ τ̃ ἐμῶν οὔτε ὑμεῖς,
οὔτε ἄλλος πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ πτε.

ἄλλοισ

ἄλλοισ μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις ἐντυχοῖσ ἂν Ηειδα
νοῖς τισι, καὶ ὄισ οὐκ ἠλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐ
τὸσ ἀπεσάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τ̃
πτηνικῶν λιγυροτέροις. σὺ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁ-
ποῖον ἀπολοϊκὸν, ἢ ἄμυθον, οὐδέ τις ὡσὶ πρό
σεστιν. ὥστε ὅρα μὴ ποιῶ τό τι πάθῃσ μείζω πε
ρὶ ἡμῶν ἐλπίζας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ
ὕδατι ὁρῶντθν. οἱόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶν αὐ
τὰ οἷα φαίνεται αὐτοῖς ἄνωθεν, θηρωμένησ
φὶ σκιᾶσ πρὸσ τὴν αὐγὴν, ἐπεὶ σὺ ἂν ἀναπάσω
σι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντθν, αἰσιῶν. ἤδη
δέ σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύ
ψας τάμά, μηδὲν μέγα προσδοκήσῃς αὐτομά-
τωσ, ἢ ἑαυτὸν αἰτιάσῃ φὶ ἐλπίδος.

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Μῦια, ἔστι μὲν οὐ σμικρότατον τῶν ὀρ
νέων, ὅσον ἐμπίσι, κώνωπι, τοῖσ
ἔτι λεπτοτέροις πταβάλλειν, ἀλλὰ τ
σοῦτον ἐκείνων μεγέθει προύχει, ὅσον αὐτὴ με
λίττησ ἀπολείπετ. ἐπήρωτο δὲ οὐ κατὰ τὰ
αὐτὰ ζῴοις ἄλλοις, ὡς ζῴοισ μὲν ἁπανταχόθεν
κομᾶν τὸ σώματος, τοῖς δὲ, ὠκυπτέροις χρῆ
σθαι, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας, καὶ τέττιγασ
καὶ μελίττας. ἔστι μὲν ὑμῖν ὑπέρθ, τοσοῦτον
ἀπολώτερα ἔχουσι τὰ πτερὰ, ὅσον φὶ ἐλα-

νικῆς ἐδὴ ἥρσ ἡ ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακω
τέρα. καὶ μὴν δύνηθησαι κατὰ δὴ ταῶνας, εἰ-
τις ἀτενὲς βλέπει ἐς αὐτὴν, ὁπόταν ἐκτε τά-
σας πρὸς ἥλιον. ἐκπέρυσηται. ἡδὲ πῆ-
σις οὔτε κατὰ τὰς νυκτερίδας, εἰρεσίᾳ σωε
χεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας με
τὰ πτλήμαρς, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοίζη
μαρς, ἀλλ' δύκαμπτος πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρ
μήσῃ τὸ ἀέρος. καὶ μὴν κἀκεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, δ'
μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ὠδῆς πέτεσθαι,
οὐκ ἀπνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ
δ' βαρύβρομον τὸ μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν δ'
φοβερὸν, καὶ ἀπειλητικὸν ἐνηλφκυμένης, ἀλ-
λὰ ῥοῦτόν δ' ἔστι λιγυροτέρα, ὅσον σάλπιγγος,
καὶ κυμβάλων, αὐλοὶ μελιχρότεροι, δ' ἢ ἄλλο
σῶμα, ἡμὴ κεφαλὴ, λεπτότατα τῷ αὐχένι
συνέχεται, ἡ ἔσιν δὺ πτειάῤῥηξις, οὐ συμπεφυκῖα
ὥσπερ ἡ τὸ ἀκρίδων. ὀφθαλμοὶ δ', πρόπαπτοι,
πολὺ τὸ κέρατος ἔχοντες στέρνον δὺ παγές. ἡ
ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόλες οὐ κατὰ δὺ σφῆ
κας πάνυ ἐσφιγμένοι. ἡ γαστὴρ δ', ὠχύρωται καὶ
αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε, ζώνας πλατείας,
φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι οὐ κατὰ δ'
ὀῤῥοπύον ὡς σφῆξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ ζῶν
σώματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν κατὰ τὰ αὐτὰ

τοῖς

ζῶις ἐλέφασι, ἡ αὔτη ἔχουσα προνομεύει τε, ἡ
ἐπιλαμβάνεται, ἡ προσφύσα κατέχει, κοτυ
ληδόνι κατὰ δ' ἄκρον ἐοικυῖα. ἐκ δὲ αὐτῆς, ὀ-
δοὺς προκύπτει ὠκεντοῦσα, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος. ἡδὺ δὲ αὐτῇ ἡ δ'
αἷμα, οὐ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντουμέ
νων. ἐξάπτοις δὲ οὖσα, ζῶσι μὲν τέτρασι βαδί
ζει μόνοις, ζῶις δὲ προσθίοις δυσὶ, καὶ ὅσα χερσὶ
χῆται. ἴδοις ἂν δ' ἐν αὐτῇ τὸ τετράρων βεβη-
κυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐ-
δώδιμον αὐθρωπίνως πάνυ, καὶ καθ' ἡμᾶς. γί
γνεται δὲ οὐκ ἐνθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ
πρῶτον, ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀπο
θανόντων. εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει,
ἡ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετὸ ὄρνεον γίγνε. ἡ κυ
οφορεῖ δ', καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὸν μὲν
αὖ ὕστερον. σύνζοφος δὲ ἀνθρώποις ἀπάρχουσα,
καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοζάπεζος, ἀπάντων πεύσε
ται, πλὴν ἐλαίου, θάνατος δ' ἡ αὐτῇ δὺ πτῆν.
καὶ μέντοι ὠκύμορος οὖσα, πάνυ γ' ἐς στενὸν ὁ
βίος αὐτῇ συμμεμέτρηται, ζῇ φωτὶ χαίρει μά
λιστα, κἀν τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ, εἰρή
νην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ἅλλει, ἀλλ' ὑ-
πτέπτηχε, καὶ ἀῤῥεμεῖ. σύνεσιν δὲ οὐ μικρὰν ἀν-
θ' ἑαυτῆν ἔχει, ὁπόταν δ' ἐνέπίδουλον ἡ πολέ

μιον αὐτῇ ἓν ἀράχνην ἐξ ἀνδράσιν. λοχῶντά τε γὰ ἐπιτηρεῖ, καὶ αὐτίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν, ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαφηνιζομένῃ, καὶ δεδιπεσοῦσα τὰς τοῦ θηρίου πλεκτάνας. τὴν μὲν γὰ αὐδρίαν, καὶ τὴν ἀλκὴν αὐδεῖ, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν. ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος, ἓν γὰ ἄειστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ἢ τῶν, οὐ λέοντι, ἢ πῦρ ἀλέει, ἢ νὺ τὴν ἀλκὴν αὐτῆς εἰκάζει, ἀλλὰ τῷ θάρσει τῆς μιᾶς, καὶ δεδιέναι φησὶ, καὶ λιπαρεῖν ἐπιχειρήσειν. οὐδὲ γὰ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰ εἰρημένη φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίσεται, ἀλλ' ἐφίεται τοῦ δίκτυος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀποδέχεται τὴν μιᾶν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις. οὕτω κοσμεῖ τὰ ἐπὶ μνήμονευομένη. ἄρτι μὲν, τὴν ἀγελαίαν πῆξιν αὐτῶν τὸ γάλα συέρχειν. ἄρτι δὲ, τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεῳ τὸ βέλος ἀποκρούεται, ὡς μὴ ἰῷ τὰ καιρίως τὰ ἐμπέσοι, εἰκάζων μηδὲ κνηδομένῃ κοιμωμένου αὐτῇ τὸ βρέφους, τὴν μιᾶν αὖθις ἐπεισάγει τῷ πάθει. μὴ μὲν μὴ ἐποιήσατο καλλίσῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδῖνας προσεικών, καὶ τὴν ἀγέλιν αὐτῶν ἔθνη καλῶν. οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστε ὁ ὅταν τι λάκνῃ, τιτρώσκει, οὐκ

ἀνθρώπου λέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου. καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ, ἐς τὰς ἐυτίδας αὐτοῦ παρισδυομένη, καὶ τῇ αὐτοῦ προνομαίᾳ, κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ, καὶ ἀφροδισίων, καὶ γάμων, πολλή τις αὐτῶν ἐν ἐλευθερίᾳ. καὶ ὁ ἄρρην οὐ κατὰ τὸν ἀλεκτρυόνας ἐπιβὰς θύρας ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ἐπὶ πολὺ, κἀκείνη φέρει ἓν νομφίον, καὶ συμπέφυκται τὴν ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πλησμονῇ μὴ διαφθείρουσα. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μῖμα, ἐπὶ πολὺ ζῇ καὶ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν. ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτ' δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον αὐτὸ παιδεῦσαι ἐν ζῴοις θεῖα ψυχῆς, καὶ ἀθανασίας αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰ μῖμα, τέφρας ἐπιχυθείσης, ἀνίσταται, καὶ παλιγγενεσίας τινὸς αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίνεται, ὡς ἀκεραίως πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα, ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίσταται σῶμα, καὶ ποιεῖ τὴν μῖμαν ποιεῖ. ἡ ἐπαληθεύει ἓν τοῖς ἑρμοτίμου τοῦ κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ, ἀπεδήμει καθ' ἑαυτήν. εἶτα ἐπανελθοῦσα, ἐφῆρε αὖθις ἓν σῶμα, καὶ

ἄνισα δ' Ερμότιμον. ἀργὸς ἦ αὐτὴ, & ἄνεργος οὖσα, τὰ ὑπὲρ τῶν ἄλλων πονούμενα κ̓ πῦτη. & πλήρης αὐτῆ πανταχοῦ φράτωζα. & ῤαῖγθ' αὐτῆ ἀμέλητη, καὶ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μῆας & ἀνθρώποισι ἐργάζεται. & οἱ ὀφθαλμοὶ ταύτη τὰ ὀφθαλμοῦσι, & βασιλέων αὐτῶν προπύλαια, & τεῖχος βαθέζεις ἐμποδὼν πᾶσι τοῦσα, συνεσιᾶτη αὐτοῖς, & συναπολαύει πάντων. νεοττιὰν δ', ἢ καλιὰν, οὐχ ἑνὶ τόπῳ κατεσκάφη, ἀλλὰ πλάνητα τὴν πᾶσιν κατὰ τὸν Σκύθας ἐπανηρημένη. ὅπου ἂν γύχη νὺξ ὑπὸ γυκτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ & ἑσίαν, ἢ βύνην ποιῆται. νὺξ ὑπὸ σκότῳ μέντοι ὡς ἔφη, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδ' ἐκγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιῆν, ὁ ἐν φωτὶ δρώμενον αἰσχύνῃ αὐτὴν. φησὶ δ' ὁ μῦθος κ̓ ἄνθρωπόν τινα Μῆαν δ' ἀρχαῖον γενέσθαι, πάνυ καλὴν, λάλον μέντοιγε, καὶ στωμύλον, & ᾠδικὴν, & αὐτεραδῆναί γε τῇ σελήνῃ κατὰ τὸ, ἀμφοτέρας τὸν Ενδυμίωνος. εἶτ' ἐπεισ̓ κοιμώμενον δ' μειράκιον συνεχῶς ἐωκήφρενε ἐρεχελοῦσα, κ̓ ᾄδουσα, & κωμάζουσα ἐπ' ἀυδὴν, δ' ἐν μῦ, ἀγανακτῆσαι. τὴν δὲ σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς ὕπνον τὴν μῆαν μεταβαλεῖν. & ἐξ ὕπνου πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν,

μεμνημένους ἔτι τοῦ Ενδυμίωνος. & μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἀπαλοῖς. & δ' ὕπνος δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ ἄϋπνος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον, & φιλανθρωπίας. ὡς ἂν δύνατον ἀπολαύῃ, & τὰ κάλλους τι ἀπαυθίζεται, ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν παλαιὸν ἡ γυνὴ τις ὁμώνυμος αὐτῇ ποιήσια, πάνυ καλὴ, & σοφὴ, & ἄλλη ἑταῖρα τῶν Αττικῶν ἐπινῆσ, τοῦτ' ἦς ἡ κωμικὸς πρώτης ἔφη, ἡ Μῆα ,,
ἐλάκνεν αὐτὸν ἀχεῖ τῆς καρδίας, οὕτως οὐ- ,,
δὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπεῖσεν, οὐδὲ ἀπέκλει-
σε δὲ σικυῶν δ' τῆς μίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γε-
νεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες.
ἡ μὲν δὴ φαγωδία, & σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ
μέμνηται τῆσ μίας, ὡς ἐν τούτοις,
Δεινόν γε τὴν μὲν μῆαν ἀλκίμῳ θένει
Πηλᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθὴ φόνου, ,,
Ανδρας δ' ὁ πολίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ. ,,

Πολλὰ δ' ἂν εἶχον εἰπεῖν ἡ δὲ μίας δὲ πυ
θαγορικῆσ, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ'
αὐτὴν ἱστορία. γίγνονται δ' ἐκ μέγιστά πυθ'
μῆαι, ἃς στρατιώτας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν,
οἱδὲ, κύνας, ταχύτατα δ' βόμβον, κ̓ τὴν
πῆσιν ὠκύτατα. αἴγε & μακροβιώτατοί εἰ
σι, & τ̓ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαφερουσιν,

ἐπεπήχθαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν καὶ κεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θήλειῶν, τὰ ἀρρένων ἔχουσι, βαίνουσι δὲ ἐν ζῴῳ μέρει κατὰ τὸν Ἑρμοῦ, καὶ Ἀφροδίτης παῖδα, ὑμικτὸν τὴν φύσιν, καὶ ἄτοπον τὸ κάλλος. ἀλλ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν, κατεπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ λόξω κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐλέφανται ἐκ μύας ποιεῖν.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ. ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

Αἰμὴν ἐναντίον ὄφιν οὐκ ἐθέλεις, ὃν νῦν κ ποιεῖς. οἶει μὲν γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, πανουργῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέσοι ποθεῖ τὰ κάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίνεται ἡμῖν ἀπαιδευσίας πως ὅλης. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ καλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι. καὶ ἔρμαιον εἶ τὰ τοιαῦτα ἐπιτετευδμένων τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἔρημος τοῖς καπήλοις αὐτῶν. καὶ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατόν, τίνα μὲν παλαιά, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως εὐπρεπῆ, εἰ μὴ ζῴῳ διαβεβρωθαι, καὶ κατακεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλοις τοῖς σεαυτοῦ τὴν ἀξίωσιν παρὰ λαμβάνεις; ἐπεὶ τῷ ἀκεισβοῦσι, καὶ τῷ ἀσφαλοῦς

λοῦσι ἐν αὐτοῖς, τίς, καὶ ποία διάγνωσις; ἵνα δέσοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκειμένα, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, καὶ ὁ Ἀσίδημος ἀτιμικὸς ἐν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος ἐν θαυμάσιε τοῦ κτήματος, οὔτε εἰδότι τὸν κάλλος αὐτῶν, οὔτε χαιρομένῳ πρὸς οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἂν τις ἀπολαύσειε κάλλους πανδήκων; σὺ δέ, ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖσ ὁρᾷς τὰ βιβλία, καὶ νὴ Δία κατακόρως, καὶ ἀναγινώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιφέρων, φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ στόμα. οὐδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἵν' μὴ εἰδῇς τὴν ἀρετὴν, καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ ἵνα ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα ζῴῳ συγγεγραφῆ ἀπηκρίβωται, καὶ ὅσα κίβδηλα, καὶ νόθα, καὶ παρακεκομμένα. τί δῆτα φῄς, καὶ ταῦτα μὲν μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν, εἰ μήτε παρὰ τῶν μουσῶν κλαδνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος λαβών. ἐλικῶνα μὲν γὰρ, ἵνα διατρίβην αἱ θεαὶ λέγονται, οὐδὲ ἀκήκοας οἶμαί ποτε, οὐδὲ διατριβὰς ποιητὰς ἡμῖν ἐν πασιν ἐποιοῦ. σοὶ δὲ μεμνῆσθαι μουσῶν αὐόσπορ. ἐκεῖναι γὰρ ζῴῳ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι, σκληρῷ αὐδρὶ, καὶ ἀσπῖ, καὶ πο

λὺν ἓν ἥλιον ὧδε περὶ σώματι ἐμφαίνοντι, οἷος
σέ σοί. καί μοι πρὸς τῆς λιβανίπλοος, ἄφθο
ἐν τῷ παρόντι δὲ μὴ σύμπαντα ἀφῶς εἰπεῖν,
οὐδ' ἐγχωρεῖ γενέσθαι ποτ' ἄνευ οἶδ' ὅτι κατ'
ξίωσεν, ἀλλ' αὖτις ἁλόφνης μυξορίνης ἄν, ἢ καὶ
μαλάχης φύλλοις μασηθοῦσα, ἀσηλλαξεν
ἂν τῶν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε ἓν ὅλμῳ
ὄν, μήτε τὴν τοῦ ἵππου κρήνην, ἄπερ ἡ ποιμένι-
οις σηκῶσιν, ἢ πιμαίνων σόμασι καθαροῖς πό
τημα. καίτοι οὐδὲ εἰ ῥᾴνυ, αὐαίσχυντος εἶ, ἢ
αὐθρῶδες τὰ τοιαῦτα, τολμήσεις ἂν ποτε εἰ-
πεῖν ὡς ἐπαισύθης, ἢ ἐμέλησέσοι πώποτε δι
ἐν χερῶ πρὸς τὰ βιβλία βιβλιουσίας, ἢ ὡς σοὶ
σκαλός σοι ὁ λεῖνα, ἢ ζῆθι δεῖνι ξυνεφοίτας.
ἀλλ' ἐνὶ τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα αὐαθρα-
μεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, ζῆθι κτᾶσθαι πολλὰ βι
βλία κατὰ σὴν ταῦτα, ἔχε. ξυλλαβὼν ἐκεῖνα
τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁρᾷ
τωρ ἔγραφε, καὶ τὰ τοῦ Θουκιδίδου, ὅσα περὶ
τοῦ Δημοσθένους, ἢ αὐτὰ οἰκίακις μετεγγεγραμ
μένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα κτήσῃ,
ὅσα ὁ Σύλλας Αθήνηθεν εἰς Ιταλίαν ἀφέπεμ
φε, τί ἂν ἐκ ῥύρου πλέοις εἰς παιδίαν κτήσαιο,
κἂν ὑπερβαλόμενος αὐτὰ ἐπικαθεύδῃς, ἢ ξυγ
κολλήσῃς, ἢ πολυβαλόμενος πολυνοσῇς. πίθη
κος ἢ

κος ἢ ὁ πίθηκος ἢ παροιμία φησί, κἂν χεύσιας
ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ ῥίνιν βιβλίον μὴ ἔχεις
ἐν τῇ χειρί, ἢ ἀναγινώσκῃς ἀεί. τῇ ἀναγινω
σκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκού
σας, κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἶπε δὲ κεκτῆσθαι τὰ βι
βλία, καὶ πεπαυσθυμένου ἀπέφαινε δὲν ἔχον
τας, πολλοῦ ἂν ὡς ἀληθῶς δὲ κτῆμα ἦν ἄξιον, ἢ
μόνων ὑμῶν τὸ πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς
ἦν περιαρθῇ, θὲς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοντας.
τίσι δὲ τοῖς ἐμπόροις, ἢ τοῖς βιβλιοκαπήλοις
πείσειν ἂν σοὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔ-
χοισι, καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἰγε μελέγχειν ἐ-
θέλοις, ὁ μὲν δὲ ἐκείνοις πλοῦτος τὰ ἐς παι
δείαν ἀμείνοις, ἀλλὰ βαρβάροις μὴν τὴν φω-
νὴν, ὥσπερ σύ, ἀξιωέροις ἢ τῇ γνώσει, οἷοις εἰκὸς
ἦν θὲς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεω
ρακότας. καίτοι σὺ μὴν δὲ νοῆτεία παρ' αὐτοῖς
ἐκείνων περιαμμος ἔχεις. οἱ δὲ, νύκτωρ, ἢ με
θ' ἡμέραν δὲ χειρὸς ἔχοισιν αὐτά. τίνος δὲν ἀ
γαθοῦ ὠνῇ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐ
τὰς τῶν βιβλίων ἢ γῇ πεπαισεῦσθαι, τοσαῦ-
τα δὲ ἐχούσας παλαιῶν αὐθρῶν ξυγγράμ-
ματα. καί μοι εἰ δοκεῖ, ἀπόκειναι, μᾶλλον δὲ
ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ἐπίνδυσον ζωῦν, ἢ ἀ
νάνδυσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις ἀυλῶν

μὴ ἐπισάμβρος, κτήσαιτο δὲ Τιμοθέα αὐλοὺς, ἢ δὲ Ἰσμηνίου, οὓς ἐπὶ παλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα δὴ ταῦτ' ἂν αὐλῶν σύναιτο; ἢ οὐλὴν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, οὐκ ἐπισαμένῳ χρῆσθαι κατὰ τὴν τέχνην; εὖπε αὐένθυμος. οὐδὲ ἡ δὲ Μοῦσα, ἢ Ὀλύμπου κτησάμενος, αὐλήσειεν ἄν, μὴ μαθών. τίδ' εἴ τις ἢ Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναιτ' ἂν ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, ἢ ὅπως τοξεῦσαι, τί σοι καὶ ὄφελος ἔσται; ἆρ' ἂν ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; αὐένθυμος ἢ ταῦτα δὴ ἢ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, ἢ ἱππεύειν μὴ μεμελετηκὼς, εἰ ὁ μὲν, ναῦν καλλίστην παραλάβοι τοῖς ἄπασι, καὶ εἰς κάλλος, ἢ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξηρτισμένην, ὁ δ', ἵππον κτήσαιτο μηδὲν, ἢ κενταυρίζων, ἢ κομποφορῶν, ἐλέγχοιτ' ἂν οἶμαι ἑκάτερος, οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. ἐπινεύεις ἢ ταῦτα; πίστευε δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν, ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, οὐ σκώμματα ὄντως εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέρει; τί ὀκνεῖς ἢ ταῦτα ἐπινεύειν; ἐλέγχοσ' ἂν οἶμαι ἀφῆσ' ὄντως, ἢ τὸ ὁρώντων ἕκαστος βύθιος ἂν προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, τί κοινὸν κωὶ καὶ βαλανείῳ. καὶ ἐγένετό γε οὐ πρὸ πολλοῦ

πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλουσίῳ ἀνὴρ ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους οἷμαι ἀποπεσόντας, ἐπειδή ποτε δὴ χιόνος ὁδοιπορήσας ξυνέβη αὐτῷ, οὕτως ῥίγιστα μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει. καὶ θεραπεύων τὴν δυσυχίαν, ξυλίνοις πόδας πεποίητο. ἐρρύτους τε δύμενος, ἐβάλιζεν, ἐπισκιζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις. ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει. κρηπῖδας καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτοις ἀεὶ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν ποιεῖτ' αὐτὰς εἶχεν, ὡς καλλίστοις ποσὶ κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. οὐ ταῦτα δὴ σύ ποιεῖς, χωλὴν μὲν ἔχων, συκίνην τὴν γνώμην, ὠνοῦμενος δὲ χρυσοῦν ἐμβάτας, ὅσ' μόλις ἄν τις καὶ ἀρτίποδος ἐμποδίσειεν; ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις σὺ ὀλίγον ἐστὶν ὅτῳ οὐ πολλάκις, αὐαγνώτω σοί τις αὐτοῦ λαβὼν τὴν βίβλον ἰλιάδα φαῦλον ἐξήγησιν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἀξιοπαίζειν. οὐδὲ γὰρ αὐτῶν πρὸς σὲ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημιουργὸν, παγκάλοιο ἄνθρωπος, ἀνάσχοφον τὸ σῶμα, καὶ λελωβημένος, ἐκεῖνος τοίνυν ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὴν Ἀχιλλέως παναοπλίαν, οἶει ὅτι αὐτίκα ἀναξίως καλὸς ἅμα, καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ τοσοῦτον μὲν ἂν τοταμὸν, ἐπιβολώσειε ἢ αὐ-

τὸ δ' ῥεθρον ζωὸς φόνῳ τῷ φρυγῶν, ἀποκτένῃ δὲ
δ' ἐν Εκτορα, ἡ πρὸ αὐτοῦ, δ' ἐν Λυκάονα, ⸗ δ' Αστε
ροπαῖον, μὴ λὲ φέρειν ὠθὶ τῶν ὠμων τὴν μελί-
αν δωάμηθ; οὐκ ἂν εἰ πιστὸς, ἀλλὰ ἡ γέλωτα
ἂν ὀφλισκάνοι, χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, ἡ ὠθὶ
σόμα καταπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, ⸗ ὑπὸ ζωὸς
κράνει, ὁπότ' ἂν ἀνανεύσειε, λειπνὶς δὲ παρα-
βλῶπας ἐκείνοις αὐτοῦ ὀφθαλμοὶς, ⸗ τὸν θώρα
κα ἐπαίρων ζωὸς τοῦ μεταφρένου κυρτώματι,
⸗ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμηθ. ἡ ὅλως, αἰχύ-
νων ἀμφοτέρους, ⸗ δ' ἐν λημιουργὸν αὐτῶν, καὶ
δ' ἐν δεσπότην. τὸ αὐτὸ δὲ ἡ ⸗ σὺ πάχων, οὐχ
ὁρᾷς, ὁπόταν δ' μὲν βιβλίον, ἐν τῇ χειρὶ ἔχησ
πάγκαλον, πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν ὑφθέραν,
χρυσοῦν λὲ δ' ὁμφαλόν. αὐλαγινώσκεις λὲ αὐ
τὸ βαρβαρίζων, καὶ καταιχύνων, καὶ διασρέ-
φων. ὑπὸ μὲν τῶν πεπαιδευμένων, καταπλώ
μηθ. ὑπὸ δὲ τῶν ξυνόντων σοι κολάκων, ἐ-
παινούμνος οἱ ἡ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιορέ
φόμνοι, γε λῶσι τὰ πολλά. θέλω λέ σοι διη-
γήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμνον. Ταραντῖνος, Εὐ-
άγγελθ τοὔνομα, τῶν οὐκ ἀφανῶν ἐν ζωὸ τά-
ραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι πύθια. τὰ μὲν δὴ γ
γυμνῆς ἀγωνίας, αὐτίκα ἐλόκει αὐτῷ ἀδύνα-
τον εἶν, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ὠκύτητα

εὐπεφυκότι. κιθάρᾳ δὲ, ἡ ὡσ ἦν, ῥᾳδίως κρα ἡ
σειν ἐπείθη ὑπὸ τοῦ καταράλων ἀνθρώπων, οὓς εἶ
χε ζωὸς αὐτὸν, ἐπαινούντων, α βούντων, ὁπότε
⸗ δ' σμικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο. ἦκεν
δὲ εἰσ ζωὸς δὲ λφοὺς, τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ
δ' ἡ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον πρισάμηθ, ἡ σέ
φανον δ' ἄφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὡς αὐτὶ καρ-
πωῦ τῆς λάφνης, σμαράγδοις ἡ ἰσομεγέθεσ ζῳ
καρπῷ. τὴν μὲν γε κιθάραν αὐτὴν, ὑπορφυ-
έᾳ τι χλῆμα, εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν,
χρυσοῦ μὴ τοῦ ἀκηράτου πᾶσαν, σφραγῖσι ἦ,
⸗ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένῳ, μου-
σῶν μεταξὺ, καὶ Απόλλωνος, ἡ Ορφέως ἐντερ
ρυμένων. θαῦμα μέγα γῆσ ὁρῶσιν. ἐπὶ δ'
ἦ ποτε καὶ ἦκεν ἡ τ' ἀγῶν ἡμέρα, ζῆς μὲν ἦ-
σαν, ἔλαχε λὲ μέσος αὐτοῦ ὁ Εὐάγγελος ἀδεῖν.
ἡ μετὰ θέσπιν δ' ἦν θηβαῖον οὐ φαύλως ἀγωνι-
σάμνον, εἰσέρχε δὴ ἐν ὅλῳ ποικιλαμποίμνος
τῷ χρυσῷ, ἡ τοῖς σμαράγδοις, ἡ βηρύλλοις,
ἡ ὑακίνθοις. ἡ ἡ πορφύρα λὲ ἐνέπρεπε δὴ ἐσθῆ
τι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ ἀνεφαίνθο. τούτοις
ἅπασι προεκπλήξας δ' θέατρον, καὶ θαυμασῆς
ἐλπίδασ ἐμποιήσας τοῦ θεατὰς, ἐπεὶ δ' ἦ ποτε
⸗ ἄσαι, ἡ κιθαρίσαι πάντως ἔλει, αὐακρούε
ται μὴ αὐάρμοσόν τι, καὶ ἀσύντακτον. ἀπρόσ-

ὑπὸ λέ ζῆς ἅμα χορλὰσ, σφοδρότερον τ δέ-
ουτος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ. ἀσ ἦν λὲ ἄρχε ται
ἀπόμουσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὴ
πάντων γενέσθ τ θεατῶν. ὃν ἀθλοθέτας λέ
ἀπανακτήσαντας ὃ τῇ τόλμῃ μασιγώσαντας
ἀυτὸν, ἐκβαλεῖν τ θεάτρου. ὅτε πὸ καὶ γελοῖότα
τος ὤφθη, σκρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελ , καὶ
ὑπὸ τῶν μασιγοφόρων συρόμενος σ μέσης σ
σκιωπῆ, τὰ σκέλη καθηματωμένος ἐκ τῶν
μασίγων, ἡ συλλέγων χαμόθεν τ κιθάρας τὰς
σφραγίδας. ἦγε πεπλώκεισαν γὰ, κἀκείνης ξυμ
μασιγουμένης αὐτῷ. μικρὸν λὲ ἐπιχὼν μετ'
αὐτὸν, Εὐμηλός πσ ἤλθεις εἰσέρχε ται, κιθά-
ραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνοις λὲ κόλλοπασ
ἐπικειμένοις, ἐθνικὰ λέ, καὶ μόνος ζῶ σε-
φανῶ λέκα δραχμῶν ἀξίαν. ἀλλ' οὗτός γε ἀ-
ξίως λεξιῶς, ἡ κιθαρίζ ας κατὰ τὸν νόμον τ τέχ
νησ, ἐκράτει, καὶ αὐτεκρύ τ ετο, καὶ τοῦ Εὐαγγε-
λοῦ κατεγέλα, ματίῳ ἐμπομπεύσαν τ τῇ
κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. ἡ εἰπεῖν γε
λέγε ται πρὸς αὐτὸν. ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυ-
σῆν λάφυκρν περίκεισαι, ὡλοτρεσ ζῷ, ἐγὼ δὲ
ὁ φένης, τὴν σελωτικήν. πλὴν τοῦτό γε μόνον ὦ
νησο τ σκληρῆς. ὅτι μὴ λ' ἐλεύ μενθ ὃ τῇ ὑτ
ῃ ἀπέρχη, ἀλλὰ μισύμενος προσέτι ζῶ τὴν

ἀτεχνόν σοῦ ταύτην, ἡ σοφιστὴν ζυφήν. σοφὸς
πόσε λή σοι καὶ Εὐάγγελος οὗτος, παρ' ὅσον σοῦ
γε εὐδί' ὀλίγῳ μέλ τ γέλωτος τ θεατῶν. οὐκ
ἄκαιρον λ' ἂν γένοιτο, καὶ λέσβιον μῦθόν τινα
διηγήσασθαί σοι, πάλαι γενόμενον. ὅτε τὸν
Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτ ίδες, φασὶ τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ εἰς Ἕβρον ἐμπεσοῦ-
σαν, ἐμβληθῆναι εἰσ Ἐβρον μέλανα πόντον, ἐπι
πλεῖν γε τὴν κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τὴν μὲν, ᾄδου-
σαν θρῆνόν τινα ἰωὴ ζῷ Ὀρφέως, τὴν λύ
ραν λὲ αὐτὴν ὑπηχεῖν, τ αὔπνεμον ἐμπνέοντων
τὰς χορδὰς, καὶ οὕτω μετ' ὀλίγης προσενεχ-
θῆναι τῇ Λέσβῳ. κἀκείνους ἀνελομένους, τὴν
μὲν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵνα περ νῦν σ βακ-
χεῖον αὐτοῖς ὄσι. τὴν λύραν λὲ, ἀναθῆναι εἰσ τ
Ἀπόλλωνος σ ἱερὸν, ἐν ᾧ ζῶ λύγε σώζεσθαι αὐ
τὴν. χρόνῳ λὲ ὕστερον Νέανθον σ τ Πιττακοῦ τ
τυράννου ταῦτα ἐπὶ τ λύρασ πυνθανόμενον,
ὡσ ἐκλέπ μὲν καὶ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους,
ἐμελῴδει λὲ ἐν μετὰ τὴν τ Ὀρφέως συμφο-
ράν, μηδένοσ ἀπομένου, πρὸς ἔρωτα τ κτήμα
τος ἐμπεσεῖν. καὶ σφαφειράντα σ ἱερέα μεγά
λοις χρήμασι, πεῖσαι ἐπὶ σθένται ἑτέραν ὁμοί
αν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τ Ὀρφέως. λαβόν-
τα λὲ, μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι,

οὐκ ἀσφαλὲς οἴεσθαι. νύκτωρ μὲν γὰρ τὸ κόλπου
ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς ὀλίγον, μὴ προ-
χειρισάμενον κρούειν, μὴ σωταράττειν τὰς χέρ-
σας, ἄτεχνον, καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζον-
τα καὶ μέλη τινὰ θεατρικὰ ἄσεσθαι τὴν λύ-
ραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν.
καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ορφέ-
ως μουσικῆς, ἄχρι μὴ ξωνελθόντας τοὺς κύνας
πρὸς ὃν ἦχον, πολλοὶ μὲν ἦσαν αὐτόθι, θεασά-
σεσθαι αὐτόν. ὡς τοίνυν ὅμοιον τῷ Ορφεῖ πα-
θεῖν, καὶ μόνοις ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύ-
νας, ὅτε περ καὶ θεάσατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύ-
ρα θέλουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη, καὶ ἡ ὡραιότης. ἃ μό-
να ἀζήρετα τῷ Ορφεῖ πρὸς τὴν μητρὸς ὑπῆρχεν.
ἡ λύρα γὰρ, ἀλλωσ κτῆμα ἦν, οὐδὲν ἄμεινον τῶν
ἄλλων βαρβίτων. μή τί σοι τὸν Ορφέα, ἢ δὴν Νέ-
ανθον λέγω, ὃ τοῦ μὴ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό
τις, καὶ ἔτι βλέπειν οἶμαι, ὃς δὴ Επικτήτου λύχ-
νον τὸ σωϊκοῦ κεραμεοῦν ὄντα, χιλίων δραχ
μῶν ἐπρίατο. ἤλπιζε γὰρ οἶμαι κἀκεῖνος εἰ τῶν
τῶν ὑπὸ ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναπιμπλάσκοι. αὐτί
κα μάλα μὴ τὴν Επικτήτου σοφίαν οὐχὶ ἐπισκή-
σεσθαι, μὴ ὅμοιος ἔσεσθαι τῷ θαυμασῷ ἐκείνῳ γέ
ροντι. χθὲς δέ, ἢ πρώην, ἄλλός τις τὴν Πρω-
τέως τοῦ κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος,

ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, τὰ λάντου κἀκεῖνος ἐπρίατο.
καὶ ἔχει μὲν τὸ κλῆμα λίου ὄντος, μὴ δὲ ἴκνυσιν, ὡς τε
λάταν τοῦ καλυδωνίου δέρμα, καὶ οἰκέται τὰ
ὅσα τοῦ Γηρυόνου, καὶ Μεμφῖται τοῦ Ισιδος τοὺς πλο
κάμους. αὐτὸς μὲν ὁ τοῦ θαυμασοῦ κτήματος
δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ, τῇ ἀπαιδευσίᾳ μὴ δέσε
λυρίᾳ, ὑπερκόντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμό-
νως ἀνάκεισαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς
ἀληθῶς λεόμενος; λέγεται δὴ μὴ Διονύσιον βαγῶ
λίαν ποιῆσαι φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε
τὸν Φιλόξενον πλακίσκιν αὐτὴν ἐς τὰς λαγ
μίας ἐμπεσεῖν, οὐ δυνάμενον κατέχειν ὀγγέλω
τα. οὕτω δίνων πυθόμενος ὡς ἐγγελᾷ, δι' λίχνου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σου
λῇ χλισάμενος αὐδὶ, ὥσπερ ἔνθεος ἔσεσθαι, μὴ κάρηχος
ἐκ τοῦ πυξίου. ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ
πελοιότερα ἔγραφεν, οἷον κἀκεῖνο δι' λωεικόν,
ἥκειν ἡ Διονυσίου γυνή. καὶ πάλιν, οἴμοι, γυναῖκα
χρησίμως ἀπώλεσα. μὴ δῆτα δὴ ἐκ τοῦ πυξίου.
μὴ τοῦ, αὐτοῖς δὴ ἐμπαίζουσιν οἱ μοιροβροτῶν.
δῆτα μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα δύσχωσ ἂν εἰρη-
μένον εἴη, ἢ δὴ Διονυσίῳ. καὶ δὴ δῆτα χρυσῶσαι
αὐτοῦ ἔλαφ ἐκεῖνο δὲ πυξίον. τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ
αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, μὴ ἀνελίττεσθαι ἀεὶ,
καὶ πλακοῦντας, καὶ πολυκόπτεσθαι, μὴ ἀλείφεις τῷ

κρόκῳ, & τῇ κέδρῳ, & ἀμφοτέρας πολυβάλλῃς, ἢ ὁμοφαλοὺς ἐντίθεις, ὡς μή τι ἀπολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι δῆτα τὴν ὠνήν, ὅσον γε αὖ τὰ μὴ φθέγγη. μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερον εἶ. ἐνίοις δέ, ὡς οὐδὲ εἰπεῖν καλόν. μῖσος δὲ ἄγριόν φασι πρὸς πάντων ἔχεις ἐκείνῃ τῇ βδελυρίᾳ. ὡς εἰ τοιούτοις ἀπεργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φθυκτέον ἂν ἦν ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐτῶν. δυοῖν δ' ὄντοιν, ἄτ' ἂν πρὸς τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγω τε λύναθι, & πράττειν τὰ λέοντα, ζήλῳ τῶν ἀείσων, καὶ φυγῇ τῶν χηρόνων, ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τισι παρ' αὐτῶν ὠφελοῦντα μηδὲν τί ἄλλο, ἢ τοῖς μυσὶ ζαχρίβασ ὠνεῖν, & ταῖς τίλφαισ οἰκήσεις, καὶ πλησάς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταισ; πῶς δὲ οὐ κἀκεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδών, ἀεί δέ τι πάντως ἔχεις, ἔροιτο οὗτινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ὄτι; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆσ εἰδὼσ, πράσω εἰ τοισ ῥυτόπε. εἶτα ὡσ πολλῷ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν, ἐπαινοῖ τι, ἢ ἀτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων. σὺ δὲ ἀπορεῖς, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὖ ἔχ τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν κατὰ σεαυτοῦ, ὡσ ὁ Βελλεροφόντης, πολυφέρων τὸ

βιβλίον; Δημήτριος δ' ὁ κωμικὸσ, ἰδὼν ἐν κοιλῳ θεῷ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον κάλλιστον αὐαγνώσκοντα, τὰς βάκχας εἶμαι τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ σὸν ἄγγελον· ἦ γὰρ ἂν δυηπυόμενον τὰ τοῦ Πενθέωσ πάθη, ἢ ὅ γε Ἀγαυῆσ ἔργον, ἁρπάσασ, ἀνέπαστεν ἄνω, εἰπὼν, ἄμεινόν ὄφι τῷ Πενθεῖ ἄπαξ ἀπολαχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητῶν δ' ἀεὶ πρὸσ ἐμαυτὸν, οὔπω τὴμερ εὑρεῖν δεδύνημαι τίνοσ ἕνεκα τὴν πολυπραγμοσύνην ἐπουδάκασ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων, ὠφελείασ μὲν γάρ, ἢ χρείασ τῆσ ἀπ' αὐτῶν, οὐδὲν ἂν οἰκθείην τισ τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. οὐ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸσ ἄντισ πρίαιτο κτένιον, ἢ κάρ-πηρον ὁ τυφλὸσ, ἢ ὁ κωφὸσ αὐλητήν, ἢ παλλακὴν ὁ εὐνοῦχοσ, ἢ ὁ ἀπειρόκτησ κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτησ ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίλειξιν πολλοῦ σοι δ' πρᾶγμα ἔχει. μὴ βούλῃ οὖν ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι μὴ εἰσ τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμωσ ἐκ παλλῆσ τ' εὐδοξίασ αὐαλίσκεισ; & μὴν ὅ γε κἀμὲ σύροντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων τῶν τοιγερόντων ἐκείνοισ ζαθήκασ πεφενέγκασ, ἀπολώλῃσ ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἤδη, ἢ ἀπράγμονα τούτῳ τῶν βιβλίων. λοιπὸν δὲ σεῖ ἐκεῖνο πεισμένον ἀπὸ τοῦ κολάκων, ὡσ οὐ μόνον καλὸσ εἶ, ἢ ἐράσμιοσ, ἀλλὰ σοφὸσ, ἢ ῥήτωρ, ἢ συγγρα

φεις. ὅιος οὐχ ἕτερος, ὠνεῖσθι τὰ βιβλία, ὡς ἀ
ληθεύοις ἂν ἐπαίνους αὐτῶ. φασὶ δέ σε μ λόγους
ἐπιδείκνυσθι αὐτοῖς ἰωσὶ δεῖπνω, κἀκείνους χερ
σαίων βαρβάρων δίκην ἀνιῶντας ἐκκεκραγέ
ναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ Ἀλεξάνδρα ὧσι βοῶντθ. Ⓒ
μ οὐκ οἶδ' ὅπως ἅπας ἐι, τ ἔρινὸς ἐλκεσθι, μ πι
στεύῃς αὐτοῖς ἅπαντα. ὅς ποτε κἀκεῖνο ἐπείσθης,
ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὴν ὄψιν, καθάπ
ὁ Διονυσάλεξανδρος, Ⓒ Διονυσοφίλιππος ἐκεῖνος
κναφεὺς, μ ὁ κατὰ δὲ πρόπαρρας ἡμῶν Διο
δωνέρων, μ εἴ τις ἄλλος τῶν ἔτι ὀ δ' ψευδός τε
ταμένων. μ τί θαυμαστὸν, εἰ σοῦ ἔπαθες, ἀνδρὸς
ρος, μ ἀπαιδεύτου ἀνθρώπου, μ προφῆς ἀξυπλία
ζων, μ μιμοῦ μῶμος εὐήσιμα, μ χῆμα, μ βλέμ
μα ἐκείνου, ᾧ σταυδὲν εἰκάζων ἐχαίρες, ὅπου Ⓒ
Πύῤῥου φασὶ δ' ἡ πειρώτην τὰ ἄλλα θαυμα
στὸν ἄνδρα, οὕτως ὑπὸ κολάκων ἐξ ἠῶ ὁμοίῳ πω
τὲ σφαφθῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλε
ξάνδρῳ ἐκείνῳ. καίτοι δ' τ μυσῶν τοῦτ', δ μ πάντ
δ' πρᾶγμα ἦν. εἶδον π μ τὴν τ Πύῤῥου εἰκόνα. Ⓒ
ὅμως ἐπέπεισο ἐκμεμάχθαι τ Ἀλεξάνδρου τὴν
μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δ' ἢ τούτων, ὕβεις ἄμοι
εἰσ δ' Πύῤῥον, ὅτι σε εἰκάζ κατὰ δὲ αὐτῷ.
δ' ἢ ἀπὸ τούτου, μ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ μ
οὐκ ἀνέκφρ ὁ Πύῤῥος, μ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτ ἐπέ

πεισθ

πεισθ οὐδεὶς ὅστις οὐ ξωνεπίθετο, μ ξωνέπαχθη
αὐτῷ, ἄχρι δ' τινὲς ἐν Λαρίσῃ περισβύτις ξέ
νη, αὐτῷ τἀληθὲς εἰπούσα, ἔπαυσεν αὐδ' ἓν ἀ
κούσασ. ὁ μὲν Πύῤῥος ἐπιδείξασ αὐτῇ εἰκό
να Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου,
μ Κασσάνδρου, μ ἄλλων βασιλέων, ἥρετο τίνι
ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ὠδὶ δ' Ἀλέξαν
δρον ἥξειν αὐτήν. ἡδέως δὲ πολὺν χρόνον ἐπέχουσα,
βαρβαρίζουσαν ἔφη δῆλον μαιείρῳ. καὶ ἦν τις ἐν τῇ
πόλει Λαρίσῃ Βαρβαρίων ὄνομα μάγειρος τῷ
Πύῤῥῳ ὅμοιος. μ σὺ δὴ ὦ τινι μὲν τ ῥῖσ ὀρχε
σεῶς χόντων κινάδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἰπαίμι.
ὅτι δ' ἐμανίαν ἐῤῥωμενέστερον ἔτι μ νῦν μαίνεσθαι
δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σαφῶς
οἶδα. οὐκοῦν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος οὕτω ζω
γράφος ὢν, μ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθι ἐ
θέλῃς, πιστεύων θεῖς τἀριστὰ σε ἐπαινοῦσι. μ
τί ταῦτα λῆρῶ; πρόδηλος μ ἡ αἰτία τ δοκεῖ τα
ριῶτα βιβλία πωλῆσ, εἰ μ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ
μὴ πάλαι κατεῖδον. σοφὸν μ ὡς τοῦν οἶμ, τοῦτ' ἐ
πινένοηκασ, Ⓒ ἐλπίσασ οὐ μικρὰς ἐχεῖς τοῦτ
τ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς
ὢν ἀνήρ, μ παιδείαν μᾶλισα τιμῶν. εἰ δὲ ταῦτα
ὥσπερ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῇ βιβλία,
μ ξωνάγῃς πάλιν, πάντα ἐνδραχεῖ πῦ ἀυτῷ

ἔστω θαύσοι νομίζω σ. ἀλλ' ὦ καταπύγων, οἴει τοῦτ' μανθραγόραν καλακεχύσθαι αὐτ', ὡς ἄλλα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μέν σ' ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πόροι, ὁπόταν ἤνυκτες, ἢ οἷοις, ἢ ἡλίκοις ξυγκαθεύδῃς; οὐκ οἶδα ὡς ὦλα, ἢ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; ἆρ' ἔστ' οὕτω περιφανὴς ὤν, ὡς ἢ τυφλοῖς ἢ κωφοῖς γνώριμα. εἰ δὲ φθέγξαιμόνον, εἰ δὲ μὴ λουόμενος ἀπρόσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀπρόσῃ εἰ δοκεῖς, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἂν ἀπολύσωσί σου, τί οἴει μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ νῦν δ' ἀπόῤῥητα; εἰ δὲ τοῦν μοι ἢ τόδε, εἰ βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος σοφιστής, ἢ Βάπτλος ὁ αὐλητής, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ συβαρίτης, οἷς τοῖς θαυμασίοις ὑμῖν νόμοις συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ἢ πρᾶττειν, ἢ πάσχειν, ἢ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις νικᾷ λέοντ' ἂν σφαδάζων μενος, ἢ ῥόπαλον ἔχων βασίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα ἐκεῖνον αὐτόν; οὐκ, εἰ γε καὶ χύδαις λημῶντ' ὄψ τυγχάνοιεν. μυρία γάρ ὅστι τὰ αὐτιμπυροῦντα τοῦ σχήματι, βάδισμα, ἢ βλέμμα, ἢ φωνή, ἢ βάκχος ἐπικεκλασμένος, ἢ θύμιον, ἢ μασίχη, ἢ φῦκος, οἷσι ὑμεῖς κοσμεῖσθε. καὶ ὅλως κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ἢ μάλης

μάλης κρύψας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἢ λέοντ' ἢ μῦν, ὃν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε. σὺ δ' οἴει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' οὐ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, ἢ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα. ἃ δ' ὅλον, ἀπορεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, ἢ τ' καθ' ἡμέραν βίον λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήθροον κόνον, ἢ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι ἓν Ἀττικὸν, καὶ καλλίνεον τὸν βιβλιογράφοις. οὐκ, ἀλλ' ὠμούστινας αὐθρώποις ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ἢ πρὸς ἔχαρον πενίας ξυνελάσοντας, δέον ἔτι νῦν σωφρονίζοντα ἀποδιδράσκειν τινὰ τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς, τὴν νεόκτιστον ταύτην οἰκίαν. ἀποδοῦναι δὲ τοῖς αὐθρώποις δοκαπήλοις, μέρος ἓν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων. ἐκ κἀκεῖνα πολὺ δύο ταῦτα λείπως ἐπιδείξασθαι, βιβλίων τε τῶν πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τῶν ὡρίων, καὶ ἤδη καρτερῶν, ὠμήν. καὶ δὴ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζεται, ἐκ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ ἐνέντα ὄντα, πρὸς ἄμφω δυναρκεῖν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱδρὸν χρῆμα συμβολή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τῶν μηλῶν προσηκόντων, τὴν ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, ἐκ τὸν ἐπηρεάσαν

ἐκείνοις, ὧνῆ δ' ὅμως μὴ ἐπλάτυνόντων σε τῆ
οἰκοθεν, μετασέλλοιό πινας τῆ ἐλευθέρων, οἷς
οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθοῦσιν, ἢν μὴ λάβωσιν ἅ-
παντα ἀξιαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μεγά-
λην ὠφέλειαν, οἷα μὴ πρώην αὖ ἐχίσας τοῦδε σοῦ σκηπ-
τροῦχ ἐλεῶν ὁ ὄρνος, ἔτι καὶ σείσματα ἐπιδεικ-
νύς. ἀλλ' ἔρρετε μὴ μάρτυρας ἂν παραχοίμην
ὑμᾶς τότε ὄντας, ὡς ἠναγκάσθητε, μὴ ὀλίγα
πλημμελήσαντα αὐτῷ, καλεπαίνων τῷ ἐμῷ
σοῦ. μᾶλλον δ' ὅτε μὴ ἄλλον ἐπικαλέσασθε μάρ-
τυρα τῆ ὁμοίων, μὴ ἄλλον, ταὐτὰ μὴ λογίσασθαι
βουλομένους. πρὸς δὴ ταῦτα ὦ χαθέ, ταμιεύου
τὰ ργύρι), μὴ φύλαττε, ὡς οἶκοι, μὴ κατὰ πολ-
λὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιῶν μὴ πάσχειν ἔχῃς.
ὥστε μοὶ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ
σε; οὐδὲ ἐμὲ κύων ἄπαξ παύσαιτ' ἄν, σκυβάλα
γεῖν μαθοῦσα. τόδ' ἕτερον ἐρῶ), σὺ μηκέτι ὠνοῦ
ὃ βιβλία, ἱκανῶς πεπαίδευσαι. ἅλις σοι τῆς
σοφίας. μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρου τῆ χείλους ἔχεις τὰ
παλαιὰ πάντα. πᾶσαν μοὶ ἱστορίαν οἶδα, πά-
σας δὲ λόγων τέχνας, μὴ κάλλη αὐτῶν, μὴ κακί
ας, μὴ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν ἀττικῶν. πάνυ σο
φόν τι χρῆμα, καὶ ἄκρον ἐν παιδιᾷ γεγενῆσαι,
δὴ σὺ πλῆθος τῆ βιβλίων. κωλύει τι οὐδὲν κἀ-
μέ σοι ἐνσιατεῖσθαι, ἐπεὶ σὴ χαίρεις ἀξιαπα-
μῶνος. ἥλεως δ' ἂν καὶ ἑτοίμως σε, τὰ τοσαῦ-

τα βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγινώσκεις αὐ-
τῶν. τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντιφάνους; τὰ Ἀντι
λόχου; τὰ Ἱππώνακτος; ἢ τούτων μὲν χαῖρ
φονῆσ, ἐρήρθω δὲ μάλιστά σοι ῥητόρων δὴ χει-
ρός; εἰ πέμοι, μὴ Αἰσχίνα ἢ κατὰ Τιμάρχου λό
γον ἀναγινώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα,
καὶ γινώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; ἢ δὲ Λεωτρο
φῶνα, καὶ ἢ Εὐβουλίνη πῶς δέδυκας; ἀνέγνωσ μὴ
δὲ βάπτασ ἢ ῥᾶμα ὅλ); εἶτ' οὐδέν σου δοκεῖ
καθίκετο, οὐδ' ἡρυθρίασας γνωρίζουσα αὐτά;
τοῦτ' ἰδεῖν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα
ἀπ' ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, ὁπωσίας
αὐτὰ χρείαν ἀνελίττεις. πότε δὲ ἀναγινώ-
σκεις. μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδεὶς ἑώρακε ποιοῦν
τα τοῦτο. ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον, ἐπιτεταμέ
νος ἢ δὴ ἐκείνοις, ἢ πρὸς τῶν λόγων; ἀλλὰ καὶ
πρὸς σκότους; μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μη
δέν. ἄφες δὲ τὰ βιβλία, μὴ μόνα ἐργάζου τὰ
σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μὴ δ' ἐκεῖνα. ἀλ-
λὰ θῆναι δὲ τὴν τῆ Εὐπειθίδου φαίδραν, μὴ ὑπὲρ
τῶν γυναικῶν ἀπεναντίους, καὶ λέγουσάν,

Οὐδὲ σκότον φίλοισιν ἐν δόμοις τλῶ,
Τέρεμνά τ' οἴκων μή ποτε φθονῶν ἐμοὶ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῆ ὁμοίᾳ νόσῳ δοκεῖ
γνῶναι, ἴθι ὠνοῦ μὲν βιβλία. καὶ οἶκοι κατα-

κλείσας, ἔχε, καὶ καρποῦ τὴν δόξαν τῶν κτη-
μάτων. ἱκανόν σοι & ταῦτα. πρόσαπτε δὲ μηδέ-
πω, μὴ δὲ αὐαγνῶς, μὴ ἢ ἀναγάγῃς τῇ πλώτ-
τῃ παλαιῶν αὐθρώπων λόγους, & ποιήματα,
μηδὲ σεσηπότα τε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην
ταῦτά μοι λελήρηται, & κατὰ τὴν παροιμί-
αν, αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ. σὺ γὰρ ὠνήσῃ,
& χρήσῃ ἐς οὐδέν, ἢ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν
πεπαιδευμένων, οἷς ἀποχρῆν ὠφελῆσθαι, οὐκ
ἐκ τοῦ κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τῆς πλη-
τελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς φωνῆς, & τῆς
γνώμης τῶν γεγραφότων. σὺ δὲ οἴει θεραπεύειν
τὴν ἀπαιδευσίαν, & ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ
ταύτῃ, ἢ ἐκπλήξειν γὰρ πλήθει τῶν βιβλίων,
οὐκ εἰδὼς ὅτι ἢ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰαζόνων σὺ
αὐτό σοι πποιοῦσιν, ἐλεφαντίνοις νάρθηκας, ἢ
σκίμπασ' ἀργυρᾶς ποιούμενοι, & σμίλας χρυσο-
κολλήτους. ὁπόταν δὲ & χρήσθαι τούτοις
λέγῃ, οἱ μὲν, οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίζεσθαι
αὐτὰ ἴσασι. παρελθὼν λέτισι εἰς δὲ μέσον τῶν
μεμαθηκότων, φλεβότομον ἓν μάλα ἀκονη-
μένον ἔχων, ἰοῦ τἄλλα μεσὸν, ἀπάλαξε δὲ
ὀλίγης σὺν νοσοῦντα. ἵνα δὲ μὴ γε λοιστέρῳ τινὲ
τὰ σὰ εἰκάσω, σὺ κουρέας τοῦτο ἐποίησεν.
& ὅτι σὺ μὲν τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν, & μα-
χαιρί-

χαιρίδας, & κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας.
τοὺς δὲ ἀμαθεῖς, & ἰδιώτας, πλῆθος μαχαι-
ριδίων προτιθέντας, & κάτοπτρα μεγάλα.
οὐ μὴν λήσειν γε δι' ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλ
λὰ σὺ πλοιότατον ἐκεῖνο πάσχοιεν, ὅτι κείρον
τῶν μὲν οἱ πολλοὶ παρὰ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν.
πρὸς δὲ τὰ ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες,
τὰς κόμας διατιζοιεν. καὶ σὺ τοίνυν, ἄλλῳ
μὲν δεηθέντι, χρήσιμος ἂν τὰ βιβλία. χρῆ-
σθαι δὲ αὐτοῖς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἐχρῆ
σθης οὐδενὶ βιβλίῳ πώποτε, ἀλλὰ δι' κιννάβεως
γραῖες, & ἐν τῇ φάτνῃ κατακειμένης. ἢ οὔτε
αὐτὴ τῶν κειθῶν ἐσθίει, οὔτε γὰρ ἵππῳ δύναμέ
νῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα τόπε νῦν ἔσται, ὥσπερ
μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ.
σοὶ δὲ τῶν ἄλλων, ὅσα κατάπτυστα, & ἐπο-
νείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκουστὴ πολλάκις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣ-
ΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗ.

Εἰνόγε ἡ ἄγνοια, & πολλῶν κακῶν αὐ-
θρώποισι αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα κα-
ταχέουσα τῶν πραγμάτων, & τὴν ἀλή
θειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ἐπισκιά-
ζουσα. ἐν σκότῳ γοῦν πλανωμένοις πάντῃ ἐ-
οίκαμεν. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὁμοίως πεπόνθα-

μὴν, ζῆν μὴν, προσπαίοντες ἀλόγως, τῷ λέ-
γοντι βαίνοντες οὐλὸν λέον. ἢ δ' μὴν πλησίον,
καὶ παραπόλας, οὐχ ὁρῶντες. δ' λέ πόρρω, ἐ
πάμπολυ διεστηκός, ὡς ἐνοχλοῦν δὲ λιότες. ἢ
ὅλως, ἐφ' ἑκάστου τῶν πραττομένων οὐ διαλεί-
πομεν τὰ πολλὰ ὀλιγωροῦντες. ῥηγάρ τοι μι-
είας ἤδη ῥῖς ζαγωγιστικὰς ἀφορμὰς
εἰς τὰ δράματα διὰ τοῦτον παρέχηται, τοὺς
λαβλακίδας, ἢ δὲ Πελοπίδας, ἢ τὰ τοιαῦτα
πλατταλήσια. χεδὸν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκη-
νῇ ἀναβαινόντων κακῶν, εὕροι τις ἂν ἀπὸ τῆς
ἀγνοίας, καθάπερ ἀπὸ ζαγικοῦ λαιμοῦ τινος
κεχορηγημένα. λέγω δὴ ἢ ἐς τὰ ἄλλα μὲν ἀπο-
βλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς κα-
τὰ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἢ
δὴ ἢ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἀρδην
ἀπολώλασι, πατέρες τε κατὰ παίδων ἀζημί-
νησαν, καὶ ἀδελφοὶ κατὰ τῶν ὁμογνίων, ἢ παῖ-
δες κατὰ τῶν γειναμένων, ἢ ἔρασταὶ κατὰ τῶν
ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ καὶ πόλεις ὅλαι συνεκόπη-
σαν, καὶ οἶκοι διεχύθησαν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς
διαβολὰς πιθανότητος. ἵν' δὲ ὡς ἥκιστα πρὸς
πολλοὺς αὐτοῦς, ἀποδεῖξαι βούλομαι ζῆν
λόγῳ, καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς, ὁποῖόν τί
ἐστιν ἡ διαβολὴ, ἢ πόθεν ἄρχεται, καὶ ὁποῖα δρᾷ
δργάζεται.

ἐργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ ἐφέσιος πάλαι
ταύτην πρὸ λαβεῖν τὴν εἰκόνα. ἢ μὴν καὶ ὃν-
τος διαβληθεὶς πρὸς Πτολεμαῖον, ὡς μετεχη-
κὼς Θεοδότας τῆς σωμοσίας ἐν Τύρῳ. ὁ δὲ
Ἀπελλῆς, οὐχ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ
ἦν Θεοδότα, ὅστις ἦν ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον
ἤκουε Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶ, τὰ κατὰ
τὴν Φοινίκλιν ἐπιτεταγμένην). ἀλλ' ὅμως τῶν αὐτι
τέχνων τις, Ἀντίφιλος ῥύνομα, ἐποφέρου
ἐπὶ βασιλέα τιμῶς, καὶ ἐπὶ κατὰ τὴν τέχ
νην ζηλοτυπίας, κατεῖπεν αὐτοῦ πρὸς τὸν
Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων,
καὶ ὡς θέασαι τόπος αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ σωρεσιώ-
μενον Θεοδότα, καὶ παρ' ὅλον δεῖπνον πρὸς
ἓν οὖς αὐτῷ κοινολογούμενον. καὶ τέλος, ἀπέ-
φηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν, ἢ τὴν Πτολουσίδα κα
τάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγενέ-
ναι. ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα, καὶ τάλ
λ' οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν, ἀλλ' ἐν κολακείᾳ
διεστοτικῇ τεθραμμένος, οὕτως ἐξεκαύθη, ἢ
συνεταράχθη πρὸς τὸ παραλόγου ταύτης δια
βολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος,
μήδ' ὅτι αὐτίτεχνος ἦν ὁ διαβάλλων, μήδ'
ὅτι μικρότερος, ἢ κατὰ τοιαύτην προδοσίαν
ζωγράφος. ἢ ταῦτα, εὖ πεπυσθὼς παρ' αὐ-

τοῦ, ἡ παρ' ὀντινοῦν τ' ὁμοτέχνων τετιμημέ-
νος, ἀλλ' οὐδὲ τοπαράπαν, ὡς εἰ ἀξέως ἐβούλε-
το Ἀπελλῆς εἰς Τύρον ἀφετάξας, εὐθὺς ἐασε μεμνη-
μένον. καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὸν ἀχά-
ριστον κεκραγώς, καὶ ὃν ἐπίβουλον, ἡ σωσαμέ-
νων. ἡ εἰπέ μὴ τῶν σωσειλημμένων τις ἀγανακ-
τήσας τῇ τ' Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, ὃν γ'
ἄθλιον Ἀπελλῆν κατελείσας, ἔφη μηδενὸς αὐ-
τοῖς κεκοινωνηκέναι ὃν ἀνθρώπου, ἀπετέτμητο
ἂν τὴν κεφαλήν, παραπολελαυκὼς τῶν ἐν
Τύρῳ κακῶν, οὐδ' ὃν αὐτὸς αὐτῷ γένοιτο. ὁ
μὲν δὴ Πρωτογένης, οὕτω λέγεται μεταγνῶ-
ναι ὕστερον τοῖς πεπραγόσιν, ὥστε ὃν μὲν Ἀπελλῆν,
ἑκατὸν τάλαντοις ἐσώρισαν, ὃν δὲ Ἀντίφι-
λον, δουλεύειν ἀνθ' ὧν παρεσκεύασεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς
ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιάδε τινὶ
εἰκόνι ἠμύναρο τὴν διαβολήν. Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ
κάθηται, τὰ ὦτα πεμμεγέθη ἔχων, μικροῦ
δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσοικότα, τὴν χεῖρα προ
τείνων, πόρρωθεν ἔτι προσιούσῃ τῇ διαβολῇ,
πρὸ δὲ αὐτὸν, ἑστᾶσι δύο γυναῖκε, ἄγνοιά μοι
δοκεῖ, καὶ ὑπόληψις. ἑτέρωθεν δὲ, προσέρχε-
ται διαβολὴ, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν θράσαλον,
ὑπόθερμον δὲ, καὶ πεπυρακεκινημένον, οἷον δὴ
τὴν λύτταν, καὶ τὴν ὀργὴν δηλοῦσα. τῇ μὲν ἀ-

ριστερᾷ, δᾷδα καιομένην ἔχουσα. τῇ ἑτέρᾳ δὲ,
νεανίαν τινὰ τῶν ἀφιχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας
ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς
θεούς. ἄγεται δὲ αὐτὴν ὠχρὸς, καὶ ἄμορφος, ὀξὺ
δερκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς κα-
τεσκληκόσι. τοῦτον τοῦν ἔφη ὃν φθόνον ἂν τις εἰ
κάσειε. ἡ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο παρομοῦσι,
προσβρέπουσαι, καὶ συνεισέρχονται, καὶ κατακο-
σμοῦσαι τὴν διαβολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμέ-
μυσεν ὁ συνθέτης ἡ εἰκόνος, ἡ μὲν, ἐπίβουλέ
τις ἦν, ἡ δ' ἐπάτη. κατόπιν δὲ ἠκολούθει πά-
νυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ
κατεσπαραγμένη. μετάνοια ὃ ἡ αὐτὴ ἐλέγετο.
ἐπεστρέφετο δὲ ὀπίσω εἰς τοὔπίσω δακρύουσα, ἡ με
τ' αἰδοῦς πάνυ τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέ-
βλεπεν. οὕτω μὲν ὃ Ἀπελλῆς ὃν ἑαυτῷ κίνδυνο
ὃν τ' γραφῆς ἐμιμήσατο. φέρε δὲ καὶ ἡμεῖς εἰ δυ
νατὸν, κατὰ τὴν τ' ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, δι
ελθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν
που ὄρος τινὶ συνεγράψαντο αὐτὸν αὐτήν. οὕτω γὰρ ἂν
ἥκιστ' ἡ εἰκὼν ψεύσοιτο. Ἔστι γοῦν διαβολὴ, κατη
γορία τις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, ὃν κατηγο-
ρούμενον λεληθέναι, ἐκ τ' μονομεροῦς ἀκροατῶν
των πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ
λόγου. ζῳῶν δ' οὑτωσὶ πρόσωπον, καθάπερ

ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τῷ διαβάλλοντϑ', ϑ' ὃ
ζηλεβαλλόμενον, καὶ τ' πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνε
ται, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπῶσωμεν, οἷα
εἰκὸς ἔστιν τὰ γιγνόμενα. πρῶτον μὲν δὴ εἰ δο-
κεῖ, πραγάληφμεν δὴν πρωταγωνιστὴν τ' δράμα
τος, λέγω δὲ δ' ποιητὴν τ' διαβολῆς. οὗτος δὲ
λη, ὡς μὲν οὐκ ἀπαθὴς ἀνθρωπός ὅτι, πᾶσιν οἶ
μαι γνώριμον. οὐδεὶς δ' ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτι-
ος γένοιτ' ἂν πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν,
ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν
τοὺς ἄλλους ἀδικοῦντας αἰτιῶν), ἢ μισεῖσθαι πα-
ρασκευάζουσιν, οὐδοκιμεῖν, δόξαν δυνοίας πρὸς
λαβόντας. ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτϑ', ἢ
πανόμοσ ὅτι, ϑ' ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοισ ἐ
πιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁ
μολογήσειε τὴν μὲν ἰσότητα, ἐν ἅπαντι, καὶ δ'
μηδὲν πλέον δικαιοσύνης ἔργα εἶναι. δ' δὲ ἀνισόν
τε, ϑ' πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβο-
λῇ κατὰ τ' ἁπάντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ
πλεονέκτης ὅτιν ὅλον δ' ἀκροατὴν σφετερι-
ζόμενϑ', ἢ προκαταλαμβάνων αὐτ' τὰ ὦτα,
καὶ ἀπροφάτ[τ]ων, καὶ ϑῷ δευτέρῳ λόγῳ παν-
τελῶς ἄβατα κατασκευάζων αὐτά, τί δ' τ'
διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐχάτης ἀδικί
ας δ' τοιοῦτον, ὡς φαῖεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νο-

μοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, ϑ' ὁ Δράκων, ἔνορκον
ποιησάμενοι τοὺς δικαστὰς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν
ἀκροᾶσθαι, ἢ δ' τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κειμένοις
ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τ' δευτέρ λόγος πᾶτε
θεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δ' ἐγε
αὐτεξετάσαι τὴν ἀπολογίαν τῇ κατηγορίᾳ,
παντελῶς ἀσεβῆ, ἢ αἰόσιον ἢ γνῶναι ἔστιν τὴν
κρίσιν, ἢ ὃς ἂν ϑ' αὐτὸν ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς
ἐπαινέσῃ, εἰ ϑῷ μὲν κατηγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ
θέλει λέγειν ἐπιτρέψαιμεν, ἀπὸ φράξαντϑ δὲ
ϑῷ κατηγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ ϑῷ σώματι σω
πῶντϑ, καταψηφιζοίμεθα ϑῷ πρότερῳ λό
γῳ κεχειρωμένοι, ὥστε οὐ κατὰ δ' δίκαιον, ἢ
δ' νόμιμον, ϑ' δ' ὅρκον δ' δικαστικὸν, φαίη τις
ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δ' τῷ μὴ ἀξιόπι
στοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, πλανοῦντϑ οὕτω δι
καίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιη-
τὴν μοι δοκεῖ δ' ἄριστον ἐπαγαγεῖν ϑῷ λόγῳ,
εὖ μάλα σοφὸν τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον
δ' ἐνομοθετήσαντα. φησὶ δὲ μήτε δίκην δικά
σῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. ἠπίστατο δ' οἶ
μαι ϑ' οὗτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν ϑῷ βίῳ ἀδι
κημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον, οὐδὲ ἀδι-
κώτερον, ἢ ἀκρίτοις τινὰς, καὶ ἀμοίροις λόγου
κατασκιάσαι, ὅπερ δ' ἔστιν ἅπαντος ὁ διαβάλ

λων ἐπιμελεῖ ποιεῖν, ἄκειτον ἐπάγειν τὸν
ἀναβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν
ἀπολογίαν ὡς λαθραίως κατηγορίας παρ-
ρούμενον. ὁ γὰρ ἀπεχθέσιας, ὁ λοιδορος ἄ-
πας ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος, οὐδὲν ἐσ ἐμφα-
νὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφα-
νοῦς ποθεν τοξεύων, ὡσ μὴ δὲ αὐτὸν ἀξιοῦν δίκα-
ον εἶναι, μὴ ἢ αὐτὸν ἐγκαλεῖσθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ
ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου ἀναφθείρεσθαι. ὁ μὲν οὖν δίκαι-
σημεῖον, τὸ μηδὲν ὑπεύθυνον ἀναβάλλεσθαι λέ-
γειν. ἐπεὶ εἴ τις τὰ ἀληθῆ κατηγοροῦντι ἑαυ-
τῷ ἐγκαλεῖσαι, οὗτος οἶμαι ἐκ φανερὸν
ἀνελέγχει, καὶ ἀνθυθύνει, καὶ αὐτεξετάζει τὸν λό-
γον. ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ προφανοῦς νικᾶν δυ-
νάμενος, ἐνέβαλε ποτὲ, ἐπάτη χρήσαιτο
κατὰ τῶν πολεμίων. ἴδοι δ' ἄν τις δὲ τοιού-
τοις μάλιστα ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ πολλὰ
τάσ τῶν ἀρχόντων, ἐν δικασταῖς τῶν φιλί-
ασ οὐδοκιμοῦντας. ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος,
μυρία δ' ὑπόνοια, πάμπολλαι δὲ κολακεῖαι
καὶ ἀναβολῶν ἐπιθέσεις. ὅπου δ' ἀεὶ μείζους ἐλ
πίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, καὶ
τὰ μίση ἐπισφαλέστερα, καὶ ἡ λοιδορία κακο
τεχνέστερα. πάντες δὲ ἀλλήλοις ὀξὺ διόρκα
σι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ἐπιτηροῦσιν ἔ
που τι

πού τι γυμνωθὲν μέρος θιάσαντο τὸ σώματος.
καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, πα
ρασκευάζεται, καὶ παγμαχονίζεται ὅν πλησίον, καὶ
ὃν πρὸς αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ἐπισπᾶται, καὶ ἐπισκε
λίζει. ἔνθα ὁ μὲν χειρὸς, ἀτεχνῶς δύεις ἀνα
πέφραται καὶ πέπασέσυρται. καὶ τὸ τελευταῖ
ον, ἀτίμωσ ἀφέωται. ὁ δὲ κολακευτικώτε
ρος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείασ πιθα
νώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως, φθάσας κρατεῖ.
τὰ δὲ τοῦ Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι ξυνὸς
ἐνυάλιος, καὶ ὃν κτανέοντα κατέκτα. ῥιγα
δοῦν ὡσ οὐ πολὺ μικρῶν τὸ ἀγῶνος ὄντος, τοσ
χίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν τα
χίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ τῆς ἀναβολῆς.
τὴν μὲν ἀρχὴν, ἀπὸ φθόνου ἡμισευέλπιδος λαμ
βάνουσα. οἰκειότερα δὴ, καὶ φανερὰ ἐπάγουσα
τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν αἰτία. οὐ μέν
τοι μικρὸν, οὐδὲ ἀπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡσ ἄν τις
ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆσ μὲν τέχνησ, οὐκ ὀλί
γησ δὲ ἀγχινοίας, ἀκειβοῦς δὲ ξύνεσεως ἐπιμελεί
ας δεόμενον. οὐ μὴν ἄν τις αὐτὰ ἐβλαπτεν ἡ ἀνα
βολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα ξόλην ἐχίνει. οὐδ'
ἂν καλῶς χύσεις τὴν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν,
εἰ μὴ πολὺ δ' ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία
ἄλλα παρεσκεύασο καταὶ τὰ ἀκουόντων. ἀναβάλ

λετῃ μὴν ὃν ὡς ἂ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος
ὑπ' ἀκούοντος, τοῖς ἀπολαυομένοις αὐτῆ ἐπίφθο
νος, ἅπαντ' ἂν ἢ ὀφθῇ δ' ἐπιτρέξοντα, καθά
περ τι κώλυμα, ὑπ' ἐμποδίσμον προορώμενοι. ὑπ'
ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἑστάναι, ἵν' κορυφῶ
ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, ὑπ' τῆς φιλίας ἀπο
σκευασάμενος, οἷόν τι, ὑπ' ὠθῇ τῆς γυμνικοῖς
ἀγῶσιν, ἢ τῶν δρομέων γίγνεται. κἀκεῖ μὲν ὁ μὲν
ἀγαθὸς δρομεὺς, τ' ὕστατος ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν
σούσης, μόνον τ' πρόσω ἐφιέμενος, ἢ τὴν σκάνα
αν ἀποτείνας πρὸς τ' τέρμα, κἂν τοῖς ποσὶ τὴν
ἐλαίαν φθάνῃ ἔχων, ὀφθῇ πλησίον οὐδ' ὢν κα
κοργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα ποιῶν
πεπαυμένος. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, ὑπ' ἄναθλος
αὐτ' ἀγῶνος, ἀπορνοὺς τὴν ἐκ τοῦ τάχους ἐλ
πίδα, ὠθῇ τὴν κακοτεχνίαν ἐράπτετο. ὑπ' ὅπερ
μόνον ὀφθάπαντος σκοπεῖ, ὅπως ἂν ἔχοντα ἐ
πιχὼν, ἢ ἐμποδίσας, ἐπιστμιῇ. ὡς εἰ τοῦτον
σκαμάρτοι, οὐκ ἂν ὑστερικῆσαι δυνάμενος. ὁ
μοίως δὲ τούτοις, κἀν ταῖς φιλίαις τῶν ὅλ
σκαμόνων γίγνεται. ὁ γὰρ προέχων, αὐτίκα ἐ
πιβουλεύεται. ἢ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ λῃφθεὶς
τῶν δυσμενῶν, αὐηρπάσθη. οἱ δὲ, ἀγαπῶντες,
καὶ φίλοι δοκοῦσιν, ὀφ' ὧν ἄλλοις βλάπτειν ἔδο
ξαν. τό, τε ἀξιόπιστον ὑπ σκαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυ

χεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ δ' πᾶν αὐτοῖς
δοκεῖν ἔρχεται, σκεδοικόσι τι προσάψαι ἀπρεπὲς,
μὴ δὲ ἀλόγῳ). ὡς τοίνυν πολὺ τὰ προσόντα
τῷ σκαβαλλομένῳ πρὸς δ' χεῖρ) μεταβάλλον
τες, οὐκ ἀπιθάνως πριοῦν) ἰὰς κατηφείας, οἷον
ἵν μὲν ἰαχὸν, σκαβάλλουσιν ὡς φλεμακέα. ἵν
πολούσιον δὲ, ὡς τύραννον. ἵν τυραννικὸν ᾖ, ὡς
προδοτικόν. ἐνίοτε μέντοι ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς
ὑπ' πρὸς ἄλλῃ τῆς σκαβολῆς τὰς σκαφοράς. καὶ
πρὸς ἵν ἐκείνου ῥόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμο
κόμενοι, δύσχοῦσιν. ἢν μὲν ὀφ' ζηλότυπον αὐ
τὸν ὄντα πίθωσι, σκένδυσέφησι τῇ γυναικί σου πα
ρὰ δεῖπνον. ὑπ' ἀπιόντι ἐς αὐτὴν, ἀπεσέναι
φασι. καὶ ἡ σφαγονίκη πρὸς αὐτὸν, οὐ μάλα ἀκ
ριῶς, ὑπ' ὅλως ἐρωτικὴ. καὶ τινὸς ὑπ μοιχικὰ
πρὸς αὐτὴν αἰσχρολαί. ἢν δ' ἐπιτηδειότικός ᾖ, ὑπ
ὃ τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί' ἐκλεύασέ σου
φιλόξενος τὰ ἔπη, ὑπ' σκέσυρε, ὑπ' ἄμεσα εἰπεν
αὐτὰ, ἢ κακοσύνθετα. πρὸς ᾧ ἂν δύσεβῆ, ἢ φι
λόθεον, ἄθεος, ἢ αἰδήσιος ὁ φίλος σκαβάλλεται,
ὑπ' ὡς δ' θεῖον παρωθούμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν
ἀρνούμενος. ὁ δὲ ἀκούσας, δύεται μύωπι ὀφ' τοῦ
αὐτὸς τυπεὶς, σκεκέκαυται ὡς δ' εἰκὸς, ὑπ' ἀ
πέσεσθαι ἂν φίλον, οὐ σκεμείνας ἂν ἀκού
σαι ἐλέγχου, ὅλως ὀφ' τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι,

λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον. καὶ ἔνθα πρῶτόν ἐστιν ἕκαστος ἐπισάμενοι, ἐπ' ἐκεῖνον τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν αὐτόν. ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεταραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας. ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι τοῦ παλαιοῦ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἀληθῶς προκατειλημμένον. αὐτοσημότατον δὲ ἐν τούτοις εἶδος τῆς διαβολῆς, τὸ ἐναντίον τῆς ἀκούσεως ἐπιθυμίας, ὅπου τε παρὰ Πτολεμαίῳ τοῦ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸν τῶν πλατανίστων κόνδυλον, ὅτι ὕδωρ τε πίνοι, καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυμνικεύοι· οὐκ ἐνεδύετο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ μὴ κληθείς, ἔωθεν ἐπινέ τε πάντων ὁρώντων, καὶ λαβὼν παραυτίκα νίπτρον, ἐκυμβάλισέ τε, καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει ἄν, ὡς οὐχ ὁσίως τοῦ βασιλέως, ἀλλ' αὐτισοφιστὴς ἄν, καὶ αὐτίτεχνος τῶν Πτολεμαίου φυφῶν. παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη τότε ἂν ἁπασῶν διαβολὴ λέγοιτο, εἴ τις τὸ μὴ σέβειν, μὴ δὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ καὶ ἀποθανόντος Ἡφαιστίωνος, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος Ἀλεξάνδρου ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τε

τὸν τετελευτηκότα. ὀνείδη δὲ νεώς τε ἀνέστησαν ἀποίητος, καὶ τεμένη καθιδρύθη, καὶ βωμοί, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ δὴ καινῶν τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο. καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος ἦν ἅπασιν Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μὴ σέβοι πρὸς τὰ γινόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο ἄγαν δυσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἀζήμια. ὑπολαμβάνοντος δὲ οἱ κόλακος τὴν μιαρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, προσεξέκαιον δύθις, καὶ ἀνέζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντος αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντος. καὶ τέλος, ἐδύνατο πείθειν, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα, ἐπίστευε, καὶ μέγα ἐφρόνει, ὡσανεὶ οὐ θεοῦ τινος ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιῶν δυνάμενος. τόσους γοῦν ὁμόσαι τοῦ Ἀλεξάνδρου φίλους παρὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τοῦ Ἡφαιστίωνος θειότητος, διαβληθέντας, ὡς οὐ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἅπαντων θεόν, καὶ ἐξ ἀδόξου ἐξελαθέντας, καὶ τῆς βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας; τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος, ταξιαρχῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτοῦ, μικροῦ δεῖν συγκαθείρχθη λέοντι, διαβληθεὶς ὅτι διακρύσειε παιδιὰν τὸν Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ'

ἐκείνῳ μὴν λέγεται βοηθῆσαι Πβρλίκκας, ἐ-
πομοσάμενος κατὰ πάντων τῶν θεῶν, ἢ κατὰ
Ηφαιστίωνος, ὅτι δὴ κωμῳδοῦντί οἱ, φανέντα
ἐναργῶς ἐν θεάτρῳ, ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Αλεξάνδρῳ
φείδεσθαι Λακεδαιμονίων. οὐ μὴν ὡς ἀπιστοῦντα, οὐ
δὲ ὡς ἐκ νεκρῶν ἀνακρούσασθαι, ἀλλὰ τῶν πάλαι βεβη-
θειας μνημονεύοντα. ἡ μὲν οὖν κολακεία, καὶ ἡ διά-
βολή, τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς Αλεξ
άνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολι
ορκίᾳ οὐκ ἐᾷ τὰ ὑπὸ τὰ πλάγια, καὶ ἀποκρήμνα. ἢ ἀσ
φαλῶς τοῖς τείχεσι προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ'
ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος, ἢ καθαρὸν αἰσθωνται,
ἢ ταπεινὸν, ἢ ὃ τῇ πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς
ῥᾷστα παρεισδῦναι, καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι, οὕτω
καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι καὶ
ψυχῆς, καὶ ἀσθενές, καὶ δυσπίβαρον, ῥύπῳ
προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς.
καὶ τέλος, ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιπαρα-
κομένου, μηδὲ τὴν ἔφοδον κωλύοντος. εἶτ' ἐπει
δὰν ἐντὸς ἄπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦ
σι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι, καὶ ἐλεεινὰ
ποιοῦσι, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, καὶ ἐξηγ
ριωθησομένης ἔργα. μηχανήματα δ' ἀνθρώ
κατὰ τοῦ ἀπόντος ἥκει ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦ-
δος, καὶ ἡ ἐπορκία, καὶ προσλιπάρησις, καὶ

ἀναισχυντία, καὶ ἄλλα μυρία ἐξημουργήμα-
τα. ἡ δὲ μεγίστη πασῶν, ἡ κολακεία ἐστὶ, συγ
γενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή πως οὖσα τῇ διαβο
λῇ. οὐδεὶς γοῦν οὕτω ῥᾳδίως ἐστὶ, καὶ ἀκαμάν
τινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὃς οὐκ
ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας διαβολάς.
καὶ ταῦτα, ἐπορυττούσης, καὶ τοὺς θεμελίους
ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς. καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς,
ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ, πολλαὶ προδοσίαι συναγω
νίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, καὶ τὰς πύ
λας ἀναπετῶσαι, καὶ πάντα ζόφον τῇ ἁλώσει
τῶν ἀκουόντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν,
ὁ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπάρ
χει, καὶ ἀτίχορον. ἔπειτα δὲ, τὸ πρὸς τὰ πα
ράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. οὐ γὰρ οἶδ'
ὅπως ἁπάντων ὁμοθεν πάντων λαθρηδὰ, καὶ πρὸς ἀσ
λεγομένας, καὶ μεσὰς ἐπονοίας ἀκούοντων.
εἶδε γοῦν τινας οὕτως ἥδεως χαρπαλιζομένους
ἁλῶντας ἐκ τῶν διαβολῶν, ὥσπερ οὐ πληρεῖς
κωμωδίους. ἔπειδὰν ῥίγιν ἐκ τῶν ῥυτῶν ἀπάν
των συμμαχούμενοι προσπέσωσι, κατὰκραι
τος αἱροῦσιν οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γέ
νοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μὴ δὲ
ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀ
κούοντος ἑκόντες ἑαυτὸν ἐνδιδόντες. τοῦ δια-

βαλλομένου δὲ, τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος. οὐ
γὰρ ἦν ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδον
τῶν οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται, & πάν-
των οἰκτίσαν, ὁ μὲν οὐκ εἰλὼς τὰ πεγενημένα,
προσέρχεται τῷ φίλῳ φαιδρὸς, ἄτε μηδὲν
φαῦλον ἑαυτῷ συνεπισάμενος, καὶ τὰ συνήθη
λέγει, ἢ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος ἐνεδρευ-
μένος. ὁ δὲ, ἂν μὲν ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύ-
θερον, & παῤῥησιαστικὸν, εὐθὺς ἀξέῤῥηξε τὴν ὀρ
γὴν, & ἂν θυμὸν ἀξέχεε. καὶ τέλος, τὴν ἀπ
λογίαν προσαθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τ
φίλου παρωξυμένος. ἢν δὲ ἀμυνέστερος, &
ταπεινότερος, προσίεται μὲν, καὶ προσμειδιᾷ
τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, & λάθρα τοὺς
ὁλόντας διαπρίει. & ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσο
δομεύει τὴν ὀργήν. οὔ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀμει
νότερον, οὐδὲ δουλοπρεπέστερον, ἐνδεκόντα δ'
χεῖλος, ὑποφέρειν τὴν χολὴν, & δ' μῖσος ἐν
αὐτῷ καταλάβδην αὐξῆν, ἕτερα μὲν κεύθοντα
ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, ἢ ὑποκινούμε
νον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ, μάλα πολλὰ
παθή τινα, καὶ γέμουσαν βαγωδίαν. μάλιστα
δὲ ὅταν πάσχοιεν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐν
διαβάλλων δοκῇ ἐκεῖνῳ τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ,
ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ οὔτε φωνὴν ἀκούειν

ἔτι θέλοιεν τῶν διαβαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολο
γουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς κατηγορίας ἐκ τῆς
πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότων. οὐ-
δὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλὰ πολλάκις ἐν
τοῖς φιλτάτοις μίσεως παραπίπτουσιν αἰτίαι,
τοὺς ἄλλους λανθάνουσαι. καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτός
τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φεύγας κατηγόρησε τ
πλησίον ἐκφυγεῖν, οὕτω πειρώμενος τὴν διαβο
λήν. & ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε
διαβάλλειν. ἄπιστος γὰρ ἀυθόθι ἡ κατηγορία,
πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν. τοῖς δοκοῦσι δὲ
μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκού
οντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἰδίᾳ
τοῦ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲν τῶν οἰκειοτάτων
ἀπέχουσι. εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ μάθοιμεν ὕστε-
ρον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φί
λους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης ὧν ἐπίστευσαν, οὐδὲ πη
προσίεσθαι, οὐδὲ ῥᾳδίως προσβλέπειν αὐτοὺς,
ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐγνώ
καμεν. ῥᾳδίως οὖν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐμπλή
σθη ὑπὸ τῶν οὕτως ἀδίκως, & ἀνεξετάστως πε
πεισθημένων διαβολῶν. ἢ μὲν γὰρ ἀντεια, τεθ cc
νάναι φησὶν ὦ Προῖτε, ἢ κάκτανε Βελλεροφόν- cc
τιν, ὅς μ' ἐθελε φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθε cc
λούσῃ, αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρήσασα, ὑστερο-

φθεῖσα. καὶ μικροῦ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ἔτοιχῶν, μὴ τι πρὸς ἓν ξένον ἀδοῦς ἔτο μάχλου γυναικὸς ἐπιβουλθμένος. ἡ δὲ Φαῖδρα κἀκείνη τὰ ὅμοια κατειποῦσα τὸ προγόνου, ἐπαίραν ἐπρίνσε ἓν Ἰπόλυτον γενέσθαι, ἔτο τὸ πάθος, οὐδὲ οἱ θεοί, οὐδὲ οἱ ἀνόσιον εἰργασμένον. καὶ φήσει τίς. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἔστιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων αὐτήρ, τά τε ἄλλα δίκαιος, ὢν σωφρονῶν δοκῶν. μὴ ἐχεῖν προσέχειν αὐτῷ, ἄτεμηδὲν ἂν τοιοῦτο κακουργήσαντι, ἆρ' ὃν τοῦ Θησέως ἐστὶ τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος σωέσπευδε τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ συμπαρώξυνε τὸν δῆμον, ὡς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῶς φιλοτιμίας ἔτοκεκινισμένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὢν πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης. ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ χολὰν εἶχε, καὶ ἠγάπα τινάς, καὶ ἐμίσει. καὶ εἴγε ἀληθὴς ἔστιν ὁ ἔπος τοῦ Παλαμήδους λόγος, ὁ σωφρονέστατος τῶν Ἀχαιῶν, κἀν τοῖς ἄλλοις ἀεὶ ἔσος τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ ἐνέδραν ἔτο φθόνου φαίνεται σωτεθεικὼς κατὰ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ἴσως τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλεδυκότος. οὕτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ πρὸς τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία. τί γὰρ ἄν τις,

τις, ἢ τὸν Σωκράτη λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ, καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην, ὃν μετὰ τὴν Σαλαμῖνα νίκας, ἴσως προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἔτοπόροις ἡνεμένοις; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα. καὶ χεδὸν, τὰ πλεῖστα ἤδη πάθεμα. τί δὲ χρὴ ποιεῖν τὸν γε νοῦν ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ οἶμαι καὶ Ὅμηρος ἐν ᾧδῇ σειρήνων μύθῳ ἐνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ᾠδὰς, καὶ ἀποφάτην τὰ ἴστα, μὴ ἀνέλλων αὐτὰ ἀναπτανύειν τοῖς πάθεσι προσηλωμένοις, ἀλλ' ἐπισκάντα ἀκεβῆ θυρωρὸν τὸν λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲν ἄξια, προσίεσθαι, καὶ παραβάλλεσθαι. τὰ φαῦλα δὲ, ἀποκλείειν, καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη πολλοῦ, τῆς μὲν οἰκίας θυρωροὺς καθιέναι, τὰ ἴστα δὲ, καὶ τὴν διάνοιαν, ἀνεωγμένα ἔᾶν, ἐπεὶ λάν τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, ἀνὲ ἐφ' αὐτοῦ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν; μήτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ὁρῶντα, μήτε τὸν ἄλλον βίον, μήτε τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γάρ τις σοφώτερος, τοσούτῳ ἐπιμελέστερος λῆται τῆς ἐξετάσεως. οὐ λῆ τοίνυν τὸ

στύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ μίσει τὴν κα-
τηγορουντος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἀξέτασιν φυλακ-
τέον, ἣ ἀληθείας ἀποδύοντα τὸν δι' ἀβολ-
λοντι δ' ὀφθόνου, ἢ ἐν φανδρῷ ποιησάμενον δ'
ἔλεγχον ἢ ἑκατέρᾳ διανοίας, καὶ μισεῖν οὕτω,
καὶ ἀγαπᾶν δ' ὁ δοκιμασμένον. πρὶν δὲ ἂν
ποιῆσαι ἐκ ἢ πρώτης διαβολῆς ἀνακινηθέν,
Ηράκλης ὡς μέγα κιῶλον, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάν-
των οὐχ ἥκιστα ἄλικον. ἀλλὰ τούτων ἁπάντων
αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ δ' ἐν
σκότῳ που εἶναι δ' ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν
τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἱ χοιρ' ἂν
φεύγοντες ἐς δ' βάραθρον ἢ δι' αβολὴ, χώραν οὐκ
ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων τῶν πραγμά-
των ὑπὸ ἢ ἀληθείας.

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ.

ΑΛΛ' ὅτι μὲν ἠγνόεισ ῥοῦνομα τὴν ἀπο-
ἀ φράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν ἡ
τιῶ βάρβαρον εἶναί με τὴν φωνὴν ἐπ'
αὐτῷ εἰπόντα ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὁμοι-
ος εἶης; τῶν δὲ τρόπων σοῦ νὴ Δία μέμνημαι, εἰ
κάλεσ τὴν ῥιαύτην ἡμέραν, εἰμὴ καὶ παντάπασ-
ιν αὐήκοον ἦδα τὸ ὄνομα. ἐγὼ μὲν τὴν
μὲν ἀποφράδα ὅ, τι βούλεται ἔᾳ, δι' ἀξιῶ σε
μικρὸν

μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ τοῦ Αρχιλόχου ἐκεῖνο, ἦδη
σοι λέγω, ὅπ τέτριγα τὸν πλουσίου ῥυείλεφας, ἐ
πειρ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεισ Αρχίλοχον,
Παριον δὲ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλευθερον, καὶ
παῤῥησίαν σπουδαστὴν, μηδὲ οἰκονόμον ὀνειδίζειν,
εἰ μὴ ὅτι μάλισα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς ἀπει-
ρημένοις τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων ἀνρῦ-
ἐκεῖνος γοῦν πρός τινα τῶν ῥιούτων ἀκούσας
κακῶς, τέτριγα ἔφη δ' ἄνδρα εἰλεφέναι τὸν πλε
ροῦν, εἰκάζων ἑαυτὸν ὑπὸ τέτριγι ὁ Αρχίλοχος,
φύσει μὲν λάλων ὄντι, καὶ ἄνθρωπόν σ. ὁ
πότε δ' ἂν τὸν πλοῦν λάφθῃ. γεγονότερον δο
ῶντι. καὶ σὺ λῆ ἔφη ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί
βουλόμενος, πρὸς τὴν λάλον παροξύνεις ἐπὶ σε-
αυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεισ τοῖσ ἰάμ-
βοις; ταῦτά σοι μὰ δι' ἀνδ' ἀπειλῶ, οὐ μὰ δ' ἂν Δία
ὑπὸ Αρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν. πόθεν; πολ
λοῦτε καὶ σέω. σοὶ δὲ μνεία γένοιτ' ἂν ἰάμβων ἀξ
ία βεβιωμένα, πρὸς ἅμοι δοκεῖ, οὐδ' ἂν ὁ Αρχί-
λοχος ἀνδρὸς μαρκέσαι, προσπαρακαλέσας
καὶ τὸν Σιμωνίδην, καὶ τὸν Ιππώνακτα συμπρεῖν
μετ' ἀνρῦ, κἂν ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν.
οὕτω σύπα πᾶσας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυ-
ρίᾳ, τόν Ορολοικίδην, καὶ τὸν Λυκάμβην, καὶ τὸν
Βούπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. καὶ ἔοικε θεῶν τις

ϛ χεῖλος ἀγαπῶν σοι τότε ϐν γέλων ϛ τῇ παῤῥησίᾳ λεχθείσῃ, ὡς ἀυτὸς μὲν, Σκυθῶν κωφὸς φανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὢν τὰ κοινὰ ταῦτα, ἢ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, ἀρχὴν ϐ εὐλογίᾳ πρὸς χάριτος τὰ κατὰ σοῦ λόγων αὐθαιρέτως ἐλευθέρως, ἢ οἰκοθέν σε ἀκριβῶς εἰδότι, ἢ μηδὲν ὑποστελλομένῳ ϐ μὴ οὐχὶ πάντα ἀξιπῶν. μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττουσι νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν ἔστιν ἢ νῦν, ὡδὶ πολλοῖς ῥᾳδίως πρὶν ἐκείνοις. καίτοι μάταιον ἴσως, ϛ ἀθλιτὸν, ἐν παιδιᾷ νόμῳ παῤῥησιάζεσθαι πρὸς σέ. εὖ τε ἴσθι ἂν ἀυτὸς ποτὲ βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ἐπιτίμησιν, οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μεταπειθείη ἄν, μηκέτι τὰ πρῶτα κυλίνδειν, ἅπαξ ἀυτῆς σωληθροποιηθείς, οὔτ' εἶναί τινα νομίζω ϐν ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, ἢ ἃ γέρων ἄνθρωπος ἐς ἑαυτὸν παρανομεῖς, οὐχ οὕτως ἀσφαλῶς, οὐδὲ ἀφανῶς ὡς ἐλύρος εἶ. οὐδὲ δεῖ τινος ἀπλοῦ σοφοῦ τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, κανθήλιος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον κυμάτων εἴη, ὡς μὴ ἰδεῖν πλοῦν, θεὶς εἰς πέλαγος ὄνων ἀπαύστων ὑβριστότατος ὄντα, μὴ ϖοδιμείνας ὀγκωμένῳ προσέτι ἀκούειν. οὕτω πάλαι ϛ πρὸς ἐμοῦ, ϛ πρὸ πάσης ϖολλάκις, κεκήρυκται τὰ σά, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν

κρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὥσπερ ϐν Λεσϐίᾳδην, ὥσπερ ϐν συϐαρίτην Μίδωνα, ὥσπερ ϐν χῖον ἐκεῖνον Βάσσαν, ϐν ϛ τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ἐκτέον ὅμως εἰ μὴ ἔστιν ὅλως δόξῃ λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος ἀυτὸς ἀγνοεῖν, μᾶλλον δὲ πρακλιτέος μοι Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὃ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ, καὶ παῤῥησίᾳ θεός, οὐχὶ ἀσημότατος τῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναϐαινόντων, μόνος ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεινοῖς τὴν πλῶτλαν αὐτὸς, πάντα ϛ εἰδότος, καὶ ϛ ἀφῶς δεξιόν τε, ὃ ὠφέλιμον ὑμῖν συνοίσει. χαίειν χρὴ τοῦτ' γένοιτ' ἄν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προειστελθὼν οὗτος διηγήσασθαι τοῖς θαλαττίοις σύμπασι τὸ δράματος ϐν λόγον. ἄγε δίκην ὦ πρόλογον, καὶ σαιμόνειον ἄειστε ἔλεγχε, ὅρα ὅπως ἀφῶς προλιπάξεις δὲ ἀκούοντας, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' αἰτίοις ποσὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡδὶ τόνδε ϐν λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ ϛ ἰλιόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντος ϐν ἄνθρωπον ϛ τῇ βασιλείᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, ϛ ἀφῶς προλιπησάμενος, ὑλεσσ' ἄπιθι ἐκποδών. τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν κατάλιπε. μιμησόμεθα γάρ σε, ϛ διελέξομαι τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε, καὶ ἀληθείας ἕνεκα, μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ

πρὸς αὐτὸν ἐπαινέσης ὦ φίλτατε ἔλεγχε μὴ
τετὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὕτως ἐοὐπ
ἄξιον, θεῷ ὄντι, ἰωΐ σόμα σοι ἐλθεῖν τὸν τοῦ
οὕτω κατα πύσων λόγος. ὁ γὰρ σοφιστὴς εὖ ἐρ
ἐῖν λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς ὁ-
λυμπίαν ποτε ἦκε, λόγον τινὰ περὶ πολλοῦ
συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυ
σταῖς. ἦν δὲ ἡ ὑπόθεσις τοῦ συγγράμματι, ὁ Πυ
θαγόρας κωλυόμενος ὑπό τινος Αθηναίων,
οἶμαι μετέχειν φιλοσοφίας ἐν Ελευσῖνι τελετῆς ἔφη,
βαρος, ὅτι ἐλεγεν ἀνὴρ ὁ Πυθαγόρας περὶ πο
τοῦ ποτε, καὶ εὐφορβος γεγενῆσθαι. ἐτύγχανε
λὲ ὁ λόγος αὐτοῦ κατὰ τὸν Αἰσώπου κολοιόν,
συμφορητὸς ὢν ἐκ ποικίλων ἀλλοτρίων πτε-
ρῶν. βουλόμενος μὴ μὴ ἴωλα λόξαι λέγειν. ἀλ
λ' αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, σπεῖρε τῶν
σωκράτους τινός. ἦν δὲ ἐκ Παρῶν ἐκεῖνος, ἀμ-
φὶ Λίκας ἔχων τὰ πολλά, ἐπειδὴ ἀνὰ τὴν ἑλ τι-
νὰς ἐποθέσεις ταῖς λόγοις, ὃν Πυθαγόραν ἀν
τῷ προελέσθαι. καὶ οὕτως αὐτὴρ ἐπέτυχε, ὃν σωκ
πεισε δ' θέαθον ἀκούειν τῶν ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου
ἐκεῖνον λόγον. ἦν δὲ ἰωΐ τούτῳ, ὁ μὲν, πάνυ
ἀπίθανος ἐν τῇ ἐποκείσει, σωείρων οἷον εἰκὸς
ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα. καὶ μεμελετημένα, εἰ
μὴ ὅτι μάλιστα καὶ αὐαισχυντία οὖσα, ἐπήμυνε,
καὶ

μὴ χεῖρα ὤρεγε, ὃν συνηφνίζερ αὐτῷ. γέλως
δὲ ἐπολὺς ἦν ἀπὸ τῶν ἀκουόντων. μὴ οἱ μὲν, ἐς τὸν
παρεὰ ἐχεῖν) μεταξὺ ἀποβλέποντες, ἐπεσθ᾽
λοιπὸν ὡς οὐ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ἐφ᾽ σθ
ουργίαν. οἱ δὲ, μὴ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγό
μενα, τὴν ὅλην τὴν ἀκρόασιν μετέλεσαν, ἓν
δὲ μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων περιόμε-
νοι, ὅπως μνήμης ἔχωσι πρὸς ὃ δὴ πιώσκειν ὅρου
ἕκαστον ἦν τὸ λίγον πρὸς ἡμῶν δοκιμασάντων
δὲ τῶν καλουμένων μελέτων σοφιστῶν, ἐν ἧ
τούτοις ἅπασι, μὴ ὁ δὲν λόγον ἔσθ᾽ συγράψας,
ἦν ἐν τοῖς γελῶσι μὴ αὐτός. τίθ᾽ οὐκ ἔμελλε πλάν
ἐφ᾽ οὗτω περιφανῆ, μὴ ἀπιθάνῳ, μὴ αἰσχύντῳ
γελοιήματι; καίτοι, ἔστι ἡ ἀκρατὴς γέλωτος.
ὁ μὲν, τὴν φωνὴν ἐνσρέψας εἰς μέλος, ὡς ὤφελε,
ὀρνίου τινα ἐπιμιμήσατο τῷ Πυθαγόρᾳ. ὁ δὲ, ὅτ᾽ δ᾽ ἐ
δὲ τὸν λόγον, ὃν ὁ κιθαρίζων πειρόμενον ὁρῶν, αἰνε-
κάγχασε μάλα ἡδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός. ὁ
δὲ, εἰδὼς, ἐπισραφείς. ὅτ᾽ ἀξιοπλέμωστο τό
τε αὐτοῖς ἐναγχος. ἐνθένδε ἦν μὲν ἡ ἐτοιμαρ
χὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νομηνίας ἐπι
τὴν, ἐν ᾗ οἱ Ρωμαῖοι κατάτι ἀρχαῖα, ἐυχονται
τε αὐτοῖς ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔρους δύχας τινας,
καὶ θύσι, Νόμα τοῦ βασιλέως κατασκευάσαντος
ἱερουργίας αὐτοῖς. καὶ πεπιστεύκασι θεοῖς ἐν ἐ

κείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χειμαζόμενοις. ἐν ταύτῃ τοίνυν τῇ ἑορτῇ, ὁ ἱερομηνία, ὁ τότε γε λάζας ἐν ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος, ὑπὸ τῷ ὑπολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσόντα σὲ καλὰ πήχυον, ἢ ἀλαζόνα, σὺν τῇ ἀλλοκρίων λόγων ὑπ κειτήν, ἐτύγχανε σε καὶ σὺν τρόπον ἀκριβῶς εἰ λὼς αὐτοῦ, ἢ τὴν ἀλλαξονείαν, ἢ μιξίαν τ βίου, ἢ ἃ πρεῖν ἐλέγετο, ἢ ἃ πρὸν κατειλήφει, ὥρα ἡμῖν ἔφη πρός τινα τ ἑταίρων, ἐκφέπεσθαι σὺν δυσάντητον τοῦτο θέαμα. ὃς φανεὶς, ἔοικε τὴν ἁλίσκην ἡμέραν, ἀπροφάσιστον ἡμῖν ποιήσειν. ῥᾳδίως ἀκούσας ὁ σοφιστὴς τὴν ἀπροφάσιστον, ὥσπερ ξένον τι ἀλλόκοτον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλασε δυνατὸς, ἢ σὺν ἀνδραπόδαλα ἐκείνα γέλωτος ἡμύνετο, ὡς ἔοικεν, ὥρᾳ, ἢ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ἀποφράς. τί δέ τ τόδε; κρῶσός τις, ἢ βοσάγη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τ ἐσθιομένων, ἢ πινομένων τί ἐστιν ἀποφάς; ἐγὼ μὲν οὔτε ἤκουσα πώποτε, οὔτ' ἂν εἰπεῖν ποτέ ὅ, τι λέγει. ταῦθ' ὁ μὲν, ὥσπερ κατὰ ῥύρου πεξιένας, ἢ πλὴν ἐπῆπε τῇ ἀποφράδι σὺν γέλων. ἐλελήθει δὲ κατ' αὐτὸ σὺν ὑσαρον τεκμήρειον ἀποδυσίας ἐκφέρων. ὃ ῥυπῶ. τόνδε σὺν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προφασιζόμενος ὑμῖν, ὡς δεῖξαι σὺν ἀοίδιμον σοφιστὴν, τὰ καὶ νὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα. ὁ δὲ ὀλίγα καὶν οἱ ἰδιῶ

ἰδιῶται τῶν ἐργαστηρίων, ἢ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος. ἐγὼ δέ, ἤδη γὰρ ἀνδρὸς παρείληφα τὸ δράματος τὰ λοιπὰ, δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τ δεξικοῦ βίπτοδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σου τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, ἢ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς, τὰ ἐν Ἑλλάδι, ἢ Ἰταλίᾳ. ἢ ὡδὶ πᾶσι, τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἅπερ κέ φαλαιωδέστατα τ ἀπονοίας τ σῆς, ἢ κορυφὴ, ἢ κορωνὶς τ βίστου. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, βαγωδιὰ ἐμιδώσω, καιρὸς ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά. μᾶλλον δὲ, ταῦτα μὲν, μηδέπω. σοὶ δὲ ὦ ἀποφράδος, πρότερον. εἶτε γάρ μοι πρὸς πάνυ ἡμᾶς, ἢ γενέτυλλίδος, ὦ κυβίβης, πῶς σοι μεμηνὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τὸ ὄνομα ἔδοξεν ἡ ἀποφράς. νὴ Δί' οὐ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἴδιον), ἀλλὰ πόθεν ἐπεισκωμάζων αὐτοῖς ἀπὸ τ πρὸς κελεοῦ, ἢ Θρᾴκας, ἢ Σκύθας ἐπιμιξίας. σὺ δὲ, ἅπαντα δὲ οἶδα τὰ τῶν Ἀθηναίων, ἀξιέκλειστος οὖν εἶ, ὦ ἐξεκύρυξας τ ἑλληνικοῦ. ὦ ὁ γέλως ὡδὶ ῥύτω, ὅτι βαρβαρίζω, ἢ ξενίζω, ὦ λωβρβαίνω δὲ ὅρους δὲ ἀττικούς. ἢ μὴν τί ἄλλο οὕτως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς ῥυτὶ ῥύνομα φαῖεν ἂν, ὅτιγε οὐ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες. ὥστε θᾶτ

τὸν ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τὸν Κέκροπα, ξένους ἀποφήναιμι, καὶ ἐπήλυδας ἐν τῶν Ἀθηναίων, ἢ τὴν ἀποφράδα σείξασ οὐκ οἰκείαν, καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς. πολλὰ μὲν γάρ ἐστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ κατὰ ταυτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν. ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι, τὴν μιαρὰν, καὶ ἀθεμιτον, καὶ ἀποίητον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ μὴ μεμάθηκας ἤδη ὁδὸν πάρος ἦν, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφράς ἡμέρα. ὅταν μὴ τὰ ἀρχὰ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱδρύσθαι γῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφράς ἡμέρα. ἐνομίσθη δὲ τοῦτ' ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις. ἡ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους, καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων ἦ, ἢ μὰ τὴν Δία, καίριον ἴσως, καὶ ἐξωρόνγμεν ἤδη, γέροντα ἄνδρα μετὰ παιδιᾶς, καὶ ἀναισθήτως σκώπτειν τὰ τοιαῦτα, μὴ δὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ χρῆν τοῦτ' ἔστι δ' λοιπόν. κἂν ἐκμάθῃς ἀντὸ, ὃ πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γὰρ οὗτος; τὰ μὲν ἄλλα κἂν ἀγνοῆσαι, συγγνώμη, ὅσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάρου, καὶ ἄδηλα τοῖς πολλοῖς ἐστιν. τὴν ἀποφράδα δὲ, οὐδὲ βουληθεὶς ἄν,

ἄλλως εἴποις. ἐν γὰρ τοῦτο μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω φησί τις. ἀλλὰ μὴ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν λεκτέα, τάδ' οὔ, ὁπόσα ἀν τῶν μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοι μὲν τὰς ἀκοὰς, τὸ χρώσκοι μὲν τῶν συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ ὦ βέλτιστε πρὸς μὲν σὲ, ἴσως ταῦτα σοὶ σοῦ εἰπών, ἥμαρτον. ἐχθὲς γὰρ ἐχθὲς ἦ καταλαλὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδόκων, ἢ Βακτρίων πάτεια διαλέγεσθαί σοι, ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα. τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι καθ' Ἑλλάδα πλὴν τὰν συνεῖναι χρή. ἔπειτα καὶ τῶν Ἀττικῶν κατὰ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐνδεδεμένων τῆς αὐτῶν φωνῆς, τοῦτ' ἐν τοῖς μάλιστα ῥύνομα διεπέλεσεν, οὕτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον. εἴπων ἂν καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν κεχρημένοις τῷδ' ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα πολλὰ τῶν, καὶ ῥητόρων, μὴ συγγραφέων ὀνόματα διεξιών. μᾶλλον δὲ, οὐδ' ἐγώ σοι ταῦτ' εἰπόντας ἐρῶ. πάντῃ δῆθεν ἔστιν. ἀλλὰ σύμοιρε ἕνα τῶν πάλαι σείξασ οὐ κεχρημένον τῷδ' ὀνόματι, χρυσοῦς φασιν ἐν ὀλυμπίᾳ σάθητι. καίριόστις γέρων ὢν, μὴ ἀφῇλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθήναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, μὴ κόσμος

ᾧ ἰδίᾳ μᾶ, ἢ Σπάρτῃ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ
εἰδέναι. λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ
μᾶ ὄνομα ἤλθε, τὴν δὲ χρῆσιν αὐτοῦ, ἄκαιρον
ἡ τιάσω. φέρε δὴ ⸀καὶ περὶ τούτου σὲ ἀπο-
λογήσομαι τὰ εἰκότα. σὺ δ' πρόσεχε τὸν νοῦν,
ἐὰν μὴ πάνυ ὀλίγον σοι μέλῃ, μηδὲν εἰδέναι, εἰ
οἱ πάλαι ποτὲ πολλὰ καὶ τοιαῦτα περὶ ἡμῶν ἀπεφή-
ναντο ἐς σὲ οἱ σοὶ ὁμοίους ἔχοντες τὸν τότε. ἦσαν δὲ καὶ
τότε ὡς εἰκός, βραχεῖ πονηρὸς ἐστὶ τὰ πολλὰ, καὶ
μιαροὶ, ⸀καὶ κακοήθεις ἐν χρόνῳ. ⸀ὁ μὲν, κόσμον
νόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτὸν ἐν βίῳ, ἀμφίβο-
λον ὄντα τοῖς τοιούτοις ⸀τοσοῦτον ἡμᾶς. ὁ δὲ, λυ-
πάλιν, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ἐστὶ τῶν
ὧν, ἐπετάραττεν. ὁ δὲ, βλόμιον, ὅτι ὥσπερ οἱ
παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, κἀκεῖνος ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις ἐπαίζε, ⸀καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐ
κρίνετο τὴν τοῦ δήμου. μὴ λέγε δὴ κἀμοὶ
περὶ Ἀλωνιδοῦ, εἰκάσαι πάμπονηρον ἄνθρω
πον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύγχυσιν, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ,
καὶ ἀπαισίῳ. ἡμεῖς καὶ τοῦτ' οἶδεν, ἀλλ' ὅτι ἐξ
ἐκφερεστόρθα. καὶ μάλιστα εἴ τι ἔωθεν ἴδοιμι αὐ-
τούς. κἂν εἴ τις βάκκηλον, ἢ οἰνοῦχον ἴδοι, ἢ πί
θηκον, οὐθὶς ἄξιον τῆς οἰκίας, ἀλλὰ πόδα ἀπα-
στρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευό
μενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας παλαίειν ἔσεσθαι
αὐτῷ,

αὐτῷ, ⸀ἀπὸ πονηροῦ ⸀τοῦ πρώτου, ⸀καὶ δυσφή-
μου κλησονίσματι. ἐν ἀρχῇ μὲν, καὶ ἐν θύραις
ἡ ἀδῆ τῇ πρώτῃ ἀφόδῳ, ἢ ἔσθεν ἂν ἅπαντος ἐ
ρεῖ, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, ἢ ἀπόξηντα ποιοῦντα,
ἢ πάχοντα, ἐπίσημ⟨ον⟩ ῥύτῳ, ἢ ἀπεξεσμέ-
να, ἢ μονονουχὶ ῥοῦν ὄνομα ἔργων αὐτὸν ὀνομαζό
μενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὀλέθρον, κύ
φωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ ῥοῦν
ἀπρφράδην ἡμέρᾳ; ἀλλ' οὐχὶ σὺ ῥιοῦρος; οὐκ ἂν
ξένος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν αὐθρίαν οἶδα τὴν σήν,
ὅσπ ἢ μέγα φρονεῖν ⸀ῥύτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ
ἀπόλυταί σοι ἡ λόξα τὸ ἔργον, ἀλλὰ πᾶσι δῆ
λος εἶ, ἢ περιβόητος. εἰδὲ ἢ ὁμόσε χωρήσειας, ἢ
ἀρνήσαιο μὴ ῥιοῦρος εἶ, τίσι πισὰ ἐρεῖς; ῥῖς ⸀τοῦ
λίτατος ῥῖς σοῖς; ἐκεῖθεν ἂν ἄρχεσθαι λίκαιον.
ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου ζροφάς,
ἢ ὡς πλαδὸς σταυτὸν ᾖδε ὀλέθρῳ ἐκείνῳ ζρά
τιώτῃ, συμπεσόντ' ἐφθείρετ' ἄνδρα ⸀τῶν ἑτῶν, ἃ
χει δ' ὅστε δ' τοῦ λόγου οὗτος, ξάκος ⸀τοῦ λυχνίδεος
ἐργασάμενος, ἀζέσθη. κἀκεῖνα μέμνηται ὡς
δ' εἰκὸς, ἃ πρὸς δ' θέατρον ἐνεανιεύου, ῥῖς ὀρχη-
σαῖς ⸀τοκεινόμενος, ἢ συντασματάρχης ἀξι
ῶν ξεῖν. οὐδεὶς γοῦν πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ
θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμνήνυσεν ὅ, τι ῥοῦνομα ᾖδε δρά
ματι. ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβά

δας ἔχων, & ἐθέλοντα τυραννικὴν, πρεσβεύεσθαι
πρὸς αὐτὸν, βύμενειαν αὐτῷ σῶν παρὰ τοῦ θιάζου, σε-
φάνοις κομίζων, καὶ κρότῳ ἀπίων, ἤδη τιμώ-
μενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ἑκάτερος, & σοφιστής.
ἢ διαδόξει ἂν πολλοὺς ἀποτελεῖν τοιαῦτα ὥσπερ
σὺ ἐκείνους δόξαν δὲ ἐκ τῆς γραφῆς, οὐδὲ
μὴν ἡλίοις ὁρᾶν δοκοῦσι, φάσας δὲ ὄψας. καὶ
πρόχειρον ἅπασιν βύειν δ', ἐκείνος, ὁ τότε, καὶ
μετ' ἐκεῖνα. τοι γάρτοι & ἀνδρὸς εὖ ποιοῦν, οὐκ
ἐπιβαίνεισ τραπεζάπαν, οὐδ' ἐπιχωριάζεισ ἀν-
ρῖς, ἀλλὰ φεύγεισ ἑκὼν πατρίδα, οὔτε χεί-
μα κακὸν, οὔτε θέρει ἀρχαλέον, ἀλλὰ καλλί
στῳ, & μεγίστῳ τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. δ' ἐπ
ελέγχεσθαι, καὶ τοῖς εἰλόσι, & μεμνημένοισ
τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι, βρόχος ὡς ἀλη-
θῶς ἔστισι. καίρι τί ταῦτα λυπῶ; τίνα γὰ
ἂν ἀφελοίμησ σὺ; τίσ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιτο τῶν
ὑσάτων; πυνθάνομαι δὲ ἡ κτήματα εἶναί σοι
μεγάλα παρ' ἀνρῖσ, δ' δύσκνον ἐκεῖνο πυργί
ον, ὡς δ' τὸ Σινωπέως πίθον, τὴν Διὸς ἀν-
λὴν ἔνδον πρὸς αὐτό. δὺ μὴν σ' ἡ πολίτας, οὐδὲ
μὴν οὐδεμῶσ μεταπείσειασ ἄν, μὴ οὐχὶ τῶν ἁ
πάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὀνειδοσ κοι
νὸν ἁπάσῃ πόλει. τάχα δ' ἂν δὺ ἄλλουσ δὺ
ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοισ ὁμοφύλουσ, εἰ λέποισ
μηδὲν

μηδὲν πονηρὸν, μὴ δὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι Η
ράκλεισ. ἡ μὲν Αντιόχεια, ἡ ῥύζην αὐτὸ εἶδεν,
ὅτε τὸν Ταρσόθεν ἥκοντα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀ
παγαγὼν, ἀλλὰ μὴ ἀναδέρην αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴ-
σωσ ἐμοί. πλὴν, ἀλλὰ ἴσασί γε, & μέμνηνται
οἱ τότε ὑμῖν ἐπισάντεσ. & σὲ μὲν, ἐς γόνυ συγ
καθήμενον ἱλόντες. ἐκεῖνον δὲ, οἶδά ὅτι ἡ πρι
σύνια, εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμονεσ τισ εἶ. ἀλ
λ' οἱ ἐν Αἰγὺπῳ ἴσωσ ἀγνοοῦσί σε, οἱ μετὰ ῥισ
ἐν Συρίᾳ θαυμασταὶ ἄθλοις ἐκείνοις ποτὲ ξά
βμοι φεύγοντα, ἐφ' ὅσι εἶπεν, ὑπὸ τ ἱματιοκα
πήλων δυσκόμβμον. παρ' ὧν ἐθέλητασ πολυτε-
λῆς πριάμβμος, ἐφόδια εἴχεσ. ἀλλ' οὐκ ἐλάτ-
τω σοι ἡ Αλεξάνδρεια σύνοισεν, οὐδὲ μὰ Δί' ἐ-
χεῖν δυστέραν τ Αντιοχείας κεκρίθη αὐτήν.
ἀλλ' ἥτε ἀκολασία, γυμνοτέρα, & ἡ αἰσχρουρ-
γία σοι ἐκεῖ ἐπιμανεστέρα, ἡ ῥῦνομα δὴ ῥύρις,
μεῖζον, ἢ ὡθεῖ πᾶσιν, ἀκάλυπτον ἡ κεφαλή. εἷς
μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι βλάπτωμενόμενῳ μηδὲ
τοῦτον ἐργάσασθαι. ἢ βοηθὸσ ἂν κατέστη ὁ τε-
λευταῖοσ μισθωτὸς αὐτῇ ἐν τοῖς ἀείστοις Ρω
μαίων. τοῦνομα δὲ ἀνδ', δ' ὡσεὶς ἀποσωσῶσαί
μοι. ἢ ταῦτα, πρὸς πάντας εἰσὸτας ὃν λέγω.
ἐκεῖνος τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα, ὁπόσα ἐτλη ἐν τῇ
σωουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ. τί χὴ λέγειν.

ἀλλ' ἡνίκα σὲ κατέλαβε τὸ μειρακείου τοῦ οἰνοχόου τὸ οἰνοπώλιον ἐν γόνασι κείμενον, τί οἰκ; ἐπίστευσεν ἂν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ δ' ἔργῳ ὁρῶν; οὐκ, εἰγε μὴ πανταπασι τυφλὸς ἦν. ἀλλ' ἐλήλακε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἀζελάσας τὰ οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε ὡς φασι τὸ δεδιενεγκὼν ἐπὶ τῇ σῇ ἀβύσσῳ. Ἀχαΐα μὲν γὰρ, καὶ Ἰταλία πᾶσα, ἐμπέπληκεν ὧν ἔργον, καὶ οἷς ἐπ' αὐτοῖς λοξὸς καὶ ὀναλόπε τὸ βύκλειας. ὥστε πρὸς τὸ θαυμάζοντας, ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα, τὰ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ ἀληθέστατον, ὡς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ἤκουσα. καίτοι καινὸν ἐνταῦθα τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες. οὐ δεδοικὼς πόλεμον τοιοῦτον εἰ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί πρὸς ὅσα φιλῆσαι δεῖ σώματι προσέτι ἀξιώσεως ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις ῥῖσ' ἔρωσι; καὶ γὰρ ὑβρεως ταῦτα ποιεῖσθαι μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχεῖν, καὶ ῥὶς ὁμιλητὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τοῦ σοῦ σώματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ ῥαχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἀκριβὲς, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ ῥιαῦτα. φιλῆσαι δέ σε οὐ τούτοις. μὴ γένοιτο ὦ ἀλεξίκακε. ἀσπάσασθαι μᾶλλον, ἢ ἐχίδναν φιλῆσαι ἄμεινον. δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλημα. καὶ ὁ ἰὸς

ὁ εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν. ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ φιλήματος, τοῦ ἰοῦ ἐκείνου, τίσ' ἂν, ἢ ἱδρῶτος, ἢ ῥεομοῦς προσέλθοι; τίσ δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι θύχομένου; πόσων δὲ ἐξαυτηλείων, πόσων ταμῶν δεῖ; καὶ τοιοῦτος ὢν, κατεγέλας τἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, ἢ ῥήμασιν, ἑταιρικοῖς τὰ, ἢ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲν ἀποφράδα μὴ εἰπὼν, ἢ χωμόμην ἂν μᾶλλον, οὐχ ὅπως εἰπὼν ἀργυρεῖον ἄν. σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βραμολόγους λέγοντα, ἢ φροντιμάδα λίτας, ἢ ῥησιμεδρῆν, ἢ ἀθλιον, τὸ Ἀθηναίων ἐπιθυμῶ, καὶ αὐθοκρατεῖν, καὶ σφενδονίζειν, καὶ χειροβλημάδαι. κακὸν κακῶς σε ὁ λοιπὸν Ἑρμῆς ἐπιτρέψειεν αὐτοῖς λόγοις. τοῦ δὲ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρέσεως; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητῶν, κατορωρυγμένα, βύρσᾳ τῳ, καὶ ἀραχνίων μεσὰ, ἔνθα ἐκ τῶν φιλανίδων λέλτων, ἃς δὴ χειρὸς ἔχεις. σοῦ μέντοι, καὶ τοῦ σοῦ σώματος ἄξια. ἐπεὶ δὲ τοῦ σώματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἰ σε καλῶ τὰ εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη; θῶμεν δὴ οὕτως. ἀδικήματος, ἢ δ' μεγεθοῦς, ὕβρεως δηλαδὴ λέγουσα. ἐγώ σε ὦ ἀχάριστε, πένητα, καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου σόμβωνον, τὰ μὲν πρῶτα, ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμοῦντα ἐποίη-

ἀγῶν μὴν, Νῖνον, νῦν δὲ, Μητίοχον, εἶτα μέ-
τα μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖς. μετὰ ταῦτα δὲ,
παῖδας συλλαβίζειν διδάσκοντα, μακρῷ χρό-
νῳ ἔβοσκον. ἤδη ὅ γ' ὡς ἀλλοτρίοις γυρὶς λόγοις ὑ-
ποκρινόμενον, σοφιστὴν ἢ δικεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν
μισθὸν ἐν προσήκοσαν δόξαν παρεῖχα. Τί τοίνυν ἂν
λικοῦτον ἔχων ἐμαλεῦν, τοιαῦτά με διατίθης.
ἢ ἐπιτάττεις ἐπιτηδεύματα ἀνάχιστα, καὶ ἐπιτρο-
γίας καταπύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέ-
ρας ἔργα, ψευδεσθαι, καὶ ἐπορκεῖν, καὶ ὀδυρσο-
μυθολογεῖν, καὶ λήρους, καὶ πλεῖν, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ
βόρβορον τὸν λόγον ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκ-
τὸς τὴν κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς, ἀλλὰ
μόνη σοι πάντα ποιῶ, καὶ πατοῦμαι, καὶ μαίνο-
μαι. καὶ τί πλέον ἂν, ὅσα καὶ χεῖρες ἐργάζονται
κας. μὴ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, καὶ ἐπικλύ-
ζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον δεῖ μό-
νον. τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν, καὶ πάσχειν, ἄλλοις
μέρεσι προσέτακται. ὡς ὤφελε κἀμέ τις, ὥσ-
περ τὴν δὴ Φιλομήλας ἐκτεμεῖν. μακαίρω
τεραι γοῦν μοι αἱ πλῶτται, ἢ τὰ τέκνα κατεδ-
δακότων. πρὸς θεῶν, ἣν λέγῃ ταῦτα ἡ πλῶτα,
ἐλαίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, καὶ ἂν πόρρω σα σ
νήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκείναιο αὐ-
τῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ καὶ πρὸς ἂν γλαῦκον ἐ-
ναγχ

ναγχ εἰρηταί σοι, ὡδὶ πεπραμένῳ ἤδη τῷ
ἔργῳ ἀτιώμενον, ὡς οὕτω ἔνδοξον ἐν βρα-
χεῖ γνώριμον ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν,
οὕτω δουλεύοντα τοῖς λόγοις νενόμενον,
ἀγαπητὸν δὲ ὀψοῦν κλεινὸν, ἢ ὀνομαστὸν εἶναι.
εἶτα καταειθμίσειν αὐτῇ τὰς πολλάσσου
προσηκούσας, ὁπόσας κατὰ ἔθνη προσῆλθας.
ὃ καὶ θαυμάζω, ὅτι τὴν μὲν ἀποφράδα ἐδύσχέρα
νας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ
ἠγανάκτησας. ἐν Συρίᾳ μὲν, ξοδολάφνη κληθείς,
ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι. ὥσ-
τε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀφεῖς ἔτι ἔσω. ἐν Παλαι-
νῇ δὲ φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας πώγωνος οἶ-
μαι, ὅτι ἔνυττε μεταξύ. ἔτι γοῦν ἐξυρᾶν αὐτόν.
ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, σωλάγχνη. πρόσλοιπον ἂν μι-
κροῦ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν
ξυμπλεόντων ἐντυχόντα. ὃς ἐμπεσὼν, ἀπέφραξέ
σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν βέλτιστοι, αἰνίγμα-
τῶν δὲ οὐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ
τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ἀνέμαζον. ἔλεγε
καὶ κείνου τι πειστέρου προσῆναί σοι. ἐν Ἰτα
λίᾳ δὲ, βαβαὶ ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύ
κλωψ, ἐπειδήποτε πρὸς ἀρχαίαν διασκο-
πὴν παρ' Ὁμήρου ἁλῶναι, καὶ σὺ τὴν
ἀκαιρεργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκλεισε με

βύων ἤδη, κιστύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βιντιῶν Πο-
λύφημον, νεανίας ἢ ὑπόμιθος, ὀρθὸν ἔχων ὃν
μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον. ὠθεῖ σὲ ὁ δυνατεύ-
τις ἐπὶ ἡμᾶς, ὡς ἐκκόψων τὸν ὀφθαλμόν.

,, Κἀκεῖνα μὲν ἄμφω τε, πρὶν ἢ οἱ ἐξάπαντ' ἔγχος
,, Αἰχμῆς δ' ἐξελύθη πρὸς νείατον αἰθερεῶνα.

καὶ μὴν οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα, ψυχο-
λοπεῖν, σὺ δὲ ὁ κύκλωψ, ἀναπτάσας σὸν στόμα,
καὶ ὡσπερεί τι πλατύταρον κεχηνὼς ἀνείχου τυφ-
λούμενος ὑπ' αὐτὴν τὴν γνάθον. μᾶλλον δὲ ὥσ-
περ ἡ Χάρυβδις, αὐτοῖς ναύταις, ἢ πλοκαλίοις,
ἢ ἱστίοις, ὅλον ἦν τῶν καλαπιῶν σὺ οὗτιν. καὶ ταῦ-
τα ἑώρων ἢ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐστὶν ὑ
στεραία μία ἣν ἀπολογία, ἢ μέθη. μὴ εἰς σὺν ἄκρα
τον ἐνέφυσε. τοιοῦτοις δὴ καὶ ῥοῦτοις ὀνό-
μασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θε-
ῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα λέγω-
σιν οἱ πολλοὶ λεσβιάζειν σε, ἢ φοινικίζειν; ἆρα
μὴ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει
τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ ταῦτα
μὲν δὴ σὺ σύγγνοφον οἶδα, τὴν ἀποφράδα δ' εἰς
ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, ἢ ἀποκλείῃς καὶ τὰ
λόγου τ' ὀνομάτων; τοιγαροῦν οὐ μεμπτάς γ'
μὴν τινὲς τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι ἢ τ' γυναικω-
νίτιδος ποδηδόκης εἶ. πρώην γοῦν ἐπειδή τινα

γάμον ἐν κυζίκῳ μνᾶσθαι ἐτόλμησας, εὖ μάλα
ἐκπεπυσμένη πᾶσαν ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνή, οὐκ
ἂν προσείμην ἔφη ἄνδρα, ὃν αὐτὸν αὐδρὸς δεό-
μενον. εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέ
λει, ἢ πλακὸς, ἢ τῶν ἄλλων καταπύνεις. εἰκό-
τως. οὐ γὰρ ἂν ἅπαντες ὁμοιάσοι λέγειν δυναί
μεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεπαλότολ-
μος, ὡς ὠθεῖ μὲν ὀδὸς ῥῆσι μοιχοῖς, αὐτὶ ξί-
φοις, τείναναν αὐτῶν. σὺν δὲ θεόπομπον δὴ
ζῶντ' τεικαράνῳ κείνοντα, φάναι, φιλόχι-
νι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς προύχούσας
πόλεις. καὶ πάλιν, ἐκτειανῶσαι αὐτὸν τὴν
Ἑλλάδα, καὶ εἶναι κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις. πρῶ
μὴ μὴ καὶ λύχνον ἅψας, ἐξήτεις ἀσελφόν τι-
να ὄιμαι ἀπολωλότα. καὶ ἄλλα μυρία, ὧν οὐ-
δὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνου ἐκείνου, ὅπερ οἱ
ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις
οἶμαι, καὶ πλύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα με-
ταξὺ ποδὶ τ' πλουσίᾳ λέγων, ἀπέκτεινεν ἕφης
θάτερον τῶν πενήτων. κλασάντων δ' ἐὼς σ'
εἰκὸς τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ,
καὶ αὐτιθέμενος σ' ἡμέτερημένον, οὐ μενοῦν
ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ
ἀρχαῖα, σ' τειῶν μηνοῖν, καὶ σ' αὐηνεμία, μὴ σ'
πέταμαι, καὶ σ' ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ

τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθῆ. ἃ μὴν οὐδ' ὑπὸ φθονερίας ἐλαυνόμενος πιθῆς, ἀβράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀφλίσαιμι. συγγνώσῃ γοῦν, εἰ τις λιμῷ πεζόμενος, παρακαταθήκας παρ' ἀνδρὸς πλίνθου λαβών, εἶτα ἐπιώρκησεν, ἢ μὴν μὴ ῥᾳδιουργήσειν. ἢ εἴ τις ἀναγκάζοντος αὐτῷ, μᾶλλον δ' ἐπισωτῆ, καὶ λωποδυτῆ, καὶ τελώνῃ, οὐδὲν λέγω ταῦτα. φόνος γὰρ οὐδεὶς ἁπλῶς ἀμύναθαι τὴν ἀπορίαν. ἐκεῖνο δὲ οὐκέτι φορητόν. πένητάς σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἁλῶναι ἐκκλησίας τὰς ἐκ τῆς ἀναγκαιότητος ἐπιτηδεύομένας, πλὴν εἴ γέ τι καὶ ἐπικινέσαι μᾶλλον ὡς εἰς πάνυ ἀστίως ὑπὸ σοῦ πεπραγμένον, ἢ πότε τῆς τισίου τὴν τέχνην οἶδα, ὡς δ' ἀσκόραξ ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἁρπάσας τὸ αὐτοῦ ἐκεῖνο πρεσβύτερον χρυσοῦς τριακοντα. ὁδὲ, ὃν ἀν Τισίαν, αὐτὶ τοῦ βιβλίου, πεντήκοντα ἢ ἑπτακοσίας ἀξέτισε, καίτοι πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πρᾶττε μὲν ταῦτα, ὅσα σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν. ἐκεῖνο δὲ μηκέτι ἁμάρτῃς. οὐ γὰρ ὅσιον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἑστίαν δὶς ταὐτὰ λιατιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοτησίας προπίνειν, ἢ ὅτων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μὴν δὲ ἐκεῖνο

ἐκεῖνο ἔσω δ' ὠθῶ τοῖς λόγοις, φιλήματα. καὶ ταῦτα πρὸς σὲ οὐ πρὸ πολλοῦ ἀποφράδα σοι ἐργασάμενος δ' ὅμα, κἀπειλήπτορ ἅπαξ φιλικῆς παραινέσεως ἠξίωμαι, κἀκεῖνα εἰ δοκεῖ, ἄφελε, δ' μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιάς, δ' πιτύρῳ δὲ μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπέχει, ἅπαν δ' σῶμα θεραπευτέον. εἰ δὲ μηδὲν νοσοῦσι τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, ἢ ὁλιθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μὴ δὲ ὁρᾶσθαι θέμις. ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, ἢ δ' μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶναι τῆς δολερείας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς καὶ τούτῳ. ἢ μάλιστα τοῦ πώγωνος αὐτοῦ, μὴ δὲ μιάνῃς ἔτι, μὴ δὲ ὑβρίσῃς. εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτίγε, δ' σὺν σκότῳ. δ' δὲ μετ' ἡμέραν, ἄπαγε κομιδῇ ἀγροῖον, δ' θηριῶδες. ὁρᾷς; ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκέντητον τὴν καμαρίναν ἐᾶν, μὴ δὲ καταγελᾶν δ' ἀποφράδος; ἥσοι ἀποφράδα τὸν βίον ὅλον ἐργάσεται. ἢ ἔτι προσδεῖταί τινος, ὡς τόγε ἐμοὶ οὐ δοκεῖ ἐλλείπειν. οὐδὲ ἔσω γοῦν οἶδα ὡς ὅλην τὴν ἄμαξαν ἐπιπάσῃ; λέγω ὦ πανπάλλημα, ἢ κίναιδος, ὑπὸ πάσῃ εἴ τις αὐχήσασις, δ' δὴ δὲ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, θριμὺ μόνον εἶσι σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη ἢ ταῦτα γε πάσῃ, δ' πανπάλλημα, ἢ δ' κίναιδος, ὥσπερ

πνὰ αἰνίγματα, & γρίφους ἀκούσας, ἄγνωσε γάρ σοι τὰ τῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἦ & ταῦτα συνοφαντεῖν, εἰ μὴ ζιπλῆ, ἢ τέβα ωλῆσοι ἡ ἀποφράς ἐκτέτικεν. αὐτίω δ' ὧν σαυτὸν ἰῶ πᾶσιν. ὡσ γὰρ ὁ καλὸσ εὐειδὴσ λέγειν ἴεωθεν, Αχαλίνων σομάτων, καὶ ἀφο σύνησ, & αὐομίασ, ὅ τέλοσ δυσχὶὰ γίγνεῆ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

Ιτα Αλέξανδροσ μὲν ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λούσαδη, καλόν τε & ναγὲ ὂν ποταμὸν ἰδὼν, & ἀσφαλῶσ βα θὴν, ἢ προσηνῶσ ὀξύν, ἢ νήξαδη ἡδύν, ἢ θέροις ὡ ρα ἡυχρὸν, ὥστε ἢ ἐπὶ πρσδήλῳ τῇ νόσῳ. ἦν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λοῦσ ἀπαχέδη, ὃικον δ' ἔτισ ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, ἢ κάλλει κάλλιστον, ἢ φωτὶ φαιδρόταδν, ἢ χεῖ σῶσι λιπνόταδν, ἢ γραφαῖσ αὐθηρόταδν, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόιπισ ἐν αὐλῷ δῆθεδη. εἰ τύχοι ωδὲ ρύσισ διαξίβων, ἢ ἐνδιδκιμῆσαι, ἢ ἐλ λαμπρύναδη, ἢ βοῆσ ἐμπλῆσαι, ἢ ὡσ ἐνι μάλισα ἢ αὐτὸσ μέροσ τῆ κάλλοισ αὐτοῦ γένεδη, ἀλλὰ ωδὲ σισκοπῆς ἀκειβῶσ, & θαυμάσασ μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν, καὶ ἄλογον καταλιπὼν, μήτε προσειπὼν, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ πσ ἄναιδσ, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐ-

γνωκώσ; Ηράκλῆσ, οὐ Φιλοκάλου τινὸσ, οὐδ' ἐ ωδὲ τὰ θύμορφότατα ἐρωτικοῦ δ' ἔρωτοσ, ἀγροι κία δ' ἐ ωλλὴ, ἢ ἀπειροκαλία ἢ προσέτι ἀ μουσία, τῶν ἡλίστων ἀυδ' ἀπαξιοῦν, ἢ τ καλ λίστων ἀποξενοῦν, ἢ μὴ συνιέναι ὡσ οὐχ ὁ αὐδ' σ ωδὲ γὰ θέαματα νόμοσ ἰδιώταισ τε, ἢ πεπαι δ'υμένοισ αὐδράσιν, ἀλλὰ θῆσ μὴν, ἀποχεῖ δ' κοινὸν ὄντ' ἰδεῖν μόνον, ἢ περιβλέψαι, καὶ τὸ ὀφθαλμὸ ωδὲ ενεγκεῖν, ἢ πρὸσ τὴν ὀροφὴν αὐα κύψαι, & τὴν χεῖρα ἐπισῖσαι, & καθ' ἡσυ χίαν ἡδῆναι, πλέει τ μὴ ἂν διωηθῆναι ἀξιόντε τῶν βλεπομένων εἰπεῖν. ὅστις πλέ μετὰ σαυ δίασ ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν οἶμαι ἀγαπήσειεν. ὄψει μόνῃ κ ωσάμενοσ δ' τερπνὸν, οὐδ' ἂν ὑ πομεῖναι ἄφωνοσ θεατὴσ τ κάλλουσ γενέδαι. περάσεται πλέ ὡσ οἰόντε, & ἐνναιτείψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τὴν θέαν. ἡ δ' ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινοσ τ οἰκου μόνον. ὃν μὲν γ' ἴσωσ ἐκεί νῳ ζῷ νησιώτῃ μφρακίῳ ἔπρεπε, τὴν Μενέλεω οἰκίαν ἐπορεκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸσ τὰ ἐν οὐ ρανῷ καλὰ, δ'ν' ἐλέφαντα, ἢ δ'ν χρυσὸν αὐτῆσ ἀπεικάζειν, ἅτε μηλεὰ ἐν γῇ καλόντι ἄλλο ἐ ωρακότι. ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, ἢ τοὺσ βελτίσουσ συγκαλέσαντα λόγον ἐπίδειξιν τῆ ἀφθαι, μέροσ τ ἐπαίνου ἢ ὃν γένοιτ' ἂν, ἢ

δ' πρᾶγμα ἐπιδεικνύναι οἶμαι, οἷον ὁ καλλίστος ἐς ἐπιδοχὴν λόγων αὐξανόμενος, καὶ ἐπαινούμενος, καὶ δύναμίας μείζονος ὤν, ἠρέμα ἢ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄνδρα συνεπισχών, καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολουθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τῆς φωνῆς, ἢ τοῖς ὑπάρχουσι τῶν λόγων ἐμβραδύνων. μᾶλλον δ' ἐὰν τις δύναται ἀκροατὴς διαμνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τὸν λέγοντα ἐπαινῶν, ἢ αὖ τἀναντία οὐκ ἀμούσως ποιούμενος πρὸς αὐτά, οἱόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τὰ τῶν πομπευόντων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, ἢ φωνῆς ἐπανιούσης κατὰ ταὐτότητα, ἢ πρὸς αὐτὴν αὐξησιφούσης, οἱ λεγόμενοι, νομίζουσι παρθένου τινὰ ἢ τὴν ἀμειβομένην δὲ ἄδοντας, ἢ βοῶντας ἐν μέσοις τοῦ ῥοῖς κρημνοῖς καὶ ῥοικοῦσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τῶν πέριξ ἐνδοθεν. ὅμοιον δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἰκοῦν τὸ λυπτελείᾳ ἢ τὸ λέγοντος γνώμῃ, ἢ πρὸς δὲ λόγοις ἐπεχείρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ἐπιβαλλούσης θεᾶς. ἀχεδὸν γὰρ εἰσρεῖ τι δὴ τῶν ὀφθαλμῶν ἰδεῖν τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς ἀνδρὸς ἀκούσμασιν ἐκπέμπει δὲ λόγους. ἢ δεῖ μὲν ἀχιλλεῖ πιστεύομεν τὴν ὀπτὴν, τῶν ὅπλων ἐπιτεινάμενα καὶ τὰ φρυγῶν τὴν ὁρμὴν, ἢ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενος, ἐπαρθῆναι ἢ ἱεροθῆναι πρὸς τὴν

πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιθυμίαν, λόγου δὲ οὐδενὸς ἦν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς καλὴν χορείαν; καίτοι σωκράτης μὲν ἀπέχρησε τὰ τοιαῦτα δύφυὴς, καὶ πόα δύθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἄνω τοῦ ἰλισσοῦ. κἀνταῦθα καθιζόμενος, φαίδρου τὲ τὸν μυρρινουσίου κατειρωνεύεται, καὶ τὸν λυσίου τοῦ κεφάλου λόγον διήλεγχε, ἢ τὰς μούσας ἐκάλει, καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρωμίαν, συμβολὴν λιφομένας τῶν τοῦ ἔρωτος λόγων. καὶ οὐκ ἦ χύνεται γέρων ἄνθρωπος, παρακαλῶν παρθένους, συνεσομένας τὰ παρατικὰ, ἐς δὲ οὕτω καλὸν χορεῖον, οὐκ ἂν ὀκνήσας καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν; καὶ μὴν οὐ κατάγεσκιὰν μόνον, οὐδὲ κατὰ πλατάνου κάλλος ἢ συμβολή. οὐδ' ἂν τὴν ἰδεῖν τοῦ ἰλισσοῦ καταλιπὼν, τὴν βασιλέως λέγης ἰδεῖν χοῦσῶν. ἐκείνης μὲν γὰρ, ἐν τῇ τελευτελείᾳ μόνῃ δὲ θαῦμα. τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὐρυθμον, οὐ συνείργαστο, οὐδὲ κατεμέμικτο χρυσῷ, ἀλλ' ἦν ἐαμβαεικὸν δὲ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, ἢ δυσανιασμὸς τῶν ἐχόντων. ἐπαινος δὲ, οὐδαμοῦ προσῆν. οὐδὲ γὰρ ἔμελε τοῖς ἀρχαίοις ἀνδρασι τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς δὲ τέρπνον ἐπριοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέ-

σονται οἱ θεαται, ἀλλ' ὅπως ἐκπλαγήσονται. οὐ φιλόκαλοι γὰρ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι. ῥύτου δὲ τοῦ οἴκου κάλλος, οὐ κατὰ βαρβαρικοὺς πνασόφθαλμοὺς, οὐδὲ κατὰ περσικὴν ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ δύφυοῦς θεατοῦ δόμημον. ἡ ὅτῳ μὴ ἐν ἴδῃ ὄφει ἢ κείσει, ἀλλά τις ἡ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεπομένοις. ὁ γὰρ φῶς τε ἡμέρας πρὸς κάλλιστον ἀποβλέπων, κάλλιστ' ἂν αὐτὴν ἡσθείη τὴν ἀρχήν. ἡ ὃν ἥλιον ὑπορύττανται βόθοις ὑπολέχεσθαι, ἢ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἑς κόρον, αὐανθέντα μένων τὰ θυρῶν. καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέποντα ἑῴοιον οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τοῦ μήκους πρὸς τὸ πλάτος, ἡ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐεπόμον. ἡ τῶν φωταγωγῶν δὲ ἐλευθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην εὖ ἔχον, πῶς οὐχὶ δεῖα, ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια; ἔτι δὲ θαυμάσιον ἄντις τῆς ὀροφῆς ἐν ᾧ δύμορφῳ δ' ἀπέστιλον, καὶ τῷ δυκόσμῳ τὸ αὐεπίληπτον, καὶ τὸ τ' χρυσοῦν ἐστὸ δύπρεπὲς σύμμεξον, ἀλλὰ μὴ περὶ ἀχρείας ἐπιφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι, καὶ καλῇ, ἀρκέσῃ ἐπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ ποδὶ τῇ δεξιᾷ λεπὸς ἱμὰς ὅρμος, ἢ ποδὶ ᾧ δακτύλῳ σφενδόνη εὐφορος,

ρος, ἢ ἐν τοῖν ὦμοιν ἐλλόβια, ἢ τὸ ὀρπή τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης ἢ δέουσα, ποσοῦτον ἢ δύμορφίᾳ προσπιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἢ περφύρᾳ. αἱ δ' ἐγχέται, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, ᾗ πολυτελῆ θηρώμεναι τὸ ἐπαφρὲς, ἡ δ' ἐνδέον ᾗ καλῷ, προσθέσει τοῦ ἔξωθεν τέρπνου παραμυθούμεναι. ἢ ᾗσῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην αὐτῶν στιλπνοτέραν φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν ᾗ χρυσῷ, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ μὲν δύπερίγραφον, λέσειν ὑπὸ χρυσῷ καταλῷ, ἡ τὸ πρόσωπον, ἀπὸ τὸ ἐρασμιώτερον γενέσθαι, ᾗ φαιδροτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν οὕτως. ἡ δ' ἐγκεκαλυμμένη σώφρων γυνὴ, χρυσῷ μὲν τὰ ἀρκοῦντα, καὶ μόνιά γε ἀναγκαῖα προσχῆται. τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αὐχύνοιρ οἶμαι καὶ γυμνὸν λεικνύουσα. καὶ τοίνυν ἡ τοῦδε τοῦ οἴκου ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, δύπρόσωπος μὲν καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δ' ἐς ῥοδοῦν κεκόσμηται, ἐς ὅσον καὶ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων, ἐκ διαστήμασι ποικιλαμπόμενος, ἡ ἐκ διαλείμμασι αὐθαδη τῷ πυρί. εἰ δ' ἐγκεκαλυμμένη πῦρ ἦν τὸ φῶς, οὐκ ἂν καλὸς ἦν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἐδόκει. ἴδοι δ' ἂν τις οὐδ' ἀργὴς ἐνταῦθα τὸν χρυσὸν, οὐδὲ μόρος,

ρου τοῦ τέρπνος εἵνεκα τοῦ λοιπῷ κόσμῳ συ-
γκαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπο-
λαμπει, καὶ ὃν οἶκον ὅλον ἐπιχεώννυσι τοῦ ἑρυ-
θήματι. ὁπόταν γὰρ φῶς προσπεσὸν ἐφάπτη-
ται, καὶ αὐαμιχθῇ τοῦ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπερ-
γάζεται, καὶ ἀστραπὴν τὴν ἐρυθήματος ἐκφαί-
νουσι τὴν αὐθείαν. τὰ μὲν δὴ ὑπηλά, καὶ κορυ-
φαῖα τοῦ οἴκου, τοιάδε, ὁμήρου τινὸς ἀνδρὸς
ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἡ ὑπόροφον ὡς τὸν Ελέ-
νης θάλαμον, ἢ αὐλήεντα, ὡς τὸν Ὀλύμπου
εἶναι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοί-
χων γράμματα, καὶ τὰ χρωμάτων τὰ κάλλη,
καὶ τὰ ἐναργῆς ἑκάστου, καὶ τὰ ἀκριβέστ, καὶ τὰ ἀ-
ληθέστ, ἕαρος ὄντι, καὶ λειμῶνι δὲ θυανθεῖ,
καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν. τὴν, παρ' ὅσον
ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάτ-
τεται, καὶ ἀποβάλλει τὰ κάλλος, τοῦτο δὲ τὰ
ἔαρ ἀΐδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὰ ἄν-
θος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὁπώρας ἐφαπτομέ-
νης, καὶ ὀρεπομένης τὰ ἡλίου τῶν ὀρεπομένων.
τὰ δὲ τοσαῦτα, καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν ἡδέως
βλέπων; ἢ τίς οὐκ ἂν προθύμως καὶ παρὰ τὴν
δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς ἄμοχθον ὂν ἀ-
πολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαφροδίτερον
γάρ τι ἢ ὁπώρις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων

μόνον,

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων ἴδιον ἂν εἶναι δράμοι κα-
τὰ πρανοῦς πελίου, καὶ μαλακοῦ, προσηνῶς δε-
χομένου τὴν βάσιν, καὶ ἡρέμα ὑποείκοντος τοῦ
πολί, καὶ μὴ αὐτιτυπῶντος τῇ ὁπλῇ. ἅπαν-
τι δὴ τότε χῆται τοῦ δρόμῳ. καὶ ὅλον ἐπι-
δοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ
πελίου δ' κάλλος. ὁ δὲ ταὼς, ἤρξατο ἀρχομέ-
νου, πρὸς λειμῶνα τινὰ ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄν-
θη πρόδοσιν, οὐ πρωθεινότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς
ἄν εἴποι τις, αὐθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθα-
ρώτερα, τότε καὶ ὅστος ἐκπετάσας τὰ πτε-
ρά, καὶ ἀναδείξας τοῦ ἡλίῳ, καὶ τὴν οὐρὰν ἐπά-
ρας, καὶ πάνυθεν αὐτῷ σοβήσασα, ἐπιδείκνυ
ται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ δ' ἔαρ τῶν πτερῶν,
ὡς πρὸς αὐδὲν προκαλούντος τὴν λειμῶνος ἐς τὴν
ἁμιλλαν. ἐπιστρέφει τοῦν ἑαυτὸν, καὶ σοβιάσει,
καὶ ἐκπομπεύει τοῦ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμα-
στώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγήν, ἀλλαττό-
μενον αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόν
των ἡρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον θυμορφίας εἶδος τρε
πομένων, πάσχει δὲ αὐδ' μάλιστα ὑπὸ τῶν κύ-
κλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἰριδός
τινος ἕκαστον σοβιθεούσης. ὁ δὴ τέως χαλκὸς
ἦν, τοῦτ' ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦται φαί-
νεται καὶ τοῦτο τοῦ ἡλίῳ κυανωπὲς εἰσκιαζόμενον, χα-

αυγές ἐστιν. οὕτω μετακοσμεῖται πρὸς δ' φῶς
ἡ πέρασσι. ὅτι μὴν ἡ θάλατται καὶ ἡ πρὸ
σκαλέσαθαι, καὶ εἰσὶ ἐπιθυμίαν, ἐπισάσαθαι ἐμ
γαλήνη φανεῖσα, ἴστε, κἀμὲ μὴ εἰπω. ὅτε εἰ καὶ πάν
τάσασιν ἀπειρώτης. ἡ ἀπειρόξυλοις τισὶ εἶναι,
πάντως ἂν ἐθελήσειε ἡ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ σώσα
σωλεῦσαι, ἡ πολὺ ἀπὸ τ γῆς ἀπωσάσαι, καὶ μά
λισα εἰ βλέποι τὴν μὴν αὖραν, κούφως ἐπευ
φιάζουσαν τὴν ὀθόνιον, τὴν πλεναῦν, προσηνῶς
τε, ἡ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσαν
τ κυμάτων. ἡ γοῦν ἡ τοῦδε τ οἰκου δ' κάλ
λος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγου
τα ἐπεγεῖραι, ἡ πάντα βόσιμον δύλοχιμῆσαι
παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν μὴ ῥύτοις πείθομαι,
ἡ ἤδη πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον δ' λόγους
παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἰύγγος, ἣ σειρῆνος
θεᾶς κάλλος ἑλκόμενος, ἐλπίδα οὐ μικρὰν ἔχων,
εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλοὶ
ἀυτοὶ φανεῖσθαι, καθάπερ ἐθέλητι καλῇ κεκοσ
μημένοις. ἕτερος δέ τις οὐκ ἀπεννήσει λόγος,
ἀλλὰ μὴ πάνυ ἠννεάδος, ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου
λέγοντος ὑπέκρουε, καὶ δι' ἀκοῆς πεῖραν ἐπειρᾶτο
τὴν ῥῆσιν. ἡ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ
ταῦτα λέγων φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φρέ
σκοιμι ἐπιτηδότερον ἔχειν πρὸς λόγων ἐπί-
λεξιν

λεξιν οἰκοῦ κάλλος, γραφῆς, καὶ χρυσῶ κεκοσμη
μένον. ἀυδὲ γὰρ ποῦ ῥύναντίον ἀποβαίνει. μᾶλ
λον δ' εἰ δοκεῖ, ἀυδὲ πρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ
ἑαυτ καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰ πάτω ὅπως
λυσιτελέστερον ἡγεῖτ ζῆν λέγοντι δὺ τέλεσαν
οἰκεῖν, καὶ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὴν ἀκηκόατε ἤδη λέ
γοντος. ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς ταὐτ
εἰπεῖν. ὁ δὲ, παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σι
ωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταση̃σο-
μαι. ἀνδρὸς τοίνυν δικασταῦ φησιν ὁ λόγος, ὁ
μὲν προσώπων ῥήτωρ, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε
δ' οἶκον ἐπήνεσε, καὶ ζῆν ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμη
σεν. ἐγὼ δὲ τοσοῦτου δέω φόβον αὐτοῦ δικεῖ
λεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλε
λειμμένα προσθήσειν μοι δοκεῖ. ὅσῳ δ' ἂν ὑμῖν
καλλίων φαίνηται, τοσῷδε ἐναντίως τῇ τ
λέγοντος χρείᾳ λειχθήσεται. ἡ πρῶτόν γε
ἐπειδὴ γυναικῶν, ἡ κόσμου, ἡ χρυσοῦ ἐκείνου
ἐμνημόνευσε, κἀμοὶ ἐπέρασε χαίρειν τῷ
παρελείπται. φημὶ δ' ἂν μὴ γιγνώσκειν καλῶς
οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς δ' δύμορφότερον,
ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι δ' κόσμον δ' πολύν,
ὁπόταν τ ἐντυγχανόντων ἕκασος ὑπὸ τ χρυ
σοῦ, ἡ τ λίθων τ πολυτελῶν ἐκπλαγῇς, αὐ
τὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ σειρὴν, ἢ

πῆχυν, ἢ πάκτυλον. ὁ δὲ, ταῦτ' ἀφεὶς, ἐς τὴν σαρδῶ, ἢ ἐν σμάραγδον, ἢ ἐν ὄρμον, ἢ ἐν ἥλιον ἀποβλέπων, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παροφωμένην, ὅτι μὴ κόσμον, οὐκ ἀγόντων χολὴν ἐπαινεῖν αὐτὴν τῶν θεατῶν. ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τὴν θέαν. ὅπερ ἀνάγκη οἶμαι πάθειν ἢ ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν ἐλεχθὲν, ἢ ἁμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται, καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πῦρ καίειν μεγάλων φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπὶ λέφαντος, ἢ καμήλου δεικνύοι. δεῖ γὰρ φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι γε μὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτὴν ἐπιταράττεται, ἐν οὕτως βυθίῳ, καὶ ἠχέτι τι οἰκεῖον λέγων. ἀντιφθέγγεται γὰρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, ὁ ἀντιλέγει. μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὴν βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ φρᾶξ, ἐν ἀυλὸν, εἰ σωφρονοῖεν, ἢ ἐν κέλευσμα ἢ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματος ἦχον ἐμπάλειν τῇ εἱρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γὰρ ἡμέτερα λοφωνία, καὶ κατασιωπᾷ τὴν ἄτλον. καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ αὐτίδικος, ὡς ἄρα ἐπιεικὲς ὁ καλὸς οἶκος ἐν λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζῃ, ἐμοὶ δοκεῖ, τἀναντίον πρᾶξαι. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ ἐν λογισμοῦ δεῖται ταράττῃ,

ταράττῃ, καὶ δεινότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἐστὶν ἀμήχανον ἐν διμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γοῦν τοσόσδε γε ὁ φανερώτατος, ὡς ὥρα ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδύς, ἔπειτα φεύγοι πρὸς ἄλλον, ἐπισημότερος ὢν ἀλλὰ τοῦ ὁπλίτου. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος ὁ τοῦ Ομήρου ἥρως ἐκεῖνος, διμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ οὐ παντελῶς ἀφεῖναι φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῶν παραδοξότερον φάνηται τὸ λόγον δὲ κἀκεῖνος, ἐκ δὴ πρὸς διμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλος τε, ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν τοῦ λέγοντος αὖ διάνοιαν ἀχολεῖσθαι τὴν θέαν, οὐ φροντίδος δὲ ἀκεραίας ἐκλύειν, ἢ ὀλέσεως ἐπικραγούσης, ὁ πρὸς αὐτὴν καλούσης, οὐ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίσι μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἐλαττοῦσθαι ἐρᾶν αὐτὸν τῆς ψυχῆς ἀγαθοῦσης ποδὶ δὲ τῶν ὁρωμένων ἐπαινεῖν. ἐγὼ γὰρ λέγω ὅτι καὶ οἱ παρόντες ἀνδρὶ, οὐ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς δὲ τοιοῦτον οἶκον παρέλθωσιν, αὐτὲ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. οὐ δοκεῖ μοι Θάμυρός, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Αμφίων, ἢ Ορφεύς τις λέγειν δοκεῖν, ὥστε ἀποπάσασθαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' ἕν ἕκαστον ἐπεὶ

λὰν μόνον ὑποδρᾶναι ὃν οὐδὲν, ἀθρόως δὲ κάλλει τοῦ χυθείσης, λόγον μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀίοντι ἐοικεν. ὅλως δὲ πρὸς ῥᾳδίως ὁρωμένους ἔστιν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ ὥσπερ ἡ ἄρειος πάγος βουλὴ τοιοῦτο τὴν ἀκρόασιν. ὅτι δὲ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὀφθεὶς αὐτὰ γωνίσασθαι, μὴ ὁ σιρκίνων μῦθος παρατεθεὶς, δοκοῦντος ἔργον ἀναλῦσαι ἂν. ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἐκκλίνουσαι τοὺς παραπλέοντας, μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι ῥᾳδίως ἁλόντας. καὶ καταπλεύσαντας, ἐπὶ πλεῖστον κατεῖχον. καὶ ὅλως, τὸ ἔργον αὐτῶν ἐστὶ τοῦτο τινος ἀναξίας. καὶ διὰ τοῦτο τὰς αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τὰ μέλη παρῆκουσε. τὸ δὲ τῶν ἔργων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὄν, μὴ δοῦσι καιρὸν τάτοις τὴν ψυχὴν ὁμιλοῦν, θύειν ἀξίσης οὐκ ἐᾶσαν τοὺς ἀφώνους ἐποίει, ὡς δὲ ὁ μῦθος βουλεται, καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ λόγου εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ ἃ ἐκείνου ἐν τῷ ὀφθῆναι, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ δ' τερπνόν. καὶ εἴγέ τις παρασκάμμων τὴν ἀκρόασιν, ἢ δὲν κύκνον ἄλλην κελεύοι, μεταξὺ δὲ ἄλλον τῶν παρασείσειε δὲν ταὐτὸ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐὰν ἐκεῖνον μεταβάσεται ἡ ψυχὴ, μακρὰ χαίρειν

ἡμῖν φράζοντα τοῖς ἐκείνων ἀσμασιν, οὕτως ἀμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ λίαν ὀφθεὶς ἡδονή. καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παρασκήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει ὡς τὸ λυπεῖν πρατέτερά ἐστι τῶν ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη ὁ κήρυξ, προσκάλει αὐδὴν Ηρόδοτον τὸν Λύξου Αλικαρνασσόθεν. καὶ φωνὴ καλῶς ποιῶν ἐπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθών. αὐτὰ δὲ ἐξάδε λέ αὐτὸν, ἅσι πρὸς ὑμᾶς λέγοντα, ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Αληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν ἄνδρες Ιωνες ἀναμυθέεται, καὶ οἱ πειθέσθε ὅσα ἂν λέγῃ τοῦτέων πρεσβύτερος, ὁτιοῦν ἀκοῆς προτιμέοντες, ὥστα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος. φησίν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδεδώκεν εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔστεα, πτεροέντα ἐστὶ, καὶ οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀπὸ πόμα. ἡ δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεοῦσα, καὶ παραμένουσα, πάντως τὸν θεατὴν ἀπάγεται. πῶς γὰρ οὐ χρεὸς τῷ λέγοντι αὐταρκέσασθαι, οἷος οὗτος καλὸς, μὴ πειβλεπτὸς ὤν. μᾶλλον δὲ ἀμέπορον οὐδὲ πω φημί. ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ λικασταὶ, καὶ μεταξὺ λεγόντων ὑμῶν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀποβλέπετε, ἢ δὲ τοίχοις ἐθαυμάζετε. ἢ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀπεφόρ-

μῦθοι. καὶ μηδεὶς αἰσχυνθῇτε. συγγνώμη γάρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε. ἄλλως τε, καὶ πρὸς οὕτω καλὰς, καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέσεις. ἡ γὰρ τέχνη σὺ ἀκριβὲς, καὶ τῆς ἱστορίας μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ ὠφέλιμον, ἐπαγόμενον ὡς ἀληθῶς, ἢ τοῖς παιδιῶδες ὄντων θεατῶν σκόμμον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀπολέσητε, ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε ὡς οἷόντε γράψωμεν αὐτὰ ὑμῖν τοῖς λόγῳ, καθήσεσθε γὰρ οἶμαι ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ σὺ αὐτὸ ἐπαινέσαιτε, καὶ τὰ ἀντὶ σίκου προτιμήσαιτε, ὡς καὶ αὐτὸν ἐπισείσαντα, καὶ ἀπλασάσαντα ὑμῖν τὴν ἡδονήν, ἀλλ' ἐλεγχθήσεται τοῦτο μιμήματος ὁρᾶτε, ἄνθρωπος χρωμάτων, καὶ σχημάτων, καὶ τόνου, συνήσαθε τοσαύτας εἰκόνας. φιλή γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν λόγων. ἐν σεμνῷ μὲν εἰσιόντι, ἀρτολικῷ μύθῳ, ἀναμέμικται πάθος αἰθιοπικόν. ὁ Περσεὺς, ὁ κῆτος φονεύων, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ. καὶ μεταμορφώσει, καὶ ἀπειθοῦσαν, αὐτὴν ἄγων. πάρεργον δὲ ἐν ὠδῇ γάρ γόνασι πῆσαι. ἐν δραχεῖ δὲ, πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, ἀλλὰ παρθένου, καὶ φόβον. ἐπισκοπεῖ γὰρ τὴν μάχην ἀνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὀλίγην ἀπρόσμαχον. καὶ σὺ μὲν, ἔπεισι περὶ τοῦ

τῶς ἀκάνθας, καὶ δὴ τὸ μῦθον τῷ χάσματι, καὶ ὁ Περσεὺς δὲ, τῇ λαιᾷ μὲν, προσείκνυσι τὴν γοργόνα. τῇ δεξιᾷ δὲ, καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν, ὅσον τὸ κῆτος εἰσδέδυκε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί. τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἄρπῃ κόπτεται. ἑξῆς δὲ μετὰ τήνδε τὴν εἰκόνα, ἕτερον γράμμα γέγραπται δικαιότατον, οὗ τὸ ἀρχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου, καὶ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. ἐκεῖνοι μὲν ὁμοίαν ἐγραψάτην εἰκόνα, τῶν νεανίαν τῶν ἐραστὴν, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαβόντε τὰ βασίλεια, καὶ ἐξελθόντε, φονεύσιν ἄμφω τὸν Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη αὐτῇ ἐρωτῇ, καὶ ἐπ' οὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, ἡ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον. οἱ μὲν ὠσὶν βοῶσιν. οἱ δέ τινες, ὅπῃ φύγωσι, τὸ ἐλελίχθαι. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐνενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τῆς ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραβραμὼν, ἐμβραδύνοντας ἢ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ. μετὰ δὲ ταῦτα, θεός ἐστιν ἔνυμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτικήν τις παιδιά. ὁ Βράχος δὲ πέτρας καθήμενος, αὐτὴν λαγὼν, καὶ προσαιζῇ δὲ κύνα. ὁ δὲ, πιθανομένῳ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἶναι τοῦτος. καὶ Λαόκλων παρεστὼς, μετ

δνᾶς, τερπόμενος ἀμφοῖν, ἡ ζῆλ παιδί πάϊζον
τι, ἡ περωμένῳ τῶ κνί. ὃ δὲ ῥύρις, ὁ Πρ
σεὶς πάλιν τὰ πὲς τ κήρυς ἐκεῖνα τολμῶν, ἡ ἡ
μέλλοσα τεμνομένη τὴν κεφαλήν, ἡ Αθηνᾶ σκέ
πουσα ἐν Πρόσεα. ὁ δὲ, ἰδὼν μὲν τόλμαν ἔρξα
σαι, ὀ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρακέ πω ἐπὶ τ ἀσπίδος,
τ πρόγονος τὴν εἰκόνα. οἷος δ' πρόστιμος τ
ἀληθοῦς ὀφεως. κατὰ ὃ ἐν μέσον ῥῖχον, ἄνω
τ αὐτίθυρος, Αθηνᾶς ναὸς πεποίηται. ἡ θεός, λί
θου λευκοῦ. ὀ χῆμα, οὐ πλεμισήειον, ἀλλ' ὀρ
θον λευκοῦ. ὀ χῆμα, οὐ πλεμισήειον, ἀλλ' ὀρ
ον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀπούσησ θεοῦ πλεμικῆς. ἐ
τα μὲ ἰαυτὴν, ἀλλὰ Αθηνᾶ, οὐ λίθος ἀὐτηγέ,
ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ηφαιστος αὐτὴν δώσκῃ ἐ
ρῶν, ἡ ὃ, φεύγ. κἀχ τ δώξεως, Εριχθόνιος γέ
γνε. Ταὐτὴ ἔπετ παλαιά τις ἄλλη γραφή.
Ωείων φέρ ὀν Κηφαλίωνα, τυφλώσ ὢν. ὃ δ'
αὐτῷ σημάνῃ ἰὼν πὲς ὀ φῶς ὃ δ', ἐπιχεύμε
νος. ὁ ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν. ἡ
ὁ Ηφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ ὀ ἔρξον. Οθνσ
σεὺς ὀ μετὰ ταῦτ, ὅθεν μεμνὼς, ὅτε συσρα
τεύῃ τοῖς Αχαιοῖς μὴ θέλων. πάρεισι δέ οἱ
πρόσθεν, ἤδη καλοῦντθ. ἡ τὰ μὲν τ ἐπικεί
στεως, πθανὰ πάντα. ἡ ἀπωκίνη, ὀ τῶν ἐπεί
μενων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τ ὁρωμένων. ἐλέγ
χεται δὲ ὅμως ζῆλ βρέφει. Παλαμήδησ δὲ
ὁ τῶ

ὁ τῶ Ναυπλίου, ὃν εἰς τὸ μηνόμβον, ἀρπά
ξας ὀν Τηλέμαχον, ἀπειλῶ φονεύσειν, πρό
κωπον ἔχων ὀ ξίφος, ὃ πὲς τὴν ζῆλ μανίασ
ἐπόκεισιν, ὀργὴν ὃ οὗτος αὐθυποκείνεται. ὁ
δὲ Οδυσσεὺς, πὲς τὸν φόβον ἐῶν σωφρονῶ,
καὶ πατὴρ γίνεται, καὶ λύει τὴν ἐπόκεισιν,
Ισάτη δὲ ἡ Μήδια γέγραπται, ζῆλ ζήλῳ δια
κεῖσ, τῶ παῖδε ἐπιβλέπουσα, καί τι δει
νὸν ἐννοοῦσα. ἔχει γοῦν ἤδη τὸ ξίφος. τὼ δ' ἀθ
λίω, καθῆσον πελῶντε, μηδ' ὃν τ μελλόντ εἰδό
τε. ὃ ταῦτα, ὁ ζῶντε τὸ ξίφος ἐν τῶν χερσῖν.
ταῦτα πάντα ὦ ἄνδρθ δικασαὶ, οὐχ ὁρᾶτε
ὅπως ἀπάγει μὲν ὀν ἀκροατὴν, ὃ πὲς τὴν θέ
αν ἀποφρέφει, μόνον δὲ καταλείπει ὀν λέγον
τας; ἡ ἔδρᾳ ἐξελθὸν αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν αὐ
τίδικον τολμηρὸν ἐπολαβόντθ, ἡ θρασὺν,
εἰ τῆς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέ
βαλε, καταγνῶτε, ἡ μισήσητε, καὶ ἐκ τῶν
λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐ
τῷ συναγρυπνίσηθε, ἡ ὡς ὅιόν τε καταμύοντες,
ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμθοι τὸ πρά
γματος τὴν δυσχέρειαν. μόλισ γὰρ ἂν οὕτω δυ
νηθείη οὐ δικασταῖς, ἀλλὰ συναγρυπνισταῖς ὑμῖν
χρησάμθ, μὴ παντάπασιν ἀνάξιος ζῆ τῦ
κου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ἐπὲρ αὖ

τισ λίκου ταῦτα λέομαι, μὴ θαυμάσητε. ὧ τ, ὃν οἶκον φιλῶν, ⸗ ὃ ν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν δοκιμεῖν.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ.

Ναρτί ῥῦρ λαμπρότατε κυϊντίλλε ὁ κελευσθείς, προσφέρωσι σῶρον τοῖς μακροβίοις, πάλαι μὲν ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τὸν τέρῳ σου παιδὶ τοὔνομα. συμβαλεῖν δ' οὐκ ἔχων τίνας ὁ θεὸς κελεύοι μοι προσφέρειν σοι τοῖς μακροβίοις, τότε μὲν ἠξίωσα τοῖς θεοῖς ἐπιμέλεσθαι σοῦ, καὶ παῖδας ἀγαθοὺς σοὶ δοῦναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοῖς σοῖς, οὓς συμφέρειν νομίζων, καὶ συμπάντι μὲν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἀπάντων, αὐτῷ τε ἐμοὶ, ⸗ πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. ⸗ εἰ δέ κἀμοί τι ἀγαθὸν ἐλλοκᾷ προσημαίνειν, ὁ θεός. σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύννοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς ἀνδρὶ τοσαῦτα παιδείαν ἐσχηκότι, ταῦτα προσάσοντας κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτῃ δὴ αἰσιωτάτην νομίζων τὴν πρὸ τῶν σῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἱστορημένους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. ⸗ εἰ δ' ἂν μὴ ὄφελος γένοιτο τέσοι ἐκ τοῦ συγγράμματος ἁπλοῦν. τὸ μὲν δὴ

θυμίατις, ⸗ ἐλαιὸς ἀγαθὴ, ⸗ ἀὐδὴν ἐπιμήκη σον διώσαθαι βιῶναι. δ' ἦ, ἀσκαλίαις ἐκ παραδημάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτῶ ἐπιμέλειαν, ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, ⸗ κατὰ τύχην, δυσὶ δὲ εἰσὶ μακρότατον γῆρας ἦλθον, ⸗ ὑγίεια παντελῆ. Νέστορα μὲν δὴ τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ἐκ τρεῖς πεπατεῖναι γενεὰς Ὅμηρος λέγει ὃν. ⸗ ἐστὶν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα ἡ τύχη ⸗ σώματι. ἡ τερεσίαν δὲ ἐν μάντιν, ἡ τραγῳδίαμ ἐξ γενεῶν παρατεῖναι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, ἡ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὴν τερεσίαν, ἐπιμήκιστον βιῶναι. ἡ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Λιγυστίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Λασυρέων δὲ ἡ Ἀράβων, οἱ διὰ παντὸς τὸν μύθων. ἐν οἷς δή, οἱ καλούμενοι βραχμᾶνες, ἀνδρῶν ἀκεραίως φιλοσοφίᾳ σχολάζοντων. ἡ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος ὅλον μαντικὸν, ἡ θεοῖς ἀνακείμενον, παρά τε Πέρσαις, ἡ Πάρθοις, ἡ Βάκτροις, ⸗ Χωρασμίοις, ⸗ Ἀρείοις, ⸗ Σάκαις, ⸗ Μήδοις, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐξεργομένοι τέ εἰσι, ⸗ πολυχρόνιοι, διά τε μαγεύειν διατρώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκεραιότερον. ἔτι δὲ ⸗ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆ

ρας μὲν ἱστροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν, οἱ μὲν, ὡς ἀεί, οἱ δὲ, τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως προστιθέντες. οἱ δὲ, ὡς τῇ αὐτῇ. ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος ἅπαν. ὡς δὲ μέχρι τριάκοντα ἐκατόν ἐτῶν βιοῦν ἱστόρηται. καὶ τοὺς Χαλδαίους ὥσπερ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος. τούτοις μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένοις. ὡς ὀξυδορκίας ἅπαν φάρμακον· ὅσον γε φασὶ δεῖν τὴν τοιαύτην δίαιταν, ὡς τὰς ἄλλας αἱδ' ἥσεις ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐξῃρημένας ἔχειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοιγε τῶν μακροβίων γενῶν, ὡς τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ἔπος εἰπεῖν διαγίνεσθαι χρόνον. οἱ μὲν, δεῖ τὴν γῆν, ὡς ἐν ἀέρα. οἱ δὲ, δεῖ τὴν δίαιταν. οἱ δὲ, ὡς δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ἐξελίσσω παρέχομι, ἱστορήσας ὅτι ὡς κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς καὶ πάντα ἀέρα, μακρόβιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς καθήκουσι, καὶ διαίτῃ τῇ ἐπιτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι. διαφέρειν δὲ τὸν λόγον ποιήσομαι, τὴν πρώτιν, κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν. ὡς πρῶτον μὲν σοὶ τοὺς βασιλικοὺς, στρατηλικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα, καὶ δυστυχεστάτην μεγάλου θεοτάτου αὐτοκράτορος τύχῃ εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, δυσεργέτησε τὰ μέγιστα τὴν οἰ

κουμένην τὴν ἑαυτοῦ. οὕτω γὰρ ἂν ἁπλῶν ὡς οὐ, τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεως ἧκ' τύχῃς ἐπιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρόν. ὡς ἅμα γηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ διαίτῃ μέγιστόν τε ἅμα, καὶ ὑγιεινότατον βίον. Πομπίλιος νουμᾶς ὁ βίαιος μονέσσαρος τῶν Ρωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα δὴ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὥσπερ ὀγδοήκοντα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τούλλιος Ρωμαίων ὁ ἕκτος βασιλεὺς, ὥσπερ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη ὡς αὐτὸς βιῶσαι ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ρωμαίων βασιλεὺς, Φυγαδευθείς, καὶ ὑπὸ Κύμης διατρίβων, ὥσπερ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιῶσαι. Οὐῆρι μὲν δὴ Ρωμαίων βασιλεῦς, οἷσ συνάψω καὶ δὴ λοιποὺς βασιλέας, δὴ εἰσι μακρὸν γῆρας ἀφικομένους, ὡς τὰ ἐπιτηδεύματα ἕκαστον. ὧδε τέλει δέ σοι ὡς δὴ λοιποὺς Ρωμαίων, πρὸς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προθεὶς ἅμα ὡς πρὸς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὧδε πλεῖστον βιώσαντας. ἀεὶ δὲ λόγος καὶ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν διαβάλλειν πειρωμένων ἐν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε ὡς ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἐστῶσι πρὸς εἰς μήκιστον τε,

καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης ἁπάσης κύριον γενέσθαι, τῆς ἑαυτοῦ οἰκουμένης βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα. Ἀρχανθώνιος μὲν ὁ Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα, καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων. ἀλλὰ τοῦτο μὲν, μῦθος τισὶ δοκεῖ. Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἐτῶν ἐνενήκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης, καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν. Ἱέρων ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο, καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ Καλλιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. Ἀντέας ὁ Σκυθῶν βασιλεὺς, μαχόμενος πρὸς Φίλιππον τὸν Ἀμύντου τοῦ Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μαχέσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν βασιλεὺς, καθάφησιν Οἰόμωμος, λύο, καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν. Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, πρὸς Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ, καὶ Λυσιμάχῳ, ξαύμασι πολλοῖς πρὸς πεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς, καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συγ-

γραφεὺς Ἀρατεύομενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. Καὶ Λυσίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς, ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτὸς φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, ἰωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου. οὗτος τέσσαρα, καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη. ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς Μάνης τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολλᾶ μέπτον δωρηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοῖς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη οὗτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου. ὁ τὸ καθ' ἑαυτὸν δυναμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε τέσσαρα, καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη. ζῶν δὲ, παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸς δυοῖν ἐτοῖν τῆς τελευτῆς τοῦ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὃς τὴν πατρῴαν βασιλείαν ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ. πρῶτος μὲν ἐκτήσατο τὴν πρὸς Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, δύνουχος ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ οὗτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, λύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν βιοὺς

λιπὲ βίον. Μιθριδάτης δὲ ὁ πόντου βασι-
λεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Αντίγονον δὲ
μονόφθαλμον φεύγων, ἢ πόντου ἐτελεύτησε,
βιώσας ἔτη τέσσαρα, καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ιερώ-
νυμος ἱστορεῖ. καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Λεωσράθης
δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δυὸ μὴν καὶ ὀγδή-
κοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ιδρώνυμος ἱστορεῖ. ἐδυνήθη
δὲ ἴσως ἂν καὶ πλέον διαγενέσθαι. ἀλλ' ἐν τῇ
πρὸς Πομπήϊον μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολο-
πίσθη. Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς,
ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ασσυρίων ὅροι, οὓς καὶ
Ονησίκριτος ὁ τὰ περὶ Αλεξάνδρου συγγράψας,
συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατονταέτης γενόμενος, ἐβί-
ωσε μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων. μαθὼν δὲ τοὺς
πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέ-
ος, καὶ φασκόντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα
εἶναι ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, ἐμάντι, φησὶ
τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ διαβληθεὶς, ἐλέτι, ὡς
παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμή-
σας, ἐτελεύτα βίον. Αρταξέρξης, ὁ Μνή-
μονος ἐπικληθεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρα-
τεύσατο, βασιλεύσας ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε
νοσῶν, ἔτη, καὶ ὀγδήκοντα ἐτῶν γενόμενος. ὡς
δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων, καὶ ἐνενήκοντα,
Αρταξέρξης ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φασὶν

ὑπὸ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ισίδωρος ὁ Χα-
ρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία, καὶ
ἐνενήκοντα δύο, ἐπιβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ Γωσί-
θρου ἐδολοφονήθη. Σιναρθακλῆς δὲ ὁ Παρθυαί-
ων βασιλεὺς, ἔτη ὀγδήκοντα ἤδη πεπνὼς, ἀπὸ
Σακαυράκων σκυθῶν καταχθεὶς, βασιλεύειν
ἤρξατο. καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ
ὁ Αρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν Λούκουλλος ἐπο-
λέμησε, πέντε, καὶ ὀγδήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα
νόσῳ. Υωσσίνης δὲ ὁ Χάρακος, καὶ τῶν κατ'
Ερυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε, καὶ ὀγδήκον-
τα ἐτῶν νοσήσας. ἐτελεύτησε. Τήραιος δὲ ὁ
μεθ' Υωσσίνην τρίτος βασιλεύσας, δύο, καὶ
ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Αρτάβαζος
δὲ ὁ μετὰ Τήραιον ἑβδομος βασιλεύσας Χάρα
κος, ἓξ, καὶ ὀγδήκοντα ἐτῶν καταχθεὶς ἀ-
πὸ Πάρθων, ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βα
σιλεὺς Παρθυαίων, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.
Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνενήκον-
τα ἐβίωσεν ἔτη. Αλέξανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
Σεβαστοῦ αὐτὶ ἐθνάρχης, βασιλεὺς αὐαγερθεὶς
βοσπόρου, πολλὰ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων,
καὶ πελομάχων οὐδενὸς ἥττων ἐφάνη. ὡς ἤ ἑώρα
τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκειβωνίῳ προστιθεμέ-
νους, ἀποχόμενος στίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς

ἑτη τρία & ἐνενήκοντα. Γόαισ δὲ, ὥσ φησιν Ισίδωροσ ὁ χαρακηνός, ὃν ἑαυτοῦ ἡλικίας ὁ Μάνων ἡ ἀρωματοφόρου βασιλεύσασ, πεντεκαίδεκα, & ἑκατὸν γεγονὼσ ἐτῶν, ἐτελεύτησεν ὑγιῶσ. Βασιλέασ μὲν ἕνα τοσούτοις ἐρήκασι μακροβίοις οἱ πρὸ ἡμῶν· ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντῃ οἱ μὲν παιδείαν ἔχοντεσ, ἐπιμέλειάν πωσ & οὗτοι τιθέμενοι ἑαυτῶν, εἰσ μακρὸν γῆρασ ἦλθον, ἀναγράψωμεν & τούτων δὲ ἱστορημένους, & πρώτοις γε φιλοσόφοις. Δημόκριτοσ μὲν ὁ ἀβδηρίτησ, ἐπὶ γε γηρωσ τεσσάρων, καὶ ἑκατὸν, ἀποχόμενοσ βίου, ἐτελεύτα. Ξενόφιλοσ δὲ ὁ μουσικὸσ, ὥσ φησιν Αεισόξενοσ, προχωρήσασ τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε, & ἑκατὸν ἔτη Αθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, & Θαλῆσ & Πιττακὸσ, οἵ τινεσ τῶν κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκασοσ ἔζησεν ἔτη. Ζήνων ὁ τῆσ στωϊκῆσ φιλοσοφίασ ἀρχηγόσ, ὀκτὼ, & ἐνενήκοντα. ὃν φασιν εἰσερχόμενον εἰσ τὴν ἐκκλησίαν, & προσπταίσαντα, ἀναφθέγξασθαι, τί με βοᾷσ; κἀποσρέψαντα οἰκάδε, καὶ ἀποχόμενον βιοῦ, τελευτῆσαι τὸν βίον. Κλεάνθησ δὲ ὁ Ζήνωνοσ μαθητήσ, καὶ διάδοχοσ, ἐννέα, & ἐνενήκοντα οὗτοσ γεγονὼσ ἔτη, φύμα ἔσχεν

ἐν ὠδῖσι τοῦ χείλουσ. & ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενοσ τροφὴν, & πράξασ ὅσα ὤφειλον οἱ φίλοι. ἀποχόμενοσ αὖθισ τροφῆσ, ἐξέλιπε τὸν βίον. Ξενοφάνησ δὲ ὁ Δεξίνου μὲν υἱόσ, Αρχελάου δὲ τοῦ Φυσικοῦ μαθητήσ, ἐβίωσεν ἔτη ἓξ, καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτησ δὲ, Πλάτωνοσ μαθητὴσ γνώμονος, τέσσαρα, καὶ ὀγδοήκοντα. Κρανεάδησ δὲ ὁ νεωτέρασ ἀκαδημίασ ἀρχηγόσ, ἔτη πέντε, & ὀγδοήκοντα. Χρύσιπποσ δὲν, & ὀγδοήκοντα. Διογένησ δὲ ὁ σελευκεὺσ ἀπὸ Τίγριοσ, στωϊκὸσ φιλόσοφοσ, ὀκτὼ, καὶ ὀγδοήκοντα. Ποσειδώνιοσ δὲ ὁ ἀπαμεὺσ ἡ Συρίασ, νόμῳ δὲ ῥόδιοσ, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίασ συγγραφεὺσ, τέσσαρα, & ὀγδοήκοντα. Κειτόλαος δὲ ὁ περιπατητικὸσ, ὑπὲρ δύο, & ὀγδοήκοντα. Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατοσ, ἕν, & ὀγδοήκοντα. Αθηνόδωροσ, Σάνδωνοσ, ταρσεὺσ, στωϊκὸσ, ὃσ καὶ διδάσκαλοσ ἐγένετο Καίσαροσ Σεβαστοῦ θεοῦ. ὑφ' οὗ καὶ Τρόσεων πόλισ & φόρων ἐκουφίσθη, δύο, καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιοὺσ, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι. καὶ τιμᾶσ ὁ Ταρσέων δῆμοσ αὐτῷ κατ' ἔτοσ ἕκασον ἀπονέμει ὡσ ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ στωϊκὸσ ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλοσ & Καίσαροσ Τιβερίου, ἔτη δύο, καὶ ἐνενήκοντα. Ξε-

νοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔθεσιν ἔτη. οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι. συνεγράφεων δὲ, Κτησίθιος μὲν, ἑκατὸν εἰκοσιτέσσαρων ἐτῶν ἐν τῷ Περσικῷ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ, ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας, καὶ θαύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα, καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀπολλόχιδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν τοῖς σωματικοῖς καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς χρόνου τὴν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα, καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα, καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ, καὶ ἐνενήκοντα. Δεισόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι. τὴν ἱστορίαν δὲ, τέταρτον, καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς, ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας λέγει. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε. καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο, καὶ ὀγδοήκοντα. Διονύσιος δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, ὁ τὰ ἀρχαιολογικὰ συγγραφεὺς, ὀλίγα τῶν ἄλλων μαθημάτων ἐμελέτησε, ἔτη δύο, καὶ ἐνενήκοντα. Ῥητόρων

δὲ, Γοργίας, ὃν τινὲς σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. Ἰσοκράτης δὲ ἀποπνίξας ἑαυτὸν, ἐτελεύτησεν, ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τῆς μακροῦ γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πᾶσι τοῖς καθ' ἡσθῆναι τοῖς ἄλλοις βίοις εἰπεῖν, ὅτι μηδέποτε συμβουλεύθηναι τοῖς ἄλλοις βιοχίοις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα, καὶ ἓξ ἐτῶν περιὼν, ἐν παιδαγωγικὸν ἔγραφε λόγον. βουλεύεται δὲ ἐνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν, γεγονὼς, ὡς ἤθελεν Ἀθηναίοις ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ βουλῇ Χαιρώνειαι μάχῃ νενικημένοις, πρωτιώμενος, ἂν εὐελπίλειον σίχον προσενέγκατο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων.

Σιδώνιον πρὸ ἄστεως κάλαμος ἐκλιπών. ce

καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσει ἡ Ἑλλὰς, βέλιπε βυθίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ πραγματικὸς ἐπὶ τῶν θεοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε ταυτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ, οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα. Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾳδία σκυφλῆς καταπιὼν, ἀποπνιγεὶς, πέντε, καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κεινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύ

μῳθ, δ' ἀπὸ τοῦ δράματος, ὅτως τὸν νοῦν ὑπ-
άνει, ὡς δὴ δικαστὰς, τὸν μὲν, ὑπορθαυμά-
σαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ μανίαν.
Κρατῖνος δὲ ὁ δεύτερος κωμῳδίας ποιητὴς, ἐπὶ δὲ
πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς
τοῖς τέλεσι τὸ βίῳ ἀπλάξας τὴν πυτίνην, καὶ νι-
κήσας, μετ' οὐ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων
δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, ἐπὶ δὲ, καὶ
ἐνενήκοντα ἔτη βιοὺς, κατέκειτο μὲν ἐν Κλίνης
ἠρεμῶν. θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρασκευα-
μένα αὐτῷ σύκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς
γέλωτα. καλέσας δὲ ἕνα οἰκέτην, σὺν πολ-
λῷ, καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ
ὄνῳ ἀκράτου ἔφθην, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ γέλω-
τος, ἀπέθανε. καὶ Επίχαρμος δὲ ὁ κωμῳ-
δίας ποιητὴς, ἐν ἄυτος ἐνενήκοντα, καὶ ἐπὶ δὲ ἔ-
τη λέγεται βιῶναι. Ανακρέων δὲ ὁ τῶν μελῶν
ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη πέντε, καὶ ὀγδοήκοντα.
καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, ταυτά. Σι-
μωνίδης δὲ ὁ Κῆος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα. Γραμ-
ματικῶν δὲ, Ερατοσθένης μὲν ὁ Αγλαοῦ κυρη-
ναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ πο-
ητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ Φιλόσοφον, καὶ πεμέ
θλον, λύο, καὶ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔζησεν ἔτη. Ο
Αυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων,

πέντε, καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖ. Τοσού-
τοις ἐδωρήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένοις ἀ
θροῖσαι, ἐπεὶ ὑπερεχόμεθα καὶ Ρωμαίων τινὰς,
καὶ τὴν Ιταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀνα
γράψαι, τύχοις σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε
Κυίντιλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Τί μὴν οὐκὶ γλύκιον ἢ πατρίδος
Φαάνει προτεθρυλλημένον, ἆρ' ἔστιν ἄδειν
μὴ οὐδὲν, στομνότερον δέ τι, καὶ θέλγητε
βάλλο; μὲν ὅσα στομνὰ, καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρω
ποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος, γλυ-
κυνθεμένη, καὶ ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευθεμένη.
πόλεων μὲν ἔστι μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ
πολυτελείας κατασκευῶν, θαυμάζουσι πολ
λοὶ, πατρίδας δὲ σέργιος πάντες. καὶ τοσοῦτον
ἐνέστιν ἔρωτος πατρίδι καὶ πάνυ κεκραμένων
ἡδονῶν καὶ τὰ κατὰ τὴν θέαν ἡδονῆς, ὡς ὑπερ ὑπερβολὴ
τῶν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιεῖσθαι τῆς
πατρίδος. ὅστις μὲν ἔστι σμικρύνειε πολίτης ὢν εὐ
δαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τι
μὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι. καὶ ὁ τοιοῦτος, δὴ
λόσ ἔσην ἀχθόμεθα ἄν, εἰ μετεωτέρας ἐλά
χε τῆς πατρίδος. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν
τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πόλεις μὲν παρὰ

καλεῖν πειρομένῳ, προσήκει μέγεθος ἀρετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσις ἔστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὐξαιτο μὴν ἂν εἶναι ⸋ τὴν πατρίδα τοῖς θυσίαις παρεσκευασμένην, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν εὐσεβούντων. ὃ δ' αὐτὸ τοῦτ' ⸋ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. οὔτε νέος καλὸς, κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, οὔτε πατὴρ καταμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερ' ἂν τέρψαι νέον. ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμεν, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε ⸋ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, ⸋ τοῖς πᾶσιν ἀεὶ παῖδες φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς ὀργὴν, οὐ δοκεῖ μοι παρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν. πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων. οὐδ' ἐν ᾧ ὅτι τοῦ παιδὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ ⸋ ὁ νόμος, ⸋ ἡ φύσις κελεύει, προσήκοντως ἂν τὴν παιδίδα προτιμήσαι. ⸋ ὁ πατὴρ αὐτὸς, ἦν παιδίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ παιδὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντῃ ἀνωτέρω. καὶ μέχρι θεῶν παιδῶν πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα. χαίρουσι ⸋ θεοὶ

παιδίσι, καὶ πάντα μὲν ὡς εἰκὸς ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτῶν ἡγούμενοι κτήματα, πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν. ἐφ' ἧς δ' ἕκαστος αὐτῶν ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. ἧ πόλεις σεμνότεραι θεῶν παιδίδος, καὶ νῆσοι θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνῆται γένεσις θεῶν. ἱδρᾶ τοίνυν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζειν τοῖς θεοῖς, ἐπεὶ δὲν εἰς δὲ οἰκείους ἕκαστος ἀφικόμενον, ἱδρυσῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον δ' ⸋ πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολὺ γε μᾶλλον; ⸋ ἧς εἷς ἂν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς παιδίδος, ὡς ⸋ τοῦτον ἂν θεὸν, εἰ ⸋ κοινὸς εἴη, ἀλλ' ὃν ἑκάστῳ νομίζεσθαι παιδῶον, ἧς τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. ⸋ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ἐπιχώρια πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, ⸋ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὴν τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ὃν ἔχοι ⸋ τούτων τῶν παιδιδμάτων πατρίδι τὴν χάριν. οὐ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ δὲ τὴν παιδίδος, πόλιν εἶναι μαθών. πάντα δὲ οἷμαι παιδεύματα, ἧ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους ἀνδρὰς ἀπὸ τούτων τοῖς παισὶ παρασκευάζοντος. κτῶνται δὲ ἧ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆσδε εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος ἀπαγὴ

ματα. Καὶ εἰκότως οἶμαι. δεῖ γὰρ οὐκ ἀχθεσθὲς
ἢ θεῶν τῶν μεγίστων τυχόντας θύεργεσιῶν. ἀλ
λ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις ἀτυχήμοι χάειν, ὥσ
περ ἔδει λίκαιον, ἐπεισ' ἂν εὖ πάθη πρός πνος,
πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς κα
θήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώστεως μὲν γὰρ γονέων
εἰσὶ νόμοι παρὰ τοῖς πόλεσι. κοινὴν δὲ προσή
κει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, Καὶ
χρείσκεια τροφῶν ἀποδιδόναι, Καὶ τῆς τῶν νό
μων αὐτῶν γνώστως. ὥφθη δὲ οὐδεὶς οὕτως ἀ
μνήμων ἢ πατρίδος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει γενό
μενος, ἀμελεῖν, ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες
ἐν τοῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς αὐκαλοῦσιν
ὡς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἡ πατρίς, οἵ τε εὖ πρά
γοντες ἂν, Καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι. δεῖν
γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζοιεν, ἀ μὴ τὴν
πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὀνειδος γὰρ
τὸ τῆς ξενιτείας. καὶ τοῖς κατὰ δὴ τῆς ἀπο
δημίας χρόνον λαμπροῖς γενομένοις, ἢ δὲ χρή
ματων κτῆσιν, ἢ δὲ τιμῆς δόξαν, ἢ δὲ ἀνδρεί
ας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν
ἰδεῖν ἐς τὴν πατρίδα πάντας ἐπειγομένους,
ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένοις
τὰ αὐτῶν καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκα
στος σπεύδει λαβέσθαι τῆς πατρίδος, ὅσῳπερ ἂν

ἂν φάνηται μείζονων πρὸς ἄλλοις ἠξιωμέ
νος. πολεμιὴ μὲν γὰρ Καὶ νέοις πατρίς. τοῖς δὲ
ἤδη γηράκοσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς
νέοις μέτεστι, τοσούτῳ, Καὶ πλείων ἐγγίνεται
πόθος ὁ τῆς πατρίδος. ἕκαστος οὖν τῶν γε γη
ράκότων, ἢ σπεύδει, ἢ εὔχεται καταλῦσαι
τὸν βίον ἐν τῇ πατρίδι, ἵν' ὅθεν ἤρξατο βι
οῦν, ἐνταῦθα πάλιν, καὶ τὸ σῶμα παρακατά
θηται τῇ θρεψαμένῃ γῇ, Καὶ τῶν παρόντων κοι
νωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰρ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας
ἁλίσκεσθαι, Καὶ μετὰ θάνατον ἐν ἀλλοδίᾳ κεῖ
σθαι. ὅσον δὲ τὸ εὐνοίας τῆς πρὸς τὰς πα
τρίδας μέτεστι, ῥᾴδιος ὡς ἀληθῶς γνῶσιν πολλὰ
ταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ
ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται
τὰς μετανάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνο
μα μήτε εἰδότες, μήτε σέβοντες. ἡ δὲ μῆτηρ
δ' ἅπασι τοῖς ἐπιτηδείοις θύσεσιν, μέ
γιστον εὐδαιμονίας τοῖς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς πρε
σβεύουσι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν
γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην
ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, Καὶ λεπτόγεων. κἂν ἀπ
ρώσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τῶν γε ὑ
πὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἀπρήσιον ἐγκωμίων.
ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέροις στεμνυομένους, πολί-

δισ ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς πάντο-
δαποῖσ, ἀνειλημμένοισ, καὶ αὐτοὶ τῶν τῆς
πατρίδοσ ἐγκωμίων οὐκ ἐπιλανθάνονται,
τὴν δὲ ἱππηλάτοφόρον ἀποροῦντεσ, ἢ κουρο-
φόρον ἐπαινοῦσι. ☩ ψευδεται τίσ ἐστ τὴν πατρίδα,
κἂν γνησιώτησ ᾖ, κἂν παρ' ἄλλοισ δύναμονῆν
δοκῇ, ☩ ἀθανασίαν οὐ προσήσε-
ται, προτιμῶν τὸν ἥλιον τῆς πατρίδοσ φάσ,
ἢ ὁ τῆς πατρίδοσ αὐτῷ καπνόσ, λαμπρότε-
ρον ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοισ πυρόσ. οὕτω
δὲ ἄρα τίμιον ἐστὶν δοκεῖ τοῖσ πᾶσιν ἡ πατρίσ,
ὥστε ☩ τοὺσ παντα χοῦ νομοθέτασ ἰδιωτίσ ἂν
ᾠηθῇ τοῖσ μεγίστοισ ἀδικήμασιν ὡσ κολαστὰ
τιμωρήσεται τὴν φυγήν, πιμωρίαν.
ἢ οὐχ οἱ νομοθέται μὴ οὕτωσ ἔχουσιν, οἱ δὲ πι-
στεύομενοι τὰσ στρατηγίασ ἑτέρωσ, ἀλλ' ἐν τοῖσ
μάχαισ τὸ μέγιστον ὅτι τῶν πραγμάτων ῥῖσ
παρατατόμενοισ, ὡσ ὑπὲρ πατρίδοσ ἀγω-
νῖσ ὁ πόλεμοσ. καὶ οὐδεὶσ ὅστισ ἂν ἀκούσῃ σ
τούτου, κακὸσ ἐστὶν θέλῃ. ποιεῖ γὰρ ☩ ἐν σμικρὸν
ἀνδρεῖον, τὸ τῆσ πατρίδοσ ὄνομα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΥΑΔΩΝ.

Ης λιβύης τὰ νότια, ἄμμοσ ἐστὶ βα-
θεῖα, ἢ γῆ ἀνακεκαυμένη, ἔρημοσ ἰδεῖν
πολύ, ἀκειβῶσ ἄκαρποσ, πέτρη ἄπα-
σα, οὐ

☩, οὐ χλόη, οὐ πόαν, οὐ φυτόν, οὐχ ὕσληρ ἔ-
χουσα, ἢ εἴποτε ἄρα ἐν κοίλοισ ῥωγεσκόσ ὑετοῦ
ὀλίγου λείψανον, παχὺ ☩ ὦν, ☩ δυσῶδεσ,
οὐδὲ πάνυ ἀνθρώποισ ὠφέλιμον. ἀοίκη-
τοσ δὴ οὖν ἐστὶ διὰ ταῦτα. ἢ πῶσ γὰρ ἂν οἰκεῖτο,
ἀνήμερόσ οὕτω, καὶ ξηρὰ καὶ ἄφορόσ οὖσα, καὶ
ὅλῳ δὴ ἀνυδρίᾳ πιεζομένη, ☩ τὸ θάλποσ
αὐτὸ, ☩ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδησ, ☩ φλογερὸσ
ὢν; καὶ ἡ ἄμμοσ ἀποῤῥεούσα, παντελῶσ ἄ-
βατον τὴν χώραν τίθησι. γαράμαντεσ μόνοι
πρόσοικοι ὄντεσ, θύσαλέοσ, καὶ κοῦφον ἔθνοσ, ἀν-
θρώποισ σκιώνται, ἀπὸ θήρασ τὰσ πολλὰ ἀπο-
ντοῦσι, ἐνίοτε δὲ οὗτοι ἐσβάλλουσιν, θηρεύοντεσ ἐμ-
φιλοχωρούσασ τὰσ χειμερινάσ, μάλιστα ὑσσόν-
τασ ἵνα θεὸν τηρήσαντεσ, ὁπότε τὸ πολὺ τοῦ καύ-
ματοσ βεβαθείη, καὶ ἡ ἄμμοσ νοτιωθείη, καὶ ἀμυ-
δρὰ βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δὲ ἔστιν, ὀνοσ τε ἢ
ἀγρίων, καὶ στρουθῶν τῶν μεγάλων καμηλοπαρ-
δάλεων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε,
ταῦτα δὲ μόνα ἀναρκεῖ πρὸσ τὸ σίτοσ, ☩ αὐ-
χεῖ δὲ πολὺ ταλαιπωρούμενα τοῦ πολλῷ,
καὶ ὀξεῖ δὴ ἡλίῳ. καὶ ὅμωσ οἱ γαράμαντεσ ἐπεὶ
πάντα τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἄπορ ἔχοντεσ
ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν θύθι ὀπίσω, σὺν ὄν-
τεσ μὴ σφίσιν ἡ ἄμμοσ αὐαφλεπεῖ, σὺν σβα

ποσ, ἢ ἄτερος γένηται. εἶτα ὥσπερ ἐντὸς ἀρκύων λαφθέντων, ἢ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετὰ τῆσ ἄγρασ. ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος αἴσασασ τὴν ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ἐξεράνασ τὴν χώραν, ὑποζέσῃ, ἀκμαιοτέραν τὴν ἀκτῖνα προσβαλών, ἅτε πρὸσ τὴν νοτίδα παρατεθηκμένην. βοᾷ γὰρ αὕτη ὑπὸ πυρί. καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, ὁ θάλαττοσ, ὁ λίμνοσ, ἡ ἐρημία, ὁ μηδὲν ἔχειν ἐκ τῆσ γῆσ λαβεῖν, ἧττον τοῦ ὑμῖν δυχερῆ εἶναι δόξει τῶν λεχθησομένων, ὁ δὲ φύκτεα πάντοσ ἡ χώρα ἐκείνη. ἐρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθη τε μέγιστα, ἢ πλήθει πάμπολλα, ὁ τὰσ μορφὰσ ἀλλόκοτα, ἢ δ' ἰὸν ἄμαχον, ἐπινέμεται τὴν γῆν. τὰ μὲν, ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆσ Λάμμου. τὰ δὲ, ἄνω ἐπιπολάζοντα, φύσει λοι, ὁ ἀποίδου, ὁ ἔχιδναι, ὁ κράσαι, ὁ βουπρῆσεισ, ὁ ἀκοντίαι, ὁ ἀμφίσβαιναι, ὁ δράκοντεσ, ὁ σκορπίων γένοσ ἄτλον. δ μὲν ἕτερον, ἐπιγειόντε, ἢ πεζὸν, ὑπέρμεγα, ὁ πλησφόνον θυλον. θάτερον δὲ, ἐναέριον, ὁ πτηνόν. ὑμενόπτερον δὲ, οἷα τᾶσ ἰκτῖσι, καὶ πέτριξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτηνά. ριαῦτα ὄρνεα πολλὰ ἐπιπετώμενα, οὐκ οὖν πρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην, δ δὲ λὴ πάντων ἕρπετῶν λοιπὸν

νότατον, ὧν ἡ Λάμμου φέρει, ἡ Λιθάσθην, ὁμοιοσοῦ πάνυ μέγασ, ἐχίδνῃ ὅμοιοσ, δ' λῆπια βίαιοσ, δ' νἱὸν παχὺσ, ὀδοὺσ μὲν ἀληκτουσ ἐπάγων διθύσ. ἐκκαίει τὲ γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ. ἢ βεῶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν πυρὶ κείμενοι. δ δ' ἐμάλιστα καταγηνοῦν, ὁ καταφύχον αὐτοὺσ, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθοσ τῷ ἑρπετῷ. λιθοῦσι γὰρ εἰσ ὑποβολήν. ὁ δ' παραλοξότατον. ὅσῳ πορ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέπτανται ἀπ' ποτοῦ. ἢ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται ἀνρῖσ. οὐλ' ἂν σβέσειάσ ποτε δ λίμνοσ, οὐδ' ἂν δ' Νεῖλον ἀνδ', ἢ δ' Ισρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχοις, ἀλλὰ προσεκκαύσειασ ἐπάρδων τὴν νόσον. ὥσπορ ἂν εἴτισ ἐλαίῳ πῦρ κατασβεννύοι. λέγουσιν ἰατρῶν παῖδά τὲ ἐκείνῳ τὴν αἰτίαν εἶ, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἔπειτα λιθούμενον ὑπὸ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡσ δ εἰκὸσ καθισάμενον, ὁ ὑπὸ πλεῖσον διαχεόμενον. ἐγὼ μὲν δὴ οὐδ' ἕνα πώποτε ἐθεασάμην εἰδών. μὴ δ' ὦ θεοί, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἀνθρωπον. ἀλλ' οὐ λὲ ἐπέβλεψ δ λιβύησ ποτὲ βάπτειν, εὖ ποιῶν. ἐπίγραμμα δ' ἔτι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τισ ἔλεγεν, αὐτὸσ ὁ σκληρὸσ ἀνὴρ νεκύαν, ἀνδρὸσ οὕτωσ ἀποθανόντοσ. ὃσ ἐκ Λιβύησ ἔφη, ἀπιὼν ἐσ Αἴγιναν, παρὰ τὴν

Universidad de Deusto
Biblioteca

μεγάλω σύρτιν ἐποιῆτο τὴν πορείαν. οὐ γὰρ
ἦν ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, παρὰ τὴν
ἠϊόνα, ἐπ' αὐτῷ δὲ κλυσμαλιᾷ, καὶ σήλῳ ἐφε
στάναι, δηλοῦσαν τὸ λέθρου δὲν βρότων. κεκολάφ
θαι δ' ἐπ' αὐτῇ ἀνθρώπων μέν τινα, οἷον δὲν τάν
ταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, ὑδρευόμε-
νον τὸ ὕδατος, ὡς φοίνικος. ἀθηρίον δέ, τὴν δη
λάδα ἐμπεφυκὸς αὐτῷ σοβεροπειρᾶσθαι δοκεῖ τῆς
πόλεως, καί τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολ
λὰς καταχεῖν δ' ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ ἐκά
κεῖσθαι οἷα τὰ σφαθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφασαν θηρᾶν
τοὺς γαράμαντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τούτοις
γράμμα, οὐ χεῖρον δέ, ὦ ἄνδρες εἰπεῖν.

» Τοῖα παθόντ' οἶμαι, ὦ Τάνταλον ἄθεσσι ἰοῦ
» Μηλαμὰ κοιμίσαι δηναλέην ὀδύνην,
» Καὶ Δαναοῖο κόρας ῥῖον σὺν θεῷ οὐκ ἀνασῶσαι,
» Αἰὲν ἐπαντλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔστι τέτταρα ὄντα τῶν ὠῶν.
ὡς ἀναιρούμην αὐτὰ, ἐλήχθη. ἀλλ' οὐκ
ἔτι μέμνημαι ἐκείνων. συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ
ὠὰ, ὡς ἔοικε, καὶ αὐτὰ οἱ πέρσαι,
οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶντ
αι νοήσαντες, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν,
ὃν μὴ ἔχουσι κεραμεύειν δηλαδὴ δὲ τὴν
γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ οἶκοι γί-

γνονται δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου. δηλοῖ μὲν τόμον
ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλος δ' ἐστὶν ἐ-
κεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ δηλάδες πρὸ τῶν ὠῶν. καὶ
ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς φάμ
μου ἐξορμῶσαι, δάκνουσι τὸν κακοδαίμο-
να. ὁ δὲ, πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰ
ρημένα, οἰνωρ ἀεί, καὶ μᾶλλον δηλῶν, καὶ
τιμωλάμμων οὐδέποτε. ταῦτα οὖν μὰ Δία
πρὸς Νίκανδρον ἐν τοῖς τὴν Φιλοτιμοῦ μῶν
διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀ-
μελὲς γεγένηται μοι, φύσεις τῶν λιβυκῶν ἑρ-
πετῶν εἰδέναι. ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαι
νος εἴη, ὅς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύ
νασθαι αὐτὰ μετὰ τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι
δοκῶ, καὶ πρὸς φειλίαν μὴ δυσχεράναντες τὴν εἰκό
να θηριώδη οὖσαν, ὁμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν
πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸν τὸν
τὸ δηχθέντα ὑπὸ δηλάθου. ὅσῳ δ' ἂν πλέ
ον παρίωσι ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγ
μαι τοῦ πράγματος, ἡ δὲ λίθος ἄχετον ὑπεκ
καίεταί μοι. καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε
τοιούτου τοιοῦ. ἡ μάλα εἰκότως. τοῦ γὰρ
ἂν οὕτω διψῆτε, ἢ καθαρῷ ὕδατι ἐντυχοιμι.
ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς ἢ αὐλὸς τὴν ψυχὴν ἢ
ἴσως τοῦτο, ἢ ὑπνοιάτῳ τῷ δήματι, ἐμφορού

μαι χρῆναι δόν, ὥσθ' εἰς ἔρριν κρατῆσαι τὴν καφαλήν,
εἰκῆ μόνον μὴ ἐπλείπειν τὰ παρ' ὑμῶν ἐπιτρεπόμενα, μὴ δὲ χυθῆναι τὴν ὠσυλλήν ἢ ἀκροάσεως, κεχηνότα, ἔτι δ' ἀψῶντα καὶ λαλιτεῖν, ὡς δ' ἄλλοις τε ἕνεκα ῥύμου πρὸς ὑμᾶς, οὐδ' οἷ ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, κόρον οὐδεὶς τῶν καλῶν.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ πιστὴν μὲν ἄειδον εἶναί σε Ησίοδε, καὶ ἄνδρα πρὸ μουσῶν λαβεῖν μέτρα δάφνης αὐτός τε δείκνυες ἐν οἷς πρέσβυς. ἔνθα γὰρ, καὶ σεμνὰ πάντα. δεῖμεν πιστεύομεν οὕτως ἔχειν. ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί ποτε προφὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς δὴ πάνυ λαβοῖς τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ὠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρελήλυθότα, δεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν δεῖ πάντως ἐντελῶς ἀξενήνοχας. θεῶν τε γενέσεις δηλοῦμεν, ἄχει καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους, γῆς, οὐρανοῦ, καὶ ἔρωτος. ἔτι δὲ, γωναικῶν ἀρετάς, παραινέσεις γεωργικάς, ὅσα δὲ πολὺ πλειόνων, καὶ ὅσα δὲ καιρῶν ἀρότου, ἀμήτου, ἠ πλοῦ, καὶ ὅλως, τῶν ἄλλων ἁπάντων. θάτερον δὲ, καὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν δῆ εἰπεῖν παραπολύ, ἢ θεῶν δωρεᾶς μᾶλλον ἐοικός, λέγω δὲ

δὲ τὴν τῶν μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀξιαπέφηνας, ἀλλὰ σ' μέρος τῶν πάντων, λήθην πεπαιδεύκασι, οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ἢ σὺν καλοῦντα, ἢ σὺν Τηλέφου, ἢ σὺν Πολυϊδου, ἢ τῆς Φινέως μισοθάμνου. οἱ μὲν δὲ παρὰ μουσῶν ῥυθμοῦ τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, καὶ οὐκ ἄνευ χρῆναι τοῖς δεομένοις. ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν ἴσων ῥυθμῶν ἀτιῶν, μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ δεῖ ἐψεύσθαι εἰ πικρὸν εἰπεῖν, οὐκ ὡς ἔχομένων σοι τῆς μουσῶν τὰ μέλλοντα προλέγειν δύνασθαι, ἢ αἱ μὲν, ἔδοσαν ὥσπερ ἔχεις, σὺ δὲ ἀπὸ φθόνου ἀποκρύπτῃς, ἢ ὑπὸ κόλπου φυλάττῃς τὴν δωρεάν, οὐ μεταδιδοὺς ἁπλῶς τοῖς δεομένοις, ἢ γέγραπται μέν σοι τὰ πάντα πολλά, οὐδέπω δὲ αὐτὰ δεδιήρηται παρὰ σοῦ. οὐκ οἶδα εἰς ὃν καιρόν τινα ἄλλον ταμιεύσῃ τὴν χάριν αὐτῶν. ἐκεῖνο μὲν δὴ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ μοῦσαι λύσασαι παρέξειν ἀποχώσονται, σ' μὲν, ἔδοσαν. δὲ ἡμιστέας δὲ ἀνέκαλέσαντο τὴν ἀπόχεσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. ταῦτα, ποτέραν αὐτὴν ἐν δεῖ ἔπειν ἀποχωμένας. ταῦτα δὲ παρά τινος ἄλλα Ησίοδε ἢ πὰρ αὐτοῦ σοῦ μάθοις τίς ἄν; πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δωτῆρες ἁπάντων εἰσὶν, οὕτω δὲ ἡμῖν τοῖς φίλοις, καὶ μά

θητῶς αὐτ̃, μετὰ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖ-
σθαι περὶ ὧν ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.
Ησί. ἐνῆν μέν μοι ὡ βέλτιστε, ῥᾳδίως ἀπόκει-
σιν ἀπεκείνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μη-
δὲν ὄφελος τῶν ἐρρᾳψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἰδίᾳ
ἐμὸν, ἀλλὰ τῶν μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκεί-
νων αὐτὰ λογισμοὺς τῶν τε εἰρημένων, καὶ τῶν
παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν. ἐγὼ δὲ ὑπερ
μὲν ὧν ἰδίᾳ ἥπισάμην, λέγειν δὲ τοι νέμειν, καὶ
πιμάνθην, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν
ἄλλων, ὅσα ποιμένων ἔργα, καὶ μαθήματα,
δίκαιόν ἂν εἴην ἀπολοπεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ, τὰς
αὐτῶν δωρεὰς ὅσις τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον
ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδάσιν. ὅμως
δὲ, οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῶς ἀστυ-
λογίας, οὐ γὰρ οἶμαι χρὴ παρὰ τῶν πρωτῶν ἐς
τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν
κατὰ τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως
τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῇ ἢ ποιήσεως ῥυθ-
μῷ παραῤῥυὲν λάθῃ, πικρῶς αὖθις ἐξετάζειν,
ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμᾶς, καὶ τῶν μέτρων
ἕνεκα, καὶ ἁρμονίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ
δὲ καὶ ἔπη αὖ πολλάκις λῆρα ὄντα οὐκ
οἶδ' ὅπως παρελέξατο. σὺ δὲ, τὸ μέσον ὧν ἔχο
μὲν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς. λέγε δὲ τὴν ἐλευ-

θερίαν, ἣ τὴν ἐν τῇ ποιεῖν ἐξουσίαν, καὶ τὰ μὴ
ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα ἡ ποιήσεως καλά. σκιν-
δαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκλέγεις, καὶ
λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὁ μὲν θ
ταῦτα σὺ, οὐ δὲ κατ' ἐμοῦ μόνα, ἀλλὰ πολ
λοὶ καὶ ἄλλοι τὰ ὁμοτέχνα τῷ ἐμοῦ Ομήρου
κατακνίζουσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, καὶ μάλιστα
μικρὰ ἄττα ἀνεξιόντες. εἰ δὲ καὶ χρὴ ὁμόσε χω
ρήσαντα τῇ ἀληθείᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν
ἀπολογίσασθαι, αὐάγνωθι ὦ οὗτος τὰ ἔργα
μου, καὶ τὰς ἡμέρας. ἴσιμι γὰρ ὅσα ἐν τῇ πρίμα
τι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα, καὶ προφητικῶς πρὸ
πεθέσπισάμοι, τὰς ἀποβάσεις προσηλοῦντα
τῶν πεζῶν ὀρθῶς, καὶ κατὰ καιρὸν πρατ̃ομένων
καὶ τῶν παλελειμμένων τὰς ζημίας. καὶ δ' οἱ
σεις δ' ἐν φορμῷ, παῦροι δέ σε θαύσονται, καὶ
πάλιν ὅσα ἀγαθὰ βουλέσαι βῖς ὀρθῶς θεωρῶν
σι, χρησιμωτάτη ἐν τῇ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτ.
λυ. ταῦτ μὲν δὴ ὦ θαυμασὲ Ησίοδε, καὶ πάνυ πρ
μενικὸν εἰρηταί σοι, καὶ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν
τῶν μουσῶν ἐπίπνοιαν, αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖ
σθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος, ἡμεῖς δὲ, οὐ
ταυτὶ τὴν μαντικὴν παρὰ σοῦ, καὶ τῶν μου
σῶν βουλεμένομεν. ἐπεὶ τάγε τοιαῦτα, πολὺ
μαντικώτεροι ὑμῶν οἱ γεωργοί, καὶ ἄειστα μαν-

πεύσαιντ' ἂν ἡμῖν τοῦδε αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ θεοῦ, δύθαλμὴ ἔσαι τὰ δράγματα. ἢν δ' ἄμ χμὸς ἐπιλάβῃ, καὶ ἀνήσουσιν αἱ ἄρουραι, οὐδ' μία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τοῖ δίφει αὐτῶν. ☪ ὅτι οὐ μεσοῦντος θέρους, χρὴ ἀ ρροῦν, ἢ οὐκ ἂν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῇ ἐκχυθέν των τῶν τερμάτων, οὐδ' ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι ἔν σά χω, ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι σ' ἐν κριθῶν. οὐ μὴν οὐδ' ἐ κεῖνο μαντείας δεῖ, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ τέρ μαία ἢ θεράπων μακέλλῃ ἔχων ἐπιφοιτᾷ τοῖ γῆς αὐτοῖς, καταπήσει τὰ ὄρνεα, ἢ προκαθεδῆ ται τὴν ἄπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα. τὰ δὲ τοι αὖτα, παραινέσεις μὲν, καὶ ὑποθήκας λέγειν, οὐκ ἂν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δ', πάμπο λυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς ἔργον, τὰ ἄδηλα, ☪ οὐδαμῇ οὐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν. ὥσπερ δ' τοῦ Μίνωϊ προεῖπεῖν, ὅτι ἐν τοῦ τομέλιτος πίθῳ ὁ πατὴρ ὄφις ἐστὶν αὐτῷ ἀποπνιγόμενος, ☪ τοῖς Αχαιοῖς προμηνύσαι ☪ Απόλλωνος ὀρ γῆς τὴν αἰτίαν, ☪ τοῦ δεκάτῳ ἔτει ἁλώσεσθαι τὸ Ιλιον. ταῦτα ☪ ἡ μαντική. ἐπεὶ ἢ τὰ ῥιαῦ τα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοι κάμε μάντιν λέγων. προερῶ ☪ ☪ προθεσπίω, ☪ ἄνδρ Κασαλίας, ἢ ἀκφνης, ἢ χρίστοδος ἀλλοκοῦ, ὅ τι ἂν γυμνὸς τοῦ κρύους πάθοιμος ἢ τις, ὕοντος προσέ

τι, ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἢ πίαλος οὐ μικρὸς ἐπιπεσῆται τοῦ τοιούτῳ. ἢ δ' ἔτι πε τούτου μαντικώτερον, ὅπ ☪ θέρμη μετὰ ταῦ τα ὡς εἰκὸς ἐπιγενήσεται, ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι. ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας, ἢ μαντείας, ἄφες. ἐκεῖνο δὲ, ὃ εἶπκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως παραλέγεσθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν ἢ δεῖσι τῶν λεγο μένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σι τὰ μέτρα, οὐπάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖ σα, εὖ γὰρ ἂν τὰ μὲν, ἐπετέλει τῶν ὑπεχημέ νων, τὰ δ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ. ΛΥΚΙΝΟΣ.

Ὁ ἐγὼ' λεπτὸν ὅπ θᾶττον τοῦ γύπας ἕωλος νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενος, ἢ θέαμά πι τῶν παραλόξων Τιμόλαον ☪ λαθοι, κἂν εἰσκύκλουν δέοι ἀπνευσι θέον τα ἀπέναι; ☪ οὕτω φιλοθεάμων σύγε, ἢ ἄοκνος τὰ ῥιαῦτα. Τιμό. τί ☪ ἔδει ἢ τι, ἐνῷ λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον οὕ τως ὁρμεγέθη ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς ἐν Πειραιᾶ καταπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰσ Ιταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δ' καὶ σφῶ, σέτε, ἢ Σάμιππον τοῦτον, μὴ κατ' ἄλ λο πῦρ ἄστεσ ἥκειν, ἢ ὀφομένοις τὸ πλοῖον.

Λυ. νὴ Δία ὦ Ἀσῖμαγρος ὁμοξύνους εἶ περμετ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ὅτου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀπωπλανημένος ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχει μὲν γὰρ ἡ νεώς, ἅμα δ' ἀλθόμεθα. καὶ ἀνιόντοιν ἐς αὐτὴν, σὺ μὲν οἶμαι Σάμιος εἶ, πρὸς ἡμᾶς. μετὰ σὲ δέ, ὁ Ἀσῖμαγρος ἦν. εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμην αὐτοῦ ἀμφοτέραις. ὡς μὲν δὴ ἀποβάθρασ ὅλης παρέπεμπε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, αὐτοδόκητος αὐτὸς ὤν. ἐπὶ δὲ τούτοις δέ, οὐκ ἔτι αὐτὸν εἶδον, οὔτε ἔνδον οὔτε ἐπὶ κατελθὼν μόνον. Σάμ. οἶδα ὦ Λυκῖνε ὅτου ἡμᾶς ἀπέλιπεν, ὅποτε οἶμαι δὴ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ θαλάμης προσῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνιον ἐνδεδυκὸς, ἀνασεσεισμένον ἐς τοὐπίσω τὴν κόμην, ἑκατέρα τῶν μετώπου ἀπημελῶν. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀσῖμαγρον οἶδα, οἶμαι γλαφυρὸν οὕτω ἐκεῖνος θέαμα ἰδὼν, μακρὰ χαίρειν φρασας τῷ ἀγωνίῳ ναυπηγῷ, σοβεῖ ἠγημένῳ τὸ πλοῖον παρέσκευε θαλάττιον, ὥσπερ εἰώθει. ταχύς γὰρ κρις γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. Λυ. ἦ μὴν οὐ πάνυ καλὸς ὦ Σάμιε, ὁμφρακίσκος ἔδοξέμοι, ὡς ἂν καὶ Ἀσῖμαγρον ἐκπλῆξαι, ὥστοι περὶ Ἀθήνησι καλοὶ ἔσονται, πάντοθεν ἐλευθέροι, στωμύλοι δὲ φθέγμα, παλαίσρασ ἀπτανέουτοθ.

οντοθ. ὅσα δὲ πρὸς ἀκρύσαι οὐκ ἀγεννές. οὗτος δ' ἐπεσ τῷ μελάγχρους ἐστὶν, καὶ πρόχειλός ἐστι, δὲ λεπτὸς ἄγαν τὴν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξο ἐπισεσυρμένον τί. καὶ συνεχές, δὲ ἐπίξοχον, ἐλλωσὶ μὲν, ἐς τὸ πάτειον δ' ἐς τῷ φόφῳ, δὲ τῷ φωνῆσ τόνω. ἡ κόμη δέ, δὲ ἐς τοῦτ' ἐσθ' ὁ πλόκαμος ξυστειραμένος, οὐκ ἐλευθερίαν φῆσιν ἀνδρὶ εἶναι. Τιμό. ὦτον μὲν δὴ πενείας ὦ Λυκῖνε σημεῖόν ἐστιν ἀγωνίας, ἡ κόμη, ἅπαντοθεν δ' ἀνεῖς οἱ ἐλεύθεροι πάντες ἀνάπλεκον τὴν. ἐς τε πρὸσ τὸ ἐφηβικὸν, ἐν Παλλήνῃ οἱ πρὸ ἡμῶν ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὸ γέροντας, ἀναδουμένους κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. Σάμι. εὖγε ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆσ εἶπεν ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅποτε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν. Τιμό. ἀτὰρ ὦ Σάμιε, νῦν ἀνεμνήσθην ὁπόθεν ἡμεῖν ἀπελείφθη Ἀσῖμαγρος, ὅτε παρὰ τὸν ἴσον ἐπὶ πολὺ ἔσκωπτον ἀναβλέποντες, ἀθεμωνοῦντοθ τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς, δὲ θαυμάζοντοθ ἀνιόντα ἐν ναύτῃ δὲ τῶν κάλων, εἶτα ἐπὶ τῆσ κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς ἀναθέοντα, τῶν κροιάκων ἐπιλημμένον. Σάμι. ἔυπε λέγεις. τίς δ' ἂν καὶ

ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καρδακεῖν αὐτόν, ἢ θέλεις ἐγὼ ἄυθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; Τιμ. μηδαμῶς, ἀλλὰ προΐωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀπρόσβουντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐλύναρ. εἰ δὲ μή, ἀλλ' οἶσε τὴν ὅλον Ἀστίμαχος, καὶ σέσωσ' οὐδὲν, μὴ ἀποδειφθεὶς ἡμῶν ἀποβουκολιθῇ. Λυ. ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ἢ φίλον ἀπολιπόντας, ἀγριὸς ἀπέναι. βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ σαμίποθ' οὗτος ὁδεῖ. Σάμι. καὶ μάλα δοκεῖ, ἣν ποσὶν ἀνεφγῖαν γὴν παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν. ἀλλὰ μεταξὺ τῶν λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι ἢ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς δ' μῆκος, εὖρος δὲ, ὥσπερ τὸ τέταρτον μάλιστα ῥύμης. καὶ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος, ἐς δ' ἐν πυθμένα, ἢ βαθύταρνα κατὰ δ' ἄνταλον, ἐννέα πρὸς δέκα σι. τὰ δ' ἄλλα, ἡλίκος μὲν ὁ ἶσος, ὅσην δὲ ἀνέχει τὴν κεραίαν, οἷα δὲ πρότονα κέχηται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσοῦν κοινίσκον ἐπικειμένη, καταντικρὺ δὲ, αὐάλογον ἡ πρῴρα ὥρμηνη, βέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπρηκυνομένη, τὴν ἐπάνυμον τῶν νεῶν θεὸν ἔχουσα τὴν Ἶσιν ἑκατέρωθεν. ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τὸ ἰσίου δ' παράσιον πυραγές, ὡς πρῴρυτων, αἱ

ἄγκυραι, ὡς σροφεῖα, καὶ σφυριαγωγεῖς, καὶ αἱ μὴν τὴν πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε. ὡς τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος, σρατοπέλῳ αὐτισεικάσειεν. ἐλέγετο δὲ ὡς τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡσ ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ατλικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. κἀκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος, γέρων ἤδη, ἔσωζεν ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια σφοδρὰ φων. ἐδεδίχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας οὗτος, ἄρχων οἶμαι ῥύγνομα. Τιμό. θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, ὡς τὰ θαλάττια σοφὸς, ὥσπερ ὁ Πρωτέας. ἀκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο κατήχθη δ' πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἁλκυὼν ἀνὴρ ἔσωσεν; Λυ. οὐκ ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἥδιστ' ἂν ἀκούσαιμεν. Τιμό. ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δ' ἐκ τῆς Φάρου ἀπάραντας οὐ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίοις ἰδεῖν ὄρη τὰ Ακάμαντα. εἶτα λεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιλλῶνος. ἐκεῖθεν δ', χειμῶνι μεγάλῳ ἐκάτερθε Χελιδονέας δὴ τὰς Αὐλῶνος ἐλθεῖν. ἔνθα δ' ἡ πολὺ μικρὸν ὑποβρύχιος δῦναι ἅπαντας. οἶδα δέ ποτε πλαωλεύσας ὁ αὐτὸς Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τόπῳ ἀνίσταται δ' κῦ

μα. ἢ μάλιστα σοὶ ὃν λίβα, ὁπόταν ἐπλάβῃ καὶ τοῦ νότου. μετ' ἐκεῖνο γὰρ οὐ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης. καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων σοὶ ἐφ' ἀκρωτηρίῳ χιζόμενος. ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, οὐ βέβαιαι, παραθηγόμεναι κλύσμασι. Φοβερώτατόν σοι ἐστὶν τὸ κυματωγὸν, οὐ τὸν ἦχον μέγαν. Σ' δὲ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ. τοιαῦτα καὶ σφᾶς καταλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, Σ' ζόφου ἀκεραίου. ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας σοὶ θεοὺς, πῦρ τε ἀνασεῖσαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι δὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων δὲ ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, ἢ κατευθῦναι τὴν ναῦν ἐς τὰ λαμπρὰ ἐς τὸ πέλαγος, ἅδην σοὶ κρημνῶν προσφερομένην. Ἐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τὴν ὀρθὸν ἐκτεσόντας, σοὶ τὸ Αἰγαῖον πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπὸ Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς αὐλίοις σοὶ ἑλησίας πλησιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίζεσθαι. ῥοῦν δὲ ἀποσυρέντας ἐς δ' κάτω, οὓς ἔδη τὴν κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὸν Μαλέαν πλεύσαντας, ἅδην εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. Λυ. νὴ Δία θαυμάσιόν τινα φῆς κυβερνήτην τὸν κύρ-

να, ἢ τὸν Νηρέως ἁλιεὺς τῶν, ὃς τοσοῦτον ἀπέσφαλε τῆς ὁδοῦ. ἀλλὰ τί οὗτος; οὐκ ἀσελήνου ποτὲ ἐκείνης ὄντος; Τιμό. πάνυ μὲν δὴ ἀσελήνου γε ὄντος ἀστέρα δὲ οὐδένα ἐγὼ ἑώρων. Ἀσελήνου τε, φημὶ ἐγὼ μυρρινούσιον, ἐν Στροβίχου. Λυ. δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκέκωφωται. Ἀσελήνου ἦν, οὐκ ἄλλος τις ὄντος. πάνυ ἅδην σαφῶς ὁρῶ. καὶ θαυμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ βάθισμα ἐκείνου, Σ' ἐν χερὶ κουρά. ἐπιτείνομαι δὲ ὅμως ἐν πείρατεν, ὡς καταλάβω μου αὐτόν. ἢν μὴ τοῦ ἱματίου λαβόμενοί σε ἐπισχήσωμεν ὦ Ἀσελήνου, οὐκ ἀκούσεταί μου ἡμῖν ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ καὶ φθονεῖν ἔοικας ἡμῖν συννοίας τινὸς, οὐ μικρὸν, οὐδ' οὐ καταφρόνητον πρᾶγμα ὡς δοκεῖς ἀνακυκλῶν. Ἀσελ. οὐδαμῶς ὦ Λυκῖνε χαλεπὸν, ἀλλὰ μοι κοινωνήσῃς ἔννοια μεταξὺ βασιλίζοντα ἐπελθοῦσα, παρακούσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὴν ἅπαντι τῷ λοιπῷ ἀποβλέποντα. Λυκῖ. τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ὄντως τῶν πάνυ ἀπορρήτων. κεἰ μὴ ἐτελέσθημεν ὡσοῦν καὶ σέ γε μεμαθήκαμεν. Ἀσελ. ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς. οὕτω γὰρ μειρακιῶδες ὑμῖν δόξει τὸ φρόντισμα. Λυ. μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ ἢ οὐδὲ ἅπαξ ἀμυήτοις ἢ

μῖν ἐξαπορεύσεις, ἀλλ' ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ δε
λί, & ἀνῃρῆς τετελεσμένοις. Δεξί. οὐδεὶ
ὢ θαυμάσιε ῥιοῦτον. ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμοὶ
τῷ αὐτῷ λατρόμω, ἣν κενὴν μακαρίαν οἱ πλ
λοι καλοῦσι. καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς εὐδιουσίας,
& ζυφῆς, ἐπέσκητε. Λυ. οὐκοῦν σ' πρεσβυ
ρότατον αὖ, κοινὸς ἑρμᾶς φασι, καὶ ἐς μέσον
κατατίθῃ φέρων σὺν πλοῦτον. ἄξιον δ' ἀπολαῦ
σαι τὸ μέρος φίλοις ὄντας, τῆς Δαιμάντου
ζυφῆς, Δεξί. ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν σὺν ἐν
τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσει, ἐπίτηδες
Λυκῖνε κατέσκαφα ἐσ σ' ἀσφαλές. εὐθυμεξοῦν
τος γάρ μου τ' ἀγκύρας σ' μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅ
που ὑμᾶς ἀπέσκητε. ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα
ἠρόμην τινὰ τ' ναυτῶν ὁπόσην ἀποφέρει ἡ ναῦς
ζυφῆ σεσωσμένη ὡς ἐπιτοπολύ κατ' ἔτος ἕκασον
τὴν μισθοφορίαν. ὁ δ' ἔμοι λώδεκα ἔφη ἀτ
τικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τοὐλάχιστόν τις λογί
ζοιτο, ῥύντεῦθεν ἢ ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἰ τις
θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν
ὡσ δυσάμενος βίον ἐβίωσα, ἓν ποιῶν τοὺς φίλους
καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε, μὴν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰ
κέτας ἐκπέμπων. εἶτα ἐκ τ' δώδεκα ἐκείνων
ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐ
πικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τὴν Πρικίλλου, τὴν παρὰ
σὺν

σὺν Ἰλιασὸν ἐκείνῳ τὴν παῤῥῶαν ἀφεὶς, ἢ οἰκέ
τας ὠνούμην, ἢ ἐδῆτας, ἢ ζεῦγη, & ἵππους.
νυὶ δὲ ἅπαντα ἢ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων δυσλαιμονι
ζόμενος τ' ἐπιβατῶν, φοβερὸς τοῖς ναύταις,
& μονονουχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέμοι
τὰ κατὰ τὴν ναῦν διατίζονται, & ἐσ λιμένα
πόῤῥωθεν ἀποβλέπουσι, ἐπισάσ ὦ Λυκῖνε, κα
τέδυσας σὺν πλοῦτον, & ἀνέῤῥεψας ἐν φερόμε
νον σ' σκάφος οὐρείῳ τ' δύχῃς ὑφ' πνεύματι.
Λυ. οὐκοῦν ὦ γεννᾶιε, λαβόμενός μου, ἄπαγε
πρὸς τὸν σρατηγὸν, ὥσ τινα πειρατὴν, ἢ κα
τάσπυστὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἰργα
σμαι. καὶ ταῦτα, ἐν γῇ κατὰ τὴν ἐκ Πειραι
ῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως παραμυθήσο
μαί σου σ' πάθεσμα. σέντε γὰρ εἰ βούλει, καλ
λίω, & μείζω τοῦ ἀγωνίου πλοῖα ἤδη ἔχε. ἢ
τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. ἢ τά
χεσι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκα
σον σιταγωγείτω σιταφορίαν. & ὦ ναυκλή
ρων ἄριστε, σ' πλος εἰ ἀφόρητος ἡμῖν τότε γε
γνόμενος. ὡς δ' ἔτι ἑνὸς πλοίου ῥυφὴ σεσω
σμένου, παρήκουσ' βοώντων, εἰ πέντε κτή
σαιο πρὸσ τούτῳ τειάρμενα πάντα, & αὐτὸ
λεθρα, οὐδὲ ὁτιοῦν σ' ἐλασσ' ἢ σὺ φίλοις. σὺ μὲν ἢ
σὺν πλόοις ὦ βέλτιστε. ἡμᾶσ δὲ, ἐν Πειραιεῖ καθε

θύμθα. Ⓒ ὃς δ' ἐξ Αἰγύπτου, ἢ Ιταλίας κατα-
πλέοντας ἀνακείνοντο, εἴ που δ' μέγα λῃσ-
μάνυρ πλοῖον τὴν ἴσιν τίς ὄισεν. Αθ. εἰ. ὁρᾷς,
δ' ὦ ξεῖν' ὠκυον εἰπεῖν ἀ ἐνενόουν, ἐισ ὡς ὅτι ἐν γε-
λωτι, καὶ σκώμματι γρήσεσθέ μου τὴν δύχην.
ὥστε ἐπισᾶς μικρὸν, ἔστ' ἂν ὑμεῖσ προχωρή-
σητε, ἀπο πλεύσουμαι πάλιν ἢ τ' νεώς. πλὴ
ἢ ἄμεινον ῥῖς ναύτας προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' ὑμῶν
καταγελᾶθ. Λυ. μηλαμῶς, ἐπεὶ ζωεμβά-
σόμθά σοι Ⓒ αὐτοὶ ὑποσάντες. Αθ. εἰ. ἀλλὰ
ὑφαιρήσω τὴν ἀποβάθραν, προεισελθών. Λυ.
οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσυηξόμθ' ὑμῖν. μὴ ἢ οἷον σοὶ
μὴ ἔιν ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶθ, μή-
τε πριαμένῳ, μήτε ναυπηγησαμένῳ. ἡμεῖσ δ' εἰ
οὐκ αὐτήσομθ παρὰ τ θεῶν ἰωδὲ πολλοὶς σαφῶ
οἷς ἀκμῆτθ δώσοδι νεῖν. καί τοι πρῶτον μ' ἐσ
Αἴγιναν ἰωδὲ τὴν τ' ἐνοδίας τελετὴν, οἶσθα ἐμ-
πλίκως σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τετ-
ρωνες ἕκασθ ὀβολῶν συλλεύξομθ. μ' οὐδεὶ
ἐδυχέρανθ ἡμᾶσ συμπλέοντας. νῦν δὲ ἀνα-
ναγκτεῖσ, εἰ σωεμβησόμθά σοι, Ⓒ τὴν ἀποβά-
θραν προσελθὼν ἀφαιρεῖσ. πορμαζᾶς γε
ὦ Αθείμαντε, καὶ ἐς τὸν κόλπον οὐ πνεῖς,
οὐ δὲ οἶσθα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. οὕτωσ ἐπι-
ρρέσε καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆς πόλεωσ οἰκοδο-

μηθεῖσα, μ' τῶν ἀκολούθων τὸ πλῆθοσ. ἀλ-
λ' ὦ γαθὲ πρὸς τῆς Ισιδοσ, κἂν τὰ νεῖλῶα
ταῦτα ταείχη τὰ λεπτὰ, μέμνησο ἡμῖν ἀ-
γειν ἀπ' Αἰγύπτου. ἢ μῦρον ἀπ' τοῦ Κανώ-
που, ἢ βίβλ ἐκ Μέμφιδοσ. εἰ δὲ Ⓒ ἦν ναῦσ ἐ-
δύνατο. μ' τῶν πυραμίδων μίαν. Τιμό. ἄ-
λις παιδιᾶς ὦ Λυκῖνε. ὁρᾷς ὡς ἐρυθειᾶν Αθεί-
μαντον ἐργάσῃ, πολλῷ δὴ γέλωτι ἐπικλύ-
σασ τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέρανθλον ἔιν, καὶ μη-
κέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ἐπιῤῥέον; καὶ ἐπεὶ πόσ
ἔτι πολύ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ὅδι πρὸς τὸ ἄστυ, ἀνε-
λόμενοι τεξαχῆ τὴν ὁλὸν κατὰ σὺ ἐπιβάλ-
λοντας ἕκασος σαφίους, αὐτῶμθ ἄπορ ἂν δο-
κῇ παρὰ τῶν θεῶν, οὕτω γ' ἂν ἡμᾶς ὅ τε κά-
ματο λάθοι, καὶ ἅμα δύφρανούμθα, ὥσπορ
ἀθίσῳ ὀνείρατι ἐκουσίῳ πολυπεσόντθ. ἐφ' ὅ-
σον βουλόμθα εὖ ποήσοντι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ
δὴ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς δύχῆς, μ' οἱ θεοὶ πάν-
τα ὑποκείσωσιν παρέξοντθ, εἰ καὶ τῇ φύ-
σει ἀπίθανα ἔσαι. τὸ δὲ μέγιστον ἐπίλειψισ
ἔσαι τὸ πρᾶγμα, ὅστισ ἀμ' ἄειστα χείσατο δὴ
πλούτῳ, Ⓒ τῇ δύχῇ. σκλώσει γὰρ οἷσ ἂν Ⓒ
πλουτήσασ ἐγένετο. Σάμι. καλῶς ὦ Τιμώ-
λαε, καὶ πίθομαί σοι. Ⓒ ὅταν ὁ καιρὸσ κα-
λῇ, εὐξόμαι ἄπορ ἂν λοκῇ. εἰ μὴ γ' Αθείμαν

ροβούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅσ γε μὴ ἐν τῇ νηΐ σὺν ἕτερον πόδα ἔχει. χὴ δὲ Λυκίῳ δοκεῖν. Λυ. ἀλλὰ σὺ λουτῶμεν, εἰ δοκεῖ, ἄμεινον, μὴ καὶ βασκάνειν ἡμᾶς τοῖς κοινοῖς δύτυχίαις δοκῶ. Ασκί. τίς γὰρ πρῶτος ἀρξεται; Λυ. σὺ ὦ Ασκίμαντε. εἶτα μετὰ σὲ, οὗτος Σάμιππος. εἶτα, Τιμόλαος. ἐγὼ δὲ, ὀλίγον ὅσον ἡμισάριον σὺ πρὸ τοῦ δικαίου ἐπιλήψομαι τῆ δύχῃ, Ⓒ ὅσον ὡς οἷόντε πλεῖστα βραμῶν. Ασκί. οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποκνήσομαι τὸ νεώς. ἀλλ' εἰ πορρ ἔξεστιν, ἐπιμεχθήσω τῇ δύχῃ, ὁ δὲ Ερμῆς ὁ κορδῶσος, ἐπινθυσάτω ἅπασιν, ἑστῶς σὺ ἅπλοῦν. ἡ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, ἡ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, ἡ ἄλλο εἴ τι ἦν ἔστον κτημάτων ἁπάντων. Σάλεληθας σαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. Ασκί. σὺ πῶς λέγῃς φησὶ ὦ Σάμιππε, σὺν κομήτην; κἀκεῖνος ἔστω ἐμός. ὅπως ὅσος δὲ ὁ πυρὸς ἔστιν, οὗτος ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ἐπίσημον γενέσθω, τοσοῦτοι ἀργυρεικοί. Λυ. τί οὖν ὦ Ασκίμαντε, καταδύσετέ σοι σὺν ἅπλοῦν. οὐ γὰρ ἴσον βάρος πυρροῦ, ἡ τὸ ἰσάριθμον χρυσίον. Ασκί. μὴ φθόνῃ ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ πλεύσῃ ἡ δύχη, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην εἰ θέλοσ, ὅλην χρυσῆν ποιήσεις ἔχε. κἀγὼ σωθήσομαί σοι. Λυ. ἀλλ' ὑπὲρ

ἀσφαλείας οὖν ἔγωπε σοι ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃς ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου. ἡ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια. σὺ μυράκιον ἦ σὺ ὡραῖον, ἀπεπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπισάμενον. Τιμό. θάρρει ὦ Λυκῖνε, οἱ δελφῖνες ἀνελοῦντες ἐξ ἁπάσης τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδὸν μέν τινα σωθῆναι πρὸ αὐτῶν, ἡ ἀποληφθῆν σὺν μισθὸν αὐτοῖς ᾠδήσοντα, ἢ νεκρόν τι ἄλλο σωθήσεσθαι εἰς σὺν ἰδιωτῶν οἱ δελφῖνες ὁμοίως προκομιοῦντα, σὺν ἢ Ασκιμάντου οἰκέτην σὺν νεώνητον, ἀπρόσεκτον δελφῖνος ἐρωτικοῦ; Ασκί. ἡ σὺ Τιμόλαε, μὴ μὴ λυκῖν), καὶ ἐπιμεχθεῖς τὸ σκομμάτων. ἡ ταῦτα, εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος. τιμ. ἄμεινον ἦν πιθανώτερ) ἀνσὺ πρίεν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταθεὶς χρυσίον ἐς σὺ ἄσυ. Ασκί. εὖ λέγῃς. αὐορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ σὺν Ερμῆν σὺν λίθινον, ὅσ ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ μέσῃ μυοι χίλιοι ἐπίσημοι χρυσίου. δύθιδι δὲ καὶ σὺν Ησίοδον, οἶκος σὺ πρῶτον, ὡς ἂν ἐπισημότατα οἰκοίην. ἡ τὰ πολλὰ σὺ ἄσυ πάντα ὠνησάμην ἢ σῆ, πλὴν ὅσα ἰδιωτῶν, Ⓒ Πυθοῖ, Ⓒ ἐν Ελβυσῖνι, ὅσα ἰδιωτῶν θαλάττῃ, Ⓒ πολὺ τὸν ἰδιωτὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων ἕνεκα. εἴ ποτε δὲ ἡ τὰ ἰδιωτικὰ ἐπημελήσαμεν, ἡ τὸ σκυώνιον πεπλίον, ἡ ὅλως, εἰ

ωῦ τι ἢ ὕδωρ ἐφέσ, ἢ ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ λελειμάντου ἔστω. ὁ χρυσὸς δέ, κοῖλον ἡμῖν ἐμφαγεῖν. τὰ δὲ ἐκ τῶν σώματα, οὐ κοῦφα, ὡς τὰ ἐχεχράτοις, ἀλλὰ ἀντάλαντον ἕκαστον τὴν ὁλκήν. Λυκῖ. εἶτα πῶς οἰνοχόον ὀρέξεις πλῆρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ λέξεις παρ' αὐτὸ ἀμογητὶ οὐ σκύφου, ἀλλὰ σισύφιόν τι, βάρος ἀναβλόντος; Ασκί. ἄνθρωπε; μὴ μ' ἀνάλυε τὴν ὄψιν. ἐγὼ δὲ ἐξαπέλας ὅλας χρυσᾶς ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς, εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, μηδὲ σχακόνους αὐτούς. Λυ. ὅρα μόνον μὴ ὥσπερ ὁ Μίδας καὶ ὁ ἄρτος σοι, μὴ ὑποτόμη, χρυσὸς γένηται. καὶ πλούτων, ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ διαφθαρεὶς πολυτελεῖ. Ασκί. τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πανώτερον ὦ Λυκῖνε μετ' ὀλίγον, ἐπεὶ σὺ ἀμέλει τὸ σὸν αὐτῆς. ἐὰν δὲ ἰδὴ τοῦτοις, ἀλογίς, καὶ ὀλίγος οἶσα ἀβρότατος. ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδιστος. φίλων πρόσοδοι, καὶ δεῖπνα, μὴ δ' ἅπαντας ὑπερπίπτειν, καὶ προσκυνεῖν. καὶ οἱ μὲν, ἔνθεν πρὸς παῖς θύρας ἄνω καὶ κάτω δεῦρο πατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δέ, μὴ κλεαίνετω, μὴ δημοκρατήσωσι πάνυ. μὴ προσελθοῦσί πε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσελθεῖν ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἐπὶ ἐφέστωτες. θυμερέθης βλαυροι προσαραξάτωσαν

ἐσὶ δὲ μέτωπον θύθυ τὴν θύραν, οἷα νῦν αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδὲ ἐπιβλέψω οἷς μὴ ἐνίοις. εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι αὐτὸν. καὶ λαβόμενον, κελεύσω τὴν ὥραν ἰδεῖν δεῖπνον. οἱ δὲ, ἀπεπιγνώσονται πλούσιοι, ὀρῶντες ὀχήματα, ἵππους, μὴ παῖδας ὡραίους, ὅσον δυχιλίους, δὲ ἀπάσης ἡλικίας ὅ, τι περ δ' αὐθηρότατον. εἶτα δεῖπνα ἐν χρυσοῦ. δύτε λήσῃ ὁ ἄργυρος, μὴ οὐ κατ' ἐμέ. τάδε μὲν, δὲ Ἰβηρείας. οἶνος δὲ, δὲ Ἰταλίας. ἔλαιον δὲ, δὲ Ἰβηρείας καὶ τὰ. μέλι δὲ ἡμέτερον δ' ἄπυρον, μὴ ὁπόσα πανταχόθεν, μὴ σῦες, μὴ λαγῶς, μὴ ὅσα πτηνά. ὄρνις, ἐκ φάσηλος, καὶ ταὼς, δὲ Ἰνδίας. μὴ ἀλεκτρυών, νομὰς ἀνικόσ. οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, δεῦρο τέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον, ἢ φιάλην αἰτήσας ὁ ἐκπώμασι, ἀποφερέτω τὸ ἔκπωμα. οἱ δὲ νῦν πλούσιοι, πρὸς ἐμὲ ἦροι, μὴ προσαιτῆσαι ἢ ἄπαγε. καὶ οὐκ ἔτι δ' ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ δὲν σκύφον ἐπιλείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ. καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα πρὸς ἐμοῦ βλάβη ἐγένετο ἂν, αἱ μὲν διαγομῶ, κατὰ μὲν

να ἕκαστον δραχμαὶ, τοῦ μὲν ἀσῶ ἑκατόν. τοῦ δὲ μετοίκου, ἥμισυ τούτων. δημόσια δὲ καλλος θέαζα, & βαλανεῖα, & τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς δείπνου ἥκειν. κἀν ταῦθά που λιμένα εὕρῃ, ἐμπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον ὁρμεῖν, καταφανὲς ὂν ἐκ τῆ Κεραμεικοῦ. τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμί που μὲν, εἰκοσι μεδίμνους ἐπισήμου χρυσίου πεμφθῆναι ἂν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν. Τιμολάῳ δὲ, πέντε χοίνικας. Λυκίνῳ δὲ, χοίνικα, ἀπομεμαγμένην & ταύτην, ὅτι καλλος ἦν, ἢ ἐπισκώπτει μου τὴν ῥῖνα. τοῦτον ἐβουλόμην βιῶναι ἂν βίον πλουτῶν ἐς ὑπερβολήν, μὴ ξυφῶν, & πάσας ἡδονὰς ἀφθόνως χεώμενος, εἰρήνη. νὴ μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

Λυ. οἶδα δὴν ὦ Ἀσκίμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπολειπῆς κρόκης ὁ πᾶς οὗτος πλοῦτος ἀπήρτηται, & ἢν ἐκείνη ἀποῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται, ἢ ἀνθρακέσι ὁ θησαυρὸς ἔσαι; Ἀσκί. πῶς λέγεις ὦ Λυκῖνε; ὅλι ὦ ἄριστε, ἀβληλὴ ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακρεμένης σοι τῆς χρυσῆς ῥαπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα, & ἀπωχεύσασθαι ταῦτα, ἢ τὸ νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας ὁ ψυχρὸν, ἄπει, νυκτὶ, νὴ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καπήλιπωῶν;

ἢ ἐθέλεις καταειθμήσωμαι σοι τοὺς μὴ; αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ, & ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπὸ πένητος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τὸν ἐν Κροῖσον, καὶ τὸν Πολυκράτην, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων; ἵνα δέ σοι μὴ ῥύπις ἀφῶ, τὸ, τεύχαι μὴν ἐλέγχειν οἴει σοι γλυκύτερον, ἢ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τοῦ πλουσίων κακοδαιμόνως διάγοντας ὑπὸ τῶν ἀλιγωρούντων, τοὺς μὲν, οὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ, τυφλοὺς, ἢ τῶν ὑγροθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὴ γὰρ οὐκ ἂν ἔλαιο πλουτῶν εἰς τοσοῦτον πλοῦτον. ὁμοίως πάσχειν φανομάχῳ τοῦ πλησίῳ, ἢ θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνος, ἐν οἶδα κἂν μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς οἶδα μετὰ τοῦ πλούτου, καὶ λῃστὰς, & φθόνον, ἢ μῖσος πρὸς τῶν πολλῶν. ὁρᾷς οἷόν σοι πραγμάτων ἄλιος ὁ θησαυρὸς γίγνεται;

Ἀσκί. ἀεί σὺ μοι ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος. ὥστε οὔτε τὴν χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος μου τῆς δύχης ἐπιρεάζων. Λυ. τοῦτο μὲν ἤδη κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσίων αὐαλύῃ, ἢ αὐακαλῇς, τὴν ὑπόχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη ὁ Σάμιππος, εὔχου. Σάμι. ἐγὼ δὲ, ἢ πειρώτης

Universidad de Deusto
Biblioteca

γὰρ ἐιμι, ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας ὡς ἴστε, ναῦν μὴ
οὐκ ἀλήσομαι πενέσθι, ἥντε ῥῆς πολίαις ἐπορύ
ξασθαι ἀλύναρον. οὐδ' ἐμικρολογήσομαι πρὸς
θὸς θεοὺς, θησαυρὸν αὐτῶν, ἢ μεμεχημένον χεν
σίον. ἀλλὰ, λύναντες ἅπαντα οἱ θεοὶ, ἢ τὰ
μέπεται δικοῦντα, καὶ ὁ νόμος τὸ δύχης, ὃν τι
μόλασος ἔθηκε. φήσας μηλὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς
ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων, αὐτῶ δ' ἢ βα
σιλεὺς γενέσθι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίπ
που, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλ
λος ἐκδεξάμενος τὴν βασιλείαν παρὰ πατρὸς
ἦρξεν. ἀλλά μοι πρῶτον ἀπὸ λητείας ἀρξαμέ
νω, ἑτάροις, ἢ συνωμότης ὅσον ῥιάκοντα, πιστὶ
μάλα, ἢ πρόθυμοι γενέσθωσαν. εἶτα κατ' ὀ
λίγον, ῥιακόσιοι προσόντες ἡμῖν, ἄλλοι ἐπ' ἄλ
λους. εἶτα, χίλιοι. ἢ μετ' οὐ πολύ, μύριοι. ἢ
ἐπ' πᾶν, εἰς πέντε μυριάδας ἐξ ὁπλιτικόν. ἵπ
πεῖς δὲ, ἀμφὶ ὀκτακισχιλίους. ἐγὼ δ', χει
ροτονηθεὶς ὑφ' ἁπάντων προκεισεὶς, ἄρξων ἄει
στα εἶναι δόξας, αὐθρώπων ἥπιος, ἢ πρᾶγμασι
χρῆσθι, ὡς ῥᾳδίοις αὐξηθῆναι μείζοσιν εἶναι τῶν ἄλ
λων βασιλέων, ἅτε ἀρετῇ προχειισθέντα τῆς
στρατιᾶς ἄρχειν, οὐ κληρονόμον γενόμενον, ἀλ
λ' οὐτωνήσαντες εἰς τὴν βασιλείαν, ἐπεὶ θεὸς ἀ
θεμάτου θησαυρῷ, παραπλήσιον δ' ῥιοῦτο.
καὶ

ἢ δ' πρᾶγμα οὐχ ὅμοιον ἦλθ, ὥσπερ ὅταν ἴσῃ
τίσι αὐτὸς δι' αὐτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν.
λυ. παπαὶ ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλ
λὰ δ' κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων
σύγε ἢ τὴν ἀρχὴν, ἄρχειν ἀπίδδος τοσούτοις, ἀεὶ
σοδὴ προκειθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων.
τοιοῦτον ἡμῖν ἢ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα,
καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀναφέρουσα. πλὴν ἀλ
λὰ βασίλευε, ἢ ἡγοῦ τῶν στρατιωτῶν, ὃ δια
κόσμει τὸ, πειθωνικὸν, ἢ ὃς ἀνέρασο τοὺς ἀπο
δώτας. ἐθέλω δὲ εἰσέναι οἱ βασιλεῦδε ποθ' ὑμᾶς
οὕτω δὲ Ἀρκαδίας, ἢ ὠθεῖ τίνας ἀθλίους πρὸ
τοὺς ἀφίξεσθε. Σάμι. ἄκουε ὦ Λυκῖνε: μᾶλ
λον δ' εἴ τις φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν. ἵπ-
παρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφαίνω.
λυ. ἀλλὰ ἦσθ μὴν τιμῆς ὦ βασιλεῦ, χάειν
οἶδά σοι. ὃ ὑποκύψασ δ' περσικῶν, προσκυ
νῶ σε, ὁδὸν ἀγαγὼν ἐς τοὐπίσω τὼ χεῖρε, τι-
μῶν τὴν παῖραν, ὀρθὴν οὖσαν, καὶ δ' διάβημα.
σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵπ
παρχον. ἐγὼ γάρ σοι λίνως ἀφίππος εἰμι, ὃ
οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν ζῷ πρότερον χρό-
νῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῷ ἀλπιγκρῦ ἐπορύνη
σε, καταπεσὼν ἔληται, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρ
βῃ ὑπὸ τοσούτοις ὅπλοις. ἢ ἢ θυμοφθὴς ὁ ἵπ

πος ὧν, ὀζενέγκῃμε, τὸν χαλινὸν ἐνδεκών, ἐς μέσους δὴ πολεμίους, ἢ δύνασι καταστρεψάμενος πρὸς τὸ ἑφίππιον, εἰ μέλλω μενεῖν τε ἄνω, καὶ ἔξεσθαι τοῦ χαλινοῦ. Ἀσκί. ἐγὼ σοι ὦ Σάμι πιστὸς, ἡγήσομαι τῶν ἱππέων. Λυκῖνος δέ, ὁ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴλω τυγχάνειν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων, ὅσους τε μεδίμνοις ὡρισάμενος ἐπισήμου χρυσίου. Σάμι. καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα ὦ Ἀσκίμαντε δὴ ἱππέας, εἰ θέλουσί σε ἄρχοντα σφῶν ὑπιέσθαι. ὅτῳ δοκῶ ἱππικῶς Ἀσκίμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνάτεινάτω τὴν χεῖρα. πάντες ὡς ὁρᾷς ὦ Ἀσκίμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἱππικῆς. Λυκῖνος δ', ἐχέτω δὲ δεξιόν. οὗτος δὲ Τιμόλαος, ὃν τοῦδε νύμου τετάξεται. ἐγὼ δέ, κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν Πέρσων, ἕψομαι. ἂν αὐτοὶ συμπαρεσκευάσητε αὐτοῖς βουλεύσασθαί τινας. προίεμαι δὲ ἤδη τὴν τοῦ κοεάνθου δόξαν ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διί. κἀπειδὰν τάχιστα ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα, οὐδεὶς δὴ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα πρὸ σύρις οὖσιν, ἀλλ' ἀκοντὶ κρατήσομεν, ἐπιβάντες ὠκυπόδων τῶν τειρεῖς, καὶ τοῖς ἵπποις εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες, παρεσκευασμένας δ' ἐν κεγχρεαῖς καὶ σίτου ἱκανοῦ, καὶ τὰ

πλοῖα δι' ἀρχῆς, καὶ τἄλλα πάντα, διαλάβωμεν ἀναγωγὸν ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀπιχίσεις λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωρήσομεν ὠκὺ Συρίας δι' Καρίας. εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τῆς παραλίου, καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ὠκὺ ἐν Εὐφράτῃ ἀφικώμεθα. Λύ. ἐμὲ ὦ Σάμι στρατεύειδοκεῖ, καταφράττειν τὴν Ἑλλάδος κατάλοιπα. δίκαιος γάρ εἰμι, καὶ τοὔνομα πλὴν ἀπελθεῖν, οὐκ ἂν ἥδέως ὑπομείναιμι. σὺ δὲ ἔοικας ὠκὺ Ἁρμονίους, καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μαχίμα φῦλα, καὶ τὴν ἱππικὴν εὐδοκεῖ. ὥστε ἄλλῳ πρᾶσσε δεῖ δεξιόν, ἐμὲ δὲ αὖτι πεζόν τινα ἔασον τῆς Ἑλλάδος, μὴ μὲ καὶ διαπίπτῃ τις ὀϊστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνά, ὥσπερ Σοῦσα, ἢ Βάκτρα ἡδύμυρόν σοι ἦν φάλαγγος. Σάμι. ἀποδέχεσθαί σε ὦ Λυκῖνε ἂν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁδὲ νόμος, ἀποτέμνῃ τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιποὼν φάνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ δὴν Εὐφράτῃ ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ ποταμὸς ἐξθύκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διελήλυθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὕπαρχοι κατέχουσιν, ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπειλαχθέντος, οἱ δὲ, καὶ ἀποίασι τὴν Φοινίκῃ ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν

Παλωσίνλω, εἶτα μὴ τὴν Αἴγυπτον προσδεξόμε-
νοι, σὺ πρῶτος ὦ Λυκῖνε ἀνάβαινε, ὁ δεξιὸς ἀ-
γων. εἶτα ἐγώ. Ⓒ μετ' ἐμὲ, οὗτοσὶ Τιμόλαος.
ΣΩ πᾶσι λέ, ὁ ἱππικὸν ἄγε σὺ ὦ Ἀσείμαντε.
καὶ ἅμα μὲν τῆς μεσοποταμίας, οὐδεὶς ἀπήν-
τηκέν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἐκόντες αὐτούς
τε, Ⓒ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι ἐνεχείρισαν.
Ⓒ ΣΩ Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι πα-
ρήλθομεν εἰς ὁ ἔσω τῶν τειχῶν, Ⓒ ἔχομεν τὴν
πόλιν. ὁ βασιλεὺς δὲ πρὸς Κτησιφῶντα ἀνα-
τείβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον. εἶτα εἰς Σελεύκ-
αν παρελθὼν, παρασκευάζεται, ἱππέας τε
ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ
σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ὃν οἱ σκοποὶ
ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν ἤδη μυριάδας τὸ μαχίμου
συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν ἱπποτοξότας,
καίτοι οὕτω ὁ Ἀρμένιος πάρεσιν, οὔτε οἱ κα-
τὰ τὴν κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ
ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν πλησίων, καὶ πρα-
στείων τῆς ἀρχῆς. οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυ-
ριάδας κατέταξε. καιρὸς δὴν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς
ὅ, τι χρὴ ποιεῖν. Ἀσεί. ἀλλ' ἐγὼ μέν φη-
μι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν, ἀπέναντι τὴν ἰοῦσι Κτησι-
φῶντος. ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν, αὐτομένην, τὴν
Βαβυλῶνα διαφυλάξοντας. Σαμι. ἀπο-

δειλιᾷς Ⓒ σὺ ὦ Ἀσείμαντε, πλησίον τοῦ κιν-
δύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ ὦ Τιμόλαε;
Τιμό. ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ΣΩ δοκεῖ τοῖς
πολεμίοις, μὴ δὲ ὑπομένειν ἔστ' ἂν ἄμφω παρα-
σκευάσωνται, παντα χόθεν αὐτοῖς συμμαχί-
αν προσηγνομένων. ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδὸν
εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. Σάμι.
τί λέγεις σὺ δὲ τί ὦ Λυκῖνε δοκιμάζεις; Λυ.
ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν τὸν τόνος
ὀρεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἑωθινὲς ὃν Πει-
σιᾶς, καὶ νῦν δὲ ἤδη ἑξακοσίους σταδίους προ-
κεχωρήκαμεν, Ⓒ ὁ ἥλιος πολὺς, κατὰ μεσημ-
βρίαν ἤδη μάλιστα, ἐν ταὐθά που ἐπὶ τὰς
ἐλαίας ΣΩ τὰς ἀναγεγραμμένης σκηνὰς καθίζον-
τας, ἀναπαύσασθαι. εἶτα οὕτως ἀναστάντας,
στρατεύεσθαι, καὶ ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς ὃ ἄστυ.
Σάμι. ἔτι δ' Ἀθήνησιν ὦ μακάριε ἐῶν δοκεῖς,
ὡς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν ὁπλίτου, πρὸ τῶν τει-
χῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις κάθησθαι ἀδεῶς
πολέμου διασκοπούμενος; Λυ. ὑπέμνη-
σας. ἐγὼ δὲ ἐνόφειν ἄμεινον, καὶ σὺ παρὰ τὸ φα-
νεῖσθαι τὴν γνώμην. Σάμι. προσεῖμεν δὴ,
εἴσοι δοκεῖ. μὴ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κιν-
δύνοις ἔσεσθε, μὴ δὲ προσώσετε πάρεσι φόνη
μα. ἤδη γάρ που Ⓒ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνου

σιν, ὥστε δ' μὴν σύνθημα, ἔστω ἐνυάλιος. ὑμεῖς δ', ἐπειδὰν σημάνῃ ὁ Ἀλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπίγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, μὴ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μὴ δὲ πλησίας λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς δόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνελήλυθμεν, δ' μὴν θυώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, ἐξέστω τοῦτο καθ' αὑτοὺς, Μήδεις ὄντας. δ' δὲ κατ' ἐμὲ, ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς. ἡ δ' εἴσω σοι ἅπασα τῶν βαρβάρων, ἴωμεν δ' ἐξιὸν ἡμῶν ἐλαύνοιεν. ὥστε ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε αὐτὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὴ σαυτοῦ πλάκελεύου δ' ἔχεσθαι τὴν ἐπέλασιν. Λυ. ὦ τῆσ τύχης. ἐπ' ἐμὲ ἢ οἱ ἴσως ἅπαντες, ἢ μόνος ἐπὶ τοσόσδε ἀνδρῶν ἔδοξα ἐπελαύνεσθαι. καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται, αὐτομολήσειν, προσβαμὼν ἐσ τὴν παλαίστραν, ἔτι πλεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. Σάμι. μισθαμῶς. κρατεῖσι αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη δ' μέρος, ἐγὼ δὲ ὡσ ὁρᾷς καὶ μονομαχήσω πρὸσ τὸν βασιλέα. προσκαλεῖται γάρ με. καὶ ἀναδῦναι πάντωσ αἰσχρόν. Λυ. νὴ Δία καὶ τεθρύψῃ αὐτίκα μάλα πρὸσ αὐτοῦ. βασιλικὸν γὰρ καὶ τὸ τρωθῆναι δοκεῖ τῆσ ἀρχῆς μαχόμενον. Σάμι. ἓν λέγεις.

γεις. ἐπιπόλαιον μέν μοι δ' τραῦμα, καὶ οὐκ εἰς τὰ φανδρὰ τοῦ σώματος. ὡς μὴ δὲ τὴν οὐλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι. πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς ὅπως ἐπλάσασ, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε, καὶ δ' ἵππον δὲ πειρατὴν λόγχην ἀφείσ; εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀρτεμὼν, καὶ ἀφελὼν δ' δίαδημα, βασιλεὺσ ἤδη γέγονα, προσκυνούμενοσ ὑφ' ἁπάντων, οἱ βάρβαροι προσκυνεῖτωσαν ἡμῖν, κατὰ δ' ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰσ σατηγὸσ ὀνομαζόμενοσ. ἰωὶ τρυγὸσ ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεισ ἐπωνύμουσ ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσασ δ' ἐγὼ καθαιρήσω ἑλὼν κατὰ κράτοσ, αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι εἰσ τὴν ἀρχήν. ἀπάντων δὲ μάλιστα κυλίαν δ' πλουσιον μεθελεύσομαι, ὃσ ὅμοροσ ἦν δ' ὤν μοι, ἀφέσεωσ τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐσ δ' ἴσωι τοῦ ὅρων. Λυ. πέπαυσο ἤδη ὦ Σάμιωτε. κωμῳδὸσ γάρ σε ἤδη μὲν νενικηκότα τηλικαύτῃ μάχην, ἐν Βαβυλῶνι θύσεσθαι τὰ ἐπινίκια. ἐκ δ' ἁλὸσ γε οἱ μάσι ἡ ἀρχή. Τιμόλαον δ' ἐρωτῶ μέρεσ ἔχεσθαι ὅπου ἂν ἐθέλῃ. Σάμι. τί δ' οὐ λυκῖνε, ἰδιάσοι ἢ τῆσδε δοκῶ; Λυ. παραπολὺ ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων ἐπιπονώτερα, καὶ βιαιότερα τῶν Ἀλεμάντου. παρ' ὅσον ἐκεῖνοσ μὲν ἐξύφα, λιτάλαντα χρυσέα ἐκπώματα προτείνων τοῖς συμποτάισ. σὺ δ',

καὶ ἐτιζώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐλελίεις, καὶ ἐφόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν. οὐ μόνον γάρ σοι τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος παρὰ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία. φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς σὲ λέων ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὔνοι δοκοῦντες εἶναι, ἀπόλαυσις μένει, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα μόνον, καὶ πορφυρὶς, χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ πολὺ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι πολλοί. τὰ δ' ἄλλα, κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλή. καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ, ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν πρὸς τοὺς ἥκοντας ἐπιτάγματα. καὶ ἤδη ἀφέσεκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι δὲ χρὴ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως, ὑπὸ πάντων μᾶλλον, ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ βούλεσθαι. καὶ χρὴ δὲ μὴ τόλμᾳ, πολὺ οὐ ταπεινόν, ὅτι καὶ νοσεῖσι τὰ ὅμοια τοῖς ἰλιῶσι, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ διαγινώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε δὲ δορυφόρους. ἀλλ' ἐπισὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει ὁμοίως ὄντα, οὐκ ἀσθμῷ δὲ διάδημα. οὐδὲ ὁ οὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσασις ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἅπασι τοῖς

πᾶσι πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ σκῆλω μακρᾷ, ἢ πυραμίδα ἐυγραμμον, τὰς γωνίας ἀπολιτῶν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα. εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεῶς, οὓς αἰσθάνεται πόλεις θεραπεύουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα, πάντα κατ' ὀλίγον ἀπορρεῖ, καὶ ἄπειρον ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ἐὼν πολὺς μόνος παραμένῃ, τίς ἐπαπολαύσει ἀναισθήτῳ ἀνθρώπῳ; ὀφθῆς, εἶα μὴν ζῶν ἔτι ἔξεις πράγματα, δεινῶς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἔσαι; ἀλλ' ἤδη σοι αὐτεῖν ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑποβάλῃ ταύρους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα ῥωμαῖον, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. Τιμό. σκόπει ζῆν ὦ Λυκῖνε, εἰ τι ἐπιλήψιμον ἐυξομαι, καὶ ὅ, πᾶν θύθυναι τίς δύναιτο εἰκῆ. χρυσὸν μὲν δὴ, καὶ θησαυροὺς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ σήματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως ἀνέβαλον, οὐκ αἰτήσομαι. ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ἐπιβουλὰς ἔχοντα, καὶ πολέου τοῦ ἥλεω τὸ αἰνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν. ἐγὼ δὲ, βούλομαι δὴ Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἵνα

μῶ, ὥστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι, καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, ἢ ἄῤῥωστον εἶναι, ἢ ἀπαθῆ. ἕτερον δέ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν προσιόντα, οἷόν ἦν ὁ τοῦ Γύγου. τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅτι ἂν ἄρχοι ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δυνάμενον, τοῦτο μὲν ἁπλῶς μόνον ἀπατίθεσθαι. ἔτι δέ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀρθέντα. ἢ πρὸς τοῦτο μοι ἔστω δακτύλιόν τινα. μὴν καὶ εἰς ὕπνον καταστῆσαι, ὁπόσους ἂν ἐθέλω. καὶ ἂν παραχρῆμα θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, καὶ λῶμενόν τοῦ κλείθρου, καὶ τὸ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα, εἰς δακτύλιον δυνάσθω. τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω πᾶσιν ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, πειθόμενον πᾶσι τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξί, καὶ μίμοις ὅλοις, καὶ μηδένα εἶναι ἀνέρασον, ὅτῳ μὴ τεθεινότατα ἐγώ, καὶ αὐάσωμα. ὥστε πολλὰς γυναῖκας οὐ φθονοῦσι τὸν ἔρωτα, ἀναρτᾶν ἑαυτάς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμηνέναι μοι καὶ δυσαιμονᾶν εἶναι δοκεῖν. εἴ τινα μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν. εἶτ' ἐπορφύω, ἵνα κεῖνα πρὸ λύσης ἀπολύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Τάκινθον, ἢ Υλαν, ἢ Φάωνα τὸν χῖον εἶναί με, καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μὴ δὲ κατὰ μέρος ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνως βιοτὴν, ἀλλ'

ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου πνεόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποθνήσκοντα γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. οὐλοὺς γὰρ δέ ἐστι με, ταῦτα ἔχοντα. πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς εὐρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατον εἶναι ἐς σιών. εἰ δέ τι ἐν Ινδοῖς, ἢ ὑπὸ βορείοις θέαμα παράδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα οὐ μεταστελάμενον, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιτρέπομενον, ἀπέλαυον ἀπάντων ἐς κόρον. ἐπεὶ γύαλον, ὑπόπλεον θηρίον, ἢ φοίνιξ ὄρνεον ἐν Ινδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ ἐς ὥρων ἄν. τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλου, μόνον ἂν ἢ πισάμην. ὅσον δὲ γῆς ἀοίκητον, εἴ τι νῦν αὖ τίποτε δῆ ἡμῖν οἰκοῦσι, ὑνότιον τὸ γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ ἀστέρων φύσιν, σελήνης, ἀυτοῦ ἡλίου, ἀκριβῶς ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ ὑπάντων ἥδιστον, ἀυθημερὸν ἀφελέας ἐς Βαβυλῶνα τὶς ἐνίκησεν ὁλύμπια. ἀεὶ σίζαντα, εἰ τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, λευκῆναι ἐν Ιταλίᾳ. εἰ δέ τισ ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι ὅτῳ ἔστιν ἐκ τῶν ἀφανοῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ἐπιτετρίφθαι τὸ κρανίον. ῥᾴστε αὖ φίλους, εὖ ποιῆν, ἐπιχέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. μὴν εἴ τις προσπλέκοι

εἴη, ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστής, ἀράμενος αὐτὸν ὅσον ὠδὶ σαρίσιον εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς πανδήμοις δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν ἔχῃ, εἰσιόντα ἀθέατον, κοιμίζοντα ἅπαντας, ἄνδρ' ἐκείνων μέγα. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, ὃν πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους στρατιωτούμενον. Ⓒ ἑξῆς μοι, προθέμενος ἂν ἓν τῶν ἡμετέρων, καὶ μίσας δὺς κραυγοῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγουσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τροπῆς. Ⓒ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιοῦμεν ἂν ἓν τῶν ἀνθρωπίνων ὄν, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, Ⓒ θεὸς ἑξόκον τοῖς ἄλλοις. ὅτῳ ἡ ἄκρα δύσκαμονία ἔσῃ, μήτε ἀπολέσθαι, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυναμένῃ. καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ. τί ἂν αἰτιασαίμεθ' ὑμᾶς Λυκῖνε ἢ τύχης. Λυ. οὐδὲν ὦ Τιμόλαε. οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι αὐθρί πᾶσι νῷ, ἢ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἰσῆλθεν ἐνθυμήσις ἔθνεσιν, ὅστις ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἀνῃρα, οὐτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην, ὃς δακτυλίου μικροῦ ὀχούμενον, ὅρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέρασεν πᾶσι, Ⓒ ταῦτα, φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν. ἀτὰρ εἰπέ μοι Ⓒ τόδε, τί δήποτε οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαν-

ας ἅπαντα ταῦτα δυνατάσει, ἀλλὰ τόσους δεδημευμένῳ βαλίῃ, τὴν ἀριστερὰν ὑπερφορτισμένος κατὰ δάκτυλον ἕνα. μᾶλλον δὲ ὑπερφαίη ὁ ἀριθμός, Ⓒ δεήσει ἡ τὴν δεξιὰν ὅλην πλαδεῖν. καίτοι ἑνὸς τοὺς ἀναγκαιοτάτους ἀποδεῖ, ὃς δεδιθέμενόν σε, παύσει μωραίνοντα, τὴν ὑπερηφανίαν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. ἢ θᾶττον μὲν καὶ ὁ ἀλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ξωρότερος πιθεὶς. Τιμό. ἀλλὰ πάντως ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς εὐξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αὐτήσεις ἀνεπίληπτα Ⓒ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. Λυ. ἀλλ' οὐδέομαι δύχης ἐγώ. ἥκομεν ἤδη πρὸς δίπυλον ἱερὸν τῆς ὀρεστιάδος οὔρεσι Σαμίπτου, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν. ἢ σὺ ὦ Τιμόλαε, ἀρίστων μὲν ἐν Συρίᾳ Δάφνῃ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, Ⓒ ἧς ἐμοὶ ἐπέβαλλεσθε σαρίσιοις κατεχήσασθε, καλῶς ποιοῦντες. ἄλλως τε, οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' ὀλίγον, ἐπιμέλειάν τινα πλοῦτον ἀναθῆναι, μετ' ὀλίγης φιλίαν τὴν μάλαν ἐθίσαι, ἣν ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπεὶ δ' ἂν ἡ δύναμονία μὲν ὑμῖν, Ⓒ ὁ πλοῦτος οἴχηται ἀπὸ σαρώματος, αὐγὴ δὲ καταβάντος ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε, Ⓒ σχαδημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡλίου ὀνείρατος ἀνεγρόμενοι, ὁμοίως τὰ ὦ φίλοι

κίασ εὑρίσκητε, ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλῆας ὑπο-
κεινόμενοι ῥαγῳδοὶ, ἀξελθόντος ἀπὸ θεά-
τρου, λιμώττοντος οἱ πολλοί. ☾ ταῦτα, πρὸ
λίγου Ἀγαμέμνονος ὄντος, ἢ Κρέοντος. λυ-
πόσεθε δ' ὡς ἐικὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ
ἐμὰ φροιίκιασ. ἢ μάλιστα σὺ ὦ Τιμόλαε. ὅστις
γὰρ ἂν λέγῃ σε ἀντὶ παθῆν τοῦ Ἰκάρου τὴν πτέρυ-
γος ἀναλυθείσης, καταπεσόντα ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ, χαμαὶ βαλίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυ-
λίους ἐκείνους ἅπαντας ἀποῤῥυέντας τῶν δακ-
τύλων. ἐμοὶ δ' ἐκ καὶ τοῦτο ἱκανόν, αὐτὶ πάντων
θησαυρῶν, ☾ Βαβυλῶνος ἀυτῆ, τ' Ἀλάσσαμε-
λα καὶ ἕως ἐφ' ὅσοις ἡμεῖς ἢ πάσχετε, τοιούτοις οὖ
σι, ☾ ταῦτα, φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντος.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ. ΠΟΔΑΓΡΟΣ.

Στυγνὸν οὐνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον
ὦ Ποδάγρα, πλυσένακτε, κωκυτῷ γένυν,
ἣν τρυπάρει κλυθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' ἐεννὺς γαστρὸς ἀζεγείνατο,
μαζοῖσί τ' ἀζέθρεψε, ☾ πικρῷ βρέφει
εἰσ χεῖλος ἔσαλαξεν Ἀλκτὼ γάλα,
τίς τὴν δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα,
εἰσ φῶς ἀνῆκεν; ἦλθον αὐθρώποισι βλάβην.
εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
βροτῶν ὁπωσοῦν, τῶν, ἐδράκην ἐν φάει,
οὐ τὰν

οὐ τάνπαλον πατρῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
τροχῷ προβαντον, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ,
ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως,
ἁπλῶς ἢ πάντας οὐ κακῶς δολοφρακότας;
τοῖσ σοῖς προσάπτειν ἀρθροκηλέσιν πόνοις,
ὡς μου σ' λυπρὸν, ☾ ταλαίπωρον δέμας,
χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰσ ἄκρας πολῶν βάσεισ,
ἰχῶσι φαύλῳ, ἢ πικρῷ χυμῷ χολῆς
πνεύματι βιαίῳ τῶνδε δυσφίγγου πόροις
ἔσκε. ☾ μεμυκόσ, ἐπιτείνει πόνους.
ὀλάγχνων δ' ἐπ' αὐτ', ἀνάπυρον ζέχει κακόν.
δύναισι φλογμῶν σάρκα πυρπολουμένην,
ὅσοια κρατὴρ μέσος αἰτναίου πυρὸς,
ἢ σικελὸσ αὐλῶν ἁλιπόρου διασφάγεσ.
ὅπου δυστξέλικτα κύμαρύμνος,
σκάφεσι πεῖσδυ σκολιὸς εἰλῆται κλύδων.
ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν αὐθρώποις τέλος,
ὡς εἰσ μάτιωστ πάντων ἀμαθέα λόγων
ἐλπὶσ ἁ ματαία μοῦνα βουκολοῦμνοι.
Χο. αὐὰ δίνδυμον κυβίσησ
φρύπες ἔνθεον ὁλολυγὴν,
ἀπαλῷ τελοῦσιν ἄτᾳ.
καὶ πρὸς μέλος κραύλου
φρυγίου κατ' οὔρεα Τμώλου,
κώμου βοῶσι Λυδοί.

παράπληγι σ' ἀμφὶ ῥόπτροις
κελαδοῦσι κρητὶ ξυθμῷ
νόμον θύαν Κορύβαντων.
κλάζει δὲ βείθους σάλπιγξ
Ἀρεῖ κρέκουσα θούριον
πολεμηίαν ἄτην.
ἡμεῖς δ' ἐσοὶ Ποσάγρα,
πρώταισ' ἔαρθ' ἑνὶ ὥραισ
μύσαι τελοῦμεν οἰκτοις,
ὅτε πᾶσ χλοητόκοισι
ποίαισι τέθηλε λήμων,
ξεφύρα δ' ἐνδρεα πνοαῖς
ἁπαλοῖσι κομᾶται πετήλοις.
ἁ δὲ Νύσαμοσ κατ' οἰκοῦσ
μερόπων θροεῖ χιλιάων,
καὶ νύκτερος καθ' ὕλαν
τὸν Ἰτυν σένει σακρύοις
ἀτθίσι γόοις ἀηδών.
ὤμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ ξίφους πολὺς
μοῖραν λελογχὼσ βάκχον, ἀξέρῃ δέμου
βάσιν ξέμουσαν, κατίθυνον τείβον,
ἴχνος τε βαιὸν ὡς ἐπισκάσω πέδῳ.
ἔγῤῥε πλῆμον γῆα σεμνίων ἄπο,
καὶ λεπε μελάθρων τὴν ἀωρόφον σέλαν.
σκέδασσι δ' ἀπ' οἴκων νύχιον ἀέρος ἔαθος.

μο-

λὼν θύραζε. πρὸς ἡλίου φάος
ἀόλωτον αὖραν, πνεύματος φαιδροῦ πάσον.
δέκατον ἤδη σοῦ πρὸσ πέμπῳ φάει,
ἄξουσ ὄφῳ συγκλῆτος ἡλίου δίχα,
θυίασιν ἐν ἀρῳώτοισι πείρομαι μέλεος.
ἀνυχὴ μὲν δή μοι, πρόθυμία πάρα,
βάσεις ἀμείβειν δι' θύρας ὁρμωμένῳ.
δέμασ δ' ἐνωθρὸν, οὐχ ὑπαρτεῖ πόθοισ.
ὅμωσ δ' ἐπείγου θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
πλωχὸσ ποδαγρεύσ, σοὶ πατεῖν μὲν ἂν θέλῃ,
κ' μὴ δύνηται, δοῦναι ἐν νεκροῖσι τίφει.
ἀλλ' εἶα.
τίνα δὲ οἴδε βάκχα νωμῶντα χερσῖν,
κάρῤῥωνα φύλλοισ ἀκτέασ κατασταφεῖσ.
τίνα δαιμόνων ἀγνὸν κωμασήν χορόν;
μῶν Φοῖβε παιάν, σὸν περαίροισ σέβασ;
ἀλλ' οὐ σέφονται δελφίδος φύλλῳ δάφνης.
ἦ μή τισ ὕμνος βακχείων κωμάζεται;
ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶσ κόμαισ,
τίνες πρὸ' ἡμῖν ὦ ξένοι βεβήκατε;
αὐδᾶτε, καὶ πρόεσθε νημερτῆ λόγον.
τίσ δ' ὅστις, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ' ὦ φίλοι.
χο. σὺ δ' ὢν τίσ, ἡμᾶσ, ἢ τίνων, προσεννέπεις;
ὡσ γάρ σε βάκχον, κ' βάσισ μιμνύετον,
μύσην ὁρῶμεν τῆσ ἀνικήτου θεᾶσ,

πο. ἔισ εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος.
Χο. τὰν μὲν κυπρίαν Αφροδίταν
σαγόνων προπεσοῦσαν ἀπ' αἰθέρος,
ἀνεθρέψαρο κόσμιον ἁρμογὰν
ἅλιος ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
τὰν δ' Ωκεανοῦ πρὸ παγᾶισ
Ζωὸσ παράκοιτιν ὀλυμπίου
λδυκώλενον θυρέσι κόλποισ
Ηραν, ἐτιθήναρο Τηθύσ.
κορυφᾶισι δὲ κρατὸσ ἐν ἀφθίτοισ.
ἐλόχευσε κόρασ ἄβρομον φυὰν
Κρονίδασ, μέγ' ἄειστοσ ὀλυμπίων,
τὰν ἐγρεκύδιμον Αθάναν.
τὰν δ' ἠμετέραν θεὸν ὀλβίαν,
ὁ γέρων λιπαρᾶισιν ἐν ἀγκάλαισ
πρώταν ἐλόχευσεν Οφίων.
ὅτ' ἐπαύσαρ μὲν σκότιον φάοσ,
ἀνέτειλέ τε λαμπέτισ ἁὼσ,
καὶ παμφαὲσ ἀελίου σέλασ,
τότε καὶ Ποσάγρασ ἐφάνη κράτοσ.
ὅτε δὲ λαγόνων σε τεκοῦσα
μοῖρα, Κλωθὼ τότ' ἔλουσεν,
ἐγέλασεν ἅπασ σέλασ οὐρανοῦ,
μέγα δ' ἔκτυσεν εὐρυοσ ἀιθὴρ,
τὴν δ' ὑπλαγέρισ ἐνὶ μαζοῖσ,

ἐνολβοσ ἐθρέψαρο Πλούτων.
πο. τίσι δ' ἐν τελεταῖσ ὀργιάζῃ προσώλοισ;
Χ. οὐχ ἅιμα λάβρῃ προχέομεν ἀπὸ σώμασι σὺν ξίφοσ ἀφέντεσ λυγίζεσθαι φοναῖσιν ἀυχήν (δάρσασ οὐδὲ πλυκρόρισ ἀσπασ ἁλοισ πέπλουσ νῶτα, οὐδ' ὠμὰ λακισὰ κρέα σιτούμεθα ταύρων; ὅτε δὲ πελέασ ἔαρ ἐβρύει θ' λευκὸν ἄνθοσ, ἢ πλυκέλαδοσ κόσυφοσ ἢ κλάδοισιν ἄδῃ. τότε δ' μελέων ὀξὺ βέλοσ πέπυκε μύσασ. ἀφανές, κρύφιον, σκοτῖνὸσ ὑπὲρ μυχοῖσι γᾶσ, πόδα. γόνυ. κοτύλην. ἀσπασ ἁλοῦσ. ἰσχία. μηροῦσ χεῖρασ ὠμοπλάτασ βραχίονασ κόρωνα κρᾶτοσ ἐδῇ. νέμεται. φλέψ. κρατεῖ. πυροῖ. μαλάσσῃ. μέλεισ ἂν ἡθεὸσ ἢν τόνον ἀποφυγεῖν κελεύσῃ, πο. εἰσ ἄρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων ἐλαθον ὤν ἀρχῶν; ρι. πρὶν ἥκετ' ὠ πεθυμμένοσ θιάσων φανεῖσα. σὺ δ' ἐγὼ μύσαισ ὁμοῦ, ὕμνων κατάρξω θ' πδαγρῶν ἀῴδων μέλοσ. χο. σίγα μὲν αἰθὴρ, ὦ νήνεμοσ ἔσω. ὦ πᾶσ ποδαγρῶν, θύφιμεί τω. ἐσ πρὸσ θυμέλασ κλινοχαρὴσ βάσιν δαίμων, σκίμπωνι βάσιν σκευζομένη. χείροισ μακάρων πλυπραοτάτη, καὶ σοῖσ προσώλοισ ἵλαοσ ἔλθοισ, ὀμματι φαιδρῷ. δίκησ ἢ πόνοισ λύσιν ὠκεῖαν,

Universidad de Deusto
Biblioteca

τᾶις δ' εἰαρινᾶις ὥραις.

ὦ τίς τὴν αὐίκητόν με δεῦρο πόνων,
οὐκ οἶδε προφέρων τῶν ὠδὶ χθονὸς βροτῶν;
ἣν οὔτε λιβάνων ἀτμὶς ἀφιλάσκεται,
οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοισι παρ' ἐμπύροις,
οὐ ναὸς ὁλβου θεοκρεμὴς ἀγάλμασιν.
ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν θένει,
πάντων ἰατρὸς τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν.
οὐ πᾶις ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ασκληπιός.
ἐξ οὗπερ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
πολεμοῦσι πάντοθεν ῥυμὸν ἐκβαλεῖν θένος,
κύκλῳ τοθ' ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
ἄλλος δ' ἄλλῳ ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνῳ.
τείρουσιν ἀρνόπλωσα, μ' σέλινα μοι,
μ' φύλλα θειοδάκων, μ' νομάδων ἀνθράκινα.
ἄλλοι, πράσιον. οἱ δέ, ποταμογείτονα,
ἄλλοι, κνίδας βίβιον, ἄλλοι, σύμφυτον.
ἄλλοι, φακοὺς φέροιον θ' ἓν ἐκ τελμάτων.
σκαφυλίνον ἐφθόν. οἱ δὲ, φύλλα περσικῶν.
ὑοσκύαμον. μήκωνα. βολβούσ. σίδια.
φύλλον. λίβανον. ῥίζαν ἑλλεβόρου. νίτρον.
πάλιν μετ' οἴνου, πείνῳ. κολλάμφακον.
κύπειον εἰσίνῳ κικῖδα. γύειν κεθίνῳ.
κράμβης ἀπέφθου φύλλα. γύψον ἐκ γάρου.
πυράθοις ὀρείας αἰγός. ἀνθρώπου κόπρον.

ἄλειφα κυάμων. ἄνθος ἀσίου λίθου.
ἔψου φύνοις μυγαλάσ. σαύρας. γαλᾶς.
βαβράχους. ὑαίνας. χαμελάφους. ἀλώπεκας.
τοῖον μέταλλον οὐ πεπείραται βροτοῖς;
τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ λένδρου δάκρυ;
ζώων ἁπάντων, ὁσᾶ. νεῦρα. σέρματα.
σέαρ. αἷμα. μυελός. οὖρον ἀπὸ παρος. γάλα.
πίνουσιν οἱ μὲν, δ' ἁλὶ τεσσάρων ἄκος.
οἱ δ' ἐς, δ' λὶ ὀκτώ. δ' λὲ λὶ ἑπτά, πλείονθ'.
ἄλλος δ' ἐπίνων τὴν ἰδρὰν, καθαίρεται.
ἄλλος ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν, ἐμπάζεται.
ἰουδαῖος ἕτερον μόδρον ἀξάδει λαβών.
ὁ δὲ, θεραπείαν ἔλαβε παρὰ τῆς κράνης.
ἐγὼ δὲ, τούτοις πᾶσιν οἰμώζειν λέγω.
καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, & πειρᾶσί μέ,
εἰσθ' ἅπαντα ἂν μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
τοῖσ δ' ἐφορῶσι μηδὲν αὐτίξοον ἐμοὶ,
ἥπιον ἔχω νοῦν, θύμιός τε γίγνομαι.
ὁ γὰρ μεταλαβὼν τῶν ἐμῶν μυστηρίων,
πρῶτον μὲν θύθις δύσομεῖν ἀνάσκεται.
πέρπων ἅπαντας, δύξα τοῖς ἐλοις λέγων λόγους.
πᾶσιν δ' ὁρᾶται μὴ γέλωτος, καὶ κρότου,
ὅτε ἐς λουδρὰ φρόμβος βασάζεται.
ἄτλω δ', ἣν εἶπεν Ομηρος, ἣσ' εἰμ' ἐγὼ.
βάνασ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, & βάσεις ποσῶν

Universidad de Deusto
Biblioteca

ἀπάλας ἔχουσα. πρὸς δὲ τοῖς πάλαι βροτῶν,
Προμάχου καλοῦμαι, γίγνομαι πάλαι ἄγαν,
ἀλλ' εἶα μύσαι πάντων ὀργίων ἐμῶν,
γεραίρεθ' ὕμνοις τὴν αὐτόκτονον θεάν.

χο. ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
πολυθενὲς, ὀβριμόθυμε θεά,
κλύεις σῶν ἱδρῶν μυρόπων ἐνοπάς.
μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Προμάχα.
τὰν, καὶ Διὸς ὠκὺ πέφευγε βέλος,
τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς βαθίνου,
τρομεῖ βασιλεὺς ἐνέρων ἀίδας.
ἐπιστομοχαρές. κατακλινοβατές.
κωλυσορόμα. βαθυναραγάλα.
σφυροπηκὶς πύρα. μονιαύλεδάφα.
διδύκωφόβα. ζυγοκλαυθεχθύπνα.
πολυκοινόπλοπωροφίλα.
ζυγοκαμπεῖ κύρτε Προμάχα.

ἀγ. λέπουσα; καὶ εἰς ἣν τιθῇς πόλιν,
ἄκουε. ἔστος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω,
ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τῶν λόγων ξυνέμπορος.
ἐγὼ γὰρ ὡς ἔταξας ἡρέμᾳ πόδι,
πόλεις ἐχνεύων, πάντας ἡρεύνων δόμους
μαθεῖν πόθῳ, εἴ τις σὸν οὐ τιμᾷ κράτος,
καὶ τῶν μὲν ἄλλων, ἥσυχον εἶδον φένα,
γίκωμένων ἄναασα σᾷ βίᾳ χερί.

δύω δὲ τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
ἔφραζέτω λαοῖσι, καὶ κατωμνύτω,
ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
ἀλλ' ἔκβολον ἐρετῶν σε θήσουσιν βίου.
πόθεν κρατοῦσ' ὠμοχμάζας δρομῷ πόδα;
πεμπάδος ἥκω, σάρισα δισσὰ δισσύσασ δύο,
ωδ. ὡς κραιπνὸς ἔπλησ' ἀγγέλων ὠκὶς ἐμοί.
τίνος δὲ γῆς θεία δυσβάτου λιπὼν.
ἥκεις; σαφῶς μανῦσον, ὡς ἴσω τάχος.
ἀγ. πρῶτον μὲν ἔλιπον πέντε βαθμῶν κλίμακα,
ξύλων ξέμουσαν δαλύτρισιν ἁρμογαῖς,
ὅθεν με δέχεται κορυβαντιῶδες ὄδον πέδον,
σκληροῖσι ταρσοῖς αὐτερεῖδον κρούμασιν.
πόθεν δ' ἀνύσας ἵκνεσιν ἀλγεινοῖσ ἐγὼ;
ἐρχομένῳ χάλιξιν εἰσέβλιν ὁδὸν,
καὶ δυσπάτητον ὀξέσι κέντροις λίθων.
μεθ' ἣν ὀλίθῳ πολιτεσὼν λείας ὁδοῦ,
ἔπαυδον εἰς τὸ πρόσθε. δάλυτος λέμου
ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀθενῆ σφυρά.
ὃν ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
ἔρρει, βάσιν μοῦ καθρὰν ἐκλυομένῳ.
ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
τὰ μὲν, γὰρ ἔνθεν, τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα,
ἔπεμπεν, ἀνάγκαζεν. ἔστερχε ξέχειν.

ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφὰ κουφίζων πόδε,
δόχμιος ἔβαινον εἰσόδου πέζαν σενήν,
ἕως ἀπήνη παραβράμη βοχήλατον.
μύσκε δ' ὢν σός, ταχὺ βέλειν οὐκ ἔσθενον.
πο. οὐκ εἰς μάτην βέλτιστε πρᾶξις ἦ δέ σοι
ὀρθῶς πέπρακται, τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
ἴσασι τιμᾶς ἀντίσκοσω χάριν.
ἔστω δέ σοι λάφυρμα θυμῆρες τόδε,
ἐξῆς τελετίας πειράσῃ κούφων πόνων.
ὑμεῖς δὲ μιαροί, θεοῖς ἐχθίστατοι,
τίνες ποτ' ὄντες, ἢ τίνων πεφυκότες,
τολμᾶτε Ποσάγχας αὐθαμιχλάδῃ κρατεῖν;
Ζῆ, οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν.
λέγετ' ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
ἐδάμασκε πλείστους, κἀγ' ἐπίσταμαι σοφός.
Πρίαμος ποδάρκης, πρᾶγχος ὢν, ἐκλήιζετο.
ἔθανεν δ' Ἀχιλλεὺς ποδάγχος ὢν, ὁ Πηλέως.
ὁ Βελλεροφόντης ποδάγχος ὢν, ἐκ Πτέρας.
Οἰνεὺς δυσάρκης οἰδίπους, ποδάγχος ἦν.
ἐκ τῶν Πελοπιδῶν, ποδάγχος ἦν ὁ Πληξένης
Ποίαντ' ἴσος ποδάγχος ὢν, ἦρχε σόλου.
ἄλλ' ποδάρκης, Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών.
ὃς ἐπίπρο ἔπεσε Πρωτεσίλαε ἐν μάχῃ,
ὅμως ποδάγχος ὢν, ἦρχε σόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα λαρτιάδην Ὀδυσσέα,

ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα ῥυγόν.
ὡς οὔτι χειρίσοντι ὦ δυσδάμονι,
ἴσην πάθῃ δὲ κόλασιν οἷς δέδρακατε.
ια. Σύροι μὲν ἐσμὸν, ἐκ Δαμασκοῦ δ' γένει,
λιμῷ δὲ πολλῷ, καὶ πενίᾳ κρατούμενοι.
γῆν, καὶ θάλασσαν ἐφέποντες πλανώμενοι.
ἔχοντι δὲ χρῖσμα παρφορλώρητον τόδε,
ἐν ᾧ παρηγρεύμεν ἀλγεύντων πόνους.
πο. τί δ' ἦ δ' χρῖσμα, καὶ τίς ἡ σκευή, φράσον.
ια. μύσκε με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
καὶ λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
ὅκῃ σὲ παύειν δῆλον ἠγριωμένῳ.
πο. εἶτ' ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
ἔστιν τις ἐν γῇ φάρμακου δρᾶσις τόσκ,
ὅχριθεν, οἷδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
ἀλλ' εἶα. τήνδε σύμβασιν σιωθώμθα,
κἂν πειράσωμεν εἴτε φαρμάκου σθένος
ἔστερτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμοὶ φλόγος.
δεῦτ' ὦ σκυθρωπαὶ πάντοθεν πατώμεναι
βάξηνοι, πάρεδροι τῶν ἐμῶν κακχευμάτων,
πελάζετ' ἄσον. καὶ σὺ μοι, ποδῶν ἄκροις
φλέγμαινε ταρσοὶς δακτύλων ποδῶν ἄχει.
σὺ δὲ, σφυροῖσ' ἐμβαινε. σὺ δ' ἐμηρῶν ἄτῳ,
ἕως γόνατα λῇβε πικρῶν ἰχώρων βάθος.

ὑμεῖσ δ' ἐ, χείρων δακτύλιος λυγίζετε.
πό. ἰὴ ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν.
κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
ἅπαντα γῆα προσβολῇ σεβλούμενοι.
Ηρ. φέρετ' ὦ ξένοι μάθωμεν ἀρεκέσκαρον,
εἰ χειθὲν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
εἰ γὰ ⟨φ⟩φδσ τόδ' ὄσιν αὐτίξουν ἐμοὶ,
λιτοῦσα γαῖαν, εἰσ μυχοὺς εἶμι χθονός,
ἄϊστος, ἀφανὴς. τύμματα ταρτάρου βάθη.
ἰὰ. ἰδού κέχηνσα, κοὐ χαλᾷ φλοιμὸν πόνων.
οἴ μοι. παπαῖ γε. τείρομαι. δύσλυμαι.
ἅπαν τὸ σῶμα γῆρον ἀσκόπῳ κακῷ.
οὐ Ζεὺς κεραυνοῦ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
οὐδεὶς θαλάσσης ῥῖα μαίνεται κλύδων
οὐδ' ἐροβητὴ λαίλαπσ τόσηβία.
μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆμα κορβέρου;
μή τισ ἐχίδνησ ἰὸς ἀμφιβόσκεται,
ἢ δρακοντόσ ἰχῶσι κενταύρου τὸ τόξον;
ἐλέαιρ' ἄναξ. φάρμακον γὰ οὔτ' ἐμὸν,
οὔτ' ἄλλο, δύνατσὸν αὐχαιτίσαι δρόμον.
ἥφοις δὲ πάσας, πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
χο. παύσαθε βάζοντες, μὴ πόνοις μειώσητε
τῶν μετανοούντων εἰσ ἐμὴν ἔριν μολεῖν
γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡσ μόνη θεῶν
ἄτεγκτοσ οὖσα. φαρμάκοις οὐ πείθομαι.

χο.

χο. οὔτε Διὸς βροντᾶις, Σαλμωνέος θεῖον βία,
ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεοῦ φρένα βελεῖ.
οὐκ ἐρίσασ ἐχάρη Φοίβῳ σάτυρος Μαρσύας,
ἀλλὰ λιγὺ φαίρει κείνου σοβεῖ δ' ἔρμα πίτυς.
πένθοσ ἀείμνηστον δ' ἔειν τοκὰσ ἔχε Νιόβη,
ἀλλ' ἔτι μυρομένη πρόσχεῖ πλὺ δάκρυ Σιπύλῳ
μαινὶσ δ' ἀράχνη, Τριτωνίδοσ ἦλθεν εἰσ ἔριν.
ἀλλ' ὀλέσασα τύχην, ἣ νῦν ἔτι νήματα πλέκει,
οὐ σθένον μακάρων ὀργᾶς, θράσοσ ὅστι μερόπων
ὡσ Διόσ. ὡσ Λητοῦσ. ὡσ Παλλάδοσ. ὡσ Πυθίου.
ἄπον ὦ πάντλημε φέροις ἄλγημα Ποσάγρα.
κοῦφ). ἐλαφρόν. ἀσθμιμῦ. ἐραχυβλαβές. αὐώσθω
εὔφορ). εὐλήκτον. ὀλιγοβρανές. θὺ περὶ πεῖ). (γ).
πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων.
μελέται δὲ πόνων, ⟨φ⟩ σύνηθες,
θὺ πολυγρῶντας παραμυθεῖσθω.
ὅθεν θὺ θύμωσ ὦ ⟨φ⟩ αὐκλῆροι λήσεσθε
πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
θεῖσ δ' ἀδοκήτοις, πόρον εὗρεν θεός.
πᾶς ἀνεχέσθω τῶν παρόντων,
ἐμπαιζόμενοσ, καὶ σκωπτόμενοσ,
τοῖον ἢ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ω κύπριδ, Ποσαλείριε, καὶ Ἀσσίασ ἰὼ ἐγέ-
νεθ. κάλλει, καὶ δυνάμει ⟨φ⟩ φέρων, γυμνασίων

τὲ, καὶ κωκυτοῖσιν μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ
θεωρῶν δὺς ἐχομένοις ὑπὸ τ' ἀτέγκτου Ποδάρ-
γας, κατεγέλα, φάσκων μηδὲν ὅλως ἦ δ'
πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, & σφᾶς πο-
δῶν εἰσρέχει. ῥοῦδ' δὺ τόνως φέροντος, ἡ ἄρχο-
μένου, ὕπνον ὅλως πίθησιν ἡ θεός. Η μὴν σκηνὴ τῆς
δράματος, ὑπόκειται ἐν Οἰκέως. Οδὲ χορὸς, συ-
νέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων πολιτῶν, συμπλεγχόν
τον Ωκύπτων. Τὸ δὲ δρᾶμα, τῆ πάνυ ἀστείων.
Τὰ τῆ δράματος πρόσωπα, Ποδάργα. Ωκύπους
Τροφεύς. Ιατρός. Πόνος. Αγγελος.

Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάργα.

Εἰνὴ μὲν ἐν βροτοῖσι, ἡ δυσώνυμος (πάθος,
Λ Ποδάργα λέκλημαι, λεινὸν ἀνθρώποισ
σεσμῶ δὲ νεύρίνοισι δὺς πόδας βρόχοισ.
ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοουμένη,
γελῶ δὲ δὺς πληγέντας ὑπ' ἐμοῦ,
καὶ μὴ λέγοντας ἄξεκτ' ξυμφορᾶς,
ἀλλ' εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξηκισμένους.
ἅπασι γὰρ αὐτὸν βουκολεῖ δυσδεσμῶν,
ὡς ἐνσεσηκὼς, ἡ προκόψασ πιβάσιν,
λέγω φίλοισι μὴ φράζασ τὴν αἰτίαν.
ὅ μὴ λέγει γὰρ, ὡσ δοκὸν λαθεῖν τινάς.
χόνος δὲ γ' ἔρπων, μηνύει κἂν μὴ θέλῃ.
καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὸ νομα.

πᾶσι

πᾶσι θείαμβος ἐμβεβάσακται φίλοις.
πόνος δὲ μοι συνεργόσ ἐστι τῶν κακῶν.
ἐγὼ γὰρ οὐδὲν εἰμι τούτου σίχα μόνη.
τοῦτ' ἔστ' ἀκκεῖ με, & φρενῶν καθάπτεται,
ὅτι ἐστὶν ἅπασιν αἴτιον πόνοι κακῶν,
οὐδεὶσ κακουργίας λοιδορεῖ βλασφημίαις,
ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμοις ἀρὰς,
ὡς δισμόν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
τί ταῦτα φλυαρῶ, καὶ λέγω τίνος χάριν
πάρειμι, μὴ φέρουσα τὴν ἐμὴν χολήν;
ὁ γὰρ δόλων γενναῖος ὁ θρασὺς Ωκύπους,
φρονεῖ καθ' ἡμῶν, μηδὲν εἶναί μέ τι λέγων.
ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆσ, ὡς μὴ σεσηπμένη,
αὐτέσακα ταύτην ἀθεράπευτον δυσόχως,
ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλου πολὺ σθένος τυχεῖν.
κἀνθάδ' ὁ λεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
καὶ τὴν βάσιν νυμφίοισι ῥυπᾶ τὴν κάτω.
ὅδ' ὡσ δρόμοισιν, ἡ πάλη πλήξας ἰχνος,
πλανᾶ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
καὶ κλεπτίχολον πόδα τιθεὶσ ἰχνευμένου,
δύσκνος αὐτὸς ἐκ δόμων προσέρχεται,
ὠκύ. πόθεν δ' ὁ δύσνοσ καλὰ πόδ' ὧν οὗτος παρῆν,
ἄβαμμάτιστος, ἄβατος, ἄσατος πόνος;
τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότησ ἀνὴρ,
βέλος πρὸ πέμπων, ἡ λέγειν βιάζεται,

τὸ τῶν πονούντων ἔχατον δυσχεῖ χρόνῳ

Χο. ἔσωσε σαυτὸν ὦ τέκνον, καὶ κόμιζου,
μή πως με πίπλων, καταβάλῃς σὺ χωλός ὤν.

ὠκύ. ἰδοὺ κρατῶ σε δίχα βάρους, μὴ πίθομαι.
μὴ δ' ἐν πονοῦντα πόδα τιθῶ, καρτερῶ.

„ νεωτέρῳ γὰρ αἶχθ' ἐν παισὶν ἀεί,
„ ὑπηρέτης ἀδυώτατος γηγύζων γέρων.

Χο. μὴ, μή τι ταῦτα μῶρε, μή με κερτόμει.
μὴ μ' ὧδε νέθ' κόμπαζε, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι

„ ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶσι γέρων δυσὶ νέος.

ὠκύ. πίθου λέγοντι. δ' πέρας ἂν ὑποστάσω;
ἔσην ὁ πρέσβυς. σύγ' ὁ νέος, πίπτεις χαμαί.

ὠκύ. σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπλωκας ἄπνους ὢν γέ

„ προθυμίᾳ γ', ἐν γέρουσι πρέπει. (ρων.

„ πρᾶξις δὲ τούτοις, οὐκέτ' ἔστιν εὐτονθ'.

Χο. τί μοι σοφίζῃ, κοὐ λέγεις ὅπῃ τρόπῳ
πόνος προῆλθε σοῦ ποδὸς κοίλῃ βάσει;

ὠκύ. δρόμοισιν ἀσκῶν, κοῦφον ὦσ τιθῶ πόδα,
φέρων ἔπειλα, σωμί χθιζὸν πόνῳ.

Χο. πάλιν ἔχ' ὅστις εἶ τὸν, ἢ καθήμεθ',
πώγωνα τίλλῃ κρεῶν ὑπ' ὠλέναισ.

ὠκύ. οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων πρεμβολὴν
βαλεῖν, ἐπλήγην. οὐκ δὴ πίστευέ μοι.

Χο. ποῖος κρατιστὴς γέγονας, ἵνα πρεμβολὴν
βάλῃ σὺ πλησθείς; περικυκλοῖς δ' ἀνεσηλογῶν

ὃν ἀὸ τὸν ἡμᾶς εἰχόμην λόγον ποτέ,
μηδενὶ λέγοντ' τὴν ἀλήθειαν φίλων.
νῦν δ' ἐστρᾶσ' ἅπαντα δῆ
ὁ πόνος δ' ἐλελίξασ ἐμμελῶς δι' ἀσφέφει.

ἰα. ποῖ. ποῖ καθεύρω κλῄνον ὠκύπων φίλοι,
ὃν πόδα πονοῦντα, καὶ βάσιν παρειμένον;
ἰαχὼς γὰρ ὢν, ἕκλυον ὑπὸ φίλου πόδος,
πάσχοντα δεινὰ δεῦρ' ἀσάτῳ πάθει,
ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
κεῖται κατ' ὀδύνης ὑπὸ πιος βεβλημένος.
ἀπαίζομαί σε πρὸς θεῶν. καὶ σὸν,
τί δεῦρ' λέξον ὠκύπου τάχος.
εἰ γὰρ μάθοιμι τυχὸν, ἴσως ἰάσομαι
τὸ δεινὸν ἄλγος, τοῦ πάθους τὴν συμφοράν.

ὠκύ. ὁρᾶς με σωτῆρ, καὶ πάλιν σωτῆρα εἰχε,
σάλπιγγος αὐτῆς οὔνομ' ἔχων σωτῆρα εἰχε,
δεινὸς πόνος με τοῦ ποδὸς σάκνει κακῶς.
δεινὸν δὲ βῆμα, κοὐχ ἁπλοῦν τιθῶ ποδί.

ἰα. πόθεν τί παθών; μήνυσον. ἢ ποίῳ τρόπῳ;

„ μαθὼν γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰαχὼς ἀσφαλῶς,

„ κρεῖττον πρόσεισι. σφάλλεται δ' ἐμὴ μαθών.

ὠκύ. δρόμον τιν' ἀσκῶν, ἡ τέχνῃ γυμναστικήν,
δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.

ἰα. πῶς δ' ἂν ἀκοὴς οὐ πάρεστι φλεγμονὴ
τόπον κατ' ἀυχοῦ, κοὐκ ἔχεις τιν' ἐμβροχήν;

ὠκύ. οὐ γὰρ σέγω τὰ σεσμὰ τῶν ἐειλίων,
εὔμορφίαν ἄχθεσιν εἰσ πολλοὶς καλήν.
ἰα. τί δῆτ' δοκεῖ σοι, κατακνήσω σου δι' πόδας;
ἢν γὰρ παράσχῃς μοι, μηνώσκειν σε χρή,
ὡς τᾶς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σου κενῶ.
ὠκύ. πρῶτον μὲν εἴ τι καινὸν ἀξυρεῖν ἔχεισ,
ἵν' εὐθὺ λῆνον ἐκ πολλῶν παύσῃσ πόνον.
ἰα. ἰδοὺ σιδηρόχαλκον ἐπιφέρω μολὴν,
ὀξεῖαν, αἱμόδηλον, ἠμισγόγγυλον.
ὠκύ. ἔα. ἔα

χο. σῶτερ, τί πρᾶξις; μὴ τύχοις σωτηρίας.
τολμᾶς σιδηρόπαρτον ἐπβαλεῖν πόνον.
μηδὲν κατειλῶς, πρόσφερεισ κακὸν πρσί.
δυσλῆσ γὰρ ἐκλυθῇ, ὧν ἀκήκοας ἔργων.
οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν ὡς λέγει
ἀσκῶν ἐπλήκη. ταῦτ' γοῦν ἄκουέ μου.
ἦλθεν μὲν ὧν τοπρῶτον ὑμῖν ἐν λόμοισ.
φαγὼν δ' ἐπολλά, καὶ πιὼν ὁ δυστυχήσ,
κλίνησ ὑπερθε καταπεσὼν, ἔστνοῖ μόνοσ.
ἔπειτα νυκτὸσ ἀνυπνίσασ, ἐκραύγασεν,
ὡς δάιμονι πλησεῖσ, & πάντα φόβον λαβεῖν.
ἔλεξε δ' οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην.
δαίμων τάχα κρατῶν ἔξω πολὸσ,
πρὸς ταῦτα νυκτὸσ αὐακαθήμενοσ μόνοσ,
ὀπωπᾶ κἤρυξ ἀξεθρήνῃ δι' πόδα.

ἐπεὶ

ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
οὗτοσ προσῆλθε, χεῖρα θεὶσ ἐμοὶ πικράν,
φλιῶν, πυρέασων, ἐπ' ἐμοὶ βάζων.
ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσατο,
τὰ δεινὰ κρύπτων & νόσου μυστήρια,
ὠκ. γέρων μὲν ἀεὶ τοῖσ λόγοισ ὀκνίζεται,
καὐχώμενοσ τὰ πάντα, μηδενὸσ θένων.
ἰα. ὁ δ' πονδυτε, & φίλοισ δυσλῆ λέγων,
πενῶντ' ἔοικε, μασίχην μασσωμένῳ
ἰα. πλανᾶς ἅπαντας. ἄλλα δ' ἄλλ~ λέγῃς,
λέγων, πονεῖν μεν. ὃ δὲ πονεῖσ, οὔπω λέγῃς.
ὠκ. πόσ' ἔστ' φάσω σοι τὰ πάθουσ τὴν συμφοράν.
πάσχων γὰρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ἰα. ὅταν ἀφορμᾶσ δίχα πονῇ τισ δι' πόδα,
πλάσει τολοιπὸν οἷσ θέλει κενοῖσ λόγοισ,
ἐιλῶσ δ' δεινὸν, ᾧ συνέζυκται κακῷ.
καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἶσ.
ἐπὰν δ' ἐκ δι' ἕτερον ἀλγήσῃσ πόδα,
σέσων, κακρύσισ. ἐν λέ σοι φάσαι θέλω.
τοῦτ' ἐσ' ἐκεῖνο κἂν θέλῃσ, κἂν μὴ θέλῃσ,
ὠκ. τί δ' ἐσ' ἐκεῖνό' εἰπέ, ᾗ τί κλαίζεται.
χο. ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶσ γένουσ δυπλῆσ.
ὠκ. οἴμοι. τί ταῦτ' λέξον ὦ σέβομαι γέρον.
χο. ἐκ τοῦ τόπου μὲν, οὗ πονεῖσ, ἀρχὴν ἔχει.
ὠκ. πολὸσ μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγῃς;

Universidad de Deusto
Biblioteca

ξο. ῥύτῳ σὺ πρόσθες ἢ τέλει σφυνὴν ἄγχαι.
ὠκ. καὶ πῶς με δῆν σὺ σκηνον ἔτι;
ξο. λευκὴ πῆ ὄυξ. φείδεται σὺ σύδενός.
ὠκ. σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ἰα. ἄφθη μ' μικρόν. ἢ λόγχμαι σοῦ χάριν.
ὠκ. τί δ' ὅτι λευκὸν, ἢ τί συμβέβηκέ σοι;
ἰα. εἰς λευκὸν, κἀχώρεσεν πόνον ἦλθες πρόσω.
ὠκ. οὐκοῦν με δεῖ προχωλῆς ἔχαν τλεῖν πόνον;
ἰα. χωλὸς μὴν ἂν ἦς, οὐδέν ὅτι, μὴ φοβοῦ.
ὠκ. τί δ' ὅτι χεῖρον;
ἰα. ἀμφοῖν πρὸς σε συμποδιζῆναι μένει.
ὠκ. ὤιμοι. πόθεν μοι καινὸς εἰσῆλθεν πόνος
πολὺς δὲ ἄλλου, καί με συμπάσχει κακῶς;
ἢ πῶς ὅλως πέπηγα, μεταβῆναι θέλων.
δέδια μὲν δὲ πολλὰ μεταξῆσαι πόδα
νήπος, ὅπως βρέφος ἄφνω φοβούμενος.
ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν σωτήριος,
εἴπῃ τέχνη σὴ λύεται, μηδὲ φθονῶν,
θεράπευσον ἡμᾶς. εἰ δὲ μὴ, δυοίχομαι.
πάχωπ' ἀφανῶς. καὶ πολλῶν πεξεύομαι;
ἰα. σὺ μὲν πλανήτας πόδας ἐλῶν λόγοις ἐγὼ,
,, σὺ τῶν ἰαζῶν τῶν ὁμιλούντων μόνον,
,, ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
τὰ πάντα σοι πάσχοντι, κοὐ τόμως φάσμα.
ἄφθυκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.

ὦ δ' σίδηρός πλαστὸν ἔπεσπασε βάσιν,
ὃ τοῖς κακοῦργοις ἐυρέθη τεκμήριον.
δεινὴν δὲ, καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας κακὴν,
ἥ σοὺκ ἂν ἄροιτ' ἀχθος ἀνθρώπων φύσις.
ὠκ. αἰ. αἰ. αἰ. αἰ. ὤιμοι. ὤιμοι
πόθεν μοι ξυπᾶ δ' ἦν πόδα κρυπτὸς πόνος.
δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸς τὸ πιστὸν,
ὠδῖνα σάτυροι βακχίοις ἔπ' ὠλένας.
ξο. γέρων μεν εἰμι. πλὴν ἰδού σοι πίθομαι,
κἀν νέον σε χειραγωγῶ πρέσβις ὤν.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

ΓΛΥΚΕΡΑ, ΚΑΙ ΘΑΙΣ,

Ον στρατιώτην Θαΐδ' ἦν ἀκαρνᾶνα, ὃς
τ πάλαι μὲν Αβρόνοον εἶχε, μετὰ ταῦ
τα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, ἦν δὲ σφόδρα φον λέ
γε, ἦν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτὸν, ἢ ἐπλέλη
σαι τὸν ἄνθρωπον; Θα. οὐκ, ἀλλὰ οἶδα. ὦ
γλυκέλεον, κ συνέπεμεθ' ὑμῶν σέρυσιν ἐν τοῖς
ἁλώσιμ. τί δ' ἔστ; ἐώκεισ γάρ τι σοὶ αὐτοῦ
δυσχεῖδι. γλ. γραῦν ἀυδὲν, ἢ παμπόνη
ρος φίλη δακοῦσα ἢ, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ τὰ
ματοῦσα. Θα. κ νῦν σοὶ μὴν ἐκεῖνος οὐ πρὸ
σεστ, γραῦν δὲ ἑταίραν πεποίηται; γλ.
νὴ ὦ Θαΐ, κ δ' πρᾶγμα οὐ μετρίως μου ἥψα
το. Θα. πονηρὸν μὲν ὦ γλυκέλεον, οὐκ ἀδό

κηρον δ' ἐ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' ἡμῶν τῶν
ἑταιρῶν. οὐκοῦν χρὴ οὔτε αἰτιᾶσθαι ἄγαν, οὔτε
μέμφεσθαι τῇ θεῷ γόνιμ. οὐδὲ ἦν σὲ Αβρότονον
ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψαρο. καίτοι φίλα
ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί χὠ ἐρωμένη σὴν ἀν
ῆς ὁ στρατιώτης ὄνος, ἐκβὸς εἰ μὴ παντάπα
σι τυφλός ἐστιν. ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τεί
χεσ' αὐτὴν ἀραιὰς ἐχούσαν, καὶ ἐπιπολὺ τὸ
μετώπου ἀμυνούσας. τὰ χείλη δ', πελιδνά,
καὶ νεκρικά, καὶ βάχηλος λεπτός, καὶ ἐπίσημος
ἐν αὐτῷ ἀὶ φλέβιον, καὶ ῥὶς μακρά. ἓν μόνον,
ὑμνήκησ' ὅτι, καὶ ὀρθή, καὶ μεμηχ' ἄνω ἐπεμ
γόν. ΓΛ. οἴει γὰρ ὦ Θαῖ βρ κάλλει ἡρῆσθαι
ἂν ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶσθα ὡς φαρμακίσ' ἡ χρυ
σάειον ἡμῖν τὴρ αὐτῆσ, θεσσαλάσ τινασ ὡσ' ἀσ
ἐπισαμένη, καὶ τὴν σελήνην κατάγουσ'; φα
σὶ δὲ αὐτὴν καὶ πέτεσθαι τὴν νύκτόσ. ἐκείνη δὲ
μὴν ἐ ἂν ἄνθρωπον πιεῖν, τῶν φαρμάκων ἐγχέα
σα. καὶ νῦν ζυγῶσιν αὐτόν. ΘΑ. ἢ σὺ ὦ λῷ
στε κέλευσον, ἄλλον ζυγήσειν. τοῦτον δὲ, χαίρειν ἔα.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΝ,
ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

ΓΑμεῖς ὦ Πάμφιλε τὴν Φίλωνος τοῦ
ναυκλήρου θυγατέρα. καὶ ἤδη σε γέγα
μηκέναι φασίν. οἱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς

ὤμοσας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα
ἀπεῖται, καὶ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν. ἢ ταῦ
τα ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κλαίων ἐμοὶ ὤμνυες ἤδη.
ἔσθ' ὑμῖν καὶ μόνον ἐπειάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὃ
πρῶτον μὲν ἀνθρώπου τηλικαύτην πεποίηκας τὴν γαστέρα,
καὶ μεταμικρὸν παιδοτροφεῖν δεήσει. πρᾶγμα ἐ
πάρατον βαρύταταν. οὐ γὰρ ἐκθήσω δ' ἔτεχεν, καὶ
μάλιστα εἰ ἄρρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνο
μάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω παραμύθιον τοῦ ἔρωτος.
σοὶ δὲ ὀνειδεῖ ἔστ' ἐπροσελθὼν ἐκεῖνος, ὡσ' ἄ
πιστος γεγένησαι σοὶ τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ μητέ
ρα. γαμεῖς δ' οὐ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐ
τὴν ἐναγχος ἐν τοῖς θεσμοφορίοις μετὰ τῆσ
μητρὸς, οὐ λέπω εἰδῆ ὅτι λί' αὐτὴν οὐκ ἔστ' ὀ
ψομαι Πάμφιλον. καὶ σὺ δ' ἦν πρότερον ἴδου
αὐτήν. ἢ δ' πρόσωπον. ΘΑ. οὐ ὀφθαλμοὶ ἴσε,
μή σε αἰσχύνω, εἰ πάνυ γλαυκοὶ ἔχει αὐτοὺς,
μὴ δὲ ὅτι διάστροφοί εἰσι, καὶ ἐσ' ἀλλήλους ὁρῶ
σι. μᾶλλον δὲ ἦν φίλωνα ἑώρακας ἦν πατέ
ρα τῆς νύμφησ. τὸ πρόσωπον αὐτοῦ οἶσθα. ὡς
πεοὐδὲν ἔτι δεήσει τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜ.
ἐπ σου κληρούσης ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρ
θένοις, καὶ γάμοις ναυκληρικοῖς διεξιούσης. ἐ
γὼ δ' ἐ, ἢ σιμήν τινα, ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ
ὅτι Φίλων ὁ Αλωπεκῆθεν, οἶμαι γὼ ἐκεῖνον λέ

γήσε, θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου. ἀλλ' οὐδὲ φίλος ὅδιν οὗτος ζῷ πατεί, μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐναυάγαρ τοῦ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον γὰρ οἶμαι ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν. ὁ δ', παρὰ τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, ὥστε μόλις δέπεσεν αὐτό. οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ μὴ γαμεῖν ἐδόκει μοι, τὴν τοῦ Δημέου θυγατέρα τὴν τ' πέρυσιν ἑστιάσεως ἀφεὶς, καὶ ταῦτα, πρὸς μηδὲν ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν. σὺ δὲ πόθεν ἴσως ταῦτα ἤκουσας; ἢ ἐρωτήσας αὐτὴν ὦ Μύρτι) καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; Μύρ. οὐκοῦν οὐ γαμεῖς ὦ Πάμφιλε; Πάμ. μέμνησο ὦ Μύρτιον, ἢ κραυπαλᾶς. καί τοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. Μύρ. ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύπησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔσεσθαι ἀνήσαιτό μοι ἐμὴν παστέρα, καὶ εὐκαίρως τῇ λοχείᾳ ὡς ἐστέρημοῦ, λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ ὦ Δωρὶ λέγε, ἅπερ ἀκήκοας, εἴγε μὴ ἐφλάσω αὐτά. Δω. ἀλλ' ἐπιβιβεῖν ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐθυσάμην. ἐπεὶ κατὰ θύραν ἐστὼς ἐγνώμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ λεσβία, μειρακίῳ, καὶ φησὶν, ὁ ἐρασθεὶς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος, γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα. εἰ δὲ ἀπ-

στίλω, ἠξίου με παρακύψασαν ἐσ ὀνστενωπὸν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα κατεστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. Πάμ. τί δῆτ', ἐξέκυψας ὦ δωρί; Δω. καὶ μάλα. καὶ εἶδον ἅπαντα ὡς ἔφη. Πάμ. μανθάνω τὴν ἀπάτην. οὔτε γὰρ ἄντα ἡ λεσβία Δωρὶ, πρὸς σὲ ηὐξατο, καὶ σὺ, τἀληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ. πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε. οὔτε γὰρ ἡμῖν οἱ γάμοι. ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὸ μηδὲν. ὁ πότε χθὲς ἀνέσεται παρ' ὑμῶν, ἔφη, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι χρῄζει ὁ δὲ πένης Δεισανέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ. σὺ δὲ, μέχρι τίνος ἐταίρᾳ σύνει; ταῦτα πλακούων αὐτὸς, ἐς ὕπνον κατῳκέχθην. εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τ' οἰκίας. ὥστε οὐδ' ὦ εἶδον, ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἄνθρ' ἀπελθοῦσα ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἴσθι, μὴ σὺ νεωστὶ, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ὅδιν ἡ κατεστεμμένη. ἐρήσεις δὲ τὴν τ' γειτόνων. Μύρ. ἀπέσωσας ὦ Πάμφιλε. ἀπηγξάμην ἄν, εἰ τι τοιοῦτο ἐγένετο. Πάμ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο. μὴδ' οὕτω μανείλω, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου. ταῦτα, ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

ΜΗΤΗΡ, ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

Μάνης ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν ζῷ

ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ ἐμὲ Δίφιλος ἔωθεν
δακρύων, ᾗ δυνήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ἐκεῖνος.
μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς δὲ μέσον ἀνασᾶσαν, ὀρ-
χήσασθαι, αὐτὴ δ' ἀκολούθους. μὴ μετὰ ταῦτα, Φι-
λῆσαι λαμπρίαν δ' ἐτάρου ἀγροῦ. καὶ ἐπεὶ ἐκε-
λεύσθην σοι, καταλιποῦσαν αὐτόν, ἀπελθεῖν
πρὸς δ' λαμπρίαν, καὶ σοβιβαλεῖν ἐκείνην. ἑαυ-
τὸν δ' ἁρπάσθαι, ῥύτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ
τ' νυκτὸς οἶμαι σωφρόνως. καταλιποῦσα
δὲ δακρύοντα, μόνην ὠθεῖ τ' πλησίον σκίμποδος
κατάκλισιν ἀδύσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. Φί.
τὰ δὲ ἀγροῦ σοι ὦ μῆτερ, οὐ δυνήσατο; οὐ δὲ
ἀμφισβητήσειεν αὐτῷ υἱεῖ ὄντι. ὃς ἐμοῦγε
ἀφέμενος, ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ λαμπρίου
ἑταίρᾳ. μηδέπω ἐκείνου παρόντος. ἐπεὶ δὲ χρὴ
λέγειν ἔοικεν εἰδέναι με, καὶ δυνένευσα αὐτῷ οἷα πρὸ
ἔ, τ' ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος, ἀνακλάσας δ'
αὐχένα δὴ Θαΐδος, ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς,
ὥστε μόλις ἐπέσασθαι τὰ χείλη. εἶτ' ἐγὼ μὲν
ἐδάκρυον. ὁ δὲ, ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα ἐλά-
λα πρὸς δ' οὓς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδή. καὶ
ἡ Θαΐς ἐμβλέπουσα πρὸς ἐμέ. ὡς δὲ
προϊόντα ἤδοντο δ' λαμπρίαν, καὶ ἐκορέσθη
σάν πτε φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως
ἦν αὐτὸν κατεκλίθην, ὡς μὴ ᾖ δῆθεν προφα-
σίζοιτο

σίζοιτο ὕστερον. ἡ Θαΐς δὲ ἀνασᾶσα, ὠρχήσατο
πρώτη, ἀπογυμνοῦσα ἐπιπολὺ τὰ σφυρὰ, ὡς
μόνη καλὰ ἔχουσα, καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ
λαμπρίας μὲν ἐσίγα, ᾗ εἶπεν οὐδέν. Δίφιλος
δὲ, ὑπερεπῄνει δ' εὐρυθμίαν, καὶ δ' κεχορηγημέ
νον, καὶ ὅτι εὖ πρὸς τὴν κιθάραν ὁ πνοὺς, καὶ δ'
σφυρὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυρία, καθάπερ
τὴν Καλάμιδ Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ'
οὐχὶ Θαΐδα, ἣν καὶ σὺ οἶδα συλλυομένῳ ἡ-
μῖν, οἷά ὄβη. Θαΐς δὲ οἷα καὶ ἔσκωπτεν οὐθὲν ἧσ
ἐμέ. εἰ γάρ τις ἔφη μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔ-
χουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεται καὶ αὐτὴ ἔξαυα
σᾶσα. τί ἂν λέγοιμι ὦ μῆτερ; ἀνέσκην δὲ,
καὶ ὠρχησάμην. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; αἰσχέ-
σθαι, ᾗ ἐσαλπιστὴν δ' σκῶμμα, ᾗ τὴν Θαΐδα
ἐᾶν τυραννεῖν δ' συμπόσιον; Μή. φιλοτιμό-
τερον μὲν ὦ θύγατερ. οὐδὲ φροντίζειν ἔχρῆν.
λέπε δ' ὅμως τὰ μετὰ ταῦτα. Φί. οἱ μὲν δὴ
ἄλλοι, ἐπῄνουν. ὁ Δίφιλος δὲ, μόνος ὑπίων
καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀνέβλεπεν,
ἄχει δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. Μή. δ' φι-
λῆσαι δὲ δ' λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, καὶ δ' με-
ταβᾶσαν σοβιβαλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ
ἐπὶ δὲ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. Φί. αὐτίκα
πᾶν ἐβουλόμην αὐτόν. Μή. εἶτα οὐδὲ συ-

νεκάθησθε, ἀλλὰ ᾠήσεις, ἐκείνου λακρύοντος. οὐκ ἀποδύσῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πῶς χαίρεσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' ἀυτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ ὃν περὶ χειμῶνα λιμαίξομεν ἂν, εἰ μὴ ἐκεῖνος ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; φί. τί δῆτ', ἀνέχωμαι ἔχειν, ὑβριζομένη ὑπ' ἀυτοῦ; Μή. ὀργίζου μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ. οὐκ οἶσθα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ἐπτιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ ἔφυ ἀνθρώποις γενέσθαι. καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀποβῇς ἐμοὶ πάνυ τεινουσα δὶ καλῶδιον.

ΜΕΛΙΤΤΑ, ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

Ι τινα οἶσθα Βακχὶ γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ ἡ πάνυ μισουμένη τυγχάνοι, οὕτως οἷαιο, παραλαβοῦσα, κέμοι. θυμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἂν ἐγὼ, εἰ μόνον ἴδοιμι ἔτ' ἐμὲ αὖθις ἀναφέροντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. Βακ. τί φής; οὐκ ἔτι σύνεστιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν Σιμμίχην ὁ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν ῥᾳδίως ὀργᾶς τὸ πρὶν ἐγὼ ἀνέχομαι, οὐ βουληθεὶς τὴν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην; μέμνημαι δὲ ταῦτά σου ἀκούσα-

σα. Μέ. ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται ὦ Βακχί. ἡ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτόν. ἀλλὰ πίνουσι παρὰ Θρασωνίδῃ Παμμένει αὐτός τε, καὶ Σιμμίχη. Βακ. δεινὰ ὦ Μέλιττα πέπονθας, ἀλλὰ τί ἡμᾶς δέδηκεν; ἔοικε δὲ οὐ μικρὸν πρᾶγμ' εἶναι. Μέ. ὅ μοι ὅλον, οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς, κατελάλυθεί μοι χρέος τί ἀπαυτήσων, πέμπτος τοῦ παιδὸς, οὔτε με προσέβλεψεν ἐσελθών, οὔτε προσήκατο ὡς ἔθος πρόσφορον. ἀποσιάμενος δὲ τοὺς θεραπαίνας θέλουσαν, ἅπερ φησὶ πρὸς ἡμᾶς Ἑρμότιμον, καὶ τὰ ἱμάτια τῶν ῥίχνων γεγραμμένα ἐν ᾧ κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου κατεσκίδνυται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα ἔφην; καὶ ποίαν σκίδνη λέγεις; ὁδὲ, οὐδὲν ἀποκεινάμενος, οὐδὲ λειποψυχήσας, ἐκάθευδεν ἀποσκαφείς. πόθεν οἶσθ' ὅτι μεμηχάνηται μὲ πρὸς ἄλλας, ἐπιτρέφουσαν, φιλοῦσαν, ἀπεραμένην δὲ μετάφρενον; ὁ δ' ὅπως τιοῦν ἐπεμαλάχθη. ἀλλ' εἴ μοι φησὶν ἐνῆν πλέον ὀχήσασ', ἀπειμί πω, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. Βακ. ὅμως δ' ἦλθεν Ἑρμότιμον; Μέ. ἀλλά με ἴδιος ὦ Βακχί, ἀθλιώτερον διάπυρον ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ

ὁ μὲν, ἕως θέν ἀπῆλθ', ἦν ἀλεκτρυόνος βοὴ ἄσαντος ἀνεγρόμενος. ἐγὼ δ', ἐμεμνήμην ὅτι καὶ ἀρίχθ Τινὸς ἔλεπε καταπεγράφειν τοὔνομα ἐν κεραμίῳ. ἐπεμπτα δ' Ακίδα κατασκεπτόμενον, ἦλθ' ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔνδον, τοῦτο δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐσιόντι δεξιὰ πρὸς τῷ πύλῳ, Μέλιτται, Φιλῶ Ερμότιμον. μικρὸν ἄνωθεν κατώκα, ὁ ναύκληρος Ερμότιμος, φιλεῖ Μέλιτταν. Βακ. ὦ τῶν πεπερυγωμένων νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπήσαί τις θέλων σὲ Χαρῖνον, ἐγράψατε, ἢ λόγου τινὸς ὄντα εἰκῇ. σὺ δ', αὐτὸ καὶ ἐπίστευσεν. εἰ δέ γε εἰδείην αὐτὸν, σοὶ ἀλέξομαι. ἄπειρος εἶ. μὴ παῖς ἔπ. Μέ. πῶς δ' ἂν εἰδείης ἐκεῖνον, ὃς ἐγκεκλῃσάμενος ἔνδον, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς ἢ ἔτι πρὸ ἐμοῦ ἦν τοῦτον αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὑροίμην ὦ Βακχεῖ γραῦν, ὡς ἔφην, ἃ τοσοῦτοι ἂν φανεῖεν. Βακ. ἔστιν ὦ φίλτατη ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, σύρα δ' γένος, ὠμὴ ἔπη, μὴ συμπεπωγυῖα. ἤ μοι πρὸ φανίαν καλέσαιμι τὰ κἀκεῖνον εἰκῇ, ὥσπερ Χαρῖνος, σὺ δ' ἄλλαξε μέτα μῆνας ὅλους τέσσαρας, ὅτι ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν. ὁδί, τοῦ τῶν ἐπῳδῶν, ἧκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. Μέ. τί δ' ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἰπὲ ἔτι μέμνησαι; Βακ. λαμβάνε μὲν οὐδὲ πολὺν ὦ Μέλιτται τὸν μισθὸν, ἀλλὰ δραχμήν, ⟨ἄρτον. ἢ ἐπικεῖσθ

ἐπικεῖσθ δὲ λῷ μετὰ τῶν ἀλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, μὴ θύον, μὴ λᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει. καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνῳ μόνῳ. σκέψει δ' ἔτι αὐτοῦ τὸ αὐθρὸς ἔνδον, οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν ζιχῶν, ἢ τί τῶν τοιούτων. Μέ. ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. Βακ. ταύτας κρεμάσαι ἐκ παστάδος ⟨ποθυμιᾶν δεῖ θύῳ, πάτταλον ⟨τῶν ἀλλῶν ἄνω δ' ὦσιν. ἐπλέπει δ' ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ δ' ἐκείνῳ, καὶ δ' σόν. εἶτα ἐκ κόλπου προκομίσαι ῥόμβον, ἐπιστρέφειν ὠλήν τινα, λέγοντα ἐπιχόχω τῇ πλώσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. μὴ μετ' οὐ πολὺ φανίας ἅμα, ⟨τ' σωφρόνων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, μὴ τ' φοιβίδος, ἢ σωφῶν, πολλὰ ἀπρύσης, ἥκε μοι, δ' πλέον ⟨τὸ τ' ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δ' ἐκ τοῦτό με σφόδρα κατὰ τ' φοιβίδος δ' μίσηθρον ἐνδάξαι, τηρήσαν δ' ἴχνος ἐὰν ἀπολίπῃ, ἀμαυρώσαν, ἐπιβῆναι μὲν δεξιῷ ἀριστερῷ ἐκείνης, δ' ἐμὸν δεξιόν. δεξιῷ δὲ, δ' ἀριστερὸν ἔμπαλιν. ⟨λέγω, ἐπιβέβηκά σοι, ⟨περάνω εἰμί. ⟨ἐπίσχα ὡς προσέταξε. Μέ. μὴ μέλλε, μὴ μέλλε ὦ Βακχί. κάλλιστ' τὴν σύραν. σὺ δ' ὦ Ακί, δ' ἄρτον, μὴ δ' θύον μὴ λᾷδα ἄλλα πάντα πρὸς τὴν ἐπῳδὴν θύε πίζε.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ.

καινὰ ταῦτὶ σοῦ ἀκούομεν ὦ Λέαινα, τὴν
κ Λεσβίαν Μέγιλλαν τὴν πλησίαν, ἐξὸν
σοῦ ὥσπερ ἄνδρα, καὶ σωζεῖναι ὑμᾶς,
οὐκ οἶσθ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί δρῶσι;
πηρυθριάσας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. Λέ.
ἀληθῆ ὦ Κλωνάριον. ἀσχύνομαί σε. ἀλλόκοτον
ἢ τί ἐστιν. Κλω. πρὸς τῆς κουροτρόφου, τί δ' πρᾶ-
γμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί λέγει πρὸς ταῦτα σω-
πᾶτε; ὁρᾶς; οὐ φιλῆσόμε. οὐ γὰρ ἂν ἀπε-
κρύπτου τὰ τοιαῦτα. Λέ. φιλῶ μὲν, εἰ καί τι
ναὶ ἄλλην. ἡ γυνὴ δ', Λεινῶσ ἀνδρικὴ ἐστιν. Κλω.
οὐ μανθάνω ὅ, τι καὶ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρεί-
στρια τυγχάνει οὖσα. τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ
λέγεσθαι γυναῖκας, ἐπὶ ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελού-
σας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δ' ἑαυτὰς πλησιαζού-
σας, ὥσπερ ἄνδρας. Λέ. τοιοῦτό τι. Κλω. οὐ
κοῦν ὦ Λέαινα, ἔδει αὐτὸ μὴ ποιῆσαι, ὅπως μὲν
ἐπείρα τοιοῦτον, ὅπως δὲ σωφρονίσθης, μὴ
τὰ μετὰ ταῦτα. Λέ. ὁπότων τινὰ συμπότου
σα αὐτῇ, καὶ Δημώναξα ἡ κοσμιότατος πλησίαν
καὶ αὐτῇ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρῆλθ
φασί με καθαρίζειν αὐτᾶς. ἐπεὶ δὲ ἐκαθέσθησα,
καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἐλθὼ καθεύδησον, καὶ ἐμέθυον, ἄγε

δ' ἔφη ὦ Λέαινα ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἥδη
καλὸν, ἐνταῦθα κάθησθε μεθ' ἡμῶν, μέση ἀμ-
φοτέρων. Κλω. ἐκάθησθε; εἶτα μετὰ ταῦτα
τί ἐγένετο; Λέ. ἐφίλουν με τοπρωτον, ὥσπερ
οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ
χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ πολὺ
βαλλον, καὶ δὴ μαστοὺς ἐθλιβον. ἡ Δημώναξα
δέ, καὶ ἔλακνε μεταξὺ καταφιλοῦσα. ἐγὼ
δὲ, οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα ἦν.
χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑπόθερμος ἤδη οὖσα, τὴν
μὲν πυγίδα ἀφεῖλετο τῆς κεφαλῆς. ἐπέκει
το δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ
ἔφυ αὐτῇ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις
τῶν ἀθλητῶν, ἀποκεκαρμένη. καὶ ἐγὼ ἐτα-
ράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, ὦ Λεαινά φησιν, ἑώρα
κας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ
ἔφη ἐνταῦθα νεανίσκον ὦ Μέγιλλα. μὴ κα
ταθήλυνέ με ἔφη. Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγο-
μαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτην Δη-
μώναξαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα ὦ
Κλωνάριον ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφην. οὐκοῦν σὺ
ὦ Μέγιλλε, αὐτὴρ τις ὤν, ἐλελήθεις ἡμᾶς, κα
θάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ κρυπτόμενον ἐν τοῖς
παρθένοις. καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις καὶ
σὺ ἐν τῇ Δημώναξαν ὅπερ οἱ ἄνδρες. ἐκεῖ

νομὴν ἔφη ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω. Λέομαι δὲ οὐ-
λὲ πάνυ αὐτο. ἦν δέ τινα χρόπον ἡλίω πα
ραπολὺ ὁμιλοῦντα ὤφειμε. ἀλλὰ μὴ ἐρμα-
φρόδιτος εἶ ἔφω, ὅτοι πολλοί εἰσιν λέγονται,
ἀμφότερα ἔχοντες; ἐπῄρου ἤπόουν ὦ Κλωνά
ειον τὸ πρᾶγμα. οὐ φησιν, ἀλλὰ διπᾶν ἀνήρ εἰ
μι. ἤκουσα ἔφω ἐγὼ ἢ βοιωτίας ἀυλητρίδος
Ισμηνοδώρας, ἀνηγυμένης τὰ ἐφέσεια παρ᾽
αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς
ἀνήρ. ὁ δ᾽ αὐτὸς, καὶ μάντις ἄριστος. οἶμαι
Τειρεσίας τοὔνομα. μὴ δῆτα τι ἢ σὺ τοιοῦτο πε
πονθας; οὐκουν ὦ Λέαινα ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννή-
θην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν. ἡ γνώμη δέ,
καὶ ἡ ἐπιθυμία, ⸫ τἄλλα πάντα, ἀνδρός εἰσί
μοι. καὶ ἱκανὴ γοῦν σοι ἔφω ἐπιθυμία. πάρε
χε γοῦν ὦ Λέαινα εἰ ἀπιστεῖς ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐ
δὲν ἐνδέουσάν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι καὶ
τὸ τοῦ ἀνδρείου. ἀλλὰ πάρεχε. ὁπόταν γάρ, πα
ρέχον ᾖ Κλωνάειον, ἱκετευούσης πολλά. καὶ
ὁρμόν τινά μοι δύσῃς τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθό
νας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα
πολὺ ἐλάμβανον. ἡ δὲ, ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει,
καὶ ἥδετο μανῖα. ⸫ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδε
σθαι. Κλω. τί ἐποίει ὦ Λέαινα; ἢ τίνα
ζόωσαν; οὔπω μάλιστα εἰπέ. Λέ. μὴ ἀνά-
κεινε

κεινε ἀκειβῶς. αἰσχρὰ γάρ. ὥστε μὰ τὴν οὐ-
ρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

ΚΡΩΒΥΛΗ, ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

Κόρινν᾽, ὡς μὴν οὐ πάνυ δῆνον ἦν ὁ ἐνό
μιζον, ἢ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθέ
νου, μεμάθηκας ἤδη. μετὰ μειρακίσ
κου ὡραίου γενομένη, μνᾶν δὲ ῥᾳδίως μίσθω
μα κομιζομένη, ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί
σοι. Κό. ναὶ μαναίειον. ἐχέτω δὲ ⸫ φή-
φους τινὰς πυραγείς, ὅσος ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν.
Κρω. ἔσαι ριοῦρος. ἄκουε δὴ τἄλλα παρ᾽
ἐμοῦ, ἅ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι
τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν γὰρ ἡμῖν ἀτροφὴ τοῦ
βίου οὐκ ἔστιν ὦ θύγατερ. ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα
ἧς οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶ
δα ὅπως ἀπεζήκαμεν. ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη,
πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχαλκεύε γὰρ, καὶ μέ-
γα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ. ⸫ πάντων ὅστις
ἀκούσαι σημνυμένων, ἢ μὴν μετὰ Φιλίνον,
μηκέτ᾽ ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὴν
τελευτὴν, τὸ μὲν πρῶτον ἀποδημένη τὰς πυ
ράγρας, ⸫ ὑν ἄκμονα, καὶ σφῦραν δύο μνῶν,
ἀπερύτων συνεφάψαμεν. εἶτα, νῦν μὲν, ὑφαίνου
σα. νῦν δὲ, κρόκῃ κατάγουσα, ἢ σίμωνα κλώ
θουσα, ἐπιζόμην τὰ σιτία μόλις. ἔβοσκον

δέ σε ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα ἀπολιμένουσα.
Κό. τὴν μανᾶν λέγεις; Κρω. οὐκ. ἀλλὰ ἐλο
πίζομεν ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψασ μὲν
ἐμὲ, σαυτὴν δὲ κατακοσμήσεις ῥᾳδίως καὶ
πλουτήσεις, καὶ ἐδητὰς ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θε-
ραπαίνας. Κό. πῶς ἔφησ μῆτερ, ἢ τί λέγεις;
Κρω. συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνου
σα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα τῷ μισθῷ.
Κόρ. καθάπερ ἡ Δάφνιδος θύγατηρ λύρα;
Κρω. ναὶ. Κόρ. ἀλλὰ ἐκείνη ἑταῖρά ἐστιν. Κρω.
οὐδὲν τοῦτο δύνον. καὶ σὺ πλουτήσεις ὡς ἐκεί
νη, καὶ πολλοὶς ἐρασθεῖσα ἕξεις. τί ἐδάκρυσας ὦ
Κόιννα; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσα, καὶ ὡς ἀπολιπούσα
σί εἰσιν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνο
σι; Τὴν Δάφνιδα τοῦν ἐξ ὧν οἶδα ὦ φίλη Λθρόσθα,
ῥάκη πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι τὴν ὥραν ἀπολιβεβλη
μένην. ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς ὅια πρόεισι, χρυσὸς, καὶ
ἐδητὸν ἀνθεῖσ, καὶ θεραπαιναι τέσσαρες.
Κόρ. πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ λυ-
ρα. Κρω. τὸ μὲν πρῶτον, κατακο
σμοῦσα ἑαυτὴν ἀπρεπῶς, καὶ ἁπαλὴς οὖσα,
καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγ-
χάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἰώθασ, ἀλλὰ μέ
χρι γέλωτος ἤδη, καὶ ἐπαφρόν. εἶτα προσομιλοῦσα
δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι,

ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη
τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὠδί δεί-
πνου λαβοῦσα μίσθωμα, οὔτε μεθύσκεται,
καταγέλαστον δέ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοι
αύτας, οὔτε ἀπορεμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπει-
ροκάλως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκρως τοῖς
ἁλῶσι, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἔπ' ἀμ
φοτέρας παραβύεται τὰς γνάθους. αἰνεῖ δὲ
ἥρεμα, οὐ χανδόν, ἀλλ' ἀναπαυομένη. Κό.
κἂν εἰ δυνῷτο ὦ μῆτερ τύχοι; Κρω. τότε
μάλισα ὦ Κόιννα. καὶ οὔτε πλέον τοῦ δέοντος
ἐσφθέγγεται, οὔτε ἀποσκώπτει ἐς τινα τῶν
παρόντων. ἐς μόνον δὲ ἂν μισθωσάμενον βλέ
πει. καὶ δὴ ἅπαντες ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπεὶ
δὲν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀ-
μελὲς ἐκείνη ἂν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ δῆ ἅπαν
τες ἐν τάξει θηρᾶται, ὡς πλαγάσιον, καὶ ἐρασθὴν
ποιήσειεν ἑκάστον. ταῦτα δὴ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαι
νοῦσιν. εἰ δὲ μὴ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάειρα
μὴ ἡμῖν ἐσόμεθα. ἐπεὶ τάγε ἄλλα παραπολὺ
αὐτῆς ἄλλο οὐδὲν ὦ φίλη Λθρόστεια φημι,
ζώνης μόνον. Κό. εἰπέ μοι ὦ μῆτερ, οἱ μι
σθούμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, ὅιος ὁ Εὐκει-
ρος, μεθ' οὗ χθὲς ἐκάθευδον; Κρω. οὐ πάν
τως, ἀλλ' ἔνιοι μὲν, ἀμείνους. οἱ δὲ, καὶ ἥδη

ἀνδρώλης. οἱ δ', ἢ οὐ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. Κό. ἢ γοῦν σιγᾶν δεήσει; Κρωμάλισκε θύγατερ. οὐ μέντοι ἢ πλείονα φλύαρον. οἱ καλοὶ δ', ἀνὴρ μόνος, καλοὶ θέλουσιν εἶ. ἢ σοὶ δ' ἐμελέτω ἀεὶ τὸ πλείονος, εἰ θέλοις ἐν ἔρᾳ χεῖ λέξιν ἀπάξας, ἐνηλλάξας τε ἔρωτι δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόεινναν τὴν τοῦ Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, ἢ φρισεναλίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φῄς; πρίασθαι ταῦτα, ποιήσω; οἶσθα ἐγώ. ἢ προέξεις ἁπασῶν ἑᾳδίως. νῦν δ' ἄπιθι λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τὴμβρον ὁ μειράκιον ὁ Εὔκριτος. ὑποχεῖτο γάρ.

ΜΗΤΗΡ, ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ. ΜΗΤΗΡ.

Νέτι τοιοῦτον ἐρασθὴν ἑύρωμεν ὦ Μοῦσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ὅδε, θύσαι μὲν τῷ πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις, ἁμαλίνη ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουσιωτέραν. καὶ ὅλως, μακάρεια, καὶ τρισευδαίμονος ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾶς ἡμῖν παρὰ τοῦ νεανίσκου ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲν οὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐδῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μύρον, ἀλλὰ προφάσεις ἀεί, ἢ ὑποχέσεις, ἢ μακρὰς ἐλπίδας, ἢ πολύ γε ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῆς πατρῴας, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ, καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φῄς, ὅτι νόμῳ σε γαμετὴν ποιήσεται. Μη. ὤμοσε μὲν ὦ μῆτερ, κατὰ τῶν θεῶν, καὶ τῆς πολιάδος. Μή. καὶ πιστεύεις δῆλα δή; καὶ μὰ τὰς πρώην οὐκ ἔχοντι αὐτῷ καταθεῖναι συμβολὴν, ἵν' ἀκλύλιον δέωκας, ἀγνοοῦσισ ἐμοῦ; ὁ δὲ ἀπροόμβοσ, καὶ πέπε. ἢ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ ἰωνικὰ, ἑλκοντα ἑκάτερον δύο δαρεικοὺς, ἃ σοι χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε, πρισάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο Χαιρέας ἔρανον ὑπὲρ ἐφήβοις ἀποπεμφθῆναι. ὀθόνας δὲ, ἢ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγω; καὶ ὅλως, ἔρμαιόν τι ἡμῖν, ἢ μέγα ὄφελος συμπέπωκεν οὗτος. Μου. ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φασὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύειν, καὶ δεινομάχησ, καὶ λάχητος ἱππόδρομος, καὶ τοῦ ἀρεοπαγίτου. καὶ φασὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν παρ' αὐτοῦ, ἣν ὁ γέρων μόνον καταμύσῃ Μή. οὐκοῦν ὦ Μουσάριον, ἐὰν πολήσασθαι δέῃ, καὶ ὁ σκυτοτόμος ἀπὸ τοῦ σιδηραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων ὀλίγας παρ' ἡμῶν λάβε. καὶ πρὸς τὸν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά. καὶ ἢν δ' ἐνοίκιον ἀπαιτῶσθε, περιμενοῦμεν φάσομεν, ἕστ' ἂν λάχησ ὁ κολυτ

πεὶς ἀποθάνῃ. ἀποδώσομαί γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. οὐκ αἰσχύνῃ μόνῃ τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ ταραντινίδιον ἔχουσα; Μου. τί δῆτα ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι δυτυχέστεραί μοι, καὶ καλλίους εἰσίν; Μή. οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, καὶ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥήμασιν, ἢ νεανίσκοις, ἐφ' ἅκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι. σὺ δὲ εἶ πιστή, καὶ φίλανδρος. οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινά, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν. καὶ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ ἀκαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος καὶ ἁβρὸς, οἶνου δὲ τιμὴν Ἀπειλήφει, τοῦ παιδὸς πέμψαντος. σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν ἀπεμύκτισας, καθεύδοντι δὲ μοι τὸν Ἀδώνιδα Χαιρέου. Μου. τί δῆτα, ἐχρῆν Χαιρέαν καταλείψασαν, πρὸς ξαθὴν ἂν ἐργάτην ἐκεῖνον, κινάβρας ἀποζοῦσα; λεῖός μοι φασὶ Χαιρέας, καὶ χοιρίσκος ἀκαρνάνιος. Μή. ἔστω ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πρωκρὸν ἀρπεῖ. τί γ' Ἀντιφῶντα ἂν Μενεκράτους μᾶλλον ἐπῃνούμην, οὐδὲ ὁρᾶν ἐθέλεις; οὐ καλὸς ἦν; καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέου; Μου. ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με αὖθις μετ' αὐτοῦ. Μή. πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; οὐκοῦν ἀνέραστος σὺ μενεῖς δῆτα, ἢ σωφρονήσεις, καθάπερ οὐχὶ τᾶρα,

τᾶρα, ἢ λὲ θεσμοφόρου ἱέρεια τις οὖσα. ἐῶ τἄλλα. σκόμβρον ἁλῶα ἐσί. τί δέ σοι δέδωκεν ἐστὶν ἑορτήν; Μα. οὐκ ἔχει ὦ μαινάδιον. Μή. μόνος οὗτος οὐ τέχνῃ εὕρηκεν ὃν ἂν παρέρα, οὐκ οἰκέτι ὧδε καθῆκεν ἁβρὰ πατήσοντα, οὐκ ἀπὸ μηδὸς ἢ τήνου ἀπειλήσασ' ἁρπαθυσεῖσθαι ῥᾳδίως συμβουλεύσομαι, εἰ μὴ λάβοι, ἀλλὰ καθῆται, ἢ μᾶσ' ἐπιτρίβεων, μήτε αὐδὴς ἁδὶς, μήτε παρὰ τῶν δεόντων ἐῶν λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει ὦ Μᾶ σάδιον, ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν ἀεὶ ἑστᾶσα; ἢ τὰ αὐτὰ φονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἁδὲ μήτηρ γάμον ὠλυτάλαγον ἁζεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται δ' οἷς τότε τῶν ἀκρυῶν, ἢ τῶν λημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πέντε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; Μου. μνησθήσεται ἐκεῖνος. λεῖπμα δ' ἐμὲ οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, ἀλλὰ καταναγκάζομαι, καὶ διαζόμενος ἠρνήσατο. Μή. γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι. ἀναμνήσω δὲ σε ὦ Μᾶσάδιον τότε.

ΑΜΠΕΛΙΣ, ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

ΑΜΠΕΛΙΣ.

Ἴτις δὲ ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοτυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐῤῥάπισέ ποτε, ἢ σβδιέκειρεν, ἢ τὰ ἱμάτια σβδιέχισεν, ἔτι ἔρασσα ἐκείνος ἦν; Χρυ. οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος ὦ Ἀμπελὶ δείματα; Αμ.

ναι, ταῦτ' αὐθρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήμα
τα, καὶ ἄκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ πολλάκις ἥκειν, ἀρ
χομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι. ἐπὶ δὲ
πῦρ ὅλον, ἑκατὸν ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ μὴ σὲ
ὡς φῂς ὁ Γοργίας ἐβασίζε, καὶ ζηλοτυπεῖ, χεν
σὰ ἔλαθιζε, καὶ εὖ χου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν.
Χρυ. τὰ αὐτά; τί λέγεις; ἀεὶ ἐβασίζειν με;
Αμ. οὐχί, ἀλλ' αἰνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον
αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷς, τί ἂν ἔτι ὀργί-
ζοιο, εἰ σύ τινα ἕτερ) ἐρᾷς ἢν ἔχοις; Χρυ. ἀλλ'
οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. οὐδ' ἐμάτην ἐλαβε δὴν πολύ
σιον με ἐρᾶν, ὅτι ἄλλ) ἐμνημόνευσά ποτε αὐτ'
Αμ. μὴ θαῦμ' ἂν εὖ, ὑπὲρ πλησίον οἰεσθαι σου σὰ
ζεσθαί σε. οὕτω δ' αἰνίσεται μᾶλλ), καὶ φιλοτιμή
σεται, ὡς μὴ ὑπερβάλοιτο αὐδὲν οἱ αὐτέρας αι.
Χρυ. καὶ μὴν οὔτός πε μόνον ὀργίζε), καὶ βασίζει. δὲ
σωσι δὲ οὐδέν; Αμ. ἀλλὰ δώσει. ζηλότυπος δ'
καὶ μάλισα λυπηθήσον). Χρυ. οὐκ οἶδ' ὅπως
βασίσματα λαμβάνειν βούλει με ὦ Αμπελίσ
κον. Αμ. οὐκ. ἀλλ' ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες
γίγνον), καὶ εἰ πύθοιτο ἀμελεῖσθαι. εἰ σὲ πιστεῦσαι
μόνος ἔχειν, ἀπομαραίνεται πως ἡ ἐπιθυμία.
ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἰκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἐτα
εἰσασα. σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης οἶμαι, ἢ ἐ-

λαττον οὖσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, καὶ δηγή

σομαί σοι ἃ ἔπαθον πρότερον, οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν.
ἦρα μὲν Δημόφαντος ὁ ναυφάντης, ὁ καλὸς τὴν οἰκίαν
τὴν ποικίλην. εὖρος οὐδὲ πώποτε πολέον πέντε
βραχμῶν πλέθρου ἐστὶ καὶ ἑξήκοντα ποδῶν. ἦρα δὴ ὦ
Χρυσί, ἐπιθολαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑπερένων
οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παγινόμενον ὠθεῖ
τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόν) ἐμοὶ ἐ-
κάθησε μοι ἐ-
κοτε, καὶ ἔδυ μακροῦ. ἐπεισ δὴ ἦ ἐλθοῦσα ποτὲ
ἀπέκλεισα, Καλλιάδης ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, σὲ
καθραχμὰς πεπεμφώς, ἐμὲ μὲν πρῶτον, ἀπὸ ἦλθέ
μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλά μὲν λιπ' ἦλθ)
ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον. ὁ Καλλιάδης
δὲ ἔνδον ἦν ἄυτις, ἐπιθερμαινόμενος ἤδη τότε
ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς ἐ-
μὲ πρᾶγμα. καὶ ἐπισάσ πο) σε, ἀνεωγμένων τῶν θυρῶν
τὴν θύραν, ἔκλασεν, ἔτυπτεν, ἀπειλεῖ φονεύσειν,
πρὸς ἐρρήγνυε τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐκείρει. καὶ τέ-
λος τάλαντ) δύο, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆ
νας. ἀπῆλθ) δὲ αὖτ', πρὸς ἅπαντας ἐλεγεν, ὡς ὑπὸ
φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. ἐπὶ δὲ ἦν ἄρα ζηλο
τυπία, ἐπὶ φάρμακον. ὥστε ὦ Χρυσί, καὶ σὺ χρῶ
τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δ'
ὀνεανίσκος ἔσαι, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

ΔΩΡΙΣ, ΠΑΝΥΧΙΣ, ΔΟΡΚΑΣ, ΦΙ
ΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΠΟΛΕΜΩΝ. ΔΩΡΙΣ.

Πολώλαμμι ὦ κεκτημένη, ἀπολώλα
ἀ μμι. ὁ Πολέμων ἀπὸ στρατείας ἀνέ-
στρεψε πλουτῶν, ὥσ φασιν. ἑώρακα δὲ
κἀγὼ ἀυτὸν, ἐφεστρίδα πορφυρᾶν ἐμπεπορ-
πημένον, & ἀκολούθους ἅμα πολλούς. ἡ οἱ φί
λοι ὡς εἶδον, σωιέθεον ἐπ' αὐτὸν, ἀσπασόμενοι.
ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ θεράποντα ἰδοῦσα κατό-
πιν ἐπόμενον, ὃς ξυναποδεδημήκει μετ' αὐτῆς,
ἠρόμην, ἡ εἰπέ μοι ἔφην ὦ Πρόμενον, ἀσπασόμε
νη πρότερον αὐτὸν, πόσα ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴ
τι ἄξιον τῶν πολέμων ἔχοντος ἐπανελήλυθε
τε. Παν. οὐκ ἔλει ὅστις οὗτος, ἀλλ' ἐκεῖνα, ὅτι
μὴ ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, & μάλι
στα δὲ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ, στρατείᾳ. ἡ λέγοι
να δὲ, ἐπυνθάνετο ἀεὶ τί πράττοιτε, καὶ ἔνθα εἴ
ητε. εἰ δὲ καὶ ὅστις προσέθηκας, ὡς ἡ ἐσάκρυε,
καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν πρᾶ-
γμα. Δορ. προεῖπον οὐθὶς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα.
πρὸς δὲ σὲ, οὐκ ἂν εἶπον. ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβού-
λόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε Παρμένονα, οὕτως
ἠρξάμην. ἦ που ὦ Παρμενίων, ἐβόμβει τὰ ὦτα
ὑμῖν; ἀεὶ δ' ἐμέμνητο ἡ κεκτημένη μετὰ δακρύ-
ων. & μάλιστα εἴ τις ἐληλύθοι ἐκ τῆς μάχης. καὶ
πολλοὶ τεθνᾶσιν ἐλέγομεν, ἐπαρατίλετο τότε
τὰς κόμας. ἡ τὰ σέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέσθεν

πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. Παν. ἔυγε ὦ Δορ
κάς. οὕτως ἐχρῆν. Δορ. εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ
ἤρόμην ἐκεῖνα. ὁδὲ, πάνυ λαμπρῶς φησιν ἀνε-
στρέψαμμι. Παν. οὕτω κἀκεῖνος οὐδὲν προεῖ-
πῶν ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠν-
χετο ζῶσαν καταλαβεῖν; Δορ. & μάλα πολ
λὰ τοιαῦτα ἔλεγε. δι' ἓν δὲ κεφάλαιον ἅπαν ἐξή-
γγελε, πλοῦτον πολύν. χρυσόν. ἐσθῆτα. ἀκολού
θους. ἐλέφαντα. δι' μὲν γὰρ ἀργύριον, μὴ δὲ ἀειθ
μῶ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδ' ἡμῶν, ἀπομεμεξη-
μένον πολλοῖς μεδ' ἡμῶν. εἶχε δὲ & αὐδὶς Πρό
μένων, δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέ-
γιστον, πολύτροπον. ἡ ἦφος ἐνεβέβληντο χρυσῷ
μέσον. ἐρυθρά τε ἦν ἐπὶ πολὺ. εἰσῆλθε δ' ἐν αὐτὸν
ἐθέλοντά μοι ἀνηγεῖσθαι ὡς δὲν ἄλλων ἀνέθηκεν,
& ὡς ἀπέκτειναν τιμωρίαν τινὰ, καὶ ὡς ἀνέ-
βλεψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ, ἡ
ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προαγγελοῦσα, ὡσ
τοῦτ' πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ Πολέ
μων, ἤξει γὰρ πάντως, ἀπωσεισάμενος δὲ γυ
ναῖκας, ἀναπυθόμενος, εὕροι δὲν φιλόστοργον
ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; Παν.
ἀξιοῖς κωμῳδεῖν ὦ Δορκὰς ἐκ τῶν παρόντων σω-
τήριον. οὔτε γὰρ ἦν ἀποπέμψαι καλὸν, τάλ
λαντον ἐναγχος σεσωκότα, ἡ τἄλλα ἐμπο-

ρον ὄντα, & πολλὰ ἀσπιχνούμενον, οὔτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπαινήκοντα, χρήσιμον μὴ πάρα λέχεσθαι. προσέτι δέ, & ζηλότυπος ἐστιν. ὅσον μὲν πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφορητος ἦν. νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; Δορ. ἀλλὰ μὴ προσέρχεται. Παν. ἐκλύομαι ὦ δρκὰς, ὑπὸ τ' ἀποριας, καὶ βέμω. Δορ. ἀλλὰ & φιλόσοφος προσέρχεται. τί γένωμαι; πῶς ἄν με ἡγῇ καταπιοῖ; Φι. τί οὐ πίνομεν ὦ Παννυχί; Παν. ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνος φανείς. Πο. οὗτος δέ τίς ἐστιν ὁ προσιὼν ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε οἰχου ὦ Παννυχί. ἐγὼ δ' ὑπὸ τεμπάδος ἐκ πυλῶν δίεπτην, ἐπειγόμενος ἐπὶ τοιαύτην γυναῖκα. ἢ δίκαια μέντοι πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω. οὐκ ἔτι ἂρ πάθοιμι ὑπὸ σοῦ. Φι. σὺ δὲ τίς εἶ ὦ βέλτιστε; Πο. ὅτι Πολέμων ὁ στειεὺς, παγλίσιος φυλῆς, ἀκούεις, χιλιαρχήσας πρῶτον. νῦν δὲ, ὀξανασχήσας πεντακισχιλίαν ἀπορίαν, ἐρασὴς Παννυχίδος, ὅπερ ὤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. Φι. ἀλλὰ πανῦν ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, & τάλαντον εἰληφε, λήψεται δὲ καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία διαθώμεθα. & νῦν ἀκολουθεῖ μοι ὦ Παννυχί. ὅσον δὲ παρ' Ὀρθρύσας χιλιαρχεῖν ἔα. Δορ. ἐλευθέρα μέν ἐστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἂν

θέλῃ. Πό. τί πρῶ Δορκάς; Δορ. ἐπαινέσαι ἄμεινον. ὀμνύοντι οὐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι. & μᾶλλον ἐπιπαθήσεται ζηλοτυπῶν. Παν. ἐὰν θέλεις, εἰσίωμεν. Πο. ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν ὅτι σ' ὕστατον πίεσθε ἡμέρον. ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένος πάρειμι, θὲς θρᾷκας ὧν Παρμενίων. παν. ὡπλισμένοι ἥκον, ἐμφράξαντες σὺν στενοπῷ τῇ φάλαγγι. ὦν μετώπου μὴν, σὺ ὁπλιτικόν. πῇ ἑκάτερα λέ, εἰ σφενδονῶνται, & ῥόθιον. οἱ δὲ ἄλλοι, κατόπιν. Φι. ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα ὦ μισθοφόρε ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις. σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρμάτιον ἐφρούρεις, τάχα δημοσίᾳ τισὶν ὤν, ἵνα μὴ δόρυ προσχαρίσωμαί σοι. πο. & μὴν εἰσῆμεν ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ἴδῃ λόφοις θέασθε, σίλβοντας τοῖς ὅπλοις. Φι. ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ τίνες οὗτος, μόνος & οὗτος ἕπεται μοι, βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, & ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσω ὑμᾶς, ὡς μὴ δὲ ὅποι οἰχοισθε ἔχοιτε εἰπεῖν.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ, ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ.

ὁ τὺ ἔτι φοιτᾷς παρὰ σὲ ὦ Δροσὴ, σὺ μειράκιον ὁ Κλεινίας. οὐ & ἑώρακα πολὺς ἤδη χρό

νος αὐτὸν παρ' ὑμῖν. Δρο. οὐκ ἔτι ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἴρξε μηκέτι μοι προσιέναι. Χε. τίς οὗτος; μή τι σὺν παιδοτρίβῃ Διότιμον λέγῃς; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. Δρο. οὐκ, ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἁπάντων μῶνος Αεισχίνετος. Χε. σὺν σκυθρωπὸν λέγεις; σὺν δασύν; σὺν βαδιστικόν; ὃς εἰώθει μετὰ τῶν μειρακίων τοῦτο πατεῖν ἐν τῇ ποικίλῃ; Δρο. ἐκεῖνόν φημι σὺν ἀλαζόνα. ὃν κάκιστα ἐπίδοιμι ἀπολούμενον, ἑλκόμενον τ' ὠθούμενος ὑπὸ δημίου. Χε. τί παθὼν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦτα ἔπεισε σὺν Κλεινίαν; Δρο. οὐκ οἶσθα ὦ Χελιδόνιον. ἀλλὰ μηδέποτε ἀποκοιτός μοι γενόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο. πρῶτον δὲ ὦ μίλησέ μοι. τριῶν τούτων ἐξῆς ἡμερῶν οὐδὲ προσῆλθε ζῶν σὺ νωθρῷ, ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην, οὐκ οἶσθα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐγὼ αὐτῷ, ἔπεμψα τὴν Νεαίρα πρισκευομένην αὐτὸν ἢ ἐν ἀγορᾷ ἁρπάσοντα, ἢ ἐν παιδικῇ. ἡ δὲ, πρὸς πατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τ' Αεισχινέτου, νεῦσαι πρόσω. ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα, κάτω ὁρᾶν, & μηκέτι παρενεγκεῖν σὺν ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα ἐς τὴν πόλιν. ἡδὲ, ἄχρι τ' ἀπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μήδ' ὅλως ἐπεστράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν ἀφεῖς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα.

πρὸς με οἴει δύνασθαι τὸ μετὰ ταῦτα οὐκ ἐχθαρεῖκάσαι ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος, ἀλλὰ μὴ ἐλυπησά τι αὐτὸν ἐλέγχων, ἢ τινὸς ἄλλης ἡράθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ ἀνεκώλυσιν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἐφέρομεν. ἦν δὲ πολὺ δείλην ὀψίαν ἥκειν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τοῦτο πρὸς αὐτὸν κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα ὦ Χελιδόνιον. οἶσθα γὰρ δὴ που γράμματα. Χε. φέρ' ἰδωμὲν τὰ γράμματα οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' ἐπισεσυρμένα, δηλοῦντα ἐπεξίν τινα τοῦ γεγραφότος. λέγει δὲ, πῶς μὴ ἐφίλησάσε ὦ δροσὴ, τοὺς ἐμοὺς τριοῦμαι μάρτυρας. Δρο. αἰαῖ τάλαν. οὐδὲ σὺ χαίρειν προσέγραψε. Χε. καὶ νῦν δὲ οὐ κατὰ μῖσος, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Αεισχινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. κἀκεῖνος, ἐμαθε πάντα καθ' ἡμᾶς ἅπαντα, πάνυ πολλὰ ἐτῶν τί μοι, ἀπεπὲς δὴ λέγων ἑταίρα συνεῖναι, ἀρχιτέλους καὶ Ερασικλείας υἱὸν ὄντα. πολὺ γὰρ ἄμεινον ἦν τὴν ἀρετὴν προτιμᾶν τῆς ἡδονῆς. Δρο. μὴ ὥραισιν ἴκοι τὸ λῆρος ἐκεῖνο, τριαῦτα παιδεύων σὺ μειρακιον Χε. ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ. παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παραφυλάττων. καὶ ὅλως,

οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ. εἰ δὲ σωφρονοῖμι, καὶ πάντα πειθοίμην αὐτῷ, ὥστε ἔχεται πάνυ δυσάμενος ἐστεφάνωμε, καὶ ἐνάρετον κατασκήσωθι, τοῖς τρόποις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὥστε κλέψασ ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι δὸς τύχει, καὶ μέμνησο Κλεινίου. Δρο. τί σοι δοκεῖ ἢ ἐπιστολὴ ὦ Χελιδόνιον; Χελ. τὰ μὲν ἄλλα, ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις. τὸ δὲ μέμνησο Κλεινίου, ἔχει τινὰ ὑπόλοιπον ἐλπίδα. Δρο. καὶ μοὶ οὕτως ἔδοξεν. ἀπόλλυμαι δ' ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μέντοι Δρόμων ἔφασκε σωφρονεστέραν τινὰ εἶναι τὸν Ἀετσαίνετον, καὶ διὰ τοῦτο προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογισιεῖσθαι περὶ τὴν Κλεινίαν, ὥστε ὑποχνούμενόν, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ ὅλως, ὡδὶ τὸ μειρακιόδες ἐστιν. ἢ τείλει δὲ ὁ θεὸς παρὰ τοῦ Κλεινίου κατορθῶν ταῦτα. Χε. ἐχθὲς ὦ Δροσὶ, γαρίσασθαι τὸν Δρόμωνα. Δρο. ἐγάρισα. ὁ δ' ἄνθρωπος δὲ γύρου, ἐμόσ ὅδι, κέκνισται γὼ κἀκεῖνος τῆς Νεοιδός. Χε. θάρρει. πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράψειν μοὶ δοκῶ ἐμαυτὸν τοῦ τοίχου ἐν κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἰώθει τοὺς παστεῖν, Ἀετσαίνετος ἀναθήσει Κλεινίαν. ὥστε καὶ ἐκ τούτου τι συνβαλεῖν τῇ παρὰ τοῦ Δρόμωνος ἀποβολῇ. Δρο. πῶς δ' ἂν λαθοῖσ ἐπιγράψαιμι; Χελ. τῆς νυκτὸς ὦ Δροσὶ ἀνθρακα ποθὲν λαβοῦσα. Δρο. εὖγε. συνεράτενε μόνον ὦ Χελιδόνιον κατὰ τοῦ ἀλαζόνος Ἀετσαίνετου.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ, ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ.

Τῶραν λέ τις πάλαι βὼν, πέντε ἢ ἓξ ἔτη χμὰς δ' μίαθωμα δοὺς, καθεύδει ἀπὸ σαφείσ δακρύων, καὶ στένων; ἀλλ' οὔτε πέπωκασ ἡλέως οἶμαι, οὔτε δειπνῆσαι μόνος ἠθέλησας. ἔκλαβε δὲ παρὰ δ' δεῖπνον. ἐώρεον γάρ. καὶ νῦν δὲ οὐ δακλέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφοσ. ταῦτα δῆ ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύπτη με, ὡς ἂν ἐξ ἀπολαύσω τῆσ νυκτὸς ἀχρυπνίασ μετὰ σοῦ. Χαρ. ἔρως με ἀπόλλυσιν ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' αὐτέχω πρὸς τὸ δεινόν.

Τρύ. ἀλλ' ὅτι μὴ οὐκ ἐμοῦ ἔρᾳσ, δῆλον. οὐ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεισ, καὶ ἀποθνῄσκειν με ἐθέλειν θέλουσαν. καὶ τέλοσ ἀνετείχλοβ

τὸ μεταξὺ ἡμᾶν ζῷδ ἱματίῳ, σεσιωπημένου σαμί σου. τίσ δ' ὁμωσ ἐκείνη ὄδιν εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι © συντελέσαιμι πρὸς σὴν ἔρωτα. εἶδα π' ὡς χρὴ τἀριοῦτα δυακονεῖσθαι. χαρ. καὶ μὴν εἶδα © πάνυ ἀκειβῶσ αὐτὴν, κἀχείνη σέ. οὐ γὰρ ἀφανὴσ ἐταῖρά ὄδιν. Τρύ. εἰτὲ τοὔνομα ὦ Χαρμίδη. χαρ. Φιλήματιον ὦ Τρύφαινα Τρύ. ὁποτέραν λέγεισ; δύο γάρ εἰσι. τὴν ἐκ Πειραιῶς, τὴν ἄρτι δυακεκορυβημένην, ἧς ἐρᾷ δάμυλλος ὁ τοῦ νῦν στρατηγοῦντος ἱππος, ἢ τὴν ἑταίραν, ἣν Παγίδα ἐπικαλοῦσιν; χαρ. ἐκείνην. © ἑάλωκα ὁκα κοσάϊμον, © συνείλημμαι πρὸσ αὐτῆσ. Τρύ. οὐκοῦν δ' ἐκείνην ἑκλαβὲ; χαρ. © μάλα. Τρύ. πολὺσ δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελὴσ τισ εἶ; χαρ. οὐ νεοτελὴσ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ πολὺ χεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. Τρύ. εἶδε δ' ὅλην ἢ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερά, ἃ εἰσδυ Φιλήματίου, © ὡσ ἐχὴν γυναῖκα πέντε καὶ τετράκοντα ἐτῶν νῦν ἄν; Χαρ. μὰ μὴν ἐπόμνυται δύο μὴ εἶναι κοσιν εἰς ὃν ἐσόμην ἐλαφιβολιῶνα τελέσειν. Τρύ. σὺ δ' ἐπὶ τέροισ πιστεύσειασ ἄν, ἢ τοῖσ σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖσ; ἐπισκεψαι

σκεψαι γὰρ ἀκειβῶσ, ὑπολέψασ ποτὲ ῥυὴσ κροτάφουσ αὐτῆσ, ἔνθα μόνον τὰσ αὐτῆσ τρίχασ ἔχει. τὰ δὲ ἄλλα, φενάκη βαθεῖα πολὺ ἢ τοῦ κροτάφου ὑπόταν ἀφαιρεθῇ ὃ φάρμακον, μεβάπται, ὑπολυκαίνεται γὰ πολλά. καί τοι τί ταῦτ' βιάσαί ποτε © γυμνὴν ἰδεῖν; χαρ. οὐδ' ἐπώποτέμοι πρὸσ ταῦτ' ἐνέσωκεν. Τρύ. εἰκότωσ. ἠπίσατο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε ταῖσ αὐτῆσ λευκάσμασιν. ὅλη δ' ἀπὸ τοῦ αὐχένοσ ἐστὶ τὰ γόνατα πολιᾷ ἔοικεν. ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυσθ', ἵν' αὐτὴ μὴ συνῶν; ἢ πού τάχα © ἐλύπησε σε, ἢ ὑπερεώρα; χαρ. ναὶ ὦ Τρύφαινα, καίτοι πᾶσαν ταῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. © νῦν ἐπεὶ δὴ χιλίασ ἀπώλεσε, οὐκ εἰχὴ δυσλοίαν ξαλίωσ, ἅτε ὑπὸ παρὶ φειδομένῳ ξεφόμενοσ, Μοχίωνα ἐσδεξαμένη ἀπέκλεισέ με. αἰτῶν οὖν λυπῆσαι καὶ αὐτὸσ θέλων αὐτὴν, σὲ παρείληφα Τρύ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἥκον, εἰ μοι προεῖπε τισ ὡσ ἐνδεῖ ῥύγισ παραλαμβανοίμην λυπῆσαι ἄλλην. © ταῦτα, Φιλήματιον τὴν σορόν. ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰ ἤδη τρίτον ὄδιν ἥκω ἀλεκτρυών. χαρ. μὴ σύγε οὕτω ταχέωσ ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθὴ ὄδιν ἃ φησ σοὶ Φιλήματίου, τὴν φενάκην, © ὅτι βάπτεται, ἢ τῶν ἀλφῶν, οὐδ' ἐπροσβλέψειν ἂν ἔτι δυοαίμην

αὐτῇ. Τρύ. ἐροῦ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλουται μετ' αὐτῆς. ΣΩΚ. τῶν ἐτῶν, καὶ ὁ πάππος ἀναγήσεταί σοι, εἰπεῖν ἔτι. ΧΑΡ. οὐκοῦν ἐπεισήρια ταύτην ἐκείνη, ἀφηρήσθω μὴν ἡ δηλατείχισμα. ΣΩΚ. βαδίζωμεν δὲ ἀλλήλοις, καὶ φιλῶμεν, καὶ ἀληθῶς συνῶμεν. φίλτατον δέ, πολλὰ χαίρετω.

ΙΟΕΣΣΑ, ΚΑΙ ΠΥΘΙΑΣ, ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ. ΙΟΕΣΣΑ

Ρύπῃ ὦ Λυσία πρὸς ἐμέ; καὶ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύει) ὥστε ἢ τήσασθαι, μήτ' ἀπέκλησε ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερος εἰ πῦσα, μήτε παραλογισάμενον ἂν πατέρα. ἢ ὑφελόμενον φίλη μητρός, ἀνάγκασε ἐμοί πικομίσαι, ὁπόσα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' οὐθὲν δεῖ ἀρχῆς ἄμιαθον, ἀξύμβολον εἰσεξάμην. οἶσθα ὅσοις ἐρασὰς παρεπεμψάμην; Ηθοκλέα ἂν πρυτανεύοντα νῦν, ἢ Παασίωνα ἂν ναύκληρον, καὶ τὸν συνέφηβόν σου Μέλητον, καίτοι ἐναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τῆς οὐσίας. ἐγὼ δὲ σὲ ἂν φάνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ. ὤμοσα δὲ ἢ νόητος ἀληθῆ εἶναι ὀμνύειν. καὶ δίκαιον τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥστε ἢ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ἐπι

βουλομένης τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς φίλας ἐναλούσης. σὺ δὲ ἐπεὶ πᾶς ἔμαθες ὑποχείριος ἂν ἔχων με τετηκῖαν ἰδοῦ σοι, ἄρτι μὲν, λυκάνη προσέπαιζεν, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυπήσης ἐμέ. ἄρτι δὲ, σὺν ἐμοὶ καὶ ἀκείμενος, ἐπήνεις Μαγίδιον τὴν πάλτειαν. ἐγὼ δ' ἂν ῥύρις ἀκρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπῄνεσε, ὁράσων, καὶ σὺ, καὶ Δίφιλος παρῆσαν, καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ πυραλλίς, ἐχθρὰ οὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τὴν Κυμβάλιον μὲν οὐ μοι πάνυ ἐμέλησεν. ὅτι ποτὲ τακις ἐφίλησας. σαυτὸν δὲ ὕβριζες, ποιοῦσα τῶν φιλῶν. Πυραλλίδα δὲ, ὅσον ἐνθυμῇ, καὶ πόσον ἂν, ἐκείνη μὲν ὑπέλειξας ὅ τι θέλεον. ἀπροσωπολήπτως δὲ ἐμοὶ ποιεῖ, πρὸς δ' οὓς ἐκέλευες ἐμὲ Πυραλλὶς αὐτήσεται, μὴ ἂν ἄλλῳ ἐγχέαι. τέλος δὲ, τὸ μὴ λοῦσθαι ἀποδακών, ὅπως ὅτε ἂν Δίφιλον εἰδῇς ἀχολούμενον, ἐλάλει δὲ Θράσωνι, προκύψασα πως, δυσόχως προσηκόντιζες ἐσανόκλω) αὐτῇ, οὐδὲ λαθεῖν πειρώμενος ἐμέ. ἢ δὲ, φιλήσασα, μεταξὺ τῶν μασῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ πρεβύσασα. ταῦτα δὲ τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα, ἢ μικρὸν ἀδίκηκα, ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον, οὐ πρὸς μόνον σὲ ζῶ; οὐ μέγα ὦ Λυσία δοκεῖ ποιεῖς, ζύγαι) ἄθλιε) λυπῶν,

μεμνὸς ὦ σοι; ἔστι τίς θεὸς ἢ Ἀφράσια, ἢ τἀ
ριαῦτα ὁρᾷ. σὺ δὲ πρτε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκού
σης τί σοι ἐμοῦ, κἀμεῖνο με, ἢ τι ἐροχῷ ἐ-
μαυτὴν ἀπωπνίξασαν, ἢ ἐς φρέαρ ἰωὴ κεφα
λὴν ἐμπεσοῦσαν, ἢ ἕνα γέ τινα φρόπον εὑρήσω
θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλέπουσά με.
πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα, καὶ λαμπρὸν ἔρ-
γον ἐργασάμενος. τί με προβλέπεις, ὦ πρίη
σθ' ὁσιόντας; εἰ γάρ τι ἐμαλεῖς, εἰπέ. Πυθι
ὰς ἡμῖν αὐτὴ δικασάτω. τί φῄς, οὐδὲ ἀποκρι
νάμενος ἀπέρχῃ καταλιπὼν με; ὁρᾶς ὦ Πυ-
θιὰς οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; Πυ. ὦ δι
αχριότητος. τὸ δὲ μὴ ἐπικλαθῆναι δακρύου
σης. λίθος, οὐκ ἄνθρωπός ὅτι. πλὴν ἀλλ' εἰγε
χὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, συὦ Ἰόεασα, συέφθειρας
αὐτὴν ὑπορλαμπῶσα, καὶ οὐκ ἐμφάνουσα.
ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν. ὑπορόπλαι
γὰρ ἀἰθανόμνοι γίγνονται. παύσῳ τάλαινα
δακρύουσα. καὶ ἴσν μοι πίθῃ, ἅπας, ἢ λίσ ἀπό
κλεισον ἐλθόντα. οἶσθα γὰρ αὐακαιόμνον αὐτὴν
πάνυ, ὃ αὐτιμεμνότα ἀληθῶς Ιό. ἀλλὰ
μὴ δ' εἰπῃς. ἄπαγε. ἀποκλείσω Λυσίαν; εἰθέ
μὴ αὐτὸς ἀπόστοιτ' ἀφθάσας. Πυ. ἀλλ' ἔπε
νέρχεται αὐδις. Ιό. ἀπολώλεκας ἡμᾶς ὦ
Πυθιάς. ἡκρόατό σου ἴσως, ἀπόκλεισον λεπού
σης.

σης. Λυ. οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν ὦ Πυθιὰς ἦλα
μὴ λύθα, ἢν οὐδὲ προσβλέψαμι ἔτι τοιαύ-
των οὖσαν, ἀλλὰ δι' σέ, ὡς μὴ καταγιγνώσκῃς
ἐμοῦ, μὴ λέγησ ἂν, ἐμοτος ὁ Λυσίας ἐσίν. Πυ.
ἀμέλει θ' ἔλεπον ὦ Λυσία. Λυ. φέρειν δ' ἐθέ
λῃς ὦ Πυθιὰς, Ιόεασαν τὴν νῦν δακρύσασαν αὐδ',
ἐπισάντα αὐτῇ τοῦτε μὴ νεανίου καθευδύσῃ, ἐ
μοῦ ἀποσάσῃ; Πυ. Λυσία, δ' μὴν ὅλον, ἑταῖρά
ἐσι. πότε δ' δ' κατέλαβες αὐτὸς συμαθεύδον
τας; Λυ. ἔκτην χεδὸν ταύτην ἡμέραν. νὴ Δί'
ἐκτην γε, δευτέρα ἰσαμένου. δ' τὴμέραν δέ, ἐβ
δόμη ἐσίν. ὁ πατὴρ ἐιδὼς ὡς πάλαι ἐρῶ μαῦ
τοι δῆ χρῆς, ἐνέκλεισέ με, πδαγγείλας
τοῖς θυρωροῖς μὴ αὐοίγειν, ἐγὼ δὲ, οὐ γὼ ἔφερον
μὴ οὐ χὶ σωῆναι αὐτῇ, δ' ν Δρόμωνα ἐκέλευσα
παρακύψαντα θῆ θειμῶ τ' αὐλῆσ, ἢ παπει
νότατον ἦν αὐασ ἐξαθαύμε ὧν τῶν νώτων. ῥᾷ
ον δ' οὕτως αὐαβήσεσθ' ἐμελλον. τί δ' ἂν μακρὰ
λέγοιμι; ὑπερέβην. ἦκον. τὴν αὐλιον εὗρον
ἀποκεκλῃσμένην ἐπιμελῶς. μέσαι δὲ νύκτες
ἦσαν. οὐκ ἔκοπτα δ' δ'. ἀλλ' ἐπάρασ ἱρέμα
τὴν θύραν, ἤδη δὲ ἡ ἄλλοτε ἐποιήκειν αὐτὸ,
πδαγαγὼν δ' ν σροφέα, παρῆλθον ἀποφῆτί. ἐ
κάθευδον δὲ πάντες. εἶτα ἐπαφώμενος τ' ρί-
χος, ἐφίσαμαι τῇ κλίνῃ. Ιό. τί ἐρεῖσ ὦ Δά-

ματερ; ἀληθινῶ γάρ. λυ. ἐπειδὴ δ' ἐοὐχ ἑώρων
σ' ἄθυμα ἔν, σ' μὲν πρῶτον, ὤμην τὴν λυπὴν αὐ-
τῇ συμπαθεύλλην. τόσ' οὐκ ἦν ὦ πυθιάς. ἀλλ'
ἐφαπτάμενος, ἕυρον ἀγένητόν τινα, πάνυ ἄπα-
λὸν, ἐν χῷ κεκαρμένον, μύρων ⸗ ἀυθὴν ἄποπέ
οντα. τοῦτ' ἰδὼν, εἰ μὲν ⸗ ξίφος ἔχων ἦλθον,
οὐκ ἂν ὠκνησα εὖ ἴστ. τί γελᾶτε ὦ πυθιάς; γέ
λωτος ἄξια δοκῶ σοι πεπονθέναι; ιό. τοῦτό σε
ὦ λυσία λελύπηκεν; ἡ πυθιὰς αὕτη μοι δοκεῖ κα-
κόθευστε. πυ. μὴ λέγε ὦ ἰόεασα πρὸς αὐτόν. ιό.
τί μὴ λέγῃ; πυθιὰς ἦν φίλτατε, μετακλη-
θεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθευδιμεν. ἐλυπού-
μην δὲ σὲ μὴ ἔχουσα. λυ. πυθιὰς, ὁ ἐν χῷ κε
καρμένος; εἶτα δ' ἔκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε
ρος αὐτὴν κόμης; ιό. ἀπὸ ⸗ νόσου ἀζυρήσαν
ὦ λυσία. ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες. νῦν δὲ
⸗ τὴν πυνάκιον ἐπέθερ. σὺ ξυρὸν ὦ πυθιάς. δεῖξον
ον οὕτως ὄν. πεῖσον αὐτόν, ἰδοὺ δ' μειράκιον ὁμοί
χος, ὃν ἐγὼ λοτύπεισ. λυ. οὐκ ἔχω ὃν ὦ ιό-
εασα, ⸗ ταῦτα, ἐρῶντα, ἐφαπτόμενον αὐτόν;
ιό. οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέπεισαι. βούλει δὲ αὖ-
τὴ λύσωσέ σε ἡ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν χῷ
μέρᾳ; λυ. μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, καὶ
πυθιάς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον τὴν παρεῖναι ταῖς
τοιαῦταις. ιό. παρέσται. οἷα πέπονθα δῆτα σὲ

ὦ γενναιότατε νεανίσκων πυθιάς. πό.
ἀλλὰ καὶ δήλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μὴ
μοι χαλέπαινε. πλὴν σ' εἶνα ὅρα ὦ λυσία, μή
τινι εἴπῃς σ' τοῦτ' ἐγκόμησ.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ, ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ. ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ.

ΝΟ δὲ τῇ πρὸς τοὺς γαλάτας μαχῇ ἐγ-
ὲ πὲ ὦ χηνίδα, ὅπως μὲν προεξήλασα τῶν
ἄλλων ἱππέων ὡς τὸ ἵππου τὸ λευκοῦ,
ἴσως δὲ οἱ γαλάται, καί τοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔ
φευσαν θύειν ὡς εἶδόν με, ἢ οὐθεὶς ἔτι ὑπέστη. τό
τε πίνων ἐγὼ, τὴν μὲν λόγχην ἀκοντίσας, τὸ
ἵππειρα δὲ ὑπ' ἵππαρχον αὐτὸν, ἢ δ' ἵππον. ἐπὶ δὲ
τὸ ξιφος ἐκόμουν τῶν, ὅσαν γάρ τινες, οἱ ἐ-
μοῦ λύσαντες μὲν τὴν φάλαγγα, ἐς πλεί
στον δὲ σωπαγόντες αὐτοὺς, ὡς τούτοις ἐγὼ
ἐπασάμενος τὴν ὀργὴν, ἅπαντι τῷ θυμῷ
ἐπλάσας, ἀναφέρω μὲν ὅσον ἐπὶ τὸ προεσῶ-
σαν αὐτὴ τῇ ἐμβολῇ τοῦ ἵππου. τῷ ξίφει δὲ κα
τενεγκών, ἀνέτεμον τῶν λοφαγῶν ἑνός, ἐς λύο
τὴν κεφαλὴν αὐτῷ κράνει, ὑμεῖς δὲ ὦ χηνίδα,
μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φθυγόντων. χη.
ὅτε γὰρ ὦ λεόντιχε, τοῦ παφλαγονίαν ἐ-
μονομάχησας τῷ ⸗ ξάπῃ, οὐ μεγάλα ἐπε-
πλήξω καὶ τότε; λε. καλῶς ὑπέμνησας

οὐκ ἀγεννοῦς οὐδ' ἐκείνης τ' πράξεως. ὁ γὰρ σὸς
ξάπης μέπτος ὢν. ὁ τῶλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶ,
καταφρονήσας τ' ἑλληνικοῦ, πρόπορος ἥξεις ἐς σ'
μέσον, προύκαλεῖτ' εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονο-
μαχῆσαι. οἱ μὲν δ' ἄλλοι κατέπεπλήγεσαν, οἱ
λοχαγοί, & οἱ ταξίαρχοι, & ὁ πρέμων αὐτὸς,
κάρι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Λείσιχμος
γὼ ἡγεμὼν ἥγητ' αὐτῶλος, ἀκοντιστὴς ἄριστος.
ἐγὼ δ' ἐχιλιάρχουν ἔτι, πλημμέλεις δ' ὅμως ἡ
τάξ' ἐτάρβει ἐπιλαμβανομένης ἀπρεπῶς ἁμαρτ.
ἐδεδίκεσαν γὼ ὥπερ ἐμοῦ ὁρῶντος θ' ἁπαντα
βοντα μὴ θ' ὑπὲρ βάρβαρον ἐπιχεῖσθαι ῥῖς ὅπλοις,
μέγαν τε, & φοβερὸν ὄντα θ' ὑπὲρ λόφον, καὶ κρα-
δαίνοντα τὴν λόγχην. Χη. κἀγὼ ἐδεδίκειν τ'
τεῶ Λεόντιχε. μὴ οἶσθα ὡς εἰχόμην σου σὲ
μὴν θ', μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι,
σοῦ ἀπθανόντ θ'. Λε. ἀλλ' ἐγὼ πλημμέλησ',
παρῆλθον ἐς θ' μέσον, οὐ χεῖρον τῶ παφλαγό-
νθ' ὁ τῶλισμένος, ἀλλὰ πάγχυσος καὶ αὐτός.
ὥστε βοὴ θὐθὺς ἐγένετο & παρ' ἡμῶν, & παρὰ
τῶν βαρβάρων. ἐγνώεισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόν
τες σ' ἀπ' τ' ὠέλτης μάλιστα, καὶ τ' φαλάραν,
& τῶ λόφου. εἰπὲ δ' ὦ Χηνίσα, τίνι με ὠάντ θ'
τότε ἐίκαζον. Χη. τίνι σ' ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ
ἢ Διὶ γὰρ Οἰτίδας, καὶ πηλέως. οὕτως ἔπρε-
πες

πες μέν σοι ἡ κόρυς. ἡ φοινικὶς λέ, ἐπῄνθει, ἡ δ' ἡ πέλ
τη ἐμάρμαιρεν. Λε. ἐπεὶ δὲ σωές ημεν, ὁ βάρ
βαρ θ' πρότερον τιτρώσκει με, ὀλίγον ὅσον ἐπι-
αύσας γὰρ σ' ὁρᾷ, μικρὸν ὑπὲρ σ' γόνυ. ἐγὼ δ' ἐ
λάσας τὴν ἀσπίδα τῇ ἀριστερᾷ, πάιω δι' αμπὰξ
ἐς σ' στέρνον. εἶτ' ἐπιβραμὼν, ἀπεσφροτόμησα
τῇ πάθηρ ἁλίσκος. ἡ τὰ ὅπλα ἔχων, ἐπανῆλ-
θον, ἅμα μὴ τὴν κεφαλὴν ὠθεῖ & ἀριστερᾷ πάν
τῃ κομίζων, λελαμένθ' & φόνῳ. Υ. ἀ-
παγέ ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα, ἡ φοβερὰ πρὸς
ἀνδρῶν μάχη, & οὐκ ἂν ἔτι σε οὐδὲ προσβλέ-
ψειέ τις, οὕτω χάρονται & λύθρῳ, οὐχ ὅπως
συμπίοι, ἢ συγκοιμηθοίη, ἔχθρε δ' ἀπεμί. Λε.
πλάσιον ἀπόλαβε δ' μίσθωμα. Υ. οὐκ ἂν
ἐπομείναμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. Λε.
μὴ δῆτα θῶ γυνί. ἐν παφλαγόσιν ἐκεῖνα πρᾶ-
κται. νῦν δὲ, εἰρήνη ἄγε. Υ. ἀλλ' ἐναν-
τὸς ἀνθρώπου εἶ, ἡ δ' αἷμα κατέσταξέ σου ἀπὸ
τῆ κεφαλῆς τῶ βαρβάρου, ἣν ἔφερες & τῇ σκέ
ῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα βαλῶ, & φι-
λήσω; μὴ ὦ χαείτ θ' γένοιτο. οὐδεμίαν & ὑμᾶς ἀ
μείνων τῶ δήμου. Λε. καὶ μήν εἰ μὲ εἰσ θ' ἐμ
βῆσ' ὅπλοισι, εὖ οἶδα ἡράθης ἂν. Υ. ἀκούσ θ'
μόνον ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, & φείτ' ἴω, καὶ τὰς
σκιὰς μοι δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴσω λα τῶν πε-

φονευομένων. καὶ μάλιστα τῶν ἀθλίων λοχαγῶν, ἐξ ὧν λύο τὴν κεφαλὴν ἀνηρημένου. τί οὖν ἐρῶμεν αὐτὸ, καὶ δ' αἷμα εἰ θεασάμην, καὶ κλαύσω τοὺς τε κρούς; ἐκθανεῖν γάρμοι δοκῶ. οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. λε. οὕτως ἀχάριτός ὢ Χμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ. ἐγὼ δ' ἄμην σὲ θαρραλέαν σε ἀκούσασαν. Υ. ἀλλὰ τέρπεσθε μηχανήμασι τούτοις, εἴ τινας λημνιάδας, ἢ σκαπίδας εὕροις. ἐγὼ δ' ἀποβλέπω παρὰ τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν. ἔσου καὶ σὺ ὦ γραμμή. σὺ δὲ ἔξεσο χιλιάρχων ἄριστε, Φονεῦ, ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. λε. μεῖνον ὦ Υμνί, μεῖνον. ἀπελήλυθε. Χ. σὺ δ' ὦ λεόντιχε ἀφελῆ σαυλίσκων κατεφόβησας, ἐπισείων λόφοις, καὶ ἀπιθάνοις ἀριστείαις ἀνεξιών. ἐγὼ λέ, ἑώρων δύθι ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σοῦ τὰ κατὰ δν λοχαγὸν ἐκεῖνα ἀνηθυμένου, ἢ σωέσθλε δ' πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ ἢ ἀνακόψαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. λε. ὅμως ἐρασμιώτερόν αὐτῇ φανεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ σύ με προσαπολώλεκας ὦ Χμνίδα, δ' μονομάχιον ὑποβαλών. Χ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐπιψεύσεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν ἀλτίαν δ' ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔσω γοῦν. ἀπέτεμον τὸν κακοδαίμονος πάφλαγόνα τὴν κεφαλὴν, τί ἢ κατέπηξας

πῆξας αὐτὴν ἐν δ' Ἀθηναίοις, ὥστε σοὶ καταξῆναι δ' αἷμα; λε. ὦ μιαρὸν ὡς ἀληθῶς ὦ Χμνίδα, ἐπεὶ τἄλλα, οὐ κακῶς συνεπέπλασο. ἄπιθι δ' ἔν, ἢ πεῖσον αὐτὴν συμπαθῆσαί σοι. Χ. λέγω δ' ὡς ἐψεύσατο ἅπαντα, ἀλλ' ἄρα σοὶ λόξα βουλόμενος; λε. αἰσχρὸν ὦ Χμνίδα Χ. ἢ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἐλοῦ τούτων θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀεὶ στὶς ἐστὶν δικῶν, ἢ καθεύδειν μετὰ Χμνίδος, ἐψεῦσθαι ὁμολογῶν. λε. χαλεπὰ μὲν ἄμφω. αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Χμνίδα. ἄπιθι δή, καὶ λέγε ὦ Χμνίδα, ἐψεῦσθαι μὲν, μὴ πάντα δέ.

ΔΩΡΙΩΝ, ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

Υν με ἀπεκλείσω Μυρτάλη; νῦν, ὅ τε πένης ἐγνώμην δόξω; ὅτε δέ σοι τἀρσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, αἰνήρ, πατρός τε, πάντ' ἦν ἐγὼ. ἐπεὶ δ' ἐγὼ αὖθ' ἡ φιλάκριβος. σὺ δὲ δν διδυνὸν ἔμπορον εὗρηκας ἑταίρην, ἀπεκλείομαι μὲν ἐγὼ, ἢ πὸ τῶν θυρῶν ἕστηκα δακρύων. ὁδὶ, τῶν νυκτῶν φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἔδι, καὶ παννυχίζεται, ἢ κύβη φῆς ἀπ' αὐτοῦ. Μυρ. ταῦτά με ἀποπνίγει Δωρίων, καὶ μάλιστα, ὅταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἐδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δ' ἐμέ. λόγισαι δὴ ὧν ἅπαντα ἀφ' ἀρχῆς, ὅσα μοι ἐκόμι-

ζας. Δω. εὖπε ὦ μυρτάλη. λογισώμεθα. ὑπὸ-
λήματα ἐκ Σικυῶνος τοπρῶτον δύο δραχμῶν.
τίθη δύο δραχμάς. Μυρ. ἀλλ' ἐκοιμήθη-
νύκτας δύο. Δω. ὁπότε ἥκομεν ἐκ Συρίας,
ἀλάβαστρον μύρου ἐκ Φοινίκης. δύο ταῦτ' δραχ-
μῶν νὴ Δί' ποσεισθῶ. Μυρ. ἐγὼ δέ σοι ἐκ τῶν λε-
ονῖδι, δ' μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, δ' μέχρι τῶν μηρῶν,
ὡς ἔχοισ ἐρέτ[ι]ων, ἐπούρα τῶν πρωρέως ἐκλαθο-
μένη ἀνδ' ἡμῶν, ὁπότε ἐκαθεύδετε παρ' ἐμοί.
Δω. ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίζας ὁ ἕτερος πρώ-
ην ἐν Σάμῳ μὲν πολλῶν γε ὦ θεοὶ τῶν μάχης. κρέμ-
μυα δὲ ἐκ Κύπρου, ἡ ζαπέρδακα πέντε, ἡ πέρ-
κασ τέτταρας, ὁπότε κατεπλεύζαμεν ἐκ Βο-
ωτίας, ἐκόμισά σοι. τί δῆτ'; καὶ ἄρτοις ὀκτὼ ναυ-
τικοῖς, ἐν γυργάθῳ ξηροῖς, ζ' ἰχάδων εἰκοσ ἐκ
Καρίας. ζ' ὕστερον ἐκ Πατάρων, ζανδάλια ἐπί-
χρυσα ὦ ἀχάριστε, ἡ τυρὸν πρτεμέμνημαι δ' μέ-
γαν ἐκ Γυθίου. Μυρ. πέντε ἴσως δραχμῶν ὦ
δοθείων ταῦτα πάντα. Δω. ὦ Μυρτάλη, ὅ-
ζα ναύτης ἄνθρωπος ἐδωράμην μισθοῦ ἐπωλε-
ων. νῦν μὲν ἤδη ρίχου ἄρχω τῶν δεξιοῦ, καὶ σὺ ἡμῶν
ὑπερορᾷς; πρώην δὲ ὁπότε ἀφοσίσα ἦν, οὐχὶ
δραχμὴν ἔθηκα πρὸς ρῖν ἀφοσίτησ
σοῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν. ἡ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑπό-
δηματα δύο δραχμάς. ἡ λυδὴ ταύτη πολ-
λάκισ

λάκισ εἰσ τὴν χεῖρα, νῦν μὲν δύο. νῦν δέ, τέτ-
ρας ὀβολούσ. ταῦτα πάντα συντεθέντα, οὐ
σιαναύτου ἀνδρὸς ἦν. Μυρ. τὰ κρόμμυα, ζ'
οἱ σατῶ ἑρμαιῶ δῶρεῖον; Δω. ναί. οὐ γὰρ εἶχον
πλείω κομίζδν. οὐ γὰρ ἂν ἤρετ[ι]ον, εἰγε πλουτῶν
ἐτύγχανον. τῇ μητρὶ δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν
σκοράδου ἐκόμιζα πώποτε. ἥδέως δ' ἂν ἔμα-
θον ἅ τινά σοι παρὰ τοῦ βιθύνου τὰ δῶρα.
Μυρ. ταυτὶ πρῶτον ὁρᾷς δ' χιτώνιον; ἐκεῖ
νος ἐπρίατο, ζ' ὃν ὅρμον ὃν παχύτερον. Δω.
ἐκεῖνος; ἦδ' ἐν γάρ σι πάλαι ἔχουζαν. Μυρ.
ἀλλ' οὐ ἦδησ, πολὺ λεπτότερος ἦν, ζ' σμῆρ
δοις οὐκ εἶχε, ζ' ἐχλόβια ταυτί; καὶ δάκτυλα.
ζ' πρῶτα, δύο μνᾶς. ζ' δ' ἐνοίκιον κατέβαλεν
ὑστερ ἡμῶν, οὐ σάνδαλα πατεικά, καὶ τυρὸν
γυθιακὸν, ζ' φλιωάφοις. Δω. ἀλλὰ ἐκεῖνο
οὐ λέγεσ, ὅτιῳ ὀυτι συγκαθεύδεισ αὐτῷ; ἐμ-
μμ. ὥσπερ γὰ πεντήκοντα πάντωσ, αὐαφαλαν-
τίας, καὶ τὴν χοιράν, ὅσου κάραβοσ. οὐδὲ τοὺσ
ἐδόντας αὐτοῦ ὁρᾷσ; ἀλλ μὲν γὰ χάειτε ὦ Διο
σκόρω, πολλά. ζ' μάλισα ὁπότ' ἀνᾷδῃ, καὶ
ἕτερος ἔστ' θέλῃ, ὄνος ἀνραυλίζων φασίν.
ἀλλὰ ὄναιο αὐτῷ, ἀξίαπε οὖζα. καὶ γένοιτο ὑμῖν
παιδίον ὅμοιον ἐκεῖ παῖδι. ἐγὼ δὲ καὶ ἀνδ' ἑνὸ
ἧσσω δελφίδα, ἢ κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐ

μὲ, ἢ τὴν γέρναν ὑμῶν τὴν αὐλητρίδα, ἢ πάν-
τως τινά. πάπαξ λέ, φησὶν ὁ Ἕρμων, καὶ μνᾶς
μισθώματα, οὐ πάντοθεν ἔχομεν. Μυρ. ὦ
μακαρία ἐκείνη, ἥτις ἐρασθήν σε ὦ Δωρίων ἔ-
ξει. κρόμμυα δ' αὐτῇ ὄισεις ἐκ Κύπρου, καὶ τὸ
βρὸν, ὅταν ἐκ Γυθίου καταπλέῃς.

ΚΟΧΛΙΣ. ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ.

Ἰδακρύεις ὦ Παρθενί, ἢ πόθεν καπα-
τ γότας δῦς αὐλοὺς φέρῃς; Παρ. ὁ σρα-
τιώτης ὁ ἀτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκά-
λης ἐρῶν, ἐξέπεσέ με, αὐλήσαν ἐνῴκει παρὰ τὴν Κροκάλην, ὑπὸ τοῦ αὐτερασθοῦ ἀνροῦ ζηλούμενος. καὶ ῥύς τε αὐλοὺς μου συ-
νέτριψε, καὶ τὴν φάτνην μεταξὺ λειπούν-
των αὐέγρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἀξέχεεν ἐπε-
πάτησας. καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν γέρ-
γην, ἀπὸ τοῦ συμποσίου καταπάσας τῶν τρι-
χῶν, ἔπαιον ἀποδύσαντες αὐλός τε ὁ σρατιώτης,
Ἐνόμαχος οἶμαι καλῆτη, καὶ ὁ συσρατιώτης
αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶσθ' εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ
Κοχλί. αἷμά τε δῆτ' ἐρρύη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν,
καὶ τὸ πρόσωπον ὅλον ἀξώδηκεν αὐτοῦ, καὶ πε-
λιδνόν ἐσιν. Κο. ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέ-
θη τίς ἦν, καὶ παροινία τις πρᾶγμα; Παρ. γέ-
λοιόν τί ἐσιν ὦ Κοχλί, ἡ ἔρως ἐκπώσας. ἢ Κρο-

κάλη ἦ οἶμαι λύσ' ἄλαβε τὰ αὐτήματα, εἰ βού-
λεται μόνος ἔχειν αὐτὴν, ἐπεὶ μὴ ἐλίσθου ὁ Δει-
νόμαχος, ἐκεῖνον μὲν, ἀπέκλεισεν ἥκοντα,
πρόσθεν δ' ἀξάσασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγε-
το. τὸν γέροντα δ' ἐ οἰνοέα τινὰ γεωργὸν ἐυπο-
τὸν ἐκ τοῦ λοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηςὸν ἀνθρωπον
προσιέμενη, ἔπινε μετ' αὐτοῦ, κἀμὲ παρέλα-
βεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχω-
ροῦντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπεκρεκόν τῶν
Λυδίων. ὁ γεωργὸς δ' ἐ, ἤδη ἀνίσατο ὀρχησό-
μενος. ἡ Κροκάλη δ', ἐκρότει. καὶ πάντα ἦν ἡδέ-
α, ἐν τοσούτῳ δ' ἐ, κτύπος ἠκούσθη, καὶ βοὴ, ἡ ἢ
αὐλιος ἤρασερ. καὶ μετὰ μικρὸν ἐπεισέπεσον
ἕτεροι ὀκτὼ νεανίσκοι, μάλα καρτεροί. ὁ μὲ
παρεὶς ἐν ἀγροῖς. θύθις δὴ αὐετέτραπτο πάντα,
καὶ ὁ γέροντες ὅσον ἐφίλει, ἐπαίετο, ἡ ἐπατεῖτο
χειμαιρεί μενος. ἡ Κροκάλη δ', οὐκ οἶδ' ὅπως
ἐρρύη, ὑπεκφυγοῦσα παρὰ τὴν πίτναν θεατὴ
ἦν. ἐμὲ δὲ ἐράπισας ὁ Δεινόμαχος, ἐκφθείρου
φησὶ, καταγόντας μοι δῦς αὐλοὺς προσείπας.
ἡ νῦν ἀποφέρω φάσουσα ταῦτα ὦ σωτήρ.
ἐπέρχεται δὲ ὁ γεωργὸς ὀφόμενός τινας
φίλους τῆς ἀσικῶν, οἳ παραλώσουσι τοῖς πρυτα-
νεῦσι μεγαρέα. Κο. ταῦτ' ἔσιν ἀπολαῦ-
σαι τῆς σρατιωτικῶν ῥητόρων ἐρώτων, ὠλιγὰς,

Λίκασ. τὰ δ' ἄλλα, ἡγεμόνες ἦ, καὶ χλ
ἦχοι λέγοντες, ἤν τι δοῦναι δέῃ πείθομένου φα
σὶ τὴν σύνταξιν, ἔστ' ἂν ἀπολαύω δραχμιαί
φορᾶς, καὶ πείσω παύτα. ἐπιτείβειέν δ' ἄν
ἀλαζόνες ὄντες. ἔφη· ἢν εὖ ποιῶ, μὴ πρόσ
μένη ἀνὴρ παρ' ἡμᾶς. ἁλιεύς τις ἐμοί γέ
το, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κολακεύ
εἰσὶ ὡς μικρὰ, καὶ κομίζων πολλά. οἱ δὲ τοὺ
λόφους ἐπισείοντες οὖρι καὶ μάχεσθ' ἡμῖν
νοι, φόφοι ὦ παρθενί

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

Λήθη παῦτα φασι παθεῖν, ὡς ἐμβάλοι
τίς αὐτὴν φέρων εἰς πῦρ, κατέναντι
ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος,
οὐκ ἀγεννὴς θαυματοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἢ στε
φὴ ἡμῖν συνπέπτωτο, αὐτὴ ἑωρακέναι καὶ μνημο
λέγουσα. Ζ. καλῶς ἀληθῆ ὦ Απολλον. ὡς
μὴ ποτε γενέσθαι ὤφελεν. Από. οὕτω χρή
σιμος ὁ γέρων ἦν, ἢ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι.
Ζ. καὶ τοῦτο μοὶ ἴσως. ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μοὶ τὴν
ἀλιάν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ὑπὸ κνίσης
τοσαύτης, οἵαν εἰκὸς ἀποφέρεσθαι ὁπόμενων αὖ
θρωπίνων στομάτων. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Αραβί
αν ὡσεὶ χορδοῦς ἀπιὼν ὠχόμην, ἀπολώλειν ἂν
ὑπὸ τῆς ἀρτίας τοῦ καπνοῦ. καίτοι ἐν γοῦν τῇ
βουλίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβα
νωτῷ παμπόλλῳ, μόλις αἰσθῆναι ἐπλαθόμε
μοι, καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κνῖσαν ἐκείνην τῶν
ἐμῶν. ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω ναυτιᾶν, ἀπομ
νησθεὶς αὐτῶν. Από. τί δὲ βούλομαι ὦ Ζεῦ,
ταῦτα εἰργάσατο ἑαυτόν; ἢ τί ἀπαθὲς, ἀπαν
θρακωθῆναι ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; Ζ. οὐ
μὰ οὐκ ἄν ὦ παῖ Φθάνοις καὶ ἐμπεδοκλεῖ πεζὰν
ἐλθεῖν ἐπὶ τοὺς κρατῆρας ἅλαρ καὶ ἀν
δρὸς ἐν Σικελίᾳ. Από. μελαγχολίαν τινὰ
λεγεῖς. αὐτὰρ οὗτός γε τίνα ποτὲ ἄρα

τὴν αἰτίαν ἔχει τῆς ἐπιθυμίας; Ζ. αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν παγκάλην, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτὴν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γὰρ εἴγε μέμνημαι, ἀλλὰ τίς αὕτη σου λῆ πρόσεστι τεταραγμένη, καὶ δακρύουσα, πάνυ ἀδικουμένη ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ φιλοσοφία ἔοικε, καὶ τοὔνομά γε τοὐμὸν ἐπιβοᾶται χειλιάζουσα. τί σθύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα ἂν εἶον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τοπρόσθεν, ὅτε ἂν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἀνύτου κατηγορηθέντα; εἶτα φεύγεις σὺ τοὺς ὁμοίους; Φι. οὐδαμῶς τοιοῦτον ὦ πάτερ. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν, ὁπλῖς λεώς, ἐπήνουν, καὶ δι' ἡμᾶς ἦσαν ἀεὶ δύμενοι, μὴ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, ὡς ἂν ἕτοιμοι, οἱ ξυνήθεις, καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, μὴ τοὔνομα τοὐμὸν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάζαντο. Ζ. οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; Φι. οὐδαμῶς ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηλίκιωταί μοι καὶ αὐτοί. Ζ. πρὸς τίνων δῆτ' ἠδίκησαι, εἰ μήτε ὑπὸ ἰδιωτῶν, μήτε ὑπὸ φιλοσόφοις αὖ πᾶς. Φι. εἰσί τινες ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τῶν τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, ὑπ' ἐμοῦ χώμα, μὴ

βλέμμα

βλέμμα, καὶ βάσημα, ἡμῖν ὁμοίοις, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοις. ἀξιοῦσι γοῦν ἐμοὶ τὰ τεθῆ. καὶ τοὔνομα ὑμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταὶ καὶ ὁμιληταὶ, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες, ὁ βίος δὲ αὐτῶν, παμμίαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀπάσης. ὕβρεως δὲ οὐ μικρὰ καθ' ἡμῶν. ἀπὸ τούτων ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφυγα. Ζ. σὺ δὲ ταῦτα ὦ θύγατερ. ἀλλὰ, τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; Φι. σκόπει ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ κατιδὼν ἂν βίᾳ ἀδικίας, καὶ πλεονεξίας μεστὸν, ἄτε ἀμαθίᾳ, καὶ ὕβρει ξυόντα, καὶ παρατόμως ἀπ' αὐτῶν, κατελείφθης δ' ἀνθρώπινον ἀπὸ τῆς ἀγνοίας ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντελαμόμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαντο μὲν ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ διαζόμενοι, καὶ ὁμοια θεοῖς θηρίοις διοῦντες. ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐν ἡσυχώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γοῦν πρός με κατασπένδων, ἃ μὲν πράττουσιν ἄνθρωποι, μὴ ὡς ἀνάκειται ὑπὸ τῆς ἀμαθίας ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς. ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰᾶσθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἷμαι, προκρίνας δὲ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἱασομένην. Ζ. οἶδα καὶ πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε. σὺ δὲ τὰ μετὰ ταῦτα ἦ μὴ λέγε, ὅπως μὴ ὑπερλέξεις

τὸ σὲ καταπλαμεύω τοπρῶτον, ἄτινα δὲ νῦν
ἔτ' αὐτὴν πέπονθας. Φι. ἓξα μὲν ὦ πάτερ,
οὐκ ἔστ' ὀξὺς Ἕλλησιν θυθὶς, ἀλλ' ὅπερ ἐσ ὀκμὴν
χαλεπώτερον τοῦ ἔργου ἐστίν, ἢ βαρβάροις πᾶσι
σκύφη, καὶ σιάσιες, ὅτῳ πρῶτον ἠξίουν ἐργάζε-
σθαι. ἢ ἑλληνικὸν δὲ ἔιδος ὡς ῥᾷστον ἔτ' ἀβαλέ-
σθαι καὶ τάχιστα, ὥς γε ἐμοὶ ἐνδιεξόμενον τὸν
χαλινὸν οἷόν τε, ἢ ἔτ' ἀναχθησόμενον ἐφ' ζυγῷ,
ὁρμήσασθαι εἰς Ινδοὺς τοπρῶτον, ἔθνος μέγιστον πᾶν
ἐν ἐφ' ἑνὶ, οὐ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας
ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ ξυμεῖναι. ὥστε ἐγένετο
ὄλβιον οἱ Βραχμᾶνθαι τοῖς Νεχαίοις, ἢ Ὀξυδρα-
καισὶ ὅμοροι, οὗτοι πάντθ' ἔτ' ἐμοὶ τάττον-
ται διοῦσίγε κατὰ τὰ ἡμῖν δικοῦντα, τιμώμενοι
πρὸς τῶν ἄλλοικων ἁπάντων. ἢ ἀποθνήσκοντος
παράδοξόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον. Σ. τοῖς
γυμνοσοφισὰς λέγεις; ἀκούω τοίνυν τάτε ἄλλα
περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι πυρὰν μεγίστην αὐτῶν
θνήσκοντι καιόμενοι, οὐδὲ τοῦ χήματος, ἢ
τοῦ καθέδρας ἐκφέρεται θνήσκοντος. ἀλλ' οὐ μέτα ταῦτα. ἐ-
ναγχος γοῦν ἢ ὀλυμπιάσι ἔ ὅμοιον. ἐγὼ εἶδον
γενόμενον. εἰκὸς δὲ σὲ παρεῖναι, καιομένου
τότε τοῦ γέροντος. Φι. οὐδὲ αὐτὴλθον ὦ πά-
τερ εἰς ὀλυμπίαν δέει τῶν καταράτων ἐκεί-
νων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὶ αὐτῶν ἑώρων ἀπιόν-

τας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελθοῦσι, ἢ βό-
σειν ὁπόθοδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες.
ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε. μὴ τοίνυν
τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν θυθύσ. ἔιτα εἰς
λιγυπλον κατέβαιν. ἢ ξυγγενομένη τοῖς ὀρεῦσι,
ἢ προφήτας αὐτῶν, ἢ τὰ θεῖα παιδεύσασθαι, ἐς
Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίοις, καὶ μάγοις μύ-
σασθαι. ἔιτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν. ἔιτα ἐς Θρᾴκιν,
ἐνθάμοι Εὔμολπόστε, καὶ Ὀρφεὺς συνεγένε-
σθην. δυσὶ δὲ προαποστίλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα,
τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον,
ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἡμῶν ἅπαντα,
τὸν δὲ, ὡς ἐπάσων προσβιάζοι τῇ μουσικῇ, κα
τὰ ᾠδὰς θυθὺς εἰσόμην. ἢ μὲν πρῶτον θυθὺς
ἐλθοῦσαν. οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες,
οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν. κατ' ὀλίγον δὲ προσο
μιλοῦσα, ἐπᾴδε ἐκ τῶν ἀπάντων ἑτοίμους, ἢ μα
θητὰς προσηγόμην, ἢ ἄλλον, ἐκ Σάμου. ἢ
ἄλλον, ἐξ Ἐφέσου. καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον. ὀλίγοις
πάντα πᾶσι. μεθοὺς δὲ σοφιστῶν φῦλ' οὐκ οἶδ'
ὅπως μοι παρενέφυερ, οὔτε ξηλοῦν τὰμὰ ἐς βά
θος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον δ' ἰπποκένταυρων γένος, σύνθετόν τι, ἢ μικτὸν ἐν μέσῳ
ἀλαζονείας, ἢ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεα προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς

ἀτενέσι τοῖσ ὀφθαλμοῖς καθορᾶν, δυνάμβρον,
ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τ' ἀμβλυώττειν ἀφ-
φέστι, ἢ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἰσῶλον, ἢ σκιὰν ἐνίο
τε ἰλλόντες ἀν. οἱ δ' ἐ, ὥσπερ ἀκεισῶσ πάντα κα
τανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτῆς ἡ ἀχρεῖοσ ἐκείνη,
ἢ πολυτρόπη σοφία, ὡσ ἀνδρὶ ὥσπερ, ἀπρόσμα
χοσ αὐεφλέπτον. αὐκομφαὶ, ὡ ἄποροι, ἢ ἄτο
ποι ἀπρεπείσεισ, καὶ δυσέξοδοι, ὡ λαβυρινθώ-
δεισ ἐρωτήσεισ. εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγ-
χόμενοι πρὸσ τ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἢ γανάκτων,
καὶ συνίσαντο ἐπ' αὐτούσ. καὶ τέλοσ, δικασ-
θείσι ὑπ' ἦλθον, καὶ παρασιδοῦσαν πομένοισ τὸ
κωνεῖον. ἐχρῆν μὲν δ' ἴσωσ τότε φυγεῖν δύθισ,
καὶ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν.
νῦν δ' Ἀντισθένησ με, ἢ Διογένησ, ἢ μετὰ μικρὸ
Κράτησ, καὶ Μένιπποσ, οὗτοι ἐπεισαν ὀλίγον
ἐπιμεῖξαι τῆσ μονῆσ, ὡσ μή ποτε ὠφελον.
οὐ γὰρ ἂν τοιαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον. Σ .οὐ
δέπω μοι λέξεισ ὦ Φιλοσοφία, τίνα κατέλιπεσ,
ἀλλὰ ἀναγκαστέον μόνον. Φι. ἢ μὴν ἄκου-
ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐσί. μικρὸν γάρ τι φῦλον ἀνθρώ-
πων, καὶ ὡσ ἐπὶ πολὺ δουλικὸν, καὶ θητικὸν, οὐ
ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίασ. ἐ
δουλεύσε γάρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλασ τέχνασ, ὅτι
ασ εἰκὸσ ἐν τοιούτοισ ἐμαθήνε, σκυτεύειν, ἢ

τεκτα-

τεκταίνειν, ἢ σκυτεῖ πολλοῖσ ἐχθίν, ἢ ἐλεια ξαίνειν,
ἢ ἐυδρηγαθεῖν τοῖσ γυναιξί, ἢ εὐμήρυτα, ἢ κα
λεγάπορ εὐμόρωσ. ὁ πότε ἢ κρόκιλοσ ἐκεῖναι ῥέ
φοιεν, ἢ μίγον κλώθοιεν. τοιαῦτα γίνων ἐν πᾶσι
μελετῶντεσ, οὐδ' ὄνομα δ' ἡμέτερον ἤδεσαν.
ἐπεὶ δὲ εἰσ ἄνδρασ τελεῖν ἤρξαντο, ἢ κατεῖδον
τὴν αὐλὸν ὅσην πρὸ τ' πολλῶν ὄντι τοῖσ ἑταίροισ
τοῖσ ἐμοῖσ, ἢ ὡσ αὐέχουσι οἱ ἄνθρωποι τὴν παρ'
ἐμοῦ σίαν τὴν αὐτῶν, ὡ χαίρουσι θεραπεύομενοι,
καὶ συμβουλεύοισι πείθονται, ἢ ἐπιτιμώντων
ὑπ' ἐμοῦ ἀκούοισι, ταῦτα πάντα τυραννίδα οὐ μι
κρὰν ἡγοῦντο εἶναι. τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ
τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν.
κάλλον δὲ κομιδῇ ἀδύνατον. αὐτέχναι δὲ,
ὀλίγαι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγισ ἱκαναὶ παρέ
χειν ἐλύναγρ. ἐνίοισ δὲ ὡ ἡ δουλεία βαρύ. ὡ
πρᾶγμα δοῦν ὄντων, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν
σκοπουμένοισ, τὴν ὑσάτιον ἄγκυραν, ἣν ἱδρά
σιν αὐτοὶ λόμενοι φασὶ καθιέναι, ὡ ὑπὸ τὴν θελ
ξιν ἀπόνοιαν ὁρμήσαντεσ, ἔτι τε ἡ τόλμαν,
ὡ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαν
τοσ, αἵτινεσ ἀὐτοῖσ μάλισα συναρμόζονται, ἢ
λοιδορίασ καινὰσ ἐκμελετήσαντεσ, ὡσ πρό
χειροι ἔιεν, ἢ αὐτὰ σόματα παντασ μόνασ ξυμβο
λὰσ ἔχοντεσ. ὁρᾷσ ὁπόσα πρὸσ Φιλοσοφίαν ἐ

φόβους; χρηματίζουσι, καὶ μεταλαμβάνουσιν αὐτῶν ἐν μάλα εἰκότως, ὡς πρὸς ἐμέ, οἷον τὴν ἀμέλειαν ὁ Αἴσωπος φησὶ ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ κύμῃ ὄνον. ὃς λεοντῆν σκυλεύσας μόνος. καὶ βραχὺ ὀνηλατῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν ἑαυτῶν αὐαφεύξεσθαι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον ἔξυλον. ὡς ἂν μὴ τὰ ἔργα ζητῆς, οἱ λόγοι πολλοί. ἂν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν. πρόχειρον ἐμπέπληκται πᾶσα ἡ πόλις τῆς τοιαύτης βλασφημίας. μάλιστα τὸν Διογένη, καὶ Αντισθένη, καὶ κράτητα ἐπιγραφομένων, καὶ ὑπὸ τῶν κυνῶν τετραμμένων. ἢ δὲ μὴ χρήσιμον ὅσον ἐνεστὶ τῇ φύσει τῶν κυνῶν, οἱ δὲ φυλακικὸν, ἢ δὲ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν, ὑλακὴν δὲ, καὶ λυσσητικὸν, καὶ ἁρπακτικὸν, καὶ Αφροδίσια συνεχῆ, καὶ κολακείαν, καὶ σαίνειν δὲ ἀνδρὸς ὄντα, καὶ τοῦτο ἐπιτήδειος ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν. ὀλίγα τοίνυν μετὰ μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὴ πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἔνθεν εἰς ἑαυτοὺς ἐπικεκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τῆς ῥιπτασμοσύνης. ἀργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως

τῆς δικάσων, καὶ δικαιοῦντα τὰ ῥιπτάσματα ἔσται, ἂν μόνον τὰ ἔξω ᾖ ὅμοια. ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ τὸν ἐλέγχον λέγοντι, ἂν ἐρωτᾷ τις οὕτως ὁ κόσμος, καὶ καταβραχύ, ἀλλ' οὐθὶς βοᾷ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροπόλεων τὴν ἑαυτῶν αὐαφεύξεσθαι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον ξύλον. ἂν μὴ τὰ ἔργα ζητῆς, οἱ λόγοι πολλοί. ἂν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν. πρόχειρον ἐμπέπληκται πᾶσα ἡ πόλις τῆς τοιαύτης βλασφημίας. μάλιστα τὸν Διογένη, καὶ Αντισθένη, καὶ κράτητα ἐπιγραφομένων, καὶ ὑπὸ τῶν κυνῶν τετραμμένων. ἢ δὲ μὴ χρήσιμον ὅσον ἐνεστὶ τῇ φύσει τῶν κυνῶν, οἱ δὲ φυλακικὸν, ἢ δὲ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν, ὑλακὴν δὲ, καὶ λυσσητικὸν, καὶ ἁρπακτικὸν, καὶ Αφροδίσια συνεχῆ, καὶ κολακείαν, καὶ σαίνειν δὲ ἀνδρὸς ὄντα, καὶ τοῦτο ἐπιτήδειος ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν. ὀλίγα τοίνυν μετὰ μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὴ πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἔνθεν εἰς ἑαυτοὺς ἐπικεκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τῆς ῥιπτασμοσύνης. ἀργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως

βιοῦντας, ἁρπάζοντας μὴ τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἁμαυακρῦντας δὲ, ἐὰν μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας ἧττον, οὐδ' ἐὰν λάβωσιν. ταῦτα δὴ τὸν Κρόνου βίον δοκεῖ ἀυτῖσ. ὁ δὲ τῆς νῦν μέλι αὐτὸ ἐστὶ τὰ σώματα ἐσρῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ὃ ἦν τοῦτο ἂν δεινὸν δ' πρᾶγμα ἦν, εἰ πᾶσιν οὕτω ἐνῆν, μηδεὶς ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐζήτει ζῷον. οἱ δὲ μάλα σιμνοί, καὶ σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, ὁ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἂν παιδὸς ὡραίου, ἢ γυναικὸς λάβωνται καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σωθῆναι ἄξιον, ὅια ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ, καὶ ξένων τῶν σφετέρων γυναῖκας ἁπάζοντες μοιχεύσοντες, κατὰ δ' Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς Φιλοσοφοῦντα μὴ αὐτά. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προσέμενοι, Πλάτωνος τὸ δόγμα οἶον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἰδρὼς ἐκεῖνος ἐξίου κοινὰς ἡγεῖτο τὰς γυναῖκας. ἃ μὴ δὲ ἐν τοῖς συμποσίοις δρεδσι, ἃ μεθύσκονται, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καὶ τηλοῦντες αὐτοὶ μέθης, ἢ μοιχείας, ἢ λαγνείας, καὶ φιλαργυρείας, οὐδὲν ζῷον οὕτως ἔυροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοῖς λόγοις αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα. οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα δ' ἐν Γαδώνιλλῳ, ἢ δ' ἐν Στρουθίαν ὑπερβαλλόντως δυνάμενοι, ἀληθεύειν δὲ

δὲ ἄλλοις προσέποντες. οὐκ ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν πλεονεξίαν μὴ μετὰ τοῦ ψεύδεσθαι λύπης. ἥδονὴ πᾶσιν ἐχθρὸν ἔρως λόγῳ, καὶ ὁ ἔρως κοῦρος πολέμιος, ἔργῳ δὲ σχεδὸν ταὐτὸν ἅπαν τὰ πράγματα. δ' δ' ὀξύχολον, μικρόψυχον, ἢ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα ζῆν οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπὸ τυχούσης αἰτίας ἐπιζέσῃ μὴν αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωνται, ἰταμόν τι καὶ παράφορον δεδορκότες. καὶ ἀφροῦ, μᾶλλον δ' ἰοῦ μεστὸν αὐτῶν τὸ στόμα. μὴ σύπε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲν, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις οὐδὲ κεκτῆσθαι ἄξιοῦσι. ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμους πρισάμενος. ποτὸν δὲ, ἡ κρήνη, ἢ ποταμὸς παρέξει. μετ' ὀλίγον αὐτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ τάλαντα ὅλοις. ὥστε τίς ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλήσειεν ἂν, ὅσον τύραννος Φιλοσοφία ἐς χρηματισμὸν συλλέξει; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ἐπιστήσωνται, ἀποῤῥίπτουσιν ἐκεῖνο τὸ δύσκολον χρῆμα, ἀγροὺς ἐνίοτε, καὶ ἐδάφη τὰ μαλακῶν ἐπρίαντο, καὶ πᾶσι κομῆται, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν φράσαντες τῇ πράξει

Κράτητος, ἢ τὸν τείβωνα τὸν Ἀντιοθένους, ἢ τῷ σίφῳ τὸν Διογένους. οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταφρονοῦσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι ῥιοῦρις οἰονται, κἀμὲ τὸν διδάσκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τὸ χρόνος, ἀλύνατόν μοι γενέσθαι καὶ ἕνα τινὰ προσλαβεῖν αὐτῶν. ἀλλὰ σὺ τὸν Πωλελόπτιον ἐκεῖνον πάσχω. ὁπόσον γὰρ ἐγὼ ὀζυφήνω, τοῦτον ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ ἀβλακία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον. Ζ. ὅια ὦ θεοὶ σὲ πονθεν ἡμῖν ἡ φιλοσοφία πρὸς τῶν καταράτων ἐκείνων. ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι πρακτέον, ἢ ὅπως ἀνδρὸς μὲ τελευτέον. ὁ μὲν γὰρ κεραυνὸς, ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. Από. ἐγώρι ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι. μισοῦσι γὰρ ἤδη σὲ ἁλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν μούσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνοῦ μὲν δὴ, ἢ φλογὸς σέξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι. τὸν Ἑρμῆν δὲ εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα φλογὸς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ πολὺν χρόνον ἔχων τὸν αὐτὸν, τάχιστα εἴσεται τοὺς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, ἢ οὐ μή. εἶτα οὐ μόνον ἐπαινέσεται ὡς ἐπὶ εἰκός. οἰδὲ, κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ πρὸς ἓν καιρὸν δοκεῖ. Ζ. ἐὺ λέγεις

λέγεις ὦ Ἀπολλον. ἀλλὰ καὶ σὺ ὦ Ἡράκλεις, ἅμα τὴν φιλοσοφίαν αὐτὴν ἔχοντες, ἅπτεσθε τάχιστα εἰς ἓν εἶδος. χρὴ καὶ σὲ καρτερεῖν ἄθλον οἷον τοῦτον οὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιᾶς οὕτω, καὶ ἀναίσχυντα θηρία. Ηρα. καὶ μὴν ἄμεινον ἦν ὦ πάτερ, τὴν κόπριν ἐκκαθάραι αὐθις τοῦ Αὐγείου, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπιώμεν δ' ὅμως. Φι. ἀκουσὰ μὲν, ἀκολουθητέον δὲ κατὰ τὰ δόξαντα τοῖς πολλοῖ. Ερ. κατίωμεν, ὡς κἂν ὀλίγοις αὐτῶν ἐπιτύχωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ βαπτέσθαι ὦ φιλοσοφίᾳ; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν. ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ελλάδι. Φι. οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν ὦ Ερμῆ. οὗτοι δὲ οὐδὲν ἀτλικὰς ποιήσασθέονται, ἀλλ' ἔνθα πλὶς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ πολὺς κατατέτοι εἰσὶν ἡμῖν. Ερ. οὐκοῦν εὐθὺ τὴν Θράκης ἀπιτέον. Ηρα. εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί πε ὑμῖν ἐγὼ ὁδοῦ. οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καὶ μοι τὴν σὲ ἤδη βαπτώμεθα. Ερ. ποίαν λέγῃς; Ηρα. ὁρᾶτε ὦ Ερμῆ, καὶ φιλοσοφίᾳ; δύο μὲν ὁρῶ μέγιστα, καὶ κάλλιστα ὁρῶν ἁπάντων, Αἷμός τε καὶ Ῥοδόπη, πότερον δὲ ἐπὶ πλαμένον, ἢ ἀμφοτέρους, ἀπὸ τοῦ προσώπου ἑκατέρου εὐθὺς ἀρξάμενον, καί τινας λόφους ἔχεις πα-

νῦ καλοὺς ἀνέσκοτας, οὐκ ἀμόρφους τὴν φαχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς ἡ ὑποκειμένης πόλεως. Ⓒ ἡ πόλις ἤδη φαίνεται. Ερ. νὴ Δί' ὦ Ηράκλεις, μεγίστη, Ⓒ κάλλιστη ἁπασῶν. πόρρωθεν δὲ ἀπολάμπει θ' κάλλος. καὶ τις ποταμὸς μέγιστος παραμείβεται, πάνυ ἐν χώρᾳ φανὼν ἀνθηρᾷ. Ηρα. Εβρος μὲν, οὗτος. ἡ δὲ πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, Ⓒ ὑπονέφελοι. ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ. Ερ. οὕτω γινέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ὀξυχνυδτέον; Ηρα. ἔστω μὲν, σὸν ἤδη ἔργον ὦ Ερμῆ. κῆρυξ γὰρ εἶ. ὡς τε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. Ερ. οὐδὲν ἔστω χαλεπόν. ἀλλὰ τάδε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δὲ ὦ φιλοσοφία, λέγε, οὕστινας ὀνομαστέον, Ⓒ τὰ σημεῖα προσέτι. Φι. οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα ἔγωγε, οἵτινες ὀνομάζονται, ὀλίγοι δὲ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς. ἀπὸ δ' ὧν ἐπιθυμίας ἂν ἔχοιεν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν κτήσωνας, ἢ κτησίππους, ἢ κτησικλέας, ἢ βυκτήμονας, ἢ πολυκτήτους. Ερ. εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες οὗτοί εἰσιν, ἢ τί ἂν ποθ' ὁμοιοπαθοῦσιν αὐτοί; μᾶλλον δὲ ἂν προσίασι. καὶ τί Ⓒ ἔρεσθε θέλουσιν. Ανδρες. ἆρ' ἂν ἔχοι τε ἡμῖν ὦ ἄνδρες εἰπεῖν, ἢ σὺ ὦ βέλτιστε, εἴ τινας

τινας ἓξ εἰς γόητας ἅμα εἰσδέχεσθε, καί τινα γυναῖκα ἐν χῷ κεκαρμένην εἶσθ' λακωνικὸν, ἀρρενωπὸν, ἢ κομιδῇ αὐθρικήν; Φι. παπαί. τὰ ἡμέτερα οὗτοι ζητοῦσι. Αν. πῶς τὰ ὑμέτερα; θρᾴττα δὴ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ, τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμοῦ νῦν πρὸς αὐτῶν. εἰσεσθε δὲ, καθότι οὐ ζητοῦμεν αὐτούς. γοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν. εἴ τις αὐθράδων ἔσθ' παφλαγονικὸν, ἢ ἀπὸ Σινώπης βδελύρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτήματος, ὕπωχον, ἐν χῷ κουρείαν, ἐν γυναίῳ καθεζόμενον, καὶ βιβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀργίλον, ἄμουσον, καχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὡδὶ ζητῷ αὐτονόμῳ. Δεσπ. νοῶ οὗτος, ὃ κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ ἐκόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠσκεῖτο, ἀπέκειρε γοῦν ἐν ζῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον σμικρὸν ὄνυξι ματίοις τῶν κροκίδων ἐπανθεῖ. Φι. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσοφῷ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάπτας. Δεσπ. ὦ φίλτατε Ηράκλεις. ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖ φησιν, ἢ μῶν δὲ, οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας αὐθρήσομεν. ξυνίημι γὰρ ὃς φησιν αὐτή. Φι. τίς δ' οὗτος ἄλλος ὁ προσιὼν ὅδε ὦ Ηράκλεις, ὁ κα

λος, ὁ τὴν κιθάραν; Ηρα. Ορφεύς ἐστι, σύμ-
πλοις ὢν ἐμός, ἤδιστος κελευστῶν ἁ-
πάντων. πρὸς ταῦτην τὴν ᾠδὴν αὐτ', ἤκισα ἐκά-
νομον ἐρέτ' λοντο. χαῖρε ὦ ἄεισε, ἡ μουσικώ-
τατε Ορφεῦ. οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ πω Ηρακλέ-
ους. Ορ. νὴ Δ' ὑμεῖς γε ὦ φιλοσοφία, Δ' Ηρα-
κλῆ, ἡ Ερμῆ. ἀλλὰ καιρὸς ἀπολύσαι τὰ μή-
νυτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ Δαφῶς ὃν ζητεῖτε οἶδα. Ερ.
οὐκοῦν δεῖξον ὦ παῖ Καλλιόπης ἔνθα ἐστί, χρυσί-
ου μὲν οὐδὲν οἶμαι δέῃ, σοφὸς ὤν. Ορ. εὖ ἔφης.
ἐγὼ δέ, τὴν μὲν οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα
οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι
πρὸς αὐτοῦ. μιαρὸς γάρ ἐστι περιβολήν, Δ' μόνον
οὗτος ἐκμεμελέτηκε. Ερ. δεῖξον μόνον. Ορ. αὐ-
τὴ πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδών, ὡς
μηδ' ἰδοιμι αὐτόν. Ερ. ἐπίσχες. οὐ γυναικός
ἐστι φωνή, βαβαιδύσης τί τῶν Ομήρου; Φι. νὴ
Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι καὶ λέγει. Δρα.
Εχθρός γάρ μοι κεῖνος Αἰδης ὁμῶς Αἰδαο πύλῃ-
σι, ὅς χρυσὸν φιλέῃ μὲν ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δέ κεν
εἴπῃ. Ερ. οὐκοῦν ταῦτ' Κάνθαρόν σοι μισητέον, ὃς
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὅκεν φιλότητα πάσχε.
Υπ. σοὶ ἐμοῦ δοῦναι δ' ἔοικεν, ὃν τὴν γυναῖκα ἐρ-
χετο ἀπάγων, ὅτι αὐτὸν ἐπεδεξάμην. Δρα.
οἰνοβαρέος, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐ-

λάφοιο, οὔτ' ἐνὶ πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ
βουλῇ. θερσίτ' ἀκεντόμυθε, κακῶν πανάεισε
κολοιῶν. μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐειπέμε-
ναι βασιλεῦσιν. Δεσ. εἰκότως τοι καταρά-
ῃ τὰ ἔπη. Δρα. πρόσθε κύων, ὀπιθε λέ λέ
ων, μέση δὲ χίμαιρα, δεινὸν ἀπαπεῖν, χρί-
του κνὼς ἀγρίου ὁρμήν. Υπ. οἴμοι γύναι, ὁ
τι πέπονθας ὑπὸ κνῶν τοσούτων. Φασὶ δ'
αὐτὴν κύειν ἀπ' αὐτῶν. Ερ. θάρρει, Κέρ-
βερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Η-
ρακλῆς οὗτος αὖθις πόνον. ἀλλὰ πρόσιμεν. ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. Δεσ.
ἔχω σε ὦ Κάνθαρε. τῦν σωθῆς; φέρ' ἴδωμαί τινά σοι ἡ ὥρα ἔχει. θέρμοις ἴσως, ἢ ἄρτου δεῖ
ται. Ερ. οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρύσιον. Ηρα.
μὴ θαυμάσῃς. κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι το-
πρόσθεν ὢν Ελλάδος, ἐνταῦθα δὲ. χρυσίῳ
πᾶσ' ἀκριβῶς δεῖται. τοιγαροῦν Κλεάνθην οὐκ εἰς
μακρὰν αὐτὸν ὀλεῖ. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὤμου
θεν, οὕτω μιαρὸς ὤν. Δεσπό. σὺ δὲ ὦ κακέ.
οὐ Λυκυθίων οὕμὸς δραπέτης τυγχάνεις ὤν;
οὔμουν ἄλλος. ὦ τᾶν γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν
γένοιτο; Δ' Λυκυθίων φιλοσοφεῖ; Ερ. ὁρᾷς
δὲ οὗτος ἀληθοτος ὑμῖν ὤν; Δεσπό. οὐδα-
μῶς, ἀλλ' ὀλεθότης ἐγὼ, εἰκὼν ἀφίημι αὐτὸν

ἀπολωλέναι. Ερ. ὅτι τί; Δεσ. ὅτι λεπτῶν τῶν ὑποσάθρων ἐστί. σὺ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκάλουμεν. Ερ. Ηρακλεῖς ἀλεξίκακε, ἀκούεις; ἔστι τὰ πήρα, ἡ βάκτρον, ἢ αὐτὸς ἀπολαβεῖν τὴν γυναῖκα σύ. Υπο. μὰ δαμῶς. οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν χύδην. Ερ. πῶς βιβλίον; Υπο. ἔστι τί ὦ γαθέ, βικάρανος βιβλίον. Ερ. οὐδὲν ἄρ' ὄν, ἐπεὶ καὶ βιφάλλης τῶν κωμικῶν εἶσ. Δρα. σὸν ὦ Ερμῆ δικάζειν τὸ μετὰ τοῦτο. Ερ. οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτην μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μὴ δὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἰχέσθαι πρὸς ἄνδρα ὅτι σωφρονέστατον τὴν Ελλάδα. τὸ λύρα δὲ ῥυτὸν τῷ δραπετίσκῳ, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ πρόσθεν, ἵν' μὲν, ἀποπαύσῃ τὰς ξυνωφελίας τ' ὀθονίων. ἵν' Λικυθίωνα. ἵν' Μυρόπνουν δὲ, αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃπε πρότερον μασιγωθέντα. ἔπειτα δ' οὕτω παραδοθῆναι τοῖς πιττωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι, ἡ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ εἶτα ἐς ἵν' Αἶμον αὐχθέντα γυμνὸν, σ' τ' χιόνος μένειν σύμπεπηγμένον τὸ πόλε. Δρα. φεῦ τ' κακῶν, ὅτι τοί. παπαπαπαῖξ. Δεσ. τί δ' ἔστιν τίθησ τ' ξαγκῶν σὺ δ' ἀλόγων; ἀλλ' ἀκολούθει πρὸ

πρὸ δὲ πιττώτας ἤδη, ἀπόλυσ' ἄμβροσ πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωθῇς ὄνος ὤν.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ. ΙΕΡΕΥΣ, ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ. ΙΕΡΕΥΣ.

Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχειν τόγε νῦν ὦ εἶν, ⟨σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ὧν τῶν ἱερῶν λάβοιμι παρὰ σοῦ; Κρό. ἆρ' μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι, ὅ, τι σοι δύκτε αὖθις ἐὰν μὴ μαντὴν ἅμα ἐθέλοις ἢ ἂν ἄρχοντα ἕνα τί σοι ἥδιον αἰτεῖν. ἐγὼ δὲ τάπι δυνατὰ, οὐκ ἀνανεύσω πρὸς τὴν δύχην. Ιε. ἀλλὰ πάλαι ἐσκεμμαι. ἐρῶ δὴ τὰ κοινὰ ταυτὶ, καὶ πρόχειρα, τοῦτ', ⟨χρυσὸν πλυν, ἡ ἀνδρῶν ⟨ωότην εἶν, ἡ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, ⟨ἐσθῆτας δύανθεῖς, ⟨μαλακὰς, ⟨ἄργυρον, ⟨ἐλέφαντα, καὶ τἄλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων δ' ὧν ἄειστε Κρόνε, σ' ἴδυ μοι, ὡς τι ⟨αὐτὸν ἀπολαῦσαι τ' σῆς ἀρχῆσ, μὴ δὲ ἄμοιρον δὲ μόνον αὐτὸν σ' ἀπαντὸς τοῦ βίου. Κρό. ὀρθῶς; οὐ κατ' ἐμὲ ταῦτ' ἦ τύχας. οὐ δὴ ἐμὸν διανέμειν τὰ τοιαῦτα. ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῶν ἀλλ' αἴτει παρὰ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰσ ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ ἀφικέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὡθ' ἑαυτοῖς πρὸ λαμβάνω τὴν δυνασείαν. ἐπὶ μὲν

ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. ἢ ἦν ἐκπρόθεσμός γ' τῶν γένομαι, ἰδιώτης δύθυς εἰμι, καὶ τοῦ πλοῦ λήμου εἷς, ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἐπαῖ, ὥσ λαίου μᾶλ, οὐδ' ἀζηρᾶιον δοικήσαδαί μοι συγ κεχώρηκ, πίνειν δ' ἐκ καὶ μεθύειν, ἢ βοᾶν, & παί ζειν, & κυβεύειν, & ἄρχοντας καθίσαδαι, ἢ δοῦ οἰκέτας δύναχεῖν, & γυμνὸν ἄδειν, & κροτεῖν ἀποφέρουσα. ἐνίοτε δ' ἐκ καὶ ἐσ ὕδωρ ψυχρὸν ἐωθὶ κεφαλὴν ὠθεῖδαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένην δ' πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μὲ γάλα δὲ ἐκεῖνα, ἃν πλοῦτον, & δ' χρυσίον, ὃ Ζεὺς διαδίδωσιν ὅσις ἂν ἐθέλῃ. Ιε. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνθ' ὦ Κρόνε ῥᾳδίως, ἢ προχείρως. ἔγωγ' ἤδη ἀπηγόρδυκα, αἱ τῶν μεγάλη τῇ φωνῇ. ὁ δ' οὐκ ἐπαίει τοπαράπαν. ἀλλὰ τὴν αἰγίδα ἐπισείων, & τὸν κεραυνὸν ἐπανατεινόμενθ', φρικμὸν ἐνόρῶν, ἐκπλήττει δὴ ἐνοχλοῦντας. ἤν δέ ποτε & ἐπινεύσῃ τινί, & πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ δ' ἄκεστον ἐνταῦδα, & τοὺς ἀγαδοὺς ἐνίο τε, & σωφρονοὺς ἀφείσ. ὁ δὲ, παμπονήρους τε, & ἀνοήτους ἀνδράσι πολυχεῖ δ' ἂν πλοῦτον, μα σιγίαισ, ἢ ἀνδροφόνοις τοῖσ πλείσοις ἀνδρῶν. πλὴν τάπεσοι δίδωτα ἐσέλω εἰδέναι, τίνα ἄν τά δίην. Κρό. οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδ' ἐπαντά πασιν δύκαταφρόνητα, ὥσ πρὸσ τὴν δύναμιν

ἐξετάζεδαι τῆς συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι τε μικρὸν δοκεῖ δ' νικᾶν κυβεύοντα, ἢ ῥῖς ἄλλοις ἐσ τὴν μονάδα κυλιομένου τ' κύβου, σοὶ τὴν ἐ ξάδα ἀποδράγω ἀεὶ φαίνεδαι. πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον ἀπὸ τοιούτου ἐπεσιτίσανθ', ὅσι ἴλεως καὶ φερόσ ὁ κύβοσ ἐπινεύσει. οἱ δὲ, ἔμπαλιν γυμνοὶ ἀζεννήξαντο, συντειβένθες ἀνῥῖς τ' σκά φεσι, πολὺ ὄντω μικρῷ ἔρματι ζῶν κύβῳ. καὶ μὴν & πιεῖν ἐσ δ' ἥδιστον, & ὠδικώτερον ἄλλου δόξαι ἅμα ἐν ζῶν συμποσίῳ, ἢ διακονουμένων τοῖς μὴν ἄλλοις ἐσ τὸ ὕδωρ ἐμπεστῖν. ὅσ' γὰρ τοῦ πτίμιον τῆσ ἀριξίου διακονίασ. σὲ δ' ἐ, καὶ ἀ νακηρυχθῆναι καλλίνικον, καὶ τἄθλ' ἀφαιρεῖ δαι τὸν ἀλόντα. ὁρᾷσ ἢ λίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι γὰ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέδαι, ζῶν ἀ γαγάλῳ κρατήσαντα, ὡσ μήτε ἐπιταχθείης λοῖα ἐπιτάγματα, & αὐτὸσ ἐπιτάττειν ἐ χοις, τῷ μὴν, αἰσχρόν π τοῦτ' αὐτοῦ ἀναβοῆ σαι. ζῶν δ' ἐ, γυμνὸν ὀρχήσαδαι, ἢ ἀράμενον τὴν αὐλητρίδα, ζῖσ τὴν οἰκίαν πολιελθεῖν; ὡσ οὐχὶ & ταῦτα δίγματα μεγαλοπρεί ας τῆς ἐμῆς; εἰ δ' τὸ μὴ ἀληθῆ, μὴ δ' βέβαι ον γίνεδαι τὴν τοιαύτ' ἰωβασιλείαν αὐτίασ, ἀγνώμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τὸν ταῦτα πανέμοντα ὀλιγοχρόνιον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα.

τούτων δ' ἔν ἄμοι δῶκα ἰὰ, δῦναι τῶν πετ-
τῶν, τὸ ἄρχειν, τοῦ ἄλλειν, καὶ τῶν, ἃ κατηειθμη-
σάμιν, θαῤῥῶν αὖτε, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δε-
δεγμένου σε τῇ αἰγίδι, ϛ τῷ κράνῳ. Ιε.
ἀλλ' ὦ τιτάνων ἄριστε, τῶν μὲν τούτων, οὐ
δέομαι. σὺ δὲ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκριναι, ὃ
μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι. καί μοι ἦν εἰπῇς τὸ,
ἱκανὴν ἔσῃ τὴν ἀμοιβὴν ἀπηλλαχὼς αὐτῆ
θυσίας, καὶ πρὸς δ' λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ
χρέα. Κρό. ἐρώτα μόνον. ἀποκινοῦμαι
γάρ, ἢν εἰλῶς τύχω. Ιε. δ' μὲν πρῶτον ἐκεῖ
νο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἔστιν, ἃ σοὶ σοῦ ἀκούομεν,
ὡς κατέθιες τὰ γενόμενα ὑπὸ τοῦ Ῥέας, ἐκεί-
νη δ' ὑφελομένη δ' ἐν Δία, λίθον ὑποβαλομέ-
νη αὐτὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν. ὁ δ',
εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τῆς ἀρ-
χῆς, πολέμῳ κρατήσας. εἶτα εἰς τὸν τάρτα-
ρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, ϛ δ' ὅλον μ
μαχικὸν ἅπαν, ὅσον σοῦ παρεστάτησε.
Κρό εἰ μὴ ἔρτ ἦν ὦ ὗρος ἤμπλην ϛ μεθύσην ἐφέ
ετο, ϛ λοιδρεῦθι ῥῖσι σιωπόταις ἐπ' ἐξουσίας,
ἔγνως ἄν, ὡς ὀργίζεσθαι χρῆν ἐφεταίμοι, τοι
αὖτα ἐρωτήσας, οὐκ ἀσφαλεῖς πολιὸν ὄντα,
καὶ πρεσβύτιν θεόν. Ιε. κἀγὼ ταῦτά σ'
Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ησίοδος

ϗ Ομηρος, οἶκνῶ γάρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαν
τες ἄνθρωποι χελιδόν, ταῦτα πεπιστεύκασι πε
ρὶ σοῦ. Κρό. οἴει γάρ τι τὸν ποιμένα ἐκεῖ
νον, ὃν ἀλαζόνα, ὑγιές τι ποιεῖ ἐμοῦ εἰδέναι;
σκόπει δὲ οὕτως. ἐπ' ὅστισ ἄνθρωπος, οὐ
θεὸν ἑρεῖ, ὑπομείνειεν ἂν ἑκὼν αὐτὸς καταφα-
γεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τισ θυέστου ἦν, καὶ ἀστεῖ
ἀδελφῷ ποθ' ἑπτὼν, πάθιε; καὶ τοῦτογ' ἂν εἰπ
πῶς ἀπενόησεν λίθον αὐτὶ βρέφους ἐπάσιον, εἰ
μὴ αὐάλωτος εἶπ ὁ δ' ὁ λόντας. ἀλλ' οὔτε ἐπο
λεμήθημεν, οὔτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἀφείλε
το, ἑκόντος ἐμοῦ παραδόντος αὐτῷ, ϛ ὑπερκ
σάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γ' οὔτε πεπόθημαι, ὃν
τεῦθεν ἔρρ' παρτάρῳ εἰμί, καὶ αὐθ' ὁρᾷς ὅτι μαι,
εἰ μὴ τυφλὸς ὥσπερ Ομηρος εἶ. Ιε. τί πα
θὼν λέγω Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; Κρό.
ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον γέρων, ἤδη, καὶ πο
λυχρόνιος ὑπὸ τοῦ χρόνου ὤν, δι' ὃ καὶ πεπιστεύκα
μέν οἱ πολλοὶ εἰκάσαν, οὐ ϛ ἀδυνάμιν διαρκεῖν
πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τῶν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀ
νεθεῖν ἔλεα ἄνω, ϛ κάτω, ὑπ' κράνιον διηρμέ
νον, τοὺς ἐπιόρκους, ϛ ἱδρυσύλους, ϛ βιαίους κατα
φλέγοντα. ϛ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργωλαβὲς ἦν,
καὶ νεανικόν. καὶ ἐξέκην ὃν θυρῶν ϛ Διί. καὶ
πάλιν ἐλέ, καλῶς ἔχειν ἐμοὶ δοκεῖ μοι διανεῖμαν

τα τοῖς παισὶν οὖσι τὴν ἀρχήν, αὖθ' ὕβωχεῖ
σθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, οὔτε τοῖς ὑβρίζο-
μένοις χρηματίζοντα, οὔτε ὑπὸ τῶν ἀναντία
αὐτοῦ ντων ἐνοχλούμενον, οὔτε ἔρωντῶντα, ἢ ἀ
σρά πονία, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλουσαν ἀναγκα
ζόμενον, ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα αὐτὸν ἥδιστον
βίον διάγοντα, ζωρότερον οἴνου δ' οὐκ ἄν, τῷ Ια
πετῷ, ἢ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολο
γῶν. ὁ δέ, ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα.
πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον,
ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε. καὶ ἀναλαμβάνω τὴν
ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι αὐτὸς ἀνθρώπους οἷς ἦν
ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσωρα, ἢ αὐήροτα πᾶν
πεφύκοι αὐτοῖς, οὐ σάχυα, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, Ⓒ κρέα ἐσκευασμένα. Ⓒ ὁ οἶνος ἐρρέοι τα
μιεῖον, Ⓒ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος.
ἀγαθοὶ ἦσαν, Ⓒ χρυσοῖ ἅπαντες. ἄνθη μοι
ἡ αἰτία τοῦ ὀλιγοχρονίου ταύτης διαστείας, ἢ
διαφθορὰ ἅπαντα χοῦ κρόνος, Ⓒ ὡσπερ, ἢ παιδία
ἡ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, Ⓒ ἐλευθέροις.
οὐδεὶς γάρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν. Ιε. ἐγὼ δὲ
ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκάζον εἶσι σὺ δούλοις, Ⓒ
παιδοτρίβας, Ⓒ λάνθρωπων ἐκ τοῦ μύθου ἐκεί-
νου πρεσβυτέρους, τιμῶντα σὺ τὰ ὅμοια πάσχοντας,
ἅτε καὶ αὐτὸν δουλεύοντα, μεμνημένον τῆς πέ
δης.

δης. Κρό. οὐ παύσῃ τὰ ριαῦτα λήρων;
Ιε. εὖ λέγεις, μὴ παύσομαι. πλὴν ἔτι μοι Ⓒ
τοῦτ' ἀπόκεινται. τὸ πετπεύειν σύνηθες ἦν μὴ ῥῖς
ὠσὶ σοῦ αὐθρώποις; Κρό. ἁμάλα. οὐ μὴν
σοὶ τάλαντων γε, μὴ μυριάσων, ὥσπερ ὑμῖν,
ἀλλὰ σοὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ αὐιᾶσθαι
ἀτιμηθέντα, μὴ δὲ σακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἑόντα μό
νον τῶν ἄλλων. Ιε. εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες.
ὡσπερ τίνος δ' ἂν Ⓒ ἐπέτυχον, αὐτοὶ ὀλόχυ
σοι ὄντες; ὡς ἔφην Ⓒ μεταξὺ λέγοντός σου,
ριόν δέ τι ἐνένοησα. εἴ τις ἕνα τῶν αὐθρώ
πων ἐκεί νων τῶν χρυσοπλάτων, ἐς ὃν ἡμέτερ ὀφθαλ
μὸν βίον ἀγαγὼν ἐδείξε τοῖς ποιηταῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἅ
θλιος ὑπ' αὐτῶν, διεσπάσαντο δ' ἂν ἓν οἷον
ὅτι ἐπιδραμόντες, ὥσπερ ὁ Πενθέα οἱ Μαινά
δες, Ⓒ οἱ Ὀρφέα ὁ Θρᾷττα ὁ ὁ Ορφέα, ἢ ὁ Ακταίονα
οἱ κύνες, ποῦ τὸ μέζον ἀπενέγκαιεν ὁ μέρος,
πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἁμιλλώμενοι. οἵγε οὐ
δὲ ἑορτάζοντες, ἔξω τοῦ Φιλοκράτους εἰσίν,
ἀλλὰ πρόσθεν οἱ πολλοὶ πεπαίκοντι τὴν ἑορτήν.
εἶτα οἱ μὲν, ἀποθέρχονται λοιπεύοντες ἐν τῷ συμ
ποσίῳ τοὺς φίλους. οἱ δέ, σοί τε λοιδοροῦντας
οὐδὲν λέον, Ⓒ σὺ κύβοις συντρίβουσιν, αὐαντέ
ους ὄντας ἀνοῖς, ὧν ἕκοντες ποιοῦσιν. ἀτὰρ εἰ
πέ μοι Ⓒ τόδε, τί ποτε ἄβρὸς οὕτω θεὸς ἦν,

ἡ ζέρων, ἐπὶ λεξάμβυος δ' ἀστερπέστερον, ὅποτε
ἢ χὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ βορρᾶς πολύς,
ὥστ' οὐδὲ ἔτι οὐ πέπαγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, ἡ τὰ
πλένθρα ξηρά, καὶ γυμνά, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λει-
μοδνθοι ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρω-
ποι ἐπικεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακό-
τες, ἀμφὶ τὴν κάμινον οἱ πολλοὶ, τὰ ἰωνικὰ
τὰ ἑορτάζεις. οὐ μὴ πρέσβυτικόσ γε ὁ καιρός,
οὐδ' ἐπιτήδειος ξυφῶσι. Κρό. πολλὰ μὲν
αὖ κεῖνόσ ὦ ξεῖνε, ἤδη πίνειν δέον. παρῆρησαι
γοῦν μοι χρόνον τῆσ ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, οὐ πά-
νυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν. ὥσ-
τε, νῦν μὲν ἄφες αὐτά. δύσχρημεθα δ' ἤδη,
καὶ κροτῶμεν, ὦ ἑταῖρε τῇ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν.
εἶτα πεπλεύσομεν, ἐς δ' ἀρχαῖον ὦ κρύων, ἡ βα-
σιλέας χειροτονδμεν, ἡ πειθαρχῶμεν αὐτοῖσ.
οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαμεν, ὅ
φησι, παλίμπαιδας δὲ γέροντασ γίγνεσθαι.
Πε. ἀλλὰ μὴ δύναιτο δητῶν πεῖν ὦ Κρόνε,
ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἥδεα. ὥστε πίνωμεν.
ἱκανὰ γὰρ ἀπεκείσεται τὰ πρῶτα. καί μοι
δοκῶ γραφόμενοσ εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῶν
τὴν συνουσίαν, ἅτε αὖθισ ἠρώτηκα, ἡ σὺ πρὸσ ταῦ-
τα ἱλεωσ ἀπεκρίνω, παρεξόν αὐ ἀγωνῶναι τῶν φί-
λων, ὅσοιγ' ἐπακοῦσαι τῶν σδν λόγοισ ἄξιοι.

ΚΡΟ-

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

Α δὲ λέγεις Κρονοσόλων, ἴδρεις, ἡ προ-
φήτης τοῦ Κρόνου, ἡ νομοθέτης τῶν
ἀμφὶ τὴν ἑορτήν. ἃ μὴν οἱ πένητασ
χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖσ ἐκείνοισ ἔπεμψα, ἄλλο βι-
βλίον ἐγγράψασ. ἡ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι κἀ-
κεῖνοι τοῖσ νόμοισ, ἢ αὐτίκα ἔνοχοι ἔσονται τοῖσ
ἐπιτιμίοισ, ἃ κατὰ τῶν ἀπειθούντων μεγάλα
ὥρισαι. ὑμεῖσ δὲ ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπωσ μὴ
παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τῶν
προσταγμάτων. ὡσ ὅστισ ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ,
σῶν ὄντοσ, οὐκ ἐμοῦ νομοθέτου ἀμελήσων, ἀλ-
λ' εἰσ ἓν Κρόνον ἀφῖξιν, ὅσ με προείλετο νομοθε-
τῆσαι εἰσ τὴν ἑορτήν, οὐκ ὄναρ ἐπισάσ, ἀλλὰ
πρώην ἐγκαθρόπ ἐνδηγησ συγγενόμενοσ. ἢν δὲ
οὐ πεισθῆτε, οὐδὲ ἀνχμοῦ πλέωσ, ὅιον ἀφῖξιν
οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν πα-
ραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τὴν μὲν ἄρ-
πην εἴχε πάνυ τεθημμένην. τάδ' ἄλλα, φα-
βρόσ τε ἦν, καὶ καρτερὸσ, καὶ βασιλικῶσ ἐνε-
σκευασμ. μορφὴν μὲν τοιόσδε ὦφθη μοι. ἃ δὲ
εἶπε, πάνυ θαυμάσια, καὶ ταῦτα προειρῆσθαι
ὑμῖν ἄξια. ἰσθὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ἰδὼν γοῦν
ἀσθενίζοντα, ὥσπερ εἰκὸσ ἦν θεόν, ἔγνω αὐτί-
κα τὴν αἰτίαν τῆσ λύπησ τίσ ἐστιν, καὶ ὡσ

τὴν πενίαν δύσχεραίνοιμι, οὐ κατὰ τὴν ὥραν μο
νοχτιῶν. ὃς δὴ κρύος, ⸀ βορέας πολὺς, καὶ
κρύσταλλοι, καὶ χιών. ἐγὼ δ᾽ ἥκιστα ἐπεφράγ-
μην πρὸς αὐτά. ἀλλ᾽ ὅτι καὶ θεοὶ ἑορτῆσ᾽ ἄνευ
πόνησαζούσης, ἑώρων δὲ μὴ ἄλλους, παρα-
σκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, καὶ δυσχήσον
ται, ἐμαυτῷ δ᾽ ἐὺ ἄνευ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ
δὴ προσελθὼν ὄπιθεν, καὶ τ᾽ ὠτός μου λαβό
μενος, ⸀ ἐξέστιζεσ᾽, ὥσπερ μοι προσηκάζειν
ἐιωθε, τί ταῦτα ἔφη ὦ Κρονοσόλων, ἀνιω-
μένῳ ἔοικας; οὐ δὴ ἄξιον ἔφην ὦ δέσποτα, ὅ-
ταν καταράρις μὴν, καὶ μιαροὶς ἀνθρώποις ὑπὸ
πλουτοῦντας, καὶ μόνους ζυφοῦντας ὁρῶ, ἀυτὸς τε
καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀπορίας,
καὶ ἀμηχανίας σύνεσμεν; ἀλλ᾽ οὐδὲ σὺ ὦ δέ
σποτα, θέλῃς παῦσαι ταῦτα, καὶ μετακοσμῆ
σαι πρὸς τ᾽ ἰσόμοιρον; τὰ μὲν ἄλλα ἔφη οὐ ῥᾴ
διον ἀλάτλειν, ὁπόσα ἐκ κλωθοῦσ᾽, ⸀ τῶν ἄλ
λων μοιρῶν πάσχετε, ἃ δὲ ὅδε τ᾽ ἑορτῆς, ἐπα
νορθώσομαι ὑμῖν τὴν πενίαν. ἢ δὲ ἐπανόρθωσις,
ἥδε ἔστω. ἴθι ὦ Κρονοσόλων, καὶ χάλασον μοί νο
μοις τινὰς, ἃ χρὴ πράτλειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ
καθ᾽ αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν
δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ᾽ οὐκ οἶδα ἔφην. ἐγὼ
δ᾽ ὅσ᾽ ἂν δράξομαί σε. κἄτα ἀρξάμενος ἐδίδασ

κεν.

κεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἤπιε ἄμην, ⸀ εἶπε δὲ πρὸ
τοῖς ἔφη, ὅτι ἦν μὴ τοῦτ᾽ ποιῶσι, μάτην ἐγὼ τὴν
ὄρτην ταύτην ὀξέως διαφέρω. ἢ γε λοῖσ᾽ ἂν εἶην,
ὃν μὴν πατέρα, ἐκτομίαν πεποιηκὼς, ἵν᾽ οὐρα
νὸν, δὲ λέ πλουσίοις μὴ δύνουχίζων, ὁπόσοι ἂν
πλανομήσωσιν, ὡς ἀπείροιεν τῆ μιζοσύν ἀυλοῖς
ἢ κυμβάλοις, βάκχοι γενόμενοι. ταῦτα ἢπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν
τοὺς θεσμούς. Νόμοι πρῶτοι Μηλένα μηδὲ ,,
μήτε ἀγρεῖον, μήτε ἴδιον πράτλειν ἐντὸς ,,
ὁρῶ, ἢ ὅσα ἐσ πανδήμους, ⸀ ζυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ,,
ἀλλοτριοὶ μόνοι, καὶ πεμμαρυρτοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ,,
ἰσοτιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, ⸀ ἐλευθέ- ,,
ροις, ⸀ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι, ἢ ἀπειλα ,,
κτεῖν, ἢ ἀπειλεῖν, μηδενὶ ἐξέστω. λογισμοὶς πα ,,
σᾶ᾽ ἐπιμελουμένων κρονίοις λαμβάνειν, μὴ ,,
δὲ ὅσ᾽ ἐξέστω. μηδεὶς δὲν ἄργυρον, ἢ τὴν ἑαυτῆ- ,,
τα ἀξεταζέτω, μὴ δὲ ἀναγραφέτω ἐν τῇ ἑορ ,,
τῇ, μὴ δὲ γυμναζέσθω κρονίοις, μὴ δὲ λόγοις ἀ ,,
σκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν εἴ τινες ἀστῖοι, καὶ ,,
φαῦλοι, σκῶμμα, ἢ πανδήμους ἐμφαίνοντες. Νό ,,
μοι δεύτεροι. Πρὸ πολλοῦ τ᾽ ἑορτῆς, οἱ πλούσι- ,,
οι γραφόντων μὲν ἐς πινάκιον ἑκάστου τῶν φίλων ,,
ὄνομα. ἐχόντων δὲ ⸀ ἀργύριον ἕκαστον, ὅσον ,,
τῷ κατ᾽ ἔτος προσιόντων, ἢ δέκαρον. ἢ ἑβδο ,,

τα τ' οὐσης τὴν πόλιν τῆν, καὶ ὅση παχυτέρα,
ἢ κατ' ἀγρὸν κατασκευή. Τῶν ἀργύρων, οὐκ
ὀλίγα. ταῦτα μὲν, πρόχειρα ἔστω. τῇ δὲ πρὸ
τῆς ἑορτῆς, καθαρσίων μέν τι πολὺ φερέσθω,
μὴ ὑπ' αὐτῶν ἐξελαυνέσθω ἐκ τῆς οἰκίας μικρο
λογία, μὴ φιλαργυρία, μὴ φιλοκερδία, μὴ ὅσα
ριαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις ἀνθρώ-
πων. ἐπεὶ δὲν δὲ καθαρὰν τὴν οἰκίαν ἐξεργάσωνται,
θυόντων Διὶ πολυτελότῃ, Ἑρμῇ λώρει, καὶ
Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πολὺ δείλιον ὂν
ψίαν, ἀναπεπωσκέσθω μὲν σφίσι δ' ἐλικόν
ἐκεῖνο πινάκιον. καταναίμαντον δὲ αὐτοῖς κα-
τ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἢ λιον δῦναι, πεμπόντων
τοῖς φίλοις. οἷσι δ' ἀποκομίζοντο, μὴ πλεί-
οις ὑῶν, ἢ τετράχρων, οἱ πίστατοι τῶν οἰ-
κετῶν, ἤδη πεσβύται. ἐγγραπτάσθω δὲ ἐς
γραμματεῖον, τί δ' πεμπόμενον, καὶ ὅσον, ὡς
μὴ ἀμφότεροι ἐπιπλεύσειεν πολὺ λιακομίζον-
τας. αὐτοὶ δ' οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστος
πιόντο, ἀπεχόντων. ἀπαιρούντων δὲ μὴ
δὲ πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις δὲ πλάσια
πάντα πεμπέσθω. ἄξιον γὰρ δμοιοτάτας εἶ. τὰ
τῶν ῥῖς λώροις λεγόμενα, ὡς μεγίστα τα, καὶ
ὀλίγιστα ἔστω. ἀπεχθέσθε δὲ μηδείσι μηδὲν ὅλως
πιπλέτω, μὴ δὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα.

πλούσιος πλησίῳ μηδὲν πεμπέτω, μὴ ἢ ἑστιά
τῶν χρονίοις ὁ πλούσιος ἂν ἰσόπιμ), εἰς δ' πεμ
φθῆναι προχειρισθέντ, φυλασσέσθω μηδὲν. μὴ ἢ
μετάνοια εἰσίτω. ἢ ἧς δωρεᾶς. εἴλις πέρυσιν ἀπ
ἡμῶν, δ' ἀνὴρ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέ-
τω κἀκεῖνα. διαλυόντ ἢ οἱ πλούσιοι χρέα ὑ-
πὲρ φίλων πενήτων, μὴ δ' ἐνοίκι), οἵτινες
μὴ ἔχουσ ὀφείλοντες, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι.
Ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰσένναι,
τοῦ μάλιστα δέοντα, ἀπέστω δὲ τὰ λαμ-
βανόντων μεμψιμοιρία. δ' πεμφθὲν ὁποῖον
ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἴνου ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς,
ἢ ὄρνις παχεῖα, κρονίων δώρων μὴ δοκείτω. μὴ
δὲ τὰς κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτω
δεῖν, ἂν τι πεμπέτω δὲ ὁ πένης δὲ πλουσί-
ῳ. ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαι
ῶν, εἴ τι εὔφημον, δ' συμποτικὸν ἢ, ἢ αὐτο
συγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται. δ' δὲ λαμ-
βανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ δὲ προσώ-
πῳ, ἧς λαβὼν, ἀναπεπωσκέτω θύθις. ἢν δὲ ἀπό
δῶται, ἢ ἀποῤῥίπτῃ, ἴστω τῇ δ' ἄρπης ἀπειλῇ
ἐνεγκοσῶν, κἂν πέμπτῃ ὁδὸν ἔχῃν. οἱ δὲ ἄλλοι,
οἱ μὲν, στεφάνους. οἱδὲ, λιβανωτοῦ χόνδρους
πεμπόντων. ἢν δὲ πένης, ἐδωδήτα, ἢ ἄργυρον,
ἢ χρυσὸν πρὸ τὴν λύναμιν πέμπῃ πλουσίῳ,

» δ' μὴν πέμφθαι, ἔξω δημοσίου. μὴ καταπραθῆναι
» ἐμβαλέσθαι εἰς δ' θησαυρὸν τοῦ Κρόνου. ὁλέθρου
» νησον, ἐς τὴν ὑστεραίαν πληγὰς τοῦ πλησίον
» λαμβανέτω τοῦ νάρθηκι εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ
» ἐλάττους ὀγδοήκοντα. Νόμοι
» συμποτικοί. Λουέσθω μὴν ὅταν δ' σοι χεῖται
» ἐξαπούνη. τὰ δὲ πρὸς τοῦ λουτροῦ, κάρυα, τοῦ πρό-
» σοι ἔστωσαν. κατακείσθω ὅπου ἂν τύχοι ἕκαστος.
» ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλοῦτος, ὀλίγον σιωπᾶ-
» λείτω ἐς προνομήν. οἴνου τοῦ αὐτοῦ πίνειν ἅπαν-
» τας. μήσ' ἔξω πρόφασις τοῦ πλουσίου, ἢ σι-
» μάχου, ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον σοὶ αὐτὴν
» πίνειν τοῦ κρείττονος. μοῖρα κρεῶν, τοῦ ἴσον ἅπα-
» σιν. οἱ διάκονοι, πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλ-
» λὰ μὴ δὲ ἐραδιουργήσωσιν, μὴ δὲ πραπεμπέτω
» τοῦν, ἔστ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὅπου τοῦ χεὴ ἀποφέρειν.
» μὴ σὲ τοῦ μὴν, μεγάλα, τοῦ σὲ, κομιδῇ μικρὰ
» πρατιθέσθω. μὴ δὲ τοῦ μὴν, ὁ μικρός. τοῦ δὲ, ἢ
» γνάθου συός, ἀλλ' ἰσότης τοῖς πᾶσιν. οἰνοχόος
» ὀξὺ σκοπείτω ἐκ περιωπῆς ἐς ἕκαστον, μὴ ἔλατ-
» τον ἐς δ' στόμα. τοῦ ἑτέρου ἑτοίμου ἐστω.
» καὶ κύλικες πάντοθεν. τοῦ ἀξίτερον ἑτοίμου
» ἐθέλῃ, ἀλλοτρίαν. πάντες πᾶσι προπινέτω
» τοῦν, ἢν ἐθέλωσι, προσιόντες τοῦ πλησίον. μὴ δὲ
» ἐπαναγκείτω ἔστω πίνειν, ἢν τις μὴ δύνη. εἰς τὸ

» συμπόσιον. μήτε ὀρχήσηται, μήτε κιθαρισάτω ἂν
» δὲ ἄρα ἄρτι μανθάνοντα. ἀξίτερον ἢν τις ἐθέλῃ,
» σκώμμαρος. μὴ μέζον ἔστω δ' ἄλυπον, τοῦ πᾶσι.
» πρεπέτω τοῦν καιρόν. ἢν τις ἐπ' ἀργυρίῳ
» πρεύσῃ, ἄσιτος ἐστω τὴν ὑστεραίαν ἔστω. τοῦ μενέ-
» τω, τοῦ ἀπίτω ἕκαστος, ὅπου ἂν βούληται. ἐ-
» τὰν δὲ δὴ οἰκέτας ὁ πλούσιος θύσῃ, δικα-
» ζούντω οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ, δὴ νόμοις τοῦ ἑ-
» κάστου τοῦ πλουσίου ἐγγράπτοις ἐς χαλκῆν σή-
» λαν, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ αὐλᾶς, καὶ αὖ ἀπο-
» γράφεσθαι. καὶ ἐπιλέγεσθαι τοῦ ὅτι ἔστ' ἂν αὕτη ἡ
» στήλη μένῃ, οὔτε λιμὸς, οὔτε λοιμὸς, οὔτε πῦρ
» καιᾷ, οὔτε ἄλλο χαλεπὸν οὐδὲν εἰσεισιν εἰς
» τὴν οἰκίαν αὐτῶν. ἢν δέ ποτε, ὅπου μὴ γένοι-
» το, καθαιρεθῇ, ἀπροόφαλον, οἷα πείσονται.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ΕΓΩ ΚΡΟΝΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Γεγράφειν μὲν ἤδη σοι τοῦ πρότερον, δη-
λῶν ἐν οἷς εἶην, τοῦ ὡς ἀπὸ τοῦ τενίας κιν-
δυνεύοιμι, μόνον ἄμοιρον εἶναι τῆς ἑορτῆς,
ἐπὶ τοῦ γελᾶς, ἔτι μὴ σὺν προσθείς, μέμνημαι
ἀλογώτατον εἶναι, σὺ μὲν, ὑμῶν, ἀποστολὰς
τῶν, καὶ φυφᾶν, οὐ κοινωνοῦντας ὧν ἔχεσθε οἷς
τοῦ ἑρωσι. σὺ δὲ, λιμῷ διαφθείρεσθαι. μὴ ταῦ-
τα, χρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲ

αὐτε πέσειλας, ἡμισάμιλυ δεῖν αὖθις αὐαμ-
νῆσαί σε τῶν αὐτῶν. ἐχθὴν γάρ σε ὦ ἄειστε κρο-
νε, ὅτ' ἀνισομοῖρ' ἀφελόντα, ⟨ τὰ ἀγαθὰ ἐς
τὸ μέσον ἅπασι καταθέντα, ἔπειτα κελεύ-
ειν ἑορτάζειν. ὡς δ' ἐνῦν ἔχομεν, μυρμηξὶ κάμ-
μηλοθ', ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δ' ἔγ-
γικον ⟨ποκειτ' ἐν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν
ποδοῖν, ἐφ' ὑψηλοῦ βεβηκότα, οἷόν εἰσιν οἱ γε-
γικοὶ ἐμβάται. ὁδ' ἕτερος, αὖ ὑποδεδεμένος
στω. εἰ τοίνυν βαλίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι
ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν, ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ,
ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προ-
βαίνῃ; τοσοῦτον κἀν τῷ βίῳ ὑμῶν ὁ ἄνισον. οἱ
μὲν, ⟨ποδησάμενοι, ἐμβάτας, ἢ τύχης χο-
ρηγούσης, ἐνδαψιλοῦσιν ὑμῖν. οἱ πολλοὶ δὲ
πεζῇ, καὶ χαμαὶ βαλίζομεν, δυσάμενοι ἂν εὖ ἵστα
μὴ χεῖρον αὐτῶν ⟨ποκίνεσθαι, καὶ διαβαίνειν, ἔν
τισι καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πᾶσα πλησίως ἐκεί-
νοις, καίπερ ἀκούων ⟨ποιητῶν λεγόντων, ὡς πρό
λαιον, οὐριαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πρά-
γματα, σοῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ,
ἄσπορος, καὶ ἀνήροτος ἔφυεν ἁπάντων τὰ ἀγαθά, οἱ δὲ
πνοὶ ἔρρεον ἐκάστῳ ἐς κόρον). ποταμοὶ μὲν, οἱ μὲν,
οἴνου. οἱ δὲ, γάλακτος. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλιτος ἔρρεον. ἔτι δὲ
μέγιστον, αὐτοῖς ἐκείνοις φασὶ τοῖς ἀνθρώποις χρῆ-

σθαι τοῖς θεοῖς, πενίαν δὲ, μὴ δὲ γε παράπαν αὐτοῖς
πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ, αὐτοί μὲν, οὐδὲ μόλι-
βδος ἂν εἰκότως δοκοῖμεν, ἀλλ' εἴ τι καὶ χρυσοῦ
πρόσθεν). καὶ βοᾶν δὲ μετὰ τόνου ῥῖσι πλείστοις.
καὶ πενία δὲ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμηχανία. καὶ ὅ, οἵ μοι,
⟨ τί, πόθεν ἂν μοι γένοιτο, καὶ ὦ τύχης,
πολλὰ τοιαῦτα. παρὰ ζῆν ἡμῖν τοῖς πένησι
καὶ πλέον ἂν εὖ ἴσθι ἀγιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ
δὲ πλουσίοις ἐωρῶμεν τοσαύτην δυσαμενίαν συ
νόντας. οἱ μὲν τοῦτον μὲν χρυσὸν, τοσοῦτον δὲ ἄρ-
γυρον ἐκλεισάμενοι, ἐᾶν τὰς δὲ οἴκας ἔχον-
τες, αὐβράποδα δὲ, ⟨ ζεύκη, ⟨ σωοικίας, καὶ
ἀγροὺς, πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημέ
νοι, οὐχ ὅπως οὐ μετέδοσαν ἡμῖν πώ τε αὐτῶν,
ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν θὰ πολλοῖς ἀξιοῦσι.
ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀπαγορεύει ὦ Κρόνε, καὶ
ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα. τὸν μὲν, ἐφ' ἁ-
λυσιτελοῦς κατακείμενον, πλουτοῦντα ἀγαθοῖς ἐν
θυμᾶν ἐρυγγάνοντα, ⟨ τὸ τῶν σωούντων δῆ
θεν μονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, ⟨
τοῖς ὁμοίοις, ὀνειροπολεῖν, εἴ ποθεν ὀβολοί τέαται
μὴν γένοιντο, ὡς ἔχοιμι ἄρτων ζῆν, ἢ ἁλφί
τοιν ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ
κόμμυον, ἢ κρόμμυον ἐπιζώννυντες. ἢ τοίνυν ταῦτα
ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, ἢ μεταρρῖψαι ἐς ἄλλους

τὸν, ἢ δ' ὕστατον, ἀργύρου γε ἐκείνους κελεύειν δὲ πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τ' ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ μελίμνων τροφύτων, χρυσίου τε κοινικά γε ἡμῶν πάντων κατασκευάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶ ὑπὸ σητῶν διαβρωθέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε. ταῦτα γὰρ πάντως ἀπολλύμενα, ὑπὸ τοῦ χρόνου διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι πολὺ βελτίους μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοίτῃσι κίστας, βύρσῃ τε καὶ λίνῳ κατασκευάσαι. μὴν λειπίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν, τέτταρας, ἄρτι δὲ, πέντε τῶν πυκτῶν παραλαμβάνοντας. μὴ μέντοι ἐς δημοσίων τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ἐπίσης μετέχειν ἅπαντας. μὴν δὲ ἐμφορεῖσθαι τῶν ὀψων, καὶ δὲ οἰκέτῃσι πολυμένειν ἑστῶτα, ἕστ' ἂν ἀπαγρεύσῃ ἐδωδίων. ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων ὡς ἐπιβάλοιμι τὴν χεῖρα, πραμείβεσθαι, δείξαντα μόνον τὴν τροφὴν, ἢ ὅσον δὴ τὸ πλακοῦντος σ' λοιπὸν, μὴ δὲ ἐσκομισθέντ' συὸς, διανέμοντα, τοῦ μὲν δὲ ποτῆ παρατιθέναι σ' ἡμίμορον ὅλου δὲ τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις, ὁσᾶ φέρῃ ἑκάστη καλύμενα. προειπεῖν δὲ τοῖς οἰνοχόοις μὴ πολυμένειν, ἕως' ἂν ἐπάκις αἰτήσῃ πιεῖν ὑμῶν ἕκαστος. ἀλλὰ ἢν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ

ἀναδοῦναι, μεγάλῳ κύλικα ἐμπλησαμένους, ὡσπερ τοῦ δεσπότῃ. τὸν οἶνον δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμποτικοῖς, ἕνα μὴ τὸν αὐτὸν ἔχειν. ἢ που τί γε γράφθαι τοῦτον σ' νόμον, σ' μὴν, αὐθαιρίου μεθυσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ ὑπὸ τοῦ πλεύκους διαῤῥήγνυσθαι τὴν γαστέρα; ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μετακοσμήσῃς ὦ Κρόνε, βίον μὴν σ' ἥδιον, ἑορτὴν δὲ τὴν ἑορτὴν ἔσῃ πρικκώσ. εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲν, ἑορταζόντων. ἡμεῖς δ' ἐ, καθεύδοντα, βυχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωμεν, σ' παῦσαι μὲν αὐτοῖς ἀναῤῥέψαντα σ' ἀμφορέα, κατάξαι. τὸν μάγειρον δὲ, σ' ζωμὸν κινεῖσαι. καὶ ἐπιλαθόμενον, τὸ τάριχος μὴ ἐς τὴν φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων. τὴν κύλικα δὲ παρεισιέναι σοῦσαν, τόντε ἄλλαντα ὅλον καταφαγεῖν, σὺν τὰλλα τῶν ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τὸ πλακοῦντος σ' ἥμισυ. τὸν ὖν δὲ, καὶ σ' ἔλαφον, τὰ δὲ λφάκια μεταξὺ ὀπτῶ μενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος ποιεῖ τῶν ἀλίου βοῶν φησι. μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' αὐαπεπλῆχθαι, φεύγειν εἰς σ' ὄρος ἀγρίοις ἐλάφοις. καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς παχείας, καὶ τοὺς ἀπὸ ἑρκους ἤδη ὄυσας, καὶ ἐσκυασμένας, ἀναπεπλαμένας, ὀπτᾶν καὶ ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν. ὁ δὲ δὴ μάλιστα αὐτοῖς

ανιάσειε, σὺ μὴν χρυσίον, μύρμηκάς τινας, οἵ
οις γὰρ ἰνδικοῖς, ἀνορύττουσας ἐκ τῆς θησαυρῶν,
ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς δημόσιον. Τὴν ἐσθῆτα, δέ οἱ,
ὁλιγωρεῖς τῆς ἐπιμελητικοσκινικοῦ διαπεφυ-
κὼς τὸ τῶν θελτίστων μυῶν, ὡς ἀγήνορα θυ-
σθυτικῆς μηλοὺ διαφέρειν. πᾶσας δὲ αὐτοῖς
ὡραίους, καὶ κομήτας, οὐσ᾽ ὑακίνθοις, ἢ ἀχιλλέ-
ας, ἢ νδκίασοις ὀνομάζοσι, μεταξὺ ὀρέπτασ-
σφίσι δ᾽ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, ἐπιῤῥέου-
σησ τῆς κόμησ. καὶ πώωνα φύλλον ὀξύν, οἷοι ἐν
σιν ἐν ταῖσ κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες. καὶ
πλὰ ῥῖσ κροτάφοις, πάνυ λάσιον, καὶ κάρτα ἐκ
κεντρῶν. δ᾽ μεταξὺ ὦ, λεῖ καὶ γυμνὴ τῆ. Ταῦτα, καὶ
πλείω ῥύτων δυξαίμεθ᾽ ἄν, ἢν μὴ θέλωσι δ᾽ ἀ-
γαν φίλαυτον ὄντ᾽ ἀφέντες, ἐσ δ᾽ κοινὸν πλου-
τεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μετεόντων.

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩ ΤΙΜΙΩ-
ΤΑΤΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ι ταῦτα λῆρεῖσ ὦ οὗτοσ, ἐμοὶ πρὸσ
τ παρόντων ἐπισέλλων, καὶ ἀνασκοπῶν
τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ,
ἑτέρου ἂν εἶεν, τοῦ νῦν ἄρχοντοσ. θαυμάζω γάρ
σε, εἰ μόνοσ τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖσ, ὡσ ἐγὼ
μὴ πάλαι βασιλεὺσ ὢν, πέπαυμαι ἐισ ὧν,
τοῖσ ποσὶ παυείμασ τὴν ἀρχήν. ὁ Ζεὺσ δὲ,

μάλισα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ
ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πετῶν, καὶ κρότου,
καὶ ᾠδῆσ, καὶ μέθησ. καὶ οὗτοι, οὐ πλέον ἡμῶν
ἐπῆλα. ὥστε ποὺ τῶν μειζόνων ἀφῆσ, ἀφελεῖν
τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῆσ ὁμοίασ ἢ πένεσθαι, ἢ πλου-
τεῖν ἅπαντασ, ὁ Ζεὺσ ἂν κρηματίσειεν ὑμῖν.
εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆσ ἑορτῆσ ἀνικοῖτό τισ, ἢ πλε
ὀκτοῖν, ἐμὸν ἂν εἶεν ἀνάζειν. καὶ ἐπιστέλλω
δὲ τοῖσ πλουσίοισ ποὺ τῶν δείπνων, καὶ τοῦ
χοίνικοσ τοῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡσ μὴ ὑ
μῖν πέμποιεν εἰσ τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦ
τα, καὶ ἄξια αὐτοῖσ ποιεῖν, ὡσ φατέ, εἰ μή τι
ἐλογον ἐκεῖνοι πρὸσ ταῦτα ἔχουσι λέγειν. τὸ
δὲ ὅλον, ἵστε οἱ πένητεσ ὑμεῖσ ἥκιστα μισούμενοι,
καὶ οὐκ ὀρθῶσ δοξάζοντεσ ποὺ τῶν πλουσίων.
μὴ πανυδαίμονασ αὐτοὺσ οἰεσθε εἶναι, μὴ μόνοισ
δοκῶ τινα βιοῦν τὸν βίον, ὅτι σιτεῖσθε τε πολυ
τελῶσ ὄψον αὐτοῖσ, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνου ἡδέ
ωσ, καὶ πασιν ὡραίοισ, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ
ἐσθῆσι μαλακαῖσ χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀηδεῖ
τε καὶ ποθεινὸν ὄψον. αἵ τε μὴ φροντίσι ποὺ τοῦ
των, οὐ μικραί. ἀλλ᾽ ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑ-
κάστοισ, μή πο οἰκονόμοσ βλακεύσασ, ἢ ὑφελό
μενοσ λάθῃ, μὴ ὁ οἶνοσ ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτοσ φθείρε
ται, ἢ ὁ λῃστὴσ ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ

πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγοντες τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ πλοῦτος, ὃν εἷς μέρος τῶν ἀνίων ἀγρυπνεῖ. εἰ γοῦν ἅπαντας ἔδει φόβου, ἢ τὰς μεγίστας ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φθονητέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν. ἐπεὶ τοί γε με αὐτὸν οὕτως ἂν πολὺ καρυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, μὴ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν αὐτὰ, μὴ παραχωρεῖν ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, ἢ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλου τυραννούμενον. ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις, καὶ ἀρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, ἣν πολλοὶ μὴ ἂν ὑπομεῖναι, ὡς δὲ μὴ, συμβῇ, ἢ ἄγαν ἐπιτείνω πρός με, ὡς δὲ μὴ, συμβῇ, ἢ πλακούντων ἐμφορουμένοις, ὑμᾶς δὲ, κρεάδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ἐπιβρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέπτεσθαι ὁποῖά ἐστι. πρὸς μὲν δὴ τὸ παρὸν, ἡδύ, καὶ οὐκ ἀνιαρὸν ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν. ὡς δὲ μετὰ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν οὔτε καρυβαντιῶντες ἀναστήσεσθε ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, οὔτε πρὸ ἐκεῖνοι τὸ μέθης, οὔτε τὸ τῆς ἀγρυπνίας πλησμονῆς δυσωδέστερον, καπνώδες τι, καὶ ῥυπαρὸν ἀπεργάζονται. οἱ δὲ, πλούτων τε ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ πλούτου τῆς νυκτὸς, ἢ θαυμάσιον, ἢ γλυκείαν, ἢ ὅπως ἂν ὁ βάλλων κελεύῃ ἀναφυρέντες, φόβου

μὴ, ἢ θορύβου πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, οὐ κακῶς ἀπεξεκλέξαντες ἐκ τῆς πολλῆς ξυφῆς. ἢ τίνας ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι σύνοιδα, μὴ πάντας ὡχριῶντας ὄντας, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντας; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐτοῦ πόνοις, ἀλλὰ μὴ φοράδην ὑπὸ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὴ τὰ ἔξω, κατάξηφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ ζαγκλιαὶ ἐθέλητε ἐκ βακδῶν πάνυ δύτελῶν συμμεκομέναι; ὑμεῖς δέ, ἰχθύων μὲν ἄγευστοι, καὶ ἄσιτοι. πολλάκις δέ, ἢ πνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι οὐδ' ἀγροῖς ἐκείνοις ἔτι ὄσιν ἀνθ', καθ' ἣν μέραν, καὶ πέρα τοῦ κόρου ἐθίειν τούτων. ἀλλ' ἥδεσιν ἂν ἀγροὶς οὕτω λαχάνου, καὶ θύμου ὀρεγόμενοι ἐνίοτε, ὥσπερ οὐδὲ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ σύων. ἐῶ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ ἐρᾶν ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τοῦ οἰκέτου ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς αὐλαγμὸν μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν σύων. καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἃ πρὸς ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, ὅν χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν. μὴ ἵν' ἴδητε ποτὲ ὀξελαύνοντας ὅλου ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ἐπορεωρᾶτε αὐτῶν, καὶ κατεφρονεῖτε. καὶ μήτε ἐπεσρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμα

ξαν, μήτε μεταξὺ διαλεγομένων, εἰς τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ λίθον ἀποβλέποντες, ἢ τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ μάτιον παραπλήσιοι, ὃ μάλακον ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἴπατε καθ' ἑαυτοὺς τοῦτο, εἴ τι ἄρα περὶ ἡμᾶς ὄντες, ἐδέησεν συνδιαπνεῖν, ὡς ἐπὶ σκίασιν ὑμῖν τὰς κλίνας, ἢ τὰς τραπέζας, ἢ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἁμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη. τάγε περὶ τοῦτο ἕυροιτε ἄν, ἀργοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους. οὐχ ὅπως ἀργοὶ χρήσονται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον. καὶ ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένοις ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δήσει ἀπένεκε ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνοις δὲν τοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. τοῦτον ἐπιστέλλω ἀργοῖς ὥσπερ ὑποτέχομαι. καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ἰδέντες ἕναγχος ἐπὶ δεῖπνα σιμοὶ, καὶ πώμοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε. καὶ δὴ μοῦ ὅλον, ἄξιον μὲν κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν. δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσοτιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τοῦ μὲν, πλέον, τῷ δὲ, μηδὲν ὅλως μετεῖναι τῶν ἡδέων. ἐγὼ δὲ, δοῦναι μὲν

μὴν τῶν ἐφ' ὑμῖν ἅμαπαν σκέπτεσθαι τὸν δίκαιον δοῦναι δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀπολαῦσαι ὡς ὄντο κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἑώρων ἐγὼ ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ νῦν ἔχω μὲν γράφειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτεια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γάρ φασι βιβρώσκοντες τοσοῦτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι κἀκείνους μετέχειν τῆσδε τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ὑμῖν ἔνεστι, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι ἀνδρῶν, εἰ τινὰ δεῖται, καὶ παχύτερα, ἢ καθ' ὑμᾶς. καὶ τὸ χρυσίου ὀλίγον ἐπισκάλαξαι αὐτοῖς. εἰ δὲ ταῦτα φασὶ πρήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ὧδε τοῦ Διός. εἰ δὲ ἐμὲ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ὧδε τὸν ἀνάσχυμον, ἐπειλάνθρωπον λίαν ὁ Ζεὺς προθεὶς. ταῦτά ὅδιν οὐ πάνυ κελεύω ὑμῖν ἀποδοῦναι, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε. νὴ Δία καὶ τῶν δείπνων πέρι, ὡς συνδειπνοῦσιν ὑμῖν. καὶ ταῦτ' προσθεῖναι ἠξίωσε τὴν ἐπιστολὴν, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς ζυφάν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας. εἰ δέ ποτε κἀκείνων τινὰς ἑστιᾷν δόξει μακροῦ ἐθελήσητε, πλέον τὸ φρόνησον ἐνεῖναι δ' ἀνιαρὸν δοκεῖ δείπνῳ, καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτῶν γίγνεσθαι, οἷον ἐκεῖνο τὸ μὴ τὸ αὐτῷ οἴνου συμπίνειν. Ἡράκλεις, ὡς

ἀνελεύθερον, καταγινώσκειν αὐτῶν ἐκείνων ἄξιον. ὅτι μὴ μεταξὺ αὐλοῦντας, ὀλοντῆ, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ', οὐδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν. οὐδὲ οἶνος οἷς ὑμῶν, ὥσπερ οὐδὲ Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβύσθαι τὰ ὦτα. ἆρα μὴν ἄλλα οὕτως ἀχρεῖα ἐστιν, ὥστε οἶκον λέγειν, ἃ δοῦλοι τὰ νόμισμα τὰ κρεῶν αὐτιῶντι, καὶ τὰ σκόνων. ὑμῖν μὲν πρέσβεων ἔστ' ἂν ὑπερεμφορηθῆτε, ἐκείνοις δὲ πρασθέοντων. καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἧκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, καὶ συμποτικώτερον, ἢ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ ἰσοδαίτης τοῦ τοῦ ἕνεκα ἥκειν ὑμῖν τῶν συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπαντες ἔχοιεν. ὁρᾶτε δὴ ὅπως μὴ κέτι ὑμᾶς αὐπάσωνται, ἀλλὰ τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τὸ ὀλίγον τούτων μεταλαμβάνοντες ὧν ὑμῖν μὴ ἡ σπάνις ἀνεπαύσατο, ἐκείνοις δὲ ἐν καιρῷ δὲ χρείας ἡ πόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, οὐδ' ἂν οἰκεῖν δύναισθε τὰς πόλεις, μὴ οὐχὶ καὶ τὸν συμπολιτευομένων, καὶ μυρία πρὸς τὴν δυσαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. οὐδ' ἂν ἔχοιτε δὲ θαυμάζοντας ὑμῶν ἐν πλούτῳ, ἢν μόνοι, καὶ ἰλίγγιοι, καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτῆτε. ἰλέπω ἂν δὲ πολλοί, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν ἐν ἀργυρον, καὶ τὰς ταπέζας, καὶ προπινόντων φιλο

πησίας.

πησίας. μεταξὺ πίνοντος, δυσκολοπείτωσαν δὲ ἔκπωμα, καὶ δὲ βάρος ἴσωσαν αὐτοὶ σκαφάντες, καὶ δὲ ἰσοβίας δὲ ἀκεμβές. ἐν χρυσὸν ὄσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς δὲ τῷ χρηστὸς, καὶ φιλανθρώπως ἀκούειν, καὶ τοῦ φθονεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε. τίς δ' ἂν φθονήσειε τοῦ κοινωνοῦντος, καὶ δεδόντι τῶν μείζονων; τίς δ' οὐκ ἂν εὐξαιτο εἰς δὲ μήκιστον σκαβιδῆναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν παθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἁμάρτυρος μὲν ἡ δυσαιμονία, ἐπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀνδρὸς ἢ θείου. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ὁμοίως ἡδὺ οἶμαι μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ οὐδὲ λέοντάς φασι, καὶ οὐδὲ μονιοὺς τῶν λύκων. καὶ σιωπῶντας δεξιοῖς αὐδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρομένους. οἱ πρῶτα μὲν οὐ κωφὸν, καὶ ἄφωνον δὲ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις πικίλαις σωφρόνων, οἷαι ἥδισται σκαβιδαὶ, φίλαι μὲν Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτῃ. φίλαι δὲ χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τὴν ὑστεραίαν σκηνούμενοι, ὑμῶν τὴν δεξιότητα φιλεῖσθαι παρασκευάζουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίασθαι καλῶς εἶχεν. ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μούντες οἱ πένητες βασίζοιεν, ἵνα ἀμβλυωπῶσι δὲ οὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἀνίασιν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλαζονείας ἐδὲ κτᾶσθαι;

τ᾽ ἀκόλουθον δ᾽ ὅλεθρος, ἢ τ᾽ ἀκτολίων δ᾽ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς ἡ ἐπιβολὰς, & μίσητ᾽ ἀπ᾽ ἀνθρώπων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνον φυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὐξεσθαι καθ᾽ ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτόμια, μὴ ἂν γένοιτο εἰς αἰτίαν ἀνάγκην αὐτοῖς καταστῆναι τοιαύτης. ἐπεὶ οὔτε ἀλλαντοπύσεσθε, οὔτε πλακοῦντος, ἢ εἰπλείονος τοκυρός. ἢ φακῆ δὲ, ὑμῖν & ἀφέρσην ἐντετηκότα ἕξει. ὗς δὲ, ἡ ἔλαφος, ὁ πόμνοι, μεταξὺ θρασμὸν βουλεύσουσιν ἐκ τ᾽ ὀπανείου ἐσω ὄρος. καὶ ὄρνις ἡ τίτταξ κατατείνασα, ἄπτεροι ἡ αὗται, παρ᾽ αὐτοῖς δὲ πτήνασα ἐκπετήσονται. σὺ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιότατοι τῶν οἰνοχόων, φάλακροι ἐν ἀκαρεῖ τ᾽ χρόνου ὑμῖν γενήσονται, ὧν κατεαγότα & ταῦτα θεὸς ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε, βουλεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ᾽ ἄν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέστατα. καὶ ἐπικουφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ᾽ ὀλίγου τελέσματος φίλους οὐ μεμφοῖς ἔξοντες.

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩ ΚΡΟΝΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΖΕΥΣ. ὁρῶ γὰρ σε οἷον μόνον ἐκ τῶν πενήτων ταῦτα γεγράφθαι ὦ Κρόνε. οὐχ ἱσ᾽ ἐκ τ᾽ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν, ἀναβοώντων, καὶ αὐτὰ ἅπερ ταῦτα, ὃν ἀνασασμὸν ἀξιούντων

αὐτῶν γενέσθαι. & ἀπομεμνῶσθαι τὴν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς, ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν; ἀλλ᾽ οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, παρ᾽ οἷς πίστις ἡ αἰτία, ἡ δι᾽ ἣν παρακούσῃ αὐτῶν παρελλάσαι. σοὶ δ᾽ ὅμως ἀποδοκιμάσθαι, ἐπεὶ πᾶσι χρῆσι γενῶν ἡμᾶς. ἡμεῖς δὲ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπικρῖναι ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνθυωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ μετελοῦμεν οὕτω ποιοῦντες, ἰσοδίαιτοι καθεστῶτες, ὡς ἂν μὴ δέηται συνδιαίτου αὐτῶν διαφθείρεσθαι, οἷόν ἐστιν ὀλίγον ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδὴ πᾶσιν ἀπὸ τοῖς ἀνεπτάμεθα θύρας, οὐκ ἀνίεμεν, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄλλοις αὐτοῦντες. εἰσὶ μὲν γὰρ οὐθὲν, μὴ δὲ πρὸς ἕπος λαμβάνοιεν, ὀργὴ, μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι, κἂν εἴτι ἐπιεύδιν ἡμῖν. ἀλλ᾽ οἴγε ἀκούοντες ἐπίδυναν ἂν, ὡς ἀκεραίως εἰσόδου ἐκ τ᾽ συγγενέσθαι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ δεδόντας ἐχθροὺς εἶναι πάντως ἕλει, ἢ πάντας προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, ἃ τ᾽ αὐτοῦντ᾽ ἡ αὐδὲν ἧττον. ἡ τὰ μὲν ἄλλα, μέγια. ἐν ᾧ τοῖς δεῖπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τ᾽ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ

ἐπεὶ δ' ἂν πλείω τ' ἱκανοῦ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὠ-
μοῦ, μεταξὺ ἀναδόντος τ' ἔκπωμα, ἐνέξαι
τὴν χεῖρα, ἢ παλλακῆ, ἢ γαμετῇ γυναικὶ ἐπ-
χείρησαν. εἶτα κατεμέσαντες τ' συμποσίου, ἐς
τὴν ὑστεραίαν λοιδροῦντι ἡμῖν κατελθόντες,
ὡς ἐλίπησαν, καὶ ὡς λιμῷ ἀπήγξαντο μὴ πόμενοι.
ἢ εἴ σοι ταῦτα καταψεύδεσθαι αὐτῶν δοκοῦμεν,
ἔν ὑμέτερον πρᾶσιν ἀναμνήσθητι, ἔνι ξείνοις.
ὅσ' ἀξιωθεὶς κοινῆς ξαπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων
ὑμῖν, τῇ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς, ἐπεχείρει ὁ Γυναῖος.
ταῦτά ἐστι, ἢ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλό-
σάμεθα πρὸς δ' λοιπὸν, ἀσφαλείας τ' ἡμετέ-
ρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβατον ποιῆν αὐτοῖς τὴν
οἰκίαν. εἰ δ' ἐῶμεν σοῦ σωθοῖντο, μεφρίων σκέσ-
θαι, ὥσ πρὸς νῦν φασι, μηδ' ὧν δ' ὑβριστικὸν ἐν τοῖς
συμποσίοις ἐργάζεσθαι, κοινωνούντων ἡμῖν, καὶ
σωφρονούντων τύχη τῇ ἀγαθῇ. ἢ τ' ἱματίων
ὧσ σὺ κελεύεισ, πέμψομεν, καὶ τ' χρυσίου, ὅσ-
σον δίον τε, καὶ προσδαπανήσομεν. καὶ ὅλως, οὐ-
δενὸς ἐλλείψομεν. ἢ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τ' κατὰ
τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι αὐτὶ κολάκων, καὶ
πρασίτων ἔσονται, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιά-
σαιο, κἀκείνων τὰ δέοντα ποιῆν ἐθελόντων.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

ΦΙΛΩΝ. ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΦΟΙΚΙΛΗΝ

Οικίλην ὦ Λυκῖνε, δι' ἀκριβὲς φασι γε-
γενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Λεοντίνου παρὰ
δεῖπνον, καί τινας φιλοσόφους λόγους
ἐμπεσεῖν, καὶ ἔριν οὐ σμικρὰν συνῆφθαι ἐπ' ἀργῇ.
εἰσ' ἐμὲ ἐψεύσατο χαρίεν, καὶ ἄχρι βραχέ-
των προχωρῆσαι δ' πρᾶγμα. ἢ τέλος, ἄιμα
πολὺ ἀληθῆναι τὴν συνουσίαν. Λυ. ἢ πόθεν
ὦ φίλων, ἢ πίστασο χρῆν ταῦτα; οὐ γὰρ συνε-
δείπνει μεθ' ἡμῶν. Φί. Διονίκου ἔφη τ' ἰατροῦ
ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, ἢ αὐτὸς οἶμαι τῶν συν-
δείπνων ἦν. Λυ. καὶ μάλα. οὐ μὴν ἀρχῆς γε
ὡδ' αὐδὲ ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψέ, με-
σούσης σχεδὸν ἤδη τ' μάχης, ἐπέσκολίγην πρὸ
τῶν βραμάτων. ὥστε θαυμάζω εἴ τι βαφέσ ἐν-
δεῖν ἐδύνατο, μὴ παρακολουθήκως ἐκείνοις, ἀφ'
ὧν ἀρξαμένη ἐσ' αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἢ
φιλονεικία. Φί. τοιγαροῦν ὦ Λυκῖνε, ἢ ὁ Χρῖσ-
νθ' αὐδὲσ, εἰ βουλοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ
ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, πρὰ σὲ ἡμᾶσ ἦκεν ἐκέ-
λευε. καὶ δ' ν Διόνικον γ' αὐτὸν εἰπεῖν, ὡσ αὐδὲ
μὴν, οὐ παραγένοιτο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶσ εἰ-
δέναι τὰ γεγενημένα, ἢ δὲ λόγοις αὐδὲ ἀπὸ
μνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρέργωσ τῶν τοιούτων,
ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν φθά-
νοις ἑστιῶν ἡμᾶσ ἢ δίκην ταύτην ἐσίασιν, ἧσ οὐκ

οἶλ' ἄν τις ἡδίων εἴμοι π. Ⓒ μάλιστα ὅσῳ νήφων τοῦ ἐν εἰρήνῃ, μὴ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἐστάσόμθα. εἰ τε γέροντες ἐπαρῴνησάν τι πρὸ δεῖπνον, εἰ τε νέοι, εἰκῆ τε ὅπῃ ἥκιστα ἐχὴν τῷ ἀκράτου προαχθέντοῦ, μὴ πρᾶξαι. Λύ. νεανικώτερα ἡμᾶς ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς οὓς πολλοὺς, Ⓒ ἐπεξιέναι, ἀνηθυμένους πράγματα ἐν οἴνῳ, Ⓒ μέθῃ νενόμικα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, Ⓒ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι. ὅσ' οὐκ οἶσθ' εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον, Ⓒ ἀβάκχευτον παρῆλθεν. ὅρα δὴ μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἢ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ φησι Ⓒ ὁ ποιητικὸς λόγος μνάμονα σύμπωτον. Ⓒ οὐδὲ ὁ Διόνυσος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς Δι Χαρίνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, Ⓒ πολλὴν τὴν εὐωλοκρασίαν κατασκεδάσας ἀνδρῶν Φιλοσόφων. ἐγὼ δέ, ἄπαγε, οὐκ ἂν τι τοιοῦτον εἴποιμι. Φί. θρύπτῃ ταῦτα ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' οὕτω γε πρὸς ἐμὲ οὕτω ποιεῖν ἔχῃν, ἀκριβῶς γινώσκων. πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά τε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι, καί μοι δοκεῖς εἰ ἀπρήσεως τῶν ἀκροωμένων, κἂν πρὸς κίονα τινά, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡλέως ἂν προσελθὼν, ἐκχέαι

ἐκχέαι, πάντα συνείρων ἀμυδί. εἰ γοῦν ἐθελήσαι ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἥξεις, ἢ παρακολουθήσεις, Ⓒ σήσῃ. κἀγὼ θρύπτομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει. μὴ εἰγε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἀλλὰ αὐτὰ πεισόμενοι. σὺ δ' ἢ μὴ λέπε. Λυ. μηδαμῶς πρὸς ὀργήν. δυνήσομαι γάρ, ἐπειπερ οὕτω προθυμῇ. ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. Φί. εἰμὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλήσομαι Λυκίνου, αὐθις σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, Ⓒ φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν. ὥστε οὐδαμοῦ λήσῃ. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπέ, τῷ πολλῷ Ζήνωνι ὁ Αἰσχίνης ἀγόμμος γυναῖκα, ἐπίαυμας; Λυ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἀξέμιλου αὐθις τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ ῥητορικοῦ τῷ Φιλοσοφοῦντι. Φί. παγκάλως γε μὴν ἔτι, Ⓒ οὐ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. Λυ. ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον ἢ ἐμαι. τοῦτον δὲ κόσμιόν τε καὶ δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὁρμημένον, ἐξ ἀπὸ μόνον ὄντα πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο συμφέρον ἐξ ἀπάντων. Φί. οὐ μικρὰν λέγεις αὐτῷ τὴν εὐετηρίαν. ἀτὰρ ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ λυποῦντες ἦσαν; Λυ. οὐ μὴν ἄλλοις, τί ἂν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ Φιλοσοφίας, Ⓒ λόγων, οὓς σὺ δὴ ἐθέλεις ἐμαι ἀκοῦσαι μάλιστα,

Ζλωόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, ὁ ἀπὸ Φλιοῦντος. Ⓒ ξὺν αὐτῷ, Δίφιλος, ὁ λαβύρινθος ἐπίκλην, σοφιστὴς καλούμενος ὢν οὗτος τοῦ Λεισαινέτου, ἡνίκα τοῦ Ζήνωνος. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς ποικίλης, Κλεόδημος. οἶσθα δὴ τὸν ταμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ἔφος αὐτὸν οἱ μαθηταί, Ⓒ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπικούρειος Ερμῶν, παρῆν. καὶ εἰσελθόντα μὲν αὐτὸν, οὐθὶς ὑπέβλεπον οἱ στωϊκοί, καὶ ἀπεστρέφοντο, Ⓒ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινα πταλοίαν, καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. οὗτοι μὲν Λεισαινέτου αὐτῆς φίλοι, καὶ σωφθέντες ὄντες, παρεκέκλωτο ὡδὶ σιῆπνον. Ⓒ ξὺν αὐτοῖς, ὁ γραμματικὸς Ισιῶσος, ἡ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος. ὃς δὲ μὲν νυμφίον μὲν Χαιρέαν, Ιων ὁ πλατωνικὸς σωφισταῖτο, δὲ διδάσκαλος αὐτῆς ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπής, Ⓒ πολὺ δὲ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ: καινόνα γοῦν οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν, ἅπαξ ἀνίσταντο πάντες αὐτῷ, ἢ ἐδεξιοῦντο ὥστε τινα τῶν κρειττόνων. καὶ ὅλως, θεοῦ ἐπιδημία, δὲ πρᾶγμα ἦν, Ιωνι ὁ θαυμασὸς συμπαρῶν. λέων δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων χεδὸν παρόντων, ἐμοὶ δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων, αἱ γυναῖκες δὲ ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι

καὶ ὄυσαι. Ⓒ ἐν αὐταῖς, ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν ὑποδεχομένη. ἐς δὲ τὸν αὐτίθυρον, ἡ ἄλλη πλῆθυς, ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε. καθ' αὑτὸν δὲ ἐπὶ τῶν γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος. εἶτα ὁ Λεισαίνερος, εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζλωόθεμιν δὲ στωϊκὸν ἄνδρα γέροντα, ἢ Ερμωνα τὸν ἐπικούρειον. ἱδρυτὸς γὰρ ἦν τῶν αὐλικοίν, Ⓒ γέρους τῶν πρώτου ἐν τῇ πόλει. ἀλλὰ ὁ Ζλωόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν. εἰ γάρ με φησὶν ὦ Λεισαίνετε, δεύτερον ἄξεις Ερμωνος, φυγὴν τῆς αὐθρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, ἐπικουρείου, ἄπειμι, ὅλον σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών. Ⓒ ἅμα δὲ παῖδα ἐκάλει, Ⓒ ἀζιόντι ἐώκει. Ⓒ ὁ Ερμων, ἔχε μοὶ ὦ Ζλωόθεμι τὰ πρῶτα ἔφη. ἀτὰρ εἰ Ⓒ μηδέν τι ἕτερον, ἱδρῦσθαι αὐτὸν, ἐπεξίσασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ Ⓒ τοῦ Επικούρου πάνυ καταφρόνησας. ἐγέλασε δὲ ὁ Ζλωόθεμις, ἐπικούρειον ἱδρέα. Ⓒ ἅμα λέγων, κατεκλίνετο. Ⓒ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ερμων. εἶτα Κλεόδημος ὁ περιπατητικός. εἶτα ὁ Ιων. Ⓒ ὦ ἐκεῖνον, ὁ νυμφίος. εἶτ' ἐγὼ. μὴ παρ' ἐμὲ, ὁ Δίφιλος. Ⓒ ὦ αὐτῷ, Ζήνωνι μαθητής. εἶτα, ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, Ⓒ ὁ γραμματικὸς Ισιῶσος. Φί. βαβαὶ ὦ λῦ-

κῖνε, μᾶσσον τι δ' συμπόσιον ἄγη ἢ σοφῶν τῶν πολλῶν ἀνδρῶν. καὶ ἔφη δὴν Αἰσχίνεν ἐπαινῶ, ὅτι τὴν δικαιοτάτην ἑορτὴν ἄγει, τοὺς σοφωτάτους ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀξιῶσιν, ὅτι δὴ τὸ κεφάλαιον ἀξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπαγθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μὲν, τοὺς δ' οὔ, ἀλλ' ἅπαντας μιᾷ. Λυ. ἔστι γὰρ ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ δὴ πλεῖστον τοῦ βίου ῥᾳδιουργῆσ ξύνεσιν. ἐπισώμεθα δὴν ἐν ἡσυχίᾳ πρᾶξαι τον, καὶ παρεσκεύασο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταισθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ πέμματα, καὶ καρυκείας. ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ, ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας ἐς δὴν Ιωνα, ὁρᾷς ἔφη δὴν γέροντα, ζιωόθεμιν λέγω, ἐπήκουον γὰρ, ὅπως ἐμφορεῖται τεῦν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα δὴ παιδὶ κατόπιν ἑστὶ ῥέγεα, λανθάνειν οἰόμενος δὲ ἄλλοις, μεμνημένος τῶν μεθ' αὐτόν; δεῖξον δὴν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐλόμην, δεῖξον τόσοι μοι τοῦ Ιανοῦ, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ παιδίου ἑώρακώς. ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος ἔῤῥήκει, καὶ ἐπεσείσθην ὁ κυνικὸς Αλκιλάμας ἄκλητος, ἐκεῖνο τὸ κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενος τοῦ

τὸν Μενέλαον αὐτόμαχον ἥκοντα. ῥῖσ μὲν δὴν πολλοῖσ, αὐαίχυντα ἐλόκει πεποιηκέναι, ἢ ὑπέκρυσον τὰ προχειρότατα. ὁ μὲν, τὸ, ἀφραίνεις Μενέλαε. ὄφελ', ἀλλ' οὐκ ἀφείλη Αγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, ἢ ἄλλα πρὸς τὸν καιρὸν εὐστοχα, ἢ χαρίεντα ἐπιστοιδορύζοντος. ἐς μέντοι τὸ φανερὸν, οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν. ἐδόκει γὰρ τὸν Αλκισθάμαντα, βόλιν ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κρακτικώτατον κυνικῶν ἁπάντων. παρ' ὃ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτερος ἦν ἅπασιν. ὁ δὲ Αἰσχίνης, ἐπαινέσας αὐτὸν, ἐκέλευε γέροντα τινὰ λαβόντα, καθίζεσθαι παρὰ Ισιᾶδόν τε, καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δὲ, ἅπαγε ἔφη, μὰ κύνα λέγεις, καὶ μαθακὸν, ἐπὶ θρόνου καθίζεσθαι, ἢ σκίμποδος, ὥσπερ ὑμεῖς ἐπὶ μαλακῶν ταύτησ δύνης μικροῦ δεῖν ὑπτιοι κατακείμενοι, ἑστᾶτε, παρφυείσας ἐπιβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ, κἂν ὀρθὸς ἄλλο δεήσῃ, ἐμπόδιόν μοι πάντων ἅμα ἐστὶ συμποσίῳ. εἰ δὲ καὶ κάμοιμι, καὶ τὸν τείβωνα ἐπιβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ηρακλέα γράφουσιν. οὕτως ἔφη γενέσθω ὁ Αἰσχίνης, ἐπὶ σοὶ ἄφθονον. ἢ τὸ ἀπὸ ῥύτου, ἐν κύκλῳ ἐπὶ δεῖπνον ὁ Αλκισθάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ὀρθοτέραν γομὴν μετεξανιστάμενος, καὶ ῥῖσ

πολυφέρουσι τὰ ὄψα συμπολίτης ὤν. καὶ μέντοι καὶ στρύμνος, ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς πέρι, καὶ κακίας μεταξὺ ἀνεξιών, καὶ ἐς ἂν χρυσὸν, καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τὸν Αἰσχίνετον, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται, καὶ τηλικαῦται κύλικες τῶν κραμεῶν. ἱκανῶν δυναμένων. ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη ἀνενοχλοῦντα, ἔπαυσεν ἐς δὲ παρὸν Αἰσχίνετος, καὶ παιδίον εὐφυὲς δύμεγέθη σκύφον δοῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ ἐδόκει ἄειστα ἐπινενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιβιάδης, ἐσίγησε μικρόν. καὶ ἐς τὸν σκύφον καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἔκειτο ἡμίγυμνος ὥσπερ ἐπείληκει, πλέξας ἂν ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸν σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν γραφέων δείκνυται. ἤδη δὲ καὶ ἐς ὀδὰς ἄλλοις συνεχῶς πολιτεσομένοις ἡ κύλιξ. καὶ φιλοτησία, καὶ ὁμιλία, καὶ φῶτα εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ ἂν παρεσῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἱλαρὸν ἀπομειδιῶντα. χεὶ δοκεῖ καὶ ὄρχημα τ' ἐστάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴ τι πρὸς τὸ λαφυρώτερον ἐπράχθη, μάλα ἤδη παρεφύλαττον, ὅπως καὶ μειδιάσειε. καὶ μετὰ μικρὸν, ὁ μὲν, προσῆλθεν,

θεν, ὡς ἀπολιπόμενος παρὰ τὸ Κλεοδήμου ἦθος Φάλλιον. ὁ δὲ, τόντε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτῷ, καὶ δραχμὰς δύο οἶμαι συνανέδωκε μὴ τῆς Φάλης. ὁ παῖς δὲ, πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον θλιβόμενον, ἄνθησεν ἐμφιλίαστεν, οὐ μὴν συνοῖδεν οἶμαι τὸ νόμισμα. ὥστε μὴ δεξαμένου, φόβον αἱ δύο δραχμαὶ παρέχον ἐκπεσοῦσαι. καὶ ἐρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, οὗ τινος εἶη τὰ νομίσματα, μὲν παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, δὲ Κλεοδήμου καθ' οὗ ὁ φόβος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δὲ, καὶ παρώφθη τοῦτο, οὐ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου ὡς ἐμοὶ ἔδοξε τοῦ Αἰσχίνετου. μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ἀπεξαγαγών, καὶ καὶ Κλεοδήμῳ τινὰ παρασῆναι δένδρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, ὀρεσκόμον τινὰ, ἢ ἱπποκόμον, καὶ τοῦτο μὲν, ὡς λέγεται ἐκεχωρήκει, μεγάλης μαχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη διαφοιτήσαντες εἰς ἅπαντας, ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τὸ Αἰσχίνετου ἦθος παροινίαν ἐνεγκάντος. οἰκτικὸς δὲ Ἀλκιβιάδης, ἐπεπώκει ἤδη, πυθόμενος ἤ τις ἠγαμμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν προαγορεύσας με

γάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψασι εἰς τὰς γυναῖκας, προσίνωσοι ἔφη ὦ Κλεανθεῖ, Ἡρακλέους ἀρχὴ γέρυ. ὡς δ' ἐγέλασαν οἱ ῥύτῳ ἅπαντες, ἔφη λάβετε εἶπεν ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ πρόσπινον τοῦ ἡμετέρου θεοῦ Ἡρακλέους; ἢ μὴν ἔυ εἰλέναι χρὴ, ὡς ἢν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸν σκῦφον, οὔποτε τοιοῦτος ἂν γένοιτο, οἷος ἐγὼ, ἄκρεπος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὴν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω κρατερός. ἢ ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι περὶ ὀμφαλοῦ. αὖθις οὖν τοῦτο εἰς ἐγέλασαν οἱ συμπόται. καὶ ὅσ ἀγανακτήσας, ἐπανίστατο, βριμώμενος τὴν φάρφορον βλέπων, καὶ δ' ἦλος ἦν οὐκέτι εἰρηνικὸς ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ καλὰ καιρὸν εἰσεκεκόμιστο λακοῦσ δύμεγέθης. πρὸς ὃν ἀποβλέψας, ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμποσιῶν. καὶ οἱ πολῖται ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῶσ μεσοῦντος ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν δὴ Διογένης ὁ ῥήτωρ αὐτῷ, ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει ἀνεξήλθ, ἢ ἐφθέγξατο ἀπὸ τῶν κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν. ὁ δὲ Ἰσιάδος ὁ γραμματικὸς, ἐῤῥαψῴδει, ὕστερος κατακείμενος. συνέφορεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡσ ἐξ ἁπάντων μίαν ὠδὴν παγγέλοιον ἀπε-

τελεῖσθαι. μάλιστα δ' ἐκεῖνα ὤσπερ πρὸ μαντεύομενος τὰ μέλλοντα, ἐφ' ἑαυτῷ δ' ἐβαλον γινούσ. καὶ, ἔνθα δ' ἄρ' ὁμωγήτε, καὶ δύχωλὴ τέλεν αὐδρῶν. ὁ δὲ Ζωίθεμις δ' αὖ ἐσίνωσκε, παρὰ παῖδα λαβὼν λεπόγραμμόν τι βιβλίον. διαλιπόντων δὲ ὀλίγον ὥσπερ εἰώθασι παρακομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος ἀεὶ σίνεσθαι μηδ' ἐκεῖνον ἀπέρπειν τὸν καιρὸν ἔιν, μὴ δὲ κενὸν, ἐκέλευσε ἂν γελοιοτοιοῦτον εἰσελθόντα γε, εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται διαχυθεῖεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός τις ἀξυρημένος τὴν κεφαλὴν, ἐλίγας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων. οὗτος ἀρχήσατό τε κατακλῶν ἑαυτὸν, μὴ διαφέρων, ὡσ γελοιότερον φανείη. καὶ ἀναπαισάντων συμποτῶν, ἀνεξῆλθεν, ἀγωνιάζων τῇ φωνῇ. καὶ τέλος, ἐπεσκώπτησεν ἐσ σὺ παρόντασ. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι, ἐγέλων ὁπότε σκωφθεῖεν. ἐπὶ δὲ εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην τι ὁμοίον εἰρήκει, μελιτώδη κνίσμον προσενεγκὼν αὐτῷ, ἀγανακτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δὲ δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ δυσκολαίνοντι, μὴ κατέχον τὸ συμπόσιον, ἀποῤῥίψας ἂν βίβωνα, προσκαλεῖτό οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτῷ ἔφη τὴν βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κα-

μοδάμων Σατυρίων, τοῦτ' ἦν ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο, συσὰς, ἐπαμφοτερίζε. ἡ τὸ πρᾶγμα ἀστεϊσμὸν ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ, γελωτοποιῷ αὐτομόμῳ, καὶ παίων, ὁ αὐτομόμος ἐν τοῖς μέρεσι. οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν, ἡδοῦντο. οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχει ἀπηγόρθωσε αὐτόμομος ὁ Ἀλκισθάμας, ἀστὸ συγκεκροτημένου ἀνθρώπου σκῶπτα καταφρονηθείς. γέλως οὖν πολὺς ἀνεχύθη ἐπ' αὐτῷ. ἐνταῦθα Διονίκος ἐπεισῆλθεν ὁ ἱατρός, οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει δέ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἑαλωκότα θεραπεύων Πολυπρέσβοντα δυναστικόν. καί τις γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει. ὃν δὴ, τὰ χέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν, καὶ ξιφίδιον κατασάμενον, ἀναλόντα αὐτῷ τοὺς ἀυλοὺς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα ἐπεὶ μὴ λύοιτο, πάσειν, σκύτος ἔχοντα ἐσυπλίας τὰς χεῖρας. τέλος δὲ, ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε, ἐσ ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ᾠδῆς κιθαρῳδικῆς ἀειθμῷ. καὶ πρῶτον μὲν, ἀυτὸς ἀυλῆσαι πονήρως. μετὰ δὲ, παραδόντα τοὺς ἀυλοὺς ἐκείνῳ. δέξασθαι παρ' αὐτοῦ δὲ σκύτος, καὶ ξιφίδιον ἐπιβρίψαι τάχιστα ἐπὶ φωταψίᾳ ἐσ ὕπαιθρον τὸν ἀυλῆς, καὶ ἀπὸ

τούτου, ἀσφαλέστερον ἤδη πρὸς πάλαιον αὐτῷ ἐπικαλεῖσθαι τοὺς πιτνιῶντας. ὑφ' ὧν ἀναστάντων θεῖον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τῶν πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας καὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διονίκος, οὐ μέσον δὴ δοκιμάσας τὸ πλωτήριον καὶ τὴν διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἰστιαίου παραβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ὑμῖν ἐπαρὼν, ἀλλ' ἀπὸ τάνυ χρήσιμος ἦσι μετὰ ταῦτα γενόμενος. πολλοὶ γὰρ τῶν ἐς μέσον οἰκέτης, παρ' Ἐριμοκλέους ἥκειν λέγοντες τοῦ στωϊκοῦ, γράμματίδιόν τι ἔχων, κελεύσαί οἱ ἔφη δὲν δεῦρο ἰόντα ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα, εἰς ἐπήκοον ἅπασιν ὅτι τάχιστα ἀπαλλαγῆναι. ἐφέντος δὲ Αἰσχινέτου, προσελθὼν πρὸς δὲν λύχνον, ἀνεγίγνωσκεν. Φί. ἦ που ὦ λυκῖνε. Φιλυμφῆς ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, ὅτι ποτὲ ποιοῦσιν; Λυ. ἀμέλει, καὶ ἡμεῖς τοιοῦτόν τι ὠήθημεν, ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου. ἐνεγέγραπτο δὲ, Ἐτοιμοκλῆς φιλόσοφος, Αἰσχινέτῳ. Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς ἡμᾶς τὰ, ὁ παρελθὼν μου βίος ἅπασι μαρτύριον ἂν γένοιτο. ὅς γε ὁσημέραι πολλῶν ἐν ἐλπίδι ὄντων, παρὰ πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως οὐδὲ πώποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέσωκα, εἰ μὴ πάνυ τοῖς συμποσίοις θορύβοις,

καὶ παροινίας. ὦ σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγα-
νακτῆσαί μοι δοκῶ. ὃς τοσοῦτον χρόνον ὧν ἐμοῦ
λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆ-
σαι καὶ μὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ μόνος ἐγὼ
σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, ἐν τοιτόνων οἰκῶν. αἰνίττομαι
δὲ σοί δ' ὅλε), οὕτως ἀχαρίστῳ φανέντι. ἐ-
μοὶ δὲ ἡ θυλαμονία, οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ
λαγῳοῦ, ἢ πλακούντων, ἃ πολλοὶ ἄλλοι ἀφθό
νως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰλόσιν. ἐπεὶ καὶ τὴν
μερον παρὰ τοῦ μαθητοῦ Παμμένει λειπῆσαι
πλυτελές, ὡς φασι, σεῖπνον δυνάμενος, οὐκ
ἐπένθησα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνόητος ἐμαυτὸν φυ
λάττων. σὺ δὲ ἡμᾶς παραλιπὼν, ἄλλοις θύω
χεῖσ. εἰκότως. οὕτω γὰρ δυνάσαι σιακείνην σ'
βέλτιον, οὐδὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασί-
αν ἔχεις. ἀλλὰ δοκεῖ ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ τῶν
θαυμασῶν σου φιλοσόφων, Ξενοθέμιδος, καὶ
Λαβυρίνθου. ὧν ἀπεὶ δὲ ἡ Ἀβρότεια συλλο
γισμῷ ἑνὶ ἀπροφράξαι ἅμμοι τάχιστα δοκῶ τὰ σό
ματα. ἢ εἰ πάτω τίς αὐτῇ, τί ὄφελος φιλοσοφίας,
ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα. τί διαφέρει χέσις ἕξεως,
ἵνα μὴ τῶν ἀπόρρων εἴπω. τί κερατίναν, ἢ σωρεί
την, ἢ θερίζοντα λόγον, ἀλλὰ σὺ μὲν, ὄναιο αὐ
τῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον σ' καλὸν ἀγαθὸν ἡγοῦ-
μαι, οἴσω ῥᾳδίως τὴν ἀτιμίαν. καίτοι ὅ-

πως μὴ ἐς ἐκείνῳ ἔχῃς. καταφεύγειν τὴν ἀπὸ
λογίαν, ὕστερον ἐπιλαβέσθαι, λέγων ἐν τοσούτῳ
θορύβῳ, καὶ πράγματι. δίς σε τὴμερον προσκα-
γόρδνκα, καὶ ἔωθεν ὦ φιλοικίας, καὶ ἐν τῷ αὐλ
κείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς πολλοῦσιν
ἀπολελόγημαι. εἰ δὲ σείπνα ἕνεκα ὀργίζεσθαί
σοι δοκῶ, ὃ κατὰ δὴν Οἰνέα ἐννόησον. ὀφειλὼν
τὴν Ἀρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν
οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος τὴν θυσίαν, σὺ ἄλλας
θεοὺς ἐτίων. φησὶ δὲ ποθὲν αὐτὴ ὀμικροσωφίτως.
ἠλάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν. ἀλλὰ τοῦτο μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης.

καλυβὴν μὲν ἥδε γαῖα πλουτίνης χθονὸς,
ἐν αὐτι πόρθμοις πέδῃ ἔχουσα βύλαμονα.

καὶ Σοφοκλῆς.

ὃν μέγιστον χρῆμ' ἐπ' οἰνέως γύαις,
ἔπεμψε λητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεά.

ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην ὅπως
μάθῃς ὅτι ἄνδρα παραλιπὼν, δίφιλον ἔσι-
κας, ἢ δὲν ἡμὸν αὐτῷ παρελέλοιπας. εἰκότως.
ἀσθενὴς γάρ ὄφλι τοῦ μειρακίου, καὶ πρὸς χάειν αὐ-
τῷ σύνεσιν· εἰ δὲ μὴ ἀσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ
τοιαῦτα, ἢ ἄν τι προσέθηκα, ὅπερ σὺ εἰ θέλῃς,
παρὰ Ζωπύρου τοῦ σαλαφτῆ αὐτοῦ μαθοις
ἄν, ἀληθέσ ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γά-

μοῖσ', οὐλὲ παβάλλειν ἄλλοις. Ὁ μάλιστα ἐφ'
οὕτως αἰχρᾶσ αἰτίασ. Ὁ ἀεὶ Δίφιλος ἄξιος
σύ' ἦθη μαθητάς μου ἀποφάσας, ἀλλ' ἔγω
γε φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι. πρὸ
σέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν σῶσ αὐτῷ
μοῖραν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σκαμοῦντ',
ὡς ἐμοὶ παρομίσειε, Ὁ αὐτὶ τοῦ λείπου ἀπ-
λογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ καὶ δόξωμεν
τούτῳ πεπομφέναι. Τούτων ὦ ἑταῖρε αὐαγνω
σκομένων μεταξύ, ἱδρῶσ τέ μοι σοδιεχεῖτ'
ὑπ' αἰδοῦς. καὶ σὺ δὲ μὴ σ' τοῦ λόγου, χανεῖν μοι
τὴν γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν σὺς πλέοντας γελῶντας
ἐφ' ἑκάστῳ. ἢ μάλιστα ὅσοι ἦσθοντο τὸν Ερίμο-
κλέα, πολιὸν ἄνερωπον, Ὁ σεμνὸν ἔτ' δοκοῦντα.
ἐθαύμαζον δ' ὅσος ὢν, σαλάθοι αὐτοὺς. ἅζα πε
πωμένοις γὰρ πώγωνι, Ὁ τῇ τοῦ προσώπου ἐν
τάσει. ὁ γοῦν Αεισαίνετος, ἐσ' ὀκεί μοι οὐκ ἀμε
λείᾳ πωεισθεῖν ἂν αὐτὸν, ἀλλ' οὕτωσ' ἂν ἐλπί-
σας κλωθέντα ἐπινεῦσαι, οὐσ' ἂν ἐμπαραχεῖν
ἑαυτὸν ριούτῳ τινί. ὥστε οὐσὲ τὴν ἀρχὴν πει
ρᾶσθαι ἄξιον. ἐπεὶ σ' ἂν ἐπαύσατό ποτε ὁ οἰκέ
της αἰαπηνώσκων, σ' μὴ σύμπόσιον ἅπαν
εἰσ τὸν ἀμφὶ σὺν Ζήνωνα, καὶ Δίφιλον ἀπέβλε-
πε, σεδικότας, ἢ ὠχριῶντας, Ὁ τῇ ἀποείᾳ
τῶν προσώπων ἐπαλωθεύοντας τὰ ἐπὸ τοῦ

Ετοιμο-

κλέοις κατηγορηθέντα. ὁ Αεισαίνετος
δὲ, ἐτετάρακτο, Ὁ θορύβου μεσὸσ ἦν. ἐκέλευε
δ' ὅμωσ πίνειν ἡμᾶς, ἢ ἐπειρᾶτο διαπίθεσθαι τ
παιδὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα. καὶ σὺν οἰκέτην ἀπέ-
πεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσεται τούτων. με
τ' ὀλίγον δὲ, Ὁ ὁ Ζήνων ὑπεξαιέσκ ἀφανῶσ,
ἵν' παυσαίατο νεύοντε ἀπαλλάττεσθαι, ὡσ
κελεύοντος τοῦ παιδὸς. ὁ Κλεόδημοσ δὲ, ἢ πά
λαι τινὸσ ἀφορμῶσ σκόπτοντο, ἐβούλετο συμ
πλακῆναι τοῖσ σωϊκοῖσ, Ὁ διεῤῥήγνυτο, οὐκ ἔ-
χων ἀρχὴν ἔνυλον ἴδιον, τότε σὺν σ' ἐνσόσιμον πα
ραχούσησ φιλοσοφίασ, τοιαῦτα ἔφη διεργά
ζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, Ὁ Ζήνων ὁ θαυ-
μάσιος, καὶ Κλεάνθης, ῥήματια λύσκνα, ἢ ἐ-
στήσεισ μόνον, καὶ χήματα φιλοσόφων, τὰ
δ' ἄλλα, Ετοιμοκλεῖσ οἱ πλεῖσοι, Ὁ αἰεπισ
λεῖς, ὁρᾶτε ὅπως πεισβυτικαί, Ὁ σ' τελευτῶ
σιν, Οἵνεκα μὲν Αεισαίνετος. Εριμοκλῆς δὲ, Αρ-
τεμισ. Ηρακλῆσ, εὑφημα πάντα, ἢ ἑορτὴ πρὸ
πάντα. νὴ Δι' εἶπεν ὁ Ερμων ὑπερκατακείμενος,
κακκόφ ὀῖμαι σὺν τινα ἐσκευάσθαι Αεισαινέτῳ
ἐσ σ' τὸ πινον, ὥστε σὺκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι
τ καλυδωνίου, ἀλλὰ πρὸσ ἑσίασ ὦ Αεισαίνετε,
πέμπε ὡσ τάχισα τῶν ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθά
σῃ ὁ πεισβύτησ ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέα

γρὸς ἀπομαρανθείς. καίτοι οὐδὲν ἂν παθεῖν δι' ἡ-
νόν. ἀλλὰ διάφορα ἦν ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα ἡγεῖ-
το εἶναι. Χρυσίππου γὰρ μέμνησθε ὑμεῖς ἔφη ὁ Ζή-
νόθεμις, ἐπειρᾶσ' ἑαυτὸν, καὶ φερεγξάμενος παρ-
μέγεθες, ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλο-
σοφοῦντος Ἐτοιμοκλέους τ' ὄντος, μεμφεῖτε
δὲν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τι-
νες δ' ἦ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα. οὐ συμβή-
σ' Διόσκουρον ἢ ὦ Ἕρμων ὃς πολλοὺς ἀμοιρεῖ
κέκαρκας. χρυσοῦς ὄντας ὦ λώστις λίκλω,
παραδοθεὶς δὲ ἡμῖν. σὺ δ' ἐ, τὴν Σωκράτους
γωνῶν καὶ μαθητοῦ ἐμοὶ χρυσῶ Κλεόδημε ἢ
καταληφθεὶς, τὰ ἀνοίκεια ἔπαθες. οὐσίαν
πόσεσθε δὲ τοιαῦτα σωρεπισάμενοι αὐτεῖς
ἀλλ' οὐ μαστροπὸς ἐγὼ δὲ ἐμαυτοῦ γυναικὸς
ἢ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥστε σωφρονεῖν. οὐδὲ τοῦ ξένου
μαθητοῦ λαβὼν τοὺ φίλιον παρακατέθηκας,
ἔπειτα ὠμοσε κατὰ δὲ πολιάδος μὴ εἰληφέ-
ναι, οὐδ' ἓ τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ
ἄγχω δὲ μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀπο-
δῶσι δὲ μισθούς. ἀλλ' ἐκεῖνο ἔφη ὁ Ζηνόθεμις,
οὐκ ἂν ἐξαρνοῖο γένοιο μὴ οὐχὶ φάρμακον ἀπο-
λόσθαι κείτωνι ἰῶδι δὲν πατέρα. μὴ ἅμα ἔτυ-
χε πίνων. καὶ ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι
ἦν ἡμισυ χεῖον, κατεσκέδασεν αὐτοῦ. ἀπο-

πέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἰων τ' πειτονήσεως, οὐκ ἀνάξ
ιος ὢν. ὁ μὲν ἓ Ἑρμων, ὑπεξύσθο ἐκ τ' κεφαλῆς
ἀκρατον, προενευκώς, ἢ δὲ παρόντας ἐμὲ
τύρβο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος λέ, οὐ μὲν ἐι-
χε κύλικα, ἐπισραφεὶς, προσέπιυσέ τε δὲν Ζη-
νόθεμιν. μὴ τῇ ἀειτερᾷ τ' πώγωνος λαβόμενο,
ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης. καὶ ἀπέκτεινεν
ἂν δὲν γέροντα, εἰ μὴ Ἀειτάνετος ἐπέσχε τὴν
χεῖρα, καὶ ὑπεξὰς δὲν Ζηνόθεμιν, ἐσ δὲ μέσον αὐ
τοῖν κατεκλίθη. ὡς διασᾶσαν, ὑπὸ διατειχί-
σματι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες. ἐν ὅσῳ λέ ταῦτα
ἐγίνετο, πικίλα ὦ Φίλων ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν ἐ-
νενόουν, δ' πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς οὐδὲν ὄφελος ἦν
ἄρα ἐπίστασθαι τὰ μαθήματα, εἰ μή τις ἄρα
δὲν βίον ῥυθμίζει πρὸς δ' βέλτιον. ἐκείνοις γοῦν
σοφωτέροις ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλω-
τα ὠδὶ τ' πραγμάτων ὀφλισκάνοντας. ἔπει-
τα δ' εἰσήλθε με, μὴ ἄρα δ' ὑπὸ τ' πολλῶν λεγό
μενον ἀληθὲς ἦ, ἢ δ' πρωτεύεσθαι ἀπάγη τ'
ἀρετῶν λογισμῶν δὲ ἐς μόνα τὰ βιβλία, ἢ τὰς
ἐν ἐκείνοις φροντίδας σωεχὲς ἀφορῶντας. τ
σούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατὰ
τύχην ἕνα πινὰ ἔξω ἁμὲ τήματος ἦν ἰδεῖν. ἀλ
λ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρά. ὅιλ' ἔλεγον αἰσχίω.
ἐθέλε δὲ εἰς δὲ νοῦν ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ μ-

νόμμα, λοιμὸν ὄμμος ὅια ὁ Ερυμοκλῆς ἄσιτός
ἔτι, καὶ ἄπορος ἐγεγράφει. αὐέσραπτο δ' ἂν ὃ
πρᾶγμα. ☪ οἱ μὲν ἰδιῶται, κοσμίως πάνυ ἐσιώ
μμοι, οὔτε παροινοῦντες, οὔτε ἀχημονοῦντες
ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ κατεγίνα-
σκον αὐτῶν οἶμαι, ὅυσγε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί
τινας ἢ ἀπὸ τῶν χημάτων. οἱ σοφοὶ δὲ, ἠσέλ
γαινον, ☪ ἐλοιδοροῦντο, ☪ ἐπορενεπίμπλαν
το, ☪ ἐκεκράπεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦεσαν. ὁ θαυ-
μάσιος δὲ Αλκιβιάμας, ☪ ἐνούρει ἐν τῷ μέ-
σῳ, οὐκ ἀδυνάμενος τὰς γωνίκας. ☪ ἐμοὶ ἔδο
κει ὡς ἂν ἄεισά τις εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶν
τὰ ἐν συμποσίῳ, ὅις ποὺ πρεσβὺς ὁ ποιητὰς
λέγοιον. οὐ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τὸν Πηλέως
τὸν γάμον, ἵνα μὴ μᾶλον εἰς τὸ σύνδειπνον,
ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον ἐπὶ Ιλίῳ γεγενῆσθαι,
ἢ ὁ Ερυμοκλῆς ῥίψας ἐς ὀχεῖα μοι τὴν ἐπισολὴν
ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μᾶλον, ὀυ μείω
ἢ Ιλιάδος κακὰ ἐξεργάσασθαι. ὀυ γὰρ ἐπαύ-
σαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζωόθεμιν, ἢ Κλεόδημον πρὸς
λοιδοροῦντες, ἐπεὶ μέσος αὐτῶν ὁ Αεισάνερος
ἐγένετο. ἀλλὰ νῦν μὲν ἔφη ὁ Κλεόδημος ἱκανὸν,
εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες. ἄνειον δὲ ἀ-
μυνοῦμαι ὑμᾶς ὃν τινα ☪ χρόνον. ἀπόκει
σθαί μοι ὦ Ζωόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίαλ-
λος,

λος, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον ἐστὶν λέγοντες τὴν χρη
μάτων τὴν κτῆσιν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ ὄνον ἐξ ἁπάν
των σκοπεῖτε, ὡς πλείω κτήσησθε. καὶ ὃν μὲν
ἀμφὶ τὸν πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, ☪ δανείζετε,
ἢ τοκογλυφεῖτε, ἢ ὠδὶ μυθῷ παιδεύετε. πάλιν
αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, ἢ τῶν ἐπικουρείων
κατηγοροῦντες, αὐτὰ ἀεὶ χίσια ἡδονᾶς ἐνε
καπιεῖτε, ☪ πάχετε, ἀγανακροῦντες εἴ τις
μὴ καλέσειεν ὠδὶ δεῖπνον. εἰ δὲ μὴ κληθείητε,
τοιοῦτα μὲν ἐθίοντες, φυσιοῦσθε, τοσαῦτα
δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιτιθέντες. καὶ ἅμα λέ-
γειν, τὴν ὀθόνιον πολιπᾶν ἐπιχείρει, ἣν ὁ πᾶς
εἶχε τὴν Ζωοθέμιδος, μεσὴν οὖσαν παγκάλων
κρεῶν. ἢ ἐμελλε λύσας αὐτὴν μὴ ἀποῤῥίπτειν
αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος. ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε,
καρτερῶς ἀντεχόμενος. ☪ ὁ Ερμέων ἔνυε ἔφη
ὦ Κλεόδημε, εἰ πάντωσαν οὕτινος ἕνεκα ἡδονῆς
κατηγοροῦσιν, αὐτοὶ ἥδονται ὥσπερ οἱ ἄλλοις
ἀξιοῦντες. οὐκ ἀλλὰ σὺ ἥδου ὅσα ὁ Ζωόθεμις,
εἴπερ ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ
τὸν πλοῦτον. οὐ μόνον, ἀλλὰ σὺ. ☪ ὠδὶ πλὴ
τὸ ριοῦτον ἦν, ἄχει δὴ ὁ Ιων προκύψας ἐς τὸ
ἐμφανέστερον, παύσασθε ἔφη. ἐγὼ γὰρ εἰ δοκῶ,
λόγον ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορ
τῆς καταθήσω εἰς τὸ μέσον. ὑμεῖς δὲ ἀξιλα

νεϊκωσ ἐρεῖτε, ἢ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἢ πολλάκις διαζιβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες. ἢ μάλιστα ὁ ἀμφὶ Ὃν Λεισανέτου τε, ἢ Εὐκλείτην, ἀπαλλάξασθαι ἀπὸ λίας ὄντως ζῶν ἐλπίσαντος. ἐπὶ μετὴλθέτε ὁ Λεισανέτος ἰὼν τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰρήνῃ γε γενέσθαι ἐλπίζας. καὶ ἅμα εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ κρέας ὑὸς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ ταγήνου, καὶ σησαμοῦντος, ἢ ὅσα ἐνθρακεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. προὔκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Λεισανέτῳ μὲν, καὶ Εὐκλείτῳ, ὡσὶ μιᾶς τραπέζης κοινόν. καὶ τὰ παρ' αὐτῷ, ἑκάτερον ἐχεῖν λαβεῖν. Ζωσθένει δὲ τῷ στωϊκῷ, ἐπὶ Ἑρμωνι τῷ ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν ἢ ῥύγις. εἶτα ἐξῆς Κλεσήμῳ, καὶ Ἰωνι, μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, ἐμοί. τῷ Διφίλῳ δὲ, τὰ ἀμφοῖν. ὁ δὲ Ζήνων ἀπελήλυθει. ἢ μέμνησό μοι γούτων ὦ φίλων, ἵνα τί δὴ ἢ ἐν ἀγρῷ χρήσιμον εἰς τὸν λόγον. Φί. μέμνημαι δή. Λυ. ὁ τοίνυν Ἰων, πρῶτος ἂν ἄρχομαι ἔφη εἰ δοκεῖ. ἐπὶ μικρὸν ἐπισχὼν, ἐχεῖν μὲν. ἴσως ἔφη τριούτων ἀνδρῶν πρόντων τε, ἐπὶ ἀσωμάτων εἰπεῖν, καὶ μυχῆς ἀθανασίας.

ας, ἵνα δὲ μὴ αὐτιλέγῃσί μοι, ὅτι ὅσοι μὴ κατὰ ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, τοῦτοι γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένοις Πλάτωνι, ἢ Σωκράτει τοῦτο δρᾶν. μόνοι δὲ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν. εἰ δὲ δεῖ ἐπὶ γυναικείου γάμου κατὰ τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα, κοινὰς ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἶναι. γέλως ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, οὐ παύσῃ ἔφη βαρβαρικὰ ἡμῖν ἄγων; ποῦ γῆς ἂν εὐρίσκοι μὲν τὸν ζῆλον τοῦτον, ἐπὶ τίνι; ἐπὶ σὺ δὲ φέγγῃ κάθαρμα εἶπεν; οἶμαι καὶ ὁ Διονυσόδωρος αὐτελοιδορεῖτο εἰκότα. ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἰσιᾶσος ὁ βέλτιστος, παύσασθε ἔφη. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι. ἢ ἀρξάμενος, ἀνεγίγνωσκεν. ἐν γὰρ ταῦτα εἶπε μέμνημαι, τὰ ἑλεγεῖα, ἢ οἵη ποτ' ἄρ' ἦπε Λεισανέρου ἐν μεγάροισι θύγατρ Κλεωβίς ἄναξ' ἐξέφερ' ἐνδυκέως, πρὸ οὖ χρυσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων, κρέασιν δὲ Κυθέρης, καλ' αὖ τῆσι σελήνης. νυμφίε, ἐπὶ σὺ δὲ χεῖρ' ἐπὶ τερῶν κράτιστε ἐφίβων, κρέασιν Νηρῆος, καὶ Θέτιδος παιδός. ἄμμιν δ' ἄνθ' ὑμῖν δώσει θαλαμήϊον ὕμνον ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλά σι ἀείσομεν. γέλως οὖν ἐπὶ τούτοις ὡς ἐπὶ

εἰκὸς γενομένου, ἀρέσθαι ἤδη τὰ πλακείμενα
ἕλῃ. ☪ αἰνείλοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀειτάνετον, ἢ
εὔκειτον, τὰ πρὸ αὐτοῦ ἑκάτερθε. κἀγὼ τὰ
μὰ, ☪ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο. ☪ Ιων ὁ
μοίως, ἢ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος, ἠξίου ☪
τὰ τοῦ Ζηνωνι ἤδη ἀπόντι παρατεθέντα φέρε
σθαι. καὶ ἔλεγε μόνῳ πλατεθῆναί οἱ αὐτὰ, καὶ
πρὸς οὓς διακόνοις ἐμάχετο, ☪ αὐτέπων, ᾧ
ὄρνιθος αὐτεπῴλημμένοι, ὥσπερ ὑπ Παρόκλε
νεκρὸν αὐθέλκοντες. ἢ τέλος, ἐνικήθη, ἢ ἀφῆ
κε, πολὺν ζέλωτα παραχὼν τοῖς συμπόταις.
ἢ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ ἔχων, ὡς ἂν τὰ μέ
γιστα ἠδικημένος. οἱ δ ἀμφὶ ὑπ Ερμωνα, ☪ Ζη
νόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται. ὁ μὲν,
ὑπορράνω, ὁ Ζιωόθεμις. ὅδ' ὑπ' αὐτόν. παρέ
κειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα, ἴσα. ἢ
αἰνείλοντο εἰρωνικῶς. ἡ δὲ ὄρνις ἡ πρὸς τ Ερμω
νος, πιμελεστέρα. οὕτως οἶμαι τυχόν, ἕλῃ δὲ
☪ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὴν ἑαυτοῦ ἑκάτερον.
ἐν ῥυτῷ ῥίνῃ ὁ Ζηνόθεμις, καί μοι ὦ φίλων
πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν. ὁμοῦ γάρ ἐσμεν ἤδη τῷ
κεφαλαίῳ τῶν πεπραχθέντων. ὁ δὴ Ζιωόθεμις,
φημὶ τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεῖσ, τὴν πρὸς τ Ερμωνος
αἰνείλῳο, ποτέραν ὡς ἔφιν οὖσαν. ὁδ' αὐτε-
πελάβῳο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ δ' ὠθ τοῦ

ῥύρισ. ἢ σύμποσόντες, ἔπαιον ἀλλήλους ἴῶς
ὄρνισιν αὐτῶς εἰς τὰ πρόσωπα. ἢ τῶν παγώ-
νων ἐπιλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν. ὁ μὲν
δὴν Κλεόδημον, ὁ Ερμων. ὁ δὲ Ζηνόθεμις, Αλκι
άμαντα, ἢ Δίφιλον. ☪ συνίσαν οἱ μὲν, ὡσ
ῥᾳδιον. οἱ δὲ, ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ιωνος.
ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν. ὅθ' ἐμά
χοντο συμπλακέντες. ἢ ὁ μὲν Ζιωόθεμις, σκύ
φον ἁράμενος ἀπὸ τραπέζης, κείμενον πρὸς τ
Αειτανέτου, ῥίπτει τὸν Ερμωνα, κἀκείνου
μὲν ἥμαρτε, πὰρ δὲ οἱ ἐτάτετ' ἄλλη. ἔνειλε
δὲ τ νυμφίου δ' κρανίον ἐς λύο, χηπῷ μάλα,
καὶ βαθεῖ ταύματι. βοὴ δὲν παρὰ τῶν γυναικῶν
ἐγένετο. ἢ κατέπτησαν ἐς τὸ μετάχμιον ἐπ
πολλαί. καὶ μάλιστα ἡ μήτηρ τοῦ μειρακίου,
ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε. ☪ ἡ νύμφη δ' ἀνέπτησε,
φοβηθεῖσα πρὸς αὐτοῦ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Αλκι
άμας ἐπίστευε, τοῖς Ζιωοθέμιδι συμμαχῶν.
ἢ παράξας τῇ βακτηρίᾳ, τ Κλεοδήμου μὲν
τὸ κρανίον, τοῦ Ερμωνος δὲ τὴν σιάγονα ἐπέ-
τειλε. καὶ τῶν οἰκετῶν ἐνίους βοηθεῖν αὐτοῖς
ἐπιχειροῦντας, κατέπαυσεν. οὐ μὴν ἀπέπαυσαν
τοὺς ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲν Κλεόδημος, ὀρθῷ τοῖς δα
κτύλῳ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Ζιωοθέμιδος ἐξώ-
ρυττε. ☪ τὴν ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ

Ερμωνα, τὸν Δίφιλον τῆς ξυμμαχίας ἥκοντα τῆ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τοῦ κλιντῆρος. ἐζρώθη δὲ καὶ Ιστιαῖος ὁ γραμματικὸς, ἀναλύειν αὐτοὺς ἐπιχειρῶν, λάξ οἱμαι εἰς τοὺς ὀδόντας ἀπὸ τοῦ Κλεοδήμου, Δίφιλον ἐὼν ὁ ἀνθέντος. ἔκειτο δὲ ὁ ἄθλιος κατὰ σὺν αὐτῆ ὁ μικρὸν, ἄιμ' ἐμέων. πολὺν παραχῆσαι, καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ μὴ γυναῖκες, ἐκώκυον, ἢ χαρέα ἀδικεχυθεῖσαι. οἱ δὲ ἄλλοι, κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν ἁπάντων κακὸν ὁ Αλκισάμας, ἐπεὶ ἅπαξ δ' καθ' ἑαυτὸν ἐζέφαρ πάιων ὃν προσυχόνα. μὴ πολλοὶ ἂν ἓν ἴσθι ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τὴν βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸν τοῖχον ὀρθὸς ἐφεστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὶς ἐμαυτὸν, πρὸ τῆ Ιστιαίου διδαχθείς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα, λαθίδας οὖν, καὶ κενταύροις εἰσβὰς ἂν, ζαπέζας ἀναζεπομένας, καὶ ἅιμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους ῥιπτουμένους. τέλος δὲ, ὁ Αλκισάμας ἀναζέψας δ' λυχνίον, σκόρδμέγα ἐπίστε. μὴ δ' πρᾶγμα ὡς δ' εἰκὸς μακρῷ χαλεπώτερον ἐπεγένητο. μὴ γὰρ οὐ ῥαδίως δυτόρκων φωτὸς ἄλλος, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, μὴ διὰ ἐν ζαὶ σκότῳ. μὴ ἐπεὶ παρῆν ἰὼν λύχνον ποτὲ κομίζων, κατελήφθη. Αλκισάμας μὲν, τὴν ἀλ-

λη

λαπεῖσα ἀπορυμένων, καὶ πρὸς βίαν συνέχεσθαι αὐτῆ πουσαλίζων. Διονυσόδωρος δὲ, ἄλλό τι γελοῖον ἐφοράθη ποιῶν. σκύφος γὰρ ἀρπάσας ἐκ τοῦ κόλπου, ἀνασάντος αὐτοῦ. ἐπ' ἀποπυμβος, Ιωνα ἔφη ἀνελόμβνον ἐν ταραχῆ, δῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο. ὁ Ιων κνδεμονικῶς ἐλεπε δεῦρο ποιήσαι. ὑθὲ ῥύρις, διελύθη δ' συμπόσιον, τελευτῶν ἐκ τῶν δακρύων. ἄυθις εἰς γέλωτα τῆς Αλκιδάμαντι, τῷ Διονυσοδώρῳ, Ιωνι. ἦ δὲ τραυματίαι, φοράλλω ἀρκομίζοντο, πονήρως ἐχοντβν. μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῆ μὲν, τῆς ῥινός. τῆ δὲ, τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιλημμένος, βοῶν ἀπόλυσαι ὑπ' ἀλγηδόνων, ὥστε τὸν Ερμωνα, καὶ πρὸς ἐν κακοῖς ὄντα, δύο ὀλόντας ἀρκέκοπο, αὐτε μὴ τύρεσθαι, λέγοντα, μέμνησο μέντοι ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀνάφορον ἦγῆ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ ζαῦμα τοῦ Διονύσου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίας κατειλημμένος τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' οὗ τὴν νύμφιν ἀπάξειν ἔμελλον, πικρὸς ὁ ἄθλιος τοὺς γάμους ἑορτάσας. μὴ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά. καὶ καθυδήσαντβν, ἀπήγετο ἐμοῦν

πεσόντι πολλοὶ ἐν τάφῳ ὁδῖται. ὁ μέντοι Ἀλκιβιάδης, ἀνὴρ ἔμεινεν· οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἄνυδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καταβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὴν κλίνην, πλαγίως ἐκάθευδε. τοῦτό σοι τέλος ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τοῦ συμποσίου, ἢ ἄμεινον τὸ βακχικὸν ἐκεῖνο ἐπεῖν, τὸ, Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί. καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη. ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό τε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις φιλοσόφοις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

Ἔστιν ἐν Συρίᾳ πόλις, οὐ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ. καλεῖται δὲ ἱερά. ἔστιν ἱερὰ τῆς Ἥρας τῆς Ἀσσυρίας. δοκεῖ δέ μοι τόδε τὸ ὄνομα, οὐκ ἄμα τῇ πόλει οἰκεσθῆναι γενέσθαι, ἀλλὰ πολλῷ ἀρχαιότερον, ἄλλου τινός. μετὰ δὲ σοφίσι, τῶν ἱρῶν μεγάλων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη ἀπίκετο. πόλει ταύτης ὧν τῆς πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἔστι. ἐρέω δὲ καὶ νόμους, τοῖσι, ἐς τὰ ἱρὰ χρέωνται. πανηγύρεας, τὰς, ἄγουσι, καὶ θυσίας, τὰς, ἐπιτελέουσι. ἐρέω δὲ ὁκόσα καὶ πόλει τῶν τὸ ἱρὸν εἰσαμένων, μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ, ἀσυρίοθεν ἐών. καὶ τῶν,

τῶν, ἀπηγέομαι. τὰ μὲν, αὐτοψίῃ μαθών. τὰ δὲ, παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην. ὁκόσα ἐόντα ἐμοῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ εἰσαθῆναι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύρεας ἀποδεῖξαι. πρῶτοι δὲ καὶ ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγοις ἱροῖς ἐχρήσαντο. μετὰ δὲ, οὐ πολλοστῷ χρόνῳ, παρ' Αἰγυπτίων, λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ, καὶ νηοὺς ἤγειραν. ἐν τοῖσι, καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο. τὸ δὲ παλαιὸν, παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, οὐ παραπολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρόνεα ὄντα. τῶν, ἐγὼ πλεῖστα ὄπωπα. τό, γε τῆς Ἡρακλέους δὴ ἐν Τύρῳ, οὐ τούτου τῆς Ἡρακλέους, ὃν, Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ τὸν, ἐγὼ λέγω, πολλῷ ἀρχαιότερος, καὶ τύχης ἥρωος ἐστί. ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ, Σιδώνιοι ἔχουσι. ὡς μὲν αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτῃ δ' ἐγὼ δοκέω σελήνην ἐμμεναι. ὡς δέ μοι τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης τῆς Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τῆς βασιλήος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες θεὸν νομίσαντες ἐτίμησαν, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἐοῦσαν καλὴν, Ζεὺς ἐπόθεε. ἡ δὲ εἰδυῖα

ἐς ταῦρον ἀμφ' Ἄμμωνος, ἁρπάσας. καὶ μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο, τάδε μὲν καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον. τὸ νόμισμα, ᾧ, Σιδώνιοι χρέονται, τὴν Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει ᾧ ταύρῳ ᾧ Διΐ. τὸν δ' ἔνικον, οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι. ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοινίκων ἱρόν, οὐκ ἀσυλέιον, ἀλλ' Αἰγύπτιον. ὃ, δ' Ἡλιοπόλιος ἐστὶν Φοινίκων ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα. μέγα δὲ τόδε. καὶ ἀρχαῖόν ἐστι. ἔσηλυν δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν ᾧ, καὶ τὰ ὄργια ἐστὶν Ἀδώνιδι ἐπιτελέουσι. ἐδήσαν δὲ τὰ ὄργια. λέγουσι δὲ ἀμφὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τούτου, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι. καὶ μνήμην τοῦ παθήματος, τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι. καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι. καί σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵσταται. ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τύπτωνται τε, καὶ ἀποκλαύσωνται. πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκοσον ἐόντι νέκυϊ. μετὰ δὲ, τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώοντά μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς δὲ ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυρέονται, ὅκωσ Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικὸς δὲ, ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, τῇ πρώτῃ τῶν ὡρέων ἱσταται. ἡ δὲ ἀγορὴ, μούνοισι

ξείνοισι πρήσσεται. καὶ ὁμιλέουσι ἐς τὴν Ἀφροδίτην, θυσίην γίνεται. εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι πρὸς σφίσι τεθάφθαι δὴν Ὀσιριν δὴν ἀγύπτιον. καὶ τὰ πένθεα, τὰ ὄρπα, οὐκ ἐς τὸν Ἀδωνιν, ἀλλ' ἐς δὴν Ὀσιριν πάντα πρήσσεται. ἐρέω δὲ καὶ ὁκόθεν καὶ τάδε πρὸς δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἀπ' Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα δὴν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. φέρεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. ἔστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. ἔστι ἑκάστου ἔτεος γίνεται, δὴ, ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο, τὴν κεφαλὴν ἐθήησάμην Βυβλίνην. ἔνι δὲ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ ὄρεος, ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ. οὔνομα ᾧ ποταμῷ Ἀδωνις ἐπίκεται. ὁ δὲ ποταμὸς, ἑκάστου ἔτεος αἱματέει. ἡ τὴν χροιὴν ὀλέθρου, ἐπιπλέει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει δὴ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἀδωνις ἀνὰ δὴ Λίβανον τιθώσκεται. καὶ τὸ αἷμα ἐστὶ δὴ ὕδατος ἐρχόμενον, ἁλάσσει δὴ ποταμοῦ, ᾧ ᾧ ῥόῳ τὴν ἐπωνυμίην ἔνδιδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. ἐμοὶ δέ τισι αὐτῶν βυ

ἕλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρῳ ἀπηγέετο τοῦ πάθεος ἀντίῳ. ἔλεγε δὲ ὧδε. ὁ Ἀσώπις ὁ ποταμὸς ὢν ξεῖνε, δὴ τὸ Λιβάνου ἔρχεται. ὁ δὲ Λίβανος, κάρτα ξανθόγεώς ἐστι. ἄνεμοι ὧν φρυχέες ἐκείνησι ἢ ἡμέρησι ἰσάμωνοι, τὴν γῆν τοῦ ποταμοῦ ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα, ἢ δὲ γῆ μίνυ, αἱμώδεα τίθησι. ἢ τοῦ δὲ τοῦ πάθεος οὐδὲ αἷμα, τὸ, λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αὐτίη. ὁ μὲν μοι εὐβλιος, τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀξεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θεία ἢ τοῦ ἀνέμου ἡ σωτυχίη. αὐτὰρ ἐγὼ δὲ καὶ ἐς τὸν Λίβανον ἐκ Βύβλου; ὁλόν ἡμέρησι, πυθόμενος αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ, Κινύρης ἵσατο. καὶ εἶδον δὲ ἱρόν, ἢ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ἐστὶ τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα, καὶ μεγάλα ἱρά. τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ δοκέειν, οὐδὲν τῶν ἐν τῇ ἱρῇ πόλι μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἀμείνοτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θώματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα. καὶ θεοὶ δὲ κάρτα αὐτοῖσι ἐμφανέες. ἰδρώει γοῦν σφίσι τὰ ξόανα, καὶ κινέεται, καὶ χρησμῳδέει. καὶ δὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷδε νηῷ, κλειθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. ναὶ μὴν καὶ

ὅλεθρα πέει, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ δὲ αὐτοῖσι ἀτρεκέα τε ἀνήματα, ἔκτε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων. καὶ ἄλλα ἐκ κατωτάδοκίησι. τὰ δὲ, καὶ Κίλικες φέρουσι. τὰ δὲ Ἀσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ, ἐν τῷδε νηῷ λάθρη ἀποκείεται, ἐόντα πολλήν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον, ἢ ἐς χρυσὸν ἀποκέκειται. ἔοργε δὲ μὴ δίκη, καὶ παγκακύειν, οὐδαμοῖσι ἄλλοισι αὐθρώπων ποσσὸν ἀπωσθεσθέχαται. ἐσφέοντι δέ μοι ἐτέων πέει, ὀκόσα τῷδε ἱρῷ ἐστί. καὶ τὴν θεὸν αὐτοί, ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, καὶ οἱ μὲν, ἰροί. οἱ δὲ, ἐμφανέες. οἱ δὲ, κάρτα μυθώδεες. καὶ ἄλλοι, βάρβαροι, οἱ μὲν, τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες. ὅτι. ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, λέκομαι δὲ οὐδαμᾷ. οἱ μὲν ὦν πολλοὶ, Δευκαλίωνα δὲ σκύθεα δὲ ἱρὸν ἔισαθαι λέγουσι. ὅτου Δευκαλίωνα, ὦδε καὶ, δὲ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ πέει, λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τὸν, Ἕλληνες ἐπ' αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος, ὧδε ἔχει. ἦλε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο. ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες ὤλοντο. οὗτοι δὲ, γένεος τοῦ δεύτερου εἰσί. τὸ αὖτις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πλῆθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ πέει τῶν αὐθρώπων, τοὺς μὲ μυθέονται, ὕβριν καὶ κάρτα ἐόντας, ἀθέ-

μισκ ἔργα ἐπρασσον. οὔτε ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνοις ἐσ ἔκοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, αὐτ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕσδωρ ἐκδέδεκται, ἡ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ἐπὶ πολλὸν ἀνέβη, ἐς ὃ πάντα ὕσδωρ ἐγένοντο, ἡ πάντες ὄλοντο. Δδυκαλίων δ' ἐμοῦνος αἰθρώποισι ἐλίπετο ἐς γενεὴν λυτέρην, διὰ βουλὴν τε, καὶ τὸ διὸς εὐσεβέος εἵνεκα. καὶ δὲ οἱ σωτηρίη, ἥδε ἐγένετο. λάρνακα μεγάλην, τὴν, αὐτὸς ἔχε, ἐσ ταύτην ἐσβιβάσας παῖδάς τε, ἡ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαίνοντι δὲ οἱ, ἀπίκοντο σύες, ἡ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, ἡ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται πάντα ἐσ ζεύγεα. ὁδὲ, πάντα ἐδέκετο. καί μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη δι' ὅδεν φιλίη ἐγένετο. ἡ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἐπλέομεν. ἔστε δ' ὕσδωρ ἐπεκράτεε. τὰ, μὲν Δδυκαλίωνος πέρι, Ελληνες ἱστορέουσι. τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγος τόδε ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, ἡ δ' σύμπαν ὕσδωρ κατελέξατο. Δδυκαλίωνα δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ἐπὶ τῷ χάσματι Ηρης ἄγιον ἐδείματο. ἐγὼ δὲ, τὸ χάσμα εἶδον, τὸ

δον, τὸ ἔστι ὑπὸ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὧν πάλαι καὶ μέγα ἦν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα. τὸ, δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆσ ἱστορίησ, τόδε πρήσσουσι. λὶς ἑκάστου ἔτεος ἐκ θαλάσσησ ὕσδωρ ἐσ τὸν νηὸν ἀπικνέεται. φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶς Συρίη, τὸ Αραβίη. καὶ πέρην θεν τοῦ Ευφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντου ὕσδωρ φέρουσι, ἐπεῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι. μέτα δὲ, ἐσ τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ λέκεται τὸ χάσμα μικρὸν ἐὸν, ὕσδατος χρῆμα πολλόν. τὰ, δὲ ποιέοντες; Δδυκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε, τὸ δυσπρησίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὧν ἀρχαῖος αὐτοῖσ λόγος ἀμφὶ τοῦ ἱροῦ, τοιόσδε ἐστί. ἄλλοι δὲ, Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίου, τῆς, δὴ πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ασίῃ ἐστί, ταύτην τὸ τόδε δ' ἔδος εἰσιδεῖν νομίζουσι. οὐκ Ηρην δὲ εἰσαθαι, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ ἑωυτῇ. φασι, δὲ κεῖτο οὔνομα. Δδρκερῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ ἐθήκατο ἄμιλον, θέκμα ξένον. ἡμισέα μὲν, γυναῖ. δ' δὲ ὁκόσον ἐκ μηρῶν ἐσ ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, πᾶσα γυναῖ ἐστί. τοιοῦτο δὲ τὸ λόγον αὐτοῖσι, οὐ κάρτα ἐμφανέος, ἰχθύας, χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ οὐκο

τε ἰχθύων τ' αὐτοῖς. Ὀρνίθας δὲ μὴ ἄλλους σιτέονται, πλὴν τερὴν λεμούνιον, οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἱρή. τὰ δὲ γινόμενα, δοκέει αὐτοῖσι πιέεσθαι, Δερκετοῦς, καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα. τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει. τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος, ἐς πλὴν ἀπίκετο, ἀλλ' ἐγὼ ὃν μὴ νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κου λέχομαι. Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ Φ παρ' Αἰγυπτίων ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας οὐ σιτέονται, ἢ τάδε οὐ Δερκετοῖ χαρίζονται. ἔστι δὲ ἢ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν, ἐγὼ σοφοῦ ἀνδρὸς ἤκουσα. ὅτι ἡ μὲν θεὴ, Ῥέη ἐστί. τὸ δὲ ἱρὸν Ἀτλέω ποίημα. Ἄτλης δὲ γένος λυσσῶσι μὲν ἦν, πεζῶς δὲ τὰ ὀργια τὰ ἐς Ῥέην ἐξηλάσατο. ἢ τὰ, Φρύγες, ἢ Λυδοὶ, Φ Σαμοθρᾶκες ἐπιτελέουσι, Ἀτλέος πάντα ἐμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἐτεμέ, εἶσον μὲν ἀνδρὸς ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ θηλέην ἡμείψατο, Φ ἐς πᾶσαν γῆν φοιτέων, ὄρπά τε ἐπετέλεε, καὶ τὰ, ἔπασθε ἀπηγέετο, καὶ Ῥέην ἤιδε, ἐν τοῖσι, ἢ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι, οὔτε ἀνδρῶν, οὔτε ὄρνιθα ἐδέκοντο, ἐν τῷδε δὴ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἦν θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέε-

τα.

ται. λέοντδι γάρ μιν φέροισι, ἢ τύμπανον ἔχει, ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, οἱ οἶλον Ῥέην λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων πέρι, ὅτι εἶσι ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρη μὲν οὐδαμῇ, Ῥέη δὲ τιμωνται, ἢ Ἀτλεα μιμέονται. τὰ, δέ μοι δυπρεπέα μὲν δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δέ, οὐ. ἐπεὶ Φ τῆς τομῆς, ἄλλως αὐτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην. ἀνδάνει δέ μοι τὰ, λέγεται τοῦ ἱροῦ πέρι, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντα. τὴν μὲν θεὸν, Ἥρην δοκέοντες, σ' δ' ἔργον, Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. Φ ἐκ δὲ Διονύσου ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν, τὴν, ἦλθε ἀπ' Αἰθιοπίης. ἢ ἔστι πολλὰ ἐν τῷδε ἱρῷ Διονύσου γραπτέα σήματα. ἐν τοῖσι, Φ ἐδρῆται βάρβαροι, καὶ λίθοι ἐνδεδι, Φ ἐλεφάντων κέρατα, τὰ, Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. ἢ φαλλοὶ ἢ ἑστᾶσι ἐν γοῖσι προπυλαίοισι λύο κάρτα μεγάλοι. ὧν τῶν, ἐπιγράμματα ἐστὶν ἐπιγεγραμμένα, τοῦσι δὲ φαλλοὺς Διόνυσος Ἥρη μηχανὴ ἀνέθηκα.

Ἐμοὶ μὲν ὦν, Φ τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστὶ ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. φαλλοὺς Ἕλλησι, Διονύσῳ ἐγείρουσι. ὧδε τῶν, Φ τοιόνδε τι φέρουσι, ἀνδρὰς μικροὺς ἐξ ξύλου πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. καλέονται δὲ τάδε, νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷδε ἱ

GGG

ρῷ. ἐν δὲ ξιᾷ τοῦ νηοῦ, κάθηται σμικρὸς αὐὴρ
χάλκεος, ἔχων ὀδδὸν μέγα. τοσάδε μὲν ἀμφὶ
τῶν οἰκισέων τ' ἱροῦ μυθολογέουσι. ἤδη δὲ ἐρέω
καὶ τοῦ νηοῦ τὸν θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, καὶ
ὅστις μιν ἐποίησε. λέγουσι τὸν νηὸν ὃν πρὶν
ἐόντα, μὴ ἐμμεμαὼς τὴν ἀρχὴν γεγενημένον,
ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν, κατενεχθῆναι χρόνῳ ὕστερον.
τὸν δὲ νῦν ἐόντα, Σβατονίκης ἐμμεναι ποίη-
μα, γυναικὸς τοῦ Λασυρίων βασιλῆος. δοκέει
δέ μοι ἡ Σβατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τῆσ, ὁ πρό-
λογος ἤρήσατο. τὸν, ἤλεγξε τοῦ ἰητροῦ ἐπινοίη.
ὡς γάρ μιν ἡ συμφορὴ καπέλαβε, ἀμηχανέων
ὅκῃ κακῷ, ὡς χῷ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνό
σιε. ἔκειτο δὲ ἀλη έων οὐδέν, καὶ οἱ ἤτε χροιὴ
πάμπαν ἐξέπετο, ἥ τὸ σῶμα δὶ ἡμέρης ἑμα
ράινθο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἰδε μιν ἐσ οὐδὸν ἐμφα
νὲς ἀρρώστεόντα, ἔγνω τὴν νοῦσιν ἔρωτα ἔμμε
ναι. ἔρωρο δ' ἀφανέσσι πολλὰ σημήϊα, ὀφθαλ
μοί τε ἀθενέες, καὶ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα.
μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίεε. χειρὶ μὲν τῇ δεξιῇ ἑ
χε τὴν νεωΐσκου τὴν καρδίλιν, ἐκάλεε δὲ πρὸς
αὐτὰ τὴν οἰκίλιν πάντας. ὁδὲ, τῶν μὲν ἄλλων
ἐσιόντων πάντων, ἐν ἀρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ
ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τήν τε χροιὴν ἀλλάξαν, καὶ
ἐδρώειν ἄρξαν, ἥ φρόμῳ ἔχετο, ἥ ἡκρολίη αὖτε

πάλιν. τὰ δὴ, γινόμενα ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ,
τὸν ἔρωτα ἐποίεε. καί μιν ὧδε ἰήσατο. καλέ
σας τοῦ νεηνίσκου τὸν πατέρα, κάρτα ὀρρωδέ
οντα, ὅδε ἡ νοῦσος ἔφη, ἦν, ὁ πάις ὅδε ἀρρώστε
ει, οὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδηκίη. ὅδε γάρ τοι ἀλ
γέει μὲν οὐδὲν, ἔρως δέ μιν, καὶ φρενοβλαβείη ἔ
χει. ἐπιθυμέει δέ, τῶν, οὐδαμᾷ τεύξεται, ἢ
λέοντι γυναῖκα ἐμὴν, τὴν, ἐγὼ οὔτι μεληδόσομαι.
ὁ μὲν, ὧν τοιᾷδε σοφίῃ ἐψεύσατο. ὁ δὲ, αὐτί-
κα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή
μοι παῖδα ὀλέσῃς. οὐ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφο
ρὴ ἔχετο, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀέκουσίη. τῷ, σὺ μη
δαμᾷ ζηλοτυπέων, πένθος ἐγερε πάσῃ βασι
ληίῃ. μὴ δὲ ἰητρὸς ἐὼν, φόνον προξενέεσο ἰητρι
κῇ. ὁ μὲν, ὥδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδόκεο. ὁ δὲ, μιν ἀπ
ῆκε ἀμείβετο, αὐόσια πρεύδεα, γάμον ἐμὸν ἀπαι
τεόμενος, ἤδε ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὴ, κῶς
ἂν αὐτὸς ἑπτηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε ἔ
μεν τάδε δρόμενος; ὁ δὲ, πρὸς τάδε ἔλεπε, ὡς
οὐδ' αὐτὸς ἂν κοτε γυναικὸς ἐφείσατο, οὐδὲ
παλὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καί οἱ μητρυιῆς ἐπε
θύμεε, οὐ γὰρ ὁμοίως συμφορὴν ἐμμεναι, γαμε
τὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκου
σε, τί τοι ἔφη ἐμὲ λίασθαι; καὶ γάρ τοι σὴν γυ
ναῖκα ποθέει. τὰ, δὲ ἔλεγεν ἐγὼ, πάντα εἰμὶ

ψεύδεα. πειθέτω μὴν γυναιξί. ἢ τῷ μὴν πάντ' ἀνδρὶ, λείπει ἡ γυναῖκα, ἢ βασιλήϊα. ἀνδάνει δέ ἑ σὺν τὴν Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκεσθαι, καὶ πόλιν τε δὴ Εὐφράτη ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποίησαι. ἐν θάδε καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένετο. ὥστε μὴν ὁ ἱκέσιος ἔρωτα ἔγνω τε, καὶ ἵκετο. ὥστε δὲ ἦν ἡ Στρατονίκη ἔτι δὴ πρότερον ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὁκοῖα τοιόνδε ἐθήκατο, ὡς μὲν ἡ Ἥρη ἐκέλευε, ἐκεῖ ῥαί οἱ τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει νηόν. εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλά οἱ, καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἦν δὲ, τὰ μὲν πρῶτα, οὐδεμίην ὥρην ἐποιέετο. μετὰ δὲ, ὡς μὲν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε. δὴ τε ἀνδρὶ τὴν οἰκίην ἀπηγήσατο, καὶ τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι, καὶ σώσειν τὸν νηὸν ὑπεδέξατο. ἢ αὐτίκα ὑγιὴς γενομένη, ὁ ἀνὴρ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε. σὺν δέ οἱ, καὶ χρήματα, καὶ στρατιὴν πολλήν. ὃς μὲν, οἰκοδομέειν. τοὺς δὲ, καὶ ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ πνα τῶν ἑωυτοῦ φίλων ἐνεκίλησε, κάρτα καλὸν, δὴ, οὔνομα ἦν Κομβάβος, ἐγὼ οἱ ἔφη ὦ Κομβάβε, ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμοὶ, καὶ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε, καὶ δυνοίης τ' ἐς ἡμέας, τὴν, δὴ ἐπισταμένως. νῦν δέ μοι χρέωμεγάλης πίστιος. τῷ, σε θέλω γυναικὶ ἐμῇ ἐπόμνον, ἔργον τέ μοι ἐπιτελέσαι, καὶ ἱρὰ τελέσαι, καὶ στρατιῆς ἐκπρατέειν. σοὶ δὲ

σοὶ δὲ ἀπικόμενῳ, ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς δὲ τάδε, ὁ Κομβάβος αὐτίκα λίαστο, πολλὰ λιπαρέων μὴ μιν ἐκπέμπειν, μὴ δὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτοῦ μέζονα χρήματα, καὶ γυναῖκα, καὶ ἔργον ἱρόν. τὰ, δὲ ὀρρώδεε, μὴ κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τὴν Στρατονίκην γένοιτο, τὴν, μοῦνος ἀπαξάπαν ἐμελλε. ὡς δὲ οὐδαμᾶ ἐπείθετο, ὁ δὲ, ἱκέσιος δὴ τέρης ἄπεται, δοῦναί οἱ χρόνον ἐπὶ ἡμερέων. μὲν δὲ, ἀποστείλαί μιν τελέσαντά τι, τῶν, μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ἱκετηρίσιος, ἐς ἑωυτὸν οἶκον ἀπικνέεται. ἢ πεσὼν κατὰ μάζε, τοιάδε ἀδύρετο. ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης τῆς πίστιος; τί δέ μοι ὁδοῦ, ἧσσο, τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, καὶ γυναικὶ καλῇ ἔμοιμαι. δὲ, δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αὐτίκην κακοῦ ἀποθήσομαι. ἰῶ, μοι κὴν μέγα ἔργον ἀπετέλεσα, τό, μοι πάντα φόβον ἐνίησι. τάδε εἰπὼν, ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε. ἢ τὰ μὲν αἰδοῖα, ἐς ἀγγεῖον μικρὸν κατέθετο. σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, καὶ ἄλοισι θυόμασι, καὶ ἔπειτα, σφρηγίδι, τὴν, ἐφόρεε, σημηνάμενος, τρῶμα ἴητο. μετὰ δὲ, ὡς μὲν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὸν βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, αἰδοῖα τε ἅμα ἀγγεῖον. καὶ λέγει

ὥστε. οὐδέποτα, τό, δέμοι μέγα κῆμήλιον ἐν
τοῖσι οἰκίοισι ἀπεκέαρ, ϑ', ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον.
νῦν δέ, ἐπεὶ μεγάλιω ὀδὸν ἔρχομαι, πρὰ σοὶ
τό δε θήσομαι. σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τό
δε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον. τό δε μοι ψυχῆσ
ἐμῆσ αὐτάξιον. ἔυτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον ἄν
τις ἀποισόμεον. ὁ δὲ, δεξάμενος, ἑτέρη σφρη-
γίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φρουρέειν
ἐνετείλατο. Κομβάβοσ μὲν ὦν, τοα πορῦδε ἀ
σφαλέα ὁδὸν ἦνυε. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν
πόλιν, ωσουλῇ ϑ' ἦν νηὸν οἰκοδόμεον. καὶ σφισι
ξία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐζεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαι
νε τά, πρὸ ὁ Κομβάβος ὀρρώδεε. ἡ Σφατονίκη
χρόνον ἐπὶ πολλὸν συνόντα μιν, πιθέειν ἤρχετο.
μὴ λέοι, ἡ κάρτα ἐπεμήναρ. ἡ λέπιδι οἱ ἐν τῇ
ἱρῇ πόλῃ τὴν Ηρωτρίων αὐτίκην ἐθέλειν γε-
νέϑαι, Κομβάβον ἐϑέλον μὲν ἐόντα, λαθέειν μηδὲ
μᾶ. Σφατονίκῃ δὲ τίϑαϑαι, ὅτι οὐ ξηπίλιος ὁ νη-
νὸν ἐπέχετο. ἡ δὲ, τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφόνεε,
ἡ τὴν νοῦσον ἐκρυπτε. ὡς δὲ οἱ ὁ κακὸν μέζον ἡ
συχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐβύκετο, κλαίεσ
κέ τε δι' ἡμέρης, ἡ Κομβάβον ἀνεκαλέετο. καὶ
οἱ πάντα Κομβάβοσ ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέοι
ϑ' τῇ συμφορῇ, δι' πρεπτέα ἱκεσίῃ ἐδίετο. ἄλ
λῳ μὲν ὧν ϑ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐ
τὴν δὲ

τὴν δὲ ἐπιχειρέειν ἡ λέγετο. ἐπινοέειν ὧν ρια δι. οἰνῳ
ἐοῦτ' ἐν μεθύϑαϑα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν. ἅμα δὲ
οἴνῳ ἐπόντι, παρῤῥησίη τε ἐσέρχετο, ἡ ἀπο τυ
χίη οὐ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῶν πρηασομένων
ἕκασα ἐσ ἀγνοίην ἀναχορέει. ὡσ δ' ἐοἰ ἐδόκεε
καὶ ἐποίεε ταῦτα. ϑ' ἐπεὶ ἐκ δείπνου ἐγένοντο,
ἀπικνεομένη ἐσ τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβος
ἀυλίζετο, λίαν ετότε, ϑ' γρύνων ἅπερ, ἡ ϑ' ἐν
ἔρωτα ὡμολόγεε. ὁδὲ, τότε λόγον ἀπηνέωσ
ἀπεδέχετο, ϑ' ἔργον αὐάνετο, καὶ οἱ τὴν μέ
θην ἐνεκάλεε. ἀπειλούσησ δὲ μέγά τι κακὸν
ἐοῦτ' ἐν ἐργάσαϑαι, δείσασ, πάντα οἱ λόγον
ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τὴν ἐοῦτοῦ πάθην ἀπηγέ
σατο, ἡ ϑ' ἔργον ἐσ ἐμφανὲς ἐνείκε, ἰδοῦσα δὲ
ἡ Σφατονίκη, τά, ὑποτε ἔλπερ, μανίης μὲν
οὕτω ἐκείνης ἔχετο, ἔρωτος δὲ οὐδαμᾶ ἐλήϑε
το, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεοῦσα, ταύτην παρα-
μυθίην ἐποιέετο ἔρωτοσ ἀπηκτοιο. ἔστι ὄρεος
ὄυρος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ϑ' ἔτι νῦν γίγνεται, γυ
ναῖκες, γάλλοων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ γάλ
λοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδεὶσ, ἀλ
λὰ σφισι ϑ' ἧμα κάρτα, ἱρὸν νομίζεται. τά,
δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τὴν Σφατονίκην,
οὐδαμᾶ ϑ' ἦν βασιλῆα λέληϑε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀ
πικνεόμενοι κατηγόρεον, ἡ τὰ γιγνόμενα ἀπη

γέοντο. ἦν ῥῖσι πολιαλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου, Κομβάβον μετεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὔτι ἀληθέα. Τὴν Σφαρνίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν, ἰδέετο, αὐτὴν γράψασαν ἐς ἓν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου κατηγορέειν, πείθω οἱ ἐπικαλέουσαν. καὶ δ', Ἑλληνόθυ Σθενεβοίησι πέει λέγουσι, μὴ Φαίδρης τ' κνωσσίησι, ταυτὶ μὲ Ἀσσύριοι ἐς Σφαρνίκλω μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν ὦν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρλω, οὐδὲ ἐπιτελέσαι, εἰ ἓν Ἰωσόλυγον ἀρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν, ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο. ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνωσαν ὁ Κομβάβος τὴν αὐτίκα, θαρσέοντε ἔπιε, ὅτι οἱ ἡ ἀπορολογίη οἴκοι ἐλίπετο· καί μιν ἐλθόντα, ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησε τε καὶ ἐν φρουρῇ ἔχε. μετὰ δὲ, παρεόντων οἱ τῶν φίλων, ῥι, μὴ τότε πεπομένῳ τῷ Κομβάβῳ πρηγένοντο, πρηγαγὼν ἐς μέσον, κατηγορέειν ἄρχετο. καί οἱ μοιχίην τε, καὶ ἀκολασίλω προὔφερε. κάρτα δὲ ἀφνοπαθέων, πίστιν τε, καὶ φιλίην αὐτεκαλέῳ, λέγων ῥιζὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίζοντα, μὴ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα. ταῦτ' ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτων, ἤλεγχον, ὅτι αὐαφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόν-

σιωπέοντας, εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐλόκεε ἄδικα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια ἐργασμένον. ὁ δὲ, τέως μὲν ἐσήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς ὄνυφον ἤγετο, φεύγει τε, καὶ ἐς κλιμάκιον ἔστεε, λέγων, ὡς αὐαιρέει μιν οὐχ ὕβριος, οὐδὲ γάμων εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων, τά, οἱ ἀπίων παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας ἓν ταμίλω, ἐκέλευε ἐνθῦναι τά οἱ φρουρέων ἔσωσε. ὡς δὲ ἔνεικε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβος, τά, τε ἐνεόντα ἐπέδειξε, καὶ ἐωυτὸν ὁποῖα ἐπεποίηθεε. ἔλεξέ τε, ὦ βασιλεῦ, τά, δέ τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖ τέ με ταύτην ὁδὸν ἔπεμπε θυ, ἄεκων ἤιον. καὶ ἐπεί με αὐαγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, ριάσε ἐπετέλεσα, ἐθελὰ μὲν ἐς σὲ ποτέα, ἐμοὶ δὲ οὐκ ὀὺτυχέα. τοιόσδε μέντοι ἐών. αὐδρὸς ἐπ' ἀλικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ, πρὸς τάδε θαμβέως, πολλέα δέ τέ μιν, ἠδὲ κρύων, ἄμα ἔλεγε, ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν εἰργάσο; τί δ' σεωυτὸν οὕτω ἀεικέλιον ἔργον μοῦνος αὐδρῶν ἔπρηξας; τὰ, οὐ πάμπαν ἐπαινέω. ὦ σχέτλιε, ὅς τοιάδε ἔτλης, οἷα μή τι σὲ παθέειν. μήτε ἐμὲ ἰδέῃ ὤφελε, οὐ γάρ μοι ταῦτησι ἀπολογέησι ἔδεε. ἀλλ' ἐπὶ δαίμονα τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μὲν σοι, τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων

σύκοφαντέων ὁ θάνατος. μὴ δὲ μεγάλην δόρυ
ἀπώϊξεν, χρυσός τε πολλὸς, ἠ ἄργυρος ἄπλε
τος, ἠδ ἐσθῆτες ἀσυρεαι, ἠδ ἵππων βασιλήϊοι. ἀ
πώϊξεαι δὲ παρ' ἡμέας ἄνδρ' ἐϋαγγελέος. οὐδὲ
τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὀπίσω, οὐδ' ἢν γυναικὶ
ἅμα θύνάζωμαι. τά δ' εἰπέ τε ἅμα ἠ ἐποίεε.
ἠ οἱ μὲν, αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο, θεῷ, δὲ τὰ
λῶρα ἐλέδρο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐλό
κεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσυρίων, Κομβάβῳ σο
φίῳ, καὶ δύναιμονίῳ εἰκελῶ. μετὰ δὲ,
αὐτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείπετα θεῷ νηῷ,
ἀτελέα γὰρ μιν ἀπολέλοιπε, ἅψπερ ἐπέμπτε
ρ. ἠ τόν τε νηὸν ἀρέτελεσε, ἠ τὸ λοιπὸν, αὐ
τοῦ ἔμενε. ἔδοκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε,
ἠ δύβρησίνος ἕνεκα, ἐν θεοῦ ἱρῷ ἑσάναι χάλκε
ον. ἔστι ἐς τιμὴν ἐν θεοῦ ἱρῷ Κομβάβῳ χάλ
κεῳ, Ἑρμοκλέους τοῦ ῥοδίου ποίημα μορφὴν
μὲν, ὁκοίη γυνή. ἐσθῆτα δὲ, ἀνδρηίλιν ἔχει. λέ
γεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλισά οἱ δύνοέοντας, ἐς παραμυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέ
σθαι τ' συμφορῆς. ἔτεμον δὲ ἑωυτοὺς, ἡ λίαιταν
τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀνατέοντο. ἄλλοι δὲ ἱερο
λογέουσι ἐπὶ θεοῦ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ
Ἥρη φιλέοι Κομβάβον, πολλοῖσι τὴν ῥιμὴν ὑπ
νώορ ἔβαλε, ὅκως μὴ μοῦνος ἐὼν τῇ ἀνανδρηίῃ

λυπέοιτο.

τὸ δὲ ἔθος οὗτο, ἐπείλη ἄπαξ ἐγέ
νετο, ἔτι νῦν μένει. ἠ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος
ἐν θεοῦ ἱρῷ τάμνονται, καὶ θηλύνονται, εἵτε
Κομβάβον παραμυθεόμενοι, εἵτε καὶ Ἥρη χε
ιζεόμενοι. τάμνονται δ' ὧδε. ἐσθῆτα μὲν οὐδὲ
οὐκ ἔτι ἀνδρηίλιν ἔχουσι, ἀλλὰ καὶ εἵματά τε
γυναικήϊα φορέουσι, ἠ ἔργα γυναικῶν ἐπιτε
λέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀνακέαται ῥυ
τέων ἐς Κομβάβον ἡ αἰτίη σωενείχθη γάρ
οἱ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομέ
νη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, ἠ ἐσθῆτα ἐπ ἀνδρηί
λιν ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχε. μετὰ δὲ,
μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἐωυτὴν διεργάσατο.
ὠδῖσι Κομβάβου ἀθυμέοντος ὅτι οἱ ἀτυχέος
τὰς Ἀφροδίτας ἔσχε, ἐσθῆτα γυναικήϊην ἐνε
δύσατο, ὅκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέ
οιτο. ἔστι αἰτίη γάλλοισι σολῆσι θηλείης. Κομ
βάβου μὲν μοι πέρι, ῥοδίου εἰρήσθω. γάλλων
δ' αὖτις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, ῥηΐσ
τε αὐτέων, ὅκως τάμνονται, ἠ ταφῆς, ὁκοί
ων θάπτονται, ἡ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρ
χονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός
τε πέρι τοῦ νηοῦ, ἡ μεγάθεος. καὶ δὴ ἐρέω.
ὁμὸν χῶρος αὐτὸς, ἐν θεοῦ, τὸ ἱρὸν ἵδρυται.
λόφος ἐστί. κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τοῦ

πόλιΘ, καὶ οἱ τείχεα διὰ τοῦτο ἔασι. τῶν δὲ τειχέων, τὸ μὲν, ἀρχαῖον. τὸ δὲ, οὐ πολλὸν ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προτύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον βορέην ἀποκέεινται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι, ἦν οἱ φαλλοὶ ἑστᾶσι, τοῦ, Διονύσου ἑστήκατο, ἡλικίην Θ οἵδε ζωὸν ὄντα ὀργυιέων. ἐς τούτεων δὲ ἕνα φαλλὸν αἴρηται ἕκαστος ἕτεος δ' ἴσα αἴρεται, οἰκέῃ τε ἐν ἄκρῳ τῷ φαλλῷ χρόνον ἐπὶ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τ' αὐλοῦ, ὅδε λέγεται. οἱ μὲν πολλοὶ, νομίζουσι ὅτι ὑιοῦ τῆσι θεοῖσι ὁμιλέει, Θ ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει. οἱ δὲ, τῶν δυσχολέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε δικαλίωνΘ εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνησι ξυμφορῆσι μνήματα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ οὔρεα, καὶ ἐς τὰ πολυμήκεα τῶν δρυφρέων ἤειραν, τὸ πολλὸν ὕσωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν ὦν ἡ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τούτοισι φαλλοῖς, ὅσοι Διονύσῳ ἐγείρουσι. ἐν τοῖσι φαλλοῖσι, Θ ἄνδρας ξυλίνους κατίζουσι. ὅτευ μὲν ἕινεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω. δοκέει δ' ὦν μοι καὶ ὅδε ἐς ἐκείνου μίμησιν τοῦ ξυλίνου αὐδρὸς αἴρεσθαι. ἡ δὲ οἱ ἄνοδος, τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἐωυτόν τε ἅμα, Θ ἦν φαλλὸν περιβάλλει. μετὰ δὲ

τὰ δὲ ὑπερθεν ξύλων προσφυῶν τῷ φαλλῷ, ὅ κόσον ἐς χώρην ἄκρου. πρὸς αἰῶνα δὲ ἅμα, ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὄκως πρὸς ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὲν οὐκ ὁρᾷ πω, ὁρᾷ δὲ φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ ἄλλοθί κου, οἵδε δὲ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται ὁδοῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς τὴν, ἀνδρὸς ἕλκει, μακρὴν ταύτην, αἰνέλκῃ τε, οἱ θυμὸς, ξύλα, Θ ἱμάτια, ἢ σκεύεα. ἀπὸ τῶν, ἕδρην ζωὸν ἐόν, οἰκοίην καλιὴν, ἰζάνῃ. μίμνῃ τε χρόνον, ὅν, εἴκοσιν ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε, ἢ ἄργυρον, οἱ δὲ, χαλκὸν, κομίζουσι. εἶτ' ἀφέντες ἐκείνου πρόσω κείμενα, ἀπᾶσι, λέγοντες τὰ οὐνόματα ἕκαστος. παρεσεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει, ὁ δὲ, λεξάμενος τοὔνομα, δύχωλιν ἐς ἕκαστον ποιέεται. ἅμα δὲ δύχομένῳ, κροτέει ποίημα χάλκεον, ὃ, ἀείδῃ μέγα, ἢ ξηχῇ, κινεόμενον, ἔυδει δὲ οὐδαμά. ἢν γάρ μιν ὕπνος ἕλῃ ποτὲ, σκορπίος αἰνὸν, αἰνεχείρης τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται. καὶ οἱ ἥδε ἡ ζημίη ὕπνου ἐπικέαται. τὰ μὲν ὦν ἐς ὃν σκορπίον μυθέονται, ἰράτε, ἢ θεοπρεπέα. εἰ δὲ ἀξρεκέα ἔστι, οὐκ ἔχω ἐρέειν. δοκέει δέ μοι, μέγα ἐς ἀγροτηνίλω συμβάλλεται Θ ἡ πώσιος ἡ ὀρρώδιη. φαλλοβατέων μὲν δὴ πέρι, τοσαῦτα ἀρ-

κέει. ὁλὲ νηὸς, ὀρέει μὲν ἐς ἠέλιον αὐϊόντα. εἶδος δὲ, ἣ ἐργασίην ἔδει, ὁκοίους νηοὺς ἐν Ιωνίῃ ποιέουσι. ἔδρη μεγάλη αὐέχει. ἐκ τ', μέτοπα θ' ὀργυιέων δυοῖν. ἔνδοθι, ὁ νηὸς ἀπωκέαται. ἄνοπλος ἐς αὐτὴν λίθος πεπίκται, οὐ κάρτα μακρή. αἰνέλθοντι δὲ, θῶυμα μὲν ἡ ὀπόρνησ μέτα πρέχεται, θύρησί τε ἔσκηται χρυσέοισι. ἔνδοθε, λέ, ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπεται, καὶ ἡ ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ἀπόζει λὲ αὐτοῦ ὀλμὴ ἀμβροσίη, ὁκοίη λέγεται τ' χώρης τ' Αραβίης. καί σοι τὴν λίθον αὐϊόντι, πρόσβαλλει ποιὴν κάρτα ἀγαθήν. ἡ δὲν ἄντις ἀπίης, ὀυναμὴ λείπεται, ἀλλά σευ τάτε ἴματα ἐς πολὸν ἔχει τὴν ποιὴν, καὶ σὺ ἐς πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι. ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸν, οὐκ ἄπλοός ἐστι, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοπλος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη. θύρησι λὲ οὐκ ἔσκηται, ἀλλ' ἐς αὐτίον ἅπας ἀνάπετάται. ἐς μὲν δὴ τὸν μέγαν νηὸν, πάντες εἰσέρχονται. ἐς δὲ τὸν θάλαμον, οἱ ἱρέες μοῦνον. οὐ μέντοι πάντες ἱρέες, ἀλλὰ τοὶ, μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσι ἐς τὸ ἱρὸν μέλεται θεραπείη. ἔνθε τῶνδε, εἵαται τὰ ἕδεα, ἥπτε Ηρη, ἣ τὸν, αὐτοὶ Δία ἔοντα, ἑτέρῳ ὀνόματι κλητίζουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζονται. ἀλλὰ τὴν μὲν Ηρην,

ρην, λέοντες φορέουσι. ὁ λὲ ταύροισι ἐφέζεται καὶ λῆτα δὲ μὲν ἐ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρᾷ, καὶ κεφαλὴν, ἐ ὄμματα, καὶ ἔδρην, καὶ μιν οὐδὲ ἐθέλοντα ἄλλοσε εἰκάσεις. ἡ δὲ Ηρη, σκοπέοντί τοι πολυδέα μορφὴν ἐκφανέει. ἐ τὰ μὲν ξύμπαντα, ἀπεκέει λόγῳ Ηρην εἶναι. ἔχει δέ τι καὶ Αθηναίης, καὶ Αφροδίτης, καὶ σεληναίης, καὶ Ρέης, καὶ Αρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ μοιρέων. ἔχει δὲ, τῇ μὲν ἑτέρῃ, σκῆπτρον ἔχει. τῇ ἑτέρῃ δ' ἄρακρον. καὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πῦργον, ἐ κεδνὸν, ὡς δοκέω, μούνιμον τὴν οὐρανίην κόσμεέσι. ἔκροθε δὲ ὁ χρυσός τε ἄλλος πολυκέαται, ἐ λίθοι κάρτα πολυτελέες. τῶν, οἱ μὲν, λευκοί. οἱ δὲ, ὑδατώδεες. πολλοὶ δὲ, πυῤῥώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ σαρδώνιοι, πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, ἐ σμάραγδοι, τὰ φέρουσι Αἰγύπτιοι, ἐ Ινδοὶ, ἐ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι καὶ Αρμένιοι, ἐ Βαβυλώνιοι. τὰ δὲ δὴ μέζονος λόγου ἄξιον, οὐκ ἀπεκήσομαι. λίθον ἔχει τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται. οὔνομα δέ οἱ, τὸ ἔργου ἕνεκα τυχίη, ἀπὸ τούτου ἐπὴν νυκτὶ σέλας πολὺ ἀπολάμπεται. τοῦτο δέ οἱ, ἐ ὁ νηὸς ἅπας, δοκέει λύχνοισι φαείνεται. ἐν ἡμέρῃ δὲ, τὸ μὲν φέγγος, ἀσθενέι. ἐν δὲ ἔχει κάρτα πυρώδεα. καὶ ἄλλο θῶυμα δὴ ἐν τῷδε ξοάνῳ. ἦν ἐτέων

αὐτίος ἔσορέησ, ἐσ σὲ ὁρῇ. καὶ μεταβαίνουθ', ὃ βλέμμα ἀκολουθέει. ☉ ἢν ἄλλοσ ἐτέρωθεν ἴσορέῃ, ἴ☉ ἢ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέῃ. ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἔσηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, οὐδαμᾶ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι ἐικελον. ὃ, δὲ, μορφὴν ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέῃ δὲ τῶν ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήϊον μὴ ὧδ' αὐτῶν Λασυρίων. οὐδέ τι οὔνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ ἐπ νέσιος αὐτοῦ πέει, ☉ ἵλεοσ λέγειόσ. καὶ μιν οἱ μὲν, ἐς Διόνυσον. ἄλλοι δὲ, ἐσ Δευκαλίωνα. οἱ δὲ, ἐς Σεμίραμιν ἄγειόσ. ☉ γὰ δὴ ὧν ὠθῇ τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, ὠοειδερὴ χρυσέη ἐφέσηκε. τοὔνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμε☉ ἐμμενέα τόδε σημήϊον. ἀποδημέει δὲ λὶσ ἑκάστ ἔτεος ἐσ θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ, εἴδωνος ὕδατοσ. ἐν αὐτῷ δὲ ☉ νεῷ ἐσιόντων, ἐν ἀριστερῇ κέατη πρῶτα μὲν, θρόνος ἠελίου. αὐτὸσ δὲ, εἶδοσ οὐκ ἔνι. μόνου γὰ ἠελίου, ☉ σελήνης ξόανα οὐ λεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα ὧδε νομίζουσι, ἐγὼ μὴ τόδε ἔμαθον. λέγειόσ τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι, ὅσον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι. οὐ γὰ σφέων ἐμφανέα πάντεσι τὰ εἴδεα. ἠέλιοσ δὲ, καὶ σελήνη, πάμπαν ἐν ὄγδοῳ, καὶ σφεασ πάντες ὁρέουσι. καὶ ἢν ὧν αὐτίη ξοανουργίησ, τοῖσι ἐν ὄγδοῳ ἠέλι φαινομένοισι. μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦ,

τον, κέατη ξόανον Απόλλωνοσ, οὐκ εἶον ἐώθε ποιέεσθαι. οἱ μὲν γὰ ἄλλοι πάντου, Απόλλωνα νέον τε ἤγηνται, ☉ πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Απόλλωνοσ γλυπτὸν ξόανον δὴ κυνόσιοι. καὶ τάδε ποιέοντες, ἑωυτοὺσ μὲν ἐπαι νέουσι, Ελλήνων δὲ καταγελέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Απόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται. αὐτίη δὲ δοκέῃ αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἐμμέναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. ὃ δὲ νέον, ἀτελὲσ ἔτι νομίζουσι. ἐν δὲ, μὴ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Απόλλωνι καναχργέουσι. μοῦνοι Απόλλωνα εἵμασι κοσμέουσι. ἔρχομαι δὲ αὐτοῦ πέει, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ, μάλιστα θωυμάζῃν ἄξιον. πρῶτα δὲ τ μανθάνουσι ἐπιμνήσομαι. μαντήϊα πολλὰ μὲν παρ' Ελλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ, μὴ ἐν τῇ Λιβύῃ, μὴ ἐν τῇδε Ασίῃ πολλά ὄζει. ἀλλὰ τὰ μὲν, οὔτε ἱρέων ἄνευ, οὔτε προφητέων φθέγγονται. ὅδε δὲ, αὐτὸσ τε κινέεται, μὴ τὴν μαντικὴν ἐσ τέλοσ αὐτουργέει. τρόπῳ δ' αὐτῆσ τοιῷδε. ἔυτ' ἂν ἐθέλῃσι χρησμοδρέειν, ἐν τῇ ἕβδῃ πρῶτα κινέεται. οἱ μὲν ἱρέων, αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ, ἱδρώει, ☉ ἐς μέσον ἔτι κινέεται. ἔυτ' ἂν δὴ ὧδε ὑπὸ ὑντες φέρωσι, ἀγῇ σφέασ, πάντῃ ποδισμένους, μὴ ἐς ἄλλον δὲ

ἕτερος μεταπιλέων. τέλος, ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἀπάγας, ἐπερέεται μιν ὅθεν ἀπάντων πρημάτων. ὁ δέ, ἢν τι μὴ θέλῃ πρήσσειν, ὀπίσω αὖ ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγγελόν σφι πρόσω αὖ προσφέροντας, ὅκως πρὶν ἀνιόχεον. οὕτω μὲν συναγείρουσι τὰ θέσφατα. οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἱρὸν ῥύπου ἄνευ ποιέουσι. λέγω δὲ καὶ ἕτερα ὅσα πέρι, καὶ τῶν ὀρέων αὐτῶν πάσεων, καὶ ὁκόταν οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημείου πέρι. κότε χρὴ μιν ἀποδημέειν, τὴν, εἶπον ἀποδημίην. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, ὃ ἐμοῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέβυ, ἀείροντες ἔφορον. ὁ δέ, ὡς μὲν, ἐν γῇ κάτω ἔλιπε. ἀνὼς δὲ ἐν ζῷ ἦε ει μοῦνος ἐφορέετο. μετὰ δὲ ὃν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ὅτι Ἄτλαντος. μετὰ δὲ, Ἑρμέω, καὶ Εἰλειθυίης. τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται, ἔξω δὲ, ἑωμός τε κέαται μέγας, χάλκεος. ἐν δὲ, καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βασιλέωντε, καὶ ἱρέων. καταλέξω δὲ, τῶν, μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν ἀριστερῇ τοῦ νεὼ, Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ δὲ νηὸν ἐπιλεικνυούσης. ἀνέστηκε δὲ αὐτὴν τοιήνδε. ἀνθρώπῳσι, ὁκόσοι Συρίῃσι οἰκέουσι, νόμον ἔστοι ἕετο, ἑωυτὴν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τῶν ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν. ἢ ὡς δὲ ἐποίεον. μετὰ δὲ, ὡς οἱ θεόθεν ἀφίκοντο νοῦσοί τε, καὶ συμφορή. καὶ ἄλγεα. μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσαντο, ἢ θνητὴν ἑωυτὴν ὁμολόγεε. ἢ τοῖσι ζωηκόοισι αὖ τις ἐκέλευε ἐς Ἥρην βέπεσθαι. γύνεκα δὴ ἔτι τοιήνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι λευκύνουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὴν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέοσα. εἶδον δὲ ἢ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, ἢ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, ἢ Πάριδος, ἢ Ἕκτορος, ἢ Ἀχιλλέος. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἴδος τε Ἀγλαΐης, ἢ Φιλομήλου, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ ἄνδρα Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄπαλμα Σεμιράμιος, ἢ Κομβάβου, ὃ κατέλεξα, ἢ Σφαιρογύνης, κάρτα καλὸν, ἢ Ἀλεξάνδρου αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. παρὰ δὲ οἱ, Σαρδανάπαλος ἕστηκε, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ. ἐν δὲ τῇ αὐλῇ, ἄφερι νέμονται βόες μεγάλοι, καὶ ἵπποι. καὶ ἄρκτοι, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες. καὶ ἀνθρώποισι οὐδαμῇ σίνονται, ἀλλὰ πάντῃ ἐροί τέ εἰσι, καὶ χειροήθεις. ἱρέβυ δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ ἀποδεδέχαται. τῶν, οἱ μὲν, τὰ ἱρήια σφάζουσι. οἱ δὲ, ὠνέονται φορέουσι. ἄλλοι δὲ, πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι παραβώμιοι. ἐς ἐμεῦ δὲ, οὐ λείονες ἢ τεσσεράκοντα ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέονται. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι πᾶσι λευκὴ.

Ϲ τῖλον ῆ τῇ κεφαλῇ ἔχοισ. ἀρχηγρεὺσ δὲ
ἄλλοσ ἑκάστου ἔτεοσ ἐπιγίνεται. πορφυρέων
δὲ μοῦνοσ οὗτοσ φορέει, Ϲ τιάρῃ χρυσέῃ αὐα
λέεται. ἔστι ἢ Ϲ ἄλλο πλῆθοσ ἀνθρώπων ἰρῶν,
αὐλητέων τε, Ϲ συρισέων, καὶ γά λλων. καὶ γυ
ναῖκεσ ἐπιμανέεσ τε, καὶ φενοβλαβέεσ. θυσίη
δὲ δὶσ ἑκάστης ἡμέρησ ἐπιτελέεται, ἐσ τὴν,
πάντεσ ἀπικνέονται. Διὶ μὲν οὖν κατ' ἡσυχίην
θύοισι, οὔτε ἀείδοντεσ, οὔτε αὐλέοντεσ. ἔνθ'
ἂν ἢ τῇ Ἥρῃ κατάρχωνται, ἀείδουσί τε, Ϲ αὐ
λέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καί μοι δο
κέει, σαφέσ οὐδὲ εἰπεῖν ἐδύναμαι. ἔστι δὲ
καὶ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἑκάστοι ἱροῦ. ἐν
τῇ ἰχθύεσ ἱροὶ τρέφονται πολλοί, καὶ πολυφλέ
βεσ. γίγνονται ἢ αὐτέων ἔνιοι κάρτα μεγάλοι.
οὔρισι δὲ καὶ οὐνόματα ἔχουσι, Ϲ ἔρχονται κα
λεόμενοι. ἐπὶ ἐμεῦ δὲ λέτισ ἦεν ἐν αὐτοῖσι χρύσο
φορέων. ἐν τῇ πλέρυγι δὲ, ποίημα χρύσεον αὐτέ
ων ἀνέκειτο. καί μιν ἐγὼ πολλάκισ ἐθηησάμην, καὶ ἔχει δ' οἰκημα. βάθοσ δὲ τῆσ λίμνησ
πολλόν. ἐγὼ μὲν, οὐκ ἐπειρήθην. λέγουσι δ' ὧν
καὶ ἑκκοσίων ὀργιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ
μέσον δὲ αὐτῆσ, βωμὸσ λίθου ἀνέστηκε. δοκέ-
οισι ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, καὶ ὕδωρ
τι ἐπιχέεσθαι. μὴ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι. ἐμοὶ
δὲ

δὲ δοκέει σύλοσ ἐφεστεὼσ μέγασ, αὐέχενα τὸν
βωμόν. ἔστεπται ἢ ἀεὶ, καὶ θυώματα ἔχει. πα
λοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρησ κατ' ὀρχὴν ἐσ αὐτὸν
νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι. γίγνονται ἢ αὐτό
θι μεγάλαι πανηγύρισ τε μέγιστα. καλέονται δὲ ἐσ
τὴν λίμνην καταβάσιοι, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐσ τὴν
λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται, ἐν ῥοῖσι τῆ
Ἥρῃ πρώτῃ ἀπικνέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα. μὴ
σφέασ ὁ Ζεὺσ πρῶτοσ ἴδηται. ἦν δὲ τόδε γένη
ται, λέγουσι ὅτι πάντεσ ἀπόλλυνται. μὴ δῆτα
ὁμῶσ ἔρχεται ὀλόμενοσ. ἡδὲ, πρόσω ἴσαμέ
νη, ἀπίργει τέμιν. καὶ πολλὰ λιπαρέουσα,
ἀπέπεμπει, μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύριόν
ταί, ἐσ θάλασσαν νομίζονται. ἀλλ' ἐγὼ τού
τεων μὲν, σαφέσ οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν. οὐ γὰρ ἦλ
θον αὐτόσ, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτησ τῆσ ὁδοιπορέ
σιοσ. τὰ δὲ ἐλθόντεσ πυθέσθαι, εἶδον, Ϲ ἀπηγή
σομαι. ἀγχίτονα ἑκάστου ὕδατι στεγανὴν φέρε
σι. κηρῷ ἢ τάδε στεγανται. καί μιν οὐκ ἀνιεῖ
λυσσάμενοι χέονται, ἀλλ' ἔστι ἀλεκτρυόνων ἱρόσ.
οἰκέει δὲ ἢ τῇ λίμνῃ. ὅσα ἔτεσι σφέων δέκηται
τὰ ἀγγεῖα, τόν, τε σφρηγῖδα ὁρῇ. καὶ μισθὸν
ἀργύριον ἀνάτε λύει ἓν ἑκάστου, Ϲ ἓν κηρὸν
ἀπαιτέει. μὴ πολλὰ μνέσθαι ἐκ ῥητέου τ' ἔρπου
σι ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐσ ἓν νηὸν

ἀὐρὶ ἐνείκαντες, ἀπένδουσί τε. καὶ θύσαντες,
ὁπίσω ἀπονοσέουσι. ἑορτέων ἢ πασέων, τῶν,
οἵδε, μεγίστην τοῦ ἔαρος ἀρχομένου ἐπιτε-
λέουσι. καί μιν οἱ μὲν, πυρήν, οἱ δέ, λαμπά-
δα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέ-
ουσι, δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐ-
λῇ ἑστᾶσι. μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, ἢ οἶας,
καὶ ἄλλα κτήνεα ζωά, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρ-
τέουσι. ἐν δὲ, ὄρνιθες, ἢ ἱμάτια, καὶ χρύσια,
καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπὰν δὲ ἐντελέα,
πάντα ποιήσωνται, πολιενείκαντες τὰ ἱρὰ πε-
ρὶ τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι. τὰ δὲ, αὐτίκα
πάντα καίονται. ἐσ ταύτην τὴν ἑορτὴν πολ-
λοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης, καὶ τῆ
πέριξ χωρέων πασέων. φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν
ἱρὰ ἕκαστοι, ἢ τὰ, σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τά
δε μεμιμημένα. ἐν δὲ ἡμέρῃσι δὲ, τὸ μὲν
πλῆθος, ἐς ἱρὸν ἀγείρονται. γάλλοι δὲ πολ-
λοὶ, καὶ τοῖς, ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι
τὰ ὄργια. τάμνονται δὲ σφέας, καὶ ῥῖσι
νώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ
σφίσι παρεστῶτες, ἐπαυλέουσι. πολλοὶ δὲ τύμ-
πανα παταγέουσι. ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθα, ἢ
ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον, ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε
γίγνεται. οὐδὲ ἐσέρχονται ἐς δὲ νηὸν, ὁκόσοι
τάδε

τάδε ῥέζουσι. ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, μὴ γάλ-
λοι γίγνονται. ἐπὰν δὲ οἱ ἄλλοι ἀυλέωσί τε,
καὶ ὄρκια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡμανίη
ἀπικνέεται, μὴ πολλοὶ οἱ ἐσ θέλω ἀπικόμενοι.
μετὰ δὲ, τοιάδε ἔπρηξαν. καταλέξω δὲ καὶ
τὰ, ποιέουσι. ὀνειρώσης, ὅτῳ τάδε ἀρκέεται,
ξίφεα τὰ ἴσιμα, μεγάλη βοῇ ἐς μέσον ἔρχε-
ται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται. τὰ δὲ, πολλὰ ἕ-
τερα ἐμοὶ δοκέει, δεῖ ἀπ' ὧν ἔειπε, λαβὼν δὲ αὐ-
τίκα, τάμνει ἑωυτὸν, θέει τε διὰ πόλιος,
καὶ τῇσι χερσὶ φέρει, τὰ, ἔταμε. ἐσ ὁκοίην
δὲ οἰκίην τάδε ἀποβρίψῃ, ἐκ ταύτης ἐδωῆτά
τε θηλέην, καὶ κόσμον δυνωακήιον λαμβάνει.
τάδε μὲν ἐν τῇσι τομῇσι ποιέουσι. ἀποθανόντες
δὲ γάλλοι, οὐκ ὁμοίην ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι
θάπτονται. ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ γάλλος, οἱ ἑταῖ-
ροι μιν ἀείροντες, ἐς τὰ προάστεια φέρουσι.
θέμενοι δὲ αὐτὸν, καὶ σὺν φέρτρῳ, ἕζεσθε, ἐκόμι-
ζον, ὑπορθε λίθοισι βάλλοντες. καὶ τάδε πρήξαν-
τες, ὁπίσω ἀπονοσέουσι. φυλάξαντες δὲ ἐπὰ
ἡμερέων ἀριθμὸν, οὕτω ἐσ ἱρὸν ἐσέρχονται.
πρὸ δὲ ῥυτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι,
νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τοῦτοισι. ἢν
μέν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τὴν ἡμέ-
ρην ἐς δὲ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται. τῇ δὲ ἑτέρῃ λέξ, καὶ

θήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. αὐτῶν δὲ τῶν οἰκημάτων τὸν νέκυος ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν ἢ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἔσιέναι ὅσιον. θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θήλεας, καὶ αἶγας, καὶ οἴας. σύας δὲ μοῦνον ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε, θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱροὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι πολυτρὴ δοκέει χρῆμα ἱρώτατον, καὶ οὐ ψαύειν αὐτέων δικαιεῦσι. καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην ἐισί, ξύνεκα δὴ αὐτέοισι σύννομοι τέεισι. ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται. λέξω δὲ καὶ τῶν πανηγυρισέων, τὰ ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ ἕυτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μοῦ ὅδε, καὶ ὀφρύας ἐξύρατο. μετὰ δὲ, ἱρεύσασι οἴῃ, τὰ μὲν ἄλλα, κρεηργέη τε, καὶ θυώχεται. ὃ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ἐνδὺς τοὔρυος γόνυ ἕλκεται. πόας δὲ, καὶ κεφαλὴν τοῦ κτήνεος ἐνδὺς τὴν ἑωυτοῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει. ἅμα δὲ δυχόμενος, αὐτέει, τὴν μὲν παρεοῦσαν θυσίην δέκεσθαι. μέζω δὲ ἐσαῦθις ἐπιτελέεται. τελέσασι δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τε σέφεται, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁλὸν ἀπικνέονται.

ἄρασθαι

ἄρασθαι δὲ, ἀπὸ βορέω τοῦ ὁδὸν πορεύεται, ὕδασί τε ψυχροῖσι χρεώμενος, λουτρῶντε, καὶ ἐσθῆτι ἑνὶ μούνῃ. ἐς πάμπαν χαμοκοιτέων. οὐ γὰρ οἷόν θὺννος ἐπιβῆναι ὅσιον, πρὶν τὴν, τὸ ὁλὸν ἐκτελέσαι, ἢ ἐς τὴν ἑωυτοῦ αὖθις ἀπικέσθαι. ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκλέκται μιν αὐτὴρ ξεινοδόκος ἀγινέοντα. ἔστι δὲ καὶ ἐν ἑκάστῃ πόλι, αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί. τόδε παρόθεν οἶκοι λέκονται. καλέονται δὲ ὑπὸ Ασυρίων ὅδε, διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται. θύουσι δὲ, οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ. ἀλλ' ἐπὰν πρήσσωσι τῷ βωμῷ δ' ἱρήϊον ἐπισείσασι, αὖθις ἄγαλμα ἐς τὰ οἰκήια. ἐλθοῦσι δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλῳ θυσίῳ χρόῳ μιῷ δέ. σέφαντες τὰ ἱρήια χοὰς, ἐκ τῶν προπυλαίων ἅπασι. τὰς δὲ, κατευχθέντα, πίπτουσι θυσίῃσι. ἔνιοι δὲ μὴ πᾶσας ἑωυτῶν, ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' ἐπιήρῳ ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπικερτομέοντες, λέγουσι ὅτι οὐ πᾶσας, ἀλλὰ βόας ἔθυσαν. σίζονται δὲ πάντες, οἱ μὲν, ἐς καρπούς. οἱ δὲ, ἐς ἀυχένας. μὴ ἀπὸ τοῦδε, ἅπαντες Ασύριοι σιγματηφορέουσι. ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ελλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τοῦτο, κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῇσι παρθένοισι, πρὶν

τοῖσι ἠθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ μιν ἄλλως γάμον ἔναι, πρὶν ἱστολύτῳ κόμας κείρασθαι. ὥσπερ οὖν καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει γίνεται. οἱ μὲν νεηνίαι, τῶν γενείων ἀπάρχονται. τοῖσι δὲ νέοισι, πλοκάμοις ἱροὺς ἐκγενέτ ἀπάσι. τοὺς ἐπὰν ἐν τῷ ἱρῷ γένονται, τάμνασί τε. καὶ ἐς ἄγγεα καταθέντες, οἱ μὲν, ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ, χρύσεα ἐν τῷ νηῷ προσηλώσαντες ἀπάσι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ οὐνόματα. ὅσον κω ἐγὼ ἐπίνεος ἐών, ἐπετέλεσα. κ' ἔτι μοι ἐν τῷ ἱρῷ ἁ πλόκαμος, ἐστὶ τοὔνομα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Ἀλίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν τὴν ἐν
β τεῦθεν ἀριόντων ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ ἕκτης
ἴσως δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας,
ὁ ἀρχαγόρας πρόσπτυγχάνει. τάχα τινὲς ἀνὴρ
ὑμῶν, ἐπίσαντο. σμικρός τίς ἐστι, χυπός, adunc. nasu
πολιός, αὐθρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν δ' ἐν ἀνὴρ ἔτι προσιόντα, ὁ ἀρχαγόρας ἔφην ὁ πρίκτης, πῶς δή, ὦ πόθεν; οἰκοθεν ἦλθ' ὅς, ἐνταῦθα. πότερον δ' ἦν ἐγὼ, ἀβασανίσων; ἀμέλει μὲν ἔφη κ' τούτου δέομεν. ἀφορῶ γάρ τοι τῶν νυκτῶν ἀναπαύσας, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς ὁμήρου γενεθλίοις ἐπὶ τοιητικῆς ἀπάρξασθαι. καλῶς γε σὺ ποιῶν ἔφω, καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῆς παιδεύ-

σεως ἐκείνῳ τίνων. ἐκεῖθεν δὴ ἀρξάμενος ἦλθ' ὅς, ἐλαθόν ἐμαυτὸν, εἰς δὴ τὰ μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅπως δὴ ἔφω, λῆρός μέν μοι τοῦ πολιήτου. πλὴν μέντοι πρότερόν ἔφη προσεμπεῖν τουτονὶ δέομεν ἥκω, τῇ χειρὶ δ' ἂν ὁμήρου ἐπισείξας. ἴσε λήπου δ' ἐν δεξιᾷ τῶν Πτολεμαίων νεὼ, δ' ἂν καθημένου τὰς κόμας. προσερῶν τε δὴ αὐτὸν ἀφικόμην ἔφη, καὶ προσεξόμενος ἀφθόνως μεταδιδόναι τῶν ἐπῶν. εἰ γὰρ ἔφω ἐν δὴ χαῖς τὰ πράγματα εἶη. πολλὰ γάρ τοι ἂν ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ δ' ἂν Δημοσθένει, ἐπικουρῆσαί τι πρὸς τὴν αὐτοῦ γενέθλιον. εἰ δὲ ἡμῖν ἐπαρκέσοι δ' εὖ χεσθαι, συμβουλοίμην ἂν σοι. κοινὸν γὰρ ἡμῖν δ' ἔρμαιον. ἐγὼ μὲν ἔφη καὶ τῶν νύκτωρ τε, καὶ τὴμέρον περιμένων, δοκῶ μοι τῆς διανοίας δ' ἂν ὁμήρου ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως, ἡ μαντικῶς εἰς τὴν ποίησιν ἐξεβακχεύθην. κεινεῖς δ' αὐτός. ἐπεὶ τῆς δ' γὰρ τοι τοῦτ' δ' γραμματεῖον ἐπιδεικνύμην, εἰ ἄρα τοῦ σχολὴν ἄγοντι τῶν ἑταίρων, ἐπιτυχοίμι. δοκεῖς δὴ μοι ἐν καλῷ σὺ τῆς σχολῆς ἔσεσθαι. μακάριος δ' εἰ ἦν δ' ἐγὼ, καὶ ἐπόνθας δ' τοῦ δ' ἂν πολίτου νενικηκότος. ὅσ' ἤδη λελουμένου τὴν κόνιν, καὶ δ' λοιπὴν δὴ θέασθ' ὑχαρῆ ἐόμεθ',

μυθολογεῖν πρὸς δ' ἂν παλαιὸν ἀνδρὸς τοῦ ἐπιλόξου κληθησόμενος ἡ πάλις οὖσα. ὅλ' ἀλλ' ἐπὶ τ' βαλβίδος οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις ἔφη. ☾ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς δ' ἂν ὁλιχον τ' ἐπῶν, ἐν ξυφᾶν αὐδρὶ μάλα δὴ κατοῤῥωδοῦντι τὴν τοῦ σαφίου τύχην. ἡ δ' ὅς γε λάσας, ὡς δή σοι τ' ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμενος. ἴσως δ' ἔφη ὁ Δημοδένης ἐλάττονος, ἢ καθ' Ομηρον εἶναί σοι λόγου καταφαίνεται, ἡ σὺ μὴν μέγα φονεῖς, Ομηρον ἐπαινέσας. ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοδένης σμικρὸν, ☾ δ' μηδέν; συκοφαντεῖς ἔφη. ἀναστασιάσαιμι δ' οὐκ ἂν ὅτ' ἤρωσ, εἰ καὶ πλείων εἰμὶ τὴν γνώμην πρὸς Ομηρον τετάχθαι. εὖγε εἶπον. ἐμὲ δ' οὐκ ἂν νομίζοις πρὸς τ' Δημοδένους; ἀλλ' ἐπείπερ μὴ ταύτην δ' ἂν λόγον ἀτιμάζῃς κατὰ τὴν ἐπόθεσιν, πλὴν ὡς τὴν ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, ὅτ' ῥητορικοὺς λόγους καταφονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς παρὰ πεζοὺς ἐλαύνων. μὴ μανείλω ἔφη ταῦτά γε, κἂν εἰ πλείους δεῖ μανίας ὧν τὰς ποιητικὰς ἰοῦσι θύρασ. λῆ γάρ τοι καὶ τοῖς καταλογάδην ἔφην ἐνθέου πνοὺς ἐπιπνοίασ, εἰ μέλλοιεν μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθαι, καὶ φαύλησ φροντίδ'. οἷ δ' ἄτοι ἔφη ὦ ἑτᾶιρε, ἡ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοδένους ἐγγὺς τῶν Ομήρου τιθείσ.

οἷον

οἷον λέγω, τὴν σφοδρότητα, καὶ τὴν εἰκαιότητα, ☾ τὴν ἐνθουσιασμόν. ☾ δ' μὴν οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς φιλίππους μέθας, ☾ κορυβαντισμοὺς, ☾ τὴν ἀσέλγειαν. δ' δ', εἰς ὀργὴν ὅσ' ἄειδε, πρὸς δ', δῆ γ' ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ἀποθεμένους ἐλπίδας. ἡ δ', ἥκεμέγ' οἰμώξεσθε γέρων ἱππικὰ πικλεῖς, πρὸς δ', πικλήκων ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης, καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ δ' νέον τὰ Πύθωνα, πρὸς τὰς ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων. ἡ δ', εἰ μὲν μέλλοιμεν ἀγήρωτ' ἀθανάτως τε ἔσεσθαι, πρὸς δ', πέρας μὴ ἄπασιν αὐθρώποις τοῦ βίου θανάτου, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τίς αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. ἡ μυρίαι γεγόνασιν αὐθις ἀνθρώπων ἰδέαι τοῦτον δὴ ἀνοίας ἐπιδρομαί. ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, ☾ ἀναθέσεις, ☾ ῥοπὰς λέξεως καταμανθάνων. καὶ τὰς ἀφαιρούσασ δ' ῥιζόρουν μεταβολὰς, ☾ τὰς ἐκ τῶν παραβολῶν σὺν δὴ καιρῷ γλαφυρότητας, δ' τοῦ τρόπου μισοδάφ δον παντὸς χοῦ. καί μοι πολλάκις ἔδοξεν, οὐκ ἂν τἀληθὲς ἀποκρυψάμην, δι' πρεσβύτερον μὲν ῥαθυμίας ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοδένους, ὁ τὴν παῤῥησίαν ὡς φασιν ἀνεμένου, τοῦ δὲ Αχαιοὺς Αχαΐας προσηκόντος, ἀναρκεσέρῳ δ'

τόνῳ πνεύματος, τὰς ἑλληνικὰς ἁπάσας ἠρῴου μ
ξαγῳδίας, ἢ μεταξὺ τῶν ἀκμαιοτάτης μάχης
διαλόγους ἀναπλάττουσι, ἢ λύθοις τὴν φορὰν
σκεδαννύντες. πολλάκις δὲ μετὰ τῶν δημοθένους,
ἢ μέδρα κώλων, ἢ ῥυθμοὶ ἢ βάσεις, οὐκ ἔξω δη
πιθανῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' ὁμή
ρου ἐλλιπεῖς αὐτιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ χη
μάτων ξαχύτης, ἢ καθαρότης, ἀλλ' ἔοικε
φύσει πως ὑπάρχειν τοῖς δυνάμεσι τὰς ἀρε
τὰς ἐπιπεπλέχθαι. πόθεν μὴ πολυφρονοίμεν
ἂν τὴν σὴν καλλιόπην, ταύτην δὲ ἐπιγνώσκων;
ἀλλ' οὐδεὶς ἦττον τοὺμὸν ἀγώνισμα τῶν εἰς ὁ
μηρον ἐγκωμίων διαπλάσιον ἔργον, ἢ σοὶ δὲ
εἰς δημοθένη ἐπαίνοις τίθημι, οὐ ῥῆσις μέδροις,
ἀλλὰ τῇ ὑποθέσει φημί, δεῖ τοὺμὸν μὲν, οὐκ ἐ
χειρ ἐφαίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τῶν
ἐπαίνων, πλὴν δὴ ποιητικῆς αὐτῆς. τὰ
δ' ἄλλα, τὰ μὲν ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γένος,
καὶ χρόνος. εἰ γοῦν τις ἀφῇς αὐτῶν ἓν, οὐκ ἂν
ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις εἴη. πατρίδα μὲν
δύο ὄντων αὐτῷ, ἰωνικὴν κολοφῶνα, ἢ κυ
μην, ἢ χίον, ἢ σμύρναν, ἢ θήβας τὰς αἰγυ
πίας, ἢ μυρίας ἄλλας. πατέρα δὲ μαίονα
μὲν λυδὸν, ἢ ποταμόν. οἱ μητέρα μελανώπη
φασὶν, ἢ νύμφην τῶν δρυάδων, ἀνθρωπίνου γένους
ἀποβᾶ.

σαν. χρόνος δὲ, μὴν ἡρωϊκὸν, ἢ μὴν ἰωνι
κόν. ὡς μηδ' ὅπως πρὸς μὴν ἡσίοδον εἰκὼν ἢ λυ
κίας σαφῶς εἰδέναι, ὅτου γε καὶ γνώμης πρὸ
τοῦ γνωρίμου, μὴ μελησιγενῆ προκείνοιδε. τύ
χην δὲ, πενίας, ἢ πάθους ὀμμάτων, ἀλλὰ μὴ
βέλτιον εἶναι ἢ ταῦτα ἐν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα.
δοκεῖ σενὸν δή μοι κομιδῇ μὴ ἐγκώμιον, τοῖσιν
ἄπρακτον ἐπαινέσαι, ὡς σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν
ἐκαζομένην συλλέγειν. τὸ δὲ σὸν ἔφη κατὰ
χειρὸς, ἐπίδρομόν τε, ὡς λεῖον, ἐφ' ᾧ εἰσμέ
νοις τε, ὡς γνωρίμοις, μόνον ὀνομάτων, οἷον, ὁ
μηρον ἕτοιμον, ἢ δυσμάτων παρὰ σοὶ δρόμον,
τί γὰρ οὐ μέγα, ὡς λαμπρὸν ἢ τύχη δὴ δημο
θένει προσῆκε; τίδ' οὐ γνώριμον; οὐκ ἀθῆναι
μὴν, ἀντῷ πατρὶς, ἀλλ' ἰπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι,
ἢ δὴ ἑλλάδι ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν
ἐγὼ τῶν ἀθηνῶν, ὧδε τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας
ἐπεισῆλθον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, ὡς κα
τοικήσεις, ὡς δωρεάς, ὡς τὴν ἐλευσῖνα. νόμων
δὲ, ὡς δικαστηρίων, καὶ πανυγήρεων, ὡς πειρα
ῶς, ὡς ἀποικιῶν, οἱ προπάππου θαλατταίων τε,
καὶ χερσαίων ἐπεισημένων, οὐδ' ἂν εἶσ ἐπί
σης ἀξίως ἐφικέσθαι δυνατὸν δὴ λόγῳ, φησὶν,
ὁ δημοθένης. ἀφθονία μὲν ἦν ἄνομοι δεινοῖς
πάντως τόδ', ἐγκώμιον, οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνο

μιξόμλω, ἐν νόμῳ τοῖσ ἐπαίνοισ ὂν, ἐκ τῶν πα-
τείσων ἐπικοσμῶν τοὺς ἐπαινουμένους. Ισοκρά
της δ' ἐ, παρεμπόρευμα τ' Ελένης φέρων ἐνέθη
κε δ' ἡ Θησέα. δ' μὴν δ' ἡ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύ
θερον. σοὶ δ' ἴσως δι' λάβρα δ' ἢ παροιμίασ
σκῶμμα ἰωδὶ τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι,
μή σοι μεῖζον προσκέοιτο ῥυπίγραμμα ζῷ δὺ
λακῳ. παρέντι δ' ἡ τὰς Αθήνασ, ἐκδ' ἔχεται
δ' ν λόγων πατὴρ τειπραρχος, χρυσέα κρηπὶσ
κατὰ Πίνδαρον. οὐ μὴν ἦν Αθήνησι λαμπρότερον
τιμήματος τειπραρχικοῦ. εἰ δ' ἐ τῳ Δημοσθέ
νουσ ἔτι κομιδῇ παισ ὂν τοσ, ἐτελεύτα, τὴν
ὀρφανίαν οὐ συμφορὰν ἀπολιπέον, ἀλλὰ δόξ
ησ ἀπόθεσιν, τὸ δ' φύσεως γενναῖον ἀποκα-
λυπούσησ. Ομήρου μὴν δ', οὔτε παίδ' δυσιν, οὔ
τ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρελήφαμεν.
ἀλλ' δῆθισ ἀνάγκη τῶν ἐπαίνων ἄπεσθαι τῶν
ἀπ' αὐτῳ δεδημιουργημένων, ὕλῃ ἐκ ζοφῆσ,
καὶ μελέτησ, ἀνασκαλίασ οὐκ ἔχοντα.
μηδ' δ' ἐ τὴν Ησιόδου πάφλῃ καταφυγόντα,
τὴν ῥαθύμωσ, τοῖσ τοιμέσι τῶν ἐπῶν ἐπι-
πνέουσαν. σοὶ δ' ἐ ἐνταῦθα δ' ἡ που, πολὺσ μὴν ὁ
Καλλίστρατος, λαμπρὸσ δ' ὁ κατάλογοσ, ἀλ
κιβιάδασ, Ισοκράτησ, Ισαῖοσ, Εὐβουλίδησ, μυ
ρίων μὴν ἐφελκομένων Αθήνησι τῶν ἡδονῶν,
καὶ

ἢ τοὺσ πλουτομίασ ἀνάγκασ ἀποκειμένουσ.
ταχείασ δ' οὔσησ τῆσ μβρακίοις τῆσ ἡλικίασ
εἰσ τὰσ τέρψεισ ἀπολιθάνειν, παρὸν δ' αὐ
τῷ κατ' ἐξουσίαν κωμᾶν, ἐκ τῆσ τῶν ἐπιζό
των ὀλιγωρείασ, ὁ τῆσ φιλοσοφίασ, καὶ δ' πο
λιτικῆσ ἀρετῆσ κατεῖχε πόθοσ. ὃσ ἀνδ' ἦν
οὐκ ἰωδὶ τὰσ Φρύνησ, ἀλλ' ἰωδὶ τὰσ Αεισπε
λοις, καὶ Θεοφράστου, ἢ Ξενοκράτουσ, ἢ Πλά
τωνοσ θύρασ. κἀγταῦθα ὦ βέλτιστε, φιλοσο
φοίησ ζῷ λόγῳ, ἀντιλάσ ἐπ' ἀνθρώπισ ἐρώ-
των ἀγρίασ, τὴν μὴν, θαλαττίᾳ γενόσ ἔρωτοσ
παράφορόν τε, ἢ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυ
χῇ Αφροδίτησ πανδήμου κλύδωνα, φλεγμα
νούσησ νέων ὁρμῶν, αὐτόχρημα θαλάττιον.
τὴν δ' οὐρανίου χρυσῆσ τινοσ σειρᾶσ ἔλξιν, οὐ
πυρὶ, καὶ τόξοισ ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖσ νόσοις
ψαυστὰ, ἀλλ' ἣν αὐτὸ τ' κάλλουσ ἄχραντόν
τε, ἢ καθαρὰν ἰδέαν ἀφορμῶσαν, μανίᾳ σώφο
νι τ' τυχῶν, ὅσαι ζωὸσ ἐγγὺσ, καὶ θεῶν ἀγχέ
φοροι φησὶν ὁ ζαγικόσ. ἐρωτι δ' ἡ πάντα πόρι
μα. κουρά. πώλαιον. κάτοπρον. ξίφοσ. πλῶ
ταν ἀναρθρῶσαι. μετελθεῖν ὀφ' ἡλικίασ ὑ
πόκρισιν. μνήμῃ ἀκριβῶσαι. θρύβδ καταφο
νῶσαι. βυάψαι νύκτασ ἐπιπόνοισ ἡμέραισ. ἀξ
ὧν τισ οὐκ οἶδεν ὁ πρῖος ὁ Δημοσθένησ ἔφησ οἱ τὴν

ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲν ἐννοίαις, ἡ τοῖς ὀνόμασι, κατασπυκνῶν δ' ὁ λόγος. τοῖς δὲ διαθέσεσιν, ἧς ἀκεισβῶν τὰς πιθανότητας. λαμπρὸς μὲν τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστερος δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐμπεράτειαν, ποικίλώτερος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος δὲ τοῖ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἐμψυχον, οὐ σφυρήλατον παρεῖχε δ' ὁ λόγος. οὐ γὰρ ὡς δ' ὁ Αἰσχύλος ὁ Καλλισθένης ἔφη τοῦ λέγειν, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἀξιορμῶντα, ἡ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν, οὐκ οὖν τοῦτο ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους. ἀλλ' ὕδωρ πίνων, ἢ καὶ δι' ὑδρίας παῖ ξαί φασιν εἰς ταὐτὸν αὐτοῦ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι, πρὸς ὕδωρ λέγειν. ὁ δὲ Δημοσθένης λέγειν, πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέας δ' ὁ ῥήτωρ τῶν Δημοσθενικῶν λόγων, ἀποζέειν ἐφαίνετο νυκτερινοῦ λύχνου. Ῥυτὶ μὲν ἔφη σοι ὁ χλευασμὸς τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὑποδεσιν. οὐ γὰρ ἠμείνων ὁ Ὁμήρου ποιήσιν, ὑπῆρχε κἀμοὶ λόγος. ἀλλ' εἰ μετέχοισι τοῦ φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τῆς πολιτείας τὴν ὅλως λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν, ἧκεν συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προσήκων. ἐγὼ δὲ, γελάσας, ἤπουσε ἔφην

δι' ἀνοῆ καταχεῖν μου τῶν ὤτων, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας δ' ἂν λοιπὸν λόγον; νὴ Δία πε ἔιπε, δημοδοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελοσίοις, καὶ τειχαρχίας, καὶ τείχος, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, ἀ εἰσκν πολιτείαν. καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσόν, γελᾶν ἔ πεισί μοι, τοὺς τὰς ὀφρῦς ξυράζοντας, καὶ σεσιδ ρος, μὴ λόγοι τῶν Δημοσθένους αὐτὸν ἔργον ἐπι λίποιεν. ἴσως δ' ἔφην ὦ γαθὲ, νομίζεις ἐμὲ δὴ μόνον τῶν ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων μὴ δυνατὸν λῆψαι τὰ ὦτα τοῦς Δημοσθένους πράξεσιν; εἰγε ἔφη σοὶ τὸν λόγον ἐπικουρίας τινὸς ὡς σὺ φὴς, δεόμεθα. πλὴν εἰ μή σε τοὐναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς σοὶ λαμπούσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὴν Δημοσθένους δόξαν, τὴν ὀψιν ἀπερεῖσαι. καὶ τί αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ομήρῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπόνθα. καὶ τέβαλον γοῦν μικροῦ δεῖν, ὡς οὐκ αὐτιβλεπέ ειν ὄνομοι πρὸς τὴν ὑποδεσιν. εἶτ' ἐγὼ μὲν, οὐκ οἶδ' ὅπως αὐήνεγμα, δοκῶ μοι κατὰ σμικρὸν προσεθιζόμενος αὐτίον ὁρᾶν. ἡ μὴ δ' ἀπρέπων, ὡς πρὸς ἥλιος τὰς ὄψεις, νόθος τῶν ὁμηριδῶν γένοις ἐλέγχεσθαι. σοὶ δ' ἐμοὶ φαίνεται ἡ ἔφη πολὺ ῥᾷον, ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ Ομή

ρου δόξης, οἷον ἐπὶ μιᾶς ὁρμώσης τῆς πειρατικῆς
δυνάμεως, ἀθρόως δὲ αὐάγκης ἦν ἁπάσης λα
βεῖν. σὺ δ' εἰ μὴ ὑπὲρ ἑνὸς Δημοσθένους ὅλον ἐφά
παξ τῇ γνώμῃ φάποιο, ἢ μοῦνα ἂν ἀπορίης
ἐπὶ τὸν λόγον ἄτιον, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου
τὴν γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάχου
σι ἐπὶ τὰς Συρακοσίους βαπτίζας, ἢ οἱ φιλή
κοοι, ἢ φιλοθεάμονες, εἰς μυείας ἀκουσμά
των, ἢ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπεσόντες. οὐκ ἔ
χοις ἐφ' ἧν ἔλθωσιν, ἀεὶ τὴν ἐπιθυμίαν με
ταπιθέντες. οἶμαι δὲ ἢ σὲ μεταπλᾶν, οὐκ
ἔχοντα ἐφ' ὅτι σαίης, ἐν κύκλῳ στρεφόμε
νον, φύσεως μεγαλοπρεπῆς, ὁρμῆς διαπύρου,
βίου σώφρονος, λόγου λειότητος, ἢ ἐν τοῖς
πράξεσιν αὐθρίας, λημμάτων πολλῶν, καὶ με
γάλων, ὑποδοχῆς, δικαιοσύνης, φιλανθρω
πίας, πίστεως, φονήματος, συνέσεως, ἑκάστου
τῶν πολλῶν, ἢ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως δὲ
ὁρᾷς ἔνθεν μὲν, ψηφίσματα, πρέσβεις, δημηγο
ρίας, νόμους, ἐκεῖθεν, ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέ
γαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλή
σποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅπου τὴν γνώμην
ἀποκλίνῃς, συμπεριφορόμενος τοῖς πολεμικτή
μασιν. ὥσπερ δὲ ὁ Πίνδαρος, ἐπὶ πολλάτῳ νῷ
βαπόμενος, οὕτω πως ἠπόρηκεν, ἰσμηνὸν, ἢ χρυ
σηλά

σηλάκατον Μελίαν, ἢ Κάδμον, ἢ πατρῶν ἐρι
δούπων γένος, ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν. ἢ δ' πάν
τλημον Ἀθένος Ἡρακλέος, ἢ τὰν Διονύσου πευκά
ταθέα τιμάν, ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας,
ὑμνήσομεν. οὕτως ἢ μὴ σύπερ τἀυτὸν ἔοικας ἀπο
ρεῖν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν,
ἢ δημαγωγίαν, ἢ δ' ἐν θάνατον ἀνδρὸς ὑμνητέον.
ἔστι δ' οὐδ' ὃν ἔστιν ἐκφυγεῖν ἐφ' ἑνὸς πλάνῃ,
ἀλλ' ἑνὸς, ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ τῆς ῥητορικῆς
καθ' αὐτὴν, εἰς ταὐτὴν καταθοῦ ἄγων δ' ἐν λόγῳ.
ἱκανὴ γοῦν σοι ἢ ἢ Περικλέους. ἐκεῖνον μέντοι
τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ πάθους πικέντρον,
πλόκῃ παλαιόντας, ἀλλ' αὐτήνπερ οὐχ ὁρῶμεν,
δηλῶσαι τὴν φαντασίαν, οὐδ' ἐν ἔμμονον
ἔχοντες, οὐδ' οἷαν ἀξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρό
νου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους,
ἀλλὰ σοὶ καταλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ
φάποιο. πρόσεχε μὴν τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς,
ἢ τὰς πολιτείας αὐτοῦ φαπομένῳ, καλὸν
μίαν, ἢ ντινανοῦν ἀποτέμνεσθαι τὴν διαφοράν.
εἰ δὲ βούλοιο διαφιλοσοφῆσαι, λύσει ἐλόμενον
ἔχειν ἀποχρεοῦσαν λόγον ὑποβαλλήν.
πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἢ λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ
ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα.
νόμος μὲν γὰρ ὁμηρικὸς, ἡγεῖσθαι ἐπαίνοις ἐκ μέ

ρων ἀνατίθεσθαι, πολλῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης. ἤδη δὲ κἀκ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων. μεμπτὸν δ' οὐδ' ἐν τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι πρὸς τῶν ποιητῶν, ἀπ' ἀλακάτης, ἢ τόξων, ἢ δι' αἰγίδος, μήπω δὴ μέρους σώματος, ἢ δι' ὑχῆς. τῶν δ' ὀργεσιῶν δέ, οὐδὲ θέμις τὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. οὐκοῦν οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος. ἐπεὶ τότε σύμπαν, οὐδ' ἂν αὐτὸν ἀπεκρύψειεν ἐπαινέσαι. ταῦτα δ' ὁρῶσα ὁ ῥήτωρ ἀπελθόντος, οἰμαί σε ἔφη ἐν ἐπιδείξεσθαί μοι βουλόμενον, ὅ, μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, τὸ λοιπὸν παρεμπόρευμα περιπλῶσι δ' ἂν Δημοσθένην, τὰ πεζὰ ῥήσεσιν ἐμμέτροις προσιθέντα. σοὶ μὲν δὴ ἔφη τὴν ῥᾳδιώνην ὑποτίθεσι, προσέχωμεν ἑπόμενοι ἂν λόγου, εἴ τι τῆσδε φροντίδος ἀνεῖσι, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. προσῆλθον τοίνυν ἔφην σοι γέγονεν οὐδὲν εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καλέσω. γεγονὸς θάτερον. καλὸν ἂν λέγοις ἔφη τὸ αἷμα. σὺ γὰρ ἔφην ἀγνοεῖς οἶμαι δ' παρὸν ἄσμενον. εἶτα ἰαχοῦ λίκλω δ' τῷ νοσοῦντος ἀθρόον ἀγνοήσαντος, ἄλλο θεραπεύσει. ὅτι τί λήσει μὲν ἃ παράξειεν ἄν, δ' ἂν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον. ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάλλ' ἤδη κατηνάλωται παλαιωθὲν τῶν ποιούντων. ὥστε ταύτης

τῆς ἀπορίας ἔωλά σοι τὰ ἰάματα. τοῦτο δ' ἂν ἔφη σοι τόδε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδοῦ, θαρραλεωτάτῳ εἶναι τὴν συνήθειαν, τὴν ἐναντίαν δὲ εἶναι προὐθέμην. ἢ φασὶν Ἀννίκειον ἂν κυρίως εἶναι Φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ ὃς ἑταίρους. ἂν μὲν γὰρ κυρίως ἀρματηλασίαν ἐπιδείκνυντα, πᾶσι δὲ τὴν ἀκαθημίαν ἀφελαύνειν δρόμους, ὡδὲ δὲ αὐτῆς ἁρματοδρομίας ἅπαντας, μηδὲν παραβάντα, ὧδ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα κατὰ γῆς ὑπολείπεσθαι. τοὐμὸν δέ γε, τοὐναντίον πεύσει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλείφειν. οὐ μᾶλλα ῥᾴδιον δ' οἶμαι καινουργεῖν ὁδοὺς τὸ τέως μεμνῶν ἐκφεύγομεν, ἀλλά σοι τὸ Πάσωνος ἔφη σοφόν. ποῖον ἔφην; οὐ γὰρ ἀκήκοα. Πάσωνι γὰρ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον καλὸν δρόμου, τὸν δὲ, γράψαι ἔχοντα, ὃν πολὺν κονιορτὸν περὶ ἂν ἵππον. ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ἐπίστασθαι ἂν ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ δεῖν προσάξαι. ἂν δὲ Πάσωνα τοῦ πίνακος τὰ μετέωρα κάτω φέρειν ἀγαγόντα, τῷ παιδὶ τὴν γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, ἐξ ἂν ἵππον ἔμπαλιν κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ἅλις δέ ἔφην ὁρᾷς ὁρᾶν, ἂν μίαν οἱ μὲ ἐφάνην μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ'

οὐχὶ πάσας στροφάς, ἢ πολυαγωγὰς ἐναλλάττοντα, ἢ μεταπίπτοντα, δεδιέναι μὴ δ' τελευταῖον πάθοιμι δ' ἂν Πρωτέως. ποῖον ἔφη πάθος; τὸ γελώμενον, ὃ φασιν ἀυδὲν γενέσθαι, δρασμὸν δ' ἐζευρίσκουσι τὴν αὐθεντωτάτης ὄψεως. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀλώκει πάσας ἰδέας ἂν, θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, ἄυθις αὖ πανία μορφὴν ἐπεισάκτου, Πρωτέα γελᾶσθαι. σὺ μὲν εἶπεν ὥστε δ' ἂν Πρωτέα μηχανᾶ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀπορραθύμειν. οὐκ ὦ γαθὲ ἔφην ἐγὼ. παρέξω γοῦν ἐμαυτὸν ἀκροᾶσθαι, πρὸς τὴν ἐπιστημένην φροντίδα. τάχα δ' ἄν τι πολὺ τοῦ κινήματος ἀφελοῖτις γελώμενος, ἢ τῆς ἐμῆς ἀσθενοῦς συμφρονήσαις. ὡς δὴ ἐσόμενα ταῦτα αὐτῷ, καθίζαντες ἰδίᾳ τὸ πλησίον κεκτῖδος, ἐγὼ μὲν ἀκροώμην, ὅσα δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα πιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπλήξας δ' γραμματεῖον, κομίζου δ' ἂν ἀκροατικὸν ἔφη μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν. ἀλλ' ὅπως ἔσῃ μοι χάειν. χάειν μὲν ἔφην ἔσομαι, ἢ πρὶν ὀλῇς εἰδέναι. τί δ' ὄζιν ὅ, τι ἢ λέγῃς; μακεδονικοῖς εἶπεν ἐντυχὼν τὸ βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, ἢ ὅτε ὑπερηθείς, δ' βιβλίον οὐκ ἀτάκτως ἐκτησάμην. ἢ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἰκαδε. ἐγραπ-

δ'

δ' ἄλλά τε τῶν Αντιπάτρῳ πραχθέντων ὠλ οἰκίας, ὑπὸ Δημοσθένους. ἄμοι δοκεῖς οὐκ ἂν πλέρησας ἀκοῦσαι. ἢ μὴν εἶπον ἤδη γέ σοι τῶν διαγελίων χάεις, ἢ τὰ λοιπὰ τ' ἐῶν. ἐγὼ μὲν ἢ οὐκ ἀπολείπομαί σου, πρὶν ἢ τὴν ὑπόσχεσιν ἔργον σοι γενέσθαι. σὺ δ' εἰσίασας μεν μελαμπρὸς τὴν Ομήρου γενέθλιον, ἔοικας δ' ἐστιάσειν ἀυδὲ ἢ τὴν Δημοσθένους. ὡς δὴ ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τ' γραμματείου, διαζίψαντος ὁλίγον, ὅσον ἀποσοῦναι ζῷ ποικματι δὴ δικαίοις ἐπαίνοις, ἤειμεν εἰς τ' Οδρσαγόρου. μόλις μὲν, ἐπιτυγχάνει δ' ἐ ζῷ βιβλίῳ. κἀγὼ λαβὼν τότε μὲν, ἀπηλλατόμην. ἐντυχὼν δ' οὕτω τὴν γνώμην ἀνετέθην, ὡς οὐδέν τι πολυζρέψας. ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν ὀνομάτων τε, ἢ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ τῷ Ασκληπιῷ μᾶλλόν τι γίγνεται τ' τιμῆς, εἰ μὴ τῶν προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ἀσματα, τὰ Αλισσοῦ ἡμῖν τοῦ ξοιζηνίου, ὑπὸ Σοφοκλέους, ἀσθέν, ἢ ζῷ Διονύσῳ, δ' μὲν ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κομῳδίας, ἢ ζαγῳδίας, ἐκλελοιπέναι. τὰ δ' ἑτέροις ὑποτεθέντα, οἷς νῦν ἐισ μέσον ἐν καιρῷ κομίζεσι, χάειν οὐκ ἐλάττω φέρει, τῷ δ' ν θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι. δ' μὲν δὴ βιβλίον, ἦν. ἔστι δ' ἐ τ' ὑπομνήματ' δ' προσῆκον ἡμῖν μέρος. δ' ὃ ῥᾶμία τ' βιβλίου, φησὶν Αν

τὴ πάρῳ μεμνῦσθι πρόντα σὺν Ἀρχίᾳ. ὁσ' Ἀρχίας, εἰ τισ ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ, ὅτ' φυγάδας ἐτέτακτο συλλαμβάνειν. ἐπεὶ σὲ λῦσ' αὐτῷ τὴ Δημοσθένει ἀπὸ τ' Καλαυρείας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ διάσασθαι πρὸσ σὺν Ἀντίπατρον ἥκειν. ὃ δ' ἢ καὶ μετέωρόσ ὁ Ἀντίπατρόσ ἰδεῖ ταύτησ ἦν τ' ἐλπίδοσ, σὺν Δημοσθένην ἀεὶ πρόσθεν ὧν. ὡσ ῥᾴ ἤκουσεν ἀπὸ τῆ Καλαυρείασ ἥκοντα σὺν Ἀρχίαν, θύθισ ὡσ εἶχεν, ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν. ἐπειδ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ σὺ βιβλίον, χαῖρε ὦ Ἀντίπατερ. τί δ' οὐ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένει ἠγαθὸν; ἦν γὰρ ὡσ ἐδυνάμην. ὑβρίαν γὰρ κομίζω τῶν Δημοσθένουσ λειφθέντων. ἀπ' ἐλπίδοσ γὰρ μὴν ἔσῳσας ὦ Ἀρχία. τί δῆτα ὧν ὁσῶν, ἢ τ' ὑβρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; τὴν γὰρ ψυχὴν ἀνῃρῦ ὦ βασιλεῦ, πρὸσ βίαν κατέχειν ἀδύνατον. οὐ Βοιωτίασ, οὐδ' ἐνθάδε τι πρὸσ ἐμοῦ λαβόντεσ. ἡμᾶσ δὲ, θᾶττον ἂν σὺ Βυζαντίων τεῖχοσ ἕλοι μὲν μηχαναῖσ, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ. ἐγὼ δὴ ὦ Παρμενίων ἔφη, εἰ μὲν τισ ἀθηναίων ὢν ἐν Ἀθήναισ λέγων, ἐμὲ τ' πατρίδοσ προτιμᾶν, τούτῳ ἀργύριον μὲν προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν. εἰ δέ τισ ὑπὲρ τῆ πατρίδοσ ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μᾶλλον, ὡσ ἀκροπόλει, ἢ τείχει, καὶ

καὶ νεωρίοισ, ☾ τάφρῳ. θαυμάζω δὴ τ' ἀρετῆσ, ἢ μακαρίζω τ' κτήματοσ τὴν πόλιν. ἢ σὺ μὲν, ἔξω δὴ χρείασ γενόμενοσ, ἥδιστ' ἂν προσέπολέσαμι. σὺν δὲ, βουλοίμην ἂν ἐν ταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν ἱππείων ἵππον, καὶ Τευθραντῶν, ☾ πᾶν τὸ μιθοφορικὸν τ' ὅπλων βίασ, τὴν τ' λόγον πειθώ, ☾ σὺ δὴ γνώμησ ἐμβεβηθὲσ οὐδαμῆ τιθεῖσ δεύτερον. πρὸσ Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτουσ δέ τινασ ☾ πρὸσ ἐμὲ λόγουσ ἐποιήσατο. τ' μετὰ Διοπείθουσ Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον δῆτα φοντίδα. ὅδ' εὖ μάλα γελάσασ, ἔφη. σύδ' ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδικασ ἡμῖν. ἀεὶ μὲν ξένουσ, ☾ ὁ πειραιεὺσ, ☾ τὰ νεώρια, λῃστὰ ἐμοιγε, καὶ φλήναφα. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν, δουλοσιάζοντασ, ἐν κρεανομίαισ καταζῶντεσ καὶ χοροῖσ; εἰ δὲ μὴ δημοσθένησ εἷσ ἐν Ἀθηναίοισ ἐγένετο, ῥᾴδιον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Οἰνεάσιν, καὶ Θετταλοῖσ ἁπαντῶντεσ, διαζόμενοι, φθάνοντεσ, ὠνούμενοι. νῦν δ' εἷσ ἐκεῖνοσ ἐγκόπτει, καὶ πᾶσι τοῖσ καιροῖσ ἐφέστηκε, καὶ ταῖσ ἡμετέραισ ὁρμαῖσ ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖσ στρατηγήμασιν αὐτιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν οὐ τεχνάζοντεσ, οὐκ ἐπιχειροῦντεσ, οὐ βουλευόμενοι. ☾ καθάπαξ κώλυ-

μαλτι, & πρόδολος ἡμῖν ἀνθρωπός ἐστι, μὴ πάν
τ' ἔχειν δξ ἐπιδρομῆς. δ' γέ τοι κατ' ἀνδρ', οὐκ
Αμφίπολιν ἕλομεν; οὐκ Ολυνθον; οὐ Φωκέ
ας, & Πύλον ἔχομεν; οὐχὶ Χερρονήσου, ἢ τῶν
πρὶ τῶν Ελλήσποντον κεκρατήκαμεν; ἀλλ' ἀπί
στοις μὲν ἄκοντας, οἷον, ἐκ μανδραγόρου καθεύ
δοντας ὑπ' αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομῆ τινι,
& καύσει δι' ῥαθυμίας τὴν παρρησίαν χώμε
νοι, ὀλίγου τοι πᾶς ἥλωκεν Φροντίσας. μετα
τίθησι δ' ἐκ τῶν χρημάτων οἷς πόροις, ἀπὸ τῶν
θεάτρων, ὧν τὰ στρατόπεδα. σωτίθησι δ' ναυ
τικὸν, νόμοις δικαιρχικοῖς ἄνω δι' ἀταξίας
μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον. ἐγείρει δ' ἐρρίμ
μένον ἤδη χρόνου πρὸς τὴν ὁραχμήν, ἢ δ' βιωσό
λου, δ' τ' πόλεως ἀξίωμα, πάλαι τούτους κα
τακεκλιμένους, εἰς οἷς προγόνοις ἐπανήγαγ.
& δ' ζῆλον τῶν Μαραθῶνι, & Σαλαμῖνι κα
τειρασμένων, σωίστοις δ' ὧν συμμαχίας. μὴ
σωτάξεις ἑλληνικάς. οὗτος οὐ λαθεῖν ἔοικεν, οὐ
φενακίσαι, οὐ πείσαι δ' οὐ μᾶλλον, ἢ δ' Α
ειστείδην ἐκεῖνον ὁ Πρασῶν βασιλεὺς ἐπείρατο.
οὗτον ἢ ὦ Αντίπατερ, χρὴ σκοπεῖν μᾶλλον, ἢ
πάλαι ζητεῖς, & πάντας ἀπόλοιτο. οἳ δ' Αθη
ναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, ἢ Περικλῆς
ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης ἐφάμιλλος,

Θεμιστο

Θεμιστοκλεῖ μὲν, τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ, τὸ
φρόνημα. ἐκτήσατο γὰρ αὐτοῖς ἀκούειν, Εὐβοι
αν, Μέγαρα, τὰ πρὸ τοῦ Ελλήσποντον, τὴν
Βοιωτίαν. ἢ καλῶς γε ἔφη ποιοῦσιν Αθηναῖοι,
Χάρητα, & Διοπείθην, & Πρόξενον, & τοιούτους
πάσας ἀπολλυμένης στρατηγῶν, Δημοσθένην ἢ,
ἴσως κατέχοντος τὸ βῆμα. ὡς εἰ τοῦτον δ' ν
ἀνθρωπον ὄλεσαν ἀπέφηναν, καὶ νεῶν, & στρα
τοπέδων, & καιρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ὁκνῶ μὴ
πρὸς δι μακεδονίας ἂν κατέσκαπτέ μοι δ' ν λό
γον. ὃς & νῦν ἀπὸ τῶν θορύβων ἀνταγωνιζόμε
νος ἡμῖν, πάντα χοῦ συμπαίει ξέχει, κατα
λαμβάνει, πόροις εὑρίσκει, δυνάμιν συλλέγει.
τί δ' οὐ ζῶντα κατέλαφατε; κατειλήφαμεν.
κατὰ τὸν ὅλον δν τέθνηκεν; οὐκ, ἀλλ' οὐ πρὸ ἦν
ἐν Καλαυρείᾳ. τάχα τ' ὑμετέρας γέγονεν ἔρως
ὀλιγωρίας, οὐ θεραπεύοντος δ' ν ἄνθρωπον;
ἀλλ' οὐδ' ὑφ' ἡμῖν ἐγένετο. τί φῄς; ἀνίπατα
λέγεις ὦ Αρχία. ζῶντα λαβόντος οὐκ ἔχετε;
οὐ πρὸ ἐκέλευσε τὴν γε πρώτην μὴ βιάζεσθαι;
καίτοι πολέμου ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν. ἢ
πρὸ ἐμελήσαμεν. οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαν
τες. ἴσως πρὸ ἐκ τ' ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ἡμεῖς
μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δ' ἀνδ' ν
μὴ πίθεσθαι ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ' ὦ βασιλεῦ,

τί δ' πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν
ἀνδρ, ἢ ἀπέκτειναν. δῦφίμῳ ὦ Ἀρχία. δοκεῖσ
μοι μὴ σωνενοηκέναι, μηθ' ὅσις ὁ Δημοσθένησ,
μήτε τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶ
Δημοσθένει ἐυρεῖν, ἢ τούτοις ζητεῖν δὲ κακῶσ
ἀπολωλότασ, ἱμεραῖον δ' ἐν Φαληρέα, καὶ δ' ἐν
Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, ἢ δ' ἐκ πειραιῶσ Εὐ-
κράτην, τ' ῥᾳγλαίων ῥημάτων οὐδὲν ἀναφέ
ροντας, ἀνθρώπους ταπεινοὺς, ἀφορμὴ προσκαί
ρων θορύβων ἐπιπλάξαντας, ἢ πρὸς μικρὰν τα
ραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πλη
ξαντας οὐκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν ἀφλινῶν πνεύ
μάτων. ὁ δ' ἄπιστον Πειθίαν, ὁ δ' ἄφιλον
Δημόλακα, δ' οὐδὲν ἀνδρῶν, νομίσαντα κο
λακίᾳ τοὺ πλήθουσ, συκοφαντῆσαι Δημο-
σθένην, οὐδ' ἂν δ' εἰσ ταῦτα παραχεῖν δακκο
νον, ἐφ' οἷς ἂν μετενόησαν, οἷς ἐχειρίζετο. μετ'
οὐ πολὺ ζημίαν τ' συκοφαντίασ λαμπροτέραν
ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τὴν κάθοδον ἀκηκόα-
μεν γενέσθαι. ζῆλ ἦ, οὐκ ἐμελεν, οὐδ' ἐσιχύνθη
κατὰ τῶν πρὸ φιλτάτων τῇ πλούτῃ χαίμε
νοσ, ἣν ἐχθὴν πλέω τ' ἀναιδείας ἐκτεμεῖν.
τίσ' οὐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ Δημοσθένησ; οὐχ
ὅτῳ μέλοι ζόσου πίστεως, φίλον πᾶν ἄλο-
λον, καὶ βέβαιον ἡθῶ ἡζυμένῳ. τὰ γάρ τοι
καλὰ

καλὰ, ὁ παρ' ἐχθροῖς καλά. καὶ δ' τ' ἀρετῆς, "
παντα χοῦ τίμιον. οὐλὲ κακίων ἐγὼ ἐρξου "
τ' Βουλιν, καὶ Σωέρχιν τοὺς Λακεδαιμονίους
θαυμάσαντος, ἢ κτεῖναι παρὸν, ἀφέντ. ἀλ
λ' εἰ λή τινα πάντων, ὁ Δημοσθένην, αὐτόσ
τελὶσ Ἀθήνησιν, εἰ ἢ μὴ κατὰ πολλὴν χολὴν
συγγενόμενος, ὁ παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπυθα
νόμενος, ἔκ τε τ' πολιτευμάτων αὐτῶν εἶχον
θαυμάζοσ, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τισ τῆς τῶν λό
γων λεινότητοσ. εἰ ὁ μὴ λὲ μὴν ὁ Πύθων πρὸς
αὐδ', οἱ δ' ἀτλικοὶ ῥήτορεσ πλαβάλ
λειν ζῆλ ῥύτου κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων θῦ
ῥυθμίᾳ, ἢ τᾶις τῶν διανοιῶν πολυγραφᾶις, ὁ
ὠνεχείαις ἀπορρίξεων, καὶ τῷ σωακτικῷ γε,
ἢ κρουσικῷ. μετενοοῦμὲν ζῆν ὅτε θὲ Ἕλληνας
Ἀθήναζε σωνεγαλῆμεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναί
οὺς, Πύθωνι, ὁ τῆς Πύθωνοσ ἐπαγγέλμασι πε
πεισμένοις. εἶτα Δημοσθένει, ὁ τῆς Δημοσθέ-
νουσ ἐλέγχοις πεῖσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπόσε
ως ἡ λύναμις αὐτῷ τοῦ λόγου. ἐγὼ ἦ, ταύτῃ
μὲν λελυτέραν ἐτατέον, ἐν χώρᾳ τιθεὶσ ὀργά-
νου. Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπερηγάμην τοῦ τε
φρονήματοσ, ἢ τ' σωέσεως, ἀκλινῆ τὴν ψυ-
χὴν ἐπ' ὀρθῆς ἐμ' ἀπάσαις φυλάττοντα τειχο
μίαις τ' τύχησ, καὶ πρὸς μηλὲν τ' λεινῶν ἐνσκη-

λόντα. Φίλιππον δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχοντα, τοῦ τ' ἀνδρὸς ἀπιστάμην. οὗτος μέντε, ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, μηδεμίαν ἀφορμὴν λαβὼν ἐλθεῖν εἰς τὴν Θετταλίαν, καθαπτόμενος τοῦ Φιλίππου, καὶ Παρμενίωνος τοῦ Μακεδόνος, καί τι καὶ σκωπτικὸν εἰς τὸν Δημοσθένην εἰπόντος, ὡς Παρμενίων ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παρρησίας τυγχάνειν. μόνος γέ τοι τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημαγωγῶν, συναμοῦ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον ἠβουλόμην, ἢ γέγραμματεῦσι βεβαίοις ἐμαυτὸν πεπιστευκέναι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ἔνδυλα, πώροις, θρέμματα, γῆν. ὁ δ' ἐπιμήκης σόλους ἀπόπεμπει, σωτάτῃ δυνάμει, ἀνεπιμεθίατον. τοιαῦτα δὲ τότε, καὶ πολλάκις πρὸς με Φιλίππου τοῦ τ' ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἕνεκα τῶν παρὰ βασιλέως χρημάτων τιθέμενος, ὅ μὴ κρατηθεὶς ὁ Δημοσθένην. οὔτε μὴ τὸν λόγον ὡς πρὸς κείους, ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, διασείειν αὐτὸν, καταράτειν τὰ βουλεύματα. τοῦ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μετὰ τὴν νίκην ἐπαύσω πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ κρατηθῶν, καὶ κακίᾳ τῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παρὰ δόξαν τῆς τύχης, τῇ πολλὰ

πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ, κεκρατήκαμεν. ἀλλ' ἐν μιᾷ γε ταύτῃ ἡμέρᾳ, ἐν τοῦ τ' ἀρχῆς, καὶ τοῦ τ' ὑπὲρ ἁπάντων κινδύνου ἐστέφθαι, τὰς ἀθλίας πόλεις εἰς ἐναγωγὸν, καὶ πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, Ἀθηναίοις ἅμα, καὶ Θηβαίοις, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος διακινδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' ἐπισωμένης Ἀτταλικῆς ἐπιβρέψας παρελθεῖν. τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς τοὺς Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσεστε τοὺς λέγοντας, ὡς μέγαν ἔχοι τὸν Ἀθηναίων δῆμον αὐταγωνιστήν, ἐμοὶ δημοσθένης μόνος εἵπετο αὐταγωνιστής. Ἀθηναῖοι δὲ, δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. μὴ πρέσβυς ὁπότε πρὸς ἅπαντας πόλις πέμπει, τὸν μὲν ἄλλων ῥητόρων, εἰ τινας ἢ τὸν Ἀθηναίων πόλις αὐτοὺς ἔχοι, τῇ πρεσβείᾳ βέλτιον ἂν κεκρατηκώς. τὸν δημοσθένους δ' ἐπισάντος, μάτην εἰπὲν ἂν ἐπρεσβεύσαμεν. οὐ γὰρ ὅτι κατὰ τὸν δημοσθένους λόγον ἐγεῖραι βέβαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μέντοι καὶ πάντως, ἐλάττονα ἂν ἔχοντες, εἰ λάβοιμεν τοιοῦτον ἄνδρα. πρὸς δὲ δύο Ἀρχία, τί ποτε νομίζεις, βοῦν ἂν ὧν σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβολον τοῦ τ' ἐλ

λωικῶν πραγμάτων, & τ' ἀρχῆς πάσης ἐπιοῦμεθα. φύσει μὲν δὴ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεφύκειν ἐξ αὐτῶν πολιτευμάτων. ἔτι δ' ἐμᾶλλον ἀεὶ τοῦτο τελευτᾷ μᾶλλον. πρός τ' ἂν ἦν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε ἄρξῃ, οὐδὲν ἐπαύετο προσαφιστάντων, μηδένα οὕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τοῦ σοφοῦ τὴν ἄσκησιν ἐμπραγματείας, & καιρούς, καὶ τάχους, & παρρησίας, καὶ καρτερίας. ὑμεῖς δ' ἔφη σκανοεῖσθε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, & Φιλοκράτους, & πεῖσαι δῆθε λώροις καὶ τοῦτον ἀναπίθειν, ἄνθρωπον, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς σκηδεῖσι, καὶ δημοσίᾳ τῇ πόλει κατηναλωκότα. σκαμαρτάνοντ' ἂν δέ, φοβήσειν οἶεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τὴν ψυχὴν ὑποθεῖναι σοῖς τε πατρίδος ἀδήλοις τύχαις. καθαπερ ὁμένου τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖ τε. ὅδ' οὐδὲ ἂν ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλεσθαι λέληθεν ὑμᾶς ἔφη, τῇ μὲν τε πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, αὐτῷ δὲ τὴν πολιτείαν γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος. ἰδιαίτατα δ' ἀρχὶ, ὑποδρεπεθυμῶν αὐτῷ συγγενόμενος, τήν τε γνώμην, ἣν ἔχει περὶ τῶν παρόντων ἀκοῦσαι λέγοντος, & τὰ ἀεὶ πραπεπραγμένα ἡμῖν

κολά

κολάκων εἰ ἐσκόμιζε, ἀποσᾶσ', ἀπολοῦ τινος ἐξελθὲ ἐξ ἀγορᾶς γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, καὶ φιλαληθοῦς συμβουλῆς μεταλαβεῖν. καίτοι & νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ ὧν ὄντων Ἀθηναίων τὴν ἀκαιρεσίαν, πάντα παραβάλοιτο ὃν αὐτὸς βίον, ἐξὸν θυμουμένοις ἑτέροις, ἢ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις, ὦ βασιλεῦ, τῶν μὲν ἄλλων, ἴσως ἂν ἐτύγχανε. τοῦτο δὲ, μάτην ἂν ἐλέγετο. οὕτω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν. ταῦτα ὦ Ἀρχία, τί ἂν ἢ λέγοιμι; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν; ἔοικας ἔτι μᾶλλον ὦ βασιλεῦ θαυμάσειν. καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθαμμένοι, ἀνεφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε, ἢ ἀπιστία τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ ἢ πάλαι ὧν ὧδε βεβουλευμένῳ σοὶ τῆς ὑστάτης ἡμέρας. ἀηλοῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν θρόνῳ. μάτην δὲ τῶν πρόσθεν ἡμερῶν λόγοις ἡμῶν ἀναλωκότες. τίνες ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι. πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα προυτείνομεν, ἔλεόν τινα πρὸς σοῦ καθυπισχνούμενοι. οὐ μάλα μὲν προσδοκῶν. οὐ γὰρ ἀπιστάμην, ἀλλὰ σε ᾠόμην ἢ ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς σωτηρίαν νομίζων. ὁδὲ, πῶς προσίοιτο τοὺς λόγους, καὶ μεμηδὲν ἀποκρύπτῃ. μάλιστα μὲν γὰρ αὐτὴν κοσοῦν ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ

Universidad de Deusto
Biblioteca

παραλίπωμεν δὲ μηδέν. οὐ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς ἀρετὴν τελειῶσαι τοῦ βίου καταμαθεῖν. πότερον, ἄτονος, καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ πάντα πᾶσιν ἀκλινὲς ἔσῳζε τῆς ψυχῆς ὀρθὸν ἐφύλαττεν. οὐλοὺν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὅς γε καὶ γελάσας, καὶ μεταλλάξας σκώπτων ἐς ὃν πρότερον βίον, ἀπίθανον ἔφη με ὑποκεῖσθαι τὴν ἐγκράτειαν τῶν σῶν ἡδυσμάτων. ἀπεδείκνυσαν ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν. οὐκ, εἰ γε τῶν λοιπῶν ἀκούσας, οὐδέξει σοι μόνον ἀπιστεῖν. ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις ὦ βασιλεῦ λέγειν, Μακεδόσι μὲν εἶπεν οὐδὲν ἀπώμοτον, οὐδὲ παράδοξον, εἰ δημοσθένην ὕστερα λαμβάνοισιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε. καὶ δὴ καὶ ὑπογραφέας παρεσκάμμεν, ἵνα σοι τὰ λεχθέντα σώζοιτο. ἐγὼ μέν τοι ἔφην ὦ Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ' ὀλίγον οὐκ ἂν ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν πρὸς αὐτιπάτρου σεσωρευδοκηκέναι, μηδ' ἂν ἐμαυτὸν ἐταξατάξειν λιπὼν τὴν ἑλληνικὴν, εἰς τὴν μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι. καλὸν μὲν ὦ Ἀρχία, εἰ δ' ζῆν ἐμοὶ, πεισαμένοις αὐτοὺς παρέχοι, ἢ ζηκρησ, ἂν ἐπιλέσλακα, καὶ τεῖχος, ἢ τάφρος τοῖς ἐμοῖς τέλεσιν.

σιν ἀρειγμασμένα, καὶ φυλὴ πάνυ γνωνὶς, εἰ σὺν ἂν ἐθελοντὴς ἐχωρήγουν ἐγὼ, καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βήματος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηρικοὶ, καὶ προγόνων ἀρεταὶ, καὶ ζῶσαι, καὶ πολιτῶν εὔνοια, τῶν ἐμὲ πολλάκις ἐσεφανωκότων, καὶ δύναμις Ἑλλήνων, τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ μέχρι νῦν τετηρημένων. εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, ταπεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος περὶ τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην αἰχμαλώτους, καὶ ὁρῶ πραττόμενον, ὧν συνεξέσωκα τὰς θυγατέρας, καὶ οἷς τοὺς ἑαυτῶν συνελυσάμην. εἰ δέ με μὴ σώζοι νίκων ἀρχὴ, καὶ θάλαττα. πρὸς ταῦτα τοῦ Ποσειδῶνος αὐτῷ σώζεσθαι, καὶ μοῦσι τοῦ βωμοῦ, καὶ τῶν ἱδρυμένων νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν ἔφη μὴ δύνασθαι φυλάττειν ἀσυλίαν τοῦ νεώ, μηδ' ἐθέλειν φεύγεται προδοῦναι δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνάναι, οὐδὲ Ἀντιπάτρου ἡμῖν αὐτὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἔξεστι μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίους Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μετὰ Καλλιμέδοντος, καὶ Πυθέου, καὶ Δημάδου συνετατόμην. ἔξεστι δὲ καὶ ὀλέθρου τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας, καὶ τὸν κόσμον ἐπηχώμην, οὗ κοσμούμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμ-

μεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ κρημνοφύγετὸν θάνατον ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς ἀισχροῦ γενέσθαι. ἡ νῦν Ἀρχία, δ' κατ' ἐμαυτὸν οὐ καταιχνῶ, τὰς Ἀθήνας ἐκὼν δουλείαν ἐλόμενος, ἐν τάφῳ οὐ ἢ δ' κάλλιστον τὴν ἐλευθερείαν προέμενος. ἀλλὰ δίκαιον γὰρ ἔφησι τῶν ξαγωδιῶν μνημονεύ
» ειν. οὐ σεμνὸν δ' λεχθέν, Ἡλέ, ἡ θνήσκεσ' ὅμως,
» πλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐχημόνως πεσεῖν. κόρη ἡ ταῦτα, Δημοσθένης ἦ, εὐχήμονος θανάτου, εἶον προκεινεῖ ἀχήμονα, τῶν Ξενοκράτους, ἡ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε προαχθεὶς εἰς ὀργὰς τῆς τύχης ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲν, δρομέως, τὰδ' ἀπειλοῦντος, ἅπαλλην μοῦσαν στέρξας κοδραννύντος, ἐπείθω ἂν ἔφη τοὺς Ἀρχίας ὧν. ἐπὶ δὲ Δημοσθένει εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῷ γενέσθαι. τότε δὴ τότε πεῖσαι αὐτὸν ἀποστῆναι δεινοῦ μέν. ὅδ' ὡς ἤθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν. ἡ τὸν θεὸν προσβλέψας, ἔοικεν Ἀρχίας εἰπεῖν ὁ πλάμονα, ἡ βίαιος, ἡ τεῖχη, ὦ στρατόπεδα, δυνάμεσι, ἡ κηφῆνα, ἵνα ἀνθρωπίνως ψυχὰς ὑπολαμβάνῃ, τὰ δ' ἐμὴς θρασκύνης, καταφρονεῖν. ἦν οὐκ ἂν ἐλέγξαιεν Ἀχαιοὶ, ἡ

Τειβαλ

λοί, ὦ Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν, ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἡμῖν, ὁ θεὸς ἀνεῖλεν ἀποθνητὸν εἶναι, μεθ' ἧς ἂν τῆς προνοίας, ἀσφαλῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀσφαλὲς δ' ἐμοὶ τε καὶ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ Εὐκτήμονος, οὐκ Αἰσχυλίτονος, οὐ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐ Φιλίππου τότε, οὐ τανῦν Ἀρχίου. ταῦτ' εἰπών, μὴ προσάπτεσθέ μοι τὴν χεῖρα ἔφη. δ' κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν πλάνομον ὀνεῖδος πίσεται. δ' ὑπὲρ θεὸν προσειπών, ἐκὼν ἔθομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ὠθῶ ἐλπίδα ταύτης. τὴν χεῖρα τῷ σώματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἀλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. δ' ἦ, τί δὴ ποτε ἦν; ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσθημεν, πάλαι φάρμακον αὐτῷ πεταμιεῦσθαι, λύσαι ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ δ' ἔφθασεν ὑπορβᾶσ' δ' οὐδὲν πονεῖν, πρὸς ἐμὲ βλέψας, ἄγε δὴ δεῦρ' ἔφη πρὸς Αντίπατρον, Δημοσθένει δ' οὐκ ἄξεις. οὐ μὰ δί', κἀμοὶ μὲν ἐφάνη προσθήσειν δὲ ἐν Μαραθῶνι πεπωκότας. δὲ, χαίρειν εἰπών, ἀπέπεμπεν. τό σοι δ' τέλος ὡς βασιλεῦσι Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. Δημοσθένους γε ταῦτα ὦ Ἀρχία. βαβαὶ ἀντίπατρου ψυχῆς, ἡ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτῷ δ' λῆμα, ὑπὸ

τικὴ ἡ πρόνοια, μετὰ χεῖρα δ' ὀπίσω τ' ἐλθθεῖσα ἔχειν. ἀλλ' ὅμως, οἶχεται, βίον ἔξων τὸν ἐν μακάρων νήσοισι ἡρώων λεγόμενον, εἰ τὰς εἰς οὐρανὸν ψυχῶν νομιζομένας ὁδοὺς, ὁπαδὸς Διὸς λαίμων ἐσόμενος ἐλευθερίᾳ Διός. δ' σῶμα δ' ἡμεῖς Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον αὐτὰ θημα τῇ γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. ΖΕΥΣ.

Ἡκέτι τρυθερίζετε ὦ θεοί, μὴ ἡ κατὰ μ ηρνίας συρεφόμενοι, πρὸς οὓς ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολλοὶ αὐάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τ συμποσίου. ἀλλ' ἐπείπερ ἀπρόοπτον ξυνεκρύτων ἐκκλησίαν, λεγέτω ἕκαστος ἃς δ' φανερὸν τὰ δοκοῦντά οἱ, ἡ κατηγορείτω. σὺ ἡ κήρυττε ὦ Ἑρμῆ δ' κήρυγμα δ' ἐκ τ νόμου. Ερ. ἄκουε. σίπε. Τίς ἀπορεύῃ βουλεῦ τ τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ ἡ σκέψις, ξυνὶ τ μειρίκων, ἡ ξένων. Μῶ. ἐγὼ ὁ Μῶμος ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἐπιτρέψειας εἰπεῖν. Ζ. δ' κήρυγμα ἤδη ἐφίκνειν. ὥστε οὐδὲ ἐμοῦ δεήσει. Μῶ. φημὶ τοί οὖν δεινὰ ποιεῖν ἐνίοις ἡμῶν, ὅσα οὐκ ἀπόχειν θεοὺς δ' ἀνθρώπων αὐτοὺς γελᾶσθαι. ἀλλ' εἰ μὴ ἡ δὲ ἀκολούθοις, ἡ θεραπόντας αὐτῶν ἴσα τίμοις ἡμῖν ἀποφανοῦσιν, οὐδὲ μέγα, οὐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσθαι. ἀξιῶ δὲ ὦ Ζεῦ, μετὰ

μετὰ παῤῥησίας μοι δοῦναι εἰπεῖν. οὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην. ἀλλὰ πάντες μεθ' ἡσασιμῶσ ἐλευθερόσ εἰμι τὴν γλῶτταν, κ οὐδὲν ἂν κατασιωπήσαιμι τ οὐκ καλῶς γιγνομένων. ἀνελέγχω δ' ἅπαντα, κ λέγω τὰ δοκοῦντά μοι ἐς δ' φανερόν, οὔτε δεδιώς τινα, οὔτε ὑπ' αἰδοῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην. ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, κ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορ ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενο. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ ὦ Ζεῦ δίδως μετ' ἐξουσίας εἰπεῖν, οὐδὲν ὑποστελλόμενο, ἐρῶ. πολλοὶ δὲ φημι οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῶν αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, ἡ θύουσι χοῦνται ἐπίσης, καὶ ταῦτα, θνητοὶ ὄντες, ἐπὶ ἡ δὲ ὑπηρέτας, κ θιασώτας δὲ αὐτῶν αὐήγαγον ἐς δ' οὐρανόν, κ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ἐπίσης ξενομάστε νέμονται, κ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν δ' μετοίκιον. Ζ μηδὲν αἰνιγματωδῶς ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς, κ παῤῥήδην λέγε, προστιθεὶς δ' τὸ νομα. νῦν δὲ ἐς δ' μέσον ἀπερρίπται σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν, κ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιάσασθαι ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν. Μῶ. εὖγε ὦ Ζεῦ, ὅτι ἡ

προξύνδε με πρὸς τὴν παρρησίαν. πρίεις δ' οὖν βασιλικὸν ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον. ὥστε ἐρῶ σου τὸ ὄνομα. ὁ γὰρ δὴ γενναιότατος Διόνυσος, καὶ ἀνθρωπικώτατος ὤν, οὐδὲ ἔλλω μηδόθεν, ἀλλὰ σὺν φοινίκος τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου θυγατρὶ δοὺς, ἐπεὶ πολὺ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, ὅτιος μὲν αὐτὸς ὤην, οὐ λέγω. οὔτε τὴν μίζραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάσισμα. πάντες γοῦν οἶσθα ὅσα τε ὡς θηλὺς, καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, καὶ μανικὸς, ἀκράτου ἔωθεν ἀπὸ πνέων. ὁ δὴ, καὶ ὅλην φαυλίαν εἰσεκρίνασαν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεσι, καὶ θεοὺς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν Σιληνὸν, καὶ τραγύους, ἀγροίκους τινὰς, καὶ αὐτόλους τοὺς πολλοὺς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους. ὧν ὁ μὲν, κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἀπὸ μεσείας ἐς τὰ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γε νόμον καθ' ὑπαθεμένος, ὀλίγον δεῖν διαφέρων ἐστὶν. ὁ δὲ, φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὴν ῥῖνα, ὃν ὄνος τὰ πολλὰ ὀχούμενος, λυπρὸς οὑτοσί. οἱ δὲ σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράσαι, ὅια τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται, φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γενναῖος; εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω

τοὺς γελοίους θεοὺς, καὶ τερατίους; ἐδεῖ δὲ λέγειν, ὅτι καὶ σύνωμοσίαν ἀνήγαγε, τὴν μὲν, ἐρωμένην οὖσαν αὐτοῦ, τὴν Ἀριάδνην. ἣν καὶ τὸν στέφανον ἐμμετέλεξε δεῖ τῶν ἀστέρων χορῷ. τὴν δὲ Ἰκαρίου θυγατέρα. καὶ ὁ πάλαι τῶν γελοιότατον ὦ θεοί, καὶ σὺν κύνα δεῖ Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνίῳτο πᾶσι, ἐπὶ μὴ ἔξει ἐν δεῖ οὐρανῷ σὺν ξύννωθες ἐκεῖνο, καὶ ὅσον ἀγάπακνίσμον. ταῦτα οὐχ ὕβρεισ ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ὃν καὶ ἄλλα σ. Ζ. μηδ' ὦ Μῶμε εἴπῃς, μήτε τοῦ Ἀσκληπιοῦ, μήτε τοῦ Ἡρακλέους. ὁρῶ γὰρ δὴ οἱ φέρη δεῖ λόγῳ. οὗτοι γὰρ, ὁ μὲν αὐτῶν, ἰᾶται, καὶ ἀνίσκησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων. ὁ δ' Ἡρακλῆς, ὅσος ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν. ὥστε μὴ κατηγόρει αὐτῶν. Μῶ. σιωπήσομαι δῆτα σὲ ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδ' οὐ ἄλλο, ἔτε τὰ σημεῖα ἔχοιδ' τοῦ πυρός. εἰ δ' ἐξῆν καὶ πρὸς αὐτόν σε τὴν παρρησίαν χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. Ζ. ἦ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' ὃν κἀμὲ ξενίας δικάζεις; Μῶ. ἐν κρίσει μὲν οὐ μόνον τοῦτ' ἀκοῦσαι ἔστιν, ἀλλὰ μὴ ἄλλό τι περὶ σοῦ λέγοιδ', μὴ ἰάφ) ἐπιφθονοῦσιν. ἐγὼ δ' οὐδ' ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Λιπεῦσιν, ὑπερολιμαίνον σε λ-

συμποσιακὸν
κεφ.

φάσκοιεν. ἆ ἢ μάλιστα ἐλέγχθῆναι δεῖν ἡμᾶς μαι, ταῦτα ἐρῶ. τὴν γάρ τι ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν ξενέδριον, σὺ ὦ Ζεῦ παρέχεις, θνητὰς ἐπιμιγνύμενος, καὶ κατὰ παῖδα, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι. ὥστε ἡμᾶς δεδέναι, μὴ σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁ ποτ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τῶν χρυσοκόρων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα. καὶ τί Διὸς, ἢ ὅρμος, ἢ τέλειον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ. πλὴν, ἀλλὰ ἐμπέπλη κάς γε ἂν οὐρανὸν τῶν ἡμιθέων τούτων. οὐ γὰρ ἄλλως εἰσοιμι. ἢ δ' πρᾶσμα γελοιότατόν ἐστιν. ὁ ποτ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν, θεὸς ἀπεδείχθη. ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέτασσεν αὐτῷ, τέθνηκε. καὶ πολλοστὸν Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, ἢ σκοπὸς ἀπ' ἢ πάλιν ἐν Θήβαις, Διόνυσος μὲν, θεός. οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτῆς, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ακταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἀπάντων κακοδαιμονέστατοι. ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ ὦ Ζεῦ ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας καὶ τὰς θνητὰς ἐξάπου, ἅπαντες μεμίμηνται σε. ἢ οὐχὶ ἄρρενες μόνον, ἀλλ' ὅπερ ἄκρατον, καὶ θήλεαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε Βυ Αγχίσην, ἢ τὸν Τιθωνὸν, ἢ τὸν Ενδυμίωνα, καὶ τὸν Ἰάσονα, ἢ σὺ ἄλλους.

ὥστε ταῦτα μὴ ἐάσειν μοι δοκῶ. μακρὸν ἂν δ' ἀνελέγχειν γένοιτο. Ζ. μηδὲν σοὶ τῷ Γανυμήδους ὦ Μῶμε εἰπῇς. χαλεπαίνω γάρ, εἰ λυπήσεις δ' μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς δ' γένος. Μῶ. οὐκοῦν μὴ λέγωμεν ἀ ἐτοῦτ' εἰπών. ὅτι οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὧν τῷ βασιλεύσει καὶ θεζόμενος, καὶ μονονουχὶ τὴν κεφαλήν σου νεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν; ἢ τὸν Γανυμήδους ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ατλις γε ὦ Ζεῦ, ὁ Κοτύβας, ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκεκλήθησαν οὗτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ δ' κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ ἑλληνίζων τὴν φωνήν. ὥστε οὐδ' ἂν προσώπῃ τις, ξυνήσει. τοιαῦτα οὖν οἱ Σκύθαι, καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτῶν, μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντων, αὐτοὶ ἀπάσθαι τίζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἑκάστοις δόξῃ, ὅρα αὐτὸν τοῦτον, ὃν πρὸ καὶ Σάμολξις δοῦλον ὄντα, παρενεγράψῃ, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀληθῶν. καίτοι ταῦτα πάντα ὦ θεοί, μέχρι. σὺ δ' ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σιγὸς ἐσαλμένε αἰγύπτιε, τίς εἶ ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλομαι καὶ ὁ μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; ἀσχύνομαι δ' ἐγὼ ἰδιώτας, καὶ πιθήκοις εἰπεῖν, ἢ βάζουσι, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶ χρησμῳδεῖ

γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀφ' Αἰγυπτίου παρα-
βυθέντα ἐσ θρῆνον ὀρυανόν. ἃ ὑμεῖς ὦ θεοί, πῶς ἀ-
νέχεσθε ὁρῶντες ἐπίσης, ἢ μᾶλλον ὑμῶν πρόσ-
κωμμα; ἢ σὺ ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν
κεῖνοι κέρατα φύσωσί σοι; Ζ. ἀκριβῶς ἀλη-
θῶς ταῦτα φῄς τὰ πρὸς τῶν Αἰγυπτίων. ὅ
μως δ' ἔστιν ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν, αἰνίγμα
τά ἐστι, μὴ οὐ πάνυ χρὴ καταπλαν ἀμύητον ὄντα. Μῶ. πάνυ μὲν οὖν μυσταγωγῶν ὦ Ζεῦ σοὶ ἥμην,
ὡς εἰσένεγκαι, θεοῖς μὲν, οὐ θεούσ. κυνοκεφάλουσ
δέ, οὐ κυνοκεφάλους. Ζ. ἔα φημὶ τὰ πρὸς τῶν
Αἰγυπτίων. ἄλλοτε μὲν πρὸς τούτων ἐπίσκε-
ψόμεθα ἐπὶ σχολῆς. σὺ δὲ τὸν ἄλλους λέγε. Μῶ.
ἐν Τροφωνίου ὦ Ζεῦ, μὴ ὁ μάλισά με ἀποπίγῃ,
ἐν Αμφίλοχου. ὃς ἕνα μὲν τῶν ἀνθρώπων, καὶ μη-
χανικοῦ ὑὸς ὄντα διατρίβοντα ἐν Κι-
λικίᾳ, φιλόμουσον τὰ πολλὰ, μὴ μισανθρώ-
που δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκέτι σὺ ὦ
Απολλον δοκιμᾷς, ἀλλ' ἤδη πᾶσι λίθοις, καὶ
πᾶσι βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὅς ἂν ἐλαίῳ πολλῷ
θῇ, καὶ στεφάνους ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς ὑπερ-
βάλλῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυλάμαντος
ἀθλητὴς ἀνδριάς, ἰατὴ πολλοὺς ἐργασάμενος ἐν ὀλυμ-
πίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ. καὶ Εκτορ ἐν θύοισιν
ἐν Ιλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ καταντικρὺ ἐν Χερ-

ρονήσῳ. ἀφ' οὗ δ' ἂν τοσοῦτοι περιόναμαι, ἐπιδέ
δωκε μᾶλλον ἡ ἐπιορκία, καὶ ἱδρυσυλία. καὶ ὅλως,
κατεπεφόνηκασιν ἡμῶν, εἰ ποιοῦντο. καὶ ταῦ-
τα μὲν πρὸς τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ
δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, οὔτε ὄν-
των τινῶν παρ' ἡμῖν, οὔτε συνῆναι ὅλως δυνα-
μένων, πάνυ ὦ Ζεῦ, καὶ ἐγρύπνουν. ἢ που γάρ
ἐστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ φύσις, καὶ εἱμαρ-
μένη, καὶ τύχη, αὐτόσατα, καὶ κενὰ πραγμά-
των ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν
φιλοσόφων ἐπινοηθέντα. καὶ ὅμως αὐτοχέ
δια ὄντα, οὕτω δὴ ἀνοήτοις πέπεικεν, ὥστε οὐ
δεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυ
ρίας ἑκατόμβας πρασήσῃ, ὅμως τὴν τύχην
πρᾶξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ δὲ ἀρχῆς ἑκά
στῳ ἐπεκλώσθη. καὶ ἕως ἂν δὴ ἐροίμην σε ὦ Ζεῦ,
εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ φύσιν, ἢ εἱμαρμένην.
ὅτι μὲν δὴ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσό-
φων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ,
ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἐπιλέγειν
χων εἰπεῖν, καταπαύσω δὲν λόγον. ὁρῶ γὰρ
τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συεἰτ
τοντας. ἐκείνοις μάλισα, ὧν καθήκατε ἡ παῤ
ῥησία τῶν λόγων. πέρασ δὴ εἰ ἐθέλεσ ὦ Ζεῦ,
διασμάς περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγ

γεγραμμένον. Ζ. ἀναγνωθι. οὐ πάντα γὰρ
ἁλόγως ἡ τιάσω. Θ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπι-
σχεῖν, ὡς μὴ ἐπιπλεῖον ἂν γίγνηται.

ΥΠΟΘΗΣΙΣ ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

Κλησίας ἐννόμου ἀγομένης, ἐξ ὁμὸ
ἐ ἰσαμένου, ὁ Ζεὺς ἐπεκυτάνευε, Θ προ-
φρόνε Ποσειδῶν. ἐπεστάτει Ἀπόλλων. ἐ
γραμμάτευε Μῶμος τὴν νυκτός. ἡ δ' ὕπνος τὴν
γνώμην ἔιπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μό
νον Ἑλλήνων, ἀλλὰ Θ βάρβαροι, δικαίως ἄξιοι
ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν Θ πολιτείας παρεγγρα-
φέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως Θ θεοὶ πόξαντες, ἐμπε
πλήκασι μὲν τὸν οὐρανόν, ὡς μεστὸν εἶναι δ' συμ-
πόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυπλώστων τι
νῶν, ἡ ξυγκλύδων, ἐπιπλέοι πεῖ ἡ ἀμβροσία, Θ
τὸ νέκταρ. ὥστε μηδὲ πάνυ τὴν κοτύλην εἶναι
δ' τὸ πλῆθος τῶν πινόντων, οἱ μὲν, ὑπὲρ ἀνθρωπεί
ας παρρησίας μέμοι τοὺς παλαιούς τε, Θ ἀληθεῖς
θεοὺς, προεδρίας ἀξιώκασιν ἑαυτοὺς παρὰ πάντα
τὰ πάτεια, Θ ἐν τῇ γῇ προτιμᾶσθαι θέλου-
σι, μεδ' ὅχθω τῇ βουλῇ, Θ ὃν μὲν λήμῳ ξυλλέγ-
ναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν ὃν ὀλύμπῳ πολλοὶ τροπὰς
χειμερινὰς, ἐλέσθαι δ' ἐπιπώμονας τελείους θε
οὺς ἐπτὰ, ζεῖς μὲν, ἐκ τῆ παλαιᾶς βουλῆς τῶν
Κρόνου, τέτταρας μὲν, ἐκ τῶν δώδεκα. Θ ἐν αὐ

τοῖσ

σοῖς, ἵν' δία. Θύτους δ' οὐκ ἐπιπώμονας, ἀνυπευ
θύνους καθέζεσθαι ὁμόσαντας ἵν' νόμιμον ὅρκον, τὴν
Στύγα. τὸν Ἑρμῆν δὲ, κηρύξαντα ξωαγαγεῖν
ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι ξωτελεῖν εἰς δ' συνέδρι
ον. τοὺς μὲ, ἥκειν, μάρτυρας ἐπαγομένους ἐ
νωμότους, καὶ ἀποδείξεις τοῦ γένους. τοὺντεῦ
θεν δὲ, οἱ μὲν, παρίτω Θ καθ' ἕνα, οἱ δὲ, ἐπι
πώμονες ἐξετάζοντων, ἢ θεοὶς ἔστιν ἀληθεύον
τα, ἢ καταπεμφθὲν τὰ σφέτερα ἤθεα,
καὶ τὰς προγονικάς. ἢν μέ τισ ἄλῳ τῶν ἀδοκί
μων, ἢ ἅπαξ ἀπὸ τῶν ἐπιπωμόνων ἐκκεκριθέν
των ἐπιβαίνων τοῦ οὐρανοῦ, ἐς δ' τάρταρον ἐμ
πεσεῖν τοῦτον. ἐξαγέσθαι μὲ τὰ αὐτὰ ἕκαστον.
καὶ μήτε τὴν Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι, μήτε δ' Ἀσκλη
πιὸν χειρουργεῖν, μήτε δ' Ἀπόλλωνα τοξεύειν
μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἔν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν,
ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν ἔστιν. τοῖς δ' φιλοσόφοις
προσιπεῖν μὴ ἀναπλάττειν καινὰ ὀνόματα, μὴ
δὲ λήρειν πολλὰ ὧν οὐκ ἴσασιν. ὁπόσοι μὲ ἤδη να
ῶν, ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲν καθαιρεθῆ
ναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Η-
ρας, ἢ Ἀπόλλωνος, ἢ τῶν ἄλλων τινὸς, ἐκεί-
νοισι μὲ, τάφον χῶσαι τὴν πόλιν, καὶ σκάλλω
ἐπισῆσαι αὐτὶ σώματος. ἢν δέ τις παρακούσῃ
τοῦ κηρύγματος, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ἰὼν οὗ ἐπιγρά

μόνας ἐλθεῖν, ἐρήμῳ αὐτὸ καταφαιτήσαν
των. Ζ. ἆρ' μὴν ἡμῖν δ' ἥκιστα, δικαιό
ταρον ὦ Μῶμε, ἢ ὅτῳ δοκεῖ, ἀνατεινάτω τὴν
χεῖρα. μᾶλλον δὲ οὕτω γενέσθω. πολλοὶς γὰρ
οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσουτθ'. ἀλ
λὰ νῦν μὲν, ἄπιτε. ὅταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς.
ἥκετε, κομίζοντθ' ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρί
σματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς
ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν, καὶ ὅπως θεὸς ἐγέ
νετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ
παραχθῇ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπινώ
μοσιν, εἰ νεών τις μέγαν ἐνθῆ γῆς ἔχει, καὶ εἰ οὐ
ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν.

Οἱ ἐφεξῆς δύο διάλογοι, τῶν διαλό
γων εἰσὶ τῶν θεῶν.

ΖΕΥΣ, ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. ΖΕΥΣ.

Ἰὰ τεττίγκας ὥπιτάνων κάκιστε. ἀπ
ὸ λώλεκας τὰ ἐν τῇ γῇ ἅπαντα, μι
ρακίῳ αὐοήτῳ πιεύσας δ' ἅρμα. ὃς τὰ μὲν, κα
τέφλεξε, πρόσγειος ἐνεχθείς. τὰ δὲ, ὑπὸ κρύ
ους διαφθαρῆναι ἐρίπισε, πολὺ αὐτῶν ἀποδά
σας δ' ὠῦρ. καὶ ὅλως, οὐδὲν ὅ, τι οὐ ξυνετάρα
ξε, ἢ ξυνέχει. ἢ εἰ μὴ ἐγὼ ξυνεὶς δ' ὑπόμνον, κα
τέβαλον αὐδὲν τῷ κεραυνῷ, οὐδὲ λείψανον
αὐερώπων ἐπέμεινεν ἄν. νῦν δὲν ἡμῖν δ' ἓν καλὸν

ἡνίο

ἡνίοχον, καὶ διφρηλάτην ἐκπέπομφας.

ΗΛΙ. ἥμαρτον ὦ Ζεῦ. ἀλλὰ μὴ χαλέπαι
νε, εἰ ἐπείθην ἑῷ πολλὰ ἱκετεύοντι. πόθεν
γὰρ ἂν καὶ ἥλπισα τηλικοῦτον γενήσεσθαι κα
κόν; Ζ. οὐκ ἤδεις ὅσης ἐδεῖτο ἀκριβείας
τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς εἰ βραχύτις ἐκβαίη τῆς ὁ
δοῦ, οἴχεται πάντα; ἠγνόεις δὲ καὶ τῶν ἵπ
πων τὸν θυμὸν, ὡς δεῖ συνέχειν αὐάγκη τὸν
χαλινόν; εἰ γὰρ ἐνδοίη τις, ἀφηνιάζουσιν θὐθύς.
ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν,
ἐκεῖ τὰ λαιὰ. μετ' ὀλίγον δὲ, ἐκεῖ τὰ δεξιά. κοὐ
δέ ποτε ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίοτε ἢ ἄνω, καὶ κά
τω ὅλως, ἔνθα ἐβούλοντο αὐτοί. ὁ δὲ, οὐκ
ἔιχεν ὅ, τι χρήσαιτο αὐτοῖς. ΗΛΙ. ταῦ
τα μὲν πάντα ἥπιστάμην, καὶ δι' ὃν αὐ
τεῖχον ἐπὶ πολύ, καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τὴν
ἔλασιν. ἐπεὶ δὲ κατελιπάρησε δακρύων, καὶ
ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ, αὐαβιβασάμε
νος δ' ἅρμα, ὑπεθέμην ὅπως μὴ χειμε
κέναι αὐτὸν, ἐφ' ὁπόσον δὲ ἐς τὸ ἄνω ἀφέν
τα, ὑπορρεπεχθῆναι. εἶτα ἐπὶ κάταντες αὖ
θις ἐπινεύην, καὶ ὡς ἐγκρατὴς τῶν ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐ
θέναι ταῖς θυμῷ τῶν ἵππων. εἰπὼν δὲ καὶ ἅλ
κοσ ὁ κίνδυνος, εἰ μὴ ὀρθὴν ἐλαύνοι. ὁ δὲ, πᾶσ
ὴν, ἐπιβὰς τοσούτου πυρὸς, ἢ ἐπικύψας ἐπ

Ἑάδδσ᾽ ἀχανές, ἀξεῖλάμῃ, ὥσ τὸ εἰκός. οἱ δὲ
ἴωσοι, ὡσ᾽ ἤθουτο οὐκ ὄντα ἐμὲ ϑ᾽ ἐνέπιϐεϐηκό
τα, καταφονήϑαντες τ᾽ μφεακίδ, ἀξεῖράπυρ
ηᵽ ὁδοῦ, ᾗ τὰσ ἀναίαυτα ἐπρίηϑαν. ὁ δὲ, τάσ
ηνίασ ἀφεὶς, ὄιμαι σεῖὼς μὴ ἐκπέσῃ, αὐτὸσ
εἶχετο τῆσ ἅντυος. ἀλλὰ ἐκεῖνός τε ἤδη ἔχει
τὴν λίκλω, κἀμοὶ ὦ Ζεῦ, ἱκανὸν σ᾽ πένθοσ. Ζ.
ἱκανὸν λέγῃς, τοιαῦτα τολμήϑασ; νῦν μὲν σ᾽
συγγνώμλω ἀτενέμωσοι. ἐσ δὲ σ᾽ λοιὴν ἤν τι ὅ
μοιον παρανομήσῃσ, ἢ τιν᾽ ἀ τοιοῦτον σεαυτοῦ
ἀάδοχον ἐκπέμψῃσ, αὐτίκα εἴσῃ ὁπόσον τ᾽
σοῦ πυρὸσ ὁ κόρανοσ πυρωλέσερϑ᾽, ὥστ᾽ ἐ
κεῖνον μὲν, αἰ ἀδελφαὶ θαπέτωϑαν ἰῶὶ ϑεοὶ Η
ειλανῷ, ἵνα σορ ἔπεσεν ἐκ ἁμφιϑοθεὶς, ἅλεκτρον
ἐπ᾽ αὐτῷ σακρύουσαι. ᾗ ἄῃγειοι γιγνέσϑωϑαν
ἰῶὶ ϑεοὶ πάθει. σὺ δὲ, συμπεξάμβνοσ σ᾽ ἅρμα,
κατέαγε γὰρ καὶ ὁ ῥυμὸσ αὐτοι, καὶ ἄτερος τῶν
ϑροχῶν συντέτειπται, ἔλαυνε, πσαγαγὼν σὸσ
ἴωσοις. ἀλλὰ μέμνησο τούτων ἁπάντων.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Χεισμοι εἰπεῖν ὦ Ερμῆ, πότερος ὁ Κά
στωρ ὅδι τούτων, ἢ πότερος ὁ Πολυδεύ
κης; ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν διακρίναιμι αὐ
τούσ. Ερ. ὁ μὲν χθὲσ ἡμῖν ξυγγενόμβνοσ, ἐκεῖ
νοσ Κάστωρ ἦν, οὗτοσ δὲ, Πολυδεύκης. Από.
πῶσ

πῶσ διαγινώσκεις; ὅμοιοι γάρ. Ερ. ὅτι
οὗτοσ μὲν ὦ Απολλον, ἔχει ὑπὸ τ᾽ προσώπου τὰ
ἴχνη τῶν ϑραυμάτων, ἃ ἔλαϐε παρὰ τῶν αὐτα
δελφιδῶν πυκτεύων. ᾗ μάλισα ὁπόϑ᾽ ὑπὸ τοῦ
Εέβρυκοσ Αμύκου ἐξώθη, ϑεῷ Ιάσονι συμπλέ
ων. ἄτεροσ δὲ, οὐδεὶ ϱιοῦγρον ἐμφαίνει, ἀλλὰ
καθαρόσ ἐστι, καὶ ἀπαθὴσ σ᾽ πρόσωπον. Από.
ὠνητέοσ, διαλάξασ τὰ γνωρίσματα. ἐπεὶ τάπε
ἄλλα πάντα, ἴσα, τ᾽ ὠοῦ σ᾽ ἡμίτομον, ὦ ἀστὴρ
ὑπεράνω, ᾗ ἀκόντι ἐν ἰῇ χειρὶ, ᾗ ἵππος ἑκατέ
ρῳ λευκόσ. ὥστε πολλάκισ ἐγὼ σ᾽ μὲν, προσεῖ
πον Κάστορα, Πολυδεύκην ὄντα. σ᾽ν δ᾽, τῷ τ᾽ Πο
λυδεύκουσ ὀνόματι. ἀτὰρ εἰπέμοι ᾗ τόδε, τί
δή ποτε οὐκ ἀμφω ξύνεσιν ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἐξ ἡμισέ
ασ, ἄρτι μὲν, νεκρὸσ, ἄρτι δ᾽, θεόσ ἐστιν ἄτερος αὖ
τῶν. Ερ. ὑπὸ Φιλαδελφίασ ταῦτ᾽ ποιοῦσιν,
ἐπεὶ τ᾽ ἔλεξεν ἕνα μὲν τεθνάναι τῶν λήσασ ἰέων.
ἕνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαντο οὕτωσ ἀυτὲ
τὴν ἀθανασίαν. Από. οὐ ξυνετὴν ὦ Ἑρμῆ
τὴν νομὴν, εἰγε οὐδὲ ὀφονται οὕτωσ ἀλλήλοις,
ὥσπερ ἐπόθουν οἶμαι μάλισα. πῶσ γὰρ, ὁ μὲν,
παρὰ ϑεοῖσ, ὁ δὲ, παρὰ τοῖσ φθιτοῖσ ὤν; πλὴν
ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὁ δὲ Ασκλη
πιὸσ ἰᾶται, σὺ δὲ παλαίειν διδάσκεισ, παιδο
τρίβησ ἄριστοσ ὤν. ἢ δὲ Αρτεμισ, μαιεύεται,

καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ἔχει τινὰ τέχνην, ἢ θεοῖς, ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. ὑμῶν δὲ, τί τοιοῦτον ἐστὶν ἡμῖν, ἢ ἀρχὴ γενήσεται τηλικοῦτος ὄντος; Ερ. οὐδαμῶς. ἀλλὰ προστέτακται αὐτοῖν ὑπὸ τῆς Πραξιδίκης. καὶ καθιππεύειν δεῖ δι' ἑπτὰ ἡμερῶν. καὶ ἂν μὲν ναύτας χειμαζομένους ἴδωσιν, ἐπικαθίζαντας ἐπὶ τὸ πλοῖον, σώζειν δὲ ἐμπλέοντας. Ατρ. ἀγαθὴν ὦ Ἑρμῆ, καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην.

ΚΥΝΙΚΟΣ, ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

Ποτέρως οὖν οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις, ἡ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ γυμνὸς περκᾷ, καὶ αὐτοσχεδιάζεις, ὅν ἀλήτην, ἢ ἀπάνθρωπον τῶν βίων, ἢ θηριώδη ἐπλεξάμενος, καὶ ἀεὶ πρὸς ἐναντίοις δ' ἥδιον λέμας οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ διαχεσάμενος, πολυνοσεῖς ἄλλοτε ἄλλα χοῦ, καὶ δύναζόμενος ἰδιῶν ξηροῦ διαπέδου, ὡς ἄσην πάμπολλον ῥυτὶ δ' ξιβώνιον φέρειν, οὐμενοῦν καὶ τοῦτο λεπτὸν, οὐδὲ μαλακὸν, οὐδὲ αὐθηρόν. Κυ. οὐδὲ δέομαι. ῥιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πεισθείης ἔχεσα, καὶ ζῆν κτησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα παρέχον. τοιοῦτον μὲν ἀρκεῖ μοι. σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐνομίζῃς κακίαν προσεῖναι; Λυ. καὶ μάλα. Κυ. τῇ δ' ὐπελείᾳ, ἀρετήν; Λυ.

Λυ. καὶ μάλα. Κυ. τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν ὑπελέστερον διαιτώμενον, σὺ δὲ, πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, καὶ οὐκ ἐκείνους; Λυ. ὅτι οὐκ ὑπελέστερόν μοι μὰ Δία τῶν πολλῶν διαιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον. μᾶλλον δὲ τελέως, ἐνδεῶς, ἢ ἀπόρως. διαφέρεις δὲ οὐδὲν σὺ τῶν πλωχῶν, οἳ τὴν ἐφήμερον τροφὴν μεταιροῦσι. Κυ. βούλει οὖν εἰσώμεθα, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί δ' ἐνδεές. ἢ τί δ' ἱκανόν ἐστιν; Λυ. εἰ σοὶ δοκεῖ. Κυ. ἆρ' οὖν ἱκανὸν μοι ἐκάστῳ, ὅπερ ἂν ἀρκῇ πρὸς τὴν ἑκάστου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; Λυ. ἔστω οὕτως. Κυ. ἐνδεὲς δὴ, ὅπερ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἀρκῇ ταῖς πρώταις λέον; Λυ. ναί. Κυ. οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμῶν ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν ὅ, τι οὐ τὴν χρείαν ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν. Λυ. πῶς δὴ λέγεις; Κυ. ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα. οἷον, οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; Λυ. ναί. Κυ. τί δὲ, ἐσθὴς; τοῦ χαίειν; ἆρα οὐχὶ αὐτὴ γε σκέπης; Λυ. ναί. Κυ. τί δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἕνεκα ἐδημιουργήθη; οὐκ ὥστε ἄμεινον ἔχειν ἃ σκεπόμενον; Λυ. δοκεῖ μοι. Κυ. πότερ' οὖν, τὸ πόδε κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; Λυ. οὐκ οἶδα. Κυ. ἀλλ' οὕτως ἂν μάθοις τί πολλῶν ἐστ' ἔργον. Λυ. πορεύεσθ. Κυ. κά

κιὸν ἓν πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόλεος,
ἢ οἱ τῶν ἄλλων; Λυ. οὐκ μὰ, οὐκ ἔγωγε.
Κυ. οὐ τοίνυν οὐδ' εἰ χεῖρον ἔχοιεν, ἢ μὴ χεῖ
ρον, σ' ἑαυτῶν ἕξειν ἀσθενέστερον. Λυ. ἴσως.
Κυ. οὐ μὴν δή γε πόσος, οὐδὲν φαίνομαι χεῖ
ρον διακείμενος τῶν ἄλλων ἔχων. Λυ. οὐκ ἔοικας.
Κυ. τί δῆτα, ῥώμην σώματος τοιοῦτον ἄρα κάκιον,
εἰ δὴ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον. ἀρετὴ δὴ σώμα
τος, ἰσχύς. ἆρ' ἂν σ' ἐμὲ ἀσθενέστερον; Λυ. οὐ
φαίνεται. Κυ. οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ πόδες φαίνοιν
τό μοι σκέπτεσθαι ἐνδεῶς ἔχειν, οὔτε τὸ λοιπὸν
σῶμα. εἰ δὲ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ δὲ
ἔνδεια, παντὸς κακοῦ κακόν, καὶ χεῖρον ἔχειν τοι
εῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ σφέ
φεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τοὐμόν,
ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων ξέφεται. Λυ. ἄλλον
γάρ. Κυ. οὐδὲ εὐρώστον, εἰ κακῶς ἐξέφετο.
λυμαίνονται δὲ αἱ πονηραὶ ξοφαὶ τὰ σώματα.
Λυ. ἔστι ταῦτα. Κυ. πῶς ἂν εἰπέ μοι τού
των οὕτως ἐχόντων, αὐτίᾳ μου, ἢ φαυλίζοις
ἂν βίον, ἢ φὴς ἄθλιον; Κυ. ὅτι νὴ Δία τῆς φυ
σεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τῶν θεῶν, γῆν ἐν μέσῳ
κατατεθηκότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀνασεσωκότων
πολλὰ, κἀγαθὰ, ὥστ' ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθο
να, μὴ πρὸς τὴν χρείαν μόνον), ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδο

νὴν, σὺ πάντων τούτων, ἢ τῶν γε πλείστων
ἄμοιρος εἶ, καὶ οὐδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲ μᾶλ
λον ἢ τὰ θηρία. πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅπερ καὶ τὰ
θηρία. σιτῇ δὲ, ὅπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύ
νες. δύνῃ δ' οὐδὲν κρείττω τῶν κυνῶν ἔχειν. χόρ
τος σοὶ κεῖται, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ εἱ
μάτιον φορεῖς, οὐδὲν ἐπιεικέστερον ἀκλήρου. καί
τοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις,
ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε. δεῖ μὲν, πρόβατα τρέ
φασθαι ἡμᾶς ἐμμαλλα. δεῖ δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους.
δεῖ δὲ, τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικί
λην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τἆλλα, ὡς ἔχειν
μὲν ἡμᾶς σιτία παγκαλὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδύ,
ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' ὑπῆνη μαλακὴν, ἔ-
χειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τἆλλα πάντα θαυ
μαστῶς κατεσκευασμένα. καὶ μὴν αὖ τὰ τῶν τεχ
νῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ὄντι. σὺ δὲ πάντων τού-
των ζῆν ἀπεστερημένον, ἆθλιον μὲν, εἰ καὶ τἆ
λλ' ἄττ' ἂν ἀπεστέρητο καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δη
μωτικοῖς. πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ πως αὐτὸς ἑαυ
τὸν ἀποστεροίης πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἡδὴ
τοῦτό πως φής. Κυ. ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις,
ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις αὐθρώπου πλουσίου πρό
θυμος, καὶ φιλανθρώπου, ἔτι τε φιλοφόνως
ἐσιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα, καὶ

πάντα δὲ ἡδύ, οὔτε μὴν ἀσθενεῖς, οὔτε ἠρρωμένοις, κἀπεῖτα παραθέντες πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἀρπάζοι, καὶ πάντα ἐσθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ ταῖς ἀσθενοῦσι παρεσκευασμένα, ὑπαίνων ἀνδρὸς, καὶ ταῦτα, μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγην δὲ ὥστε φαῦλον εἶναι σῶμα, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιβιβάσεσθαι μέλλων, οὗτος ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φόνιμος; Λυ. οὐκ ἔμοιγε. Κυ. τί δέ, σώφρων; Λυ. οὐδὲ τοῦτο. Κυ. τί δέ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν, καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἐγγὺς κειμένων ἐπιλεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, οὕτω ἐσθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῶτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; Λυ. ἔγωγε. Κυ. πότερον δὲ, σωφρόνως, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν. Λυ. τὸ ποῖον; Κυ. ὅτι ὁ μὲν θεὸς, δεῖ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα. τὰ μὲν, ὑγιαίνουσι. τὰ δὲ, νοσοῦσι. καὶ τὰ μὲν, ἰσχυροῖς. τὰ δὲ, ἀσθενοῦσιν, οὐχ ἵνα χεώμεθα ἅπασι πάντες ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῷ καθ' ἑαυτὸν, ὅτου δεῖ ἂν τύχοι μάλιστα σκόμμος. ὑμᾶς δὲ

δὲ, δεῖ δ' ἀπλησίαν τε, καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζον τι πάντα, τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χεῖ θαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἅπαντα χοῦ, μὴ τοῖς πρὸ ὑμῶν μόνον, οὐ γῆν, οὐ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτὸν αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ πρώτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πρωτελῆ τῶν δευτελῶν, καὶ τὰ δυσωδέστατα τῶν εὐωδεστάτων. καθόλου δὲ, πράγματα, καὶ κατ' ἐχεμῦθα ἄλλον ἐθέλοντα θύειν, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ θυλαμονικὰ πεπασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, δεῖ πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας, καὶ ταλαιπωρείας πεπαγίνειν. σκόπει εἰ βούλει, δύο πολυδύκλιον χρυσὸν, καὶ δύο ἄργυρον. σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς. σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐπουδασμένας. σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα, πόσων πραγμάτων δεῖν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ, αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ διαφθορᾶς ἀνθρώπων τόσης. οὐ μόνον ὅτι πολέμοντες ἀπόλλυνται δὲ ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζηρεῦντες, καὶ δημιοργοῦντες, ἵνα πάχωσιν. ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύοντα ἀλλήλοις δὲ ταῦτα, φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι πᾶσις, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι

Universidad de Deusto
Biblioteca

τὴν ἐκ φύλλων, ἢ ἐξ ὧν χρυσὸν πρόσλουναι ἂν
ἄνδρα, καὶ ταῦτα μέντοι πάντα γίγνεται, τὰ μὲν
ποικίλων ἱματίων, οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν
δυναμένων. τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν, οὐδέν τι
μᾶλλον σκεπόντων τὰ δὲ ἐκ τῶν ἀργυρῶν, οὐκ
ὠφελούντων ἂν πότον, οὐδὲ τὰ χρυσῶν, οὐδὲ τὰ
ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν, ἂν ὕπνον ἡδίω παρε-
χομένων. ἀλλ' ὅμως πολλάκις ἐνίοις καὶ ἐλεφαν
τίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, οὐ δύ-
νανται, ὑπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ
οὐ παντοδαπαὶ πόλεις τὰ βρώματα πεπαίνειν
ἔφουσι μᾶλλον, λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.
τί δεῖ λέγειν ὅσα τῶν ἀφροδισίων ἕνεκα πράγ
ματα παρέχουσί τε, καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν. εἰ
μή τις ἐθέλοι ζυφᾶν. καὶ οὐδ' εἰσὶ ταύτην ἡ μα-
νία, καὶ διαφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἀρ-
κεῖν. ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναιρέφο
σιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσ-
περ εἴ τισ αὐθ' ἁμάξῃ ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρῆ
σασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. Λυ. καὶ τίς οὗτος;
Κυ. ὑμεῖς οἱ τοῖσ ἀνθρώποισ ἅτε ὑποζυγίοισ
χρῶνται, κελεύετε δὲ αὐτοὺς ὥσπερ ἁμάξας τὰς
κλίνας τοῖσ ζαχήλοις ἄγειν. αὐτοὶ δ' ἄνω κα

τάκεισθε

τάκεισθε ζυφῶντεσ, ἢ ἐκεῖθεν, ὥσπερ ὄνοις ἥκιστα
χρῆτε οὐδ' ἀνθρώποις, ταύτην, ἀλλὰ μὴ ταύ
την φέρεσθαι κελεύοντεσ. ἢ οἱ ταῦτα μάλι
στα ποιοῦντεσ. μάλιστα μακαρίζεσθε, οἱ δὲ τοῖς
κρέασι, καὶ μὴ ζοφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ
φάσ μὴ χανώμενοι δι' αὐτῶν, διοί γέ εἰσιν οἱ τὴν
πορφύραν ἐκπίοντεσ, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ πρὸς φύ-
σιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι;
Λυ. νὴ Δία. δύνανται γὰρ ἐκπιεῖν, οὐκ ἐθίσαντεσ
μόνον τὸ δι' πορφύρας κρέας. Κυ. ἀλλ' οὐ
πρὸσ τοῦτ' γέγονεν. ἐπεὶ καὶ ζῆν κρατῆσαι δύνα
τ' ἄν τισ διαζόμενοσ, ὥσπερ χύτρα χρήσασθαι
πολλὴν οὐ πρὸσ τοῦτ' γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶσ ἄπε
ραν τὴν τούτων τισὶ κακοδαιμονίαν ἀπελθεῖν
δύναιτ' ἄν; τοσαύτη τισὶ ἐστι. σὺ δέ μοι λέγε τι
μὴ βούλομαι ταύτησ μετέχειν ἐγὼ λέγω; ζῆν
δὲ καθάπερ ὁ κόσμιοσ ἐκεῖνοσ, δύο χοίνικεσ
νοσ τῆσ κατ' ἡμέραν, ἢ τῆσ δύ τελεσάρχησ χρώ
μενοσ. τῶν δὲ ποικίλων, καὶ παντοδαπῶν, οὐκ ἐ
θιζόμενοσ. καὶ πίνειν θηρίου βίον. ξηρασίαν δὲ ὁ
μῶσ, καὶ ὀλίγησ χρώμενοσ, δικαίωσ ἂν ζῆν, κινδύ
νευουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν θηρίων ἕνεκεν χειρουσθαι, καὶ
τάγε δὴ σὸν λόγον. οὐδενὸσ μ' δέονται. ἵνα δὲ
καταμάθῃσ ἀκριβέστερον τό, τε ὀλίγον, καὶ τὸ
πολλῶν δεῖσθαι, πῶν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόη-

σον ὅτι λέοντα πλειόνων. οἱ μὲν πολλοὶ, τῶν τελείων. αὐτὸ ἐγωϊκόν, τῶν ἀνδρῶν. οἱ λέοντες, τῶν ὑγιαινόντων. καθόλου δὲ πάντα χοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλήθονος δεῖται. ὄφις θεοὶ μὲν, οὐδενός. οἶδ' ἔγγιστα θεῶν, ἐλαχίστων λέοντα. ἢ νομίζω τὸν Ἡρακλέα τῶν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, δι' κακοδαιμονίαν πολυπονεῖν γυμνὸν, λέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδένος τῶν ὑμῖν δέομαι; ἀλλ' οὐ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά. οὐδ' αὖ πένης, ὃς γῆς, καὶ θαλάττης ἦρχεν. ἐφ' ὅ, τι δὲ ὁρμήσειεν, ἅπαντα χοῦ τὰ πάντων ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τῶν τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐ κρείττονι ἑαυτοῦ. μέχρι δὲ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς σφαλτῶν, καὶ ἀποδημίαι ἀπόρως ἔχειν. ἢ δι' ταῦτα πολυτέλεια τοιοῦτος; οὐκ ἔστιν ἐπαινεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, σὺ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος ὡς φασιν, ἄρειος ἢ τῶν καθ' αὑτόν; ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκεῖνος ἤθελεν αὐτοδέητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν. καὶ πῶλον, καὶ κόμιν ἔχειν, ἤρεσκεν αὐτῷ. καὶ οὐκ ἐκείνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς ἤρεσκεν.

μεν. ἀμείνους δὲ ἦσαν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἂν ἐπέμειναν οὐδεὶς ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τὸ λέοντων τὶς ξυρωμένος. ὑγρότητα δὲ, καὶ λειότητα σῶμα, γυναικὶ πρέπειν, ἡγοῦντο. αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, ἠθέλησαν φαίνεσθαι ἀνδρῶν ἤθελον. καὶ ἐν τῷ χωρὶς ναὶ, κόσμον ἀνδρὶ ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια. οἷς ὁ θεὸς ἀπλαῖς, καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα. οὐ τῶσι ἢ καὶ τοῖς ἀνδράσι ἐν τῷ χωρὶς ναὶ προσέθηκεν. ἐκείνοις δὲν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι βούλομαι. τοὺς δὲ νῦν, οὐ ζηλῶ δι' θυμασῆς, ταύτης δυσδαιμονίας, ἣν ἔχουσι. καὶ πολὺ βραχέος, ἢ ἐδόκησας, καὶ λεαίνοντος, καὶ φιλούμενοι πᾶν τὸ σώματος μέρος, καὶ μὴ ἢ τῶν ἀπρεπῶν οὐδὲν, ἢ πέφυκεν ἔχειν ἐῶντες. εὐχόμαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας, σωλῆν ἱππείου μὴ οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ Χείρωνος. ἀνδρὸς δὲ μὴ δεῖσθαι σφαλτῶν, ὥσπερ οἱ λέοντος, οὔτε βραχῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον, ἢ οἱ κύνος. εἰ δέ μοι, γῆν μὲν ἅπασαν δύνην αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ ὅλον κόσμον νομίζειν, βοφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν βάστην ποιεῖσθαι. χρυσοῦ δὲ, καὶ ἀργύρου, μὴ δεηθεῖμι, μήτ' ὢν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ σάσεις,

Ⓒ πόλεμοι, Ⓒ ἐπιβουλαί, Ⓒ σφαγαί. τωυτί πάντα, ὠκηκὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν τ̃ πλείονος. ἀλλ' ἡμῶν αὔτη. ἀπείη, Ⓒ πλεονεξίας μή ποτε ὀρεχθείλω. μειονεκτῶν δ' αἰνέχεσθαι δυναίμιλω. τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα. πολύλητος λάφυρα τοῖς τ̃ πολλῶν ἐσχήμασι. Ⓒ θαυμασὸν οὐδὲν, εἰ ζῷ χήματι διαφέρομεν ἀυτῶν, ὁπότε Ⓒ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω λέσσ πῶς πτεκιεαρωδοῦ μέν τινα νομίζεισ σοφὸν, Ⓒ χῆμα, Ⓒ αὐλητοῦ νὴ Δία χῆμα. Ⓒ σοφὸν ζαγρέα, αὐλητὸν δὲ ἀγαθοῦ χῆμα, ἢ σοφὸν, οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν αὐδὼν οἴει λεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς. ἢ ταὐτα, τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων, εἰ μὴ δεῖ ἑνὸς ἰλίου χήματος ῥῖσ ἀγαθοῖσ, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅπῳ αἰναιλέσαιν μᾶλλον ῥῖσ ἀκολάστοις δόξει, Ⓒ ὅσῳ ἀπευξαυτ' ἄν, δυσι μάλισα ἔχειν. οὐκοῦν τόγε ἐμὸν χῆμα, τοιοῦτόν ἐστιν, ἀυχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, ῥίβωνα ἔχειν, κομᾶν, αὐτοσχεδιάζειν. σὺ δ' ὑμέτερον, ὅμοιον ζῷ τῶν κιναίδων. Ⓒ διακεῖνειν οὐδὲ εἷσ ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι οὐ ζῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖσ ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ κατασκευῇ τειχῶν, οὐκ ὀλμῷ. Ⓒ ᾗ ἀποζετε ἤδη πλατταλίσιον

σιον ἐκείνοισ, οἱ δύσλαιμονέσαρι δυσι μάλισα· καίρι, τί ἂν λάβῃ τίσ αὐδρὸσ τὴν αὐτὴν ῥῖσ κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντοσ; τοιγαροῦν, ὦ μὴ ποτε νοις, οὐδὲ ἐκείνων μᾶλλον αἰνέχεσθε, τὰσ λεπάδνας, οὐδὲ ἐκείνων κτῖνον. καὶ ῥέφεσθε τοῖσ αὐτοῖς, ᾗ κοιμᾶσθε ὁμοίᾳ, ᾗ βαδίζετε. μᾶλλον ἢ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε. φέρεσθε δὲ, ὥσπῳ τὰ φορτία. οἱ μὲν, ὑπ' ἀνθρώπων. οἱ δὲ, ὑπὸ κτηνῶν. ἐμὲ δὲ οἱ πόδεσ φέρουσιν ὅποι ποθ' ἂν λέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸσ ᾗ ῥίγησις αἰνέχεσθαι, Ⓒ θάλπεσ φέρειν, Ⓒ τοῖσ τῶν θεῶν ἔργοισ μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιόσ εἰμι. ὑμεῖσ δὲ, δῆ τὴν δύσλαιμονίαν, οὐδενὶ τ̃ γινομένων ἀρέσκεσθε, ᾗ πάντα μέμφεσθε. ᾗ τὰ μὲν παρόντα, φέρειν οὐκ ἐθέλετε. τῶν δὲ ἀπόντων, ἐφίεσθε. χειμῶνος μὲν δύχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα. Ⓒ καύματος μὲν ῥίγησ, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπῳ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, ᾗ μεμψίμοιροι ὄντες. αἰτία δὲ ἐκείνοισ μὲν, ἡ νόσοσ. ἡμῖν δὲ, ὁ τρόπος. κἄπειτα δ' ἐμᾶς μετατίθεσθαι, ᾗ ἀπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοισ ἐπιτιμῶμεν, καὶ κακῶσ βουλευομένοισ ὡσπερ ὧν πράττουσιν, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντεσ σοφοὶ τῶν ἰλίων, ᾗ μηδὲν αὐτῶν κείσει, ᾗ λογισμῷ πιοῦντεσ, ἀλλ' ἔθει, ᾗ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν οὐδὲν ὑμᾶσ

διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάῤῥου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γὰρ ὅπου ἂν ἴωσι βρεῦμα, ἐκεῖ φέρονται. καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἰ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ παραπλήσιόν τι, ὅ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα, μαινόμενον. ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν, ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος. ὅτε δ' οὐκ ἔτι καταβῆναι, τοῦ ἵππου θέοντος, ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας, ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν. ὁ δὲ, εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, λείκνις δ' ἵππον. μὴ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ ποῖ φέρεσθε, τἀληθῆ δὲ θέλοντες λέγειν, ἐρεῖτε, ἁπλῶς μὲν, ὅπου πορεύονται ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ. κατὰ μέρος δὲ, ὅπου πορεύονται τῇ ἡδονῇ. ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ. ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκερδείᾳ. ποτὲ δὲ, ὁ θυμός, ποτὲ δὲ, ὁ φόβος, ποτὲ δὲ, ἄλλο τι ῥοῦν τον ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται. οὐκ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὠθοῦσι πολλῶν γε ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε, τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἴσε δ' εὐδαιμόνως πρὸς πεσεῖν, ὅτι πεισθῆναι μέλλετε. ὁ δὲ τείβων οὗτος, οὐ καταγελᾶτε, καὶ κόμην, καὶ σχῆμα τυμβον, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, μὴ πράττοντι τι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώ

πων, καὶ ἀπαιδεύτων, οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι πλησίον ἆναι δόξαν σχῆμα. οἱ μὲν μαλακοὶ, μὴ πάνυ πόῤῥωθεν ἐκβέπουσι. πλησίασι δὲ οἱ κομψότατοι, καὶ ἐπιεικέστατοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες. οὗτοι μάλιστά μοι πλησίασι. ῥᾳδίως γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλλιμέλων ἀνθρώπων, οὐθαμοῦ. θεὸς δὲ χρυσοῦς στεφάνοις, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ. ἵνα δὲ μάθῃς περὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ μὴ θεοῖς πρέπον ᾖ, ἔπειτα καταπλαγῇς αὐτῷ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, ὁπόταν σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί. καὶ μὴ μόνον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ μὴ τῶν βαρβάρων θεοὺς ναοῖς ἐπισκόπῳ περιτῶν, πότερα οἱ θεοὶ κόμῶσι, καὶ γενείοσιν ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, μὴ γράφονται. μὴ μέντοι μὴ ἀχίτωνας ὀφθῶσι, ὡς πρὸς ἐμέ. τί ἂν δῆτα ἔτι τολμώης πρὸς τοῦτον τὸν σχήματος λέγειν ὡς φαῦλος, ὁπότε μὴ θεοῖς φαίνεται πρέπων;

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ. ΛΥΚΙΝΟΣ.

Ῥᾴγε ὁ γνῶναι δ' ἂν σολοικίζοντα σ' ἔνδς, ἃ ἔοικεν καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; Σο. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Λυ.

δοκεῖ μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι ἂν οὕτως ἔχοντα; Σο. ἀληθῆ λέγεις. Λυ. σὺ δὲ αὖ ἂν φῇς οὐ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν πρὸς σοῦ; Σο. ἀπαράδοτος γὰρ ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. Λυ. οὐκοῦν ἕτερον φωράσαι δυνήσῃ τοῦτο ῥᾳδίως, ἢ ἐλέγξαι ἂν ἀρνούμενον. Σο. παντάπασί γε. Λυ. ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος. ἄρτι ἢ σολοικιῶ. Σο. οὐκοῦν εἰπέ. Λυ. ἀλλ' ἔρρε ἤδη· δέδοικα γὰρ εἰρᾶσθαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. Σο. παίζεις ἔχων. Λυ. μὰ τοὺς θεούς. ἐπὶ σολοικίζῃς, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ ἐπισάμενος. ἄνθρωπος δὲ ἐσκόπει. οὐ γάρ σε φημὶ δύνασθαι κατανοῆσαι. ἐπεί, ἃ μὲν οἶδ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. Σο. εἰπὲ μόνον. Λυ. ἀλλ' ἢ νῦν σεσολοίκισάμεθα, σύ δ' οὐκ ἔγνως. Σο. πῶς ἄν, σοῦ μηδὲν λέγοντος; Λυ. ἐγὼ μὲν λέγω, ἢ σολοικίζω. σὺ δ' οὐχ ἕπῃ ταῦτα δρῶντι. ἐπεὶ ὤφελον ἢ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ. Σο. θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καταμαθεῖν σολοικισμόν. Λυ. ἢ πῶς ἂν δύναιο μὴ ἕνα μαθεῖν, ὃν δεῖς ἀγνοοῦντα; Σο. τίνας δεῖς; Λυ. ὅλους ἀρτιγενεῖους. Σο. ἐγὼ μέν σε παίζειν δοκῶ. Λυ. ἐγὼ δέ, ἀγνοεῖν ἂν ἀμφότερα ἐν τοῖς λόγοις. Σο. πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; Λυ. λέλεκται, ἢ σεσολοίκισαι πεζῇ καὶ ἔμμετρα. σὺ δ' οὐκ

ἔγνως. μέγα δὲ ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ καὶ ἔγνως. Σο. οὐ μέγα μὲν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογοῦντι. Λυ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. Σο. πότε νῦν; Λυ. ὅτε δ' ἆθλον ἔφην σε καταπράξαι. Σο. οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. Λυ. ὀρθῶς ἔφης, οὐκ οἶσθα. ἢ προῄδησθα ἐσ δ' ἔμπροσθεν. οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. συνήσω ἄν, εἰ πρὸς θελήσεως. Σο. ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι. σὺ δὲ οὐδὲν εἶπας, ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. Λυ. δ' ἢ νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαίνεται κακῶν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον ἄνθρωπος, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκβραμόντα. Σο. μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔγνωκα. Λυ. ἀλλὰ μὴν μεθήκαθεν λαγὼς ταχέως. ἆρα παρῆκας; ἀλλὰ ἢ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν δ' λαγώ. εἰ δὲ μή, πολλοὶ γὰρ ὁμόμοι λαγῶ, λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. Σο. οὐ λήσουσι. Λυ. ἢ μὴν ἐλαθόν γε. Σο. θαυμαστὰ λέγεις. Λυ. σὺ δ', ὦ τὸ πάλαι παιδίας δὲ φθορᾶς, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο, σολοικίζοντας, κατανοῆσαι. οὐ πρόσεστιν αὐτῷ δ' τινά. Σο. ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις. ἐγὼ δ', πολλοῖς ἤδη σολοικίζοντας κατενόησα. Λυ. κἀμὲ γοῦν ἔσῃ τότε, ὅτ' ἄν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν νῦν τίτθας θηλαζόντων. ἢ εἰ οὐ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, οὐδὲ ἀνέξανοντα πολλὰ σολοικισμὸν πρήσει, δὲ μηδὲν εἰδότι. Σο. ἃ

λωθῆ λέγῃς. Λυ. καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοοῦ-
σομεν, οὐδὲ γνωσόμεθα τῶν ἑαυτῶν, ἐπεὶ ἡ τὸ
δὲ σολοικιεῖν, ἀπέφυγέσε. μὴ γὰρ ἔτι λέ-
γειν, ὡς ἱκανὸς εἰ καταμαθεῖν ἂν σολοικίζοντα,
ὃς ἂν μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὲν οὕτω. Σω-
κράτης δὲ ὁ ἀπὸ μάλης, ᾧ συνεπενόμην ἐν Αἰγί-
νῃ, τὰ ῥιᾳδιουργήματα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, καὶ οὐκ ἀ-
λεγχε ἂν ἀμβλύνοια. πρὸς μὲν γε ἂν ἐρω-
τήσαντα πλείω ἔξειν, τίς ἂν ἔφη ἀποκρίνοι-
το σοι πολὺ τὴν ἡμέραν ὡς ἀληθῶς; ἑτέρῳ δ' ἂν φήσαντος
ἱκανὰ ἔχειν τὰ παρόντα, πῶς φήσεις πρὸς; τεθνήκειν
ὁ πατήρ σου. ἄλλῳ δ' ἄν τις λέγοντι συμπαίζειν
μοι ἔοικεν, ἐλάνθανεσ' ἄρα ἡμᾶς ἔφη, βάρβαρος
ὤν. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, ὃ δεινά σ' ἔδει μεθύσης, μὴ
βρόσ' εἶπεν, ἢ πῶς λέγῃς; ἑτέρου δὲ λέοντας,
ἀπολασιάζεις ἔφη σὺ λέοντας. εἰ πόνηρός τέ τι
νοσ λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ δῆ τῶν λύομμ, οὐ
κοῦν ἔφη λήψεται, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.
ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος πρόσεισιν ὁ μείραξ δύμος φί
λος, ἔπειτα ἔφη λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς
δὲ δὴ εἰπόντα σπλίτομαι δή ἄνδρα, καὶ φεύ
γω, σὺ ἔφη μ' ὅταν τινα δὴ λαβήσῃς, ἀπώξῃ. ἄλ
λῳ δ' εἰπόντος τῶν φίλων ὁ κορυφαιότατος, χά
ριέν γε ἔφη, δ' ὦ κορυφᾶσ ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ
ὁρμῶ δέ τινος εἰπόντος, καὶ τίς δῆτ' εἶπεν,
ὃν ὁρ

μᾶσ; ὁρμᾶσ δέ τινόσ' εἰπόντος,
ἐκ τῆσ ἐπιστολῆσ εἶπεν, ὡσ ἐκ τῆσ πιθάκνης. λέ
γοντος δέ τινος συνετάξατό μοι, μὴ λόχον ἔφη
Ξενοφῶν συνετάξαρ. ἀλλῳ δὲ εἰπόντος σοφιέ
σκειν ἀνδ' ὧσ τε λαθεῖν, θαυμασὸν ἔφη, εἰ ἔισ
ὼν, σοφιέσκεσ δ' ἔνα. ἑτέρῳ δ' λέγοντος συνεκρί
νετο αὐτῷ, καὶ συνεκρίνετο πάντωσ εἰκῆ. εἰώθει
δὲ καὶ πρὸς τοὺσ σολοικίζοντασ ἀττικῶς, παί
ζειν αἰνεπαχθῶς. πρὸσ γοῦν τὸν εἰπόντα νοῦ
τοῦτο δοκεῖ, σὺ ἔφη καὶ νῶιν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτά
νομεν. ἑτέρου δὲ ὡσαύτωσ διηγουμένου τί τῶν ἐπ
χωρίων, ἢ εἰπόντος, ἢ δὲ δὴ Ἡρακλεῖ μιχθεῖ
σα, οὐκ ἄρα ἔφη ὁ Ἡρακλῆσ ἐμίχθη αὐτῇ. κα
ρῆναι δέ τινος εἰπόντοσ ὡσ δέοιτο, τί ἔφη
σοι λεινὸν εἰργασαι, καὶ ἄξιον ἀτιμίασ; καὶ ζυ
γομαχεῖν δέ τινοσ λέγοντος, πρὸς δ' ἐχθρὸν
εἶτε ζυγομαχεῖσ; ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος βασανίζε
σθαι δ' ἂν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα, ἐρώτα ἔφη, ἢ
τί βαλομένη βασανίζουσ; προκόπτει δέ τι
νοσ εἰπόντοσ ἐν τοῖσ μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων
ἔφη οὗτοσ ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένου δέ τινοσ
εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα, πῶς δ' ἔφη ἐμὲ ἐρωτῶν
εἰ μελετήσομαι, λέγεισ ὅτι ὁ δεῖνα; ἀττικί
ζοντος δέ τινος. ἢ τεθνήξῃ εἰπόντοσ ὦ Ζεῦ,
βέλτιον ἔφη καὶ ἐνταῦθα μὴ ἀττικίζειν κατα

ρώμην. ἢ πρὸς ὃν εἰπόντα μέ σοι χαίρομαι ἀφί
του, ὧι τῷ φείδομαι αὐτῷ, μή τι ἔφῃ ἡμᾶς ἁμαρτεῖ
ν καλῶν; ἀφιεὰν δέ τινος εἰπόντος, ἢ ἑτέρου
ἀφιέναι, ἄμφω μὲν ἔφη οὐκ οἶσθα. πρὸς μὲν ὃν
λέγοντα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα ἔφη διαλλᾶ χαρί
ζοι, ⟨καὶ⟩ χρᾶσθαι δέ τινος εἰπόντος, ἁβυλάτ
τιον ἔφη ῥῆμα. ⟨καὶ⟩ μέ λέγοντι ἐκτοπε. κα
λὸν ἔφη δ' εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. ὁ γὰρ Πλάτων, εἰς
τοτε λέγει. ⟨καὶ⟩ μέ ἰδού, ὧι τοῦ ἵστε χρωμένου
τινός, ἕτερα αὖθ' ἑτέρων ἔφη σημαίνειν. αὖτι
λαμβάνομαι δέ, ὃ τῷ ῥιπίζω λέγοντός τινος,
θαυμάζειν ἔφη πῶς αὖτι πνοιύμενος τοῦ λέγον
τος, φησὶν αὖτιπνεῖσθαι. βράδιον δέ τινος εἰ
πόντος, οὐκ ἔστιν ἔφη ὁμοίου ⟨καὶ⟩ τάχιον. βα
ρεῖν δέ τινος εἰπόντος, οὐκ ἔστιν ἔφη δ' βαρύ
νῃ, ἢ νενόμικας. λέλογχα δ', εἰ λῆχα λέγον
τος, ὀλίγον ἔφη καὶ πρὸ ὀλίγου ἁμαρτάνεται.
ἔπαθαι δέ, ὧι τῷ πέπαθαι πολλῶν λεγόν
των. ὅτι μὲν ἀπὸ τῆς πήρεως ὁ ὄνομα, ⟨καὶ⟩ φῶς
ἴσμεν. πολυτερὸν δέ τινος εἰπόντος ὡς ἀττικόν, καὶ τὸν φάτ⟨τ⟩ον ἐροῦμεν ἔφη. φακὸν δέ
τινος εἰπόντος ἐφήδεκέναι. ἢ πῶς ἂν ἔφη φα
κόν τις φάγοι. ταῦτα μὲν ⟨τὰ⟩ σωκράτεια. ἐπα
νίωμεν δέ, εἰ δοκεῖ, ⟨καὶ⟩ τὴν ἁμιλλαν τῶν προτέ
ρων λόγων. κἀγὼ μὲν καλῶς πολὺ βελτίους εἰ

ναι ὅλους, σὺ δὲ γνώσεσθον. οἶμαι γάρ σε κἂν νῦν
δυνήσεσθαι, τοσούτων περ ἐπακούσαντα τῶν ἔ
ξωθεν λεγομένων. Σο. ἴσως μὲν οὐδὲ νῦν δυνή
σομαί σου λέγοντος. ὅμως εἰπέ. Λυ. ἢ πῶς
φήσ' οὐ δυνήσεσθαι; ἢ θύρα χεσθὸν αὐέωγέ σοι
γνωρίσεως αὐτῶν. Σο. εἰπὲ τοίνυν. Λυ.
ἀλλὰ εἰπόν. Σο. ὀυδεὶν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν.
Λυ. οὐκ ἔμαθες τὸ αὐέωγεν; Σο. οὐκ ἔμα
θον. Λυ. τί δῆτ' πεισόμθα, εἰμὴ δὲ νῦν ἀκολου
θήσεισ τοῖσ λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κα
τ' ἀρχὰς ἡθεῖλα ⟨ὑπὸ⟩ σοῦ, ἐγὼ μὲν ὤμην ἱππεῖσ
εἰς πλέον καλεῖν. σὺ δέ, ὡς ἔοικεν, ἱππεῖς κατενόη
σας. ἀλλὰ ἔοικασ οὐ φρονтίζειν τὸ λόγον μάλι
σα, οὓς νῦν κατὰ σφᾶσ αὐτοὺς διήλθομεν. Σο.
ἐγὼ μὲν, φρονтίζω. σὺ δέ, ἀδιήλωσ αὐτοὺς διεξέρ
χῃ. Λυ. πάνυ γοῦν ἀδηλόν ἐστι, τὰ κατὰ σφᾶς
αὐτοὺς ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον; ἀλλὰ δῆτα μὲν, δῆ
λον. σὲ δὲ οὐδεὶσ ἂν θεῶν ἀγνοοῦντα παύσειε,
πλὴν γε ὁ Απόλλων. μαντεύεται γοῦν ἐκεῖνοσ
πᾶσι τοῖσ ἐρωτῶσι. σὺ δέ, οὐδὲ σὺ μαντευόμε
νον κατενόησας. Σο. μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὰρ ἔμα
θον. Λυ. εἰ ἄρα καθεὶς λανθάνει σε πολιτῶν.
Σο. ἔοικασί γε. Λυ. ὁδὲ καθεὶς, πῶσ πεῖθ
φεν; Σο. οὐδὲ δῆτ' ἔμαθον. Λυ. οἶδα δέ τινα
μνηστευόμενον αὐτοῦ γάμον; Σο. τί δῆτ';

Λυ. ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη ὃν μνηστευόμενον
αὐτῇ. Σο. τί δ' ἔστι πρὸς τοῦμὸν πρᾶγμα. εἰ σο-
λοικίζει τις μνηστευόμενος; Λυ. ὅτι ἀγνοεῖ ὁ
φάσκων εἰδέναι. ἢ γὰρ μὴ, οὕτως ἔχει. εἰ δέ
τις λέγοι σοι πρὸς ἀποδιδόντι τὴν γυναῖ-
κα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῇ; Σο. τί δ' οὐκ ἄν
ἐπιτρέψαιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; Λυ. εἰ δὲ
σολοικίζων φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῇ τοῦτο;
Σο. οὐκ ἔγωγε. Λυ. ὀρθῶς δ' λέγεις. οὐ δ' ἐπιτρε-
πέον σολοικίζοντι τῇ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον,
ὅπως ἂν μὴ πείσηται, ἢ εἴ τις γε νῦν φοιτᾷ
τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἀριστῶν κόπτοι, τί φήσομεν
σε ποιεῖν δέον; Σο. ἐμὲ μὲν οὐδὲν, ἐκεῖνον
δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἀριστᾶν. Λυ. σὺ
δὲ ἀγνοοῦντα ὅτι κόπτοντα, ἢ ὃν φοβοῦντα, οὐ
δῆτα ὅλως ποιεῖν δόξομεν ἀποδιδύσκοντα ὄντα;
Σο. ὑβρίζοις ἄν εἰ. Λυ. τί λέγεις; ὑβρίζοις ἐγὼ
νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; ἔοικε
δὲ σολοικίσαι δ' νῦν δὴ γενήσομαι, σὺ δ' οὐκ ἔ-
γνωσ. Σο. παῦσαι πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν. ἀλλ' εἰπέ
τί ποιοῦντα, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. Λυ. ἢ πῶς ἂν
μάθοις; Σο. εἰ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σο
λοικίσαι, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ πρὸς ὅ, τι ἕκαστον στοι
λοίκισαι. Λυ. μηδαμῶς ὦ ἄριστε. μακρὸν δὴ
ἂν ποιήσαιμεν ὃν διάλογον. ἀλλὰ σοὶ μὲν

τούτων,

τούτων, ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν πυνθάνε
σθαι. νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, ἢ πρῶ
τόν γε αὐτὸ τοῦτο δ' ἄττα μὴ σαφέως, ἀλλὰ δι-
λῶς ἐξενεγκεῖν, ὀρθῶς φαίνεται ξυνθεὶς μετὰ
τῆς ἑτέρας σωτιδέμενον. μὴ οὕτως ἄλογον ἦν
ἂν. ἔπειτα δ' ἢ ὕβρεως, ἣν μὲ φῂς ὑβρίσαι, ἐὰ
μὴ οὕτω λέγωμι, ἀλλ' εἰς σὲ φαύλην τινὰ ὁρῶν, ἐ-
γὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ὅτι δ' μὲν σὲ ὑβρίζειν, δ'
σῶμά ἐστι δ' σὸν, ἢ τι τοιοῦτος, ἢ δεσμοῖσ, ἢ
καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν
σῶν γίγνηται ἢ ὕβρις. ἢ ὅστις γυναῖκα ὑβρί
ζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει. ἢ ὅστις παῖδα, καὶ
φίλον, ἢ ὅστις γε οἰκέτην, πολὺν δὴ σοὶ τῶν
πραγμάτων οὕτως ἔχει σοι. ἐπεὶ δ' εἰς πρᾶγμα
ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν προικίαν, ὡς
ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. Σο. κα
τανοῶ τὸ διάφορον. Λυ. ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο κα
τανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ἑτεροιοῦν ἄλλο τι ἢ, σολοικί
ζειν καλοῦσιν; Σο. ἀλλὰ νῦν εἰσομαι. Λυ.
αὐτὸ δὲ δ' ἑναλλάττειν; Σο. ἐμοὶ μὲν ταὐτὸν
λέγειν δόξει. Λυ. ἢ πῶς ἂν εἰ ταὐτὸν τῷ ἑτερο
λλάττειν τὸ ἑναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲν, ἑτέρου
πρὸς ἕτερον γίνεται, ἃ μὴ ὀρθοῦ πρὸς δ' ὀρθόν. δ'
δὲ, ἃ μὴ ὄντ' ὄν, πρὸς δ' ὄν. Σο. κατέμαθον
ὅτι δ' μὲν ἑτεροιοῦν, δ' μὴ κύκλου αὐτὶ τοῦ

κυρίως λέγειν ἐσί. τόλλ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲν
δεῖ κυρίῳ, ποτὲ δὲ δεῖ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. λυ.
ἔχει τινὰ οὖν ταῦτα καταγνόησιν οὐκ ἄχαριν. σὺ
δ' ὠφελεῖν πρός τινα, τὴν οἰκείαν ὠφέλειαν τοῦ
ὠφελοῦντος ἐμφαίνει. σὺ δ' περί τινα, τὴν ἐκείνου,
ᾗπερ ὠφελεῖ. οὖν ταῦτα ἴσως μὲν ἀποσυγ
κέχυται, ἴσως δ' οὐκ ἀκριβοῦται πρός τισι. βέλ
τιον δὲ σὺ ἀκριβοῦν ἑκάστῳ. σο. ὀρθῶς γὰρ λέ
γεις. λυ. τόγε μὴν καθίζεσθαι τῷ κάθισιν, οὐ
δὲ καθίζον τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν;
σο. οὐκ οἶδα. δὲ καθέσθητι ἤκουόν σου λέγον
τος ὡς ἔστιν ἔκφυλον. λυ. καὶ ὀρθῶς γε ἤκου
σας. ἀλλὰ δὲ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φη
μί. σο. οὖν, ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; λυ.
δεῖ, δὲ μὲν, πρὸς δ' ἑστῶτα λέγεσθαι, δὲ κάθισον.
τὸ δὲ, πρὸς δ' καθεζόμενον, ἧσο ξεῖνε. ἡμεῖς δή,
οὖν ἄλλοθι δ' κόμην ἔδομεν. αὖ τὶ τοι μένε καθε
ζόμενον. πάλιν δὲ εἰρήσθω ὅτι δὲ ταῦτα πα-
ραλλάττειν, ἁμαρτάνειν δοκεῖ. δὲ δὲ καθίζω
καθέζομαι, ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν;
εἰπὸ δὲ μοι, ἑτέρωμ δρῶμεν, δὲ καθίζειν. λέγεν
δὲ δὲ, μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς δὲ καθέζεσθαι. σο.
οὖν ταῦτα ἱκανός διελύθης. οὖν δὴ λέγε, ὅτ-
τῳ γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν. λυ. ἑτέρως δὴ λέ-
γεντ', οὐ καταγνοεῖς, οὐκ οἶσθα οἷόν δοι ξυγγρα

φεὺς

φεὺς αὐτήρ; σο. πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας
ταῦτα λέγοντος. λυ. ἐπεὶ οὖν δὲ καταδυ-
λοῦν, σὺ μὲν ἴσως σαυτὸν οὖν καταδουλοῦσθαι
νενόμικας. ἐγὼ δὲ, οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔ
χον. σο. τίνα ταύτην; λυ. ὅτι δὲ μὲν, ἑτέ-
ρῳ. δὲ καταδουλοῦν δ' ἑαυτοῦ γίγνεται. σο.
καλῶς λέγεις. λυ. ἀλλὰ δέ σοι πολὺ ὕ-
στερον μανθάνειν, εἰπὸ μοι αὖθις εἰδέναι οὐκ
εἰσθ' ὡς δόξεις. σο. οὐκ ἂν δόξαιμι. λυ. οὐ-
κοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα. νῦν δὲ,
διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ, ΕΡΜΙΠΠΟΣ.

Εει πάρις ἔτυχον χθὲς ὦ Χαρίδημε ϖοιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἀγρῶν χάειν ξασώϖησ, ἅμα δὲ, ἔτυχον γάρ τι μελετῶν, καὶ σεόμενόν σου ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. ϖροσειϖὼν δέ, ὥσϖερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε ϖορεύοιτο, καὶ ὅϖῃ βαδίζοι. ὁ δὲ ἔφη κεῖνον μὲν ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ παραμυθίας χάειν, ἅτε ὀρφανὸν εἰόθει πρὸς τὴν ὁμιλίαν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀϖλαύσων δὲ ἡ ϖρύμνις ἐϖιϖνεούσησ δύκρατου καὶ κούφησ αὔρας, ἀϖὸ συμϖοσίου μέντοι καλλίσου ϖεϖαῦσθαι ἐν ϖειραιεῖ, ἐν Ανδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐϖινίκια τεθυκότοσ Ερμῆ. ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνοὺς, ἐνίκησεν ἐν Διασίοις, ἔφασκε δὴ ἄλλα τε ϖολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι ϖρὸσ ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰϖεῖν ὑϖό τε γήρως ἐϖιλελησμένον. ἄλλωσ τε δὲ, καὶ οὐκ ἐϖιτηδὲς λόγων μετεσχηκότα. σὲ δ' ἂν ῥᾳδίωσ εἰϖεῖν, ἅτε καὶ αὐτὸν ἐμμεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις ϖαρ' ὅλον τὸ συμϖόσιον ϖροσεσχηκότα δυνοῦν. Χα. γέγονε ταῦτα ὦ Ερμιϖϖε, οὐ μέντοι ϖου δὴ ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐϖ' ἀ

Universidad de Deusto
Biblioteca

κεμβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν ἄν τῶν ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, τῶν τε ἐστιωμένων ἄλλως τε, καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὄν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γινομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ ὀλιγομνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων, ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ. Ερ. τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδα σοι χάριν. ἀλλ' εἰ μοι ἔτι πάντα λόγον ἀπ' ἀρχῆς ἀπεδίδους, ὅ, τι τὲ ἦν ὅπῃ αἰνέγνω βιβλίον Ανδροκλῆς, ἵνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς δ' συμποσίον κέκληκεν, οὕτως ἂν ἱκανὴν καταθοῖο τὴν χάριν. Χα. δ' μὲν δὴ βιβλίον, ἦν ἐγκώμιον Ηρακλέους ἔκ τινος ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεποιημένον αὐτῷ. νενίκηκε δὲ Διότιμον δ' μεγαρόθεν, αὐταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσαχύων. μᾶλλον δὲ διὰ τῆς λέξεως. Ερ. τί δ' ἦν ὁ ἐκεῖνος αἰνέγνω βιβλίον; Χα. ἐγκώμιον τοῖν Διοσκούροιν. ἔφασκε δὲ καὶ αὐ δ' ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένος, ταύτην αὐτοῖς καταθεῖναι τὴν χάριν. ἄλλως τε, καὶ ὑπ' ἐκείνων παρακεκλημένος, ἐπ' ἄκροις ἱππίοις ἐν ῥοῖς ἐφάρις κινδύνοις φανέντων. παρεκάλουν μέντοι τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι

λοι πολλοί, οἱ μὲν, συγγενεῖς αὐτῷ. οἱ δὲ, καὶ ἄλλως φιλήθεισ. οἱ δ' ἄλογοι τὲ ἄξιοι, τό, τε συμποσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλοις ἐγκώμια διελθόντων, Φίλωνα τὲ ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Αἰσχίνης ὁ Λαθένεω, καὶ τρίτος αὐτός. συμπαρέλεκτο δὲ ἡμῖν Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τῆ Ανδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἄπαλόν τε, καὶ τεθρυμμένον. νοῦν μέντοι γε ἐσ ὀκτὼ ἔχον. πάνυ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ Φίλων πρὸς τοὺς καλοὺς ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος οὕτω. Ερ. μὴ δαμῶς ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τὰ ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἄν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς ῥοὺς τοὺς προσχθετε τοὺς λόγους. Χα. εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένοις δ' ἅπαντα λόγον διελθόντας, ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τισ ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὤν, βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίσασθαι πᾶν ὁτιοῦν. ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐδ' ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ανδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖσ ἰδιώταισ περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐδ', καὶ ὑπορρεκτεπλημμένοισ δ' κάλλος. ἐσ ὃν πάνυ ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντων ἐγκώμια τοῦ μειρακίου.

ἀπεδέντες. λέ ἡμεῖς τῶν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, ἢ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς ἀργίας τε πολλῆς ἔτι ὑπολαβόντες, λόγῳ σὺ πολείπεσθαι τῶν ἰδιωτῶν σοὶ τῶν καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων ὀιόμεθα προέχειν, ἢ λὴ ἡττόμεθα τῶν σοὶ καλοῖς λόγοις. ἔδοξεν ὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν ὃν ἔπαινον τ' πασ' ὸς, οὗ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὴ ἂν ἀυτὸν εἰς πολεμίων φήν, ἀλλ' οὐδ' ἐμὴν ὥσ πὲ ἐκείνοις ὄυτως ἀτάκτως, ὅπὲ ἕκαστος τύχοι λέγων, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰλίᾳ, ὅσ' ἂν ἀπομνημονεύοι σοὶ τοῖ προκειμένου. καὶ λὴ ἀρξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ὀυτωσὶ ὃν λόγον ἐποιεῖτο, ὡσ ἔστι λῆγον, εἰ πάν θ' ὅτ πράττομεν ἑκάστο ἡμέρας, ὡς σοὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, ἀυτοῖ δὴ τ' κάλλοις οὐδ' ἕνα πρησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὄυτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶσ ἀυτοὺς, ὑπὲρ ὃν σπουδάζομεν τὸν ἅπαντα χρόνον εἰπόντες. καίτοι πῶ τις ἂν χέσαιρ πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ σοὶ τ' μηδενὸσ ἀξίων σπουδάζων, σοὶ τ' καλλίστου σιγῶν τῶν ὄντων; ἢ πῶσ ἂν ὃ ἐν λόγοις καλὸν, σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας, σοὶ ἀυτοῦ λέγειν τοῖ τέλοις ἡμᾶσ τῶν ἑκάστοτε πραττομένων. ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν

γειν μὴν ὡσ χὴ σοὶ δεῖ ἀνακεῖσθαι εἰλένας, εἰπεῖν δ' ἐμνήσθησαν σοὶ ἀυτοῖ, ὡσ ὃι ὀντες ἐραστέα σοὶ τούτου πειράσομαι δὴ ἐλθεῖν κάλλοις. ἅπαντες μὴν ἐπεθύμησαν τυχεῖν. πάνυ δ' ἀξιώθησαν ὀλίγοι τινές. ὃι δὲ ταύτης ἔτυχον δὴ δωρεᾶς, δύσμαιμονέστατοι πάντων ἐδόξαν γεγενῆσθαι, καὶ πὸσ θεῶν, καὶ πὸσ ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ, τῶν ἐξ ὧν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη. ὧν ὁ μὲν, ἀνδρίας ἕνεκα ταύτησ λέγεται τυχεῖν τῆσ τιμῆσ. Ἑλένη δὲ, τοῖ κάλλοις χάειν, ἀυτὴν τε μεταβαλεῖν εἰσ θεὸν, καὶ τοῖσ Διοσκούροις ἀιτία γενέσθαι πρὶν ἀυτὴν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ποῖς ἐπὶ γῆν ξυνεξηλασμένοις. ἀλλὰ μὴν ὅστισ ἀνθρώπων ἀξιώθη τοῖσ θεοῖσ ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλοις. Πέλοψ τε γὴ τούτου χάειν πῆσ θεοῖσ ἀμβροσίασ μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῖ Δαρδάνου ὄυτω κεκρατηκέναι λέγεται τ' πάντων ἐπάτου θεῶν, ὥστ' ἀυτὸν οὐκ ἀναχέσθαι συμμεταχεῖν ἀυτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' ἀυτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγούμενον ἔτι, εἶσι γάρ ἁρπάζοντα τῆσ Ἥρασ, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικὰ, ὅπου

πᾶν συνέσεσθαι ἓν ἅπαντα ἐμέλλε χρόνον. ὃ σαν τὴν δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιοῦνται τῶν καλῶν, ὥστ' οὐ μόνον αὐτὸν ἀξιοῦσι τῶν οὐρανίων ἀναλαγῶν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐθέλει γνῶναι, τί τύχοι γινόμενος, συνὴν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν, γενόμενος κύκνος, συνεγένετο Λήδᾳ. τοῦτο δ' ἐνεῖλεται αὑτοῦ τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει. εἰκασθεὶς δ' Ἀμφιτρίωνι, γεννᾷ ἓν Ἡρακλέα. ἢ πολλάκις ἂν ἔχοι λέξαι τις τεχνάσματα καὶ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο μὴ καινὰ μένου. ἓν δὲ λῆμα μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γὰρ τοῖς θεοῖς, οὐ γὰρ ἀνθρώποις γε οὖσι, πολλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς. ἐν δ' ἓν ῥύπος ἁμιλλᾶται, οὕτω ποιήσοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, ἢ θρασὺς, καὶ κατα πολλὰ κτικὸς, ὥστ' ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ ἁμιλλᾶται τὴν Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, ὅμως δ' αὐτὴν οὕτως ἐφόβησεν, ὥστ' ἤρκεσεν αὐτῇ δ' μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων σῶναι τὴν ὀργὴν τοῦ Διί. τοὺς δ' ἅπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἥττον καὶ πέρκοτ φοβηθῆναι, γῆν ἀναπάσσων αὐγαῖς αὐθράσι, καὶ θάλασσαν ἀπειλῶν. μέλλων δὲ συνέστασθαι καλοῖς, οὕτω γίγνεται πρᾶος, καὶ ἥμερος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐπιεικὴς, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς

ἄλλοις, καὶ αὐτὸς δὲ Ζεὺς ἓν καταλιπῶν, ὅπως μὴ φάνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκλίνεται σχῆμα. τούτου καλλίστου, καὶ οἵου δὲν ὁρῶντα προσαγαγέσθαι. τοσοῦτον ἀνδρὸς, καὶ τιμῆς παρέχεται θεᾷ κάλλος. καὶ οὐχ ὁ μὲν Ζεὺς οὕτω μόνος ἐάλω τοῖς καλοῖς, τῶν δ' ἄλλων οὐσιῶν θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα κατὰ ἀξίαν Διὸς οὐχ ὑπὲρ ἢ κάλλους εἰρῆσθαι, ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθέλοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταῦτα πεπονθότας δι' ὅ. οἷον δὲν μὲν Ποσειδῶν, τὸν Πέλοπα ἁρπάσας ἀπολιπόμενον. Υακίνθου δὲ, δὲν Ἀπόλλω. δὲν Ἑρμῆν δὲ, τὸν Κάδμου, καὶ θεὰς δ' ἐλάττους οὐκ ἀφήνουσι φαινόμεναι τοῦτο, ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐτοῖς ἔχειν δοκεῖ, δ' ἀφροδίσιον συγγενομένῳ καλῷ δοκεῖσθαι, παρεχόμενα τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ, τῶν μὲν ἄλλων ἁπάντων, ἑκάστη προσάτις οὖσα, οὐχ ἑτέρᾳ ἁμαρτεῖν ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲν, τοῖς ἀνθρώποις ἡγουμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἀρτεμιν οὐ διαμάχεται ἀφελεῖν θήρας. ὡς δ' αὖ πάλιν Ἀθηνᾶ κἀκείνη πρὸς χωρεῖ τῶν πολεμικῶν. ἢ γάμων, Ἥρᾳ Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλουμένη ἀφελεῖν ἐφορεύει, ἑκάστη δ' ἣ κάλλος ἀφροῦ τοῦ φορεῖ, ἢ πάλας ὑπὸ δρεάλ

λεσθαι δοκεῖ, ὥστε μὴ ἐᾶσαι αὐτὰς ἀλλήλαις
ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο πρού-
βαλεν αὐταῖς, ἢ κάλλος. οὕτως ὀιομένη ἔφασ-
κεν ὡς ὅπῃ ἤθελε κατασήσειν ὀρθῶς, μὴ φονίμως
τῶν λογιζομένη, σκέψαιτο δ' ἄν τις ἐντεῦ-
θεν τὴν τοῦ κάλλους δύναμιν. ὡς μὲν ἐλάβον
τὸ τοῦ μήλου, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἀνελέξαντο,
ἑκάστη αὐτῶν ὑπολαβοῦσα ἔην δ' μῆλον,
μὴ πλεμιάσῃς πολεμώσῃς τὴν φιλοφονκαθ' αὐ-
τῶν ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' ἀφεστέρα τῆς ἑτέρας
εἴη τὴν ὀφιν, ἀνέρχονται παρὰ Διν, τῶν μὲν πα-
τέρα, τῆς δ' ἀδελφόν τε, καὶ σύνοικον Δία,
ἐπιτρέψουσαι τὴν δίκην αὐτῷ, ἔχων δὲ ἀν-
δ' ἢ τίς ὄψιν ἀποφήνασθαι καλλίστη. μὴ πολλῶν
ἀνθρείων ὄντων, μὴ σοφῶν, μὴ φρονίμων ἔν τε
Ελλάδι, μὴ τῇ βαρβάρῳ, ὅθ' ἐπιτρέπει τὴν κρί-
σιν Πάριδι τῷ Πριάμου, φιλοφονεναργῆ, καὶ κα-
θαρὰν ἀξενεγκῶν, ὅτι μὴ φονήσεως, μὴ σοφίας
μὴ ῥώμης ὑπερέχει δ' κάλλος. τοιαύτην δ' ἐ-
πιμέλειαν ἀεὶ πεποίηνται, μὴ πουλὴν, ἀκούειν
τῆ καλαί, ὥστε μὴ δ' ἡρώων τὲ κοσμήτορα, μὴ θε-
ῶν ποίητὴν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τῶν κάλ
λοις πεποίκασιν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν δ' ἀκούσαι
λευκώλενος ἢ Ηρα, ἢ πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ με
γάλου Κρόνου. Αθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη ἕτερο

γένεια

γένεια πολιὸν ἢ γλαυκῶπις καλεῖσθαι. Αφρολί-
την τὲ τιμήσαντ' ἂν ἢ παντὸς καλεῖσθαι χρυ
σῆ. ἄπορ ἅπαντ' εἰσκάλλος τείνει. καίτοι
ταῦτα οὐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει πῶς οἱ κρείτ-
τους ἔχοιεν δοκεῖν, ἀλλὰ καὶ μαρτύριον
ἔχειν ἀψευδέστατον, τὸ κρεῖττον ἔην πάντων τῶν
ἄλλων. οὐκοῦν Αθηνᾶ μὲν, σοφίας ἅμα, καὶ
φρονήσεως προέχειν ἐπιφίζει. ἀμφοτέρων
γὰρ προίσατο τούτων. Ηρα δ' ἀπάσης ἀρχῆς,
καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, σωμ-
φρονοῦντ' αὐτῇ καὶ τὸν Δία παραλαβοῦσα. εἰ
τοίνυν οὕτω μὲν θεῖον, καὶ σεμνὸν, τὸ κάλλος
ἔχειν, οὕτω δὲ ποθεινὸν ὑπάρχον τοῖς θεοῖς, ὡς
ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμουμένοις
τοὺς θεοὺς, ἔργῳ τὲ, καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν
σπουδαίρεσθαι περὶ κάλλους; ταῦτα μὲν ὁ Φίλων
ποθεὶ τοὺς κάλλους εἶπεν, ἐπιθεὶς δὲ τῇ τε
λευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τούτων εἰρήκει, εἰ
μὴ τὸ μακρολογεῖν ἠπίστατο τῶν ἀδοκίμων
ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' ὑθὺς Αἰσιποπος
ἤρξατο τῶν λόγων, πολλὰ πρότερον παρακλη
θεὶς ὑπ' Ανδροκλέους. οὐ γὰρ ἐβούλετο λέγειν
τὸ μετὰ Φίλον· δύλαβούμενος λέγειν. ἤρξα-
το δὲ ἐντεῦθεν. Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι
ποθεὶ τῶν βελτίσων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων

ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑ
ποθέσεις. ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὴν, δοκοῦσι λόξαν προ
σάγειν. τοῖς δ' ἀκροαταῖς οὐδὲ λόγους οὐδ' ὅλ λυ
σιτελοῦντας πριοῦνται. ἢ ἵνα λυθασιν, οἱ μὲν,
πρὸς τῶν αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις. διὰ τί, ἵνα
γνῶμοι τὰ σύκ ὄντα. ἕτεροι δὲ, πρὸς τῶν οὐδα
μῶς ἀναγκαίων λόγων ποιοῦντες. οὐσ ἐχρῆν παῦ
τα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τι βέλτιον
τύχωσιν εἰσόντος σκοπεῖν οὐσ νῦν ἐγὼ πρὸς
τῶν ὄντων οὐδ' ὡς ὑπὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἀλ
λως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τῶν βελτίσων
κατηγροῦντα τοῖς αὐτοῖς πρὸς ἐπιφέρειν, τὴν αὖ
θες έρων οἰόμενος ἢ πάντη. τὴν αὐτὴν, λυσιτε
λεσάτην καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούοισιν ἐπόθεσιν
ποιήσομαι τῶ λόγων. ἢ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη
κάλλις' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην. εἰ μὲν δὴ πε
ρί τινος ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμθα νῦν, ἀλλὰ
μὴ πρὸς καλλοις, ἱκανὸν ἂν ἦν ἡμῖν ἀκούσασιν ἐ
νὸς ἑτέρου, ἀπηλλάχθαι πρὸς αὐτοῦ. νῦν δ'
ἆρα σαυτὴν ἀφθονίαν παρέχεται τοῖς βουλο
μένοις ἅπτεσθαι τῶν πρὸς τοῦτον λόγων, ὥσ
τ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τίς ἐφίκοιτο τοῦ λό
γου νομίζειν δυσχερῆ, ἀλλ' ἂν πρὸς πολλοῖσ
ἄλλοισ κἀκεῖνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς
τὸ ἐπαινοῦσ τῆσ ἀμείνονος οἴεσθαι πειρᾶσθαι

τύχης

τύχης. δ' ὅτι οὕτω μὲν πρόδηλον ἐκ τῶν
κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώ
ποις θεῖον, οὐ πρόδηλον οὐδενί, πᾶσι δὲ τοῖς οὖ
σιν οἰκεῖον τὸν κόσμον, οὐ δὲ οἷς μὴ ἂν παρῇ πρὸ
πάντων πάρεστι χαλεπόν, ὧν δ' ἀφέστηκε μισου
μένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τί
ἂν εἴη τοσοῦτον λέγων μετεχόντως, ὥστ' ἐπαι
νέσαι πρὸς ἀξίαν ἀρκέσαι; οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδή
περ οὕτω πολλῶν ἀνθρώπων ἕνεκα τῶν ἐπαινεσόν
των, ὥστε μόλις ἂν δι' ἀξίας τυχεῖν, οὐδὲν
ἀπεικὸς οὐδ' ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν πρὸς αὐτὸ,
μέλλοντάς γε μετὰ φίλωνα ποιεῖσθαι τοὺς λό
γους. οὕτω δὴ σεμνόταγον, καὶ θειόταγον τῶν ὄν
των ὄντι, ὥστε εἴν' ὅσα θεοὶ καλοὶ τετιμήκα
σι, παραλείπω. ἀλλ' ὃν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ
Διὸς Ελένη γενομένη, οὕτως ἐθαυμάσθη πα
ρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥστ' ἔτι δὴ ἡλικίας οὖ
σαν ἐνδον, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γε
νόμενος ὁ Θησεὺς, οὕτω δὴ ὥρασ ἱλαρῶς ἠγάσθη,
ὥστ' οὖσης αὐτῷ καὶ βασιλείας ἀσφαλεστά
της. ἢ λόξης οὐ τυχούσης, ὅμως οὐκ ὤκνησε βι
ῶσασθαι, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν
δὲ πάντας θύλαμονία, εἰ ταύτην αὐτῷ γέ
νοιτο ξυνοικεῖν, οὕτω δ' ἀγανοηθεὶς, τὸ μὲν πα
ρὰ τοῦ πατρὸς λαβεῖν ἀπειπών, μὴ μὲν ἂν αὐτὴν

αὐτὸν ἐκδῦναι μὴ πω ἡλικίας ἠμμένην, τὴν δ' ἀρχὴν ὑποδραμόντας ἐκείνου, καὶ παιδὸς ὄντος, ὁ λιγυρήσας ὁ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πάντων πλείστων, κοινωνοῦντ' αὐτῷ τῆς ἀρπαγῆς τῶν Πηλείθαων παραλαβών, εἶτα λαβὼν αὐτὴν τοῦ πατρὸς, εἰς Φθίαν ἀπήγαγεν ἐκόμισε τῆς ἀτίμητος. καὶ τὸ μὲν αὐτὴν ἔχειν αὐτῷ τῆς συμμαχίας ταύτης, ὥσθ' οὕτως ἐφίλησε θεὸς ἅπαντα χρόνον, ὥστε τοῖς ἐπιγενομένοις παράδειγμα γενέσθαι τὴν Θησέως, τῶν Πειρίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε κἀκεῖνον ἐν ᾅδου γενέσθαι, τὴν Δήμητρος μνηστευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρανόμων, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καταπεῖσαι, σωφρονοῦντος αὐτῷ, ταύτην πρέσβυσαν οἱ Ὀλύμπιοι αὐτῷ καίπερ θεὸν τὴν χάριν τοῦτο τῆς τύχης, ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσασαν. ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὐτὸς ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καί τοι ἐχόντων καλάς τε, καὶ εὐγενομένας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἀπεδημωνῶνας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ ἐλθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτην, ἀπάσας ὑποδεέστερας, γιγνόντων δ' ὅπου δεήσαιεν μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς

ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοῦτον ἡ Φῶ καὶ νῆ, ἢ μὴν ἐπικουρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιβάλλειν τισὶ ἀδικεῖν ἐγχειρῆ, ἕκαστος ὀμόμνυος ταύτην αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. ἡ μὲν δὴ ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου. τῆς κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον ἐελδόμενος γενομένης τοῖσι θεοῖσι τοῖς κάλλους, ἐπιβέπουσι τὴν κείνου Πάριδι τῷ Πριάμου. ὅλε, τῶν μὲν σωμάτων τῶν θεῶν ἀτιμήθεις, τῶν δωρεῶν δ' ἀναμαθεῖς γενέσθαι κείνης, ἣ διδύσης Ἥρας μὲν, τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφρεδίτης δὲ, ὃν τῆς Ἑλένης γάμον, τοῖς φαύλοις μὲν αὐθρώποισι γε νέσθ' ἂν ποτε νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο δὴν ταύτης γάμον. γενομένης δὲ τῆς ὑμνουμένης ἐκείνης στρατείας κατὰ τὴν Τρῳάδα, ἣ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον κατὰ τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἵ τε Τρῶες ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀσφαλῶς οἰκεῖν τὴν αὐτῶν, οἵθ' Ἕλληνες ταύτην αὐτοῖς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τε ἐκ πολέμου, καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἵ δ' οὐκ ἤθουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἄν ποτε νομίζαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, τοῦ ἧσσ' ἀπ-

θανοῦνται. Θεοὶ γὰρ οὐδ' αὐτῶν παῖδας σαφῶς
εἰσ' ὅτου ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, οὐκ ἀ-
πέφευγεν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήλωσεν εἰς τοῦτ', οὐκ
ἐλάττω λόξαν αὐτοῖς οἱόμενοι φέρειν, τοῦ θεῶν
παῖδας γενέσθαι, τ' μαχομένοις ὥσπερ Ἕλλησιν,
ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς αὐτῶν παῖδας; αὐ-
τοὶ πρὸς αὐτοὺς μείζω, Θ πλείοτερον ἐνέσχησαν
τοῦ πρὸς γίγαντας αὐτοῖς γενομένου πολέμου.
ἐν ἐκείνῳ μὲν, γὰρ μετ' ἀλλήλων. ἐνταῦθα δὲ,
ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. οὐ τί γένοιτ' ἂν ἐν
γέτερον δεῖγμα, ὅσῳ τ' ἀνθρωπίνων ἁπάντων
ὑπερέχει τ' κάλλος παρ' ἀθανάτοις κειτᾶις;
ὅταν γ' ὑπὲρ μὲν τ' ἄλλων οὐλενὸς ἁπάντων
οὐδαμοῦ προπαράπαν φάνεται μενεχθέντος,
ὑπὲρ δὲ κάλλους, οὐ μόνον τοὺς ἰδίους ἐπιδεδω-
κότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεποιε
μηκότος, ἔνιοι δὲ, καὶ ἰρωθέντος, πῶς οὐχ ἅ
πάσασι φήφοις προτιμῶσιν ἁπάντων τ' μό
κάλλος; ἀλλ' ἵνα μὴ λόξωμεν ἀπειρία τ' τοῦδε
κάλλους λόγον τοῦδε ταῦτα διαζήτει ἀεί, ἐφ' ἕ
τερον βούλομαι μεταβῆναι, σύντομος ἐλάττον
ὄν, ὥστε δεῖξαι τὴν τοῦ κάλλους ἀξίαν, τῶν
πρότερον εἰρημένων, τὴν ἀρχὰν θ' Ἰππολάμει
αν Οἰνομάου. ὅσοις τοι ταύτης κάλλους ἁλόν-
τας, μᾶλλον αἱρουμένους ἀποφήνειν ἀποθνή

σκειν,

σκειν, ἢ ταύτης ἀνοκισμένοις, ἢν ἥλιον προσο
ρᾶν. ὡς γὰρ ἐλάβετο θ' ἡλικίας ἡ παῖς, ἠγτὰς
ἄλλας ὁ πατὴρ οὐ πολλῷ τοῦ μέσῳ παρενε-
γκοῦσαν ἑώρα, θ' μὴν ὥρας αὐτῆς ἄλοις, τοσοῦ
τον γὰρ αὐτῇ τοῦδεῖν, ὥστε Θ τὸ μὲ γενικόθ' ὑ
πηγάγετο παρὰ φύσιν, καὶ δι' τοῦτ' ἀξιῶν αὐ
τὴν ἔχειν παρ' ἑαυτοῦ. βούλεσθαι δ' ἐκδιδόναι
πλατίομεν αὐτὴν τοῦ ταύτης ἀξίῳ, τὰς
παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα
μηχανᾶται θ' ἐπιθυμίας ἀδικωτέραν. καὶ ἦν
ὠετο ῥᾳδίως, ὅπῃ ἐβούλετο, κατασήσειν, ὑπὲ
τ' ἅρματι ὡς οἷόν τε μάλιστα ἂν εἰς τάχθ' ὑπὲ
τ' τέχνης ἐργασμένῳ, τοῦδ' ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύ-
ξας ἐν τοῦ τότε ταχίστους ἵππους, ἅμιλλᾶτο
πρὸς τοὺς μνηστῆρας θ' κόρης, ἆθλον τ' νίκης πα
ρελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθείς, ἢ σφεῖς θαι
θ' κεφαλῆς ἀτιμήσοντας. Θ ἀξίους δ' αὐτὴν ἀν-
ρῆς σωναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποχολού
μενοι τοῦδε ταύτῃ, ἀμελοῖεν θ' ἱππικῆς. ὅτ
δ', ἀποτυχόντος τ' πρώτως ἁλλομένου τ' δρό
μου, Θ τ' κόρης ἐκπεσόντος μὲν τ' ζῆν, τ' μὴν ἀπ
κνῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναι τί τῶν βε
βουλευμένων, μηχανικῶς ἐπὶν ὑπολαβόντες,
τὴν δ' ὠμότητα μισήσαντος Οἰνομάου, ἄλλος
ἄλλον ἐφθάνεμ ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδικὼς

μὴ τ' τεθνάναι πολὺ τ' κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προ-
ῆλθέ μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ'
ἐκεῖνον τ' πνιγείας μισήσαντες ταύτησι, τοὺς
τε τεθνεῶτας ἅμα. καὶ τὴν κόρην ἐλεοῦντες, τὸ
μὲν, ὅτι κτήματος ἀπεστέρηνται τοιούτου,
τὴν κόρην δ' ὅτι τ' ὥρας οὐ κατὰ καιρὸν ἀπολαύ
οι, κηλόμενοί τε τ' νέᾳ, ὅστις ἔμελλε, Πέλοψ
δ' ἦν οὗτος, ἀφνιεῖδης, ἅρμα τε χαλίζονται τοῦ
τῳ κάλλιον τέχνησι πεποιημένον, ἵπποις τε ἀ-
θανάτοις, δι' ὧν ἔμελλε τ' κόρης κύριος ἢ. ἢ γέ
γονέ, ὃν κήδεσιν ἐν τέρμασι θ' νίκησ' ἀπε
κτονώς. οὕτω δ' τ' κάλλους χρῆμα, αὐθρώποις
τὸ θεῖον εἶν' δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τ' πάντων, ἢ
θεοῖς ἐπουδάσαι πολλαχόσε. διὸ δὴ ἡμῖν
οὐκ ἂν ἔχοι τίς μέμφεσθαι δικαίως, προῦργου
λογισαμένοις δ' ταῦτα πολὺ κάλλους ἀνεξε λ
θεῖν. οὕτω μὲν δὴ ☾ λείσιτος ἀνῆλθε ὃν λό
γον. Ερ. σὺ δὲ λοιπὸς εἶ χαρίσασθαι. ὅπως δ'
ὡς πλεῖστα κορωνίσῃ τῶν τοῦ κάλλους καλῶν ἐπι-
θήσῃ τὸν λόγον. Χα. μηδαμῶς ὦ πρὸς θε
ῶν πρᾶτέρω προελθεῖν με διάσῃ. ἱκανὰ γὰρ
ἀπλῶσαι τὴν ξυνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα.
ἄλλως τ', οὐδ' ὅσα περ εἶπον ἀπομνημονεύον-
τα. ῥᾴδιον γὰρ ἄντισ μνημονεύοι τῶν ἑτέρους εἰρη
μένων, ἢ τῶν αὐτοῦ. Ερ. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἔχει,

ὧν δὲ

ὧν δὲ ἀρχῆσ ἐπεθύμουν μὲν ἐπιτυχεῖν. οὐ γὰρ δὴ
τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλη
σε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ' ἂν ταῦτ' ἀπεστέρη
σε, κἀκεῖνα μάτην ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ
πρὸς Ερμοῦ, ἐν ἅπαντα λόγον ὡσπερ ἑστέκης
ἐξ ἀρχῆσ, ἀπόδος. Χά. βέλτιον μὲν ἦν τού
τοις ἀπαλλάττειν με, τῶν δυχερῶν ἀπαθῶντα.
ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ τ' ἡμετέρων ἀκοῦσαι
λόγων, κἀτοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὥσ τοίνυν
καὶ ἀνδρὸς ἐπήκοος ἂν λόγων. Εἰ μὲν πρῶτος
ἀνδρὸς ἦρχον πολὺ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμί
ων ἂν ἐσόμην συχνῶν. ἐπεὶ δ' ἰδὼν πολλοῖσ
ἔρχομαι τοῖσ πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, σὺν τῷ ἀ
πείκοσ τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡσ προοιμίοισ
ἐπιφέρειν ἐξῆσ ἂν λόγον. ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρω
σε τῶν λόγων γιγνομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα ☾ δὴ
αὐτῆσ ἡμέρασ, ὥστ' ἐνεῖναι καὶ τοὺς παρόντας
λαθεῖν, ὡσ ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰλιάς λογοποιοῦσιν,
ἀλλὰ ἓν αὐτὸν ἕκαστος τῶν μέρεσι διεξέρχονται
λόγον. ἑτέρῳ μὲν δὲν ἤρκει γ' ἂν εἰς δυφημίαν,
ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν τοῦ κά λ
λοις ἰλιάς. τοῦτο δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὥστε
☾ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων,
οὐ δεῖν ἐπαίνων τῶν εἰς αὐτό. πολλὰ γὰρ πολλα
χόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν

Universidad de Deusto
Biblioteca

παρέσεσιν, ὥσπερ αὐθέων δύτοχοῦντι λιμῶνι, ἀεὶ τῶν φαινομένων ἄρτι προσχρημένων τοὺς ἀφειμένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξασθαι μοι δοκῶ μὴ βέλτιον ἢ παραλιπεῖν, λέξω δὲ βραχέων, ὅσπερ καὶ τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ ὧδε, ὑμῖν τε δι' μακρολογίαν παραλιπὼν, δράσω κεχαρισμένα. ἐγὼ μὲν οὖν ἡδέως ἂν καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς διακεῖσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν οὐ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα πράττομεν χοίη. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν ἔτι ὧδε, ἀλλ' ὀθνεῖόν τε ἰδόντες, ἁλισκόμεθα, ὑπεραγαπῶμεν τε, οὐδ' ἀπεικνοῦμεν ὥσπερ κρείττοσιν, ὅσον ἂν ὑμῖν ἐξῇ, δουλεύοντες αὐτοῖς. ἄξιον ἂν δὲ καὶ ὑπακοῦσαι τίς ὧδε δύναιτο, ἢ προσάξειε δὲ μή ποτε οὕτω. καὶ πολὺ χαίρειν ἂν εἰσείη δὲ πολλὰ προσάπτοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιοῦν ἐπάγοντι. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐν δεῖς ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τοῦ τυχεῖν. κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γένοιτο κόσος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Αἰγίσθου τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν θ' Ὑάκινθον ὃν καλὸν, ἢ ὃν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ἐπιγνομένοις ἂν καταλιπόντες ὑπερβολήν. χρὴ δὲ ὃν δ' ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων, ὥσπερ κοινὸν παράδειγμα θ' κάλλος ἐστί. Οὔτε στρατηγῖς εἰς κάλλος ἠμέληται τὰ στρατεύματα συντάσαι, οὔτε ῥήτορσι δὲ λόγους συντιθέναι, οὔτε μὴν γραφεῦσι τάσδε εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν δ' κάλλος τέλος ἐστίν. ὧν ἐγὼ εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲ σπουδῇ εἰς ὅσον ἐξεστι κάλλιστα κατασκευάζειν. τῷ τε γὰρ Μενέλεῳ, οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε γῆς χρείας τῶν οἴκων, ἢ ὅσον τοῖς εἰσερχομένοις ἐκπλῆξαι τὴν. ἢ δὲ τοῦθ' οὕτω σπουδαίοις ἄμα κατεσκεύασε, καὶ καλλίστοις. καὶ τῆς γνώμης οὐχ ἥμαρτεν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς οὕτως ἀγαθὸς ἦν λέγειν ῥητοῖς, κατὰ φύσιν δ' παθὼς εἰς ἀνὴρ ἀφυέστατος, ὥστ' εἰπεῖν πεισιθέῳ τῷ νεοθαλοῦς, Ζηνὸς σπουδαίου ἔνδοθεν αὐλῆς, αὐτὸς θ' ὁ πολυμειρακίου πατρὸς, οὐκ ἄλλου τοῦ χαίειν μιν παρήκουσε τὰς ναῦς συστρατεύσοντα τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν, ἢ ὅπως σὺν ὀξέως ἐκπλῆξαι ἔχει. ἢ χεῖρόν ἐστις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλεται τῶν τεχνῶν, ἐν

ρήσει πάσας ἐστὶ τὸ κάλλος ὁρώσας, ἢ τοὺς τυγχάνοντας πανδήμους πιθήκους. ποσοῦτον δὲ τῶν κάλλος τῶν ἄλλων ἁπάντων ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τὴν μὲν, ἢ δικαιοσύνης, ἢ σοφίας, ἢ ἀνδρείας μετεχόντων, πολλάς τις ἂν εὕροι τιμώμενας μᾶλλον. τὴν δὲ ταύτης τῆς ἰσότητος κεκοινωνηκότων, βέλτιόν ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν. ὥσπερ οὖν καὶ τῶν μὴ μετεχόντων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνοις γοῦν τοῖς μὴ καλοῖς ὀνομάζομεν ἀχροῖς, ὡς οὐδὲν ὂν εἴ τις ἔχων ἰύχοι πλεονέκτημα τῶν ἄλλων, κάλλοις ἐστερημένος. τοὺς μὲν δὴ ἢ δημοκρατουμένοις τὰ κοινὰ διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτεταμένους. τοὺς μὲν, δημαγωγοὺς, τοὺς δὲ, κόλακας καλοῦμεν. μόνους δὲ τοὺς ὑπὸ ταύτης τῆς δυνάμεως γιγνομένους, θαυμάζομέν τε, φιλοτόνους τε, καὶ φιλοκάλους ὀνομάζομεν, καὶ κοινοὺς νομίζομεν εὐεργέτας, τοὺς τῶν καλῶν ἐπιμελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστὶν, οὕτω δὲ πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέρει τυχεῖν, κέρδος γε νομίζουσι τοῦτο τί μακρὸν ἥσαν δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκότως οὐκ ἂν τις ἐμέμψαιτο, εἰ ποσοῦτον ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἐπειθ' ἑκόντες προϊέμεθα μὴ δ' ἅπαξ ἀπαθέντες δυνηθέντες, ὅπως ἡμιούμεθα; ποσοῦτον μὲν δὴ καὶ ζῶον λόγον ἐπρίσαμεν, πολλὰ δὲ ἐνόντων μοι δοκεῖ κάλλους ἐμ-

πεῖν ἀφελῶν, ἐπεισθῆναι τὴν συνουσίαν ἐπιπολὺ παρατεινομένην ἑώρων. ἐρ. δυσδαίμονές γε, ὦ ἑταῖρε, καὶ ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας. ἐγὼ δὲ ἧττον ἢ καὶ γὼ οὐδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔχω λέγειν σέ.

Οὐδ' οὗτος δοκεῖ τῷ Λουκιανοῦ.

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΟΜΟΥ, ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ.

Ὀρυχὴ τοι ἰσθμοῦ μὴ σοι Μουσώνιε, δόξῃ χειρὸς ὥσ φασι γεγονῦῖα θεοῦ τυράννου, νοῦν ἔχειν ἔλλωα. Μου. ἴσθι ὦ Μενέκρατες, καὶ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς μὲν γὰρ ἐκβολὰς τῆς Πελοποννήσου, τὰς δὲ ἐς Μαλέαν, ξυνήρει τοῖς θαλαττουμένοις, ἐπὶ κοσι σταδίων τοῦ ἰσθμοῦ ῥήματι. Μενε. οὐκοῦν ἄν καὶ τὰς ἐμπορείας ὠφέλησε, καὶ τὰς ὠφ' ἁλάττῃ πόλεις, καὶ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ ἂν κἀκείναις ἀποχέων ὁ οἶκοι κάρπωσος, ἦν τὰ ἐπὶ θαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ καὶ ἐξελθὲ Μουσώνιε, βουλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι πᾶσιν, εἰ μή τι πρόσεσαι λανθάνον ἕτερον. Μου. λίαν βουλομένοις. ἐν γὰρ οἶδ' ὅτι χαιρόντων ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀκμὴν οὕτω φρονεῖν ἥδιον ὠφ' ὧν πρόσεσάζειν. Νέρωνα τοί νυν ἐς Ἀχαΐαν ὡρμᾶτο ἰέναι, καὶ σφόδρα αὐτὸν

πεπεκέναι, μηδ' ἂν τὰς μούσας ἀναβάλλεσθαι ἄθλιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ ὀλύμπια, ἵν' νικήσαντα τῶν ἀγώνων, στεφανοῦσθαι ἄδοντα. Τὰ δὲ πύθια, πρότερον μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μηδὲ δὲ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντία ἄρασθαι αὐτῷ κιθαρῳδοῦντα. ὁ δὲ ἐθέλειν μὲν, οὐ τῶν ἄλλων ἕνεκεν αὐτῷ βεβασκημένων. ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλοργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τῶν Ἑλλήνων τὴν Τροίαν πρὸς Ἀχαιῶν ἐνθυμηθείς, ὡς τὴν Εὐβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμνεν εὐείρῳ τῷ πορθμῷ τὴν Χαλκίδα. ἔτι γε μὴν καὶ ἁρπάσιον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐκφύρωσεν αὐτῷ τοὺς Σκύθας. τὰ δὲ Ξέρξου, καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μείζω τε μεταλαχόντα ὄντα. καὶ πρὸς τούτοις, ἀπολίζειν ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας εἰσαρῆναι τὴν Ἑλλάδα, λαμπρῶς ἐστιᾶσθαι τοῖς ἔξωθεν. αἱ δὲ τύραννοι φύσεις, μεθύουσι μὲν, ἀνόσιον δέ τι καὶ ἀκούσαι τοῦτο φθέγμα. προελθὼν ἐς τὴν σκηνὴν, ὕμνουν μὲν Ἀμφιτρίτης τε, καὶ Ποσειδῶνος κόρας. καὶ ἄσμα, οὐ μέγα. Μελικέρτη δὲ, καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρεξάντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν. καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπιβοπεύοντος, ἐς τὴν ὀρυχὴν ἥξειν, κροτούμενός τε, καὶ ἁλόμενος, καὶ καθικόμενος ἐς γῆς, βίσσαι. τοῖς τε τὴν ἀρχὴν πεπιστευμένοις πρὸς ἐκε-

λευσάμενος ξυμβόνως ἄπεισι τοῦ ἔργου, ἀνήκειν ἐς τὴν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν, δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πρῶτα τε, καὶ δουλεύειν ἀξιοῦντος. ἢ σφᾶς τιὰ ἦ, τὰ πρῶτα τε, καὶ ἐπίπεδα, ἐβλόμην δὲ αὐτοῦ, μὴ πέμπειν ἡμέραν προσευχομένων ἡμῶν τῷ ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὐπω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μετεγνωκότος τὴν τομήν, ἔφασαν ἢ οὐδὲ Αἰγυπτίους πομπεύειν τὰς τε ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδους αὐτὰς σωτυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ λεχαίου τοῦ τῆς Αἰγίνης διδυκέναι. πελάγους δὲ πρὸς πρυμνόσε ἐπιχυθέντος, καὶ ἐπὶ πρόσωπον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τοῦ μὲν τοῦ ἰσθμοῦ τομῆς, οὐδ' ἂν θαλάσσης μετέσχηκεν ὁ σοφώτατός τε, καὶ φυσικώτατος. τί δὲ τεμεῖν αὐτὸν ἄρα μᾶλλον, ἢ τὸ δημοσίᾳ ἀδικῆσαι. ἢ δὲ ἐπὶ ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς τῶν ἐκείνης νῦν ἀπόμβρος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε, καὶ ἰσθμοῦ Νέρωνα, τυχοῦσα γε μεθήσαντα. τὰς θαλάσσας, ἰσογαίους τε, καὶ ἰσοπέδους οἴσας. φασὶ δ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ Ῥώμης ὀλιγανδρίᾳ ἥσθη, καὶ ὑποδιδόναι. τοῦτο δὲ αὐτοὶ χρέες ἀκούσαντες πρὸ πάντος χιλιάρχου. Με-

ἡ φωνὴ δὲ Μουσωνίε, δίκην μουσομανεῖ, καὶ τῶν ὀλυμπιάδων τε, καὶ πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει θεὸς τυράννῳ; τῶν δ' ἀλήμνῳ προσταλεόντων, οἱ μὲν, ἐθαύμαζον. οἱ δὲ, κατεγέλων. Μου. ἀλλ' ὁ κεῖνός γε ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τῆ φθίματος, οὔτ' ἄπλοίος, καὶ φύσις ἀνὴρ, ἀμέμπτως τε, καὶ μέσως ἥρμοκε. φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν φύσει, καὶ ἁρμὸν, ἐγκαμένης ἀνθρώπου φαρύγγος, μέλη δ' οὕτω κατεσκευασμένα ὁμοίως πως. οἱ δέ γε τόνοι τῶν φθόγγων, ἐπαινοῖεν ἄν, ἐπὶ μὴ θαρρεῖ αὐτῷ. χρωμάτων δὲ μιλανθρωπία, καὶ μελοποιία, διάγωγὸ μὲν δὴ, καὶ κιθαρῳδίᾳ δύσκλεῖ, καὶ οὐ καιρὸς καλίσαι, μὴ σῆναι μὴ πασῆναι, καὶ δ' νεῦμα ἄζηλον μοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, ἀσχύνην ἔχοντες μόνου τοῦ βασιλέα δοκεῖν, ἀκριβοῦν ταῦτα. εἰ δὲ μιμοῖ τὸ δὸς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπλη, καίρι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲν γὰρ τοῦ μεσρίου πλέον. ξυνάγων δ' πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων νίσεται τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ οἱ ὠδῆ τὸ βοκοῦ. φύσει δ' ἐρυθρὸς ὤν, ἐρυθριᾷ μᾶλλον, ἐμποιησαμένου αὐτῷ τὸ προσώπου δὲ πνεῦμα, ὀλίγον, καὶ οὐκ ἀποχεῶν πυδή. Με. οἶδ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν, πῶς ὑφίενται

ὦ Μου

ὦ Μουσώνιε; τέχνη γὰρ τοῦ χρείττονος. Μου. τέχνη μὲν, ὥσπερ οἱ τὸ σαλεύοντες. ἀλλ' ἐν θυμήθητι ὦ Μενέκρατες, δ' ἐν ἁγωνίασε ὁ ποκείτην, ὡς ἰδιωτικοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ τοῖς τέχνας, ἂν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. Με. τί δῆτα Μουσώνιε; σφόδρα δὴ ἀκοὴ τοῦ λόγου. Μου. ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς ἢ Ἑλλήνων πεπραγμένου. ἰδιωτικοῖ γὰρ νόμου κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐν ὁκτὼ Νέρων τραγῳδὸς νικᾶν. καὶ πεπλήθασιν εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην, πλείους μέν. ὁδ' ἄπειρότης, ἄκουσα φωνῆς ἔχων, δυσκλεῶν δ' ἐπ' αὐτὴν, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο, καὶ τοῦ σεφάνου ἐρᾶν, καὶ μὴ δ' αὐήσειν πρότερον, ἢ λέκα γάλακτα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης. δ' ἀγωνιάνετε, καὶ μανικῶς εἶχε. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτοῦ δὴ τἀγῶνι. βοώντων δὲ τοῦ Ἑλλήνων πᾶν τοῦ ἀπειρότης, πέμπει δ' γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτοῦ δῆτα. αὐτοῦ δὲ περαίνοντος δ' φθέγμα, ἢ δημοτικῶς ἐείζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκειδάνων δ' ἑαυτοῦ ὑποκειτὰς, οἷον προσκοντάς τε τοῦ πράγματι. καὶ δὴ δὴ καὶ δ' ἔλρυς ἐλεφαντίνους, καὶ θύρους, προβεβλημένοι αὐτὰς ὡς

πρὸς ἐγχείρισιν, καὶ ὃν ἂν πειρώτην ἀναστήσαντος πρὸς ὃν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὴν φάρυγγα, πάντος ὀρθῶς τῶς ἄλτοις. Με. ξαγῳδίαν δὲ ἐνίκα Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐργασάμενος. Μυ. παιδιὰ ταῦτα νεανίᾳ δὴ μὴ ξοκρονήσαντι. Με. εἰ δὲ ξαγῳδίαις ἔπεκεινα τὴν ἀπέκτεινεν ἐκ τεμῶν ἀνὴρ ὃ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ ἦν ὃ τοιοῦτον σόμιον, παρ' οὗ ἀὶ ὀμφαὶ ἐνέπεον, ἀπροφράτην ὥρμησεν, ὡς μὴ ἦν τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἰη. καί ρι τὸ Πυθίου καὶ ταλέξαντος ἀνδρῶν, εἰς ὃν ὀρέστας τὲ, καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς δὲ μὴ ξοκρονῆσαι, μὴ λόγην τινὰ δὴ κλείας ἔλωκεν, ἐπεὶ μὴ παῤῥάσιν ἐτιμώρησεν. Μου. ὁδὲ, μὴ δαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἧστο, πρᾳότερα τὰ ἀληθῆ ἀκούων. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς, ὡς ἐπάγειν τί ἀπαθὲς ἔοικεν. ἐς ἐφάνωνται δὲ τὰς κεφαλὰς, ὥστε πᾶς χορὸς εὐφημος, καί τις ἐκ πρώρας προτείνῃ τὴν χεῖρα, πᾶς ἀκελευσμοσὶ ἡμῖν θαῤῥεῖντε, καὶ χαίρειν. δοκῶ τε εἰ μὴ πᾶς ἀκούω, Νέρωνα οἰχεσθαι. Με. δοκῶ δὲ Μυσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τὰ γῆς ἄπεστι.

Μυ. εὖπε ὦ θεοί. Με. ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα. καὶ ἢ τοῖς κεκμένοις οὐ φασὶ δεῖν.

ΛΟΥΚΙ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε ἐν μωρᾷ δὲ ἀνθρώπων μὴ τὰ δοκοῦντα σοφά. καὶ ὡς. Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι δυσκατόρθωτόν ἐστι νόημα, ἀλλά ὅ σὺ θαυμάζῃς, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

Ἐτῶν ὢν ἐπὶ δὲ ἀκριβείας ὅσων οἱόντε ἦν, ἐν τῇ ἀγανόᾳ [illegible], ἔτει τῷ χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ. μηνὶ θαργηλιῶνι ἑσταμένῳ.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca